

تصویر ابو عبد الرحمن الکردي

قاموس الکردي

منتدی اقرأ الثقافی
www.iqra.ahlamontada.com

بەرگی یدکەم

ک . ل . م . ن . ه . و . ی

نوسینی:

مهلا مهحموودی گهلا لهی

٤

٢٠١٠ز

١٤٣١هـ

بۆدابهزاندنى جۆرەھا كۆتېب: سەردانى: (مُنْتَدَى إِقْرَأَ الثَّقَافِي)

لتحميل انواع الكتب راجع: (مُنْتَدَى إِقْرَأَ الثَّقَافِي)

پەراي دانلود كىتاپهاى مەخّەلف مەراجە: (مُنْتَدَى إِقْرَأَ الثَّقَافِي)

www.iqra.ahlamontada.com

www.iqra.ahlamontada.com

للكتب (كوردى ، عربى ، فارسى)

www.iqra.ahlamontada.com

قامووسى رسته

www.iqra.ahlamontada.com

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

✽ ناوی کتیب: «قاموسی رسته»

✽ دانراوی: مه لا مه حمودی گه لالهیی

✽ تیراژ: ۲۰۰۰ دانه

✽ له به ریوه به رایه تی گشتی کتیبخانه کان ژماره ی سپاردنی (سالی (۲۱۰) ی دراوه تی.

✽ تایپ و دیزاینی: (روبار حسین)

✽ سالی چاپ: ۱۴۳۱ ک - ۲۰۱۰ ز

✽ له سه ر نه رگی کتیبخانه ی نارام له چاپ دراوه مافی چاپکردنه وه ی پارێزراوه بو کتیبخانه ی ناوبراو.

قامووسى

رسته

به رگی چوارهم

ك . ل . م . ن . ه . و . ي

نوسینی:

مه لا مه حموودی گه لا ئه یی

٤

دارالمعرفه
به یروت

۲۰۱۰ز

۱۴۳۱ک

الكاف: بيتی بیستو دووه له

بیتەکانی هیجا، شوینی ئی هاتنه

دمروهی بنکی زوبانو ئالوی

نەملاونەولای قورگه نەم بیتە

جاری واههیه جهرفی جهرمو نیسم

مەجرور دەکا وەکوو دەئێ: (زید

کالاسد) لەهەمان کات دا مانای

لێکچون (تەشبیە) دەرگەیهنێ ە یان

مانای تەوکیدو جەخت کردنەو

دەرگەیهنێ وەکوو دەئێ: (لێس

کەمێله شی) بۆ مانای تریش دێ.

الکاکاو: درەختیکە لەپێری (البرازیه

الأسطر قریلة) ە لەسەرمتادا

لەئەمریکا هەبوو و لەوێو

گوێزراوەتەو بۆ وڵاتی تر ە

لەبەرئەو شەرابی کاکاو دروست

دەکرێ هەروا جەئووشی ئی دروست

دەکرێ.

کَتَبَ کَتَبَةً: دەرروونی توشی خەمۆکی و

خەمۆکی بوو، هەستی بە تیشکاوی

دەرروونی کرد بەهۆی خەم و خەفەتی

زۆرمو.

اَكَابَ فُلَانًا: فەلانکەسی خەفەتبارو

خەمۆک کرد.

اِكْتَابَ: بەمانا (کَتَبَ) دێ.

اِكْتَابَ وَجْهَ الارض: رۆبهەری زەوی

گۆراو ڕەش داگیرسا.

الکأباء: خەم و خەفەتی زۆر.

كَادَ عَلَيْهِ الامر كَادًا: کارمە قورسو

گران بوو.

تَكَادَهُ الامرُ: کارمەکی لەسەر قورسو

گران بوو.

تَكَادَهُ الامرُ: بەمانا (تَكَادَهُ) دێ.

تَكَدَهُ الشَّيْخُ: شتەکی بەتەكەلوفو

ئەرك ئەنجام دا.

اِكْوَادُ الشَّيْخِ: پیرەمێردمە بەهۆی

پیریه و تەوشی لەرزە لەرزو

شەپە بوو.

الكَادَاءُ: زەحمەت و ناخۆشی و ئەركی

گران ە دەرگەتری: (عَقَبَةُ كَادَاءٍ)

چۆرتەم و لەمەپێکی قورسو گرانه

بەزەحمەت لادەبێرێ، زالبوو

بەسەری دا زۆر ناخۆشە.

الْكُودَاءُ: هەناسە هەلکێشانی قوڵ

بەهۆی غەم و خەفەتەو.

الْكُؤُودُ: (عَقَبَةُ كُؤُودٍ) لەمەپێ

قورسو گران کێشە و مەها

چارەسەرکردنی زەحمەت بێ.

الكأسُ: پیاڵە شەراب؛ کەشەرابی تێدا

بێ ە یان خودی شەراب ە (ك: أَكُوس

كُفَس

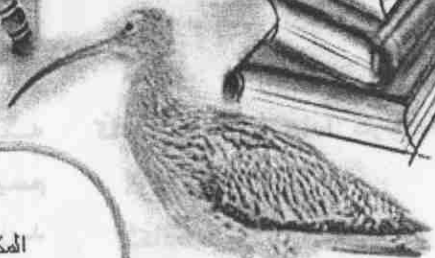
المسكلة

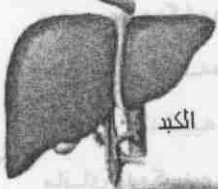
الكتب

الكف

الكروان

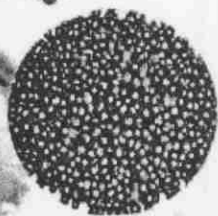
الكبد

المكثل

الكبدية

الكبدات

الكبد

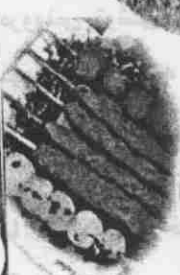
الكتوت

الكركدن

الكبيبة

الكباب

الكرة

الكلب

الكرجراج

و کؤرس) ۵ نهمجار وشه‌ی (کأس)
 خوازراوه بؤ دهربرینی زؤر کاری
 ناخؤش ده‌گوترئ: (سقاه کاساً من
 الذلّ والفرقة والموت) پیاله‌ی
 ژیردمسته‌یی یان پیاله‌ی لیک
 جودابوونه‌وه یان پیاله‌ی شهرابی
 مردنی پی چه‌شت.
 کاکا: ترساو پاشه‌کشه‌ی کرد.
 تکاکا: به‌مانا (کاکا) دئ.
 تکاکا القوم: خه‌لکه‌که کؤبوونه‌وه
 گه‌له‌کۆمه‌کیان کرد.
 تکاکا الرجل فی کلامه: پیاوه‌که له
 هسه‌کردن دا زمانی گیرا.
 الکاکا: ترسی زهن‌مقبر ۵ بازدان و
 راکردنی دز.
 گان: حهرفی موشه‌به‌به به‌فیعله
 ده‌چیته سمر دوو نیسم یه‌که‌میان
 مه‌نصوب ده‌کاو دمیکاته نیسمی
 خؤی دووهمیان مه‌رفوع ده‌کاو
 دمیکاته خه‌بهری خؤی ۵ وکوو
 (کأن محمداً أسدً وكان خالداً فاهماً).
 کاین: نیسمیکه پیکه‌اتووه له‌پیتی
 (کاف) که لیکچون ده‌که‌یه‌نی و
 وشه‌ی (ای) به‌همردوکیان ده‌ینه
 وشه‌یه‌ک و ته‌نوپنه‌که‌ی به‌نون
 دهنووسری مانای ژماره‌ی زؤر
 ده‌که‌یه‌نی ۵ ده‌گوترئ: (کاین رجلاً
 لقيت) ۵ همروا ده‌گوترئ: (کاین من
 رجل لقيت).
 کبّه لوجه، وعلی وجهه: ره‌به‌و رو
 خستی.
 کب فلاناً: فلانکه‌سی خست، به‌زوی دا دا.
 اکب علی الشئین: روی کرده شته‌که‌وه
 پییه‌وه مه‌شغول بوو.
 اکب للشئین: به‌سمر شته‌که‌دا
 چۆماپه‌وه.
 اکب فلان: فلانکه‌س به‌زوی دا درا،
 ژیر خرا، به‌رکه‌می تووش بوو.
 اکب علی وجهه: ره‌به‌و رو خراپه سمر
 زه‌وی ۵ هه‌له‌وگیر کرا.
 اکب الرجل: پیاوه‌که چاوی له‌زه‌وی
 بری و زؤر ته‌ماشای زه‌وی کرد.
 کبب الغزل: ره‌سه‌که‌ی کرده گلۆله.
 کبب الکباب: که‌بابی دروست کرد.
 انکب علی الشئین: روی تیکردو
 و مگری بوو پیوه‌ی مه‌شغول بوو.
 انکب لوجهه: که‌وته سمرده‌م ۵
 ره‌به‌و رو که‌وته سمر ده‌م.
 تکاب القوم علی الشئین: خه‌لکه‌که
 له‌ده‌موری کؤبوونه‌وه
 گه‌له‌کۆمه‌کیان ئی کرد.
 تکبب الرمل: له‌به‌که ته‌ر بوو دواپی
 ته‌باری به‌ست.
 تکبب فلان: فلانکه‌س خؤی له
 پؤشاکه‌کانیه‌وه پیچا.

الْكَبَابُ: گۆشتى ھەنجىندراو و برزاو
لەسەر پشكۇناگر.

الْكَبَابَةُ: بەرى جۆرە درەختىكە
لەپپىرى فولفولى لە دوورگە
خۆرەلاتىيەكانى ھىندوستان
دەپوئ، ئەم جۆرە بەرە دىمىشوبەيتە
فولفول و كلكۇلەيەكى ھەيەو بۇنى
خۆشەو تامى تىژە، لەبوارى
پزىشكى دا بەكاردەھىندى
بۆريەكانى مىز پاك دىمكاتەو ە
بەكوردىش ھەرىپى دەگوتى كەبابە
ە يان كەبابەى چىنى.

الْكَبَةُ: كۆمەللىك مەرۇف يان ھەر
كۆمەل و جەلەبە شتى تر ە
پەلاماردانىك، شەپىك، چەلە يارى و
پاگردنىك ە دىمگوتى: (لقىتە فى
الكبة) لەتەنگو چەلەمەو
قەربالىقى دا توشى ھاتم.

الْكُبَةُ: بەمانا (الكبة) دى ە قورسايى ە
دىمگوتى: (القي عليه كُبَةً) قورسايى
خۆى خستە سەرى.

الْكُبَةُ من الغزل: گۆلە رېسى ھەلگراو
و خپ ھەلگراو وەكوو تۆپ ە پەتاو
تاعون ە گۆشتى ھەنجىندراو
تىكەلگراو بە پىرۆيش و كرىنى
بەكوبە و ئەمجار كولاندن.

الْكُبَيْبَةُ: گۆشتى ھەنجىندراو تىكەلگراو
بە وردە برنج يان ساومر و كرىنى
بە كوبەو كولاندنى.

المِكْبَابُ: كەسىك زۆر بىروانىتە
زەمى و چاوى لەزەمى بىرى.

كَبَتَ فلان فلاناً: فلانكەس فلانكەسى
زەللىو رېسوا كرد.
كَبَتَ الله العَدُوَّ: خودا دوزمنى
بەنانئومىدى گىپرايەو.

كَبَتَ فلان غَيْظَهُ او شَهْوَتَهُ: فلانكەس
كەبتى رقى خۆى يان ئارمىزى خۆى
كرد.

اِكْتَبَتَ: دلى پر بوو لەغەم و خەفەت.
اِنْكَبَتَ: بۆ موتاومەى (كبت) دى.

كَبَتَتِ الحرارة اللحمَ: گەرمى رەنگى
گۆشتەكەى گۆرى.

كَبَتَ اللحمُ كَبْتًا: گۆشتەكە گۆراو بۆگەن
بوو.

كَبَثَ السُّفينة: كەشتىيەكەى
خواركردمەو بۆلاى زەمى بۆنەو
بارمەى ئى داگرىو بىخاتە
كەشتىيەكى ترمەو.

الْكَبَاثُ: پىگەپشتو لە مېو
درەختى ئىراك ە دىمكى بەرى ئەم
درەختە تۆزىك لەدىمكى كوزبۆرە
گەورەترە.

الكبيث: گۆشتى گۆراو و بۆگەن
كردوو.

كَبَحَ الدَّابَّةُ كَبْحًا: رېشمەى و لاخەكەى
كىشايەو بۆلاى خۆى و جەمەى توند

کرد بۆنهوهی رابوهستی و نهپوا.

كَبَّحَ السَّيَّارَةَ وَنَحْوَهَا: سهپارمكهی
راوستان ستاپی گرت.

كَبَّحَ فَلَانًا عَنْ حَاجَتِهِ: فلانكهسی له
پیداویستی خوی گهراندهوه.

كَبَّحَ الْحَائِطُ السُّنْمُ: دیوارهكه تیرمكهی
گیراپهوه تیرمكه نهومنده تیزو بههیز
نهبوو تی بجهقی.

الْكَبَّاحَةُ: ئامیریكه ئۆتۆمبیل و
شهمندهفهری پی دهموستیندری.

كَبَّدَهُ: جههرگی ههنگاوت، زهبری
لهجههرگی دا.

كَبَّدَ الْبِرْدُ الْقَوْمَ: سهرما لهسهر خهلكهكه
زۆر زهحمهت و ناخۆش بوو تهنگی پی
ههئچین.

كَبَّدَ فَلَانًا (أَوِ الْأَمْرَ): قهصدی فلانكهسی
کرد یان قهصدی فلان کاری کرد.

كَبَّدَ: جههرگی ئیشا (فهو مكبود) نهو
جههرگ زاماره.

كَبَّدَ الرَّجُلُ كَبْدًا: پیاوهكه نازاری جههرگی
لی پهیدا بوو.

كَبَّدَ الشَّيْئُ: شتهكه ناومرپاستی نهستوو
بوو.

كَبَّدَ فَلَانٌ: فلانكهس ناوقهدهی نهستور
بوو (لای سهروی ورگی زل بوو) (فهو
أكبد وهي كبداء).

كَابَدَ الْأَمْرَ كِبَادًا وَمَكَابِدَةً: زهحمهت و
تالای شتهكهی چهشت.

تَكَبَّدَ: پتهو بوو مهیی خهست بۆوه.

تَكَبَّدَ الْأَمْرُ: قهصدی کارمكهی کرد
بهناپهحهتی و زهحمهتی زۆر
کارمكهی نهنجام دا.

تَكَبَّدَتِ الشَّمْسُ السَّمَاءَ: خۆر
گهیشه ناومرپاستی ناسمان.

تَكَبَّدَ الْقَلَاءُ: توانای بهسهر
چۆلهوانی و دهمتهكه پهیدا کرد.

الْكُبَادُ: نهخۆشییهكه توشی جههرگ
دهیی.

الْكُبَادُ: نارنج؛ درمختیکه بهرمكهی
ناخوری بهلام روبی لی دروست
دهکری (واته: بهرمكهی دهکریته
پوب).

الْكَبُودُ: پالتویهكه کلادار کلادیکی
لهگهل دایه سهردادهپۆشی
سهربازو سههرس لهزستان دا
لهبهری دهکهن.

الْكَبْدُ: زهحمهت و ناپهحهتی
دهگوتری: (لقی فلان هذا أَمْرًا كَبْدًا)
فلانكهس لهم ئیشهدا توشی
زهحمهت و ناپهحهتی بوو.

الْكَبْدُ: جههرگ (ناومرپاستی شت
زۆرینهی شت (دهگوتری: (الشَّمْسُ
فی كبد السماء) خۆر لهناومرپاستی
ناسمانه.

كَبَّدَ الْقَوْسُ: ناومرپاستی كهوان.

كَبِدَ الارض: نه‌وی له‌زموی دا هه‌یه له
زێرو زیو و مه‌عده‌نه به‌نرخه‌كان ه
(أَمْ وَجَعَ الْكَبِدَ) روه‌كێكه به‌سه‌ر زموی
دا بلاو ده‌یپته‌وه‌و گیاهه‌کی لوس و
پوسه له‌ولاتی نه‌وروپاو و لاتانی دموری
حه‌وزی ده‌ریای سه‌ی ناوم‌پاست دمروئ
په‌لکه گه‌لاکانی ورده بو نه‌خوشی
چه‌رگ به‌سوده.
الْكَبْدُ: به‌مانا (الْكَبْدُ) دئ ه (ك: أكباد
و کبود).

الْكَبْدَاءُ: ناوم‌پاستی ناسمان ه ده‌ستار
که به‌ده‌ست شتی پێ ده‌ها‌پدرئ.
الْكَبْدَاءُ: ناوم‌پاستی ناسمان.
كَبْرَهُ فِي السِّنِّ كِبْرًا: به‌سال و رۆژگار
ته‌مه‌نی له‌و زۆرتر بوو ه ده‌گوترئ:
(فلان یكبرني بسنة).

كَبِرَ الرَّجُلُ أَوْ الْحَيَوَانُ: پیاوه‌که یان
حه‌یوانه‌که که‌وته سائه‌وه‌و پیر بوو
(فهر کبیر) ه (ك: کبار و کبراء).
كَبُرَ عَلَيْهِ الْأَمْرُ: کاره‌که‌ی له‌سه‌ر فو‌رس و
گران بوو.
كَبِرَتِ الْمَرْأَةُ: نافرته‌که من‌دالی
گه‌وره‌ی بوو.

اَكْبَرَ الشَّيْءِ: شته‌که‌ی به‌گه‌وره‌ زانی و
به‌گه‌وره‌ی بینی.
اَكْبَرَ فلاناً: فلان‌که‌سی به‌گه‌وره‌ هاته
به‌رجاو.

كَابَرَ فلان فلاناً: فلان‌که‌س ر‌قه‌به‌ری
فلان‌که‌سی کرد، به‌ریبه‌رمانی کرد
له‌گه‌وره‌یی دا، وتی: من له تو
گه‌ورمه‌ترم.

كَابَرَ فلاناً على حقّه: نینکاری له‌گه‌ل
فلان کرد له‌سه‌ر حه‌قی خو‌ی و
به‌سه‌ری‌دا زال بوو ب‌و‌ری دا.
كَابَرَ فِي الْخَبْرِ أَوْ الْحَقِّ: دمه‌باره‌ی
هه‌واله‌که، یان مافه‌که‌ی
به‌ریبه‌رمانی کرد.

كُوِبِرَ على ماله: مال و سامانی به‌زۆر
ئێ زه‌وت کرا.
كَبِرَ الشَّيْءُ: شته‌که‌ی گه‌وره‌ کرد ه
به‌گه‌وره‌ی بینی، واهاته به‌رجاوی
که گه‌وره‌ بێ.
كَبِرَ فلان تكبيراً: فلان‌که‌س وتی: (الله
اکبر).

تَكَابَرَ فلان: فلان‌که‌س خو‌ی
به‌پیاویکی گه‌وره‌ زانی، خو‌ی
به‌خاوه‌ن پێز له‌قه‌له‌م دا یان پێی
وابوو ته‌مه‌نی زۆره‌.
تَكَبَّرَ: خو‌ی به‌زل زانی و ملکه‌چی
حه‌ق و راستی نه‌بوو.

اِسْتَكْبَرَ: سه‌ره‌پێچی کرد له‌ و مه‌رگرتنی
حه‌ق و ملی نه‌دا ب‌و‌حه‌ق و
عه‌داله‌ت و لوتبه‌رزی نو‌اند له‌ناست
حه‌ق و راستی دا.

إِسْتَكْبَرَ الشَّيْئُ: شته‌کە‌ی به‌گه‌وره

زانی و له‌بهر‌چاوی گه‌وره بوو.

الأكبر: ده‌گوتری: (فلان أكبر قومه)

فلان‌کە‌س ن‌زیک‌ترین کە‌سی

نە‌ته‌وم‌گه‌یه‌تی به‌ با‌پیریان ە (جاءني

فلان أكبر النهار) فلان‌کە‌س کاتی‌ک

هات خۆر به‌ ته‌واوی به‌رمو

ناوم‌راستی ئاسمان به‌رز بوی‌وه‌و.

الکابر: گه‌وره ە ده‌گوتری: (ورثت الجدا

کابراً عن کابر): شکۆ‌مه‌ندی و

مه‌ردا‌یه‌تیم له‌باوک و با‌پیر‌موه

بۆ‌ما‌ومت‌ه‌وه‌و یه‌کیان له‌یه‌کی

گه‌ورمه‌رو پێ‌زدار‌تر بوون ە پ‌یش

سپی و پیاو ما‌قوڵ ە با‌پیره‌ گه‌وره.

الکُبارُ: زۆر گه‌وره له‌پاد‌مبه‌دمر.

الکِبَرُ: لوت‌به‌رز و خۆ‌به‌زل‌زانی ە

تا‌وانی گه‌وره‌و ە زۆری‌نه‌ی شت،

زور‌به‌ی شت.

الکِبَرُ: شکۆ‌مه‌ندی و پێ‌زو شه‌ره‌ف ە

ده‌گوتری: (هو کُبرُ قومه) ئە‌و پیا‌وه

به‌ته‌مه‌نه‌ترین کە‌سی بنه‌ما‌له‌کە‌یه‌تی

ە یان پێ‌زدار‌ترین کە‌سا‌یه‌تی

خێ‌له‌کە‌یه‌تی.

الکِبَرُ: ته‌بێ‌ی یه‌ک روو ە پوه‌کی‌که‌ له‌

پێ‌ری (الکبرية) یه‌و ته‌مه‌نی درێ‌ژه،

خۆ‌پ‌س‌ک دم‌رو‌ی و ده‌ش‌رو‌پ‌ند‌ری

پ‌م‌گ و لاس‌کی ده‌خو‌رو‌ی و له‌ب‌واری

پ‌زی‌ش‌کی دا سو‌دی ئی و مر‌دم‌گیری.

الکِبَرَةُ: تا‌وانی گه‌وره ە کو‌ره‌ گه‌وره‌ی

با‌وان.

الکِبَرَةُ: ته‌مه‌ن درێ‌زو به‌سا‌لا‌چوو ە

ده‌گوتری: (عَلَتْ فلاناً کِبَرَةً)

ته‌مه‌نی له‌فلان‌کە‌س زۆر‌تره‌.

الکِبَرِيَاءُ: شکۆ‌مه‌ندی و گه‌وره‌و

خاو‌ن ده‌سه‌لات و با‌ل‌ده‌ست به‌سه‌ر

هه‌موو شتێ‌ک دا به‌هه‌یج کە‌س

نه‌چه‌می.

الکبير: ناوی‌که‌ له‌ناوه‌ جوانه‌کانی

خودا، به‌مانا گه‌وره‌و شکۆ‌مه‌ند و

خاو‌ن ده‌سه‌لات.

الکِبَرَةُ: تا‌وانی گه‌وره ە کاری جه‌رام و

نه‌هی ئی کرا و دی.

المُتَكَبِّرُ: ناوی‌که‌ له‌ناوه‌ جوانه‌کانی

خودا ە گه‌وره‌و خاو‌ن ده‌سه‌لات و

شکۆ‌مه‌ندی به‌جۆ‌ری‌ک له‌ صی‌فا‌تی

مه‌خلوق نه‌کا.

كِبَرَتُهُ: به‌گی‌ری‌ت چاره‌سه‌ری کرد.

الکِبَرِيَّت: عو‌ن‌صو‌ری‌کی نا‌فل‌زی‌یه، زوو

گر‌پ‌ده‌گری.

المُكْبَرَتُ: شه‌مه‌نی که‌ ماده‌ی کی‌ری‌تی

تی‌دا‌بی.

كَبَسَ الْمِرَّ ونحوها كَبَساً: بیر‌ه‌کی

نۆ‌ژمن کر‌ده‌وه به‌گل و خو‌ر.

كَبَسَ الشَّيْئُ: شته‌کە‌ی که‌بس کرد،

په‌ستا‌وتی.

کَبَسَ عَلٰی فُلَانٍ اَوْ دَارِ فُلَانٍ: هېرشى
کرده سهر فلانکهس.

کَبَسَ رَاسَهٗ فِی ثَوْبِهٖ کَبُوسًا: سهرى
خسته ناو پوښاکهکى و سهرى خوى
شاردموه.

کَبَسَ فُلَانٌ کَبَسًا: فلانکهس تۆقه سهرى
به پېش دا هاتووه ناوچه وانى قول
بوته و ه (فهو اکبس وهي کبساء) ه
(قدم کبساء): قاجيکى گوشتنى
نه ستورى خر.

کَبَسَ الْجَسَدَ: جهستهى نهرم کرد
به شيلان، دستى به جهستهى دا
هيناو شيلای.

تَكَبَّسَ الرَّجُلُ: پياوه که سهرى خسته
ناو گيرفانى کراسه که يه و ه.
تَكَبَّسَ عَلٰی الشَّيْئِیْنِ: خوى فرېدايه
ناو شته که و ه.

الکابوس: مؤته که ه زهختيکه
دهکه و پته سهر سنگى نوستوو
ناتوانى جولنه بکا ه دهلېن: نه م
وشه يه عهره بى رهسهن نيه عهره بى
رهسهن ناوى (الجاثوم والباروک) ه.
الکِبَاسَةُ: لقه خورماى ته و او بهلق و
پرژو هېشوه خورما و ه.

الکَبَّاسُ: ناميرى که بس کردن،
ناميرى که خورى و لؤکه و کاغه زو
شتى وای پى که بس دهکړئ ه
ناميرى که گازى پى دورد خريته و ه

له شويى سوتانى به هوى زهختى
هه و او ه.

الکُبْسُ: ته ليکى مه عه نه يه قابيلى
توانه و ميه ده خريته سهر پرېره وى
کاره بيا که ته زوى کاره بيا زياد
له نه ندازهى خوى بوو ده توپته و ه
(بروانه مادهى قَبَسَ).

الکِبْسُ: نه و گله يه بيرى پى سواخ
دهدري و که لېن و کونى پى پر
دهکړينه و ه.

الکبيس: جوړيکه له خورما که بس
دهکړئ له پوښه خورماو شتى وادا.
الكبيسة (السنة الكبيسة) له ته قويمى
زاينى دا نه و ميه که رُوژنك
له مانگى فيبرايهر زياد بکړئ
له هر چوار ساله که دا مانگى
ناوبراو ده پته بيست و نو رُوژ،
له سئ سالى تر دا مانگه که بيست و
هشت رُوژ بى به مېش که رت و که م و
کوړى چوار ساله که پر ده که نه و ه.

المكْبَسُ: به مانا (الکَبَّاسُ) دئ ه
(مکبس التشرح) له بواري کيميا دا
ناميرى که به کار ده هيندرئ بو
ته شريح و شله مهنى به مېه بېسته که
به هوى هيزى مزخه و ه پالى
پيو ده دهرئ بو دمره و ه.

المكْبَسُ: که سيکه به هوى شيلانه و ه
به ده ست جهسته نهرم دهکا.

کونه که وه ۵ قورئان دهمرموی:

﴿فَكَبِّبُوا فِيهَا هُمْ وَالْقَاوُونَ﴾.

كَبَّبَ الْعَوَاشِي: نازده

بهر اگه ندمگانی گرد کردنه وه.

تَكَبَّبَ الْقَوْمُ: خه لکه که گرد

بوونه وه.

الْكَبْكَبُ: کومه لیک مروفی به کگرتو

تهبا له ناو خویان دا.

الْكَبْكَبَةُ: به مانا (الْكَبْكَبُ) دی.

كَبَّلَ الْأَسِيرَ كَبْلًا: دیله که ی پیومند کرد.

كَبَّلَ الرَّجُلَ: پیاو که ی خسته

به نندیخانه وه، بهندی کرد.

كَبَّلَ غَرِيمَةَ الدِّينِ: قهرزی سهر

قهرزدارم که ی دواختست مؤلته ی دا

ماوهمی کی تر بیداته وه.

كَبَّلَ يَمِينَهُ عَلَى كَذَا: دهستی به سهر

شته که دا گرت بؤنه وه ی له کیسی

نه چی.

كَابَلَ الدِّينَ: قهرزم که ی دواختست.

كَابَلَ الْغَرِيمَ: خاومن قهرزم که ی

به ته ما کردو چی به چی نه کرد.

كَابَلَ فِي شَرَاءِ الدَّارِ: کرینی خانوم که ی

دواختست بؤنه وه ی به کیکی تر

بیکرئو نه مجار به یاسای شوقه

خوی هلی بگریته وه.

كَبَّلَ الْأَسِيرَ: دیله که ی که له بچه کرد ۵

دهگوترئ: (كَبَّلَ الْغُلَّ فِي يَدَيْهِ):

الْكَبْسُولَةُ: تهرمه ی گوله تۆپ و شتی

وا ۵ زهر فیکسی بچکوله یه دوو

پارچه یه پیکدا دهگرین و دهرمانیان

تیدمگری.

كَبَشَ الشَّيْئِ كَبْشًا: به هه موو دهستی

پری دایه.

كَبَشَ الزَّرْعَ: سه مادی کرده دهوروبه ری

بنکی روه و دره ختمکان لویج لویج.

الْكِبَاشُ: خاوهنی کیباش؛ قوچه قانی

هاویژ.

الْكَبْشُ: به ران ۵ به ردی گه وره

ده خریته به نا دیوار بؤنه وه ی

دیوارم که بیاریژئ ۵ نامیریکی له

میژینه ی شهره کاتی خوی

به کاره یتراره بؤ به رد بارانکردنی

قه لاو شورا، به ردی گه وره یان شتی

له و جوروی پی هاویژراوه بؤناو

قه لاو دژ.

الْكَبْشَةُ: که و گیر یان نه سکوی که

خواردنی پی له مه نجه ل و شتی

وا دهره یندری.

الْكَبْعُ: حوشتی دهریا، جوره

ماسیه که گه وره یه دوگیکی و مکوو

دوگی حوشتی هه س.

كَبْكَبَ فَلَانًا: فلان که سی هینا و بردو

خستی.

كَبْكَبَ الشَّيْئِ: شته که ی به سهریه که دا

داو هه له و گپری کرد فری دایه ناو

كەلەبجەى توند خستە دەستىيەوۈ
پەلبەستى كرد.

كَبَلُ الرَّجُلِ: پياۋەكەى لەبەندىخانەدا
يا لەشۋىنى تردا ھەبس كرد.

الكابول: لەبۋارى ئەندازىارى دا
برىتيە لەو كۆلەكە جەھىندىراۋەى
لەلاپەكى رۈبەرمەكەداپە.

الكَبَلُ: كەلەبجە لەھەر مادىيەك
دروسستكرابى ۋ ھەبلىكى
مەعدەنىيە مادىيەكى عازل دەورەى
داۋەو پەردەو پارىزەرىكى پتەۋى
ھەيە ۋ كۆمەللىك سلكى جيا جياو
كۆكرۈۋە لەناو پەردەيەكى پتەۋدا
بەكار دەھىندىرى بۆگەيانلىنى
تەزۋى كارميا.

كَبَنَ فُلَانٌ كَبْنًا: ھالانكەس ددانى
پېشەۋەى بەناۋەدا چوون، خوار
بوونەۋە بۆناۋ دەمى.

كَبَنَ عَنِ الشَّيْءِ: لەشتەكەدا لای دا.
كَبَنَ الشَّيْءُ كَبْنًا: شتەكەى لە پېرەۋى
خۋى لادا، گېراپەۋە بەرمودوا ۋ
دەگوتىرى: (كَبَنَ عَنْهُ لِسَانُهُ) زمانى خۋى
لە غەيبەتكردن و باسكردنى گرتەۋە.

كَبَنَ هَدِيَّتَهُ عَنْ جِيرَانِهِ وَمَعَارِفِهِ: ديارى و
بەخششەكانى لەجيران و ناسياۋەكانى
گرتەۋەو ناردى بۆ كەسانى دى.

كَبَنَ الثُّوبَ: قوماشەكەى نوشتاندەۋە
نەمجار دورى.

الْكَبِيَّةُ: ژورېكى بچكۆلەيە لەناو
كەشتى دا رېبۋار تېيدا دەخەۋى ۋ
يان ژورېكە لەكەنار دەرياو رۈبار
مەلەكەر جەلەكانى تېيدا دادەكەنى
خۋى تېدا روت دەكاتەۋە يان
جەلەكانى تېيدا لەبەر دەكاتەۋە ۋ
ئىستا كورد پېنى دەللىن: (كابينە).

كَبَا الْحَيَوَانُ كَبَوًا وَكَبُوًا: ھەيۋانەكە
سەرسى داۋ بەدەمدا كەۋت.

كَبَا الرَّجُلُ كَبَوًا وَكَبُوًا: پياۋەكە
ھەلەنگۈتو بەدەمدا كەۋت.

كَبَا الرَّئِدُ: جەرخەكە ئاگرى نەكرەدەۋە.

كَبَا النَّارُ: ئاگرەكەى خامۇش كرد بەۋە
كەخۋلى بەسەردا كرد ۋ دەشگوتىرى:
(كَبَتِ النَّارُ) ئاگرەكە خۆل داپېۋشى و
خامۇش بوو.

كَبَا السَّهْمُ: تىرەكە نىشانەكەى نەپېكا.

كَبَا وَجْهَهُ أَوْ لَوْنَهُ: پوخسارى گۆرا
بەھۋى رىق ھەلسان يان بەھۋى
تەپۋتۈزۈ چلەكەۋە.

كَبَا لَوْنُ الصَّبْحِ أَوْ الشَّمْسِ: رەنگى
بەيانى يان ھى خۆر تاريك بوو.

كَبَا الذَّبْتُ: رۈمەكەكە وشك بوو.

كَبَا الْغَبَانُ: تۈز بەرپاۋو بەرز بۆۋە.

اكبى الرجل: پياۋەكە جەرخەكەى
ئاگرى نەھىناپە دەر.

١ لثلاق ٢ حصان ٣ غن ٤ موز ٥ نور ٦ جاموس ٧ بقرة ٨ كلب ٩ دجاج هندي ١٠ ديك هندي
 ١١ حمار ١٢ كلب ١٣ دجاجة ١٤ حمامة راجية ١٥ ديك ١٦ حمامة ١٧ ديك ١٨ دجاجة و فراخها
 ٢٠ أرنب ٢١ عجل

١ حروف ٢ و ٣ خنزير ٤ تيس او كزاور ٥ كفتس ٦ عترة ٧ حيل ٨ شاة ٩ نيس ١٠ كولي او اوب
١١ الهند ١٢ دوز ١٣ علة ١٤ غارة ١٥ قوت البط ١٦ نير

- اِکبى وَجْهَهُ: پوخسارى گۆرى.
- اِکبى الحَرُّ النَّبْتُ: گهرما رومکه کهى
- سیس کرد.
- کَبَى النَّارَ: خوئى به سهر ناگرمکه دا
- کرد.
- کَبَى الثَّوْبَ: قوماشه کهى بوخار کرد.
- اِکْتَبَى عَلَى الْمِجْمَرَةِ: خوئى به سهر
- قولکه ناگردانه که دا.
- تَكَبَّى عَلَى الْمِجْمَرَةِ: خوئى به سهر
- قولکه ناگردانه که دا.
- اَلکَابِی: گلى پوخه ک و بى پیز ۵
- خه لوز که ناگرمکه کوزابیته وه ۵
- دمگوترئ: (فلان کابى الرماد)
- فلانکس خوئى زوره واته میوانى
- زور دهن.
- اَلکِبَا: کهفى کؤبؤوهى دهورى ناو (ک:
- اَکْبَاء).
- اَلکِبَاءُ: دارى عودو بخورد ۵ یا
- جۆرىکى تاپیه تیه له بخورد.
- اَلکَبْوَةُ: کهوتن به سهر دم دا ۵
- له پهندى پيشنان دا هاتووه: (لکل
- جواد کبوة) ۵ همروا وشه (اَلکَبْوَةُ)
- به مانا هه لویسته دئ، به مانا
- هه لویسته کردن و بیرکردنه وه و
- پامان دئ ۵ له حه دیس دا هاتووه:
- (ما عرضت الإسلام على أحد إلا
- كانت عنده كبوة غير أبى بكر فإنه لم
- يتعلم).
- اَلکُبَّةُ: قولکه ناگردان که بخورى تیدا
- بسوتیندرئ.
- اَلکُتَّاءُ: تۆوى جیرجیری کئوى.
- کَتَبَ الْکِتَابَ کُتْباً وَکِتَاباً وَکِتَابَةً:
- کتیبه کهى نووسییه وه ۵ دهشگوترئ:
- (کتب الکتاب) گرپه سستی مارمیه کهى
- نووس.
- کَتَبَ السَّقَاءَ وَنَحْوَهُ: کونده ناومکهى
- به دو سیرمه دورئ.
- کَتَبَ الْقِرْيَةَ: به بهن مهشکه که یا به بهن
- کونده که دهمی کونده کهى بهست.
- کَتَبَ اللّٰهُ الشَّيْءَ: خوداشته کهى فهرزو واجب
- کرد ۵ قورئان دمفه رموئ: ﴿کُتِبَ عَلَيْكُمُ
- الصِّيَامُ كَمَا كُتِبَ عَلَى الَّذِينَ مِنْ قَبْلِكُمْ﴾.
- اَکْتُبَهُ: فیرى نووسینی کرد ۵ ومکوو
- نووسهر هاته بهرجاوى.
- اَکْتُبَ فَلَانًا الْقَصِيْدَةَ وَنَحْوَهَا: چامه
- شيعرمکه کى به سهر دا خوئنده وه
- بؤنه وهى بینووسپته وه.
- کَاتِبٌ صَدِيقُهُ: نامه ی بؤ هاوه لکه کى
- نووس.
- کَاتِبُ السَّيْدِ الْعَبْدُ: خاومن کؤيله که
- له گهل کؤيله که دا گرپه سستی
- مؤرکرد که به وه جبه و جبه پاره ی
- ئى وهرگرئ و نازادى بکا.
- کُتِبَ فَلَانًا: فلانکسه ی فیرى نووسین
- کرد ۵ وای ئى کرد بتوانى شت
- بنووس.

كُتِبَ الْكِتَابُ: كَتَبَ هَكَانِي لَيْكَ

جياگردنهوهو نامادهى گرد بؤ
نهركى سهرشانيان.

اِكْتَتَبَ الرَّجُلُ: پياومكه ناوى خوى

لهديوانى سولتان دا نووسى له پىزى
نهوانهى خوڤهخشن يان ديارى
پاشايان پى دمدري، يان ههر شتيكى
لهو جوړه.

اِكْتَتَبَ الْكِتَابَ لِنَفْسِهِ: كَتَبَ هَكَه

بؤخوى نووسيهوه.

تَكَاتَبَ الصَّدِيقَانِ: دُوو هَاوَهَلَو

برادرمكه نامهيان بؤ بهكتر
نووسى.

تَكْتَبُوا: خهلكهكه گردبوونهوه

دمگوترى: (تَكْتَبُ الْجِيْشُ) سوڤا
گردبؤوه (تَكْتَبُ الْخَيْلُ) نهسپ
سوارمگان كؤبوونهوه.

اِسْتَكْتَبَهُ: بؤى خوندمهوهو نووسيهوه،

بهسهرىا خوڤندمهوهو نهوئش
نووسيهوه

گردى بهنووسهر.

اَلْكَاتِبُ: كهسِيْكَ پيشهى

بلاوگردنهوهو نووسين دمكاته
ئيشى سهرمكى خوى

كهسِيْكَ

نهركى نووسينى كاروبارى ئيدارى

فهرمى دمكاته پيشهى خوى

(ك: كُتَابٌ وَكِتَبَةٌ).

اَلْكِتَابُ: كَتَبَ، نَامَه

ههروا ناوه بؤ

كُتِبَتِىكى سيبويه لهبوارى زانيارى

نهخودا (أَمَ الْكِتَابُ) ناوه بؤ

سورمتى (الْفَاتِحَةُ) خاوهن نامه

ئاسمانيههكان

مهسيحيهكان

پيشهى نووسين.

اَلْكِتَابَةُ: حَالَو وهزعى تايبهتى

نووسينى فهرزو قۆله نووسينهوهى

كتيب.

اَلْكِتَابُ: حَوْجَرَمى فهرى، حَوْجَرَمى

سهرمتاي فيرگردنى منالان بؤ

خوڤندنهوهى قورئان فيرگردنى

نووسين بهشيؤميهكى سهرمتايى

(ك: كَاتِبٌ).

اَلْكِتَابَةُ: بهشيكه له سوڤاو لهچهند

دهستهو سريهو لقو فهرجيك پيك

دى.

اَلْمَكَاتِبُ (فِي الصَّحَافَةِ): پهيامنيرى

پؤژنامه لهدمرموى ولات.

اَلْمَكْتَبُ: شوڤنى نووسين

فيربونى خوڤندنو خوڤندنهوهى

سهرمتاي مندلان

تهختهيهكه كهلهسهرى دابنيشى بؤ

شت نووسين

نامهدهكرى بؤ راپى كردنى كارىكى

تايبهتى وهكوو مهكتهبى پاريزمر،

مهكتهبى نهندانزارو شتى وا.

الْكُتْبَةُ: کتیبخانه و پمراوخانه بؤ
فروشتنی کتیب و پیداو یستی
دمگوتری: (رجل کت امرأة کت).

الْكُنَّةُ: پهله سهوزایی لیرو لهوئی
ناوزهوی ۵ مال و کالای بی نرخ.

كَتَحَ فَلَانًا كَتَحًا: شتیکی بهفلانکس دا
که شوینکهی ئی کرد ۵ دمگوتری: (كَتَحَ
وَجْهَهُ بِالْخَصِي) زیخ و بهرده وردهی
بهدهم و چاودا دا.

كَتَحَ الرِّيحُ فَلَانًا: رهشبا زیخ و بهردی
بهدهم و چاوی فلان دا دا ۵ پان
رهشباکه پۆشاکهکی لهسر لابرده.

كَتَحَ الطَّعَامُ: لهخواردنهکی خوارد
تاتییری خوارد.

كَتَحَ الدُّبِّي الْأَرْضَ: کوله بیتان چی
لهسر زوی ههبوو لهسهوزایی
ههمووی خوارد.

الْكُنْجُ: شتیك رهی پیست بکهوی و
شوینکهی ئی بکا.

كَتَحْدًا: نهمینداری ههزمانهوا.

الاکتد: ناوشان بهرز.

الکتد: ناوشان.

اكثرت الناقة: حوشرهکه ناوقهدی
نهستور بوو.

الکثر: ناومرستی شت ۵ جوړه

پویششتنیکه وگوو پویششتنی

سهرخوش کهلاره لاری بی ۵

کهژاوهی بچوک ۵ دووگی حوشر ۵

بالهخانهیهک ههلاشی کهوانهیی و

المکتوبة: پینج ههزهوی نوپز لهشو
پاراستنی کتیب تییدا.

المکتوبة: پینج ههزهوی نوپز لهشو
و پوژدا.

كَتَبَ الْقِدْرُ كُتًا وكتيتًا: مهنبهلهکه
لهسهرهتای کوئ هاتنی دا گیزه گیزی
ئی هات.

كَتَّ الرَّجُلُ: پیاوکه لهسهرخو پوئی، پان
ههنگاوکهانی لیک نزیك کردنهوهو
شهقاوی پانی نههاویشن.

كَتَّ فَلَانًا: فلانکسی نازارداو ملکهچی
کرد بؤ ههلوپستو کاریک که
بهرمزانهندی خوی نهبوو.

كَتَّ الْكَلَامَ فِي أَذْنِهِ كُتًا: بهنهسپایی
قسهکانی بهگوپچکهدا دا.

كَتَّ الْقَوْمَ: خهلهکهکی سهرزمیر کردن ۵

بهزوری بهشیوهی نهفی بهکاردی ۵
دهگوتری: (أَنَا بِجِيشٍ مَايَكُنْ)

سوپایهکی هینایه سهرمان له
نهزمانه.

اكتَّ الْكَلَامَ فِي أَذْنِهِ: بهمانا (كُتَّ) دی.

اكتَّ الْحَدِيثَ مِنِّي: قسهو گفتو گوئی
ئی شنهوتم.

تکات الناس: خهلهکهکه گرد

بوونهوهو دهستیان کرد

بههاتوهاوار.

قوببهیی ۵ دیوارو شورای مشتاخه
خورماو شتی وا.

الکثر: دووگی حوشر.

الکثرة: به مانا (الکثر) دئ ۵ جوړه
رؤیشتنیکه که شل و شیواوی و
لاره لاری پیوهدیارب.

کتع الرجل کثعاً: پیاوکه شته که ی برد.
کتع الرجل بالشیخ: پیاوکه شته که ی
برد.

کتع فی الارض کتوعاً: دوورکه و ته وه.

الاکثع: که سیک په نجه گانی
نوستاندبته وه بولای بهری دهستی و
جومزگه ی بنکی قامکه گانی
دمرکه وتبن ۵ همروا وشه ی (اکثع)
بو ته وکید ی (أجمع) دئ و دهگوتری:
(جاء الجيش أجمع أكتع).

کتاع: دهگوتری: (ما بالدار کناع)
خانوه که که سی تیدانیه.

الکتع: خوږی و بهرپموشت ۵ یان
زملیل و ملکه ج.

الکتعاء: چه تیو، نافرته کویله ۵ بو
ته وکید ی معنای (الجمعاء) دئ ۵
دهگوتری: (إشريت الدار جمعاء
كتعاء).

الکتعة: لایه کی سوراحی ۵ دولچه ی
بچوک.

الکتیع: پروپوچ و خوږی ۵
دهگوتری: (حول کتيع) سالیکی

تهواو ۵ (ما بالوضع کتيع) کهس له
شوینه که دا نیه.

کتف الرجل کثفاً وکتيفاً: پیاوکه
به شان هه تته کاندن پوی.

کتف الطائر کثفاً: بالنده که فری و
باله گانی بو دواوه گیراندیوونه وه.

کتف فلاناً: شانی فلانکه سی هه نگاوت.

کتف السرج الدابة: زینه که پشتی
ولاخه که ی بریندار گرد شانی یان
(جدوی) ولاخه که ی بریندار گرد.

کتف فلاناً کثفاً: له دواوه دهستی
فلانکه سی بهستن.

کتف الباب: کونی دمرگاهه ی پینه کرد.

کتف الرجل کثفاً: پیاوکه شانی
نه ستورو قه به بوون.

کتف الحيوان: حه یوانه که شانی هیشا ۵
(فهر أكتف وهي كفاء).

کاتفه فی الامر وعلی الامر: یارمه تی
دا له کاره که ی دا.

کتف الرجل: له دواوه هه ردوو دهستی
پیاوکه که ی شته ک دا.

تکاتف القوم: خه لکه که یارمه تی
یه کتریان دا و هاریکاری یه کتریان
کرد.

تکطف: هه ردوو دهستی له سه ر سنگی
خوی خسته نه سه ریه ک له کاتی
نویژکردن دا.

الْكُثَافُ: نازاری شان.

كَتِلَ الْجِسْمُ: جهستهی گهوره بوو،

الكتاف: گهلهبجهو دستبهند.

قهبارهی كهتمو زهبللاح بوو.

الْكُتِفُ: شهپيك ۵ پاشكۆل و كۆلهكهو

كُتِلَ: كۆی كردموه خړی ههئايموه ۵

ديرمگ ۵ پالېشت ۵ دهگوترئ: (بنی

دهگوترئ: (كُتِلَ الْأَقْطُ وَغَوَه)

في الحائط كُتِفَا).

كهشكهكهی خړهئاو كردی

الْكُتِفُ: شان.

بهتۆپهئ ۵ كرديه پارچهيهكى

الْكُتَيْفُ: پينهی ناسن كهلهدمرگا يان

تۆپهئگراو.

مهنجهئ و شتی وا بدرئ.

ئِنْكُتِلَ: بهگورجی رۆی.

الْكُتَيْفَةُ: پينهی ناسن كه كونی

تَكُتِلَ الْقَصِيرِ الْغَلِيظِ: پياوه كورته

دمرگاى پئ پينه بكرئ ۵ كينهو رڤ

بالا كۆلهبنهكه ههنگاومكانى نزيك

۵ گروپيک لهئادهميزاد ۵ گازو

کردنمهوه ۵ وهكوو بهپليكانهئا

پلايسی ناسنگهر.

بپرواته خوار.

كَتَكَّتِ الرَّجُلُ: پياوهكه زۆرى قسهی

تَكُتِلَ النَّاسُ: خهئكهكه يهكيان گرتو

بهپهلهکردن ۵ ههنگاوهكانى كورتو

بوون بهيهك تاقمو يهك ڤاو يهك

خيڤا ههئيانمهوه ۵ زمردهخهنهى

ههئوئستان ههيه.

کرد.

الْكُتَالُ: كهتهی جهسته ۵ قورسایى ۵

تَكُتَكَّتْ: بههيواشی رۆيشت ۵ يان

دهگوترئ: (ألقى عليه كُتَالَه)

ههنگاومكانى كورتو خيڤا

قورسایى خۆی بهسمردا دا ۵ ههروا

ههئيانمهوه.

وشهى (الكتال) بهمانا (هيڤو توانا ۵

الْكُتُوت: جوجك ۵ بيچوى بچوكى

نمففسو دمروون ۵ گوشت ۵ بزيو و

مريشك.

تويشو ۵ كارى نهمنجامدراو ۵

كَتِلَ كُتْلًا: بهندى كرد ۵ حهبسى كرد.

ههرشتيک بهكهئك بئ لهخواردن و

كَتِلَ الشَّيْئُ كُتْلًا: شتهكهى پيئوه نووساو

خواردنمهوه له پۆشاك و نوپن ۵

ليئى هالا ۵ دهگوترئ: (كَتِلَ جِلْدَ الْحِمَارِ)

ژيانى ناخۆش كولهمهركى) دئ.

گويدريڤزهكه لهخۆله بهتهكهئا

الْكُتْلَةُ: پارچهيهكى كۆگراوهو

گهوزى و گلو خۆل بهپيستييهوه

تۆپهئگراو لهشت ۵ تاقمو پيڤيک

نووسا.

لهئادهميزاد كهيهك ڤاو يهك

مهيهست بن.

مهيهست بن.

كُتِلَ الْأَرْضُ: بهر زایی زهوی

كه به سهر دهمشاییه كه دا پروانی.

الْكَيْلَةُ: نهو دارخورماییهی دهست نهیگاتی.

الْمُكْتَلُ: زنبیلهیه كه له پوشه خورما دروست دهكری.

الْمِثْلَةُ: به مانا (المِثْلُ) دی.

كتلوج: زنجیره ناوی شت ۵ كه ته لوگ

لیست و قائیمه ی شت ۵ وه کوو

(كتلوج الكتب) ۵ وادمبی له گه ل

ناوی شتهكان دا همدئ وینهشیان

دهكری.

كتم السقاء كتماً وكتوماً: مهشكهكه

ماست و شله مهنیه كهی گرت هوه لیی

نه جوو.

كَتَمَ الْفَرَسُ الرَّيْوَ كَتَمًا: نهسپهكه كونه

لوتی تهنگن به هاتوجوی ههناسهی.

كَتَمَ الشَّيْئَ كَتَمًا وَكَتَمَانًا: شتهكهی

شاردموه، پهردمهپوشی كرد ۵ (لهو كاتم

و كَتَامٌ وَكَتَامَةٌ) ۵ جاری وایش دمبی

وشه ی (كَتَمَ) پیویستی به دوو (مفعول

به) دمبی ۵ دهگوتری: (كَتَمْتُ فَلَانًا

الحديث) ۵ وایش دمبی وشه ی (مِنْ)

بهزیدمبی دمخړیته سهر مهفعولی

یه كه می دهگوتری: (كَتَمْتُ مِنْ زَيْدٍ

الحديث).

كَاتَمَ سِرَّهُ مَنِي: نهینییه كهی له من

شاردموه.

كَاتَمَةُ الْعَدَاوَةِ: دوژمناییه كهی بو

دهر نه پری.

كَتَمَ الشَّيْئَ: شتهكهی زور نهینی كردو

زیدمپوشی كرد لهشاردنهوهی دا.

اِكْتَمَ السُّحَابُ: هه وره كه

هه وره بروسكهی نه بوو.

اِكْتَمَ الْحَدِيثُ: زیدمپوهی كرد

لهشاردنهوهی قسهكه دا.

تَكَاتَمَ الْقَوْمُ الْأَمْرَ: خه لكه كه

هه ندیكیان كارمه گیان له وانی تر

شاردموه.

اِسْتَكْتَمَهُ الْخَبْرَ وَالسِّرَّ: داوای ئی كرد

نهینییه كه ناشكرا نه كا.

الكَاتِمُ: دهگوتری: (سِرُّ كَاتِمٍ)

نهینییه کی شارو و پارێزراوه.

كَاتَمَ السِّرَّ: نه میندارو متمانه پیكراو

به سهر کاریكه وه ۵ نیستا پیی

دهگوتری سكرتیری.

الكَاتِمَةُ: جوژه مهنجه ئیكه.

الْكُتْمُ: دره ختیكه ده شو بهیته دره ختی

ناس ۵ له ده فهری کیو كه ژ

به تاییه تی له ولاتی نه فریقیاو

ولاته گهرمه سیرمکان و ناوو ههوا

ناوهندی دا دمپوشی ۵ بهر مه کی

وه کوو بیبه ر وایه پیی دهگوتری:

بیبه ری مهی مون، له پوژگاری كوژ

دا وه کوو خه نه بو رنگ كردن

به کاریان هی ناوه.

بهرمه‌ی پنی ده‌گوتری تۆو که‌تان، ده‌گوتری: (لبس الماء کُتَّاهُ) ناومکه قه‌وزی کرد ۵ شوینه‌واری دوکه‌ل له‌ناو خانوودا.	الْكُتْمَةُ: نه‌و که‌سه‌ی نه‌ینی خو‌ی دمپاریزی.
الکتون: (امراه کتون) نافرمتی که‌تن که‌رو داوین پیس.	الْكُتْمُومُ: به‌مانا (الْكُتْمَةُ) دئی ۵ ده‌گوتری: (سحاب کتوم) هه‌وری بی هه‌ورمه‌روسکه.
کُتَّاهُ اللَّيْنُ کُتَّاهُ: ماسته‌که سه‌رناو که‌وتو ژیر ماسته‌که ناویکی پون بوو.	الْكَيْمُ (سقاء کتیم): کونده‌یه‌که ناوی لی ناچی.
کُتَّاهُ الْقِدْرُ: مه‌نجه‌له‌که که‌می کرد به‌هوی کولانه‌وه.	المَكْتُومَةُ: جوړه پۆنیکه له‌پۆنی عه‌رمب پهنگی سوره زه‌عه‌فرانی تی ده‌کری.
کُتَّاهُ الْقِدْرُ: که‌فی مه‌نجه‌له‌که‌ی گرت.	كَتِنَ الشَّيْئُ كُتَّاهُ: شته‌که چلکن بوو ۵
الكُتَّاهُ مِنَ اللَّيْنِ: سه‌رتویزی شیر که دوا کولاندن له‌سه‌ر شیرمه‌که ده‌بیندري.	كَتِنَ الثَّوْبُ: قوماشه‌که پیس بوو ۵ شته‌که لینج بوو ۵ ده‌گوتری: (كَيْتُ مشارف الدابة من أكل العُشب) لچی ولاخه‌که به‌هوی گیای ته‌رو شتی واوه لیچه‌کانی و شه‌ویله‌کانی سه‌وزو ره‌ش هه‌لکه‌پاون.
كُتَّبَ الشَّيْئُ كُتَّاهُ: شته‌که کۆبۆوه ۵ شته‌که که‌م بوو ۵ ده‌گوتری: (كُتَّبَ اللَّيْنُ).	كَتِنَ الْوَسْخُ عَلَى الشَّيْئِ: چلک به‌شته‌که‌وه نووسا.
كُتَّبَ فِي الْمَكَانِ: چوووه ناو شته‌که‌وه. كُتَّبَ الشَّيْئُ: شته‌که‌ی کۆکرده‌وه.	كَتِنَ الْبَيْتِ: خانوه‌که چلکی دووکه‌لی گرت.
كُتَّبَ فَلَانُ فَلَانًا: فلانکه‌س به‌شوین فلان دا هات.	اکتته به: شته‌که‌ی پتوه نوساند.
كُتَّبَ الصَّيْدُ فَلَانًا: نیچیره‌که له‌فلانکه‌س نزیک بۆوه.	الکتان: که‌تان؛ روه‌کیکی کشت وکالیه سالانه دمپویندري له‌شوینی مه‌یله‌و گهرمه‌سیردا دمپوئی و گه‌شه‌ده‌کا ۵ نیومه‌تریك به‌رز ده‌بیته‌وه ۵ گولیکی شینی جوانی هه‌یه ۵
اِکُتَّبَ الشَّيْئُ: شته‌که نزیک بۆوه. اِکُتَّبَ لَكَ الصَّيْدُ: نیچیره‌که لیست نزیک بۆوه.	
كُتَّبَ الْقَوْمُ: له‌خه‌لکه‌که نزیک بۆوه.	

- کُتِبَ الشَّيْئُ: شتهکه کهم بوو. کُتِبَ الشَّيْئُ کَثْرًا وَکَثْرَةً: شتهکه زۆربوو بیچه‌وانه‌ی (کهم) بون.
- کُتِبَ اللَّبَنُ: شیرمه کهم بوو. اِکْتُبَ الشَّيْئُ: شتهکه کُوبُوه هه‌لپزا.
- کُتِبَ: دموگوتری: (رَمَاهُ مِنْ کُتِبَ) له‌نزیکه‌وه تیری تی گرت ته‌قه‌ی لی کرد.
- کُتِبَ: هه‌ر خواردن و خواردنه‌ومیه‌ک کهم بی و له‌شوینیک کُوبُوبیته‌وه ه زمویییه‌ک چال بی و کهوتبیته‌ ناو چه‌ند کیوئیکه‌وه.
- الکُتیب: ته‌باره لیبی دریژموبوو که سه‌رانسه‌رمکه‌ی په‌خ بووبیته‌وه.
- کَثَّ الشَّعْرُ کَثُوثَةً وَکَثَاثَةً: موومکان پریوون به‌بی نه‌وه‌ی دریژ بووبنه‌وه ه دموگوتری: (رَجُلٌ کَثَّ اللَّحْيَةُ) پیاوئیکه پیشی پر، پیشی کُوله‌وانه‌یه.
- کَثَّ الشَّعْرُ کَثَاثًا: موومکانی چرو پر بوون (فهر اکث) ه (وهی کثاء) دموگوتری: (رَجُلٌ اکثٌ وَلَحْيَةٌ کَثَاءٌ).
- اکثُ الشَّيْئُ: به‌مانا (کث) دی. الکاث: نه‌و دانه‌ویله‌یه له‌کاتی دروینه‌دا هه‌لده‌ومری و سالی داهاتوو دمرویته‌وه.
- کَثْرَه کَثْرًا: به‌سه‌ری دا زال بوو له‌زوری دا ه به‌زوری ژماره به‌سه‌ری دا بالادست بوو ه (فهر کثر).
- کَثَرُ الشَّيْئِ کَثْرًا وَکَثْرَةً: شتهکه زۆربوو بیچه‌وانه‌ی (کهم) بون. اکثر الرجل: پیاومکه مال و سامانی زور کرد ه مال و سامانی زور کرد ه مالی زور بوو.
- اکثر الشَّيْئِ: شتهکه‌ی زور کرد ه دموگوتری: (أَكْثَرُ اللَّهِ فِينَا مِثْلَكَ) خودا وینه‌ی تۆمان له‌ناودا زور یکا. کَثْرَةً: به‌زورینه به‌سه‌ری دا زال بوو. کَثَرُ الشَّيْئِ: شتهکه‌ی زور کرد.
- تَكَاثَرَتِ أَمْوَالُهُ: ماله‌که‌ی زور بوو. تَكَاثَرَ الْقَوْمُ: شانازیان به‌زوری ژماره‌وه کرد.
- تَكَاثَرَ الشَّيْئُ: شتهکه‌ی به‌لاوه زور بوو. تَكَثَّرَ بِشَيْئٍ غَيْرِهِ: شانازی به‌شتی خه‌لکی تر کرد.
- تَكَثَّرَ مِنَ الشَّيْئِ: زوری له‌و شته خوارد یان په‌یدای کرد.
- تَكَوَّثَرَ الشَّيْئُ: شتهکه‌ی زور زور بوو. اِسْتَكْثَرَ الشَّيْئُ: شتهکه‌ی به‌زور زانی، به‌زوری له‌قه‌له‌م دا.
- اِسْتَكْثَرَ مِنَ الشَّيْئِ: حه‌زی له‌زور بوونی شتهکه بوو ه یان زوری نه‌و شته کرد.
- الاکثر: زورینه، له‌نیوه زیاتر. الاکثرية: زورینه.

كُتِّعَتِ الشَّقَةُ كُتْعًا: بهمانا (كُتِّعَتِ) دئ ۵ دمشگوترئ: (رجل أكتع).

كُتِّعَ اللَّبَنُ: بهمانا (كُتِّعَ) دئ.

كُتِّعَتِ الْأَرْضُ: زموییه که رومکه کهی سهری دهرهینا.

كُتِّعَتِ الْقِدْسُ: برینه که سهرموهی قمتماغهی کرد.

الْكُتْعَةُ: قور.

الْكُتْعَةُ: نهو چه وراپی و توپزهی

دمکه و پته سهر شیرو ماست ۵ نهو

که فهی منهجل له کاتی کولینی دا

دموری خوی دهرپیزئی ۵ نهو

چالاییهی له ناوهری استی لیوی

سهرموه دایه.

كُتِفَ الشَّيْنُ كُتْفًا: شته که نهستوروو

خهست بوو، چروپر بوو.

كُتِفَ الشَّيْنُ: شته کهی زور کرد ۵

نهستوری کرد، خهستی کرد.

تَكَاتِفَ الشَّيْنُ: بهمانا (كُتِفَ) دی ۵

دمگوترئ: (تَكَاتِفَ السَّحَابُ)

هه ورمکه چرو پرپوو.

إِسْتَكْتَفَ الشَّيْنُ بَعْدَ رَقَّة: شته که

دوای تهنکی و باریکی نهستوروو

پتهو بوو.

إِسْتَكْتَفَ الشَّيْنُ: شته کهی به چرو پر

هاته دمست ۵ به چرو پری زانی.

التَّكُفُّفُ: چروبوونهوی هییزی

کارمباییه له سهر گهیه نهری کارمبا.

الكُثَارُ: زور ۵ دمگوترئ: (في الدار

كُثَار) له خانوه که دا جهند تاقم و

کۆمه لیک ههن.

الكُثْرُ: جوماری خورما یان تهله کهی.

الكُثْرُ: زورینهی شت ۵ زوریهی شت ۵

مائی زور ۵ دمگوترئ: (مَالُهُ قُلَّ

وَلَا كُثْرَ).

الكثرة: زوری ژماره ۵ زیده نیعمهت و

فهزل و پیاوهتی.

الكثير: پیچه وانهی کهم ۵ زورینه،

زور.

الكثراء: جوره رومکیکه.

الكوثر: ژمارهی زور ۵ خیر و بییری

زور ۵ پیاوی سهخی.

المِکْثَارُ: زوربلی ۵ دمگوترئ: (رجل

مِکْثَار) پیاویکه به زوری ژماره

ژیرکه و تووه ۵ پیاویکه زور داوای

به خشش و پیاوهتی لی دمگورئ ۵

که سیك نهوی لایهتی نه مایی و

ماهی خه لکیشی زور به سهرهوه بی.

المِکْثَرُ: بهمانا (المِکْثَارُ) دئ.

كُتِّعَ اللَّبَنُ كُتْعًا: شیرکه چه وراپی

سهرکهوت، سهرتویزی گرت ۵ ماسته که

چه وراپی سهرکهوت و ژیرموهی ناویکی

رون بوو.

كُتِّعَتِ الشَّقَةُ كُتْعًا وَكُثُوعًا: لیومه که

سوربوو.

الْكُفُّ: تاقم و پېړو كۆمهال ۵

دهگوترئ: (جاء في كشف من الجیش).

المِكْتَفُ: (مِكْتَف السَّوَالِ) نَامِیْرِكِه

دهخړېته ناو شلمه مەنیه وه بۆ

زانینی نه ننداره ی خهستیه که ی.

المُكْتَفُ: نَامِیْرِكِه بۆ تهحول کړدنی

ماده ی غازو شتی وا بۆ ماده ی

شلمه مەنی.

الْكُكْبُ: نَامِیْرِي هَارِیْنی خۆل و بهرده

ورده.

الْكُوْثُلُ وَالْكُوْثُلُ: لای پاشه وه ی

كهشتیه: كه كهشتیه وانو شتو

مه كه گانیانی تېدايه.

الْكَاثُولِيك: شوینكه وته ی پاپا سهرۆکی

كه نیشته ی رۆمانی ۵ بېروانه وشه ی

(جاللیق).

كُتْمَ الشَّيْنِ كُتْمَا: شته كه ی كۆكرده وه.

كُتْمَ فَلَانًا عَنِ الْأَمْرِ: فَلَانكه سی له كارمه

گیرپايه وه.

كُتْمَ الْقَتَاءِ وَنَحْوَهُ: خه یارمه یان شتیکی

تری لهو جوړه ی خسته ناو دهمیه وه و

شکاندی.

كُتْمَ الرَّجُلِ كُتْمَا: بیاومكه تیړبوو، ورگی

زل بوو ۵ (فهو اکتهم).

اکثم فی منزله: له مالی خوی دا خوی

حه شارداو دمرنه که وت.

اکثم القریة: کوندمه کی پرکرد.

إِكْتَمَ: غه مبار بوو (إِكْتَمَ عَنْ وَجْهِ

کذا) له روی نهو شته لای دا.

تَكْتَمُ: رَاوِستَا ۵ سهرسام بوو ۵

گه پرايه وه ۵ دولاهاته وه ۵ نوشتا يه وه.

تَكْتَمُ فِي مَنْزِلِهِ: له خانو و مه نزلی

خویدا خوی حه شار دا.

الْأَكْتَمُ: رِيگای پان و فراوان.

الْكُتْمَةُ: لق و پوپی ته پرو گه لا زور

را دمه خړو و رېك دمه خړ، په یاحینی

له سهر ریز ده کړئ نه همجار

ده پېچرېته وه و گولېکی دمه خړته

ناوهر است.

كَجَّ الصَّبِيَّ كَجًا: مندالکه به (كِرَجَّة)

تو په بهر و یاری کرد.

الْكُجَّةُ: یاریسه کی مندالانه یه،

مندالکه به بهر و یه کی دینی و خړی

هه لده دا وه کوو توپ نه همجار یاری

قوماری پې دمه کن.

كَجَّ كَحًا: کۆکی ۵ دهق به مانا (أَح) دئ.

الْكُحُّ: پالفته و بوخته کړاو له هه موو

شتیک ۵ دهق به مانا (الْقُح) دئ ۵

دهگوترئ: (عربي كَح).

الْكُحُّ: پیرمژنی پۆلکاوی به سالاجوو.

الْكُحَّةُ: کۆکه.

الْكُحْكُحُّ: پیرمژنی پۆلکاو.

كَخَصَ الْأَثَرَ كُحُوصًا: شوپنه واره که نه ما

فهوتا ۵ کوپربووه.

كَحَصَ فُلَانٌ: پشتی هه لکرد.

كَحَصَ الظَّالِمُ: نوعامه نیره که به شیویمه ک رویش نه بیندري.

كَحَصَ بَرَجْلَهُ كَخَصًا: به قاجی پشکنینی زموپیه که ی نه نجام دا بی پرکه ی کرد.

كَحَصَ الْأَرْضَ: گل و خوئی زهوی به سه رخوی دا پرژاند.

كَحَصَ الشَّيْئُ: شته که ی وردوهار کرد.

الكَاحِصُ: بی پرکه کمر و شوینه واری کوپرمه بوو.

كَحَلَ الْعَيْنَ: کلی له چاوه که رادا کلی تی کرد.

كَحَلَ الرَّجْلَ: کلی له چاوی پیاوه که رادا. كَحَلَ السَّهَادُ عَيْنُهُ: شهو به خه بهر بوو خه و نه چوووه چاوی.

كَحَلَتِ الْعَيْنُ كَحَلًا: بیلوی چاوه گانی هه ربه سروشت رهشیان دنواند و دهگوتری: (كَحَلَ الرَّجْلُ فَهُوَ أَكْحَلُ وَهِيَ كَحَلَاءُ).

كَحَلَ الْعَيْنَ: چاوه که ی کلاوی کرد، کلی تی رادا و دهگوتری: (كَحَلَ الرَّجْلَ).

إِكْتَحَلَتِ الْمَرْأَةُ: نافرته که کلی کرده چاوی و دهگوتری: (ما إِكْتَحَلَتِ

عَيْنِي بِكَ) واته: تۆم نه دیوه و (ما إِكْتَحَلَتِ عَيْنِي بِغَمَضٍ) واته: نه نوستوم.

تَكَحَّلَتِ الْمَرْأَةُ: نافرته که کلی کرده چاوی.

الْأَكْحَلُ: ده ماری که له ناوم پرستی قول دایه خوینی لیوه دمردمه یندری یان لییه وه دهگریته ناو جهسته.

الْكَحَالُ: که سیك چاوه گانی به کل دمرمان دمکا.

الْكُحْلُ: هه رشتیك بگریته ناو چاوه وه بو مه بهستی دمرمان و شله مهنی نه بی و مکوو کل و شتی وا.

الْكَحْلَاءُ: نافرته ی زور چا و رهش و یان چاوئک و ا بنوینئ که کلی تی کراوه و مه ری چا و رهش و سپی، چا و به لئه ک زبانی ره شه و لاخ و پوه کیکی ته مهن دیریژه به سه ر زهوی دا بلا و ده بیته وه، له باشوری نه وروپا و ولاتانی هه وزی دمریای سپی دمروئ، توکن و چقلا و پیه، که لاکانی دریژو گوئه که ی شینه، به رو بوومی له شیوه ی بوندوق دایه، گوپیژیکی رهنک سوری هه یه، ماده یه کی رهنگا ورهنگی لی دمردمه یینبری و له جوژی (البوغلص) ه هه روا ناوه بو جوژه ماسیه که له پیتری (الأسبورية).

الْكُحْلَةُ: روه کیکی گیایی سالانه ی به ته مهنه، له شوینی ناو و هه وا

ماماوندیدا دهرۆئ ۵ توکنه ۵	الْكُحْيَا: کوځیا.
گوځیځی ږهنگ پرتهقالی ههیه ۵	كَدَّاءُ النَّبْتِ كَدَّاءٌ وَكُدُّوْءٌ: ږوهكهكه
(ك: اكاځل).	سهرما لښی داو كړدی بهشیوهی لباد
الْكُحْلَى: كهسك كل دروست بكا ۵	بهسهر زمویپهوه گهمره گهمره كړد.
ږهنگی شینی مهیلوه ږهش.	كَدَّاءُ النَّبْتِ: ږوهكهكه تینوی بوو دهرنگ
الْكُحُولُ: شلهمهنیپهکی بی ږهنگه ۵	بیځهیی.
بوځیځی تایبهتی ههیه له گوږانی	كَدَّاءُ الْبَرْدُ الزَّرْعُ: سهرما كشتوكاڼه
شهگرو شتی وا دروست دهرکړئ، نهو	ږواوكهی بهپاش دا بردهوه نهپهشت
خوی ږوخی شهراپه.	خیرا پی بگا.
مقیاس الكحول: نامیریکه نهاندازهی	كَدَّاءُ الْبَرْدُ الزَّرْعُ تُكْدِئَةُ: بهمانا (كداه)
چهندیپهتی كحولی ناو ناوی پی	دی.
مهزنده دهرکړئ.	الْكَادِئَةُ: دهگوترئ: (أرض كادئة)
الْكحولی: ههرشتك مادمی كحولی	زمویپهكه درهنگ كشتوكاڼ پی
تیدا بی.	دهگهپهنی.
الْكَحِيلُ: جوړیکه له نهوت ږهش و	الْكَذْبُ: سپیای نیڼوکی مندال.
ږونه حوشتری پی چهور دهرکړئ.	الْكَذِبُ: بهمانا (الْكَذِبُ) دی ۵ (دم
المكحالان: دوو ئیسقانن بهدیوی	كذب): خوینیځی تازه ږڅاو.
ناوهوی باسكهوه دهردهكهون.	المَكْدُوبَةُ مِنَ النِّسَاءِ: ښافرمتی سپی
المكحال: كلچپوك.	پیست كه سپیایهتیپهکی صافو
المكحل: بهمانا (المكحال) دی.	جوان بی.
المكحلة: كلدان، نهو تورمهکیپه کی	كَدَحٌ فِي الْعَمَلِ كَدْحًا: كوششی كړدو
تی دهرکړئ ۵ (ك: مكاجل).	ههولی دا.
كَحْلُ الْمَرْكَبِ كَحْلَةٌ: به كوحول و	كَدَحٌ لِنَفْسِهِ: كاری چاك یان خراپی
شتی وا ټیكهلهکی حل كړد.	كرد.
كَحَّ الرَّجُلُ كَحًّا: پیاوكه خهوی لی	كَدَحٌ لِعَالِيهِ: كاسبی بو مال و مندالی
كهوت و ږرخه دی.	خوی كړد بهزهحمهتو نارپهتی.
كَحَّ كَحًّا: بو وازهینانی منداله لهشتك	كَدَحَتِ الرِّيحُ: ږهشبا زیخو بهرده
كهناتهوئ دهستی بگاتی.	وردهی هاوپیست.

كَدَحَ باسنانه: بهددان گهستی.

كَدَحَ وَجَهَ فلان: دهمو چاوی فلانی
روشانده ۵ یان کاریکی ناشیرینی له گهل
کرد.

كَدَحَ وَجَهَ الامر: روخساری کارمکهی
شیواند.

كَدَحَ راسَهُ بالمشط: سهری بهشانه کرد،
قرمکانی بهشانه لیک جیاکردنهوه.

كَدَحَ الجلد: پیستهکه کرژ هلاتو
کرپژاوی بوو.

اِکْتَدَحَ لعیاله: کاسبی بو مال و مندالی
خوی کرد.

تَكَدَحَ الجلد: پیستهکه روشا.

الکَدَحُ: هر شوپنکهو روشانیک
بههوی گهستن و لیخشانهوه بی.

كَدَّ فلان كَدًا: فلانکس توندو تیزی کرد
لهکارمکهی دا زوری نیلحاح کرد بو
ودهدهستهینانی شتهکه ۵ ههولتی بزپوی
دا.

كَدَّ فلانًا: نیلحاحی زوری لهفلان کرد
بوئنهو کارهی دمخرپته نهستوی.

كَدَّ راسَهُ: سهری بهشانه کرد ۵ قرمکانی
خوی بهشانه خاو کردنهوه.

كَدَّ جِلدَهُ بالاطفار: پیستی خوی
بهنینوک خوراند ۵ زوری خوراند.

كَدَّ الشَّيْئَ: بهدهستی خوی شتهکهی
دارنی.

اَكَدَّ: دهستی قوجاندو بهخیلو رژد
بوو.

کاډه: زال بوو بهسهری دا.

اِکْتَدَّ: رژدو چروک بوو.

اِکْتَدَّ فلانًا: داوای له فلان کرد بو
مال و مندالی خوی ههول بدا.

اِکْتَدَّ الشَّيْئَ: شتهکهی بهدهستی خوی
دارنی.

اِسْتَكَدَّ:

اکداد: وهجبه وهجبهو کومهل کومهل
۵ دهگوتری: (رایت القوم اکدادا)

ههروا دهگوتری: (قوم اکداد) گهل و
نهتهومیهکی گورج و گؤل و جوست و

چالاکن.

الکُدَادَةُ: بنکر که بهبنکی مهنجهنهوه
رهق دمبیتنهوه ۵ خلتنهو پلتهی رپونی

قال کراو.

الکَدَوْدُ: پیاویک بهنارچهتی
کولهمههرگی پینداویستی ژپانی بو

دهستهبهر بیی.

الکدید: زهوی پتهو و رهق ۵ زهوییهک
بههوی زور پیندا رپوشتنی ولاخو

نازهنهوه گلهکهی بووبیتنه
خولهپهته ۵ خوپی هارپا ۵ دۆلی

پان و پور، دۆپو چالی پان له
ناوزهوی دا.

المکد: شانه.

المكدود: كه سيك تيشكابو به سهري

دا زال بووبن.

كدر الماء ونحوه كدرًا: ناوكه‌ي پشت.

كدر الماء كدرًا: ناوكه ليلا بوو ه (فهر كدر) ه

كدر عيشه وكدرت نفسه: زياني تالا بوو دلي ناخوش بوو.

كدر اللون: رنگه كه مهيلهو پمش بوو (فهر اكدر وهي كدراء).

كدر الماء كدرة وكدورة: بهمانا (كدر) دئ ه دمشگوتري: (كدر عيشه وكدر نفسه).

كدر الماء: ناوكه‌ي ليلا كرد.

كدر فلانا: فلانكه‌سي غمبار كرد.

انكدر في سيره: له روښتن دا په‌له‌ي كرد.

انكدر عليه القوم: خه‌لكه‌كه به سهري دا هه‌لرزان، كه له كوومه‌كه يان لي كرد.

انكدرت النجوم: نه‌ستيرمگان ليلا بوون وروناكيان نه‌ما ه قورشان ده‌فهرموي: ﴿وَإِذَا الثُّجُورُ انْكَدَرَتْ﴾.

تكدارت العين في الشئ: چاوكه بهر دموام له‌شته‌كه‌ي رواني.

تكدر الماء: بهمانا (كدر) دئ ه دمشگوتري: (تكدرت عيشه).

اكدر اللون: بهمانا (كدر) دئ.

الاكدر: لافاويك پوي زموي بمالي ه (بنات اكدر) كه ره‌مكيوي.

الكدره: ره‌شايي بنكي منهجه‌ل ه ره‌شايي بني منهجه‌ل.

الكدره: رنگي مهيلهو پمش.

الكدره من الحوض: قورده‌ليته‌ي بنكي حه‌وز، يان قه‌وزدي سهر حه‌وز ه ته‌پ‌وتوزيك به‌سمي نه‌سپ بهرپايي.

الكدري: ته‌نكه هه‌ور ه جورتيكه له‌بالنده وه‌كوو قه‌ت وايه، رنگ ته‌پ‌وتوزاوي پشت به‌له‌كو گه‌ردن زهره‌د.

كدس الحصيد والتمر والدرهم كدسا:

گيا دوراوه‌كه، يان خورماكه يان ديره‌مه‌كاني كو‌مه‌ل كو‌مه‌ل كرد.

كدس الخيل: نه‌سپه‌گان خري‌بونه‌وه له روښتنيان دا هه‌نديكيان سوازي هه‌نديكيان بوون.

كدست الدابة وغيرها كدسا وكداسا: ولاخه‌كه پرماندي.

كدس به الارض كدسا: خستي و به‌زموي دا دا.

تكادس الشجر: دره‌خته‌كه تي‌كها‌لو كو‌بووه.

تكدست الخيل: نه‌سپه‌گان له روښتن دا خري‌بونه‌وه سوازي په‌كتر بوون

(وا پائیان لیكددا دمتگوت چوونه
سهر بشتی پهکتر).

تَكْدَسُ فُلَان: فلانكس شانی
هه لته كاندن و له کاتی پوښتن دا
بهره پېشه وهی جولاندن ه له دواوه
فلانكس پائی پټوه نراو كهوت.
تَكْدَسُ الْفَرَس: نه سپهكه پوښی ومكوو
نه وه باری قورس بڼه.

الْكُدَّاسُ: خهرمانی دانه وپللهی پاککراو
ه چاله به فر ه به فری گوکراوه ه
پر مین و پشمینی نازهل و ولاخ.
الْكُدَّاسُ: کوکراوهی هه موو شتیک
ومكوو خهرمانی گهنمی سورکراو ه
خورمای کراو به موشتاخ ه
دیره می کومه ل کراو، لمبی کومه ل
بوو ه (ك: اكداس).

كَدَشْ مِنْ فُلَان كَدَشًا: هه وئی داو فیلی
کرد.

كَدَشْ مِنْ فُلَان شَيْئًا: شتیکی له فلانه وه
پیکه یی.

كَدَشْ الشَّيْئِ: شته کی به ددان قرتاند،
بری.

كَدَشْ الْإِبِل: حوشرمکانی به خیرایی
لیخوپین، دمری کردن.

اكدش بخبر: به شتیکی له هه واله كه
بلاو كرده وه.

اَكْدَشْ مِنْ فُلَان شَيْئًا: شتیکی له
فلان چنگ كهوت.

اِكْتَدَشْ مِنْ فُلَان شَيْئًا: به مانا
(اكدش) دی.

تَكْدَشْ فُلَان: فلانكس له دواوه پائی
پټوه نراو كهوت.

الْكَدَّاشُ: سولكهری به ویره ویر كه
زور نیلحاح بكا ه پیاوړك زور

هه وئی نیس کردن بدا.
الْكَدَّاشُ: نه خوښی ه دهگوتری: (ما به

كدشه) هیچ نه خوښییه کی پټوه
نیه.

الْكَدَّيْشُ: نه سپی نارپه سهن پیاوی
گیل.

اَكْدَفَتِ الدَّابَّةُ: ولاخه كه دمنگی سمی
هات.

الْكَدْفَةُ: ته پهی قاج كه له زموی دمدا ه
پان دمنگیك بیسی و شوینه کی
نه بیینی.

كَدَمَ فُلَانًا: كَدَمًا: به گهستن و شتی وا
شوینه کی له فلان کرد، برینداری کرد
ه گوشتی جهسته ی پواند ه (فهو كدام
و كدوم).

كَدَمَ الصَّيْدَ: نیچیرمکی دمر پړاندو
هه وئی زوری دا بیگری ه هه وئی
شتیکی دا كه دمرست ناکه وئی.

اُكْدِمِ الْاَسِيرُ: دیله كه په لبه ست کرا.
تكدام الفرسان: نه سپهكان په کتریان
گهست قه پائیان له په کتر گرت.

کَدِنَ کَدَنًا: بُوو به‌خاودن گوشت و به‌زو
هیزو توانا ۵ پته‌و و ره‌ق بُوو.

کَدِنَ النَّبَات: رومه‌که‌که پهل و پۆی خوراو
لاسکه نه‌ستورمه‌کی ماوه.

کَوْدَنَ فِي مَشِيه: به‌هیتواشی و
به‌ته‌مه‌لی رۆیی.

الکَدَانُ: حه‌بلێکه ده‌به‌ستری به‌ئه‌لقه‌ی
ناوهراستی دۆلچه‌که‌وه بۆنه‌وه‌ی

راست بچیته خوار بۆ ناوبیرمه‌که.

الکَدَانَة: عه‌به‌داریی ۵ خراپی ۵
دمگوتری: (ما این الکدانة فيه).

الکَدْنُ: نه‌و قوماشه‌ی به‌که‌زاومدا
ده‌دری ۵ بارگه‌نه‌ ۵ جـۆره

بارگه‌نه‌یه‌که بۆ ئافهرمت رَیْک
ده‌خری سواری بی.

الکَدِنُ: (کَدِنُ النَّبَات) لاسکو
نه‌ستورایی بنکی روه‌ک.

الکَدْنَة: گوشت و به‌زی زۆر (قه‌له‌وی)
دمگوتری: (رجل ذو کَدْنَة) پیاویکه

قه‌له‌و و که‌ته‌یه.

الکَوْدَنُ: نه‌سپی ناره‌سه‌ن ۵ عه‌به‌دار ۵
هیستری خراپو ناره‌سه‌ن.

کَدَه‌ الشَّيْئِ کَدَهًا: شته‌که‌ی شکاند.

کَدَه‌ الحَجَرُ ونحوه فلانًا: به‌رده‌که
له‌فلانکه‌س که‌وت و شوینکه‌ی باشی ئی

کرد.

اکدَه‌ العمل: کارکردن ماندوی کرد.

کَدَهه: به‌مانا (کَدَهه) دئ.

الکُدَام: پیاوی پیر ۵ بنکو بنکی

گژوگیای پانه‌ومبوو به‌سه‌ر زه‌وی دا

که‌بارانی ئی بدا وه‌خوی بکه‌وی و

ده‌رکه‌هوی ۵ هه‌وه‌کردن و

نه‌ستوریوونی پیسته له‌هه‌ندی

شوینی و به‌رو گهرم ده‌که‌ن و

ده‌میخه‌نه سه‌ری بۆنه‌وه‌ی ئازاری

نه‌مینئ.

الکُدَامَة: به‌رزمناخوهر، پاش ناخوهر،

به‌رماوه‌ی خُوراک ۵ ده‌گوتری: (بقي

من مرعانا کدامة) پاوانه‌که‌مان

هه‌مووی خوراوه به‌س به‌چک و

بنکری ماوه، ئاژه‌له‌کان به‌ددان

هه‌لی ده‌بچرن و پپی تیر ناخۆن.

الکَدْمُ: شوینکه‌ی گه‌ستن: هه‌وه‌کردن و

گۆرانی ژیر پیسته به‌هوی زه‌بریک.

الکَدْمُ: به‌مانا (الکَدْم) دئ.

الکَدْمَة: داخکردن و شوینکه ئی کردن ۵

ده‌گوتری: (ما بالبعير کَدْمَة)

خوشرمه‌که داخی پیوه نیه.

المُکَدْمُ: حه‌بلی گشت بادراو ۵ به‌ره‌و

جه‌والی توندچنراو قوماشی ره‌خته

۵ بیاله‌و سوراحی که شوشه‌که‌یان

نه‌ستور بی.

الکَدْمِيوم: عونصوریکی فلزیبه سپی و

ورشه‌داره.

کَلَنَ بَثوبه کَدَنًا: قوماشه‌که‌ی کرده

به‌شتین و خوی پی به‌ست.

كَذَّبَهُ الشَّيْئُ: شتمه كه شكا.

كَذَّبَتِ الْأَرْضُ كَذْوًا وَكَذْوًا: زموپیه كه
رومكه كانی به سستی گه شه دمكه ن.

كَذَّبَ الزَّرْعُ وَغَيْرُهُ: كشت و كاله كه باش
نه پړاوه.

كَذَّبَ الْبَرْدُ الزَّرْعَ: سمر ماو سؤله كه
كشت و كاله كه ی به پاش دا گیر پیه وه
نه په پښت گه شه بكا.

كَذَّبَ الشَّيْئُ كِدَاءً: شتمه كه ی مهنه كړدو
برې.

كَذَّبَ وَجْهَهُ كَذْوًا: دم و حاوی روشنند.
كَذَّبِيَ بِالْعَظْمِ كَذًّا: نښقانی له قورگی
گیرا.

كَذَّبِيَ الْفَصِيلُ: بیچومه شیر خوار دو
ناوسکی داومشا.

كَذَّبِيَ الْكَلْبُ: سهگه كه نښقانی له قورگی
گیرا.

الكادي: ناوی مهند ناوېك به هیواشی

بپروا ه ناوی دره ختیكه له پېړی

(البندانیه) شیوهی له دره ختی خورما

دمچې و وهلې به نه اندازه ی نه و بهر ز

نایب ته وه گه لاګانی درېژن له شیوه ی

شمشیردان نه ولاتی په مهن و باشوری

کیشومری ناسیاو ولاتی هیندو

نوسترالیا دمړوئ ه له شوپنی تریش

دمړویندري.

كَذَّبِيَ الرَّجُلُ كَذِيًا: پیاو كه به خیل و

چروك بوو به خشکی گه م بوو.

كَذَّبِيَ الْمِسْكُ كَذِيًا: میسكه كه بوئی نه ما
(فهر كډ و كډي).

كَذَّبْتُ أَصَابِعَهُ: په نجه كانی به هو ی گل
دمردانه وه ماندو بوون.

كَذَّبِيَ الْمَعْدِنُ: كانه كه گه وه مری تیډا
دمست نه كه وت.

اكدي الحافِرُ: بیر ه لكه نه كه گه پشته
ته باره زموی پته و ناتوانی چیدی
بیرمه هه لكه نئ.

اكدي فلان: فلانكس گه پشته ساراو

چو له وانی ه زور پاپیه وه له

سوال كړدن دا ه پړدو چروك بوو ه

قورشان دمفرموي: ﴿وَأَعْطَى قَلِيلًا

وَأَكْذَى﴾ ه دواي دمو له مهنیدی

هه ژار كه وت ه ناو میډ بوو

نمگه پشته نامانج.

اكدي المطرُ: بارانه كه كم بوو.

اكدي المعدِنُ: كانه كه زیړو گه وه مری

تیډا نه دوزرایه وه.

اكدي الطعامُ: خواردنه كه بی كه لك

بوو.

اكدي فلاناً عن الشَّيْئِ: فلانكه سی

له شتمه كه گیر پیه وه.

الكادية: ناخوشی رېژگار ه جهنگه ی

سمرما.

الكُدي: ساراو چو له وانی.

الكَدَاةُ: هر گل و خو ل و شتی وا خپ

كراپي ته وه و كومه ل كومه ل كراپي.

الْكُدَايَةُ: بهمانا (الكداة) دئ.

الْكُدِيَّةُ: زموى سهخت و پتهو پان شاخو بهمرده لان كه پاچ و قولينگه كارى تئ نه كهن ه پيشهى سوالگهرى و پره و پرگهر.

كَذَّبَ كَذِبًا وَكَذِبًا: دروى كرد ه هه واليكي دا پيچه وانهى روداو بوو ه هه لى كرد ه گومانه كهى راست دمرنه چوو.

كَذَّبَ الشَّيْئُ: شته كه وادمرنه چوو كه چاو مپروان دمكرا ه دمگوترئ: (كذب البرق والطمع) هه وره بروسكه كه بارانى بهدواوه نمبوو ومكوو چاو مپروان دمكرا.

كَذَّبَ فُلَانًا: هه والى دروى بهفلا نكهس راگه ياند.

كَذَّبَتْ فُلَانًا نَفْسُهُ: نهفسى فلا نكهس نامانچ و هيوى گهورمو دوورى پئ راگه ياند و هه لى خه لماند.

كَذَّبَتْهُ عَيْنُهُ: حاوى فلا نكهس شتى ناراستى نشان خاومنى دا.

الْكُذْبَةُ: بهدروژنى هاته بهرچاو ه دروكانى دمرخستن هه لينا بو دروكردن.

كَاذَبَتْ فُلَانًا مَكَادِبَةً: من فلانم بهدروژن خسته وه و نه وپش منى بهدروژن خسته وه.

كَذَّبَ بِالْأَمْرِ تَكْذِيبًا: كارمكهى بهناراست لهقه لهم داو دژى وهستا.

كَذَّبَ عَنْ أَمْرِ لِرَادَةِ: دژى ويستى نهو وهستاو نهو كارمى نهو ويستى، نهه نهنجامى نهدا.

حَمَلَ عَلَيْهِ فَمَا كَذَّبَ: هيرشى بو بردو نهگه راپه وه و نهترسا.

كَذَّبَ السِّلَاحُ: سىلاحكه نهتهقى و پوچ بووه، گوللهكهى نههاو پشت ه دمگوترئ: (ما كَذَّبَ أَنْ فَعَلَ كَذَا) هيج نه وهستاو بهلامارى كارمكهى دا.

كَذَّبَ فُلَانًا: دروى پال فلان داو بهدروژنى لهقه لهم دا پان به فلا نكهسى گوت دروت كرد.

تَكَادَبُوا: خه لكه كه هه نديكيان هه نديكيان بهدروژن خسته وه.

تَكَذَّبَ: بهزوره منى دروى بهسمر خوى دا هينا.

تَكَذَّبَ فُلَانًا وَ عَلَيْهِ: پيى وابوو فلا نكهس دروژنه.

الْكَذْبِيَّةُ: هه والى درو ه (ك: اكاذيب). التَّكَادُيبُ: تكاذيب العرب: نهفسانهى عهرمب و جبروك و خورافات ه كانيان.

الْكَادِبَةُ: درو ه (نيسمه و لهشوپنى چاوگ دادمئرى، دمروون و نهفس) ه (ك: كواذيب).

الْكُذْبُ: درو (پيچه وانهى راستى). الكُذْبَةُ: يه كجار دروكردن (درويه ك).

كَذَّبَتْ نِيسَانَ: دروئی یه‌که‌م رۆژی
مانگی نیسان.

الْكَذَّابُ: زۆر درۆزن ه (جوهر كذاب)
گه‌وه‌مهری ساخته‌و ناعه‌صل.
الْكَذُوبُ: به‌مانا (الكذاب) دئ.

كَذَّ الشَّيْءُ كَذَا: زبرو ره‌ق بوو.

اَكْذُ الْقَوْمُ: خه‌لکه‌که که‌وتنه‌ ناو
به‌رده‌لانی کونکون و به‌رده‌ زړوئ و
شوینی وا.

الْكَاذَانُ: به‌ردئ گړوئ و زړوئ و
کونکون.

اَكْذَى الشَّيْءُ: شته‌که سور‌ه‌لکه‌پا.

اَكْذَى الرَّجُلُ: پیاو‌مه‌که له‌خه‌جاله‌تی دا
په‌نگی سور‌ه‌لکه‌پا ه یان له‌ترسا
په‌نگی زه‌رد بوو.

الكَاذِبُ: سور ه پۆنیکی بۆنخۆشو
عه‌تراوییه له‌ گولی (الكاذب)
دروست دم‌گړئ ه دره‌ختیکی
گه‌وره‌یه له‌پیری (الكاذبة) یه ه
گوله‌که‌ی بۆنیکی خۆشی هه‌یه.

كَذًا: لیک‌دراوه له‌ دوو وشه ه (كاف
الشبيه) و (ذا) که (نیسم نیشاره بئ) ه
به‌مانا (همروا) دئ ه دم‌گوترئ: (علمت
علیاً فاضلاً وأخاه كذا) واد‌مزانم عه‌لی
پیاو‌یکی گه‌ورمو پێ‌زداره برا‌که‌شی
همروا ه واد‌مبئ (ها) ی نا‌گادار کرد‌نه‌وه
دم‌که‌وێته پێ‌شه‌وه‌ی وشه‌که دم‌بێته

(ه‌کذا) ه قور‌نان دم‌ه‌رموئ: ﴿أَهْكَذَا
عَرَضْتُ﴾.

كَرَبَ فُلَانٌ كَرِيًّا: فلان‌ک‌ه‌س کشت و کالی
له‌ زه‌وی بێ‌ئاوو بێ‌ دره‌خت دا کرد،
وشکه‌سالی بنکی لقه‌ خورما‌کانی ئی
کرد‌موه ه خورما‌ی له‌ لقه‌‌پراوه‌کان ئی
کرد‌موه.

كَرَبَ الشَّيْءُ كَرُوبًا: شته‌که نزیک بۆوه.
كَرَبَتِ الشَّمْسُ لِلْمَغِيبِ: خۆر
له‌ئاو‌ابوون نزیک بۆوه.

كَرَبَ: نزیکه، دم‌گوترئ: (كَرَبَ يَفْعَلُ
كذا) نزیکه نه‌وه بکا ه (كَرَبَ أَنْ يَفْعَلَ)
نزیکه نه‌وه نه‌و کاره بکا.

كَرَبَ فُلَانًا الْأَمْرَ وَالْغَمَّ: کار‌مه‌که، غه‌م و
نا‌په‌حه‌تییه‌که له‌سه‌ر فلان‌ک‌ه‌س زۆر
هورس بوو.

كَرَبَ الْحَبْلَ وَغَيْرَهُ كَرِيًّا: حه‌بله‌که‌ی
گشت بادا، توندی کرد.

كَرَبَ الْأَرْضَ كَرِيًّا وَكِرَابًا: زه‌وییه‌که‌ی
بۆ کشت وکال تێ‌دا رواندن هه‌له‌و‌گێر
کرد، کێ‌لایه‌وه.

كَرَبَ الدَّلُوءَ: حه‌بلی ناو‌ه‌راستی بۆ
دۆ‌لچه‌که دروست کرد.

اَكْرَبَ الرَّجُلُ: پیاو‌مه‌که بازی دا.

اَكْرَبَ الدَّلُوءَ: به‌مانا (کرپها) دئ.

اِكْثَرَبَ لَكَذَا: غه‌می بۆ نه‌وه خوارد.

الْكِرَابُ: پێ‌په‌وی ئاو، بۆری ئاو ه
جۆ‌گه‌ی ئاو.

تَكْرِيسَ مَنْ ظَهَرَ فَرَسَهُ: لهسەر پشته
ولاخهكهى كهوته خوار.

الْكِرْيَاسُ: پۇشاكى ئەستورو پەختە
كهله لۆكه دروستكرابى.

كَرْبَشَ الرَّجُلُ: پياومكه بهشيوهى
پيؤمىند لهپى پۆيشت ۵ قاچى
جوتكردن بۆ يازدان.

كَرْبَشُ: شتهكهى گرتو بهستى.

تَكْرِيشَ الْجِلْدُ: پيستهكه گرژبوو
ويكهاتهوه.

كَرْبَلُ الشَّيْءِ: شتهكهى تيكهال كرد.

كَرْبَلُ فُلَانٍ: فلانكەس بەناو قوردا
پۆيى ۵ دهمگوتري: (جاء بمشي
مكربلاً) هات دهمگوت بهناو قوردا
دمروا ۵ چوووه ناو ناوموه.

الْكِرْيَالُ: ئەو ناميەرميه ههلاج لۆكهى
پى شى دمكاتهوه ۵ (ك: كرايل).

الْكِرْيَالَةُ: شلهپهتهيهكه لههقاج دا ۵
لهزانيارى رومكناسى دا بريتييه له
ئەندامى مييايهتى گول.

الْكِرْيُونُ: عونصورىكى (نافلزىيه)
لهسەر پوى زۆر شتى جيا
دمردمكهوى.

الْكِرِيْتُ: (سنة كريت) سالتىكى تهواو
بى زهادو كهه ۵ دهمگوتري: (شهر
كريت، اسبوع كريت، ويوم كريت).

الْكُرَابَةُ: ئەو بۆل و دمكه خورمايهيه
كه لهلقى بپاوى دارخورما ئى
دمكريتهوه ۵ لقه خورماكه
دمبردري و خورماى پيؤهن.

الْكُرْبُ: بنكى لقى دارخورما كه وشك
دهبى و ئى دمكريتهوه ۵ ههبلېك
كهلهناومرپاستى دۆلچە دەخري
بۆنهوهى دۆلچەكه قايم بئو
خۆبگري بۆ كارپيكردن.

الْكُرْبُ: غهم و خهفەت كهدل تهنگ
دمكهه.

الْكُرْبَةُ: بهمانا (الْكُرْبُ) دئ.

الْكُرْبَةُ: كوني بچكولهى خيمه كه
كۆلهكهى تيدهمكري.

الْكروبيون: ئەو فريشتانهى نزىك
بارمگاي ئەقدهسن ۵ كه جوپرائيل و
ميكانيل و ئيسرافيل لهوانن.

الْكُرَيْبُ: غههبار ۵ گريى قهههژاژ ۵
تيرۆكى نانكهه ۵ زموى كه ئاو و
درهختى تيدا نهپى.

الْمَكْرَبُ: خاكهنازو پيمههه.

الْمُكْرَبُ مِنَ الْمَفَاصِلِ: جومزگه كه
زۆرى رەگ تيدابن ۵ ههرشتيک
پتهو بى لهههبل يان ديوار يان
جومزگه.

الْكُرْبَاجُ: قههجي.

كَرْبِسَ الرَّجُلُ: پياومكه بهشيوميهه
پۆيى ومكوو پيؤمىند كرابى ئاوا.

كَرَّثُ الْأَمْرِ وَغَيْرُهُ كَرَّثًا: شتەكەى
لەسەر قورس بوو ۋ تەواو پېيەمە
ماندو بوو ۋ (فەر كارث).

اَكْرَثُ الْأَمْرُ وَغَيْرُهُ: بەمانا (كَرَّثُ) دى.
اِكْثَرْتُ لَه: بۆى غەمبار بوو، خەفەتى
بۇ خوارد ۋ دەگوترى: (ما اِكْثَرْتُ
لَه) گرنگى پى نادەم خەمى بۇ
ناخۆم ۋ (وَأَرَاكَ لَا تَكْثُرُ لَذَلِكَ)
دەتېينم گرنگى بەمە نادەى و
خەمى بۇ ناخۆى ۋ جەم جوئى
بۇناكەى ۋ بەزۆرى لەسيایى نەفى
دا بەكاردى.

الكَارِثَةُ: بەلای گەورە ۋ (ك: كوارث)
ۋ دەگوترى: (كرثه الكوارث) بەلای
پۇژگار خستويانەتە دلەپاوكيۆە.

الْكَارِثُ: رومككى تەمەندىزە
لەپپرى (الزبقيّة) يە بنكى ومكوو
سەلكى پياز وايە ۋ گەلای درىزو
شكاوہ بەملاو بەولای خۆيدا
شۆپدەمكاتەمە لەناومرپاستى دا
نيركيك دەردەمكا گوئى زۆر دەگريو
بۆنى خۆشى ھەيە ۋ چەند
جۆرىكى ھەيە (الكراث المصري،
كراث المائدة، كراث الشامى).

كَرَجَ الشَّيْئُ كَرْجًا: شتەكە كەپروى
ھەلينا ۋ دەگوترى: (كَرَجَ الْخَبْزُ)
نانەكە كەپروى سەرکەموت.

الْكُرْجُ: ئەسپەدارينە بۇ يارى منداڤ.
كَرْدَهُ كَرْدًا: دەرى گرد ۋ مەنەى گرد.
الْكُرْدُ: بنكى مل، لای خواروى مل.
الْكُرْدُ: نەتەمەى كورد، نەتەمەيەكە
لەبانوئىكى پانو پۇردا لەناسيای
ناومرپاست دا دەژىنو و لاتەگەيان
بەسەر ولاتى ئېران و توركيانو
عيراق و سوريادا دابەشكراوہ.

چل مليۆن كوردىن لەپەس ناسيادا
كۆنترين ميللەت لەناو دونيادا
وعدش نىستەمار بەسەرمان زالە
ژيەدەستەو يەخسېر ژيانمان تالە

الْكُرْدِيْدُ: پارچەو پاشماوہ لەبنكى
سەبەتەى خورمادا ۋ پوشە خورما.
كَرْدَسَ الْقَائِدُ الْخَيْلَ أَوِ الْجَيْشَ:
سەرلەشكرمە ئەسپ سوارمەكانى
يان سوپاكەى پۇل پۇل كرد.

تَكَرْدَسَ الرَّجُلُ: پياومەكە وىكەتەمەوہ
جەمەوہ بەيەك دا.

الْكُرْدُوسُ: ھەر ئىسقامنىك گەورەو
تەواو پى ۋ سەرى ئىسقامنىك مۆخى
ھەبى ۋ ھەردوو ئىسقامنىك
لەجەمەزگەدا بەيەك بگەن ۋ ومكوو
ئىسقامنى شان و ئەزىز و سەنت ۋ
(ك: كراديس).

الْكُرْدُوسَةُ: كۆمەللىكى زۆر گەورە لە
ئەسپو لەسوپا.

الْكَرْدَانُ: ملهوانكه ۵ له‌یواری
مۆسیقادا مه‌قامی ره‌سته.

الکردون: پشتین و سیاج و شورا.

الکردينال: په‌کێکه له ماله‌کان و
حه‌برو پیاوه ئاینیه‌یه‌کانی هاوه‌لی
پاپاو راویزکاره‌کانی ۵ که نه‌وان
مافی نه‌ومیان همیه پاپا هه‌لبێژن
۵ (ک: کرادله).

کَرُ الرَّجُلِ (و الفرسُ کریراً: پیاوه‌که
نیخه نیخی له‌سنگی هات.

کَرُ فُلَانٍ کروراً: پیاوه‌که گه‌راپه‌وه ۵
ده‌گوتری: (کَرُ الفارس) سواره‌که
گه‌راپه‌وه و هه‌لمه‌تی برده‌وه بۆسه‌ر
دوژمن.

کَرُ الشَّيْئِ کَرّاً: شته‌که‌ی ر‌ه‌ت کرده‌وه
گێراپه‌وه.

کَرُ اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ: شه‌و و رۆژ په‌ک
به‌دواپه‌ک دا گه‌راپه‌وه و دووباره
بوونه‌وه.

کَرُ عَلَى الْعَدُوِّ: هێرش برده‌سه‌ر دوژمن.
کَرُ عَنْهُ: لێی گه‌راپه‌وه.

کَرُ عَلَيْهِ الْحَدِيثُ: قسه‌که‌ی سه‌رله‌نوێ
بۆ کردو بۆی دووباره کرده‌وه.

کَرَدَ الشَّيْئُ تَکْرِيراً وَتَکْرَاراً:
جار‌دوا‌جار شته‌که‌ی بۆ دووباره
کرده‌وه.

تَکَرَّرَ عَلَيْهِ کَذَا: جار‌دوا‌جار نه‌وه‌ی بۆ
دووباره‌کرده‌وه.

الکَرُ: هه‌لمه‌ت بردن و په‌لاماردان
پێچه‌وه‌نه‌ی (الْقَرُّ) ۵ هه‌روا ناوه‌ بۆ
حه‌بلیک له لیفی خورما
دروسته‌کراوه‌ پێی سه‌رده‌که‌ون
بۆسه‌ر دارخورما ۵ هه‌بلی
به‌سته‌نه‌وه‌و شتی وای که‌شتیه‌.

الکَرُ: نامێرکی پێوانه‌ی دانه‌وێله‌یه
وه‌کوو قسناغ ۵ نه‌ندازمه‌کی شه‌ست
قه‌فیز یان جل ئێرده‌یه.

الکَرَّةُ: گه‌راپه‌وه ۵ سه‌رله‌نوێ
زیندو بوونه‌وه ۵ هێرش بۆسه‌ر
دوژمن له‌شه‌ردا ۵ به‌یانی و ئیواره ۵
زیندو بوونه‌وه‌ی مه‌خلوقات سه‌ر
له‌نوێ دوا‌ی هه‌ستانی قیامه‌ت.

الکریر: په‌له‌یه‌که له‌ته‌پ‌وتۆز تووشی
قورگ ده‌بی.

المَکَرُ: شوینی جه‌نگ، گۆرپه‌انی
جه‌نگ.

المِکَرُ: ده‌گوتری: (فرس مِکَر مَفر)
ئه‌سه‌پکی ره‌سه‌ن و راهێنراوه‌ بۆ
هه‌لمه‌ت بردن و پاشه‌کشه‌کردن سه‌ر
نهرم و هه‌وسار خۆشه‌، جوان ده‌رواو
دێته‌وه.

کَرَزَ کَرِزاً: چووه‌ ژوور، چووه‌ ناوه‌وه ۵
خۆی له په‌ناپه‌سیوو نه‌شکه‌وتو شتی
وادا حه‌شار دا.

کَرَزَ إِلَیْهِ: په‌نای بۆلابرد ۵ مه‌یلی نه‌وی
کرد.

كَارَزَهُ: رُؤْيِي و له بهرى هه لات.

كَارَزَ عَنْ فُلَانٍ: له بهر فُلَان هه لات.

كَارَزَ إِلَى الْمَكَانِ: خَوَى كُوتَا بُو

شوینه که و خَوَى تیدا چه شار دا.

كَارَزَ فِي الْمَكَانِ: له شوینه که دا خَوَى

چه شار دا.

كَارَزَ إِلَى ثِقَةٍ مِنْ إِخْوَانٍ وَمَالٍ: په نای

برده بهر شتیکی متمانه پیکراو له

برادره یان له شتی تر.

كَرَزَ الصُّفْرَ: چاوی هه لۆکه ی به ست و

دوری و خواردنی دایه بۆنه وه ی

ژیرباری بکا و پام ببی.

الْكِرَازُ: سوراخی و دیزه.

الْكِرَزُ: دره ختی که بهرێك دمگرێ

و مگوو بهر فوق وایه وه ل بیجمی

که من بچو که تره ه پیشی دمگو تر:

(کُرِز).

الْكُرَزُ: هه مبانه و خورجی شوان ه

جه و ال ه (ك: اكرز).

كَرَزَمَ الرَّجُلُ: بیاوم که نیومرۆ شتی

خوارد

الْكِرْزَمَةُ: ژمه نانێ نیومرۆ.

كَرِسَ الرَّجُلُ كِرْسًا: بیاوم که زانابوو

سنگی هربوو له عیلم و زانست ه (فهر

کرس).

كَرْسَ الشَّيْئِ: شته که ی خسته پان

یه که و لیکێ دان.

كَرْسَ الْبِنَاءِ: بآله خانه که ی دامه زراند.

إِنْكَرْسَ عَلَيْهِ: خَوَى به سهردا

کوشمه له کرد.

إِنْكَرْسَ فِي الشَّيْئِ: چوو و ناو

شته که وه به کۆما و می.

تَكَارَسَ الشَّيْئُ: شته کان که و تنه سه ر

یه که و پیکه وه نووسان.

تَكَرْسَ الشَّيْئُ: به مانا (تَكَارَسَ) دی.

تَكَرْسَ أَسُ الْبِنَاءِ: بناغه ی

بآله خانه که پته و بوو.

الْكِرَاسَةُ: به شیک له کتیب ه دمگو تر:

(هذه الكراساة عشر ورقات) ثم

پهرمگرافه ده و مرقه یه ه (هذا

الكتاب عِدَّة كِرَارِيس) ثم کتیبه

چه ند پهرمگرافیکه ه هه روا ناوه بۆ

دمسته یه که کاغه زی پیکه وه نووسا و

و ناماده گراو بۆ له سه ر نووسین ه

(ك: كراس، و کراریس، و کراسات).

الْكِرْيَاسُ: گه مره؛ نه و گلو ریخ و

زبله ی له ته و یله و ناغه ل دا ته باره

دمبه ستی و ره ق دمبی.

الْكِرْسَاءُ: پارچه زهویه که دره ختی

تیدا پروایی و لیک نزی که بن و ره گ و

پیشالیان تیک هالایی.

الکرسى: تهخت و تاراج، عه رش ه

کورسییه که له دارو نایلو و شتی و ا

دروست دمگرێ و تاکه که سییه ه

الْكِرْسِيَّةُ: گياھىكى سالانەيە لە پيڤرى
(القرنية) يە بۇ سود وەرگرتن لە
دانەوڤلەگەى دەرپوندىرئ و دەرگى
بە ئالىكى رەشەولاخ رەنگە (گزن)
بى.

كَرْشَ الرَّجُلُ: پياومكە مال و خيزانى زۆر
بوو.

كَرْشُ الْجِلْدُ: پيستمكە ناگر گەستى و
ويكەتەو وەرچ بوو.

كَرْشُ فَلَانٍ: فلانكەس دەموچاوى گرز
بوون ويكەتەنەو وەر خوار دەمەنى
گيپەى دروست كرد.

كَرْشُ اللَّحْمِ: گۆشتەگەى لەناو گيپەدا
كولاند.

تَكَرْشُ وَجْهَهُ: دەموچاوى ويكەتەنەو
پيستی روخسارى گرزبوو.

تَكَرْشُ النَّاسِ: خەلكەكە خەپ
بوونەو.

إِسْتَكْرَشَ الْجَدِي: كاريلەكە ورگى
گەورە بوو لەومرى خوارد.

إِسْتَكْرَشَ الْوَجْهَ: دەموچاوى گرزبوو
ويكەتەو.

الْأَكْرَشُ: ورگ زل و (وهي كرشاء).

الْكِرْشُ: چايدانەو ورگ و شوپنى
مانەومى خۆراك بۇ نازەلە
كاويزكەرمەكان وەكوو مەعیدە بۇ
ئادەمیزاد وەرەوا ناو وەر گياھىكى

پلەپەكى زانستىيە لەزانكۆداو
دەدرئ بە مامۆستايانى زانكۆ
نەوانەى كە پلەپەكى زانستىيان
هەيە لە زانكۆداو مامۆپەك بەسەر
خزمەتيان دا تىپەپەريو و (ك:
كراسي).

المُكَرْسَةُ مِنَ الْقِلَاد: ئەو ملوانكە
گەوھەرمەيە مېروەكانى بەجەند تالە
دەزوومو وەرئاربنەو وەر ناو وەر
هەموو تالەكان گرابنە ناوكونى
مېرۆپەكى گەورەو وەر كەوتبیتە
نيوان مېرو وەر گەوھەرمەكانەو.

كَرْسَعُ فَلَانًا: بەشمشیر لەمەچەكى
فلانكەسى دا.

الْكُرْسُوخُ: لايمكى مەچەك، نەو
ئيسقانەى لە جومزگەدا بەرز
بۆتەو وەر لەقاجى مەردا بریتىيە
لەو ئيسقانە بچكۆلەى لەپشت سمى
داپە پيشى دەگوترئ پيچك.

كُرسوخ القدم: مەچەكى قاچ،
باريكايى قاچ (پشت سمى).

المُكَرْسِخُ: قاپ دەرپەريو، كەسيك
قاپەرمەقى زۆر دەرچوبن و گۆشت
داينەپوشين.

الْكُرْسُفُ: لۆكە.

الْكُرْسُفِيُّ: جۆرە هەنگوڤنئىكى سېپيە
دەئىي لۆكەپە لە سېپيەتيدا.

كَرَعَتِ النَّخْلَةَ وَغَيْرَهَا: درمخته
خورماکه همه‌میشه ږمگه‌کانی له‌ناو
ڼاودا ښوونو ڼاویان ڼی نه‌ږا ۵ (فهې
کارعة).

كَرِعَ الْوَحْشَ وَغَيْرَهُ كَرَعًا: تیری
ڼارپسته‌ی حه‌پوانه وه‌حشیبه‌که کردو
باریکایی قاجی هه‌نگاوت.
كَرَعَتِ السَّاقَ كَرَعًا: قاجی باریک بوو
۵ یان پیښه‌وه‌ی باریک بوو.

كَرَعَ فُلَانٌ: فَلَانُكَسَ بَارِيكَايَ قَاجِي
ژانی کرد.
اَكَرَعَ الْقَوْمُ: خه‌لکه‌که باریکایی قاجی
ولاڅه‌که‌یان هه‌نگاوت.

تَكَرَعُ: له‌کاتی دمستونوژ شتن دا
باریکایی قاجیشی شت.
الْكُرَاعُ مِنَ الْإِنْسَانِ: نیوان نه‌ژنؤو
قاهه‌ږمقه‌یه خوار نه‌ژنؤی تا
جومزگه‌ی قاجی ۵ له‌نازل دا به
باریکایی قاجی دمگوتری، نه‌و
شوینه‌ی هیج گوشتی پیوه نیه ۵
هه‌روا ناوه بوؤ کؤمه‌لیک نه‌سپو
سیلاح به‌یه‌که‌وه.

الْكُرَاعِيُّ: سه‌لك و پيچك فروش ۵
(سهروبی فروش).

الْكُرْعُ: ڼاوی باران که راسته‌وخؤ دمی
تیبخریو بخورپته‌وه ۵ دمگوتری:
(شربنا الكُرْع) ۵ ڼاوی

لووس له‌پیږی (السعدية) په لاسكو
قه‌دی نه‌ستوره‌و له‌لای خواروی
که‌لای درنژی هه‌ن به‌درنژیایی
قه‌دمه‌که‌ی، به‌ریکی خاکی مه‌پله‌و
ږمشی هه‌یه ۵ حه‌صیرو شتی وای ڼی
دروست دمکری له ولاتی میصرو
شام دمپړی ۵ (السَّامِر) یشی پی
دمگوتری.

الْكِرْشُ: به‌مانا (الْكِرْشُ) دئ ۵ (کړش
الرجل) دمستو پیوه‌ندی پیاو و
که‌سه نزیکه‌کانی، پیاوه
تایبه‌تیبه‌کانی.

الْكِرْشَاءُ: قاجیک زور گوشتن بیو
قاهه‌ږمقه‌ی له‌گوشت دا ون بووبیو
له‌گه‌ل بازنه پیی ږنک بووبیو
به‌نجه‌کانیشی کورت بن.

الکریش: چنراویکه له ڼاوریشم
ږمگی ږمشی یان سوره کراسو
چارمکهو دمسمالی بوؤ ڼافرمت ڼی
دروست دمکری.

الْكُرِيشَةُ: چنراویکه له لؤکهو شتی
وا ویک دپته‌وهو لیک دمکشپته‌وه.
المُكْرِشَةُ: خواردنیکه وه‌کوو گیبه
وايه.

كَرَعَ فِي الْمَاءِ او الْإِنَاءِ كَرَعًا وَكُرْعًا:
دمی خسته ڼاومکه‌وهو خواردیه‌وه
قاپو گلاسو مشتی به‌کارنه‌هینا.

بارانمان خواردهوه ۵ سهرو پئى
ناژەل ۵ سەلك و پئچك.

كَرَفَ الشَّيْنُ كَرَفًا كَرَفًا: بۆنى
بەشتەكەوه كرد.

كَرَفَ الحمارُ: نىره كەرمكە بۆنى
بەمىزى دېلە كەرمكەوه كردو پوى
لەحەوا كردو لىچەكانى هەلگىرانەوهوه
باى دان.

الْكِرَافُ: ئەو كەسەى بەدزىيەوه
دمروانىتە ئافرمەت.

كَرَفَاتُ القِدْرُ: مەنجەلەكە بەهۆى
كوئىنەوه كەفى دمردا.

كَرَفًا القومُ: خەلكەكە تىكەلاو بوون.

كَرَفًا الشَّعْرُ: مووەكان زۆربوونو
كەوتنە سەر يەك.

تَكَرَفًا السَّحَابُ: هەورەكە كەوتە سەر
يەك و چر بۆوه.

تَكَرَفًا الشَّعْرُ: بەمانا (كَرَفًا) دى.

تَكَرَفًا القومُ: خەلكەكە تىكەلاو بوون.
الْكِرْفَسُ: كەرموز.

كَرَكَتِ الدَّجاجةُ: مەشكەكە لەهێلكە
جۆوه.

الْكِرَاكَةُ: نامىرىكە بۆ پاكدردنەوهوه
جۆمال كردنى روبارو جۆگا

ئاومكان.

الْكُرْكُ: بەشتەمالىكى فەروەدارە،
بەزۆرى لەفەروەى سمۆره دروست

دمەرى.

الكركي: باندمههكى گهورمو ڤهنگ
خۆلاوييه ۵ مل درێزو قاج درێزو
كلك كوئە، دالگۆشتو لاوازه ۵ لە
وشكاني دەژى، جارى وايش ههيه
پهنا بۆ ناو ئاو دهباو لەناو ئاودا
دەژى ۵ (ك: كراكي).

الْكُرَيْكُ: تىرۆكى نان پان كردنەوه ۵
بیل و خاكەناز.

الكركدن: حەيوانىكى جەستە
گهورميه، گواندارە ورك زلو قاج

كورتە، سمدارە، پيست ئەستورو
پتەوه يەك شاخى ههيه لەسەرى

لەبۆزى قيت بۆتەوه، ههيه
دووشاخى يەك لەسەر يەكى هەن.

الْكُرْكِيَّةُ: ڤومكێكە لەپېڤرى (الخبازية)
شويىنى سەرمكى ولاتى سەنىگالە،

غينيا، لەسودانىش دمروى، لە گوئە
سورمكاني شەرابىكى خۆش نيشات

بەخش بەرھەم دەھيندرئى.
كَرَكَرَ: قاقا پېكەنى.

كَرَكَرَتِ الغارجيله: نىرگەلەكە قوئە
قوئى كرد، دمنگى وەكوو قاقاى

پېكەنين وابوو.
كَرَكَرَ بالدجاجة: بانگى مەشكەكەى

كرد.

كَرَكَرَ فلاناً عن الشَّيْنِ: فلانكەسى
لەشتەكە گىڤاڤەوه، پالى پېوهنا.

الْمُكْرِكْسُ: نەو كەسەي داپكى
ئەمەتەو كۆيلە بى.

الْكُرْكُمُ: رومەكىكى دەرمانىيە لە پىپرى
(الزنجبارية)، كوتراوى پەگەكانى
دەكرىتە داو و دەرمانى چىشت
لەينان و بۇ رەنگكردنى شتىش
بەكارداي (زەردەچەو).

الْكُرْكُمَانُ: گىياھەكى سالانەيەو لەپىپرى
(الشفوية) يە گولكىكى سېو شىنى
ھەيە، ميوەيەكى دەندوك درىزى
ھەيە، تۆمەكى وەكوو دەنكە
حەلەبە وايەو كەمىك بچوكتە
ولاخ و ئازەللى بەرەلا دەيخوا.

الْمُكْرِكَمُ: شتى رەنگكراو بەكورگوم.
كِرْمە كِرْمَا: لەسەخاوت دا بەسەرى
دا زال بوو، دەگوترى: (كَارْمَةُ
فَكْرَمَةُ) لەسەخاوت و بەخشندەيى
دا شانازى بەسەردا كرد ۋە لىيى
تەپەپاند.

كِرْمُ فُلان كِرْمَا و كِرَامَةً: فُلانكەس
سەخى سروشت بوو بەزۆرى حالى
خۆى بەخشى ۋە (فەر كىرىم وھى
كرە).

كِرْمُ الشَّيْنِ: شتەكە بەنرخ و بەھابوو،
ناومزە بوو.

كِرْمُ السُّحَابِ: ھەورەكە بارانى باراند.

كِرْكِرَ الشَّيْنِ: شتەكەي جاردواچار
ھىنايەو ۋە كۆى كىردەو ۋە
دەگوترى: (كِرْكِرَتِ الرِّيحُ السَّحَابَ)
بايەكە ھەورەكەي گرد كىردەو
لەملاو لاوہ كۆى كىردەو.

كِرْكِرَ الرِّيحِ: ئاشەكەي خولاندەو.

كِرْكِرَ الْحَبِّ: دانەوئەكەي ھارى.

تَكْرِكِرَ: لەھەوادا سەرمەنگرى بوو،
ئەمدىو و ئەودىو كىرد.

تَكْرِكِرَ الْمَاءِ: ئاوەكە لە رېرەوى خۆى
گەپايەو.

تَكْرِكِرَ فِي أَمْرِهِ: پارا بوو لەكارەكەي دا.
الْكِرْكِرَةُ: قۇرەقۇرى سەك ۋە پىكەنىنى
بەرزو بەشپەوى قاقا.

الْكِرْكِرَةُ: سەنگى گيانلەبەرى سەدار ۋە
دەگوترى: (بَرَكَ عَلَى كِرْكِرَتِهِ)
بەسەر سەنگى دا پال كەوت ۋە
كۆمەئىك ئادەمىزاد ۋە (ك: كراكر).

كِرْكِسَ فُلان: فُلانكەس پارا بوو ۋە
بەشپەوى رۆيشتنى پىوھەند كراو
رۆيشت ۋە لەسەرمەو بۇ خوارەو
گلۆر بۆو، تلۆر بۆو.

كِرْكِسَ الشَّيْنِ: شتەكەي دووبارو سى
بارە كىردەو.

كِرْكِسَ الدَّابَّةِ: ولاخەكەي پىوھەند
كرد، بەستىەو.

تَكْرِكِسَ: تلۆر بۆو، گلۆر بۆو.

کرمَت الارض: زموییه که رومکه گانی
گمش و نمایان کرد.

اکرم الرجل: پیایوم که مندائی پموشت
به رزو سه خی سروشتی بوون.

اکرم فلاناً: پیزی فلانکه سی گرتو
له عهیب و پمخنه به دووری گرت.

اکرم نفسه عن الشائعات: نهفسی
خوی لهشتی خراب و بهد پراست.

کارمه: شانازی به سهردا کرد له
سه خی سروشتی دا.

کارم الرجل: شتیکی به دیاری و پاداش
دا به پیایوم که.

کرم فلاناً: پیزی له فلان گرت و وای
نیشان دا سه خیی، خوی به سه خی
زانی.

تکارم عن الشئین: خوی لهشته که
به دوور گرت.

تکرم عن الشئین: به مانا (تکارم) دی.
استکرم الشئین: داوای شتی به نرخ

کرد و به به نرخ هاته به ردمستی.
استکرم العقائل: نافرمتی خانه دان و

نه جیب زاده مارم کردن.
الإكرامية: عهتاو به خشش.

الاکرومية: کرداری پیروز.
الکرمه: شوینی تایبهتی بو دانیشتنی

پیای له ناو مال دا یان سیسه می
نوستنی: که نیشانه ی پیزی

گرتنیه تی.

الکرام: به مانا (الکریم) دی.

الکرامة: کهرامت؛ کاری سهر ناساو
له عادت بهدمرو پودانی

له سهردمستی که سانیک ئیدیعی
پیغه مبهری نه گمن و نهو به پو

به ردمیه ی دهمریته سهر زارکی
دیزمو منهجه و پیزو نرخ بو دانان

و دموتری: (افعل ذلك کرامة لك)
نهو نیشه له بهر خاتری تو نه نجام

دهدم.

الکرام: خاوون ترئ و رهزو باخ و
باخهوان، رهزهوان.

الکرم: دموتری: (رجل کرم) پیازی
سه خی و (ارض کرم) زموییه کی

پاک و به پیتته.

الکرم: داری میو، رهز، ترئ و (ابنة
الکرم) شهراب.

الکرم: دموتری: (افعل ذلك کرمًا
لك).

الکریم: ناویکه (صیفته تیکه له
صیفته مکهانی خودا) لیپورده و

همرکه سیکه یان همرشتیک جینگای
رهزامه ندیی خهک بی.

الکریمه: میینه ی (الکریم) و پیای
و هجاخراده و دموتری: (إذا جاءکم

کریمه قوم فاکرموه) که پیزداری
نهتموه هاته لاتان پیزی بگرن و

اَكْرَهُهُ عَلَى الْأَمْرِ: زۆره مىلى ئى كرد لهسەر ئىشهكه.	(كريمة الرجل) كچى پياومهك، (كچه نازداره پياو).
كَرَهُ إِلَيْهِ الْأَمْرَ: شتهكهى لهلا ناشيرين كرد، كارمهكى لهلا دزيو كرد.	كريمتهك: لوتت ۵ همر نهنداميكى پېزدارى جهسته وهكوو گوښچكه، دمست، پېش ۵ (الكريمتان) دووچاو.
تَكَارَرُ الشَّيْئِ: شتهكهى بهلاوه ناشيرين و دزيو بوو ۵ دهسگوترئ:	المَكْرَمُ: پياوى پېزدارو شكومهند.
(فعل كذا متكارهاً) كارمهكى بهنايهدى كرد.	المَكْرُومَةُ: كردهوى خيرو نيشى باش.
تَكَرَّرَ الشَّيْئُ: شتهكهى ناخوش ويست.	المَكْرَمَةُ: (أرض مكرمة) زهوييهكى بهپيت ږوهك ساخ.
اِسْتَكْرَرَهُ الشَّيْئُ: شتهكهى بهلاوه دزيو بوو.	الْكُرْنِبُ: قهرناييت ۵ روهكيكه سالانهيهو بنكى نهستوره گهلاكانى
اِسْتَكْرَرَهُ فَلَانَةٌ: فلانه ئاهرمتى ناچار كرد خرابهكارى بك.	دكهونه سهر يهك له شوپنى ههوا مامناومند دهرؤى ۵ له ولاتى شام پيى دمگوترئ: (الملفوف).
الْكُرْهَاءُ: څوگهكى گيزمدهى مل څوگهكى پشتهمل.	كَرْنَفَ الْخُلَّةِ: درهخته خورماكهى لهلق و پږبهكانى ږوت كرد.
الْكُرَّةُ: پېناخوش بوون ۵ نارچهتى و ماندوبى ۵ شتيك به زور پيټ بكن	كَرْنَفَ فَلَانًا بِالْعَصَا: بهعهصا لهفلانكهسى دا.
ناجارت بكن به نهنجامدانى.	كَرْنَفَ الشَّيْئِ بِالسَّيْفِ: شتهكهى بشمشير برى.
الْكُرَّةُ: بهمانا (الْكُرَّةُ) دئ.	الْكِرْنَفُ: بنكى لقهبراي درهختى خورما كه دواى برپنى لقهكه
الْكِرْبَةُ: شهرو همرا، تهنگانهو چورتم، ۵ شهري سامناك ۵ دمگوترئ: (شهادتُ الْكِرْبَةِ) نامادهى شهر بووم و	بهشيكي بهقهدى درهخته خورماكهوه دهمينيتهوه.
لهجهنگهى شهركهدا بووم.	الْكِرْنَفَةُ: قونداخى تهننگ.
كِرَاهَةُ الدَّهْرِ: بهلاو چورتمى ږوژگار.	كِرَهُ الشَّيْئِ كُرْهًا وَكِرَاهَةً وَكِرَاهِيَةً: شتهكهى ناخوش ويست.
المَكْرَهُ: نهوى لهسهر شانى ئادهميزاد گرانهو زورى پي ناخوشه،	كِرَهُ الْأَمْرِ وَالْمَنْظَرُ: كارمه ناشيرين بوو ديمهنهكه ناشيرين بوو.
دمگوترئ: (لقيت دونه مكاره الدهر).	

المَكْرُوهَةُ: دىگوتىرى: (رجل ذو مكروهه) پياويكى خاومىن ھەلەمەت و جەربەزمەيە.

كُرا الغلامُ كُرواً: مىندالەكە تۈپىنى كىرد، يارى بەتۈپەكە كىرد ۋە دىگوتىرى: (كرا الكرة وبها) يارى بەتۈپەكە كىردو شەقى تىيەلدا بۇئەھى بەرز بىتەو ھە بۇ ھەوا. كُرا الأرض: زەمبىيەكەى ھەلگۈلى.

كُرا البئر: بىرەكەى داپۇشى. كُرى النهر كُرياً: لەناو دۇبارەكەدا چالى ھەلگەند.

كُرى الأرض: زەمبىيەكەى ھەلگۈلى. كُرى الرجل: پياومەكە نوست ۋە (فهر كُر و كُرى و كُريان) ۋە دىگوتىرى: (أصبح فلان كريان الغداق).

اكُرى: كەم بوو ۋە دىگوتىرى: (أكُرى الرجل) پياومەكە مال و سامانى كەم بوو ۋە تىشوى نەما بىراپەو.

اكُرى الدار أو الدابة: خانومەكە يان ولاخەكەى بەكرى دا.

كاراه مكاراة و كُراء: بەكرى دا (فهر مكار).

إكُترى الدار وغيرها: خانومەكەى بەكرى گرت.

الكُرى: ھەنۇز، ۋەنەموز.

الكُرى: چەند گۆرۈك بەپەنا يەكترەو.

الكُراء: كرى كرىكار.

الكُرة: قىتۇل، ھەرشىتىك خرىبى ۋە (الكرة الأرضية) گۆى زەمى ۋە شىتىكى خىرو بازەنەيە يارى پى دىگىرى ۋە چەند جۇرىكى ھەيە ۋە تۈپى سولەجان، تۈپى پى تۈپى تىنس ۋە تۈپى دەستەوايىز ۋە تۈپى ئاۋ ۋە تۈپى سەلە.

الكُروان: بالندەيەكى قاج درىزو رەنگ خۇلاۋى ۋەكەو كۆتر وايەو دىنگىكى خۇشى ھەيە.

الكِرْوَةُ: كرى كرىكار.

الكُرويا: رەمەكىكى نىومسالىيە، رەمەكەى بەناخى زەويدا رۇدەچى لاسكەكانى پەلپەل و كۆمەلن، لە بەرمەكەى شەرابىكى ھۇشياركەرمەو دىروست دىگىرى.

الكُروى: ھەرشىتىك بىچەمەكەى خىر بى.

الكُرى: كرىكار، كرى گرتە ۋە نەو كەسەى ولاخ بىا بە كرى.

المُكارى: ولاخ بەكرىلەر، بەزورى بەكەسىك دىگوتىرى: گۆندىرىز بەكرى بىا ۋە (ك: مكارون).

الكُروم: عونسورىكى قىزى رەنگ خۇلەمىشى مەيلەو سەببە بۇ رەكەشكرىنى ھەندى مەعدەن و

(رجل كز الیدین) پیاویکی پڑدو
چروكه.

كُزْ فُلان: فلانكەس توشى نەخوشى

دەمار گرزبەون بوو ە يان توشى
لەرزىن و شەپلە بوو.

اَكْرَهُ الله: خودا توشى نەخوشى

دەمارگرزىي كرد .يان توشى

لەرزىن و شەپلە بوو.

اِكْثَرُ الرَّجُلُ: پياومكە ويكەتەو تىچو

بچوك بۆو.

التَّكْرُّ: ويكەتەنەو دىو شەوېلەيە

بەھۆي گرزبەونى ماسولكەى شت

جوين و دەبىتە ھۆي ئەوھى كابرئى

توشبو بەو نەخوشىيە دەمى بۆ

نەكرىتەوھ.

الْكُزْ: وشك بون و ويكەتەنەو ە

پڑدى و چروكى.

الْكُزْ: دەمارگرزىي و لەرزىن و

شەپلەيەكە تووشى ئادەمىزاد دەبى

بەھۆي سەرماي زۆر يان لەبەر

پۇشتنى خوڤنى زۆر لە جەستە ە

نەخوشىيەكى كوشندەيە توشى

بەرىندار دەبى كاتى بېرىندارەكە

بەرىنەكەى بەگل و خۆل پەيس بىي

كەمادەى (باسل التيتانوس)ى تىدا

بى.

كُزْمَ فُلان كُزْمَا: فلانكەس دەمى نوقاندو

بى دەنگ بوو.

لەوھەو شتى وا بەكاردى، ھەندى

بىكەتەشى بۆ رەنگکردن و شتى وا

سودى لى دەبىندى.

الكروميت: كانىكە لە عونصورى

ئاسن و كرۇم و ئۆكسجين پىك دى.

الْكُرَيَات (الكریات الحمر): خرۆكە

سورەكانى خوڤن.

الكریات البیض: خرۆكە سەپەكانى

خوڤن.

كُزِبَ مُشَط الرَّجُل كُزِيَا: سەنگەپىي

بچوك و ويكەتەنەوھ بوو (جۆرە

عەبىيتكى قاجى ئادەمىزادە).

الْكُزْبُ: رۆنىك بەھۆي گوشینەوھ

دەرمەندرايى ە (عصارۃ الدهن).

الْكُزْبُ: پياوى پڑدو دل تەنگ.

المكزوبة من الألوان: رەنگىكە

لەنيوان رەنگى رەش و سەي دايە.

الْكُزْبَةُ: رومككى كشت و كالى و

سالانەيە، گەلاکەى تىكەل بەھەندى

خواردن دەكرى، تۆومەكەشى بۆ

خۆشکردنى ھەندى خواردن و بۆ

گرتنەوھى دەرمان بەكاردەمەندى.

كُزُ الشَّيْنُ كُزَا: شتەكەى تەسك كەردەوھ.

كُزُ الشَّيْنُ كُزَا: و كُزَا: شتەكە

بەھۆي سەرماوھ وشك بوو ويكەتەنەوھ.

كُزُ الْوَجْهَ: روخسارى ناسىرىن بوو.

كُزُ فُلان كُزَا: و كُزَا: فلانكەس بى

خېر بوو يارمەتى نەدا ە دەگوتى:

كَزَمَ الشَّيْئَ الصُّلْبَ كَزَمًا: شته توندو
 رَهْمَه كَهی گَه سَت ۵ شته كَهی
 به كَه لَبَه كانی پِشَه مَوی دَه می شكاندو
 ناو كَه كَهی دَم رَهینَا بُوْنَه مَوی بیخوَا.

كَزِمَ فُلَانٌ كَزَمًا: فُلَانَكَه س هَه لَینَا بُو
 پِشَه كَه وِتَن ۵ به خَیْرایی و به پَه لَه
 له شته كَهی خَوَارِد ۵ لَو تَو پَه نَجَهی
 كُورَت بُوون ۵ چَه ناگَه و لَیو ی
 خَوَار مَوی دَم رَه پَیو بُوون ۵ لَیو ی
 سَم رَه مَوی چَووَه به ناو دَا ۵ دَه گُوتَرئ:
 (أَنْفَ أَكْرَمَ وید كَزَمَاءَ).

اَكْرَمَ فُلَانٌ: فُلَانَكَه س جَه سَتَهی
 وِیكَه اتَه وَه.

كَرَّمَ: وَشَك بُوومو وِیكَه اتَه وَه تَیچُو.
 كَرَّمَ الْعَمَلَ وَنَحْوَهُ بِنَاءُهُ: كَار كَرْدَن
 چَاوَه قَامَكَه كانی وَشَك و گِرَز كَرْد.
 الْمُكْرَمُ: كَه سَیك بهری دَه سَتی بَچُوك بِن.
 كَسَبَ لَاهِلَه كَسْبًا: هَهو لی بَزِیو ی دَا بُو
 مَال و مَنَدَالی.

كَسَبَ الشَّيْئَ: شته كَهی كُؤ كَرْد مَوَه.
 كَسَبَ الْمَالَ كَسْبًا: قَا زَانجی كَرْد ۵ مَال و
 سَامَانی دَه سَتَه وِت.

كَسَبَ الْإِثْمَ: تَاوَانَه كَهی هَه لُگَرَت.
 كَسَبَ فُلَانًا مَالًا (وِی عِلْمًا): مَال و سَامَانی
 بُو فُلَانَكَه س دَه سَتَه بهر كَرْد.

اَكْسَبَ فُلَانًا مَالًا (وِی عِلْمًا): یَا رَمَه تَی
 فُلَانَكَه سَی دَا لَه سَم رَه و دَه سَتَه یَنَانی

مَال و سَامَان یَان زَان سَت و زَان یَاری
 یَان وای لَه فُلَانَكَه س كَرْد مَال و
 سَامَان پَه یَدَا بَكَا یَان عِیْلَم و زَان یَاری
 به دَه سَت بَیْنی.

اِكْتَسَبَ: هَهو لی دَا و كُؤ شَی كَرْد.
 اِكْتَسَبَ الْمَالَ: مَال و سَامَانی دَه سَت
 خَو ی خَسَت.

اِكْتَسَبَ الْإِثْمَ: تَاوَانَه كَهی خَسَتَه
 نَه سَتو ی خَو ی.

تَكَسَّبَ الْمَالَ: مَال و سَامَانی به دَه سَت
 هَیْنَا ۵ دَه سَگُوتَرئ: (هُوَ يَتَكَسَّبُ مِنْ
 الشَّعْرِ) شَیْعَری كَرْد به هَو ی
 پَارَه پَه یَدَا كَرْدَن.

اَلْكَسْبُ: كَاسِبی و هَهو لَدَانی بَزِیو ۵
 دَه گُوتَرئ: (فُلَان طَیْب الْكَسْبِ).

اَلْكُسْبُ: پَالْتَه ی پُؤ ن؛ پُؤ نِی قَالَكُورَای
 پَالِیُورَای ۵ تَو یكَل و سَو ی تَو و كَه تَان و
 تَلَبَه كَهی دَوای گُوشِیْن و پُؤ نِی
 گَرَتَنی.

اَلكُؤاسِبُ: بَرِیْن دَار كَه رَو دِرِنْدَه چ
 نَادَه می چ پَالْتَه.

اَلْمَكْسَبُ: دَه سَتَه وِت ۵ (ك: مَكَا سِب).
 اَلْكُسْتَبَانُ: بَرِوَانَه مَادَهی (اَلكُشْتَبَانُ)

كَه بَرِیْتِیَه لَهو نَاسَنُوكَهی خَه یَا ت
 دَه یَكَا تَه سَم رَی پَه نَجَهی بُو نَه مَو ی
 دَم رَیْیَه كَه نَازَاری پَه نَجَهی نَه دَا.

کَوَسَجَ فُلَان: فلانکەس لاجانگی
موویان پێوە نەمان.

کَوَسَجَ: بئ ئەقل بوو ۵ دەگوتری:
(من طال لحیته تکرَسَجَ عَقْلُهُ) کەسێک
پیشی درێژ بئ ئەقلی کورتە،
سوکه.

الکَوَسَجَ: کەسێک لاجانگی پوتابنەو
مووی پێوە نەبێ ۵ ددان کەم؛
کەسێک ددانێ کەمی لە دەم دان ۵
بارگیری تەمبەل ۵ (ک: کراسج) ۵
هەروا ناوە بۆ ماسییەکی گەورە
دەریایی؛ پەیکەرێکی غوززوفی
هەبە لای پێشەوەی درێژو
پانەو موبوو، نەملاو ئەولای ددان
مشاری پێوەن، ئەم جۆرە ماسییە
لەناو گەرمەکان دا دەژی و زۆرە.

کَسَجَ الْبَيْتَ كَسَحًا: مالهەکی مانی.

كَسَحَتِ الرِّيحُ الْأَرْضَ: ڕەشەباکە گۆ
خۆلی سەرزەوی هەموو پامانی.

كَسَجَ الْبَيْتَ أَوْ الظَّهْرَ: بێرەگە یان
جۆگاکە ی پاك کردمو ۵ دەشگوتری:
(أَتَيْنَا بَنِي فُلَانٍ فَكَسَحْنَاهُمْ) هاتینە سەر
هۆزی فلان و لەبێخ دەرمان هێنان.

كَسَجَ فُلَانٌ مِنْ مَالِي مَاشَاءَ: فلانکەس
بەنارمۆزی خۆی لەمائی منی هەلگرت.
كَسَجَ كَسَحًا: دەستی یان قاچی ئیفلج
بوون ۵ (فهر أكسج وهي كسحاء).

اِكْتَسَحَ الشَّيْئُ: شتەگە ی رادا، پامائی
۵ دەگوتری: (أَغَارُوا عَلَيْهِمْ
فاكسحوهم).

الْكُسَاحُ: نەخۆشییەگە توشی حوشر
دەبی و شەل دەکا ۵ نەخۆشییەگە
توشی ئێسقانی منداڵ دەبی.

الْكُسَاحَةُ: داپی ۵ شوینی فەری دانی
زێل و زال، (حاربة).

الْكُسَيْجُ: کەسێک لێقەوماو هانای بۆ
بەری و ئەو نەتوانی بەهەانای
لێقەوماو مەکوو بی.

المِكْسَجُ: گەسکە ۵ ئەوەی شتی بێ
بمائی.

المِكْسَجُ: کەسێک توشی نەخۆشی
ئێسقان بێ، توشی شەلی بووبی ۵
چلەداری توێکل ئی کراوو ڕێک
کراو.

كَسَدَ الشَّيْئُ كَسَادًا وَكُسُودًا: شتەگە
پەواجی نەبوو، نەفرۆشرا، دواکاری
لەسەر نەبوو ۵ دەگوتری: (كَسَدَتِ
السُّوقُ) بازار گەوت و مامەلە ی تێدا
کەمبوو ۵ دەشگوتری: (سلعة كاسدة).

كَسَدَ الشَّيْئُ كَسَادًا وَكُسُودًا: بەمانا
(كَسَدَ) دی.

اِكْسَدَ الْقَوْمُ: خەلگەگە بازار ی نەبوو
کڕین و فرۆشتنیان کەم بوو.

اِكْسَدَ الشَّيْئُ: شتەگە ی ناپەواج کرد.

كَسَوَ فُلَانٌ مِنْ طَرَفِهِ: فَلَانَكِهِس كِه مِيَك
چاوی خوی نوقاند.

كَسَوَ الشَّيْئُ: شته‌ک‌هی شکاند، تیکی
شکاند و پهرته‌وازه‌ی کرد ۵ ده‌شگوتری:
(کسر من برد الماء و حره) ساردی
ناو‌مکه‌یان گهرمیه‌ک‌هی که‌م کرده‌وه.

كَسَوَ الْكِتَابَ عَلَى عَشْرَةِ فصولٍ مَثَلًا:
کتیبه‌ک‌هی به‌سهر ده به‌ش دا دابه‌ش
کرد.

كَسَوَ التَّاجِرُ مَتَاعَهُ: بازرگانه‌ک‌ه پارچه
پارچه شته‌کانی فروشتن.

كَسَوَ الْوِسَادَ: سهرینه‌ک‌هی نوشتانده‌وه و
شانی له‌سهر دادا.

كَسَوَ الطَّائِرُ جَنَاحِيهِ: بالنده‌ک‌ه باله‌کانی
خوی شکانده‌وه بؤ نیشتنه‌وه ۵
ده‌شگوتری: (باز کاسر و عقاب کاسر).

كَسَوَ الرَّجُلَ عَنْ مَرَادِهِ: پیاوه‌ک‌هی
له‌مه‌به‌ستی خوی لادا.

كَسَوَ الْقَوْمَ: هۆز‌مکه‌ی شکاند و به‌سهریان
دا زال بوو.

كَسَوَ الْحَرْفَ: بزوینی ژیری خسته سهر
پيته‌ک‌ه.

كَسَوَ الشَّيْئَ: زنده‌رویی کرد له
شکاندن شته‌ک‌ه‌دا.

كَسَرُ الْكَلِمَةِ: وشه‌ک‌هی به‌شیوه‌ی (جمع
تکسر) جه‌مع کرده‌وه.

إِنْكَسَرَ الشَّيْئُ: بؤ موتاوه‌عی
(کسره) دئ ۵ شته‌ک‌ه که‌م بوو
رهمویه‌وه، ده‌شگوتری: (إِنْكَسَرَ الْحُرُّ
وبرد الماء).

إِنْكَسَرَ الْعَسْكَرُ: سوپا شکاو تارومار
بوو.

إِنْكَسَرَ الشَّيْءُ: شيعره‌ک‌ه له‌نگ بوو.

إِنْكَسَرَ الْعَجِيْزُ: هه‌ویره‌ک‌ه شل بوو
هه‌لات.

تَكَسَّرَ الشَّيْئُ: بؤ موتاوه‌عی (کسره)
دئ ۵ ده‌شگوتری: (فُلَانٌ فِيهِ تَكْسَرٌ
و تَكْسَرٌ).

الْكُسَارُ: ئه‌و پارچه وردانه‌ی له‌شته‌ک‌ه
ده‌بیته‌وه ۵ و‌مکوو ورده کاشی ورده
شوشه، وردمان.

الْكُسَارَةُ: به‌مانا (الْكُسَارُ) دئ.

الْكِسْرُ: قه‌راخی خانوو ۵ لای شت و
که‌ناری شت.

الْكِسْرُ: به‌مانا (الْكِسْرُ) دئ ۵ شتی
که‌م ۵ له‌بواری حیساب و ریازیات دا

ژماره‌ی که‌رت و شتی وایه و‌مکوو
(١١٢٢) ...هتد. ده‌شگوتری: (ضرب

الحُسَابُ الْكُسُورَ): ژمی‌یارمکه
که‌رت‌ه‌کانی زهریی په‌ك کردن.

الْكُسْرَةُ: تیشکان، ده‌شگوتری: (وقعت
على القوم الْكُسْرَةُ): خه‌لکه‌ک‌ه

شکانیان به سهردا هاتو کهوتنه
 نشوستییه وه ههروا دهگوترئ:
 (فلان بعینه کَسْرَة من السَّهْر)
 فلانکس جاوی لیل و پیل بوون و
 ومنهوز تینی بۆ هیناوه ه (رجل ذو
 کسرات) پیاویکه لههه موو شتیك
 دا تیدهشکی و زهرمر دهگا.

الکِسْرَة: پارچه شکاوی ههرشتیک بی
 ه بۆ نموونه دهگوترئ:

الکِسْرَة من الخبز: گوپچه نان.
 الکَسَارَة: شتیکه و دهکوو گازو پلایس
 گوپزو شتی وای بی دهشکین.

الکسور من الجلد والثوب: چرچ و
 لۆچی پیست و قوماش و شتی و ه
 دهشگوترئ: (أرض ذات کسور)
 زمویییه که بهرزونزمی تیدایه ه
 (کسور الأودية والجلال) قورت و
 پیچی شیو و دۆل و کیو و کهژ.

المکاسیر: حیرانی نزیک، نهوهی
 دیواری به دیواری خانوم که تهومیه ه
 دهلتی: (فلان مکاسیری) واته فلان
 حیرانه.

المکسیر: شوینی شکاندنی شت.
 المکسرات: گوپزو بادام و بندهق و
 فستهق و شتی و.

کَسَّ الشَّيْنُ کَسًا: شته کهی کوتاو
 وردو هاری کرد.

کَسَّ الرجل کَسًا: پیاو که ددانی
 دهر کهوتن ه ددانی خوارموه ی بهرز
 بوونه وه دهر کهوتن و مه لاشو ی و
 شه ویله ی سهرموه ی بۆ دواوه و
 شه ویله ی خواروی هاته پیشه وه (فهو
 اکس و هی کساء).

تَكَسَّس: به نه نهقه ست شه ویله ی خو ی
 پاش و پیش کردن.

الکسیس: گوشت که له سهر بهردی
 گهرم وشک کرابیته وه پاشان ورد
 بکری و بکریته توپشوی سهفه ر ه
 ههروا ناوه بۆ شهرابیك له زورات و
 جۆ دروست بکری.

كَسَعَ فلاناً کَسْعًا: له پاشه وه ی دا،
 به دهستی یان به پیشه وه ی قاجی
 له فلانکسی دا ه دهگوترئ: (كَسَعَ
 القوم بالسيف) به شمشیر کهوته
 ویزمیان و له پاشه وه یانی دا.

كَسَعَ الشَّيْنُ کَذَا بكذا: شته کهی کرده
 شوینکه وته ی نه وه و بهو شیوه ی ئی
 کرد.

وردت الخيلُ يَكْسَعُ بعضها بعضاً:
 و لاخه بهرز مکان یه ک له دوا ی یه ک
 هاتن بۆ سهر ناو.

كَسَعَ فلاناً بما ساءه: قسه ی کردو
 وه لامی ناشیرینی قسه ی فلانکسی
 دایه وه ه فلانکسی دهر کرد.

اِكْتَسَعَتِ الْخَيْلُ بِاَذْنَابِهَا: وِلاخه

بهرزه که شته که بیان خسته ژیر

قاجپانه وه.

اِكْتَسَعَ الْفَخْلُ: که له که کلکی له پانی

دا.

تَكْسَعُ فِي ضِلَالِهِ: له گومرایی خویدا

رؤجوو.

الْاَكْسَعُ: دمگوتری: (حمام اکسع)

کوتریکه له ژیر کلکی دا بهری سپی

ههن.

الْكُسْفَةُ: خالی سپی له ناوچه وانی

ههرشتیک دا بی ۵ بهری سپی له ژیر

کلکی بالنده دا ۵ گوچکه نان.

كَسَفَتِ الشَّمْسُ كَسُوفًا: خور گیراو

رونایی نه ما.

كَسَفَ الْوَجْهَ: دم و جاو زمره ده لکه پراو

رونایی نه ما.

كَسَفَ الرَّجُلُ: پیاو که چاوی داگرت،

چاوی خوی داشکانه ۵ ده سگوتری:

(كَسَفَ بَصْرَهُ) چاوی خوی داخست.

كَسَفَ بَصْرُهُ: به هوی جاو ئیشه وه چاوی

بؤ نه کرانه وه.

كَسَفَ بَالُهُ: و مزعو حالی ناخوش بوو.

كَسَفَ أَمَلُهُ: هیواو ناواتی پوکانه وه.

كَسَفَ الشَّيْئَ كَسْفًا: شته که ی داپوشی.

كَسَفَتِ الشَّمْسُ النُّجُومَ: خور

به روناکی خوی روناکی

نه ستیرمکانی داپوشی.

كَسَفَ الشَّيْئَ: شته که ی برپه وه.

اَكْسَفَ الْقَمَرُ الشَّمْسَ: مانگ بهری

رونایی خوری گرت.

اَكْسَفَ الْحَزْنَ فَلَانًا: خهفت و مزعو

حالی فلانکسی گوری.

كَسَفَ الشَّيْئَ: شته که ی برپه وه.

الْكَاسِفُ: دمگوتری: (یسوم کاسف)

رؤژگاریکی ناخوش و پر به لاو

کاره ساته ۵ پر شهرو شوړو

چورتمه.

الْكُسْفَةُ: پارچه ی شت ۵ پمت و گهرت.

الْكُسُوفُ: خورگیران بیان

که مپوونه وه ی روناکی به که ی به

هوی نه وه ی دمگوتنه نیوان خورو

زموپیه وه.

الْكُسِيفَةُ: به مانا (الْكُسْفَةُ) دی.

كَسَسَ الشَّيْئَ: شته که ی به توندی

کوتاو وردو هاری کرد.

الْكُسْفَةُ: پیوه لکاندن پیتی سینه

به (کافی تمئیسسه وه) له کاتی

پاوستانی له سهر کافه که ۵

دمگوتری: (أعطيتكس).

الْكُسْفِيُّ: خواردمه نیبه که خه لکی

ولاتی مه غریب له ناردی گهنم

به هوی کولاندن له سهر ناگر

دروستی ده که ن.

كَسَلَ الْأَمْرَ الرَّجُلُ: کار که پیاو که ی

ته مبه ن کرد.

كَسَلَهُ: يەمانا (اكسلە) دى.

تَكاسَل: يەنەنقەست تەمبەلى نواند.

إِسْتَكْسَلَ الْمُتَاكاسِلُ: بىيانوى

بەجەند جۆرە تەمبەلىيەك
هېنايەو.

المَكْسَلَةُ: ھەرشتىك سەر بكىشى بۇ

تەمبەلى ۋە دىگوتىرى: (الفراغ

مكسلە).

كَسَمَ كَسْمًا: تىكۇشاو ھەولى دا لەپىناو

پەيداكردى بىزۇ بۇخۇى و مال و
مندالى.

كَسَمَ الْحَرْبُ: شەرى ھەلگىرساند.

كَسَمَ الشَّيْئُ الْيَاسُ: شتە وشكەكى

بەدەستى خۇى وردوھار كىرد.

الأكسوم من الرياض: باخىك پوھك و

گىاو گزى كەوتىيە سەرىك ۋە (ك:

اكاسىم و اكاسم).

الكَسْمُ: باقى ماندى شتى وشك

كەدواى شاندىن و ورد كىردن

بەدەستىو بەمىنىتەو.

الكُسُومُ: ماندوو شەكت لەنىش و كاردا.

كَسَا فُلَانٌ ثَوْبًا كَسْنًا: كراسىكى دا

بەفلان.

كَسِيَ كَسًا: پۇشاكى پۇشى.

إِكْتَسَى: پۇشاكى پۇشى.

إِكْتَسَتِ الْأَرْضُ بِالنبَات: زموى

بەرپوھك و گىاوگىز خۇى ئاراپش دا،

خۇى داپۇشى.

تَكْسَى بالكساء: پۇشاكى پۇشى.

إِسْتَكْسَأَ: داواى پۇشاكى ئى كىرد.

الكِساءُ: پۇشاك ۋە (ك: اكسى).

الكُسُوءُ: كراس و پۇشاكىكە بۇ

خۇپازاندىنەو دەپۇشۇ.

كَشَا اللحمَ كَشْنًا: گۆشتەكەى ئەوۋىندە

بىرژاند تا وشك بۆۋە ۋە (فهر كشيء).

كَشَا الطعامَ: خواردنەكەى داكرۇشت و

خواردى.

كَشَا الشَّيْئُ: شتەكەى پاك كىرد

توپكەكەى ئى كىردەو.

كَشِيَ من الطعامَ كَشْنًا وكَشَاءَ: پىرپوۋ لە

خواردەمەنى.

كَشِثَتْ يَدُهُ: پىستى دەستى ئەستورو

پتەو بوو، گرژبوو.

اَكْشَأَ: گۆشتى بىرژاوى خوارد.

تَكَشَأَ الْأَدِيمُ: پىستەكە دامالدى ئى بۆۋە.

تَكَشَأَ الرَّجُلُ من الطعامَ: پىاۋەكە

لەخواردن تىرپوو.

تَكَشَأَ اللحمَ: گۆشتى وشكەومبوى

خوارد.

الكَشِيبُ: بىرژاوى تازەو پىگەپشتوو.

الكُشْتَبَانُ: جامىلكەيەكى زۇر بىچكۆلە

خەيات دەپكاتە سەرى پەنجەى

بۆنەۋەى دەرزیيەكە نازارى نەدا ۋە

ھەروا ناۋە بۇ بۆرىيەكى بىچكۆلە

مؤسیقار له سهر په نجهی دمکاو
 نامیری قانونی پی ئی دمداء.
 كَشَحَ القوم عن الماء كَشَحًا: خه لکه که
 له دمور و بهری ناو مکه پړوښتن و
 په رته وازه بوون.
 كَشَحَ الطائر: بالنده که به گورجی هات.
 كَشَحَ فلان بالعداوة: د ژایه تی فلان که سی
 کرد.
 كَشَحَتِ الدابة: ولاخه که کلکی
 له ناوگه لی خوئی نا.
 كَشَحَ القوم: خه لکه که ی دمر کرد.
 كَشَحَ البعير: لاکه لکه که ی خوشتره که ی
 به ناگر داخ کرد.
 كَشَحَ فلاناً: زمبری له لاقه برغه ی
 فلان که س دا.
 كَشَحَ العود: شور که دارم که ی سپی کرد؛
 تو پکلی ئی کرده وه.
 كَشَحَ كَشَحًا: لاکه لکه که ی هیښا.
 كاشحة: دوزمنایه تی کرد.
 كَشَحَ العود: لقمه داره که ی سپی کرد،
 تو پکله که ی ئی کرده وه.
 اِنْكَشَحُوا عن الماء: له ناو مکه دوور
 که و تنه وه و په رته وازه بوون.
 الكاشح: دوزمنی سهر سه خت و دل
 پیس.
 الكِشاح: شوپنکه ی داخ نه و شوپنه ی
 به هو ی سوتاندن به داخ توکی ئی
 نه پروئ.

الكشاح: موفاته وه و دهنګ دابړین.
 الكَشِشُ: که له که، خالی که ۵ خوار
 بهراسو ۵ ویشاح و وپسام که دوو
 خه تی که وهر یان ناوړی شم لیك
 دمدرین و به سهر شان دا بو بن
 هه نکل راستو چه پ دمه یندرین ۵
 ده سگوتړئ: (طری کَشِشَه علی
 الأمر) کارم که ی شارد موه ۵ وازی له
 کارم که ی هیښا.
 الكَشِشُ والكِشاح: دمردن که توشی
 لاکه لکه که ی دمی.
 المكشاح: پاچ ۵ تیزایی شم شیر.
 كَشَدَ الشئ كَشْدًا: به ددان شته که ی
 بری (قرتاندی).
 كَشَدَ الناقة: به سی په نجه گوانی
 خوشترم که ی دوشی.
 اكشَدَ: پړونه که مکه ی له ماسته که
 جیا کرد موه.
 الكاشد: که سیك زور هه و ل و تمقه لا
 بدا بو دابین گردنی
 پیداو یستیه کانی مال و خیزانی ۵
 که سیك سیله ی رحم به جی بینئ.
 الكشود: به مانا (الكاشد) دی.
 كَشَرَ عن اسنانه كَشْرًا: ددانی دمر خستن
 له کاتی پیکه نین دا ددانی دمر خستن.
 كَشَرَ فلان لصاحبه: فلان که س
 زمرده خه نه ی بو هاو له که ی کرد ۵
 به روی هاو له که ی پیکه نی.

كَشَرَ السُّعُ عَنْ نَابِه: درنده که ددانی
 دمرخستن و خوی ناماده کرد بؤ
 په لاماردان و نیچیر کردن.

كَشَرَ الْعَدُوَّ عَنْ (نِيَابِه): دوزمن خوی گیف
 کرده و هه ره شهی توندی
 له بهرام بهری کرد و خوی و هکوو شیرو
 پانگ پانواند.

كَاشَرَهُ: به دمهیه و به پیکه نی و روخوش
 بوو.

كَشَرَ: بؤ موباله غه ی ماده ی (كَشَرَ)
 دئ.

الْكَشَرُ: هی شوهرت یان هی شوهر خورما
 که بؤ له کانیان لی کرابه و هه و لاسک و
 قونچکیان مابئ.

الْكُشْرِي: خوار دمه نییه که له برنج و
 نيسك دروست دمرئ.

كَشَتِ الْأَفْعَى كَشِيشًا: مار که:
 که هه ندئ جهسته ی له هه ندیکی
 تری خشا دهنگی لئ هات و یان
 به دمه ی فیشکانی.

كَشَى الْجَمْلُ: حوشر که باراندی و
 باراندنه که ی له قورگیدا خوار دمه و.

كَشَى الْقِدْرُ: منجه له که کولی و که و ته
 قلبه قلب و هه روا ده گوتری: (كَشَى
 الشَّرْبُ بَعْدَ الْفَسْلِ) قوماشه که دوی
 شتن تیجو و ویکهاته و هه.

كَشَى الثَّوْبُ أَوِ الْجِلْدُ: قوماشه که یان
 جهرمه که تیجو و ویکهاته و هه.

كَشَطَهُ عَنْهُ: لی داپنی و ده گوتری:
 (كَشَطَ الْجِلْدَ عَنِ الذَّبِيحَةِ)
 پیسته که ی له گوشتیه که داپنی.

كَشَطَ الْجِلْدُ عَنِ الْفَرَسِ: زینه که ی له
 نه سپه که کرده و هه روا ده گوتری:
 (لَا كَشِطْنَ عَنْ أَسْرَارِك) هه موو
 نه ی نییه گانت ناشکرا ده که م.

كَشَطَ الْحَرْفَ: پیته نوو سراوه که ی
 سرپه و هه.

كَشَطَ غِلَاةَ اللَّيْلِ: سهر توژی ماسته که ی
 کو کرده و هه.

إِنْكَشَطَ: بؤ موتا و هه ی (كَشَطَ)
 هاتو و هه ده گوتری: (إِنْكَشَطَ
 رَوْعَهُ) ترسه که ی پوی.

تَكَشَّطَ السَّحَابُ: هه ورمه که لیک بلا و
 بوو و نه مان.

الْكُشَاطُ: چه یوان کو زمره و هه ساب.
 كَشَفَ الشَّيْءَ وَعَنهُ كَشْفًا: شته که ی
 دمرخست و په رده ی سهری لادا و
 ده گوتری: (كَشَفَ الْأَمْرَ وَعَنهُ) شته که ی
 ناشکرا کرد.

كَشَفَ اللَّهُ غَمَّهُ: خودا خه م و خه هه تی
 له دل دا لابر د و قورشان ده هه رموی:
 ﴿رَبَّنَا اكْشِفْ عَنَّا الْعَذَابَ إِنَّا مُؤْمِنُونَ﴾.

كَشَفَ الْكَوْاشِفَ فَلَانًا: شته دمرخه رماکان
 فلانیان هه زح کرد، چه یایان برد.

كَشِمَ كَشْمًا: به زگماك كهه نه ندام بوو
يان له بنه چهو نژاد دا كهه و كورې
هه بوو (فهو آكشم).

اَكْشَمَ اَنَفَهُ: به مانا (كَشْمَهُ) دئ.

كَشَمَر: له پرمه گراني دا.

كَشَمَر اَنَفَهُ: لوتى شكاند.

اَلْكُشَامِر: ناده ميزادى ناشيرين.

اَلْكِشْمِش: كشميش ميوزو ترينى دهنك
وردېله.

كُشَا الشَّيْنِ كَشْنُوا: شته كهى

به ددانه كانى كهستو دمرى هينا.

كَمْنُ كَمًا وكَمِيصًا: ويكها تهوه تيجو،

له ترسان گرموله بوو زمعيغو لاواز

بوو، له ترسا جووه ناو يه كهه وه.

اَكَمْنُ فُلَان: فلانكهس هه لاتو

قاچاندى.

اَلْكَمِيص: دهنكى نزم بههوى ترسو

بيمه وه ۵ تيجوون ويكها تهوه

بههوى ترسو زمندحق چويى ۵

گرموله بوون بههوى زور

ماندووبونه وه ۵ سپهسپرى كوللهو

سپهرو شتى وا.

كَمَمَ كَمَمًا وكَمُومًا: چوون هات ناوا

به دهمستى به تال گهرايه وه هيچى دمست

نه كهه وت.

كَتَبَ كَظْمًا: په ربوو له پون.

اَلْكِشْك: دوينه؛ خواردنيكه له ناردو

ماست دروست دمكړئ و وشك

دمكړته وه وه له دمكړئ كاتى

پتويست دمكړئ به كيشت، يان

دمكړته ناو ناو وه و ده خورئ ۵

وا دمبئ له جو و ماست دروست

دمكړئ.

اَلْكُشْك: خانوى بچوك، كوشك،

قوخته، كهه وشهك.

كَشْكَسَ فُلَان: فلانكهس هه لات.

كَشْكَشَ اَلْاَفْعَى: ماركهه پسته كهى

خشه خشى هات ۵ دهسگوتري: (بئر

لايكشكش ماژها) بيريكه ناو كهى

هه لئا هينجري بههوى ناعوره وه.

كَشْكَشَ الثَّوبَ: چرچو لوچو

نوشتانه وهى له قوماشه كهدا دروست

كرد.

اَلْكُشْكُشَة: زاراوهى هوژى بهنى

نه سه دو هوژى رهيغه يه له شوينى

كافى راناوى ميينه بيتى (شين)

به كاردينن، واته له جياتى (عَلَيْكَ

يَان مِنْكَ، مثلاً) ده لئين: (عَلَيْشِ مِنْشِ)

يان له دواى كافى خيتابه كه بيتى

(شين) زياد دمكه نو ده لئين:

(عَلَيْكَشِ مِنْكَشِ).

كَشَمَ اَنَفَهُ كَشْمًا: له بن را لوتى برى.

كَشَمَ القِثَاءَ او الجُرَزَ: خه پارمه يان

گيزمرمه كهى به خيراى و بهه لپه

هه لپ خوارد.

كَظَرَ الْقَوْمُ كَظْرًا: لایه کی که وانه که ی
 برپر کرد که لی کرد بۆنه وه ی ژبییه که ی
 تیدا چه سب بکری و بهرنه بن.
 الْكُظْرُ: بهزی دهور بهری گورچیله ۵
 شوین و جیگای بهزی دهوری
 گورچیله که بهزمه که ی لیگرابیته وه
 ۵ غودمیه که له ژوور گورچیله وه.
 كَفَّ الْمَسِيلُ بِالْمَاءِ كَفًّا: رپره وی ناومه که
 ناومه که ی نه کیشا له بهر زوری ناومه که.
 كَفَّ الْحَبْلُ: حهبله که ی کشت باداو.
 كَفَّ الطَّعَامُ أَوِ الشَّرَابُ الْحَيَوَانَ: خواردن و خواردنه وه که گه ده ی
 حه یوانه که نه یکیشاو هه ناسه ی توند
 کرد.
 كَفَّ الْغَيْظَ صَدْرُهُ: بوغزو کینه دل و
 دهرونی پر کرد.
 كَسَفَ الْأَمْرُ فَلَانًا: کارمه که فلانکه سی
 نارهت کرد.
 كَفَّ فَلَانٌ حَصْنَهُ: فلانکه س پرگاهه رمه که ی
 خوی بۆرداو هه موو رپگاجاره به کی
 رزگار بوونی لی برپیه وه.
 كَاظَمَهُ: ماومیه کی زور تهنگی پی
 هه لچنی وازی لی نه هینا.
 كَاظَ فَلَانًا فِي الْحَرْبِ: فلانکه سی باش
 هیری شهر کرد.
 اكْتَفَى: باش پرپوو ۵ دمگوتری: (اِكْتَفَى
 الْمَكَانَ بِالنَّاسِ) شوینه که پره
 له خه لک و به ته واوی قهرمبالغ بووه.

اِكْتَفَى الْوَادِي بِالسَّيْلِ: شیومه که
 لاهاو مه که ناکیشی و پرپوو پرو لیوان
 لیوه ۵ (اِكْتَفَى بَطْنَهُ بِالطَّعَامِ) گه ده ی
 پرپوو له خواردن.
 تَكَاظَوْا: له گۆرهبانی جهنگ دا
 تهنگیان بهیه کتر هه لچنی.
 تَكَاظَ الْقَوْمُ: خه لکه که سنووری
 یاسایان شکاندو زیاده رهبیان کرد
 له دژایی کردنی به کتری.
 الْكِظَاضُ: توندو تیزی و چورتمو
 ناخویشی ۵ هه رشتیک دل ناخویش
 بکا.
 الْكَظُّ: دهگوتری: (رجل كَظُّ) پیاویکه
 نیش و کاری تهنگی پی هه لده چن و
 نارهتته دی ده که ن.
 الْكِظَةُ: ورگنی ۵ ورگ شوپی ۵ (ك:
 اَكِظَةُ).
 كَظَمَ السَّيْفُ: کونده ناومه که به ناو
 تیکردن لیگ کشاو فش بوو.
 تَكْظَمَ كَظٌّ عِنْدَ الْأَكْلِ: جوارمه شقی
 دانیشته بۆنه وه ی ورگی پرپکا له
 خۆراک.
 كَظَمَ السَّيْفُ: کونده که ی پرکرد له ناو و
 ده ی توند به ست.
 كَظَمَ مَجْرَى الْمَاءِ: رپره وی ناومه که ی گرت.
 كَظَمَ الرَّجُلُ غَيْظَهُ: پیاومه که رقی
 خواردمه وه ددانی به خویا گرت ۵
 لیبوردمی پراگه یاند.

كَظَمَ نَفْسَهُ: نه‌فسی خوئی گرت نه‌بیهشت
سمرکه‌شی بکا.

كَظَمَ كَظُومًا: بیدنگ بوو.

الكَظَامُ: نه‌و که‌سه‌یه له‌کاتی
تورپه‌بوون و رق هه‌لسان دا ددان
به‌خوئی دا ده‌گریو جله‌وی خوئی
بهرنادا.

الكَظَامُ: تۆپه‌وانه‌و سه‌داده‌ی شت ۵
ده‌گوترئ: (أَخَذَ بِكَظَامِ الْأَمْرِ) شوینی
گرنگی کارمکه‌ی خسته‌زیر
کۆنترۆلی خوویه‌وه‌و ده‌ستی به‌سمردا
گرت.

الكَظَامَةُ: سه‌داده‌و تۆپه‌وانه ۵
حه‌بلیکه لوتی حوشتری پی
ده‌به‌سترئ بۆنه‌وه‌ی ژیربار بی ۵
پیشی ده‌گوترئ: مه‌هار ۵ هه‌روا
ناوه بۆ دهرای شیو ۵ نه‌و نه‌لقه‌ی
حه‌بلی تاکه ته‌رازوی لایه‌کی
تیده‌خرین و تییدا کۆده‌بنه‌وه.

الكَظْمُ: بۆری هه‌ناسه به‌لای بینه
قاقاوه، نه‌و شوینه‌ی هه‌ناسه‌ی لیوه
دیته‌ده‌ر بۆناو دم ۵ ده‌گوترئ:
(أَخَذَ بِكَظْمِهِ) بینه‌قاقای گرت.

الكَظِيمُ: به‌مانا (الكَاطِمُ) دی ۵ هه‌روا
به‌مانا خه‌فه‌تباریش دی قورئان
ده‌فه‌رموئ: ﴿وَأَيُّضْتُ عَنْهَا مِنْ
الْحُزْنِ فَهُوَ كَظِيمٌ﴾ ۵ قفل و کیلۆنی
ده‌رگا ۵ ده‌شگوترئ: (إِنِّهَا لَكَظِيمٌ

الْخَالِخَالِ) پوزی ئه‌وه‌نده گوشتن و
خرپه خرخال تییدا ده‌نگی نایه.
كَظَا لَحْمُهُ كَظًا: گوشتی زۆر بوو، خوئی
دارشت.

تَكْظَى لَحْمُهُ سِمْنًا: گوشتی سواری
یهك بوو، قه‌له‌و بوو.

كَعَبَتِ الْفَتَاةُ كَعُوبًا: كچه‌كه مه‌مکی
خرکردن، مه‌مکی به‌رز بوونه‌وه.

كَعَبَ فَلَانًا: زه‌بری له‌شوینی په‌قایی
جه‌سته‌ی دا وه‌کوو (سه‌رو قاپه‌په‌قه‌و
ده‌فه‌ی شان).

كَعَبَ الْإِنَاءُ أَوْ الْحَوْضُ: قاپه‌كه یان
حه‌وزه‌كه‌ی پرکرد.

اَكْعَبَ الرَّجُلُ: پیاوه‌كه به‌خیرایی
پۆیی.

كَعَبَتِ الْفَتَاةُ: كچه‌كه مه‌مکی
خرکردن مه‌مکی به‌رزبوونه‌وه ۵
ده‌شگوترئ: (كَعَبَ الثَّدْيُ).

كَعَبَ الشَّيْنُ: شته‌كه‌ی موكه‌عه‌ب کرد
(سوچ سوچی کرد).

كَعَبَ الْعَدَدُ: ژماره‌كه‌ی دووجار زه‌ربیی
خوئی کرد.

كَعَبَ الْإِنَاءُ: قاپه‌كه‌ی پرکرد.

كَعَبَ الثُّوبُ: قوماشه‌كه‌ی توند
پێچایه‌وه.

تَكَعَبَ ثَدْيُ الْفَتَاةِ: مه‌مکی كچه‌كه
خرپوون.

التکعبية: که پری میو.

التکعبیة: جوړه بیروبو چونیکه
له بواری وینسه گرتن دا په کیڅ
له هونمر مهنده په ناو بانگه کانی نه م
بواره بیکاسویه.

الکعب: همر جومزگه یه که له نیسقان ۵
قاپه پمه؛ نه مو دوو نیسقانه
پمه ی خوار گوزنگی قاچ ۵ هه موو
قاچیک قاپه پمه ی به ملاو بهو لاهو
هه یه ۵ هه روا وشه ی (کعب) ناوه
بؤ گرئی قهغه ژاوو لاسکی گندوړو
همر لاسکه پومیک که کلور بی ۵
دمشگوتری: (رجل عالي الکعب)
واته پیاویکی خاوه ن پتزو
خانه دانه.

الکعبه: کابه، مالی خودا ۵ همر
خانویه که چوار لایه که ی
جوار گوښه یی بی.

المکعب: بودرمو عه پای پمراوینز
چندراو ۵ له بواری مه ساحو
پوپوی دا قه بارمیه که شهش
جوار گوښه دمورپان دابی ۵ له بواری
ژماره و حیساب دا نه و ژماره
به دمست هاتویه که له ناکامی
زمر پکردنی دوو چهن دانه ی خو ی
په پیدابووی؛ بؤ نمونه ژماره ههشت
موکه عه بی ژماره دووه.

کعبه بالسيف: به مشیر پری.

تکعب: بؤ موتاومعه ی (کعب) دی.
الکعبه: گرئی لاسکی همر پومیکه
که کلوره وکوو لاسکی قهغه ژاوو
گهنم و جو و گندوړو شتی وا ۵
به یه که گه یشتنی همر دوو نیسقانی
جومزگه کان ۵ وکوو جومزگه ی
مه هکی دمست.

کعبه الوظيف: جومزگه ی نیوان
گوزنگ و قاچ.

کعبه الكتف: قه پیلکی شان ۵ کوتای
ملو سهرمتای سهر ۵ کلوتی ران ۵
کوته گوشت ۵ بن ژیل و سهرگوینزی
گهنم و جو که له بیژنگ دهری و
زیزانه و شتی وا دمکه و پته ژپرموه و
پلو پوشیشی دمکه و پته سهر ۵ (ک:
که ابر).

الکعبورة: همر دوو نیسقانی که به یه که
بگن.

کعبس الرجل: پیاوکه به خیرایی
هه نکاوی نا ۵ پان به هیواشی بازی
دا.

اکمعت فلان: فلان کهس به شیوه ی پری
هه لساوی و خو گیفکه رموه پوشت.

الکعبه: باندمیه که له پیری بولبول و
جهسته بجوک و جورج و گو له و
هه میسه له جم و جو له دایه و
هه دادانی نیه، دمنگ خو شترین

كَعَمَ الْبَعِيرَ كَعْمًا: دهمی خوشترمه‌گی
شمتەك دا بۆنەوہی گاز نہ‌گري پان
لەوهری بۆ نہ‌خوری (فەر كعیم
ومكعوم).

كَعَمَ الْوَعَاءَ: دهمی قاپەكە‌ی گرت، زاركی
تورمەكە‌ی بەست.

كَعَمَ الْخَوْفُ فَلَانًا: ترسو بیم زمانی
فلانكە‌سی بەست.

كَاعَمَهَا: دهمی بەدەمیەوہ نا، ماچی
گرد، دهمی خستە سەر دهمی.

الْكِعَامُ وَالْكِعَامَةُ: ئەوہی دهمی
حەیانوی پێ دەبەستری بۆنەوہی
نەتوانی گازبگری پان شت بخوا.

كُعْنِبَ قَرْنُ الْثَيْسِ: شاخی نیڕیپەكە
كەلكەل و بادراو بوو.

الكاغز: كاغەز.

كَفًا الْإِنَاءَ كَفْنًا: قاپەكە‌ی سەرنقوم
كردەوہ.

كَفًا الْقَوْمَ عَنِ الشَّيْئِ: خەلكەكە پویان
لەشتەكە وەرگریپاو جێیان هێشت.

كَفًا فَلَانًا: فلانكە‌سی گێپرایەوہ.

اَكْفًا الْإِنَاءَ: بەمانا (كفًا) دێ.

اَكْفًا فِي سَيْرِهِ: لەپێگای مەبەست و
پێپەوی خۆی لای دا.

اَكْفًا فِي الشَّعْرِ: لەشیعرەكەدا پیتی

رەوی گۆری بۆ پیتیك كەلێی نزیک

بێ لەدەنگ و مەخرەج دا وەكوو

گۆپینی پیتی (ر) بۆ پیتی (ل) پان

بالتەدی بولبول ئاسایە، سەرو مل و
لای ژوروی سنگی رەشە و لەولاتانی
میسرو سودان و ئەو ناوچانە‌ی
دارەستان و باخ و باخاتی هەیه.

كَعْتَرٌ فِي مَشْيِهِ: لەرۆبشتن دا وەكوو
سەر خۆش بە لۆز لۆز هەنگاوەكانی
هەلێنان.

كَعَرِ الصَّبِيُّ كَعْرًا: مندالەكە وركی پێ
بوو قەلەو بوو (فەر كعز وەي اكر).

كَعَرِ الْفَصِيلُ: بێچوہ خوشترمەكە پێو لە
دوگی دا كۆبۆوہ.

اَكْعَرُ الْبَعِيرُ: خوشترمەكە دوگی گەورە
بوو، پێوی زۆری هەلپەجێ.

الْكَفْسُ: ئێسقانی پەنجە‌ی دەست و
هاج.

كَطَطَلَ بَيْدُهُ: خۆی گێشایەوہو دەستی
هەلپێن خۆی درێژ کرد.

كَعَ فَلَانٌ كَعًا وَكَعُوعًا وَكَعَاعَةً: فلانكە‌س
ترسۆك و لاواز بوو.

اَكْعَ فَلَانًا: فلانكە‌سی ترساند.

الْكَمَكُ: كەمەك، شەكرلەمە،
خواردنیكە لەئارد و شەزەكرو پۆن
دروست دەكری.

كَعْكَعَ فِي كَلَامِهِ: زمانی گێراو قەسە‌ی بۆ
نەكرا.

كَعْكَعَ فَلَانًا: فلانكە‌سی ترساند.

تَكْكَعَ: ترساو پاشەكشە‌ی كردو
گەپرایەوہ.

به پيچه وانه وه ۵ يان پيتى (ل)

بكرئ به (م).

اِكْفًا لونه: رهنكى گؤرا.

اِكْفًا له: هاوكوفو هاوشانى بؤ دانا.

اِكْفًا الخِباء: پهردميهكى ترى بؤ

خيمهكه دانا ۵ پهردميهكى نيزافى

پهدمكى بؤ خيمهكه دانا.

اِكْفَاءً عَلَى الشَّيْئِ: پاداشى دايه وه

لهسر شتهكه.

كَافَاءً بِصُنْعِهِ مَكَافَاةً وَكَفَاءً: پاداشى

دايه وه لهسر كرده وه باش و

رپسه نهكانى.

كَافًا فُلَانًا: فلانكهسى پهكسان كرد

به هاوتاي خوى ۵ دىگوتري: (لنا

ظَلَّةً نَكَافِيٍّ بِهَا عَيْنُ الشَّمْسِ) ئيمه

سيبهركمريكممان هميه بهرگرى پئ

دىمكهن لهگهرماي خور.

كَفًا الْإِنَاءَ: قاپهكهى سهرمو نقوم كرد.

اِكْفًا لونه: رهنكى گؤرا.

اِكْفًا الْإِنَاءَ: قاپهكهى سهرمو نقوم

كرد.

اِكْفًا عَلَى الشَّيْئِ: خوى بهسر

شتهكه دا شوپركرده وه.

اِكْفَاتِ عَلَى وَلَدِهِ تَرْضَعُهُ: خوى

بهسر مندالهكهيدا كوم كرده وه

شبرى دمداتى.

اِكْفًا عَنْهُ: روى ئى ورمگيپرا.

اِكْفًا إِلَيْهِ: بؤى گهراپه وه.

اِكْفًا إِلَى وَطْنِهِ: گهراپه وه بؤ زىدى

خوى.

اِكْفًا لونه: رهنكى گؤرا.

اِكْفًا الْقَوْمُ: خهلكهكه شكان و

ههلهاتن.

تَكَافًا الشَّيْئَانُ: دوو شتهكه ومكوو

پهك وابوون و هاوتابوون ۵ دىگوتري:

(تَكَافًا الْقَوْمُ وَتَكَافَاتِ الْفِرْسِ).

تَكَفًا لونه: رهنكى گؤرا.

اِسْتَكْفًا شَجَرَةً: داخوازي شه وه بوو

درمختهكه ساليك بهرى بداتى.

اِسْتَكْفًا فُلَانًا الشَّرَابَ: داواي

لهفلانكهس كرد له پيالهمكهى

خويسه وه شراب بكاته پيالهمكهى

ئهمه وه.

اَلْكَفَاءُ: هاوشان ۵ مروفى بهتوانا

لهسر بهرپومبردى كارمگاني ۵

(ك: اَكْفَاءُ وَكَفَاءُ).

اَلْكَفَاءُ: هاوشان ۵ دىگوتري: (لَا كِفَاءَ

لَهُ) هاو ويتهى نيه ۵ ههروا ناوه بؤ

شه وه پهردميهى دىدرئ بهسر

چادردا تا سهرزموى دايدمپوشى

ومكوو چؤن پهشتهمال عهورمتى

مروف دادمپوشى.

اَلْكَفَاءَةُ: هاوشان لههيزو تواناو

خانهموادمو وهجاخرادمي دا، ههر

كُفَّتَ اللَّهُ فَلَانًا: خودا گیانی فلانکهسی
کیشا.

كُفَّتَ الشَّيْئُ: شتهکهی لهخوگرت.

كُفَّتَ الدِّرْعُ بِالسَّيْفِ: زریپهکهی
بهشمشیرمهکهوه ههلواسی و خستنیه
پهناپهک.

اِكْتَفَتِ الْعَالُ: ههموو مالهکهی لهخو
گرت و جیگای ههموو مالهکهی
تیدا بووه.

اِكْتَفَتِ الرَّجُلُ: پیاومهکه جهستهی
خوی داپشت.

اِكْتَفَتِ الْفَرَسُ: نهسپهکه ورگی باریک
بوو.

اِكْتَفَتِ الرَّجُلُ: پیاومهکه گهراپهوه.

اِكْتَفَتِ الْقَوْمُ اِلَى مَنَازِلِهِمْ: خهئکهکه
گهراپهوه بو شوین و مهزلگای
خویان.

تَكَفَّتِ الثَّوْبُ: چاکی پوشاکهکه
ههئدراپهوه.

تَكَفَّتْ فِي سِرِّهِ: له رویشتن دا پهلهی
کرد خیرا پویی.

الْكِفَاتُ: (أَرْضُ كِفَاتٍ) زمویپهکه
مردوو و زیندوی تیدا کوپوومهتهوه

و هورنان دههمرموی: ﴿أَلَمْ نَجْعَلِ

الْأَرْضَ كِفَاتًا﴾ و دهشگوتری: (موضع

کِفَاتٍ) شوینیکه شتی زورو

ههمهجویری لهخو گرتووه.

لهم روموهیه هاوکوفی کوپو کج بو
هاوسهر گیری رهچاو دهکریو

دهلین: دهبی کج و کوپو هاوکوفی

یهکتر بن لهبنه مالهیی و نایینی دا و
لیهاتویی بو نهنجامدانی کارو
بههپوهمبردنی کاره گانی

بهشیومیهکی ریک و پیک.

الْكُفَاةُ: (كُفَاةُ الشَّيْءِ) بهرهههی
سالانهی شت.

كُفَاةُ الْأَرْضِ: بهروبوومی کشت و کالی
سالیکی زموی و بهرهههی سالانهی

زموی کشت و کالی و (كُفَاةُ الشَّجَرِ)
بهرهههی سالانهی درهختی بهردار

(كُفَاةُ الْقَنْمِ) بهروبوومی مهر
بهشیرو خوری و بیچوپهوه.

الْكُفِيُّ: بهمانا (الكفوء) دی.
كُفَّتَ الشَّيْئُ كُفَاتًا: شتهکهی ههئموگنپ

کرد.

كُفَّتَ الطَّائِرُ وَغَيْرُهُ: بانئمهکه لهفهرین دا
پهلهی کردو بالهکانی لیک دان.

كُفَّتَ فَلَانًا: فلانکهسی لهمهبهستی خوی
گنراپهوه.

كُفَّتَ الشَّيْئُ وَإِلَيْهِ: شتهکهی لهخوی
گرتو بولای خوی کیش کرد.

كُفَّتَ الْمَتَاعُ: کالاکهی کوکردموه
ههئدیکه خسته سهر ههئدیکه.

كُفَّتَ ذَيْلُهُ: داوینی ههئکرد.

الكَفْتُ: (رجل كَفْتُ) پیاویکی
چوستو چالاکه.

الكُفْتُ مِنَ الْخَيْلِ: نَهْشِيك بازى
به هیزو توند بهاوى و سوارمهكى
نه توانى جلهوى بگریته وه.

الكَفَّةُ: گفته: خوار دنی که له گۆشتی
هه نجن دراو و هه ندئ ته و ابیل و
پيازو ساومرو برویش یان برنج
دروست دمکری.

الكَفَيْتُ: رجل كَفِيت: پیاوړکی همد
باریک و چوست و چالاکه و
کوندمیه‌کی پټه و رمخته‌یه.

المُكْفِتُ: كه سيك دوو زري به سهر
به كدا له بهر بكاو كراسيك
له نيوانيان دا له بهر بكا.

كَفَّحَ الشَّيْنُ كَفْحًا: پهردهی شته‌کمی لادا
خستیه بهرچاو.

کَفَّحَ فُلَانًا: پوڀرو توڻي فلانڪهس ٻوو.
کَفَّحَ بِالْعَصَا: بهڳوڇان لڳي ڊا.

کَفَّحَ لَجَام الدابة: هموسارو جلهوی
 ولاحه که ی راکیشا بؤنه وهی
 رایبومستینئ ۵ دهشگوترئ: (کَفَّحَ
 باللجام).

كَفَحَ عَنْهُ كَفْحًا: ترسا.

اَكْفَحْ فَلَانًا عَنْهُ: فلانكەسی گیرایهوه.
 كَافَحَهُ: پو بهرو تووشی بوو
 دهسكوترئ: (كَافَحَ الْقَوْمَ اَعْدَاءَهُمْ)

خه لکه که به سڼګۍ روت پوه پړۍ
دوژمنیان بوونه وه.

کافحِ قِرْنَه: بهتونیدی روبه‌روی
رکابه‌رمکهی بۆوه.

کافح الأطباء الامراض: بیرشکه‌کان
بهرمنگاری نه‌خوشییه‌کانیان کرد
(کافحت الدولة البطالة) دموکرت
بهرمنگاری بی‌نیسی بۆوه.

کفافِ الامور: بۆخۇی سەرکاری
ئیشەکانی کرد.

تکافح المقاتلون: شهرکه رماکان
 روبروی یه کتر بوونه وه.

تکافح الامواج: شہ پوله کان تیکیانہ وہ
 هاویشٹ.

الكفيحُ: هاوشان پځامر ۛ پاكشاو،
پالځه وتوو ۛ ميوانی چاومړوان
نهگرو ۛ ميوانی ناوخت.

کفر الرجل کُفراً وکفراناً: پیاموکه
کافریوو، برپوای به تاوکو ته نهایی خودا
نه بوو یان برپوای به پیغه مبه ریستی
حه زرتی موحه محمد نه بوو یان برپوای
به هیج پیغه مبه ریسته نه بوو.

گفر بهذا: خوۛی له‌وه بیٚهری گرد.

كَفَرُ الشَّيْنِ وَعَلَيْهِ كَفَرًا: شته‌ک‌هی
دایوشی.

گَفَرُ الزَّارِعُ البذر بالتراب: كشتیارمكه
تۆۈمكهى به گَل داپۆشى، تۆۈمكهى زُيَر
گَل دا.

كُفِرَ غَيْرُهُ: خەلگانی دى بەكافر دانان
 ۵ بەكافرى لەقەلەم دان.

كُفِرَ مِنْ يَطِيعِهِ: گوێپاڤەلێكەى خۆى
 وان کرد پاخى بى.

كُفِرَ لِسِيدِهِ: دەستى بەسنگیەوه گرتو
 سەرى دانەواند بۆ گەورەكەى.

كُفِرَ عَنْ يَمِينِهِ: كەفارىتى سوێندەكەى
 دا.

كُفِرَ الشَّيْئُ: شتەكەى داپۆشى
 شارديەوه.

كُفِرَ فُلَانًا: فلانكەسى بەكافر لەقەلەم
 دا ۵ يان پێى گوت كوفرت كردوه.

كُفِرَ اللَّهُ عَنْهُ الذَّنْبُ: خودا لەتاوانى
 خوش بوو.

تُكْفِرَ بِالشَّيْئِ: شتەكەى داپۆشى و
 شارديەوه.

تُكْفِرَ فِي سِلَاحِهِ: چوووە ناو جەك و
 سیلاحى خۆیەوه، خۆى بەست.

الكافر: بەرگی پۆخى خورماو میوه ۵
 تارىكى ۵ زەوى چۆلەوانى و
 دوردەست كە كەس لێى
 نەمێنێتەوه و پێیدا نەپوا ۵ كەسێك
 خۆ لە شوێنێك حەشاربدا ۵ كەسێك
 برپاى بە بوونى خودا نەبێ.

الكافور: درەختێكە لە پێرى (الغارية)
 مادەى كى پونى شەفاف و بلورى
 مەیلەو سەپى ئى دەرەهێندى

بۆنێكى عەتر ئامیزى خوشى
 ھەبەو تامى تالەو چەند جۆریكى
 ھەبە ۵ (ك: كوافير).

الكُفْرُ: تارىكایى شەو و ڕەشى شەو ۵
 گۆر ۵ گل ۵ پارچە زەویيەك
 لەناو مەدانییەوه دوور بى ۵ گوندی
 بچوك ۵ دارى كورت و ئەستور ۵
 (ك: كفور).

الكُفْرُ: ئینکاریکردنى راستى و حەق ۵
 قیر كە كەشتى و شتى وای پى
 ڕوكەش دەكړی.

الكُفْرُ: پەردەى پۆخى خورما ۵ كپوى
 درێژەمبوو كە ڕینگای پێداپروا.

الكُفَّارَةُ: كەفارىتى و قەمەربوو
 كردنەوهى تاوان بەمال بەخشین و
 تاعەت كردن كە لەشەرع دا دیارى
 كراون.

المُكْفَرُ: خاوەن چاكەو نىعمەت
 كە سوپاسگوزارى نىعمەتەكانى
 نەكړى ۵ كەسێك بەلا لەنەفسى
 خۆى دا بى یا لەمال و سامانى دا بى
 بۆئەوهى كەفارىتى ھەلەكانى بدا ۵
 كەسێك جەكی لەخۆى دابى ۵
 جەك و سیلاحى لەخۆى بەستبى ۵
 دەست و پى كە لەبجە كراو.

المُكْفُورُ: (اثر مكفور) ئاسەوارێك
 ڕەشەبا گل و خۆلى بەسەردا دابى و

نه‌خشی ناوری‌شمی له‌داوینی
کراسه‌که دروست کرد.

إِسْتَكْفَ الشَّيْئُ: شته‌که که‌وانه‌بی
بوو ۵ ده‌گوتری: (إِسْتَكْفَ الْحَيَّةُ)
ماره‌که پاپۆکه‌ی به‌ست و خۆی
خپر کرده‌وه.

إِسْتَكْفَ الشَّجَرُ وَالشَّعْرُ: دره‌خته‌که
یان مووه‌کان تی‌کچ‌ژان.
إِسْتَكْفَ الْقَوْمُ الشَّيْئَ وَالشَّيْئَ:
خه‌ل‌گه له‌ ده‌وری شته‌که
گردد بوون‌وه ۵ چه‌مبه‌رمیان
له‌ده‌وری شته‌که به‌ست.
إِسْتَكْفَ الشَّيْئَ: شته‌که‌ی به‌ده‌ست
هه‌ل‌گرت.

إِسْتَكْفَ النَّاسَ: ده‌ستی له‌خه‌ل‌ک پان
کرده‌وه و داوای یارمه‌تی ئی کردن.
إِسْتَكْفَ فُلَانًا عَنِ الشَّيْئِ: داوای له
فلان‌ک‌ه‌س کرد واز له‌شته‌که بێنێ.
إِسْتَكْفَ عَيْنَهُ: له‌په‌ده‌ستی خسته
سه‌ر چاوی له‌به‌رامبه‌ر تیشکی
خۆردا بۆ‌نه‌وه‌ی بزانی ناخۆ شت
ده‌بینی یان نا ۵ ده‌ش‌گوتری:
(إِسْتَكْفَ الشَّيْئَ) هه‌ولێ بێنینی
شته‌که‌ی دا واته: له‌پێ ده‌ستی
خسته سه‌ر برۆی و‌ه‌کوو نه‌وه
سی‌به‌ر له‌چاوی ب‌کا بۆ‌نه‌وه‌ی
کاری‌گه‌ری تیشکی خۆر که‌م
ب‌کاته‌وه‌و بتوانی شته‌که بێنێ

شارده‌بی‌ته‌وه ۵ ژێر گ‌ل و خۆی
خسته‌ی ۵ (عمل مک‌ف‌ور) کاری‌کی
باش که‌چا‌که‌ی نه‌درای‌ته‌وه.
كَفَّ عَنِ الْأَمْرِ كَفًّا: وازی له‌کاره‌که هێنا
به‌جێ هێشت.

كَفَّ بَصَرَهُ: بێ‌نا‌یی نه‌ما ۵ هه‌روا
ده‌گوتری: (كَفَّ بَصَرَهُ) (فهو مک‌ف‌وف).
كَفَّ الثَّوْبَ: جاری‌کی تر قوماشه‌که‌ی
دور‌بیه‌وه، به‌سه‌ر دور‌مانه‌که‌دا چۆ‌وه.
كَفَّ الشَّيْئَ: شته‌که‌ی پێ‌که‌وه لکاند،
هه‌ندێ‌کی به‌ هه‌ندێ‌کی‌ه‌وه نووساند ۵
ده‌گوتری: (كَفَّ رَجُلَهُ بَخْرَقَةٍ) به‌په‌رۆ
قاچی خۆی به‌ست.

إِنكَفَّ عَنِ الْأَمْرِ: وازی له‌ کاره‌که هێنا.
تَكَافَوْا: خه‌ل‌گه‌که هه‌ندێ‌کیان وازیان
له هه‌ندێ‌کیان هێنا.
تَكَفَّفَ السَّائِلُ: سوا‌ل‌که‌ره‌که ده‌ستی بۆ
سوا‌ل‌کردن پان‌کرده‌وه.
تَكَفَّفَ الدَّمْعُ: فرمێ‌سه‌که‌کان وشک
بوون.

تَكَفَّفَ عَنِ الْأَمْرِ: وازی له‌کاره‌که هێنا.
تَكَفَّفَ الشَّيْئَ: شته‌که‌ی به‌به‌ری
ده‌ست هه‌ل‌گرت.

تَكَفَّفَ النَّاسَ: سوا‌لی له‌خه‌ل‌ک کرد.
كَفَّ الثَّوْبَ بِالْحَرِيرِ وَغَيْرِهِ: دامی‌نی
قوماشه‌که‌ی به‌ناو‌ریشم په‌راوێ‌ژ‌چ‌ن
کرد، سه‌رده‌سته‌و په‌خه‌ی
کراسه‌که‌ی په‌راوێ‌ژ‌چ‌ن کرد ۵

ه دمشگوترئ: (اِسْتَكْفَتْ عَيْنَهُ) لهژپر
لهپی دمستییهوه چاوی شتهکهی
بینی.

کافة: هه موو ه دمگوترئ: (جاء الناس
کافة) خه لکهکه هه موویان هاتن.
الكَفَافُ: (کفاف الشيء) بهئه ندازه ی
شتهکه ه دمگوترئ: (کفاف هذا)
بهئه ندازه ی نهوه.

الكَفَافُ مِنَ الرِّزْقِ: بزئوی پئویست
بئ زیادو کهم ه دمگوترئ: (ليستني
اخرج من هذا كفافاً) خۆزگه لهم
کاره دا بهبئ قازانچ و زیان رزگارم
بوايه ه (دَغْنِي كَفَافاً) وازم ئی بیینه
وازت ئی دئینم.

الكَفَافُ: نهوهی دمورهی شتیکی دابیئ
ه وهگوو دموران دموری گوپچکه.
الكَفَافُ مِنَ الثَّوْبِ: پهراویزو قهراخو
بیجاخی قوماش.

الكَفَافُ مِنَ السَّيْفِ: تیزایی شمشیر
(ك: اَكْفَةً).

الكَفُ: بهری دمست، لهپه دمست
بهپه نهجه کانی شهوه ه (ك: كَفَرَف
وأكف) ه قاج ه لابرندی پیتی
حهوته می زهنه دار وهگوو لابرندی
پیتی (نون) له (مفاعیلن
وفاعلاتن).

الكَفَفُ مِنَ الرِّزْقِ: بزئوی بئ کهم و زیاد.

الكُفَّةُ: ههرشتیک که وانه پی بی ه (کفة
الميزان) تاکی تهرازو نهو تاکه ی
کیشراوه که ی تیدایه یان تاکه که ی
تری ه خالی دروستکراو بهگوتان ه
ته له و داوی نیچیر هوان ه چالاییه ک
ئاوی تیدا کوبیته وه ه (الكُفَّةُ)
دهوران دموری کلک ه کاتی بهیه ک
گه یشتنی شهوو رۆژ له بهره به پانا
یان دهمه و نیواره و خۆرئاوا بوون ه
پهراویزی ههر شتیک ه تۆپه لاک ی
درمخت ه لای خواروی زرئ.

كَفَكَفَ دَمْعُهُ: جار دواچار فرمیسی
سپرن بۆنه وهی وشک بینه وه.
كَفَكَفَ فُلَانًا: فلانکه سی له شته که
گیراپه وه.

تَكَفَكَفَ عَنْهُ: وازی ئی هیئا به جیئ
هیشت.

كَفَلَ فُلَانٌ كَفْلاً وَكَفُولاً: فلانکه س بهرد هوام
به رۆژو بوو. برپاری دا له کاتی
به رۆژو بوونی دا قسه له گه ل که س نه کا ه
دمشگوترئ: (كفل في صياحه) له کاتی
به رۆژو بوونی دا قسه ی له گه ل که س
نه کرد ه نانی بئ پیخۆزی خوارد.

كَفَلَ الرَّجُلَ وَبِالرَّجُلِ: بوو به که فیل ی
پیاوکه، به رعۆده ی بوو ه دمشگوترئ:
(كفل المال) یان (كفل عنه المال لغرمه).

كَفَّلَ الصَّغِيرَ: مندالەكەى گەورەكرد
بەخۆی كرد.

اَكْفَلَ فُلَانًا الْمَالَ: فلانكەسى كرده
بەرعو دەو كەفیلی مالهە.

اَكْفَلَ فُلَانًا مَالَهُ: مال و سامانەكەى دا
بەفلانكەس بۆئەوێ چاودێرى بۆ
بكا.

كَافَلَهُ: پەیمانێ لەگەل بەست ە
هاوسییمەتى كرد.

كَفَّلَ فُلَانًا الْمَالَ: بەمانا (اَكْفَلَ) دئ.

كَفَّلَ فُلَانًا الصَّغِيرَ: فلانكەسى كرده
كەفیل و چاودێرى مندالەكە.

اِكْتَفَلَ بِالشَّيْءِ: شتەكەى خستە سەر
لایەكى سمتى.

اِكْتَفَلَ الْبَعِيرَ: بارگەنەپەكەى خستە
سەر پەشتى حوشترەكەو ئەمجار
سواری بوو.

تَكْفَلَ بِالشَّيْءِ: شتەكەى خستە
ئەستۆى خۆى و بەرعو دەى بوو ە

دەگوترئ: (تَكْفَلَ بِالْدين) بەرعو دەى
قەرزمەكەى بوو.

تَكْفَلَ الْبَعِيرَ: بارگەنەپەكەى خستە سەر
پەشتى حوشترەكەو سواری بوو.

اَلْكَفْلُ: سمتى ئادەمیزاد و لاخ و ئاژەل
ە (ك: اَكْفال).

اَلْكِفْلُ: بەش ە هاوشان و هاو و پەنە ە
دەگوترئ: (ما لِفُلان كِفْل) فلانكەس

هاوشانى نیه ە هەروا وشەى
(اَلْكِفْل) ناوە بۆ ئەو پارچە پەرپۆ

لێبەدەى دەخړیتە سەر ملی گای
جوتکردن لەژێرنێر بۆئەوێ نێرەكە

ملی ئازار ئەدا ە ئەو توك و كوكەى
دواى پوتانەموى توك و كوكى

پێشوو سەر لەنوێ دەرپوتیتەو ە
كەسێك ئەرك و ناپەرحەتى دەخاتە

سەر كەسانى دیکە ە كەسێك لەسەر
پەشتى ئەسپ خۆنەگرئ.

اَلْكَفِيلُ: هاوشان و هاو و پەنە ە
دەگوترئ: (ما لِفُلان كَفِيل) ە

فلانكەس هاوشانى نیه ە بەرعو دەو
كەفیل.

كَفَنَ الصُّوفَ كَفْنًا: خورپپەكەى پست.
كَفَنَ الْعِمِيتَ: كفنێ بۆ مردووێكە كرد،
مردووێكەى كفن كرد.

كَفَنَ الْخُبْرَةَ: نانەكەى پاداشتە سەر
هوكە ناگرەكە.

كَفَنَ: بۆ زیندەپرووی لەمانای (كَفَنَ) دئ.
اَلْكَفَنُ: كفن؛ بەرگیكە لەمردووێكە

دەپێچرئ ە (ك: اكفان).

اِكْفَهَرَ الرَّجُلُ: پیاوێكە دەم و چاوی
خۆى گرژ كردن.

اِكْفَهَرَ اللَّيْلُ: شەوێكە تاریكى زۆر
پەرمی سەند.

اِكْفَهَرَ النِّجْمُ: ئەستێرەكە لەناو تاریكى
زۆر بەهیزدا روناكى دەرەكەوت.

المُكْفَهَرُ: همرشتيك بكهوئته سمر

يهك ه هه وری پری چین له سهر

چین و پش ه دم و چاوی بی

شمر و حه یا ه (عام مُكْفَهَر) سالیکی

گرانی و بی بارانی.

كفاه الشَّيْئُ: شتهكه بهسی کردو شتی

تری پیویست نه بوو ه (فهر کاف

و کفی).

كفی فلاناً الأمر: له جباتی فلان کارمهکی

ئه نجام دا ه دهگوتری: (كفاه مؤنثه)

پیداویستی ژباتی نهوی دابین کرد.

كفی الله فلاناً فلاناً او شر فلان: خودا

فلانكهسی له شهرو داوی فلان پاراست.

اِکْتَفَى بالشَّيْئِ: به شتهكه قنیاتی

کردو پیویستی به شتی تر نه بوو.

اِکْتَفَى بالامر: کارمهکی ئه نجام دا،

پیی هه ئسا.

تَكْفَى الذبَات: رومهكه درێژ بوو.

اِسْتَكْفَاه الشَّيْئِ: داوی ئی کرد

له شتهكه بهشی پیویستی بداتی ه

دهگوتری: (اِسْتَكْفَاه الشَّيْئِ کفانیه).

الاِکْتفاء الذاتي: نهومیه همریمیک،

دموئته تیک بهروبوومی خوئی

پیداویستییه کانی دابین بکاو

پیویستی به هاوردمکردن نه بی.

الْكُفْيُ: نهومیه بهس بکا، پیداویستی

دابین بکا ه دهگوتری: (هذا رجل

كُفْيَک من رجل).

الْكُفْيَةُ: بژیوی تهواو، بژیوی کیفایهت

ه دهگوتری: (قنعتْ بِالْكُفْيَةِ) قنیاتم

به بژیومهكه کرد.

كَوَكَبَ الحديد: ئاسنهكه بریسکهی دا،

ناگری ئی بۆوه.

كوكب الحصى: بهرده وردهکان

له کیشتهنگاو دا بریسکهیان دا.

الْكَوَكِبُ: بریسکهی ئاسن، یان

بریسکهی بهردو ناگر ئی بوونهومیان

ه پیاوکه چهك له خوئی دمهستی ه

گهنجی تازه پیگه پشتوو ه دهگوتری:

(غلام کوكب) گهنجیکی روخسار

جوانه ه زۆرینهی شت ه وکوو

دهگوتری: (کوكب العشب) و

(کوكب الماء) و (کوكب الجيش) ه

ههروا وشه (الکوکب) ناوه بۆ

سپینهی چاو ه بزمار ه شمشیر ه

کیو ه گوئی باخ ه کانگای ناوی بیرو

شوینی ناو هه ئقولانهكه ه قهتره

قهتره ناو كه له سههۆل دهچۆرپته

خوار به شهو و دمكهوئته سمر گیاو

گژو پییدا بلآو دهبیتهوه وکوو

ئهستیره ه دهگوتری: (ذهبوا تحت

کل کوكب) په رته وازه بوون ه

كَلَّا اللَّهُ فُلَانًا: خودا پاریزگاری
فلانکەسی کرد.

كَلَّا فُلَانُ الْقَوْمِ: فلانکەس جاودیری
گەلەگەیی کردو سەرو کاری
نیشەکانیانی گرتە ئەستۆ.

اَكْلَاتِ الْأَرْضِ: زەوییه کە لەوێ زۆر
بوو.

اَكْلًا فِي الدِّينِ: قەرزەگەیی دواخست.

اَكْلًا عَيْنُهُ: چاوی ماندوو کرد.

كَأَنَّهُ: مورا قەبەیی کرد.

كَأَنَّ فُلَانًا: پێشەگەیی (عەرمبونی)
ومەرگرت.

كَأَنَّ فِي الْأَمْرِ: بەسەر سامییەو سەیری
کرد.

كَأَنَّ إِلَيْهِ فِي الْأَمْرِ: فەرمانی پێ کرد
بەنەنجامدانی کارەگە.

كَأَنَّ فُلَانًا: فلانکەسی بەند کرد.

كَأَنَّ السَّفِينَةَ: کەشتییەگەیی لەکەنار
نزیك کردەووە لەشۆپنیکیی لایاو بێ
ترس دا وستاندی.

اِكْتَلَّاتِ عَيْنُهُ: چاوی نەچوونە خەو و
شەو بەخەبەر بوو.

اِكْتَلَّاتِ مِنْهُ: پاریزگاری ئی کرد.

اِكْتَلَّاتِ الْكُلَّاءُ: عەرمبونی وەرگرت.

تَكَلَّنَا: عەرمبونی وەرگرت.

اِسْتَكَلَّ فُلَانًا: فلانکەس داوای
دواخستنی قەرزەگەیی کرد و قەرزێ

هەروەها دەگوتری: (بەروم ذر
کراکب) پۆژیکیی پەشو تارێک و پەر
بەلاو کارەسات بەجۆرێک کەوێک
شەومزەنگی ئی هاتو ئەستێرەیی
تێدا هەلاتن.

الْكُوكَبُ: لەبواڕی ناسمانشوناسی دا
قەبارەییەکی ناسمانییەو بەدەووری
خۆردا دەسوپێتەووە پوناکی لەخۆر
ومەردەگەری ە بەناوبانگترین ئەم
ئەستێرە گەڕۆکانە بەگۆڕەیی
نزیکیان لەخۆر: عەتارد، زوهره،
زەوی، مەریخ، موشتەری، زوھەل،
پۇرانیس، نەبتۇن، پلۇتۆن.

الْكُوكَبَةُ: ئەستێرە ە پان ئەستێرەیی
زوهره بەتایبەتی لەبواړی
ناسمانشوناسی دا کۆمەڵە
ئەستێرەییەکن وێنەیی شتیکیان پێک
هێناو و پێی دەناسرێن ە وەکوو
ئەو کۆمەڵە ئەستێرەیی پێیان
دەگوتری: (النسر الواقع) پان ئەو
کۆمەڵە ئەستێرەیی پێیان
دەگوتری: (النسر الطائر) ە هەروا
ناوہ بۆ کۆمەڵە ئادەمیزادێک.

كَلَّا الدِّينُ كَلْنًا: قەرزەگە دواکەوت ە
(فەر کال و کالی).

كَلَّا بَصَرَهُ فِي الشَّيْءِ: چاوی بەشەتەدا
گێراو چەند جارێک چاوی ئی لاداو
سەیری کردەووە.

کردو داوای کرد درمنگ داوای لی	کَلَبَ الدُّهْرُ عَلَى اَهْلِهِ: رۆژگار زۆر توندو بکه‌نموه.
إِسْتَكَلَاتِ الْأَرْضُ: زموییه‌که له‌ومرێ زۆر بوو.	تیز بوو له‌گه‌ن خه‌لکه‌که ۵ ده‌گوتری: (کَلَبَ الْعَدُوَّ وَ كَلَبَ السَّائِلَ).
الْكَلَا: له‌ومرێ چ ته‌ر چ وشك ۵ (ك: اكلاء).	کَلَبَ عَلَى الشَّيْنِ: زۆر سور بوو له‌سه‌ر ودمه‌سته‌هێنانی شته‌که.
الْكُنَاة: عه‌رمبوون ۵ قه‌رز.	کَلَبَ عَلَيْهِ: رقی لی هه‌لسا.
الكلأ: به‌نده‌ری وه‌ستاندنێ که‌شتی.	کَلَبَ كَلَابًا: به‌هۆی نه‌خۆشی هاریه‌وه عه‌قڵی له‌ده‌ست دا.
الكلوء: ده‌گوتری: (رجل كلوء) بپاوێکه چاوی به‌توانان بۆ شه‌و به‌خه‌به‌ری و منه‌وزی نایه‌نێ ۵ (عين كلوء) چاویکه به‌هێزه بۆ شه‌و بێداری.	کَالِبَةُ: دژایه‌تی کرد.
المكناة: شوینیکه که‌شتی تیدا پادمه‌گه‌ری‌ن و په‌ناو لابایه‌ به‌ نایه‌گه‌رتنه‌وه.	کَلَبَ الْأَسِير: دیله‌که‌ی که‌له‌به‌چه کرد.
کَلَبَ الْفَرَسَ كَلْبًا: ناو‌زمنگی له‌نه‌سه‌په‌که دان..	کَلَبَ الْكَلْبُ: سه‌گه‌که‌ی راهینا له‌سه‌ر پاوکردن و نیچیرگرتن.
کَلَبَ الرَّجُلُ وَغیره: بپاوکه سه‌گ که‌ستی ۵ زۆری خواردو تیرنه‌بوو ۵ زۆری تینو بوو.	تَكَاَلَبَ الْقَوْمُ: خه‌لکه‌که به‌ناشکرا دژایه‌تی خۆیان پراکه‌یانند.
کَلَبَ الشَّجَرُ: دره‌خته‌که تینوی بوو له‌تینوان که‌لاکه‌ی زبر بوو، هه‌رکه‌سی به‌لای دا بپروا به‌جله‌گانیه‌وه دهنوسی.	تَكَاَلَبَ الْقَوْمُ عَلَى الشَّيْنِ: خه‌لکه‌که عه‌مه‌بازی شته‌که بوون و که‌له‌کۆمه‌کییان له‌سه‌ر کرد.
کَلَبَ السَّيْرُ عَلَى الْأَسِير: رۆیشه‌نه‌که کاریه‌ری زۆری له‌سه‌ر دیله‌که هه‌بوو زۆری شه‌که‌تو ماندو کرد.	خاوه‌ن سه‌گه‌کان بێ‌بیس‌ن و به‌و بۆنه‌وه شوینی خێل و ناو‌مدانیه‌کانی خاوه‌ن سه‌گه‌کان بدۆزێته‌وه.
	الکالبُ: خاوه‌ن سه‌گی پامکراو بۆ پاوکردن ۵ کۆمه‌له سه‌گ.
	الکلبُ: سه‌گ ۵ سه‌گ جووری زۆره هه‌ندیکێ بۆ پاسه‌وانی و هه‌ندیکێ

بۇ ۋاۋ و ھەندىكى بۇ ۋاگىشانى
گالىسكە بەكاردى ۋ ھەروا وشەى
(الكلب) ناۋە بۇ ھەر ھەبل و تەلو
قەيدىك شتى پىش شەتەك دەدرى ۋ
ئاسنى سەر گۇچانى كە بەقەراخ
كەزاۋە بارگەنەدا شتەك دەدرى و
تیشو و شتى واى پىدا ھەلدەواسرى
ۋ سىكى دارىنە كەلدەپوار دەكوترى
بۇ شت پىدا ھەلئاسىن ۋ ئاسنى
سەربستەى بەرداشى ئاشى ئاۋىى ۋ
ماسىيەكە لەشۋەى سەگ.

الكَلْبُ: نەخۇشىيەكى پىۋە چوۋ
گواستراۋىيە ھاپرۇسەكەى لەپىگەى
گەستىن و لىكەۋە لەپىپى سەگەۋە
دەگوازرىتەۋە بۇ مەۋۋو گىانلەبەرى
تر، دىاردەى ئەم جۆرە نەخۇشىيە
گرزبۋونى ماسولكەى ھەناسەدان و
شت قوت دان و ترسان لەئاو و
شىتى و تىكچونى جىھەزى
عەسەبىيە ۋ ھەروا ناۋە بۇ
كوشەندەى زىستان و سەرماو
زىيانى.

الكَلْبَةُ: دېلە سەگ ۋ چىق بەسەر لقو
پۇپى دەرەختەۋە ۋ (أم الكلبه)
لەرزوتا.

الكلبتان: پىلايسى گەۋرە كە ئاستىگەر
ئاسنى سۈرەۋەپۋى پىش دەگرى
بۇنەۋەى لەسەر سىندانەكە بىكاتە

ئامىرى جۆراۋچۆر ۋ گازىكە ددانى
پىش دەكىشىرى.
الكَلْبَةُ: توندوتىزى لەھەر شتىك بى ۋ
گوزمرانى تەنگ و دەست كورتى ۋ
قات ۋقېرى و گرانى ۋ سەرمەى
كوشىندە ۋ ئەو موانەى لەم لاو
لەۋلاى لوتى سەگ و پىشە دەپۋىن.
الكَلْبَةُ: (أرض كَلْبَة) زەۋىيەكە گىاۋ
گىزى تىراۋ نەبۋوبى ۋ دەرەختىك
لەتىنۋانا گەلاگەى زىر بوۋبى،
ئەگەر بەلەى دا بىرۋى
بەپۇشاكەكەتەۋە دەنۋوسى.

الكَلْبِيَّةُ: مەزھەب و ۋاۋ بۇچونىكە
بەگۋىرى سۈرۈشت ھەلئەس و كەوت
دەكاۋ گۋى بەدەپ و نەرىت نادا ۋ
ئەمەش مەزھەب و پىبەزى
(أنتناسى) و ھەۋادارانىيەتى.

الكَلْبِيُّونَ: پىرەۋانى كەلبىيەن: كە
كۆمەللىك ھەپلەسۋى پۇنانىن، بە
كۆمەللى ھەپلەسۋى ئەخلاقى
ئاسراۋن و دۋاى مەردنى سۈكرات
پەپىدەپۋون، گىرنگىرىن بىرۋاۋەپىان
لەۋپانى زىرۋاۋ پاشگۋى خىستى
لەزەت و چىزى مەدى دا رەنگ
دەداتەۋە، گائەپان بەو كەسانە دى
كە ۋىلى زىيانى نەرم و نۆلن و ھەۋلى
ۋەدەستەپىتەنى لەزەتە مەپىيەگان
دەدەن.

الْكَلابُ: خاومنی سهگی رامکراو بۆ پراو

ه بهخپوکردنی سهگی نامادمکراو بۆ پراوکردن.

الْكَلابُ: نوکه ناسن که بهپازنه‌ی

قوندمروو کلاشسی نه‌سبب

رامکهرمه‌وه‌نو که‌سوارۍ نه‌سپه‌که

ده‌بی نه‌و نوکه ناسنه له‌لاقه

برغه‌ی ولاغه‌که دمدا بونه‌وه‌ی

غاریدا ه ناسنیکۍ سهر چه‌ماوه‌ی

سپهل و چوارپه‌له قولاپ ناساشتی

پی دمرده‌هیندری پان شتی پيدا

هه‌لدمواسری ه چنگو نینوکی بازو

هه‌لۆو چه‌قل ه نامیریکی ددان

کیشانه ه (ک: کلالیب).

الکلیب: کۆمه‌له سهگ (رمومه‌سگ).

المکالب: نازاو چاو نه‌ترس.

المَكْلَبَةُ: (بلدة مَكْلَبَة) ولاتیکه،

گونديکه سهگی زۆره.

كَلَتَ الشَّيْنُ كَلْتًا: شته‌که‌ی کۆکردموه ه

فری دا.

كَلَتَ الْفَرَسُ: نه‌سپه‌که‌ی تاودا.

الْكَلَّةُ: شتی گهم ه به‌شه خۆراک و

شتی وا.

كَلْنَمَ وَجْهَهُ: دهم‌و‌چاوی گۆشتن بوون

به‌بی نه‌وه‌ی چرچی تیپکه‌ون.

الكلثوم: کولم خړو گۆشتن ه ناوری‌شم

به‌لای سه‌روی نالۆوه.

كَلَجَ فَلَانٌ كَلُوحًا: فلانکەس پروگرزبوو،

زۆر پروگرزبوو.

اَكَلَحَهُ الْهَمُّ: خەمو خەفەت پوخساری

پوکاندموه‌و دهم‌و‌چاوی چرچ و

لۆچی تیپکه‌وتن.

كَالَحَهُ: به‌کیشهو پروگرزییه‌وه به‌رمو

روی بۆوه.

كَلَجَ وَجْهَهُ: پوی خۆی گرژ کرد.

كَلَجَ فِي وَجْهِ الصُّبْيِ: مندا‌له‌که‌ی

ترساند.

تَكَلَجَ: به‌مانا (کَلَج) دئ.

الكالِح: دمگوتری: (دَهَرٌ كَالِحٌ)

پۆزگاری توندو تیز ه (شتاء کالِح)

زستانی سه‌خت و توش ه که‌سیک

زاری قزبی لیوه‌کانی ددانی

دانه‌پۆشن.

كَلَّاح: ناوی سالی گرانی و فاتو

قریبه.

كَلَدَ الشَّيْنُ كَلْدًا: شته‌که‌ی کۆکردموه و

خستیه سه‌ریه‌ک.

كَلَدَ الشَّيْنُ: به‌مانا (كَلْدَة) دئ.

تَكَلَدَ الشَّيْنُ: شته‌که کۆبۆوه.

تَكَلَدَ فَلَانٌ: فلانکەس گوشتی پته‌و بوو.

الکَلْدُ: شوپنی توندو پته‌و، زموی پته‌و

به‌بی نه‌وه‌ی به‌ردی تیدا‌بن.

كَلَّازُ الْبَازِي: هه‌لۆکه خۆی لول کردو

خۆی ویکه‌یناییه‌وه بۆ په‌لاماردانی

نیچیره‌که‌و فراندی و پ‌فاندی.

كَلَزَ الشَّيْخَ كَلَزًا: شته‌کەى کۆکردەووە.

كَلَزَ الشَّيْخَ: بۆ زیندەپەروى لەمانای (کَلَز) دا دى.

كَلَسَ الْبِنَاءَ كَلَسًا: بەمادەى كەلس دیواری بەلەخانەکەى ڕوکه‌ش کرد.

كَلَسَ كَلَسًا: ڕەنگى تەپ‌وتۆزاوى بوو مەیلەو ڕەش بوو (فەر اکَلَس).

كَلَسَ: بۆ زیندەپەروى لەمانای (كَلَس) دا دى.

كَلَسَ عَلَى قَرْنِهِ: هەلمەتى بۆ هاوشان و ڕکابەرەکەى بێردو بەتوند‌وتیژی پەلامارى دا.

كَلَسَ عَنْهُ: لێى ترساو لەبەرى هەلات. تَكَلَسَ: بۆ مۆتاو‌دە‌مەى (كَلَس) دى ە بازى توندو بەهێزى دا.

الكَلَسُ: جێرى بەرد؛ ئەو مادە ماوەى دوای گەر‌م‌کردنى بەردى جێرى دە‌م‌پ‌ن‌ی‌تە‌و‌و هەندى پێک‌هاتەى ئى دەر‌دە‌کە‌وئ.

الكَلَسُ: فرۆشیاری مادەى كەلس ە وەستای كەلس‌كارى، ئەو كەسەى دیوارو شتى وا بەمادەى كەلس ڕوکه‌ش دەکا.

الكَلَسَةُ: ئەو شوپنەى كەلسى ئى دروست دەکړئ.

الكَلَسُ: لە‌ب‌واری کیمیا‌دا ڕەقبون و کۆبوونە‌و‌ەى خوێى کال‌ی‌سیۆمە كە ناتوێتە‌و‌ە.

الكَلَسِيَت: مە‌دە‌ن‌ی‌كە لە‌كار‌بوونای کال‌ی‌سیۆمى بلورى پێك دى. كَلَسَمَ: هون‌گ‌رانی کرد لە‌دانە‌و‌ەى مافە‌كان بە‌خا‌و‌نە‌كە‌یان.

الكَلَسِيوم: عو‌ن‌ص‌و‌رێكى فلزى و جیر‌پ‌یە تێكە‌لا‌وى هەندى پێک‌هاتەى جە‌ستە دە‌ب‌ى، بە‌تای‌بە‌تى هى ئی‌سقان.

كَلَعَ الْوَسَخَ عَلَيْهِ كَلْعًا: چ‌ل‌كە‌کە‌ى بە‌سەر‌و‌ە کۆ‌ب‌و‌و‌و ڕەق بوو گە‌م‌پ‌ە‌ى کرد ە دە‌گ‌وت‌رئ: (كَلَعَ رَأْسَهُ) (كَلَعَ الْإِنَاءَ) ە چ‌ل‌ك بە‌سەر‌پ‌ە‌و‌ە گە‌م‌پ‌ە‌ى کرد ە قاپە‌کە چ‌ل‌كى پ‌ی‌و‌ە ڕەق بوو ە (كَلَعَتْ رِجْلُهُ) قاجى چ‌ل‌كى پ‌ی‌و‌ە ڕەق بوو شە‌قار شە‌قار بوو، قە‌ئ‌شت.

كَلَعَهُ الْوَسَخُ: چ‌ل‌كى لە‌سەر کۆ‌ب‌و‌و‌و گە‌م‌پ‌ە‌ى بە‌ست. الْكُلَاخُ: وش‌ک‌بوونە‌و‌ەى چ‌ل‌ك و گە‌م‌پ‌ە‌بە‌ست‌تنى ە نا‌ر‌ە‌حە‌تى و چ‌و‌رت‌م.

الكَلَاعِي: ئازاو چا‌و‌نە‌ترس. الْكَلْعُ: گ‌ر‌و‌وبى زۆر. الْكَلْعُ: شێ‌و‌ە وش‌ک و م‌ر‌و م‌و‌ج.

كَلَفَ الْمَاشِيَةَ كَلْفًا: ئال‌قى دا بە‌ولا‌غو ئازە‌لە‌كان.

كَلَفَ وَجْهَهُ كَلْفًا: دە‌م و چا‌وى پە‌لە‌ى تێ‌دا پە‌یدا بوو تە‌ل‌خ بوو (فەر اکلف وهى كلفاء).

كَفَّ الشَّيْئَ وَبِهِ: حمزی لهشتهكه
بوو، نارمزوی کرد.

كَفَّ الْأَمْرَ: بهزورهملی و ناچاری
چووہ ژہر کارهكهو له نهستوی گرت
ہ بهنارہحهتی و نهرکی زور
نهنجامی دا.
اَكْفَهُ بِه: وای ئی کرد و هگری بی،
حمزی ئی بکا.

كَفَّهُ أَمْرًا: نهجمادانی کارهكهی
لهسهر پیویست کرد ە کاریکی
قورسو ناخوشی خسته نهستوی و
داوای ئی کرد نهجمامی بدا.
كَفَّ عَلَى اسْمِهِ أَرْضًا: زهویپهکی
لهسهر تۆمار کرد.

كَفَّ بِالْأَمْرِ: کارهكهی خسته نهستوی.
تَكَفَّفَ: خوی بهکاری لاوهکی خهریک
کرد، کاریکی خسته نهستوی خوی
که نیسی نهو نیه.

تَكَفَّفَ الْأَمْرَ: بهزوره ملی و ناچاری
کارهكهی له نهستۆ گرت و
بهماندوبوون و نارہحهتی نهجمامی دا.
تَكَفَّفَ الشَّيْئَ: شتهكهی خسته سهر
شانی خوی و نیسی نهویش نیه.

التَّكْلِيفُ بِالْأَمْرِ: کارخسته نهستوی
کهسیک کهبتوانی نهو کاره نهجمام
بدا ە (أمر التَّكْلِيف) همرمانیکه له
کهسیکهوه دمردهچی که دسهلاتی

نهوری ههیه نهرک بخاته سهر شانی
هفرمان پیکراو.

التَّكْلِيفُ: نهرک و ماندوبوون ە
دهگوتری: (حلت الشَّيْئِ تَكْلِيفًا)
کارهكهم خسته نهستوی خۆم
به نهرک و ماندوبوون
نهجمادانهكهی له وزهی من
بهدمربوو ە ههروا ناوه بو نهو بره
پارهی له پرۆژهیهك دا خهرج
دهگری بهبی له بهرچا و گرتنی
هازانج ە دهگوتری: (باعه بسعر
التَّكْلِيفَ) بهنرخی تیچونی شتهكهی
فرۆشت و هازانجی مه بهست نهبوو.

الْكُفُّ: په لهو خال و شتی وا که لهسهر
روخسار دمردهكهون ە سواریی یان
لیالی که لهسهر دهم و چاو
دمردهكهون ە په له.

الْكُفُّ: پیای عاشق و شهیداو دیوانه.
الْكُفَّةُ: رهنگیکه له نیوان رهنگی ریش و
سوردایه ە نهو بره پارهی له بهدی
هینانی شتیك دا خهرج دهگری.

الْكَلْفُ: کهسیکه نهرکی نالمدانی
ناژدهلی له نهستۆ بی و ناژدهل
بهخیوبکا (ناژدهلدار).

الكلوف: کاری قورسو گران.
المُتَكَلِّفُ: کهسیک بهشیوهی ناواقعی
خوی نمایش بکا لافی شتیك ئی بدا
که تییدا نهبی.

المِکْلَفُ: دلدار، که سیّک ږمگهزی
میینهی زور خوش بوئ (پیاوی
ژنانی).

المُکَلَّفُ: مَرُوْفِيْکِ بائو ږهشید بئ
تمه‌نی گه‌یشتبیتنه ښاندازه‌یک
له‌ږوی شهرعو یاساوه به‌رپرسیار
بئ ۵ که سیّک خو هه‌ڼو گیری کاری
لاومکی بکا.

المُکَلَّفَةُ: دیاریکردنی روبه‌ری زمو
تایب‌ت به‌هر کشتیاریکو
ږونکردنه‌مو ڼهو دانه‌وئله‌و به‌رو
بومه‌ی تییدا ده‌چیندرئ.
الکُلَکُلُ: کورته بالای چوارشانه‌و مل
نه‌ستور.

الکُلَکُلُ وَالکُنْکُلُ: سنگ.
الکُنْکُنَةُ: تاقم و پېړو کومله‌و ۵ (ک:
کَلَاکِل)

کَلُّ کُلُوْلًا وَکَلَالَةً: ماندوبوو، لاواز بوو،
کول بوو ۵ دموترئ: (کَلُّ السَّيْفِ)
شمشیرمه‌ک کولو نه‌بېر بوو.

کَلُّ فُلَانٍ: فلانکس ماندوبوو ۵ (فهر
کال) ۵ دموترئ: (کَلُّ لِسَانِهِ وَکَلُّ
بصره) زمانی گپراو نه‌پتوانی به‌باشی
قسه‌ک‌ی بکا، چاوی باش نه‌بینی ۵
(کَلَّتِ الرِّيحُ) بایه‌که زمعیف بوو.

کَلُّ عَنِ الْأَمْرِ: شته‌ک‌ی له‌سمر شان
قورس بوو.

کَلُّ کَلًّا وَکَلَالَةً: ښه‌جو نه‌مو
میراتگری له‌دواجی نه‌ما یان میراتگری
باوک یان مندالو نه‌مو نه‌بوو.

اکَلُّ فُلَانٍ: فلانکس ښه‌سپه‌ک‌ی
ماندوبوو.

اکَلُّ غَيْرُهُ: غه‌بری خو‌ی ماندو و لاواز
کرد ۵ دموترئ: (اکَلُّ الرَّجُلُ فَرَسَهُ
وَاکَلَّهُ السَّيْرَ).

کَلَّلَ السَّيْفَ وَغَيْرَهُ: شمشیرمه‌ک‌ی زور
کولو نه‌بېر کرد.

کَلَّلَ فُلَانٍ: فلانکس ږوی‌و مال‌و
مندالی خو‌ی له‌شوینی نه‌گونجاو
جی هیشت.

کَلَّلَ فِي الْأَمْرِ: له‌کارمه‌دا دلسوزی
نواندو خو‌ی تییدا ماندوکرد.

کَلَّلَ عَنِ الْأَمْرِ: له‌کارمه‌دا دمغه‌لی
کردو نه‌یکردو لی‌ ترسا.

کَلَّلَ عَلَيْهِ بِالسَّيْفِ: به‌شمشیر هه‌لی
کوتایه‌ سمر.

کَلَّلَ فُلَانًا: تاجی خسته‌ سمر سمری
فلانکس.

کَلَّلَ الشَّيْئَ: شته‌ک‌ی به‌گه‌وه‌رو
شتی و اړاندموه.

اکْتَلَّ الغَمَامُ بِالْبَرَقِ: هورمه‌ک‌ه
بروسکه‌ی دا ۵ دموترئ: (اکْتَلَّ
السَّحَابُ عَنِ الْبَرَقِ).

إِنْكَلُ السَّيْفُ: شمشیرمه تیزای
نه‌ما، کول بوو.

إِنْكَلُ فُلَانٍ: فلانکهس پیکه‌نی و
زمرده‌خه‌نی هاتی.

إِنْكَلُ الْبَرْقِ: بروسکه‌ی هه‌وره‌که
هی‌واش بوو ۵ دمشگوتری: (إِنْكَلُ
السَّحَابُ عَنِ الْبَرْقِ).

تَكَلَّلَ الشَّيْئُ بِالْشَيْئِ: شته‌که
به‌دموری شته‌که خه‌رمانه‌ی داو
وه‌کوو تاج چۆن سمر له‌خۆ ده‌گرئ
نه‌ویش ناوا شته‌که‌ی دهورمدا ۵
دمشگوتری: (تَكَلَّلَ الشَّيْءُ الشَّيْءَ).

الإِكْلِيلُ: تاج ۵ شتیکه دهوره‌ی سمر
دمداو به‌گه‌وه‌ه‌رو شتی و
دمرازی‌نسریت‌ه‌وه ۵ دهوران دهوری
نینه‌ۆك ۵ کۆمه‌ئیک گولی
په‌نگاو‌په‌نگ له‌سمر شیوه‌ی تاج په‌ک
ده‌خه‌رین و ده‌خه‌رینه سمر سمر بو
جوانی و رازاندنه‌وه.

إِكْلِيلُ الْجَبَلِ: پوه‌کیکی گیاییه
له‌بوارى پزیشکی دا سودی ئی
ومرده‌گیرئ ۵ پی‌شی ده‌گوترئ:
(حصی لبان).

الْكَلَالَةُ: نه‌وه‌یه مرو‌فیک به‌رئ
نه‌باوکی له‌دوا جی مابئ نه‌ منداڵ ۵
خه‌مه‌کانی تری میراتی ئی بگرن ۵
هورنان دمه‌رموی: ﴿يَسْتَفْتُونَكَ قُلُ

اللَّهُ يُفِيكُم فِي الْكَلَالَةِ إِن أَمْرُ هَلَكَ
لَيْسَ لَهُ وَلَدٌ وَلَهُ أُخْتٌ فَلَهَا نِصْفُ مَا
تَرَكَ﴾.

كُلٌّ: هه‌موو ۵ هورنان دمه‌رموی: ﴿كُلُّ
أَمْرٍ بِمَا كَسَبَ رَهِينَ﴾ یان دمه‌رموی:
﴿كُلُّ نَفْسٍ ذَائِقَةُ الْمَوْتِ﴾.

الكل: كه‌سیك نه‌باوکی له‌ژیان دا مابئ
نه‌منداڵی هه‌بن ۵ كه‌سیك نه‌مرکی
له‌سهر كه‌سانی دیکه بی و باربی
به‌سه‌ریانه‌وه ۵ پی‌اوی لاوازو هیج
له‌بارانه‌بوو ۵ پستی چه‌قۆ و شمشیر
۵ په‌رده کوله ۵ په‌رده‌یه‌کی ته‌نک
بو خۆ‌پاراستن له‌ می‌شوله‌و شتی وا.
الکلیل: زه‌عیفو مان‌دوبوو ۵
ده‌گوترئ: (رجل کلیل الظفر) (ذنب
کلیل) گورگیکه ناتوانی په‌لاماری
که‌س بدا.

المُكَلَّلُ: ده‌گوترئ: (أصبح فلان مُكَلَّلًا)
فلانکه‌س خه‌مه‌کانی بوونه بار
به‌سه‌رموه ۵ (إِنطَلَقَ مُكَلَّلًا) رو‌یشتو
گوئی به‌وه نه‌دا جی له‌دواوه جی
ماوه.

المُكَلَّلُ: (غمام مُكَلَّلٌ) هه‌وریکی
باراناوی که‌چهند هه‌وریکی تر
به‌ده‌ورییه‌وه بن ۵ (سحاب مُكَلَّلٌ)
هه‌وری بروسکاوی.

المُكَلَّلَةُ: (روضة مُكَلَّلَةٌ) باخیکه دهوره
دراوه به‌گول و غونچه.

كَلَمَهُ كَلَمًا: برینداری كرد ۵ (فهر
مكلوم و كلیم).

كَالَمَهُ: قسهی له گهڻ دا كرد.

كَلَمَهُ تَكْلِيمًا: ناخاوتنی ناراسته كرد ۵
بۆ زیندمپوویی له مانای (كَلَم) دا دئ.

تَكَالَمَ الْمُتَقَاتِعَان: دوو مروفه لێك
دابراوه (لێك زویربوومهكه) دهستیان
كردموه به قسه كردن له گهڻ
یهكتری.

تَكَلَّمَ: قسهی كرد ۵ دهگوترئ: (تَكَلَّمَ
كلاماً و بكلام حسن).

التَّكْلَامُ وَالتَّكْلَامَةُ: قسهی به نرخو
چاك و زۆر.

الكلام: دنگیكى مانا به خشو و موفید
به جوړیك گونجاو بئ له سهری
بوهستی.

الكَلَمُ: برین ۵ (ك: كلوم و كِلام).

الكَلِمَةُ: وشه كه مانایهكى تاك
بگهیهنئ.

الكَلِيمُ: نهو كه سهی قسهه له گهڻ بكا

۵ نازناویكى هه زهرتى موسایه

سهلامى خودای لئ بئ، چونكه

پهرومردگار ناخاوتنی له گهڻدا
كردوه.

الكَلِمُ: لباد؛ راخهريكى نهستوووه له
خوری دروست دهكړئ.

المُكَلَّمُ: شوینی قسه له سهر كردن ۵
دهلئى: (ما اُجِدُّ لِي مُتَكَلِّمًا).

كَلَاهُ كَلِيًا: گورچيلهی توشى نازار بوو

۵ زمبرى له گورچيلهی داو نازارى
بوو.

كَلِيَ كَلِيًا: گورچيلهی تووشى نازار بوو ۵
گورچيلهی هيشا.

كَلَى الرَّجُلُ: بپاوهكه هاته شوینتیک
په دهی تیدا بوو.

اِكْتَلَى الرَّجُلُ: بپاوهكه گورچيلهی
هيشا.

الكُلِيَّةُ: گورچيله ۵ پيشى دهگوترئ:
(الكُلُوفَةُ).

كُلَى الطائر: چوار پهړن به ته نىشتى
باندموه كه وتونه ته كۆتايى بالهكانى.

كَلَا: نيسمىكى مه قصوره هه مېشه ئيزافه
دهكړئ ۵ مانای دووانى دهگهيهنئ و
وشهكه موفرده ۵ به دوو شيوه
له پسته دا به كاردهيندري:

۱- ئيزافه بكړئ بۆلای پاناو وەكوو
(جاء الرجلان كِلاهما).

۲- ئيزافه بكړئ بۆلای نيسمى زاهير
وەكوو (جاء كِلا الرجلين).

كَلَتَا: بۆ ميينهى (كِلا)
به كاردهيندري.

كَلَا: نه خير وانيه ئيشهكه به شيومهيهكى
تره ۵ وەكوو (كَلَا إِنَّ مَعِيَ رَبِّي سَيَهْدِينِ)

۵ پمتدانهوهو نهفی کردنی شتیك
 چهسپاندنی شتیكى تر: ومكوو نهوه
 نهخوش بلى: ناوم خواردوتهوه،
 بزیشك بلى: (كلاً بل شربت لبناً)
 نهوهالله ناوت نهخواردوتهوه شیرت
 خواردوتهوه.

كَمْ: چمند؟ یان زور.

كَمَّا الْقَوْمُ كَمْناً: قاجكى دمرخواردى
 خهلكهكه دا.

كَمِئَ كَمْناً: پى خاوس بوو.

كَمِئْتُ يده ورجله من البرد: دمستو
 قاجى بهسهرماو بهفر قه نشان
 ومكوو قارچك شهقار شهقار بوون.

كَمِئَ عن الاخبار: نههوهالهكه بى ناكا بوو.
 اكَمَّا المكان: شوینهكه قارچكى زور
 بوو كاركاویى بوو.

اكَمَّا الْقَوْمَ: كارگى دمرخواردى
 خهلكهكه دا.

اكَمَاتِ السنُ فلاناً: رۆزگار فلانى پیر کرد.
 تَكَمَّاتِ عليه الارض: زموى دایپوشى ۵
 دهگوترئ: (خرجوا يتكَّمُّون)
 رۆیشتن بۆ دهشت قاجك دهچنن ۵
 یان دهگوترئ: (تَكَمَّانَا في أرض بني
 فلان) لهزموى خیللى فلان دا
 قارچکمان چنى.

الكَمْءُ: قاجك، كارگ، جوړه فیترياتيکه
 لهزموى دمدرئ پاك دهكرئو
 دهكوئیندرئو دهخوړئ.

الكَمَاءُ: قاجك فروش ۵ قاجك چن.

المَكْمَأُ: شوینىك كارگى زور بى.

الكُمبِيَالَة: كومبىاله (قهواله).

كَمَتَ الفرسُ كَمَاتَةً وَكَمَتَةً: نهسپهكه
 رهنكى شى بوو (رهنكى لهنيوان
 رهش و سوردایه).

اكمت الفرس: نهسپهكه رهنكى شى
 بوو.

كَمَتَ الثوبُ: قوماشهكهى بهرهنكى
 سورى مهپلهو رهش رهنك کرد.

اِكَمَتَ الفرسُ: بهمانا (اكمت) دئ.

الكُمْتَةُ: رهنكى رهش رهنكى سوورى
 تيکهلاو بووی.

الكُمَيْتُ: نهسپهكه رهنكى لهنيوان
 رهش و سوردایه.

كَمْتَرُ: بهشيوهى شهقاو هاويشتنى
 كورت رۆيشت.

كَمْتَرُ الشَّيْءِ: شتهكهى پرکرد.

كَمْتَرُ القِرْيَةِ: دهمى كوندهكهى
 بهبهنهكه بهست.

الكَمْتَرى: درهختيكي بهردارو گونداره
 زور جوړى ههيه پيشى دهگوترئ:
 (الإنجاص).

كَمَحَ الدَّابَّةُ باللجام كَمْحاً: جلّهوکیشى
 ولاخهكهى کرد ۵ جلّهوى ولاخهكهى

بۇ دواوہ توند کرد بۇئەھمى بەخیرایى
نەپوا یان بیوہستینى یان سەرى بەرز
بکاتەوہ.

اَکَمَحَ الْکَرَمُ: دارمیوہکە پۇخى کردو
خەریکە گەلا بکا.

اَکَمَحَ الدَّابَّةُ: جِلەوکیشى ولاخەکەى
کرد.

اَکَمَحَ فُلان: فلانکەس بەھوى
تەرپدەماخییەوہ سەرى بەرزکردەوہ.

الکامحُ: ئەو گەسەى ئەسپو ولاخە
بەرزە پام دەکا بۇ سواربوونو

بارەسەلگرتن و جوتکردن ە (ک):
کَمَحَة.

الکَوَمَحُ: کەسیکە ددانى دەمى پىر
دەکەن، بەجۆرىک ناتوانى لەسەر

خۆ قەسە بکاو بدوئ ە دەگوترئ:
(فَمَ کومح) دەمىکە پىرە لەددانى

گەورە ە (رجل کومح) پیاویکە
سمتى گەورەن.

کَمَحَ بَانْفَه کَمَحاً وکماخاً: لوتبەرزی
نواند، فیزی کرد.

کَمَحَ الْفَرَسَ بِاللِّجَامِ: جِلەوکیشى
ئەسپەکەى کرد.

اَکَمَحَ الرَّجُلُ: پیاوہکە لوتبەرزی نواند
فیزی کرد، خۆى بەزل زانى.

اَکَمَحَ الْکَرَمُ: دارمیوہکە پۇخى کردو
خەریکە گەلا بکا.

الکامحُ: پىخۆر، یان ترشو زەلاتەو
شتى وا کە ئىشتیهای خواردن
دەکەنەوہ ە (ک: کوامح).

کَمَدَ لَوْنَه کَمَداً: رەنگى گۆپاو رەونەقى
نەما ە (فەر کاید).

کَمَدَ الْقَصَارُ الثَّوبَ کَمَداً وکموداً: جل
شۆرمە کراسەکەى بەکوکتى جل

شۆرین کوتا ە (فەر کاید).

کَمَدَ فُلاناً: پەرپۆ گەرمى لەسەر شوپنى
هاوساوى فلانکەس داننا بۇئەھمى

نازارەکەى لایەرى.

کَمَدَ الشَّيْئَ کَمَداً: رەنگى گۆپا.
کَمَدَ الرَّجُلُ: پیاوہکە خەم و خەفەتى

خۆى شاردموہ ە یان زۆر خەفەتبار
بوو.

اَکَمَدَ الْحُرُنْ فُلاناً: فلانکەسى غەمبار
کرد.

اَکَمَدَ الْعَسَالُ او الْقَصَارُ الثَّوبَ: جل
شۆرمە یان جل کوتەکە کراسەکەى

باش پاک نەکردموہ.
اَکَمَدَ الْعُضْوُ: ئەندامى جەستەى

بەپەرپۆ گەرمکراو داخ کرد.
کَمَدَ الْعُضْوُ: بەمانا (اَکَمَدَة) دئ.

الکِمَادُ وَالکِمَادَة: پەرپۆیکە گەرم
دەکرىو لەسەر شوپنى هاوساو

دادەفرئ.
الکُمْدَة: گۆپانى رەنگو نەمانى
رەونەقى.

الکَمَرُ مِنَ البَسَرِ: خورمایه که
به دارمکه یه وه شیرین نه بوئی
به لگوو که وتیته خوارم وه له سهر
گل شیرین بوئی.

کَمَزَ الشَّيْنُ كَمَزًا: شته که ی له ناو دهمتی
دا خره لدا ده گوتری: (کمز العجین)
هه نگوتکه هه ویره که ی خره لدا.
الکُمْرَةُ: هه رشتیک به سهری په نجه
هه لگیری ده پارچه خورمای پیکه وه
نووسا، گر موله کراو ده کومه له
لبو گل.

کَمَسَ کُمُوسًا: گرژ بوو.

کَمَشَ الزَادَ کَمَشًا: تیشو که ته واو بوو.
کَمَشَ فُلَانًا بِالسَّيْفِ: نه ندای
فلان که سی به شمشیر برین.

کَمَشَ فِي أَمْرِهِ کَمَشًا: له کردنی کارمکه یدا
په له ی کردو سوور بوو له سهر
نه نجامدانی.

کَمَشَ فِي السَّيْرِ وَغَيْرِهِ: له رۆیشتن دا
په له ی کرد.

کَمَشَ الرَّجُلُ: پیاو که نازاو چاونه ترس
بوو ده (فهو کمیش).

کَمَشَتِ الْمَرَأَةُ: ناهرده که مه کی
بچوک بوون.

کَمَشَتِ النَّاَقَةُ: حوشره که گوانی
بچوک بوون.

اَكْمَشَ فِي السَّيْرِ وَغَيْرِهِ: له رۆیشتن دا
په له ی کرد ده گوتری: (اَكْمَشُهُ)
په له ی پی کرد.

كَمَشَ الْحَادِي الْإِبِلَ: حوشره وانه
گورانی بیژره که (خودی به خویته که)
دهنده دهنی حوشره گانی دا بو خیرا
رۆیشتن.

كَمَشَ فُلَانًا: په له ی له فلان که س کرد.
كَمَشَ ذِيْلَهُ: داوینی هه لکردن.
اِنْكَمَشَ الْفَرَسُ فِي سَيْرِهِ: نه سپه که له
رۆیشتن دا په له ی کرد.

اِنْكَمَشَ الْجِلْدُ: پیسته که ی گرژ بوو
ویکاته وه.

تَكَمَشَ: به مانا (اِنْكَمَشَ) دی.
الْاَكْمَشُ: که سیك چاوی نه بیینی ده قاج
کورت.

اَلْاِنْكِمَاشُ: که مپوونی پاره له ناو
بازاردا ده (که مپوونی سیوله ی
نه قدی).

اَلْکَمَشُ: گوانی بچوک و کورت.
اَلْکَمَشَةُ مِنَ الْاِنَاثِ: میینه ی گوان
بچوک (مه مک چکوله) (خُصِيَّةُ
کمش) گونکورت و گون بچکوله.

اَلْکَمَاشَةُ: گاز که بزمارو شتی وای پی
دمرده یندری.

اَلْکَمِيشُ (رَجُلٌ کَمِيشُ الْاِزَارِ):
پیاویکی داوین هه لکراو، چاک و

الْكَمَامُ: بیاوی کورته بالاى تیکسمرپاو
۵ توپکلی دارمبهن.

كَمَلِ الشَّيْئِ: شتهكهی تهواو کرد.
إِكْتَمَلَ الشَّيْئِ: شتهکه تهواو بوو.
تَكَامَلَ الشَّيْئِ: ورده ورده شتهکه
تهواو بوو.

إِسْتَكْمَلَ الشَّيْئِ: شتهكهی تهواو کرد.
التَّكَامُلُ فِي الْاِقْتِصَادِ: بریتیه له
کۆبوننهوی چهند جۆره بواریکی
نابوری له ولّاتیک دا و تهواوکهرو
هاریکاری یهکتر بن بۆ مه بهستی
سهرمکی نهو ولّاته.

التَّكْمِلَةُ: تهواوکهری شتی تر.
الکامل من الرجال: کهسیکه رهوشتی
بهمرزی تیدابن ۵ ههروا ناوه بۆ
بهحریکی عهروزی شیعر که
کیشهکهی شهن جار (متفاعلت) ۵.
الکَمَلُ: بهمانا (الکامل) دئ ۵
دهگوترئ: (اعطاه حقه کَمَلًا).

المِکْمَلُ: بیاویک رهوشتی خیر یان هی
شهری زۆر تیدابن.
کَمَ النَّاسُ کَمًا وکُمومًا: خه لکه که
کۆبوننهو.

کَمَ الشَّيْئُ کَمًا: شتهکهی داپۆشی
پهردهی پێدا دا.
کَمَ الدَّنْ: سهری کوپهکهی بهست، گرتی.
کَمَ الشَّهَادَةُ: شایهتییهکهی شاردهو.

دامین هه لکراو، دلسۆزو جیدی له
نیشکردن دا.

کَمَعَ فِي الْإِنَاءِ كَمْعًا: دهمی خسته ناو
قابه ناومکهو دهمی تیناو ناوی
خواردموه.

کَمَعَ الرَّجُلُ وَغیره فِي الْمَاءِ: بیاومکه
چوو ه ناو ناومکه.
کَمَعَتِ الدَّابَّةُ: ولاخه که به هیواشی و
لاوازی پۆی.

کَمَعَ قَوَائِمِ الدَّابَّةِ: قاجی ولاخه که
بریهوه.

کَامَعَ الْمَرَاةُ: نافهرتهکهی خسته لای
خوی و پاراستی.

الکَمْعُ: پاکشاو پالکهوتوو ۵ دهگوترئ:
(فَلَانٌ فِي کِمْعِهِ) فَلَانْکَسَ لَهْناو مائی
خوی دا ۵ زهوییه که چواردهوری
بهرزبن و ناومپرستی نزم بی ۵
نهملاو نهولای دۆل و شیو.

الکَمْعُ: بیاوی بی هه لۆیست.

الکَمِيعُ: پاکشاو پالکهوتوو ۵
دهگوترئ: (بَات السِّيفُ کَمِيعًا).

المُکَامِعُ: کهسیک زۆر لیت نزیک بی و
ناگاداری هه موو شتیکت بی.

کَمَمَ الشَّيْئُ: شتهکهی شاردهو.

تَكَمَمَ فِي ثِيَابِهِ: بهپۆشاکى خوی
خوی داپۆشی.

کَمْ الْبَعِيرُ: دهمی حوشرمهکی بهست ۵
 دهمبینی لهسر دهمی حوشرمهکه دانا.
 اکَمْتُ النخلة: دارخورماکه پوخی
 کردو خهریکه بهرسیلهی
 دهریکهوی.
 اکَمْ قَمِيصَه: دوو قوئی بو قوماشهکه
 دروست کرد.
 کَمْ النخلة: بهمانا (اکمت) دی.
 کَمْ الشَّيْنِ: شتهکهی داپووشی، زارکی
 بهست.
 کَمْ النخلة: خورماکهی داپووشی
 بوئهوهی پی بگاو شیرین بی.
 کَمْ الدُّنَّ ونحوه: کوپهکهی داپووشی،
 زارکی هاخنی ۵ زارکی کوپهکهی
 سواخ دا، قور بهستی کرد.
 کَمْ فَمَ الحَيوان: دهمبینی کرده دهمی
 نازهلهکه.
 کَمْ القميص: قوئی و فیهیانهی بو
 کراسهکه دروست کرد.
 تَكَمَّمْ بَثِيَابِه: بهپوشاکهکهی خوئی
 داپووشی.
 الکِمَامُ: نهو شتهیه دهکریته دهمی
 حوشر وهکوو لغاو و دهمبین
 بوئهوهی شتی بو نهخوری ۵ یان
 نهتوانی گازبگری ۵ میش رهتین؛
 شتیکه کونکونه و لای خواروی
 ریشال ریشاله دهکریته سهری ولاح

بوئهوهی میشو مهگمز لهخوئی
 دووریخاتهوه.
 الکِمَامَةُ: بهمانا (الکِمَام) دی ۵ پوخی
 هیشوه خورما ۵ پهردهی غونچه ۵
 نهو میش رهتینهی دهکریته
 سهری لوتی گویدریژو حوشر
 بوئهوهی میشو مهگمز نهتوان
 نازاریان بدن ۵ (ک: کمام).
 الکُمُ: قوئی کراس و کهواو پالتو
 کهدمستی لیوه دینهدر ۵ (ک: اکمام
 و کِمَة) ۵ (کَمْ السُّبُع) پهردهی سهر
 نینوکی درندهو شتی وا ۵ (کَمْ
 التور) پهردهی غونچه ۵ (ک: اکمام)
 ۵ (اکمام النخلة) پهردهی جوماری.
 خورما ۵ لقو پرژو پالی دارخورما.
 الکَمُ: نهندازی شت.
 الکِمُ: جرّو تهرزهی داری بهردار
 پهردهی پوخی خورما پهردهی
 غونچه ۵ (ک: اکمام).
 الکُمَةُ: ههرشتیک شتیکی تر داپووشی و
 بییته پهرده بوی ۵ کلاو و میزرو
 عهگاال و فیسو شتی وا.
 الکَمِيَّة: جهندیهت.
 المِکَمُ: مالمالو شتی وا که دوی کیلان
 زموی پی تهخت دهکری.
 کَمَنْ فِي الْمَكَانِ کَمُونًا: لهشوپنهکهدا
 خوئی حهشاردا.

كَمَنْ لَهُ: له حەشارگەيەك دا خۆی حەشار
دا كەكەس پێی نەزان.

كَمَنْتِ النّاقَةَ لِقَامِهَا: حوشترەكە
كەلگرتنی نەینى بوو ە بەنەینى
كەلى گرت.

كَمَنْتَ عَيْنَهُ كُمْنَةً: چاوى بەهۆی
نەخۆشییەوه تاريك بوو.
اَكْتَمَنْ: خۆی شاردموه.

الْكَمُون: روهكێكى كشتوكالى و
سالانەيە تۆومەكەى دەكرى بەداو و
دەرمانى كێشت.

الْكُمْنَةُ: تاريكێكە بەسەر چاودا دى
بەهۆی نەخۆشییەك كە توشى
رەگى چاودەبێ.

الْكَمِين: كۆمەلێك لە شەركەر و
پێشمەرگە خۆ حەشار دەدەن
بەهيوای ئەوەى فرسەت لە دوژمن

بێن و زەبرى كوشندەى ئى بدمەن ە
چەواشەكارى و تەم و مژاوى نیشك
سەرەگورى سەكانى نەزانەلەين ە
دەگوترى: (هەذا أمر فيه كمين) نەم

كارە چەواشەكارى تێدايە و نازاندەرى
چۆنەو چۆن نیه.

الْمَكْمَن: حەشارگە كە خۆى تێدا
حەشار بەدى.

الْكَمَنَجَةُ: كەمانچە ە (الْكَمَان) هەر
بەمانا كەمانچەيە.

كَمَةِ النَّهَارِ كَمَهَا: رۆژێكى تەپ و تۆزاوی
بوو.

كَمِهَتِ الشَّمْسُ: خۆر بەرى گىرا تەپ و
تۆز بەرى گرت و ديار نەما.

كَمَةِ الرَّجُل: پیاوێكە كۆپەر بوو شەو
كۆپەر بوو ە (فهر أكمه وهي كمها)،
دەگوترى: (كَمَة بصره) چاوى نابینابوو.

كَمِيَةً: عەقلى نەما ە رەنگى گۆرا ە
سەرسام بوو ە پارا بوو.

تَكَمَّهُ فِي الْأَرْض: بەناو زەوى دا وێڵ و
سەرگەردان بوو نەيزانى پو لەكوێ
دەكاو بۆ كوێ دەچى.

الأكمة (كلا أكمه): لەومرەكە زۆرە
نازانى دەست بەكوێى بكەى.

الكامية: كەسێك سەرى هەلگرى و بى
مەبەست بكەوێتە گەران.

الكمّة: كۆپرى زەمەك.
المُكْمَةُ: كەسێك چاوى پێكەوه
نووسابى و نەكرێتەوه.

اِكْمَهُدَ الرَّجُلُ: پیاوێكە بەهۆى پیری و
كەنەفتییەوه لەرزى.

اِكْمَهُدَ الفَرخُ: بێچومەكە شیوە لەرزى و
شەپلەيەكى توش بوو ە لەكاتێك دا
باوك و دایكەكەى خواردنیا پێدا.

كَمَهْل: جەل و پێداویستى خۆى
پێچاوەوه و خۆى ئامادە كرد بۆ
سەفەر.

كَمَهْلَ عَلَيْنَا: مافی خوځمانی ئی زهوت
کردین.

كَمَهْلَ الْحَدِيثُ: قسهكهی شاردموه،
چهواشهی کرد.

الْمُكْمَهْلُ: لوكه لهو كاته دا تۆومكهی
تیډایه.

كَمَى إِلَيْهِ كَفِيًا: لئی چوووه پېش.

كَمَى نَفْسَهُ: بهزری خووی پاراست زری
لهبر کردو كلاو حوزهی خسته سهر
سهری ه (فهو كام).

كَمَى الشَّهَادَةَ: شایهتیهكهی خووی
شاردموه.

كَمَى فَلَانًا مَا فِي ضَمِيرِهِ: نهودی له دلی دا
بوو ناشکرای نه کرد.

اَكَمَى فَلَانٌ: پالنهوانی سوپای گوشت.
اَكَمَى مَثْرَلَةً: مالو مهنزلای خووی
لهخه لکی شاردموه.

اَكَمَى الشَّهَادَةَ: شایهتی شاردموه.
اَكَمَى عَلَى الْأَمْرِ: سوریوو له سهر
کاره که.

اِكْتَمَى: خووی شاردموه.

اِنْتَمَى: خووی شاردموه، خووی په نادا.
تَكَمَى فِي سِلَاحِهِ: به چهك و زری خووی
پویشی.

تَكَمَى الشَّيْئُ: شتهكهی داپویشی.

تَكَمَى الْفِتْنُ الْقَوْمَ: فیتنه و ناشوب
هه موو خه لکهكهی داگرت.

تَكَمَى قِرْنَهُ: چوو بهرمو پوی
رکابهرمه کی.

تَكَمَى الْبَطْلُ الْقَوْمَ: پالنهوانه که
زریپویشی نهوانی گوشت.

الْكَمَى: چهك پویش چهك له خو بهست
ه پیاوی نازاو چاو نه ترس ه (ك):
اکماء).

كَنَسَبَ فَلَانٌ كَنُوبًا: دواى هه زاری
دهوله مه ند بوو.

كَنَسَبَ الشَّيْئُ: شتهكه پته و نه ستور
بوو.

كَنَسَبَ الشَّيْئُ فِي جِرَابِهِ: شتهكهی
کۆکردموه و خستیه هه مبانه که په وه.

كَتَبْتُ يَدَهُ مِنَ الْعَمَلِ كَتَبًا: دهست
پته و و زبر بوو.

اَكْتَبَ الشَّيْئُ: شتهكه پته و بوو (فهو
مَكِيبٌ و مَكْنَسَبٌ) ه دمگوتری:

(اَكْتَبْتُ الْيَدُ) دهسته که پیستی
نه ستورو پته و بوو به هووی
کارکردنی گران و ناخو شه وه.

اَكْتَبَ عَلَيْهِ بَطْنُهُ: گه دهی توند بوو.

اَكْتَبَ عَلَيْهِ لِسَانُهُ: زمانی گیرا.

الْكَائِبُ: که سیك تیرو پر بی.

الْكُنَابُ: لقه دارخورما.

الْكُتْبَةُ: سهكویه که، قه نه فیه که

دوشهك و شتی وای له سهر

را ده خری و جیگای زیاد له نه فیه ریک

ده پیته وه.

الْكَنْيَبُ: داری وشك يان نهو وشكهٗلو
چقل و چالهی له دره خت دمكه ویتته
خوار.

الْكِنْبَارُ: حه بلی دروستکراو له توپکلی
دار نه رجیل.

الْكِنْبَرَةُ: نه رمایی لوتی گه وره.

كَنتَ فلان في خلقه كُنتاً: فلانكهس
له جهسته و قه بارمدا زهلام و كه ته بوو.

كَنتَ السقاء كُنتاً: مهشكه كه يان
تهنكييه كه چلكی ماست و شتی وای
پیوه بوو پییه وه رهق بوو بونی کرد
(فهو كنيث وقتيت).

اِكْتَنَتَ الرَّجُلُ: پیاو كه ملكه ج بوو،
پازی بوو.

الْكُنْثِيُّ: به هیزو به توانا و پیاوی پیرو
به سالاجوو، لهم پومه وه له قسه کردن و
گپرانه موهی رابردوی خوئی وشه ی
(كُنتُ) زور به گاردینئ.

الْكُنْثِيُّ: شوپنیکه شهراب و خوراک
تیدا دهرؤشرئ وه کوو حانووتی
قوتابخانه و خواردنگه کان.

كَتَدَ الشَّيْئُ كُتْدًا: شته که ی برپه وه.

كَتَدَ النُّعْمَةُ كُنُودًا: برپوای به نازو
نیعمه ته جؤزاو جؤرمکانی خودا نه بوو
و (فهو وهي كنود).

الْكُنْدَةُ: پارچه یه كه له کیو.

الكنود: سهله و پینه زان بهرام بهر
نیعمه ته گانی خودا و گله بهر

له خودا و باسی نه خویشی و كه م و
كوپیه گانی ژمانی دهكا و
نیعمه ته گانی خودا له بیر دهكا و
رژدو چروك و یاخی بوو له خودا و
زموپیه كه هیچی لی نه پړئ.

الْكُنَادِرُ مِنَ الرِّجَالِ: پیاوی كوله بنه و
خه په توله و كه رمکیوی به هیزو
قه له و به خووه و دهگوترئ: (حمار
كُنَادِرُ).

الْكُنَادِرَةُ: جؤره ماسیه كه دوگی
هیه.

الْكُنْدَرُ: به مانا (الْكُنَادِرُ) دئ و
دهگوترئ: (فیضان كنادره) كومه له
مروقیکی كوله بنه و كورته بالا.

الْكُنْدُورَةُ: زموی رهق و پته و و
به رمزومبوو و هیلانهای بازو هه لو
كه له دارو چیلکه دروست دهكړئ.

كُنَزَ فلان: فلانكهس كه ته و نافؤلابوو.

الْكُنَّارُ: دره ختی سیدر؛ دره ختی
نه بگ.

الْكُنَّارِيُّ: كه ناری؛ جؤره چوله كه یه كه
دهنگ خوش و جوانکیله یه.

الْكِنَّارَةُ: عود یان دهقو ته پل یان
ته نبور.

كُنَزَ المال كُنْزًا: مال و پارموبوله که ی ژیر

خاك کرد و کوی کردم وه هه لی گرت
و (فهو كانز وكتاز).

كَتَرَ الشَّيْءُ: شته‌کە‌ی پێچایه‌وه،
په‌ستاوتی ۵ له‌زه‌وی دا شاردیه‌وه.

كَتَرَ الإِنَاءَ: قاپه‌کە‌ی پر‌کرد ۵ باش پر‌ی
کرد.

إِكْتَنَزَ الشَّيْءُ: شته‌کە‌ کۆبۆوه، پته‌و
بوو ۵ ده‌گوتری: (ه‌ذا الکتاب مکتنز
الفراڤد).

إِكْتَنَزَ الْمَالَ: ماله‌کە‌ی په‌زمه‌نده‌ کرد.
تَكْتَنَزَ اللَّحْمُ: گۆشتی کۆبۆوه و پته‌و
بوو.

الْكِنَازُ: کاتی خورما هه‌ل‌گرتن و
که‌بس‌کردنی.

الْكِنَازُ: کۆبوونه‌وه‌ی گۆشت و قه‌له‌و
بوون ۵ ده‌گوتری: (جا به‌ کناز).

الْكَنْزُ: ماڵ و سامانی شاردراوه له‌ژێر
گل دا ۵ گه‌نجینه‌و قاسه‌ شوینی ماڵ
تیدا هه‌ل‌گرتن.

كَتَسَ الظَّنْبِيُّ كُنْسًا: ناسکه‌کە‌ چوووه
کۆزه‌و لانه‌ی خۆیه‌وه.

كَتَسَتِ النُّجُومُ كُنُوسًا: نه‌ستیره‌كان
به‌رده‌موا‌مبون له‌گه‌ر‌ان و سو‌ر‌انه‌وه‌ی
خۆیان و سه‌ر‌له‌نوێ گه‌ر‌انه‌وه
به‌ر‌پر‌ه‌وی خۆیان دا ۵ (الجواري
الكنس) نه‌ستیره‌ گه‌ر‌ۆكه‌كان، یان
هه‌موو نه‌ستیره‌كان.

كَتَسَ الْمَكَانَ كُنْسًا: شوینه‌کە‌ی ماڵی
هه‌رجی زبێ و زالی بلاوه‌بوو هه‌مووی

مائی ۵ ده‌س‌گوتری: (مَرَّوا بِهِمْ
فَكُنْسُوهُمْ) به‌لایان رۆ‌یشتن و له‌بێخ
ده‌ریان هێنان.

كَتَسَ فِي وَجْهِ فَلَانٍ: گاته‌ی به‌فلا‌ن‌كه‌س
کرد ۵ ده‌س‌گوتری: (كنس ألفه) لوتی
هه‌لق‌ر‌ی‌ن‌ج‌اندو گاته‌ی پێ کرد.
إِكْتَنَسَ الظَّنْبِيُّ: ناسکه‌کە‌ چوووه کۆزو
لانه‌ی خۆیه‌وه.

تَكْتَنَسَ الرَّجُلُ: پیاوه‌کە‌ خۆی
شارده‌وه.

تَكْتَنَسَتِ الْمَرْأَةُ: ئافرته‌کە‌ چوووه
که‌زا‌وه‌وه.

تَكْتَنَسَ الظَّنْبِيُّ: ناسکه‌کە‌ چوووه
کۆزه‌وه.

الْكِنَاسُ: شوینی چونه‌ ناو دره‌خت که
ناسک خۆی تیدا هه‌شار ده‌داو
ده‌یکاته‌ کۆزو لانه‌ی خۆی ۵ (ك:
كُنَسَ واکسه‌).

الْكُنَاسَةُ: شوینی فر‌پ‌دانی پی‌سی و
زبێ و زال.

الْكُنَاسُ: که‌سی‌ک‌ پێشه‌ی شوین
مالین و شه‌قام و کۆلان پاک‌کردنه‌وه
بێ.

الْكُنَيْسُ: په‌ره‌ستگای جوله‌کە‌.
الْكُنَيْسَةُ: که‌نیه‌شته، عیاده‌تگای

جوله‌کە‌و گا‌ور ۵ جو‌ره‌ که‌زا‌وه‌یه‌کە‌
به‌ساده‌یی دروست ده‌ک‌ری به‌مجۆره‌

كَفَّعَ النِّجْمُ: نهستیرهكه مهیلی ئاوابوونی
کرد رومو ئاوابوون پۆیی.

كَفَّعَ الْأَمْرُ: کارمهكه نزیك بوو.

كَفَّعَ فُلَانٌ: فلانكهس سهری شوڤرکرد
بههوی عهیبهو لهكهداریهكه
كه بهسهمر شانی دا هاتبوو ۵ فلانكهس
له کاتی سواڵکردن و دهست پانکردنهوه
لهخهك زۆر خوی بی پێز کردو خوی
بچوك کردهوه ۵ (فهو کانع).

كَفَّعَ عَنِ الْأَمْرِ: لهکارمهكه ترساو لێی
راکرد.

كَفَّعَ عَنِ الطَّرِيقِ: له پێگاكه لای دا.

كَفَّعَ فِي الشَّيْئِ: تهماعی کرده شتهكه.

كَفَّعَ الْمِسْكُ بِالثَّوْبِ: میسكهكه به
قوماشهكهوه نووسا یان لهسهری
كوڤووه.

كَفَّعَ الشَّيْئُ كَفْعًا: شتهكه پێوهی نووسا
دموامی کرد ۵ وشك بۆوهو گرژ بوو.

كَفَّعَ فُلَانٌ: بهرمو دم بهسهمر چهناگی دا
كهوت ۵ (فهو كنع) ۵ یان فلانكهس
جهستهی توشی شهلهلو نیفلیجی بوو
(فهو اكنع وهي كنعاء).

اَكْنَعَتِ الْعُقَابُ: دالاشهكه بالی
شوشکردن بۆ پهلاماردان و پرپدانی
نیچیر.

اَكْنَعَ فُلَانٌ: فلانكهس بۆ شتهكه زۆر
خوی زهلیل و داماو کردو ملکهچی
نواند ۵ یان سواڵی شتهكهی کرد.

چهند دارێك له كورتانی و لاخهكه
دهچهفیندرین و هارچه قوماشیکیان
پیدا دمدری بۆنهوهی سیبهر له
سوارمهكه بكاو بیشاریتهوه ۵ (ك:
كنائس).

الْمَكْنَسُ: مۆلگهو كۆزو لانهی
حهیوانه کیوی و ناسكو گاکیزی
لهکاتی گهرما.

الْمَكْنَسَةُ: گهسكه؛ نامیری شت مائین.

كَنْشَ الْكِسَاءَ كَنْشًا: قهراخو بیجاخی
قوماشهكهی ههلیپچان.

كَنْشَ السَّوَاكِ الْخَشِينِ: سهری سیواکه
زبرمهکی نهرم کرد.

الْكَنْشَاءُ: پیاوی موگرژی روخسار
ناشیرین.

الْكُنَاشَةُ: بنکی شتیك كه لقو پۆیی
لی بینهوه ۵ كۆمهله بهرمکاغهز كه
پێكهوه دمبهسترین و ورده زانیاری
جیاجیایان تیدا تۆمار دهمکری.

كَفَّعَ الْأَمْرُ كَفْعًا: کارمهكه نارمهحهتی
کرد تا گهپاندیه گیانهلاو.

الْكُفْظَةُ: تهنگهبهری.

كَفَّعَ الشَّيْئُ كَفْعًا وَكُنُوعًا: شتهكه
ویكهاتهوه چرچ و لۆج بوو وشك
ههلات.

كَفَّعَ الْعُقَابُ: دالاشهكه بالی شوش کردن
بۆ پهلاماردان و پرپدانی نیچیر ۵ (فهو
كانعة).

اَكْنَعُ الْإِبِلَ إِلَيَّ: حوشره كانى له خوى
نزيك كردنه وه.

اَكْنَعُ أَصَابِعَهُ أَوْ يَدَهُ: له په نجهى دا
يان له ده ستى دا وشكه ل يوون و گرژ
يوون.

كَنْعَ عَنِ الشَّيْئِ: له شته كه لاي دا.
كَنْعَ أَصَابِعَهُ أَوْ يَدَهُ: به مانا (اكنهها)
دى.

كَنْعَ فَلَانًا: له سهرى فلانكه سى دا.
كَنْعَ فَلَانًا بِالسَّيْفِ: به شمشير له
فلانكه سى دا تامه چه كى خوار
يوون.

إِكْتَنَعَ الْقَوْمُ: خه لكه كه گرد يوونه وه.
إِكْتَنَعَ اللَّيْلُ: شهو نزيك بؤوه.
إِكْتَنَعَ عَلَيْهِ: به زه يى پيدا هاته وه.
تَكْنَعُ فُلَانٌ: فلانكه س خوى قايم كرد
چووه ناو قه لاو شوراو دژه وه.
تَكْنَعَتِ يَدَاهُ وَرَجُلَاهُ: ده ست و قاچى
به هوى برين و شتى واوه گرژ يوون
و وشك هه لاتن.

تَكْنَعُ مِنِّي: ليم نزيك بؤوه.
تَكْنَعُ بِهِ: خوى پيوه هه لواسى.
تَكْنَعُ الْأَسِيرُ: ديله كه خوى گرموله
كردو خوى ويكه ينايه وه.

الْاَكْنَعُ: كه سيك همرودو ده ستى برابن
ه كار يك كه م و كورى تيدابى.

الْكَنْعُ: كه سيك خوى ملكه چو زهليل
بكاو ريزى خوى نه گريه (رجل
كانع) پياويكه به خوى و ژنو
منداليه وه بچيته لاي په كيكي ترو
داواى پارمه تى لى بكاو زور
بپاړيته وه.

الْكَنْعُ: نهو ناوهى له دامينى كيو له
گؤماودا بمينيته وه.

الْكَنْعُ: كه سيك له رپيازكه وه لابتدا
بؤ رپيازكى تر ده ده ست شكاو
برسيابه تى زور (رجل كنع)
پياويكى گرموله بوو، خريپوه.

المكنوع: ده ست قرتاو، دوود ده ست
براو.

كَنَفَ الْكَيْلُ كَنَفًا: پيؤمر كه ده ستى
به سهر ناميزى پيوانه كه دا گرت
بؤنه وهى شته پيؤراو كه نه كه ويته
خوار.

كَنَفَ الْقَوْمُ: خه لكه كه متالو سامانى
خويان شاردموه وه هه ليان گرت له ترسى
قاتو قري.

كَنَفَ عَنِ الشَّيْئِ: له شته كه لاي دا (فهر
كانف).

كَنَفَهُ عَنْهُ: لىي گرتيه وه، لىي قه ده غه
كرد.

كَنَفَ الشَّيْئِ: شته كه ي پاراستو
پاړيزگارىي كرد ه ده گوتري: (فلان

مَحْذُولٌ لَا تَكْفُهُ مِنَ اللَّهِ كَانِفَةً) فَلَانَكِهِس
 رِيسَاوِيهَو هِيَج شَتِيَك نِيَه پَارِيَزْكَارِيِي
 لِيْ بَكَو نَهْمِيْلِيْ حَهْيَاي بِيْجِي.
 كَنْفَ فُلَانٍ وَفُلَانٍ: فَلَانَكِهِسِي لَه
 خُوْكَرْتَو كِرْدِي بَهِيَهَكِيَك لَهْمَانَو
 مَنْدَالِي خُوِي.
 كَنْفَ يَدَه: دَهسْتِي خُوِي كِرْدَه لَوِيْج,
 دَهسْتِي خُوِي كُوْكَرْدَمُوَه بُوْنَهوِي نَاو وَ
 شَتِي وَاي تِيْدَا بُوَهسْتِي.
 كَنْفَ الْكَنِيْفَ كَنْفَا وَكَنُوْفَا: كُوْخْتَهَو
 حَهْشَارْكَهِي دِرُوسْت كِرْد.
 كَنْفَ الدَّارِ: نَاوَدَهسْتِي بُوْ خَانُووَهَكِه
 دِرُوسْت كِرْد.
 كَنْفَ الْإِبِلَ وَالْعَنَمَ: تَهْوِيلَهَو گَهوِرُو
 نَاغَهْلي بُوْ حُوْشْتَرُو مَهْرُو بَزْنَهكَان
 دِرُوسْت كِرْد بُوْنَهوِي لَهسَهْرَمَاو گَهْرَمَا
 بِيَارِيَزِيْن.
 كَنْفَ لِإِبِلَه: نَاغَهْلي بُوْ حُوْشْتَرَمَكَان
 دِرُوسْت كِرْد.
 اكْنَفَ الشَّيْئِ: شَتَهَكِهِي پَارَاسْتَو
 هَهْلي كِرْت.
 اكْنَفَ فُلَانًا: يَارْمَهْتِي فَلَانَكِهِسِي دَا بُوْ
 دَابِيْنَكِرْدَنِي پِيْدَاوِيَسْتِيَهَكَانِي.
 اكْنَفَ الصَّيْدَ وَالطَّيْرَ: يَارْمَهْتِي فَلَانِي
 دَا بُوْ نِيْجِيْر كِرْدَنِي نِيْجِيْرُو
 بَالْتَنْدَهَكِه.
 كَانَفَه: يَارْمَهْتِي دَا.

كَنْفَ الشَّيْئِ: دَهوْرَان دَهوْرِي شَتَهَكِهِي دَا.
 تَكْنَفَه: بَهْمَانَا (اِكْتَنَفَه) دِي.
 الْكَانِفَه: پَهْرَدَمُو پَهْنَاگَهَو حَهْشَارْكَهَو
 شُوِيْنِي حَهْوَانَهوَه ۵ دَهْگُوْتَرِي:
 (اَلْهَزَمَ الْقَوْمَ فَمَا كَانَتْ لَهُمْ كَانِفَةً).
 الْكُثَاْفَه: جُوْرَه حَهْئَوَايَهَكِه لَهْهَهوِيْرِي
 گَهْنَم دِرُوسْت دَهْكِرِي لَهسَهْر شِيُوِي
 تَالْتَالَو هَهوْدَا هَهوْدَا لَهْنَاو رُوْن دَا
 سُوْر دَهْكِرِيْتَهوَه، دَوَايِي شَهْكِرِي
 پِيُوَه دَهْكِرِي بَهْزُوْرِي لَهْمَانْگِي
 رَهْمَهْزَان دَا دَهخُوْرِي.
 الْكَنْفُ: پَهْنَا شَت ۵ سِيْبَهْر ۵ (ك):
 اَكْنَف).
 كَنْفَا الرَّجُلُ: بَاوَمَشُو كُوْشِي پِيَاو چ لَه
 رَاسْتَهوَه چ لَهْجَهپَهوَه.
 كَنْفَ الطَّائِرِ: بَالِي بَالْتَنْدَه ۵ (كَنْفَ اللَّهِ)
 رَهْمَهْتَو پَارِيَزْكَارِي پَهرومَرْدْگَار.
 الْكِنْفُ: هَهْر كِيْفُو پَهْرَدَهْيَهَك
 پَارِيَزْكَارِي شَتِي تَر بَكَ.
 كَنْفَ الرَّاعِي وَالصَّانِعِ وَالتَّاجِرِ: نَهَو
 مَهْخَزْمَنُو گَهْمَنْجِيْنَهِي پِيْشَهوَمَرُو
 بَاَزْرْگَان شَتِي خُوْيَانِي تِيْدَا هَهْئَدَمْگَرَن.
 الْكَنْفَانِي: حَهْئَوَاچِي، دِرُوسْتْكَارِي
 حَهْئَوَا پَان فَرُوْشِيَارِي ۵
 حَهْئَوَا فَرُوْش.
 الْكُثُوْفُ: حُوْشْتَر كِه خُوْ بَخَاتَه نَاو
 حُوْشْتَرِي تَرْمُوَه لَهسَهْرَمَا ۵

دمگوترئ: (اَكْتَتِ الْمَرْأَةُ) ناهرمتهكه
روخسارى خوى داپوشى.
اِكْتَنُ الشَّيْئُ: شتهكهى پهردهپوش
کرد.

اِسْتَكَنُ: شتهكهى خوى داپوشى، چووه
پهردهوه خوى حهشاردا.
الكانون: ئاگردان ۵ پياوى كهتهو
پمزاگران و ورگ زل ۵ كهسيك
دابنيشى چاومپنى ههوال بكا
بوئهوهى بيبيسى و ليكولينهوهى
تييدا بكاو بيگوازيتتهوه ۵ (ك:
كوئين).

كانون الاول: مانگى ديسه مبهره ۵
(مانگى دوانزه).

كانون الثاني: مانگى پهنا مبهره ۵
(مانگى يهك).

الكان: پهرده ۵ همرشتيك شتيكى تر
داپوشى و پاريزگار يى بكا.
الكنانة: تورمهكه چهرمىكه تيرى تييدا
هه لدمگيرئ ۵ (تيردان) ۵ هه مبانهى
سهرمتير ۵ ولاتى ميصر.

الكن: بهمانا (الكان) دئ ۵ همرشتيك
گه رماو سه رما له خانو و خيمه و
كه پرو سابات بگيرپتتهوه ۵ (ك:
اكان و اكبة) ۵ قورنان دمهرموى:
﴿وَجَعَلَ لَكُم مِّنَ الْجِبَالِ اَكْنَانًا﴾.

الكنة: كهنى؛ زنى كورپ يان زنى برا
(براژن) ۵ (ك: كائن).

حوشترئك له حوشترئ تر كه نارگير
ببئو بهتهنيا له ئاغه لئ خوى دا
پال بكهوى ۵ مهرو بزنى تار بوو
له پانه مهر.

الكنيف: پهرده ۵ مه تال و ديوجامه ۵
نهو ديكورو سهردمرانهى له سهر
دهرگاي مه دخه ل خانوو دروست
دهكريئ ۵ تهويله و ئاغه ل كه بو
حوشترئ مهرو بزنى دروست دهكريئ
۵ ئاودمست.

المُكْنَفُ: (رَجُلٌ مُّكْنَفٌ اللَّحْيَةِ)
پياويكى ريش پان و زله.

كَنْقَشْ: كابرا له مالى خوى دانىشت له
پوژانى شهرو ههراو فيتتهو ناشوب
دا ۵ لاشهويله هاوسا.

كَنْكَنَ فُلَانٌ: فلانكس ههلات ۵
ته مبهل و تهومزهل بوو له مالى خوى
دانىشت.

الْكُنْكَانُ: كوئكهن، جوړه ياريهكى
كاغهزه.

كَنَ الشَّيْئُ كُنُونًا: خوى حهشاردا.

كَنَ الشَّيْئُ: شتهكهى پهردهپوش كرد ۵
داپوشى.

اَكَنَ الشَّيْئُ: شتهكهى شاردهوه.

كَمَنَ الشَّيْئُ: بو زهدمپوئى له ماناي
(كَنَ) دا دئ.

اِكْتَنَ الشَّيْئُ: شتهكهى خوى حهشاردا
۵ خوى داپوشى ۵ چووه پهردهوه ۵

الْكُنْه: سويبان، ديكور كهله ديوارى

خانوَ دمردهچى ۵ يان سهردمرانوَ

سهقى سهردمرگاى سهرمكى خانوو

۵ سهكو و رهقهى لهناوَ خانوودا بو

لهسر نوستنوَ شت لهسر دانان ۵

(ك: كنان).

الْكُنْيَة: ژنى پياو (ك: كنان).

المُسْتَكْنَة: رِقوَ كينه.

المَكْنُون: شاردراوه و پاريزراو و دوور

لهبهرجاوى خهلك ۵ ناديارو دهست

پى نهگهپشتو و دهست لى نه دراو ۵

قورنان دهفرموى: ﴿وَيَطْرُفُ عَلَيْهِمْ

غِلْمَانٌ لَهُمْ كَأَنَّهُمْ لُؤْلُؤٌ مَّكْنُونٌ﴾.

كَنَهَ الامرَ كُنْهًا: راستى شتهكهى زانى ۵

حهقيقهتهى كارمكهى بۇ دمركهوت.

اَكَنَهَ الامرَ: بهمانا (كَنَهَة) دى.

اِكَنَهَ الامرَ: بهمانا (كَنَهَة) دى.

الْكُنْه: كرؤك و جهوهمرى شت ۵

حهقيقهته و كۆتايى شت ۵

دهگوترى: (بلغت كُنْهَ هذا) ۵

(واعرف كُنْهَ المعرفة) ۵ ههروا بهمانا

نهندازه دى ۵ دهگوترى: (فعل فوق

كُنْه استحقاقه) زياد له نهندازهى

مافى خوى كارى كرد ۵ كاتو زهمان

۵ دهگوترى: (فعلت هذا الشئى في

غير كُنْه) نهو شتهم لهكاتى خوى دا

نهنجام نهدا.

الْكَنْهَوْرُ من السحاب: ههورى گهورى

وهكوو كىو ۵ يان ههورى سبى

گهوره ۵ تاكهكهى (كَنْهَرَة).

كَنْهَف: بروانه (كَهَف).

كَنَى عن كذا كناية: بهكنايهو دركه

لهو شته دوا ۵ راستهوخو باسى

شتهكهى نه كرد ۵ (كَنَى الرجل)

بهشيوهى كونيه ناوى فلانكهسى

هينا وتى: (أبر فلان وأبر فيسار).

اَكْنَاهُ وَكُنْاهُ بكذا: بهشيوهى كونيه

ناوى هينا، بانگى كرد.

اِكْنَى بكذا: بهو ناوه ناوى نا.

تَكْنَى فلان: فلانكهس لهكانى شهردا

كونيهو ناو و عينوانى خوى ناشكرا

كرد بۇنهوهى بناسرى ۵ نهو شيوه

دابو نهريتى پالنهوانو شهركهمرانى

جهنگه.

تَكْنَى: خوى داپوشى، خوى هشاردا.

تَكْنَى بكذا: بهو ناوه ناوى نا.

الكناية: له بوارى زانستى بهيان دا

بريتيه له گوتنى وشهو رستهيهك

دياردهو تايبهتهمندى شتيكت

مههست بى بشتوانى ماناى

نهصليش بهرجاو بگرى لهم روهوه

قهريتهيهك نهبى مانيع بى لهوه ۵

بۇنونه بلئى:

أمة الدولار: مههستت نهريكا بى.

الناطقین بالضاد: نه ته وهی عمره ب.

الکھوْدُ: گورج و خوْشِرُوْ.

نظافة الید: نه مین و رِموشت بهرز.

الکوهْدُ: کهسیک به هوی پیرییه وه

الکُنیة: همر ئیسمیک به (أب، أم، ابن،

توشی لهرزین بووین.

بنت) دهست پی بکا و مگوو (أبو

کَهَرُ النهار کَهَرًا: رُوْزمکه بهرزبووه

الحسن، أم الخير، ابن عباس).

درهنگ بوو ه دمگوتری: (کَهَرُ الضحی)

کَهَبَ لَوْنُهُ کَهَبًا وَکُهْبَةً: رِمنگی تهپو

چیشته نگاو درهنگ بوو.

تُوْزی ره شبوی کهوته سهر ه (فهو

کَهَرُ الحر: گهرما تاوی سه ند.

اکهب وهي کهباء) ه (ک: کُهَب).

کَهَرُ فلان: فلانکس پیکنی.

إکھاب لَوْنُهُ: بُوْ زیدمرویی له مانای

کَهَرُ الغلام: گهنجهکه خهریکی گائتهو

(کُهَب) دی.

کهپ بوو.

الکُهَب: پیره حوشر، پیره گامیش.

کَهَرُ فلاناً: فلانکسی ملکه چ کرد ه

الکُهْبَةُ: تاریکی، یان تهپو توْزیکی

بهروی گرژ و مونه وه پیشوازی له

مهیلو رهش.

فلانکس کردو به جاوی بی رِزیه وه

کَهَدَ فلان کَهْدًا وَکَهْدَانًا: نیلحاحی کرد

سهیری کرد.

له داواکارییه کهی دا ه ماندوو بوو،

کَهَرُ القوم: ژن و ژنخوازی له گهل

شهکت بوو.

خه لکه کهدا کرد.

کَهَدَ في الشيء: پهلهی کرد له رُوْیشتن

الکهرور والکهرورة: رو گرژو خه لک

دا.

رِمتین.

کَهَدَ فلاناً: فلانکسی هه لئا بُوْ خیرا

کَهَرَبَ مَسْقَط الماء: شوینی هه لِرْژانی

رُوْیشتن.

ناومکه کارمبای بهرهم هیتا.

اکَهْدَ فلاناً: فلانکسی ماندو کرد.

کَهَرَبَ الشيء: شته کهی شه حن

إکوهْدُ الشيخ والفرخ: له لاوازی و

کردموه، هیزی وزهی کارمبایی

زهبوونی دا پیرمه میرده که یان

خسته ناو.

بیچومه که لهرزی.

کَهَرَبَ الاسلاك، و کَهَرَبَ المصنّع:

الکهداء: جه تیو، کارمکر له م روموه

شوینه که کارگه که نامیرمگانی

که چوستو چالا که له

تمزویر کردن به هیزی کارمبایی.

خز مه تکر دنی ناغازنی دا.

كَهْرَبَ الْخَطِ الْحَدِيدِي: هَيْلِي

ئاسنینه که وارغونه کانی به وزه ی
کارمبایی که وته گهر.

كَهْرَبَ الْخَطِ الْحَدِيدِي: وارغونی

شهمه ندمه رمکه ی به وزه ی کارمبا
رؤیاند.

كَهْرَبَ الشَّيْءِ أَوْ الشَّخْصِ: کارمبا

شته که ی گرت یان له شه خصه که ی
داو کوشتی.

تَكْهَرَبَ: بۆ موتاومعه ی (كَهْرَبَ) دئی ۵

دمگوتری: (تَكْهَرَبَ الشَّالُ: تَكْهَرَبَ
المصنع)

الكَهْرَبَاءُ: مادیمه کی راتینجیه رهنگی

زمرده، په که م مادیمه که که زاندراره

به هوی شیلان و دمست پیداهینان دا

کارمباوی دمبی، هر له نه می شه وه

وشه ی (الکهربائية) داتاشراوه ۵

هه روا ناوه بۆ نه وه هۆکاره

سروشتییه ی که به شیومیه کی گشتی

کیشکردن و فرپندان (تجاذب و تنافر) ی

لی پهیدا دمبی له ناگامی دمست پندا

هینان و لیک خشان و گهرمبوون و

تهفاعولی کیمیاوی.

الکهربا: به مانا (الکهرباء) دئی.

الکهربائي: پسه پۆر له زانیاری بواری

که هه رما ۵ یان که سیک پیشه ی

نیشی کارمبایی بی ۵ ته یاری

کارمبایی وزه ی کارمبایی ناوماده ۵

گلۆبی کارمبایی.

الكَهْرَبَةِ: پهیداکردنی وزه ی کارمبا

به هه ر شتیک بی ۵ کارمبا لی دراو.

الكَهْرَمَانُ: جۆره بنیشت و جه ویه که

هه ندی درهختی تایبه تی له

رۆزگار ه جیولۆجیه کۆنه کان دا

دمریان داوه.

اِكْتَهَفَ: نه شکوه ت نشین بوو.

تَكْهَفَ: به مانا (اِكْتَهَفَ) دئی.

تَكْهَفَ الْجَبَلُ: کیومه که نه شکوه تی زۆر

تی دا بوون.

تَكْهَفَ الْبُرُ: ناو لای خواروی

بیرمه که هه لۆل کرد، نه گهر گوئی

بۆ هه لبخه ی دنگیکی نایاسایی لی

دمبیسری.

تَكْهَفَتِ الرِّثَةُ: سییه کان به هوی

نه خۆشی سیله وه کونکون بوون.

كَتْهَفَ عَنَّا: به په له رۆیی و جیی

هیشتین.

الكهف: نه شکوه ت، کونه شاخ.

كَهْ كَهْ: لاسایی کردنه وه ی دنگی

پیکه نین و حیلکه ی نه سپ و نه ری

شیر.

كَهْ كَهْ الْمَقْرُورُ: کابرای سه رما بوو

هه ناسه ی گهرمی خۆی کرده ناو

دوو دمستی خۆیه وه.

كَهْكَهَ الاسْدُ او البعيرُ: شيرمه يان
حوشترمه دمنگی خوی له قورگی
دا هیناو برد.

كَهْكَهَ الرجلُ: پیاوهكه له قاقای
پيگه نینی دا.
تَكَهْكَهَ عنه: لاواز بوو.

الكُهَاجَةُ: پیاویكه به پواښت وادمزانی
پیدمهکنی که چی وایش نیه.
الكُهَاجَةُ: لاوازو زموون.

الكُهَاجَةُ: پیاوی به سامو هه یبهت ه
کارمه مری قه ڼه و.
كاهل فلان: پیاوهكه پیر بوو ه ژنی
هینا.

اِكْتَهَلَ: به مانا (کاهل) دی.
اِكْتَهَلَت النعجة: مهرمه ددانی ته و او
بوون.

اِكْتَهَلَ الثَّبْتُ: رومهكه په پيگه یی و
گولی کرد.

اِكْتَهَلَت الروضة: باخهكه رومهكو
گولمهکانی تیکچرژان و خویان
نارایش دا.

تَكَهَلَ النباتُ: رومهكه په پيگه یی و
گولی کرد.

الكاهلُ: ناوشانی مروغه ه شوینی
به یهك گه یشتنی ملو پشته ه
دمهگوتری: (فلان کاهل بی فلان)
فلانکس پشٹیوان و راگری هؤزی

فلانه، له کاتی تهنگانه و ناخوښی دا
پټپهرو په نایانه ه دمهگوتری: (انه
لشدید الکاهل) نه و پیاوه پیاویکی
خوړاگرو ورمه رزو بهرگریکمره ه
ههروا ناوه بؤ دمنگی رق هه ڼساو ه
بؤ حیلکه و باره ی که ڼی چه موش،
دمهگوتری: (انه لذر کاهل) ه (ک:
کراهل) ه (کراهل اللیل) سهرمتای
شهو نیوه شهو.

الكَهْلُ: که سیك ته مهنی له سی
تټپهری تا ته مهنی په نجا سالی ه
(ک: کهول و کهل و کهلان) ه
دمهگوتری: (طار له طائر کهل)
بهخت و شانسی چاکی هینا.

الكَهْلُولُ: سهخی و نانیدمو دمست و دل
فراوان.

كَهَمَ الرجلُ كَهَامَةً: پیاوهكه ته مبهل بوو
له یارمه تیدانی لیقه و ماو، خوی پاش دا
له چون یؤ هاوکاریکردن له شهری
بهرگری دا ه (فهو کهام).

كَهَمَ السَّيْفُ: شمشرمه کول و نه پړ بوو.
كَهَمَتِ الشدائدُ الرجلَ كَهَامًا: روداوو
کارمسات پیاوهكه ی ترسنوځ کرد.

كَهَمَ بَصْرُهُ: چاوی کهم بینا بوو.
كَهَمَ لِسَانُهُ: زمانی گړاو نه پتوانی بدوئ.
كَهَمَتُهُ الشدائدُ: بؤ زیدمړوی له مانای
(کهم) دا دی.

تَكْهَمَ فُلَانٌ: به مانا (كَهَمَ) دئ ۵

رۆبه رۆی شمرۆ ناخۆشی بۆوه.

كَهْمَسٌ: قاچه گانی خۆی لێك نزیك

کردنه وه و تهپو تۆزی بهرپا کرد.

الْكَهْمَسُ مِنَ الرِّجَالِ: بیاوی کورته

بالا ۵ رهماگران و رۆخسار ناشیرین ۵

شیر ۵ گورگ ۵ خوشتری دوگ

گهوره.

كَهَنَ لَهُ كَهَانَةٌ: ههوالی غهیب و نادیار

پیدا ۵ (فهر کاهن).

كَهَنَ لَهُم: قسهی کاهینانهی بۆ کردن ۵

وتهی کاهینه کهی بۆ گیرانه وه.

كَهَنَ كَهَانَةٌ: بوو به کاهین و کوئه ومانی

۵ یان پیشهی کوئه ومانی بوو به

سروشت و غه ریزه.

كَاهَنَةٌ: دورویی بۆ کرد، ماستاو جیه تی

بۆ کرد.

تَكْهَنَ لَهُ: به مانا (كَهَنَ) دئ ۵ قسه گانی

شو بهیان به قسهی کاهین و

کوئه ومانی.

الْكَاهِنُ: کوئه ومانی، هه رکه سیك لاهی

زانینی زانیارییه کی ورد لّی بدا،

لاهی زانینی عیلمی نهینی لّی بدا ۵

له کۆن دا عه ره به گان به

نه ستیره ناس و پزیشک و نه و جوژه

کهسانه یان دمگوت کاهین ۵ که سیك

نیش و کاری په کیکی تر له نه ستۆ

بگری و هه لی سورپنچ ۵ له لای

جوله که و گاور کاهین به که سیك

دمگوتری بگاته پلهی که هه نوتی ۵

له لای ناپینه گانی تر جگه له

نی سلام به که سیك دمگوتری:

سه روکاری دابو نه ریت ته

ناپینی به گان بکاو کوشتنی

قوربانی به گان نه نجام بدا.

حُلُوات الكاهن: سه ره له مانه ی

کوئه ومانی ۵ (سَجَع الكهان) قسه

رێکخوا و مگانی کوئه ومانی: که

جوژه سه ره و او و مقعیکیان هه یه.

الْكِهَانَةُ: پیشهی کوئه ومانی.

الْكَهَنُوت: نه رکی سه ره شانی

کوئه ومانی ۵ (رجال الكهنوت)

بیاوی ناپینی جوله که و گاور ۵

مال و قه شه.

كَهْ كُهوْهُ: پیر بوو.

كَهْ السکران فی وجه من یستنکبه:

سه ره خۆشه که هه ناسه ی دا.

كَهْ كُهوْهُ: هه ناسه ی دا.

الْكَهْ: خوشتری که ته ی پیر ۵ پیره ژن.

كهی فُلان كهی: فلان کهس تر سنۆك بوو،

لاواز بوو بۆنی دهمی گۆرا دهمی بۆنی

ناخۆشی لّی هات ۵ دهم و حاوی په له ی

لّی په یدا بوو.

كهی فُلان: فلان کهس به هه ناسه ی

گه رمی خۆی سه ری په نجه گانی

گه رم کردموه.

اکهي عن الطعام: وازی له خوارنده که هینا.

اِكْتَهَى فلاناً ان يَكَلَّمَهُ: فلانکسی به گهرمو شکۆمهند زانی و زاتی نه هینا قسمی له گهال بکا.

الاکمی: بهردیکه درزی تیدا نه بی.

الاکهاء: پیاو ماقول.

الکهاة: پیره حوشتی که ته و گهره.

کاب کویا: به کوپ شله مه نییه که ی خواردموه.

کوب کویا: ملی باریک و سه ری زل بوو (فهو اکوب وهي کوباء).

کوب الشئین: شته که ی به دمه سکه سندول ورد کرد.

الکوب: کوپ و پیاله ی شوشه که قلفه ی پیوه نه بی.

الکوبة: بهردیکی راسته و پاسته کراوو دریزه دهرمان و شتی وای پی ورد دمکری (دمسکه سندول) و نامیریکی موسیقایه دمشوبه یته عودو که مان و نهر د پان شترمنج.

کوٹ الزرع: کشت و کاله که جوار پینج په لکی دمرکردن.

الکوث: کشت و کالیک جوار پینج په لکه گه لای لی دمرکه وت و خوفی کورت.

ککوثر: برپوانه ماده ی (کثر).

الکوثر: برپوانه ماده ی (کثر).

الکوثل: برپوانه ماده ی (کثر).

کاح فلاناً کوحاً: شهر ی له گهال فلانکس کردو به سه ری دا زال بوو.

کاح الشئین: شته که ی نوقمی ناو ناو کرد، پان ژیرخاکی کرد.

کاوحه: شهر ی له گهال کرد و جوینی پید، دژاپه تی خوی بو ناشکرا کرد.

کوحه: بو زیدمروپی له مانای (کاح) دا دی.

کوخ الزمام البعیر: لغاومه که حوشرمه که ی ژیربار کرد.

تکاوحا: کیسه یان تیکه وتو بوو به ناخوشیان.

الکوخ: کوخ؛ خانویکی بچکوله یه بانه که ی و مکوو پستی ولاخ لیزو سهر ته لانه و بی هه واکیش و گونه بانه و ههر کوخ و خانویک کشتیار و رهمزوان بیکاته شوینی حه وانه وهی خووی و لییه وه چاودیری کشت و کال و رهمز باخه که ی بکا.

کاد يفعل کذا کوداً: نزیک بوو نه وه بکاو نه یکرد.

کاد: فعلی رابردوه ناقیصه نیسمه که ی مه رفوعه و خه بهر مه که ی فیعلیکی موزاریعه، نزیکیوونه وهی شت دهگه یهنی (واته: نزیک بوونه وهی

هاتنه جی مانای خه بهر مکه بو
نیسمه که).

گارَ فی مشیتَه کَوْرًا: له پویشتن دا
بهلهی کرد.

گاد: به مانا (أراد) دی.

گارَ الکارة: تیښوی سه مفری له کوئی
خوی شته که دا.

گاد فلاناً عن الشئین کَوْدًا ومکادًا:

فلانکه سی لهو شته مهنه کردو
نه بهیشت بیکه.

گار الارض: زهویه که ی هه لکولی.

اکارَ علیه: زهلیلی کرد، لاوازی کرد.

گاد بنفسه: خوی کرده قوربانی ه گیانی

کَوْرَ الشئین: شته که ی لول کرد
بهیچایه وه.

خوی بهخت کرد.

کَوْرَ المتاع: کالو شت و مه که گانی

کَوْدَ الشئین: شته که ی کو کرده وه وه

خستنه سهریه که و شته که ی دان.

کردیه کو مه لیک ی ته و او.

کَوْرَ الله اللیل علی النهار والنهار

إِکْوَادَ الشیخ: بپروانه ماده ی (کَاد).

علی اللیل: خودا شه و پوژی

الکَوْدَة: همرشتیک کوی بکه یه وه وه

زیادو کهم و دریژو کورت کردن

بیکه به کو مه ل له دانه ویله و گل و

له می هه لگرت خستیه سهر نه و و

لب و شتی وا.

بهیچه وانه شه وه.

المکادَة: ده لیک ی: (لا مُهْمَة لی ولا

کَوْرَ فلاناً: فلانکه سی به زهوی دا داو

مکادَة) نه ده مه وی نه وه بکه م و

سهرهنگری کرد.

نه نزیکه به مه وی بیکه م.

کَوْرَتَ الشمس: خور پوناکیه که ی

کَوْدَنَ فی مشیه: بپروانه ماده ی (کَدَن).

بهیچرایه وه و مکو و قوماش و شتی وا

کَوْدَ الإزار: دهر پییه که گه شته توپی

لول درا ه یان پوناکی پوچایه وه وه

سمتی.

نه ما.

کَوْدَ فلاناً بالعصا: به گوچان

إِکْتَارَ الرجل: بپاومکه سهرهنگری کرا،

له فلانکه سی داو لی دانه که ی

به زهوی دا درا.

ناراسته ی نیوان پان و کلوتی کرد.

إِکْتَارَ الفرس: نه سپه که له کاتی

الکاذان: بپاوی که ته ی قه له و.

غاردان و بازدان دا کلکی به مرز

الکاذَة: گوشتی لای ژوروی پان ه واته

کرده وه.

گوشتی توپی سمت.

إِکْتَارَتِ الناقة: حوشرمه که له کاتی

الکاذی: جوړه دره ختیکه ه بپروانه

که ل دان دا کلکی به مرز کرده وه.

ماده ی (کَدَو).

اِكْتَارَ لِفَلَانٍ: خۇى نامادە كرد
بەجنىۋدان بەفلان.

اِكْتَارَ الشَّيْئِ: شتەكەى خستە سەر
يەك.

تَكْوَرُ الرَّجُلُ: پياومكە قاچى ھەلكردن
خۇى گورج كرد، خۇى گيف دا.

تَكْوَرُ الْجَبَلُ: كىۋمكە پوخا.
تَكْوَرُ السَّائِلُ: شلەمەنىەكە تكەى
كردو داجۇرپايە خوار.

الْكَارَةُ: ئەۋەى كۆدەكرېتەۋەو شەتەك
دەدرىۋ لەكۆل دەدرىۋ لەبۇۋو لە
پۇشاك.

الْكِرَانُ: كۆلەسە ھەنگ: شوپنى
تەنگەبەر: كە دروست دەكرى بۇ
ئەۋەى ھەنگ شانە ھەنگوپنى تىدا
رپەستىۋ ھەنگوپنى تى بكا.

الْكِرَاةُ: بەمانا (الْكِرَاۋ) دىۋ
پەرپۇيەكە ئافرەت دەپخاتە سەر
سەرى خۇى.

الْكِرْ: كۆمەلى زۇر لە خوشترو
رەشەۋلاخ (جەلەبە خوشترو
گاپەلۋ گارپان) ۋ زىادە ۋ دەگوترى:
(نمود بالله من الحر بعد الكِرْ)
پەنادەگرپن بەخودا لەكەمۋ كورتى
دواى زىدەبۋون.

الْكِر: كورەى ئاسنگەر ۋ بارگەنەۋ
كەزاۋە ۋ (ك: اكرار وكران) ھىلانە
ژەنگەسورەۋ زەردەۋالە.

الْكُورَةُ: دەفەرو ناۋچە ۋ چەند شارو
گونىدو ھۇيەيەكە پەپۋەندىيەكى
تايپەتايان پىكەۋە ھەيە.

الْكُورَةُ: شانەھەنگۋ خەليە ھەنگۋ
كۆلەسە ھەنگ.

المِكْوَرُ: (رجل مِكْوَر) پياۋيىكى خرابۋ
رەۋشت ناشىرىنە ۋ زۇر بلىۋ
چەقەچەناۋە.

كَازَ كَوْزًا: بە گۆزەۋ كىتەلە ناۋى
خواردەۋە.

كَازَ الشَّيْئِ كَوْزًا: شتەكەى كۆكرەۋە.

اِكْتَارَ: بەمانا (كَازَ) دىۋ دەگوترى:
(اِكْتَارَ المَاءُ) ئاۋمەكى كۆكرەۋە.

تَكْوَرُ الْقَوْمُ: خەلكەكە گرىدبۋونەۋە.
الْكوز: گۆزە (گۆزەى ئاۋ).

المِكْوَرُ: (رجل مَكْوَر الرأس) پياۋيىكە
سەر درېژە.

الْكَوْزَبُ: برۋانە مادەى (كَزَبَ).

كَاسَ الْإِنْسَانَ كَوْسًا: مەرۋفەكە لەسەر
قاچ رۇيشت.

كَاسَتَ الْحَيَوَانَ: ئازەلەكە قاچىكى
پەپرىۋ لەسەر سى قاچ رۇيشت.

كَاسَ الْعَقِيرَ: خوشترە قاچ پەپرىۋەكە
بەسەر پىشەۋەى دا تىرپل بۋو.

كَاسَتَ الْحَيَةَ: مارەكە لە شوپنى خۇى
پاپۇكەى بەستۋ خۇى خىركردەۋە.

کاس فی سیرہ: لہ رؤیشتن دا قونگرانی
نواندو تہمبہل بوو.

کاس فی البیع: لہ مامہ لہکھی دا
نرخہکھی کہم کردموہ ۵ دمگوتری: (لا
تکسني يا فلان في البيع): فلانکس
نرخي کالاکہ کہم مہکمرہوہ.

کاسی فلانا: فلانکسی خستہ سہر زہوی،
یان بہسہر سہری دا تریلی کرد.
اکاس فلانا: بہمانا (کاسہ) دی.
کوسہ: بہسہر سہری دا تریلی کرد ۵
یان ژہرو ژوری کرد.
اغتاسہ عن حاجتہ: لہنیشہکھی
مہنہی کردو نہیہشت لہنجامی
بدا.

تکاوَسَ لَحْمُهُ: گوشتی کہوتہ سہر
یہک و قہلہو بوو.
تکاوَسَ العُشْبُ ونحوہ: گیاو گزمکہ
زور بوو تیک ہالا.
تکوس الرجل: پیاوہک تئ شکاو
نشوستی بہسہر دا ہات.

الکاس: سوکراوی وشہی (الکاس).
الکوس: جونبوش ہاتنی دہریاہو
نزیکبونہوہی دہریاوانہکانہ لہ
خنکان.

الکوس: تہپل ۵ داریکی سی سوچہ
(سی گوشتہیہ) دارتاش گوشتی
تہختہ دارمکانی ہی مہزمنہ دہکا.

الکوساء: (ارض کوساء) زمویہکی
فرہ گیاو گزمہ، گیاو گزمکہی پرو
تیکچرژاوهو سواری یہک بووہ.
الکوسۃ: کولہکھیہکی وردہ
دہکوئیندری و دہخوری.
الکوسی من الخيل: نہسبی قاج کورت
(دہست کورت).

کوسج: پروانہ مادہی (کسج).
تکوسج: پروانہ مادہی (کسج).
الکوسج: پروانہ مادہی (کسج).
کاع الکلب کوعا: سہگہک بہناو لمبہلان
دا رؤی و بہہوی گہرمی لمبہکہوہ
قاجہکانی راست دانہدہنان ۵ لہسہر
چوکی رؤی نہیتوانی ہلئس.
کاع عن الثئین: لہشتہکہ ترسا.
کوع فلان کوعا: فلانکس لہپہدہستی
بہنا مہچہکی نہستور بوون ۵
مہچہکی وشک و باریک بوو ۵
دہستہکانی پروان لہیہکتر کرد ۵ (فہر
اکوع وھی کوعا).

کوعہ بالسيف: بہشمشیر لیی دا
تالہپہدہستی خوارو خنج بوو.
تکوعت یدہ: دہستی خوار بوو.
الکاع: لہپہدہست بہلای قامکہ
بچکولہوہ، گہ پشی دمگوتری:
(الکرسوع).

الکوع: له په دده ست به لای قامکه
 گه ورموه ۵ (ک: اکراخ).
 کاف الادیم کَوْفًا: قهراخو بیجاغی
 چهرمه که ی بری.
 کَوْفَ الرَّجُلُ: پیاوکه هاته شاری
 کوفه.
 کَوْفَ الشَّيْئِ: شته که ی دوور خسته وه.
 کَوْفَ الادیم: چهرمه که ی بری.
 کَوْفَ الکاف: پیتی کافی نووسی.
 تَكْوَفَ الرَّجُلُ: پیاوکه خوی شوبهاند
 به دانیش توانی شاری کوفه ۵ یان
 خوی به کوفه یی له قه لاه دا.
 تَكْوَفَ القومُ: خه لکه که کۆبوونه وه و
 خه رمانه یان به ست.
 الكَوْفَى: دمگوتری: (الناس في كوفي من
 أمرهم) خه لکه که دمر باره ی نیشی
 خۆیان پێک و پێک نین.
 الكَوْفَانُ: لمبی خه رمو بیوو، کۆمه له لمبی
 خه رگراوه ۵ قه صه ب و درمختی بی
 که لک و شین بوو له شوینی
 نه گونجاو ۵ نا په حه تی و چورتم و
 ناخوشی ۵ شه ری سامناک ۵
 بهرگری و پاریزگاری له ماف و
 نه ته وه و ناموس.
 الکوفية: پارچه قوماشی ناو ریشم و
 شتی وا که دمگرتیه گۆترمو له ژیر
 عه گاله وه سه ری پی دادمه پۆشری ۵
 یان له مل دمنا ئیندری.

كَوْكَبَ: بپروانه ماده ی (ککب).
 الكَوْكَبُ: بپروانه ماده ی (ککب).
 الكَوْكَبَة: بپروانه ماده ی (ککب)..
 الكوك: خه لۆزی کۆک ۵ خه لۆزی ماوه
 له عه مه لیه ی چۆراندنه وه ی
 خه لۆزی بهرد.
 الكوكايين: ماده یه کی سه رکه ره
 له گه لای رومه کی کۆکا به ره هم
 ده هیندری و له بواری پزیشکی دا بۆ
 کاری سه رکردن به کار ده هیندری.
 تَكْوَلُ القومُ: خه لکه که خه ربوونه وه.
 تَكْوَلُ على فلان: خه لکه که
 گه له کۆمه کیان له فلان کردو
 به جنیو و به لیدان په لاماریان داو
 وازیان ئی نه هینا.
 إكْأَلُوا عليه: لیبی خه ربوونه وه،
 گه له کۆمه کیان ئی کرد.
 الاكْوَلُ: گرد، ته پۆلکه، کیوی بجوک ۵
 (ک: اکاول).
 الکولان: نه سه ل (درمختی نه سه ل).
 الکولایا: توپکلی درمختی کۆلایا که
 ماده ی صابونی تیندایه بۆ
 په لیداردنی که ف و هه لچون له
 مه شروبات به کار ده هیندری.
 کوم الشئ کوما: شته که گه وره بوو ۵
 به زۆری بۆ گه ورمبوونی دوگی حوشر
 دمگوتری و به کاردی ۵ دمگوتری: (کوم
 البعير، فهو اکوم والناقة کوما).

كَمِ الشَّيْنِ: شتهكهی كۆكردمهوه

همندیكى خسته سهر همندىكى.

اِكْتَامَ الرَّجُلُ: بیاومكه لهسهر سهری

پهنجهكانی قاجی ههئروشكا.

الْكَوْمُ: كۆمهله شتی خرکراوه

لهههرشتیک بئ ۵ بهرزاییو

تهبۆلکه ۵ (ك: اكرام وکیمان).

الْكَوْمَةُ: بهمانا (الْكَوْمُ) دئ.

كان كونا وکیانا: پهیدا بوو.

كَوْنُ الشَّيْنِ: شتهكهی له پارچهكانی

پێك هینا ۵ پارچهكانی لێك دانو

شتهكهی دروست کرد.

كَوْنُ الله الشَّيْنِ: خودا شتهكهی

لهنهبوونهوه هینایه گۆرهبانی

بوونهوه.

اِكْتَانَ الشَّيْنِ: شتهکه پهیدا بوو.

تَكُونُ الشَّيْنِ: شتهکه پهیدا بوو ۵

دمگوترئ: (كَوْنُهُ فَتَكُونُ) ۵ پهیدای

کردو پهیدا بوو ۵ كهوته جم و جۆل

۵ عهرمب بهناحهز دهئین: (لا كان

ولا تَكُونُ) نهبووه نهجولاومهوه.

تَكُونُ فلاناً: جووه سهر شیوهی

فلانکس ۵ شیوهی نهوی گرت ۵

لهههرموودهی پیغهمبهردا (د.خ)

هاتوو: (من رأني في المنام فقد رأني

فان الشيطان لا يتكلمني).

إستكان: ملکهجو زهلیل بوو.

الكائنة: پوداو، ههبوو ۵ (ك: كوانن).

الكائون: بپروانه مادهی (كَن).

الْكُونُ: ههبوونی پههاو گشتی ۵ ههروا

ناوه بۆ نهو شتهی بهیهك تهكان

پهیدا دهبی ۵ ومکوو پهیدا بوونی

پوناکی لهدوای تاریکی.

الکونان: دونیاو قیامت.

الکينة: حالهتو چوئیهتی ۵

دمگوترئ: (بات فلان بکینه سوء)

فلانکس بهحالیکی ناخۆش پۆزی

لئ بۆوه.

المكانُ: مهنزلو شوین، پلهو پایه.

المكانة: شوین، پلهو پایه.

كاهَهُ كَوَّاهُ: بۆنی دهمی کرد.

كَوَّاهُ الرَّجُلُ كَوَّاهُ: بیاومكه سهرسال بوو.

تَكَوَّهت عليه اموره: نیشهکانی زۆرو

پهرتهوازه بوون.

كَوَّى في البيت كَوَّةً: کونی دوکهلگیشو

ههواگیشی لهخانووهکه کرد.

تَكَوَّى: چوووه ناو شوپینتیکی

تهنگههمرموه تییدا ویکهاتهوه.

الْكُو: کونی دیوار (پهنجهره) بۆ

دوکهل دهرکردن و ههوا هینان و

گۆرپهین و پوناکی ناو خانومهکه.

الْكُوَّةُ: بهمانا (الْكُو) دئ ۵ (ك: كَوَات

و كِراء).

كَوَّاه كَيَّاه وكيَّة: داخی کرد ۵ بهناسنی

گهرم کراو پیستی سوتاند.

گوى الثوب: قوماشه‌کەى ئوتوکرد
 ئوتوى بەسەردا ھىناو برد بۆتەوھى
 چىرچ و لۇچى نەمىنن.
گوى فلاناً بعيته: جاوى بېرە فلانكەس.
كُوتَ العَرَبُ فلاناً: دووپەشك
 بەفلانكەسىيەو دا.
كاواۋ: جوپنى پىدا.
اكتوى: بۇ موتاومەھى (گوى) دى.
اكتوى فلان: فلانكەس ھەندى لى
 جەستەى خۇى داخكرد ۋ خۇى
 ھەلگىشاو لافى كىردەوھى پەسندى
 بۇخۇى لىداو واپش نەبوو.
تكوى بالشىي: بەگەرمى شتەكە
 خۇى گەرم كىردەو.
تكوى الرجل بجسد امراته: بپاومكە
 خۇى بەجەستەى ژنەكەى گەرم
 كىردەو.
استكوى: ھەولنى داخكردنى دا.
الكاوياء: كاويپە، داخ، پارچە ناسنىكە
 گەرم دىمكىرئ و داخ كىردنى جەستەى
 نازەل و شتى وای پى ئەنجام دىمىرئ.
الكواۋ: كەسەك زۆر نىشى داخكردن
 ئەنجام بىدا ۋ كەسەك نىشى جىل
 ئوتوكرىدن بى (ئوتوچى) ۋ زمان
 پىس و فیتنەو جىنئو فرۇش.
الكئة: شوپنى داخ كىردن.
المكواۋ: ئوتو، ئامىرى ئوتوكرىدن
 ئامىرى داخكردن.

گى: پىتىكە لەو پىتانەى فىعلى موزارىع
 مەنصوب دىكا ۋ واپش دىمىج ھەرفى
 جەپرەو ماناى (الى) دىمگەپەنە ۋ جارى
 واپش ھەپە بەمانا (كئف) دى.
كأَ عن الأمر كئناً و كئنة: لەكارمكە
 بىزار بوو پىنى ناخۇش بوو، لەپىش
 جاوى شىرىن نەبوو بەر دلى نەكەوت.
اكاءه إكاء و إكاءة: لەكارمكەى
 گىراپەوھە نەپەشت بچى ئەنجامى
 بىدا.
الكأ: زەمىف و ترسۇك و ورە پوخا.
الكئى و الكئ: بەمانا (الكأ) دى.
كئت الجھان: ئامىرمكەى ئامادە كىرد
 بۇ نىش پى كىردن.
كئت الوعاء: زەمفەكەى پى كىرد.
كئت و كئت: ئاواو ئاوا، شىلەدرو
 بىلەدر.
كاح فيه السيف كئحاً: شمشىرمكە كارى
 تىكرد.
كئح كئحاً: ناسىرىن و زىرو ئاقۇلا بوو
 (فەر اكيح وھى كىحە).
اكاح: بەمانا (كاح) دى ۋ دىگوتىرئ:
 (ما اكاح فيه السيف) شمشىر كارى
 لى نەكرد.
اكاح فلاناً: فلانكەسى بەھىلاك برد.
الكاح: بىنارى كىو پىدەشت ۋ (ك):
 اكاح و كىوح).

كاس فلانا: بهمه قل و زيرمكى به سهرى
دا زال بوو.

كاس، و اكيس انسان: مندالى
عاقل و ناغرى بوون (فهر مكنيس
وهي مكيسه).

كاسه: وای لى كرد عاقل بى.

تكيس فلان: فلانكهس ناغرى خو
نیشان دا ۵ زيركو وريا بوو.

الكوسى: عاقل و ناغر.

الكياسه: بوجونى زيرمكانه و به سودو
هه لى زاردنى پيازى راست.

الكيس: سه خى سروشتى و گشت و گو
خوشى ۵ عهقل و ناغرى ۵ (ك:
كوس).

الكيس: كيسه باخه، كيسه يهكى
تايبه تيبه بۇ تيدا هه لگرتنى پاره و
درو مروارى و شتى لهو جوړه ۵
تورمه كه پاره، سهرده ميك بووه پاره
زيو و نيكل و شتى لهو جوړه بووه
هه موو كيسه يهك نه ندازه يهكى
تيكراوه و مامه له بهو كيسه پارانه
كراوه ۵ گوتراوه: (اشريت فرسي
بخمسة اكياس) نه سپه كه م كړيوه به
پينج كيسه پاره ۵ هه روا وشه
(الكيس) ناوه بۇ نه و پهرده يه
مندال له ناو سكى دايكى دا تييدا يه.

المكياس: (امراة مكياس) نافرمتيكه
كورى عاقل و ناغرى بوون ۵ (ك:
مكياس).

كاس الرجل كيسانا و كيو صا: پياو كه
ترسنوك بوو، وره وروخوا له كارمكه
دا سهرمه كه وتوو نه بوو ۵ پياو كه
به خيراى پويى.

كاس من الطعام والشراب: زورى
خواردن خواردو شله مهنى خواردوه.

كاس عند فلان من الطعام: لاي
فلانكهس خواردنى خوارد.

كاس طعامه: به تهنيا نانى خوارد.

كايصه: پراوه ي كرد.

الكينص: پړدى ته واو.

الكينص: پياوى ته نكه تيزه ۵ دل
پيس و پړدو دروزن.

كاف الشئ كيفا: شته كه ي بريه وه.

كيف الشئ: شته كه ي پارچه پارچه
كرد ۵ چو نيه تيبه كى تايبه تى بۇ
ديارى كرد.

كيف الهواء: پله يهك هه واكه ي گورى
بۇ ساردى يان بۇ گهرمى به هو
ناميرى گهرم كهرمه يان سارد
كهروه.

انكاف الشئ: شته كه بريه وه.

تكيف الشئ: شته كه چو نيه تيبه كى
بوخوى و مرگرت.

کَالِ الْفَرَسِ بِغَيْرِهِ: مهزمندهی رپوشتنی
 نهسپهکهای کرد به نهسپیکي تر.
کَيْلَ وَكَوْلَ الْقَنْحِ: گهنمهکه بهنامیری
 پیوانه مهزمنده کرا ۵ (فهو مکيل
 ومکول).

کَايِلَتِ فُلَانًا: بۆ فلانکەسم پیواو
 نهویش بۆی پیوام.
کَايِلَ الرَّجُلُ صَاحِبَهُ: پیاوکه هسهی
 وهکوو هاوهلهکهای کردن، کردهوهی
 نهوی کرد ۵ یان جنیوی پییدان و
 تیرجوینی کرد.
کَيْلَ فُلَانٍ: فلانکەس ترسا، ترسنۆک
 بوو.

کَيْلَ فُلَانٍ الْبُرُ: زوری گهنم بۆ
 فلانکەس پیوا.
اِكْتَالَ مِنْهُ وَعَلَيْهِ: نیی و مرگرت،
 بۆخۆی سهر و کاری پیوانهکهای
 کردو نه بهیشت خاوهنهکهای بۆی
 بپیوئ.

تَكَايِلَ الرِّجَالِ: نهو دوو پیاو
 ههریهکهایان دانهوئلهی بۆ نهوی تر
 پیوا ۵ یان جنیویان به یهکتر دان و
 یهکتر یان تیرجنیو کرد.
الْكِيَالَةُ: کرپی پیوانهکردن ۵ پیشه
 پیوانهکردن.

الْكَيْلُ: نهو نامیرهی شتی پی پیوانه
 دهکری و مهکوو هسناغو تهنهکهو

تَكْيَفَ الْهَوَاءُ: پلهی کهشو ههوا گۆرا
 پلهی گهرمی یان ساردی گۆردرا ۵
 پلهی ساردی لههاوین دا دابهزی و
 لهزستان دا بهرز بۆوه.

تَكْيَفَ الشَّيْءُ: شتهکهای کهم کردهوه.
كَيْفَ: نیسمیکه مهبنیه لهسهر فتهحه ۵
 بهزوری مهعنای نیستفهام دهگهپهنئ ۵
 وایش دهبی بۆ مهعنای تهعهججوب و
 سهرسام بوون دی.

الْكَيْفَةُ: پارچه چهرم و شتی وا ۵ یان
 پارچه پهرویهک داوینسی کراسی
 لهلای پێشهوه پی پینه بکری.
الْكَيْفِيَّةُ: حال و چۆنیهتی شت.

مُكْيَفَ الْهَوَاءِ: ههوا گۆر گهرمکهرو
 ساردکمر.

كَالِ الزُّنْدِ كَيْلًا وَمَكَالًا: چهرخهکه
 ناگری نه کردهوه.

كَالِ الْبُرِّ وَغَيْرِهِ: گهنمهکهای پیوا، نیسکو
 نۆکو و جۆو چه ئتوکهکهای پیوانه کرد ۵
 دمگوتری: (كَلْتُ فُلَانًا الطَّعَامَ) خواردنم
 بۆ فلانکەس پیوانه کرد.

كَالِ الصَّنِيرَفِ الدَّرَاهِمِ: پاره
 خوردکمر و مهکه دهرههههکانی کیشانه
 کردن.

كَالِ الشَّيْءِ بِالشَّيْءِ: شتهکهای بهیهک
 گرتن، بهرامبهری پی کردن.

رېمو شتی وا ۵ نهو پرېشكو
شتانهی له چمرخو بهردو نهستی
له کاتی ناگرکردنه ودا بلاو
دمېنه وه.

الكَيْلَةُ: نامېرېكه دانه وېلې پې پېوانه
دمگرې ۵ له رېمو ته نه كمو قسناغ
بچو كتره.

الكَيْلَاجَةُ: نامېرېكې پېوانه ی
عېراقپانه، ده لېن مهنېك و حموت
له سر هه شتی مهنېك دمگرې.

الكَيْلَةُ: شپوهی پېوانه گردنې
دانه وېلېو میوژو خورما پښه.
الكَيْالُ: پېوانه كمر ۵ (قه پانچې).

الكَيْلُ: نهو وردمپه ی له کاتی برېنه وده
کراندنې زېرو زیو و شتی وادا
هه لنده وهرې.

الكَيْلُول: دواسه نگره و دواړېزی
جهنگاو مران له شپردا ۵ تر سنوك ۵
ته پوښكو بهر زایې له زموی دا.
الكيلو: هزار ۵ دمگوترې: (كيلو غرام
و كيلومتر).

الكيلوس: خواردنه مهنې كه
له مېعېده دا خړدېبېته وه پېش
نه وې بچېته ناو رېخو له وه.

الكيمياء: فيل زانې و وړپاې و لېزانې
بؤ گورپنې هه ندې معدن بؤ
معدنې تر.

علم الكيمياء: له زارو وې گون داو لای
زاناکان بریتې بپوه له لایردن و
دورنېنې هه ندې تایبېتمه ندې له
جه و هره معدنپه گان داو تېدا
خولقاندنې هه ندې تایبېتمه ندې
ترو گورپنې معدنه كه بؤ زېر ۵
به لام زانستی کیمیا به لای زانا تازمو
سهر دمه گانې پېشكه و تنې
پېشه سازی بریتپه له زانپارپه ك
كه لېكولېنه وه له تایبېتمه ندپه
عونصوره مادپه گانې جه و هره
معدنپه گان دمكاو نهو
گورپنكاری و دپاردانه ی به سرپا دېن
له کاتو ساتې دپارپكراودا،
به تایبېته کاتې هه ندې معدن
له هه ندېکې تردا تېكه ل دمېن، پان
هه ندېکېان له هه ندېکېان
جیادمگرېنه وه.

الكيميائي: کیمیاگر، شارمزا له بوارې
کیمیا دا ۵ پان نهو كه سه ی پاسا
کیمیا و پېه گان به ته و او ی به پرېمو
دمكا ۵ (ك: کیمیا یون و کیمیا یون).

التفاعل الكيميائي: نه و مپه مادپه ك
کارېکاته سهر مادپه كې ترو
پېکاته كه ی بگورې ۵ پان گورپنې
کیمیا و پانه ی شت له مادده به وې
گرمې پان کارېگرې
کاره بانیپه وه.

الْكَيْمُوسُ: پالتمه‌ی بژیو، ماده‌یه‌کی
شیر نامیزه سپییه گونجاوه بۆ
هه‌لمزین ریخۆله‌کان و مری ده‌گرن
له‌خۆراک کاتێ ئه‌و خۆراکه
به‌ناویان دا تیپهر دمکا.

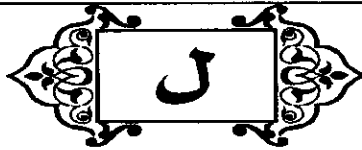
الکيوسية: پيويستی جهسته بۆ
خواردن و بژیو.
گان کینا: ملکه‌ج بوو.
اکان الله: خودا زه‌لیل و ملکه‌جی کرد.
إکتان: غه‌مبار بوو ه‌ خه‌فه‌تی خۆی
شاردموه.
إستکان: زه‌لیل بوو.

الکینا: توێکی روه‌گیکه له‌ بیری
(الکریة) له‌نه‌مریکای باشورو ولاتی
هیندوستان و جاوه ده‌روی، ماده‌ی
کینینو کۆندین و چه‌ند شتیکی تری
لێ دهرمه‌یندرئ.

الکینة: که‌فاله‌تو به‌رعۆده‌یوون.
المُکْتَانُ: که‌فیل و به‌رعۆده‌ بوو.
کاهه‌ کینها: بۆنی ده‌می کرد.
الکية: که‌سێک ه‌رت و فیل نه‌زانئ.

جذول العناصر الكيميائية

الاسم	الرمز	الرقم الذري	الوزن الذري	الاسم	الرمز	الرقم الذري	الوزن الذري	الاسم	الرمز	الرقم الذري	الوزن الذري
أرنيوم	Zr	٦٨	١٦٧.٢	تيلوريوم	Te	٥٢	١٢٧.٦١	فرميوم	Fm	١٠٠	٢٤٨
أرغون	Ar	١٨	٣٩.٩٤٤	تنغاليوم	Ta	٧٣	١٨٠.٨٨	فضة	Ag	٤٧	١٠٧.٨٨٠
أزوت	N	٧	١٤.٠٠٨	تنجستين	W	٧٤	١٨٣.٩٢	فلور	F	٩	١٩
استنتين	At	٨٥	٢١٠	توريوم	Th	٩٠	٢٣٢.٠٤	فوسفور	P	١٥	٣٠.٩٧٥
أكسينيوم	Ac	٨٩	٢٢٧	توليم	Tm	٦٩	١٦٩.٠٤	قصدير	Sb	٥١	١١٨.٧
أكسجين	O	٨	١٦	تيتانيوم	Ti	٢٢	٤٧.٩	كاديوم	Cd	٤٨	١١٢.٤١
الومنيوم	Al	١٣	٢٦.٩٨	جرمانيوم	Ge	٣٢	٧٢.٦٠	كبريت	S	١٦	٣٢.٠٦٦
أمريسيوم	Am	٩٥	٢٤٣	حديد	Fe	٢٦	٥٥.٨٥	كربون	C	٦	١٢.٠١
انتيमوان	Sb	٥١	١٢١.٧٦	ديسبروسيوم	Dy	٦٦	١٦٢.٤٦	كروميوم	Cr	٢٤	٥٢.٠١
إنديوم	In	٤٩	١١٤.٧٦	ذهب	Au	٧٩	١٩٧.٢	كروثون	Kr	٣٦	٨٣.٨٠
أورانسيوم	U	٩٢	٢٣٨.٠٣	راديون	Ra	٨٦	٢٢٢	كسنيون	Xe	٥٤	١٣١.٣
أورونيوم	Eu	٦٣	١٥٢	راديوم	Ra	٨٨	٢٢٦.٠٥	كاليوم	K	١٩	٣٩.٠٩٨
أوسميوم	Os	٧٦	١٩٠.٢	رصاص	Pb	٨٢	٢٠٧.٢١	كلور	Cl	١٧	٣٥.٤٥٧
ايتريوم	Yb	٧٠	١٧٣.٠٤	روبيديوم	Rb	٣٧	٨٥.٤٨	كلينوريوم	Cf	٩٨	٢٤٦
ليثيوم	Li	٣	٦.٩٤١	روثينيوم	Ru	٤٤	١٠١.٠٧	كوبالت	Co	٢٧	٥٨.٩٤
باريوم	Ba	٥٦	١٣٧.٣٢	روبيديوم	Rb	٤٥	١٠٢.٩١	كوريوم	Cm	٩٦	٢٤٣
برازيلونيوم	Pr	٥٩	١٤٠.٩٢	رينيوم	Re	٧٥	١٨٦.٢١	لانتانم	La	٥٧	١٣٨.٩٢
بركلينيوم	Bk	٩٧	٢٤٥	زئبق	Hg	٨٠	٢٠٠.٦١	لوتاسيوم	Lu	٧١	١٧٤.٩٩
بروتكتينيوم	Pt	٩١	٢٣١	زركونيوم	Zr	٤٠	٩١.٢٢	ليثيوم	Li	٣	٦.٩٤٠
بروم	Br	٣٥	٧٩.٩٠٤	زونيغ	As	٣٣	٧٤.٩١	منغيزيوم	Mg	١٢	٢٤.٣٢
بروتينيوم	Pm	٦١	١٤٥	زنك	Zn	٣٠	٦٥.٣٨	منغنيزيوم	Mn	٢٥	٥٤.٩٣
بريليوم	Be	٤	٩.٠١٣	سترونتيوم	Sr	٣٨	٨٧.٦٢	موليبدينوم	Mo	٤٢	٩٥.٩٥
بسموت	Bi	٨٣	٢٠٩	سيريوم	Ce	٥٨	١٤٠.١٣	نيتونيوم	Np	٩٣	٢٣٧
بيلارينم	Pt	٧٨	١٩٥.٠٨٤	سكانديوم	Sc	٢١	٤٤.٩٦	نحاس	Cu	٢٩	٦٣.٥٤
بيلاديوم	Pd	٤٦	١٠٦.٧	سليسيوم	Si	١٤	٢٨.٠٩	نيكل	Ni	٢٨	٥٨.٦٩
بولونيوم	Po	٨٤	٢١٠	سليسيوم	Sc	٢٤	٧٨.٩٦	نيوبيوم	Nb	٤١	٩٢.٩١
پوتاسيوم	K	١٩	٣٩.٠٩٨	سماريوم	Sm	٦٢	١٥٠.٤٣	نيوديميوم	Nd	٦٠	١٤٤.٢٧
بورق	B	٥	١٠.٨١٢	سفينيوم	Sf	٥٥	١٣٢.٩١	نيزن	Nz	١٠	٢٠.١٨٣
بولونيوم	Po	٨٤	٢١٠	صوديوم	Na	١١	٢٢.٩٩٧	هافنيوم	Hf	٧٢	١٧٨.٠٦
تاليوم	Tl	٨١	٢٠٤.٣٩	غاليوم	Ga	٣١	٦٩.٧٢	هولميوم	Ho	٦٧	١٦٤.٩٤
تريوم	Tb	٦٥	١٥٩.٠٢	غولونيوم	Gd	٦٤	١٥٦.٩	هليوم	He	٢	٤.٠٠٣
تكنيشيوم	Tc	٤٣	٩٩	فاناديوم	V	٢٣	٥٠.٩٥	هيدروجين	H	١	١.٠٠٨
				فرانسيوم	Fr	٨٧	٢٢٣	يوت	I	٥٣	١٢٦.٩١

اللام (ل): پیتی بیستو سیهه مه له
 پیتسهکانی هیجا ۵ شوینی ئی
 دهرهاتنی سهری زوبان کهلهبنکی
 ددانی پیتسهوهی لای سمرو بدا.
 لات: نهفی و نهرییی دمهیهنی، وشهیهکه
 پیک هاتوو له (لای نافیه و (تی)
 تهئنیس و مگوو وشه (لیس) له ماناو
 لهفز دا کاریگهیری خوی ههیه و مانای
 زهمان نهفی دمکاو بهزوری پهکیک
 لهئیس و خه بهری ههزف دمکری و
 ههزف کراومکه ئیسمهکهیهتی ۵
 و مگوو (ولات حین مناص) لیتردا
 ئیسمهکهی ههزف کراوه و له بناغه دا
 بهم جوره بووه (ولات الحین حین
 مناص).
 اللّاز و رد: جوره بهردیکی بهنرخه،
 پهنگی شینی ناسمانییه یان پهنگی
 وهنه و شهیی ههیه له نهفغانستان و
 ئهمهریکا زوره بو جوانی و
 رازاندنه وه بهگاردی.
 لاطه لاطا: فهرمانی پیکردو زوری ئی
 تامیلا کردموه ۵ داوای کردو وازی ئی
 نه هینا هر سوربوو له سمر
 داواکردنه کهی چاوی تی بری تا
 تارمایی دیار بوو چاوی ئی هه
 نه بری.

لاطه بسهم: تیری ئی دا، بهتیر
 ههنگاوتی.
 لاطه بالعصا: بهگۆچان و دار عهصا
 لیتی دا.
 لاطه علیه: شتهکهی ئی قورس کرد
 پینی ئی داگرت.
 لاط فی مروره: بهشیوهی هه لاتن پوویی و
 ناوری له هیج نه دایه وه.
 لاف الطعام لافا: خواردنه کهی به باشی
 خوارد.
 الاکة الی فلان: بولای فلانکهس ناردی
 بۆنه وهی نامه و پاسپاردهی پی
 بگهیهنی ۵ دهگوتری: (الکني الی
 فلان) نه وه بۆ به فلانکهس
 بگهیهنه ۵ له بناغه دا (الیکني) بووه
 سهنگو سوکی تیدا کراوه.
 استألك له: نامه و په یامی نهوی برد.
 الملك: نامه ۵ په یام، بزوینی ههمزه که
 گوازاو ته وه بۆ سهر لاهمه که و
 ههمزه که ههزف کراوه وشه که
 بوو مه (مَلِك) ۵ (ك: مَلِك و
 ملائكة).
 الملائكة: نامه و په یام.
 لالا النجم أو البرق: نه ستیره که
 درمه و شایه وه.

- لَاَ بَعِيْنَه: چاوی بریقهی دا.
- لَاَ الشَّوْر بَذْنَبَه: کهله گاکه کلکی
پراومشاند.
- لَاَلَات النَّارُ: ناگرکه هه لگیرسا.
- لَاَ الدَّمْعُ: فرمیسکی به سهر پومه تی
دا و مکوو مرواری هیتانه خواره وه.
- تَلَّأْنَا النِّجْمَ أَوْ الْبَرْقَ: به مانا (لَاَ) دئ.
- تَلَّأْنَا وَجْهَهُ: پوخساری درهوشایه وه.
- تَلَّأَتِ النَّارُ: ناگرکه هه لگیرسا.
- أَلَّلَاءُ: مرواری فروش.
- أَلَّلَالُ: به مانا (أَلَّلَاء) دئ.
- أَلَّلْنَالَةُ: پیشه ی مرواری فروش.
- أَلَّلَالَاءُ: پوناکی چراو شتی وا
- دمگوترئ: (أَنْصَرْتُ لَأَلَاءِ السَّرَاجِ).
- أَلَّلُؤُ: مرواری ه نهم ماده زور
به نرخه، له ناو سه ده دف دا
پهردومرده دهبئ له پاشه پوؤک و شتی
رهق بووی پون و درهوشاوه که
له گورپانکاری و بهردموام بوونی
عه مه لیه ی کیمی او ی نیوان
پاشه پوؤکی برئ زیندمومری دهریایی
دروست دهبئ.
- أَلَّلُؤَان: شتی ک پهنکی و مکوو پهنکی
مرواری وابئ له پونی و بریقه داری
دا ه دمگوترئ: (لَوْنُ لُؤْلُؤَان).
- لَاَمَهْ لَاَمًا: دل پیسو و نامهردی پالدا.
- لَاَمَ الشَّيْئُ: شته که ی چاک کردموه، پئکی
- خسته وه ه دمگوترئ: (لَاَمَ بَيْنَ الشَّيْئَيْنِ)
- دوو شته که ی پئکه وه گونجاندن، پئکی
خستن.
- لَاَمَ الْجُرْحُ: برینه که ی چاک کردموه، وئکی
هیتایه وه.
- لَاَمَ الصَّدْعُ: درزه که ی پرکردموه.
- لَوْمَ فُلَانٍ لَوْمًا: فلان که س نارپه سن بوو،
بنه چه و نژادی په ست و خوئری بوو،
نمفس و دمروونی په ست و نرم بوو ه
(فهر لئیم) ه (ك: لئام، ولؤماء) (وهی
لئیمه) ه (ك: لئام).
- أَلَامَ فُلَانٍ: فلان که س پرهوشتی په ست و
ناشیرینی خوئ دمرخستن ه مندالی
خوئری و هیچ و پوچی بوون.
- أَلَامَ الشَّيْئِ: شته که ی چاک کردموه ه
دمگوترئ: (أَلَامْتُ الْجُرْحَ بِالدَّوَاءِ)
- برینه که م به دمرمان چاک کردموه.
- أَلَامَ الصَّدْعُ: قه لشت و درزه که ی
پرکردموه.
- لَاَمَهُ الْأَمْرُ: کاره که ی بو گونجاو بوو.
- لَاَمَ فُلَانًا: له گه ل فلان که س دا گونجا.
- لَاَمَ بَيْنَ الْفَرِيقَيْنِ: دوو پئرو تاقمه که ی
پئک خستن پئکیه وه گونجاندن ه
لئکی دان، پئکی خستن.
- لَاَمَ الرَّجُلُ: پیاو که ی نیسه ت دا بولای
پرهوشت نرمی، به خوئری و هیچ و
پوچی له قه لثم دا.

لَامَ الشَّيْءِ: شته‌کە‌ی رێک خسته‌وه.

خودە‌ی پۆشی.

إِنْتَامَ الشَّيْءِ: بۆ موتاومە‌ی (لَامَ) دئ،

الْلُزْمُ: ئە‌وه‌یه‌ی مڕۆ‌فە‌ پڕۆ‌د بئ و ئە‌فە‌سی

واتە‌ گونجاو سازا یە‌کی گرتە‌وه،

نزم بئ و لە‌ بنە‌مألە‌ی خوێ‌پیش

تە‌باو پێ‌کە‌وه گونجاو بوون.

بئ.

إِنْتَامَ الْقَوْمِ: خە‌لکە‌کە‌ پێ‌کە‌وه گونجاو

الْلَامُ: (شئ لَام) شتێ‌کی پێ‌کە‌وه

بوون.

گونجاو‌وه‌و پێ‌کە‌ شتێ‌کی قایم‌و

بە‌هێ‌زو گونجاو‌ه.

إِنْتَامَ الشَّيْئَانِ: دوو شته‌کە‌ پێ‌کە‌وه

الْلُئْمُ: پێ‌ک‌خستن و پێ‌کە‌وه گونجانە‌نی

گونجان و یە‌کیان گرت ە‌ (ه‌ذا کلام

خە‌لک و خستە‌وه‌ی باری ناشتە‌وا‌یی

لا يَلْتَمِمْ عَلَى لِسَانِي) ئە‌و قە‌سە‌یە‌کە‌

لە‌ناوایان دا ە‌ هە‌روا بە‌مانا هاوشان‌و

ناتوانم بیلێ‌م، لە‌سەر زو‌بانم

هاو وێ‌نە‌ش دئ، دەرگوترئ: (فلان

فۆ‌رسە‌.

لْنَمُ فُلَان) ە‌ (ك: أَلَام).

إِنْتَامَ الرَّجُلَانِ: دوو پیا‌وه‌کە‌ پێ‌ک

الْأَمَانُ وَاللُّؤْمَانُ: کە‌شێ‌ک بە‌سروشت

کە‌وتن و صولحیان کرد.

خوێ‌پری و ئە‌فە‌س نزم بئ ە‌ هەر

إِنْتَامَ الشَّيْءِ: شته‌کە‌ یە‌کی گرتو

بە‌شێ‌وه‌ی بانگ لێ‌کراو (منادی)

پێ‌کە‌وه نووسا.

بە‌کار‌دئ.

تِلَامَ الشَّيْئَانِ: دوو شته‌کە‌ پێ‌کە‌وه

الْلَامَةُ: نامێ‌ری شەر‌ه‌ (و‌ه‌کوو زرئ و

نووسان و یە‌کیان گرت.

مە‌تا‌ل و شمشیر و شتی وا).

تِلَامَ الْكَلَامِ: قە‌سە‌کە‌ پێ‌ک و پێ‌ک بوو.

الْلُؤْمَةُ: ئە‌وه‌ی لاسایی کردە‌وه‌ی

تَلَامُ: بە‌مانا (إِنْتَام) دئ.

یە‌کیکی تر دەرگاتە‌وه‌ ە‌ هەر شتێ‌ک

تَلَامُ فُلَان لَامَتُهُ: فلانکە‌س زڕێ‌یه‌کە‌ی

مڕۆ‌فە‌ بە‌خێ‌لی پئ بێ‌رئ لەر‌وی

پۆشی.

جوانی و دەرگە‌مە‌ندی، خانووی

إِسْتَلَامُ: زنی لە‌ بنە‌مألە‌ی نەر‌سە‌ن و

سەر‌نج پراکێ‌ش ە‌ نامێ‌ری جوتکردن.

خوێ‌پری هێ‌نا.

الْلَنِيمُ: پێ‌چە‌وانە‌ی (الک‌ریم) ە‌ هاو

إِسْتَلَامُ فُلَان: فلانکە‌س جی زرئ و

وێ‌نە‌و هاوشێ‌وه‌ ە‌ دەرگوترئ: (هر

چە‌کی شەر‌ی لا هە‌بوو هە‌مووی

لنيمه‌) ئە‌و دەرگە‌بێ‌ته‌ ئە‌و ە‌ و‌ه‌کوو

پۆشی.

ئە‌و وا‌یه‌، لە‌و دەر‌جئ.

إِسْتَلَامُ الْجَنْدِي: سەر‌بازە‌کە‌ زرئ و کلا‌و

اللَّهُ: شَكَنَ وَ رُوخَسَارَ ۵ كَوْمَه لَيْكَ پیاو
ژماره یان له سیوَه بُو دَه ۵ (ك):
لُمَات).

لَايِ فُلَانٍ لَايَا: فَلَانَكَهَس تَه مَبَه لِي نَوَانَد ۵
به ندو بوو، گیری خوارد.

الْأَيِّ فُلَانٍ: فَلَانَكَهَس كَه وَتَه حَالَه تِي
چورتَم و ناخوْشِييه وه.

لَايِ فِي حَاجَتِه: لَه پِيْدَاوِيستِي و نِيشِي
خوْی دا تَه مَبَه لِي كَرْد.

إِلْتَايَ فُلَانٍ: فَلَانَكَهَس تَه مَبَه لِي كَرْد ۵
نِيْفَلَا سِي كَرْدو ژِيَانِي تَه نَگَو
چَه تَه مَه ي تِيكَه وَت.

إِلْتَايَ عَلَيْهِ الْحَاجَةُ: كَارَه كَه ي زَه مَه ت
بُوو، پِيْدَاوِيستِييه كَه ي نَه نَجَام
نَه دَرَا.

الْأَلْوَاءُ: گُوزمَرَانِي تَه نَگ ۵ ژِيَانِي
كُولَه مَه رَگِي ۵ نَه خوْشِي كُوشَنَدَمُو
تَرَسَنَاك.

الْأَلَايُ: نَارَه حَه تِي و ناخوْشِي و مَانَدُوو
بُوون ۵ دَه گُوتَرِي: (فَعَلَ ذَلِكَ بَعْدَ
لَايِ، وَلَايَا عَرَفْتَ الشَّيْءَ).

الْأَلَايِن: نِي سَمِي مَه وَصُولَه بَه مَانَا
(الَّذِينَ) دِي و وَايش دَه بِي نَوْنَه كَه ي
لَا دَمَبَرِي بُو تَه خَفِيْف.

الْأَلَايِي: نِي سَمِي مَه وَصُولَه بَه مَانَا
(الْأَلَايِي) يَه ۵ قُورَنَان دَه فَه رَمُوي:
﴿وَاللَّائِي يَنْسَنَ مِنَ الْمَحِيضِ مِنَ

لَسَانِكُمْ﴾.

لَبَا الْبَقَرَةَ وَغَرَهَا لَبْنًا: ژَمْكِي مَانَاكَه ي
دُوْشِي.

لَبَاتُ الْأُمِّ وَلَدَهَا: دَايَكَه كَه ژَمْكِي دَايَه
بِيچُومَكَه ي.

لَبَا الْقَوْمَ: ژَمْكِي دَمَرخَوَارْدِي خَه لَكَه كَه دَا.
لَبَا اللَّبَا: ژَمْكَه كَه ي كُولَانَد.

لَبَا الرَّجُلَ مِنَ الطَّعَامِ: پِيَاوَمَكَه زُوْرِي
لَه خَوَارْدَنَه كَه خَوَارْد.

لَبَا الْغَسِيلَ وَغَرَهُ مِنَ الْأَغْرَاسِ: شَه تَلَه كَه ي
چَه قَانَدُو نَاوِي دَا لَه كَاتِي
چَه قَانَدَنَه كَه ي دَا نَاوِي دَا.

لَبَاتُ النَّاقَةِ وَغَرَهَا: ژَه ك كَه وَتَه نَاو
گُوانِي مَانَاكَه وه.

لَبَا بِالْحَجِّ: لَه كَاتِي رِي و پَرَسَمِي
حَه جَكِرْدَن دَا (لَبِيكَ اللَّهُمَّ لَبِيكَ) ي
گُوت.

لَبَاتُ الْأُمِّ وَلَدَهَا: دَايَكَه كَه ژَمْكِي
دَمَرخَوَارْدِي بِيچُومَكَه ي دَا.

إِلْتَبَا الرَّاعِي الْبَقَرَةَ وَغَرَهَا: شَوَانَه كَه
ژَمْكِي مَانَكَه كَه ي دُوْشِي.

إِلْتَبَا فُلَانٍ: فَلَانَكَهَس ژَمْكِي خَوَارْدَمُو وه.
إِلْتَبَا لَبَا فُلَانٍ: يَه كَه م كَهَس نَه و بُوو

هَه وَالِي رُودَاوِي فَلَانِي بَلَاو كَرْدَمُو وه
۵ دَه شَكُوتَرِي: (بَنَر فُلَان لَا يَلْتَبِنُون

لَنَاهِم) خِيْلِي فَلَان بَه گَه نَجِي ژَن بُو
كُورِيَان نَاهِيْتَن.

اللَّبَّاءُ: زُهْكَ؛ شیری نازدهل و گیانله بهری

تر له سهره تای بیچو یونیان دا تا

شیرمهکیان که می رون دمبیته وه.

اللَّبَّوَةُ: بهمانا (اللَّبَّوَةُ) دی.

لَبُّ لَبَابَةٍ: بوو به خاوهن عهقل و هام (فهر

لَبِّب).

لَبُّ بِالْمَكَانِ لَبًّا وَلُبْرًا: له شویننه که

مایه وه و جیگیر بوو.

لَبُّ فَلَانًا: له گهر دنی فلانکه سی دا.

لَبُّ اللَّوْزِ: بادامه که سی شکاندو ناوکه که سی

دهرهینا.

أَلْبُ السَّرْجُ: کشت و کاله که

بهروبو و مه که سی دمرکه وت.

لَبُّ لِكَ الشَّيْءِ: شته که خوی دمرخست بۆ

تۆ.

أَلْبُ بِالْمَكَانِ: له شویننه که مایه وه.

أَلْبُ عَلَى الْأَمْرِ: پابه ندی کارمه که بوو،

ومگری بوو لئی جیا نه بو وه.

أَلْبُ الدَّابَّةِ: بهرسنگی بۆ ولاخه که کرد

بۆ نه وهی کورتان و بارمه که بۆ دواوه

نه پروا ه دهگوتری: (أَلْبُ السَّرْجِ)

بهرسنگی بۆ زینه که دروست کرد.

أَلْبُ دَارِي دَارِ فَلَانٍ: خانوه که م

بهرام بهر خانوی فلانکه سه.

لَبُّ الْعَبْدِ: دانه و یله که بوو به ئارد.

تَلَبَّبَ فَلَانٌ: فلانکه سی چاکی دامینی

هه لکردو پشتینی بهست ه چهکی

له خو بهست.

تَلَبَّبَ الرِّجْلَانِ: دوو پیاو مه که بینه قاقای

یه کتریان گرت، دهستیان نایه

بینه قاقای یه کتر.

إِسْتَلَبَّ الرَّجُلُ: عهقل و دهرونی

پیاو مه که سی به تاقی کرد وه.

التَّلْبِيبُ: نه وه بهرو و خاویل یه سی

دهگریته مل، بۆینباخ و شتی وا، مل

پینچ ه دهگوتری: (أَخَذَ فَلَانٌ بَتْلِيبٍ

فَلَانٌ وَبَتْلِيبِهِ) فلانکه سی یه خه سی

فلانکه سی گرت.

اللُّبَابُ: پوخته وه کاکله سی شت ه

دهگوتری: (فَلَانٌ لُبَابٌ قُرْمَةٍ)

فلانکه سی پالفتی سی ه سوزو

قهومه که یه تی ه دهگوتری: (حَسَبَ

لُبَابٍ): بنه چه و نژادیکی خاوی و

نه جیبیه ه (عِيشَ لُبَابٍ) ژیانیکی

خوش و به ناز بهر و مردمه.

لُبَابُ الْجَوْزِ وَاللَّوْزِ: کاکله سی گوینزو بادام.

اللُّبَابُ: ئاردی زور و رد.

اللَّبَبُ: گهر دن: شوینی ملوانکه له زور

سینگه وه ه لمبی و رد که داپوخابی و

له ته یاره لب هات بیته خوار ه

بهرسنگی کورتان و زین؛ حه بلیکی

پانه به بهرسنگی ولاخه که دا

دههیندری و له هه ر دوو سه ره وه

له کورتان پان له زینه که شه ته که

دمدرئ وهكوو چۆن پائو له دواوهی
ولاخه كه وه له كورتانه كه قايم
دمكرئ ه ههروا وشهئ (اللب)
به مانا دئ، دموگوترئ: (انه لرخي
اللب) نهو كابرايه دانهرمه ه
دمشوگوترئ: (فلان في لب رخى)
فلانكهس له ژيانىكى خوشو
ناسايش دايه.

اللُّبُّ من كل شيء: كاكلهو پوختهى
شت له ههرجۆرىك بئ ه نهفسو
حهقيقهتى شت ه (لُّبُّ الجوز واللوز)
كاكهى گوێزو بادام ه ههروا به مانا
عهقلو هوش دئ ه (ك: ألباب
والُّبُّ).

لُّبُّ الأرض: نهو توێژه شاخو كه نهكهيه
دموران دمورى زهوى داوه.
اللُّبَّة: شوینی ملوانكهو بهرمور لهمل
دا ه خودى ملوانكهكه ه نهو پهتهى
موروهمكانى پئ هۆنراونهوه ه (ك:
لِّبَات لِبَاب).

اللَّبِيب: خاومن عهقلو هوش.
اللَّبِيبَةُ: پۆشاكىكه له بهر دمكرئ
نهقۆلى ههيه نهيه خه.

لَبَّيْكَ: حازرو نامادهم له خزمهتت دا
گهردن كهچو فهرمانبهردارم ه
ههموو كاتو ساتىك جار دواجار،
ملكهچو گوێپرايهلم ه يان روم

لهتۆيهو بههيوای قاهى رهحهتهو
بهخشى تۆم.

المَلْبَبُ: گهردن، شوینی ملوانكه
لهگهردن دا.

المَلْبُوب: (رجل ملوب) پياوێكى عاقلو
ژیره.

لَبَّثَ بِالْمَكَانِ لَبْثًا وَلَبْثًا: لهشوینهكه مایهوه
و جیگیر بوو ه قورشان دهمهرومئ:
(قَلَبْتُ فِي السَّجْنِ بِضَعِ سَيْنٍ) ه
دمشوگوترئ: (ما لبث أن فعل كذا) زۆر
نه مایهوه نهو كارمى نه انجام دا.

الْبَيْتَةُ: هيشتيهوه، وای ئى كرد
بمینیتهوه.

الْبَيْتُ عن فلان: چاوهروانى فلان بكه
لیى بگهڕى بابعهقلی خوێ
به پێگادا بپروا پاش ماومیهك
دمردمكهوئ چهند پێبازی خواری
گرتووه.

لَبَّثَ: چاوهروان بكه.
لَبَّثَ فلاناً: فلانكهسى هيشتهوه.

تَلَبَّثَ بِالْمَكَانِ: له شوینهكه وهستاو
مایهوه.

إِسْتَلْبَثْتُ: دواى خست ه (به قونگی دا
خستهوه).

إِسْتَلْبَثْتُ فلاناً: داواى له فلانكهس كرد
بمینیتهوه. الْبَيْتَةُ: پراوهستانو
سهرمنجدان ه دهلتی: (لي على هذا

سەر شوینی نازارای لهجهسته دا.	الأمر بُنِيَّة) من له سەر ئهم گاره
الْبَيْخَةُ: بۆنى مىسكى كهسكۆن.	سهرنجيكم ههيه، تيبينيم ههيه.
لَبَدَ بِالْمَكَانِ لُبْدًا: له شوينهكه مايهوهو	الْبَيْخَةُ مِنَ النَّاسِ: كۆمهلو پيپرى
پيوهى نووسا.	ئادهميزاد ههريهكهيان لههوزو
لَبَدَ الشَّيْءُ بِالْأَرْضِ: بهزهويهكهوه نووسا.	خَيْلِكَ بِي.
لَبَدَ الشَّيْءُ بِالشَّيْءِ: شتهكه بهشتهكهوه	لَبَّحَ فَلَانٌ بِالْعَصَا لُبْحًا: بهگۆچان
نووساو جووشيان خوارد.	لهسهرمهوخو لهفلانكهسى داو
لَبَدَ الصَّرْفَ لُبْدًا: خوريهكهى بشكنيهوهو	ليدانهكهشى زۆرى خاياند.
تهپى كردو سويهوه تا كردى بهلباد.	لَبَّحَ بَفِلَانِ الْأَرْضِ: فلانكهسى بهزموى دا دا
لَبَدَ بِالْمَكَانِ لُبْدًا: له شوينيكه مايهوه.	لُبَّحَ بِالرَّجْلِ: پياوهكه خراو كهوته سهر
لَبَدَ الشَّيْءُ: شتهكه نووسا بهشتى ترموو	زموى.
چهسپ بوو.	الْبَيْحُ: نيشتهجى ۵ دهگوترى: (حي
لَبَدَ الطَّائِرُ بِالْأَرْضِ: بالئندمهكه وهگرئ	ليج) گهړهكو هۆبهيهكه ئاوهدانو
خاكهكه بوو تييدا مايهوه.	قهرمبالغه خهلكى تييدا نيشتهجييه.
الْبَدَ بِالْمَكَانِ: له شوينهكه مايهوه.	لَبَّحَ جِلْدُهُ لُبُوحًا: گوشتى زۆر بوو، گوشتن
الْبَدَ الشَّيْءُ بِالشَّيْءِ: شتهكه	بوو.
بهشتهكهوه نووسا.	لَبَّحَ فَلَانًا: جنيوى بهفلانكهس دا ۵ لئى
الْبَدَ الْفَرَسَ: لبادى لهپشتى ئهسپهكه	دا، گوشتى.
كرد لبادى خسته سهر پىشتى	لَبَّحَ عَلَى الْعَصْرِ عِنْدَ الْإِم: مهلهمى
ئهسپهكه.	لهسهر نهندامه نازاراييهكه دانا
الْبَدَ السَّرَجَ: لبادى بۆ زينهكه دانا.	بهگهرمى يان بهساردى بۆئهوهى
الْبَدَ رَأْسَهُ عِنْدَ الدَّخُولِ الْبَابِ: لهكاتى	نازاري بشكى.
چونهزورموه لهدمرگاكهوه سهرى	تَلَبَّحَ بِالطَّيِّبِ: بۆنى خووشى لهخودا.
دانهواند.	الْبَخُ: درهختيكه لهپيپرى (القرنية)
لَبَدَ الشَّيْءُ بِالشَّيْءِ: شتهكهى	لهولاتى گهرمهسيردا دمروئ.
بهشتهكهوه نووساندو چهسپاندو	الْبَيْخَةُ: دهرمانيكه وهكوو مهرهم وايه
پيوهى جووش دا.	بهساردى يان بهگهرمى دمخريته

تَلْبَدُ الْمَطْرُ الْأَرْضُ: باران تیکه لای زهوی
 بوو گله که ی پیکه وه نووساندو
 پتموی کرد، قاجی تی ناچه قی.
 تَلْبَدُ شَعْرَةً: قزی سهری موی جهسته ی
 به مادمی که لینج پیکه وه نووساند
 تاو مگوو لبادی ئی هات.
 تَلْبَدُ الصَّرْفُ: خوری به که ی کرد به لباد.
 اِتْلَبَدُ الشَّعْرُ وَالصَّرْفُ وَغَرْمَا: موو و
 خوری به که به یکه وه نووساو بوو
 به لباد.
 اِتْلَبَدَتِ الشَّجَرَةُ: درمخته که گه لای زور
 بوو.
 تَلْبَدُ الشَّعْرُ وَالصَّرْفُ وَغَرْمَا: به مانا
 (اِتْلَبَدَ) دی.
 تَلْبَدَتِ الْأَرْضُ بِالْمَطَرِ: به هو ی بارانه که وه
 زموی به که پندر بوو و قاجی تی
 ناچه قی.
 تَلْبَدُ الطَّائِرُ بِالْأَرْضِ: بالنده که له سهر
 زموی به که هه لنیشت.
 تَلْبَدُ فُلَانٌ: فلان که س تی فکر ی و بیر ی ئی
 کرده وه سهرنجی دایه.
 الْأَبْدُ: شیر ه (مال لایب): مال و سامانی
 زور.
 الْأَبْدِي: بالندمی که له سهر شیوه ی
 (السمانی) که له زهوی نزیک بوو
 پیوه ی دنووسی و جهزی له فرین
 نامینئ به زور هه ئی نه فرینئ
 ناهرئ.

الْبَادُ: لباد دروست که.
 الْبَادَةُ: ههرنجی، لبادیک و مگوو
 ههرنجی کوله بال و شتی وا له بهر
 بکری بؤ خوپاراستن له باران و
 سهرما.
 اللَّبْدُ: خوری ه دموتری: (ماله سَبَدُ
 و لا لَبَدَ) نه موی هه به نه خوری،
 نه که م نه زور هیچی نیه.
 اللَّبْدُ: ههر کولک و مو و خوری به که
 پیکه وه بنووسی و بیته لباد ه نهو
 پارچه قوماش و لبادی دمخریت ه
 زور زین و کورتانه وه ه جور ه
 راکهریکه ه (ك: ألباد و لَبَدَ).
 اللَّبْدُ: مال و سامانی زور ه قورثان
 دهمر موی: ﴿يَقُولُ أَهْلَكَ مَالًا
 لَبَدًا﴾.
 أَبُو لَبَدٍ: شیر.
 اللَّبْدَةُ: ههر مو و خوری به که یکه وه
 بنووسی و بیته لباد ه یائی شیر،
 نهو مووانه ی له ناو شانی شیردا
 کؤدمبه نه وه ه له پهن دی پیشینان دا
 هاتوو ده ئی: (هو من أَمْنَعُ مِنْ لَبْدَةِ
 الْأَسَدِ): نهو له ناو شانی شیر
 قایم تره که س ناوی ئی توخنی بکهو ی
 ه جور ه کلاوی که له سهر دمکری
 له خوری و شتی وا دروست دمکری.
 اللَّبْدَةُ: به مانا (اللَّبْدَةُ) دی ه (ك: لَبَدَ).

لَبَّزَ لَبْزًا: خواردننیکی خیراو زوری خوارد.

لَبَّزَ فُلَانًا: لیدانی زوری ناراسته‌ی فلان

کرد، زوری ئی دا فلانی تپۆ کرد.

لَبَّزَ الشَّيْئُ: شته‌که‌ی ژیر قاجی دا

به‌قاجی شیلای و پیخوستی کرد.

لَبَّسَ عَلَيْهِ الْأَمْرَ: کاره‌که‌ی ئی شیواند

بۆئوه‌ی راستیه‌کان نه‌زانی.

لَبَّسَ الثَّوْبَ لَبْسًا: به‌قوماشه‌که خۆی

داپۆشی ده‌گوتری: (لَبَّسَ الْحَيَاءَ)

شهرمو چه‌پای پۆشی.

لَبَّسَ النَّاسَ: له‌گه‌ن خه‌لکه‌که ژیا.

لَبَّسَ فُلَانٌ فُلَانَةً عُمْرُهُ: فلانکه‌س له‌گه‌ن

فلان نافرمت بوو هه‌موو پۆژگاری

گه‌نجی له‌گه‌ن دا به‌سهر برد.

لَبَّسَ فُلَانًا عَلَى مَا يَه: له‌گه‌ن فلان دا

گونجاو قبولی بوو ده‌شگوتری:

(لَبَّسْتُ عَلَى كَذَا أُذُنِي) گوئی خۆم له‌و

شته‌که‌رکردو گرنگیم پێ نه‌دا.

الْبَسَ عَلَيْهِ الْأَمْرَ: کاره‌که‌ی ئی شیواو

شته‌که‌ی ئی چه‌واشه‌بوو.

الْبَسَ الشَّيْئَ بِالشَّيْئِ: شته‌که‌ی به‌سهر

شته‌که‌دا داو داپۆشی.

الْبَسَ النَّبَاتُ الْأَرْضَ: گیاو گزه‌که زه‌وی

داپۆشی.

الْبَسَ الْغَيْمُ السَّمَاءَ: هه‌ورمه‌که ناسمانی

داپۆشی، به‌ری ناسمانی گرت.

الْبَسَ فُلَانًا الثَّوْبَ: وای له‌قوماشه‌که

کرد فلانکه‌س له‌به‌ری بکا.

لَابَسَهُ: تیکه‌لاوی بوو، په‌یومندیی پیوه

کرد.

لَابَسَ فُلَانًا حَتَّى عَرِفَ دِحْلَتَهُ: تیکه‌لی

فلان بوو تا ناومرۆکی زانی و چاک

لیی شاره‌زا بوو.

لَبَّسَ الْأَمْرَ: کاره‌که‌ی ئی شیوا، لیی

تیکه‌جو.

لَبَّسَ فُلَانٌ: فلانکه‌س فرت و فیلی ئی

کرد.

لَبَّسَ عَلَيْهِ الْأَمْرَ: نیشه‌که‌ی تیکه‌ن و

پیکه‌ن کرد.

الْتَّبَسَ الظَّلَامُ: تاریکی تیکه‌ن بوو ده‌

ده‌شگوتری: (الْتَّبَسَ عَلَيْهِ الْأَمْرُ)

نیشه‌که‌ی ئی چه‌واشه‌بوو.

الْتَّبَسَ بِهِ: عه‌قل و هۆشی شیوا.

تَلَبَّسَ بِالثَّوْبِ وَبِالْأَمْرِ: قوماشه‌که‌ی

له‌خۆوه‌ پێچا، تیکه‌لی کاره‌که‌ بوو

(تَلَبَّسَ حُبُّ فُلَانَةٍ بِدَمِي وَلِحْمِي)

خۆشه‌ویستی فلان تیکه‌ن به‌خوین و

گوشتم بووه.

الْلِبَاسُ: پۆشاک ده‌ ههرشتیک جه‌سته

داپۆشی ده‌ (ك: البسة ولبس) ده‌ زن و

مێرد بۆیه‌کتری، هه‌ریه‌که‌یان بۆ

نه‌وی تر پۆشاکه‌و داپۆشه‌ری چه‌پاو

شه‌ره‌فیه‌تی، قورئان ده‌فه‌رموی:

﴿هُنَّ لِبَاسٌ لَّكُمْ وَأَنْتُمْ لِبَاسٌ لَهُنَّ﴾.

الْبَّاسُ: دىگوتى: (رجلٌ لَبَّاسٌ)
پياويكە زۆر پۇشاك لەبەر دىكا ۋ
پۇشاكى زۆرى ھەيە ۋ زۆر سەر ئى
تىكىدەرو فىلاۋىيە.

الْبَّاسَةُ: پازنەھەلگىش، ئامىرىكە لەپى
كردىنى قۇندەر ئاسان دىكا.
الْبَّاسُ: تىكەلېونى تارىكى ۋ پۇشاك.
الْبَّاسُ: ھەرشىتىك لەبەر بىكرىۋ
بىكرىتە پۇشاك.

لَبَّسُ الكعبة والهرج: پەردەى كابە،
پەردەى كەژاۋە ۋ تەنكە پېستىكە
دىكەۋىتە نىۋان پېستو گۆشتەۋە.
الْبَّاسُ: شوبھەۋ تەمۋ مزاۋى ۋ نادىارۋ
شىردراۋە.

الْبَّاسَةُ: ھالەتىكە لەھالەتەكانى جل
پۇشىن، دىگوتى: (لكل زمان لبسة)
بۇ ھەر ۋەرزو سەر دەمىك پۇشاكى
شياۋى خۇى ھەيە.

الْبَّاسَةُ: شوبھەۋ لېلىۋ گومان ۋ
دىگوتى: (في أمره لبسة).

الْبَّاسُ: ھەرشىتىك لەبەر بىكرىۋ
بىكرىتە پۇشاك ۋ دىگوتى: (البس
لكل حالة لبوسها) بۇ ھەر ھالەتۋ
كارىك پۇشاكى شياۋى خۇى بۇ
پېۋشە ۋ قورئان دەفەرمۇئ:
﴿وَعَلَّمْنَاهُ صَنْعَةَ لَبُوسٍ﴾.

رَجُلٌ لَبُوسٌ: پياويكە پۇشاكى زۆرە زۆر

پۇشاك لەبەر دىكا ۋ ھەروا وشەى
(اللبوس) دىرمانىكە لەسەر شىۋەى
قومات لەسەر گۆم دادەنرىۋ يان
دەخرىتە ناۋ مەھبەلەۋەۋ بۇخۇى
ۋردەۋردە دەتۋىتەۋە.

اللبوسة واللبوسة: شوبھەۋ گومان ۋ
دىگوتى: (في كلامه لبسة ولبوسة)
لە قەسەكانى دا شكۋ گومانۋ لېلى
ھەيە.

اللبيس: پۇشاكىك زۆر لەبەر كرابىۋ
پزى بى ۋ (جبل لبيس) ھەبلىكى
بەكارھاتوۋە ۋ (دار لبيس) خانۋى
كۆنۋ بەكارھاتوۋ ۋ (ك: لبائس)
ھەروا وشەى (لبيس) بەمانا
ھاۋشانۋ پكاپەر دى ۋ دىگوتى:
(ليس له لبيس) ھاۋشانى نىە كەس
نىە يتوانى پكاپەرى بكا.

اللبيس: گۆيزو لۆزو شتى ۋا كە بىكرىنە
تۈپتىكۋ لەسەر تەبەقى ھەلۋا
دابندى ۋ (ك: ملبسات).

اللبيس: پۇشاك ۋ (ك: ملابس).

لَبَّطَ فُلَانًا لَبَطًا: فلانكەسى بەزمەىدا دا ۋ
خستى ۋ دىگوتى: (لَبَّطَ به الأرض).
لَبَّطَ فُلَانًا: پياۋەكە لەھەۋاۋە
بەپراۋەستانەۋە كەۋتەسەر زمۋى ۋ (فهر
ملبوط).

إلْتَبَطَ فُلَانًا: فلانكەس سەرى ئى شىۋا.

إِلْتَبَطَ فِي أَمْرِهِ: له کارمهکی دا سهرسام

بوو سهری ئی شیوا نازانی چی بکا.

إِلْتَبَطَ الْقُرْمُ بِهِ: خه لکه که دمورمیان داو

لئی گردبوونه وه.

تَلَبَطَ: خرایه سهر زهوی، بهزهوی دا

درا.

تَلَبَطَ فِي أَمْرِهِ: سهرسام بوو، دهگوتری:

(تَلَبَطَ فُلَانٌ) فلانکس کاروباری ئی

شیواو نازانی چی بکا.

الْتَبَطَ: هه لامهت، پهتا، درم ه کۆکه.

بَقِيَ فُلَانٌ لَبَأً: فلانکس نه جیب زادهو

خانه دان بوو ه ههرکارچی خرایه

نه ستو به باشی نه نجامی دا.

بَقِيَ الثَّرْبُ وَالْأَمْرُ بِفُلَانٍ: قوماشه که یان

کارمهکی شیواو فلان بوو.

بَقِيَ لَبَاقَةً: لهه موو کارمکانی سهرکه وتوو

بوو، به باشی نیشه کانی نه نجام دا.

بَقِيَ الثَّرْبُ وَالْأَمْرُ بِفُلَانٍ: قوماشه که ه یان

کارمهکی بو فلان گونجاو بوو ه (فهو

لَبِقَ).

لَبِقَ الثَّرِيدَ وَغَمَّهُ: تیگوشاومهکی

تیکه لاو کردو نه رمی کرده وه ه

لهه دیسدا هاتوو: (فصنع ثريدة ثم

لبقها) تیگوشاوی دروست کردو

دواپی تیکی هه لدا.

لَبِكَ الشَّيْءُ وَالْأَمْرُ لَبَكًا: شته که ی تیکه لاو

کرد ه دهگوتری: (لَبِكَ السُّرِيقُ بِالْعَمَلِ)

قاوته که ی تیکه لاوی ههنگوین کرد.

لَبِكَ الْأَمْرُ لَبَكًا: کارمهکی ئی تیکه لاو

پیکه لاو بوو (فهو لبك).

أَلْبِكَ فُلَانٌ: فلانکس قسه ی ناشیرین و

نه گونجاوی گوتن، له قسه کردن دا

هه له ی کرد.

لَبِكَ الشَّيْءُ: شته که ی تیکه لاو کرد.

إِلْتَبَكَ الْأَمْرُ: کارمهکی شیواو تیکه لاو

پیکه لاو بوو.

تَلَبَكَ الْأَمْرُ: به مانا (إِلْتَبَكَ) دئ.

تَلَبَّكَ الْمَعِدَةُ: گه ده ی تیکه چوو باش

خواردن ههزم ناگا.

أَلْتَلَبَكَ الْمَعَى: تیکه چوونی مه عیدمو

باش ههزم نه کردنی.

أَلْبَكَ: شتی تیکه لاو کراو.

أَلْبَكَةُ: شتی تیکه لاو کراو ه دهگوتری:

(وقع في لَبَكَة) کهوته ناو کی شهو

تیکه لاو پیکه له وه.

أَلْبَيْكَ: دهگوتری: (أمر لبيك) کاریکی

تیکه لاو پیکه له.

أَلْبَيْكَة: خواردنی که له که شک و نارد

یان خورما تیکه لاو دهگوتری دواپی

روژ یان زهیتی به سهردا دهگوتری و

ناکو لئیندری.

لَبَّبَ بِهِ وَعَلَيْهِ: به زمی پیدهاته وه ه

دهگوتری: (لَبَّبَتِ الشَّاةُ وَغَرَّهَا

بولدها) که ره که یان نازده که ی لهو

جۆره سۆزی خۆی بۆ بیجوومکهی
نواندو لستیهوه.

لَبَّالِبِ الْغَمِّ: مرقه و باره بارپی مهرو
بزن.

الْبَلَابُ: روهکیکی عوشبیه بهدارو
دمون دا هه ئه دمهگهری و بهسهریان دا
بلاو دمبیتهوه، و مگوو گیاتریره
وایه.

الْبَلْبُ: گهردن.
لَبْنَةُ لَبْنًا: شیرى دمرخوارد دا (فهو
لاین) و نهو خاوهن شیر.

لَبْنَتٌ لَبْنًا: شیر هاته ناو مه مکیهوه
یان شیر هاته ناو گوانیهوه و (فهو
لَبْنَةً).

الْبَنْتُ: شیر هاته ناو مه مکیهوه یان ناو
گوانیهوه.

الْبَنُّ الْقَوْمُ: خه لکه که شیریان زۆر بوو
(فهو مَلْبُون) دمهگوتری: (هم
لابنون) نهوان خاوهن شیرن.

لَبْنُ الرَّجُلِ: پیاومکه خشتی دروست
کرد بۆ خانوو.

لَبْنُ الْقَمِيصِ: بۆ کراسه که دوو کونه
قۆپچهو شتی وای بۆ کردن.

التَّبَنُّ الرُّضِيعُ: شیرهخۆرمکه شیرى
خوارد.

تَلْبَنُ فُلَانٍ: فلانکهس مایهوه.

إِسْتَلْبَنَ: داوای شیرى کرد بۆ خاو و
خیزانی یان بۆ میوانهکانی.

الثَّلْبِيْنَةُ: حه ئوايه که لهئاردی بیژراو و
شیر و ههنگوین دروست دمکری.

الْأَبْنُ: کهسیک شیرى زۆر بی و
خاوهنی شیر بی و (ک: لَوَابْن).

الْبَلْبَانُ: شیرفروش و خشت دروستکه و
(خشت بر) و فروشیاری خشت.

الْبَبَانُ: حه بلی بهرسنگ و بهرسنگی
نازه و و لاخ.

الْبَبَانُ: شیر خواردنی مندال، شیردان
به مندال و دمهگوتری: (هر آخره
بلیان امه).

لَبَانُ السَّفِينَةِ: حه بلی نهستورو پتهوی
کهشتیه لهکه تان دروست دمکری و
لهکاتی و مستانی (بای بههیزدا
کهشتیه کهی پی رادمکیشری).

الْبَبَانُ: روهکیکه له پیپی (البخورية)یه
صمغیک دمردهدا پیشی دمهگوتری:
(الکندر).

الْبَبَانَةُ: پیداوێستی بههوی چلێسییهوه
نهک له بهر ههزاری.

الْبَبْنُ: شیر چ هی ئاده میزاد بی یان هی
نازه بی و (لَبْنُ الشَّجَرَةِ) ئاوی
درهخت.

الْبَبْنُ: خشتی لهقور دروستکراو بۆ
بیناگردن.

لَبْنُ الْقَمِيصِ: کونه قۆپچهو قوئفه
کراس.

لُبْنَى: دره‌ختی که یان رومکی که جوړه
صمغیک دمرددا پیی دگوتری:
(اللَّيعة) و له‌ولاتی شام زوره.

لبنان: کیویکه له ولاتی شام و ولاتیکی
عمره‌بییه زوریهی رومره‌مکی کیو
و شیو و دوله، هندیکی دهشتاییه،
له روی جوگرافیا یه‌وه به‌شیکه
له‌ولاتی شام.

اللَّبَنَةُ: کونه قوچچه و قوڼه و شتی وای
کراس (بنية القميص).

اللَّبَنَةُ: کونه قوچچه و قوڼه‌ی کراس.
اللَّبُونُ: نه‌و گیانله‌به‌ره میینه‌ی شیر
له‌گوان و مه‌مکی دا په‌یدا بووی.

إبن لبون: بیچوه خوشتر دووسالی
ته‌واو کردبی و چوبیته سالی
سییه‌می ته‌مه‌نیه‌وه و نه‌گمر
بیچومکه میینه بوو پیی دگوتری:
(بنت لبون).

اللَّبِينُ: نه‌و گیانله‌به‌ره‌یه به‌شیر
په‌رومرده بکری تاپی دگا.

اللَّبْنُ: شیر پالئوک و یان مه‌مه‌ی شیر و
مه‌نجه‌ل و سه‌تلی شیر و قاپی شیر و
نه‌وزمرف و حاجه‌ته‌ی شیری تی‌دا
دمگوینز ریته‌وه.

اللَّبَنُ: جوړه حه‌لواپه‌که به‌شلی
دروست دمکری وادبی گویزی
تیدمکری یان شتی تری له‌و جوړه.

اللَّبَنَةُ: کوپی شیر تی‌دا خواردنه‌وه.
اللَّبَنَةُ: دگوتری: (عشب أو بقل
ملينة) گیاو له‌ومرپه‌که که نازمه‌ل
بیخوا شیری زوری دهی.

اللَّبَنَةُ: بروانه ماده‌ی (لَبَّأ).
لَبِيَّ مِنَ الطَّعَامِ: زوری له‌خواردنه‌که
دروست کرد، خوارد.

لَبِيَّ بِالْحَجِّ: له‌کاتی حه‌ج‌کردن دا وتی:
(لَبَّيْكَ اللَّهُمَّ لَبَّيْكَ).

لَبِيَّ الرَّجُلِ: به‌پیاو‌مکی گوت (لَبَّيْكَ)
به‌لئ نامادم.

لَتَّاهُ فِي صدره لَتَّاهُ: ده‌ستی به‌سنگیه‌وه
نا

لَتَّاهُ الشَّيْءُ بَعِينَهُ: چاوی برپه شته‌که.

لَتَّاهُ الشَّيْءُ: شته‌کی که‌م کردمه‌وه.

لَتَّبَ بِالشَّيْءِ لُتْباً: به‌شته‌که‌وه لکا پیوه‌ی
نووسا.

لَتَّبَ فِي الشَّيْءِ: له‌شته‌که‌دا چه‌سپا.

لَتَّبَ فُلَانًا و عَلَيْهِ لَتْبًا: و‌مگری فلان بوو.

لَتَّبَ ثَوْبَهُ: قوماشه‌کی زور له‌به‌رکرد

حه‌زی لی بوو همت داپنه‌که‌نی.

الَّتَّبَ عَلَيْهِ الْأَمْرُ: کارمکی له‌سمر فم‌پز
کرد.

إلْتَتَّبَ الثَّوْبَ: پو‌شاکه‌کی زور له‌به‌ر

کرد حه‌زی لی نه‌بوو دایکه‌نی.

الْمَلَاتِبُ: پو‌شاکي پزیو.

الْمَلْتَبُ: كەس يېك لەمال دەر نه چى

بۆنە ھەي توشى فېتنە ھېي نەبى.

لَتَّ السُّرِيقُ رَغْوَهُ لَتًّا: قاوتەكەي تېكەلى
پۇن و شتى وا کرد.

لَتَّ الْعَجَبُ رَغْوَهُ: ھەوېرو شتى واى بەئاو
تەپ کرد.

فُلَانٌ يَلْتُ وَيَعْجُنُ: فلانكەس ھەردەلىو
ئاگاي لەدەمى خۆى نىيە ە ھەپشەو
فشە دەكا.

لَتَّ الشَّيْءُ: شتەكەي وردو ھاپ کرد.

لَتَّ الْعَصَى: بەردەكەنى ھاپن.

اللَّاتُ: بتيك بوو لە پيش ھاننى
ئىسلام دا تايپەت بوو بەھۆزى
سەقىف لەولاتى تائىف و بەھۆزى
ھۆرەيش لەناوچەي نەخلەو چەند
ھۆبەيەكى تر.

اللَّاتُ: توپكى درەخت كە وردبووبى
ە قاوت كەتېكەل بە پۇن و چەورى
كرابى.

لَتَحَهُ لَتْحًا: لەجەستەي داو ھواندى بى
ئەو ھى برىندارى بكا پان برىنى
گەورەي ئى بكا ە دىگوترى: (لَتَحَهُ
بىدە) بەدەست لىئى دا.

لَتَحَ عَيْنُهُ: لەچاوى داو گوپرى کرد.

لَتَحَ فُلَانًا بَبَصَرِهِ: فلانكەسى بەچاو
ھەنگاوت.

لَتَحَ فُلَانًا: ھەرچى لاي فلانكەس بوو
برىدى ھىچى بۆ نەھىشتەو.

لَتَحَ لَتْحًا: برسى بوو ە (فەو لَتْحَان

وَلْتَحَى).

اللَّاتِحُ: (رجل لَاتِح) پىاوتكى زىرەك و
عاقىل و ژىرە.

اللُّتْحُ: بەمانا (اللَّاتِحُ) دى ە (قوم لُتَّاح)
نەتەو ھىەكى زىرەك و وريان.

اللُّتْلَةُ: سوپندى قورسو بەدرؤ ە

قەسەي بى سودو بى مانا ە خو
خەرىك کردن بە كارى لاو ھكى و بى
سودو بەدەر لە مەبەست.

لَتَمَّ مِغْرُ الْجَعْرِ: لەگەردنى حوشترەكەي
دا.

لَتَمَّ الشَّيْءُ بِيَدِهِ: بەدەست لەشتەكەي
دا.

لَتَمَّ الرَّجُلُ بِالْسهْمِ: تىرى ھاويشتە پىاومكە
ە تىرى پىونا.

اللاتيني: لەبناغەدا بەشتىك دىگوترى:

نيسبەت درابى بۆلاى (لاتىرم)
كەناوە بۆ دەشتىك لە ولاتى ئىتالىا
ە دىگوترى: (لسان لاتيني ولفە

لاتينية) واتە: زمانى ئىتالى
لەسەردەمى پۇماي كۆن دا، لەم
رەو ە كە ئەو زمانە زمانى
نەم ە پىو ستانداردى زوربەي
ولاتانى ژۇردەسەلاتى

ئىمپەراتۆرىيەتى رۇمانى بوو.

الَّتِي، الَّتِ، الَّت: نىسمى مەوصولن
بۆ مېنە بەكار دېن.

الَّتِي وَالَّتِيا: دىگوترى: (وقع في القى

وَاللَّيَا) كهوته ناو چورتەم و كيشەى
گەورەم و بچوكەم و (كهوته نەم و
نەم وە).

لَثَّ بِالْمَكَانِ لَثًا: لەشوينەكە ماپە وە جیگیر
بوو.

لَثَّ الْمَطَرُ: بارانەكە بەردەوام بوو چەند
پۆژێك هەلى نەبروكاند.
لَثَّ عَلَيْهِ: ئیلحاحى ئى كرد.
الْثَّ: بەمانا (لَثَّ) دى.

لَثَّ فُلَانٌ لَثًّا: زمانى ناتوانى پیتەكان
بەدەنگى خۆيان بلێ ە بۆ نمونە پیتی
(لام) بەدەنگى (پى) دەلى یان
بەپێچەوانە وە یان زمانى پیسكە
پیتی (سین) بەدەنگى (ث) دەلى ە یان
(پى) بە (غەین) (فەر ألثَغَ وەي ألغَاء).
تَلَاغَ: زمان خوارى بەسەر خۆى دا
هینا وای كرد پیتەكان بەدەنگى
خۆیان نەلى.

الْثَغَةُ: گۆرینی زوبان لەوتنى پیتیک
بەدەنگیکى تر و مكوو وتنى
(سین) بە دمنگى (ث) یان وتنى (پى)
بەدەنگى (غەین).

لَثَّ يَوْمُنَا لَثًّا: نەمپۆمان هەواکەى نزم
بوو ە شى زۆر بوو.

لَثَّ ثِيَابُهُ: پۆشاکی شى
هەلیناوە.

لَثَّتِ الْأَرْضُ: زەوى نماوى بوو شى

هەلینا.

لَثَّقَ الطَّائِرُ: باننەكە پەرو پۆلى تەپوون
ە (فەر لَثَّقَ).

الْثَّقَ الشَّيْءُ: شتەكەى تەپ كرد، نماوى
كرد، شیدارى كرد.

لَثَّقَ الشَّيْءُ: شتەكەى خراب كرد.
إِلْثَقَ الشَّيْءُ: شتەكە تەپ بوو شى
هەلیناوە.

تَلَثَّقَ الشَّيْءُ: بەمانا (إِلْثَقَ) دى.
الْثَّقُ: شەونەم ە ناو و گان كەتیکەل بن ە
دەگوترى: (مشینا فى لَثَقَ) بەناو
قوردا پۆشتین.

لَثَّ بِالْمَكَانِ: لەشوينەكە ماپە وە.
لَثَّ الْغَيْمُ وَالسَّعَابُ: هەورەكە
لەشوينێك هاتوچۆیان بوو هەرکە
لەبەرچا و دەپۆشتن سەریان
هەلەداپە وە.

لَثَّ الشَّيْءُ فِي التَّرَابِ: شتەكەى لەگان
دا گەوزاند، لەگالى و مردا.

لَثَّ فِي الْأَمْرِ: لەکارمەكەى دا دوودل
بوو، راپا بوو.

لَثَّ كَلَامُهُ وَفِيهِ: قسەكەى رۆن
نەكردە وە.

لَثَّ الرَّجُلُ عَنْ حَاجَتِهِ: پیاو مەكەى مەنە
كرد پێگەى نەدا پێداویستی خۆى
بەرى، نەپێشت بەنامانچ و ناواتى
خۆى بگا.

لَثَّ بِالْمَكَانِ: لەشوينەكە گیرى

خواردو مایه وه رښکای نه بوو
دمربچي.

تَلَلْتُ الْغَيْمُ وَالسَّحَابُ: به مانا (تَلَلْتُ)
دئ.

تَلَلْتُ فِي الْأَمْرِ: له کاره که دا راپړاو
دوودل بوو.

تَلَلْتُ فِي أَمْرِهِ: له کاره که ی دا ته مېلئ
کرد به گورجی نه نجامی نه دا.

تَلَلْتُ فِي التَّرَابِ: خوی له خوټدا
گهوزاند؛ خوی له گل و مرډا.

الْثَّلَاثُ وَالْثَلَاثَةُ: ته مېل، که سيک

نیشو کار نه نجام داو ته مېلئ بکا

تییان دا به جوریک هرکاتئ

گومانن برد که کاره که نه نجام ددا

دوابکه وئو جئ دسستی دیار نه بیو

هیچی بئ نه کړئ.

لَقَمَ فَمَ الْمَرْأَةُ: دهمی نافرته که ی ماچ کرد.

لَقَمَ الْإِبْرِيْقَ: زارکی مه سینو

سوراحییه که ی به ستو بوشاییه کی ئی

هیشته وه بؤ هه ناسه دان.

لَقَمَ الْمَرْأَةُ: له گهل نافرته که دهمیان

به دهمی په کتره وه نا په کتریان ماچ

کرد.

لَقَمَ فَاةً: پهړوی به به دهمی خوی

ههلدا، به قوماش دهمی خوی

داپوښی.

لَقَمَ الْإِبْرِيْقَ: زارکی مه سینو

سوراحییه که ی داپوښی.

إِلْتَمَسَتِ الْمَرْأَةُ: نافرته که سهرپوښ و

روپوښی پوښی.

تَلَامًا: ههریه که لهو دوانه په کتریان

ماچ کرد.

تَلَمَسَتِ الْمَرْأَةُ: نافرته که (روپوښ)

سهرپوښی پوښی.

الْثَّامُ: پارچه قوماشیکه نافرته

دهیکاته روپوښ له خوار چاویه وه

پومه تو دهمو لوتو چه ناگه ی

داده پوښی ۵ یان ههرده می

داده پوښی.

الْمَلْئَمُ: لوتو دمورویه ی ۵ شوینی ماچ.

الْمَلْئَمُونَ: نه تهومیه کن له ولاتی

مه غریب، سهرده میک دمه لاتیان

هه بوو له نه مفریقا و نه نده لوس

فهرمان پړه ییان کردووه.

لَثِيتِ الشَّجَرَةُ لَثِيًا: درخته که جهوی و

بنیشتی دمرډا.

لَثِيَ الشَّيْءُ: شته که شوی هه ئینا ۵ (فهر

لث) ۵ دمشگوترئ: (لثي خف البعر)

سمی خوشترمه که به هوئ پوښتن

به ناو ناو و تهری و خوښناو دا نهرم

بوو.

لَثِيَ الشَّرْبُ رَغِيًا: کراسه که به هوئ

نارمه وه تهر بوو چلکن بوو.

لَثِيَ الرَّجُلُ مِنَ الطَّيْنِ: پیاوکه قورپوی

بوو.

لَجِبَ الْقَوْمُ لَجِبًا: خهئکه که کردیانه
ههراو هؤریاو هاتو چؤو تیکهوه
هاویشتن.

لَجِبَ الْبَحْرُ: دمریا کهوته جونبوش و
شهپؤل هاویشتن ۵ دهگوترئ: (لَجِبَ
الْمَوْجُ) شهپؤلهکان تیکیانوه هاویشتن.
اللَّجِبُ: دهنگ بهرزکردنهوه و
نهرنهری پالنهوانان لهمهیدانی
جهنگ دا ۵ حیلکه و حیلاندنی
نهسپه.

لَجَّ فِي الْأَمْرِ لَجًّا: ملی نایه کارهکی و
برپاری دا وازی ئی نههئنی.

لَجَّ فِي الْأَمْرِ لَجَاجًا وَلَجَاجَةً: دمستی
بهکارهکی کردو برپاری دا وازی ئی
نههئنی ۵ قورنان دمهرموی: (ولو
رحناهم و کشفنا ما بهم ضرَّ لِلْجَوْرِ فِي
طغيانهم) (فهو لجوج ولجوجة).

لَجَّ فُلَانٌ: فلان بهردهوام بوو لهکیشه
ونیزاع دا.

لَجَّ الْقَوْمُ: خهئکه که دهنکیان تیکهلاو بوو
کردیانه گهره لاوژی.

الْجُ الْقَوْمُ: خهئکه که سواری شهپؤل
بوون ۵ خهئکه که کردیانه ههراو
هؤریاو گهره لاوژی.

لَاجٌ خُصْنَةٌ: بهردهوام بوو
لهبهبرمهکانی کردنی پکابهرمکهی.
لَجَبَتِ السَّفِينَةُ: کهشتیه که کهوته ناو
شهپؤل دمریاوه، بهناو شهپؤل

دمریادا پؤیی.

إِلْتَجَّ الْبَحْرُ: دمریا شهپؤلهکانی
تیکیانوه هاویشتن.

إِلْتَجَّتِ الْأَرْضُ بِالسَّرَابِ: تپراویله که
لهزموی دا ومکوو شهپؤل دمریا هاته
بهمرچاو.

إِلْتَجَّ الظَّلَامُ: تاریکی تیکهئ بوو ۵
چهواشه بوو.

إِلْتَجَّتِ الْأَصْرَاتُ: دهنگهکان تیکهئ و
پیکهئ بوون، بوو بهگهره لاوژی.

إِلْتَجَّ الْأَمْرُ وَالْمَرْجُ: کاره که گهره بوو
تیکهئ و پیکهئ بوو شیوا.

تَلَجَّلَجَ مَتَاعُ فُلَانٍ: دواى کالای فلانی
کرد.

إِسْتَلَجَّ مَتَاعُ فُلَانٍ: داواى کالای فلانی
کرد.

إِسْتَلَجَّ يَمِينُهُ: سوئندی خواردو
کهفارته کهی نه دا چونکه برپای
وابوو سوئنده کهی ئی نه کهوتوو.

الْأَلَنْجَجُ: چیلکهی پومکی بؤنخوش ۵
دهگوترئ: (عود الْنَجَجُ) عودیکی
بؤنخوشه.

الْجُاجُ: (بحر لُجَاج) دمریایه کی شهپؤل
هراوان ۵ قول.

الْجَاجَةُ: دهگوترئ: (لي فُزَاة لُجَاجَةُ)
دئی تهپه تهپه تی لهبرسان.

لُجٌ: قولایی دمریا، نهو شوئنه ی

نه و منده قولنه نازاندرئ نه نندازهی
چهنده.

لُجُ البَحر: پانتایی دمريا ه (لُجُ الليل)
چري تاریکی شهو جهنگه‌ی شهو
زمنگ.

اللُّبَّةُ: زوربه‌ی دمرياو تیکه‌وه
هاویشتنی شه‌پوله‌کانی ه دمگوترئ:
(فلان لُجَّةٌ واسعة) فلانکس ومکوو
دمریاه‌کی فراوان وایه؛ نانبدمو
سه‌خی سروشته.

لُجَّةُ الامر: زوربه‌ی نیش، زوربه‌ی شت.
اللُّبَّةُ: تیکه‌ل و پیکه‌لی دمنگو
هات و هاواری خه‌لک ه دمگوترئ:
(سَمعت لجة الناس) هات و هاوارو
هیرمو همرای خه‌لکه‌که‌م بیست.

اللُّجِيُّ: شتیک نیسه‌ت بدرئ بولای
(اللُّجَّة) ه هورشان دهمرموی: ﴿أَزْ
كَطَلَمَاتٍ فِي بَحْرِ لُجِّي يَغْشَاهُ مَوْجٌ﴾.
اللُّجُّج: نه‌ستوری پیلوی چاوو گوشتنی
ه هه‌لاشی قولایی دموری چاو که
برؤ دموری داوه.

اللُّجُّج: شیوه کونیکه دمه‌که‌ی ته‌سک و
ژیرموه‌ی پان له‌بنکی بیردا له‌ژیر
کیودا دمی.

لُجُّجُ العین: قولایی دموروبه‌ری چاو
نه‌شکه‌وتی چاو.

لَجِدَ الْكَلْبُ لَجْدًا: سه‌که‌که دمی نایه ناو

قابه‌که ه دمگوترئ: (لَجِدَ الْكَلْبُ
الإناء) سه‌که‌که ناوموه‌ی قابه‌که‌ی
لسته‌وه.

لَجِدَتِ الْمَاشِيَةُ الْكَلًا: نازه‌له‌که به‌سه‌ری
زوبانی خواردنه‌که‌ی خوارد
نه‌یتوانی به‌ددانه‌کانی ه‌لی بگری.

لَجَدَ السَّائِلُ فَلَانًا: سوالکرمکه زوری
نیلحاح کرد له‌داواکردنه‌که‌ی دا، دوی
نه‌وه‌ی شتیکیان پیدابوو همرادوای
دمگرد زیاتری پی بدن.

الْمَلْجُودُ: دمگوترئ: (نبت ملجود)
روومکیکه ددانی لی گیر نابئ، بویه
حوشترمه‌که به‌پیش‌شه‌وه‌ی دمی
خواردی.

لَجَفَ الطَّبِيُّ وَغیره فِي الْكِنَاسِ وَغَوَ لَجْفًا:
ناسکه‌که ژیر خوی هه‌لکولای یان
له‌ته‌نیشتییه‌وه دمستی کرد به
هه‌لکولین.

لَجَفَتِ الْبُئْرُ لَجْفًا: بیرمه‌که هه‌راغه‌کانی
داخوران و پان بوو.

الْلَجَّافُ: به‌ربیلای دمرگا؛ به‌ردمرانی
دمرگا ه نه‌و لوتکه شاخ و درکه
شاخانه‌ی له‌کیومه‌که به‌مرز بوونه‌وه
به‌سمر نه‌شکه‌وت و کاودا دمروانن ه
(ل: الْهِفَّةُ وَلُجْف).

لَجَفَ الشَّيْءُ: شته‌که‌ی له‌دموران دموری
به‌ره‌فراوان کرد.

لَجَفَ الْقَوْمُ مِکْيَالَهُم أَوْ بَنَرَهُم:

خه لکه که ئامیری پیوانه که یان
ته نه که و قسناخ و ربه که یان فراوان
کردن یان بنکی بیرمه که یان فراوان بوو.
اللَّجْفُ: چالیکه له لایه کی بیرو شتی
واوه هه لده که ندری ه یان بیرک ناو
له دهموران دهوری داخوری و بن
هه لولی بکا بیکاته بن که ورگ ه
ناو قه دی شیو.
اللَّجْفَةُ: نه شه که و ته له کیو دا ه
به ری لای دهرگا ه سهر دمرانی
دمرگا و بن دمرانی.
لَجْلَجَ فلان: فلان که س له قسه کهانی دا
رارا بوو، نه هیتوانی مه به سستو
نیازمه کی بگه یه نی ه (فهو لَجْلَجَ).
لَجْلَجَ الشَّيْءُ فِي فَيْه: شته که ی له دهمی
دا هه ل سوراندو هینای و بردی
بوئه وهی بیجوئی و قوتی بدا ه
دمگوتری: (لَجْلَجَ اللَّقْمَةُ) پارو که ی
به ناو دهمی دا هینا و برد بوئه وهی
قوتی بدا.
لَجْلَجَ فَلاناً عَنِ الشَّيْءِ: فلان که سی
به دهوری شته که دا هه ل سوراند
بوئه وهی له شته که بگری، لئی
بتاشی.
تَلَجْلَجَ: به مانا (لَجْلَجَ) دی.
اللَّجْلَاجُ: که سی که زمان قورس بی زمان
رهمان نه بی به گران قسه ی بو
بگری.

اللَّجْلَجُ: تیکه و پیکه و خوارو خیج
ه دمگوتری: (الْحَقُّ اَلْبَجُّ وَالْبَاطِلُ
لَجْلَجَ).
الْجَمَ الدَّابَّةُ: ولاحه که ی لغاو کرد،
لغاوی له دهمی کرد.
الْجَمَ الْمَاءُ فَلاناً: ناو گه یشته بینه قاقای
فلان که س.
الْجَمَ فَلاناً عَنِ حاجته: فلان که سی له
پیدا و یستییه کهانی مه نه کرد ه
دمگوتری: (تَكَلَّمَ فَأَلْجَمْتُهُ) قسه ی
کردو بوژم دا.
لَجَمَهُ الْمَاءُ: ناو گه یشته بینه قاقای.
الْجَمَامُ: لغاو؛ ناسنیکه دمگریته دهمی
نه سه په وه، دواپی گراوه به ناو بو
هه موو قایشو قورو شی له گه لی دایه
ه دمگوتری: (لَفَظَ لَجَامَةً): دوا ی
ماندو بوونیکی زور وازی له
پیدا و یستییه کهانی خوی هینا ه (ک:
الجمعة ولجم ولجم).
الْجَمَامُ: لغاو دروست که ر، لغاو فروش ه
شوینی لغاو له دهم و جاوی
نه سه په که دا.
الْجُمَةُ: کیو یک له کیو کهانی ناو زمو ی
نیشانه یه که له نیشانه کهانی زمو ی ه
کیوی پانه وه بوو که زور گه وره
نه بی ه لایه کی شیو و دۆل.

لَجْنٌ فِي الْمَشْيِ: له رۆښتن دا گران و تمبهل بوو ۵ (فهو وهي جلون).

لَجْنٌ رَزَقَ الشَّجَرُ وَغَرَهُ لَجْنًا: گه لای درمخته که ی تی که ل به نار دو جوو شتی وا کرد بوئنه وهی دمرخواردی خوشتره کانی بدا.

لَجْنٌ لَجْنًا: چلکن بوو.

لَجْنٌ لِّلشَّطِّ فِي رَأْسِهِ: شانه له ناو قزی سمري دا هه لته سوړا له بهر چلک.

لَجْنٌ الرِّزْقِ: گه لاکه ی وردو هه نجن هه نجن کرد تاوای ل هات لینج بوو.

تَلَجَّنَ الشَّيْءُ: شته که لینج بوو.

تَلَجَّنَ الرَّأْسُ: سهرمه که شوړدراو له چلک و پلک پاک نه بووه.

تَلَجَّنَ الرَّأْسُ: سمري چلکن بوو.

اللَّجْنَةُ: کومه لیک ناده میزاد کو بی نه وه بوکار لکی دیار لکراو ۵ کومه لیک

ناده میزاد نه رک لکی تای به تی بیان بخری ته نه ستو و داوایان ل بکری

نه نجامی بدا.

اللَّجَيْنُ: زیو.

اللَّجَيْنُ: که فی دمی خوشتر ۵ هه موو تیکه له مه که له نار دو خورما هار او و

شتی وا که به ناو رشیندرا بی تا لینج بوو بی.

لَحَبَ الطَّرِيقَ لُحُوبًا: رینگاکه ناشکراو رون بوو.

لَحَبَ الشَّيْءِ: له شته که ی داو شوینکه ی ل کرد، یان به هو ی لیدان و برینه وه وه شوینکه ی له شته که کرد.

الْحَبَّ الطَّرِيقَ: به رینگاکه دا روی.

الْلَّحِبُ: رینگای ناشکراو رون.

اللَّحِبُ: به مانا (الْلَّحِبُ) دی.

اللَّحِبُ: زوبانی رهوان ۵ پیاوی جنیو

فرشو و زمان پیس، ههر کی ردو

چه قو و نامیرک شتی پی بیرد ری

یان تو یکل شتی پی دامالدری.

لَحَجَّ إِلَيْهِ لَحْجًا: په نای بو برد ۵ مه یلی

لای نهوی کرد.

لَحَجَّ بِالْمَكَانِ: په نای بو برد ۵ که یلی لای نهوی کرد.

لَحَجَّ السَّيْفُ وَغَرَهُ لَحْجًا: شمشیر مه که له

کالان دا ناخی بوو ۵ ده سگوتری: (لَحَجَّ

الْحَائِمُ فِي الْأَصْبُعِ) نه نگوستی له که

له په نه ده ناخی بوو.

لَحَجَّ بِالْمَكَانِ: له شوینکه ده مایه وه و

پی وهی راهات ۵ ده سگوتری: (لَحَجَّ فِي

الْأَمْرِ) چوو نه ناو نیشه که وه.

لَحَجَّ بَيْنَهُمْ شَرًّا: شهرو هه را له ناویان دا بهرپا بوو.

لَحَجَّ الشَّيْءُ: شته که ته نگ بووه.

لَحَجَّ اللَّحْيُ: بوکی و شوینی ل پوانی

د دانمه کان خوار بوو (فهو الْحَجَّ).

لَعْرَجَ عَلَيْهِ الْأَمْرُ: کاره‌که‌ی نِ تیکه‌ل و
پیکه‌ل بوو.

الْحَبَّةُ إِلَيْهِ: ناچارۍ کرد په‌نا بؤ نهو
به‌رئ ۵ خواری کرد.

لَحَجَّ عَلَيْهِ الْغَبَرُ: هه‌واله‌که‌ی نِ
پیچه‌وانه کرده‌وه ۵ نه‌وه‌ی پیی
راکه‌یانند پیچه‌وانه‌ی نه‌و مېوو
که‌له‌دلی دا بوو.

إِلْتَحَجَّ إِلَيْهِ: مه‌یلی کرد بؤلای ۵
دم‌گوترئ: (أتی فلان فلاناً فلم يجد
عنده مؤملاً ولا ملتحجاً) فلان‌که‌س
هات بؤلای فلان هیچ هیواو
مه‌یلیکی له‌لا نه‌بینئ.

تَلَحَّجَّ عَلَيْهِ الْأَمْرُ: پیچه‌وانه‌ی نه‌وه‌ی
له‌دلی دا بوو بؤی ناشکرا کرد.
إِسْتَلَحَجَّ الْبَابُ أَوْ الْقَفْلُ: دمرگاکه‌یان
قفله‌که‌داخراو نه‌کرایه‌وه.

الْمَلْحَجُ: زیب‌که‌و کوانوله‌ی ناو‌جاو.
الْمَلْحَجُ: په‌ناگا ۵ دمره‌ندو ته‌نگل ۵
(ك: ملاحج).

الْمَلْحُوجَةُ: دم‌گوترئ: (خِطَّةٌ مَلْحُوجَةٌ)
بلان و پروفایلیکی نارپک و پیکه ۵
هه‌روا ناوه بؤ پنگای ته‌نگه‌به‌ر
له‌کئودا ۵ (ك: ملاحج).

لَحَّتِ الْقَرَابَةُ بَيْنَنَا لَمَّا: خزمایه‌تی
نیوانمان نزیکتر بؤوه و باشت
پیکه‌وه لکاین ۵ دم‌گوترئ: (هو ابن

عَمِي لَحًا) نه‌و کورۍ مامه‌وه خزمۍ
نزیکه.

لَحِمَتْ عَيْنُهُ لَحْمًا: جاوی به‌هوی
رېبؤقه‌وه پیکه‌وه نووساو هه‌لنایه.
الْحُ السَّحَابُ: هه‌ورمه‌که بارانی به‌ردم‌وام
بوو.

الْحُ فَلَانٌ عَلَى الشَّيْءِ: فلان‌که‌س له‌سهر
شته‌که به‌ردم‌وام بوو ۵ ده‌سگوترئ:
(الْحُ عَلَيْهِ بِالْمَسْأَلَةِ) له‌داواوکردن و
سوال کردن دا زؤر نوزه درنزی
کرد.

تَلَحَّجَّ: به‌مانا (الْحُ) دئ.
الْلَّاحُ: دم‌گوترئ: (مکان لا ح) شوینیکی
ته‌نگه‌به‌ره ۵ (وا ح لا ح): شیو و
دۆلئیکی چرو نزاراوییه دره‌خته‌کانی
تیک چرژان.

الْلَّحَةُ: (خُبْرَةٌ لَحَّةٌ) نانئیکی وشکه.
الْلَّحُوحُ: جوړه نانئیکه له‌ولاتی په‌مه‌ن
دم‌کرئ و به‌ماس‌ست و شیرمه‌وه
ده‌خورئ.

الْلَّحْمَاحُ: به‌مانا (الْلَّحْوَاح) دئ ۵
دم‌گوترئ: (سحاب ملحاح)
هه‌وریکه بارانه‌که‌ی به‌ردم‌وامه.

لَحَدَ لَحْدًا: له‌رپنگادا لایدا ۵ دم‌گوترئ:
(لَحَدَ السَّهْمُ عَنِ الْمَدْفِ) تیره‌که
له‌نیشانه‌که لایداو نه‌پیتکا.
لَحَدَ إِلَيْهِ: مه‌یلی کرد.

لَحَدَ فُلَانٍ: فلانكەس ستمەى كردو
لەحقە لايدا.

لَحَدَ فِي الدِّينِ: تانەى لەنايىن دا.

لَحَدَ عَلَيَّ فِي الشَّهَادَةِ: عەلى لە
شاھەتيدانەكەى دا تاوانبار بوو.

لَحَدَ اللَّحْدُ: گۆرپچەى بۆ مردووەكە
هەلەكەند.

لَحَدَ الْمَيِّتَ: مردوووەكەى لەگۆرپچەدا
شاردمو، ناشتى.

أَلَحَدَ السَّهْمُ عَنِ الْهَدَفِ: تیرەكە
لەھەدەف لايدا.

أَلَحَدَ فُلَانٌ: فلانكەس لەحقە لايدا،
شتێكى بەحق دانا كەحق نەبوو.

أَلَحَدَ فِي الْحَرَمِ: پیرۆزى حەرەمى شكاند،
كارى نەگونجاوى لەحەرەمى
مەككەدا نەجام دا.

أَلَحَدَ فِي الدِّينِ: تانەى لەنايىن دا ە
قورئان دەفەرموى: ﴿إِنَّ الَّذِينَ
يُلْحِدُونَ فِي آيَاتِنَا لَا يَخْفَوْنَ عَلَيْنَا﴾.

أَلَحَدَ الرَّجُلُ: پیاووەكە وێرە وێرو
كێشەو دەمەدەمەى كرد.

أَلَحَدَ اللَّحْدُ: گۆرپچەى هەلەكەند.

أَلَحَدَ الْمَيِّتَ: مردوووەكەى لەگۆرپچەدا
شاردمو.

أَلَحَدَ بِفُلَانٍ: گالتهى بەفەلان كردو شتى
بۆ هەلبەست.

إِلْتَحَدَ إِلَيْهِ: مەبىلى بۆلاى كردو چوو.

زَيَّرَ بَائِلًا وَهَائِلًا بَوَّارِدَ ە (فەر
ملتحد).

إِلْتَحَدَ فِي الدِّينِ: تانەى لەنايىن دا.

الْلَّاحِدُ: (قبر لاحت) گۆرپى وا گۆرپچەى
هەبى.

الْلَّحْدُ: كونیکە لەلایەكى گۆرپەكەو
هەلەكەنەسرى مردوووەكەى

تێدەخړئ ە (ك: أَلْحَادُ وَلِحُود).

الْمُلْحَدُ: بەمانا (الْلَّحْدُ) دى.

الْمُلْحِدُ: تانەدەر لە ئايىن و بيىدىن
دەرچوو لەنايىن ە (ك: مُلْحِدُونَ
وملاحدة).

لَحَزَهُ لَحْزًا: ئىلحاحى ئى كرد.

لَحَزَ فُلَانٌ لَحْزًا: فلانكەس پڙدو چروك
بوو ە دلتهنگ بوو.

تَلَحَّزَ الْقَوْمُ: خەلەكە قەسەيان تىك
گێرپاڤەو ڤەدى يەكتريان داڤەو.

تَلَحَّزَ الصَّبِيَانُ: مندالەكان شەڤە
شيعريان كرد.

تَلَحَّزَ الشَّجَرُ: درەختەكە تىك چرڤاو
چوو ناوڤەكەو.

تَلَحَّزَ فُلَانٌ: فلانكەس پڙدو چروك بوو.

تَلَحَّزَ عَنْهُ: ئىيى دواكەوت ە چاكى
داوڤنى هەلگرد، قۆلى ئى هەلگرد بۆ

شەڤ كردن يان بۆسەفەر كردن.

تَلَحَّزَ فُهُ: بەھۆى خواردنى هەنارو
شتى واو ە ناوى شيرين كەوتە ناو

دەمىمەو.

الْمَلْعُزُّ: دمر به ندو تهنگل ه (ك: ملاجز)

ه دمگوترئ: (وقعوا في الملاجز).

لَحْسُ الْإِنَاءِ لَحْصًا: قاپهكهی به په نهجه یان به زویان لستهوه.

لَحْسُ الدُّودِ الصَّوْفِ لَحْصًا: گرمهکه

خوریه که ی خوارد ه دمگوترئ: (لَحْسُ

الْجَرَاذِ الْخِضَرِ وَالشَّجَرِ) کولله بیتان

سه وزایی پوهك و درهختی خوارد.

الْحَسَّتِ الْأَرْضُ: زموی سهوز بوو

پوهك و گياو گزه که ی سهری

دهرهینا.

الْحَسَّ الْمَاشِيَّةُ: که میك نازه له كانی

له وړاندن.

إِلْتَحَسَ مِنْهُ حَقُّهُ: مافی خوی لی ستاند.

الْإِلْحَسَةُ: دمگوترئ: (سنة لإحسة)

سالیکی قات و قری و نه هات بوو،

هر چی روهك و سهوزایی هه بوو

هه مووی کړاندهوه ه دمگوترئ:

(أصابهم لواحس) سالانی قات و قری

یه خه ی گرتن و هر چی بزئ و

به روهو و میان هه بوو لرفیان دا.

الْأَحْمَسُ: نه گبه تی و شوم ه حمريص و

سوور بوو له سهر مبهست.

الْلَحْسُ: نه و جروزمو ته رزمو گلو که ی

به سهر پوهك و گياو گزمه

دمردمکه وئ.

الْلَحْسَةُ: دمگوترئ: (ما لك عندي

لَحْسَةً) هيچت لای من نیه.

الْلَحْمُ مِنَ النَّاسِ: که سیك به شوین

شیر نایه تی دا بگهړئ و مگوو میښ.

الْلَحْمُ: نه و سن و زورخوړ ه مروقی

زورخوړ و نه و سن.

الْمَلْحَسُ: حمريص و سوور بوو له سهر

هه لوښت و مبهست ه نه و می

هر چی به ردمستی بکه وئ و

دمسه لاتی به سهر دا پړوا لرفی بداو

بؤ خوی کونترؤل بکا ه نازاو

چاونه ترس ه (ك: ملاحس).

الْمَلْحَسُ: به مانا (الْلَحْسُ) دئ ه شوینی

لستنه و هو و پامالین ه دمگوترئ:

(تركه بملاحس البقر أولادها) له

شوینیتی پوتهن و چؤل و هوئل دا

جیم هیشت و مگوو چؤل مانگاکیوی

بیچومکانی له شوینی چؤل و هوئل دا

نه بی دانائی.

لَحَصَ فِي الْأَمْرِ لَحْصًا: چووه ناوکارمکه وه،

ملی له کارمکه نا.

لَحَصَ فُلَانًا عَنْ كَذَا: فلانکه سی له و شته

پشت سارد کردمده ه ژپوانی کردمده.

لَحِصَتْ عَيْنُهُ لَحْصًا: پیلوی چاوی

به هوئی پیلوق به یه که وه نووسا ه

لیواری پیلوی چاوی ویکهاته وه،

هه لکه پراپه وه.

لَحَصَ فِي الْأَمْرِ: له کارمکه ی دا

توندره‌ی نواند ۵ رېښازی ژبانی
بهرته‌سک کرده‌وه.

لَحْمَنَ فَلَانًا عَنْ كَذَا: فلانکەس لەو شتە
پشت سارد کرده‌وه ۵ فێری تەمبەلی
کرد.

لَحْمَنَ الْكِتَابِ: کتێبه‌که‌ی جزو به‌ند
کرد.
إِلْتَحَمَ الْأَمْرُ: کاره‌که قورس بوو، پته‌و
بوو.

الْتَحَمَتْ عَيْنُهُ: چاوی نووسان.
الْتَحَمَتِ الْإِبْرَةُ: دهرزیه‌که کونه‌که‌ی
گیرا.

الْتَحَمَ فَلَانًا إِلَى الْأَمْرِ: فلانکەسی
ناچار کرد بۆ کاره‌که.

الْتَحَمَ فَلَانًا عَنْ كَذَا: فلانکەسی له
فلان شت پشت سارد کرده‌وه ۵
له‌کردنی فلانشت دا تەمبەلی کرد.
الْتَحَمَ الشَّيْءُ فَلَانًا: شتەکه
به‌فلانکەس دا چوو، شتەکه چوو
ناو جه‌سته‌یه‌وه.

إِلْتَحَمَ الْبَيْضَةُ وَغَرَهَا: نه‌وه‌ی ناو
هێلکه‌که‌ی هه‌لقوراند ۵ خواردیه‌وه
۵ دمگوتری: (الْتَحَمَ الذَّنْبُ عَيْنَ
الشَّاةِ): گورگه‌که چاوی مهره‌که‌ی
کوێر کردو هه‌ئیلوشی.

لِحَاصِي: ناخۆشی و به‌لاو کارمسات ۵
سالی قات و قهری.

الْمُلْحَصُ: به‌ناگاو شوینی تێداحه‌وانه‌وه.
لَحَطَ الْمَكَانَ لَحْطًا: شوینه‌که‌ی مائی و
به‌ناورشانندی و پاکی کرده‌وه ۵ (فهو
لاحط).

الْتَحَطَّ: رقی هه‌ئسا.
لَحَظَهُ بِالْعَيْنِ وَالْيَدِ لَحْطًا وَلَحْطَانًا:
به‌تێله‌ی چاو سه‌یری کرد ۵ (فهو
لاحظ ولحاظ، وهي لاحظته) ۵ (ك:
لواحظ) ۵ دمگوتری: (أنا عنده محفوظ
وملحوظ): نه‌من پارێزراو و چاودێر
کراوم به‌چاوی پارێزگاریی.

لَاخِظَهُ مِلَاحِظَةً وَمِلَاحَظًا: چاودێری کردو
سه‌رنجی لی دا.

لَاخِظَ عَلَيْهِ كَذَا: په‌خنه‌ی لی گرت.
تَلَاخَظًا: هه‌ریه‌که له‌ودوانه‌ تێبینیان
له‌سه‌ر په‌کتر هه‌بوو.

الْلِّحَاطُ: قولینچکی چاو، تێله‌ی چاو
به‌لای لاجانگه‌وه ۵ (ك: لُحِظَ).

اللَّحِظَةُ: چاوتروکاندنیک ۵ ماوه‌یه‌کی
که‌م به‌نه‌ندازه‌ی چاوتروکاندنیک ۵
دمگوتری: (سكت عن الكلام لحظة).

المَلَاخِظَةُ: سه‌رنجدانی شت به‌ تێله‌ی
چاو ۵ سه‌رنج و راوبۆچون له‌سه‌ر
شت ۵ چاودێری کردنی شت و
سه‌رنجدانی حال و ومزعی و
تۆمارکردنی دیاردمه‌کانی بۆ
مه‌یه‌ستی زانیاری، ومکوو چاودێری

کردنی گه شه کردنی روهك يان
هه لچونی بورگان و تیکه وه
هاویشتنی شه پوله کانی دهریا یان
جم و جولی نه ستیره و چونیه تی
رؤیشتنه کانیاں ه یان چاودیری
حاله تی نه خویشی و چارمه رماکانی و
کار دانه و میان له سهر نه خو شه که.

الْمَلْحَظُ: به مانا (الْمَلْحَظ) دی.

الْمَلْحُوظَةُ: وشهیه که دادمنری
له پهر او پزی قهراخی نوسراوی
سهرکتیب به مه بهستی ناگدار
کردنه وهی نووسهر له هه له وه که و
کورپیه کانی.

لَحَفَ الْقَمَرُ: مانگ چوو ه حاله تی
مه حاقه وه ه نالی ده لی:

له ده هری تویه نهی خورشیدی پرتو به بخش سه که بران
که نالی و له حاله تی مه قاس ماهی نه و دایه

لَحَفَ فَلَانًا: فلان که سی به لیفه داپویشی.

لَحَفَ فَلَانًا الثُّرْبُ: کراسی له بهر فلان که سی
کرد ه ده گوتری: (لَحَفَهُ فَضْلَ خَافِه):
به نوینه زیاده که ی داپویشی.

لَحَفَ النَّارَ الْمُطَبَّ: داری خستنه سهر
ناگرم که ه داری به ناگرم که وه نا.

لَحَفَ اللَّحْمَ عَنِ الْحَيَوَانِ: گوشتی
حه یوانه که ی گرو، گوشته که ی دامالی.

لَحَفَ فَلَانًا بِجُمُعَ كَفِه: به هه موو دهستی
له فلان که سی دا، مسته کوله ی پی کیشا.

لَحَفَ فَلَانًا سَهْمًا رِه: تیری له فلان که سی دا
تیری پیوه ناو هه نگاوتی.

الْحُفَّةُ: چاوتروکاندنیک ه ماومیه کی
که م به نه ندازه ی چاوتروکاندنیک ه
ده گوتری: (سکن عن الکلام لحظة).

لَحَفَ اللَّحَافُ: لیفه ی دروست کرد ه
لیفه ی درو.

الْحَفَّ السَّائِلُ: سوال که ره که نیلحاحی

کرد بو شت و مرگرتن یان سوالی
کردو پیوستیشی پیی نه بوو
چونکه دهوله مه ند بوو ه فورشان
دهمه رموی: ﴿لَا يَسْأَلُونَ النَّاسَ
إِلْحَافًا﴾.

الْحَفَّ فَلَانُ: فلان که سی داوینی به سهر

زموی دا راکیشاو فیزو ته که ببوری
کرد ه به دامینی کیودا رویی.

الْحَفَّ بِهِ: زبانی پی گه یاند.

الْحَفَّ فَلَانًا: لیفه ی بو فلان که سی کپی.

الْحَفَّ ضَيْفُهُ: میوانه که ی پیش خو ی
خست، خزمه تی کردو خواردنه
خو شه کانی بو نه و دانا.

الْحَفَّ شَارِبُهُ: سمیلی زور کورت
کردنه وه.

الْحَفَّ فَلَانًا الثُّرْبُ: کراسی له بهر
فلان که سی کرد.

لَا حَفَّهُ: چوو ه بن بالی و مگری بوو
کهوته گه لی و لی جیانه بوو وه.

لَحَقَ الثَّمَنُ أَوْ الِیَمِینُ فَلَانًا: نرځه‌ګه‌ی

ګه‌وته سهر، سویندی ګه‌وته سهر.

لَحَقَ بِهِ عَاقِبًا وَلَحَقًا: پټی ګه‌یی ه (لَحَقَ بِهِ

لُحُوقًا): پټوه‌ی نووسا.

الْحَقَّ بِهِ: پټی ګه‌یی.

الْحَقُّ فَلَانًا بِهِ: فلانک‌ه‌سی شوین ته‌و

خست ه به‌دوو ته‌ودا ناردی ه

دم‌ګوت‌ری: (الْحَقُّ الْقَائِفُ الرَّوْلِدُ بَابِهِ):

سمرناس و قانیفه‌ګه من‌داله‌ګه‌ی پال

باوګی داو دواي سهرنج‌دانی خو‌ی

وتی نه‌م من‌داله‌ کورې ته‌و پیاویمه

له‌بهر لیکچونی دیارده‌ی نیوانیان.

الْحَقُّ فَلَانًا فَلَانًا: فلانک‌ه‌سی کرده‌ کورې

فلان ه فلانک‌ه‌سی والی کرد بګاته

فلان.

التَّحَقَّ بِهِ: پټی ګه‌یی ه پټوه‌ی نووسا،

چوو‌ه په‌نای ته‌وو پالی به‌نه‌و‌موه

دا.

تَلَحَّقْتُ الْمَطَايَا وَنَحْوَهَا: کاروانه‌کان په‌ک

به‌دوا په‌ک دا هاتن و به‌په‌ک

ګه‌یشتن ه دم‌ګوت‌ری: (تَلَحَّقَ الْقَوْمُ):

خه‌لکه‌ګه ګه‌یشتنه په‌ګټر.

تَلَحَّقْتُ الْأَخْبَارَ وَأَحْوَالِ الْقَوْمِ:

همواله‌کان و روداو‌ه‌کان په‌ک به‌دوو

په‌ک دا هاتن.

اسْتَلَحَقَ فَلَانًا: فلانک‌ه‌سی به‌ګورې خو‌ی

داناو پال خو‌ی دا.

لَحَقَ فَلَانٌ: فلانک‌ه‌س داوین‌ی له‌زه‌وی

خشان‌د به‌سهر زه‌وی دا رایک‌یشا

به‌شیوه‌ی لوت‌به‌رزی و خو‌به‌زلزانی.

التَّحَقَّ عَاقِبًا: لیفه‌ی بو‌ خو‌ی درو.

التَّحَقَّ بِاللِّعَافِ: لیفه‌ی به‌خو‌ی دادا ه

خو‌ی به‌ لیفه‌ داپو‌شی ه دم‌ګوت‌ری:

(التَّحَقَّتْ الدَّابَّةُ بِالسَّيْمَنِ): ولاخه‌ګه

به‌به‌ز خو‌ی داپو‌شی.

تَلَحَّقَ لِعَاقِبًا: لیفه‌ی به‌خو‌ی دا دا.

الِّلِّعَافِ: همرشت‌یک به‌خو‌دا بدرئ و

خو‌ی پټ داپو‌شی له‌کاتی نوستن دا

ه پو‌شاک‌ی سهر پو‌شاک، وه‌کوو جیه‌و

عه‌باو پالتو ه پارچه قوماش‌یکی

ناواخن ګراو به‌ لؤ‌که له‌کاتی

نوستن و پالک‌ه‌وتن دا به‌خو‌داده‌درئ

ه (ك: لَحَقَ).

الْمُحَقِّ: دامین‌ی کیو، بنی کیو.

الْمُحَقِّ: پو‌شاک‌یک ګه‌له‌سهر هه‌موو

پو‌شاک‌یک‌ه‌وه له‌بهر بکرئ وه‌کوو

جویه‌و عه‌باو شتی وا.

الْمُحَقَّةُ: به‌مانا (الْمُحَقِّ) دئ ه عه‌باي

نافرمت، ګه نافرمت له‌سهر هه‌موو

پو‌شاک‌یک‌ه‌وه له‌بهری دم‌کاو خو‌ی پټ

بالاپو‌ش دم‌کا.

لَحَقَ الْفَرَسُ لُحُوقًا: نه‌سپه‌ګه‌ی ګزو لاواز

بوو ه دم‌ګوت‌ری: (لَحَقَ بَطْنُهُ): ورګی

بچوک بو‌وه.

الِّلْحَقُّ: (أبو لاحق): بازو ههئو.

الِّلَّاحِقَةُ: ميوه چینی دوومجاری،
دووم بهری ميوه ۵ ميوه که پیدمگا
یه کهم چینی نا دووم چینی ۵ (ک):
لواحق).

الِّلْحَقُّ: نهوهی دواي شتیکی تر دئ ۵
پاشکوی کتیبو شتی وا دواي نهوهی
دانهریک له دانان و نووسینی
کتیبه کهی دمبیته وه هه ندی
تیبینی و هه له بری و پرکردنه وهی
کهم و کوری دمگاته پاشکویه ک یان
زیاترو دهیخاته کوتایی کتیبه کهی ۵
له یواری قانونی دمول دا وشه
(الِّلْحَقُّ) بهو حوکه و شیکردنه وانه
دهگوتری: (که دهگرینه پاشکوی
ریککه وتنامه نیو دموله تیبه که یان
هی برگیه کی تابیه تی نهو
موعا هه دمیبه ۵ که سیک کرابیته
کوری یه کی ک یان کچی یه کی واته
نه زاندری باوکی کییه ۵ کوری
باوکی خوی نه بی ۵ روبه ریکی
شیوو کیو وشک بویته وهو تووی
پیوه کرابی بۆ گشت وکال ۵ (ک):
ألاحق).

الِّلْحَقُّ: له یواری قانونی نیو دموله تی دا
فهرمان به ریکه له سه هه فارمتی
دموله تی ک دا داده مزرئ له کاریکی
تایبه تی دا ۵ و مگوو مولحه قی

عه سکه ری مولحه قی سه هه قی
مولحه قی رۆژنامه نووسی ۵ بهر یک
یان زیاتر له رۆژنامه یان گۆفاریک
دواي دمرچوونی ژماره که پاشکویه
چاپ و به خش دهگری نه مهش
به هوی هه وائیکی گرنه که
پیویست دمکا زوو بلا و بگریته وه.

لَحَكَ الشَّيْءُ بِالْشَيْءِ لَحْكًا: شته کهی
به شته که وه نووساند ۵ (لَحَكَ الشَّيْءُ
بِالشَّيْءِ): شته کهی به شته که وه نووساند،
جووشی دا، دهگوتری: (لَوْحَكَ قَقَار
ظهره): فهقه ره کانی پستی چوونه
ناویه که وه.

تَلَحَّكَ الشَّيْءُ: شته کان چونه
ناویه که وه ۵ دهگوتری: (تَلَحَّكَ
الْبَيَانُ): دیوار که چووه ناویه که وهو
تی که ل کیش بوو ۵ هه روا دهگوتری:
(دَابَةُ مُتَلَحِّكَةً): ولاخیکی جهسته
دامه زراوو تیگسمر اوو به هیزه.

تَلَحَّحَ الْقَوْمُ: خه لکه که له شوینی خو یان
جیگر بوون و مانه وه، زیدی خو یان
جی نه هیشت.
تَلَحَّحَ فُلَانٌ عَنِ الْمَكَانِ: فلان کهس نهو
شوینه ی به جی هیشت.

اللَّحْلُحُ: شوینى تهنه‌بهر ۵ (خبره)
لَحْلَحَ: نانى وشك.

لَحْمَ الشَّيْءِ لَحْمًا: شته‌كه‌ى پيکه‌وه
نووساند، جوشى دا ۵ ده‌گوترئ: (لَحْمَ
الصائغ الذهب والفضة): ئالتونچيه‌كه
پارچه زېړه‌كه‌ى له‌حيم كردو
شكاويه‌كه‌ى چاك كردموه.

لَحْمَ الْأَمْرِ: كارمه‌ى بناوان شيل كرد
بهرئك و پيكي نه‌نجامى دا.
لَحْمَ الْعَظْمِ لَحْمًا: گوشتى له‌ئيسقه‌كه
دامالى.

لَحْمَ الْقَوْمِ: گوشتى دمرخواردى هه‌ومه‌كه
دا ۵ (فهو لَحْم).

لَحْمَ بِالْمَكَانِ لَحْمًا: جووه ناو شوينه‌كه.
لَحْمَ الرَّجُلِ: پياوه‌كه هه‌زى له‌گوشت بوو
۵ زورى گوشت خواردو پيى توشى
نه‌خوشى بوو ۵ (فهو لَحْم): ده‌گوترئ:
(لَحْمَ الصَّفَرِ وَغَرِه): بازو هه‌لوكه
هه‌زى له‌گوشت بوو.

لَحْمَ الرَّجُلِ: زهبرى ئاراسته‌ى پياوه‌كه
كرد گوشتى هه‌نگاوت، له‌گوشتى دا
ئيسقانى به‌رنه‌كه‌وت ۵ له‌پياوه‌كه
نزيك بووه جووه به‌نايه‌وه شانى
به‌شانپيه‌وه نا.

لَحْمَ فَلَانٍ لَحَامَةً: فلانكه‌س گوشتن، فه‌له‌و
بوو ۵ (فهو لَحْم).

لَحَمَتِ الدَّابَّةُ لَحَامَةً وَلُحُمًا: ولاخه‌كه

گوشتى زور بوو فه‌له‌و بوو ۵ (فهى
لَحْم).

لَحْمَ الرَّجُلِ: پياوه‌كه بوو به‌خاومن
گوشت ۵ له‌مالى دا گوشت زور بوو.
لَحْمَ الزَّرْعِ: كشتوكاله‌كه دانه‌ويله‌ى تيدا
په‌يدا‌بوو، هاته به‌ر.

لَحْمَ بِالْمَكَانِ: له‌شوينه‌كه مايه‌وه‌و دلى
پيوه‌ى نووسا ۵ ده‌گوترئ: (لَحَمَتِ
الدابة): ولاخه‌كه راوه‌ستاو نه‌رؤيى.
لَحْمَ الشَّيْءِ: شته‌كه‌ى پيکه‌وه لكاند.

لَحْمَ الثَّرِبِ: قوماشه‌كه‌ى چنى،
ده‌شگوترئ: (أَلَحِمَ مَا أُسْدِيت):
نه‌وه‌ى ده‌ستت پي كردووه ته‌واوى
بكه.

لَحْمَ الْقَوْمِ: گوشتى دمرخواردى
خه‌لکه‌كه دا ۵ ده‌شگوترئ: (الحمه
عَرَضَ فلان): رپى خوش كرد
بوئه‌وه‌ى جنيو به‌ناموس و شه‌ره‌فى
فلان بدا.

لَحْمَ بَصَرَهْ كذا: چاوى تى بپى و به‌چاو
هه‌نگاوتى.

لَحْمَ بَيْنِ بَنِي فلان شَرًّا: شه‌رو ئازاوه‌ى بو
خيلئى فلان نايه‌وه.

لَحَمَ الصَّدْعِ: درزه‌كه‌ى پركرده‌وه ۵
چاكى كرده‌وه ۵ له‌حيمي كرده‌وه ۵
ده‌گوترئ: (لَحَمَ بَيْنَ الشَّيْئَيْنِ):
دوشته‌كه‌ى پيکه‌وه نووساند.

لَا حَمَّ الشَّيْءُ بِالشَّيْءِ: شته‌ک‌هی
به‌شته‌که‌وه نووساند ۵ (فهر
مَلَا حَمَّ): نه‌وشته پیکه‌وه لکیندراوه
۵ ده‌شگوتری: (حَبْلٌ مَلَا حَمَّ):
حه‌بلیکه گشت بادراوه.

الْتَحَمَ الْجُرْحُ: برینه‌که ویکهاته‌وه
چاکبۆوه، گۆشته‌وه زونی هینایه‌وه.
الْتَحَمَتِ الْحَرْبُ: شهرکه گهرم بوو
پهری ساند ۵ ده‌شگوتری: (الْتَحَمَ
الْجِشَانُ): دوو سوپاکه په‌لاماری
یه‌کیان داو تیگ چرزان.

تَلَا حَمَتِ الْأَشْيَاءُ: شته‌کان پیکه‌وه لکانو
پیکه‌وه چه‌سپان.

تَلَا حَمَتِ الْأَشْيَاءُ: شته‌کان پیکه‌وه
لکانه‌وه دوی نه‌وی لیک ترازابوون.
تَلَا حَمَتِ الشَّجَعَةُ: برینه‌که
گۆشته‌ومزونی هینایه‌وه.

اسْتَلْحَمَ الطَّرِيقُ: ریگاکه به‌رفراوان بوو.
اسْتَلْحَمَ الزَّرْعُ: کشتوکاله‌که تیگ چرزا
که‌ش‌هی کردو لیک هالا.

اسْتَلْحَمَ الشَّيْءُ: شوین شته‌که کهوت.
اسْتَلْحَمَ الرَّجُلُ الطَّرِيقَ: ملی ریگاکه‌ی
گرتو پییدا روی به‌ری نه‌دا ۵ یان
به‌پانایی ریگاکه دا روی، ریگا
پانه‌که‌ی گرت‌به‌ر.

اسْتَلْحَمَ فُلَانٌ: فلانکه‌س له‌شهردا
دوژمن دموری گرت.

الْإِلْتِمَاعُ: له‌بواری زانستی (الأحياء) دا
بریتییه له‌یه‌کگرتنی چه‌ند
نه‌ندامیک که‌نه‌و‌عه‌کانیان جیایی.

الْلَّحِمُ: گۆشت خۆر چ ناده‌میزاد بی
یان گیانله‌به‌ری تر ۵ (ك: اللَّوْاحِم)
۵ هه‌روا به‌مانا خاومن گۆشت دی.

اللَّحَامُ: ماده‌یه‌ک شتی پی له‌حیم
بکری ۵ شتی پی پیکه‌وه
بنووسیندري.

اللَّحَامَةُ: پیش‌هی شت له‌حیم کردن.
اللَّحَامُ: گۆشت فروش ۵ یان که‌سیک
پیش‌هی شت پیکه‌وه له‌حیم کردن
بی.

اللَّحْمُ: گۆشت ۵ نه‌وماده ماسولکه‌پی و
نهرمه‌ی نیوان پیستو ئیسقان ۵
ده‌گوتری: (أَكَلَ لَحْمَ فُلَانٍ):

غه‌پیه‌تی فلانکه‌سی کرد ۵ فورنان
ده‌فه‌رموی: (هَاجِبٌ أَحَذَّكُمْ أَنْ يَأْكُلَ
لَحْمَ أَخِيهِ مَيْتًا): اللَّحْمُ: (بیت لَحْمُ):

مالیکی گۆشت زۆر ۵ گۆشتیان زۆره
۵ مالو خیزانیک زۆر غه‌پیه‌ت
بکه‌ن ۵ دیارده‌ی غه‌پیه‌ت کردن
له‌ناویان دا به‌ربلاو بی ۵ (باز لَحْمُ):
بازیکی گۆشت خۆره یان زۆری چه‌ز
له‌گۆشته.

اللَّحْمَةُ: کوته گۆشت ۵ نه‌وی بازو
هه‌لۆ له‌نیچیرکه‌یان ده‌یخۆن ۵

لهبوارى قوماش دا ناوه بۆ ئەو
 هەودايانەى دىگىرىن بەتئومدان و پۆ
 ە ھەروا ناوه بۆ خزمایەتى.

اللَّحْمَةُ: كۈتە گۆشت ە ئەوۋى بازو
 ھەلۋ لەگۆشتى نىچىرەكەيان
 دەپخۇن.

لُحْمَةُ جِلْدَةِ الرَّأْسِ: ئەو پەردە تەنكەى
 ژىر پىستى سەر ە لەبوارى قوماش و
 شتى وا ناوه بۆ تئومدان و پۆ ە
 ھەروا ناوه بۆ خزمایەتى ە
 دىگوتىرى: (بينهما لُحْمَةٌ نَسَبٌ):
 لەنىوانيان دا خزمایەتى نەسەب و
 نەزاد ھەيە.

اللَّحِيمُ: دىگوتىرى: (هذا الكلام لحيم
 هذا): ئەو قەسەيە وىگوتىرى ئەو قەسەيە
 واپەو لەوشىۋىمە.

الْمُتْلَحِمَةُ: بىرىنىك گۆشتى سەر بېرى
 نىسقانى نەشكاندىيى و دوايى
 وىكەتەبىتەۋەو گۆشتەۋەزۋنى
 ھىنايەتەۋە.

الْمُتْلَحِمُ: لەبوارى زانستى (الأحياء) دا
 بىرىتتەيە لە يەگىرتنى دو ئەندام
 يان زىاتىر بەيى ئەۋەى يەك
 جۇرىن.

الْمُتْلَحِمَةُ: پەردەى ناۋەۋەى پىلۋى جاۋ.
 الْمُتْلَحِمُ: ھەر قوماشنىك رايەل و تئومدانى
 لىك جىابىن، يان بەم شىۋە رايەلى

خورى بىۋ تئومدان و پۆى لۆكەيى
 يان بەشىۋەى تر رايەل ئاورىشم
 بىۋ تئومدان ناپلۇن بىۋ.

اللَّحْمَةُ: شەپرو كۈشتارى سامناك ە
 گۆرەپانى شەپرەكە بەرھەمىكى
 چىرۋك ئامىزە دابو نەرىتى
 تايەبەتى و ياساۋ رىساي خۋى ھەيە
 تىيىدا بەرىزمۋە باسى پالەۋان و
 پاشاۋ خوداۋمىندەكانيان دىگوتىرى
 بەشىۋەى ئەفسانەۋ خورافاتى سەر
 سوپەھىنەر، وادەبىي بەشىيەر ئەدا
 دىگوتىرى وىگوتىرى و شەلىيازەى
 ئىفرىقىيەكان و شانامەى فارسى ە
 واپىش دىبىي بەپەخشان دىگوتىرى
 وىگوتىرى زىنامەى عەنتەرە.

لَحْنٌ فِي كَلَامِهِ: لەقەسەكانىدا زمانخوارىي و
 ھەلەكردن دىپارىۋو ە وشەكانى بەھەلە
 خويندەۋەو پەپەروى ياساۋ رىساي
 زانستى نەخۋى نەكرد.

لَحْنُ الرَّجُلِ: پياۋەكە بەزمانى زگماكى
 خۋى ناخاۋتتى ئەنەجام دا ە
 دىگوتىرى: (لَحْنٌ بِلَحْنِ بَنِي فُلَانٍ):
 بەشىۋە زاراۋەى ھۆزى فلان قەسەى
 كىرد.

لَحْنٌ لَحْنًا: قەسەيەكى لەگەل دا كىرد، ئەو
 لىيى خالى بوو جگە لەو خەللىكى تر
 تىيى نەگەپىشتن.

لَحْنٌ فَلَانٌ لَحْنًا: فلانكەس زېرهك بوو له بهلگه هېنانه وودا.

لَحْنٌ قَوْلُهُ لَحْنًا: له قسه كه ى حالى بوو.
أَلَحْنٌ فِي كَلَامِهِ: له قسه كاني دا هه له ى كرد.

أَلَحْنٌ فَلَانًا الْقَوْلُ: قسه كه ى له فلانكەس گه باند.

لَا حَنْهُ: به شيوه زاراوه يه ك قسه ى له گه ل دا كرد نهو لى حالى بى و كه ساني كه تى نه گه ن.

لَحْنٌ فِي قِرَائَتِهِ: به دمنگى مؤسقى بۆ گورانى به كه دانا.

لَحْنٌ فَلَانًا: فلانكەسى به هه له دانا له قسه كردنه كه ى دا.

اللَّحْنُ: شيوه زاراوه ە دمگوترى: (هذا كلام ليس في لحن ولا من لحن قومي): نه مه گوفتارو قسه به كه له شيوه زمانى من و شيوه زمانى نه ته و مه كه نيه.

لَحْنُ الْقَوْلِ: ماناى قسه كه و نه وه ى بيسمر به تيفكرين و سمرنجدان لى حالى دمب ە قورئان دمفرموى: ﴿وَلَتَعْرِفَنَّهُمْ فِي لَحْنِ الْقَوْلِ﴾ ە له بوارى مؤسقادا وشه ى (لحن) به مانا دمنگى مؤسقى كه دانراوه بۆ گوراني و سرودمه كه دى دمگوترى: (فلان لا يعرف لحن هذا الشعر): فلانكەس شيوه مؤسقى نه م شيعره نازانى و نازانى بيكاته گوراني و

بيلى ە (ك: الحان ولحن).

اللَّحْنُ: زمان، شيوه زاراوه ە گوتراوه: (إن القرآن نزل بلحن قریش):

قورئان به شيوه زاراوه ى قوره يش نازل بووه ە هه روا وشه ى (اللحن) به مانا زيرمه ى دى.

اللَّحْنَةُ: كه سيك زور له حن و شيوه زاراوه بزاني.

المَلَّاحِنُ: له غه زو موعه ماما كه شه يكر دنه و ديان پيوستى به زيرمه ى هه بى.

لَحَا الشَّجَرَةَ وَالْعَصَا لَحْرًا: توپكلى درمخته ى دامالى.

لَحَا فَلَانًا: لومه و سمر زمشتى فلانى كرد ە (فهو لاح وهي لاحنة).

لَحَى الشَّجَرَةَ وَالْعَصَا لَحْيًا: دارمه كه يان عه ساكه ى دامالى توپكله كه ى لى كردمه وه.

لَحَى اللَّهُ فَلَانًا: خودا نه فرينى له فلان كردو له پرهمه تى خوى دوورى خسته وه ە (فهو ملحي وهي ملحية).
أَلَحَى الْعَوْدُ: شوپكه درمخته كه كاتى نه وه ى هاتووه توپكلى لى بكرينه وه.

أَلَحَى فَلَان: فلانكەس كارى ناشيرينى نه نجام دا، كارى واى كرد سه رزمشت بكرى.

لَا حَاءَ مَلَا حَاءَ وَلِحَاءَ: كَيْشَمَى لَهُ كَهَنَ

نایه وه سمرزمنشتی کرد.

الْتَحَى: دَمَكُوتَرَى: (الْتَحَى الرَّجُلُ):

پیاومکه بوو به ریشدار.

الْتَحَى الْفَلَامُ: کورمکه ریشی پوا،

ریشی هات.

الْتَحَى الْعُودَ وَغَرَهُ: تَوَيْكَلَى لَهُ شَوْرَكَه كَه

کردموه.

تَلَا حَى الرَّجُلَانِ: دُو پیاومکه کیشه بیان

کهوته ناوهموهو جنیویان بهیهکتر دا.

تَلْعَى فُلَانٌ: فَلَانُكَ هَسْ بِهِ شَيْكٌ

له مئیزمرو جامانه کسه ی

بهیمرجه ناگهی خوی داهینایه وه

سمره بهشیک له روخساری خوی

داپوشی.

الْأُنْحَى (رَجُلٌ أُنْحَى): پیاویکی ریش

دریژه، ریش پانه.

الْلِّحَاءُ: تَوَيْكَلَى هَمَرَشْتِيكْ ه دَمَكُوتَرَى:

(لَا تَدْخُلْ بَيْنَ الْعَصَا وَلِحَائِهَا) ه (كَ:

الْحِيَةِ وَلِحِيٍّ).

لِحَاءُ الثَّمَرَةِ: تَوَيْكَلَى دَمُورَان دَمُورَى

دمنکه خورما ه همروا وشه ی

(الْلِّحَاءُ) نَاوَه بُو پهمرده ی دهماغو

پهمرده ی گورچيله.

الْلِّحِي: شَوَيْنَى لَى رَوَانَى مَو لَه لَا

رومهت ه نهو دوو ئیسقانه ی ددانی

پیوه رواون.

لِحْيَا الْغَدِيرِ: نَه مَبَهَرَمَو بَهَرَى زَه لَكَاو

كَارِيَز ه (كَ: لِحِيٌّ وَلِحَاءٌ).

الْلِّحْيَانِي: (رَجُلٌ لِحْيَانِي): پیاوی ریش

دریژو ریش پان.

الْلِّحِيَّةُ: مَوَى لَا رُومَهَت وَ جَه نَاگَه ه

(وَ اتَه: رِيش) ه (كَ: لِحِيٌّ وَلِحِيٌّ).

لِحِيَّةُ التَّيْسِ: رُومَكِيكِي كَشْتُوكَالِيِيَه

رمهگه کانی دمکولئندرین و دهخورین

ه پيشی دمکوتری: (الْفُومَى).

الْمِلْحَاءُ: نَه وَهَى تَوَيْكَلَى بِي دَادَه مَالْدَرَى.

لَحَّ فِي كَلَامِهِ لَحَاءً: قَسَه كَهَى بَه تِيكَه لَى وَ

پیکه لى هیناو به زمانیکی خوارو خنیج

قسهگانی کردن.

لَحَّ الْحَبَرُ: هَه وَالَه كَهَى زَانَى وَ جَوُوه بَنَج وَ

بناوانی.

لَحَّ فُلَانًا: شَه پَلاغَهَى لَهُ فَلَانُكَ هَسْ دَا.

لَحَّخْتُ عَيْنَهُ لَحْخًا: جَاوَى بَه هَوَى

ریپوقه وهه پیکدانوسانون.

الْتَحَّ الْعُشْبُ: گِیَاو گَزَه كَه تِيكَه لَان ه

دهشگوتری: (الْتَحَّ عَلَيْهِ الْأَمْرُ):

کارهگهی لى تیکه لى و پیکه لى بوو ه

دمکوتری: (سَكْرَانٌ مُلْتَحَّ): سَمَر

خوشیکه له هیج حالى نابى چونکه

عهقلی له دهست داوه.

تَلَا حُ الرَادِي: شِیومکه تهنکه بهمر بوو،

درهختی زورو چرو پر بوو.

الْلَّحَّةُ: لُوت ه (إِمْرَأَةٌ لَّحَّةٌ): نَاهَرَه تِيكِي

چلکن و بؤگه نه.

الْخُورُخ: عه پیدار (أصل لُخُورُخ):

(ك: خاف).

بنيچهی نارده سن.

الْخُلُخَانِي: پياويك نه تواني مه بهستي

خوی دهری ری.

لُخِصَت عینه: پیلوی چاوی نه ستور

الْخُلُخَانِي: زمانی ناعهره بی و خوارو

بوون و گوشتیان زور بوو به شیوه

خِج لَمناخوتن دا ۵ دگوتری:

سروشتی یان به هوئی هاوسانه وه ۵

(أنا رجل فيه خلخانية) ۵ له زار اوهی

دهگوتری: (لُخِصَ الإنسانُ فهو الخَصُّ

عهرمی عومان و چهند شوینیکی

وهي لخصاء).

تردا نه گوتن و حه زف کردنی

لُخِصَ الشَّيْءُ: شته که ی پوخته کرد،

هه ندی پیته له وشه دا له کاتی

کاکله که ی گرت.

دهرج و لکان دا، بۆ نمونه له وشه ی

لُخِصَ القول: قسه که ی کورت و پوخت

(ما شاء الله) دا ده لئین: (مشا الله).

کرده وه.

لُخِمَ الشَّيْءُ لُخْمًا: شته که ی بری،

لُخِصَ الشَّيْءُ: شته که ی رونکرده وه ۵

برپیه وه.

دهگوتری: (لُخِصَ لي خَيْرُكَ):

لُخِمَ وَجْهَهُ: شه پلاغه ی لهدم و چاودا.

هه وال و حال و وه زعی توی بۆرون

لُخِمَ فَلَانًا: به نه رکی قورس مه شغولی

کرده وه جار دوا جار هه والی توی

کرد.

بۆشی کرومه وه.

لَاخِمَةُ مَلَاخِمَةٍ وَلِغَامًا: شه پلاغه ی لی

الْخِصُّ (ضرع لُخِصُّ): گواندینیکی

دا.

قه له وو گوشتنه به ناخوشتی شیر ی

لِخْمٍ: به کاری قورس مه شغول بوو.

لی دده و شری.

اللُخْمُ: جوریکه له ماسی دهریا، لوتیکی

الْخِصَّةُ: به زی چاو پیلوی سه رو

مشاری هه یه له ههر شتیک بدا

خوارم وه ی چاو ۵ (ك: لخاص).

دهمیری، بهم جوره ماسیه دهگوتری

لُخِفَ فَلَانًا لُخْفًا: به توندی له فلانی داو

ماسی قیرش.

نازاری پینگه یانند.

اللُخْمَةُ: سه رده م ۵ نه فس قورسی،

لُخِفَ عَيْنُهُ: له چاوی خوی دا ۵ به ده ست

دلگرانی، دهگوتری: (بالرجل لُخْمَةُ):

له چاوی خوی دا.

پیاوه که دلگرانی پیوه دیاره.

اللُخَافَةُ: به ردیکی ته نک ی تیزه.

لُخِنَ السَّاءُ وَغَيْرَ لُخْنًا: بۆگه ن بوو.

اللُخْفُ: که فی ته نک.

اللُخْفَةُ: به ردیکی سه ی دریزو ته نک ۵

لَخِنُ الرَّجُلِ وَحَنَّتِ الْمَرْأَةُ: نافرته که

بنهنگل و بن رهمیسکو شوینی تیدا

کوبونه وهی چاکو شتی وا

لهجهسته یان دا بۆگهن بوو ۵ (فهو لَخِن

وَالْخَنُ وَهِيَ لَخْنَاءٌ) ۵ لهبوارى جنيودا

دمگوترى: (يا ابن اللخناء): هۆ کوپرى

فاته بۆگهن!.

الْخَنُ: نهو سپيايهی بهسهرى چوكى

کورموهيه پيش خهته نهکردنى.

لَخَاءُ لَخْرًا: دهرمانى کرده لوتيه وه ۵

يان دهميه وه.

لَخِي لَخًا: قسهی پرو پوجى زۆر گوتن.

لَخِي الشَّيْءِ: شته که خوار بوو ۵

دمگوترى: (لَخِي اللَّخِي): لاشه ويله

خواربوو.

لَخِي الْبَطْنُ: ورگه که لای خواروى داچۆرا،

شۆربۆوه.

لَخِي الْعُقَابُ: دالاشه که دهندوكى سهرموه

لههى خواروى دريژ تر بوو.

لَخِي الْبَعِيرُ: حوشتره که نهژنۆيهكى لهوى

ترى نهستور تر بوو ۵ (فهو ألخي وهي

لَخْرَاءُ).

الْخَاءُ: ههواى کرده لوتيه وه يان

دهميه وه.

التَّخَى فلان: فلانكهس دهرمانى کرده

لوتيه وه.

التَّخَى الصَّبِيُّ: منداله که نانى تهپرکردو

خواردى.

اللَّخَا وَاللَّخَاءُ: ناميرى شت ههلمزين.

اللَّخَاءُ: بژيوى مندال جگه لهشير.

الْمَلْخَى وَالْمَلْخَاءُ: بهمانا (اللخا) دئ.

لَدُ فَلَانًا لَدًا: دوزمنايه تيه کهى فلانكهسى

تونند کرد.

لَدَهُ: کيشهى لهگهل نايه وهو بهسهرى دا

زال بوو ۵ (فهو لَدًا ولادة ولدوة).

لَدُ الْمَرِيضِ لَدًا وَلِبُودًا: نهخۆشه که زمانى

خسته لايهكى دهميه وهو دهرمانى کرده

لايهكى تريه وه.

لَدُ فَلَانًا عَنِ الْأَمْرِ: فلانكهسى لهكاره که

حهبس کرد.

لَدُ لَدًا: کيشه و دوزمنايه تيه کهى زۆر

تونند کرد ۵ (فهو لَدُ وهي لَدَاءُ).

الْدُّ: دژايه تى کرد ۵ دمگوترى: (الْدُّبه):

لهکيشه و دژايه تى کردنى دا توند

رهمو بوو ۵ پاشگوئى خست ۵

بهترومپاو شتى وا دهرمانى کرده

ناو دهميه وه.

لَادُهُ مُلَادَةٌ وَلِدَادًا: لهکيشه و نيزاع

لهگهل کردنى دا توند رهموى نواند.

لَدَدُهُ: سهرسامى کرد.

لَدَدُهُ به: ههره شهى لئ کرد ۵ قسهى

رهمى ئاراسته کرد.

الْتَدُ فلان: فلانكهس بهترومپاو شتى

وا دهرمانى خوارد.

التَّدُّعُ عَنْهُ: لَيْتِي لَادَا، مَهْلِي لَآي تَرِي
 كَرْد ۛ دَمگوتری: (مَالِي عَنْهُ مُحْتَدٌ وَلَا
 مَلْتَدُ): هَيْج چاره‌یه‌کم نییه.
 تَلْدَدُ: به‌سهر سامی سه‌یری نهم لَو
 نُه‌ولای خَوّی کرد، مایه‌وه، حه‌وق
 بوو.

الْأَلْدُ: دَوژمنی کیش‌ه‌کارو ناشتی
 نه‌ویست.

الْلَدُّ: کیش‌ه‌و جه‌ده‌لی زُور و ملنه‌دان بُو
 حه‌ق و راستی ۛ نُه‌و دمرانه‌ی به
 ترومبا ددکریته دهمی نه‌خوشه‌وه ۛ
 نه‌خوشییه‌که توشی ناو دهم و قورگ
 ده‌بن.

الْلَدِيدُ: به‌مانا (الْلَدُوْدُ) دئی ۛ دیوی
 دمرموه‌ی نه‌ستو ۛ (لَدِيدَا الفم):
 نه‌ملاو نُه‌ولای هه‌رشتیک بی ۛ
 دَمگوتری: (نَزَلَ لَدِيدِي الْوَادِي):
 له‌مبه‌رمو به‌ری شیوه‌که جیگیر بوو
 مایه‌وه.

الْلَدِيدَةُ: باخچه‌ی سه‌وزی پرگول و
 گولزار.

الْمُتَلَدَّدُ: مل ۛ دَمگوتری: (ضَرَبَهُ عَلَى
 مَلْتَدَدِهِ): له‌نه‌ستوی دا.

لَدَسَهْ بِيْدَهْ لَدَسَا: به‌ده‌ستی لییدا ۛ
 دَمگوتری: (لَدَسَهْ بِحَجَرٍ): به‌ردی
 تیگرت، به‌ردی پیادا.

الْدَسَتْ الْأَرْضُ: زه‌وییه‌که که‌میک

له‌رومکه‌ی دمرخست.

الْلَدِيسُ: چِروزی روه‌ک ۛ گیاوگِز
 له‌سهرمتای سمر دمره‌ینانی له‌زوی.
 الْمِلْدَسُ: دهمکه سندوَل ۛ به‌ردیکی
 گه‌ورمیه دانه‌ویله‌ی پی ورد دمرکری،
 پیی ده‌ه‌اردی ۛ (ك: مَلْدَس).

لَدَغَتُهُ الْحَيَّةُ لَدَغًا وَقَلْدَاغًا: مار پنه‌وی
 دا، گه‌ستی ۛ (فَهِيَ لَادِغَةٌ وَهَر
 مَلْدُوغٌ) ۛ (ك: لَدَغِي وَلَدَغَاء).

لَدَغَ فَلَانًا بِكَلِمَةٍ: قسه‌ی توانج و تانه‌و
 ته‌شهری ئاراسته‌ی فلان کرد ۛ قسه‌ی
 ناخووشی پی گوت ۛ دَمگوتری: (أَصَابَهُ
 مِنْهُ ذَبَابٌ لَادَغَ): شه‌رو ناخووشی
 له‌موه‌و توشبوو.

الْدَغَ فَلَانًا: ماریکی له‌فلان به‌ردا
 پی‌وه‌ی بدا ۛ ماریکی بُو‌نارد
 بیگه‌زی.

الْدَاغَةُ مِنَ الرِّجَالِ: که‌سیک تانه‌و
 ته‌شهر له‌ناموسی خه‌لک بدا.

الْمَلْدَغُ: پیاویک داب و ره‌وشتی وایی تانه
 له‌ناموسی خه‌لک بدا.

لَدَمَ الشَّيْءُ لَدَمًا: له‌شته‌که‌ی دا.

لَدَمَ فَلَانًا: شه‌پلاغه‌ی له‌فلان دا، یان شتی
 قورسی پیا کیشا شه‌قه‌ی لی هه‌ل‌ساند
 ته‌په‌ی لی هه‌ل‌ساند ۛ (فَهَر لَادَم) ۛ (ك:
 لَدَمَ) ۛ دَمگوتری: (لَدَمَتِ الْمَرْأَةُ صَدْرَهَا):
 ئا‌هرمه‌که له‌سنگی خوی دا (لَدَمَتِ

وجھہا): لہدمو چاوی خوئی دا.

لَدَمَ الثوبُ: قوماشہکے پینہ کردو

دوریہوہ.

أَلَدَمَتْ عَلَيْهِ الْحُمَى: لہرزو تائی بہرہموام

بوو.

لَدَمَ الثوبَ وَالْحُمْى: قوماشہکے پین

خوفہکے پینہ کرد.

الْتَدَمَ الرَّجُلُ: پیاوہکے تیک چوو، شلہڑا.

إِنْتَدَمَتِ الْمَرْأَةُ: نافرمتہکے لہسنگی

خوئی دا، لہدمو چاوی خوئی دا.

الْتَدَمَ فُلَانًا: لہفلانکےسی داو پائی

پیوہنا.

تَلَدَّمَ الثوبُ: کراسہکے رزیو کوں بوو

کاتی نہوہی ہاتووہ پینہ بکری.

تَلَدَّمَ الرَّجُلُ الثوبَ: پیاوہکے کراسہکے

پینہ کرد.

الْلِدَامُ: پینہ کہکراسو شتی وائی پئی

پینہ بکری.

الْلَدَمُ: دمنگی بہرد کہ لہبہرزایہوہ

بہزموی دہکھوئیو دہنگیکی لئی دئی،

تہپہی لئی دئی ۵ دہنگوتری: (فلان

لدم فدم): فلانکےس گیلو

نہحمہقہ.

الْلَدَمُ: وشہیہکے عہرب لہکاتی سویند

خوریو پیمانیہستن دا دہیلین

بہمہبہستی جہختکردنہوہ لہسہر

پیمانیہکےپان.

الْلَدِيمُ: قوماشی کوں و رزیو، پینہکراو.

الْمِلْدَامُ: بہردیکہ دانہوئلہو شتی وائی

پئی دہہاردی.

الْمِلْدَمُ: (ثوب مُلْدَم): قوماشہ کوں،

کراسہکوں.

الْمِلْدَمُ: بہمانا (المِلْدَام) دئی ۵ گیلی

گوشتن و قہلہو ۵ (أَم مِلْدَم): نازناوی

لہرزو تاپہ ۵ دہگوتری: (أَخَذْتُ

مِلْدَم).

لَكُنَّ الشَّيْءُ لِدَانَةٍ وَلِدُونَةٍ: شتہکے نہرم بوو

۵ (فہو لَدَن وھی لَدَنۃ) ۵ دہگوتری:

(إِمْرَأَةٌ لَدَنۃ): نافرمتیکی نہرمو نیان و

گہنج و تازہ پیگہیشتووہ.

لَكُنَّ أَخْلَاقَهُ: رھوشتی نہرمو نیان بوو

لہسہرہ خوؤ بار قولو بہصہبر بوو.

لَدَنَ الشَّيْءُ: شتہکے نہرم کرد.

لَدَنُ ثَوْبِهِ: قوماشہکے رشاند، تہری

کرد.

لَدَنُ فُلَانًا بِالْأَمْرِ: فلانی بہشتہکےوہ

ہیشتہوہ.

تَلَدَّنَ فِي الْأَمْرِ: لہکارمکہدا مایہوہو

چاوہروانی کرد.

تَلَدَّنَ فِي حَاجَتِهِ: لہنیشہکے دا

تہمہبائی کرد.

تَلَدَّنْتُ عَلَيَّ رَاحِلَتِي: ولاخہکےم وہستاو

نہرویی.

تَلَدَّنَ: ہہلوپستہی کردو وہستا.

تَلَدَنَّ بِالْمَكَانِ: له شویننه که جیگر بوو
مايهوه.

الْدَنْ: خوارده مهنیه که نانه کهی باش
نه بی یان باش نه کولابی.

الْدَنْةُ: پیوستی ۵ دهگوتری: (لی إلیه
لْدَنْةُ): لای نهو پیداووستیم ههیه.

لَعْنُ: زمرهی زه مان و مه کانه بهمانای
(عِنْدَ دِي ۵ وه لَعْنِ (عِلْم لَدُنِي):

زانیا رییه کی خوداییه
له ریگهی نیلها موه دهری به بهنده

راستاله کان.

الْدِينَةُ: ماده یه کی ههویری نه رمه و
چه ند شکل و قه باره یه کی لی

دروست دهری.

الْدِي فَلَان: فلان کهس هاوشانی زور
بوون.

الْدِي: که سیک له گه ل تو له دایک بوو
هاوته مهنت بی.

لَدِي: زمرهی مه کانه به مانا (عِنْدَ دِيه).

لَذَجَ الْمَاءُ فِي حَلَقِهِ: ناوه کی هوت دا.

لَذَّ الشَّيْءُ لَذَاذًا وَلَذَاذَةً: شته که به تام بوو،
خوش بوو ۵ (فهو لَذَّ وَلَذِيذٌ) ۵

دهگوتری: (عیش لَذَّ، و شراب لَذَّ) ۵ (ك:
لَذَّ وَلَذَاذٌ وَهِيَ لَذَّةٌ).

لَذَّ بِالشَّيْءِ لَذًّا: شته که به تام هاته
دمست.

لَذَّةُ: وای لی کرد تامی خوشی لی بکا،

به لایه وه به تام بی.

الْتَدَّ الشَّيْءُ رِبَةً: به تام و له زمته هاته
بهردهستی.

تَلَاذَ الرَّجُلُ وَالْمَرْأَةُ: هه رییه که له زن و
پیامو که له زمته و خوشی یان له یه کتر

دی.

تَلَذَّ الشَّيْءُ رِبَةً: شته که به تام و
له زمته هاته به ردهستی.

اسْتَلَذَّ الشَّيْءُ: شته که به له زمته و
به تام دمسکه و ته.

الْلَذُّ: قسه خوش ۵ دهگوتری: (رَجُلٌ
لَذَّ): پیاوکی قسه خوشه.

الْلَذَّةُ: هه سترکردن به شتی که گونجاو بی
له گه ل جهسته و دهری و زهوقی دا.

الْمَلَذُّ: شوینی له زمته و خوشی.

الْمَلَذَّةُ: شه هه و ته و نارمزه.

لَذَعَ النَّارُ لَذْعًا: بانه ده که بالی ریک
کردن و دواپی به هیواشی جولاندی.

لَذَعَتِ النَّارُ بِرَأْيِهِ وَذَكَائِهِ: فلان کهس
به خیرایی له شته که حالی بوو ۵

(فهو لَوَذَعِي).

لَذَعَتِ النَّارُ الشَّيْءَ: ناگره که ری
که و ته و سوتاندی ۵ دهسگوتری:

(لَذَعَةُ الْحَرِّ وَلَذَعَ الْقَيْحُ الْقَرْحَةَ):

کیم و زوخاومه که برینه کهی سوتاند.

لَذَعَ الْغُبُّ قَلْبَهُ: خوشه و پستی و دلداری
دلی سوتاند و نازاری دا.

تَلْعَ فَلَائاً بِلْسَانِهِ: به زوبانی نه زیه تی
به فلانکس گه یاند.

التذع: داخ بوو نازاری پی گه یاند.

تَلْدَعَتِ النَّارُ: ناگره که هه لکیر سا.

تَلْدَعُ فُلَانُ: فلانکس زمینی هه لایساو

شتی زانی هه زمانی خوی هتاو برد

به ملاو به ولای خوی دا هه ناوپی

دانه ووهو رقی هه لسا بوو ناگری لی

دمباری هه دهگوتری: (کلمته فاذا هر

غضبان یلذع): قسم له گه ل کرد

بینیم رقی هه لساوو جو ش بوو بوو

ناگری لی دهموهوه.

تَلْدَعُ الْفَلَامُ: گهنجه که به شیومه کی

جوانو خیرا پویی.

الَّذَا: بۆ زنده رویی له مانای (لاذع)

دا دئ هه دهگوتری: (فلان مذاع

لذاع): فلانکس واده به خیلافه.

الَّذَا: (نیذ یلذع): سرکه یه کی تیژه.

السُّودُعُ وَاللُّوْعِي: گورجو گوژو

زیره که و زمین تیژ هه به لکه دروست

هه رده لی ناگره پریشک دهاوئی.

لَذَّ فُلَانُ: فلانکس په لهی کردو

گورجو گوژو بوو له راهه پراښنی

کاره گانی دا هه (فهو لذلذع).

لِذِهِ بِالْمَكَانِ لَذْماً وَلِذْماً: وهگری

شوینه که بوو تییدا مایه وه.

لِذِمَ بِالشَّيْءِ: دلی پیوهی نووساو سور بوو

له سهری وازی لی نه هیتا.

الذِّمَّ بِالْمَكَانِ: له شوینه که جی گیر بوو

مایه وه.

الذِّمَّ فَلَائاً الشَّيْءَ رِبَه: فلانکسی

به وشته وه په یومست کرد هه وهگوو

په یومست بوونی دوکه ل و گهرمی

یه ناگرموه.

الَّذَنْ: په گهزی (جهنبه یه) له پیپی

(اللاذنية) یه سه مغی راتینجی لی

دمرده هیندرئ، دهگریته بنیشتی

جوین و عهترو دهرمان.

لَذِي بِالْأَمْرِ لَذِي: به کاره که وه هه لوهوگر

بوو لی جیا نه بوه وه.

الَّذِي: ئیسمی مه و صووله مه بنیو

مه عریقه یه.

الَّذَانِ: بۆ دوو که سی نیژه.

الَّذِينَ: بۆ سچ کهس و زیاتره له نیزیه.

لَزَبَ الشَّيْءُ لَزْباً: شته که جیگیر بوو

چه سپا هه (فهو لازب).

لَزَبَ الشَّيْءُ: شته که پتهو بوو.

لَزَبَ الطِّينُ: قورکه لینج بوو په کتری

گرت.

لَزَبَ بِالشَّيْءِ: به شته که وه نووسا هه (لَزَبَ

العام): ساله که هات و هرپی بوو.

لَزَبَتِ الْمَقْرَبُ فَلَائاً لَزْباً: دوپشک

به فلانکس یه وه دا.

لَزَبَ الطِّينُ لَزْباً: به مانا (لَزَبَ) دئ.

لَزَبَ الشَّيْءُ: شته که تهنگ بۆوه هه کهم

بۆۋە (فهر لُزْب) ۵ دىگوتى: (طريق
لُزْب وعيش لُزْب) ۵ (ك: لُزَاب).
لُزْب الشَّيْئُ لُزْباً وَلُزْباً: شتەكە ھەندىكى
چوۋە ناۋ ھەندىكى ھەم تىكە تىكەش
بوۋ ۵ دىگوتى: (لُزْب الطَّيْنُ وَغَوَه).
تَلَازَبُ الشَّيْئُ: شتەكە كەۋتە سەرىك.
اللُزْبُ: رىكاي تەنگ.
اللُزْبَةُ: تەنگانە ۋورتەم ۋات ۋ قىرى
گرانى ۵ دىگوتى: (أَصَابَتْهُمْ لُزْبَةٌ):
قات ۋ قىرى ۋورتەم يەخەى گرتن.
لَوَجَ الشَّيْئُ لُزْجاً وَلُزْجاً وَلُزْجَةً: شتەكە
لېنجو لىك كىشاۋە مەطاطى بوۋ
بىنىشت ئاسا بە شتەۋە دىنوسا تىيى
دەھالى ۵ دىگوتى: (لُزْج العسلُ
بَأَصْبَغٍ): ھەنگۈين بەپەنچەيەۋە نووسا
لىيى ھالا.
لُزْجَ الشَّيْئُ: بەشتەكەۋە نووسا ۋ مگرى
بوۋ ھەزى لى كىرد.
تَلَزَجَ الشَّيْئُ: شتەكە ھەندىكى
بەھەندىكى ھە نووسا.
تَلَزَجَ الطَّعَامُ أَوَالطَّيْبُ: خواردنەكە پان
بۆنەكە لېنجو مەطاطى تىك
ھالابوۋ.
تَلَزَجَ البَقْلُ: گىاۋ گزەكە نەرم بوۋ لىك
ھالابوۋ بەسەرىكدا كەۋتەبوۋ.
تَلَزَجَ شعر الرأس: قىزى سەر شۇرابوۋ
باش پاك نەكرابۆۋە تىك ھالابوۋ

بو بوۋ لىبادو پىكەۋە نووسا بوۋ.
اللُزْجَةُ: لەزگە ۵ دىگوتى: (رجل
لُزْجَة): پىاۋىكى لەزگەيە بەۋ
شۈپنە دا نووساۋە جىيى ناھىلى.
اللُزْجَةُ: لىنجى ۋ پىكەۋە نووسا ۋ
يەكگرتنى مادىسە، بەجۈرىك
بەناسانى شىۋەكەى تىك نەچى ۋ
نەگۈپى ۋ مكوۋ قەتران ۋ ھەنگۈين ۋ
شتى ۋا.
لُزْهَ لُزْاً وَلُزْازاً: شتەكەى دا پىۋەى
نووساند.
لُزْ الشَّيْئُ بالشَّيْئُ: شتەكەى بەشتەكەۋە
پەيۋەست كىرد ۵ پىۋەى نووساند ۵
دىگوتى: (لُزْ بفلان): بەفلانكەسەۋە
نووسا لىيى جىانەبۋەۋە.
لُزْ الشَّيْئُ: پارچە شتەكەى لىك نىزىك
كىردنەۋە پىكەۋەى نووساندن.
لُزْ البعيرين: دوۋ حوشترەكەى خىستە
پەنا يەك ۋ جۋتى كىردن ۵ (لُزْ الباب):
دەرگاكى پىۋەدا، داپىخت.
لُزْ فُلاناً بالرمح: بەرەمب لەفلانكەسى دا.
لُزْ فُلاناً الى كذا: فلانكەسى ناچار كىرد
بۆنەۋە.
الزُّ الشَّيْئُ: شتەكەى شتەكەى دا پىۋەى
نووساند ۵ چەسپى كىرد.
لَازَهَ ملازاة وَلِزْازاً: پىۋەى نووساند
چەسپاندى.

لَزَّه الله: خودا به ته و او بی دروستی کرد، هه موو نه نداهه کانی جهسته ی هه مناهه نگی به کترن و چ که مو کوپی تیدا نیبه.

الْتَزَّ بِالشَّيْءِ: به شته که وه نووسا.

تَلَزَّ الشَّيْءُ: شته که کۆبوه مو پیکه وه نووسا و به کتری گرت.

تَلَزَّ الشَّيْءُ: شته که کۆبوه مو پیکه وه نووسا و به کتری گرت.

الِلْزَّازُ: پاشکۆل و کیلۆنی دمرگا ه شمشیری دمرگا ه دهگوتری: (فلان لِسَازَ خَصْرَمَة): فلان کهس کان و بنکه ی کیشهو نیزاعه و باش ده توانی ئیداره ی بکا ه دهگوتری: (فلان لِسَازَ مَال): فلان کهس چاک ساز یکاره له بهر پۆم بر دنی مان و سامان ه هه روا دهگوتری: (جَعَلْتُ فُلَانًا لِسَازًا لِفُلَان): فلان کهسم بهر عوده به فلان کردوه بۆنه وه ی نه هیل ی کیشهو نیزاع بهر پابکا.

الْلَزُّ: نه لقه ی دمرگا ه یان شوشه ی مه ره که بو شتی وا ه دهگوتری: (فلان كَزُّ لَزُّ): فلان کهس به خیل و چه سوده.

الِلْزُّ: له زگه و نووسا و چه سپاو به شته وه ه دهگوتری: (هو لَزَّ شَرَّ): به خیل و دهست قوچاو.

الِلْزُّ: کیلۆن و پاشکۆلی دمرگا.

الْمِلْزُّ: که سیك زۆر توند په و بی له کیشهو نیزاع دا ه دهست قوچاو بی بهرزه حه مهت شتیکی له دهست بیته وه ه دهگوتری: (رجل مِلْزَ و امراة مِلْزَ).

لَزِقَ الشَّيْءُ لُزُوقًا: به شته که وه نووسا ه پیوه ی چه سپا به وه ی ماده یه کی له زگه ئاسا ه پیوه ی نووسا و بۆشایی له نیوانیان دا نیبه ه دهسگوتری: (لَزِمَتِ الرَّئِةُ بِالْجَنْبِ): ریخۆله ی به ته نه شته وه نووسا به وه ی تینوایه تی یان نه خووشی ه (فهو لاذق وهي لاذقة). اَلزَّقَ بِالشَّيْءِ: لکاندی به شته که وه، پیوه ی چه سپاند ه وای لی کرد به شته که وه بنووسی.

لَزَقَ مَلَازَقَةً وَلِزَاقًا: پیوه ی نووسا ه کاره که ی نه نجام دا به بی رِيك و پیکی و توندو تۆلی.

الْتَزَقَ الشَّيْءُ بِالشَّيْءِ: شته که به شته که وه نووسا.

تَلَزَقَ الشَّيْئَانِ: دوو شته که به یه کتره وه نووسان.

الْلَزُّوقُ: دهرمانیکه بو چاک کردنه وه ی برین، برینه که دهگرتی تاجاک نه بیته وه بهری نادا ه قوماشیکی شاش چهنراوه یان قوماشیکی

موشه ممهعه ده خریته سهر برین
بوئنه وهی برینه که بیس نه بی.

الْزَقُ: نه وهی شتی هئ بلکیندرئ
به شتی ترموه.

الْزَقُ: تیپی کاغه زی له زگه ه جوړه
کاغه زی که ماده یه کی له زگه یی
پیویه ده لکی به شتی ترموه.

الْزَقُ: به مانا (الْزَقُ) دئ ه دمگوترئ:
(هذا لَزَقٌ هذا): نه مه نووساوه
به نه وهی لیبی نابیته وه.

الْزَقَاءُ: (أذن لِرِقاء): گوچکه که
قهراخه کی به سهر موه نووساوه.

الْزَقَةُ: له زگه؛ چنراویکی دهرمان
لیدراوو تیکه لکراوه، ده خریته سهر
برین و تاجاکی نه کاته وه
شوینکه به رناده.

الْزَيْقِي: نه وهی دواي بارینی باران
له شوینی چه قه ن به دوو سئ روژ
دهروئ.

الْزَوَقُ: به مانا (الْزَوَقُ) دئ.
الْزَيْقُ: به مانا (الْزَوَقُ) دئ ه دمگوترئ:
(هو لَزِيقٌ هذا).

لَزِمَ الشَّيْءُ لِرُومًا: شته که جیگرو
به ردموام بوو.

لَزِمَ كَذَا مِنْ كَذَا: نه مه له وه پهیدا بوو ه
له نه مه نه وه دپته دی.

لَزِمَ الشَّيْءُ فُلَانًا: شته که ی له سهر

چه سبو پیویست بوو نه نجامی بدا ه
دمگوترئ: (لَزِمَ الغُرمُ وَلَزِمَهُ الطَّلَاقُ).

لَزِمَ الْعَمَلُ: به ردموام بوو له سهر
کاره کی.

لَزِمَ الْمَرِيضُ السَّرِيرَ: نه خو شه که له سهر
جیگا که وتو هه نه سابه وه.

لَزِمَ الْغَرِيمَ: فمرزداره کی گرتو مؤله تی
نه دا.

الزَمَ الشَّيْءُ: شته که ی چه سپاندو
به ردموامی کرد.

الزَمَ فُلَانًا الشَّيْءُ: شته که ی له سهر
فلانکس پیویست کرد ه دمگوترئ:

(الزَمَ الْمَالَ وَالْعَمَلَ وَالْحِجَةَ): ههروا

دمگوترئ: (الزَمْتُ خَصْمِي):

به رام بهرو رکا به رمکه ی خو م
بوړدا.

لازمه ملازمة ولزاماً: به ردموام بوو،
یه خه ی گرتو بهری نه دا.

لازَمَ فُلَانًا: له گه ل فلان دا ماچو مؤچو
چاک و چونی کرد.

إلْزَمَ الْأَمْرَ أَوِ الشَّيْءُ: کاره که یان
شته که ی له سهر خو ی پیویست کرد.

إلْزَمَ فُلَانٌ لِلدَّوْلَةِ: فلانکس برپاری دا
وادمی دا برېک پاره بدا به دمو لمت

له پای به کاره ی نانی پارچه یه ک

زمو دمو لمت بؤ به رزموندی خو ی

ه (فهو مُلْزَمٌ).

اسْتَلْزَمَ الشَّيْءُ: شته‌ک‌هی به‌پیوست
زانی ۵ داخوازی شته‌که بوو.

الْإِزْمَةُ: ناکام و دهرنجامی عمه‌لیه‌کی
ماتماتیکی به‌دابو نهریت و کرده‌وه
یان گفتی‌که مَرُوْهُ باری پی‌وه
ده‌گریو به‌بی و یستی خوی
نه‌نجامی دمدا ۵ بُوْ نمونه‌هی
واهه‌یه باری گرتوو به‌زمان
ده‌هینان، هی واهه‌یه له‌کاتی قسه
کردنیکی به‌بی شعور وته‌یه دمخاته
نیو قسه‌کانیه‌وه زوری دوباره‌و سی
باره دمکاته‌وه.

الْإِزْمُ: شتی زور پیوست ۵ قورشان
ده‌فهرموی: ﴿فَسَوْفَ يَكُونُ لِزَامًا﴾.

الْإِزْمَةُ: ده‌گوتری: (رجل لَزْمَةٌ):
پیاوی‌که خوبه‌شتیکه‌وه ده‌گریو
وازی لی ناهینیی، باری پی‌وه
ده‌گریو لی نابیتته‌وه.

الْمَلْزِمُ: پله‌یه‌که له‌ناو پیاوانی سوپاو
پولیس دا له‌ژوور (المساعد) و
له‌خوار (الملزم الأول) دایه.

الملزم الأول: پله‌یه‌کی سوپایه‌یان
پولیس‌یه له‌ژوور (الملزم) و خوار
نه‌قیبه‌ومیه.

الْمَلْزِمُ: سه‌پان و ورزیر له‌سهر زه‌وی
حکومت، که‌سی‌که به‌لین دمدا
به‌حکومت که‌بهرتک پاره‌ بدا

به‌حکومت له‌پای نه‌وه‌ی له‌زه‌وی
ده‌ولت دا جوړمه‌کارنک ده‌کا.

الْمَلْزِمُ: جه‌رو مه‌نگه‌نه چ له‌ناسن یا
له‌دارب.

الْمَلْزِمَةُ: مه‌لزمه؛ به‌شیکه له‌کتیب
هه‌شت په‌ره‌یان شانزه په‌ره‌یان
سی و دوو به‌گوپره‌ی پانی کاغه‌زمکه
پیش شکانه‌وه‌یی و کردنی
به‌مه‌لزمه.

لَزَنَ الْقَوْمُ لَزْنًا: خه‌لکه‌که قهرمباغیان
کردو پاله‌په‌ستویان کرد ۵ ده‌گوتری:
(لَزِنَ الْقَوْمُ عَلَى الْبَرِّ): خه‌لکه‌که له‌سهر
بیرمه‌که بوناو هه‌لکیشان پاله‌په‌ستوی
په‌کتریان کردو ته‌نگیان به‌یه‌کتر
هه‌لچنی.

تلازن القوم: به‌مانا (لَزِنَ دئ).

الْأَلْزَنُ مِنَ الزَّمان: روژکاری سه‌خت.

الْزَّنُّ: ته‌نگانه‌و چورتم ۵ ده‌گوتری:

(أَصَابَهُمْ لَزْنٌ مِنَ الْعِش): توشی

ژیانی تال و کوله‌مه‌رگی بوون ۵ ماء

لَزْنٌ: ناوی که‌م ۵ (مَنْهَلٌ لَزْنٌ):

شوینی ته‌نگه‌به‌ر بوناو هه‌لکیشان.

الْزَنْةُ: به‌مانا (الزَّن) دئ ۵ سالی قات و

ه‌زی و پر کارسات و چورتم.

الزَّنة: به‌مانا (الزَّنة) دئ.

لَسَبَتْهُ الْعَرَبُ وَغَوَّاهَا: دوشک پی‌وه‌ی

دا، که‌ستی، ده‌شگوتری: (بات

البعوض يَلْسِنُا: شہو تابہ یانی
میٹھولہ ٹیمہی گہست، پیوہی داین
ہ ہہروا دہگوتری: (لَسَبَ فلاناً
بالسوط): بہقامچی لہفلانکھسی دا
ہ دہشگوتری: (لَسَبَہ بلسانہ):
جنیوی پیدا ہ (فہو لاسِب ولسابہ).
لَسَبَ بہ لَسْباً: پیوہی نووسا.
لَسِبَ العسل وغرہ: ہہنگوینی خوارد
ہہلی قوراند.
الَسَبَہ عقریاً وغرہا: دوپشکی
ناراستہ کرد بوئہوہی پیوہی بدا.
اللسرب: دہگوتری: (ماترك لَسوباً):
ہیچی نہہیشتہوہ.
لَسَدَ الفصيل وغرہ امہ لَسَداً: بیچوہکہ
ہہموو شیر ناو گوانی دایکہکہی
خوارد.
لَسَدَ الشئین: شتہکہی ہہلقوراند،
خواردیہوہ.
لَسَدَ العسل: ہہنگوینی لستہوہ ہ (لَسَدَ
الروحشۃ): گیانلہبمرکہ بیچوہوہکہی
لستہوہ.
المَلَسَدُ: بیچوہ نازہلَیک زور شیر بخوا.
لَمَسَ الشئین لَساً: شتہکہی لستہوہ،
خواردی ہ دہگوتری: (لَسَتِ الدابةُ
الحشیش): ولاخہکہ دہمی بو لہومرو
گیاہہکہہ بردو ہہٹیپچری ہ
دہشگوتری: (فلان يَلْسُ لي الأذى):

فلانکھس زور نہزیہتم دہدا.
أَلَسَتِ الأرضُ: زموی یہکہم جار رومکی
لی پرواو گیاو گزمکہی سہری
لہزموی دمرہینا.
أَلَسَ النباتُ: پرووہکہہ کاتی نہوہی
ہات دہستی بو بریو بدوریہوہ.
اللساسُ: گیاو گز کہتازہ سہری لہزموی
دمرہینابیو بہرہدہمی نازہل
نہکہوئ.
اللسُ: یہکہمجار کہلہومرو پی دہگاو
بہرہدہمی نازہل دہکہوئ.
اللسسُ: کوئبہرو حہمالی لیزان.
لَسَقَتُهُ العقرَبُ: دوپشک پیوہی دا ہ
دہشگوتری: (أَثْنِي مِنْهُ اللواصِعُ):
قسہی ناخوشو نابہجیم لی
بیستہوہ ہ (فہو ملسوع وھی
مَلْسُوعٌ وھو وھی لسیع).
لَسَعَ فلاناً بلسانہ: بہزمانی خہلکی
نہزیہت دا غہیبہتی گردن، پرخنہی
لی گرتن.
اللسَعُ عقریاً: دوپشکی ناراستہ کرد بو
نہوہی پیوہی بدا.
اللسع بين الناس: ناکوکی خستہ ناو
خہلکہکہوہ ہ فیتنہو ناشوبی
خستہ ناو خہلکہکہوہ.
اللساعُ: زمان ہیس، دہم دریزو تانہو
تہشہر ہاوئز.

اللسعة: بهمانا (اللساع) دئ.

اللسوع: نافرمتيك ميژدمهكي ناخوش

بوئ و دهمديژو جنيو فروش بي

بههاوسهري نهزيهتي بدا.

الملسع: شارهزاو چاوساغي ليهااتوو.

لسق: بپروانه مادهي (لرق ولصق).

اللسوق: لهزگهيه بهشوييني برينهوه

دهنري تا جاك نهبيتهوه بهري نادا.

لسن فلاناً لسنا: غهيههتي كرد تانهي لي

دا بهخراپه ياسي كرد لهقسهكردن

دا بوړي دا بهسهري دا زال بوو

دهگوتري: (لاسنه فلسنه): گفت و گوي

لهگل دا كردو بوړي دا.

لسن اليف: تويكلهكي شيتال كردموه

شي كردموه، دوايي كردي بهتالخالو

نامادهي كرد بو رستن و بادن.

لسن فلان لسنا: فلان زمان رهوانو

فهصيح و قسه شيرن بوو (فهو لسن

وهي لسنه وهو لسن وهي لسناء).

السن فلان: فلانكس فهصيح و زمان

رهوان بوو و زوري قسهكرد.

السن فلاناً قوله او رسالته: قسهكي به

فلانكس راگهياند دهگوتري:

(السني فلاناً): فلانكسم بو ناگادار

يكنهوه.

لاسنه: قسهي لهگل دا كرد

دهگوتري: (كان بينهما ملاسنه):

گفت و گو كهوته نيوانيان، پيكهوه

قسهيان كرد.

لسنت فلان: فلانكس زماني خوئي

گهستو سهرسام بوو لهكارهكه.

لسن الشئي: شتهكي وهكوو زوبان لي

كرد دهگوتري: (لسن الحذاء):

پيشي پيلاوهكي تاشي وهكوو

قهراخي زماني لي كرد.

تلسن الجمر: بشكو ناگرمكه بليسهي لي

ههلسا وهكوو زوبان سهرموهي خوئي

باريك نواند.

تلسن علي: دروي لهگل دا كردم،

دروي بهددمهوه ههلبهستم.

اللسان: زوبان؛ نهو پارچه گوشته

لاكيشهبيهي لهناو دم دايه بو

قسهكردن بو چهشتن بو شت

هوتدان بهكاردهيندرئ بهمانا

شيوه زمان و لوغه دي هورنان

دهفهرموي: ﴿لَا كَمَا يَسْرَتُهُ بِلِسَانِكَ﴾

ه فلانكس بهبهلگهي خودايي

قسهدهكا و مسبو سنا دهگوتري:

(لسان الناس عليه حسنة): خهلك

ومسبو سناي دمدن ه (لسان

القوم): قسهكمري نهتهوه ه (لسان

الحال): دياردمو نيشانهي شت.

ذو اللسانين: فيتنهو دوو زمان، دوو

پوو.

لسان الحذاء: نهو زيادؤكهى دمكهوئته
 ناستى پشتهپچ ۵ (لسان الميزان):
 زويانهى تهرازو ۵ (لسان النار):
 بئيسهى ناگر ۵ دهگوترئ: (طفي
 لسان النار): ناوه بؤ نهو پارچه
 غوضروفهپهى بهبنى زمانهوميوه
 لهكاتى شت قوتدان دا بؤرى ههناسه
 دهگرئ بؤنهوهى خواردنى تئ
 نهچئ.

لسان الثور: رومكئكى سالانهپه شيوه
 لهزمانى رهشهولاخ دهچئ، لهبوارى
 پزيشكى دا سودى لئ دمبيندرئ.
 لسان الحمل: رومكئكى كيوى پزيشكيبه
 تهمن درئزه.

لسان العصارف: جؤره درمختيكة ۵
 (لسان العصفور): جؤره
 مهعكهروئنهپهكه پارچهكانى بچوكن
 ومكوو زمانه چؤلهكه ومهان.
 اللسن: قسه و ناخاوتن ۵ زمان و زاراوه
 ۵ دهگوترئ: (لكل قوم لسن): همر
 نهتهومو زاراوهى خوى ههپه.
 اللسن: همرشتيكة ههراخهكانى وهكوو
 ههراخى زمانى لئ گرابئ.

اللسون: (رجل ملسون): پياوى زمان
 شيرين ۵ قسه خوشى بئ كردهوه.

لشش فلان: فلانكس لهكاتى ترس
 ومقره لئ ههنگراو نهپتوانى نارام

بگرئ، همر هاتو جؤى بوو.
 اللشش: پياوى گورج و گؤل و جهسته
 بچوك ۵ دهگوترئ: (فلان جان
 لشلاش): فلانكس ترسنؤك و بئ
 ومقرهيه.

لش فلان: فلانكس دواى پله
 بهرزبونهوهى نزم كراپهوه.
 لاشاه الله: خودا لهناوى برد ۵ واى لئ
 كرد ناوى نهما ههرومكوو نهبوو
 بئ.

لصب الجلد باللحم لصبأ: پيستی به
 ئيسقانهوه نووسا لهبهر كزو كؤلهوارى
 گوشتى پيونهما.

لصب الحاتم في الأصبع: ههنگوستيلهكه
 لهپهئجهدا جيگر بوو، دمراپه.
 لصب السيف في الغمد: شمشيرهكه لهكalan
 دا ناخى بوو ۵ (لهر ملصاب).
 اللصب الشئى: شتهكه تهنك بوو.
 اللاصبة: بيرى تهنكهبهرو قول ۵ (ك:
 لواصب).

اللبص: تهنكهلان و ريگه تهنكهبهرى
 ناوكيوو كهؤ ۵ (ك: لصب
 ولصاب).

اللبص: پياوى پژدو جروك رهوشت
 نالهبار.

لئ الشئى لصبأ: شتهكهى دزى ۵ بهمدزى
 كارمهكى كرد.

لَعْنُ الْبَابِ: دەرگاځه‌ی داخست، پی‌وه‌ی دا
 ه (فهو ملصوص).

لَعْنُ فُلَانٍ لَعْمًا وَلَعْرَصِيَّةً: فَلَانَكِهِس
ناوشانی تهسك بوون ۵ یان ددانه گانی
جوت بونو بۆشاییان تیدا نه بیندرا.
لَعَتِ الْمَرْأَةُ: نافرته که رانی لَیْکَ نَزِیکِ
بوونوه بۆشاییان له نیوان دا
نه بوو.

لَصَّتْ الْجِبَّةُ: ناوچاوانی تهسك بوو.
لَصَّتِ الشَّاةُ: مهړكه شاخيكی بو
پيشه‌وو شاخيكی بو دواوه بوو ۵
(فهو لَصَّ وهي لَصَاء).

تَلَصُّمَ فُلَانٍ: فلانکەس دزی کردنی
دو باره و سی باره کرده و ۵ بار
به نابهدلی دزی کرد و جاسوسی
کرد.

الْبَيْتُ: دُور (ك: لُصُوص).
الْمَلَصَةُ: (أَرْض مَلَصَةٌ): وَلَاتِيكِهِ دُورِي
زُورِهِ.

لَصَعَ الْجِلْدُ لَصْعًا وَلَصْرًا: يَلْصِقُ
بِهِ يَصْقَانَهُ وَهُوَ نُووسَاوُ وَشَكْ بُوُوهُ
بِهِ هُوِي كَزِي وَ لَوَاوِي.

لَصَفَ لَوْنَهُ لَصَوْفًا وَلَصِيفًا: رنگی
درموشایه وه.

لَصَفَ البعيرُ لَصْفًا: حوشرمه دړوی
خوارد پړمکی چقلای خوارد.
اللاصفُ: کلی له چاو رادراو.

اللَّصْفُ: درختی که چقلاوی له ولاتانی
دموروبهری دمریای سپی ناومراست

گه‌شده‌کا، گوئه‌کانی سپین.
لَصِقَ الشَّيْءُ بَعْضُهُ لَصِيقًا وَلُصُوقًا: شته‌که
به‌شتی ترموه نووسا ۵ (فهر لاصیق
ولصاق).

الصَّقَّ الشَّيْءَ بِالشَّيْءِ: شتَه‌کهی
به‌شته‌کهی ترموه نووساند.

بەئەمەو نووسا.

تلاصقا: بهیه که وه نووسان.
 التّصَقَ به: پیوهی نووسا.

الإلصاق: بيتي (الإلصاق): بيتي (ب)ی
یہ دمگوتری: (مررت بزید): به لای
زمیددا تیپہریم.

الإِتِّصَاقُ: له‌ب‌واری نه‌ندازیاری دا
جۆش خواردن و پی‌و‌ه‌ل‌ک‌ه‌انی
قه‌بارمه‌که به‌قه‌بارمه‌کی تر.

الْإِتِّصَاقِيَّةُ: (اللغة الإلتصاقية): نَمُو
زمان و شیوه ناخواتنهیه که به هوی
وشه‌ی زیادموه په یوه‌ندی قسه‌کان
نه‌دا بکړئ و مکوو لوغه‌ی ناجهری و
بۆلونی و تورکی.

اللاصوق: نهو دهرمانو لهفافو لهزگه
پزیشکیانهای دهخترینه سهربرین.

وَبَلِّغْهُ: نَهْوَ بَهْتَنِيشْتَمَهْ وَهِيَه ۵

نووسا.

ههروا دمگوترئ: (هر بلسق الحائط):

لِطِئْتُ لِسَانَهُ: زوبانی وشك بوو.

ئهو له پهنا دیواره که و میه.

الْلاطِنَةُ: برینیک ئه و منده قول بی

الْلَصِقُ: به مانا (الْلاصِق) دی.

بگاته تو پکله ته نکهی سمر ئیسقان ۵

الْلَصِيقُ: مروقی باوک نادیار،

کلاوی بچوک.

هه لگیراوه، پیوه لکاو پالندراو بو لای

لَطِئْتُ الشَّيْئُ لَطْأً: شته که خراب بوو،

که سیك که باوکی ئهو نییه، به نارپهوا

تی کچوو، که لکی نه ما.

خوی پان که سیك داوه که باوکی ئهو

نییه.

لَعِئْتُ فُلَانًا أَوْ الشَّيْئُ: به بهری دهستی

جار لَصِيقُ: جیرانی وا که مالی به مالی

له فلان که سی دا، شه پلاغهی له فلان دا ۵

تو و می.

پان به شه پکهی دار له فلان که سی دا.

الْمُلَصَّقُ: مروقی باوک نادیار ۵ باوک

لَعِئْتُ فُلَانًا بِحَجَرٍ: بهردی له فلان که س گرت.

لَعِئْتُ الْأَمْرَ فُلَانًا: کار که له سمر فلان که س

نه زانندراو.

زور گران ۵ دمگوترئ: (لَطْنَةُ الْحَمَلُ):

لَصَلَصَ الشَّيْئُ: شته که ی له قانند

کۆله که ماندوی کرد ۵ به لایه وه گران

بوئه وهی دهری بیئی ۵ دمگوترئ:

بوو.

(لَصَلَصَ الضَّرْسُ مِنَ الْفَمِ):

ددانه که ی له قانند بوئه وهی دهری

تلاطت القوم: خه لکه که شه ره

بیئی.

شم شیرپان کرد ۵ به شم شیر

لَصَلَصَ زُورِي بِهِ مَلَاو بِهِ وَلَاي خُوي دا

له به کیان دا ۵ پان به مسته کۆله و

پوانی.

شه پازله که و تنه و ویزهی په کتری.

الْمُضْلَاضُ: چاوساگی شارمزاو لیها توو

تلاطت الموج: شه پۆله کان تیکیانه وه

له ری نیشان دان دا.

هاو پشت.

لَطَمَهُ لَطْمًا: توندو تیژی له گهل نواند،

المَلَاطُ: شوینی جهسته که زهبری لی

زوری نیلحاح لی کرد.

دهدرئو به و هویه وه نازاری لی

لَعًا بِالشَّيْئِ لَطْنًا: به شته که وه نووسا ۵

پهیدا ده بی.

دمگوترئ: (لَطَأَ بِالْأَرْضِ):

لَطَحَهُ بِكَذَا لَطْعًا: ئه وهی تییه ئسو ۵

به زمویه که وه نووسا.

دمگوترئ: (لَطَحَ ثَوْبُهُ بِالْمَدَادِ وَغَيْرِهِ):

لَعًا فُلَانًا بِالْعَصَا: به گۆجان له فلانی دا.

پۆشاکه که ی به مهره که پ رنگ کرد.

لَطِئَ بِالْأَرْضِ لَطْوًا: به زمویه که وه

لَطَّخَ فَلَانًا بَسْرًا: بوختانی بۆ فلانكەس کرد.

لَطَّخْتُ فَلَانًا بِأَمْرِ قَبِيحٍ: فلانكەسم تاوانبار کرد بە کاریکی ناشیرین، کاری ناشیرینم پال دا.

لَطَّخَهُ: بۆ زیندمرۆیی لەمانای (لَطَّخَهُ) دئی.

تَلَطَّخَ الشَّيْءُ بكذا: شتەكە بەووە پیس بوو.

تَلَطَّخَ فلان بامر قبيح: فلانكەس بە کاریکی ناشیرینەووە تۆمەتبار کرا ە کاری ناشیرینی پال درا.

اللَّطْخُ: شتی كەم لەهەرشتیك بئ ە دەرگوترئ: (في السماء لَطْخٌ مِنْ السَّحَابِ): كەمێك هەوور بەناسمانەووە هەیه ە (سمعت لَطْخًا مِنْ الْخَبَرِ): كەمێكم لەهەوالەكە بیست ە هەروا وشە (اللَّطْخُ) ناوہ بۆ مرووفی ئەحمەق و گێل.

اللَّطْخُ: خواردنی پیس (پیسخۆر) ە هەرشتیك شتی تری تیئەئسورئ. اللُّطْخَةُ: دەرگوترئ: (رجلٌ لَطْخَةٌ): پیاویکی ئەحمەق و گێلە خێرو بیری تیئا نییە.

اللطوخ: ئەحمەق و گێل. اللطوخ: ئەوێ لەشتی تر هەلەسورئ و رەنگی دەرگوترئ.

لَطَّسَهُ لَطْسًا: بەتەختە داریکی پان لئی

دا، بەشتیکی پان لئی دا، چەپەوانە ی بئ كیشا ە مستە كوئە ی لئ دا.

لَطَّسَ فَلَانًا بِالْحَجَرِ: بەردی بەفلان دادا ە (لَطَّسَ الْحَجَرُ بِالْحَجَرِ): بەردی بەبەرد كیشا بۆ ئەووە بیشكێنئ.

لَطَّسَ الشَّيْءُ: شتەكە ی وردو هار کرد ە شتەكە ی پان و پلیش کردەووە.

لَا طَسَهُ: تیی هەئسو ە پئی رەنگ کرد. تَلَاطَسَتِ الْأَمْوَاجُ: شەبۆلەكان تێكێانەووە هاویشت.

الْمِلْطَاسُ: كۆین، پێك، چەكۆچی گەورە بۆ شكاندنی بەرد ە بەردی گەورە بۆ هارپنی دانەوێلە ە بەرداش.

لَطَّ الْأَمْرُ وَغَيْرُهُ لَطًّا: خەریکی كارمكە بوو خۆی پێوە گرت.

لَطَّ بفلان: كەوتە گەل فلان. لَطَّ الشَّيْءُ: شتەكە ی شاردمووە داپپۆشی ە دەرگوترئ: (لَطَّ عَلَيْهِ): لئی شاردمووە.

لَطَّ الْحَقُّ بِالْبَاطِلِ: حەق و بەتالی تێكەلاو بەیهك کرد.

لَطَّ عَنْهُ الْخَبَرُ: هەوالە ی لئ شاردمووە. لَطَّ عَلَيْهِ الْخَبَرُ: هەوالەكە ی لئ شاردمووە هەوالێکی تری پێدا.

لَطَّ السَّيْرُ أَوْ الْحِجَابُ: پەردمكە ی دادایەووە، روپۆشی دادایەووە.

لَطَّ حَقُّهُ وَعَنْ حَقِّهِ: نینکاری مافی ئەو ی کرد، دانی بەمافی ئەودانەنا.

لَطَّ البابُ: دمرگاکه‌ی داخست.

لَطَّ الشَّيْءُ: شته‌که‌ی پیوه لکاند.

لَطَّ فلاناً بالعصا: به‌گوچان له‌فلانکه‌سی دا.

لَطَّ فلان لَطَطاً: فلانکه‌س ددانی که‌وتن
یان ددانه‌کانی داخوران و بنه‌که‌یان
ماوه ه (فهر أَلَط).

أَلَطَ الرجلُ: پیاوکه توندو تیز بوو
له‌کارمکه‌دا.

أَلَطَ الأمرُ عليه: کارمکه‌ی لی شارده‌وه.
أَلَطَ القَبْرُ: گوږه‌که‌ی به‌زموییه‌وه
ته‌خت کرد.

أَلَطَ فلاناً: یارمه‌تی فلانکه‌سی دا،
پشتگیری کرد.

إِنْتَطَتِ المرأةُ: نافرتمکه خوی داپو‌شی.
انْتَطَتِ المرأةُ بالمسك: نافرتمکه بو‌نی
میسکی له‌خو‌دا.

تَلَطَّطَ حَقَّةً: نینکاری ما‌فی فلانی کرد ه
دمشگوتری: (تَلَطَّى حَقَّةً): بو‌ئه‌وه‌ی
پیتی (ط) سی جار به‌په‌ناپه‌که‌وه
نه‌پهن.

الَلَط: پیس.

المِلْطاط: سمرانسمری کیو ه قه‌راخی
کیو ه ناش ه چه‌قه‌نه‌ی ناش ه
لیواری شیو ه قه‌راخو دم‌ریا ه یان
ریگا به‌قه‌راخ دم‌ریا ه به‌ری‌لای
خانوو ه مال‌هی سو‌اخ‌کردن و

که‌چکاری ه برینیک بگاته مو‌خی
سهر.

لَطَعَ الشَّيْءُ لَطْعاً: شته‌که‌ی لسته‌وه،
خواردی ه (فهر لاطع ولطاع).

لَطَعَ الكلبُ أو الذئبُ الماءَ: سه‌که‌که یان
گورگه‌که ناوی خو‌ارده‌وه.

لَطَعَ فلاناً: شمه‌ی له‌پاشه‌وه‌ی فلانکه‌س
هه‌لدا.

لَطَعَ فلاناً بالعصا: به‌گوچان له‌فلانکه‌سی
دا.

لَطَعَ عينه: مسته‌کو‌ل‌هی له‌چاوی دا.
لَطَعَتِ الأسنانُ لَطْعاً: ددانه‌کانی
داخوران و بنه‌که‌یان ماوه.

لَطَعَتِ شفةُ الزنجي: دیوی ناو‌مو‌هی لیوی
ر‌مش پی‌سته‌که (قوله ر‌مشه‌که) سپی
دم‌نوی‌ن ه (فهر أَلَطُ وهي لَطعاء).

لَطَعَ الشَّيْءُ: شته‌که کزو لاواز بوو.
لَطَعَ الشَّيْءُ لَطْعاً: شته‌که‌ی لسته‌وه،
خواردی.

لَطَعَ فلاناً: شمه‌ی له‌پاشه‌وه‌ی فلانکه‌س
هه‌لدا.

إِنْتَطَعَ الشَّيْءُ: شته‌که‌ی لسته‌وه،
خواردی ه دم‌گوتری: (النتع ما في
الإناء): همر چی له‌قاپه‌که‌دا بوو
خواردی.

الَلَطُ: مه‌لاشو ه (ك: الطاع).
الَلَطُ: (رجل لَطَعَ): پیاوی خو‌پ‌ری و

هیچ و پوچ و دل بیس.

اللُّطْفُ: سپیای گرمی لؤکه‌یه له‌سهر

بهری په‌لکه گه‌لا رۆی دمکا.

لُطْفَ به وله لُطْفًا وَلُطْفًا: له‌گه‌لی دا

هی‌واشو له‌سهره خۆ بوو ۵

دمگوترئ: (هو لطیف بهذا الأمر):

شارمزاو له‌سهره‌خۆیه بو

بهرپۆمبهردنی ئەم کاره.

لُطْفَ الشَّيْءِ لُطْفًا وَلُطْفًا: شته‌که ناسکو

جوان و له‌سهره خۆ بوو ۵ تهنکو نه‌رم

بوو پێچه‌وانه‌ی نه‌ستورو خه‌ستی ۵

دمگوترئ: (اهواء جسم لطيف): هه‌وا

قه‌بارمه‌کی نه‌رم و شله ۵ (فتاة ذات

خلق لطيف): کچیکی ره‌وشت جوان و

له‌سهره خۆیه ۵ (لُطْفَ عنه) له‌و

بجوکتر بوو ۵ (فهو لطيف).

الْطُّفَ له في القول: پرس‌یاری

له‌سهره‌خۆی ئاراسته‌کرد.

الْطُّفَ فلاناً بكذا: دیاری دا به‌فلان،

چاکه‌ی له‌گه‌ل فلان کرد به‌فلان

کردمه‌وه.

الْطُّفَ الشَّيْءِ بجنبه: شته‌که‌ی

به‌ته‌نیشته‌وه لکاند.

لَا طُفَّ: چاکه‌ی له‌گه‌ل دا کرد ۵ له‌گه‌لی

هیدی و هیمن بوو.

لُطْفَ الكتاب: کتێبه‌که‌ی سوکو ئاسان

کرد شو‌پنه گرانه‌کانی رون

کردنه‌وه.

تَلَطَّفَ القومُ: خه‌لکه‌که چاکه‌یان

له‌گه‌ل په‌کتر کرد.

تَلَطَّفَ القومُ في الأمر: خه‌لکه‌که

له‌کارمه‌دا له‌گه‌ل په‌کتر هیدی و

له‌سهره خۆ بوون.

تَلَطَّفَ للأمر: بۆکارمه‌که هیدی و له‌سهره

خۆ بوو.

تَلَطَّفَ بفلان: له‌گه‌ل فلان دا به‌هیدی و

له‌سهره‌خۆ جولایه‌وه فێلی لی کرد

بۆئه‌وه‌ی نه‌پێیه‌کانی لی دهرپێن.

تَلَطَّفَ فلان: فلانکه‌س خوشوع و ترسی

پێ‌وه دی‌ار بوو، به‌ئه‌دمبو

خوشوعه‌وه جولایه‌وه.

استَلَطَّفَ الشَّيْءُ: شته‌که‌ی له‌خۆی

نزیک کردمه‌وه، به‌ته‌نیشتی خۆیه‌وه

نوساند ۵ به‌نه‌رم و نیان و جوان و

ناسکی له‌قه‌له‌م دا.

اللُّطْفُ: هیدی و هیمنی، دیاری،

دمگوترئ: (اهدى اليه لطفًا):

دیارییه‌کی پێ‌شکه‌ش کرد ۵

دمگوترئ: (هؤلاء لطف فلان):

ئه‌وانه هاوه‌ل و هه‌واداری

فلانکه‌سن.

اللُّطْفُ: لوتف له‌لایه‌ن خوداوه

توفیق‌دان و پاراس‌تنی

به‌نده‌مکانیه‌تی له‌تێ‌شکان و

هه‌لخه‌یسکان.

اللُّطْفُ فِي الْعَمَلِ: به هیډی و له سهره
خوږی نه نجامدانی کار.

اللُّطْفَةُ: دباری.

اللَّطِيفُ: په کټکه له ناوه جوانه کانی
په رومردگار ۵ چاگه و په حم و
به زمیې خودایه بؤ به ندمکانی ۵ زانا
به نهیښی روداو وردمکاریه کان ۵
هه روا ناوه بؤ که لامیک ماناگهی
رون و ناشکرا نه بی ۵ قه باره یه ک
رمقو و پته وی تیدانه بی ۵ (الجنس
اللطيف): مه به ست لږی په گه زی
نافرته.

اللُّطِيفَةُ: میښه ی (اللَّطِيف) ۵ ناوه بؤ
قه سی ناسک و عه نټیکه ۵ (جارية
لطيفة الخصر): کچوله یه کی
قه دباریکه.

اللُّوَاطِفُ مِنَ الْأَضْلَاعِ: نه و په راسوانه ی
به لای سنگه و هن.

لَطَمَهُ: شه بلاغی له کولمی دا، به لا
پومه تی کښا ۵ به بهری دمستی لږی
دا ۵ دمگوتری: (لَطَمَتِ الْمَرْأَةَ
وَجْهَهَا): نافرته که به دهم و چاوی
خوی کښا.

لَطَمَ الشَّيْءَ بِالشَّيْءِ: شته کی به شته که وه
نووساند، شته کی تی که لاوی شته که
کرد.

لَا طَمَهُ مَلَا طَمَةً: نه و دوکه سه

چه په وانه یان له یه کتر دا،
مشته کوله یان ناراسته ی روخساری
یه کتر کرد.

لَطَمَهُ: زوری مسته کوله لیډان ۵ (فهو
مَلَطَمَ).

لَطَمَ الْكِتَابَ: کتیبه کی ته و او کرد.
إِلْتَطَمَتِ الْأَمْوَاجُ: شه پوله کان لیکیان دا.
الْتَطَمَ الْقَوْمُ: خه لکه که به مسته کوله
لیکیان دا.

تَلَا طَمَتِ الْأَمْوَاجُ: شه پوله کان لیکیان دا.
تَلَا طَمَ الْقَوْمُ: خه لکه که به مسته کوله
لیکیان دا.

تَلَطَّمَ وَجْهَهُ: دهم و چاوی توزاوی بوون.
اللطيم: به مسته کوله لیډاو ۵ که سیک
مندال بی و باوک و دایکی بمرن و
هه تیو بی ۵ نه سپی نویم
له نه سپه کانی ناو حله به ی
پیشپرکی.

اللَّطِيْمَةُ: قوتوی میسک ۵ دمگوتری:
(فاحت اللطيمة) یان دمگوتری: (كَانَ
فَاحًا لَطِيْمَةً تَاجِرًا) ۵ هه روا وشه ی
(اللَّطِيْمَةُ): ناوه بؤ کاروانی بازارگانی
که بارمکانیان میسک و ناوری شم و
کالای له و جوړه بی ۵ (ك: لَطَامَ).

الْمَلَطَمُ: خوږی و خالی له پړه و شتی بهرز.
الْمَلَطَمُ: کولم، روممت ۵ (مَلَطَمَ الْبَحْرُ):
نه و شوپنه ی دهریا که شه پوله کانی

تیدا دمشکینهوه ۵ (ک: ملاطم).

لَطًا لَطْرًا: په‌نای برده بهر نه‌شکه‌وت و بن به‌ردو په‌ناگای کیو.

لَطَى لَطِيًا: به‌زم‌وییه‌که‌وه نووساو جیی نه‌هیش.

تَلَطَّى عَلَى الْعَدُوِّ: چاو‌مروانی پپیشه‌تای دوژمنی کرد.

الْطَّاءُ: زهوی ۵ شوین ۵ ناو‌چاوان یان ناو‌م‌راستی ناو‌چاوان ۵ ده‌گوتری:

(بَيْضُ اللَّهِ لَطَاتُكَ): خودا ناو‌چاوانت سپی و درموشاوه بکا ۵ دزو جه‌رده

که‌لپته‌وه نزیك بن ۵ بارگرانی و قورسای ۵ ده‌گوتری: (أَلْقَى عَلَيْهِ

لَطَاتَهُ): قورسای خوی خسته سهر ۵ هه‌روا ده‌گوتری: (أَلْقَى لَطَاتَهُ

و بلطاته): له‌وشوینه جیگر بوو نه‌رووی جیی نه‌هیش ۵ هه‌روا

ده‌گوتری: (فُلَانٌ لَا يَعْرِفُ قِطَاتَهُ مِنْ لَطَاتِهِ): فلانکه‌س پاش و پپیش خوی

نازانی، نه‌حمه‌ق و گیله.

الْطَّاءُ: دزو جه‌رده که‌لپت نزیك ببه‌وه.

الْمِطْيُ وَالْمِطَاءُ وَالْمِطَّاءُ: نه‌و به‌رده ته‌نکه‌ی نیوان نیسقانی کارپه‌زه‌ی

سهر و گوشته‌که‌یه‌تی.

لَطَّ بِهِ لَطًّا: له‌گه‌لی که‌وت و لیی جیان‌ه‌بوه‌وه.

لَطَّ عَلَيْهِ: پپیکشی لی کرد.

لَطَّ فُلَانٌ: فلانکه‌س ی دمرکرد ۵ (فهر لَاطَ وَمِلَاطًا).

الَطَّ بِهِ: به‌مانا (الَطَّ دئ) ۵ له‌حه‌دیس دا هاتووه ده‌مهرموی: (الَطَّوْا بِيَاذِ الْجَلَالِ

و الإِكرَام): خۆ به‌خوینسنی دوعاو پارانه‌وه‌ی (یا ذالجلال والإِكرام)

بگرن و همه‌یشه نه‌م رسته‌یه بلین و بلپینه‌وه.

الَطَّ بِالْمَكَانِ: له‌شوینه‌که جیگر بوو ۵ (الَطَّ بِفُلَانٍ): له‌گه‌ل فلانکه‌س

که‌وت و لیی جیا‌بوونه‌وه.

الَطَّ الْمَطْرُ: بارانه‌که به‌ردم‌وام بوو.

لَاطَ فِي الْحَرْبِ مِلَاطَةً وَلَطَاطًا: به‌رده‌وام بوو له‌سهر شه‌رو وازی لی نه‌هینا.

تَلَاطَرُوا فِي الْحَرْبِ: سواره‌کان په‌کتریان راونای په‌کتریان هینا و برد.

تَلَطَّطَتِ الْحَيَّةُ: ماره‌که له‌بهر زۆر رق هه‌لسانی سهری خوی باداو سهری

خوی هینا و برد.

الَلَطُّ: پیاوی وشکه ته‌بیات و توند‌رمو. الْمِلَاطُ: به‌مانا (الْمِلْحَاحُ) دئ ۵ واته

که‌سپک زۆر پپیکشی و نیلحاح بکا بو شت ۵ (رَجُلٌ مِلَاطٌ): پیاو‌تکه

ته‌نگه تاو کراوه.

الْمِلَطُّ: ته‌نگه تاو.

الْمِلَطَّةُ: نامه‌ی پپیکشی و زۆر نیلحاح تیداگردن.

لَعِبَ فِي الدِّينِ: نایبنی کرده گاتنهو
گرنگی بی نهدا ه قورشان دمفه رموی:
﴿وَذَرِ الَّذِينَ اتَّخَذُوا دِينَهُمْ لَعِبًا وَلَهْوًا﴾.

لَعِبَتْ بِهِمُ الْهَمُومُ: خه مو خهفمت تیکی
دان یاری بیگردن سهری لی
شیواندن.

لَعِبَتْ الرِّيحُ بِالْمَنْزِلِ: رهشهاکه مه نزل و
نشینگه که ی سرپه وه ه کویری
کردمو وه ناسه واری نه هیشت.

الْعَبَ الصَّبِيَّ: منداله که ی والی کرد
یاری بکا ه شتیکی وای بو هیتا یاری
بی بکا.

لَاعِبُهُ مُلَاعِبَةٌ وَلِعَابًا: یاری له گه ل دا
کرد.

لَعَبَ الرَّجُلُ: به مانا (لَعَبَ دئ).
لَعَبَ الْقِرَّةَ وَغَوَ: یاری به مبه مونه که
کرد ه هئی په راند.

تَلَعَّبَ فُلَانٌ: فلان کهس جار دوا جار یاری
کرد ه دمگوتری: ((تَلَعَّبَتْ بِهِمُ
الْهَمُومُ)).

الْأَلْعَبَانُ: که سیک زور یاری بکا ه فیل
زان و به پیچ و په نا.

الْأَلْعُومَةُ: یاری ه دمگوتری: (بینهم
العوبة) ه (وهذه العوبة حسنة).

التَّلْعَابُ: که سیک زور یاری بکا.
التَّلْعَابُ: به مانا (التَّلْعَابُ دئ).
التَّلْعَابَةُ: به مانا (التَّلْعَابُ دئ).

تَلَطَّطَتِ الْحَيَّةُ رَأْسَهَا: مار که لهرق
هه لساوی و تورپه یی زور سهری باداو
سهری هه لساو راند.

تَلَطَّطَتِ الْحَيَّةُ رَأْسَهَا: مار که لهرق
هه لساوی خوی سهری هه لساو راند.

الظَّلَاطُ: پیاوی توند ته بیات و توند
رمو ه زمان ره وان و قسه زمان ه
دمشگوتری: (یوم لظلاط): روژیکی
گهرمه.

تَلَطَّتِ النَّارُ: ناگر که بلتیه سی دا.
تَلَطَّى النَّارُ: ناگر که هه لگیرسا، بلتیه سی
دا.

إِلْتَفَّ فُلَانٌ: فلان کهس رفی هه لساو
ومکوو بشکو ناگر سور هه لگه پرا.

تَلَطَّتِ النَّارُ: ناگر که هه لگیرسا بلتیه سی
کرد ه دمشگوتری: (تَلَطَّى الْحَرُّ
وَتَلَطَّتِ الْمَفَازَةُ وَتَلَطَّى فُلَانٌ عَلَى
فُلَانٍ).

الْلَطَّى: بلتیه سی ناگر به بی دو که ل.
نَطَّى: ناوی که له نا و مکانی دوزه خو (دو

بزوینی ناچنه سهر) هه میسه دمی
بی ته نوین بی.

لَعَبَ الصَّبِيَّ لَعِبًا: منداله که لیک له ده می
هاته خوار.

لَعِبَ لَعِبًا وَلَعِبًا: منداله که یاری کرد ه
پیاومکه کاری بی سوودی کرد.

لَعِبَ بِالشَّيْءِ: یاری به شته که کرد.

اللُّعَابُ: تَفْ ه (لُعَابُ النُّحْلِ):

ههنگوینی ههنگ ه (لُعَابُ الْحَيَّةِ):

ژههری مار ه (لُعَابُ الشَّمْسِ): ئهه

تارماییه که لهکاتی گهرمادا دپته

بهرچاو وهکوو تهوونی جَلْجَالُوکَه

لهناسمانهوه دپته خوار ه دمگوترئ:

(سَال لُعَابِ الشَّمْسِ): تیشکی خورو

گهرمییه که هی هاته خوار بوئسهر

زهوی.

اللُّعْبَةُ: ههرشتیک یاری پی بکری

وهکوو دامهه دۆمینهو سی رِسکینو

نۆرسکینو شتی وا ه نهحمهقو گیل

که گالتهچی کهسانی دیکه بی ه

دمگوترئ: (رَجُلٌ لُّعْبَةٍ): پیاویکه

خهک گالتهی پی دهکهن ه نوره

یاری ه دمگوترئ: (لَمَنْ اللُّعْبَةُ؟):

سهرمباری کییه ه یان دمگوترئ:

(فَرَّغَ مِنْ لَعْبَتِهِ): لهنوره یارییه که هی

خوی بووه.

اللُّعْبَةُ: کهسیک زور یاری بکا.

اللُّعَابُ: بهمانا (اللُّعْبَةُ) دئ ه ههر

نازهه و گیانه بهرئیک بی شهی

ههلهپرین و سه مایی وهکوو مهیمون.

اللُّعُوبُ (امْرَأَةٌ لُّعُوبٌ): ئافرهتیک

دهلالو لارو لهنجهکهرو سوعبهتچی

ه (ک: لعاب).

المَّلَاعِبُ: (مَلَاعِبُ ظُلَمٍ): بالئندهمیه که

لهسارا یاری لهگهه سیبهری خوی

دهکا ه پروانه مادهی (الْقِرْلَى).

المَّلْعَبُ: یاریگا ه (ک: ملاعب).

مَلَاعِبُ الرِّيحِ: ئهه شوینانهی بایان

لیوه دئ ه دمشگوترئ: (تَرْكُهُ فِي

مَلَاعِبِ الْجَنِّ): لهشوینتیک نادیار

جیم هیشت ه کهس نازانی

لهکوپییه.

المَّلْعَبَةُ: کراسی بیقول مندال یاری پیوه

دهکا ه (هَانِيلُوه شُورَت).

لَقِئْتُمْ فِي الْأَمْرِ: لهکارمکه وهستا ه

ههلوپستهی لهسهر کردو لی وردبووه

ه بههیواشی نهنجامی دا.

لَقَعَ الحَرْبُ فَلَانًا: لیدانه که نازاری

بهفلانکهس که یاند ه پیستی سوتاند.

لَقَعَ الحُبُّ وَالشُّوقُ فَوَادَةً: سوزو دلناری دلی

فلانکهسی پرزاند.

لَقَعَ الْهَمُّ فِي الصَّدْرِ: خهم لهدمروونی دا

تیکیانهوه هاویش.

الْعَجَّ النَّارُ فِي الْحَطَبِ: ئاگری لهدارمکان

بهردا ه ئاگره کهی داگیر ساند.

لَا عَجَبُ الْأَمْرِ: کارمکهی لهسهر قورس

بوو ه توشی دلپراوکی کرد.

الْعَجَّ الرَّجُلُ: پیاوه که بههوی خهمو

خهفتههوه نهخوش کهوت.

اللَّاعِجُ: عیشقو سوزی سوتینهی ناو

دمروون ۵ دموگوترئ: (هَمْ لَاعَج):
 خه مو خهفه تیکه دل دمووتینئ ۵
 دموگوترئ: (به لَاعَج الهوی
 ولوا عجه): کاریگهری سوژی
 دلدارئ و عیشقی پیوه دیاره.
 لَعَسَه لَعَساً: گهستی.

لَعِسَتْ الشَّقَّةُ: لیومه که دیوی ناومه دی
 یش هه لگه را بوو که نه م جوړه لیوه
 لای عهر مپ بهسه ندهو به جوانی
 دوزانن ۵ (فهی لَعَسَاءُ).
 لَعِسَتْ النَّبَأُ: گیوا گزمکه پرو چر
 بوو تیکه لایو بهه وی تیر ناوییه و
 یش هه لگه را.

تَلَعَسَ فُلَانٌ: فلانکهس خواردنی خیرا
 خیرا و بهه لپه بوو.
 اللّٰعَسُ: رهشییه که به دیوی ناومه دی
 لیومه.

اللّٰعَسَةُ: رهنگی رمش ۵ دموگوترئ: (لی
 شَفْتِیْهَا لَعَسَةً): دیوی ناومه دی لیوی
 رهشایی هه به.
 اللّٰعُوسُ: دموگوترئ: (ماذقت لَعُوساً):
 هیچ شتیکم نه چه شتووه.

اللّٰعُوسُ: زور خورو چلیس، هه لپه کهر
 بو خواردن هه روا ناوه بو گورگ
 چونکه نه و درنهمیه چلیس و
 بهه لپه به که دموگوترئ ته ناو
 میگل و شتی واوه هه ول دما زور

ترین خهسار بداو نازه ل بخنکینئ ۵
 (ك: لَعَاوِس).
 اللّٰعُوسُ: (لَحْمٌ مْلَعُوسٌ): گوشتی سوری
 نه کولاو.
 لَعَصَ عَلَيْنَا لَعَصاً: شته که ی گران و
 نه سته م کرد له سهرمان چلیس بوو
 له خواردن و خواردنه وه دا ۵ (فهر
 لَعِصٌ).
 تَلَعَّصَ: به مانا (لَعِصَ) دئ.
 لَعَطَهُ بِالنَّارِ لَعَطاً: پانه و پان ملی داخ
 کرد، دموگوترئ: (لَعَطَ الشَّاةُ): ملی
 مه رمکه ی داخ کرد.
 لَعَطَ فُلَاناً بِعَقَّةٍ: مافی فلانی پاش خست
 خستیه ژیر لیومه وه.
 مَرَّ لَاعِطاً: روی به شتیوه دی دژه
 هه لویست و خوی خسته به نا دیوار
 پان به ناکیو.
 اَلْعَطَ فُلَانٌ: فلانکهس به بناری
 کیومه که دا روی.
 اللّٰعَطُ: تاکی (الألْعَاط) که بریتیه له و
 هیلانیه ی حبه شه بییه کان له سهر
 روخساری خویان دروستی دمکن.
 اللّٰعَطُ: شوینی بناغی خانوو پان
 بناری کیو ۵ دموگوترئ: (مَشَى فِي
 لَعَطِ الْجِلِ) ۵ (ك: اَلْعَاط).
 اللّٰعَطُ: مه رمک که دموران دموری ملی
 رمش بی و باقی جهسته ی سپی بی.

اللُّعْطَةُ: پەشایی گە سورى تێكەن
 بووبى ۵ دەگوترى: (بَوَجْهِهِ لُعْطَةٌ
 كَلْعَطَةُ الصَّقَرِ) روخسارى پەشى
 مەيلەو سورى پێوە یە وەكوو ئەو
 شیوە پەش و سورەى بەروخسارى
 بازومەیه ۵ ھەروا ھێلێكى رەش یان
 زەرد ئافرەت لەرومەتى خۆى
 دروستى دىكا بۆ خۆرازانندنەو ۵
 پەشاییەكە بەدەوران دەورى
 گەردنى مەرەمەیه ۵ ملەوانكە.
 لَعَجٌ: وشەيەكە ئاراستەى مەزەنى
 ھەلەنگوتو دەكرێ.
 أَلْعَتِ الْأَرْضُ: زەمبەكە رووكى
 ھىندوبای رواند.
 تَلَقَى الْعَسَلُ: ھەنگوینە كە پارچەيەكى
 لى ھەلەمبەرى لەبەر لىنجیەكەى
 شۆرابەكەى درێژ دەبێتەو لێك
 نابێتەو ۵ (تَلَقَى اللَّعَاغُ): ھىندوبای
 خوارد.
 اللَّعَاغَةُ: تاكى (اللَّعَاغُ) ۵ لەحمەيس دا
 ھاتوو (إِنَّمَا الدُّنْيَا سَاعَةٌ، وَمَتَاعُهَا
 لَعَاةٌ): دۇنيا ساتێكەو كالاكانى
 تەمەن كورتەو وەكوو رووكى
 ھىندوبا وایە ۵ بەرماوێ كەم
 لەھەرشێك بى ۵ دەگوترى: (بَقِيَ
 فِي الْإِنَاءِ لَعَاةٌ): بەرماوێكەى كەم
 لەقاپكەدا ماو ۵ قوما ناو.

اللُّعَاغَةُ: كەسێك بەنەزانی لەحن دا
 دادەنێ بۆ گۆرانى ۵ دەگوترى:
 (مُطَرِبٌ لُّعَاغَةٌ).
 اللَّعَّةُ: ئافرەتى خان و مانى داوینپاکی
 ناسك و جوان و قەسە خوێش ۵
 ئافرەتى رۆح سوک.
 لَعِقَ الْعَسَلُ وَغَرَهُ لَعْقًا: ھەنگوینەكەى
 لستەو، خواردى، بەزمانى یان
 بەقامكى دەستى لستەو ۵ (فَهُوَ لَا عِقَ)
 ۵ (لَعَقَةُ الدَّمِ): چەند ھۆزێكى عەرەبى
 بێك ھاتوون لە (بَنِي عَزْرُومَ، وَعَدَى
 وَسَهْمَ وَجَحَ) ۵ ئەمانە حوشترێکیان
 سەربری و سویند یان بۆیەكتر خواردو
 خوینەكەیان لستەو یان دەستیان
 خستە ناو خوینەكەو ۵ بۆیە ئەم
 ناویمان لى نراو ۵ دەگوترى: (لَعِقَ
 فُلَانٌ أَصْبَعَهُ): فلانكەس قامكى خۆى
 لستەو ۵ (واتە مرد).
 لَغَرَقَ فِي عَمَلِهِ: لەكارەكەى دا پەلەى
 كردو گورج و گۆل بوو.
 أَلْعَقَهُ الْعَسَلُ: وای لى كرد
 ھەنگوینەكە بلیستەو.
 أَلْعَقَ النَّسَاجُ: جۆلاكە ریسەكەى خاو
 پست زۆرى گشت نەپست.
 لَعَقَهُ الْعَسَلُ: بەمانا (أَلْعَقَهُ) دى.
 التُّعَقُ لَوْنُهُ: رەنگى گۆرا.
 اللَّعَاقُ: پاشماوێ خواردن لەدەمى

لُعْمَطَ فُلَان: فَلَانَكْهَس چَلَّیْس و خَوْرَا
بوو.

اللَّعْمَاطُ: كَهَسِيكْ هَهْوَالِي بِي بِنَاغَمُو
ناراستت بی بلی.

اللَّعْمَطُ: چَلَّیْس و بههَلْپه بُو خواردن
ه (ك: لَعَامِطُ).

اللَّعْمُوطُ وَاللَّعْمُوطَةُ: بَهْمَانَا (اللَّعْمَطُ) دِي
ه كَهَسِيكْ بَهْمَانَه سَكِي كَار بُو يَه كِيكِي
تَر بَكَا ه (ك: لَعَامِطُ).

لَعَنَهُ اللهُ: خودا لَهْرَه حَمَه تِي خَوِي
نَانُو مِي دِي كَرْد، دَوُورِي خَسْتَه وَه
لَهْرَه حَمَه تِي خَوِي ه (فَهو مَلْعُون) ه
(ك: مَلْعِين).

لَعَنَ فُلَانًا: فَلَانَكْهَسِي رِي سَوَا كَرْد، جَوِينِي
پِي دَا ه (فَهو لَاعِن و لَعَان).

لَاعِنَ الرَّجُلَ زَوْجَتَه مَلَاعِنَه و لَعَانًا:
پِيَاوَمَكْه خَوِي لَه سَزَاي
بُو خَتَان كَرْدَنِي بَه زَنَه كَهِي رَزْكَار كَرْد
بَه هَوِي لِي عَانَه وَه.

لَاعِنَ الْحَاكِمَ بَيْنَهُمَا: دَا دَوُور بَرِيَارِي
لِي عَانِي دَا لَه نِيَوَان زَن و مِي رَدَه كَه دَا.

لَعْنُهُ: زَوُورِي لَه عَنَه لِي كَرْد زَوُورِي
جَوِين پِي دَان و رِي سَوَاي كَرْد.

إِلْتَعَنَ الْقَوْمُ: خَه لَكْهَكْه هَه نَدِيكِيَان
لَه عَنَه تِيَان لَه هَه نَدِيكِيَان كَرْد.

إِلْتَعَنَ فُلَان: فَلَانَكْهَس لَه عَنَه تِي
لَه خَوِي كَرْد.

تَلَاعِنَا: دُو مَرُوفَه كَه هَمَرِيَه كَه يَان
لَه عَنَه تِي لَه وَي تَرِيَان كَرْد.

تَلَاعِنَ الْقَوْمُ: خَه لَكْهَكْه تَضُو لَه عَنَه تِي
يَه كَتَرِيَان كَرْد و جَنِيَوِيَان بَه يَه كَتَر
دَا.

تَلَاعِنَ الزَّوْجَان: زَن و مِي رَدَه كَه بَه شِيَوَه
لِي عِيَان رَا سَتِي دَا وَاي خَوِي يَان
جَه سَبَانْدُو دَا وَاي نَه وَي تَرِي رَه ت
كَرْدَه وَه ه دَه گَوُورِي: (فُلَان يَتَلَاعِن
عَلَيْنَا): فَلَانَكْهَس بَه نَارَه وَا جَنِيَوِيَان
پِي دَه دَا و هِي رَشِي خَرَاب دَه كَاتَه
سَه رَمَان.

تَلَعَنَ الْقَوْمُ: خَه لَكْهَكْه يَه كَتَرِيَان تَضُو
لَه عَنَه ت كَرْد.

الْلَاعِنُ: دَه گَوُورِي: (أَمْر لَاعِن): نَه مَه
كَارِيَكْه نَه فَرِيْن نَامِي زَه دَه بِي تَه هَوِي
نَه فَرِيْن كَرْدَن ه لَه حَه دِي ت دَا
هَاتَوَه دَه فَرَمُوِي: (اتَّقُوا اللَّاعِنِينَ):
خُو بَهَارِي زَن لَه و دَوُوشْتَه ي كَه دَه بِنَه
هَوِي نَه فَرِيْنِي خَه لَكْ نَه وِي ش
پِي سَايِي كَرْدَنَه لَه سَه رِي گَا يَان
لَه زِي ر سِي بَه رِي دَرَه خَتِي و مَهَا كَه
خَه لَكْ لَه زِي رِيَا پَشُو دَه دَه ن.

الْلِعَانُ: لَه شَه رِي عَه تِي نِي سَلَام دَا نَه وَه يَه
مِي رَد چَوَار جَار سَوِي نَد بَخَوَا كَه
رَا سَت گُوِيَه لَه وَه دَا كَه دَه لِي زَنَه كَه
دَا وِيْن پِي سِي كَرْدَه وَه خِيَانَه تِي لِي
كَرْدَه وَه جَارِي پِي نَجَه م بَلِي نَه فَرِيْنِي

خودا لەسەرم بئ ئەگەر درۆبکەم
ئەمجا ژنەکە ڕەمدی بداتەموو چوار
جار سویند بخوا کە مێردەمکە
بوختانی بۆدەکاو راست ناکا
لەداواکەدا جارێ پێنجەم بئێ
نەفرینی خودام لەسەر بئ ئەگەر
مێردەکەم راست بکا، بەمەش
ژنەکە سزای داوێن پیسی لەسەر
لادەدرئو بۆ هەتا هەتایە ئەم ژنو
مێردە لەپەکتەر حەرام دەبنو
بەهیج شیۆدەیک ناکرێنەموو
بەهاوسەری پەکتەری.

اللُّعْنُ: (أَيُّت اللُّعْنُ): وشەیکە کاتی
خۆی عەرەب بۆ سلاو کردن
لەپاشاو سەرەك خێڵەکانیان
بەکاریان هێناوە.

اللُّعْنَةُ: بەمانا سزا دئ ە دەرگوتری:
(أَصَابَتْهُ لَعْنَةُ مِنَ السَّمَاءِ): سزای
ناسمان لێی دا ە (ك: لَعَان وَلَعْنَات).
اللُّعْنَةُ: کەسێک ئەوەندە خراپو
شەڕانی بئ خەڵک تەزو لەعنەتی
بکا ە کەسێک زۆر لەعنەتو نەفرین
لەخەڵک بکا.

اللُّعْنُ: شەیتان، نەفرین لێکراو ە
داوەل؛ کەلەناو باخو کشتوکال دا
لەسەر شیۆدە ئادەمیزاد
هەلەدەواسرئ بۆ ترساندنو
ڕەوینەموو دەرەندە لەوباخو

زەویانە بەزۆری پائۆیەکی درێژ
دارێکی تێدەخړئ بۆئەوێ بەلەکانی
بکرینەموو ە پێشی دەرگوتری:
(الْقَزَاعَةُ) ە هەروا ناوێ بۆ گورگ.

اللُّعْنَةُ: کارێک بپێتە ھۆکاری نەفرین
کردن لەبەکەرەمکە ە لەحەدیث دا
هاتووێ دەرگوتری: (اتَّقُوا الْمَلَاعِنَ
الْبِلَاسَ، الْغُفُوطَ عَلَى قَارِعَةِ الطَّرِيقِ،
أَوْفَى ظِلِّ الشَّجَرَةِ أَوْ جَانِبِ النَّهْرِ).

اللُّعْنَةُ: مەمکی مێینەکە
گۆڕانی بەسەردا هات گەورە بوون
شیریان تێدا پەیدا بوو.

اللُّعْنَةُ: جومزگە ھامکەکان.
اللُّعْنَةُ: ئەو کەسە ھەموو شتێک
دەترسێ.

اللُّعْنَةُ: درەختێکێکە لەبناری کێودا
دەرئو گۆلێکی زەردی ھەیە.
اللُّعْنَةُ: چلێسو بەچەپو گۆپ.

لَعْنًا: دەرگوتری ناپاراستە ھەسێک دەرگوتری
کە ھەلەنگوتبێو توشی نەدامەتیو
ناخۆشی بوو، دەرگوتری بۆی بۆ
ئەوێ لەچۆرتمەکە ڕزگاری ببی.

اللُّعْنَةُ: بەدەرگوتری ە چلێسو بەچەپو
گۆپ.

اللُّعْنَةُ: سەگ، چلێسو بەچەپو گۆپ
ە ڕەشایی دەورو بەری گۆی مەمکی
ناھەرت.

لَعَوَةُ الجوع: برسیایه تی زور کوشنده و
برست بر.

كَلْبَةُ لَعَوَةٍ: سهگیكه شهر لهسهر لاک
دهکا.

لَعَوْقُ: بېروانه مادهی (لَعَقَ).

اللُّعُوقُ: بېروانه مادهی (لَعَقَ).

لَقَبَ فلان لقباً ولغوياً: فلانکەس
ماندو بوو ۵ (فهر لاغب).

لَقَبَ على القوم لقباً: خه لکه که ی تیک
بهردا و مزعی شیواندن.

لَقَبَ القوم: قسه ی ناراستی بو خه لکه که
گیراپه وه.

لَقَبَ لقباً: ماندوو بوو.

الْقَبَةُ: ماندوی کرد، دهگوتری: (الْقَبُ

الدابة): ولاخه که ی ماندو کرد ۵

(الْقَبَةُ السَّيْرُ): روپشتن ولاخه که ی

ماندو کرد.

لَقَبَتُهُ السَّيْرُ: روپشتن ماندوی کرد ۵

دهگوتری: (تَلَقَّبْتُ بِهِم القفار

وتَلَقَّبْتُهُم القفار).

لَقَبَ الحيران: ئاژه لکه که ی پمتاندو دوری

خسته وه تا ماندوی کرد.

لَقَبَ الأمر: سهروکاری نیشه که ی کردو

باش نه نجامی دا لئی ماندو نه بوو

له بهرام بهری دا دهسه وه سان نه بوو.

اللُّغَبُ: قسه ی پرو پوچ و بئ بنه ما ۵

دهگوتری: (أكفف عنا لُغَبَك):

وازیینه چیت قسه ی پرو پوچی

خوتمان بۆمه که ۵ ههروا ناوه بو

گیل و نه قامی بی دهسه لات ۵ گوشت

له منیوان ددان دا.

اللُّغُوبُ: مروقی گیل و نه قام و بئ

دهسه لات.

لَغْدُهُ لَغْدًا: زمانه بچکۆله ی ههنگاوت،

بنکی زمانی پیکا.

لَقَدَ فلاناً عَن حاجته: فلانکەسی

له پیداو یستییه کانی مهنع کرد

نه بهیشت بییان بگا.

لَقَدَ أَذْنُهُ: گوینچه که ی راکیشا بۆنه وه ی

ریک بن.

لَاغْدُهُ: دهستی گرت و نه بهیشت

به نامانجی خوی بگا.

إِلْتَقَدَهُ: به مانا (لاغْدُهُ) دئ.

تَلَقَّدَ فلان: فلانکەس رقی هه ئساو

تهنگه تیزه بوو.

اللُّغْدُ: گوشتو که ی نیوان مه لاشوو لامل

۵ (ك: ألفاد) ۵ دهگوتری: (هر من

الأوغاد ضخم الأفاد): نهو بی

عهقله و لامل پانه.

اللُّغْدُ: به مانا (اللُّغْدُ) دئ.

اللُّغْدِيدُ: به مانا (اللُّغْدُود) دئ ۵ (ك:

لغادید).

لَقَرُ الربوع أبحارُهُ لَغَرًا: به ربوعه که

کونه که ی پیچاو پیچ هه لکۆلی

بۆنەمەۋى كەدەمپەندەيەكى دژى خۇۋى
ھېرشى كەدەسەر لەلانەكەى دا بتوانى
خۇۋى رزگار بكا.

لَغَزَ الشَّيْءُ: شتەكەى لەپوخسارى خۇۋى
گۆپرى و چەۋاشەى كەدە دىگوترى:
(لَغَزَ لِي كَلَامَهُ).

الْغَزَّ الْيَرْبُوعُ أَجْعَارَهُ: بەمانا (لغزها) دى.
الْغَزَّ كَلَامَهُ وَفِيهِ: قەسەكەى خۇۋى پىچاۋ
پىچ كەدە مەبەستەكەى خۇۋى
چەۋاشە كەدە.

الْغَزَّ فِي يَمِينِهِ: لەسۆپەند خوارەندەكەى
ھىلى كەدە، لەسەر شتەك سۆپەندى
خواردو مەبەستى شتەكى تر بوو.
لَاغَزَهُ: قەسەى بەتۆپەكل و موعەمما
لەگەن دا كەدە.

لَغَزَ كَلَامَهُ: بەمانا (أَغَزَهُ) دى ە
دىگوترى: (لَغَزَ لِي يَمِينِهِ): لە سۆپەند
خوارەندەكەى ھىلى لەكابرەى سۆپەند
بۆخوراۋ كەدە.

الْأَفْزُورَةُ: مەتەل و موعەمما ە (ك:
الاعيز).

الْلَغَزُ: كۈنە ژېشك، كۈنە مشك، كۈنە
يەربوع ە مەتەل و قەسەى موعەمما
ە (ك: الْغَاز).

الْلَغَازُ: ئەۋكەسەيە بەخراپە لەخەلك
دەدوئ و تانەۋ تەشەرىيان ئاراستە
دەكا.

لَغُوسَ فِي الْأَكْلِ: بەلە پەل كەدە
لەخواردن دا، ھەلپەى كەدە.

لَغُوسَ الطَّعَامُ: خوارەندەكە كال و
نەكۆلىۋ بوو پىنەگەپشتبوو.

اللُّغُوسُ: كەسەكە خىرا نان بخوا پەلە
پەل بكا لەخواردن دا ە كەسەك ناز
پەروەردەيى و ژيانى خۇش و
بەختەۋەر بى ھەرومكوو گياۋ
گژىك كەناسك بى و بەخۇشى
بخورى.

لَقَطَ الْقَوْمُ لَفْظًا وَلِغَظًا: خەلكەكە
كەدەيانە ھات و ھاۋارو قېرە ھەرا كەس
لەقەسەيان ھالى نەدەبوو.

لَقَطَ الْقَطَّ أَوْ الْحَمَامُ لَغِظًا: كۆپ كۆپەكە
(قەتەكە) يان كۆترەكە خۆپەندى (فەر
لەغظ) ە دىگوترى: (أتيتہ قبل لغيط
القطا): ھاتم بۆلەى پىش ئەۋەى كۆپ
كۆپە بخۆپەندى (واتە بەيانى زو) ە
ھەروا دىگوترى: (أتيتہ قبل القطا
اللاغظ).

الْقَطُّ الْقَوْمُ: خەلكەكە ھات و ھاۋارو
قېرە ھەرايان كەدە.

الْقَطُّ الْقَطَّ أَوْ الْحَمَامُ: قەتەكە يان
كۆترەكە خۆپەندى.

لَقَطَ الْقَوْمُ: خەلكەكە ھات و ھاۋاريان
كەدە كەس لىيان ھالى نەبوو.
الْلَقَطُ: دىنگە دىنگو قېرە ھەرا.

لَغَفَ فُلَانٌ لُغْفًا: فلانکەس ستمی کرد ۵

چاوی تی بپی ۵ دهگوتری: ((لَغَفَ

الأسد): شیرەکه بەدیقهت پوانی چاوی

له نیچەرەکه بپی بۆنەوهی بەلاماری

بدا.

لَغَفَ الْإِنَاء: قاپەکهی لستهوه.

لَغَفَ مَانِي الْإِنَاء لُغْفًا: نەوهی لەقاپەکهدا

بوو لستهوه.

لَغِفَ الطَّعَام: خواردنەکهی خیرا خیرا

خوارد.

الغَفَ فُلَان: بەمانا (لَغَفَ فُلَان)دی.

الغَفَ فِي السَّيْرِ: لەپرویشتن دا بەلهی

کرد ۵ بوو بە شەرەکه دز.

الْغَفَ بَعِينَه: چاوی تی بپی.

الْغَفَ عَلَى الرَّجُل: زۆری قسهی

ناشیرین بەپیاوهکه گوت.

الْغَفَ الصَّبِي لُغْمَةً: پاروێهکی خسته

دهمی منداڵەکهوه.

لَاغَفَهُ: هاورپێهتی ئەوی کرد.

لَاغَفَ الْمَرَأة: ئافەرتهکهی ماچ کرد.

تَلَغَفَ الطَّعَام: بەچنگ خواردنی کردە

دهمیەوه.

اللُّغْفَةُ: پارو ۵ دهگوتری: (الْفِنَى لُغْفَةً).

اللُّغِفُ: تاییبەتمەندیی پیاوو دەستو

پێومندەکانی ۵ کەسێک دۆستایەتی

لەگەڵ دزو جەرەدە بکاو نان و ناویان

لەگەڵ بخوا وەلح دزی و جەرەدییان

لەگەڵ نەکا ۵ کەسێک لەنوسراوی

خەلک شت راگوێزیکاو ناماژە

بەسەر چاومەکی نەکا.

اللُّغِفَةُ: پەلۆ، حەلۆ، ئاردو پۆن

تیکەڵ بەمێک بکری و بکوئیندری.

اللُّغْفَةُ: هۆزو بنەمالەپەک دابو

نەمریتی دزییان تیدا باو بی.

لُغْلَغَ طَعَامُهُ: خواردنەکهی کردە

خواردنی بەپێخۆر ۵ نانی بەپۆن و

پیو و شتی وا خوارد دەگوتری:

(لُغْلَغَ ثَرِيدَهُ): تیگوشاوهکهی چەور

کرد، پۆن و بەزی تەواوی تیکەڵ

کرد.

اللُّغْلَغَةُ: ئاخاوتنی ناعەرەبی قسەو

ئاخاوتنیک بەزوبانی عەرەبی نەبی.

لَقِمَ فُلَانٌ لُغْمًا: هەوایی ناپاستی دا بە

هەمفالهکهی ۵ لەسەر چاوهی دانیاییهوه

هەوایی بەهەفالهکهی نەدا ۵ قسە

تەم و مزایو کردن.

لَقِمَ الْمَرَأة: دەمی ئافەرتهکهی ماچ کرد،

دەورو بەری دەمی ماچ کرد.

لَقِمَ الْجَمَلُ لُغَامَهُ: حوشرەکه کەفی چاند.

لَقِمَ فُلَانٌ لُغْمًا: هەوایی لەشتیک دا کەلێ

دانیای نەبوو ۵ هەوایی لەشتی نادیارو

نامەعلوم دا.

لَقِمَ بِالطَّيِّب: بۆنی خوێشی لەدەمو لیوی

دا.

لَقِمَ الذَّهَبَ وَمَا شَابَهُه: جیومو شتی

وای تیکەڵ بەئالتونەکه کرد.

دهگوتري: (لغا فلان لغوا) فلانكهس
 قسه ي پرو پوچى كردن ه (لغا بكذا):
 نهو قسه يه ي كرد.

لغا عَنْ الصواب: له پيگاي راست لای دا.
 لغا عَنْ الطريق: له پيگه لای دا.
 لَغَا الشَّيْءُ: شته كه پوچ بوو.

لَغِيَ فِي الْقَوْلِ لَغًا: به مانا (لغا) دئ.
 لَغِيَ بِالْشَّيْءِ: وديگري شته كه بوو پيوه
 لكاو وازی لينه هينا ليی جيانه بوموه.

لَغِيَ بِالماء والشراب: زوری خواردو
 خواردوموه تينوايه تي نه شكا، تي راو
 نه بوو.

لَغِيَ الطائر بصوته: بالنده كه خويندي.
 أَلغى الشَّيْءُ: شته كه ي پوچ كردموه ه
 دهگوتري: (ألغى القانون).

الإلغاء في النحو: نهويه عه مهل
 عاميل له نه فاعل القلوب دا پوچ
 بكه يه وه دو مه فاعله كانی مه منصوب
 نه گرين، بو نمونه له جياتي نه وه ي
 بلّی (علمت العلم نافعاً) بلّی (العلم
 نافع علمت).

اللاغية: شتيك گرنكي پي نه درئ و
 سودی لي نه بيندرئ ه (كلمة لاغية):
 قسه ي پرو پوچ ه (ك: اللواغي).

اللغا: شتيك كه ني اعتباري پي نه گري ه
 گرنكي پي نه درئ ه شتيك له بهر

لَغَمَهُ بالطيب ونحوه: بونی خوشی
 له دهمو لوتی دا.

لَغَمَ المكان: شوينه كه ي مين ريژر كرد.
 إلْتَقَمَ الذَّهَبَ ونحوه: زيږمكه ي تيكه ل
 به منالئون كرد.

تَلَغَّمَ القوم بالكلام: خه لکه كه كه و تنه
 قسه و ياس و دم بادن.

اللغام: كه ي دهمي حوشر.

اللغم: بونی كه م، بونی خوشی كه م و
 کوپ ه قه صبه ي زوبان ه دهماري
 زوبان ه له رزي ني به ته وژم ه شتيكه
 وه گوو صندوق وايه ماده ي
 ته قينه وه ي تيډم گري و ژيږ خاك
 دمرگري بونه وه ي كه سيك به سه ري دا
 پروا به ته قينه وه ه (ك: ألغام).

اللغيم: نه يني.

الملغم: دهمو لوت و دهوروبه ري ه (ك:
 ملاغم).

إلْغَانُ الثُّبْتُ: رومكه كه دريژر بوو
 تيكه لالا.

الغائت الأرض: زهوي له وهر ي زور بوو.
 اللغن: ههر متي كه نجی.

اللغن: لايه كي نالو كه به سهر گه رودا
 دهر واني.

اللغنون: به مانا (اللغن) دئ ه کو تايي
 لوت نزيك مه لاشو.

لَغَا فِي الْقَوْلِ لَغَوًا: له قسه كردن دا هه له ي
 كرد ه قسه ي پرو پوچي گوتن ه

بئ نههمیهتی حیسابی بۆنهکری ۵

کالای بئ نرخ ۵ دنگ.

اللغة: زمان و زاراه که گهلو

نهتهوهیهک مهبستهکانی خوی پی

دمردمپرئ ۵ (ك: لُغَى وَلغات) ۵

دمگوترئ: (سَمِعْتُ لُغَاتِهِمْ): گویم

لهجوداوازی زمان و گفت و گویان

بوو.

اللغو: قسهیهک برپوی پی نهکری،

سودو قازانجی تیدا نهبی، وشهیهک

بئ مهبسته بگوترئ و لهدهم

دمرچی ۵ (لُغُو السِّمِين): سویندی

دانهمه زراو بئ مهبسته گوتراو

ومگوو نهو سویندانهی کابرا

دمپخانه ناو قسهو گفتوگویهوه

ومگوو (ناوهللا ئمرئ وهللا) ۵ شتی

بئرخ و فریدراو.

لُغُوم: برپوانه (لُغَم).

لُغَا الْعُودِ لُغْنَا وَلُغَاءُ: شورپکهکی سبی

کرد ۵ دمگوترئ: (لُغَا الْعُظْم): هندی

گوشتی لهنیسقانهکه دامالی.

لُغَا اللَّحْمِ عَنِ الْمُظْم: گوشتی لهنیسقانهکه

دامالی.

لُغَاتُ الرِّيحِ السَّحَابِ عَنِ وَجْهِ السَّمَاءِ:

رهبهبا ههوری به ئاسمانهوه

نههیشته ههمووی رامالی

دمشگوترئ: (لُغَاتُ الرِّيحِ الزَّابِ عَنِ

وَجْهِ الْأَرْضِ): رهبهبا تهپو توژی

لهسمر زموی رامالی.

لُغَا فُلَانًا: غهپیهتی فلانکهسی کرد ۵ هیچ

رئزو نرخیکی پیوه نههیشته،

فلانکهسی لهویستی خوی لاداو زیوانی

کردهوه.

لُغَا فُلَانًا حَقَّة: مافی فلانکهسی دا، ههموو

مافو بهشی خوی پیدا ۵ لهمافی کهم

کردهوه ههمووی نهادهیه.

لُغَا فُلَانًا بِالْعَصَا: بهگۆچان لهفلانکهسی

دا.

لُغَى الشَّيْنِ لُغَا: شتهکه مایهوه.

أَلُغَا الشَّيْنِ: شتهکهی هیشتهوه.

إِلْتُغَا الْعُودُ: شورپکه دارهکی سبی کرد

توپکلهکی لی دامالی.

اللُّغَاءُ: شتی کهم ۵ نهوهیه کهمتر

لهمافی خوی.

اللُّغَاءُ: پارچه گوشت ۵ کوته گوشت.

اللُّغَيْتَةُ: نهرمه گوشت بهبی نیسقان ۵

(ك: لُغَايَا).

لُغَتِ الشَّيْنِ لُغْتًا: شتهکی لول دا

بهراستو چهپ دا بای دا بهم لاو

بهولای دادا ۵ دمگوترئ: (أَخَذَ بَعْنَقَه

فَلَقْتَهُ): ملی گرتو بای دا.

لُغَتِ فُلَانًا عَنِ الشَّيْنِ: فلانکهسی لهشتهکه

لادا.

بگاته ههرشتیک بای دمداو خواری
دمکاتهوه.

لِفَتَ التیس: نیرییه همرکه شاخهکانی
خوارو خییج بون ۵ (فهر ألفت وهي
لفناء).

لَفَتَ الشئی: شتهکهی خوار کردموه ۵
بای دا.

إلَفَتَ الی الشئی: روی و مرگیپا بۆلای
شتهکه ۵ دمشگوتری: (ألَفَت بوجهه
عنه أو یسره): روی خووی و مرگیپا
بهلای راست دا یان بهلای چهپ دا.

إلَفَتَ عنه: روی لی و مرگیپا.

تَلَفَتَ الی الشئی: بهمانا (إلَفَت) دی.

اللاَفَتَ: دروشم، لهوچهیهکه لهدار یان
شتی تر یان پارچه قوماشیکه
ناویک یان ههلوپستیکی لهسمر
دموووسری بۆنهوهی سهرنجی لی
بدری ۵ (ك: لرافت).

الَلَفَت: رومکیتی کشتوکائییه، بهکالیو
بهکولای دهمخوری ۵ قهراخو
تهنیشتی شت ۵ دمشگوتری: (ولا
تلفت لَفَتَ فلان): مهورانه بۆ
دهوروبهری فلان ۵ ههروا وشهی
(الَلَفَت): ناوه بۆ نافرمتی گیل ۵
بۆمانگا.

الَلَفَت من النساء: نافرمتیک زۆر
بهملاو بهولادا پروانی ۵ نافرمتیک
میردی ههبنو لهمیردیک تری

لَفَتَ ردا، عُنقه: چاکی عهباکهی
ههلهدایه و بۆسهر شان و ملی.

لَفَتَ الکلام: قسهکهی لهزمانی عهرمبی
لادا بۆسهر زمانی ناعهرمبی.

لَفَتَ الشئی: شتهکهی تیک ههلهدا و مکوو
چۆن ئاردو رۆن تیک ههلهددری ۵
دمگوتری: (لَفَتَ الدقیق بالسمن):

ئاردی تیکهلاوی رۆن کرد.

لَفَتَ الراعی الماشیه: شوانهکه کوپرانه
لهناژهلهکانی داو لیدانهکهی ئاراستهی
ناژهلیکی تایبهتی نهکرد ۵ زمهرهکهی
هاویشت بۆ ههموانیان و مهبهستی
نهبوو ری کامهیان دمهکوی.

لَفَتَ الریش علی السهم: پهپهکهی کیزری
لهتیرمهکه شتهک دا.

لَفَتَ الکلام: قسهی فری داو مهبهستی
نهبوو کئ دمرگرتیهوه کئ پیی خو شهو
کئ پیی ناخو شه.

لَفَتَ اللعاء عَن العود: توپکلهکهی
لهشوپکه کردموه.

لَفَتَ الشئی: شتهکهی فری دایه تهنیشتی
خوی.

لَفَتَ فلاناً بالشئی: شتهکهی رادهستی
فلان کرد.

لَفَتَ الرجل: پیاوکه گیل و نهحمهق بوو

۵ بهدهستی چهپی کاری کرد نهک
بهدهستی راستی ۵ پیاوکه دهستو
مهچهکی بههیزو پتهو بون دهستی

منـدائی هـهـبـن بهـهـوی	اللُّفْجُ: رېږموی لافاو.
بهـرومـردمـکردنی مندالـهـکانی	لَفَحَتَه النار أو السمومُ لَفْعاً وَلَفْعَاناً:
نهـپېـمـرژپـته سـمـر نیشی ناوـمالـو	ناگر یان بای سهـموم لهـدمـو چاوـی
دایـنـکـردنی پېـداوـیـستی مـیـرـدمـکهـی	داو سوتاندی هـهـلیـقـرچـاند.
هـ نـافـرمـتـیـک چـاو بهـدمـرومـبـیـو	لَفَحَ فُلاناً بالسيف لَفْعاً: بهـهـیـواشـی
چاوـمـروانی نهـومـبـیـ مـیـرـدمـکهـی لـیـی	شمـشـیـری لـیـ دا.
بـیـ ناگـابـیـو چـاو بـرکـیـو دـلـداری	اللُّفْجُ: گهرما.
لهـگـهـل پـیاوـی تـر بـکا هـ نـافـرمـتی	اللُّفْجُ: رومـکـیـکی بهـتمـهـنه ژمـهـراوـیـه
فـیـتنـهـو دوزمـان هـ حوشـتری	پزیشکی په لهـپـږی (الباذنجانية) په،
چـهـمـوشـو شـیر نهـدمـرو گـازگـر لهـشـیر	پیشی دمـگوتـری: (الجـیـروج) لهـزمـوی
دوـشمـهـکهـی.	دېمی ولاتی شام دمـږوئ.
اللَّفَيْتَة: بهـلوی توند.	لَفَخَهُ على رأسه لَفْعاً: بهـگـوچـان
الْمُتَلَفَّتَة: نیشقانی لای ژوروی نهـستو که	لهـسـهـری دا هـ دمـگوتـری: (لَفَخَهُ في
نووـساوه بهـسـهـرمـوه.	رأسه): لهـسـهـری دا هـ چـهـپـهـواـنهـی
الفَج فلان: فلانکـهـس بهـزمـوـیـهـوه	لهـدمـی دا.
نووساو لهـجـیگـادا کهـوت تـوانـای	لَفَخَ البعير: بهـپـازنه پېی لهـدواوـی
هـهـلـسانـی نـیـیه هـ نـیـفـلاسی کـردو	حوشترمکهـپـهـوه ژمنـی و هـهـلـیـنـگی دا.
مالـو سامانی نهـما.	لَفَخَ بالكلام لَفْعاً: ناخوتنی کړد هـ (لفظ
الفَج فلاناً: وای لهـفلانکـهـس پـهـنـابـهـری	بالشئ): شتهـکهـی گوت.
بوـداواکـردن لهـکهـسـیـک کهـشـیاوـی شـت	لَفَخَ الرجل: پیاوکه مرد.
لـی داواکـردن نـیـیه هـ دمـگوتـری:	لَفَخَ الشئ من فيه وبه: شتهـکهـی فـږی دا
(ألفجني الى ذلك الإضرار): ناچاری	هـ (فهو لافظ، وهي لافظة) هـ دمـگوتـری:
وای لـی کـردم پـهـنا بوـنهـوه بهـرم.	(لفظت البلاد أهلها): ولاتهـکهـ
اسـتـلـفـج فلان: بهـماـنا (ألفج) دئ هـ	خهـلکهـکهـی ودمـرنا هـ (لفظت الحية
فلانکـهـس لهـتـرسا بـی هـوـش بوو	سمها): مارمکه ژمـهـری خوـی رشت هـ
ناگای لهـخـونهـما.	(لفظ البحر الشئ): دمـریا شتهـکهـی
اللُّفْجُ: زمـلیلی و گـمـردنـکهـجـی.	فـږی داپه کهـناری.

تَلَفَّظَ بِالْكَلَامِ: قسهی کرد.

التَّلَفُّظُ: ناخاوتن ۵ چهند شه پۆلنکی
ههوایه سهرچاوه که ی گهروه
به شه کانی ناوده و هورگ نهو
ههوایه دمگۆرن و دهیکه نه دهنگ
لهقه باره ی پیت و وشه دا.

الْإِفْظَةُ: دهریا ۵ نهو بالئندانه ی
بیچوه کانیان به خێو ده که نه
خواردنیان ده که نه نه ناو
دهندوکیانه وه له چیکلدانه ی
خۆیان وه خواردن دیننه دمر وه بۆ
بیچوه کانیان ۵ ههروا ناوه بۆ ناشی
ناو له م رومه ههرچی دهیهارێ
فرپیی دمهاته دمر ۵ که له شیر له م
رومه که به دهن دوکی دانه وێله که
هه لده گری به لام نا یخوا به لکوو
دهیهاوئ بۆ مریشکه که ۵ ههروا ناوه
بۆ جیهان ۵ له م رومه که چی
تیدا یه دهینیرئ بۆ قیامهت.

الْلَفَاظُ: نهوه ی تف بدریته وه.

الْلَفَاظَةُ: به مانا (الْلَفَاظُ) دئ ۵ باقی
مانده ی شت، بنکړ.

الْلَفْظُ: به مانا (الْلَفَاظُ) دئ ۵ قسه ی
گوتراو، نهو وتانه ی له ده م دینه
دمر.

الْلَفِيزُ: به مانا (الْلَفَاظُ) دئ.

الْمَلْفُظُ: نهو قسانه ی له ده م دینه دمر ۵
(ك: مَلْفِظ).

لَفَعَ الشَّيْبُ رَأْسَهُ: پیری هه موو قزی
سهری گرته وه ۵ ههروا دهگوترئ: (لَفَعَ
الشَّيْبُ لِحْيَتَهُ).

لَفَعَتِ النَّارُ فُلَانًا: ئاگر هه موو
جهسته ی فلانی داگرت.

لَفَعَ الشَّيْبُ رَأْسَهُ: پیری هه موو سهری
گرته وه.

لَفَعَ رَأْسَهُ: سهری داپۆشی.

لَفَعَ الْمَرْأَةُ: ئا فره ته که ی به خۆ وه گوش ی.
التَّلْعُ بِالشُّرْبِ: جهسته ی خۆ ی
به قوماش داپۆشی.

التَّلْعَتِ الْأَرْضُ: زهوییه که سهوزایی و
پوهکی خشت بوو ۵ دهشگوترئ:
(التلعت الأرض بالنبات): زهوی
به گیا و گز خۆ ی داپۆشی.

تَلَفَّعَ فُلَانٌ: فلان کهس پیری هه موو
جهسته ی گرته وه موی سهر و پشی
هه مووی سپی بوو.

تَلَفَّعَ بِالشُّرْبِ: به قوماش خۆ ی داپۆشی ۵
ههروا دهگوترئ: (تَلَفَّعَتِ الْمَرْأَةُ
بِمِرْطَها): ئا فره ته که به چاره که که ی
به ده مهاله که ی خۆ ی داپۆشی ۵
(تَلَفَّعَ الشَّجَرُ بِالرُّوقِ): دره خته که
به گه لا خۆ ی داپۆشی.

تَلَفَّعَتِ الْحَرْبُ بِالْشَّرِّ: شه ر هه موو
ناخۆشی و کار مه ساته کانی گرته وه
هه مووی تیدا بوون ۵ دهشگوترئ:

(تَلَفَّعْنَا عَلَى جِيشِ الْعَدُوِّ): دهوران

دهوری سوپای دوزمنمان دا.

تَلَفَّعَتِ النَّارُ: ناگره که بلایسهی دا،

هه لگرسا.

الْتَفَاعُ: نهووی جهسته دادهپوشی و

دهگریته پوشاکی.

الْتَفَاعَةُ: ههقیانهی کراس یان همر

بارچه قوماشیک که بهزینده

بهکراسهوه بلکیندری.

الْتَفِيقَةُ: بهمانا (الْتَفَاعَةُ) دی.

الْمِلْفَعَةُ: همر پۆشاکیک سهرانسهر

جهسته داپوشی.

لَقَّتِ الْأَشْجَارُ لَفًّا: درهختهکان

تیکیچرزان و بهلو پویان چوو بهناو

یهک دا.

لَقَّتْ فِي الْأَكْلِ: زور جور خواردنی

تیکه لاو بهیهک کردن و نامادهی

کردن بۆخواردن.

لَقَّتِ الشَّيْءُ بِالشَّيْءِ: شتهکهی خسته

پهنایهک و پیکهوهی لکاندن و

شتهکانی خستنه پهنایهک و گووی

کردنهوه.

لَقَّتِ الْمَيْتَ فِي أَكْفَانِهِ: کردوهکهی خسته

ناو کفنهکانیهوه.

لَقَّتِ الْكُتَيْبَتِینَ: دوکه تیبه سهربازمهکی

لهشهرپدا و تیکه ل بهیهک کردن و

دهشگوتری: (لَفَّ الْكُتَيْبَةُ بِالْأُخْرَى).

لَفَّ فُلَانًا حَقًّا: فلانکهسی له مافی خووی

مهنه کرد.

لَفَّ فُلَانٌ لَفًّا: فلانکهس ته مبه ل و

قونگران بوو و لال بوو زمانی گیراو

به ته مبه لی قسهی بۆکران. فلانکهس

که قسه دهکا زویانی دهمی پردهکا

بروکانی ویک دینیتیهوه.

لَفَّ فِي الْأَكْلِ: خواردنی جوراو جوری

زوری تیکه ل بهیهک کردن و زوری

خوارد.

لَفَّ فُلَانٌ: فلانکهس شادهماری دهست و

مهجهکی خواربوو، دهستی لهکار

کهوت و فلانکهس له بهر قهلهوی

ههردو رانی لیک نزیک بوونهوه (نهم

حاله ته بۆ پیاو بهعهیب داده نری

به لام بۆنافرمت پهسه نده) و (فهو ألف

وهی لفاء).

لَفَّ الشَّجَرُ لَفًّا: درهخته که تیک چرزاو

پرو چربوو.

الْفَ فُلَانُ رَأْسَهُ: فلانکهس سهری خووی

خسته ژیر پۆشاکهوه.

أَلَفَّ الطَّائِرُ رَأْسَهُ: بالنده که سهری خووی

خسته ژیر بالیهوه.

لَأَفَّ الْقَوْمُ الْقَوْمَ: خه لکه که تیکه لاوی

قهومی تربوون.

لَأَفَّ الصَّيْدُ الصَّيْدَ: هه لۆکه دهورهی

نیچیره کهی داو خستیه ژیر چنگی

خۆپهوه ۵ دىگوتى: (لَفَ الطَّيَارُ
طَائِرَةٌ عَدُوَّةٌ): تەپارە جىيەكە
تەپارەى دوژمنى خستە خوار
خۆپهوهو وای لى کرد بتوانى
قەزفى بکا.
لَفَّه: بۆ زىندە پۆی لەمانای (لَفَّه) دى.
إِثْفُ الشَّيْءِ: شتەكە كۆيۆوهو چووه
ناویەكەوه ۵ دىگوتى: (إِثْفُ
الشَّجَرِ بِالْمَكَانِ): درمختەكان
لەوشوینە زۆر بون و شوینەكە یان
تەنگەبەر کرد.
إِثْفُ بَشْرٍ: پۆشاكەكەى لەبەر خو
کردو خو ی پى داپۆشى.
إِثْفُ عَلَيْهِ السَّلَامُ الْقَوْمُ: خەلكەكە
لەسەرى خەيوونەوه.
إِثْفُ الْغَلَامِ: كۆرەكە رەشى پى بووه.
تَلَفَّسُوا: تىكەلاو بوون، دىگوتى:
(مَاتَصَفَرُوا حَتَّى تَلَفَّسُوا): ریزنەبوون
تاتىكەلاو بن.
تَلَفَّفَ فِي ثَوْبٍ: كراسەكەى لەبەر کرد
لەخۆپهوه پىچا.
تَلَفَّفَ الْقَوْمُ عَلَيْهِ السَّلَامُ: خەلكەكە لى
كۆيوونەوه.
الإلتفاف: (الإلتفاف الزهري): لەبواری
زانستی نىحیادا ناوه بۆ حالەت و
چۆنیەتى پەرە گۆلەكان لەناو
خونچەكەیان دا پىش پشكوتن.

الألف: دەمارىكە لەمەجەكى دەست
داپە ۵ هەروا ناوه بۆ شوینىك كە
زۆر ئاومدان و قەرمبائى بى.
التلايف: دىگوتى: (في أرضهم تلافيف
من عشب): لە زەوى زارىان دا گىاو
گزی تىكەلاو زۆره ۵ بۆ پارچەو
كۆمەلە رومكى كەم.
اللقافة: ئەو قوماشو لەمافەى قاجى
پى دەپىچى ۵ (ك: لقائف) ۵
دىگوتى: (طار لقائف النبات):
پەردەو توپكى سەر خونچەى گۆلە
رەكەكان هەلۆمرى ۵ هەروا
دىگوتى: (هَمَّ يَذِيبُ لِقَائِهِمُ الْقُلُوبُ): بەزىكە دەوران دەورى
دلى داوه ۵ جگەرەى پىچراوه ۵
پەردەپەكە حەبلى مەنەوى هیلەكە
گون دادەپۆشى.
اللف: باخى تىكچرزاو ۵ دىگوتى:
(جاءوا بَلْفِهِمْ) بەهەموو تاقەو
پىپىانەوه هاتن ۵ هەروا دىگوتى:
(جاءوا وَمِنْ لَفِّ لَفْهِمْ): هۆزەكە
هەموویان هاتن و هەموو ئەوانەش
كەپەپومنىیان بەوانەوه هەبوو
هاتن.
اللف: تاقەو كۆمەلە و چىن و توێز ۵
دىگوتى: (عنده القاف من الناس):
هەروا وشەى (اللف): بەمانا هۆزو

نەتەمەۋى كۆبۈمۈە دئ دىگوتىرئ:
(كُنَّا لِفْسًا): ئىمە كۆبۈپنەۋە
لەشۈپنىك ە حىزبو تاقىم كۆمەل
ە دىگوتىرئ: (لِ لِفَ مَن كُنْتَ؟)
نەتۇ لەتاقىم پىرپى كى بوى ە
نەۋەى لىرمو لەۋى كۆدەكرىنەۋە
ۋەكۈۋ چۆن كاپرايەك شاپەتى
بەدرۇ لىرمو لەۋى كۆدەكاتەۋە ە
باخىك باخچەپەك درەختەكانى
تىكچىرۇابن رومەكەكانى تىكچىرۇابن،
دىگوتىرئ: (حَدِيقَةُ لِفَ): باخىكى
تىكچىرۇاۋە درەخت ۋە رومەكەكانى
لىك ھالاۋتن ە (ك: الفاف ولفوف) ە
دىگوتىرئ: (جاءوا ومن لِفَ لِفْهَم):
ھاتن بەخۇيان ۋە ھوانەشيان كە
پەيۋەندىيان پىيانەۋە ھەبۈۋ.

الْلَفِيَّة: گۆشتى حوشتر (ھى گولمەى
رانى).

الْمَلْفُ: لىفەۋ بەتانى ە دۆسىيەپەك
چەند نەۋراق ۋە نوسراۋى تىدا
رەزمەكرابن ە ھەلگىرابن.

الملفوف: پىچراۋە، ياپراخ ۋە دۆلمە.
لَفَقَ الشَّرْبُ: لىق قوناشەكەى بەلاگەى
ترىەۋە دورى ە دىگوتىرئ: (لَفَقَ بَيْنَ
ثَرَيْنَ): ھەروا دىگوتىرئ: (كلام
ملفوق): قسەى ھەئبەستراۋ ۋە بى سەرو
بەرە.

لَفَقَ الْأَمْرَ: ھەۋلى بۆ كارەكەداۋ بۆى
نەكرا.

لَفَقَ فُلَانٌ: فلانكەس ھەۋلى كارەكەى داۋ
بۆى نەكرا.

لَفَقَ الشَّيْءَ: شتەكەى گرت، زانى،
ئەنجامى دا ە دىگوتىرئ: (لَفَقَ يَفْعَلُ
كَذَا): دەستى پىكرىدو خەرىكى
ئەۋكارمە ە پەمانا (طَفِقَ)دى.

لَفَقَ فُلَانٌ: فلانكەس داۋاى كارىكى
كردو ھەۋلى دا ئەنجامى بىداۋ بۆى
نەكرا.

نەتەمەۋى كۆبۈمۈە دئ دىگوتىرئ:
(كُنَّا لِفْسًا): ئىمە كۆبۈپنەۋە
لەشۈپنىك ە حىزبو تاقىم كۆمەل
ە دىگوتىرئ: (لِ لِفَ مَن كُنْتَ؟)
نەتۇ لەتاقىم پىرپى كى بوى ە
نەۋەى لىرمو لەۋى كۆدەكرىنەۋە
ۋەكۈۋ چۆن كاپرايەك شاپەتى
بەدرۇ لىرمو لەۋى كۆدەكاتەۋە ە
باخىك باخچەپەك درەختەكانى
تىكچىرۇابن رومەكەكانى تىكچىرۇابن،
دىگوتىرئ: (حَدِيقَةُ لِفَ): باخىكى
تىكچىرۇاۋە درەخت ۋە رومەكەكانى
لىك ھالاۋتن ە (ك: الفاف ولفوف) ە
دىگوتىرئ: (جاءوا ومن لِفَ لِفْهَم):
ھاتن بەخۇيان ۋە ھوانەشيان كە
پەيۋەندىيان پىيانەۋە ھەبۈۋ.
الْلِفَاءُ: ئافرىتىك سەتو كەفەلى
گەۋرەۋ گۆشتن بن ە باخو
دارەستانى چىرو پىر.
الْلَفَّةُ: (حَدِيقَةُ لَفَّةً): باخىكى چىرو پىر،
دىگوتىرئ: (جاء القوم بِلَفَّتِهِمْ):
خەلگەكە بەھەمۈۋ چىن ۋە
تۈپزەكانىانەۋە ھاتن.

الْلَفِيفُ: خەلگى كۆبۈۋە لەھۈزۈ
نەتەمەۋى جىياجىا ە يان كۆمەلگەى
تىكەل لەمروۋى خوپىرى
ۋە جىاخزادەۋ خوپىندەۋارو

لَفَّقَ الشَّقَتَيْنِ: دو پارچه که ی لیكدان و پیکه وه دورین ۵ دهگوترئ: (لَفَّقَ بَيْنَ الثَّوْبَيْنِ): ههردو پارچه قوماشه که ی لیكدان و پیکه وه دورین.

لَفَّقَ الْحَدِيثَ: قسه ی هه ئهست و بهشتی بئ بناغه و پوچ رازانديه وه ۵ (فَهَرُ مَلَفَّقٍ).

تَلَفَّقَ الْقَوْمُ: خه ئه که کار و باریان ریک و پیک هات.

تَلَفَّقَ مَابَيْنَهُمَا: نیوانیان ریک بوو ناخویشیان له نیودا نه ما. تَلَفَّقَ بِهِ: پیی گه یشت.

التَّلْفَاقُ: دوو پارچه قوماش بهیه که وه بدورین.

الِلْفَاقُ: به مانا (التَّلْفَاق) دئ.

الْفَاقُ: که سیك به ناوات و نامانجی خو ی نه گا، هه ول بـداو سه ره که وتوونه بئ له بهه سه ته یانی نامانجی دا.

اللفق: پارچه یه ک، لایه ک له دوو شتی پیکه وه لکینراو.

اللفقان: دوو پیاو حال و مزعیان پیکه وه باش بئ ۵ پیکه وه ناشناو رۆشنابن، گونجاو بن ۵ دهگوترئ: (هَذَا لَفَّقُ فُلَانٍ).

لَفَّقَ فِي ثَوْبِهِ: خو ی له قوماشه که یه وه پیچا، پۆشاکه که ی له خو یه وه پیچا.

لَفَّفَ فُلَانٌ: فلانکس زه مانگیرا و بوو به ناخویشی قسه ی بو ده کرین ۵ که قسه ده گا زمانی ده می پرده گا ۵ دهسگوترئ: (بِلِسَانِهِ لَفَّفَهُ): زمانی گیر ی تیدا یه.

لَفَّفَ فُلَانٌ: زۆری له خواردن کو ئیه وه زۆر لی ی ورد بو وه ۵ قو ئی خو ارو خنیج بوو به هو ی باد رانی ره گی سه ره کی قو ئی.

تَلَفَّفَ بِشَرِبِهِ: خو ی به قوماشه که دا پو شی.

الْتَّلَافُ: (رَجُلٌ لَفْلَافٌ): پیاویکی لاوازو زه عیفه.

الْلَفْلَفُ: به مانا (الْتَّلَافُ) دئ.

لَفَّاهُ حَقَّهُ لَفْرًا: مافی ژیر پئ خست، له مافی که م کرده وه.

لَفَّاهُ اللَّحْمَ عَنِ الْعَظْمِ: گوشته که ی له نیسقانه که دامالی.

الْفَاءُ: دهستی که وت، توشی بوو.

تَلَفَّى الشَّيْءُ: فـریا شته که که وت ۵ که م و کورپه کانی پر کردنه وه.

التَّلَفَّى: تۆله سه ندنه وه.

اللفى: شتی فریدراو.

الْلَفَاءُ: هه موو شتیکی هیچ و پوچ و بئ نرخ ۵ دهگوترئ: (رَضِيَ فُلَانٌ مِنَ الْوَفَاءِ بِاللَّفَاءِ): له پاساوی نه و هه موو

پیاوه تی و چاکه یه ی به شتیکی که م و بئ نرخ رازی بوو ۵ هه روا ناوه

بُؤْگَن، شتی پُرو پوچ و بی نَرخ
له سهر زهوی.

تَلَّيْبُهُ بَكْذَا: بهو نازناوه ناساندی ۵
نهومی کرده نازناوی نهو.

تَلَّيْبُ الْقَوْمِ: خه لکه که نازناویان
بویه کتر دانا.

تَلَّيْبُ بَكْذَا: نهو بهو به نازناوی نهو.

الْقَبْ: نازناوی که دوی نیسمی به که م
دادمنری بؤناساندن ۵ یان بؤ

ریزلینان یان بؤ سوکایه تی پیکردن
۵ وادمبی نازناوی ناشیرین دمکریته
ناوو پیشی ناخوش نیه و مگوو
(الْأَخْفَش، الْجَاخِظ) و نهو ناوانه.

لَقَحَتِ النَّاقَةُ وَغَرَّهَا لُقْحًا وَلِقَاحًا:

حوشترمه که لهی گرت، تۆماوی
که له که ی پیکهوت ۵ (فهی لاقح) ۵
(ك: لُقْحٌ وَلِقَاحٌ وَهِيَ لِقْرُوح) ۵
دمشگوتری: (لَقَحَتِ النَّخْلَةَ وَلَقِحَ
الزَّرْعُ).

لَقَحَتِ الْحَرْبُ أَوْ الْمَدَارَةُ: شهر
هه لگیر سایه وه ۵ (فهی لاقح).

الْقَحَتِ الشَّجَرَةُ: دره خته که بهل و پوی
دهر کردن.

الْقَحَتِ الْفَعْلُ النَّاقَةُ: که له که حوشتره
میینه که ی ناوس کرد ۵ که لهی دا.

الْقَحُ النَّخْلَةُ: دراخورما که ی موتوربه
کرد ۵ دمشگوتری: (الْقَحَتِ الرِّيحُ

السَّحَابَةُ): هه وره که موتوربه بوو
بارانی باراند ۵ (فهی مُلْقِحَةٌ وَلَاقِحُ)
۵ دمشگوتری: (الْقَحَتِ الرِّيحُ النَّبَاتَ
وَالشَّجَرَ): بایه که ره و له و
دره خته که ی موتوربه کرد ۵
تۆوه که ی له نه ندامی نیترینه وه
گواسته وه بؤ ناو نه ندامی میینه.

الْقَحُ يَسْنَهُمْ شَرًّا: بوو به هوکاری
نانه وهی شهر له نیویان دا.

لَقَحَ النَّخْلَةُ: دراخورما که ی ته لقیح کرد
۵ دمشگوتری: (جَرَّبَ الْأُمُورَ فَلَقَحَتْ
عَقْلَهُ): به زور تاقیکردنه وه دا
تیپه پیه وه عه قل و هوشی پییان
قالبووه ۵ هه روا دمگوتری: (فَلَانٌ
مُلَقَّحٌ مُنْقَحٌ): فلان که سی ته جره به ی
بینیون و قالبووه.

لَقَحَ جَسْمَ الْإِنْسَانِ أَوْ الْحَيَوَانَ: جهسته ی
مروفه که ی کوتا به دمرزی دهرمانی
دژه نه خوشی کرده ناو له شیه وه.

تَلَّقَحَ فُلَانٌ عَلَى فُلَانٍ: فلان که س
دستدریزی کرده سهر فلان شتیکی
پال دانه کرد بووی نه گوتبووی.

اسْتَلَقَحَتِ النَّخْلَةُ: دراخورما که کاتی
موتوربه کردنی هاتووه.

الْلَقَاحُ: تۆماوی که له ۵ ناوی نیترینه ۵
نهو تۆوهی دره خت و پوهکی پی
موتوربه دمکری ۵ دمشگوتری: (جاءنا

زمن اللقاح): كاتى موتوربه كردن
 هاتووە ۵ وەرزى تەلقىچ كەردنى
 خورما هاتووە ۵ دەگوتى: (قەرم
 لقاح): گەل و نەتەومبەگن ملكەچى
 كەس نەبوون و كەس نەيتوانىوە
 ستەميان لى بكا.

اللقاح: تۆماوى حوشترە نېرمو ئەسپ ۵
 يان تۆماوى ھەر نېرىنەيەكى تر.
 اللقاحية: لەبوارى پزىشكى دا ئەو
 تەفاعول و ھەستەردنە وەرزىيە يە
 كەجەستە بەھوى ھەواوە
 لەموتوربەبوونى رۆھكەكانەوە بۆى
 دى.

اللقح: كەلگرتن ۵ دەگوتى: (امراة
 سريعة اللقح): ئافرەتتەكە زوو سكى
 دەبى ۵ ھەروا بەمانا (اللقاح) دى.
 اللقحة: حوشترى شىردەرى شىر زۆر.
 اللقحة: بەمانا (اللقحة) دى ۵ ئافرەتى
 شىردەر.

الملقح من الرجال: پياوى بەزپوئەت،
 پېچەوانەى نەزۆكى.
 لقسه لقسا: عەببى لى گرت ۵ (فەر
 لاقس و لقاس).

لقتت نفسهُ الى الشئىن لقسا: نەفسى
 كىشى كەرد بۆ لای ئەو شتەو سور
 بوو لەسەر بەدەستەينانى.
 لقتت نفسهُ من الشئىن: نەفسى لەو
 شتە بېزراو پەتى كەردەو ۵ بەنا

بەنا بەدلى دەستى بۆ بىردو ھەزى
 لى نەبوو.
 لقس به: پى وريا بۆو.
 لاقسه: عەببى لى گرت، نازناوى
 ناشىرىنى بۆدانا.
 ثلاثس القوم: خەلگەكە جوئىيان
 بەيەكتر دا.

للقستت نفسهُ من الشئىن: نەفسى
 لەشتەكە تەنگ بوو پۆدو چروك
 بوو.

اللاقس: گرۆپى.
 اللقس: كەسەك عەبب لەخەلگ بگرىو
 نازناوى ناشىرىنىان بۆدابنى،
 فەيتنەبى بختە ناويانەو ۵ كەسەك
 ھەر پۆزە خەرىكى شتەك بىو
 لەسەر كارىك بەردەوام نەبى.

لقس الشئىن جلدە لقسا: شتەكە پىستى
 سوتاند.

لقس فلان لقسا: فلانكەس دلتەنگ بوو.
 اللقص الشئىن: شتەكەى ھەلگرت.
 اللقص: شەپەنگىزو شەپانى ۵ زۆربلىو
 جەقەجەناو.

لقط الشئىن لقطا: شتەكەى لەسەر زەوى
 ھەلگرتەو ۵ (فەر لاقط و لقاط و لقاطە)
 ۵ ھەلگراو كە (ملقوط يان لقيط).

لقط الطائر الغب: بالندەكە دانەوئەلى
 لىرمو لەوى بەدەندوك ھەلگرتەو.

لَقَطَ الْعِلْمَ مِنَ الْكِتَابِ: زانیاری لہم کتیبو
لہو کتیب کۆکردموہ.

لَقَطَ أَصُولَ الشَّعْرِ: بھموکیش مووھکانی
ھەلکیشان.

لَقَطَ الْمُنْظَرَ: وینەى دیمەنەمەى گرت
بەنامیری وینەگرتن.

لَا قَطَهُ مَلَا قَطَةً وَلِقَاطًا: بەرامبەری کرد
ە کەوتە بەرامبەری.

إِلْتَقَطَ الشَّيْءَ: بەمانا (لقطه) دئ ە

دۆزیھوہ، بەبێ بۆگەرپان و ھەولدان
دۆزیھوہ ھەلەم گرتھوہ ە لیرو
لەوئ کۆم کردموہ ە دھگوترئ:

(فلان يلتقط كلام الناس) فلانکەس
قەسەى خەلک کۆدەمکاتھوہ،

سیخوپی و جاسوسی دھکا ە عەرەب
دەلین: (إِنْ عِنْدَكَ دِيكًا يَلْتَقِطُ

الْخَصِي) کەلەشیریکت لایە بەردە
وردە ھەلدەگریتھوہ ە مەبەست

نەویمە فیتنە جۆپەکت لایە قەسە
دەدزئ لەناو مەجلیسەکەدا.

تَلَقَطَ الشَّيْءَ: شتەمەى لیرو لەوئ
گردکردموہ.

الْأَلْقَاط: کۆمەلە مەوفاک
کەلەھەتیومچەو خوپی پیکھاتوہ

دھگوترئ: (جاءنا ألقاط من الناس)
خوپی و ھەتیومچە ھاتن بۆلامان.

قَمِ أَلْقَاط: گەل و نەتەویمەکی
پەرتەوازیبون.

الْأَلْقَاطُ: ئەو کەسەى گۆلە گەنەم
باشەرپۆک کۆدەمکاتھوہ ە لەدوا

دروینە گۆلەگەنەم دەجنیتھوہ.

الْمَلَقَاطَةُ: دھگوترئ: (لكل ساقطة لاقطة)
بۆ ھەموو شتەمەفرپندراو و

نەویستراویک ھەلگرمومبەك ھەبە ە
یان ھەر قەسەبەك بگوترئ و لەدەم

بیتەدەر گۆلچکەبەك ھەبە
دەبیستی و بلاوی دھمکاتھوہ.

الْمَلَقَاطُ: ئەو گۆلە گەنەم و شتەبە دەبنە
باشەرپۆک و یەکیکی تر کۆیان

دھمکاتھوہ دمیانچنیتھوہ.

الْمَلَقَاطُ: کۆکردنەوئ گۆلەگەنەم و شتی
وا، باشەرپۆک کۆکردنەوہ.

الْمَلَقَاطُ: ئەو گۆلە گەنەمانەى
کۆدەمکرتنەوہ لەباشەرپۆک دا.

الْمَلَقَاطَةُ: نەوئ لەناو زەوئ دا
بچندریتھوہ ە شتی فرپندراو

بۆئەوئ ھەركەسیك بیەوئ ھەلئ
بگرتھوہ.

الْمَلَقَاطُ: ھەر دھنكە دانەوئەلەى پڑاو
دھنكە میوئ بەریوۆ ە پارچە

زیر و زیو لەناو کانەكەیان دا ە
دھگوترئ: (وجدت في المعدن لقطاً)

لەکانەكەدا پارچە زیر و زیو
دۆزینەوہ.

الْمَلَقَاطَةُ: دیمەنیک لەفیلە کە بەجیا
بگریئ.

الْمَلَقَاطَةُ: بەمانا (اللقطة) دئ.

الَّتَقَطُ: هه رشتنك هه پندراين و بنهوى
 هه لى بگريه وه هه له جيؤلوجيدا
 بريتييه له پارچه زيرنك
 پرپه دهست بى يان زياتر بى له كان
 دا بدوزريته وه.
 اللَّقِيطُ: مندالى هه پندراو كه نه زاندرئ
 باوكى كييه.
 اللَّقِيطَةُ: پياوى خوڼړى و بى ريز هه
 هه روا ناوه بو نافرمتى چه تيومه
 نارپه سن.
 المِلْقَاةُ: موگيش هه مقاشى بچوك بو
 هه لگرتنه وهى شتى ورديله.
 المِلْقَطُ: به مانا (المِلْقَاط) دئ هه (ك):
 ملاقط)
 المِلْقَطُ: كان هه مهبهست و مه تلېب هه (ك):
 ملاقط) هه دهگوتري: (أصبحت
 مراعيها ملاقط من الجذب)
 له موږگانمان بوونه سوتهمه پړو
 هيچ له موږپكيان تيدا نه ماوه.
 الملقوط: به مانا (اللَّقِيط) دئ هه (ك):
 ملاقط).
 لَقَعَ الشَّيْءُ لَقْعًا: شته كهى هه پړئ دا.
 لَقَعَ فَلَانٌ بَعِينَهُ: فلانكه سى به چاوى
 هه نكاوت.
 لَقَعَ بِالْكَلَامِ: به قسه زال بوو به سهرى داو
 بوړى دا.
 لَقَعَ فَلَانٌ: ږمخنهى له فلان گرت.
 اللَّقْعَةُ: كه سېك هه رفسهى هه بى و
 كرده وهى نه بى.

الْلُقَاعُ: ميشه سهوزه كه ناده ميزاد
 دهگه زى.
 اللُقَاعَةُ: گيلو نه حمه ق هه كه سېك
 نازناوى ناشرين بوخه لك دابنئ.
 المِلْقَاعُ: نافرمتى ده مدريزو جنيو
 فروش.
 لَقِفَ الشَّيْءُ لَقْفًا وَلَقْفَانًا: خيرا شته كهى
 لول داو قوتى دا هه پرې دايه و تيكيه وه
 پيچا.
 لَقِفَ الْفَرَسُ فِي عَذْوِهِ: نه سپه كه
 له غاردان دا پيکولى كرد خيرا خيرا
 به توندى حاجى به زموى كيشا.
 لَقِفَ فَلَانٌ الشَّيْءَ: شته كهى بو
 فلانكه سى هاويشت بو نه وهى خيرا
 لولى داو قوتى دا.
 لَقِفَ الطَّعَامُ: خواردنه كهى قوت دا هه
 ده شگوتري: (لَقَّفَهُ الطَّعَامُ)
 خواردنه كهى پي قوت دا.
 اِلْتَقَفَ الشَّيْءُ: شته كهى خيرا گرتو
 پيچايه وه.
 تَلَقَّفَ الشَّيْءُ: به مانا (التَّقْفُ) دئ هه
 دهگوتري: (تَلَقَّفَ الْكَلَامَ مِنْ فَمِهِ)
 خيرا قسه كهى له دهه و مرگرتو
 قوزتیه وه.
 تَلَقَّفَ الطَّعَامُ: خواردنه كهى قوت دا.
 اللَّقْفُ: دهگوتري: (رَجُلٌ تَقَفَ لَقْفٌ)
 پياويكه هه رچى بو هه لدرئ خيرا
 به دهست دهگريته وه هه يان هه

قسه به کی بو بکری خیرا

دمیقوزیت هومو و مری دمگری.

الْقَفْ: دمگوتری: (قَفَّ لَقِفَ) به مانا

(قَفَّ لَقَفَ) دئ.

الْقَيْفُ: دوق به مانا (الْقَيْفُ) دئ.

لَقِيَ عَيْنَهُ: به مری دهستی له جاوی دا؛

شه بلاغی له چاودا.

الْلُقُ: کهندری ناو زموی ه پیاوی زور

بلی و چهقه چناو.

الْلُقَاتُ: (رجل لفاق بفاق) پیاویکی زور

بلی و چهقه چناوه.

لَقِيَ الْفُلُقُ: له قله کهه فراندی.

لَقَلَّتِ الْحِیةُ: مار که شه ویله ی جولاندو

زمانی دمرهینا.

لَقِيَ لسان فلان: زوبانی فلان کهس

هه دانادا هه می شه له جول هه

قسه کردندایه.

لَقِيَ نَظْرُهُ: خیرا چاوی کهوتنه

روانین و شتهکانی به سمر کردند هه.

لَقِيَ الشَّيْءُ: شته که ی جولاند.

الْلُقْلُقُ: له قله ق: بالندمی که ی حاجو

مل و دمنوک دریزو سووره.

الْلُقْلُقُ: به مانا (الْلُقْلُقُ) دئ ه همروا

به مانا زوبان دئ ه دمگوتری: (حَرَكَ

لَقْلَقَهُ) زوبانی خسته کارو کهوته

قسه کردن.

الْلُقْلَقَةُ: گیرانی زوبان ه دمنگی بهمرزو

نرم و پرپیچ و پهنا ه دمنگی که

له رینه هومو لاوندن هومی تیدا بن.

لَقِمَ الطَّرِيقَ: دهمی ریگاکه ی گرت.

لَقِمَ الشَّيْءَ لَقْمًا: شته که ی خیرا خوارد ه

دمگوتری: (لَقِمَ اللَّقْمَةَ) پاروه که ی

به دم گرتو ورده ورتی دا.

الْقَمَةُ الطَّعَامُ: وای کرد خواردنه که ی

قوت بدا ه دمگوتری: (الْقَمَةُ أَذْنِي

فَصَبَّ فِيهَا كَلَامًا، وَالْقَمَةُ الْحَجَرِ)

له کاتی دهمه دهمی و موناغه شه دا

بی دهنگی کرد.

لَقِمَهُ الطَّعَامُ: به مانا (الْقَمَةُ) دئ.

إِلْتَقَمَ الشَّيْءُ: شته که ی قوت دا ه

خورن دهمه رموی: ﴿فَالْتَقَمَهُ الْحَوْتُ

وَهُوَ مَلِيمٌ﴾.

تَلَقَّمَ الشَّيْءُ: شته که ی به خیرای

خوارد.

التَّلْقَامُ وَالتَّلْقَامَةُ: پاروی زور یان پاروی

گه وره ه (پاروزل).

الْلَقْمُ: ریگای ناشکرا ه دمگوتری: (خَذَ

هَذَا اللَّقْمَ) نهم ریگا راسته بگره و

به مری مده.

الْلَقِمُ: دمگوتری: (رَجُلٌ لَهُمْ لَقِمٌ)

پیاوی که هه می شه به سمر

به رامی بهرکانی دا سمر که و توو بووه.

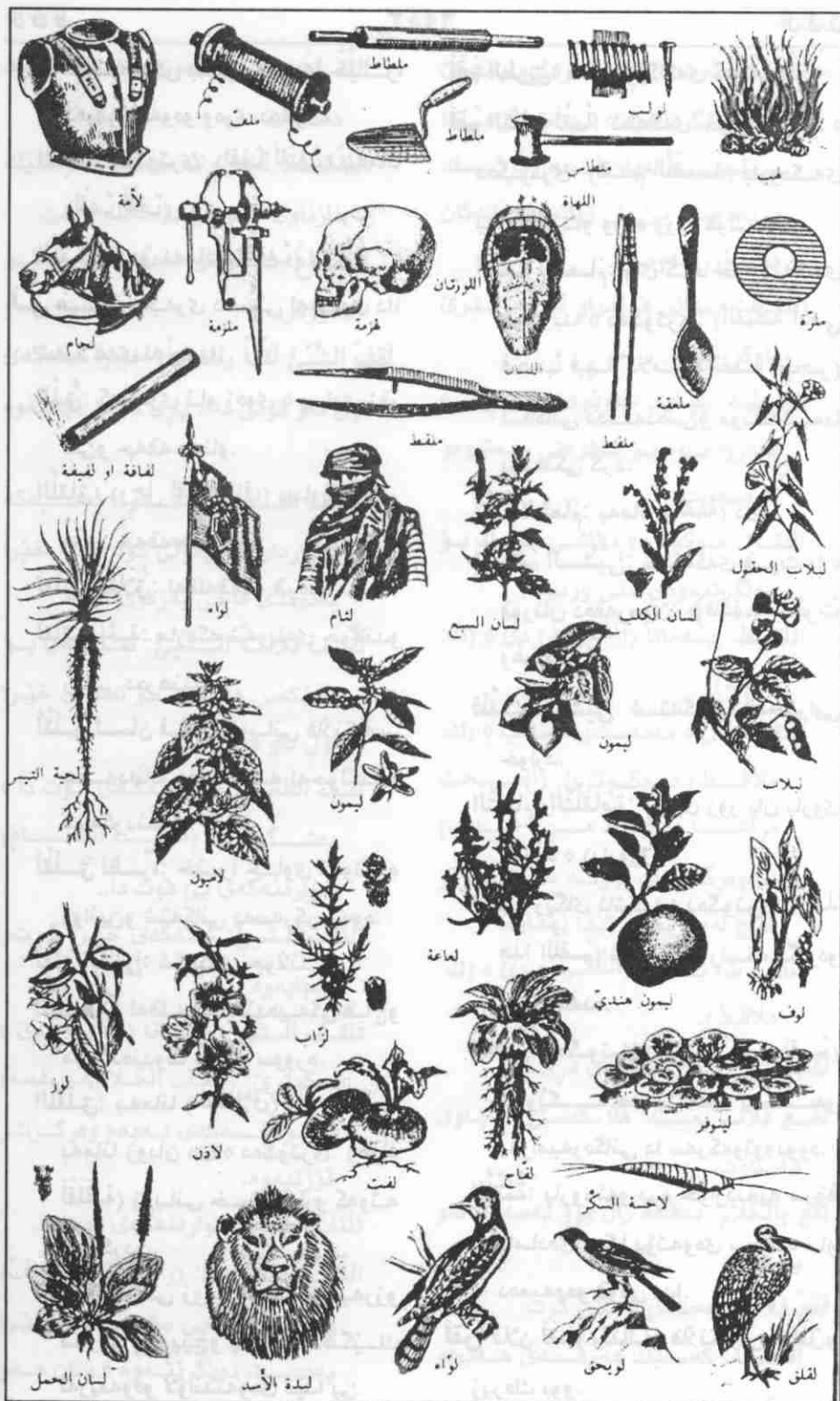
الْلُقْمَةُ: پارو، نه و پر خواردنه یه مروفه

نامادی دمکا بوئه و ی بیخاته ناو

دهمیه هومو قوتی بدا.

لَقِنَ فُلَانٌ لَقْنًا وَلَقَانَةً: فلان کهس عاقل و

زیره ک بوو.

لَقْنِ الْمَعْنَى: له ماناکه حالى بوو ۵ (فهو لَقْن).	لَقَاءُ اللَّهِ لَقْرًا: خودا توشى نهخوشى شهويله خواربوونى کرد.
لَقْنَةُ الْكَلَامِ: هسهکهى بهگوئى دادا بوئنهوهى بيلئتهوه.	لَقِيَّ لَقْرًا: توشى نهخوشى شهويله خواربوون بوو.
لَقْنِ الْمَثَلِ عَلَى الْمَسْرَحِ: لهسمر شانۆکه ئهکترمهکهى فيئرى هسهکردن کرد ۵ بهدهنگى نزم ئهکترمهکهى دمرس دادا.	الْأَلْقَاةُ: نهخوشيهکه توشى دهموچاو دمبى و شهويله خواردمبى ۵ همروا ناوه بؤ ههئوو باز که بهگورجى نيچير دهگرئ.
لَقْنِ الْمُحْتَظَرِ: لهلاى نهخوشهکهى لهگيانهولادايه زيکرى خودا (لا إله الا الله)ى دووبارهو سيياره کردهوه بوئنهوهى نهخوشهکهش يادى خودا بگاو شاهتومان بينئ.	لَقِيَهُ لَقَاءً وَلَقَاءً وَلُقِيًا وَلُقِيَانًا وَلُقِيَةً: پيشوازي لى کرد توشى بوو.
لَقْنِ الْمَيْتِ: تهلقينى مردووهکهى کرد، نامۆزگارى مردووهکهى کرد که بهرپىک و پىکى وهلامى فريشتهکان بدهاتهوه.	لَقِيَ الشَّيْءُ: شتهکهى فريئ دا هاويشتى ناراستهى کرد.
تَلَقَّنَ الشَّيْءَ وَالْكَلامَ: لهشتهکه حالى بوو ۵ فيئرى هسهکه بوو.	أَلْقَى اللَّهُ الشَّيْءَ فِي الْقُلُوبِ: پهرومردگار نهو شتهى خسته دلنهکانهوه.
الْأَلْقَنُ: لهگهن دهست شوؤ؛ قاپىکى بن تهمسكى سهربلاوه.	أَلْقَى الْقُرْآنَ: فورئانى نازل کرد.
الْأَلْقَنُ: دهگوترئ: (كَقِفْ لَقْن) تيگهپشتووومو باش تئى دهگا.	أَلْقَى الْمُتَاعَ عَلَى الدَّابَّةِ: كالآو شتوممهکهکانى خسته سمر پشتى ولاخهکه.
الْمُلَقَّنُ: تهلقين دادر (مهلاى تهلقين خوئن) ۵ نهو کهسهى مردو تهلقين دهدا ۵ نهوکهسهى لهسمر شانۆ تهلقينى نهکتر دهکاو بؤخوى دمرناکهوئ.	أَلْقَى عَلَيْهِ الْقَوْلَ: هسهکهى بهسهردا خوئندهوه فيئرى کرد ۵ دهسگوترئ: (أَلْقَى إِلَيْهِ الْقَوْلَ وَبِالْقَوْلِ) هسهکهى به پراگهياند.
	أَلْقَى إِلَيْهِ بِالْأَلْفِ: دلى دايه شتهکهو گوئى بؤ گرت ۵ همروا دهگوترئ: (أَلْقَى فَلَانُ السَّمْعَ وَالْقَى إِلَى فَلَانِ السَّمْعَ).
	أَلْقَى إِلَيْهِ خِيَارًا: پياوهتى لهگهل دا کرد.
	أَلْقَى إِلَيْهِ السَّلَامَ: سلاوى لى کرد.

لَقَاءَ مَلَأَاءَ وَلَقَاءَ: تووشی بوو،
جاوپیکهوتنی لهگه‌ل دا کرد.

لَاقَى الله: گه‌رایه‌وه بۆلای خودا بۆ
حیسابو لیکۆئینه‌وه.

لَاقَى بَيْنَ الرَّجْلَيْنِ: دوو پیاوه‌که‌ی
یه‌که‌خسته‌وه ۵ دمشگوتری: (لَاقَى
بَيْنَ فُلَانٍ وَفُلَانٍ) و (لَاقَى بَيْنَ طَرَفِي
الْقَضِيبِ) داره‌که‌ی چه‌مانده‌وه تا
هم‌ردووسه‌ری به‌یه‌ک گه‌یشتنه‌وه ۵
هه‌روا دمشگوتری: (هو جَارِي مَلَأَى)
ئه‌وه هاوسیمه به‌رامبه‌رم.

لَقَاءَ الشَّيْءِ: شته‌که‌ی والی کرد تووشی
بئ ۵ قورئان دمفه‌رموی: ﴿وَلَقَّاهُمْ
نُضْرَةٌ وَسُرُورًا﴾.

الْتَقَى: ئه‌و دوو که‌سه یان ئه‌و دوو
تاقمه تووشی یه‌که‌تر بوون ۵
دمگوتری: (الْتَقَى الرَّجُلَانِ، وَالتَّقَى
الْجِشَان).

الْتَقَى الشَّيْئَانِ: دوو شته‌که به‌یه‌ک
گه‌یشتن و کۆبوونه‌وه ۵ به‌رامبه‌ری
یه‌ک بوون ۵ قورئان دمفه‌رموی:
(مَرَجَ الْبَحْرَيْنِ يَلْتَقِيَانِ بَيْنَهُمَا بَرْزَخ
لَا يَبِغِيَان).

الْتَقَى الشَّيْءُ: تووشی شته‌که بوو.

تَلَقَّى: تووشی یه‌که‌تر بوون.

تَلَقَّتِ الْمَرْأَةُ: ئاڤه‌مه‌که ئاوس بوو، سکی
بوو ۵ (فَهِی مُتَلَقِّ).

تَلَقَّى الشَّيْءُ: تووشی شته‌که بوو ۵
دمگوتری: (تَلَقَّى فُلَانًا) تووشی
فلانکه‌س بوو.

تَلَقَّى الْعِلْمَ عَنْ فُلَانٍ: زانستی
له‌فلانکه‌س و مرگرت له‌لای ئه‌و
ڤیری خویندن بوو.

اِسْتَلَقَى عَلَى ظَهْرِهِ: له‌سه‌ر پشتی
نوست.

الْأَلْقِيَةُ: ئه‌و له‌غه‌زو موعه‌مماپانه‌ن
که‌زمینی به‌رامبه‌ری بئ تاقی
دمکه‌یه‌وه ۵ دمشگوتری: (الْقَيْتَ عَلَيْهِ
الْقِيَةَ) و (الْقَيْتَ إِلَيْهِ الْقِيَةَ) له‌غزیکم
لی پرسی بۆنه‌وه‌ی حه‌لی بکاو بزانی
مه‌به‌ست چه‌یه ۵ به‌لّو کارمساتی
پۆزگار (ك: الألاقى) ۵ دمشگوتری:
(لَقَيْتَ مِنْهُ الْأَلَقِي).

التَّلَاقِي: (يوم التلاقي) پۆزی قیامه‌ت.
التَّلَاقُ: چاوگی (لَقِيَ) یه‌ دمشگوتری:
(يَسْرُنِي تَلْقَاؤُكَ) بئیم خۆشه‌ بته‌بینم،
بینینی تۆ دئخۆشم ده‌کا ۵ دواپی
ئهم وشه‌یه بۆ زمرفی مه‌کانیش
به‌کاره‌ینراوه، گوتراوه: (تَوَجَّهَ تَلْقَاءَ
النَّارِ) و (تَلْقَاءَ فُلَانٍ) ۵ و (جَلَسَ
تَلْقَاءَ) به‌رامبه‌ری دانیشته‌وه قورئان
دمفه‌رموی: ﴿وَلَمَّا تَوَجَّهَ تَلْقَاءَ
مَدِينٍ﴾ ۵ دمشگوتری: (فَعَلَ ذَلِكَ
تَلْقَائِيًا) له‌خودی خۆیه‌وه ئه‌وه‌ی
کرد.

الْمَلْقَى: شَتِيكَ لَهُ بَمَرْكَه مَبَايَه خِي
فَرِيدْرَابِي ۵ هَمَرُوا نَاوَه بَو شَتِي
هَه لَكْمِرَاو.

الْمَلْقَاءُ مِنَ الطَّرِيقِ: نَاوَه پَرَا سَتِي پَرِيكََا.

الْمَلْقِي: شَوِيْنِي بَه يَه ك گَه يَشْتَن ۵ (هَمَا
لَقِيَان) نَهو دَوَانَه بَه يَه ك گَه يَشْتَن ۵
هَمَرُوا دَمْگَوْتَرِي: (هَو لَقِي شَقِي)
هَه مَيَشَه نَهو لَه شَه رُو نَاخُو شِي دَايَه.

الْمَلْقَى: كُوْزُو لَانَه ي حَه يَوَانَه كِيْوِي
كَه لَه تَرَسِي پَاوْجِي خُوْ ي تِيْدَا
حَه شَار دَمْدَا ۵ يَان نَاوَه بَو
سَه رَانَسَه رِي كِيْو ۵ (ك: الْمَلْقَى).

الْمَلْقَى: دِيْوِي نَاوَمُوْهِي وَانِيْكِ نَافَرْمَت
۵ دَمْگَوْتَرِي: (إِمْرَأَةٌ ضَيْقَةُ الْمَلْقَى)
نَافَرْمَتِيْكَه وَانِيْكَه كَه ي تَه سَكَه.

الْمَلْقَى: زَبِلْدَان؛ شَوِيْنِي شَت لِيْ فَرِيدَان ۵
دَمْگَوْتَرِي: (هَذَا مَلْقَى الْكِنَاسَاتِ)

نَهو هَمَرُوا شَوِيْنِي فَرِيدَانِيْ زَبِلْ وَ زَالْ وَ
قَوْمَامَه وَ شَتِي وَايَه ۵ هَمَرُوا
دَمْگَوْتَرِي: (فَإِذَا هُوَ مَلْقَى الرَّحَالِ)
مَالَه كَه ي شَوِيْنِي دَايَه زِيْنِي مِيَوَانَه.

الْمَلْقَى (رَجُلٌ مَلْقَى): بِيَاوِيْكَه تَه جَرْمَبَه
كِرَاوَمُو هَه مَيَشَه بَه لَو كَارْمَسَات
تَوَشِي دِيْن ۵ هَمَرُوا دَمْگَوْتَرِي:
(الشَّجَاعُ مُوقَى وَالْجَبَانُ مُلْقَى).

لَكَاَه بِالْطَّرِيقِ: بَه قَامْجِي لِيْ دَا.

لَكَاَ فَلَانًا: هَه مَوُو مَاهِي فَلَانْ كَه سِي دَايَه وَه
۵ هَمَرُوا دَمْگَوْتَرِي: (لَعَنَ اللَّهُ أَمَّا لَكَ أَت
بِه) نَه فَرِيْن لَهو دَايَه كَه ي نَهوِي لِيْ بُوُوَه.

لَكِيْ بِالْمَكَانِ لَكَاَ: لَهو شَوِيْنَه مَاهِي وَه.

تَلَكَاَ عَلَيْهِ: لَه سَه رِي وَه سَتَا ۵ تَه مَبَه لِي
كِرْدُو وَه سَتَا.

لَكْنَهُ لَكْنَا وَلِكَاثًا: بَه مَسْتَه كُوْله لِيْ
دَا، يَان شَه قِي تِيْهَه لَدَا.

لَكِثَ الرَّسْخُ عَلَيْهِ وَبِه لَكْنَا: جَلْكَ بِيْيَه وَه
نَوُوسَا.

الْلُكَاثُ: بَه رَدِيْ بَرِيْ سَكَه دَارُو لُوس ۵
بَه زُوْري لَه گَه چِدَا دَمْبِيْ.

الْلُكَاثِي: بِيَاوِيْ پِيْ سَت سَبِيْ زُوْر سَبِيْ
پِيْ سَت.

الْلُكَاثُ: شِيْرُو مَاسْت كَه بَه لِيْوَارِي قَاپُو
مَه نَجَه لَهو هَمَرُو دَمْبِيْ وَ دَمْبِيْنِيْ تَه وَه.

لَكِدَ عَلَيْهِ الرَّسْخُ وَبِه لَكْدَا: جَلْكَ بِيْوَه
نَوُوسَا.

لَكِدَ الشَّيْءُ بَفِيْهِ: شَتَه كَه بَه دَمْدَمُو لِيْوِيَه وَه
گَه مَرْمِيَان بَه سَت قَزِيْ پِيْ كَه وَه نَوُوسَان.

لَكِدَ شَعْرُهُ مِنَ الرَّسْخِ: قَزِيْ بَه هُوْ ي
جَلْ كَه وَه گَه مَرْمِيَان بَه سَت قَزِيْ پِيْ كَه وَه

نَوُوسَان.

لَكِدَ فَلَانٌ: فَلَانْ كَه س بَه خِيْلْ وَ چِرُوكْ بُوُو
۵ (فَهَر لَكِد)

لَاكَدَ الْفُلُ: لَه گَه لَ زَنْجِيْرُو بِيْوَمَنْدَه كَه دَا
گُوْنَجَا.

لَا كَدَ قَيْنَهُ: به پیو مندوه پوئی، پیو مندمه که نهیهشت خیرا بروا. لا كَدَ فُلَانٌ فُلَانًا: فلانكهس لهگه فلانكهس كهوتو لی جیانه بومه. إِنْ كَدَهُ: لهگه لی كهوتو لی جیانه بومه. إِنْ كَدَ بِهِ: پیوهی لكا، چوهه گه نهو. تَلَكَدَ الشَّيْءُ: شتهكه پیکهوه نووسا، یهكتری گرت. تَلَكَدَ بِهِ الرَّسْخُ: چلکی پیوه نووسا چلکن بوو. تَلَكَدَ فُلَانٌ: فلانكهس گوشتی پتهو بوو. الْأَنْكَدُ: پیایو خویری و ههتیو مچه كهخوی بههوزیکهوه ههلواسی و خوبکا بهیهکیك لهوان و لهراستیدا لهوان نمبی. الْمَلَكْدُ: نامیریكه و هکوو سندؤل شتی پی ورد دمکری. لَكَزَهُ لَكْزًا: مستهکۆلهی لهسنگی دا. لَا كَزَهُ: نهو دوو كهسه یهکتریان بهر مستهکۆله دا. تَلَكَزَا: نهو دوو كهسه یهکتریان بهر مستهکۆله دا. الْكَازُ: پینهیهكه دهخړیته ناو دپاویهكه. الْمَلَكُزُ: زهلیل و سوالکهری دمکراو له دمرگاو کۆلان. لَكَشَهُ لَكْشًا: مستهکۆلهی لَ دا.	لَكَعَ فُلَانٌ لَكَمًا: فلان خواردی و خواردیهوه. لَكَعَ الصَّبِيُّ: مندا لهكه قونگه جوئهی کرد لهکاتی شیر خواردندا. لَكَعَ الرَّجُلُ الشَّاةَ: پیامکه بهبهری دمستی لهگوانی مپرکهی دا بۆنهوهی شیر بدا. لَكَعَتِ الْعَتْرَبُ فُلَانًا: دوو پشک بهمالانکه سیموه دا. لَكَعَ الرَّجُلُ: قسهی ناشیرینی بهگوینچهکی پیامکه دا دا. لَكَعَ لَكَمًا لِكَاعَةً: بهدخو بوو، خویری و بهدکار بوو و گیل و نهحمهق بوو و (فهر أَلْكَعَ و همی لکعاء). لَكَعَ عَلَيْهِ الرَّسْخُ لَكَمًا: چلکی پیوه نووسا. لَكَعَ لَكَمًا وَلِكَاعَةً: بهدخوبوو بهدکار بوو و گیل و نهحمهق بوو و (فهر لکیع). لِكَاعُ: لهسمر کیشی (فَعَالٍ) بۆ جنیودان بهنافرمت بهگاردی و دهگوتری: (بِالْكَاعِ) نهی بی پموشت نهی نافرمتی گیل و نهحمهق. الْلُكْعُ: خویری و ههتیو مچه لهبانگ کردن دا. يَا لُكْعُ: بۆ دوو كهس دهگوتری: (يَا ذَرِيَّ لُكْعٍ) و نهو وشهی (لُكْعٍ) كه کرا بهناو بۆ یهکیك دوو بزونی نادریتی چونكه غهیره مونصهریغه لهبهر
--	--

عهدلو عهله ميهيت ۵ ههروا وشه‌ی

(لکخ) به مانا گیل و نه‌حمه‌ق دئ ۵

به مانا لاله پته‌و زمانگیراو دئ ۵

به مانا من‌دالی بچکۆله دئ ۵

په‌غه‌مبه‌ر (د.خ) چوو‌ه مالی فاتیمه‌ی

کچی و هه‌رموی (اَنَم لُکُخ) نه‌رئ کورپه

بچکۆله‌که لی‌رمیه؟ مه‌به‌ستی حه‌سه‌ن

یان حوسه‌ین بوو.

اللُکَمَةُ: ئافه‌رمی گیل و پرپوچ.

اللُکَمَانُ: وشه‌ی جنیو ئامیزه

ئاراسته‌ی پیاو ده‌کرئ واته:

خوێڤڤی، سه‌رسه‌ری ۵ بۆ جنیودان

به‌ئافه‌رم ده‌گوتڤڤی: (یا مَلُکَعَانَةُ).

لُکَه لُکَا: به‌هه‌موو ده‌ستی

په‌شته‌مله‌یه‌کی بیاکی‌شا

مسته‌کۆله‌یه‌کی دا له‌پاشی شانی

له‌پشته‌ ملی.

لُکُ الشَّيْئُ: شته‌که‌ی تیکه‌لاو کرد ۵

په‌ستاوتی.

لُکُ اللحم: گۆشته‌که‌ی له‌ئیسقان دامالی.

إِلْتُکُ: چوو‌ه ناو په‌که‌وه ۵ ده‌گوتڤڤی:

(إِلْتُکُ الْمَسْکَرُ) سه‌ریازمه‌کان

خه‌ریو‌نه‌وه، تیکه‌چه‌رزان ۵ (إِلْتُکُ

الْمُرَاذُ عَلَى الْمَنَهْلِ) ئاو‌خۆرمو‌مه‌کان

له‌سه‌ر شوێنی ئاو‌خواردنه‌وه

پاله‌په‌ستوی په‌کتریان کرد.

إِلْتُکُ فِي حُجَّتِهِ: له‌به‌لگه‌ هینانه‌ومدا

ته‌مه‌ل بوو.

إِلْتُکُ فِي کَلَامِهِ: له‌قه‌سه‌کردنی دا هه‌له‌ی

کرد.

اللُّکَالُ: پاله‌په‌ستۆو زه‌حمه‌تدانی

په‌کترئ.

اللُّکُ: پشته‌ی گۆشتن و پته‌و ۵ په‌نگیکئ

سوره‌ له‌ دورگه‌ خۆره‌له‌تیه‌کانی

هیند دا بڤی می‌ش و مه‌گه‌ز ده‌ری

ده‌مه‌ن و له‌سه‌ر گه‌له‌ی هه‌ندئ

ده‌رمخت دا ده‌مینیته‌وه، ئه‌م ماده‌یه

له‌ناو ماده‌ی کحول دا ده‌توێته‌وه،

جۆره‌ پۆنیکئ لی پێک دئ بۆ

چه‌ورکردنی دارو ته‌خته‌ به‌کار دئ ۵

له‌به‌واری ژماردن دا له‌له‌ی

ئێرانییه‌کان و هیندییه‌کان و

په‌مه‌نییه‌کان ناوه‌ بۆ ژماره‌ی

سه‌ده‌ه‌زار، ئیستا هه‌ندئ که‌س

به‌کاری ده‌ین بۆ ژماره‌ی ده‌ ملیۆن.

اللُّکَالُ: پشته‌ی گۆشتن و پته‌و ۵

ده‌گوتڤڤی: (فِرْس لُکِکُ اللَّحْمِ)

ئه‌سه‌پتئ پشته‌ گۆشتن و پته‌وه ۵

شَتِکُ په‌سته‌توێراو و چو‌بیته‌

ناو‌په‌کتره‌وه ۵ ده‌گوتڤڤی: (عَسْکَر

لُکِکُ) سو‌پا‌یه‌کی گرده‌وه‌بووی

تیکه‌چه‌رزاو و تیکه‌سه‌م‌پراوه ۵ ماده‌ی

هه‌تران ۵ (ک: لُکَاک)

لُکَمَةُ لُکَا: به‌هه‌موو ده‌ستی

مسته‌کۆله‌ی لی دا.

لَكُمْ السَّيْلُ عُرْضَ الْجَبَلِ: لافاوهكه
لهپانتایی کیومهكهدا زهوییهكهی دادری.
لَا كُمْ مَلَاكَةً: نهو دوو پیاووه
بهستهكهؤله كهوتنه ویزهی یهكتری
یهكتریان بهر مستهكهؤله دا.
تلاکما: بهستهكهؤله دووپیاوهكه
لیکیان دا.

إِنَّكُمْ: شهپولهكان تیکیانهوه هاویشته.
الْمَلِكُمْ: (رجل مَلِكُمْ) پیاوویکی
مستهكهؤله وشینمو مستهكهؤلهی
تونند دهموشینن یان زور
مستهكهؤلهی لی ددها.

الْمَلَكَةُ: جوره وهرزشیکی جهستهیییه
یاریکهرهكان به مستهكهؤله لهیهكتر
ددهمن، نههم یاریه یاساو پړسای خوئی
ههیه و ههر دوو لایهنی یاریکهر
دهبی پهپرموی نهو یاساو پړسایه
بکهن.

الْمَلَاكُم: كهسیك پیشهی وهرزشی
مستهكهؤله بی.

لَكِنْ فَلان لَكُنَّا وَلَكُنَّة: هلانكهمس زمانی
گیراو لال بوو ه نهیتوانی بهزوبانی
عهرمبی قسهبکاو زوبانی زکماکی
نهبوو ه (فهر أَلَكِنْ وَهِي لَكُنَّا) ه (ك:
لَكِنْ).

تلاکَن فی کلامه: زمانی خوئی خوار کرد
بهشیوهی نارپهوان قسهی کرد
بوئنهوهی هاوپیکانی بینیتته
پیکهنین.

لَكِنْ: نهصلهكهی (لَا كِنْ) بووه
نهلیفهكهی جهزف کراوه.
لَكِنْ: جهرفی موشهبهه بهفیعله
دهچیته سهر دوو نیسم كه
لهبناغهدا (مبتداً وخبر) بوون
نیسمهكه مهنصوب دمكا خهبر
مهرفوع دمكا.

لَكِي بِهِ لَكِي: كهوته گهلی و لی
جیانهبووه تییدا مایهوه ه دگوتری:
(لَكِي بِالْكَان) لهشوپنهكه مایهوه.
الْأَكِي: بهمانا (اللائك) دی.

لَمْ: جهرفی جهزمو نهفی و قهلبه
دهچیته سهر فیعلی موزاریع و
مهجزومی دمكا، ماناکی لهزهمانی
حال و داهاتووهوه دهباتهوه زهمانی
رابر دوو نهفی دمكا.

لَمَّا لَمْنَا: ههمووی ههلگرت ه
دهسگوتری: (مَا يَلْمَأُ لَمَّا بِكَلِمَةٍ)
ههرچی وشهی ناشیرین ههیه
بهدهمی دا دی و دهیلن هیج
بهلایهوه مهبهست نیه.

أَلَمَّا عَلَيْهِ: کونترولی کرد، ههمووی
داگیر کرد.

أَلَمَّا أَلَمْتُ عَلَى الشَّيْءِ: دزمکه شتمهکی
دزی و بردی ه دگوتری: (ذهب
ثوبی فما أدري من أَلَمَّا به) کراسهکهم
نهماوه نازنم کی دزیویهتی؟.

أَلَمَّا عَلَيَّ حَقِّي: مافی خووم لی زموت
دمکاو دانی پیانانی.

أَلَمَّا بَا فِي الْجَفْنَةِ: نهوهی له سوینهو
تهشته کهدا بوو هیشتیه وه بو خوی
هه لی گرت.

أَلَمَاتِ التَّرَابُ الْمَكَانَ: نازه له کان
شوینه که بیان چوژ کرد ده دگوتری:
(ما ادري أين أَلَمَّا من بلاد الله) نازانم
لهم ولاتی خودایه دا بو کوئ چووه.
إِنَّمَا بَا فِي الْجَفْنَةِ: نهوهی له سوینهو
تهشته کهدا بوو هیشتیه وه بو خوی
ده دسگوتری: (أَلْتُمَى لَوْه) پهنکی
گوړا.

تَلَمَّاتِ الْأَرْضُ بِهِ وَعَلِيهِ: زموی دایپووشی،
شاردیه وه.

تَلَمَّا بَا فِي الْجَفْنَةِ: نهوهی له سوینهو
تهشته کهدا بوو هیشتیه وه بو خوی.
الْمُتَوُّةُ: شوینی دستکه وتنی شت ده
داوی پاوکه ر.

لَمَجَ الشَّيْءُ لَمَجًا: شته کهی خوارد.

لَمَجَ الصَّبِيُّ أُمَّهُ: منداله که شیری دایکی
خوارد.

لَمَجَ فَلَانًا: زه لاتو موقعه بیلاتی دایه
فلانکس بو نه وهی پیش نانخواردن
پیانمه خه ریک بی ده دگوتری: (ما
لَمَجَرَا ضَيْفَهُمْ بَشِي) هیچ زه لاتو
موقعه بیلاتیان نه دا به میوانه که بیان.

تَلَمَجَ فَلَان: فلانکس پیش نانخواردن
زه لاتو موقعه بیلاتی خوارد ده

فَلَانَكْه حَه زِي لَه خواردن و
خواردنه وه بوو ده دگوتری: (ما
تَلَمَجَ عِنْدَنَا بَلْمَا) له لای نیمه ده می
له هیچ نه دا، هیچی نه خوارد.

تَلَمَجَ بِالطَّعَامِ: خوی به خواردنه که وه
خافلانند.

الْلَمَاجُ: که مترین خواردن ده دگوتری:
(ما ذُقْتُ شَمَاجًا وَلَا لَمَاجًا) هیچم
نه چه شتووه هه شته بای خودام
نه خواردووه.

الْلَمِجُ: (رجل لَمِجَ) پیاویکی چلیسه
زوری حَه ز لَه خواردن و
خواردنه وه یه ده دگوتری: (سَمِجَ
لَمِجَ).

الْلَمَجَةُ: نهو زه لاتو موقعه بیلاته ی
پیش نانخواردن مروؤ خوی پیوه
ده خافلینن ده (ك: لَمَجَ).

الْلَمُوجُ: به مانا (الْلَمَاجُ) دی.

الْلَمِيجُ: چلیسی، زور خور.

لَمَجَ الْبَصَرُ لَمَجًا وَتِلْمَاحًا: بینینی که پشته
شته که ده چاوی پوانییه شته که ده
دگوتری: (لَمَحَهُ بَصَرَهُ) به چاوی بینی
بینینی خوی ناراسته ی نهو شته
کرد.

لَمَجَ إِلَه: به دیتنیکی بی هیزموه چاوی
پیکه موت ده یان تیله ی چاوی دایه،
به دزیبه وه بوی پوانی ده (فهر لامح).

الْمَلْحُ: بازی زیرهك ۵ (وهو ملح ولّاح).

الْمَحُ الشَّيْنُ واليه: به چاوی کزو دیتنی

لاواز شته که ی بین ی ۵ یان

به دزی به وه سه پیری شته که ی کرد.

أَمَحَتِ الْمَرْأَةُ مِنْ وَجْهَهَا: نافرته که وای

کرد پوخساری ببیندری (واباوه

نافرمتی پوخسار جوان جوانی خوی

پیشانی نهوانه ددها که دمیانه وی

بیبیننو و خیرا خویان ن

نهدیو دمهکا).

لَا مَحَةَ مَلَامَةً: به دزی به وه بوی روانی،

تیلای چاوی دایه.

إِلْتَمَحَهُ: به چاوی کزوه سه پیری کرد ۵

دهگوتری: (الْتَمَحَ بَصَرُهُ) چاوی

بیناییان نه ما.

الْأَلْمَحِيُّ: که سیک زور بر روانی و هه وی

دیتن بدا.

الْمَامِحُ: دهگوتری: (فلان لامِحٌ عَظْفِيهِ)

فلان که س زور به خوی دمنازی و

خوی پی گرنکه.

الْمَمَحُ: دهگوتری: (لَأَرَيْتَكَ لَمَحًا بَاصِرًا)

شتیکی ناشکرا و نمایانت پی نشان

دهدم ۵ به زوری نه م رسته یه بؤ

هه رشه به کاردی.

الْمَمَحَةُ: سه پیر کردنی به به له، چاوی پیتا

خشانیک ۵ دهگوتری: (رأيتَه غَمَ

البرق) و مکوو بروسکه بینیم هاته

بهر چاوم و گوم بوو ۵ دهگوتری:

(في فلان غَمَ من أبيه) فلان که س

شیو میه کی له باوکی ده چی.

الْمَلْحُ: زور ناشکرا ۵ دهگوتری: (هر

أبيض لَمَح) نهو زور سپیه.

الْمَلَمِخُ: شکل و شیوی دهم و چاوی یان

لیکچون له هه موو ناکارو رفته دارا.

لَمَزَهُ لَمَزًا: لی دا، پالی پیو منا ۵ عمیی

ن گرت ۵ به چاوی نامازی بؤ کرد،

چاوی ن داگرت ۵ به سه ری نامازی

بؤ کرد، لیوی ن داگرت ۵ سرته یه کی

بؤ کرد.

لَمَزَ الشَّيْبُ فُلَانًا: پیری له فلان که س دا

دیاری دا.

لَا مَزَةَ: به له غمزو موعه ما قسه ی

له گه ن دا کرد.

الْمَزَةُ: عمیگر له خهك به زوری ۵ بؤ

نافرمت دهگوتری: (لَمَازَةٌ).

لَمَسَهُ لَمَسًا: دهستی ن دا.

لَمَسَ الْمَرْأَةُ: له گه ن نافرته که جوتبوو ۵

دهگوتری: (شعاع یکاد یلمس البصر)

بروسکه و تیشکی که لهوانه یه نوری چاوی

به ری بینایی کویر بکا.

لَا مَسَهُ مَلَامَةً وَمَلَأَهَا: دهستی ن دا.

لَا مَسَ الْمَرْأَةُ: له گه ن نافرته که

جوتبوو.

إِلْتَمَحَ الشَّيْنُ: داوی شته که ی کرد.

تَلَمَّسَ الشَّيْئَ: جار دواچار داوای
شته که می کرد.

الْإِتِّمَاسُ: دواوکاری ۵ دواوکردن ۵
له‌بواری قانونی (الرافعات) دا ریگهی
تانهداننه له‌بپاری کوتایی
له‌به‌رچه‌ند هۆیه‌ک و داوا له‌و
دادگایه دمکری که بپیاره‌که‌ی
دمرکردوه چاو به‌بپیاره‌که‌دا
بگیرپێته‌وه.

اللِّمَسُ: دمگوتری: (إمرأة لا تَرُدُّ يَدَ
لَمَسٍ) نافرمتیکه دمستی که‌س
ناگیرپێته‌وه بێ پ‌ه‌وشته داوین پیسه
۵ (فلان لا يَرُدُّ يَدَ لَمَسٍ) فلانکه‌س
هیچ به‌مرگریبه‌کی تیدا نیه.

اللَّمَّاسَةُ: پیداووستی نزیک.

اللَّمَّاسَةُ: به‌مانا (اللَّمَّاسَةُ) دئ.

اللَّمَسُ: په‌کیکه له هه‌سته زاهیرمکان
برپیتیه له‌هیزیک له‌پ‌م‌گو
پ‌شاله‌کانی جه‌سته‌دا به‌هۆیانمه‌وه
هه‌ست به ساردی و گهرمی و ته‌پ‌ری و
وشکی و گه‌وره‌یی و بجوکی و نه‌و
شتانه دمکری.

اللَّمْسَةُ: په‌کجار دمست لیدان ۵ (اللَّمْسَةُ
الْأخيرة) چاو‌پیداخشانندی کوتایی
کاری فه‌ننی و شتی وا.

اللَّمُوسُ: زۆل و زۆله‌زا ۵ که‌سێک باوکی
نه‌زانراو‌بێ.

اللِّمَسُ: نافرمتی نه‌رم و شل.

اللَّمَّاسُ: له‌بواری مورافه‌عات دا به‌و

که‌سه‌ه دمگوتری: داوای چاو
پیداخشاننده‌وه‌ی بپاری کوتایی
دادومر دمکری له‌دزی.

اللَّمَّاسُ: نه‌و که‌سه‌یه داوای
پیداخشاننده‌وه‌ی بپاری کوتایی
دادومر دمکا.

لَمَسَ الْعَسَلُ وَ شَبَّهُهُ لَمَاسًا: قامکی خسته
ناو هه‌نگوپنه‌که یان دۆشاومه‌که‌وه
هه‌ندیکی ئی هه‌لگرت و خواردی.

لَمَسَ فُلَانًا: لاسایی فلانکه‌سی کرده‌وه
ده‌مو لیچی ئی بادان.

أَلَمَسَ الشَّجَرُ: دره‌خته‌که نه‌وه‌نده
نزمه‌ ناژه‌ل ده‌توانی گه‌لاکه‌ی بخوا.

أَلَمَسَ الْكِرْمُ: دارمیوه‌که ترپیه‌که‌ی
که‌یی نه‌رم بوو.

اللَّامِصُ: پ‌م‌ه‌وان.

اللَّمَصُ: چه‌لوا.

اللَّمَصُ: به‌مانا (اللَّمَصُ) دئ.

اللَّمْرُ: درۆزنی فیل‌باز ۵ غه‌په‌تکه‌مر،
غه‌په‌تچی.

لَمَّظَ فُلَانٌ نَفْلًا: دمستی به‌ناو
خواردنه‌که‌دا گیراو پارو‌بژیری کردو
لێی چه‌شت.

لَمَّظَ الْمَاءُ: به‌قه‌راخی زوبانی ناومه‌که‌ی
خواردومه‌وه.

دەگوترئ: (ما الدنيا إلا لِمَاظَة أَيْام)

دو نیا چەند باقی ماندەمەکی
رۆژگارە.

الْمُنْظَةُ: پارچە رۆن ە گەمەتکە رۆن
بەنەندازە ی گوێزێک.

الْمُنْظُ: دەم بەزمر دەخەنە.

لَمَعَ الْبَرْقُ وَالصُّبْحُ وَغَيْرُهُمَا: بروسکەکە
چەخماخە ی دا، بەیانی روناک بوو؛
روناکیی لەناسۆوە بلاوبۆو ە (فەر
لامع وە ی لامعة).

لَمَعَ بِالشَّيْءِ لَمْعاً: شتەکە ی برد.

لَمَعَ بَثْرِبَةٍ وَبَدَةٍ وَسَيْفَةٍ: بە پارچە قوماشەکە
نامازە ی کرد یان بە دەستی یان
بە شمشیرەکی نامازە ی کرد.

لَمَعَ الطَّائِرُ بِمَنَاحِيهِ: باندەکە لەکاتی فڕین
دا بانی لێکدان.

لَمَعَ فُلَانُ الْبَابَ: فلانکەس لەدەرگا کەو ە
دەرکەوت.

لَمَعَ الشَّيْءُ: شتەکە ی فڕی دا.

الْمَع بَثْرِبَةٍ وَبَدَةٍ وَسَيْفَةٍ: بەمانا (لَمَعَ)
دئ.

الْمَع بِالشَّيْءِ وَعَلَيْهِ: شتەکە ی دزی،
بردی.

الْمَعُ بِمَا فِي الْإِنَاءِ مِنَ الطَّعَامِ وَالشَّرَابِ:
چی لەقاپە کەدا بوو لەخواردن و
خواردنەو ە بردی.

الْمَعُ الطَّائِرُ بِمَنَاحِيهِ: باندەکە لەکاتی
فڕین دا بانی لێکدان.

الْمَظَةُ: ناوی کردە سەرلێوی.

الْمَظُ فُلَاناً عَلَى فُلَانٍ: فلانکەسی
لەفلانکەس پڕکرد لەرق و کینە.

لَمَظَهُ كَذَا: ئەو شتە ی دەرخوارد دا.

لَمَظَ فُلَاناً مِنْ حَقِّهِ: بە شێکی زۆر کەمی
دا بەفلان لەهەافی خۆی، دەبوا یە
زیاتری بداتی و کەمی دایە.

الْمَظُ بِشَفَتِيهِ: لێوی خستە سەر
لێوی و فیتوی ئی دا ە فوی کرد،
پسکەپسکی کرد.

الْمَظُ بِالشَّيْءِ: خۆی لەشتەکە
ومرەینا.

الْمَظُ الشَّيْءِ: شتەکە ی خوارد ە خیرا
خستە دەمەو ە.

تَلَمَّظَ فُلَانٌ: بەمانا (لَمَظَ) دئ ە
دەگوترئ: (ماتَلَمَّظْتُ الْيَوْمَ بَشْيٍ)
ئەمڕۆ هیچم نەچەشتوو ە.

تَلَمَّظَ بِذِكْرِهِ: رەخنە ی ئی گرت.

تَلَمَّظَتِ الْحَيَةُ: مارەکە چزوی دەرەینا.

الْمَظُ: دەگوترئ: (ماله لماظ) هیچی
نیی ە (ما ذقتُ اليومَ لماظاً) ئەمڕۆ
شتێکم نەچەشتوو ە.

شرب الماءِ لِمَظاً: ئاوەکی بەقەرخی
زوبانی خواردەو ە.

الْمَظَةُ: پاشماو ی خۆراک لەناو دەم دا
ە دەگوترئ: (ألقى لِمَظَةً مِنْ فِيهِ) ە
هەروا ناو ە بۆ باقی ماندە ی شت ە

الْأَلْمَعِي: به مانا (الألْع) دى ۵

فسه خوښ و سوعبه تچى.

التَّلْمِيعُ فِي الْخَيْل: نهويه نه سپه كه

خالى جوړاو جوړى پيوهين ۵ به نهك

بى ۵ هر رهنكيك به جهسته وه بى و

له منگه كهى تر نه چى ۵ (ك: تلاميع)

۵ دهگوتري: (فيه تلميع وتلاميع)

رهنكى جياو جوړاو جوړى پيوه

همن.

الْلَامِعُ: بروسكهى روناك كهره وه ۵

دهگوتري: (ما بالدار لامع) كهس

له خانوه كه دا نيه.

الْلَامِعَةُ: مه لاشوى مندا ل لكاتى

ساوايى دا ۵ (ك: لوايع).

الْلَمَاعُ: دهگوتري: (ذهبت نفسه لَمَاعاً)

خودى شته كه پارچه پارچه و

ورده ورده فهورتا.

الْلَمْعَةُ: كومه له مروځ ۵ نهرمو شلى

جهسته و دره وشاوه يى و جوانى ۵

رېشايى دهوران دهورى گوځى مهك ۵

خالى رېش به جهسته وه ۵ هر

رهنكيك له رهنكى ترى جهسته

جوداواز بى ۵ به شيك له نه ندامى

دهست نوپز كه ناوى رى نه كه وتبى ۵

دهگوتري: (به لَمْعَةٌ لم يصبها الرضء)

۵ ههروا ناوه بى پارچه يه كى روهك

كه بهرمو وشكبون بچى.

الْمَعَتِ الناقَة بذبها: حوشتره ميينه كه

كلكى هه لپرى تا بزاندرى كه كه لى

گرتووه ۵ دهگوتري: (الْمَعَتِ الناقَة)

حوشتره كه نيشانه ي ناوسبوونى لى

دهر كه هوت.

الْمَعَتِ الْاُنْثَى: ميينه كه بى چوى

ناوسكى جولايه وه.

الْمَعَتِ الْأَرْضُ: زهوى په له په له ي

گياوگزي تيدا دهر كه هوت له وپرى زور

بوو.

لَمَعَ النَّسِيجُ أَوْ الْحَبْرُ: چنراوه كهى

نه خشانده و رهنكاو رهنك چنى ۵ يان

به رده كهى رهنكاو رهنك كرد.

لَمَعَ الشَّيْءُ: شته كهى والى كرد رهنك

بداته وه.

إِلْتَمَعَ الْبَرَقُ وَغَيْرُهُ: بروسكه كه

چه خماخه ي دا، روناكى خسته وه.

إِلْتَمَعَ الشَّيْءُ: شته كهى دزى.

الْتَمِعَ لَوْنُهُ: رهنكى گوځا ۵ كه مروځيك

ترسا يان رقى هه لسا يان خه مبار

بوو به و هويانه وه رهنكى گوځا

دهگوتري: (الْتَمِعَ لَوْنُهُ).

تَلَمَعَ الْبَرَقُ وَغَيْرُهُ: بروسكه كه

چه خماخه ي دا، روناكى خسته وه.

تَلَمَعَ الشَّيْءُ: شته كهى دزى.

الْأَلْمَحُ: زهره ك و ورياو دوربين زمين

راست و شت پيك.

الْمَاعَةُ: دهشت و ساری کاکي به کاکي

که تراویلکه تییدا بدرهوشیته وه

مه لاشوی منداڵ له کاتی ساوایی دا.

الْمَرْعُ: به مانا (الْأَمْع) دئ هه ئۆی

گورج و گۆل له رفاندنی نیچیره کهی

دا.

الْمُلْمَعُ: (خَذَ مُلْمَعٌ) کوئمی لوس و

دره وشاوه.

الْمُلْمَعُ: (مِلْمَعَا الطائر) دووبالی بالنده که

بالنده که لیکیان دها دهگوترئ:

(خَفَفَ الطائرُ بِمُلْمَعِيهِ) بالنده که

باله کانی لیکدان.

الْمُلْمَعَةُ: دهگوترئ: (أَرْضٌ مُلْمَعَةٌ)

زهویه که تراویلکه تییدا

دهدرهوشیته وه.

الْمُلْمَعُ: دهگوترئ: (فِرْسٌ مُلْمَعٌ)

نه سپکی به له که.

الْمُلْمَعَةُ: (أَرْضٌ مُلْمَعَةٌ) به مانا (مُلْمَعَةٌ)

دئ.

الْيَلْمَعُ: هه وره برهوسکهی پێچاو پێچ

دهگوترئ: (أَخَذَ مِنْ يَلْمَعٍ)

درۆزنتره سه ره ئی تیکدر تره

له تراویلکه هه دهشکرپته

موشه به هوبیهی دهگوترئ: (إِنَّمَا هُوَ

يَلْمَعٌ) هه هه روا وشه (يَلْمَعُ) به مانا

زهره کی و هه ستیار دئ هه رشتیک

برهسکهی ئی پهیدا بئ، وهکوو

شمشیر و کلّو و خودمو زری ه (ك)

یلامع).

الْيَلْمَعِي: مرؤفی زیره ک و زهین تیزو

وریا.

لَمَقَ لَمْعًا: سهیری کرد دهگوترئ:

(لَمَقَهُ بَصْرَهُ) به چاو بۆی روانی،

سهیری کرد.

لَمَقَ فُلَانًا: چه په وانهی له دهه و لوتی

فلانکس دا.

لَمَقَ عَيْنَهُ: مسته گۆلهی له چاودا

به دهست له چاوی دا.

لَمَقَ الشَّيْءَ: شته کهی کوژانده وه،

نووسیه وه.

تَلَمَقَ: پێش نانخواردن زه لاتو

موقه بیلاتی خواردو خۆی پێوه

خافلانن.

الْلَمَاقُ: خواردن و خواردنه وهی کهم؛

هاره خواردنیک قومه ناوێک

دهگوترئ: (مَا ذُقْتُ لَمَاقًا) هه

شتیکم نه خواردوه و نه چهشتووه

همه روا دهگوترئ: (مَا بِالْأَرْضِ لِمَاقٍ)

له سه ره زهوی شوینی ئاژه ل

له وهرانی که نه ماوه.

لَمَقَ الطَّرِيقَ: پانتایی و ناوهرستی پێگا.

الْيَلْمَقُ: کهوای ناو هاخنراو و پۆشاک

له و جهزه به فارسی پێی

دهگوترئ: (په له).

لَمَكَ الْعَجَبُ: هه ويرمهكى شل كرد.

تَلَمَكَ فُلَان: فلانكەس شهويله خوى

جولانلەن بهەنان خواردن يان

فەسەکردن ە دەرگوتري: (تلمك البعير)

حوشترمهكه ليچى خوى بادان.

الْمَالِك: دەرگوتري: (ما تَلَمَكَ يَلْمَاك)

هيچى نهجهشتوو.

الْمَالِك: كل و شتى وا كه چاوى پى

جوان دەرگوتري.

الْمَلِك: بهمانا (الْمَلِك) دى.

الْمَلِك: چا و پىژراو.

لَمَلَمَ الشَّيْءُ: شتهكهى كۆكردهوه.

لَمَلَمَ الْحَبْر: بهردمهكهى خپههئدا كردى

بهههئام.

تَلَمَلَمَ: بۆ موتاومعهى (لَمَلَمَ) دى.

الْمَلَمَ: سوپاى زۆرو كۆيۆوه (حي الملم)

گەرپكى كۆيۆوه قهرمبائخ.

الْمَلْمُومُ: كۆمهئو تاقم و پىپ.

الْمَلْمَمَ: (رجل مَلْمَمَ) پياوى تىكسمرپا

(شعر مللم) قزى چهوركراو.

الْمَلْمَمَةُ: دەرگوتري: (كثيرة مَلْمَمَة)

دهسته سمربازى گردهومبوو ە (ناقة

مَلْمَمَة) حوشترى كهتمو گۆشتن ە

(صخرة مَلْمَمَة) بهردى خپرو

گۆئاسا، خپركراو.

لَمَ الشَّيْءُ لَمًا: شتهكهى چاك و خيرا

كۆكردهوه ە دەرگوتري: (لَمَ الله شَعْنَهُ)

خودا كاروبارى بۆ رېك و پېك و

كۆكراوه كرد ە خزم و كهسو كارى

دووړه ولاتى بۆ گرکردنهوه.

لَمَ فُلَان: هاتهلاى فلانكەسو بوو به

ميوانى.

لَمَ فُلَان: فلانكەس توشى جۆره شېتييهك

هات ە (فهو مَلْمَمَ).

الْمُ الشَّيْءُ: شتهكه نزيك بۆوه.

الْمُ بِالْعَرَمِ عَلَيْهِم: هاتهلاى خهلكهكهو

ماوميهكى كورت لايان مايهوه.

الْمُ بِالْمَعْنَى: ماناى شتهكهى زانى.

الْمُ بِالطَّعَامِ: زۆرى خواردنهكه

نهخوارد.

الْمُ بِالْأَمْرِ: زۆر لهكارهكهدا قول نهبۆوه

نهجووه بنج و بناوانى.

الْمُ فُلَان: فلانكەس تاوانى بچوكى

نهنجام دا ە يان لهگوناهى بچوك

نزيك كهوتهوه.

الْمُ الْغُلَامُ: كورپكه نزيكه بالغ بى و پى

بگا ە دەرگوتري: (هذه ناقة قد أَلَمَّتْ

للکبر) حوشترىكه نزيكه پير بى.

أَلَمَّتِ النُّخْلَةُ: خورماكه خهرپكه

بهردمهكهى شيرين بى و پى بگا ە

(فهي مُلِمٌ وَمُلِمَةٌ).

الْمُ الشَّعْرُ: قزى سمرى لهنهرمايى

گوپچكهى تىپهرين ە بهمانا وشهى

(كاد)مش دى ە واته دمبيته پهكيك

له ئهفعالى موقارمبه.

لَمَّ الشَّعْرُ: قَزَى چه ورکردن ۵ (فهر مُلَّم).

إِلْتَمَّ بِالْقَوْمِ: هاتهلای خه لکه که مو بوو به میوانیان.

الْأَمَّةُ: همرشتیک جیگای ترس بی و مگوو درندمو مارو دوپشک و شتی و ا ۵ چاوی بیس.

الْمَامُ: چاوپیکه و تنو به یه ککه یشتنی که م خایه ۵ دهگوتری: (هو یزورنا لِمَاماً) نهو تاوتاوو دیته لامان و ده بیته میوانمان.

الْمَمُّ: گوناھی بجوک ۵ نزیک بوونه و له گوناھ ۵ جوړیک له شیتی که توشی مروؤ دهبی و دهمدمه دهیگری ۵ همرؤ دهگوتری: (كان ذلك منذ شهر أو لَمَمِه) نهو مانگیك یان نزیک له ماوهی مانگ دهبی.

الْمَمَّةُ: ناخووشی و چورتم ۵ پوژگار ۵ دهگوتری: (أعيذه من حادّات المَمَّة) په نادهمگرم به خودا له کارساتی پوژگار ۵ دهست لیومشانندی جندوکه ۵ دهگوتری: (أصابته من الجُن لَمَّة) دهست لیومشانندی جندوکه ی توشبووه ۵ (جندوکه دهستی لی و هساندووه) دهگوتری: (للشيطان لَمَّة) شهیتان دهست لیومشانندی هیه، ختوکه و

جَنَهْ جَنَهْ هیه ۵ همرؤ وشه ی (الْمَمَّة) به مانا خه لکی کوپووه دی، شتی کوپووه ۵ دیداری که م ۵ (ك: لِمَام).

الْمَمَّةُ: هاوهل و هاوری. الْمَمَّةُ: قَزَى سهر که له نمرمای گویچکه تیبه ری ۵ (ك: لِمَم و لِمَام).

الْمَلَمُّ: شتی به هیزو پته و کوکه رموه له همر شتیک بی ۵ دهگوتری: (رجل مِلَم) پیاویکی به تواناو لیها تووه خزم و کهس و کاری خو ی گرد کردونه و نه بیشتووه پهرته وازه بن (رجل مِلَم) پیاویکه خیرو پیاومتی هه موو کهسی گرتوته و. الْمَلَمَّةُ: به لاو کاره ساتی ترسانک و جهرگی.

الْمَلَمُوم: کومه لگای خرپوه بوو ۵ دهگوتری: (رجل ملوم) پیاویکه کارمکانی پیک و پیک کوکراوه ۵ پیاویکی شیت.

لَمًا: حهرفی جهزم و نه فی و قهلبه ۵ دهجیت سهر فیعلی موزاربع و مه جزومی دهکا.

لَمًا: دهگوتری: (مايلمر فَمُ فلان بكلمة) فلانکس گوی ناداتی و به لایه و گرنگ نیه ج دهلی و چه نالی. لَمَا الشَّيْئُ لَمَرًا: شته که ی هه موو هه لگرت.

أَلْمَى عَلَى الشَّيْءِ: شته‌کە‌ی برد.

الْمَةُ: کۆمه‌نه پیاو یان کۆمه‌لێک

نافرمت له‌سێ که‌سموه بۆ (ده)

هاوشانو هاو ته‌مه‌نو شیوه

دمگوتری: (لَيَزُوجُ كُلَّ إِنْسَانٍ لَّمَّتَهُ)

باههر که‌سه‌و هاوشانی خۆی بکاته

هاوسهری خۆی ۵ په‌چه‌ شکێنی و

مامۆستایی. دمگوتری: (لَكَ فِيهِ لَمَةٌ)

بۆ تۆ هه‌یه‌ له‌ فلانکە‌س دا

پێشه‌واپه‌تی و مامۆستایی له‌ژیانت

دا چاو له‌و بکه‌.

لَمِيَ الْغُلَامُ لُمِيًا: منداڵه‌که‌ لیوی ره‌ش

بوو ۵ هه‌روا دمگوتری: (لَمَتِ الْمَرْأَةُ)

نافره‌ته‌که‌ لیوی ره‌ش بوو.

لَمِيَ لَمِي: به‌مانا (لَمِيَ) دێ ۵ (فهو أَلْمَى

وهي لَمِيًا) ۵ ده‌شگوتری: (لَمِيتِ الشَّقَّةُ)

لیۆمه‌که‌ مه‌یله‌و ره‌ش بوو.

لَمِيَ الشَّجَرُ: دره‌خته‌که‌ سیبه‌رمکه‌ی ره‌ش

بوو.

تَلَمَّتِ الْأَرْضُ بِهِ وَعَلَيْهِ: زه‌وییه‌که‌

دایپۆشی.

الْأَلْمَى: (ظَلَّ أَلْمَى) سیبه‌ری چڕو ره‌ش

دیمه‌ن.

ظَلَّ أَلْمَى: سیبه‌ری فێنک ۵ (رَمَحَ

أَلْمَى): پمبیکێ ئه‌سمه‌رو په‌ه‌وو ره‌ق.

الْأَلْمَى: گه‌م پمگیه‌که‌ له‌لیودا ئه‌م

پمگه‌ بۆ لیو زۆر په‌سه‌نده‌.

الْمِيَاءُ: (شفه‌ لمياء) لیوی که‌م خوی‌نو

ته‌نک ۵ (لثة‌ لمياء) پوکی که‌م خوی‌ن ۵

یان که‌م گوشت.

لن: چه‌رفی نه‌صب و نه‌فیه‌ بۆ زه‌مانی

داهاتوو.

لَهَبَ الرَّجُلُ لَهَبًا: پیاومه‌که‌ تینوی بوو (فهو

له‌بان وه‌ی له‌بی).

الْهَبَ الْبَرَقُ: هه‌وره‌بروسکه‌که‌ درێژه‌ی

کی‌شا.

الْهَبَ الْفَرَسُ: ئه‌سه‌په‌که‌ غارکردنه‌که‌ی

درێژه‌ی کی‌شاو ته‌پ و تۆزی

به‌رپاگرد.

الْهَبَ فِي الْكَلَامِ: قسه‌ی به‌خێرایێ کرد

۵ ده‌شگوتری: (أَلْهَبَ لِلْأَمْرِ) بۆ

کارمه‌که‌ وروژاندی ۵ هه‌ئینا بۆ

کارمه‌که‌.

الْهَبَ النَّارَ: ئه‌گره‌مه‌که‌ی هه‌لگیرساندو

بلی‌سه‌ی سه‌ند، گری به‌رز بۆوه.

إِلْتَهَبَتِ النَّارُ: ئاگره‌که‌ هه‌لگیرسا.

إِلْتَهَبَ عَلَى فُلَانٍ: رقی له‌فلانکە‌س

هه‌ئساو لیی سوربووه ۵ ده‌شگوتری:

(فُلَانٌ يَلْتَهَبُ جُرْعًا) فلانکە‌س

له‌برسان ناوسکی هه‌لده‌مقرچی و

گری لی ده‌بیته‌وه.

تَلَهَبَتِ النَّارُ: ئاگره‌که‌ هه‌لگیرسا.

الْأَلْهَبُ: راپه‌رینی ئه‌سه‌په‌ بۆ غاردان

تا ته‌پ و تۆز به‌رپا ده‌کا.

اللُّهَابُ: تینوایه تی. **لَهْتَ الْکَلْبُ لَهْتَ وَأُلهَا:** سهگه که زمانی
 دهرکیشا لهگهرمان یان له تینوان.
اللُّهَابَةُ: پوشاکیکه بهردی تیده خری بؤ
 تهرزوگردنی لاباری که زاوه یان
 لاباری سهرپشتی ولاخ.
اللُّهَبُ: بوشایی نیوان دوو کیو ۵
 دیمه نی کیو که وهکوو دیوار دیته
 بهرچاو و ناتواندری کهس بجیته
 سهری ۵ لادرو کاریز له ژیر زهوی
 دا.
اللُّهَبُ: بلئسهی ناگر ۵ لای سهری
 بلئسهی ناگر ۵ له بواری کیمیدا
 بریتیی له ناگریک که له
 هه لگیرسانی ناگریکی تر بهیدا ببی
 یان له گرگرتنی بوخاریک که
 هه لگیرسابی ۵ دوکه نی ناگر.
اللُّهَبَان: بهر سه نندی گهرما ۵
 تینوایه تی ۵ (یوم اللهبان) پوژی زور
 گهرم ۵ پوژیکی گهرم.
اللُّهَبَةُ: تینوایه تی ۵ درهوشانه وهی
 پیستی جهسته.
اللُّهَبُ: گهرمی ناگر.
اللُّهَبُ: شوخ و شهنگ و زور جوان ۵
 پیای توکن.
اللُّهَبُ: قوماشیک زور سورنه بی.
اللاهوت: خودایه تی، سروشتی خودایی
 ۵ وهکوو چوون (التاسوت) ناوه بؤ
 سروشتی ناده میزادیی.

لَهْتَ الْکَلْبُ لَهْتَ وَأُلهَا: سهگه که زمانی
 دهرکیشا لهگهرمان یان له تینوان.
لَهْتَ الرَّجُلُ: پیاوکه ماندوبوو (فهو لهنا
 وهی لهنی).
إِلْتَهَتْ الْکَلْبُ وَغیره: بهمانا (لَهْتَ) دئ.
اللُّهَاتُ: گهرمی تینوایه تی لهدهرون دا
 ۵ دهشگوتری: (هر یقاسی لهات
 الموت) نمو نازاری مردن دهچیژی.
اللُّهَائِي: کهسیک زور خالی سوری
 بهروخساره وه بن ۵ دهمو چاوی
 زیبکاو بن.
اللُّهَةُ: تینوایه تی ۵ ماندوبی.
لَهَجَ بِالْأَمْرِ لَهَجًا: وهگری کارکه بوو،
 بهردهوام بوو له سهری و باری
 بهنیشه که وه گرت ۵ (فهو لهج ولاهج).
لَهَجَ الْفَصِيلَ بضرع أمه: بیچومه گوانی
 دایکی گرت.
لَهَجَ الْفَصِيلَ أُمّه: بیچومه گوانی
 دایکه که ی گرتو دمیژی ۵ (فهو لهرج)
الَهَجَ بِالْأَمْرِ: بهمانا (لَهَج) دئ.
الَهَجَ فَلان: فلا نکس بیچوه نازه لهکانی
 گوانهکانی دایکیان گرتو شیریان
 مزی.
الَهَجَ الْفَصِيلَ: دهمینی لهدهمی
 بیچومهکان کرد بؤ شهوهی نهتوانن
 گوانی دایکیان بمزن.
لَهَجُهُ: زهلاتمو موقه بیلاتی دهرخوارد دا.

لَهْوَجَ الشَّيْءِ: شته‌ک‌ه‌ی به‌شی‌و‌م‌ه‌ک
ه‌ی‌شته‌و‌ه نه‌باش ه‌ای‌م‌ی کرد‌بو‌و
نه‌ب‌ه‌ره‌ل‌ل‌ای کرد‌بو‌و.

لَهْوَجَ الطَّعَامِ: خ‌وار‌د‌ن‌ه‌ک‌ه‌ی باش
نه‌ک‌ول‌اند ه‌ه‌رو‌ا دم‌گ‌وت‌ری: (حدیث
مل‌ه‌وج ق‌س‌ه‌ی نه‌چ‌ه‌س‌پ‌او، ق‌س‌ه‌ی‌ک
ب‌ه‌ی‌ی ل‌ی و‌رد‌بو‌و‌ن‌ه‌و‌ه ب‌ی‌ز‌ر‌ای‌ی).

تَلَهْوَجَ الشَّيْءِ: ب‌ه‌پ‌ه‌له شته‌ک‌ه‌ی کرد.
تَلَهْوَجَ اللَّحْمِ: گ‌و‌شته‌ک‌ه‌ی نه‌ک‌ول‌اند.
إِلْهَاجَ الشَّيْءِ: شته‌ک‌ه‌ه‌ن‌د‌ی‌ک‌ی
ت‌یک‌ه‌ل‌و‌ی ه‌ن‌د‌ی‌ک‌ی بو‌و ب‌ه‌ت‌ه‌و‌ا‌و‌ی
خ‌ه‌س‌ت نه‌بو‌وه.

إِلْهَاجَتِ عَيْنُهُ: چ‌او‌ی ل‌یل و‌ ب‌ی‌ل بو‌و‌ن
بو‌خ‌ه‌و.

اللَّهْجَةُ: ز‌مان، ز‌ار‌او‌ی ز‌ک‌ما‌ک‌ی م‌ر‌و‌ف‌ه
دم‌گ‌وت‌ری: (ف‌لان ف‌ص‌یح الل‌ه‌ج‌ة):
ف‌لان‌ک‌ه‌س ز‌مان‌پ‌ه‌و‌ان‌ه ه‌ش‌ی‌وه ز‌ار‌او‌ه
ه‌چ‌ه‌ر‌م‌س‌ی ق‌س‌ه‌ک‌ه‌.

اللَّهْجَةُ: ز‌ه‌ل‌ات‌ه‌و م‌و‌ق‌ه‌ب‌ی‌ل‌ات‌ی پ‌یش
ن‌ان‌خ‌وار‌د‌ن، د‌ه‌ق ب‌ه‌ما‌نا (اللَّمْجَةُ) د‌ی.
الْمُلْهَجُ: ک‌ه‌س‌یک ب‌ن‌و‌ئ‌و پ‌ال‌ب‌ک‌ه‌و‌ئ‌و
ن‌ه‌ت‌وان‌ی ن‌یش ب‌کا.

لَهْدَهُ اِمْلُ لَهْدًا: ک‌و‌ل و‌ ک‌و‌ل‌ب‌ار ت‌ین‌ی بو‌
ه‌ی‌نا‌و پ‌شت‌ی چ‌ه‌ما‌ند ه‌ (ف‌ه‌و مل‌ه‌و‌ة
و‌ل‌ه‌د).

لَهْدَ دَابَّتِهِ: و‌لا‌خ‌ه‌ک‌ه‌ی تا‌و‌دا، د‌ن‌ه‌د‌م‌ن‌ه‌ی دا
بو‌ئ‌ه‌و‌ی خ‌ی‌را ب‌رو‌ا.

لَهْدَ فُلَانًا: پ‌اش‌ه‌و پ‌اش پ‌ال‌ی
ب‌م‌ف‌لان‌ک‌ه‌س‌ه‌و‌ه نا‌و دم‌ری کرد‌و ب‌ی
پ‌ی‌زی ب‌ه‌رام‌ب‌ه‌ر کرد.

لَهْدَ مَا فِي الْإِنَاءِ: ئ‌ه‌و‌ی ل‌ه‌ق‌اپ‌ه‌ک‌ه‌دا بو‌و
خ‌وار‌د‌ی و‌ ل‌س‌ت‌ی‌ه‌و‌ه.

أَلَهْدَ الرَّجُلُ: پ‌ی‌او‌م‌ک‌ه‌ س‌ت‌ه‌م‌ی کرد.
أَلَهْدَ إِلَى الْأَرْضِ: د‌ا‌ه‌ی‌ز‌ای‌ه س‌م‌ر ز‌م‌و‌ی
پ‌ال ک‌ه‌وت.

أَلَهْدَ بِهِ: گ‌ال‌ت‌ه‌ی پ‌ی‌ کرد.
أَلَهْدَ بِفُلَانٍ: ف‌لان‌ک‌ه‌س‌ی گ‌رت‌و ی‌ه‌ک‌ی‌ک‌ی
ت‌ری دم‌گ‌ دا ل‌ی‌ی ب‌دا ه‌ ف‌لان‌ک‌ه‌س‌ی
ف‌ی‌زی و‌ه‌ل‌ام‌دان‌ه‌و‌و ق‌س‌ه‌ک‌رد‌ن کرد.

الْلَهْدُ: پ‌ی‌او‌ی ق‌ون‌گ‌ر‌ان‌ی ز‌ه‌ل‌یل و‌ ب‌ی
دم‌س‌ه‌ل‌ات ه‌ دم‌ر‌د‌ی‌ک‌ه‌ ت‌وش‌ی ف‌ا‌ج‌و
ر‌ان‌ی م‌ر‌و‌ف‌ه دم‌ی‌.

الْمُلْهَدُ: (ر‌ج‌ل مُلْهَدٌ) پ‌ی‌او‌ی‌ک‌ه‌ ه‌ی‌ج‌و
پ‌و‌ج‌و ب‌ی دم‌س‌ه‌ل‌ات ل‌ه‌ب‌ه‌ر دم‌ر‌گ‌ای
م‌ال‌ان دم‌ر دم‌ک‌ر‌ئ‌و پ‌ال‌ی پ‌ی‌وه دم‌ن‌ری.
لَهْدَمَ الشَّيْءِ: شته‌ک‌ه‌ی ب‌ر‌پ‌ه‌و‌ه،
د‌و‌ول‌ه‌ت‌ی کرد.

تَلَهْدَمَ الشَّيْءِ: شته‌ک‌ه‌ی ب‌ر‌پ‌ه‌و‌ه،
د‌و‌ول‌ه‌ت‌ی کرد ه‌ خ‌وار‌د‌ی.

الْلَهَادِمَةُ: د‌زو چ‌ه‌ر‌د‌ه.
الْلَهْدَمُ: ه‌م‌ر‌ش‌ت‌یک ب‌ر‌ن‌د‌ه ب‌ی (د‌دان،
ک‌ه‌ل‌ب‌ه، ک‌ی‌رد، ش‌م‌ش‌یر) ه‌ دم‌گ‌وت‌ری:
(س‌یف لَهْدَمٌ) ش‌م‌ش‌یر‌یک‌ه ت‌ی‌زه.

لَهَزَ الشَّيْبُ فُلَانًا: پ‌یری ل‌ه‌ف‌لان‌ک‌ه‌س‌ دا
دم‌ر‌ک‌ه‌وت ه‌ دم‌گ‌وت‌ری: (لَهَزَةُ الشَّيْبِ)

پیری تیکه لاوی بووهو موی سپی
بهسهر و پیشی دا بلاو بوونهوه ه (فهر
ملهرز).

لَهَز القوم: تیکه لاوی خه لکه که بوو چوو
ناویانهوه.

لَهَز فلاناً بالرمح: بهر مپ له سنگی
فلانکه سی دا.

لَهَز فلاناً: به مسته کوله لهسهر و گوڭلاکی
فلانکه سی دا.

لَهَز البعير: لالفاوی حوشر مکهی
نیشانه کرد.

لَهَز الفصيل أمه: بیچومکه لهکاتی
شیر خواردنی دا قوچی لهگوانی
دایکه که هی هلدندا بوئه وهی شیری
بداتی.

لَهَز فلاناً: به هه موو دهستی
له لاشه ویله و لاملی دا.

اللهاز: کیو یان ته پو لکه که ریگا
تهنگ بکه نهوه.

اللهاز: پینه یه که کونی گه وری پی
تهسک دمکریته وه ه دمگوتری:
(صَبَقَ البكرة باللهاز).

اللَهَز: به هیز.

اللَهَز: لاشه ویله.

المِلَهَز: نه وهی مسته کوله و شه بلاغه
له لاشه ویله و نه ستوو لاملی خه لک
دمدا.

المَلَهَز: تیکسمر او.

لَهَز فلاناً: لاشه ویله ی هه نکاوت.

لَهَز الشيبُ خديه: پیری و موی سپی
لهسهر لارومه تی پهیدا بوون ه
دهسگوتری: (لَهَزَمَ الشَّيْبُ) پیری و
موی سپی لهسهر لارومه ته کانی
پهیدا بوو.

اللَهَزِمَةُ: ئیسقانی لاشه ویله ه
به هه ردوو لا دمگوتری (هزمتان).

لَهَسَ على الطعام لَهْساً: پاله په ستوی
لهسهر خواردنه که کردو هه ولی زوری
دا بیگاتی بوئه وهی بیخواو
بیلیستیته وه.

لَهَسَ الصبي ثدي أمه: مندا لکه به دهست
لهمه مکی دایکی داو نه میزی.

لَاهَسَ على الشيء: بو شته که ی چوو
هه ولی دا بیگاتی و سوور بوو لهسهر
به دهسته یانی ه دمگوتری: (لَاهَسَ
على الطعام) فلانکهس خوی کوتاو
هه ولی دا بگاته سمر خواردنه که ه
همروا دمگوتری: (فلان يلاهِسُ بني
فلان) فلانکهس هه میشه دهجیته
سمر سفره و خوانی خیلی فلان.

اللهاس: خواردنی که م.

اللهاسة: به مانا (اللهاس) دی.

اللَهْسَةُ: دمگوتری: (ما لك عندي لَهْسَةٌ)
نه تو هیچت لای من نییه.

لَهْسَمَ مَاعِلَى الْمَائِدَةِ: جى له سهر
سفرمكه بوو خواردى.

اللَّهْسَمُ: دمرأوى شىوى تهنگ ه (ك:
لهاسم).

لَهَطَتِ الْأُمُّ بِهِ لَهْطًا: دايكى به وهلهدى
هينا ه دمگوترئ: (لَعَنَ اللَّهُ أَمَّا لَهَطَتْ
به) نهفرين لهو دايكهى نهوى
به وهلهدهيئاوه.

لَهَطَ فُلَانٌ: فلانكس به دهستو بهقه مچى
ليى دا.

لَهَطَهُ: ليى دا، به بهرى دهستى
شه بلاغهى ئى دا.

لَهَطَ الشَّيْءُ بِالْمَاءِ: به ناو لهفلانى دا ناوى
لهفلان گرت.

لَهَطَ بِهِ الْأَرْضُ: به زموى دا دا.

لَهَطَ فُلَانًا بِسَهْمٍ: تيرى لهفلانكس گرت.

لَهَطَ الشَّرْبُ: قوماشهكهى درو.

الْلاَمِطُ: كه سيكه بهردمرگاي خوى ناو
رشتين بكاو بيمائى.

لَهَجَ فُلَانٌ لَهَجًا وَلَهَاجَةً: فلانكس وهلامى
نارد بولاي هه موو كهس.

لَهَجَ فِي الْكَلَامِ: لهقه كردن دا دريژمى دايه.
تَلَهَجَ فِي كَلَامِهِ: زورى قسه كرد، زور
بلى بوو.

اللَّهَاجَةُ: بى ناگايى ه دمگوترئ: (رجل
فيه لهاعة) پياويكه بى ناگايى
تيدياوه.

اللَّهَيْمَةُ: به مانا (اللَّهَاعَةُ) دئ ه
تهمبهئى و بى ناگايى ه دمگوترئ:
(في فلان لهيمه) فلانكس لهكرين و
فرؤشتن دا گيلى و نهقاميهكى پئوه
دياره هه ميشه زمردمكا.

لَهْفَ عَلَى الْفَائِتِ لَهْفًا: خه مو خهفهتى بو
شته فهوتاو مكه دمربرى ه (فهو لهف
ولهيف ولاهف ولهفان) ه (وهي لاهف
ولاهفه ولهفى) ههروا دمگوترئ: (هو
لاهف القلب) نهو دل سوتاوه.

لَهْفَ لَهْفًا: سته مى ئى كرا ه (فهو ملهرف).
ألَهْفَ: چليىس بوو ههئپهى بو كرد.

لَهْفَ: هاوارى بو برد ه هاناي برده
به.

لَهْفَ فُلَانٌ نَفْسَهُ وَأُمَّهُ: فلانكس
دايكه پزوى كرد وتى: دايه گيان!
دايكه پزؤ، بو خؤم پؤ.

تَلَهَّفَ عَلَى الْفَائِتِ: خه مى فهوتاو مكهى
خوارد ناخو ئوفى بو كرد.

اللَّهْفُ: غه مو ناو ههسرهت ه
دمگوترئ: (يَالَهْفَ فُلَانٌ) ناى داخى
به جهه رگم بو فلانكس ه
دهشگوترئ: (يا لهفى عليه) داخو
ناسؤرم بؤى، بو نهمانى.

اللَّهْفَانُ: غه مبار ه كؤست كهوتو.
اللَّهْفَةُ: دمربرىنى غه مو نارپهحهتى
لهسهر فهوتانى شتيك، لهدهستدانى
خؤشهويستك.

الْهَيْفُ: ستم لیکراو ناچار بوو
بوئوهوی هاوار بکاو خهم و پهزاره
دمربړئ ۵ دمگوترئ: (رجل هيف
القلب) پیاوړکی دل سوتاو ۵ دل
برزاو.

الْمَلُوفُ: بهمانا (الْهَيْف) دئ.

لَهَقَ الشَّيْءُ لَهَقًا: شتهکه سپی بوو ۵ (فهر
لَهَقَ وَلَهَقَ).

لَهَوَقَ فلان: فلانکس شتیکی دمرخست
لهسروشستی دا نیه ۵ چه ند
پموشتیکی جوان دهخاته پال خوۍ
که تیندا نین.

لَهَوَقَ الْعَمَلُ أَوْ الْكَلَامُ: کردارمکهی باش
نه نجام نه دا ۵ قسه گانی بهرئک و
پیکی نه کردن.

تَلَهَّقَ الشَّيْءُ: شتهکه سپی بوو.

تَلَهَّقَ الرَّجُلُ: پیاوکه زوری گوت و
دریزهۍ به قسه گانی دا.

تَلَهَّقَ: بهمانا (لَهَوَقَ) دئ ۵ ماستاوچی
بوو.

الْهَاقُ: گای سپی ۵ همرشتیک سپی بی
۵ دمگوترئ: (أبيض لهاق أو لهاق)
سپی زور سپی.

الْمَلَهَقُ: (شئ مَلَهَقُ اللون) شتیکه رمنگی
زور سپیه.

لِهَمَ الْمَاءُ لَهْمًا: ناوکهۍ خواردوه.

الْهَمَةُ الله خَيْرًا: خودا خیرو چاکهۍ
خسته دلیهوه ۵ فیری کرد.

إِلْتَهَمَ الشَّيْءُ: بهیه کجار شتهکهۍ قوت
دا، ناودیوی کرد.

إِلْتَهَمَ الْفَصِيلُ مَافِي الضَّرْعِ: بیچوه
نازه له مکه چی له گوانی دایکی دا
بوو خواردی.

أَلْتَهَمَ لَوْنُهُ: رمنگی گؤړا.

تَلَهَّمَ الشَّيْءُ: بهیه کجار شتهکهۍ قوت
دا.

إِسْتَلْهَمَ الله خَيْرًا: داوای له خودا کرد
خیرو همر بخاته ناو دلیهوه.

الإِلْهَامُ: نهومیه شتیك بهاویرزیده ناو
دلوهو دمرن پیی نارام بگری،
هاویشتنی ئیلهام بو ناو دلهاکان
حالتیک و پلهو پایمه که
پهرو مردگار تاپهتی دمکا به
هه ندیک له بنده هه لیزارد مکانی.

الْإِلْهَامُ: (جیش لَهَام) سوپایمکی گه وره،
و مگوو نهوه هه موو شتیك قوت بدا.

الْلَهْمُ: به ته مهن، ته مه ندریز.

الْلَهْمُ: زور خور.

الْلَهْمُ: خاوهن خیرو بیری زور،

به خشندهو سهخی ۵ نه سپی په سهن
۵ مروقی وه جا خراذه ۵ دمگوترئ:

(رجل لَهْم) پیاوړکی راندروستو

به خواراوه ه ههروا وشه (اللهم)

ناوه بۆ دهریای گهورمو ناو زۆر.

اللَّهُمَّ: زۆر خۆر.

اللَّهُمَّ: (أُمُّ اللَّهِم) به لاو کارسات ه

لهرزوتا ه مردن ه (لهم روموه که

مردن خه لک و زینده مومر قوت

بدات).

اللَّهُمَّ من الرجال: پیاوی زۆر خۆر.

اللَّهُمَّ من الرجال: پیاوی زۆر خۆر.

اللَّهُمَّ: نه سهی په سهن، پیاوی

وه جاخزاده و جوست و چالاک.

اللَّهُمَّ: به مانا (اللَّهُم) دئ ه خیرمو

مه ندو نانبد، سوپای زۆر ه

حوشتریک شیر زۆر بی ه هه وریک

بارانی زۆر ببارین ه ژماره ی زۆر

له ههر شتیک بی.

اللَّهُمَّ: به مانا (اللَّهُم) دئ ه

دمگوتری: (جلل للهيم) حوشتری

گه ده زل ه (ك: همام).

لَهُنَّ: شتیک به دیاری بۆ هینا

له سهفه ر ه که هاته وه له سهفه ر

خواردنیکی به دیاری دایه.

لَهُنَّ: زه لاته وه موقه بیلاتی پێش

نانخواردن پێدا ه یان که له سهفه ر

هاته وه خواردنیکی به دیاری بۆ

هینا.

لَهُنَّ: نه وه دیاریه یه به موسافیر

که هاته وه دمیدا به خوشه و یستی ه

زه لاته وه موقه بیلات که پێش

نانخواردن کابرا خۆی پێوه

دمخافین ه دمگوتری: (ما

وجدت الماشية إلا لَهْنَةً) نازه له کان

له مومری زۆر که میان دمست کهوت.

لها بالشين لَهْنًا: یاری به شته که کرد.

لَهْتِ المرأة الى حديث صاحبها: ناهرته که

به قسه ی دمسته خوشکه که ی سه رسام

بوو جوان گوئی بۆ گرت.

لها عَنِ الشَّيْنِ لَهْنًا وَلِهَانًا: بروی

شته که ی ناو باسی نه کردوه.

لَهْيَ به لَهْ: خوشی و یست.

لَهْيَ عَنِ الشَّيْنِ: بروی شته که ی ناو باسی

نه کردوه.

ألهي فلان: فلانکهس به خششی زۆر

بوو.

ألهاء اللَّعِبُ عَن كَذَا: گالته وه یاری نه وه

شته ی له یاد برده وه.

ألهي الرَّحَى: لویچیک دانمو لته کرده

ناو زارکی دمستارمکه بۆ نه وه

بیهاری ه دمگوتری: (ألهيت فلان

لهرة من المال) شتیکم مال و سامان

دایه فلان.

لاهي الشَّيْنِ: له شته که نزیک بۆ وه ه

شته که ی له خۆی نزیک کردوه.

لاهي الغلامُ الفطامُ: مندالکه له کاتی

شیر لی برینه وه نزیک بۆ وه.

لَاهِي فَلَانًا: كَيْشِي له گهل فلان نايه وه
 ه چاگهي دايه وه بهرامبهر پياووتي
 نهو نه ميش پياووتي له گهل
 كرده وه.

لَهَا بَكْذَا: بهو شته به لگهي بو
 هي نايه وه، بهو شته پاساوي بو
 هي نايه وه.

إِنْتَهِي بِالشَّيْءِ: ياري به شته كه كرد.
 إِنْتَهِي عَنْهُ بغيره: به شتي تر مه شغول
 بوو نه مي له ياد چوو.

تَلَاهِي بِالْمَلَاهِي: به ناميري ياري كردن
 يان به ياري كردنه وه مه شغول بوو.
 تَلَاهِي الْقَوْمَ: خه لكه كه ياريان له گهل
 يه كتر كرد.

تَلَّهِي بِالشَّيْءِ: ياري بهو شته كرد ه
 پاساوي به شته كه هي نايه وه.
 اسْتَلَّهِي صَاحِبَهُ: هاو ده كه ي پراگرت،
 هه لويسته ي پي كرد ه چاوهر واني
 كرد.

اسْتَلَّهِي الشَّيْءَ: زوري لهو شته
 ومدهست هينا.

الْأَهْوَةُ: شتيك مروف ياري پي بكاو
 خو ي پي بخافليني ه دهگوتري:
 (بَيْنَهُمُ أَهْوَةٌ يَتَلَاهَوْنَ بِهَا).

الْأَهْيَةُ: به مانا (الْأَهْوَةُ) دي ه قسه و
 حيكايه تيك كاتي پي به سهر بهري و
 خو تي پي بخافليني.

اللَّهَاءُ: نه ندازه ه دهگوتري: (هم هاء
 مائة) نه وان نه ندازه ي سه د گهس
 دهين.

اللَّهَاءُ: نَالُو ه نهو گوشته ي به سهر
 گهرومويه يان زمانه بچكوله ه (ك:
 هَوَات وَلَهِيَات وَفِي وَلَهَاءُ) دهگوتري:
 (فَلَانٌ نُسِدُ بِهِ هَوَاتِ النَّغُورِ)
 فلانكس كه لين و كوني سهر
 سنوري لي دهگيرين.

اللَّهُوُ: گالته و گهپ ه ههر شتيك ياري
 پي بكري و مروف خو ي پي بخافليني
 ه ته پل و دهف.

اللَّهُوَةُ: به خشش ه باشترين دياري و
 به خشش ه دهگوتري: (إِشْرَاهُ
 بِالْهُوَةِ مِنْ مَالِهِ) به چنگه پارميه كه
 كړي ه هزار دينار هزار درهم ه
 ليجه دانه وپله كه دهگريته زاركی
 دهستاره وه.

اللَّهُوَةُ: به مانا (اللَّهُوَةُ) دي ه ناهرمتيك
 پياو له گه لي رابويري.

اللَّهُوُ: دهگوتري: (فَلَانٌ لَّهُوٌ عَنْ الْخَيْرِ)
 فلانكس زور پشت له خيرو
 پياووتي دهكا ه شويني ياري
 (ياريگا).

الْمَلْهِي: شويني ياري و رابواردن ه
 دهگوتري: (هَذَا مَلْهِي الْقَوْمِ) نه مه
 شويني مانه وه ي خه لكه كه يه ه (ك:
 الملاهي).

الْمَلَاهِي: نامیری یاری و رابواردن و خو
خلافتانیدن و وهکوو عودو کهمان و
سازو سهمتور.

الْمُلْهَاءُ: شانوانامه یهکی بهخشان نامیز
پان هونراوه، باسی عهیب و عاری
خه ئک دمکا بهشیوهی گالته جاری.

لَهْوَج: برپوانه مادهی (لَهَج).

تَلَهْوَج: برپوانه مادهی (لَهَج).

تَلَهْوَق: برپوانه مادهی (لَهَق).

لَو: حهرفی شهرته.

لَابَ الرَّجُلُ أَوْ الْبَعِيرُ لَوْبًا وَلَوْبَانًا:

پیاومکه تینوی بوو و بهدهوری
ناومکه دا خولایه وه و تینوایه تی تی
بو هیئا بوو دمستی نه دمگه ییه ناوه که
و (فهو لَوْب) و (ك: لَوْب).

الْأَبْ فَلَان: فلانکس خوشترمکانی
بهدهوری ناومکه دا خولانه وه
تینویان بوو دمیان نه دهگه یه
ناومکه.

لَوْبُ الشَّيْءِ: شته که ی تیکه لاوی شتی
بوندار کرد، پان شتی بونخوشی
له شته که ههئسو.

الْمَلَابَةُ: گاران ه خوشتری کو بووهی رهنگ
رمش و زموییه که خاکه که ی بهرداوی
بی و بهردمکانی رمش بن و (ك:
لابات و لاب).

الْوَب: ههنگ و پارچه گوشت که له ناو
مه نهجه ل دا هه ئده خوئین.

الْوَيْتَةُ: قهومی که له گهل قهومیکی تردا
بژین و پرس و رایان بهیه کتر نه بی و
زموی بهرده لآن بهردمکانی رمش بن.
الْوَيْيَا: دانه ویله یه که، به کوردیش
هه رناوی (لوییا) یه جورمکانی زورن.
الْمَلَابُ: جوره بونیککی خوشه وهکوو
خه لوق و زمعه ران.

الْمَلُوبُ: ئاسنی بادراو.

لَات لَوْتُ: هه والی شتیکی دا که پرس یاری
لی ناکری لهو شته.

لَات فَلَانًا: مافی فلانکس که م کرده وه.

اللَّاتُ: بیتی که بوو له ولاتی تانیف هوزی
سه قیف دمیان بهرست برپوانه
مادهی (لَت).

لَات: وشه یه که به مانا (لَئْسَ) دئ و مانای
(نیه) دهگه یه نه و به تایبه تی دهجیته
سمر وشه ی (حین) و دهگوتری: (ولات
حین مناص) که له یناغه دا رسته که بهم
جوره بووه (ولات الحین حین مناص).

لَاثُ الشَّجَرِ وَالنَّبَاتُ لَوْتُ: درمخته که یان
رومکه که بهیه کدا هاتن و تیکه لآن و
(فهو لاث و لاث و لاث).

لَاثُ فَلَانٍ فِي الْأَمْرِ: فلانکس ته مبه لی
کرد له نه نجامدانی کارمکه دا و (مالاث
فلان ان غلب فلانًا) هیئده ی نه برد
فلانکس به سمر فلانکس دا زال بوو.

لَا تَعْنِ الْحَاجَةُ: نیشه‌ک‌ه‌ی به‌تم‌به‌لی
به‌پ‌پ‌وه برد.

لَا تَعْمَامَةُ عَلَى رَأْسِهِ: می‌زمری له‌س‌م‌ری
پی‌چاو به‌ستی.

لَا تَشْيِي: شته‌ک‌ه‌ی دوو‌جار دم‌وران
دم‌ور کرده‌وه و‌م‌کوو چ‌ون می‌زمر
به‌دم‌وری س‌م‌ردا ده‌پ‌ندری.

لَا تَشْيِي بِالشَّيْءِ: شته‌ک‌ه‌ی تی‌ک‌ه‌ل
به‌شته‌ک‌ه‌ی تر کرد.

لَا تَشْيِي فِي التَّارِبِ: شته‌ک‌ه‌ی له‌گ‌ل
وم‌ردا ه‌ ق‌و‌پ‌وی کرد.

لَا تَشْيِي: شته‌ک‌ه‌ی له‌ناو ناودا هی‌ناو
بر‌دو ده‌ستی پی‌دا‌ه‌یناو باش
ته‌ری کرد ه‌ (لَا تَشْيِي فِي الْفَمِ):
شته‌ک‌ه‌ی له‌ده‌می دا جو، هی‌نای و بر‌دی
ه‌ ده‌گ‌وتری: (لَا تَلُؤْأُ مِنْ كَلَامٍ)
قس‌ه‌یه‌کی به‌ت‌و‌پ‌ک‌ل و پی‌چو به‌نای کرد
پ‌وی نه‌ه‌ات ر‌اس‌ت‌ه‌و‌خ‌و و به‌ر‌ه‌وانی
قس‌ه‌که ب‌کا چون‌که قس‌ه‌که ش‌م‌رم‌ی لی
ده‌ک‌را.

لَا تَفْلَان: ف‌ل‌ان‌ک‌ه‌س له‌قس‌ه‌کردنی دا
هی‌واش بوو زمانی ک‌ولو ک‌و‌ل بوو،
لاوازو ش‌لو شی‌واو بوو ه‌ نه‌حم‌ه‌ق‌و
گ‌یل بوو ه‌ توشی شی‌تی بوو (ف‌ه‌ر اَلْوَرْتِ
وه‌ی ل‌و‌ئ‌اء).

الْأَث: ده‌گ‌وتری: (أَلِثْتُ بِهِ مَالِي)
مال‌ه‌ک‌م به‌نه‌مان‌ه‌ت لای نه‌و دانا.

أَلَوَّتِ الْأَرْضُ: زم‌وی له‌ژ‌ر پ‌وش‌و
به‌لاشی س‌الی ر‌ا‌بر‌دو دا گی‌ای ته‌ری
پ‌واند، ته‌ری پ‌وش تی‌ک‌ه‌لاو بوو.
أَلَوَّتِ النَّبَاتُ وَالشَّجَرُ: ر‌وم‌که‌که یان
دره‌خته‌که تی‌ک‌ه‌الان.

أَلَوَّتِ الشَّيْءُ: شته‌ک‌ه‌ی هی‌شته‌وه.
أَلَوَّتِ الْمَطَرُ النَّبَاتُ: بارانه‌که ر‌وم‌که‌کانی
به‌م‌لاو به‌ولادا خ‌ست.

لَوَّتِ الشَّيْءُ بِالشَّيْءِ: شته‌ک‌ه‌ی تی‌ک‌ه‌لاو
به‌شته‌ک‌ه‌ی تر کرد ه‌ ده‌گ‌وتری:
(لَوَّتِ الشَّيْءُ فِي الرَّابِ) شته‌ک‌ه‌ی له
خ‌و‌ل و‌م‌ردا.

لَوَّتِ الشَّيْءُ: شته‌ک‌ه‌ی له‌ناودا
ه‌ل‌گ‌ل‌و‌فت‌و ده‌ستی پی‌دا هی‌نا
تاب‌اش‌باش له‌گ‌ه‌ل ناو‌م‌که‌دا تی‌ک‌ه‌ل
بوو.

لَوَّتَ فُلَانٌ عَنْ كَذَا: ف‌ل‌ان‌ک‌ه‌سی له‌و شته
م‌نع کرد.

لَوَّتَ الْمَاءُ: ناو‌م‌که‌ی لی‌ل کرد.
إِلْتَأَتِ النَّبَاتُ: ر‌وم‌که‌که ه‌ه‌ن‌دی‌کی

له‌ه‌ه‌ن‌دی‌کی ه‌الاو تی‌ک‌ه‌چ‌ر‌ژان.
إِلْتَأَتِ الشَّيْءُ بِالشَّيْءِ: شته‌که
به‌شته‌ک‌ه‌ی تر تی‌ک‌ه‌ل بوو ه‌
ده‌گ‌وتری: (إِلْتَأَتِ الْخُطْرِبُ)
کار‌م‌سات‌ه‌کان تی‌ک‌ه‌ل بووون و تی‌ک‌
بوو‌نه‌وه.

إِلْتَأَتِ بِالْدمِ: به‌خ‌و‌ین ر‌م‌نگ بوو
خ‌و‌ینی ت‌ح ه‌ه‌لس‌وا.

إِلْتَاثٌ عَلَيْهِ الْأَمْرُ: کارمکانی لای تیکه‌ل و
پیکه‌ل بوون.

إِلْتَاثٌ فِي الْعَمَلِ: له کارمکه‌دا تمبه‌لی
کرد.

إِلْتَاثٌ فِي كَلَامِهِ: له به‌لگه هینانه‌ومکه‌ی
دا زمانی تیکه‌ل و پیکه‌ل بوو زمانی
تمه‌ل‌ی کرد.

تَلَوْتُ ثَرْبَةً بِالطِّينِ: قوماشه‌که‌ی قور‌پ‌وی
بوو، تم‌پ‌و ت‌وزو خشت و خ‌ولی
پی‌وه نیشت.

تَلَوْتُ الْمَاءَ، الْهَرَاءُ: ناو و هه‌واکه پیس
بوو مه‌واد‌ی زیانبه‌خش و نام‌ویان
تیکه‌ل بوو.

الْلَوَاتُ: په‌بینکه (نارد): که به‌که‌ول و
ش‌وی‌نی دانانی هه‌نگوتکه هه‌وی‌ره
ومده‌ک‌ری ب‌ونه‌وه‌ی هه‌وی‌ره‌که
پی‌وه‌ی نه‌ن‌ووس‌ی و نه‌و ناردی پی‌ی
دم‌گوت‌ری: په‌بینکه).

الْلَوَاةُ: به‌مانا (الْلَوَاتُ) د‌ی و
هه‌مرشتیک له‌شتی تر هه‌لب‌وس‌ری.

الْلَوْتُ: هی‌زو توانا و شه‌رو نه‌گبه‌تی و
شی‌وه به‌لگه‌یه‌ک له‌س‌مر پ‌ودا‌وی‌ک و
نه‌بی‌ته به‌لگه‌ی ته‌وا و دم‌گوت‌ری:

(لَمْ يَفْهَمْ عَلَى إِتْهَامِ فُلَانٍ بِالْجُنَايَةِ إِلَّا
لَوْثٌ) هه‌روا وش‌ی (الْلَوْتُ) ناوه ب‌و
برین و بانگه‌شه ب‌و قین و کینه
له‌یه‌ک‌تر.

الْلَوَكَةُ: گ‌یلی و هاره‌به‌تانی.

الْلَوَةُ: گ‌یلی و نه‌حمه‌قی و ش‌لو
شی‌وا‌وی و ته‌مه‌لی و زمان‌گیران و
ج‌وره شی‌تی‌یه‌ک و ت‌وی له‌په‌ر‌و
پیتال دورا‌و و دروست‌ک‌را و ب‌و یاری.

الْلَوِشَةُ: ک‌ومه‌ل و تاق‌می پیکه‌ات و
له‌ه‌وزو خ‌یلی جیا‌جیا.
الْلَيْثُ: دم‌گوت‌ری: (نات لَیْثٌ) روه‌کی‌که
تیکه‌لا‌وم و به‌س‌مر یه‌ک‌دا لال و پال
که‌وت‌وه.

الْمَلَيْثُ: ته‌مه‌ل له‌به‌ر قه‌له‌وی.
لَا حَ الْشَّيْنُ لَوْجًا: شته‌که‌ی له‌ده‌م دا هی‌ناو
برد، ج‌وی.

الْلَوْجَاءُ: پ‌یدا‌وی‌ستی و دم‌گوت‌ری: (ما
ت‌رکت فی صدره حوجاء ولا لوجاء إلا
قضيتها).

لَا حَ الشَّيْنُ لَوْحًا: شته‌که دم‌رکه‌وت و
دم‌گوت‌ری: (لا حَ الشَّيْبُ فِي رَأْسِهِ) پ‌یری
له‌سه‌ری دا دم‌رکه‌وت.

لَا حَ الرَّجُلُ: پ‌یاوه‌که ناس‌را و دم‌رکه‌وت و
(لا حَ لِي أَمْرِك) ک‌اری ت‌وم ب‌و پ‌ون ب‌وه
و (لا حَ النِّجْم) نه‌ست‌یرمه‌که دم‌رکه‌وت و
دره‌وشایه‌وه.

لَا حَ فُلَانٌ لَوْحًا وَلَوْحًا: ه‌لانکه‌س تین‌وی
بوو.

لَا حَ إِلَى الشَّيْنِ لَوْحًا: له‌دورمه‌وه ب‌و
شته‌که‌ی پ‌وانی.

لَا حَ الْعِطْشُ أَوْ السَّمَرُ أَوْ الْحَزَنُ فَلَانًا:

تینوایهتی یان سههقر یان خه مو
خه ههت فلانکهسی کزو کۆله وار کرد.

لَا حَ الْبَرْقُ: بروسکه چه خماخه ی دا.

لاحه ببصره: به چاو بینو و لئی گوم
بوو.

الْأَخَ الشَّيْئُ: شتهکه دهرکهوت و ناسرا ه
دهگوترئ: (الْأَخَ الرَّجُلُ، و الْأَخَ
النَّجْمَ و الْبَرْقَ).

الْأَخَ بِسَيْفِهِ: شمشیرهکی راوهشانو
بریسکهکی ئی پهیدا بوو.

الْأَخَ بِثَوْبِهِ: لکیکی قوماشهکی گرت و
سوړاندیه وه بۆنه وهی هرکهسی
حهزی له بینینی بی له دوروه
بیبین.

الْأَخَ بِحَقِّهِ: مافی خۆی برد.

الْأَخَ مِنْ فُلَانٍ: شهرمی له فلان کرد،
ترسی لئی بوو، بهزهیی پیدا
هاته وه.

الْأَخَ عَلَى الشَّيْئِ: پستی به شتهکه
بهست.

الْأَخَ فَلَانًا: فلانکهسی ههوتاند.

لَوْحٌ بِالشَّيْئِ: شتهکهکی دهرخست،
بریسکهکی ئی پهیدا کرد.

لَوْحٌ بِسَيْفِهِ: شمشیرهکی راوهشانو
بریسکهکی ئی پهیدا کرد ه (لَوْحٌ
بِثَوْبِهِ) لکیکی قوماشهکی گرت

راپنواند بۆنه وهی له دوروه
بیبندری.

لَوْحٌ لِلْكَلْبِ: نانی نیشان سههکه که دا
بۆنه وهی شوینی بکهوی.

لَوْحٌ فَلَانًا بِالْعَصَا أَوْ السِّيفِ أَوْ السُّوْطِ أَوْ
النَّفْلِ: له فلانکهسی دا به گۆچان یان
به شمشیر یان به قامچی یان
به نهعل.

لَوْحٌ الْبَرْدِ أَوْ السَّقْمُ فَلَانًا: سهرما یان
نه خۆشی فلانکهسی کزو کۆله وار
کرد رهنگو روی گۆپی ه دهگوترئ:
(لَوْحَتَهُ الشَّمْسُ) خۆر رهنگی گۆپی.

لَوْحٌ الشَّيْبُ فَلَانًا: پیری روخساری
فلانکهسی سپی کردوه.

لَوْحٌ الشَّيْئِ بِالنَّارِ: شتهکهکی به ناگر
سوور کردوه.

إِلْتَاخٌ: تینوی بوو، گۆرا.

تَلَوُّحُ الْأَمْرِ: کارهکه رون بۆوه ناشکرا
بوو.

إِسْتِلَاخٌ: له کارهکی دا وشیار بوو.

الْأَلَمَةُ: دیارده ه (ك: أَلَوَّاحٍ) ه

دهگوترئ: (نظرت الى لوائحه)

سهیری دیاردهکانیم کرد ه
کۆمه ئیک مادهی یاساین دادهنرین
بوو ریکخستنی کاروبار له
فهرا مانگهیه که دا یان له کۆمپانیو
مهصله هه موئه سه سهیه که دا.

الْمَرْحُ: همر صه فيجهو قه باره يه كي
ته ختماسا له دار بئ پان له نيسقان
پان له شتي تر بئ.

لَمَرْحُ: لمر دواز: له وچه يه كي بهر دينه
بهناساني نووسيني له سهر دسر پته وه
(لوح الجسد) همر شيسقانك پان بئ
و مكوو شه پيلكي شان ه دهگوترئ:
(فلان تام الألواح) فلانك هس
جهسته گه وره يه ه هروا دهگوترئ:
(ولم يبق منه إلا الألواح) فلانك هس تنها
نيسقانه كي ماو ته وه ه دمشگوترئ:
(نظرت الى الواحه) روانيمه دياردمو
ديمه نه گاني.

ألواح السلاح: نه وه له شمشيرو رمبو
شتي وا بريسكه ي لي پهيدا دهبئ
له بهر سپيه تي.

الْمَرْحُ: جاو تيه نهنگوتن ه
سهر گردنيكي خيرا ه له وچه يه كي
كاغهي نه ستوره پان چندراو يكي
نه ستوره، ديمه نيكي سروشتي پان
روداو يكي ميژوويي به شيو ميه كي
فه نني و سهرنج راكيش له سهر ي
نه خش دمكري.

الْمَرْحُ: تينو ايمه تي ه هو اي نيوان زموي
و ناسمان.

اللياح: شتي سبي له مهر شتيك بئ ه
دمگوترئ: (ابيض لياح) سبي زور

سبي ه دهگوترئ: (لقيته بلياح)
له گاتي دمه وه عسردا خور هيشتا
بهناسمانه وه بوو توشي بووم ه هروا
وشه ي (اللياح) ناوه بئ بهياني.

الْمَرْحُ: نيسقان نه ستورو كه ته ه
مرؤفي قه دباريك نه سبي ورگ
بچوك ه تينو ه نافرمتيك زور كزو
لاواز بئ ه دريژ ه نازه ليك زوو زوو
تينوي بئ ه كونده په يو
دمبه ستر پته وه بونه وه ي بكري ته داو
و ته له بئ گرتني باز ه (ك:
ملاويح).

الْمَرْحُ: همر گيانله بهر يك زوو تينوي
بئ.

اللياح: به مانا (المرح) دي.
لاخه لرخا: تيكه لاوي كرد.

إلتاح الشيء: شته كه تيكه نه بوو ه
هه وير كه بگوري و هه لي.

المرح: پوني تواوه له ناو ماستو شتي
واذا.

قود لردا: ملي نه داو زير بار نه بوو ه پوي
له عه دالمتو حمق خوازي نه كرد ه
له كارمكه ي نه كوليته وه ه (فهر الرذ).

المرح: دمگوترئ: (عق الرذ)
نه ستويه كي نه ستورو پته و.

لاذ بالشئ لردا وليذا: بهنای بئ شته كه برد،
خوي خسته باليه وه خوي له بهنا قايم

کرد ۵ دمگوترئ: (لَجَا إِلَيْهِ وَأَسْتَغَاثَ بِهِ)
هانای بۆ بردو داوای یارمه‌تی و
به‌هاناوه چوونی لَ کرد.
لاذ الطريق بالدار: رینگاکه به‌دموران
دموری خانومه‌دا کراوه بوو.
الاذ بالشئى: خوى خسته په‌ناشته‌کهو
شته‌که‌ی کرده هه‌لاو سه‌نگهر
بۆخوى.
الاذ الطريق بالدار: رینگاکه دموران
دموری خانومه‌که‌ی داوه.
لاوَذ بالشئى لَوَاذًا وَمَلَاوَذَةً: به‌مانا (لاذ)
دئ.
لاوَذ القوم: خه‌لکه‌که هه‌ندیکیان
په‌نایان بۆ هه‌ندیکیان برد.
لاوَز فلان: فلانکەس چه‌ندو چونی
کردو فرتو فیلئى هینایه پێشه‌وه
بۆئه‌وه‌ی رزگاری بێ.
التلواذ: دمگوترئ: (للقوم تلواذ)
خه‌لکه‌که هانا بۆیه‌گتر ده‌به‌نو
به‌هانای یه‌گتر موه دین.
لِوَاذ الشئى: نزیکى نه‌و شته:
دمگوترئ: (له من الدراهم مائة أو
لواذا) سه‌د درههم یان نزیکى سه‌د
درههمی هه‌یه.
اللاذ: قوماشیکى ئاوریشمیه له‌چین
ده‌چندری.
اللؤذ: هه‌راخی کێو ۵ دمگوترئ:
(اِعْتَصَمَ بَلَوْذِ الْجَبَلِ وَبِلَوَاذِهِ) هه‌روا

وشه‌ی (اللؤذ) ناوه بۆ چال و چوئلی
ناو شیو ۵ ناحیه‌و دمفه‌ر ۵
ده‌گوترئ: (هو يَطُوفُ فِي الْوَاذِ
الْبِلَادِ) نه‌و به‌ناو دمفه‌رو
ناوچه‌کانی ولات دا دمسورپه‌ته‌وه ۵
ده‌مگوترئ: (هو لَوَذَهُ) نه‌و لئى
نزیکه.
لَوْذَان الشئى: ناحیه‌و ناوچه‌ی شت.
الملاذ: په‌ناکه ۵ هه‌لاو سه‌نگهر.
الملاوِذ: پشتیوان.
لاوِ عَلَيْهِ لَوْزًا: په‌ناى بۆ برد.
لاوِ الشئى: شته‌که‌ی خوارد.
لاوِ منه: لئى رزگار بوو.
لَوِزُ القطن: په‌مۆکه به‌رمه‌که‌ی
دمرکه‌وت.
لَوِزُ الثمر: خورماکه‌ی به‌بادامو شتی وا
ناواخن کرد.
اللوز: درمختیکى به‌رداره گول دمه‌کا،
وادمبێ بادامه‌که‌ی شیرینه وادمبێ
تال دممبێ ۵ (بایه‌وه شیرینه‌و بایه‌وه
تاله).
اللؤزة: گۆشتیکه له‌په‌نا قورگ ۵
له‌ملاو نه‌ولای گه‌رو پێیان
دمگوترئ: ئالو ۵ دمگوترئ: (هر
يشكر لوزتيه) نه‌و مرقفه
له‌وزمه‌ینی (ئالوی) ئازاریان هه‌یه
۵ هه‌روا وشه‌ی (اللؤزة) ناوه بۆ
تۆپی سمت.

لَوْزَةُ الْقَطْنِ: بهری په‌مۆ.

اللَّوْزَيْنِ: له‌بوارى كیمیا‌دا به‌ماده‌یه‌كى

سپى ده‌گوتري كه له‌ناوكه بادامى

تال ده‌رده‌هيندرى، هه‌روا له‌ناوكى

كـشميش و ناوكه قـوـخ

ده‌رده‌هيندرى و تيكه‌ل به‌ئاو

ده‌كرى و برى ترشه‌لوكى ئى په‌يدا

ده‌كرى

اللَّوْزَيْنِج: جوړه چه‌لواپه‌كه رۆنى

بادامى تى‌ده‌كرى.

اللَّوْزُ: بادام فروش.

الْمَلَّازُ: په‌ناگه.

الْمَلَّازَةُ: (أَرْض مَلَّازَة) زمويه‌كه

دره‌ختى بادامى زۆره.

الْمَلَّوْزُ: روخسارى جوان و شيرين ه (رجل

مَلَّوْز) پياوى رۆح سوک.

لَا سَ الشَّيْئَ لَوْسًا: شته‌كه‌ى چه‌شت،

خواردى.

لَا سَ الْحَلَاوَات: به‌شوین شیرینی‌ه‌كاندا

گه‌پاو خواردنى (فهر لائس) ه نه‌و

شيرينى خۆره.

لَا سَ الشَّيْئَ فِي فَمِه: به‌زمانى شته‌كه‌ى

له‌ناو ده‌مى دا هیناو برد ه ده‌گوتري:

(هو لا يلو س كذا) نه‌و مروڤه ده‌ستى

ناگاته نه‌وه.

اللَّوْسُ: ده‌گوتري: (ماذقت لَوْسًا)

هيجم نه‌چه‌شتوه.

اللَّوْسَةُ: پارو يان كه‌متر له‌پارو.

اللَّوْسُ: ده‌گوتري: (ماذاق عنده لَوْسًا)

هيجى له‌لا نه‌خوارد.

لَا سَ الشَّيْئَ بَعِينَهُ لَوْسًا: له‌كون و كه‌له‌بهر

پا سه‌پى شته‌كه‌ى كرد، يان له‌ژير

په‌رده‌وه بۆى روانى.

لَا سَ عَنِ الْأَمْرِ: له‌كاره‌كه دووركه‌وته‌وه،

خۆى ئى پاراست.

لَا سَ بِالْشَّيْئِ لِيَا سًا: به‌ده‌مورى شته‌كه‌دا

سو‌پا‌يه‌وه.

الْأَمْسَةُ عَلَى الشَّيْئِ: به‌ده‌مورى شته‌كه

سو‌پا‌نديه‌وه، له شته‌كه‌ى هالاند،

لَيْئِ دَاوَاكِرْد ه ده‌گوتري: (أَلَصْتُ أَنْ

أَخَذَ مِنْهُ شَيْئًا) ويستم شتيكى ئى داوا

بكه‌م ه لئى وهرىگرم.

لَا وَصَهُ بَعِينَهُ: چاوى به‌ده‌وریدا گيړا.

لَا وَصَهُ إِلَيْهِ: سه‌پى كرد، تىي روانى

وه‌كوو نه‌وه كاريكى پيى بى.

لَا وَصَ فُلَانًا: فَيَلَّى له‌فلا‌نكه‌س كردو

ماستاو‌چيه‌تى بۆ كرد.

لَا وَصَ الشَّجَرَةَ: نه‌مديو و نه‌و ديوى

له‌قه‌دى داره‌كه كرد بۆ نه‌وه‌ى

بزانى چۆنى ده‌برپه‌ته‌وه و له‌كوپه‌وى

ده‌ست پى ده‌كا.

لَوْسٌ: هه‌نگوينى صاف و بى كه‌په‌شانى

خوارد.

تَلَاوَسَ: ماستاو‌چيه‌تى كرد، فَيَلَّو

ته‌له‌كه‌ى كردن.

تَلَوَّصٌ: پیچ و پهنای کردن هه ل سو و
داسورپی کرد.

الْوَصُ: ههنگوینی صاف و هه ل وای
دروستکراو له ناردو ناو و ههنگوین
و (لوقمه قازی).

الْوَصُ: نازاری گوینچه و نه ستو
نازاری بینه خپه.

الْوَصَةُ: پشت نیشان به هوئی سهرماو
شتی وا.

الْوَصُ: هه ل وای له ههنگوین و ناو و
نارد دروستکراو (لوقمه قازی).

لاط الشَّيْئُ بالشَّيْئِ لوطاً: پیوهی نووسا.

لاط الشَّيْئُ بقلبي: نهو شتم به دله وه
نووسا و (هو لوط بقلبي) نهو باشر
به دله وه دهنووس.

لاط فلان لوطاً: فلانکس نیربازی کرد،
پیشه و کرداری گه لی لوطی په پیره و
کرد.

لاط بمقه: مافی برد مافی خوی نه دایه.

لاط القاضي فلاناً بفلان: دادومر برپاری دا
که فلان کورپی فلانه.

لاط الحوض بالطین: هه وزه که ی به قور
سواخ دا.

لاط فلاناً بسهم وعین: فلانکس ی به جاو
ههنگاو یان به تیر پیکی.

لاط الشَّيْئِ: شته که ی شاردموه و
پهرده پوشی کرد.

لاوْط: نیربازی کرد پیشه و رهوشتی
قهومی لوطی ره جاو کرد و (شنوئی
جینسی هه بوو).

لَوْطٌ بالطَّيْبِ: بونی خوشی لی دا و بونی
خوشی تلیه ل سو.

إلتاْطَ به: پیوهی نووسا.

إلتاْطَ الوَلَدَ: کورپی کابرایه کی تری
به کورپی خوی له قه ل هم دا.

إستلاط ولداً لیس منه: کورپکی
بیگانه ی به کورپی خوی دانا.

اللوْطُ: شتیک به شتی ترموه بنووس
دهگوتری: (إني لأجدُ في قلبي لَوْطاً)

هه ست ده که هم د ل هم
خوشه و یستییه کی پیوه نووساوه
پیاوی کردار جوان و پالتوو عه با.

اللُّطِي: که سیك رهوشتی قهومی لوط
په پیره و بکا.

اللُّوطِيَّة: که سیك کارو رهوشتی قهومی
لوط په پیره و بکا.

اللُّوِيْطَةُ مِنَ الطَّعَامِ: خواردنیک تیکه لاو
بووبی تیکه لایب.

لاطَهُ لَوْطاً: دمری کرد له خوی
دوورخسته وه و به ربه رگانی کرد.

إلتاْطَتْ عَلَيْهِ الْحَاجَةُ: پیداو یستییه که ی
نه هاته دی.

لاعت الشمس فلاناً لوعاً: خور رنگی
فلانکس ی گوپی.

ل ا ع الحب فلاناً: خوښه ويستی و دلدارى

فلانكهس نه خوښى خست (فالجب

لانج) ۵ دمشگوتري: (لاعه الهم والحزن)

خه مو خه همت نه خوښى خست، دلى

سوتاند.

الاع الشدي: گوى مەمكه كه رهش

هه لگه را.

الاعت الشمس الشينى: خوړ پهنكى

شته كهى گوى.

لوعه الشوق: شهوق و دلدارى دلى

برژاند.

إلتاع فزاده: دلى به هوى عيشق و

دلدارييه وه برژا.

اللاع: نه و سوزو نه وينه يه كه مروء

بهرامبهر منداو كهسو كارى

خوى هه يه تى ۵ له حه ديس دا

هاتووه ۵ (اني لأجد من اللاعة ما

أجد لولدي) هه روا وشه (اللاع)

ناوه بؤ مروءى وره بهرزو مهرد ۵

نافرمتى قسه خوښ و زمان شيرين و

دوور له شك و گوماني خراب.

اللوعة: نازارو هه لقرچان و

سوتاوييه كه مروء له ناكامى

خوښه ويستی يان خه مو خه همت و

شتى وا له ناخى دا هه ستى پي دمكا

۵ پشه يي دمورى گوى مەمك.

لاف الطعام لوقاً: خوارنده كهى خوار،

لرعى دا ۵ يان خوارنده كهى جو ۵

دمگوتري: (أصبح فلان يلوف الطعام

لوقاً حتى إعتدل وإستقام شيعاً).

لافت الذابة الكلا: ولاخه كه لهومرپكهى

بهوشكى خوارد.

اللوف: روه كي كه بهدارو ديوار

هه لنده گه پي و لهلق و پوي شت

ده هالغ جهند جوړيكي هه يه

خوړسك ورويندر او.

اللوفة: له لهومرپ نازهل و خواردنى

مروء بهو جوړميان دمگوتري:

كه ناخوښه و جهزى لى ناكري.

اللراف: تهونكه ر نه و كه سهى مافورو

بهره و هالى تهون دمكا.

الليف: وشكه لهومرپ.

الملوف: دمگوتري: (كلا ملوف)

لهومرپكه باران شوړ بؤوه ۵ باران

شتويه تيه وه.

لاق الشينى لوقاً: شته كهى نه رم كرد.

هو لا يلوق عندك: نه و لى تو

داناسه كنى و جيگير نابى.

لوق لوقاً: نه حمه ق و گيل بوو ۵ (فهو

ألوق) نه حمه ق و گيليك كه نه زان

قسه بكا پي دمگوتري: (ألوق).

لوق الشينى: شته كهى نه رم كردم وه.

لوق الطعام: خوارنده كهى بهرؤن چاك

كرد ۵ دمگوتري: (لا أكل إلا ما لوق

لبي) من خوارنديك نه رم

نەكرابىتەوہ نايخۆم، خواردنىك
 نەخرايىتە ناو رۆنەوہ نايخۆم.
 اللّوآق: دىگوتى: (ماذاق لّوآق) ھىچى
 نەچەشتوۋە.
 اللّوآق: ھەرشىك نەرم كرابىتەوہ
 لەخواردن و شتى وا.
 اللّوآق: سەعات.
 اللّوآق: رۈنەكەرە ۋ رۆنەكەرەو خورما
 ۋ يان رۆن و خورما.
 لاکە لوكا: شتەكەى لەدەمى دا ھىناو
 بىردو جوى.
 لاک اللّقمە: پارومكەى جو ۋ بەھىۋاشى
 جوى.
 لاک الفرس اللّجام: نەسپەكە لغاومكەى
 گەست، جوى ۋ دىگوتى: (فلان يلوك
 أعراض الناس) فلانكەس عەيب و عار
 پال خەلك دەداو ھەمىشە زوبانى
 لەغەيبەتكردن دا بەكاردىنى.
 اللّوالك: دىگوتى: (ماذاق لّواكا) ھىچى
 نەچەشتوۋە.
 لولا: پىتىكە ماناى ئەوہ دىگەيەنكە
 فلان شت نابى لەبەر بوونى فلان
 شت ۋ بەعەرەبى پى دىگوتى:
 (حرف إمتاع لوجود) ۋ جارى
 واھىيە (لولا) ماناى ھەئنانى تىدايە
 ۋ وادىي لۆمەو سەرزەشتى تىدايە.
 اللّولاء: زيان و تەنگو چەئەمە ۋ
 دىگوتى: (وقعوا في اللّولاء) كەوتە
 ناو چورتەو تەنگانەوہ.

اللّولب: ناوى زۆر كەبەفچقەو تەوژم
 لەزاركى گۆزەو بۆرى و شتى واوہ
 دىتە دەر ۋ نامىزىكە لەدار يان
 لەمەعدەن بە شىۋەيەكى
 چەلەزۆنى كۆتايى دى ۋ لەبوارى
 مىكانىكا بە نامىزىكى شت
 بەرزكردەمى قورس دىگوتى.
 اللّولبي: ئەو شتەيە لەسەر شىۋەى
 لەولەب بى ۋ دىگوتى: (سلم
 لولبي) پەيزمەو قالىرمەيەكى
 چەلەزۆنىيە.
 الحركة اللّولبية: سوپانەوہى قەبارمەكە
 بەدمورى سەنتەرىكى چەسپاۋدا
 وئپراى چولەيەكى گواسراۋە بەرمەو
 ئەوسەنتەرە.
 لامه على كذا لوما: سەرزەشتى كرد ۋ
 (فهر لائم) ۋ (ك: لوم، وليم) ۋ
 دىگوتى: (أنت ألوم من فلان) تۆ
 زياتر شياۋى ئەوہى سەرزەشت
 بىكرى تا فلانكەس.
 ليم بالرجل: لەمبەر خرايە نىۋان
 پياۋمەكو مەبەستەكەى ۋ ھۆكارى
 گەشتن بەمەبەستەكانى دەستە بەر
 نەبوون.
 الام فلان: فلانكەس كارىكى كرد
 سەرزەشتى بىكرى ۋ يان فلانكەس
 بوو بەلۆمەكار.

الَامَ فَلَا تَأْ: سهرزمنشتی فلانکەسی کرد.

لَاوَمَهُ مَلَامَةً وَلِوَاماً: ههریهک لهوانه

سهرزمنشتی نهوی تریانی کرد.

لَوَمَهُ: سهرزمنشتی کرد، زۆری

سهرزمنشت کرد.

إِلْتَامَ: قیوئی سهرزمنشتی کرد.

تَلَاوَمُوا: خهئکهکه ههریهکههیا

لهناستی خۆیهوه لۆمه‌ی نهوی تری

کرد.

تَلَوَّمَ عَلَى الْأَمْرِ: لهسهرکارمکه مایهوه

هه‌لۆیسته‌ی لهسهر کارمکه کرد

دمگوترئ: (تَلَوَّمَ فِي الْأَمْرِ) له

کارمکه‌دا مایه‌ووو چاوهرپوان بوو

ناخۆ ئاکامی چی ده‌بی.

إِسْتَلَامَ: شیاوای لۆمه‌کردن بوو.

إِسْتَلَامَ إِلَى ضَيْفِهِ: باش خزمه‌تی

میوانه‌که‌ی نه‌کرد.

الَلَامَةُ: سهرزمنشتکار

دمگوترئ: (إِسْتَحَقَّ اللَّامَةُ وَانْغَى عَلَيْهِ بِاللَّامَةِ).

اللَّامُ: دمنگیکه له‌دمنگه‌کانی هیجا واته

پیتی (لام) به‌هیزو پته‌و له‌ههر

شتیک بئ به‌کارمسات و به‌لا

که‌سایه‌تی مرؤف.

اللَّامَةُ: به‌لاو کارمسات

کاریک جینگای

سهرزمنشت بئ.

اللَّوَامَةُ: پێداویستی

دمگوترئ: (قَضَى الْقَوْمَ لَوَامَاتِ لَمْ) خهئکهکه

پێداویستی خۆیان جێبه‌جئ کرد.

اللَّوْمُ: به‌لاو جورتم.

اللَّوْمَى وَاللَّوْمَاءُ: ئافهرتی

سهرزمنشتکار.

اللَّوْمَةُ: هه‌له ده‌گوترئ: (جاء بلومة)

تاوانی نه‌نجام دا.

اللَّوْمَةُ: (رَجَلَ لَوْمَةً) پیاویکه زۆر

سهرزمنشت ده‌کری.

الْمَلُومُ: که‌سیک خۆ بخاته حاله‌تیکه‌وه

لۆمه‌ بکری به‌سیک چاوهرپوان بئ

کاری بۆ جێبه‌جئ بکری.

الْمَلَامُ وَالْمَلَامَةُ: سهرزمنشت.

لَوْمًا: وشه‌یه‌که وه‌کوو وشه‌ی

(لولا) وایه ده‌جێته سهر پسته‌ی

نیسمی و فیعلی نه‌وه ده‌گه‌یه‌نی که

پسته‌ی دووه‌م نابئ له‌بهر بوونی

پسته‌ی یه‌که‌م واده‌بی مانای

هه‌ئنانی تێدا‌یه به‌هورئان

ده‌فه‌رموی: «لَوْ مَا تَأْتِينَا بِالْمَلَائِكَةِ»:

نه‌وه بۆچی فریشته‌ نایه‌ته

سهرمان؟.

لَوْنُ: ڕه‌نگی ئی په‌یدا بوو

دمگوترئ: (لَوْنُ الْبَسْرِ) خورماکه ئالو بۆئی

تیکه‌وت.

لَوْنُ الشَّيْبُ فِيهِ: موی سهرورپشی سپی

بوون و نیشانه‌ی پیری تێدا

ده‌رکه‌وت.

لَوْنُ الشَّيْءِ: شته‌که‌ی ڕه‌نگ کرد،

ڕه‌نگیکی تێدا په‌یدا کرد.

تَلَوْنُ الشَّيْءِ: شته که رهنگی گرت.

تَلَوْنُ فُلَانٍ: فلانکهس لهسمر رپوشتیک

به ردموام نه بوو.

إِلَوْنٌ: به مانا (تَلَوْن) دئ.

التَّلَوِينُ: پيشکه شکر دنی جوړه ها

خواردمه منی بو له زمت و مرگرتن،

گوږانکارى له نوسلوبی قسه کردن دا.

الْلَوْنُ: رهنګ: که دیاردمیه که

به قه باره وه، یان بلخ: عمره زیکه

به جیسمه وه (ک: ألوان) ه همروا

وشه ی (اللون) ناوه بو جوړی شت

دمگوترئ: (أتی بالوان من الحديث

والطعام) جوړه ها قسه و

خواردمه منی هیڼایه پيشه وه.

الْمَلَوْنُ مِنَ النَّاسِ: بهو خه لکانه

دمگوترئ که سپی پیست نین.

لَاَهُ السَّرَابُ لَوْهًا وَلَوْهَانًا: تراویله که

شه پوی داو بریسکایه وه.

تَلَوَهُ السَّرَابُ: به مانا (لَاَهُ) دئ.

اللَّهَةُ: مار.

لَوْهُ السَّرَابِ وَلَوْهَتُهُ: بریقه و بریسکه ی

تراویله که ه دمگوترئ: (رایست لَوْهُ

السراب وَلَوْهَتُهُ).

الْوَرَى فلان: فلانکهس زوری خوژگه

خواستن و زورچار وشه ی (لَوْرَى

دوباره کردم و تى: خوژگه وام

بکر دایه و وام نه کرایه.

الْأُورَةُ: رهنګه ی رومکى (الزنبقية) به

له ولاتى گهرمه سیر دپروئ.

الْأُورَةُ: درمختى (المازبونية) به ه

نه مامى درمختى (الأنجوجية)

که بسوتیندرئ بونیکی خوښی لی دئ

ه پيشی دمگوترئ: (العود الهندي).

الْلَوُ: ناخاوتنى به نه سپایى ه پوچ و

به تال ه دمگوترئ: (لا يعرف الحَوَّ من

اللَوِّ) حه ق و به تال ليک جياناکاته وه

ه خوژگه خواهستن و بریگوتن ه

دمگوترئ: (إياك من اللَوِّ فإن اللَوَّ من

الشیطان) خو پپاريزه له گوتنى

وشه ی (لَوَّ) دواى چووه مه که وه،

مه لی خوژگه وام بکر دایه کاشکئ

وام نه کرایه، بریا وام بگوتایه

چونکه نه م حالته له و مومسه و

ناراسته کردنى شه پتانه.

الْلَوَةُ: خراب و ناشیرین ه دمگوترئ:

(لَوَةُ لِفُلَانٍ بَمَا صَنَعَ) خرابی و

ناشیرینی بو فلان به هو ی نه و

کردمومیه وه.

الْلَوَةُ: بخور سوتاندن.

لَوَى عَلَيْهِ لِيًا وَلِيًا: لای لی کردم وه ه

چاومروانى کرد ه دمگوترئ: (مَرَّ

لَا يَلِرَى عَلَى أَحَدٍ) پوښت و ناوړی

له هیج نه دایه و موم ه لوپسته ی لهسمر

هیچ نه کرد.

لَوِي الشَّيْئِ: شتهكهی باداو دوولای

کردموه ۵ (لوی الحَيْل) حهبلهکهی بادا

دوولای کردموه ۵ همروا دهگوترئ:

(لوی يَذَهْ وإِصْبَعَه) دهستی نوشتاندموه،

قامکی نوشتاندموه.

لَوِي الشَّرِب: قوماشهکهی گوشو

هه لئیکلؤفت بؤنهوهی ئاوی

پئومنه مینئ.

لَوِي رَأْسَهْ ویراسه: سهری خوی پاووشاند ۵

جاری وایش دمبئ مانای پو لئومرگیران

دهگه پهنئ.

لَوِي الحَزَن قَلْبَه: خه مو خهفمت دلئ ناسک

کردؤتهوه.

لَوِي فَلَاناً دِيْنَهْ ویدینه: قهرزی فلانئ

دواخست.

لَوِي فَلَاناً حَقَهْ: ئینکاری حهقی فلانکهسی

کردو نه جووه ژئری.

لَوِي أَمْرَهْ: کارمهکی شاردموه بهرده پؤشی

کرد.

لَوِي عَنْهُ الحَبَر: هه والهکهی به ناپاست پئ

پاگه یاند.

لَوِي سِيْرَهْ: نه ئینهکهی شاردموه.

لَوِي فَلَاناً عَلَى فَلَان لَيَّأ: فلانکهسی پئش

فلان کرد، همروا دهگوترئ: (أَسْرَت

الليالي كَفَهْ عَلَى الْعَصَا) پؤژگار بهری

کردو ناچاری کرد گؤجان تاوداتئ ۵ بؤ

پیاوی نازا دهگوترئ: (مَائِلَوِي ظَهْرَهْ)

پشتی ناچه مئ ۵ كهس ناتوانئ پشتی

لهزهوی بدا.

لَوِي الْفَرْسُ: نهسبهکه پشتی خوار بوو ۵

(فهر لَوِي) (لَوِي الْقَرْن) شاخ خوار.

لَوِي الطَّرِيقُ: پئگاكه دووربوو، نه زاندر او

بوو.

لَوِي الْكَلَأ: لهوهرکه وشك بوو، یان

وشك و تهپه.

أَلَوِي بِرَأْسَه: سهری خوی خوار کردموه،

سهری دانه واند.

أَلَوِي الْإِنْسَان: مروفهکه پؤیشت بؤ

لبه لانهکه ۵ مروفهکه زؤر وتهی

خؤزگهو کاشکئ و بهریاری دوباره

کردموه.

أَلَوِي فَلَان: فلانکهس کشتو کالهکهی

وشك بؤوه ۵ نهو شتهی بهدانیسقه

هه ئی گرتبو بؤ خویان میوان

خواردی.

أَلَوِي الْبَتْلُ: گياو گزمکه پوتایهوهو

وشك بوو.

أَلَوِي بِالْشَيْئِ: شتهکهی برد.

أَلَوِي بِيْدَهْ أَوْ بِشْرَه: بهدهستی یان

بهدهسته سپرو شتی وا ناماژهی کرد.

أَلَوِي بَحْه: ئینکاری مافی نهوی کرد.

أَلَوِي بِهِم الدَّهْر: پؤژگار لهناوی بردن.

أَلَوِي الْعِقَابُ بِالْشَيْئِ: دالاشهکه

شتهکهی فراندو بردی.

أَلْوَى اللّوَاءُ: ثَالِثَى دروستکردن یان ثَالِثَى
بهرزکردموه.

لَاوَتْ الْحَيَّةُ الْحَيَّةَ مَلَاوَاةً: مارهکه خَوَى
له مارهکه باههئدا.

لَرَوَى عَلَيْهِ الْأَمْرُ: کارهکهی لَى قَوْن
کردهوه.

لَرَوَى أَعْنَاقَ الرِّجَالِ فِي الْجِدَالِ: بهسهر
پیاوهکاندا زَالْ بُوو.

إِلْتَوَى الشَّيْئُ: شتهکه بادر او دوولا
هاتهوه.

إِلْتَوَى الْأَمْرُ: کارهکه قورسو نهسته
بُوو.

إِلْتَوَتْ عَلَى حَاجَتِي: کارهکهم لهسهر
گران وهستا.

إِلْتَوَى عَنِ الْأَمْرِ: لهکارهکهدا قونگرانی
کرد.

تَلَاوُوا عَلَيْهِ: لَبَى کۆبُوونهوه.

تَلَوَى الشَّيْئُ: شتهکه بادر او دوولا بۆوه.
تَلَوَتْ الْحَيَّةُ: مارهکه پاپۆکهی بهست.

تَلَوَى الْبَرْقُ فِي السَّحَابِ: ههوره
بروسکهکه جه خماخهی داو
بهجهند لایهک دا بروسکهکه
پوناکی دا.

إِسْتَلَوَى بِهِمُ الدَّهْرُ: پۆژگار لهناوی
بردن.

الْإِسْتِواءُ: لهزاراوهی نهندانزایی دا
بریتییه لهحالهتییکی ههباره

که لایهکی بجهسپو لاکهی تر
لهسوحیتکهوه باههئبرئ.

الْأَلْوَاءُ: قَوْلَی شَيَو ه دهمرو ناوجهی
ولات.

الْأَرْبَاءُ: نامیری داخکردن.

الْأَسْوَى: بهمانا (الْأَسْوَى) دئ، نازارکه
لهگهددا پهیدا دمبی.

الْأَسْوَى: لِهه لَان که بهرزونزمی تیبکهوی
ه یان کۆتایی لِهه لَان.

الْأَسْوَاءُ: ثَالَا؛ نهمه ئالایهکه لهئالای

فهرمی بچوگتره ئالای رهسمی پیتی
دمگوترئ: (الرَّايَة) ه لهزاراوهی

عهسکهریدا (الْأَسْوَاءُ) پلهیهکی
سهریازییه لهژوور پلهی عهقیدو

لهخوار پلهی فهریقعهویه.

الْأَسْوَاءُ: بَالْتَندهیهکه لهولاتی شام

ناسراوه پیتی دمگوترئ: (أَبُو لُؤَيٍّ)
ئهم بَالْتَنده دمتوانی ملی خوی بۆ

دواخۆیهوه وهرچهرخینی و بای بدا.
الْأَسْوَى: لهومری وشک ه یان لهومری

تیبکهل بوو لهتهپوپۆش.

الْأَلْوِيَّةُ: ئهو خواردنهی لهخه لکی تری
دهشاریهوه و پهزمهندهی دمهکی

بۆخودی خۆت یان بۆ میوان.
الْأَلْيَانُ: بهندگرن پیچهوانهی

بهره لایی و پههابوون.

الْيَتَةُ: خزمى نزيك و نزيكتر ۵ دارى
عودو بخورد.

الملاوى: پيگه ى خوارو خيچ ۵
لهزاراوه ى مؤسيقادا بريتييه
لهپارچه داربك بو پيگه وه بهستنى
ژيپهكان.

ملترى الوادي: چالي و قورتو پيچى شيو
۵ دمگوترى: (بلغوا ملترى الوادي).

لَا تُعْنِ الْأُمْرَ لَيْتًا: مهنعى كرد
لهكارمگه و لاي دا.

لَا تَفْلَانًا حَقَه: حهقى فلانكهسى كه
كردهوه.

لَا تَفْلَانًا: ههوالى ناراستى دا بهفلان ۵
دمگوترى: (ما أَلَا تَه مِنْ أَجْرِهِ شَيْئًا):
هيچى لهكريپهكه ى كه نهكردهوه.
الْيَتُ: لامل.

لَيْتَ: حهرفى موشه به به به فعله و
تهمه نناو خوزگه دمگه به نه ۵ بهزورى
بوشتى محال بهكاردئ و مكوو شاعير
دهلج (أَلَا لَيْتَ الشَّبَابَ يَعُودُ يَوْمًا
فَأَخْبِرَهُ بِمَا فَعَلَ الْمَشِيبَ).

لَا يَتُّهُ مَلَايَتُهُ وَلِيَانًا: بازى بوذا، شانازى
كرد به خو شوبهاندنى بهشير.

لَيْتَ فَلَان: فلانكهس و مكوو شيرى لى
هات ۵ خوى بهمهكيك لههوزى (بنى
ليث) لهقه لهم دا ۵ يان و مكوو هوزى
بهنى لهيس دهمارگير بوو.

تَلَيْتَ فَلَان: بهمانا (لَيْتَ) دئ.

إِسْتَلَيْتَ فَلَان: فلانكهس و مكوو شيرى
لى هات لهنازا بهتى دا.

الْأَلَيْتُ: نازاو چاونه ترس ۵ دمگوترى:
(هو أَلَيْتُ أَصْحَابَهُ) نهو نازاترينى
هاوه لهكانيهتى، لههه مووانيان زياتر
ورمبه رزو چاونه ترسه ۵ (ك: ليث).

الْلَاث: شير.

الْلَيْثُ: بههيزو توانا ۵ شير ۵ نازاو
چاونه ترس ۵ زمانر هوان ۵ جورپكه
لهجالجالتوكه مينش و شتى وا نيچير
دمكا ۵ (ك: ليث).

لَيْتَ عَفْرَيْن: بپرؤيه كه و مكوو جانه و موى
حه رباو وايه.

الْلَيْثَةُ: ديلاه شير ۵ (ك: لَيْثَات) ۵ ههروا
ناوه بو حوشترى بههيز.

الْمَلَيْثُ: بههيزو تواناو بههه لهمت و
جوست و چالاك.

الْمَلَيْثُ: قه لهو (فَحُلْ مَلَيْثٌ) كه ليكى
بههيزو توانايه دهلي شيره.

لَيْسَ فَلَان لَيْسًا: نازا بوو ۵ لهمال
دانيشت و نه هاته دمر.

لَيْسَ عَنْهُ: لى بى ناگابوو ۵ (فهو أَلَيْسَ) ۵
(ك: لَيْسَ).

تَلَايَسَ فَلَان: فلانكهس رموشت بهرز
بوو.

تَلَايَسَ عَنْ كَذَا: چاوى لهو شته نوهاند.

لاط القاضي فلاناً بفلان: دادومر فلانکەسی
 کرده کوپی فلان و بهوهجهو نهوهی
 نهوی دانا.
 لاط الله فلاناً: خودا نهفرینی لهفلانکەس
 کردو لهپهحمهتی خووی دووری
 خستهوه.
 الاطه: پان نهوی دا، کردیه کوپی نهو.
 الیاط: پەنگ ە کلس و گەج.
 الییط: توێکلی همرشتیک ە پێست ە
 (ک: أیاط) ە پەنگ ە دموتری:
 (أیتة ولیط الشمس لم یقشر) هاتم
 بۆلای بهیانی هیشتا پەنگ و سورایی
 کەناری ئاسمان هەرمابوو واتە خۆر
 هەتتههاتبوو.
 الییطه: توێکلی هەصب ە کەوان ە
 همرشتیک پتهوویی.
 لاع لیعاً ولیعاناً: هاتو هاواری کرد، گریا
 ە نارازی بوو ە غەمبار بوو.
 لاع الجوع فلاناً لیعةً: برسایهتی فلانکەسی
 برژاند.
 لاع لیعةً: نارحمەت بوو هاواری کرد ە
 (فهر لایع وهي لایعة).
 الاغ: نارازی بوو، خەمو خەفەتی خووی
 دمریری.
 الیاع: (ریح لیاع) پەشەبای بههیز یان
 گەرم.
 لیعة الجوع: ناوسک چوزانهوو
 هەلقرجانی گەده.

الأنیس: نهو کەسهیه لهمالی خووی
 دمرنهچی و لهچوار دیواری مالی
 خووی دانیش ە (خوێری و گهواد،
 نهو کەسهی دمرانی مال و مندالی
 پهوشت نزم بهلام هیچ ههلوپستی
 بیاوانه ناوینئ ە شیر ە حوشر
 کەباری ئی دهرئی و مل درێژ دهکا
 جینگه جینگ ناکا ە (ک: لیس).
 الملیس: تهمهله و هونگران.
 لیس: وشهیهکه نهفی و مزعو حال دهکا ە
 نهمه فیعلیکی نهگۆرپه پهک شیوهی
 ههیه ە نیسم مهرفوع دهکا و خهبهه
 مهنصوب دهکا ە دموتری: (لیس زیة
 قائماً).
 لاص عنه لیصاً: لئی کلابوو لئی لاداو لئی
 دوورکهوتهوه.
 لاص الشئین: شتهکهی لهقاندو جوتاندی
 بۆنهوهی شتهکه دمریهینئ.
 الاصل الشئین: بهمانا (لاصه) دی.
 الاصل فلاناً عن کذا: فلانکەس چاو و
 پاوی کرد، فیلئ کرد.
 لاط بالشئین لیطاً: بهشتهکهوه نووسا ە
 دموگوترئ: (فلان مایلیط به النعیم)
 فلانکەس شیای نازو نیعمهت نیه.
 لاط الشئین بقلبه: شتهکه بهدلیهوه
 نووساو لای خوشهوپست بوو.

- الملياع: حوشرتك زوو تينوى بى ۵ پان
 نهو حوشرهيه پيش گارانه حوشره
 دمكهوئو دهر اوو پاشان بولايان
 دهگمپيتهوه.
 لاغهُ الشَّيْءِ لَيْغاً: داواى شتهكهى ئى
 كرد بؤنهوهى لىي بستينى.
 تَلَيْغٌ: نهحمهق بوو.
 الأَلْيَغُ: نهو كهسهى لهقسه و ناخاوتنى
 دا زور پيتى (ى) بهكاربىنى ۵
 دمگوترى: (فلان ألغ ألغ).
 اللأغ: (طعام سائغ لأغ) خواردنيكه
 بهناسانى قوت دهجى.
 لاف الطعام: خواردنهكهى خوارد.
 لَيْغَت الغسيلة: نهمامهكه پتهو بوو
 توپكى نهستور بوو.
 لَيْفُ الشَّيْءِ: شتهكهى به (ليفه- پرزو
 پالى درهخت) شت.
 لَيْفُ اللَّيْفِ: ليفهى كردن.
 اللَّيْفُ: توپكى دارخورما كه
 بهتهنيشت لههكانيهوهيه.
 اللَّيفَانِي: رپش پروپان و دريژ ۵ (لحيه
 ليفانية) رپشيكى پروپان و بلاوه
 بوو.
 لاقت الدراؤ لَيْقاً: ممرمهكهيهكه
 بهليفهكهوه نووسا.
 لاق الدراؤ: بؤ قهلهمو نوجهكهى ليفهى
 باشى داناو نوكى قهلهمهكهى خاوين
 كردهوه.
- لاق الشَّيْءُ به لَيْقاً ولياقاً: شتهكه پيئوه
 نووسا ۵ دمگوترى: (لاق الشَّيْءِ بقلبي)
 شتهكه بهدلمهوه نووسا ۵ (هذا امر لا
 يليق بك) نهمه بؤتؤ ناگونجى ۵ (ما
 لَقْتُ بعدك بأرض) دواى تؤ دلم بههيچ
 شوپنيكهوه نانوسى ۵ (فلان ما يليق
 بكفه درهم) فلانكس پاره
 بهدهستيهوه نامينى ۵ ههروا
 دمگوترى: (هذا سيف لأيلق شيئاً) نهمه
 شمشيريكه ههرشتيكى بهربى دهپريئ ۵
 ههروا دمگوترى: (ليق الثريد بالسمن)
 تريتهكهى زور چهوركرد.
 التاق له: لهگهلى كهوت و مگري بوو
 لىي جيانهبووه.
 التاق فلان بفلان: فلانكس
 بهفلانكسهوه نووسا ۵ دمگوترى:
 (التاق قلبي بفلان) دلم
 بهفلانكسهوه نووساوه خوشم
 دهوئ.
 التاق بالشئ: هينايهتى بهشتهكه كرد
 پيويستى بهشتى تر نهبوو.
 إستلاق به: پيئوه نووساند ۵ شتهكهى
 لكاند بهشتيكى ترهوه.
 اللَّيَاق: پاوان و لهوپگا ۵ دمگوترى:
 (ما في الأرض لياق) لهولات دا پاوان
 لهومر نهماوه ۵ جيگر بوون و
 بهردهوامبوون لهسهركار.

الْيَاقُ: بَلَيْسَى نَاكِر.

الْيَاقَةُ: سُولُوكُ وَرَهْشَتِي جَوَانُ وَ
بِهْنَهْدَمِب.

الْيَقُ: شَتِيكِي رَمَشَه دَمَكِرْتَه كَلَهَوَه.

الْيَقُ: پارچه هه وری بجوک و
بهرته وازه به ناسمانه وه.

الْلَقَةُ: لَيْقَهی ناو شوشه مهره کعب ه
بهر پویه که دهر خیرته ناو شوشه
مهره کعب ه مهره کعبه ک ه
هه لده مزئی بونه وهی که ئوچه که
ده خاته ناویه وه زور مهره کعب
هه لنه گری ه قوری لینج که به ده مست
خوش دمرئی و دیواری پی سواخ
دمرئی.

الْمُلْتَأَقُ: دَمُ وَ چَاو جَوَان، رُوحَسَارِی
تَهْرُ وَ تَاَزَه هَمَرَكَه سَی بَبِیْنِی
شَهیدای دَمِبِ.

الْأَلْ أَلْ الْقَوْمُ وَالْيَلْرَا: خَه لَكَه که کهوتنه
شه وه وه.

لَايَلَه مَلَايَلَه وَلِيَالَا: بُو شَهْوِيَك بَه كَرِي
گرت ه شه وه شه مامه لهی له گه ل
کرد ه و مكوو چُون وشه (مَشَاهِرَة)
بُو مامه لهی مانگه و مانگه (مَيَاوَمَة)
بُو مامه لهی رُوژو بهر رُوژ به كار
ده هيندرئ.

الْأَيْلُ: (لِيلْ أَيْلُ): شَهْوِي زُور تَارِيَك.

الْأَيْلُ: (لِيلْ لَائِلُ): شَهْوِي زُور تَارِيَك.

الْيَيْلُ: شَهْوِي: كَهْبَه شَوِيَن رُوژِي دَا دِي

له خور ناو ابو ونه وه تا دمر كهوتنی
خور له خور هه لاتنه وه سه ره له نوئ ه

له زار وهی ش هره دا
له خور ناو ابو ونه وه ده مست پي ده مكات
تا دمر كهوتنی به يانی و روناکی ناسو
له لای خوره لاتنه وه.

الْيَيْلَة: يَهَك شَهْوِي ه ئَه مَشَهْوِي، تَاكِي
(الْلِيلُ) ه (ك: لِيل).

لِيلِي الْحَمَر: سَهْرَمَتَاي سَهْر خُوشِي وَ
له زمته و خُوشِي مَه سَتِي ه (أَم لِيلِي)
شهراب و مهی.

لِيلَة لِيلِي: شَهْوِي زُور تَارِيَك وَ دَرِيژ.
الْيَيْلَاءُ: (لِيلَة لِيلَاء) شَهْوِي زُور تَارِيَك ه
يان شهوي ستيه و كوتاي مانگ.
الْمَيْلُ: (لِيلْ مَلِيلُ) شَهْوِي زُور تَارِيَك.
الْيَمُ: بَرَوَانَه مَادَهِي (لَام).

الْيَيْمُون: دَرَه خَتِي لَيْمُو؛ دَرَه خَتِيكِي
به رداره، دَرَه خَتِي بَور تَه مَقَال وَ
نارنج و ليمو به شيريني و مزريه وه
به هه موويان ده گوتري: لَيْمُون،
له ولاتي مصر بهم دَرَه خَتَانَه
ده گوتري: (الْمَوَالِخ) له ولاتي شام
پتيان ده گوتري: (الْحَرَامِض).

الْيَيْمُونِيَت: لَه بَوَارِي زَمَوِي نَاسِي دَا
بريتيه له كانی ئوكسيدی ناستی
ناوی.

الان الشئى لينا وليانا: نهرم بوو، ناسان و

بهيدست بوو ۵ (فهر لين ولين) ۵

دهگوتري: (رجل لين الجانب) پياويکه

نهرم و نيان و مامه له خو شه.

الان الشئى والين: شته کهى نهرم و

نيان کرد ۵ دهگوتري: (الان للقرم

جناحه) بهيدى و هيمنى له گه ل

خه لکه که دا جولايه وه.

لاينه ملاينه: نهرمى له گه ل دا نواندو

ناسانکاري له گه ل کرد.

لين الشئى: شته کهى نهرم کرد.

تلين الشئى: شته که نهرم بوو.

تلين لفلان: ماستاو چيه تى بو

فلانکه س کرد.

استلان العيش: ژيانى به نهرم و نيان

هاته بهرچاو ۵ پان ژيانه کهى

به نهرم و خوش دانا.

الائين: نهرم ۵ (ك: لايين).

الليان: نهرم ۵ دهگوتري: (نزلوا بليان

الأرض) له نهرم ه لاني زموى دا

جيگير بوون ۵ ژيانى نهرم و نيان

به ناز پهرومرده ۵ دهگوتري: (هو لي

ليان من العيش).

اللي: نهرم ۵ دهگوتري: (نزلوا بليان

الأرض).

حروف اللين: (أ، و، ي) ن همر و وشه

(اللين) ناوه بو هه موو جوريك

له جورمکانى دارخورما جگه

له دارخورماى عه جوو ۵ قورشان

دهمهرموى: ﴿مَا قَطَعْتُمْ مِنْ لَيْنَةٍ﴾.

اللين: پشتى و سهرين که سهرين

دهخريته سهر.

الليان: بر وانه مادهى (لوى).

الملينة: دهگوتري: (انه لذو ملينة) نهو

خاومنى پهوشتى نهرم و نيانه و

مامه له خو شه.

المين: دهرمانيكه به كاردى بو پهوانى و

ناسان هاتنه دهرى پيساى

له ريخوله وه.

لاه لينها: خوى شاردموه ۵ بهرزيوه.

اللياء: شتيكه و مكوو نوک وايه، زور

سپييه، له ولاتى حيجاز زورمو

دهخوري ۵ نهو وشه يه دهگوتريته

ناوه لئاو بو نافره تى سپى پيست ۵

ههروا ناوه بو په گه زى ماسى

له پيرى (الأشلاق).

اللياء: زموى دووره ناو.

المیم: پیتی بیستو چواره مینی
هیجایه، شوینی هاتنه دهره وهی
نیوانی دولیوه، له گهل گوتنی دا
ههوا له لوته وه دهچیته ناو
جهسته وه.

ما: بۆجهند مانایهك دئ:

۱. نهفی دهگهیهنئ و دهچیته سهر
رستهی فیعلی و ئیسمی.
۲. وادهبی له گهل رسته کهی دا دهبیته
مهصدری موئه وهول.

۳. جاری واهیه مانای پرسیار
دهبه خشی، پیی دهگوترئ: (ما
الإستفهامية).

۴. وادهبی مانای شهرت دهگهیهنئ
پیی دهگوترئ (ما الشرطية).

۵. مانای سه رسام بوون دهگهیهنئ.

۶. به مانا وشهی (الذی) دئ.

زۆرمانای تریش دهگهیهنئ و له کتیبه
نه حوییهکان دا رونکراوته وه.

مَاجَ مَاجَا: شهری کرد.

مُوجَ مُوجَةً: شیوا، تیگچوو.

مَوْجَ المَاء: ناومکه سویر بوو (فهو
مَاجَ).

مَادَ النباتُ والشجرُ مَادَا: پروومکه که
درهخته که گه شهی کرد ناوی تیگمرا

ناسک و نهرم و نیان بوو.

أَمَانُ الرِّیْ أَوِ الرِّبِيعِ النباتُ: ناومکه
یان ههوا به هاریه که رومکه کهی
نهرم و ناسک کرد.

أَمْتَانٌ خَيْرًا: خیر و بییری پهیدا کرد.

الْمَادُ: ههرشتیک نهرم و نیان و ناسک
بی دهگوترئ: (غَضَنُ مَادُ): لقه
درهختیکی نهرم و نیانه ده (فسی
مَادُ): گهنجیکی تهرو ناسکه ده (مَادُ
الشباب): تهرو تازمیی گهنجایهتی.

الْمَعِيدُ: لقه درهختی نهرم و شل.

مَادَ بَيْنَ الْقَوْمِ مَارًا: نیوانی خه لکه کهی
تیک دا، فیتنهیی خسته نیوانیان هوه.
مَثَرُ الْجُرْحُ مَارًا: برینه که هه لته فیه وه.
مَثَرٌ عَلَى فُلَانٍ: پیی وابوو فلان کهس
دوژمنیهتی.

أَمَارٌ مَالُهُ: مال و سامانه کهی تیک دا.

مَاعَرٌ بَيْنَ الْقَوْمِ مَاعَارَةً وَمِثَارًا:
نیوانی خه لکه کهی شیواند.

الْمَعِيرُ: نیوان تیکدرو فیتنه وه
دوزوبان ده (أمر مَعِيرُ): کاریکی
فورسو گرانه.

الْمِثْرَةُ: تۆله ده دوژمنایهتی ده
فیتنهیی.

مِثْسُ الدِّبَاغِ الْجِلْدُ: دهباغچه که

توپه بوونی زور.	پیستهکه‌ی پاک کرده‌وه.
مَامَاتِ الشَّاةِ اَوْ الظَّبِيَّةِ: مهرکه	مَسَّسُ الْجَرْحُ مَاسًا: برینه‌که گهره بوو.
دریژه‌ی به باره‌باری خوی دا.	الْمَاسُ: فیتنه دوزبان.
مَانَ الْقَوْمَ مَانًا: نهرکی بزوی	مَاشِ الْمَطَرِ الْأَرْضُ مَاشًا: بارانه‌که
خه‌که‌که‌ی خسته نه‌ستوی خوی.	زه‌وییه‌که‌ی شورده‌وه.
مَانَ الرَّجُلُ: خوی له‌پیاده‌که پاراست	الْمِطَطُ: ده‌گوتری: (امتلاً فلان فلا یجد
زمبری له‌ناوکی پیاده‌که‌دا.	مِطَطًا): فلانکه‌س خوی داپشت و
مَانَ فِي الْأَمْرِ: له‌کاره‌که ورد بۆوه بیري	پریۆوه.
لئ کرده‌وه.	مَتَقَ الصَّبِيُّ مَاتًا: منداله‌که گپوی
مَانَ فُلَانًا: فلانکه‌سی فی‌رکرد.	گرت.
مَانَ الشَّيْنِ: شته‌که‌ی ناماده‌کرد.	مَتَقَ الرَّجُلُ: پیاده‌که له‌پق هه‌لساوی
الْمَانُ: تهنکایی ده‌وران ده‌وری جه‌نگ	خوی خه‌ریکه بگری.
داریکه ئاسنیکی به‌سه‌ره‌وه زه‌وی	أَمَاتَ فُلَانٌ: فلانکه‌س چووه ناو رق و
بئ دمکی‌لدرئ.	کینه‌وه.
الْمَائَةُ: ناوک و ده‌وروبه‌ری (ك:	أَمَاتَ الصَّبِيُّ: به‌مانا (مَتَقَ) دئ.
مانات و مؤون).	إِمَاتًا غَضَبَ فُلَانٌ: رقی فلانکه‌س
الْمَيْئَةُ: نیشانه‌ی شت و ئارمی شت	زور توندو تیز بوو.
دم‌گوترئ: (أَنْ قَصَرَ الْخُطْبَةُ مَيْتَةً مِنْ	إِمَاتًا إِلَى الْبَلَاءِ: له‌به‌رجاوی من
فقه الرجل) و کورتی و تار	له‌پرمه‌ی گریانی دا.
نیشانه‌یه‌که له نیشانه‌کانی ژیری	الْمَاتُ وَالْمَاتُ: قلینچکی چاو به‌لای
پیاده‌که.	لوتمه‌وه (ك: آمات و آمات).
الْمُؤْتَةُ: بزۆ و (ك: مُؤَن).	الْمُؤَقُّ وَالْمُؤَقُّ: قلینچکی چاوی به‌لای
الْمُؤْتَةُ: به‌مانا (المؤنه) دئ.	لوتمه‌وه.
الْمَمَاتُ: شیاوو لایه‌ق و دم‌گوترئ: (هو	الْمُؤَقُّ وَالْمُؤَقُّ مِنَ الْأَرْضِ: قه‌راخ و
ممانه لکذا).	بیجاغی زه‌وی (ك: آمات و آمات).
مَاى الشَّجَرُ مَائًا: دره‌خته‌که گه‌لای کرد،	الْمَائَةُ: جۆره لرخه‌و پرخه‌یه‌که
پشکوت.	توشی مروّف دهبئ و ره‌ق هه‌لسان و

مَآيَ فِي الشَّيْئِ: زَيْدِمْرُؤِي لَه شَتَه كِه دَا
كردو تَيِّدَا قَوْلِبُووه.

مَآيَ السَّقَاءُ: كُونْدَه كِه ي پَان و پُور كَرْد
لِيَكِي كِي شَاهِيه وه بُونَه وه ي فراوان بِيِي.
مَآيَ بَيْنَ الْقَوْمِ: فَيْتَنَه و نَاشوبِي خُسْتَه
نِيَوَان خَه لَكِه كِه.

مَآيَ الْقَوْمِ: خَوِي بُوو بَه تَهراو كِه رِي
سَهْد، ژَمَارَه ي سَهْدِي تَهراو كَرْد
(فَهْم مَنِيُون) نَهوانه سَهْدِي تَهراوَن.
امَايَ الْقَوْمِ: خَه لَكِه كِه بُون بَه سَهْد.
امَات الدِرَاهِمُ: دِيرَه مَه كَان بُون
بَه سَهْد.

امَايَ فُلَانِ الْقَوْمِ: فُلَانَكِه س
خَه لَكِه كِه ي بَه كِه سَانِي دِي كَرْدَه
سَهْد.

مَآيَ: دَه گوتَرِي: (شَارَطَه مُمَاءَه):
لَه سَهْد تَيِّبَه پَرِي ه هَر وَه
دَه گوتَرِي: (شَارَطَه مُؤَالَفَه): لَه مَه زَار
تَيِّبَه پَرِي.

مَآيَ الْجِلْدِ: پِيَسْتَه كِه كِشَاو
فِرَاوَان بُوو.

المِآة: دَه جَار دَه ه (ك: مِآت
و مِئُون).

مَتَّ إِلَيْهِ بِقَرَابَةٍ وَنَحْوَهَا مَتَّ: هَانَاي بُو
بَرْد ه (فَهْر مَات).

مَتَّ الْحَبْلُ: حَه بِلَه كِه ي لَه بِيرَه كِه هِيَنَا يَه
دَه رَه بَه ي نَه وه چَه رَخ و فَه لَه ك

بَه كَارِي يَنِي.

مَائَه: خَزْمَا يَه تِي وَه بِير هِيَنَا يَه وه.
تَمَتَّى فِي الْحَبْلِ: وِيَسْتِي حَه بِلَه كِه
بَقَرْتِي يَنِي.

المَائَةُ: حُورْمَت و هُؤْكَار.
المَعَاثُ: نَه وه ي هَانَاي پِي دَه بَرِي
وَه كُوو خَزْمَا يَه تِي.

مَتَّحَ النَّهَارُ مَتَّحًا: رُؤْزْگَار دَرِيژ بُووه.
مَتَّحَ الْجَرَادُ: كُولَلَه كِه كَلَكِي لَه زَه وي
چَه قَانْد بُونَه وه ي هِيَلَكِه بَكَا، گَمَرَا
دَابِنِي.

مَتَّحَ الشَّيْئِ: شَتَه كِه ي هَه لَكِه نَد ه
دَه گوتَرِي: (مَتَّحَ فُلَانًا): فُلَانَكِه سِي
خُسْتَه سَهْرَه وي تَرِي لِي كَرْد.

مَتَّحَ الدَّلُؤُ: پَه تِي دُولْجَه كِه ي پَاكِيشَا.
مَتَّحَ الْمَاءُ: نَاوي دَه رَه يَنَا ه نَاوي
هَه لِيَنَجَا.

مَتَّحَ النَّهَارُ وَالْجَرَادُ: بَه مَانَا
(مَتَّحَ دِي).

مَتَّحَ الشَّيْئِ: شَتَه كِه ي لَه شَوِي يَنِي
خَوِي دَه رَه يَنَا.

تَمَتَّحَتِ الْمَطِيَّةُ بِأَيْدِيهَا فِي السَّيْرِ:
وَلَاخَه كِه قَاچَه كَانِي بَه تَه مَبَه لِي
هَه لِيَنَا لَه رُؤِي شَتَه كِه ي دَا.

المُتَّوَحُّ: كِه سِيَك بَه تَوَانَا بِي بُو نَاو
هَه لَكِي شَان لَه بِير ه (بَنَر مُتَّوَحُّ):
بِيرِي كِه بَه دَه سَسْت نَاوي لِي
دَه دَه هِيَنَدَرِي.

مَتَّعَ الشَّيْئَ: شته‌کە‌ی لە‌شوینی خۆی
هە‌لکە‌ند.

مَتَّعَ فُلَانًا: لە‌فلانکە‌سی دا.

مَتَّعَ الشَّيْئَ مَثْرًا: شته‌کە‌ی بێ‌یه‌وه‌.

مَتَّعَ الْحَبْلَ: حە‌بلە‌کە‌ی درێژ‌کرده‌وه‌.

مَتَّعَ الشَّيْئَ: بە‌مه‌تر مە‌زنده‌ی شته‌کە‌ی
کرد.

تَمَاتَرَتِ النَّارُ مِنَ الزَّوْدِ: ئاگر
لە‌چەر‌خە‌کە‌ کە‌وته‌ خوار.

تَمَاتَرَتِ الْقَوْمُ الشَّيْئَ: خە‌لکە‌کە‌
شته‌کە‌یان لێ‌ک کێ‌شایه‌وه‌
هە‌ریه‌کە‌یان لە‌لای خۆیه‌وه‌ بۆ‌لای
خۆی کێ‌ش کرد.

إِمْتَرَّ الْحَبْلُ إِمْتَارًا: حە‌بلە‌کە‌ درێژ
بوو، کشا.

الْمِثْرُ: مه‌تر ئامێری پێ‌وان ە‌ ئامێری
نە‌ندازە‌گرتن ە‌ ئامێرێ‌کە‌ سەر‌ه‌تا
لە‌فەر‌ه‌نسا کاری پێ‌ کراوه‌ دوا‌یی
زور‌به‌ی گە‌ل و نە‌ته‌وه‌کان
بە‌کاریان هێ‌نا.

مَتَّشَهُ الشَّيْئَ مَتَّشًا: شته‌کە‌ی
کۆ‌کرده‌وه‌ ە‌ بە‌پە‌نجە‌کانی بۆ‌لای
کرده‌وه‌.

مَتَّشَتِ عَيْنُهُ مَتَّشًا: چاوی کز بوون
باش نە‌یان بینی.

الْمَتَّشُ: سە‌پیا‌یه‌کە‌ لە‌سەر نینۆ‌کی
زارۆ‌کان دە‌رده‌کە‌وێ‌.

مَتَّعَ الشَّيْئَ مَتَّوعًا: شته‌کە‌ لە‌باشی دا

گە‌یشته‌ ئه‌وه‌ی ە‌ شته‌کە‌ درێژ‌بۆ‌وه‌،
بە‌رز‌بۆ‌وه‌ ە‌ دە‌گوتری: (متع النهار
والضحى).

مَتَّعَ فُلَانٌ: فلانکە‌س لە‌ره‌وشتی بە‌رز دا
پێ‌شکە‌وت و ره‌وشت جوان بوو.
مَتَّعَ الْحَبْلُ: حە‌بلە‌کە‌ گشت بوو پته‌و
بوو، باش بادرا.

مَتَّعَ النَّبِيذُ: سرکە‌کە‌ زۆ‌ر سور بوو ە
(فهو مائع).

مَتَّعَ بِالشَّيْئِ: شته‌کە‌ی برد.

مَتَّعَ اللَّهُ فُلَانًا بِكَذَا: خودا جێ‌هێ‌وی بۆ
فلانکە‌س درێژ‌کرد بۆ‌ئە‌وه‌ی درێژ‌ه‌
بە‌سود مە‌ندبوون لە‌وشته‌ بدا.

مَتَّعَ الشَّيْئَ مَتَاعًا: شته‌کە‌ باش بوو، ساغ
بوو.

امْتَعَ بِالشَّيْئِ: شته‌کە‌ی بۆ‌ پایە‌دار بوو
لێ‌ی سود مە‌ند بوو.

امْتَعَ اللَّهُ فُلَانًا: خودا تە‌مه‌نی
فلانکە‌سی درێژ‌ کرد ە‌ دە‌گوتری:
(امتع الله بكذا): خودا هێ‌شتیه‌وه‌
بۆ‌ئە‌وه‌ی بە‌وشته‌ سودمە‌ند بێ‌و
بە‌شوینی ئە‌و کە‌یف خۆش بێ‌.

امْتَعَ بِعَالِهِ: لە‌زە‌مت و خۆشی لە‌مال و
سامانی خۆی بینی.

امْتَعَنِي بِفِرَاقِهِ: بە‌جودا بۆ‌نە‌وه‌ لە‌و
سودی بێ‌ گە‌یاندە‌م.

امْتَعَنِي عَنْ كَذَا: لە‌وشته‌ بێ‌ ئاتاجی
کردە‌م.

شیعه باوه ۵ نهو مالّو سامانهی

پیاو دمیدا به ژنی ته لاقدرای.

مَتَّكَ الشَّيْنِي مَتَّكَ: شته که ی برپه وه

که رتی کرد.

ماتکه فی البیع: له مامه نه که دا زال بوو

به سه ری دا.

تَمَّتْكَ الشَّرَاب: ورده ورده

شله مه نییه که ی خواردموه.

المُتَّكَ: لوتی می ش و می شوله ۵

به رو بوومی نارنج.

مَتَّلَ الشَّيْنِي مَثَلًا: شته که ی جولاندو

له قاندى.

مَتَّنَ بِالْمَكَانِ مَثْنًا: له شوینه که جیگیر

بوو مایه وه.

مَتَّنَ فُلَان: فلانکه س سویندی خوارد.

مَتَّنَ بِفُلَان: هه موو روژمه که بهر پگادا

بردی و پموی پی کرد.

مَتَّنَ الشَّيْنِي: شته که ی درپژ کردموه.

مَتَّنَ فُلَانًا: زهبری له پستی فلانکه س دا.

مَتَّنَ الْكَبْش: له پمگه وه گونی بهرانه که ی

دهره یان.

مَتَّنَ الشَّيْنِي مَثَانَةً: شته که پمق و پته و

بوو ۵ ده گوتری: (خَبَل مَتْنِ وَرَأَى

متن).

المَتْنِ: صیفه تی کی په رو مردگار

به مانا خاوهن هیزو توانایه،

به ده سه لاتی ره هایه.

مَتَّعَ الشَّيْنِي: شته که ی درپژ کردموه.

مَتَّعَ اللَّهُ فُلَانًا: خودا ته مه نی

فلانکه سی درپژ کرد ۵ ده گوتری:

(مَتَّعَهُ اللَّهُ بِكَذَا): خودا به وشته

له زمت و خو شی بو به رفه رار کرد.

مَتَّعَ الرَّجُلُ مُطْلَقَتَهُ: پیاوه که له دوا ی

ته لاقدان ی ژنه که ی هه ندی

پیدا ویستی ژیا نی پید ا.

تَمَّتَّعَ بِكَذَا: له زمت و خو شی به وشته

بو ده سته بهر بوو.

تَمَّتَّعَ الْعَمْرَةَ إِلَى الْحَج: له نیه مت و

پوشا کی عه مرده مایه وه تا

نهر که گانی چه جی شی نه نجام دان،

واته نهر که گانی عه مرده چه جی

پیکه وه نه نجام دان.

استمتع بكذا: له زمت و خو شی له وشته

و مرگرت.

الْمَاتِعُ: شتی باش و بی غه ش له ههر

شتیک بی.

الْمَتَاعُ: له زمت و خو شی ۵ ههر شتیک

سودی لی ببیندری و هه ول بلری

په زمه نده بکری ۵ و مگوو خو راک و

کالای ناو مال و که ره سته ی تر.

الْمُتْعَةُ: ههر شتیک له زمت و خو شی لی

ده سته بهر بی و مگوو راوه سکار و

یاری و پیاسه ۵ نه نجامدانی چه ج و

عه مره به یه که وه ۵ ژن ماره گردنی

کاتی و مگوو له لای هه ندی پیری

اَمْتَنَ فَلَانًا: زمبیری له پشستی فلانکەس دا.

ماتنه: کئی برکایی له گهه دا کردو له مه بهست دوری خسته وه بهر بهر هکانی کردو دژی وهستا دموگوتری: (ماتنه في الشعر): شه ره شیعری له گهه دا کردو بۆری دا ههروا دموگوتری: (سار سیراً ماتنأ): به خیرایی رویشته.

مَتْنُ الشَّيْئِ: توندو پتهوی کرد دموگوتری: (مَتْنُ القوسِ وَمَتْنُ البناءِ): دیوار مکه ی پتهو کرد.

ثَمَاتَنَ الشَّاعِرَانِ فِي الشَّعْرِ: دوو شاعیر مکه شه ره شیعریان کردو بهر بهر چی یه کتریان دایه وه.

الْثَّمَنَان: نهو بهتهی باقه قهسه لهو شتی وای به دهبه سترئ.

الماتن: لهزاراوهی نوسهران دا نهو کهسه به بناغه وه مهتنی کتیبه که دمنوو سی به پیچه وانهی رافه کهرو شیکه ره وه.

المَتْنُ: پشت.

مَتْنُ الْأَرْضِ: تهپۆلکهو شوینی پتهوی ناو زموی.

مَتْنُ الْكِتَابِ: دهقه سه ره مکی وهصلیه هکانی کتیب.

مَتْنُ النَّهَارِ: تهواوی رۆژ هه موو ماوهی

رۆژ ه (ك: متان ومتون).

المتنان: نهملاو نهو لای موراغه ی پشت له راستو چه په وه.

المتنة: نهوهی له زموی پتهوو رقه لانه ه تهپۆلکهو تمبار ه لایه کی پشته چ راست یان چه پ.

مَتَه فَلَانٌ مَثَا: فلان گومرا بوو، سه ری لی شیوا.

ثَمَاتَه عَنْه: خو ی لی گیل کرد.

ثَمَاتَه الْقَوْمُ: خه لکه که دوور کهوته وه.

ثَمَّتَه: سه رسام بوو ه خو ی گیل وهحمه ق کرد ه دور کهوته وه.

ثَمَّتَه فِي الشَّيْئِ: زیدمه رۆی له شته که دا کرد.

مَتَا الْحَبْلِ وَغَيْرِهِ مَثَوًا: چه به لکه ی درێژ کرده وه.

مَتَا فَلَانًا بِالْعَصَا: به گۆجان له فلانکەسی دا.

مَتَا فِي الْأَرْضِ: له زموی دا کۆششی کردو په له ی کرد.

امتى: ته مه نی درێژ بوو ه رزق و رۆژی زۆرو هه مه جوړ بوو.

ثَمَّتِي: به مانا (ثَمَطِي) دئ.

مَتِي: زمرفی زهمانه وه بۆ په رسیار له رۆژگار و کات دئ.

مَتَّ الرَّجُلُ مَتًا: پیاوه که نارمقی کرد ه

بِهَسَرِ پِیَسْتی جِهَسْتِه وه شَتِیْک
 بِنْدِرَا وِکُوو رَوْن وَا بُوو.
 مَثَ السَّقَاءُ: کُونْدِه نَاوْمِکِه، گُوْزِه نَاوِه کِه
 نَاوِی لَی جُو، تَمِرِ شُو حِی پَهیدا کَرْد.
 مَثَ الْعَظْمُ: نِیْسَقَانِه کِه هَمِرْجِی مَوْحِی
 تَیْیِدا بُوو هَا تِه دَمِر.
 مَثَ يَدَهْ وَا صَابِعِه بِالْمَنْدِيلِ: دِهَسْتِو
 پَهِنْجِه ی بَهْدِه سَرِ سَرِپِنِه وه.
 مَثَ شَارِبِه: سَمِیْلِی چِه وِرْبُون و بَهْدِه سْتِی
 سَرِپِنِی بَه لَام شَوِیْنِه وَا رِی چِه وِرْبِیَان
 پِیُوْمِیِه.
 مَثَ الْجُرْحُ: کِیْم و زُو خَاوِی نَاو بَرِیْنِه کِه ی
 دَمِر کَرْد و پَاکی کَرْدِه وه.
 الْمِثْلُ: (نَبْت مِثْلُ): رُوْمِکی شِیْدَار.
 مَثَ الشَّيْنِیْ مَنَجَا: شَتِه کِه ی تِیْکِه لَاو
 کَرْد.
 مَثَ فَلَانَا: خَوَارْدِنِی دَمِر خَوَارْدِی فَلَان دَا.
 مَثَ بَيْنَ الْحَجَارَةِ مَثَدَا: لَهْنِیَوَان دُو
 بَه رِدْدَا خَوِی مَه لَاس دَاو لَه وِیَوِه
 سَهیرِی جِم و جَوْلِی دُو زَمِنِی کَرْد.
 مَثَدَ فَلَانَا: فَلَان کِه سِی کَرْدِه حَه شَار کِه،
 رَه بِنِیْنِه و سَه نِگَر.
 الْمَاثِدُ: رَه بِنِیْه و سَه نِگَر.
 مَثَلُ الرَّجُلِ بَيْنَ يَدَيِ فَلَان مَثُولًا:
 پِیَاوْمِکِه لَای فَلَان دِه سْتِه و نَه زَمِر
 رَاوِه سْتَا، نَامَادِه بَاشِی خَوِی بُو خَزْمَه ت
 نِیْشَان دَا.

مَثَلُ فَلَان فَلَانَا: فَلَان کِه س تَه مِیْلِی
 فَلَانِی کَرْد و لَه جِیَا تِی نِه و کَارْمِکَانِی
 نِه نِجَام دَان ه خَوِی بَه نِه و شُو بِهَانْد.
 مَثَلُ التَّمَاثِيلِ: پَه بَیْکِه رَه کِه ی تَاشِی.
 مَثَلُ بِلَان مَثَلًا وَمُثَنَةً: سُو کَا یَه تِی
 بَه فَلَان کَرْد دِه م و لَو تِی بَرِیْن و
 نِه تِکی کَرْد.
 مَثَلُ فَلَان بَيْنَ يَدَيِ الْوَالِي مَثُولًا:
 فَلَان کِه س لَه بَه رِدْم پَاشَا رَاوِه سْتَا.
 مَثَلُ الرَّجُلِ مَثَلَةً: پِیَاوْمِکِه رِیْزَا رُو
 شِکُو مَهْنَد بُوو.
 امْثِلُ فَلَانَا: فَلَان کِه سِی نِه تِک کَرْد ه
 لَه تَوْلَه ی کُوْزَاوِی خَوِی کُوشْتِیَه وه ه
 پِیَاو بَه دَا دَو مِر دِه لَی: (أَمْثَلِي مِنْ
 فَلَان): لَه جِیَا تِی فَلَان بَم کُوْزِه ه
 هَه رُوَا دَمِگُوتَرِی: (قَدْ أَمْثَلَهُ الْحَاكِمُ
 مِنْه).
 مَائِلُ الشَّيْنِیْ: وِکُوو نِه و شْتِه ی بُوو
 لَه و دِمِجُوو ه دِمِشْگُوتَرِی: (مَائِلُ فَلَانَا
 بِلَان): فَلَان کِه سِی بَه فَلَان کِه سَه وه
 شُو بِهَانْد.
 مَثَلُ بِلَان: سُو کَا یَه تِی بَه فَلَان کَرْد،
 دِه م و لَو تِی فَلَان کِه سِی بَرِی.
 مَثَلُ الشَّيْنِیْ بِالشَّيْنِیْ: شَتِه کِه ی
 بَه شَتِه کِه شُو بِهَانْد.
 مَثَلُ الشَّيْنِیْ لِفَلَان: شَتِه کِه ی بُو
 فَلَان کِه س وِیْ نَا کَرْد و رَا یَنَوَانْد.

مَثَلُ الْمَسْرُوحَةِ: شانۆگهرییه که می رانواند.

مَثَلُ التَّمَاثِيلِ: پهیکه رمکانی رانواند، وینای کردن.

إِمْثَالُ أَمْرِهِ: فهرمانبهررداری
فهرمانه گانی بوو، پابه نندی
فهرمان و ناموژگارییه گانی کرد
شوین رببازی نهو کهوت و لای نه دا
دهشگوتری: (امثالیه غرضاً):
کردپانه نیشانه و همدفعی خوین
فسه و تیره گانیان ناراسته ی
نهو کردن.

إِمْثَالُ الْمَثَلِ: په ندو مه سه له که ی
تصه ور کرد.

إِمْثَالُ مَنْ فُلَانٍ: توله ی له فلانکه س
ستاند.

إِمْثَالُ عِنْدَهُمْ مَثَلًا حَسَنًا: دپره
شعیریکی خویندموه نه مجار به دو
نهو دا شعیریکی تری خویندموه.

تَمَائِلُ الشُّيْثَانِ: دوسته که لیک چون.
تَمَائِلُ الْعَلِيلِ مِنْ عِلَّتِهِ: نه خو شه که
خهریکه چاک بیتوه.

تَمَثَّلَ الشُّيْثُ: وینه ی شته که ی کیشا
وه کوو وینه ی شته که خوی
دمرخست.

تَمَثَّلَ بَيْنَ يَدَيْهِ: له پیش دمی دا
راوه ستاو ناماد مباحشی

فهرمانبهررداری بوو.

تَمَثَّلَ بِالشُّيْثِ: شته که ی به نمونه
هینایه وه.

الأمثال (اسم تفضیل): باشتر
دهگوتری: (فلان امثال بني فلان):
فلانکه س باشترین مروقی هو ی
فلانه دهشگوتری: (المريض اليوم
أمثل): نه خو شه که نه مرو
تندروستی باشتره له مرو زانی
پیشوو.

الأمثلة: نهو جوړه شاعرانه که
به نمونه دهیندرینه وه.

التمثال: پهیکه رمی له بهر داتا شراو
یان له مس و شتی وا داپنژراو.

التمثيلية: کارنکی فهننی و ناوازه یه
به په خشان یان به شاعر نه انجام
دمدری وینای شتیکی حه قیقی و
روداو یان هه لبه ستراو دمکیش.

المثال: نمونه و قالب که شتی تری
له سر وینا دمکریت.

المثالي: نمونه یی ده شتی که له بو ارو
جوړی خوی دا ته او بی.

المثال: پهیکه رم تاش.

المثل: هاوشیوه هاو وینه و هاوشان.

المثل: هاوشیوه په ندو عیبرت ده

رسم ته په که له ده قیک
دمرده هیندری و بونمونه و په ند

دهيندريتهوه بهبئ نهوهي گۆرانكارى
تيدابكرئ ومكوو پهئدى (في الصيف
ضبت اللبن) يان (الرائد لا يكذب أهله)
ه چيروك و حيكايات لهسهر زمانى
گيانداران ومكوو چيروكهكانى كتيبى
كليلهو ديمنه.

المثلة: تۆلهو سزاو نهكردن ه (ك:
مثلات).

المثلة: تۆلهو سزاو نهكردن.
المثيل: هاوشيوه، هاو ويئه ه (ك:
أمثال) ه بهمانا شكودارو ريزدار دئ
ه (ك: مَثَلًا).

الممثل: نهكهر؛ نهوكهسهي لهسهر
شانو كارىكا.

مَثْمَثَ زَقَّ السَّمْنُ: هيزهكه روئى
ليچوو.

مَثْمَثَ فلان الشَّيْءَ: شتهكهى لهئاو دا
نقوم كرد.

مَثْمَثَ الفتيلة: روئ يان نهوتى
لهچراكه كرد.

مَثْمَثَ الشَّيْءَ: شتهكهى جولاند ه
دهگوتري: (أخذه فَمَثْمَثَهُ): شتهكهى

گرت و نهمديوو نهوديوى كرد.
مَثْنَهُ مَثْنًا: ميزهلدانى ههنگاوت.

مَثْنِ مَثْنًا: ميزه چركهى بوو،
ميزهلدانى نازارى بوو.

المثانة: ميزهلدان.

مَجَّ الماء أو الشراب من فيه: ناومكهى
تف دايهوه ه دهگوتري: (كلام تَمَجُّه
الأساع): هسهيهكه گويچكه ومري
ناگري ه (مَجَّت النحل العسل):
ههنگهكه ههنگوينهكهى تف دايهوه ه
(الآبات يمج الندى): رومكهكه شهونمى
دمردا.

مَجَّ شِدْقًا الهيم: ههردو لاشهويلهى
پيرهكه شل بوون.

مَجَّجَ العنب: تريهكه پيگهيشتو شيرين
بوو.

إِنْمَجَّت نقطة من القلم: پرزئيك
لهقهلهم پرزا.

المَجَّاجُ: ههرشتئيك لهدهم تفى
دميهوه.

مضجَّاج الغم: تفى ناودهم.
مَجَّاجُ النحل: ههنگوين.

مَجَّاجُ العنب: شيلهى تريئ.
مَجَّاجُ المزن: بارانى ههور.

المَجَّاجَةُ: تف ه (مَجَّاجَةُ الشَّيْءِ):
گوشراوى شت.

المَجَّاجُ: كهسيك زور ئاو لهدهم رادا.
مَجَّدَ فلان مَجْدًا: فلانكهس خاومن

مهجدو شكؤ بوو.
مَجَّدَ فلانًا: لهشكودارى دا بهسهر فلان دا

زال بوو ه دهگوتري: (مَجَّدَهُ فَمَجَّدَهُ).
مَجَّدَ فلان مجادة: فلانكهس خاومن شكؤ

بُو ۵ (فهر مجید).	مَجِرَ مِنَ الْمَاءِ: وەرگی پر بوو لهناوو
اُمَجْدَةُ: بهگه ورمو شکومهندي لهقهلم	تینواپهتی نهشکا.
دا ۵ ووسپی دا.	مَجِرَتِ الشَّاةُ: مهرکه بیچومهکی
اُمَجْدَ الْعَطَاءِ: بهخششهکهی زور کرد.	لهورگی دا گهوره بوو بوخوشی
ماجْدَةُ: لهشکوداری دا پیشپکئی	لاواز بوو.
لهگهن دا کرد.	اُمَجِرَتِ الشَّاةُ: بهمانا (مَجِرَتِ) دی.
مَجْدَةُ: ووسپی کردو بهگه ورمو زانی.	الْأُمَجِرُ: ورگ زلو جهسته لاواز.
مَجْدَ الْعَطَاءِ: بهخششهکهی زور کرد.	المَجِرُ: ههرشتیک زور بی ۵ سوپای
تماجدوا: شانازیان بهسمر یهگتر دا	زورو بی شومار.
کرد ۵ ههرکسه پیاووتی و ریزداری	المَجِرُ: عهیاریکی نالتونه سهرتا
خوی خسته پو ووسپی خوی دا ۵	لهولاتی مهجهر داهاتوو لهبوری
دمشگوتری: (تَمَجْدَ الْقَوْمِ فِيمَا	خشلی نافرمتان داو بو بههادانانو
بینهم): خه لکه که لهناو خویان	دیاری کردنی نرخ کاری پی دمکری
خویان هه لئاپه وه.	۵ ههردانه مهجهریک نرخهکهی
تَمَجْدُ: شکودار بوو.	بیستو ههشت قیراته ۵ یان سی
اسْتَمَجْدُ: بوو به خاوهن مهجدو	بهش لهجواریهشی مسقائیکه.
شکومهنده.	المُعْجِرُ مِنَ النِّسَاءِ: نهو نافرتهپه
اسْتَمَجْدَ المَرْحِ وَالْغَفَارِ: درهختی	بهسکیک دوو مندالی بین ۵
مهرخو غهفار بلایسهی ناگرهکهیان	مهپرکی ناوس کهورگی گهوره بیو
خوش کرد.	نهخوش بیو جهستهی لاواز بی
الماجدُ: ریزدارو خاوهن شکو.	بهناخوشی بیچوی بیی ۵
المَجْدُ: ریزو شکومهندي و	حوشتریکه لهسک و مستابیته وه.
وهجاخزادهپی ۵ رموشتی بهرزو	مَجْسَهُ: کردی به مهجوسی و ناگر
بوماوه لهباوک و باپیرانه وه.	پهرست.
المَجید: خاوهنی زور رموشتی بهرزو	تَمَجِسُ: چوو پیری مهجوسیانه وه،
شکومهندي ۵ ناویکه لهناوه	بوو بهناگر پهرست.
جوانهکانی پهرومردگار.	المَجُوسُ: گهل و هوژیک یان چهند

تَمَاجَعًا: قسهی گائتهو سهپریان
ناراسته‌ی به‌گتر کرد.

تَمَجَّعَ: شیرو خورمای خوارد.

المَجَاعَة: پاشماوه‌ی پیخوری شیرو
خورما.

المَجَاعُ: که‌سیک هه‌ومسی له‌قسه‌ی
گائتهو سهپریج که‌سیک جه‌زی
له‌کیشتی خورماو شیربی واته
خورماو شیر بکاته پیخورو جه‌زی
لی بی.

المَجْعَة: نافرمتی بی حه‌یا.

المَجِيعُ: جوړیکه له‌پیخور له‌شیرو
خورما دروست دمکری.

مَجَلَّتْ يده مَجَلًا وَمَجُولًا: دمستی
بلو‌قی کرد ۵ پیستی دمستی پتهو
زبر بوو.

مَجَلَّ الحَافِرُ: سمی ولا‌خه‌که سواو رم‌قو
پتهو بوو.

مَجَلَّتْ يده: به‌مانا (مَجَلَّتْ) دئ.

أَمَجَلَّ العملُ يده: ئیش‌کردن بلو‌قی
له‌پیستی دمستی دا په‌یدا کرد.

تَمَجَّلَ الجُلْدُ قِيحًا وَدَمًا: پیستی
بلو‌قی کردو کیم و زوخاوی تیدا
په‌یدا بوو.

المَجَلُّ: کرانه‌موو شل بوونی رم‌گی
پاشوی ولا‌خه ۵ که‌دمبیته عه‌یب بو
نه‌سپ.

المَجْلَة: توپ‌کلیکی ته‌نکه ژرم‌وه‌ی

ه‌وزو نه‌ته‌ومن که ر‌ؤزیان په‌رستوو
یان مانگو ناگریان په‌رستوو
له‌سه‌ده‌ی سییه‌می پیش زایینه‌وه نه‌م
ناوه‌یان به‌سه‌ردا پراوه.

المجوسى: کاهین و کوله‌ومنانی لای
ناشورییه‌کان و فارسه ک‌ونه‌کان.

المجوسية: بیرو با‌وم‌ری
ناگریه‌رسته‌کان له‌به‌ریز راگرتنی ۵
نه‌ستیرو ناگر ۵ یان ده‌گوت‌ری:
(مه‌جوسیه‌ت) ئایینیکی ک‌ونه
زمراده‌شت تازه‌ی کردموو لی زیاد
کرد.

المجسطى: کتبیکی ک‌ونه له‌بواری
نه‌نداز‌یاری و ئاسمان‌شوناسی
به‌ط‌لیم‌وسی فه‌له‌کی سالی ۱۴۰
زایینی دایناوه له‌سه‌رده‌می خه‌لیفه
مه‌نمون دا و مرگ‌پر‌درايه سه‌ر زامانی
عه‌رم‌بی و له‌بواری خو‌ی دا
سه‌رچا‌ومیه‌کی با‌وم‌ر پی‌کراو بوو.

مَجَّعَ مَجْعًا: شیرو خورمای به‌یه‌که‌وه
کرده پیخورو خواردی.

مَجَّعَ مَجَاعَةً: قسه‌ی راست و گائته‌ی
تی‌که‌ل به‌یه‌ک کرد.

مَجَّعَ مَجَاعَةً: به‌مانا (مَجَّعَ) دئ.

ماجعة: قسه‌ی گائتهو گه‌بی ناراسته
کرد.

إمْتَجَعَ: شیرو خورمای کرده پیخورو
خواردی.

الْمَجْنُونُ: دهگوترئ: (طريق مُمَجَّنْ):

رینگای راست و ریکخراوو تهخت
کراو.

مَجْنُونُ الْقَوْمِ: خه لکه که به قوچه قایینی
بهردیان هاویش.

الْمُنَجِّنِيقُ: نامیریک بووه کاتی خوئی
بهردیان بی هاویش تووه وده کوو
قوچه قایینی بو روخاندن و گرتنی
قه لاهو شوره.

مَحْتَه مَحْتًا: پری کرد لهرق و کینه.
مَحْتَتِ الْيَوْمِ مَحْتَةً: روزه که ی زور گهرم
بوو.

الْمَحْتُ: پتهوو توندو تیز لهههرشتیک
دا بی ۵ دهگوترئ: (يوم محت):
روژیک ی گهرم و کوشندمیه.

مَجَجَ الشَّيْئُ مَجْجًا: شته که ی مائی و
کرانندی تاماده سهرمکیه که ی
دمرکهوت.

مَحَجَّتِ الرِّيحُ الْأَرْضَ: په شه باکه گل و
خوئی سهر روی زهوی پامالی.

مَحَجَّ الْعَرْدُ: شوپکه داره که ی سپی کرد
توینکلی دامالی.

مَحَجَّ الْجِلْدُ: پیسته که ی شیلا هه لی کلوفت
بوئه وه ی نهرم بی.

مَحَجَّ اللَّبَنُ: ماسته که ی هه ژاند بوئه وه ی
بیکاته دؤ.

مَحَجَّ الدَّلْوُ: دؤلچه که ی راومه شانند.

دهبیته بلوق و ناوی تیدا کؤده بیته وه
له ناکامی نیش کردن دا.

مَجْمَعُ فُلَانٍ فِي خَبْرِهِ: فلانکس لههه وال
گیرانه و ده که دا منجه منجی کردو
شته که ی باش رون نه کرد وه.

مَجْمَعُ الْكِتَابِ: نویسنی کتیبه که ی
تی که ل و پی که ل کرد بهقه لهم
شیواندی.

تَمَجَّجَ الْكُفْلُ: سمتی لهقه لهوی و
بهخته و مری دا دهله رینه وه.

الْمَجْمَاجُ: شلو و شیواو ته مبه ل.
مَجْنُ الشَّيْءُ مُجُونًا: شته که رهق و پته و
بوو.

مَجْنَنَ فُلَانٌ مُجُونًا وَجَانَةً: فلانکس بی
حه باو بی چاوو رو بوو ۵ (فهر ماجن
وهی ماجنه) ۵ فلانکس راست و دروی
تی که ل کردو هه له و ممر بوو ۵ دهگوترئ:
(مَجْنَتَ فَاَسَكْتِ): قسه ی ناشیرینی
کردو بی دمنگ کرا.

مَاجَنَهُ: سوعبهت و یاری له که ل کردو
راست و دروی تی که ل کرد.

تَاجَنًا: سوعبهت و گالته و گه بیان
بهیه که وه کرد.

المجان: به خو پایی به بی بهها ۵
دهگوترئ: (أخذ الشَّيْءَ مَجَانًا) ۵ هه روا
وشه ی المجان به مانا زور وزمبه نده
دی ۵ دهگوترئ: (ماء مجان و عمر مجان).

مَاحِجَه مَحَاجاً: دواى خست ماتلى كرد.
مَاحُ الثُّرْبُ مَحَماً: قوماشهكه رزى و كوڼ
بوو.

أَمَحُ الثُّرْبُ: به مانا (مَح) دئ ۵
دمگوترئ: (أَمَحُ الكِتَابُ): كَتَبَهُ
رِزى ۵ (مَحَّت الدار): خانوهكه
شوینهكهى كویر بؤوه ناسهوارى
ديارنه ما.

أَمَحُ: پالفتهى شت ۵ زمردینه و سپینهى
ناو قاوغه هیلکه.
أَمَحُ: دروژن ۵ كه سيك قسهى هه بئ و
كردموهى نه بئ.

أَمَحَارَة: بېروانه مادهى (حَوْر).
مَحَشُ الْجِلْدِ مَحْشاً: پيستهكهى
لهگوشتهكه دامالى.

مَحَشَتُ النَّارِ جِلْدَه: ناگر پيستی سوتاند
۵ دمگوترئ: (هذه سنة أَمَحَشَتُ كُلَّ
شَيْءٍ): سآلهكه قاتو هرئ بوو هيچى
نه هيشت.

أَمَحَاشُ: سوتينهەر ۵ دهشگوترئ: (خبر
مَحَاشٍ وَشِوَاءٍ مَحَاشٍ).

مَحَصَ مَحْصاً: هه لات.

مَحَصَ الظُّبْيُ: ناسكهكه بازيكى توندى
هاويشت.

مَحَصَى الثُّرْبُ: قوماشهكه توكهكهى
روتايه وه.

مَحَصَى اللَّهِ مَابَه: خودا نازو نيعمه تى لئ

ستاند.

مَحَصَى الثُّيْنُ: شتهكهى لهعهيب و لهكه
پاك كرده وه.

مَحَصَى الْمَعْدِنِ بِالنَّارِ: مهعدمهكهى به ناگر
پوخته كرد.

مَحَصَى السَّيْفِ: شمشيرهكهى مشت و مال
كرد.

أَمَصَتِ الشَّمْسُ: خور دواى گيرانى
دمركه و ته وه.

أَمَحَصَ الْمَرِيضُ: نهخوشهكه چاك بؤوه.
مَحَصَى الثُّيْنُ: شتهكه لهعهيب و

خهوش پاك كرده وه ۵ دمگوترئ:
(مَحَصَى الذَّهَبِ بِالنَّارِ): نالتونهكهى

به ناگر پاك كرده وه.

مَحَصَ اللَّهُ التَّائِبَ مِنَ الذَّنْبِ: خودا
توبهكاركهى لهتاوان پاك كرده وه.

مَحَصَ فَلَاناً: فلانكهسى به تاقى
كرده وه.

تَمَحَصَتِ الظُّلُمَاءُ: تاريكيهكه رهويه وه
۵ دهشگوترئ: (تَمَحَصَتِ ذُنُوبُهُ):

لهگوناههكانى پاك بؤوه.

الْأَمْحَصُ: كه سيك پاساوى راست و درؤ
قبول بكا.

الْمَحِيصُ: گشت بادراو، دهمار گشت و
توند.

الْمُحَصُّ: پالفتهكراو لهعهيب و عار.

مَحَصَ فَلَاناً: ماستى خالصى دمرخوارد دا.

مَحَضَ فَلَانًا أَلْرُدُّ: به دلسۆزی ئامۆزگاری کرد.

مَحَضَ مَحَضًا: ماستی خالصی خوارد.

مَحَضَ فَلَانٌ فِي نَسَبِهِ مُحَرَّضَةٌ: فلانكهس نهژادی پاك و خاوین بوو.

أَمَحَضَ الرَّجُلُ: به دلسۆزی ئامۆزگاری پیاوهكهی كرد ه دهگوترئ: (أَمَحَضَهُ الْحَدِيثَ وَالتَّصْيِحَةَ).

أَمَحَضَ فَلَانٌ: فلانكهس ماستی خالصی خواردوه.

الْمُحَرَّضَةُ: ئامۆزگاری دلسۆزانه.

الْمَحْضُ: شتی بئ خهوش و لهككه ه (لَبَنٌ مُحَضٌّ): ماستی خالص و بئ خهوش جا شیرین بئ یان ترش.

مَحَطَّ الْوَرَّةِ: دهستی بهژیی كه مانهكهدا هینا بۆئلهوهی چاکی بكا.

مَحَقَّ الشَّيْئَ مَحَقًّا: شتهكهی كه م کردهوه ه فهوتاندى لهناوی برد ه دهگوترئ: (مَحَقَّ اللَّهُ الْعَمَلَ): خودا پیست و بهرهمهتی کارهكهی برد فهوتاندى ه کارهكهی بهتال کردهوه.

مَحَقَّ الْحَرْأَ الشَّيْئَ: گهرما شتهكهی سوتاند.

أَمَحَقَّ الشَّيْئُ أَوْ الْمَالُ: شتهكه فهوتا مرد، دهگوترئ: (أَمَحَقَّ الرَّجُلُ): پیاوهكه مرد.

أَمَحَقَّ الْقَمَرُ: مانگ جووه حالهتی مهحافهوه.

مَحَقَّ الشَّيْئَ: شتهكهی بهتال کردهوه.

أَمَتَحَقَّ الشَّيْئُ: شتهكه كه م بوو بهرهمهتی نهما.

أَمَتَحَقَّ الْقَمَرُ: مانگ روناکی كه م بوو، روناکی نهما نهمه لهدوشهوی كۆتایی مانگ دا دهی.

إِنْمَحَقَّ وَإِمَحَقَّ الشَّيْئُ: بهمانا (إمتحق) دئ.

إِنْمَحَقَّ الْقَمَرُ: مانگ گوم بوو جووه حالهتی مهحافهوه.

تَمَحَقَّ الشَّيْئُ: شتهكه هییدی هییدی كه م بۆوه بهرمو نهمان رۆیی.

الْمَحَاقُ: بچوکیبونهوهی مانگ لهدوای گامل بوونی تادهگاته كۆتایی مانگو نهماجار تازه بوو نهوهی.

لِيَالِي الْمَحَاقِ: نهو شهوانهی مانگ دهكهو پته حالهتی مهحافهوه.

الْمَحَقَّةُ: فهوتان ه حوشتريك ههربیچوه نیرهی ببین.

الْمَحِيقُ: (نصل محیق): سهره تیری تیژه.

مَحَكَ مَحَكًا: توندو تیزی نواند لهكیشهو نیزاع دا.

مَحَكَ: بهمانا (مَحَكَ) دئ.

أَمَحَكَهُ الْقَضَبُ: رق ههئسان وای لی

كرد لهكیشهو نیزاع دا سهرسهخت

بئ و بهئسانی مل بۆ ناشتی نهدا.

مَاحَكُه: كیشهی لهگهل ناپهوهو

سهرسهختی نواند.

تَمَحَّلَ الْبَيْعَانُ: كَرِيَارو ڦرُوشِيَار زُورِيَان
منجه منچو دان و سان ڦرډو چهنډو
چونيان ڦرډو.

تَمَحَّلُ: له ځيښمو نيزاع دا زُوري ڦيړه
گيړه گيري ڦرډو.

الْمَحْكَنُ: كه سيك زور گيره گير بكا.
مَحَلَّ بِالْأَمْرِ مَحَلًّا: ويستي به ڦرډو ڦيږل
كارهكه نه نجام بډا.

مَحَلَّ الْمَكَانُ: شوينهكه بي بڙيوو بهرو
بووم بوو ډ دگوتري: (أَرْضُ مَحَلَّ
وَمَحَلَّة، وَمَحُولٌ وَمُحُولٌ).

مَحَلَّ بِهِ إِلَى ذِي سُلْطَانٍ مَحَلًّا: له لای
دهسه لاتدار هيتنه می له دزی ڦرډو.
مَحَلَّ الْمَكَانُ: شوينهكه بي پيتو بهرمکهت
بوو بڙيوو تيډا نه بوو.

مَحَلَّ الْمَكَانُ عَالَةً: به مانا (مَحَلَّ) دئ ډ
دهشگوتري: (أَمَلُ الزَّمَانِ): روژگار هكه
ڦاتو ڦري بوو.

أَمَحَلَّ الْقَوْمُ: خه لکه توشي سالی بي
بارانی و ڦاتو ڦري بون.

أَمَحَلَّ اللَّهُ الْأَرْضَ: خودا زهوپيه که ی
ڦرډو زهوی سوتهمه ڦو بی بڙيوو
بی بهروبووم.

مَاحَلَّةٌ مَاحَلَّةٌ وَعَالًا: ځيښه ی له گهل
نايموه ډ ڦيږلی لی ڦرډو، هه لی
خه له تاند.

مَحَلَّ فُلَانًا: ځلانکسی به هیږ ڦرډو.

تَمَحَّلَ الْمَكَانُ: شوينهكه دوور كهوته موه ډ
دهشگوتري: (فَلَاةٌ مَتَمَاحِلَةٌ):
دهشتي کی کاکي به کاکي و
بهرواوانه ډ (فَتْنَةٌ مَتَمَاحِلَةٌ): ڦيږتنه و
ناشوبيکی دريږخايه و نه پړاوميه.
تَمَحَّلُ: ڦيږلی ڦرډو ډ دهشگوتري: (تَمَحَّلُ
خَيْرًا): داوی خيرو بيږي ڦرډو.

الْمَاحِلُ: ولای سوتهمه ڦو بی بڙيو ډ
به ره له ستکارو رکابه ری سر
سهخت.

الْمَحَالُ: ڦيږل و هیږو توانا ډ دهسه لاتی
توڼه سندن ډ ته گيږو پلان.

الْمَحَلُ: نه بونی باران، وشکه سالی ډ
دهگوتري: (أَرْضُ مَحَلَّ): زهوی بی
گیاو گزو له موم ډ دهشگوتري: (رَجُلُ
مَحَلَّ): پیاوړکی بی خيرو بيږه.

الْمَحِلُّ: كه سيك دهر بکړی و بږه
تيښدري تاماندو ده بی ډ (رَجُلُ
مَحِلَّ): پیاوړکی فیلاوی و
به سیاسته.

الْمَحَالُ مِنَ الْأَرْضِ: زهوی سوتهمه ڦو.
الْمَحَلُّ: ځای شیر ډ مهنجه لی شیر.

مَحَنَ فُلَانًا مَحْنًا: ځلانکسی به تاقی
ڦرډو موه ډ سزای دا ډ زوری نه زیمت دا.
مَحَنَ الْفِتْنَةَ: زیوه که ی ځال ڦرډو پالفتی
ڦرډو به ناگر.

مَحَنَ الْأَدِيمَ: چهرمه که ی نهرم ڦرډو

لَيْكِي كَيْشَايَه‌وه.

الْمَحْرُ: تەلخایی ناو مانگ.

مَحْنَ فلان: فلانكەس كەوتە چورتم و

المِحْأَة: پەروی شت سەپنەوه، پەروی

ناخۆشییه‌وه.

كاشی سەپنەوه یان لاسیكی

مَحْنُ الْأَدِيم: بەمانا (مَحْنَة) دئ.

خەتكۆژانەوه.

إِمْتَحَنَ فلاناً: فلانكەسی بەتافی

مَحَى الشَّيْءَ مَحْياً: شوینەواری شتەكە

كردموه.

نەهیشت.

إِمْتَحَنَ الشَّيْءَ: لەشتەكە وردبۆوه،

أَمَحَّ الْعَظْمُ: ئیسقانەكە مۆخی تیدا

سەیری كرد.

پەیدا بوو.

إِمْتَحَنَ الْفِطْنَة: زیوێكە قات كرد

أَمَحَّتِ الدَّابَّة: وڵاخەكە قەلەو بوو.

پوختە ی كرد ە دەرگوترئ: (أَمَحَّنَ

أَمَحَّ الْعُودُ: نەمامە درەختەكە ناوی

فلان): فلانكەس كەوتە میحنەت و

تیگەرپا.

ناخۆشییه‌وه.

أَمَحَّ حَبَّ الزَّرْع: دانەوێڵەكە ئاردی تیدا

الإمتحان: تافیكردنەوه ە توشبونی

پەیدا بوو.

بەلاو كارسات.

مَخَّحَ الْعَظْمُ: مۆخی ئیسقانەكە

المِحْنَة: بەلاو چورتم.

دەرھینا.

مَحَا الشَّيْءَ مَحْواً: شتەكە سەپنەوه

إِمْتَحَ الْعَظْمُ: مۆخی ئیسقانەكە

دەرھینا.

شوینەواری كۆژاندموه ە دەرگوترئ:

المِحْأَة: نەوێ لەئیسقان دەرئ

(مَحَّتِ الرِّيحُ السَّحَابَ): رەشەباکە

بەھوی ھەلمزینەوه.

ھەررەكە رامالی ە (مَحَا الْمَطَرُ

المُح: مۆخ مێشك ە ئەو مادە مۆخە

الْجَذْب): باران و وشكە سالی نەهیشت ە

لەناو سەردایە ە پالقتە شت و

(مَحَا الصَّبْحُ اللَّيْلَ): گزنگی بەیانی

کرۆکی شت ە لەحەدیت دا ھاتوو

تاریکی شەوی لایبرد ە (الإحسان يمحَر

دمفەر موی: (الدعاء مُحَّ العبادَة):

الإساءَة): چاکە خراپە دەسپێتەوه.

نزاو پارانەوه لەخودا پوختە

إِمَحَى الشَّيْءَ: شوینەواری شتەكە

خودا پەرستییه.

كۆژایەوه.

المِحْنَة: پارچەبەك لەمۆخ ە دەرگوترئ:

تَمَحَّى مِنَ الْقَرَم: داوای لەخەلكەكە كرد

(هذه مُحْنَة الشَّيْءَ): ئەمە باشترینی

كە لەخراپەكانی خۆش بن.

شتەكەبە.

الْمَخِيخُ: دھگوتری: (عظم مَخِيخُ):

الْمَخْرُ: (بنات مَخْرُ): ھموری تھنکی سپی

نِيسْقَانِيْكَه مَوْخِي تَيْدَايَه.

كھپیش و مرزی ھاوین بھناسمانھوھ

الْمَخِيخُ: بھشِيك لھدھماخ كھ مھر كھزى

دھردھكھون.

ھاوكِي شھيى ئھندام ھكانى

الْيَمْغُورُ: (رجل يَمْغُور، وَعَنْق يَمْغُور):

جھستھيھ.

پياوى دريژ مى دريژ.

الْمَيْخُ: دھگوترى: (لھ لسان مَيْخُ): زمانى

مَخَضُ الشَّيْئِ مَخَضًا: بھتوندى شتھكھى

تيزو رھوانى ھھيھ ۛ بھتوانايھ بؤ

راوھشانء.

قسھكرءن.

مَخَرَّتِ السَّفِينَةُ مَخْرًا وَعَمُورًا:

مَخَضُ اللَّبَنِ: ماستھكھى ھھزانءو

كھشتيھكھ كھوتھ پؤيين و ئاوى

رؤنھكھى لى دھرھينا ۛ (فھر مخيض).

دھرياي درءا.

مَخَرَّ السَّابِغُ: مھلھوانھكھ بھدھستى ئاوى

مَخَضُ الرَّأْيِ: راوو بؤچونھكھى سھرمو ئاو

درءا.

مَخَرَّ الزَّارِعُ الْأَرْضَ مَخْرًا: كشتيارھ

كردو زؤر لىى ورد بؤوھو ئاكامھكھى

زھوبپھكھى كئلا بؤ كشتوكال.

لَيْك دايھوھ.

مَخَرَّ الْمَعْمُورُ مَدَارَةً: قھراخى شتھكھ لىى

مَخَضَتِ الْحَامِلُ: ژنھ سك پرمكھ ژانى

خوراو فراوان بوو.

مندالبوونى ھاتى و خھريكھ مندالى

امْتَخَرَ الْعَظْمُ: مَوْخِي ئيسقانهكھى

ببى ۛ (فھي مَخِضٌ) ۛ (ك: مَخَضٌ

دھرھينا.

و مواخض).

امْتَخَرَ الشَّيْئُ: شتھكھى ھھئبزارء.

أَمَخَضَ اللَّبَنُ: ماستھكھ لھناو

امْتَخَرَ الْقَوْمُ: پياوى پياوانھى

مھشكھكھدا ھھزا.

لھخھلكھكھ ھھئبزارء.

إِمْتَخَضَ الْوَلَدُ: زارؤكھكھ لھناو سكى

الْمَاخِرَةُ: كھشتى ۛ (ك: مواخير).

دايكى دا جولايھوھو كاتى

الْمَاخُورُ: خانوى خراپھكارىى ۛ قومار

لھدايكبوونى ھات.

خانه ۛ شوئنى كؤبونھوھى ئھھلى

تَمَخَضَ اللَّبَنُ وَالْوَلَدُ: بھھمانا

فيسقو فھساد ۛ (ك: مواخير

(امْتَخَضَ دئ).

تَمَخَضَ السَّمَاءُ: ئاسمان خھريكھ باران

و مواخير).

بباريئنى.

دەر کیشا.	تَمَخَضَ الحَامِلُ: به مانا (مَخَضَتْ) دئ ۵
مَخَطُ الْمَخَاط: چلمی له لوتی هینایه دهر.	له پهنندی پېشینان دا هاتوو دهلئ:
امْخَطُ السَّهْمُ: تیرمکه ی هاویشت و	(تَمَخَضَ الْجِلُّ فُلْدُ فَأَرَا): کپو ژانی
له جهسته که ی دا.	هاتئ و مشکیکی بوو ۵ ههروا
مَخَطُ الصَّبِيِّ: چلمی له لوتی منداله که	دهگوترئ: (تَمَخَضَتْ اللَّيْلَةُ عَنْ يَوْمِ
دهر هینا.	سوء): شهوکه به یانیه کی ناخووشی
إمْتَخَطَ فلان: فلانکهس جی له لوتی دا	به دو دا هات.
بوو دهری هاویشت.	المَخَاضُ: ژانی مندالبون ۵ قورئان
إمْتَخَطَ الشَّيْءُ: شته که ی رفاند.	دهمه رموی: ﴿فَأَجَاءَهَا الْمَخَاضُ إِلَى
إمْتَخَطَ مَافِي يَدِهِ: نهو ی له دهستی دا	جِذْعِ النَّخْلَةِ﴾. ههروا وشه ی
بوو لی دزی.	(المخاض): ناوه بو حوشریک
إمْتَخَطَ السَّيْفُ: شمشیرمکه ی له کالان	ده مانگ به سمر ئاوسبوونی دا
دهر کیشا.	تیپه ریپئ ۵ ههروا ناوه بو بیچوه
تَمَخَطَ فلان: به مانا (إمْتَخَطَ) دئ ۵	حوشر که دایکی کهل درایی ۵ یان
له پویشتن دا به شیواوی و لاره لار	بو گو لکه حوشریک سالی تهواو
رؤی ۵ دهکووت و هه ئه دستایه وه.	کردبئ و چوبیته سالی دووه می
المَخَاطُ: چلم ۵ صمغی درهخت و روهك.	تهمه نیه وه ۵ (ك: بنات مخاض).
مَخَاطُ الشَّيْطَانِ: نهو تیرو تیشکانه ن	المَخْضَةُ: نامیری هه ژاندنی ماست بو
که له کاتی نیومرپو دا که دمپروانی یه	جیا کرد نهو ی رونه که رمکه ی ۵ (ك:
خوژ دپنه بهرچاو ۵ پئشی	مَمَاض).
دهگوترئ: (مخاط الشمس، لعاب	مَخَطُ السَّهْمُ مَخَطًا: تیرمکه چوو ده ناو
الشمس، ريق الشمس).	جهسته که وه نه مدیواو دیوی کرد.
المَخَاطَةُ: درهختیکه له پیری (المخاطية)	مَخَطُ الْمَرَأِ فِي الْأَرْضِ: پیاوکه به ناو زمو ی
به ریکی هه یه کاتی خو ی	دا رؤی به خیرایی.
به کارهاتوو بو نه رم کرد نهو ی	مَخَطَ الشَّيْءِ: به توندی شته که ی کیش
سنگ، نه مرپو بو بالنده گسرتن	کرد.
به کاردئ.	مَخَطُ السَّيْفِ: شمشیرمکه ی له کالان

الْمَخِيطُ: بهمانا (المخاطة) دئ.

الْمَخْطَةُ: نهو چلمو جوړه شلمه مېنېه به
كه مړوف له لوتيه وه فرېي دمدا ته
دهر.

مَخْمَخَ الْعَظْمُ: موخي نيسقانه كهى
دهر هينا.

مَخْنٌ مَخْنًا: گريا.

مَخْنٌ الْأَدِيمُ: پيسته كهى پاك كرده مو
سې كړد توكى لى كرده وه.

مَخْنٌ الْبَثْرُ: ناوى بېر كهى هه ټينجا.

الْمَخْنُ: دريژ.

الْمَخْنُ: بهمانا (المَخْنُ) دئ ۵ پياوى
مه پلهو كورتى جهسته سوک.

الْمَخْنَةُ: بهر دمرگا، جهوشه خانوو.

الْمَخْنُ: دمگوتري: (طريق مَخْنُ):
ريځگايه كه خه لكى زور پيدا
رؤيشتوو خوش بووه.

مَخَى الرَّجُلَ عَنِ الْأَمْرِ: پياو كهى
له كار كه دوور خسته وه.

تَمَخَّى الْعَظْمُ: موخي نيسقانه كهى
دهر هينا ۵ (بناغهى نههم وشهيه
(تَمَخَّخَ) بووه وكموو چوڼ بناغهى
(تَظَنَّ) بريتيبووه له (تَظَنَّ).

مَدَحَهُ: مه دحى كړد په وشته
جوانه كانى باس كړد.

مَدَحَهُ: زورى مه دح كړد.

امْتَدَحَ الْمَكَانُ: شوپنه كه فراوان بوو ۵

دمگوتري: (امْتَدَحَتْ حاصرة الماشية):

كه له كهى ولاخه كه كشا به هوئ
تيري و زور خواردنه وه.

امْتَدَحَ فَلَانًا: مه دحى فلانكهسى كړد.

تَمَدَحًا: ههريه كه لهو دوو كهسه مه دحى
په كتر يان كړد.

تَمَدَحَتْ حاصرة الماشية: بهمانا
(امتدحت) دئ.

تَمَدَحَ فَلَانٌ: به زور حالتهى وای به سهر

خوى دا هينا مه دح بکړئ ۵

دمگوتري: (هو يَمْدَحُ الى الناس):

داوا دهكا خه لك مه دحى بكن ۵
شانازى كړد به شتيك كه نهى بوو
نه پكړد بوو.

امْتَدَحَ فَلَانًا: مه دحى فلانكهسى كړد.

الْأَمْدُوحَةُ: نهوى مه دحى پې دكړئ ۵
(ك: امداح).

الْمِدْحَةُ: بهمانا (الأمْدُوحَةُ) دئ ۵ (ك):
مدح).

الْمَدِيحُ: بهمانا (الأمْدُوحَةُ) دئ ۵ (ك):
مداح).

الْمَدَاحُ: نهو په وشته جوانانه كه
له مه دح كړد دا دمگوتري.

مَدَحَ مَدْحًا: كه وړه بوو.

مَدَحَ فَلَانًا: باش يارمه تى فلانكهسى دا،
چاك مه دحى كړد.

مَادَحَهُ: يارمه تى دا بوچاكه يان بو
خراپه.

اَمْتَدَّ عَلَيْهِ السَّلَامُ: ستمی لی کرد.

المدیخ: گهوره و خوشه ویست.

مَدَّ النَّهَارَ مَدًّا: روناکایی روژ بلاو بوووه.

مَدَّ فُلَانٌ فِي سَيْرِهِ: فلانکس دریژدی

بهرؤیشتنی دا.

مَدَّ الشَّيْءُ: له شته که ی زیاد کرد ۵

دهگوتری: (مَدَّ النِّهْرُ النُّهْرُ): روباره

بچوکه که ناوی روبارمه که ی زیاد کرد.

مَدَّ الْجَيْشُ: سوپا که ی به هیژ کرد.

مَدَّ الْقَوْمُ الْجَيْشَ: خه لکه که پشتیوانی

سوپایان کردو سوپایان به هیژ کرد.

مَدَّ الدُّوَاءَ: مهرمه که بی هه له مه که ی زیاد

کرد.

مَدَّ الْقَلَمَ: هه له مه که ی خسته ناو

مهرمه که به که.

مَدَّ اللَّهُ الْأَرْضَ: خودا زهوی راخست پانی

کردهوه.

مَدَّ الْأَجَلَ: ماومه که ی دریژ کردهوه.

مَدَّ الْمَدِينُ: مؤله تی هه رزداره که ی دا.

مَدَّ الْحَبْلَ: حه بله که ی کیش کرد ۵

حه بله که ی دریژ کردهوه.

مَدَّ الْحَرْفَ: پیته که ی به دریژی خویندهوه

۵ پان له نوسین دا به شیوه ی دریژ

نوسی.

مَدَّ بَصَرَهُ إِلَى كَذَا: چاوی له شته که بری ۵

ته ماعی تی کرد.

مَدَّ الرَّجُلُ فِي غِيَّهِ: بیاومه که ی دمنه دمنه دا

بؤ گومرا بوونی.

أَمَدُ الْجَرْحِ: برینه که کیتم و زوخاوی

تیندا بهیدا بوو.

أَمَدُ النَّهْرِ: روبارمه که ی زور کرد.

أَمَدُ الدَّوَاءِ: لیقه که مهرمه که به که ی زیاد

کرد.

أَمَدُ الْأَرْضِ: زهوی پان کرد، رایخست.

أَمَدٌ لَهُ فِي الْأَجَلِ: ماومه که ی بؤ زیاد کرد،

بؤی دریژ کردهوه.

أَمَدٌ فَلَانًا: یارمه تی فلانکس ی دا ۵

مؤله تی دا.

مَادَهُ مَدَادًا وَمَادَةً: ماتلی کرد.

مَادَ فَلَانًا الشُّرْبَ: قوماشه که ی بؤ

فلانکس کیش کرد.

مَدَّدَ الشَّيْءُ: شته که ی پان کردهوهو

دریژی کردهوه.

اَمْتَدَّ الشَّيْءُ: شته که فراوان بوو،

راخرا.

اِمْتَدَّ الْحَبْلُ: حه بله که دریژ بوو ۵

دهگوتری: (اِمْتَدَّ الظِّلُّ وَالنَّهَارُ، وَاِمْتَدَّ

عُمُرُهُ، وَاِمْتَدَّتِ الْعِلَّةُ، وَاِمْتَدَّ بِهِمُ

السَّيْرُ).

تَمَادًا الشُّرْبَ: هه ریه که له لای خوینهوه

قوماشه که ی راکیشا.

تَمَدَّدَ الشَّيْءُ: شته که بلاو بؤوه، پان

بؤوه ۵ دهگوتری: (تَمَدَّدَ الْأَدِيمُ):

چهرمه که لیک کشاو پان بوو.

تَمَدَّدَ الْجَسْمُ بِالْحَرَارَةِ: قه بارمکه بههوی
گهرمبوونه وه لیک کشا.

تَمَدَّدَ الْقَوْمُ الشَّيْئَ بَيْنَهُمْ: خه لکه که
له ناو خوځیان دا شته که یان لیک
کیڅایه وه، دریځو پانیاں کرد.

تَمَدَّدَ فُلَانٌ: فلانکس خووی لیک
کیڅایه وه.

اسْتَمَدَّ الْقَوْمُ الْأَمِيرَ: خه لکه که داوایان
له فهرمانړه وړا کرد یارمه تییاں بدا.

الإِمْدَانُ: جم و جوړ.

الْأَمِدَّةُ: ریسی ته شی.

الْأَمْنَةُ: داب و نه ریت.

التَّمَدُّدُ: لیک کشانه وه و گه وره جوونی
قه باره.

المَادَّةُ: مادمو قه باره و ههر شتی
بوشایه که پرېکا.

مادة الشيء: بنه ماو پیکهاته شی.

مادة الخشب: پیکهاته شی دار.

مادة البحث العلمي: نه و بابنه تانه شی
باسه زانستییه که شی لی پیکهاتو وه.

مواد اللغة: وشه کانی زوبا.

مواد القانون: نه و رستانه شی
برپارمکه یان له خو گرتو وه.

المَادَّةُ: بیرو باومړو مه زهه بیکه تهنه
بروای به ماده هیه و هه موو شتی
به ماده تفسیر دهکا.

المِدَادُ: مهرمکب و نهوت و روئی فتیله و

چرا و میثال و ریوازو پروگرام و
دهشگوتری: (سبحان الله مداد
السموات): بهنه ندازه شی بهر فراوانی
ناسمان سوپاس و ته قدیس بو
پهرومردگار.

الْمَدُّ: لافاو و ناوی زور و مه سافه و مه ودا
و دهگوتری: (بینی وینه قدر مد
البصر).

الْمَدُّ: پیومریکی کونه بو پیوانه کردنی
دانه ویله و شتی وا.

الْمَدُّ: نهومیه شتی تری پی زوریکه شی.
مَدَدُ الجيش: نه و کومه له سهر بازو
که مرسته یه دهخړیته پال سوپا
بویه هیز کردنی.

المِدَانُ: ناوی زور سوپر.

الْمَدَّةُ: نیشانه یه که دهخړیته سهر پیتی
هه مزه شی دریځ کراوه.

الْمَدَّةُ: ماو یه که لهکات نه ندازه میه کی
زهمه ند چ زور و چ که و دهگوتری:
(بقيت عنده مدة طويلاً).

المِدَّةُ: کیم و زوخاو.

المَدِيدُ: دریځ و دهگوتری: (قَدَّ مَدِيدٌ
ورجل مديد الجسم) و هه روا ناوه بو
به خړیکی عوروز له بواری کی شی
شيعردا کیڅه که شی دوجار (فاعلان
فاعِلن فاعِلان).

الْمُدَّةُ: دهگوتری: (مال مُدود) مالی

زُورٌ هـ قورئان دمه رموی: ﴿وَجَعَلْتُ لَهُ مَالًا مُمْدُودًا﴾ هـ لهزاراوهی زانستی صهرف دا وشه‌ی (ممدود) ناوه بوئیسیمیکي موعرمب که کوتایي به همزه بیو له‌پیشیه‌وه نه‌لفیکي زیاده همب هـ ومکوو (سمراء، صحراء).
 مَدَرُ الْحَوْضِ مَنْرًا: درزو که‌لینتی دیواری جه‌وزمکه‌ی به‌نکه‌شی کرد.
 مَدِرٌ مَنْرًا: گده‌ی زل بوو لاکه‌له‌که‌ی فاش بوون.
 مَدِرُ الصَّبِيِّ وَغیره: مندا‌له‌که بیسایي کرده ناو دم‌رپئو و جله‌کانیه‌وه هـ گوی به‌خودا کرد.
 مَدِرُ الصَّبُعِ: که‌متیارمکه لاتنه‌نیشتی خو‌لاوی بوو.
 أَمْدَرُ الْحَوْضِ: که‌لین و درزی دیواری جه‌وزمکه‌ی پرگردنده‌وه.
 مَدْرُ الْحَوْضِ: به‌مانا (مَدْرَه) دی.
 الْأَمْدَرُ: نه‌وکه‌سه‌ی گرنگی به‌پاک و خاوینتی جه‌سته‌و پو‌شاکي نادا.
 الْمَدْرُ: قورپی لینج و توبه‌ل بوو هـ پارچه قورپی لینج.
 أَهْلُ الْمَدْرِ: خانوو نشین پیچه‌وانه‌ی دموار نشینه‌کان.
 الْمَدْرَاءُ: (بنو مدراء): شارمستانی و گوندنشین.
 الْمَدْرَةُ: گوندنیک خانومکانی به‌قرب

خشتی گل دروست کرابئ هـ دمگوترئ: (ما رأيتُ في الوَبَرِ والمَدَرِ مثله): له‌ناو په‌شمال نشین و گوندنشین دا وینه‌ی نه‌وم نه‌دیوه.
 الْمَدِيرُ: (مکان مدیر): شوینیکه به‌قور تهمت کراوه.
 الْمِمْدَرُ وَالْمَمْدَرُ: شوینیک قورپی لئ بی بکری به‌دیوار.
 مَدَشٌ لِفُلَانٍ مِنَ الْعَطَاءِ مَدَشًا: به‌خشتی له‌فلان که‌م کرده‌وه.
 مَدَشٌ فُلَانٍ مَدَشًا: فلانکه‌س لاواز بوو هـ (فهو أمدش وهي مدشاء).
 مَدِشَتِ الْعَيْنُ: چاوکه بینینی که‌م بوو.
 مَدِشَ عَصَبُ الْيَدِ: په‌گی ده‌ست شل بوو.
 مَدِشَتِ الرَّجُلُ: قاچه‌که قه‌لشا شه‌قار شه‌قار بوو.
 مَدِشَ بَاطِنَ رَسْفِي الْفَرَسِ: دوقاچی نه‌سپه‌که لیک خشان هـ فه‌یزه‌ن بوو.
 مَدَقَ الصُّغْرَةِ: به‌رده‌که‌ی شکاند.
 تَمَدَّلَ بِالْمَدِيلِ: به‌ده‌سه سپرکه دهمو چاوی سپرپنه‌وه هـ پارچه قوماشه‌که‌ی له‌سه‌ری به‌ست و کردی به‌می‌زمر.
 مَدَنَ فُلَانٌ مَدُونًا: فلانکه‌س هاته‌ شارو بوو به‌شارمستانی.
 تَمَدَّنَ: به‌ژبانی شارمستانیانه‌ فی‌ربوو، راهات.

تَمَدَّيْن: به شیوهی ژبانی شارستانیانه
ژباړو کالو کهرمستتهی
شارهستانیانهی بهکارهینان.

المدینة: شارهستانیته و پېشکه ووتنی
باری ژبان.

المدینة: شار، گه وره شار ه (ک: مدائن) ه
ناوی مه دینه ی منه و مره شه،
مه دینه ی پڼغه مېهر (د.خ).

أمدی فلان: فلانکهس پیر بوو، ته مه نی
زور بوو.

أمدی فلاناً: مؤلتهی فلانکهسی دا.
ماده، ماداة: بؤما و مهک هاوسی کرد،
بووبه جیرانی.

تَمَادَى فِي الْأَمْرِ: گه یشته نه و پېر
له کارمه که دا.

تَمَادَى فِي غِيَّه: له گومرایی دا روجوو.
المدى: مه سافه ه نامانج.

مَدَى البصر: مه سافه ی دیتنی چاو تاجاو
برېکا ه همروا دمگوتری: (مدى الأجل،
مدى الصوت، مدى الدهر).

الْمُدِيَّة: کیرد، چه قو.

الْمَدِي: جؤگایه کی بجوکه نه و ناوهی
له مهوز یان له بیر دمړزی به هو ی
نه و جؤگه له وه ناوکه له بیرمه
دوور دمکه ویته وه.

المِیداء: نامانج و کوټایی شت نه ندازه و
قهباره ی شت ه دمگوتری: (ما أدري

ما میداء هذا الأمر) ه همروا وشه ی
(میداء) به مانا بهرامبهر دی،
دمگوتری: (هذا عیداء أرض كذا):

نهمه بهرامبهر زهوی فلانه.

مَذَحَ الشَّيْءُ بِالشَّيْءِ مَذْحًا: شته که

له شته که خشاو شق بوو درزی برد ه
دهشگوتری: (مَذَحَ فلان): فلانکهس
رانی لیک ده خشین.

تَمَذَّحَتْ خَاصَرَتُهُ: که له که ی فش بوو ه
دمگوتری: (شَرِبَ حَتَّى تَمَذَّحَتْ

خَاصَرَتُهُ): نه و منده ی ناو خوارده وه
تا که له که ی هه لاوسان.

تَمَذَّحَ الشَّيْءُ: شته که ی هه لملیست،
هه لمزی.

الْأَمْذَحُ: که سیکه له رپوشتن دا دورانی
لیک بخشین له بهر قه له وی.

مَنْزَرَتِ الْبَيْضَةُ مَنْزَرًا: هیلکه که پیس
بوو.

مَنْزَرَتِ مَعِدَّتُهُ: مه عیده ی پیس بوو.

مَنْزَرِ فلان: فلانکهس زور چوو بؤ سمرناو
ه (فهو أَمَذَر).

أَمَزَتِ الدَّجَاجَةُ الْبَيْضَةَ: مریشکه که
هیلکه که ی پیس کرد.

مَنْزَرُ الشَّيْءِ: شته که ی بلا و کرده وه.

تَمَنْزَرَتِ مَعِدَّتُهُ: به مانا (ملیزت) دی.

تَمَنْزَرُ الشَّيْءِ: شته که بلا و بؤ وه.

تَمَنْزَرُ اللَّبَنِ: ماسته که له ناو مهشکه که دا
بلا و بؤ وه.

- الْمَرْ: دهگوترئ: (ذهب القرم شذر
مَرْ): خهئکه که بهرته وازه بوون.
مَرْق به: هرپی دا.
الْمَاذِرُون: درهختی که گه لاکه ی وهکوو
گه لای زمیتون وایه، گوئه که ی
مه یله و سه پییه ۵ دهشگوترئ:
(المازریون).
مَقَع فلان مَدْعاً: فلان دروی کرد لافو
گه زافی لی دا.
مَقَع المِیاء: ناو له سهر کیوه کانه وه بوو
به لافاو.
مَقَع یمیناً: سویندی خوارد.
مَقَع لی الحبر: هه نندیکی له هه وائه که بو
گیرامه وه هه نندیکی شاردموه ۵ یان
هه وائه که ی له نیوه دابری و جووه سهر
باسیکی تر.
مَقَع الضَّرْع: نیوه گوانه که ی دوشی نیوه ی
هیشته وه.
مَقَع الشَّرَاب: شهرابه که ی ورده ورده
خوارد وه.
المَذَاع: دروژن ۵ که سیك وه فاو نه مه کی
نهی ۵ پاشمله باسی که سانی دی
یکا به خراپه، کهس له زمانی رزگاری
نهی ۵ که سیك نهینی هی
هه ئه گیرئ.
مَقَق اللَّبَنَ وَالشَّرَابَ بِالماء مَذَقاً: شیرو
شهرابه که ی تیکه ل به ناو کرد.
- مَسَقَ فُلاناً: شیرئ ناو تی که لکراوی
دهر خواردی فلان دا.
مَقَق الرُّد: خوشه ویستییه که ی بی خهوش
نه بوو.
ماذق فُلاناً فی الرُّد: خوشه ویستییه که ی
بی خهوش نه بوو ۵ به راستی
فلانکه سی خوش نه ویست.
إِمْتَقَ الشَّرَابُ أَوِ اللَّبَنُ بِالماء: شهراب
یان شیرمه که ی تیکه ل به ناو کرد.
إِمْتَقَ الشَّرَابُ أَوِ اللَّبَنُ بِالماء: به مانا
(إِمْتَقَ دئ).
الْمَذَاق: دروژن، زور دروژن ۵ غه مبارو
خه موک.
الْمَذِيقُ: (لبن مَذِيق): شیرئ ناو تی که لکراو
۵ (رجل مَذِيق): پیاوی خه موک.
الْمَذَقَةُ: شیرئ ناو تی که لکراو ۵ (أبر مذقة):
گورگ ۵ له م رومه که شیر ناوی زور
تیبکری مه یله و یور ده بی.
مَذَلَّ بِسِرِّهِ مَذَلّاً وَمَذَالاً: نهینییه که ی بو
هه ئه گیرئ توشی قه له ق بوو ناچار
درکاندی.
مَذَلَّتْ نَفْسُهُ بِالشَّيْءِ: نهفسی شته که ی
قبول بوو.
مَذَلَّ فُلان مَذَلّاً: فلانکه س نارحه ت بوو
توشی قه له ق و دلهر اوکی بوو ۵
به هه لکرتنی نهینییه که توشی
دلهر اوکی بوو بویه درکاندی.

مَذِلٌ بِمُضْجِعِهِ: به شوینى نوستنه کهى
نارچه‌ت بوو بویه لهو شوینه
گواستییه وه.

مَذِلٌ بِمَالِهِ: به مانه وهى مال و سامانه کهى
له دهستی دا نارچه‌ت بوو بویه
به خشى و خوى نارام کرد.

مَذِلٌ عَلَى فَرَاشِهِ: له سهر چینگاهى ههدای
نهداو ناچار گواستییه وه.

مَذِلْتُ رَجُلَهُ: قاجى تمزی قاجى شل
بوو.

أَمَذِلَ فُلَانًا: فلانکه سی جارپس کرد،
توشی دلپراوکیى کرد.

إِمَذِلَ فُلَانٌ: به مانا (أَمَذِلَ) دئ.

إِمَذِلَ مَقَاصِلُهُ: جومزگهکانى شل بوون.
المَذَلَّةُ: شوینکه و نوخته له سهر بهردو
شاخ و دهنکه خورما.

الْمَذِيلُ: نه خویشیک که حه جیمینى نه بی
و ناسنیک به ناسانى بشکى.

الْمِذْلُ: که سیک نه توانى نهینى
بپاریزئ و ناچار بی بیسیرکینى و
که سیک زورجار قاجى توشى تهزین
بین.

مَذَمَ فُلَانٌ: فلانکه س دروى کرد.

الْمَذَامُ: که سیک زور قیزه و قاره و قیره
بکا دم به هاوار بی.

الْمَذْمِي: به مانا (الْمَذَامُ) دئ و مروفى
فیلبازو هسه خوش.

مَذَى الرَّجُلُ مَذِيًا: بپاوه که لهکاتى
یاریکردن و شتى وا لهگه نافرمت دا
مهزى هاته وه و (فهو ماذ و مذاء).

مَذَى الْفَرَسِ: نه سپه کهى به ره لای پاوان
کرد.

أَمَذَى الرَّجُلُ: به مانا (مَذَى) دئ.

أَمَذَى شَرَابُهُ: شهرا به کهى زور پون
کرده وه.

أَمَذَى الْفَرَسِ: نه سپه کهى به ره لای
له و مپگا کرد و دهگوترئ: (أَمَذِلَ بِعَنَانٍ

فَرَسُكَ): ریشمه ی نه سپه کهت
به ره لایکه وازی لیبینه بابوخوى
بله و مپئ.

الْمَازِي: ههنگوینى سبى و ناسنى بی
خهوش و چاک.

الْمَازِيَّةُ: شهرا بو و عمره ق و زرنى نهرم.

الْمَازُ: نهرم و شله پهته.

الْمَذِي: ناویکی پونه له پیره وى میزه وه
دپته دمر لهکاتى یارى کردن لهگه ن
نافرمت دا.

الْمَذِي: به مانا (الْمَذِي) دئ.

الْمَذِيَّةُ: ناوینى رومالکرا و (ك: مَذِي،
مذیات و مذاء و مذى).

الْمَذِيَّةُ: به مانا (الْمَذِيَّةُ) دئ و (ك: مِذَاء).

مَرَأَ الطَّعَامُ مَرَاءً: خوراکه که به له زمت و
گونجاو بوو.

مَرَأَ فُلَانٌ: فلانکه س خواردنى خوارد.

مَرَّةً مَرًّا: پیاوکه له‌شیویدا یان له‌گفتو
گۆدا ژنانه بوو.

مَرَّةً الطَّعَامَ: خۆراکه‌که‌ی پێکه‌وت
به‌لایه‌وه به‌له‌زمت بوو.

مَرَّتِ الْأَرْضُ مَرًّا: زه‌وییه‌که‌ که‌شو
هه‌وای خۆش بوو.

مَرَّةً فَلَانٌ مَرَّةً: فلان‌که‌س بوو به‌خاوێن
پیاوتمتی و شکۆمه‌ندی.

مَرَّةً الطَّعَامَ مَرًّا: خۆراکه‌که‌ به‌له‌زمت و
گونجاو بوو.

أَمْرًا الطَّعَامَ: خواردنه‌که‌ی به‌له‌زمت
کردو وای لێ کرد به‌خۆشی بۆی
قوت چوو.

أَمْرًا الطَّعَامَ فَلَانًا: خواردنه‌که‌ سودی
باشی به‌فلان‌که‌س گه‌باند.

تَمَرًا فَلَانٌ: فلان‌که‌س بوو به‌خاوێن
شکۆمه‌ندی و رێز ه‌ به‌ته‌که‌للوف
شکۆمه‌ندی به‌سه‌ر خۆی دا ه‌ینا.

تَمَرًا بِالْقَوْمِ: هه‌وێی دا خه‌لکه‌که‌
به‌خاوێن شکۆ و رێزدارێ و مه‌صف
بکه‌ن.

إِسْتَمَرَّ الطَّعَامَ: خواردنه‌که‌ی به‌خۆش و
به‌له‌زمت هاته‌ ده‌ست.

الْمَرَّةُ: مَرَّةً، پیاو ه‌ نه‌گه‌ر (ال)
به‌هوشه‌که‌وه نه‌بوو دمه‌گوتری: (أَمْرًا)
ه‌ بۆ مێینه‌ دمه‌گوتری: (مَرَّاه).

الْمَرَّةُ: ئه‌داپی نه‌ف‌سانی و

هه‌ئس و که‌وتی که‌ که‌له‌به‌ر
چاوگرتنی ئاده‌میزاد هه‌لده‌نی بۆ
پابه‌ندبوون به‌ره‌وشتی جوان و
داب و نه‌ریتی په‌سه‌ند ه‌ یان
بریتیه‌ له‌پیاوتمتی و مه‌ردایه‌تی
ته‌واو.

الْمَرَّةُ: گه‌رو، رێبه‌وی خواردن به‌ناو
گه‌رودا بۆ مه‌عیده ه‌ (ك: أَمْرًا
وَمَرَّةً) ه‌ (طعام مَرَّةً): خواردنی
خۆش و به‌له‌زمت و به‌سود ه‌ (كلام
مَرَّةً): قسه‌یه‌که‌ که‌له‌گردنی دا
په‌شیمان نه‌بی.

مَرَّتِ الشَّيْءُ مَرًّا: شته‌که‌ی تاس و لوس
کرد.

ماروت: هاوڕێ (هاروت)؛ که‌
دووهریشتنه‌ له‌قورئان دا ناویان
هاتوو.

الْمَرَّةُ: ده‌شتیکێ بێ گزوگیایه ه‌
دمه‌گوتری: (أَرْضُ مَرَّت، مکان مَرَّت):
شوێنیکه‌ روتنه‌ و بێ دره‌خت و
پومه‌که ه‌ (رَجُلٌ مَرَّتُ الْحَاجِبِ):
پیاوێکه‌ برۆی نین برۆکانی مویان
لێ نه‌پواوه ه‌ (رَجُلٌ مَرَّتُ الْجَسَدِ):
پیاوێکه‌ جه‌سته‌ی موی لێ
نه‌هاتوو.

الْمَرَّةُ: ساری بێ گیاو گزو دره‌خت.
مَرَّتِ الشَّيْءُ فِي الْمَاءِ مَرًّا: شته‌که‌ی له‌ئاو

هَلَانَكْس بهشیوهی لهناکاوو گۆزو
گومممت دئ بۆلامان.

مَرَجَ لِسَانَهُ فِي أَعْرَاضِ النَّاسِ: پاشمله
به خراپه باسی خه لکی کرد.

مَرَجَ الدَّابَّةَ: ولاحه که ی بهمه لاکرد
بۆنه وه ی بله وه ی.

مَرَجَ السُّلْطَانُ رَغِيَّتَهُ: پاشا خه لکه که ی
له خراپه کاری و فه سادو گهنده لی
نه گپرایه وه.

مَرَجَ الْكَذِبَ: کهوته درۆکردن (فه ر
مَرَجَ) ه یان ده گوتری: (سَرَجَ مَرَجَ):
زۆر درۆزن.

مَرَجَ أَمْرُهُ: نیشی خۆی فه وتاند شیواندی.
مَرَجَ النَّاسُ مَرَجًا: خه لکه که تی که لاو
بوون ده شکوتری: (مَرَجَ الْأَمْرُ مَرَجًا
وَمُرُوجًا): نیشه که تی که لاو پی که لاو
بوون ه (فه ر مارج و مریج).

مَرَجَ الدِّينُ أَوْ الْعَهْدُ: ئایینه که شیوا وادهو
به ئین تیک چون و خه لک به پیره و بیان
ناکا.

أَمْرَجَ الشَّيْءَ: شته که ی تی که لاو پی که لاو
کرد ه ده گوتری: (أَمْرَجَ الْبَحْرَيْنِ):
دوو دهریا که ی تی که لاو به ی که لاو
کردن.

أَمْرَجَ لِسَانَهُ فِي أَعْرَاضِ النَّاسِ: غه پیه تی
خه لکی کردو دهمی خسته ناموس و
که سایه تی خه لکانی تره وه.

هه لکیشا ه ده شکوتری: (مَرَجَ الشَّعْرَ
وغيره بیده): دهستی به قزی دا هیناو
له ناو ئاودا هه لیگۆفت بۆنه وه ی باش
ته رپین.

مَرَجَ الشَّيْءَ: شته که ی مزی ه ده گوتری:
(مَرَجَ الصَّبِيَّ اصْبَعَهُ أَوْ ثَدِي أُمِّهِ):

منداله که قامکی خۆی مزی یان
مه مکی دایکی مزی.

مَرَجَ بِه الْأَرْضَ: به زمه ی کیشا ه به زمه ی
دادا.

مَرَجَ عَلَى الْحَصَامِ مَرَجًا: پشوو دریزبوو بۆ
کیشه و مملانی له گه ل ناحه زانی دا.
مَرَجَهُ: به مانا (مَرَجَهُ) دئ.

مَرَجَ الْمَاءَ: ئاوه که ی پیس کرد ه
میکرۆباوی کرد.

الْمَرَجُ: پشو دریزو به صه برو بار قو ل
بۆ کیشه و مملانی له گه ل
رکا به ره که ی دا ه (ك: مَمَرَج).

الْمَرْجَةُ (أَرْضُ مَرْثَة): زمه ییه که
بارانیکی که می لی باری.

مَرَجَ اللَّهُبُ مَرَجًا: بلیسه که به رز بۆوه.
مَرَجَ الْحَاتَمُ فِي الْيَسَدِ: هه نگوستیه که
له په نه ه دا شل بوو.

مَرَجَ الشَّيْءَ مَرَجًا: شته که ی تی که لاو کرد
ه قورئان ده فه رمه ی: ﴿مَرَجَ الْبَحْرَيْنِ
يَلْتَقِيَانِ﴾ ه هه روا ده گوتری: (لایزال
فلان یمرج علینا مروجاً): هه میسه

أَمْرَجَ الدَّابَّةَ: وَاخْذِ كَهَيِّ بَهْرَةٍ لَاى نَاو
لَهُومِرْگَا كَرْد.

أَمْرَجَ فَلَانٌ عَهْدَهُ: فَلَانْكَهَسْ پَاهِبَنْدِى
پَهْمَانِى خَوِّ نَهَبُو.

الْمَارِجُ: بَلَيْسَهُى نَاگَرِ كِه بَهْرَزْدَمْبَيْتَهَوَه
ه پَان نَهو بَلَيْسَه نَاگَرِى كَه لَه گَه نَ

دَوَكَه نَ تَيْكَه نَه ه دَهْگَوَتَرِى: (رَجَل
مَارِج) پِيَاوِى رَمْوَانَه كِرَاو كَه لَه هِيَج

لَه مَه پَرُو سَه يَتَه رَه دَا مَه نَع نَه كَرِى.
الْمَرْجُ: زَمْوِى پَان وَ پَرِ گَزُو گِيَا بُو

لَهُومِرْأَنْدَنِى نَاژَه نَ.

الْمَرْجُ: گَه نَدَه لِى ه فَيْتَنَه وَ نَاشَوِب ه
تَمَنگَزَه وَ چَوَرْتَم ه حَوْشَرْتِيْكَ بِي

شَوَان بِلَه وَ مِرْى ه دَهْگَوَتَرِى: (بَعِير
وَ اَبَل مَرْج).

الْمَرْجَانُ: رَمْگَه زِى حَه پِيَوَانَاتِى دَه رِيَايَه،
لَه پِيَرِى (الْمَرْجَانِيَّات) ه پَه يَكَه رُو

كَلَسِى هَمِيَه بَه بَاشَتَرِىن بَه رَدِى
گَرَانِبَه هَا دَه زَمْ يَرْدَرِى، مَادَه ي

مَه رَجَان لَه دَه رِيَاى سَوْرْدَا زَوْرَه ه
جَوْرِيْكَه لَه مَاسِى كَه پَرُو بُوْلَه گَانِى

سَوْرِن ه رُو مَكِيْكَى بَه هَارِيْبَه
بَه نَه نَدَازَه ي نِيَو مَه تَرِيْكَ بَه رَز

دَمْبَيْتَه وَه ه لَقُو بُوْى سَوْرِن،
گَه لَآكَه ي پَان وَ نَه رَمُو نَاو دَا رَه ه

نَه گَمَر نَاژَه نَ بِيخَوَا شِيْرِى زَوْر دَمْبِيْن.
الْمَرْيَجُ: (أَمْر مَرْيَج): كَارِيْكَى

چَه وَاشَه گَارُو پَشِيَوِيْيَه، قَوْرْشَان
دَمْفَه رَمْوِى: ﴿فَلَهُمْ فِيْ أَمْرِ مَرْيَجٍ﴾ ه

(سَهْم مَرْيَج): تِيْرِى خَوَارُو خِيْج ه
(غَضَن مَرْيَج): لَقَه دَا رِى خَوَارُو

چَه مَآوَه ه نِيْ سَقَانُوْكَه ي نِيْوَآن
دَوُو شَاخ.

الْمِرْأَجُ: كَه سِيْكَ نِيْشَه گَانِى رِيْكَ وَ پِيْكَ
نَه بِن ه كَارَه گَانِى بَاش نَه نَجَام نَه دَا.

مَرْجَ فَلَانٌ مَرْحًا: فَلَانْكَهَسْ زَوْر كَه يَفْخُوْش
بُوُو زَمْوَق نِيْشَاتِى زَوْر بُوُو ه لَارُو

لَه نَجَه ي كَرْد ه (فَهْر مَرْج).

مَرْحَتِ الْأَرْضُ بِالْنبَاتِ: زَمْوِى رُوَه كِى
رِوَآنَد.

مَرْجَ الزَّرْعُ: كَشْتُو كَالَه كَه گَوِى كَرْد.

مَرْجَ السَّحَابُ: هَه وَر بَارَانِى بَارَآنَد.

مَرْحَتُ عَيْنِهِ مَرْحًا وَمَرْحَانًا: چَاوِى
خِرَآپ بُوُو شِيْوَآ، نَاوِى كَرْد، زَوْرِى

فَرَمِيْسَك دَا بَارَآنْدَن ه دَهْگَوَتَرِى:
(وَه ي عَيْنِ مِرْأَج): چَاوِيْكَى شِيْوَآوُو

نَه خُوْشَه ه دَهْگَوَتَرِى: (مَرْحَتُ عَيْنِهِ
بِمَائِهَا وَقْدَاهَا): چَاوَه كَه نَاوِى رَشْتُو

رِيْپُوْقى دَه رَدَا ه كَه م بِيْنَا بُوُو ه
هَه رَوَا دَهْگَوَتَرِى: (لَا تَمْرُخْ بَعْرَضِك):

نَاْمُوْسُو شَهْرَه فِى خَوْتِ مَه خَه رَه
زَوْر تَانَه وَ تَه شَه ر.

أَمْرَجَ فَلَانًا: فَلَانْكَهَسِى هَه لَنَا بُوْكَه يَفْ
خُوْشِى.

أَمْرَحَ الْكَلَا الْفَرَسَ: لهو و پرو نائفه كه
گه شهو نيشاتى به و لآخه بهرزه كه
به خشى.

مَرَحَ الْمُهْرَ: جوانوده كهى راهبناو ژيږبارى
كرد.

مَرَحَ الْجِلْدَ: پيسته كهى ههنو، چه ورى
كرد.

مَرَحَ الْقَرِيَةَ الْجَدِيدَةَ: كونده تازه كهى
پر كرد له ناو تاكونه دورمانه كانى
پر بينه وهو بگريڼو ناويان لى
نه چى.

مَرَحَ الْبُرَّ: گهنمه كهى پاك كرد بهردو
گل و پل و پوشى لى جيا كرده وه.

الْمَرَّاحُ: كهيفخوشى و تهږده ماخى.
الْتَمَرَّاحَةُ: كهسيك زور به نيشات بى ۵
گورج و جوست بى ۵ دمگوترى: (هر
تَلْعَابَةٍ وَتَمَرَّاحَةٍ).

الْمَرَّحُ: نهو بهږى كهيفخوشى و نيشات ۵
به خو نازين و لارو له نجه كهر ۵
قورنان دمغه رموى: ﴿وَلَا تُمْشِ فِي
الْأَرْضِ مَرَّحًا﴾.

مَرَّحَى: وشهيه كه سهرسوږمان
دمگهيه نى ۵ واته دهست خوښ
نافه رين.

الْمَرَّحَةُ: كهندوه ميوز، عه نبارده ميوزو
شتى وا.

الْمَرَّحُ: خاو من نيشات و تهږده ماغ ۵

مهيه و شهراب ۵ لهم روه وه
كه نه و كه سهى ده پخوا ته وه تهږده ماغ
دهبى گه شهو نه شه ده پگري (قوس
مروح): كهوانيكه تيره كانى باش
ناږاسته دهكا.

المِصْرَاحُ: خاو من نيشات و تهږده ماغ ۵
چاويك زور فرميسك بر پيژى ۵
زمو بيه كه زو و گياو گزي پى
بگهيه نى.

مَرَّحَبٌ فَلَانًا: مهر چه باى له فلانكس
كرد پي گوت مهر چه با.

مَرَّحَبَهُ اللَّهُ: خودا خستيه خوشيه وه.
مَرَّحَ جَسَدَهُ مَرَّحًا: لهشى خوى به پرون و
شتى وا ههنو ۵ (فهر مارخ).

مَرَّحَ الْعَرَفُجُ: دره ختى عه رنه ج كه لآكهى
جوان بوو قهدى بهر ز بووه ۵ (فهر
مَرَّح).

أَمْرَحَ الْعَجِيْنَ: ناوى زور كرده
هه و پرمكه تا به ته واوى شل بوو.

مَرَّحَ جَسَدَهُ: زورى جهسته ههنو ۵
زورى چه وړ كرد.

تَمَرَّحَ بِالْمَرْخِ: به چه وړى و شتى وا
جهستهى ههنو.

الْأَمْرَحُ: (ثور أَمْرَحُ): گايه كه په لى
سپى و سوري به جهسته وه ههن.

الْمَرَّحُ: دره ختى (العِصَاة) زو و
گرده گري و ناگري پى ده گري ته وه

له پهندي پيشينان دا هاتوو دهلي: (لي
كل شجر نار واستمجد المرخ والعقار).

المرخ: درختيك روڼو بوڼي زور بي ۵
درختي نمر و شك.

المرخ: نه ستيره مهربخ؛ په كيكه
له نه ستيره گهړكه كاني كومه نه
خوربي ۵ بهارسى پي دموترى:
(بههرام) ۵ تيركي دريزى دوسره
۵ گورگ ۵ ناوى خودايه كي
نه فسانه به به خوداي شهر ناسراوه.

المروخ: هر شتيك جهسته پي چه وړ
يكرى.

المرخ: شاخ ۵ (ك: امرخه).

امرخذ الشئ: شته كه شل بوه.

مرد الانسان: مروه كه توغياني كردو
له سنور تيپه پي ۵ ياخي بوو.

مرد على الشئ: به شته كه راهاتو
ومگري بوو ۵ خوى پيومگرت.

مرد الشئ: شته كه نه مرم كرده ووه،
مشتو مالى كرد.

مرد الصبي ثدي امه: منداكه مه كي
دايكي مزي.

مرد فلان: ناموسى فلانكه سى له كه دار
كرد.

مرد الدابة: به خيرايو توندو تيزي
ولاخه كه لى خوري.

مرد الملاح السفينة: كه شتيه وانه كه

به سه وانه كه كه شتيه كه لى خوري ۵
به له مه وانه به سه وانه به له مه كه پان
پيوه نا.

مرد الغلام مرداً ومرداً ومرداً: گه نه كه
سميلى هاتن ۵ كاتى نه وهى هات ريشي
بروي وهلى موى لى نه هاتن، كوسه
بوو ۵ (فهر امرذ).

مرد الفصن: له درخته كه گه لاي پيوه
نه بوو روت بوو ۵ دموگوتري: (شجرة
مرداء): درختي روتو بي گه لا.

مرد فلان: فلانكه س به رده وانه بوو له سر
خواردني خوراكي پيكهاته له شيرو
خورما ۵ يان خواردني خورماي له نواو
كراو ۵ خورماي له شير هه لگي شراو.

مرد الشئ: شته كه نه مرم كرده ووه ۵
مشتو مالى كرد ۵ لوسو پوسى
كرد.

مرد البناء: باله خانه كه لى ريڅخستو
له يغو كاشي كرد ۵ قورنان
دمه مرموي: ﴿قَالَ إِنَّهُ صَرَخَ مُمَرَّدٌ مِّنْ
قَوَارِيرَ﴾.

مرد الفصن: له درخته كه گه لا
گوش كرد گه لاهه پنى.

مرد للحمام تمريداً: شويى هيله كرده
بو كوترمه كه دروست كرد.

مرد الغلام: كوپه گه نه كه سميلى
روان به لام ريشي نه هاتو كوسه
بوو.

تَمَرَّةٌ عَلَى الشَّيْئِ: بهشته که راهات و
خوی پیوه گرت.

تَمَرَّةٌ عَلَى الْقَوْمِ: لهه لکه که یاخی
بوو.

تَمَرَّةٌ عَلَى الشَّرِّ: یاخی بوو بوغرا بوو.
التَّمَرَادُ: هیلانه یه کی بجوکه بؤ کوتر
دروست ده کړئ بؤنه وهی هیلکه ی
تیدا بکا ه نه گهر بهر پیک و پیک و
چین له سهر چین دروست کړاو پتی
ده گوتړئ: (التمارید).

المَارِدُ: مله وړ ه عیملق ه که سیك
به که یف خو شی بئ و بجئ ه بهرزو
بلند ه ده گوتړئ: (بناء مارد).

المَرَادُ: مل، گهردن.
المَرْدَاءُ: زهوی سوتهمه پړو خالی
له پړوه و دره خت ه لمبه لانیك
که هیچی لی نه پړوئ.

المَرْدُ: میوه ی دره ختی نیراک به تازمیی
ه یان پیگه یشتوی.

المَرْدُ: تیگوشاو.
المَرْدِي: سه و نه؛ داریک دریزه

به له مهوان به هو یه وه پال
به به له مه که یه وه دهنئ ه (ك:
مرادی).

المَرَادُ: به مانا (المَرَادُ) دئ ه (ك: مرارید).
المَرِيدُ: توند پړوو سهر پړق.

المَرُودُ: نه وکه سه ی دئ و ده چی

به شیوه ی تهریده ماخییه وه.

المَرِيدُ: به مانا (المَرِيدُ): دئ ه پیسو
په وشت ناشیرین و یاخی بوو شهرانی
ه (ك: مرداء) ه هه روا ناوه بؤ ههر
شتیک به هه لگن و فتن و شیلان نهرم
ببی ه خورما بکریته ناو شیروه تا
به ته وای نهرم ده بی ه ماستاو.

المَرْدُ قَرَش: پوه کیکی کشتوکالی
عه ترییه، دهرمانی لیبروست
ده کړئ پیچی ده گوتړئ (السمنق).

مَرْدَلُ فُلَانٍ: فلانکس کرده و مکانی
رئک و پئک ناکا، نیشه کانی به
ناکاملی جی دپلئ.

مَرُّ الْأَمْرِ أَوْ فُلَانٍ مَرًّا وَمَرًّا: کارمه
روداو مکه یان فلان هاتو رپوی ه
به سهریدا تیپه پری.

مَرُّ الْبَعْرِ: حه بل و شته کانی له حوشرمه
شته ک دان.

مَرُّ الْقَرْيَةِ وَغَرَهَا: کونده کانی پرکردن
له ناو.

مَرُّ الشَّيْئِ: شته که به ته وای تال بوو (فهر
مریر).

مَرُّ فُلَانٍ مَرًّا وَمَرًّا: سفراو یان به تهم
به سهر فلانکس دا غالب بوو ه (فهر
مروور).

أَمَرُ الشَّيْئِ: شته که تال بوو ه
ده گوتړئ: (قد أَمَرُ هذا الطعامُ في

فمی: نهم خوارندنهه لهدهم دا تال
 بوو (ما امر فلان وما أحلی):
 فلانکس نه تال نه شیرین هیچی
 نه گوت ه (فلان ما یمر وما یحلی):
 فلانکس نه زیان نه سود هیچی لی
 جاوه روان ناکری.

امر البر: گمنه که مروری تیدا پهیدا
 بوو مروراوی بوو.

امر الشئی: شته که ی تال کرد ه یان
 شته که ی والیکرد بگونجی ه (امر
 یده علی الشئی): دهستی به شته که دا
 هینا.

امر الغبل: حه بله که ی گشت بادا ه
 دهسگوتری: (امر الامر): کارمه که ی
 قایم کرد، بنهوانی شیلا.
 امر فلاناً: له ملی فلانکسی دا
 بوئهومی بیخا.

مار الرجل مزاراً ومارة: پیپیلکه ی
 هینایه پیاوکه پاشقولی لیگرت
 بوئهومی بیخا، به زموی دا بدا ه
 (امرائه مارة): ژنه که ی به گوئی
 ناکاو فیلی لی دمکا.

مرر الشئی: شته که ی راخستو پانی
 کردهوه به سمر زموی دا ه شته که ی
 تال کرد ه وای لیگرت بگونجی و
 به کاری بی.

امتر علیه: به سهریدا تیپهری.

استمر الشئی أو الرجل: شته که یان
 پیاوکه یه پربازی په پرمو کرد ه
 دهگوتری: (هذه عادة مستمرة):
 نهمه دابو نهریتیکی بهردهوامو
 نه گوره ه دهسگوتری: (استمر فلان):
 فلانکس دوا ی گهنده لی نیش و
 کارمکانی ساز بوونهوه.

استمر بالشئی: توانای به سمر شته که دا
 شکا ه دهگوتری: (هو بعيد الاستمر):
 نهو به تواناو دمه لاته بو دزایه تی
 به ربه رمکانی ه دهسگوتری: (استمر
 مریره): عهزم و وره ی بهرز بوو.

استمر الشئی: شته که تال بوو.
 الامر: دهگوتری: (فلان امر عقداً من
 فلان): فلانکس له فلان به وهفاترو
 وره بهرز تره ه (وهي مری) ه ههروا
 وشه ی (الامر): ناوه بو ریخوله ی
 بیسای.

الامرآن: ههزاری و پیری ه پیری و
 نه خوشی ه دهسگوتری: (لقى منه
 الامرین): لهووه توشی دوو به لای
 کهوره بوو.

المرورة: دانهوئله به کی پشه تی که ل
 به گمنم و جو دمبی به کوردی پیی
 دهگوتری: (مرور) نه گمر له گمل
 گهنم و شتی وا بهاردری ناردمه که تال
 دمکا ه ههروا ناوه بو کچوله ی تازه

پېښه پېشتوی نهرمو شل.

المرار: رومکي کيوييه له پېړي
(الفصيلة المركبة) يه پېښي دمگوترئ:
(المرير).

المرار: حهبل.

المرارة: زراو ٥ کيسکي نووساو
به جگرموهيه سفرای تيدا خه زن
دمبيو يارمه تيدمره يو هه زمکردني
چهوري.

المر: حهبل ٥ خاکه نازو بيل ٥ يان کلکه
خاکه نازو کلکه بيل ٥ هه روا
دمگوترئ: (جته مرأ او مرين): هاتم
بولاى جاريك يان دوو جار.

المر: پېچه وانهى شيرينييه ٥ جوړه
صمغ و جهوييه که له دره خت دېته
دمروه و مگوو بنېشته تال،
دمرمانېکي باشه يو کؤکه،
بوکه سيک دوشک پيوه دابى، همر
وا يو هه لاجوکردني کرمى ناو
ريخوله باشترين دمرمانه. المره:
جاريك ٥ (لقينه مره و ذات مره) ٥
همروا دمگوترئ: (لقينه ذات المرار):
زورجار تشى يووم.

المره: عهقل، يان زور عاقلئ ٥ عهقل و
ژيرى ٥ هيزو توانا ٥ قورئان
دمهرموى: (هو مره فاستوى) ٥
همروا ناوه يو گشت بادانى حهبل و

شتى وا ٥ به لغه مو شتى وا.

المره: تال، پېچه وانهى شيرين ٥ (أبر
مره): نازناوى شهيتانه.
المرى: جوړه پېخوړيکه.

المرير: زموى سوته مهرؤو روتهن و بئ
روهك و دره خت ٥ حهبل توند
بادراو (زور بادراو) ٥ عهزيمهت و
سوور بون له سهر شت ٥ (رجل
مرير): پياوى به هيزو خاوهن عهزم و
وره ٥ (أمر مرير): كارى توندو تؤل.
المريراء: به مانا (المارور) دئ واته
دانه وييله مرؤر.

المره: تواناو هيزى حهبل ٥ عيزهتى
نمفس و نمفسى بهرزي عهزيمهت و
سوور بون له سهر شت ٥ دمگوترئ:
(استمرت مريره على كذا): سوور
بوو له سهر نهو كاره و وره
دانه بهزى.

مرور جلد، مرزا: نهفورچكى به نه سپايى
له پېستى گرت ٥ به قهراخى
په نجه كانى نهفورچكى لى گرت نهك
به نينوگى.

مرور الرجل: رهخنه لى له پياوکه گرت ٥
به دمست له پياوکه لى دا.

مرور الصبي: لى امه: منداكه
به په نجه كانى گو مى مهكى دايكى
هه لگولفت له كاتى شير خواړدنى دا.

مَوَزَّ الشَّيْنِ: شتهكهی بری دوولتهی كرد.

مَوَزَّ الشَّرَابِ: تامی شهرايهكهی كرد ۵
چهشی كرد.

إِمْتَرَزَّ مِنْ مَالِهِ مِرْزَةً: دهستی گهيشته

مالهكهی توانی سودی لی ببینی.

إِمْتَرَزَّ شَرِيكُهُ: مال و سامانهكهی

لهشهریکهكهی جیاكردموه.

الْمِرْزَةُ: بهنداو ۵ (ك: مروز).

الْمِرْزَةُ: پارچهی شت.

الْمِرْزَتَانِ: نهو دو تۆقلهی لهزور نهرمای

گوینچهكهمیه ۵ دهگوتری: (أذن

مليحة الشحمتين والمرزتين).

الْمِرْزِيَانِ: سهرهنگ ۵ سهروك ۵ (ك:

مرازبه)یه.

مَوَسَّ حَبْلُ الْبَكْرَةِ: حهبلی خولخلۆكهكه

كهوته لایهكیهوه.

مَوَسَّ الثَّمَرُ فِي الْمَاءِ: خورماكهی لهناو

ناودا ههئیشیوت بۆنهومی بئۆینهوه ۵

دهگوتری: (مَرَسَ الدَّوَاءَ وَالْحَبْزَ فِي الْمَاءِ):

دهرمان یان نانهمكهی كرده ناوناو.

مَوَسَّ الصَّبِيِّ إَصْبَعُهُ: مندالهكه پهنجهی

خوی مزی.

مَوَسَّ يَدَهُ بِالْمَنْدِيلِ: دهستی بهدهسته

سپهكه سپیهوه.

مَوَسَّ فُلَانٍ مَرَسًا: فلانكهس توندو تۆل

بوو لهچارمهسهری كیشهكان.

أَمَرَسَ حَبْلُ الْبَكْرَةِ: حهبلی

خولخلۆكهكهی خستهوه شوینی

تایبهتی خوی.

مَارَسَ الشَّيْنُ مِرَاسًا وَمَارَسَةً: چارمهسهری

شتهكهی كرد ۵ بهرامیهری كردو

بهگزی دا چۆوه ۵ دهگوتری: (مارس

قِرْنَةً) ۵ (ومارس الأمور والأعمال).

إِمْتَرَسَ الْخَطْبَاءُ: وتارخوینهكان زۆر

دریزهیان بهوتاردا ۵ دهسگوتری:

(امترست الألسن في الخصومات):

لهكیشهو نیزاع دا ده میان تیک

ژمنی و كهوته قسه بهیهك گوتن.

إِمْتَرَسَ بِالشَّيْنِ: دهستی ومردایه

شتهكه.

تَمَارَسَ الْقَوْمُ فِي الْحَرْبِ: خهلكهكه

لهشهردا لیکیان دا.

تَمَرَسَ بِالشَّيْنِ: خوی لهشتهكه خشاندا ۵

لیی راهاتو فییری بوو.

تَمَرَسَ بِالطَّيْبِ: بۆنی خۆشی لهخۆی دا.

تَمَرَسَ بِدِينِهِ: گالتهی بهنایینی خۆی

كرد.

تَمَرَسَ بِالْخِصُومَاتِ: بهكیشهو نیزاع

راهاتو خوی پیانهوه گرت.

تَمَرَسَ الْبَعِيرُ بِالشَّجَرَةِ: حوشترهكه جار

دواچار لهگهلائی درمختهكهی

خوارد.

الْأَمْرَسُ: (وجه أمرس): دهمو چاوی بی

خپرو بییر.

مَارِسْ: لهئەفسانەى كۆن دا ناوى
خوداوەندى ھەربە، واتە: ناوى
(مەريخ) ە ھەروا ناو ە بۆ سەيەم
مانگى سالى رۆمى، پيشى دەرگوتري
نازار واتە مانگى نەورۆز.

المارستان: ھەستەخانە، شوێنى
چاگبوونەو ەى نەخۆش.
المِراسْ: دەرگوتري: (فلان ذو مِراس):
فلانكەس خاوەن سەبرو خوگرو
بەھيمەتە.

المِراسَة: ھيزو توانا.
المِراسْ: خاوەن ھيزو توانا و نيش
لەدەست ھاتو.

المِرسْ: رۆيشتنى بەردەوام.
المِرسْ: تەيگەلاتو و قايبو لەشەرپو
جەنگ دا ە دەرگوتري: (ھەم على
مەرس واحد): ئەوان لەسەرپەك
تەبباتن.

المِرسَة: ھەيل ە (ك: مەرس و أمراس).
المِرسْ: تەيگوشاو ە خوڕماي لەناودا
تواو.

المِراسَة: مامەلەکردن و كەپين و
فرۆشتن بەبى مەزاد.

مَرسْ الماءْ مَرساً: ناو ەكە پەوان بوو جارى
بوو.

مَرسْ الشَّيْءِ أَر الجِلْد: شتەكەى لەدەست
دەرھيئا.

الأمْرشْ: مەروفيك ميو ەى زۆر ھەبى.
المِراسَة: دەرگوتري: (لى عندە مِراسَة):
مافيكى كەمە لايتى.

المِرسْ: زەويەك باران پەمكەى روشاند
بى ە بەلاھاو ناو لەخۆنەگرى ە
بنارى كيوو پەنەشت ە چاليك ناوى
لەبەر پەروا ھىدى ھىدى بەزەوى دا
بلاوييتەو.

المِرشاء: ھەيوانى زینە خرۆ ە زەوى
گياوو گزاوى.
مَرسْ الثَّدي مَرساً: بەپەنجە گۆى مەمى
ھەلگۆفت.

مَرسْ فلان: فلانكەس پيشكەوت.
تَمَرَسَ القِشرُ عَن الشَّعير: توپكلا و
سۆيەكە لەجۆيەكە جياپۆو.
مَرسْ مَرساً: نەخۆش كەوت ە
تەندروستى تەيگچو.

أَمْرَسَ فلان: فلانكەس بوو بەخاوەن
نەخۆشى.

أَمْرَسَ القومُ: خەلگەكە ولاخ و
نازەلەكانيان نەخۆش بوون.

أَمْرَسَ فلان: فلانكەس راي راستى
دەرپرى.

أَمْرَسَ فلاناً: فلانكەسى بەنەخۆشى
بينى يان نەخۆشى خست ە
دەرگوتري: (امرض الله فلاناً): خودا
فلانكەسى نەخۆش خست.

مَارَضْتُ رَأْيَ فَيْك: دهربارهی تو فیتّم
لهخۆم کرد.

مَرَضَ فِي الْأَمْرِ: لهکارهکهدا کهمتهر
خهم بوو بهباشی نهنجامی نهدا.

مَرَضَ فِي حَاجَتِي: بهتەمبهلئو نابەدلئ
بو نیشهکهم ههلسورا.

مَرَضَ فِي كَلَامِهِ: قسهکهی دوباره
کردهوه قسهکهی بهبی بناغه
لهقهلم دا.

مَرَضَ الْمَرِيضَ: بهباشی نهخۆشهکهی
دهرمان کرد.

مَرَضَ الْبُرُ: گهنمهکهی بلاو کردهوه
پرژاندی.

تَمَارَضَ: خوی بهنهخۆش لهقهلم دا.
تَمَارَضَ فِي أَمْرِهِ: لهکارهکهی دا لاواز بوو
کهمتهرخهم بوو.

الْتَمَرِيضَ: خزمهتکردنی نهخۆش و
دابینکردنی
بهگوپرهی رینوماپی پزیشک
پیشهی سستهیری.

الْمَرَاضُ: نهخۆشیهکه توشی
میوهدهبسی و خراپی دمکا
دمیقهوتینی.

الْمَرَضُ: شک و گومان.

الْمَرَضُ: نهخۆش، ههردیاردمیەك شتی
زیندو لهسنووری ساغو سهلامهتی
لابهرئ
یان نههیلئ حهق و راستی

ببیس.

الْمَرِيضُ: کهسیك نهخۆشی پیوهبی یان

کهمنهندامی و لادان لهحهقی پیوه
دیاریی ۵ دموگوترئ: (قلب مریض):

نایین سست ۵ نایین لاواز ۵ (رأی
مريض): رای لاواز ۵ رای ههلهو

ناراست ۵ (ريح مریضة): رهشهباي
گهرم ۵ یان کرمبا ۵ باي بی هیز ۵
(ليلة مریضة): شهوی بی روناکی ۵

(أرض مریضة): ولاتیك جیگای
دانیشتوانهکهی تیدا نهبیتهوه ۵ یان

ولاتیك جیگای دانیشتوانهکهی
تیدا نهبیتهوه ۵ یان ولاتیکی بی

یاساو پر ناشوبو تهنگو
چهلهمهبی ۵ (شمس مریضة): خۆر
نهگهر بهپونی دهرنهگهوی،
بهههورو تهو مژ داپوشرابی.

الْمَرَاضُ: نهخۆش.

الْمَرِيضُ: کهسیك کاروباری نهخۆش

بهپیهبههرئ و پیداوپیستان بودابین

بکا بهگوپرهی رینوماپی پزیشک.

الْمَرُوضُ: نهخۆش.

مَرَطَ الرَّجْلُ مَرَطًا وَمَرَطًا: پیاومکه پهلهی
کرد.

مَرَطَتْ بِهِ أُمُّهُ مَرَطًا: دایکی نهوی

بهوهلهد هیناوه.

مَرَطَ الشَّعْرَ أَوْ الرِّيشَ أَوْ الصَّوْفَ عَنِ الْجَسَدِ:

مویان پهرو پوّل پان کولک و خوری
لهجهستهی هه لکه‌ند.

مَوطَ فلاناً: نه‌زیه‌تی فلانکەسی داوه.

مَوطَ الشَّيْئِ: شته‌که‌ی کوکردموه
ده‌گوتری: (فلان یَمِرطُ ما بیده):

فلانکەس چی ده‌ست بکه‌وئ کوّی
دمکاته‌وه.

مَوطَ فلان مَوطاً: فلانکەس موی جهسته‌ی
ته‌نک بوو.

مَوطَ الریشِ عَنِ السهم: په‌رکه‌ له‌تیره‌که
بووموه.

امِرطَ الشَّعْرُ: فزه‌که‌ کاتی نه‌وه‌ی هات
هه‌لومری.

امِرطَ النخلة: دارخورما‌که‌ خورما
نه‌گه‌یشتوو‌مکانی هه‌لومراندن (فه‌ی

مُمرط) ده‌شگوتری: (امِرطت
التّاقّة): حوشرکه‌ به‌نه‌کاملی

بی‌چوم‌که‌ی فری داو توکی
لینه‌هاتبو.

مارطه‌ مُمارطّة: توکی هه‌لکه‌ند،
مووه‌کانی کنه‌کردن.

مَوطَ الشَّعْرُ: بۆ زنده‌ روّی له‌مانای
(مَوطَ)دی.

مَوطَ الثَّوْبِ: قوّل و فه‌قیانه‌ی
کراسه‌که‌ی کورت کردن.

إمترطَ الشَّيْئَ من يده: شته‌که‌ی
له‌ده‌ست هه‌راند له‌ی دزی.

إمترطَ الشَّعْرَ وإمترطَ: قزی هه‌لومرین.

تَمَرطَ الشَّعْرُ: قزی هه‌لومرین

ده‌گوتری: (قمرطت لخته): موی
ریشی هه‌لومرین.

تَمَرطَ الذَّئْبُ: گورگه‌که‌ توکی هه‌لدا
توکی هه‌لومری.

المُراطّة: نه‌و موو کوکە‌یه‌ که‌له‌جهسته
هه‌لده‌ومری به‌هوی شانه‌کردن پان
هه‌لکه‌ندن.

المِرطُ: پۆشاکێکه‌ له‌ناوریشم پان خوری
پان که‌تان ئا‌هرمت سه‌رو ملی خوی

بی‌ دادمه‌پۆشی.

المِرطاءُ: درمختی مه‌رمطاء که‌ گه‌لای
پێوه‌ نه‌بی.

المُرِطاءُ: نیوان ناوک و موسڵدان.

المُرِطَازان: دوو په‌گن له‌نه‌رمایی
گه‌دمدان.

المَرِيطی: ئالو؛ دوو‌پارچه‌ گوشتی خرن
ده‌که‌ونه‌ نه‌ملاو نه‌ولای قورگه‌وه.

مَوطِلَ المطرُ فلاتاً: باران فلانکەسی
ته‌پکرد.

مَوطِلَ العمل: درێژه‌ی به‌نیشه‌که‌دا.

مَوطِلَ فلاتاً بالطين وغيره: فلانکەسی
قورپای کرد قورپای تیه‌له‌سو

ده‌شگوتری: (مَوطِلَ ثوبه‌ و مَوطِل
عِرضه‌): پۆشاکه‌که‌ی قورپای کرد

ناموسی له‌که‌دار کرد.

همرزانی ناومړ ۵ دمگوترئ: (غټ مریع): بارانیکه باش گياو گز دمړونئ ۵ زمویپهکه والیدمکا گياو گزی باش بړونئ.	مَوعَ رَأْسَهُ بِالْدهن: سمري داهیناو به‌شانه‌ی کرد.
المِراعُ: به‌مانا (المِریع) دئ.	مَوعَ المَكانُ والوادي: شوینه‌که یان شیومکه گياو گزی زور بوو، به‌پیتو به‌رمکه‌ت بوو.
مرغت السائمة العُشْبَ مرغاً: ناژده‌له بهر هه‌ل‌دراو‌ه‌گان هه‌موو گياو‌گزمکه‌یان خوارد ۵ دمشگوترئ: (مرغ الحيوان في العُشب): ناژده‌له‌گان له‌ناو له‌ورپه‌که دا مانه‌هوو تییدا له‌ومړان.	مَوعَ فلان: فلان‌کس که‌وته همرزانی‌یه‌وه ژيانی خوش بوو.
مَوعَ عَرْضَهُ مِراً: پیس بوو، شتی پیسی پیومنوو‌سا تیکه‌لی بوو ۵ (فهر امرُع وهي مِراع).	أَمْرَعُ المَكانُ والوادي: به‌مانا (مِراع) دئ.
مَوعَ شعرة: قزی رونه‌که یان باش پیکه‌وت ۵ (فهر مِراع).	أَمْرَعُ القومُ: خه‌لکه‌که توشی زموی به‌پیتو به‌رمکه‌تو ژيانی خوشو همرزانی بوو.
أَمْرَعُ: نوستو ناو له‌هر دوو لاشه‌ویل‌ی هاته‌دمر ۵ (که‌فی چاند) ۵ زورقه‌سی بی جیو رنی کردن.	أَمْرَعَتِ الأرضُ: زمویپه‌که مه‌ړو مال‌اتی ناوی تیریان خوارد چونکه له‌ومړی باش و زوری تیدایه.
أَمْرَعُ العَجین: زوری ناو کرده هه‌ویرمکه‌وه به‌جوریک نه‌یتوانی وشکی بکاته‌وه (توندی بکاته‌وه).	أَمْرَعُ رَأْسَهُ بدهن: زوری روڼ له‌سمری دا.
أَمْرَعُ عَرْضَهُ: حه‌یاو نامووسی خو‌ی برد.	تَمْرَعُ: په‌له‌ی کرد ۵ هه‌و‌لی به‌یدا‌کردنی له‌ومړی دا.
مارغَه بالتراب: له‌قوړی هه‌ل‌شیلا، له‌قوړی هه‌ل‌سوو.	الأمْرُوعَةُ: (أرض امروعة): زمویپه‌کی به‌پیتو به‌رمکه‌ته.
مَراعُهُ في التراب: له‌قوړی ومردا، له‌ناو	المِراعُ: به‌زو پیو.
	المِراعُ: له‌ومړ ۵ (ك: أَمْرُوعٌ وأمراع).
	المِراعُ: (رجل مِراع): پیاو‌یکه له‌له‌ومړی باش ده‌گه‌ړئ بؤ ناژده‌له‌گانی.
	المِریعُ: زموی پر گياو گز ۵ بارانی

قوردا ئەمدىو ئەو دىوى كرد.

مَرْغُ الْعِرْضِ: ناموسى برد، ناموسى
لهكەدار كرد.

مَرْغُ فَلَانًا: فلانكەس جوان قىزى
چەوركردن، بەتەواوى رۆنى لىدان.

تَمَرَّغَتِ السَّائِمَةُ: ئازەلەكە زۆر لەناو
لەومرگادا مايەو.

تَمَرَّغُ الْغِيَّانِ: ئازەلەكە ئاو لەدەمى
هاتە خوار.

تَمَرَّغُ فَلَانٍ: فلانكەس خۆى پاك راگرت،
نەپهيشت كەسابەتى تووشى عەيبو
خەوش بېى ۵ خۆى شىشتو دەم
جاوى ئارايىش دا ۵ لەتاو ئازارو
ئەشكەنجە تالاولى كرد.

تَمَرَّغُ فِي التَّرَابِ: لەقورۇ لىتەدا گەوزى،
ئەمدىو ئەو دىوى كرد ۵
دەشگوترى: (تَمَرَّغُ فِي الرِّزَائِلِ، تَمَرَّغُ
فِي النِّعَمِ).

تَمَرَّغُ فِي الْأَمْرِ: لەكارمەدا پاراو دوو دل
بوو.

تَمَرَّغُ عَلَى فَلَانٍ: لەسەر فلانكەس
مايەو ۵ لەسەر فلان وەستاو
مۆلەتى دا.

الْمَرَاغُ: شوپى گەوزىنى ولاخو ئازەل ۵
لەحەدەت دا هاتوو: (مَرَاغُ دَوَابِهَا
الْمِسْك).

الْمَرَاغَةُ: بەمانا (الْمَرَاغُ) دى ۵ ھەروا ناو

بۇ دېلەكەر.

الْمَرْغُ: تىزو لىكو چلەم ۵ (المرغة): باغى
پردارو درەخت ۵ قىز چەوركردنى
تەواو.

الْمَرْغَةُ: رىخۆلە كوێرە.
مَرْقُ السُّنْمُ مِنَ الرِّمِيَةِ مَرْقًا: تىرەكە
بەتەوژم لەكەوان دەرچوو.

مَرْقُ مِنَ الدِّينِ: لەناپىن دەرچوو.
مَرْقُ فِي الْأَرْضِ: بەناوى دا رۆيشت گەشتو
گوزارى كرد.

مَرْقُ الْقَدْرِ مَرْقًا: شۆرباوى
ناومەنجەلەكەى زۆر كرد.

مَرْقُ الصَّوْفِ وَالشُّغْرِ مِنَ الْجِلْدِ: خورى
مووى لەپىستەكە خۆشكرامەكە
ھەلکەند.

مَرْقُ الصَّبْغِ مِنَ الْعَصْفَرِ: رەنگو بۆيەى
لەگۆلە زەردە دەرھىنا.

مَرْقُ فَلَانًا: بەخىرايى زەبرى كاريگەرى
لەفلان دا.

مَرَقَتِ الْبَيْضَةُ مَرْقًا: ھىلەكەكە پىس بوو
بوو و مەخوینو ئاو.

مَرَقَتِ النِّخْلَةُ: بەرى دارخورماكە
ھەلومېر دواى ئەوې پىگەيشت.

أَمْرَقَ: شەرمگای خۆى دەرختست.
أَمْرَقَتِ النِّخْلَةُ: دارخورماكە بەرمەكەى
پىگەيى و ھەلومېر.

أَمْرَقَ الْجِلْدُ: پىستە خۆشبوو كەكاتى

نەۋەى ھاتوۋە موۋەككى بېرىنچىنەۋە.

أَمَرَقَ الْقِدْرَ: بەمانا (مَرَقَ القدر) دى.

مَرَقَ الْقِدْرَ: بەمانا (أَمَرَقَ) دى.

مَرَقَ الثوبَ: قوماشەكە بەمادەى

عوضفور رەنگ كىرد.

إِثْمَرَقَ الشَّيْءُ: شتەكە بەخېرايى و

بەتەۋۇم قەبارەكەى بېرى،

مەسافەكەى بېرى ۋە دىگوتىرى:

(إِثْمَرَقَ مِنَ الْبَيْتِ): بەخېرايى لەمال

ھاتە دەر.

إِثْمَرَقَ الْوَلَدُ مِنْ بَطْنِ أُمِّهِ: زارۋكەكە

بەئاسانى لەسكى دايكى ھاتەدەر

دەشگوتىرى: (إِثْمَرَقَتِ الْحَمَامَةُ مِنَ

الْكُوَّةِ): كۆترەكە بەگورجى

لەكونەكە ھاتەدەر.

أَمَرَقَ السَّيْفَ مِنْ غَمَدِهِ: شمشىرەكەى

خېرا لەكالان دەرھېنا.

إِثْمَرَقَ وَأَثْمَرَقَ الرَّجُلُ: پياۋەكە شەرمگای

دەرکەوت.

إِثْمَرَقَ الشَّعْرُ: قىزەكە بلأو بوو ھەلۋەرى

بەھۋى نەخۋشى يان بەھۋى شتى

ترەۋە.

تَمَرَقَ الثوبَ: قوماشەكە قىۋولى رەنگو

سۈيغەكەى كىرد.

الْمَارَقَ: لەئايىن دەرچوو ۋە ھەلگەپراۋە

لەئايىن ۋە ھەرشتىك شتىكى تر

نەمدىۋاۋىدو بكاۋ نەنوشىتەۋە.

الْمَارَقَ: بېروانە مادەى (رَقَق).

الْمَرَاةُ: ھەرشتىك لەشتىكى تر

ھەلۋەرى ۋە نەۋەى ھەلگەپشىرىۋ

ھەلگەنەندىر لەخورى و موۋ يان

لەۋەرى.

الْمِرْقُ: گىيا عصفور (گولە زەردە).

الْمِرْقُ: پىست كە بۈگەن بكا توكەكەى

لى بېرىنچىنەۋە ۋە خورى شىكراۋە و

بە شە كراۋ ۋە خورى مەرە لەرو

نەخۋش ۋە پىشكوتنى گول ۋە

دەشگوتىرى: (أصابه ذلك في مَرَقِك):

بەھۋى تۆۋە نەۋەى توش بوو.

الْمِرْقُ: خورى بۈگەن.

الْمِرْقُ: شۆرباۋى چەۋر (ئاۋ گۆشتى

تېكىرى و بكوئىندىر).

الْمِرْقَةُ: خورى لەسەرەتاي رىنەۋەى

لەپىستەكە ۋە ئەۋ زىدە گۆشتەى

بەپىستەۋە دەمىنىتەۋە دۋاى

گورونى جياكردنەۋەۋە دامالنى

لەگۆشتەكە ۋە پىستى دىباغكراۋ.

الْمِرْقُ: پىرۋو چىق و چالى گول.

الْمِرْقُ: كەسىك خۋ لەشت

ھەلقورتىن ۋە لەھەموۋ دىزەمەكە

نەسكۋى بى.

الْمِرْقُ: گۆشت كە چەۋرى كەمى

تىدابى.

مَرَمَرٌ فَلَانٌ: فلانكەس رقى ھەلسا.

شهرمی نه کرد.	مَرْمَرُ الْمَاءِ: ناوه که ی وای کرد به سهر
هَوْنٌ مِنْ عِلْوَةٍ: له ترسان و له بهر لاوازی	زهوی دا بر و.
له بهر دوزمنه که ی هه لات.	تَمَرْمَرُ الْجِسْمِ: جه سته ی له رزی
هَوْنٌ بِه الْأَرْضِ: به زهوی دادا، به زهوی	جه جیمینی لی بر.
کیشا.	تَمَرْمَرُ فُلَانٍ عَلَى أَصْحَابِهِ: فلانکه س
هَوْنٌ بَعْدَهُ: لای خواروی قاجی	بوو به نه میرو گه و ره به سهر
حوشترمه که ی چه ورگرد بو نه وهی نه رم	هاوه له کانی دا.
بین.	الْمَرْمَرُ: که سیك خاوه نی جیسمی
أَمَرْنِ الرَّجُلُ بِالْقَوْلِ: پیاوه که هسه کانی	نه رمو نیان بی.
نه رم کردن و به هیواشی دوا.	الْمَرْمَرُ: به ردی رو خام (مه رمه ی) ۵
مارنت الناقۀ بمارنۀ ومارنا: حوشترمه که	به ردیکه بو بیناسازی به کاردی بو
شیره که ی وشک بوو.	جوانی و رازاندنه وه.
مَرْنُ الشَّيْءِ: شته که ی نه رم کرده وه.	الْمَرْمَرَةُ: پارچه مه رمه ی ۵ بارانی زور.
مَرْنٌ فَلَانًا عَلَى الْأَمْرِ: فلانکه سی له سهر	الْمَرْمَرِسُ: شتی لوس و ره قو پته و ۵
کارمه که راهینا ۵ دهشگوتری: (مَرْنٌ	(داهیه مرمیس) به لای گه و ره و
وَجْهَهُ عَلَى الْخِصَامِ): روکراوه و بی	ترسناک ۵ ملد ریژ.
چاوو رو بوو بو کیسه نانه وه	هَوْنُ الشَّيْءِ مَرَانَةً وَمَرُونَةً: شته که
دژایه تی یان سوال کردن ۵ هه روا	له حالته تی ره قیه وه گو پدرا بو حالته تی
دهگوتری: (انه لَمَرْنُ الْوَجْهِ): نه و	نه رمی ۵ دهشگوتری: (مَرْنٌ ثَوْبَةً)
روهایم و بی چاوو پرووه.	بو شاکه که ی نه رمو سفت و لووس بوو.
مَرْنٌ بِه الْأَرْضِ: به زهوی دادا، خستیه	مَرْنَتُ فُلَانٍ عَلَى الْعَمَلِ: دهستی
سهر زهوی.	فلانکه س له سهر نیشکردن راهات
تَمَرْنُ الشَّيْءِ: شته که نه رمو نیان بوو.	دهستی ره قاص بوون ۵ دهشگوتری:
تَمَرْنٌ عَلَى الشَّيْءِ: راهینانی له سهر	(مَرْنٌ وَجْهَهُ عَلَى الْأَمْرِ): شهرمی
شته که کردو فیتری بوو.	نه کرد بو کردنی کاره که، بی چاوو
الْمَتَمَرِّنُ: راهینر ۵ یان (الْمَتَمَرِّنُ):	روبوو.
راهیندراو که سیك ماومه که	هَوْنُ الْجُلْدِ مَرْنًا: له سهر هسه کردن راهات و

الْمَرْهَمُ: گيراو ميه کی چهوره زور جوړی
 ههيهو بؤ زور برين و هاوسانو
 درزی جهسته به گاردئ ۵ به گوردی
 پېی دهلّین مه لّحه م.

الْمَرْوُ: رومکيکی بونخوشه، چهند
 ناوېکی تريشی ههيه و هکوو
 (الخرنبا، جبق الشيوخ) ۵ جوړه
 به مرده نه ستييه که ناگری لئ
 ده بېته وه.

الْمَرْوَةُ: کيوپکه له مه که بهرام بهر
 کيو صفا.
 مَرَى الْفَرَسُ مَرِيّاً: نه سپه که سمکولی کرد
 يان قاجی به سمر زموی راگيشا به هو
 شکان و شتی واوه ۵ دمگوترئ: (مري
 الفرس بيديه).

مَرَى الشَّيْءُ: شته که ی دهره يئا.
 مَرَى الْفَرَسُ: نه سپه که ی تاودا بؤنه وه
 بزانی تاجه ند نازاو به توانايه
 بؤ غاردان و هيزی رؤيشتنی چهنده ۵
 ده شگوترئ: (مريته فمادر): هه ولم دا
 قه ناعه تي پئ بکه م بئ سود بوو.

مَرَى الرِّيحُ السَّعَابَ: بايه که وايکرد
 هه وره که باران بيارينئ.

مَرَى فَلَاناً حَقّاً: نينکاری مافي فلانی کرد.
 مَرَى فَلَاناً النّاقَةَ وَغَوَّاهَا: خوشترمه که شيری
 دا.

أَمْسَرَ السَّدْمُ: خوینئ دهره يئا.

خه ريکی فيربوونی کارنک بئ.
 الْمَرَانُ: رمبی رهقو پتهو ۵ دمگوترئ:
 (تطاعنوا بالمران): به رمبی پتهو
 شهريان کرد.

الْمَرْنُ: جهرمی نه رمکراو ۵ نهروه ۵
 لاتنه نيشتو نه ملاو نه ولای شت.
 مَرْنَا الْأَنْفَ: نه ملاو نه ولای لوت.

الْمَرْنُ: په گيکه له ديوی ناوه وهی قاجی
 پيشه وهی خوشتر ۵ (ك: آمران) ۵
 (أمران الذراع): په گه کانی باسک.

الْمَرْنُ: رهوشتو دابو نه ريت ۵ حالو
 وه زع.

مَرِهَتْ عَيْنُهُ مَرَهَا: چاوی کلی تیدا
 نه بوو ۵ يان چاوی توشی نه خوشتی
 بوو.

الْأَمْرَةُ: (سراب أَمْرَة): تراويلکه ی سپی
 که هيچ خالی رمشی تيدانه بن.
 الْمَرَّةُ: نه خوشتی چاو.

الْمَرَّةُ: (رجل مَرَّةُ الْفَزَاد): پياوېکی دل
 نه خوشتو.

الْمَرَّاءُ مِنَ النَّعَاجِ: مهرو بهرانی زور
 سپی ۵ زهوی که م داپرو روهک.

الْمَرْهَةُ: سپيايی که شتی تری تيکه لاو
 بئ ۵ چالتيک ناوی بارانی تيدا
 کو بوبېته وه.

مَرْهَمَ الْجُرْحِ: مهره می خسته سهر
 برينه که.

ماراه مِراءَ وَمُمارَةً: کیشو دمه دهمی
له گه کړد.

ماری فلاناً: بېچه وانه ی ویستی
فلانکه سی کرد فرتو فیلی له گه کړ
دا نه انجام دا.

إمترى في الشيء: شته که ی دمر هیڼا.

إمترت الريح السحاب: رمه بابه که
هه ورکه ی والیکرد بارانی لږ
بباری.

إمترى الناقة: حوشره که ی دوشی.

تمارى القوم: خه لکه که کیشو نیزاعیان
به رپاکرد.

تمارى في الشيء: گومانی له شته که دا
هه بوو.

تَمَرى بالشيئ: خو ی به شته که
رازانده و.

المارية: مانگا که گوله که ی هه بی ۵

هه روا (ماریه) ناوی نافرمتیکه

به ناوی ماریای کچی نه رقم ۵

له پهنی پیشیان دا هاتوو دهلی:

(خذا ولو بقرطی ماریه): نه وشته

هه بگره و بیکه به مائی خو ت

ته نانت نه گمر به جوتگواره ی

ماریهش بی (واته به همر نرخیك

بی).

الماری: مانگای سپی ۵ دمر بیه کی

له خوری دروستکراوو ختمخت

ئاوگیش و ئاودابه شکر له پئی
دمکرد ۵ هه روا ناوه بو راوچی
قه تی، نه وکه سه ی باننده ی قه تی
راوده کا.

المارية: قه تی قه ته وو خوباب ۵

نافرمتی پیست سپی.

المرية: کیشو دمه دهمی ۵ دهگوتری:

(ما فیه مریه) هیچ گومانی تیدانیه.

المري: حوشری شیر زور ۵ نه و رکه ی

پرده بی و شیر ی لی دی ۵ (ك:

مرا یا) یه.

المري: راستو ريك ۵ دهگوتری: (امر

ممن): کاری راست.

مَزَجَ الشراب ونحوه مَزْجاً: شه رابه که ی

تی که کړد به شتی تر.

مَزَجَ فلاناً على صاحبه: فلانکه سی هه لئا

بو دژایمتی کردنی هاوه له که ی.

مَازَجَه: تی که لاوی کرد ۵ شانازی

به سمر دا کرد.

مَزَجَ السنبُل: گوله روه که که له حاله تی

سه وزیه وه جووه سمر حاله تی زمردی.

تمازَجَ الشراب والماء: شه راب و ناو

تی که لاو بوون ۵ دهگوتری: (تمازَجَ

الزوجان تمازج الماء والصهباء).

المزاج: نه وه ی شه رابی تی که کړد ده کړی ۵

همر دووشت تی که کړد بکړی

به هه ربه کیکیان دهگوتری: (مزاج)

ه قورئان دهفه رموی: ﴿كَانَ مِزَاجُهَا
كَافُورًا﴾ ه ههروا وشهی (مَزَاج)
بریتییه له ناماده باشیه کی تایبه تی
جهسته یی عه قلی، مروقی رابردو
سه رده می کون پییان وابوو
که حالته تی (مِزاج) له ووه
په یداده بی که له جهسته دا یه کی
له چوار عه نصوره کان (خوین،
سفراو، ماده ی رهش، به لغم)
ریژه که ی له جهسته دا یاد بکا ه
وه لسی زاناکانی سه رده می
پیشکوه تی زانست ئیستاشی له گهل
دا بی هه رچه نده پییان وایه
میزاجه کان له ناکامی کارلیک و
کاریگهره جهسته ییه کان په یدا دمین
به لام له ژماره ی میزاجه کان و
ناوگانیان رای جیاوازیان هه یه.
المِزْجُ: (شراب مَزَج): شهرابی تیکهل
کراو به شتی تر.
المِزْجُ: ههنگوین ه نهو ناوه ی تیکهل
شهراب دمکری ه بادامی تال.
المِزْجُ: (رَجُلٌ مَزَاجٌ): پیاویکی به چه پ و
گوپ و دروژن و پارا، هیج کاتی
له سه ر رهوشتی که به رده وام نابی.
المِزْجُ: بادامی تال، شهراب که تیکهل
بی له چه نده شتی که.
مَزَجٌ مِزَاحٌ وَمِزَاحٌ: گالته و سوعبه تی کرد.

اَمْسَحَ الْکَرَمَ: که پری بو دارمیوه که
کرد.
مِزَاحُهُ مِزَاحٌ وَمِزَاحَةٌ: گالته و سوعبه تی
له گهل کرد.
مَزْجُ السُّبُلِ وَالْعِنبُ: گوته دانه و یله که
رهنگی گوپراو پیگهی، ترپیه که
پیگهی.
المِزْجُ: گوئی دانه و یله.
المِزْدَةُ: سه رما.
مَزَوَ اللَّبَنَ وَنَحْوَهُ مِزْرًا: شیرمه کی ورده ورده
قومقوم خواردموه.
مَزَوَ الْمَرْقَ وَنَحْوَهُ: شورباوه که ی خواردموه
هه ئیلوشی.
مَزَوَ فُلَانًا: رقی له فلانکه س بوو.
مَزَوَ الْقَرْيَةَ: کونده ناوه که ی پرکرد له ناو.
مَزَوَ الرَّجُلُ مِزَارَةً: پیاوکه دلی پته و بوو ه
قسه خویش و عهنتیکه بوو.
مَزَوَ التَّمْرَ: خورماکه پیگهی ه (فهر
مزیر).
الْمِزْرُ: پیاوی دل قیام و وره مرز ه (ک:
امازیر).
المِزْرُ: بیره ی دروستکراو له زورات ه
نه حمه ق و گیل.
المِزْرَةُ: هه لمرین.
المازیرون: برپاونه ماده ی (الماذیرون).
مَزَّ الشَّرَابُ مِزًّا: شهرا به که ی هه لمری.
مَزَّ الشَّيْئُ أَوِ الرَّجُلُ مِزَارَةً: شته که یان

المزیز: شکۆمه‌ندو گهوره، زانا که کەس
هاوشانی نه‌بێ.

مَزْعَ الفرسُ ونحوه في عدوه مَزْعاً: نه‌سپه‌که
به‌گورجی بازی دا.

مَزْعَ القطن: به‌ده‌ست لۆکه‌که‌ی شی
کردموه.

مَزْعَ الشئین: شته‌که‌ی بلاو کردموه ۵
ده‌شگوتری: (مَزْعَ اللحم والشرِب):
گۆشته‌که‌ی هه‌لخست بۆئه‌وه‌ی
له‌بهر هه‌تاو وشک بێته‌وه.

تَمَزَعُ الشئین: شته‌که‌ی بلاو بۆوه ۵
ده‌شگوتری: (فلان يَتَمَزَعُ غيظاً):
فلانکه‌س رقی لێ دهرژێو که‌ف
ده‌جینێ.

تَمَزَعُ القومُ الشئین بینهم: خه‌لکه‌که
له‌ناو خۆیان دا شته‌که‌یان به‌ش
کرد.

المَزَاعَةُ: هه‌لومرپوی شت نه‌و پرژو
وردوو خلتنه‌و شته‌ی له‌شتی تر
ده‌که‌وێته‌ خوار.

المَزَاعُ: ژیشک.
المَزْعَةُ: پاشماوه‌ی چه‌وری ۵ قومه‌ ناو ۵
ده‌گوتری: (مافي الإناء مَزْعَةٌ من الماء)
۵ (ك: مَزْع).

المَزْعَةُ: پارچه‌ لۆکه‌ پارچه‌ به‌رو پۆلی
بالتنه‌ پارچه‌ گۆشت.
المَزْعِي: فیتنه ۵ شه‌وپرو.

پیاوکه‌ له‌غمیری خۆی باشت‌ر بوو.

مَزُّ الشراب: شه‌رايه‌که زۆر مزر بوو ۵
(فهو مَز).

مَزْرُهُ: به‌باش و چاکی هاته‌ به‌رچاو.
مَزْرُ فلاناً بذلك الأمر: به‌وشته
فلانکه‌سی به‌رزکردموه.

تَمَزَز: شه‌رابی مزر یان شتی مزری
خواردموه.

تَمَزَزُ الشراب: شه‌رايه‌که‌ی هه‌لمزی.
المَزَاةُ: حِنطَة مَزَاةُ): گه‌نمیکه
هه‌وهره‌که‌ی شل ده‌بیته‌وه‌و نانی لێ
ناکری.

المَزُّ: هه‌رخواردن و خواردنه‌وه‌یه‌ک
تامی مزر بێ.

المَزُّ: هه‌ضل و زیده ۵ ده‌گوتری: (لهذا
على ذلك مَز).

المَزُّ: مۆلته ۵ ده‌گوتری: (افعله على
مزر): من به‌کاله‌و خۆ نه‌و
کاره‌ده‌که‌م.

المَزَاءُ: شه‌رابی تام خۆش.
المَزَّةُ: به‌مانا (المَزَاءُ دئ) ۵ که‌میک قومه
ناوێک یان قومه‌ شیرێک ۵
ده‌گوتری: (مافي الإناء الامَزَّةُ):
که‌میک له‌قاپه‌که‌ داماو ۵
ده‌گوتری: (مافي الإناء الامَزَّةُ):

که‌میک له‌قاپه‌که‌ داماو.
المَزَّةُ: شه‌رابی مزر و خراب.

مَزْقُ الطَّائِرِ بِسَلَحِهِ مَزْقًا: بالنده که
جیقنه‌ی به‌ردایه‌وه.

مَزْقُ الثَّوْبِ: قوماشه‌که‌ی دری.

مَزْقُ عِرْضِ أَخِيهِ: تانه‌ی له‌ناموسی
براکه‌ی دا جوینی پَیدا ه قورئان
دمفهرموی: ﴿وَمَزَقْنَاهُمْ كُلُّ مُمَزَّقٍ﴾
ه پهرتو و بلاومان گردن و
ههریمه‌کیانمان فری دایه شوینیک.
مازَقَهُ: پَپشِرکِی له‌گهل دا کرد
له‌راکردن و بازدان دا.

تَمَزَّقَ: هه‌لشت قه‌لشت بوو.

تَمَزَّقَ الْقَوْمُ: خه‌لکه‌که پهرته‌وازه بوون
ه ده‌گوتری: (تَمَزَّقَ جَمْعُهُمْ).

الْمَزَاقُ: گورجو گۆل خیرا له نیش و
کاردا.

الْمَزَقُ: (ثوب مَزَق): قوماش یان کراسی
دراو.

الْمِزْقَةُ: به‌مانا (المِزْعَةُ) دئ ه ده‌گوتری:
(صار الثوب مِزْقًا).

الْمِزِقُ: به‌مانا (المِزِق) دئ.

مَزْمَزَةٌ: هه‌ولته و گَیرو نه‌مدیوی نه‌و
دیوی کرد ه هینایه پَیشه‌وهو برديه
دواوه.

تَمَزَمَزَ: له‌هاندی، جولاً، که‌وته جم و
جول.

تَمَزَمَزَ لِلْقِيَامِ: هه‌ولی دا هه‌لئس.

مَزُونٌ مَزُونًا: به‌خیرایی روئی بو

جَیبه‌جَی کردنی ئی—شه‌که‌ی ه
ده‌شگوتری: (مَزَنٌ مِنَ الْعَدُو): له‌ترسی
دوژمنه‌که‌ی هه‌لات.

مَزُونٌ لَان: فلانکه‌س دهم و جاوی
که‌شایه‌وه.

مَزُونٌ فَلَانًا: فلانکه‌سی شکۆدار کرد،
به‌سهر که‌سانی دیکه‌دا پاساوی دایه‌وه
ه به‌پاشمله مه‌دحی کرد له‌لای خاوم
ده‌سه‌لات و کاربه‌دهست.

مَزُونٌ الْقَرِیَةِ: کونده ناومکه‌ی پهرکرد.

مَزْنُهُ: بۆ زَی‌ده‌و موباله‌غه له‌مانای
(مَزْنُهُ) دئ.

تَمَزَّنَ: به‌رپی خوی دا به‌په‌له روئی.

تَمَزَّنَ عَلَى أَصْحَابِهِ: شانازی به‌سهر
هاوه‌لانی دا کرد، زیاد له‌به‌رپی

خوی قاجی راکیشا.

الْمَازِنُ: گهرای میروو.

الْمُزْنُ: هه‌ور که‌بارانی پی‌ومبی ه (حَبُّ
الْمُزْنِ): ته‌رزه.

الْمُزْنَةُ: تاوه باران ه (ابن مُزْنَةَ): مانگ که
جارچار له‌ناو هه‌ور دم‌رده‌جئ و
ده‌بیندری، ده‌گوتری: (طَلَعَ ابْنُ
مُزْنَةَ).

مَزَا مَزَا وَمِزْيَا: لوتبه‌رزی نواند.

أَمَزَاهُ عَلَيْنِهِ: زَی‌ده‌و رَی‌زی به‌سهر نه‌ودا
هه‌بوو.

مَزَاهُ: به‌باشی زانی و ته‌فضیلی دا ه

دِگوتري: (مزيت متاعه حتى نفقته متاعه).	مَسَا الْقَدْر: مهنجه كه يان كولينه كه هيواش بووه.
تَازِي الْقَوْم: خه لكه كه خويان به گه ورمو ريزدار دانا.	مَسَا حَقَه: درنگ مافه كه ي بؤ گه پاندموه.
تَمَزَى عَلَيْهِم: پيى وابوو زنده فه زلى هه يه به سهر نه وان دا.	مَسَا الطَّرِيق: ناو قه دى ريگاي گرت به بر.
الْمَازِي: به مانا (الْجَبَار) دى.	أَمْسَا بَيْن الْقَوْم: فه سادو گهنده لى خسته نيؤ خه لكه وه.
الْمَازِيَة: زنده ۵ دِگوتري: (له عَلَيْهِ مَازِيَة).	الْمَسَاء: ناو هراستى ريگا.
الْمُتَمَازِي: دِگوتري: (قعد عني متمازياً): دژم ومستاو پيچ هوانه ي دابو نهريت له گه لم دانيش.	مَسَحَ فِي الْأَرْضِ مَسْحاً: به ناو زموى دا رؤيش.
الْمَزُو وَالْمَزِي: ته واو ۵ له هه موو شتيك دا ته واوو كامل.	مَسَحَ الشَّيْءُ الْمَتَلَطِّحَ أَوْ الْمُبْتَلَّ مَسْحاً: دهستى به سهر شته كه دا هيئا بؤنه وه ي چرچ و لؤچ و شوينه وارى ته رپه كه ي به سهر موه نه ميئن.
الْمَزِي: به مانا (الْمَزُو) دى ۵ زهريف و فهه خوش.	مَسَحَ عَلَى الشَّيْءِ بِالْمَاءِ أَوْ بِالذَّهْنِ: دهستى ته رى به سهر شته كه دا هيئا ۵ قورئان دمفه رموى: ﴿وَأَمْسَحُوا بِرُؤُوسِكُمْ﴾.
الْمَزِيَة: له هه موو شتيك دا به مانا (الْمَزُو) دى ۵ زنده فه ضل و ريزدارى كه له كه ساني ديكه جوداوازي هه بين ۵ خواردنى تايبهت كه بؤپياو دروست دمكړى ۵ (ك: مزاي).	مَسَحَ يَدَهُ عَلَى رَأْسِ الْيَتِيمِ: به زمه ي به هه تيوه كه دا هات.
مَسَا فُلَان مَسْنَأً وَمَسْوءً: فلان شتى ناشيرين و نه شياوى نه نجام دا ۵ راست و دروى تيكه ل كرد.	مَسَحَ فَلَاناً بِالْقَوْلِ: به فهسى نهرم له گه ل فلانكه س دا دوا بؤنه وه ي له خسته ي به رى.
مَسَا عَلَى الشَّيْءِ: فيئلى له پياوه كه كرد ۵ دِگوتري: (مَسَاءً بِالْقَوْلِ): به فهسه كابراى نهرم كرده وه.	مَسَحَ الْقَوْمَ: به سهر خه لكه كه دا رؤى و لايان نه ماپه وه.
	مَسَحَ الْحَجَرَ الْأَسْوَدَ: دهستى به به رده رشه كه ي كه عبه دا هيئا بؤ ته به روك.
	مَسَحَ شَعْرُهُ: موى قزى به شانه كرد.
	مَسَحَ فَلَاناً بِالسَّيْفِ: فلانكه سى به شمشير برى ۵ (فهو ماسح).

مَسَحَ الْقَوْمَ قَتْلًا: زهبرى له خه لکه که داو
که لاکى لى خستن، سهرى په راند، ملى
په راند.

مَسَحَ الْإِبِلَ: حوشره کهى ماندو کرد کزو
لاوازی کرد ۵ دهسگوترى: (مسحت
الْإِبِلُ الْأَرْضَ يَوْمَهَا ذَابًا): حوشره که
به خیرایى به ناو زهوى دا رویش و
هه دادانى نه بوو.

مَسَحَ الْمَسَاحَ الْأَرْضَ مَسْحًا: روپیوه که
به مه ترو زیراع زهوییه کهى روپیو
کرد.

مَسَحَ فُلَانٌ مَسْحًا: فلانکس رهفیسکی
جوزایه وه به هوى زیری پوژاکه کهى ۵
دیوی ناوه وه رانه گانی لیک خشان و
درزو شوپنکه بیان تیدا پهیدا بوو.

مَسَحَتِ الْمَرْأَةُ: نافره ته که سمت پوچ بوو
سمتى لاواز بون ۵ مه مکى بچوک
بون ۵ بهر هفاچى ته خت بون و
پاژنه پیى دیار نه بون ۵ (فهي
مَسَحَاءٌ، وهو أمسح).

مَسَحَهُ: به نهرمى له گه لى دوا بۆنه وه
له خسته ی به رى و هه لیخه له تینى ۵
دهسگوترى: (غَضِبَ فُلَانٌ فَمَا مَسَحَهُ
حَتَّى لَانَ): فلانکس رهى هه لسا،
نه ویش به قسه ی خوش هیواش
کرده وه.

مَسَحَهُ: لى خوش بوو، پهیمانى پيدا.

مَسَحَ الشَّيْءُ: بۆ زهده روى له مانای
(مَسَحَ) دى.

مَسَحَ فَلَانًا: قسه ی نهرمى له گه لى
فلانکس کرد بۆنه وه ی هیللى لى
بکا هه لیخه له تینى.

مَسَحَ الْإِبِلَ: به مانا (مَسَحَهَا) دى.
إِمْتَسَحَ السَّيْفَ مِنْ غَمْدِهِ: شمشیر کهى
له گالان دهرکیشا.

إِمْتَسَحَ رَأْسُ الشَّيْءِ: شته که نهوى
له سهرى بوو رامالدر، رادرا.

تَمَسَّحَ الرَّجُلَانِ: دوو پیاه وه که
دوستانیه تییان به ست ۵ یان مامه لى
کرپن و فروشتنیان کرد ۵ یان
دهستیان خسته ناو دهستی
یه کتر موه ۵ دهسگوترى: (التقوا
فَتَمَسَّحُوا): نهو کومه له بهیه که
گه یشتن و دهستیان خسته ناو
دهستی یه کتر موه.

تَمَسَّحَ بِالْمَاءِ وَمِنْهُ: به ناو خوى ششت.
تَمَسَّحَ لِلصَّلَاةِ: بۆ نوپز دهستنوپیزی
گرت.

تَمَسَّحَ بِالْأَرْضِ: تهیه مومى کرد ۵
له حه دپشی پیغه مبهردا هاتووه:
(تَمَسَّحُوا بِالْأَرْضِ فَإِنَّهَا بِكُمْ بَرَةٌ):
دهسگوترى: (فُلَانٌ يَتَمَسَّحُ بِهِ لِفَضْلِهِ
وَعِبَادَتِهِ): فلانکس نه وه منده پیای
چاکه که سانى دیکه خوى لى نزیک

دهكه نه وه به خودا په رستی حسیب

دهكهن ۵ دهگوتري: (فلان يَتَمَسَّحُ):

فلانكس هيچي نيهه.

الأمسح: كه سيك بهر پر هوی خوی دا

بروا ۵ کوپر ۵ گورگ ۵ زوی دمشت

۵ (ك: أماسح وهي مسحاء).

الأمسوح: هه دارنكي درنيز

له دروس تکرډنی که شتی دا

چه سپندرایی ۵ (ك: أماسح).

التمساح: گیانه بهرنيکی وشکاومکی

خشوکه، درنډمو که ته یه،

درنيزیه که ی پینج مه تريک دهی

له روبری نیلی میصرو هندی

روباری ولاتی ترده هیه ۵ همروا

ناوه بو پایوی زینه خرؤو ره وشت

ناشیرین ۵ (ك: تماسح و تماسيح) ۵

(دموع التماسيح): کینایه یه

له دوپوی و فرتو فیل جونکه

تیمساح که بیه وئ په لاماری نیچیری

بدا فرمیسکی دین.

التَّمَسُّحُ: به مانا (التَّمَسَّاح) دئ ۵ (ك:

تماسح و تماسيح) ۵ همروا وشه ی

(التَّمَسُّحُ) ناهه بو مروقی قسه

نهرمو خوش و فیلاوی که بیه وئ

به قسه ی خوش بهرام بهر که ی

له خشته بهرئ ۵ زوی تهخت که

ورده بهردی تیدابن و بی گياو

درهخت بی.

المساحة: زانیاری روبیوی زوی.

المسح: پوښاك كه له مو دروستكړایی ۵

پوښاكی ره بهن و خه لوه نشین ۵

شه قامه ری.

المسحاء: زوی دهشت و پان که

به رد مورده ی هه بن ۵ نافرمت

که قاچی قاپه رقه ی دیار نه بن ۵ پان

مه مکی بهرز نه بوینه وه ۵ (ك:

مساح و مسحی و مسح).

المسحة: دهگوتري: (عَلَيْهِ مَسْحَةٌ مِنْ جِمال

او به مَسْحَةٌ مِنْ هِزَالٍ او عَلَيْهِ):

که میك له جوانی پان له لاوازی

پیویه ۵ دهگوتري: (مَنْ اللهُ عَلَيْكَ

بالمسحة وأذاقك حلاوة الصحة).

المساحة: خه تکزؤنه وه.

المسيح: که سيك زور گهشت و گوزار

بکا.

المسيح: نازناوی هه زرمی عیسی کوری

مه ریه مه ۵ همروا به مانا

(المسوح) دئ که بریتیه له و که سه ی

به رونی هندی روه ک و شتی وا

دمیه نون به نیازی نه وه ی بیتی

پیغه مبه پان مه لیک نه مه دابو

نهریتی هندی له قه له وه

نهرانیه گانه ۵ (رجل مسيح

الوجه): پایوئکه لایه کی روخساری

چاوو برؤی نییه، هیچ دیاردهی
 چاوو برؤی پیوه دیارنییه ۵ (ک:
 مَسْحَاءٌ وَمَسْحَى) یه ۵ عارهق
 که لهدهمو چاو دهمسپردی ۵
 دهمسپردی عارهق سپین لهسهر
 دهمو چاو.
 الْمَسِيحَةُ: لکی میژمر ۵ یان مووی سهر
 که لهشوینی ناسایی خوئی بیته
 خوارو بهدمرمانو داروو شتی وا
 چارنه کرئ ۵ ههروا ناوه بو لاجانگ
 نیوان نه رمایی گوئی و برؤ بهرمو
 سهر و تادهمگاته خوار تهپله سهر ۵
 پارچه زیو ۵ دیرههمی زیو ۵
 کهوانی چاک ۵ (ک: مَسَاح).
 الْمَسِيحِي: کهسیک یا شتیک پال بدرئ
 بؤلای حهزهمتی مهسیح.
 الْمَسْحُ: زهوی دهشت و پان که بهردی
 وردی تیدابن و گیاو گزی لی
 نهروئ.
 الْمَسْحَةُ: پهرویه که تهخته رشهمو
 میزو کاشی و شتی وای پی
 دهمسپردی.
 الْمَسْحُ: مروفتیک چاوو برؤی نهبن،
 دیارنهبن ۵ دهمگوترئ: (رجل
 مَسْحُح الْأَيْتِي): پیاویکه سمتی
 کهوره نهبن و بهنئسقانهوه نووسابن
 ۵ گۆشتیان پیوه نهبن.

مَسْحُهُ مَسْحًا: شیوهی گۆری ۵
 دهمگوترئ: (مَسْحَةُ اللَّهِ قَرْدًا): خودا
 کردی به مهمون ۵ (فهر مَسْحُ).
 مَسْحَ كَذَا: خودا تامی شته کهی نه هیشت.
 مَسْحُ الطَّعَامِ وَغَرِه مَسَاخَةً: خواردنه که
 شیرینایی نهما، یان ههرتامی نه بوو ۵
 دهمگوترئ: (مَسْحَتُ الْفَاكِهَةِ وَمَسْحُ
 اللَّحْمِ).
 أَمْسَحَ الْوَرَمُ: هاوساوییه که نهما
 پوکا بهوه.
 اِمْتَسَحَ السَّيْفُ: شمشیر کهی راکیشا.
 اِمْسَحَتِ الْعَضُدُ: قۆله که گۆشتی
 پیومنه ما گۆشتی کهم بوو.
 الْمَسِيحُ: لاوازو نه حمهق ۵ روخسار
 شیواوو نه کلهمه و مت و ناشیرن ۵
 دهمگوترئ: (رجل مَسِيحُ): پیاوی
 ناشیرین و جهسته نافؤلا ۵ ههروا
 وشه (الْمَسِيحُ) به خوراکیک
 دهمگوترئ: بی تام و خوئی بی.
 الْمَسْحُوحُ: (فرس مَسْحُوحُ): نهسپی که فهل
 لهرو بی گۆشت.
 مَسَدٌ فِي السَّيْرِ مَسْنَدًا: گۆششی کرد
 لهرویشتن دا.
 مَسَدُ الْحَبْلِ: حهبله کهی باش بادا، زور
 گشتی بادا.
 مَسَدُ الْبَقْلِ الْحَيَرَانِ: روه که که نازه له کهی
 کزو لاواز کرد.

مُسَدَّ الْبَطْنُ: گنده شلو و رِيَك و بِي بهرزو
نزمی بوو.

الْمِسَارُ: قاپی ههنگوین خواردنه وه
ههنگوین خواردن.

الْمَسْدُ: گوش و حه‌بلی دروستکراو
له‌تویکلی درمخت ه حه‌بلی باش
بادراوو چاک رِيَسراو ه میحومری
ناسن که به‌کره‌که‌ی له‌سهر
هه‌لده‌سورئ.

الْمَسْدَاءُ: (ساق مَسْداء): قاجی جوان و
رِيَك و بِيَك.

الْمَسْرُودُ: ده‌گوترئ: (رجل مَسْرُود):
پیاوی دهمار گشت و جه‌سته توندو
تَوَل ه (امْرَأَة مَسْرُودَة): نافرده‌تی قه‌دو
بالا جوان و بهرزو بلندن.

مَسْرَى: مانگی دوانزه‌ی سالی قیبطی.
مَسَى الشَّيْئ مَسًّا: ده‌ستی لی‌دا ده‌ستی
پیدا‌هینا ه ده‌شگوترئ: (مَسْرَسْتُ
الشَّيْئ): ده‌ستم له‌شته‌که‌دا ده‌شگوترئ:
(مَسْتَه، مَسْتَه).

مَسَّ الْمَاءُ الْجَسَدَ: ناو که‌ی‌شته جه‌سته‌ی ه
ده‌شگوترئ: (مَسَّهُ بِالسُّوْطِ وَمَسَّهُ الْكِبْرُ
وَالْمَرَضُ): ده‌شگوترئ: (مَسَّ الْمَرَأَة):
لاقه‌ی نافرده‌ته‌که‌ی کرد ه قورنان
ده‌فه‌رموی: ﴿قَالَتْ رَبِّ اَلَيْ مَا يَكُونُ لِي
وَلَدٌ وَلَمْ يَمْسَسْنِي بَشْرٌ﴾ ه ده‌شگوترئ:
(مَسَّهُ الْعَذَابُ وَمَسَّهُمُ الْبَاسُ وَالضَّرَاءُ).

مَسَّهُ الشَّيْطَانُ: شَيْت بوو.

مَسَّتْ بِهِ رَحِمُ فُلَانٍ: خزمایه‌تی فلانی
هه‌بوو.

مَسَّتِ الْحَاجَة إِلَى كَذَا: پیویستی نا‌جاری
کرد بَو نه‌و شته.

أَمَسَ الْفَرَسُ: نه‌سپه‌که ده‌ست و قاجی
به‌له‌ی سپییان تیدا‌بوو.

أَمَسَ فُلَانًا الشَّيْئَ: فلانکه‌سی والی‌کرد
ده‌ست له‌شته‌که‌یدا.

أَمَسَ فُلَانًا شَكْرَى: شکایه‌تی لای
فلانکه‌س کرد.

مَاسَهُ مَاسَةً مِيسَاسًا: ده‌ستی لی‌دا ه
به‌جه‌سته‌ی که‌وت.

تَمَاسُ الْجُرْمَانِ: دوو قه‌بارمه‌که لی‌کیان
دا.

تَمَاسُ الزَّوْجَانِ: ژن و می‌رده‌که جوتبون.
مَسَّاسُ: ده‌ستی لی‌بده ه (لا مِيسَاسِ):
توخنی مه‌که‌هوه.

الْمَسَّ: شَيْئَ ه چاره‌سهریه‌که
به‌دا‌کردنی جه‌سته به‌کاوییه
نه‌نجام دهرئ ه ده‌گوترئ: (رَأَيْتُ لَهُ
مَسًّا فِي مَالِهِ): دیارده‌یه‌کی باشم
له‌مال و سامانه‌که‌ی دا‌دی.

الْمَسُّوسُ مِنَ الْمَاءِ: نه‌و ناوه‌ی ده‌ست
بیگاتی ه نه‌وه‌ی نارم‌زوو دایمرکینئ
ه ناویک نه‌سویرین نه‌شیرین ه
ده‌شگوترئ: (كَلَامٌ مَسُّوسٌ):

مَسْكُ بِالنَّارِ: جَالِي بُوْ نَاگَرْمَكِه هَه لَكِه نَدُو
 نَمَمَجَار بَه خُوْل دَايِبُوْشِي.
 مَسْكُ الثَّوْبِ: قَوْمَاشَه كَهِي بَه مِيَسْك
 بُونُخُوْش كَرْد.
 مَسْكُ السَّاءِ مَسَاكَةُ: كَوْبَه كِه، كُونْدَه كِه
 نَاوِي زُوْر كَرْت.
 اَمْسَكَ بِالْشَيْءِ: بَه مَانَا (مَسْكُ) دِي.
 اَمْسَكَ عَنِ الطَّعَامِ: لَه خَوَارْدَن مَانِي
 كَرْت.
 اَمْسَكَ عَنِ الْإِنْفَاقِ: رِزْدِي كَرْد
 لَه بَه خَشِيْن دَا.
 اَمْسَكَ الشَّيْءَ بِيَدِهِ: دَه سَتِي بَه
 سَه رَشْتَه كِه دَا كَرْت.
 اَمْسَكَ اللَّهُ الْغَيْثَ: خُودَا بَارَانِي كَرْتَه وَه
 نَه يِبَارَانْد.
 مَسْكُ بِالْشَيْءِ: بَه مَانَا (مَسْكُ) دِي.
 مَسْكُ فَلَانًا: عَهْر مَبُونِي دَا بَه فَلَانَكِه س.
 مَسْكُ بِالنَّارِ: بَه نَاگَر دَاخِي كَرْد.
 اِمْتَسَكَ بِالْشَيْءِ: بَه مَانَا (مَسْكُ) دِي.
 اِمْتَسَكَ فُلَانٌ بِالْبَلَدِ: فُلَانَكِه س
 لَه وِلَاتَه كِه دَا نِيَشْتَه جِي بُوو.
 تَمَسَّكَ بِالْشَيْءِ: بَه مَانَا (مَسْكُ) دِي ۵
 دَه شَكُوْتَرِي: (مَا تَمَسَّكَ اِنْ قَالَ كَذَا):
 خُوِي هِي دَاگِر نَه كَرَا نَه وَهِي گُوْت ۵
 يَان دَه گُوْتَرِي: (غَشِيْنِي اَمْرٌ مُّقْلِقٌ
 فَمَا سَكْتُ): كَارِي كِي نَاخُوْشَم
 وَ مَهْرَهَات خُوْم رَاگِرْت وَ تَوَانِيْم

لَه وَرَه يَكِي بَه سُوْدَه بُوْ نَاژَهْل.
 مَسِيْسُ الْحَاجَةِ: خَاوَمَن پِيْدَاوِيَسْتِي.
 مَسَطَ السَّاءَ مَسَطًا: جِي لَه قَاپُو
 مَه نَجَه لَه كِه دَا هَه بُوو لَه مَاسْتُو شَتِي وَ
 بَه پَه نَجَه ي دَه رِي هِيْنَا.
 مَسَطَ الثَّوْبِ: قَوْمَاشَه كَهِي تَهْر كَرْد
 دَوَايِي رَايْتَه كَانْد بُوْ نَه وَهِي جِي
 نَاوِي تِيْدَايَه لِيْبِيْتَه خَوَار.
 مَسَطَ فَلَانًا: بَه قَه مَجِي لَه فَلَانَكِه سِي دَا.
 الْمَاسِطُ: نَاوِي سُوِيْر كِه گَه دَه رَهْوَان بَكَا
 ۵ رَه وَه كِي كِي هَاوِيْنَه پَه كِه حُوْشْتَر
 بِيَخُوَا سَكِي هِي دَه جِي وَ جِي
 لَه گَه دَه ي دَايَه دِيْتَه دَهْر.
 الْمَسِيْطُ: قُوْر ۵ نَاوِي لِيْل لَه بَنَكِي
 حَه وَرْدَا دَه مِيْنِيْتَه وَه.
 الْمَسِيْطَةُ: نَاوِي لِيْل ۵ بِيْر كِه نَاوِي
 شِيْرِيْن هِي وَ نَاوِي بِيْرِي سُوِيْرِي بُوْ
 بَجِي وَ لَه كِه لَكِي بَخَا ۵ نَاوِي نِيْوَان
 حَه وَرُو بِيْر كِه جَارِي دَه بِي وَ بُوْگَه ن
 دَه كَا ۵ شِيُوِيْك نَاوِي كَه مِي پِيْدَا
 بَرُوَا.
 الْمُسْطَرِيْن: بَرُوَانَه مَادَهِي (سَطَر).
 الْمِسْعُ: بَاي شَه مَال.
 الْمَسْعِيُّ مِنَ الرِّجَالِ: پِيَاوِيْك زُوْر رُوِيْنْدَه
 هِي وَ نَاژَابِي بُوْ رُوِيْشْتَن.
 مَسْكُ بِالْشَيْءِ: شْتَه كَهِي بَه دَه سَت كَرْت
 كُوْنْتَرُوْلِي كَرْد ۵ خُوِي پِيْدَا هَه لَوَاسِي.

كۆنترۆلى خۆم بىكەم.

تَمَسْكُ بِالْشَيْئِ: بەمانا (مَسْك) دى.

تَمَسْكُ بِالطَّيِّبِ: بەبۇنى خۇش خۇي

بۇنخۇش كىرد.

استمسك البول: مېزەكە نەھاتەدەرو

حەوق بوو.

استمسك بالشئى: بەتوندى دەستى

بەشتەكە گىرت.

استمسك عَنْ الْأَمْرِ: لەكارەكە ومستاو

ئەنجامى نەدا.

استمسك الرجل على الرحلة: پياوۋەكە

خۇي لەسەر ولاخەكە گىرتو نەگلا.

الإمساك: رۇدى و بەخىلى ۋە دەگوتى:

(بفان امساك): فلانكەس رۇدو

چىروكە.

الإمساك في الصوم: وازھىنان

لەخواردن و خواردنەوۋە شتى تر

لەبەرمبەيانەوۋە تا خۇر ئاوابوون ۋە

گىران و قەبىزبوون و وشكبوونەوۋە

خۇراكى خوراو لەرىخۇلەدا،

پېچەوانەى سىچون و رەوانى.

التَّماسُكُ: پىكەومنونوسان يەكدى

گىرتنى مادەكان بەيەكەوۋە.

التَّماسك الاجتماعي: پىكەوۋە لكانى

تاكەكانى كۆمەل.

للمسكة: تويىكلىكە بەسەر دەم و چاوى

مىندالەوۋە.

الْمَسَاكُ: ئەو شوپىنەى ئاۋ بگىرتەوۋە

ئاۋى تىدا بىمىنىتەوۋە ۋە دەشگوتى:

(مافيه مساك): خىرو بىرى لى

چاومپوان ناكىرى.

الْمَسَاكَةُ: رۇدى و چىروكى.

الْمَسِيكُ: بەخىل و رۇد ۋە (سقاء مسيك):

كوندەم و كوپەم گۆزىيەكە زۇر ئاۋ

دەگىرى.

الْمَسْكُ: پىست ۋە پارچەيەك پىست

دەشگوتى: (هم في مسك الثعالب):

ئەوانە ترسنۇكن.

الْمَسْكُ: چىنى زەمى ۋە بازنەو خىرخال ۋە

كەلەشاخى ئازەل و عاج دروست

كرابىن.

الْمَسْكُ: عەقلى زۇر ۋە عاقلمەندى تەواۋ

ۋە ھەر خواردن و خواردنەوۋەيەك

جەستە رابگىرى.

الْمَسْكُ: ميسك كەلەجۇرە مامزىك

دەردەھىندىرى.

مِسْكُ الْبَرِّ: رومكىكى بۇنخۇشە.

الْمَسْكَانُ: عەرمبون ۋە (ك: مساكين).

الْمُسْكَةُ: ھەرشىتىك پىشتى پى بىبەستى

ۋە ھەرشىتىك بىيىتە ھۆگارى

راۋەستانى جەستەو گەشەكردنى ۋە

عەقلى ئاۋەموزو راي پەسەند ۋە

دەگوتى: (رجل ذو مُسْكَةٍ):

پىاۋىكى خاۋەن عەقلى راي

مَسْنَ الشَّيْنِ مِنَ الشَّيْنِ: شتهكهی
لهشتهكه دهرهینا.

المیسون: کوری گهنجی قوزو قه‌دو بالا
جوان.

مَسَا فلان مسواً: فلانکەس واده‌ی کردنی
کاریکی داو دواپی که‌مته‌ر خه‌می
تیدا‌کرد.

مَسَا النَّاقَةُ: پیچومه‌کهی به‌مردویی له‌سکی
حوشتره‌که دهرهینا.

امسی القوم: خه‌لکه‌که که‌وته‌نه کاتی
ئیواره.

امسَى فلاناً: به‌شتیک یارمه‌تی
فلانکەسی دا.

ماساء مَسَاةً: گالته‌ی پیکرد.

مَسَى فلان: فلانکەس واده‌ی کردنی
شتیکی داو دواپی که‌مته‌ر خه‌می لی
کرد.

مَسَى فلاناً: به‌فلانکەسی گوت چۆن
ئیوارم تپه‌پراند یان ئیواره باشی
له‌فلانکەس کرد.

إمْتَسَى ما عند فلان: چی لای فلان
بوو هه‌مووی برد.

الأمسية: ئیواره تا کاتی نیوه شه‌و
ده‌گوتری: (أَيْتُهُ أُمْسِيَة امس).

الْمَسَاءُ: ئیواره پیچه‌وانه‌ی به‌یانی
بریتییبه له‌ماوه‌ی پاش نیومرۆ تا
نیوه شه‌و
ه‌ ناومراستی رن‌گا

به‌سه‌نده ه‌ هه‌روا وشه‌ی (مُسْكَة):
به‌بیریک ده‌گوتری: گله‌کهی پته‌و
بی پیویست به‌ونه‌کا هه‌ل‌بچندری ه‌
شوینه‌وارو پاشماوه.

الْمَسْكَةُ: نازاو چاونه‌ترس ه‌ ده‌گوتری:
(فلان حَسَكَة مَسْكَة).

الْمُسْكَةُ: رژدو چروک ه‌ که‌سیک
که‌ده‌ستی به‌سه‌ر شتیک دا گرت له
چنگی دهرنه‌یه ه‌ پاله‌وانو
زۆران‌بازی باش.

المِسِيك: رژدو چروک ه‌ ده‌گوتری: (سقاء
مِسِيك): هاپیکه گوندیه‌که
به‌ناخۆشی ناوی لی‌دمرده‌یندري.

المِسِيكة: (أَرْض مِسِيكة): زه‌وییه‌که ناو
وشك نابیت‌ه‌وه تپیدا به‌هۆی
تونندی و پته‌وی خاکه‌کهی.

مَسَلَ الْمَاءَ مَسْلاً: ناومه‌که جاری بوو.
امْتَسَلَ السَّيْفُ: شمشیره‌کهی له‌کالان
دمرکیشا.

الْمَسَالَةُ: ده‌مو چاوی درپژ که جوان بی.
المَسِيلُ: رپه‌روی ناو ه‌ (ك: أَمْسِيلَة
وَمَسَل): لقه‌دار خورمای ته‌ر.

مَسْنَ فلان مَسْناً: فلانکەس شیعی
دل‌داری بی شه‌ده‌بی گوت ه‌ دل‌داری و
فیشالی نواند.

مَسْنَ فلاناً: له‌فلانکەسی دا تاکه‌وته
سه‌رزه‌وی.

دمگوترئ: (رکب فلان مَسَاء

الطريق): فلانکەس بەناوەراستی
رێگادا رۆی.

مَسَى فلان مَسِيًا: فلانکەس ڕەموشتی
ناشیرین بوو ە وای لێهاتوو ە گوئ
لەنامۆزگاری ناگری و بەقسە کەس
ناکا.

مَسَى الشَّيْءُ: بە دەستی شتەکەى مەسح
کرد دەستی بە شتەکەدا هێنا ە
دمگوترئ: (مَسَى الضَّرْعَ): دەستی
بە گوانەکەدا هێنا بۆ ئەوەى شیرى
لێبێتە دەر.

مَسَى السَّيْرَ: بە هێندى رۆی.

مَسَى الحَرْمَ المَاشِيَةَ: گەرما نازەلەکانى کزو
لاواز کرد.

مَسَى السَّيْفَ: شمشیرمەکەى لەکالان
دەمڕکێشا؟

إِمْتَسَى: تینووی بوو.

تَمَاسَى الشَّيْءُ: شتەکە پەچرا، کەرت و
لەت بوو.

تَمَسَى: بە مانا (تَمَاسَى) دئ.

التَّمَاسِي: بە لاو کارمات.

المَاسِي: کەسێک گوى لەنامۆزگارى
کەس نەگرئ.

مَشَجَ الشَّيْءُ مَشْجًا: شتەکەى تێکەل کرد
ە دمگوترئ: (مَشَجَ بَيْنَهُمَا): شتەکانى
تێکەلاو کردن.

المَشِجُ والمَشِيجُ: هەردو شتێک تێکەلاو
بکری (دوو ڕەنگ تێکەلاو ببن) ە
قورئان دەفەر موی: ﴿إِنَّا خَلَقْنَا
الْإِنْسَانَ مِنْ لُطْفَةِ أَمْشَاجٍ﴾.

الأمشاج: ئەو چلک و پەسیپەى لەسەر
ناوک کۆدەبێتەو ە لەبوارى
ژياندارى دا وشەى (الأمشاج): ناو ە
بۆ خانەى تۆماوى پیاو و خانەى
هێلکۆکەى مێینە پێش بەیەك
گەشتنیان و پێکەو ە نوسان و
تێکەلاو بونیان.

أَمْشَحَتِ السَّمَاءُ: ناسمان ساو بوو،
هەورى پێومەما.

أَمْشَحَتِ السَّنَةُ: سالتەکە وشکەسالى بوو،
گرانى بوو.

مَشَوَ الشَّيْءُ مَشْرًا: شتەکەى دەرخت.

مَشَرَفًا: دای بەفلان، پێى بەخشى.

مَشَرَفَ فلان: فلانکەس خراپ و بەدەرەوشت
بوو.

مَشَرَفَ الشَّجَرُ: درەختەکە چەرۆى کرد
پۆخى کرد.

أَمَشَرَ فلان: فلانکەس بازى پانى
هاوێشتن هەنگاوى پانى هەلێنان ە

فلانکەس هەش بوو، هەلاوسا.

أَمَشَرَ الشَّجَرُ: بە مانا (مَشَرَفَ) دئ.

أَمَشَرَتِ الْأَرْضُ: زەمبەپەکە رومکى لى
ڕوا، رومکى پواند.

1- الإنسان

- 1 الشعر
- 2 الهامة
- 3 الجبهة
- 4 الخشاء
- 5 العين
- 6 الأنف
- 7 الوجنة
- 8 الخد
- 9 الفم
- 10 اللسان
- 11 اللحية
- 12 الرقبة
- 13 جورة الترقق
- 14 الخرققة

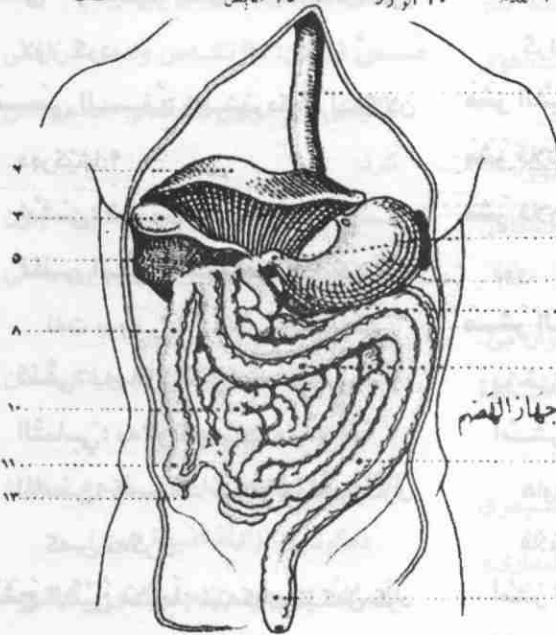
- 15 الكتف
- 16 العاتق
- 17 الصدر
- 18 الجعدة
- 19 الكتف
- 20 البطن
- 21 اليد
- 22 الكتف
- 23 الكتف
- 24 الكتف
- 25 الكتف
- 26 الكتف
- 27 الكتف
- 28 الكتف
- 29 الكتف
- 30 الكتف

2- الإنسان

- 1 قمة الرأس
- 2 لادن
- 3 جبهة الكتف
- 4 الكتف
- 5 الكتف
- 6 الكتف
- 7 الكتف
- 8 الكتف
- 9 الكتف
- 10 الكتف
- 11 الكتف
- 12 الكتف
- 13 الكتف
- 14 الكتف
- 15 الكتف
- 16 الكتف
- 17 الكتف
- 18 الكتف
- 19 الكتف
- 20 الكتف
- 21 الكتف
- 22 الكتف
- 23 الكتف
- 24 الكتف
- 25 الكتف
- 26 الكتف
- 27 الكتف
- 28 الكتف
- 29 الكتف
- 30 الكتف

- 1 إصابع الرجل
- 2 إصابع الرجل
- 3 إصابع الرجل
- 4 إصابع الرجل
- 5 إصابع الرجل
- 6 إصابع الرجل
- 7 إصابع الرجل
- 8 إصابع الرجل
- 9 إصابع الرجل
- 10 إصابع الرجل
- 11 إصابع الرجل
- 12 إصابع الرجل
- 13 إصابع الرجل
- 14 إصابع الرجل
- 15 إصابع الرجل
- 16 إصابع الرجل
- 17 إصابع الرجل
- 18 إصابع الرجل
- 19 إصابع الرجل
- 20 إصابع الرجل
- 21 إصابع الرجل
- 22 إصابع الرجل
- 23 إصابع الرجل
- 24 إصابع الرجل
- 25 إصابع الرجل
- 26 إصابع الرجل
- 27 إصابع الرجل
- 28 إصابع الرجل
- 29 إصابع الرجل
- 30 إصابع الرجل

6- جهاز الهضم

- 1 المريء
- 2 الكبد
- 3 المرارة
- 4 الأمعاء
- 5 الأمعاء
- 6 الأمعاء
- 7 الأمعاء
- 8 الأمعاء
- 9 الأمعاء
- 10 الأمعاء
- 11 الأمعاء
- 12 الأمعاء
- 13 الأمعاء
- 14 الأمعاء
- 15 الأمعاء
- 16 الأمعاء
- 17 الأمعاء
- 18 الأمعاء
- 19 الأمعاء
- 20 الأمعاء
- 21 الأمعاء
- 22 الأمعاء
- 23 الأمعاء
- 24 الأمعاء
- 25 الأمعاء
- 26 الأمعاء
- 27 الأمعاء
- 28 الأمعاء
- 29 الأمعاء
- 30 الأمعاء

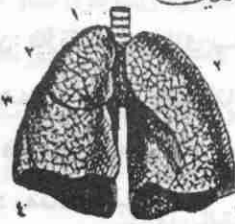
- 1 الأوردة
- 2 الشرايين
- 3 الأذين
- 4 الشرايين
- 5 الشرايين
- 6 الشرايين
- 7 الشرايين
- 8 الشرايين
- 9 الشرايين
- 10 الشرايين
- 11 الشرايين
- 12 الشرايين
- 13 الشرايين
- 14 الشرايين
- 15 الشرايين
- 16 الشرايين
- 17 الشرايين
- 18 الشرايين
- 19 الشرايين
- 20 الشرايين
- 21 الشرايين
- 22 الشرايين
- 23 الشرايين
- 24 الشرايين
- 25 الشرايين
- 26 الشرايين
- 27 الشرايين
- 28 الشرايين
- 29 الشرايين
- 30 الشرايين

3- القلب

- 1 العين
- 2 العين
- 3 العين
- 4 العين
- 5 العين
- 6 العين
- 7 العين
- 8 العين
- 9 العين
- 10 العين
- 11 العين
- 12 العين
- 13 العين
- 14 العين
- 15 العين
- 16 العين
- 17 العين
- 18 العين
- 19 العين
- 20 العين
- 21 العين
- 22 العين
- 23 العين
- 24 العين
- 25 العين
- 26 العين
- 27 العين
- 28 العين
- 29 العين
- 30 العين

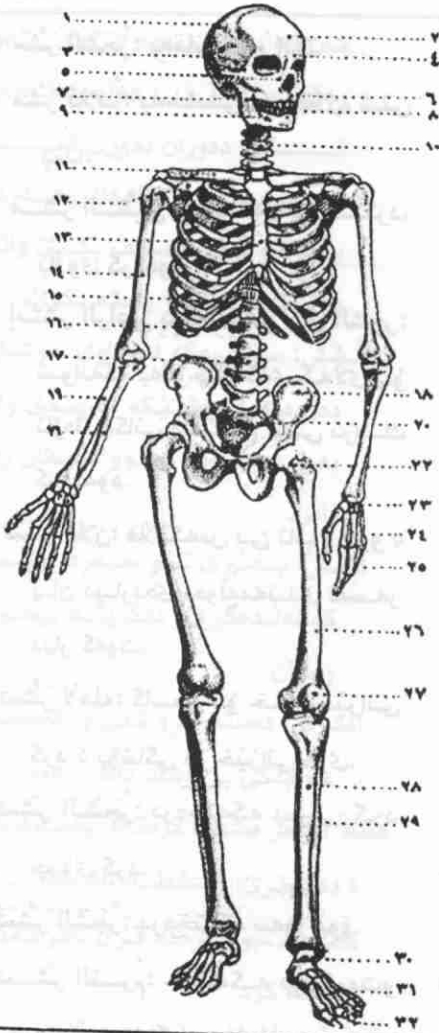
4- العين

5- الرئة

- 1 قصبة الرئة
- 2 القصبة
- 3 القصبة
- 4 القصبة
- 5 القصبة
- 6 القصبة
- 7 القصبة
- 8 القصبة
- 9 القصبة
- 10 القصبة
- 11 القصبة
- 12 القصبة
- 13 القصبة
- 14 القصبة
- 15 القصبة
- 16 القصبة
- 17 القصبة
- 18 القصبة
- 19 القصبة
- 20 القصبة
- 21 القصبة
- 22 القصبة
- 23 القصبة
- 24 القصبة
- 25 القصبة
- 26 القصبة
- 27 القصبة
- 28 القصبة
- 29 القصبة
- 30 القصبة

١- الهيكل العظمي

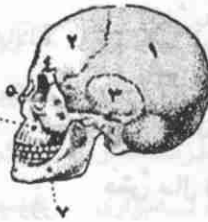
- ١ العظم الجداري
- ٢ العظم الجنبى
- ٣ العظم الضدعى
- ٤ العظم الوجنى
- ٥ العظم الانفى
- ٦ الفك القارى
- ٧ الاسنان العلوية
- ٨ الاسنان السفلية
- ٩ الفك السفلى
- ١٠ الفقرات العنقية
- ١١ الترقوة
- ١٢ عظم اللوز
- ١٣ القص
- ١٤ المضد
- ١٥ الاضلاع
- ١٦ الاضلاع السابعة الكاذبة
- ١٧ الفقرات القطنية
- ١٨ العرقفة
- ١٩ الكتفيرة
- ٢٠ القبر
- ٢١ الزند
- ٢٢ المصمص
- ٢٣ رسة اليد
- ٢٤ مضط اليد
- ٢٥ الشلايتات
- ٢٦ عظم الفخذ
- ٢٧ الرضفة او الداغصة
- ٢٨ اصة الساق او الطنبوب
- ٢٩ الشطية
- ٣٠ رسة القدم
- ٣١ مضط القدم
- ٣٢ سلاميات القدم

- ١ الجمجمة
- ٢ العمود الفقري او الضب
- ٣ العرقفة
- ٤- مفصل المرفق
- ٥- الصلب

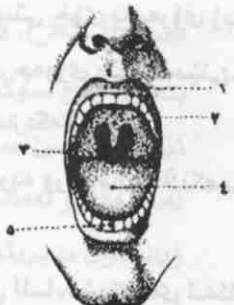

- ١ المقصد
- ٢ الكتفيرة
- ٣ الزند

- ١ العظم الجداري
- ٢ العظم الجنبى
- ٣ العظم الضدعى
- ٤ العظم الوجنى
- ٥ العظم الانفى
- ٦ الفك العلوي
- ٧ الفك السفلي

٣- قبائل الرأس

- ١ الفم
- ٢ اللسان
- ٣ اللوزتان
- ٤ الأسنان

٢- الفم

مَشَرَّ الشَّجَرُ: به مانا (مَشَر) دئ.

مَشَرٌ فَلَانًا: به خششی دابه فلان، شتی پئدا.

مَشَرُ الشَّيْئِ: شته که ی دابه شکرد، بلاوی کرده وه.

إِمْشَرُ الرَّاعِي بِمَحَبَّتِهِ مِنْ رَوْقِ الشَّجَرِ: شوانه که به گۆچانه که ی گه لای بۆ نازه له کانی داهینا، لی ی نزیك کردنه وه.

تَمَشَرٌ فَلَان: فلانکه س بی ناتاج بوو ه یان دیارده ی دهوله مهندی له سهر دیار که وت.

تَمَشَرٌ لَاهِلَه: کاسبی بۆ خاوو خیزانی کرد ه پۆشاک ی بۆ خیزانی کړی.

تَمَشَرُ الشَّجَرُ: دره خته که پۆخی کرد چرؤی کرد.

تَمَشَرُ الشَّجَرُ: دره خته که سهوز بوو.

تَمَشَرُ الْقَوْمُ: خه لکه که دوا ی روتو ره جالی پۆشاک یان پۆشی.

الْأَمَشَرُ: گورج و گۆل ه چوست و چالاک.

الْمَاشِرَةُ: (أرض مباشرة): زهوییه که به باران تیراو بووه.

المِشَرُّ مِنَ الرِّجَالِ: پیای سورده فله و زور سوور.

المِشَرُّ: جنیوو قسه ی ناخوش ه دهگوتری: (أذهب مشراً): جوینی پئدا.

المِشَرَةُ: سهرمتای دمرکه وتنی پوهک ه

لهزاراوه ی پوهگناسی دا ههرجه سسته یه کی روهکی

که میجوهری مهرکه زی نه بی ه ههروا ناوه بۆ نهوگه لآو شته ی شوان

به گۆچانه که ی بۆ نازه له کانی دایدینئ ه ههروا ناوه بۆ پوهکی کورته بالا ه پۆشاک ی ئافرمه ه دهسگوتری: (امرأة مشرة الأعضاء):

ئافرمه ی تهرو تازه ه دهسگوتری: (عَلَيْهِ مِشْرَةُ الْغِنَى): دیارده ی دهوله مهندی و لاهی نازونیعمه تی پیوه دیاره.

المِشَرَةُ: (مِشْرَةُ الْأَرْضِ): یه که م پوهک که له زهوی سهردمردینئ.

مَشْنُ الْعَظْمِ مَشَأً: دوا ی هینان و بردنی ئیسقانه که له ده می دا ئه مجار هه لی ملیست.

مَشْنُ فَلَانًا: دژیه تی فلانکه سی کرد ه (مَشْ يده): دهستی خوی به په پړوی زبر

سری بۆنه وه ی چهوری پیوه نه مینئ. مَشْنُ النَّاقَةِ: حوشره که ی دۆشی.

مَشْنُ مَالِ فَلَانٍ: ورده و رده مالی فلانکه سی و مرگرت.

مَشْنُ الشَّيْئِ فِي الْمَاءِ: شته که ی له ناو هه لکیشا بۆنه وه ی بتوینته وه.

مَشِشَتِ الدَّابَّةُ مَشَشًا: ولاخه که

لهزمنگی دا خرابیهک بهیدا بوو
بهمنه نذازی ئیسقان رهق نییه.
أَمَشُ الْعَظْمُ: ئیسقانه که شتی وای تیدا
بوو هه ئملیسری.

مَشَشُ الْعَظْمِ: مؤخی ئیسقانه که ی
دمرهینا.

إِمْتَشَّ فُلَانٌ: فلانکس خوی پاک
کردموه.

إِمْتَشَّ الْعَظْمُ: چهوری و مؤخی ناو
ئیسقانه که ی هه ئمزی.

إِمْتَشَّ مَا فِي الضَّرْعِ: جی له گوانه که دا
هه بوو هه مووی دۆشی.

إِمْتَشَّ مِنْ مَالِ فُلَانٍ: له مالی فلانکس
شتی دمستکهوت.

إِمْتَشَّ الثَّرْبُ: کراسه که ی داکه ند.

إِمْتَشَّ الْمَرْأَةُ حُلِيَّتَهَا: نافرته که
ملهوانکه که ی له ملی خوی داکه ند.

الْمَشَاشُ: زموی نه رمان ه بنه ماو کانگه ه
نهفس ه سروشت ه دهگوتری: (فلان

طیب المشاش): فلانکس نهفسی
به رزه، رۆح سوکه، قسه خو شه ه

ئیسقانی بئ مؤخ ه خزمه تکار
له سه قفرو له مالی هوه ه له بواری

ژیاندار ی دا بریتیه له ئیسقانی
ئیسقنجی.

الْمَشَاشَةُ: سه ری ئیسقانی نه رم
که ده گونجی بکرۆژری ه ئیسقانی

شان که بهرز بو ته وه ه زموی پته وه
رهق که بیری لی هه ئدمکه ندری و
ئساوی ده وران ده وری تیدا
کو ده مپته وه ه ریگایه ک به به مردی
بچوک و گل ره صیف بکری واته
به تیکه له راسته و پاسته بکری.

الْمَشَشُ: سبیا ییه که له چاوی حوشر دا
دمر دمکه وئ ه شتیکه له زمندی و لاخ
بهرز دمپته وه و مکوو ئیسقان رهق
نابی.

المش: په نیری ناو جه ره و پیسته
که هه ئدمگیری و دمکر ته پیخوری
زستان

المشوش: دهسته سپو شتی واکه ده ست و
مه چه کی بی وشک دمکر ته وه.

مَشَطَ الشَّعْرَ مَشْطًا: قزمه کی به شانه کرد
ه دهگوتری: (مَشِطَتِ الْمَرْأَةُ):
نافرته جوانکار مه قزی نافرته که ی
به شانه کرد.

مَشِطَ الشَّيْنِ: شته که ی تیکه لاو کرد ه
دهگوتری: (مَشِطَ بَيْنَ الْمَاءِ وَاللَّبَنِ):
ماست و ناو یان شیرو ناوی تیکه ل
کرد.

مَشِطَ الْأَرْضَ: زه و بیه که ی به نامیری
مالمال تهخت کرد بو نه وه ی دانه و ئله
چاندر اومکه ژیر خو ل بکه وئ.

مَشِطَ الدَّابَّةَ: و لاخه که ی به نامیری و مکوو
شانه داخ کرد.

مَشِطَتْ يَدَ فُلَانٍ مَشَطًا: دهستی
فلانکەس زبەر بوو بەهۆی نیش
پیکردن یان چقل و چالی تێپراجوو.
مَشِطَتِ الناقة: حوشرەکە بەملاو
بەولای دوگەکە ی دا بەزی تیلمانج
تیلمانج دروست بوو.

إِمْشَطَتِ الْمَرَأَةُ: ئاھەرتەکە قزى
شانەکرد.
الْمَاشِطَةُ: پێشەى جوانکاری و
ئارایشکاری.

الْمَشَاطَةُ: ئەو توک و قزانەى لەکاتی
شانە کردن دا هەلەمۆرن.
المشاة: ئاھەرتى ئارایشکارو جوانکارو
رازینەرمو.

المِشَطُ: شانە ە ئامیری قزداھینان ە
(ك: أمشاط ومشاط).

المِشَطُ: بەمانا (المِشَطُ) دى ە ئامیری
تەنین ئامیریکە بۆ تەنین و چنن و
تەونکردن بەکاردی ە دەگوتری:
(ضَرْبَ التَّامِجِ مِشَطَةً): تەونکەرەکە
یان جۆلاکە بەشانە لەبەرمو
قوماشەکە ی دا ە ھەروا ناوہ بۆ
ئامیری داخکردنی حوشر کەلەسەر
شیوەى شانەمێو داننانە ە بەشیک
لەقاج کەدەکەوێتە نێوان بەرمبێو
قامکەکانی ە دەگوتری: (إِنْكَسَرَ
مِشَطُ قَدَمِهِ): یان دەگوتری: (قامرا

على أمشاط أرجلهم) ھەروا وشەى
(الْمِشَطُ) ناوہ بۆ ئیسقانی شەپیلکی
شان ە یان ئەوگۆشتەى داپۆشیوەو
بەشەپیلکە کەدا پان بۆتەو ە
ئامیری مالمال کەدوای تۆچاندن
بەھولاخ بەسەر زەویەکە
رادمکیشری بۆتەو ی دانەوێڵکە
ژێرخاک بێو گل داپۆشی ە ھەروا
ناوہ بۆ جۆرە ماسییەک لەروبار دا
دەزى.

الْمِشَطَةُ: شیوەى قزى بەشانەکراو ە
دەگوتری: (فلان حسن المِشَطَةِ):
فلانکەس سەرى جوان داھینراو ە
قزى رێک و پێکن.

الْمَشِيطُ: سەرى بەشانەکراو، قزى
داھینراو و رێک خراو.
المِشَطُ: شانە ە (ك: مَاشِيط).

المِشَوْتُ: (رجل مشوط): پیاوی قەدو
بالا جوان و رێک و پێک ە (بەیر
مشوط): حوشرى داخراو بەداخیک
کەلەشیوەى شانەداپە.

مَشِطَ الرجلُ مَشَطًا: پیاوہکە دیوی
ناوہو ی رانەکانی لێک دەخشین
لەکاتی رویشتن دا.

مَشِطَتِ الدابة: ولاخەکە دەمارەکانی
لەناو گۆشتەکە ی دا دمرکەوت.
المِشَطُ: ئەو چقل و چالەى لەدەست

راده چی ۵ پوازیکه کلکه پاچی پی قاییم دمکری.	تَمَشَّعَ الرَّجُلُ: به مانا (اَمْتَشَّعَ) دی.
المِشْطَةُ: چقل، درک.	المِشْعَةُ: پارچه لۆکه ی شیکراوه.
المِشْطَةُ: (قِناة مَشِطَةً): چه کیکه	المَشْرُوعُ: (رجل مشوع) پیاویکی کاسب و
ناسنه که ی ره قو زبره.	نیشکهره ۵ (ذئب مشوع): گورگی
مَشَّعَ فلان مَشْعاً ومَشْرِعاً: کاسبی کردو	زینّه خرۆو دزه که ر.
مال و سامانی پهیدا کرد.	المَشِيعَةُ: به مانا (المِشْعَةُ) دی.
مَشَّعَ مَشْعاً: به شیوه رؤیشتنیک ی نه رم	مَشَّعَ فلان مَشْعاً: به هیدی و له سهره خو
رؤی ۵ دزی کرد.	شتی خوارد.
مَشَّعَ القِثَاءُ ونحوه: خه یارمه کی کرۆشت و	مَشَّعَ فلاناً سَوْطاً: قامچی له فلانکس دا.
دهنگی خر مه ی لیها ت.	مَشَّعَ عِرْضَ فلان: ناموسی فلانکسی
مَشَّعَ القِصْعَةَ: چی له له گه نه که دا بوو	له که دار کرد.
هه مووی خوارد.	المِشْعُ: هۆره سور که سواغی دیواری پی
مَشَّعَ فلاناً باله بل ونحوه: به چه بل و شتی وا	دمکری.
له فلانکسی دا.	مَشَّقٌ في الكتابة مَشْقاً: له نووسین دا
مَشَّعَ القُطْنَ ونحوه: لۆکه که ی به دهمست شی	پیته گانی به دریزی نووسین ۵ خیرا
کردموه.	نووسی ۵ ده سگوتری: (مَشَّقُوا رحيلهم):
إِمْتَشَّعَ الرَّجُلُ: پیاومکه پیسایی و چلکی	خیرا کار وانه که یان تاودا به په له
له خو ی دوور خسته وه.	رؤیشتن.
إِمْتَشَّعَ مائي الضرع: چی له گوانه که دا	مَشَّقَتِ الإِبِلُ في سیرها: حوشرمه که
هه بوو هه مووی دۆشی.	له رؤیشتن دا خیرا بوو (مَشَّقَتِ في
إِمْتَشَّعَ مائي يد فلان: چی له دهمستی	الکلا): له موهره چاکه که ی خوارد، کام
فلان داهه بوو و مری گرت.	له موهره خو ش بوو خواردی.
إِمْتَشَّعَ ثوب صاحبه: کراسی هاوه له که ی	مَشَّقَ فلاناً: زمبری له فلانکس دا ۵
دزی.	به قامچی لی دا.
إِمْتَشَّعَ السيف من غمده: به په له	مَشَّقَ الأكل: په له ی کرد له خواردنه که ی
شمشیری له کالان دهر کی شا.	دا.
	مَشَّقَ الثوبُ الحَشِنُ الساق: هوما شه

زەبرەگە شوپنكەى لەھاج كـرد
بريندارى كـرد، وەكوو شيۆە سوتاوى
ليـكـرد.

مَشَقَّ الشَّيْنِ: شتەكەى راكيشا بۆئەو
بكشيو دريژ بى.

مَشَقَّ الرَّقَرِّ وَغَيْرِهِ: زۆيەكەى دادر دادر
كـرد.

مَشَقَّ الْكَتَانَ: كەتەنەكەى پاك كـردمەو
پـلو پـوش و گـلو بەردى لى
جياكـردمەو.

مَشَقَّتِ الْجَارِيَةَ مُشَقًّا: ئافرەتەكە كـزو
لاواز بوو گوشتى كەم بوو،
ئەندامەكانى جەستەى بارىك و بى
وەج بوون.

مَشَقَّ فُلَانٌ مُشَقًّا: فلانكەس فەيزەن بو
ئەزۆكانى يان رانەكانى لىك خشان
(فَهُوَ مَشِقٌّ وَأَمَشِقٌّ وَهِيَ مَشْقَاءُ أَيْضًا).

أَمَشَقَّهُ: بەقامچى لىي دا.

أَمَشَقَّ الثَّوْبَ: قوماشەكەى بەقورە سور
رەنگ كـرد.

مَاشَقَّهُ مَاشَقَّةً: قىرەو ھەراى لەگەل دا
كـرد ە رايەكاند، كيشى كـرد.

أَمَشَقَّ الشَّيْنِ مِنْ يَدِ غَيْرِهِ: شتەكەى
لەدمەستى فلانكەس دەرھیناو
نەيھىشت بەخۆى بزانى ە لەدمەستى
رھاند.

إِمَشَقَّ مَافِي الضَّرْعِ: چى لەگوانەكەدا

ھەبوو ھەمووى دۆشى ە (أَمَشَقَّ
مَافِي يَدِهِ): ئەوھى لەدمەستى دابوو
دەرھینسا لىي دزى ە (أَمَشَقَّ
السِّيفَ): شمشىرى لەكالان دەرکیشا.
تَاشَقَرَا الشَّيْنِ: شتەكەيان لىك
كيشاپەو، ھەريەكەيان بۆلاى خۆى
كيش كـرد.

تَمَشَقَّ عَنْ فُلَانٍ ثَوْبُهُ: كراسەكەى لەبەر
فلان دا شپرو وپرکـرد.

تَمَشَقَّ الْفُصْنُ: لقەدرمختەكە روت بوو
گەلای پتوہ نەما.

تَمَشَقَّ الصَّبْعُ أَوْ اللَّيْلُ: بەيانى بەسەر
چوو، شەوپابوو ە دىمشگوترى:
(تَمَشَقَّ ثَوْبُ اللَّيْلِ): پۆشاكى لاجوو

بەيانى دەرکەوت دونيا روناك بوو.
الْأَمَشَقُّ: پىستى شەقار شەقار بوو.

الْمُشَاقَّةُ: وردەو پـلو پـوش و شتى وا
كەلەئاكامى بەشانەكردنى قزو مو
يان لەبيژنگدانى كەتان ھەلەدمەوى.
الْمُشَاقُّ: قەلەمى خۆش نووس.

الْمَشَقُّ: قورە سور ە دىمشگوترى: (فِي قَدِّهِ
مَشَقٌّ): بالای دريژو جوانو رىك و
پىكە ە نمونەى خەتى جوان كە
قوتابى لەبەرى دىمنووسىتەو
بۆئەوھى قىزى نووسىن بىو خەتى
خۆش بىي.

الْمَشَقُّ: قورە سور ە پياوى لاوازو
دالگوشت.

المَشَقَّةُ: بهمانا (المَشَاةُ) دئی ۵ پارچه
لۆکه ۵ قوماشی رزیو.

المَشَقَّةُ: شوپنکهی جهبل و شتی و
بهقاجی و لآخهوه.

المَشِيقُ: پیاوی لاوازو دالگوشت ۵ نهسپی
ورگ بچکۆله (قه‌دباریک) ۵ قوماشی
زۆر له‌بهرکراوو رزیو.

المَشْرُقُ من الرجال او اغیل: پیاوی لاواز
نهسپی ورگ بچوک ۵ هه‌روا وشه‌ی
(المشرق): ناوه بۆ شیشه‌ناسنی

دره‌زۆ باریک ۵ ده‌شگوتری: (قَدَ
مشرق): قه‌دو بالای به‌رزو باریک ۵
(جاریه‌ مشرقه) ۵ کچۆله‌یه‌کی قه‌دو

بالا جوان و ریک و پیکه.

مَشَلَّ غمه مشولاً: گوشتی کهم بوو ۵
دمگوتری: (فخذ ماشلة ومشولة):

رانیککی کزو دالگوشت.

مَشَلَّ السيف مَشَلًا: شمشیرکهی له‌کالان
دمرکیشا.

مَشَلَّتِ الناقة: حوشرکه شیریه کهمی
دا.

مَشَلَّ الحالبُ: شیر دۆشه‌که له‌شیر
دۆشین دا له‌سهر خۆ بوو کهمیکی
شیر له‌گوانه‌که‌دا هیشته‌وه.

إمْتَشَلَّ السيف: شمشیری له‌کالان
دمرکیشا.

المَشَلُّ: شیریه کهم.

المِشْمِشُ: کشمیش؛ دره‌ختیکه
میوه‌کهی به‌ترئی و به‌وشک کراوه‌یی
ده‌خوری ۵ (قمر الدین) یشی لئی
دروست ده‌کری.

المِشِيمَةُ: برپاوه ماده‌ی (شیم).

مَشَنَّهُ بالسوط مَشَنًا: به‌قامچی لئی دا ۵
ده‌شگوتری: (مَشَنَّهُ بالسيف):

به‌شم‌شیر لئی دا پێسته‌که‌ی
لێدامالی و زۆری گوشت نه‌بیری.

مَشَنَ الشيءَ فلانًا: شته‌که هه‌لانکه‌سی رنی
روشانندی.

مَشَنَ يَدُهُ: ده‌ستی به‌شتی زبر سرپینه‌وه.

مَشَنَ ما في ضرع الناقة: نه‌و شیریه
له‌گوانی حوشرکه دا بوو هه‌مووی
دۆشی ۵ ده‌شگوتری: (إمْتَشَنَ ما مَشَنَ
لك): چیت ده‌سکه‌وت بیهه.

مَشَنَّتِ الناقة وعرها: حوشرکه
به‌ناخۆشی شیریه دا.

إمْتَشَنَ الشيءَ: شته‌که‌ی دزی ۵ ره‌فاندی
فراندی.

إمْتَشَنَ ثوبُهُ: کراسه‌که‌ی داکه‌ند.

إمْتَشَنَ السيف: شمشیرکه دمرکیشا
له‌کالان.

إمْتَشَنَ الناقة: چی له‌گوانی حوشرکه
دا بوو دۆشی.

تَمَشَنَّا الشيءَ: شته‌که یان لێک
کێشایه‌وه ۵ هه‌ریه‌که یان بۆلای

خۆی رایکیشا.

المَشَانُ: ناهرمتی دهمه وهری جنیو
 فروش ه گورگی زینه خرو.
 المَشْتَةُ: برینیک فراوان بی بهلام قول
 نهبی.

المَشْنُ: کتابیکه بهزمانی عیبری
 نووسراوه دهمارهی شهریمعتی
 جولهکه.

أَمْشَى الدَّوَاءَ فَلَانًا: دهرمانهکه سکی
 فلانکهسی چواند، رهوانی کرد.
 اسْتَمْشَى فَلَانٌ: فلانکهس دهرمانی
 رهوانی خواردموه ه سکی
 بهخواردنی دهرمان رهوان بوو.

المَشَاءُ: گیزمر، یان رومکیک لهو بجی.
 المَشَاءُ وَالْمَشْوُ وَالْمَشْرُ: دهرمانی رهوانی
 دهرمانیک سک بجوینن.

مَشَى مَشْيًا: رؤیسی لهشوینیکهوه
 گواستیهموه بو شوینیک کی تر ه
 دهمگوتری: (مَشَى بِالْمِیمَةِ): هیتنهیی
 نایهوه.

مَشَى مَشَاءً: نازهلی زور بوون دهمگوتری:
 (مَشَتْ إِبْلَةً): حوشتری زور بوون.

مَشَتْ الْمَرَأَةُ: ناهرمتهکه مندالی زور بوون.
 أَمْشَى فَلَانٌ: فلانکهس نازهلی زور
 بوون.

أَمْشَى الرَّجُلُ: پیاومکهی والیکرد برپوا،
 رؤیانندی.

مَشَى: بو زیهمرؤیسی لهمانای
 (مَشَى)دی.

مَشَى الرَّجُلُ: پیاومکهی رؤیانندی.
 مَاشَاءَ مَاشَاءً: لهگهلی رؤیسی.
 إِمْتَشَى الْقَوْمُ: خهئکهکه نازهلیان زور
 بوون.

تَمَاشَى الْقَوْمُ: خهئکهکه ههندیکیان
 چونه لای ههنیکیان.
 تَمَشَى: رؤیشت.

الْمَاشِيَةُ: نازمل (حوشترو مهر و بز و
 رهمه و لاخ) بهزوری بو مهر و بز و
 بهکاردمهیندری.

المَشَاءُ: پیاده پیچهوانهی سوار ه
 هیتنهگیر.

المَشَاءُ مِنَ الْجِيَشِ: نهو سهربازانهی
 پیادهمون.

المَشَاءُ: زور رۆ (کهسیک زور بهبی
 برپوا) ه هیتنه.

مَصَّحَ الشَّيْءُ مَصْنَعًا وَمُصْرَحًا: شتهکه
 لاجوو، نهما، شوینهمواری نهما ه
 دهمگوتری: (مَصَّحَتِ الدَّارُ وَمُصَّحَ
 الكتابُ).

مَصَّحَ الثَّرْبُ: قوماشهکه کۆن بوو رزی.
 مَصَّحَ النَّبَاتُ: روهکهکه گولهکانی
 ههئومرین.

مَصَّحَ الظِّلُ: سیبهرمهکه ههئکشایهموه،
 کهمبؤوه، یان لایدا.

مَصَّحَ الشَّيْءُ فِي الْأَرْضِ: بهزموی دا رؤیسی و
 چوووه ناوهوه.

مَصَّحَ بِالشَّيْءِ: شتهکهی برد.

اَمْصَحَ اللّٰهُ مَا بَلَكَ: نهوهی ههتبوو خودا
بردییهوه، فهوتاندى.

اَلْمَصَاحَةُ: پېستی بیچوه نازهل بهكاوو
شتی وا دههاخندرئ له شوینی چۆل
دادمنرئ و دایكهكه وادمزانی بیچوی
خۆیهتی.

مَصَحَ الشَّيْءُ مَصْحًا: شتهكهی داپنی ە
لهناو شتیکی ترردمری کیشا ە
رایتهكاند.

اِمْتَصَحَ الشَّيْءُ عَنِ الشَّيْءِ: شتهكه
لهشتهكه جیابۆوه.

اِمْتَصَحَ الشَّيْءُ: شتهكهی بۆلای خۆی
كێش كرد رایتهكاند.

اِمَصَحَ الْوَلَدُ: بیچومهكه، زارۆكهكه
لهسکی دایکی جیابۆوه.

مَصَدَّ الشَّيْءِ: شتهكهی ههلمزی.

مَصَدَّ الْخِيَرَانِ: نازهللهكهی راهینا، ژیرباری
كرد.

اَلْمَصَادُ: بانوی بهرز ە (ك: اَمَصْدَة) ە
دهشگوترئ: (هو لقومه مَعْقِل وَمَصَاد)
نهو بۆ خزمهكانی پهناگاو
مهلهجهنه.

اَلْمَصْدُ: بهمانا (اَلْمَصَادُ) دئ ە تهرزه.

اَلْمَصْدَةُ: تاوهبارانیك ە دهگوترئ: (ما
اصابتنا مصدة).

مَصَرَتِ الْحُلُوبُ مَصْرًا: نازهلله
شیردهرمهكه شیرى كهه بوو.

مَصَرَوِ النَّاقَةَ أَوْ الشَّاةَ مَصْرًا: بهسهری
بهنجهكانی گوانی حوشترمهکیان
مهپرکهی دۆشی.

مَصَرَّ الْعَطَا: بهخششهكهی كهه كردموه.

مَصَرَّ الْفَرَسِ: نهسپهكهی راهینا و بهتاقی
كردموه بۆ نهوهی بزانی ناخۆ غاردانی
چۆنه.

اَمْصَرَتِ الْحُلُوبُ: بهمانا (مَصَرَتٌ) دئ.

مَصَّرَ عَلَيْهِ عَطَاً: كههكهه بهخششی
پیدا.

مَصَّرَ الْقَوْمُ الْمَكَانَ: خهلهكهكه

شوینهكهیان كرد بهگهورهشار ە

دهشگوترئ: (مَصَّرَ الْأَمْصَارَ): شاری

بنیاتنان.

مَصَّرَتِ الدَّوْلَةُ الشَّرْكَةَ وَغَرَهَا: دهولهت

كۆمپانیاكانی خستنه ژیر دهستی

خۆیهوهو لهچنگی بیگانه دهری

هینان.

مَصَّرَ الثَّرْبُ: بهرهنگی كهه میك كال

قوماشهكهی رهنگ كرد.

تَمَصَّرَ الْمَكَانُ: شوینهكهه بوو بهگهوره

شار.

تَمَصَّرَ الشَّيْءُ: شتهكه كهه بوو.

تَمَصَّرَ الْقَوْمُ: خهلهكهكه بهناو شارمکان

دا بلاو بوونهوه.

تَمَصَّرَ الشَّخْصُ: كههكهه بوو بههاولاتی

میسری و پرگهزنامهی میصری

وهرگرت.

تَمَصَّرَ الشَّيْئُ: شوین شته که کهوت.

اِمْتَصَّرَ النَّاقَةُ أَوْ الشَّاةُ: حوشره کهی

یان مهره کهی به سهری په نجه
دوشی.

المَصِرُّ: نیوان و له مپهری نیوان دوش

ه (ناقسه ماصره): حوشره که

به ناخوشی شیر له گوانه کانی دپته

دهر یان کهم شیر.

المَصَارَةُ: شوینیک نه سپی تیدا

کوبکریته وه.

المَصْرُ: ناوان و پهردهی نیوان دوش ه

سنوری نیوان دوو زهوی ه (ک:

مصور) ه دهگوتری: (اشری الدار

بمصورها) خانوه کهی کرپوه بهو

زویپانهی به دهوریپه وه ه همروا

وشه ی (مصر) به مانا زمرفو

گوپنی و حاجت دی ه گهوره شار که

باله خانه و دوکان و بازار ی تیدا

بنیات بنرین و پهرستگاو مزگه و ت

خویندن گاو زانکووی خه سته خانه و

شتی وای تیدا بنیات بنرین ه

مادمیه کی سورباوه شتی پی رنگ

دمکری.

المَصْرُ مِنَ الْإِبِلِ أَوْ الشَّاةِ: به مانا

(الماصر) دی.

المَصِيرُ: ریخوئله ه (ک: مَصْران

ومصارین).

المَصْرُ: (لرب مَصْرُ): قوماشیکه

بهرپنگی سوری تهنک بویه کراو.

المَصْرَةُ: سهرمه شی.

مَعَى الْقَصَبِ وَغَرِه مَصًّا: به هندی و کهم

کهم به هغه ه زازمه که شله مهنیه کهی

هه لمزی ه (مَصَّ مِنَ الدُّنْيَا): که میکی

له کالای دنیا بهر کهوت.

أَمَصَهُ الشَّيْءُ: وای لیگرد شته که بمزی

ه شته کهی پی مزی.

أَمَصَ فُلَانًا: به فلانکه سی گوت شوانه

وئله، خویری، گاوان.

اِمْتَصَّ الشَّيْءُ: به هیواشی و له سهره خو

شته کهی هه لمزی.

تَمَصَّصَ الشَّيْءُ: به مانا (اِمْتَصَّ) دی.

المَصَّاةُ: نه خوشیپه که توشی منال دمی

ه نامیری که ناوی پی هه لده مزی.

المَصَّاصُ: نه ووی لهشت هه لده مزی ه

پوخته ی شت ه هه لده زارده ه

دهگوتری: (فلان مَصَّاصُ قومه):

فلانکه س هه لده زارده ی

نه ته و مکه په تی ه (رجل مَصَّاصُ):

پیاوکی که جهسته و سهر و شکلی

ته و او به لام نازانیه.

المَصَّاةُ: نه ووی دهمزی له ههرشتیک

بی ه دهگوتری: (طابت مَصَّاةٌ لِي

فمي): هه لمزینی له دهمدا به له زم

بوو ه (مَصَّاةُ الشَّيْءِ): پوخته ی

شت ۵ دمگوتری: (فلان مصاصه
قومه): فلانکس هه تېزاردهی
نمته و مکه یه تی ۵ پاشماوهی شتی
هه لمزراو.

الْمَصَانُ: نهو شوانه و یلهی شیرو شتی وا
به دهم بیچومناژول دادمکا ۵ نه گمر
جوین به بیایونک بدری شیومیه ک
له جنیو نه و میه پیی دمگوتری: (یا
مصان): شوانه و یله ۵ هه روا ناوه بو
که نه شاخگر.

الْمَصَانُ: قه صه بی شه کر که له
گوشراوه که ی شه کر بهرهم
دهیندری.

مصيص الثرى: گلی شیدار، لمبی تهر.
الْمَصْرُوسُ: (وظیف مصوص): زنده
ولاغیکه باریکه.

الْمَصْرُوسَةُ: نافرمتی کزو کۆله وار
یه هو ی نه خو شی.

مَصْطَکَ الدَّوَاءِ: مهسته کی کرده ناو
دیرمانه که.

الْمَصْطَکَا وَالْمَصْطَکَا: درختی که

له پی ری دار قه زوانه درختی که

درویندری له کیو له دهم که نار

ناوه گانی ولاتی شامو هندی کیوی

نرم بنیشتیکی تایبه تی لی بهرهم

دهیندری.

مَصَعَّ الشَّيْنِ مَصْعَا: شته که، رو یی بهشتی

هه لکرد ۵ (فهو ماصع): دمگوتری:
(مصع البرد): سهرما رو یی نه ما ۵
(مَصَعُ ماءِ الْخَرَضِ): ناوی جهوز که
وشک بوو یان که م بوو (مَصَعُ فُرَادِه):
له ترسا دلی نه ما.

مَصَعٌ فِي الْأَرْضِ: به ناوی زموی دا رو یی.

مَصَعٌ بِالْشَّيْنِ: شته که ی فری دا.

مَصَعَتِ الدَّابَّةُ بِذَنْبِهَا: ولاخه که

(نه سپه که) کلکی راوه شانند به بی

نه و ی بپرواوا باز بدا.

مَعْنُ الْبِرْقِ: بروسکه که جه خماخه ی دا.

مَعْنُ فُلَانًا: به مشیر له فلانکه سی دا ۵ یان

به قامچی لی دا.

مَصَعَتِ الْفَتْنَةُ الْقَوْمَ: فیتنه و ناشوب

خه لکه که ی قال کرد.

مَعْنُ الْخَوْضِ بِمَاءٍ قَلِيلٍ: به ناوی کی که م

جهوز که ی تهر کرد.

أَمَصَعَ الْعَوَسُجُ: درختی عهوسه ج

بهر که ی دمر که وت.

أَمَصَعَ الْقَوْمُ: خه لکه که شیری

خوشره گانیان خه سار بوو.

أَمَصَعَ فُلَانٌ بَقَعَهُ: دانی به مافی فلان

دانا.

أَمَصَعَتِ الْمَرْأَةُ وَلَدَهَا: نافرته که

که مکه م شیری دا به منداله که ی.

مَاصِعَ قِرْنَهُ: شهره شمیری له گه ل

بهرام بهر که ی دا کرد.

مَصَّعُ الْعَرْدَةِ أَوْ الْفُصْنُ: تَوَيْكَلَه‌ک‌ه‌ی
به لقه دارم که وه هیشته وه بۆنه وه‌ی
له سه‌ری وشک بیته وه ۵ پی‌وه‌ی
وشک بیته وه.

انْمَصَّعَ الْخَمَارُ: گویدریژمکه گوپی قوت
کردن بۆنه وه‌ی گوپی له دمنگه که
بی.

تَمَاصَعُوا فِي الْحَرْبِ: له شه‌ر دا په‌ک‌تریان
ک‌وشت و برکرد.

الْمَاصِيعُ: ناوی سویر ۵ ناوی که می لیل.
الْمَصِيعُ: منداڵ که یاری به‌نامیری
میخراق بکا ۵ (رجل مَصِيعُ):
پیاویکه ئازاو به‌هیزو توانا بۆ
شه‌ر.

الْمُصْعَةُ: به‌ری دره‌ختی عه‌وسه‌ج.
الْمُصْعُوعُ: پیاوی ترسنۆک که له ترسان
دئی به‌رزئی.

مَصَلَّ الشَّيْنُ مَصْلًا وَمَصْرًا: شته‌که دتۆپ
دتۆپ داچۆرا.

مَصَلَّ الْجُرْحُ: برینه‌که که می‌ک‌کیم و
زوخواوی لی‌هاته‌ خوار.

مَصَلَّ اللَّبَنُ: ماسته‌که‌ی کرده‌ قاپی کونکون
یان ناو توره‌که‌و شتی وا بۆنه وه‌ی
ناوه‌که‌ی لی‌بچۆریته وه.

مَصَلَّ مَالُهُ: مال و سامانه‌که‌ی فه‌وتاند ۵
له‌شتی پرو پوج دا خه‌رجی کرد.
اُمَصَلَّتِ الْمَرْأَةُ: ئافه‌رته‌که منداڵه‌که‌ی

به‌گۆشتپاره‌یی له‌بارجو.
اُمَصَلَّ الرَّاعِي الْقَنْمَ: شوانه‌که‌ی شیری
مه‌رو بزنه‌کانی دۆشی.

اُمَصَلَّ مَالُهُ: مال و سامانه‌که‌ی له‌شتی
پرو پوج دا خه‌رج کرد.

الْمَاصِلُ: (لبن ماصِل): شیری که‌م ۵
ده‌گوتری: (اعطى عطاء ماصلاً):

به‌خششی که‌می پێدا.
الْمُصَالَةُ: نه‌وه‌ی له‌که‌شکی کولای

گوشراو ده‌چۆریته وه ۵ نه‌و دتۆپه
ئاوانه‌ی له‌کوپه‌و گۆزه‌ دمتکی.

الْمَصْلُ: (مَصْلُ الدَّم): زه‌رداویکه
له‌خوین جیا ده‌بیته وه له‌کاتی
خه‌ستبوونه وه‌ی دا.

الْمُصَلَّ: که‌سیک مال و سامانی خوی
له‌شتی بیته وه‌ی دا خه‌رج بکا.

مَصْمَعُ فَاةٍ: ناوی له‌ده‌می وه‌ردا یان
به‌سه‌ری زوبانی ناو ده‌می خوی
پاک کرده وه.

مَصْمَعُ الْإِنَاءِ: ناوی کرده‌ ناو قاپه‌که‌و
رایومه‌شاند بۆنه وه‌ی پاک‌ی بکاته وه.

الْمَصَامِصُ: پالفته‌و هه‌لب‌زێراوی
هه‌رشتی ۵ ده‌گوتری: (انه لمصامِصُ

في قومه): نه‌و له‌ناو نه‌ته‌وه‌که‌ی دا
هه‌لب‌زێرده‌یه، وه‌جاخزاده‌یه ۵ (فرس

مُصَامِصُ): نه‌سپیک‌ی تی‌ک‌س‌م‌راو
ده‌ست و مه‌جه‌ک نه‌ستوره ۵ و لاخه

به رزمیه کی پمخته و دامه زراوه.

مَضَعَتِ الدَّرَابُ مَضْعَاً: وِلاخه کان بِلَاو

بوونه وه.

مَضَعَتِ الشَّمْسُ: خَوَر تیشکی بِلَاو

بووه به سمر زهوی دا.

مَضَعَتِ المَزَادَةُ: کونده که، مهشکه که

ناوی لی جوو.

مَضَعُ عَنهُ: داکوکی لیکرد ه (مَضَعُ عَرَضِ

فَلَان): تانه ی له نامووسی فلان دا.

مَضَرُ النِّبِّذِ أَوِ اللَّبَنِ مَضَرًا وَمُضَوَّرًا:

سرکه که یان ماسته که ترش بوو مزر

بوو که می هه لدا.

مَضَرُهُ: پال هَوَزی موضه ری دا

به یه کی که لهو هَوَزی له قه له م دا ه

دهشگوتری: (مَضَرُ اللَّهِ لَكَ الشَّاءُ):

خودا و مصفو نه نای بو تو دهسته

به رکرد.

تَمَضَّرَ: خَوَی کرد به یه کی که له هَوَزی

موضه ر، یان ده مارگیری و

تهمه صوبی بو یان هه بوو ه یان

خَوَی وه که نه وان نیشان داو هه لسو

که وتی نه وانی په جاو کرد.

تَمَضَّرَتِ المَاشِيَةُ: نازه له کان قه له و بوون.

المُضَارَّةُ مِنَ اللَّبَنِ: نهو ناوه شینه ی

له شیر دمروا له کاتی ترش بوونی دا.

المَضِرُّ: ترش ه دهشگوتری: (ذَهَبَ دمه

خِضْرًا مَضِرًا): به گه نجی خوینی

به فیر و جوو.

المَضِيرُّ: جَوَره خوار دنی که گوشت له ناو

دو دا یان له ناو شیر دا دهکولیندری

تاشیر که خه ست دمیی ته وهو

گوشته که ش دهکولن.

مَضَّةٌ مَضًّا وَمَضِيضًا: نازاری دا ه

دهگوتری: (مَضَّةُ الجَرْحِ).

مَضَى الحِلُّ قَمَةً: سرکه که نازاری به ناو

دهمی گه یاند.

مَضَى الشَّيْنُ فَلَانًا: شته که نازاری دلی

فلان که سی دا ه دهشگوتری: (مَضَّةُ الهم

والحزن والقول).

مَضَى فلان مَضًّا وَمَضَاةً وَمَضِيضًا:

به هوی نازاری به لاو موصیبه ته که زور

نارحه ت بوو.

مَضَى لَهُ: نازاری پیگه یی.

أَمَضَّةُ الشَّيْنِ: به مانا (مَضَّةُ دئ ه

دهگوتری: (أَمَضَّةُ جِلْدِهِ فَذَلِكُهُ)

پیستی خوراو خوراندی.

مَاضَةٌ مِضَاظًا: پیکیشی لیکرد، زوری

له گه ل گوت.

مَضَضَ فلان: فلان که س شتی پوخته و

پالفته کراوی خوارده وه.

تَمَاضُ القَوْمُ: خه لکه که کی شه یان

تی که وت.

المُضَاضُ: پالفته، هه لئزارد و په سه ن ه

دهگوتری: (فلان من مُضَاضِ قَوْمِهِ):

فَلَا تَكْسِ لَهْ وَهْ جَاخَزَادَهْ كَانِي
نَهْتَهْ وَهْ مَكِهْ يَهْتِي ۵ نَاوِيكْ زَوْر سَوِيَر
بِي ۵ نَا زَارِيكَه تَوْشِي جَاوِي مَرُوْڤ
دَهْبِي وَ حَه جَمِيْنِي لِيْهْ لَدَهْ گَرِي.

الْمَضُّ: نَا زَارِي زَوْر تِيَزْ خَهْفَهْت وَ بَه لَآي
زَوْر بَه نَا زَار.

مِضُّ (مِضُّ): وَ شَهِيَهْ مَانَاي نَا زَارِي
نَهْبُوْن دَهْ گَهْ يَهْنِي بَه لَامْ هِيَا بَرَاوِي شِي
نَا كَا.

الْمَضُّضُ: دَوِي تَرَش، شِيْرِي تَرَشَاو ۵
نَا زَارُو نِيَش ۵ دَهْ گَوْتَرِي: (فَعَلْتُ هَذَا
عَلَى مَضُّضٍ): نَهْ وَهْم كَرْد
بَه پِيْنَاخُوْشْبُونَهْ وَهْ.

الْمَضَّةُ: (الْبَانُ مَضَّةً): شِيْرِي تَرَشَاو دَوِي
تَرَشَاو ۵ (إِمْرَأَةٌ مَضَّةٌ): نَا فَرَهْتِيكَه
خُوْ بُو نَاخُوْشِي رَا نَا گَرِي ۵ كَهْم
چَكَلْدَانَهْ يَه، زَوو تَوْرَهْ دَهْبِي.

مَضْعُ الطَّعَامِ وَغَيْرِهِ مَضْعًا: بَه دَدَانِي
خَوَارْدَن وَ شَهْ كَهْ جَوِي ۵ دَهْ گَوْتَرِي:
(يَمَضُّغُ الشَّيْخُ وَالْقَيْصُومُ): گِيَاو گَز
دَهْ جَوِي لَهْ هِيْج نَا پَرِيْنَكِيْتَهْ وَهْ ۵
دَهْ گَوْتَرِي: (هَر يَمَضُّغُ لَحْمَ أَخِيهِ):
غَهْبِيَهْتِي بَرَا كَهْ دَهْ كَا.

أَمَضَّغَ التَّمْرُ: خَوْر مَا كَهْ كَاتِي نَهْ وَهْ
هَاتَوَهْ بَجَوْرِي.

أَمَضَّغَ اللَّحْمُ: گُوْشَهْ كَهْ كَوَلَاوَهْ بَرَزَاوَهْ
بَهْ كَهْ لَكِي نَهْ وَهْ دِي بَخَوْرِي.

أَمَضَّغَ فَلَانًا الشَّيْنِي: شَهْ كَهْ بُو
فَلَانَكَهْ سْ جَو.

أَمَضَّغُهُ فِي الْقِتَالِ: بَاش لَهْ گَهْ لِي جَهْ نَكَا،
شَهْرِي بَاشِي لَهْ گَهْ ل كَرْد ۵ دَهْ گَوْتَرِي:
(مَاضَغُهُ الْقِتَالُ وَالْخُصُومَةُ): دَرِيْزَهْ
دَا بَهْ شَهْرُو كِيْشَهْ لَهْ گَهْ لِي دَا.

مَضَّغُهُ الشَّيْنِي: بَه مَانَا (أَمَضَّغُهُ) دِي.
الْمَاضِغُ: لَآي خَوَارُو شَهْ وَ يَلَه، شَوِيْنِي
لِيْرَوَانِي كَا كِيْلَهْ وَ خَرِي.

الْمَاضِغَةُ: بَه مَانَا (الْمَاضِغُ) دِي ۵ (ك:
مَوَاضِغُ).

الْمَوَاضِغُ: دَدَانِي كَا كِيْلَهْ وَ خَرِي.

الْمَضَاغُ: هَمْرَشْتِيكْ بَجَوْرِي ۵ دَهْ گَوْتَرِي:
(مَآذَقَتْ مَضَاغًا): هَمْرَجِي بَجَوْرِي
نَهْم جَهْ شَهْ تَوَوَهْ ۵ هَمْرَوَا بَه مَانَا
خَوْدِي جَوِيْنِيَش دِي ۵ دَهْ گَوْتَرِي:
(لَقْمَةٌ لِيْنَةُ الْمَضَاغِ): پَارُوْ يَكَهْ
بَهْ خُوْشِي دَهْ جَوْرِي دَدَانِي پِيْوِيَسْت
نِيِيَه.

الْمَضَاغَةُ: نَهْ وَهْ بَجَوْرِي ۵ پَاشْمَاوَهْ
پَارُوِي جَوْرَاو لَهْ نَاو دَهْم دَا.
الْمَضَاغَةُ: گَزِل وَ نَهْ حَهْمَق.

الْمَضِغُ: خَوْرَادَنِيكْ پِيْگَهْ يَشْتَبِي، كَانِي
جَوِيْنِي هَاتَبِي ۵ دَهْ گَوْتَرِي: (كَأُ
مَضِغًا): لَهْ وَهْ يَكَهْ نَا زَهْ ل دَهْ يَخَوَا.

الْمَضَّغَةُ: پَارْجَهْ يَهْ كَهْ لَهْ گُوْشَهْ وَ شَتِي وَ
لَهْ دَهْم دَا جِيْگَاي بِيْتَهْ وَهْ وَ بَجَوْرِي ۵

ههروا ناوه بۆ برینیک پارهو بارتەقای
خوینی بۆ دیاری نهکرا بی.

المضیفة: بنکی کاکیلەو خری پوک
که ددانی خری له سەر پوابی ۵
هه رگۆشتیک له سەر ئیسقان بی ۵
لاشهویله ۵ ماسولکه.

مَضْمُنُ النَّعَاسُ فِي عَيْنِهِ: ومنهوز چوووه
ناو چاوی.

مَضْمُنُ فَلَانًا: فلانکهس بۆماوهیهکی
دریژ نووست ۵ دهگوتری: (ما
مَضْمُنْتُ عَيْنِي بِنَوْمٍ): چاوم نه چوووه
خه ۵ نه نوستم.

مَضْمُنُ الْمَاءِ فِي فَمِهِ: ناوی له دهه و مردا.
مَضْمُنُ الْإِنَاءِ: قاپه که ی شت.

تَمَضْمُنُ بِالْمَاءِ فِي فِيهِ: ناوی له دهه
و مردا.

تَمَضْمُنُ النَّعَاسُ فِي عَيْنِهِ: ومنهوز
چوووه چاوی خه و نوچه که ی کرد.

تَمَضْمُنُ الْكَلْبُ فِي أَثَرِهِ: سه که که
به شوینی دا و مری.

الْمَضْمَانُ: پیاوی گورج و گۆل و قوچاخ
۵ نووستن ۵ چوژانهوه، سوتانهوه.

مَضَى الشَّيْءُ مَضِيًّا: روشت.
مَضَى عَلَى الْأَمْرِ وَلِيَهُ: کاره که ی نه انجام

دا.

مَضَى فَلَانٌ سَبِيلَهُ وَبَسِيلَهُ: فلانکهس مرد.
مَضَى فَلَانٌ السَّيْفُ مَضَاءً: شمشیره که تیژ

بووه، خیرا پریوو ۵ دهگوتری: (هو
امضى من السيف): له شمشیر پرنده
تر بوو.

مَضَى عَلَى الْبَيْعِ: کرپن و فروشتنه که ی
نه انجام دا.

امضى الحكم والأمر: حوکه برپاره که ی
جی به جی کرد.

امضى البيع: فروشتنه که ی رویندو
رازی بوو.

مَضَى الْأَمْرُ: ئیشه که ی رویند.

تَمَضَى الرَّجُلُ: پیاوه که چوووه پین.

تَمَضَى الْأَمْرُ: کاره که جی به جی بوو.

الماضي: زهمانی رابردوو ۵ شمشیری
پرنده ۵ (ك: مواطن).

الْمَضْرَأُ: پیشکهوتن ۵ به رهو پیشهوه
چون ۵ دهگوتری: (مَضَى عَلَى

مضرائه).

مَطَّعُهُ مَطَّعًا: به دهستی لی دا.

امْتَطَحَ الرَّادِي: ناوی شیوه که بهرز
بووه، ناوه که ی زور بوو.

تَمَطَّحَ الرَّادِي: به مانا (امْتَطَحَ) دی.

مَطَّحَ فَلَانٌ مَطَّحًا: فلانکهس زوری خوارد.

مَطَّحَ الشَّيْءُ: شته که ی لستهوه ۵

دهگوتری: (مَطَّحَ الْقَسَلُ):

ههنگوپنه که ی لستهوه.

مَطَّحَ الرَّجُلُ بِيَدِهِ: به دهستی له پیاوه که ی

دا.

مَطَرٌ عَرَسَهُ: حه‌یاو ناموسی له‌که‌دار کرد.

مَطَرٌ بِالذُّلُ: دۆلچه‌که‌ی هه‌لکیشایه‌وه، رایته‌کاند.

المَطَرُ: ئه‌سپێک نهرم بره‌وا.

المَطَرُ: گیل و ئه‌حمه‌ق و خۆبه‌زلزان و دهم پیس و چه‌قه‌چه‌ناو.

مَطَرَتِ السَّمَاءُ مَطَرًا وَمَطَرًا: ئاسمان بارانی باراند و ده‌گوتری: (مَطَرَتِ السَّمَاءُ الْقَوْمَ): ئاسمان بارانی

له‌قه‌ومه‌که‌ باراند و ده‌شگوتری: (لا أُدْرِي مِنْ مَطَرِهِ): نازانم کێ بردی و (مَطَرُنِي بِخَيْرٍ): خێرو به‌رمکه‌تی به‌سه‌ردا ریشتم.

مَطَرُ الْقَرَسِ مَطَرًا وَمَطَرًا: ئه‌سپه‌که‌ خێرا رۆی، خێرا بازی دا.

أَمْطَرَتِ السَّمَاءُ: ئاسمان بارانی لیباری و بارانی ئاسمان هاته‌ خوار و (أَمْطَرِ السَّحْبِ أَوْ السَّمَاءِ الْقَوْمَ): هه‌ور یان ئاسمان بارانی له‌خه‌لکه‌که‌ باراند.

أَمْطَرِ فُلَانٍ: فُلَانْکەس که‌وته‌ به‌رباران و ناوچاوانی عارمه‌ی لی‌تکا.

أَمْطَرِ الْمَكَانَ: شوینه‌که‌ی وادی بارانی لیباری بوو.

تَمَطَّرَ السَّحَابُ: هه‌ورمه‌که‌ تاوێک بارانی باراندو تاوێک وه‌ستایه‌وه.

تَمَطَّرَ فُلَانٌ: فُلَانْکەس ناوچاوانی عارمه‌ی کرد.

تَمَطَّرَ الطَّيْرُ: ئالنده‌که‌ به‌گورچی خۆی دا هی‌شته‌ سه‌ر زه‌وی.

تَمَطَّرَ بِهِ فَرَسُهُ: ئه‌سپه‌که‌ی چاک هه‌لی گرت و باش فراندی و خسته‌ی به‌رباران، وای لی‌کرد ته‌رزهی لی‌بدا و خۆی له‌پاشه‌ باران پاراست و دوعای کرد باران بیاری و ده‌گوتری: (خَرَجُوا يَتَمَطَّرُونَ اللَّهَ): جوونه‌ ده‌ری شار بۆ نوێزه‌ بارانه.

تَمَطَّرَ الْغَيْلُ: ئه‌سپه‌که‌ به‌خێرای هاتو جوو.

اسْتَمَطَّرَ الْمَكَانُ أَوْ الزَّرْعُ: شوینه‌که‌ یان کشتوکاله‌که‌ پیویستی به‌باران بوو.

اسْتَمَطَّرَ فُلَانٌ: فُلَانْکەس له‌خودا پارایه‌وه باران بیاری و ده‌گوتری: (خَرَجُوا يَسْتَمَطَّرُونَ اللَّهَ).

اسْتَمَطَّرَ لِلسَّيَاطِ: خۆی راگرت بۆ قامچی لی‌دان.

اسْتَمَطَّرَ الثَّوْبَ: له‌باران دا قوماشه‌که‌ی له‌به‌رکرد.

اسْتَمَطَّرَ فُلَانًا: داوای به‌خششی له‌فُلَانْکەس کرد.

المَطَرُ: (یوم ماطر): رۆژیکی باراناوییه.

المُسْتَمَطَّرُ: شوینی به‌دمرو دیارو ئاشکرا و ده‌گوتری: (نَزَلَ فُلَانٌ بِالْمُسْتَمَطَّرِ): فُلَانْکەس جووه‌ سه‌ر ته‌پۆلکه‌و به‌رزایی.

المَطَارُ مِنَ الْأَبَارِ: بیرى دهم پان و فراوان.

الْمَطَرَةُ مِنَ الْآبَارِ: بهمانا (الْمَطَارُ) دئی.

الْمَطَرُ: باران.

الْمَطَرُ: (یوم مَطَرٍ): رۆژێکی باراناوییه.

الْمَطَرُ: دابو نهریت ۵ گوئه زوړات.

الْمَطَرَان: مهترانی مهسیحیهکان ۵

پلهیهکه له زوړوړ ئوسقوفو خوار

بهمطریکهوهیه.

الْمَطَرَةُ: تاوهباران ۵ دابو نهریت ۵

دمگوتری: (ان تلك من فلان مَطَرَة):

نموه دابو نهریتی فلانهو وا خوی

پڼوه گرتووه.

الْمَطَرَةُ: دابو نهریت ۵ دمشگوتری:

(إمرأة مَطَرَة): ئافرهتیکه ههمیشه

سیواک دهکاو خوږاک و خاوین

رادهگری.

الْمَطَرَةُ: کونده ۵ ناومپرستی جهوز.

الْمَطَرِيَّةُ: چهتر همرشتیک باران

بگپریتنهوه.

الْمَطَرُ: باراناوی ۵ دمگوتری: (یوم مَطَرٍ):

همروا دمگوتری: (واد مَطَرٍ).

الْمِطَارُ: (سَاء مِطَار): ئاسمانی باران

بارین بهتاوو ریژنه.

الْمِطَرُ: قوماشیکه ئاو دانادا و مکوو

بالتوو قهمصهله لهکاتی باران بارین

دا لمهردهگری.

الْمِطَرَةُ: بهمانا (الْمِطَرُ) دئی.

الْمِطْرُ: (رجل مطور): پیاوئیکه زوړ

سیواک دهکا ۵ بۆنی دهمی خوښه.

مَطَّ الشَّيْنِ مَطًّا: شتهکهی دریژگردهوه

لښکی کیشایهوه.

مَطَّ خَطَّة: خهتهکهی دریژ کردهوه.

مَطَّ خَطْرَة: ههنگاوی دریژکردنهوه.

مَطَّ بِهِم فِي السَّيْرِ: دریژهی

بهرۆیشتنهکیان دا ۵ دهشگوتری:

(تَكَلَّمَ فَمَطَّ حَاجِبِهِ): قسهی کردو برۆی

کردنهوه برۆی لیقرینجانندو خوئی

بهزل زانی ۵ (مَطَّ أَصَابِعُهُ) ۵ لهکاتی

قسهکردن دا پهنجهی راداشت.

تَمَطَّطَ فِي الْكَلَامِ: قسهکهی دریژ

کردموه.

الْمَطَّاطُ: شیرى ترشاوی خوشتر.

الْمَطَّاطُ: مادهیهکی لاستیکیه دهکشو

لهبناغهدا گوشراوی درهختی

مهطاطهکه پڼی دمگوتری درهختی

(سمفونیه) یان (هافارییه) ۵ (شجر

المطاط): درهختیکه لهههریمه خوړ

ههلاتیهکان و دورگه

خوړههلاتیهکانی هیندوستان

دهروئی.

الْمَطِيَّطَاءُ: خوږبادان و لارو لهنجه کردن ۵

دهست راوهشانندن لهپوښتن دا.

الْمَطِيْطَةُ: ناوی لیل و تیکه له بهلیتهو

لینجهوه بوو، شل.

مَطَّعٌ فِي الْأَرْضِ مَطْعًا وَمُطْرَعًا: رۆیشت و

رښگای لیگوم بوو.

مَطْعُ الشَّيْءِ: شته‌ک‌ه‌ی به‌ددانی پېشه‌وه‌ی خوارد.

تَمَطَّقَ فُلَانٌ: فلان‌ک‌ه‌س لیوی سهریه‌ک نان به‌زوبانی دهنکی‌کی له‌ده‌می خوی هی‌نا نام‌آزه به‌تام خو‌شی شته‌ک‌ه.

تَمَطَّقَ الْقَرَسُ: قه‌وسه‌ک‌ه هه‌لشتی برد.

تَمَطَّقَ الطَّعَامُ: تامی خو‌راکه‌ک‌ه‌ی کرد.

الْمَطْقَةُ: ده‌گوتری: (غر له مطقة): خو‌رمایه که شیرینی‌به‌ک‌ه‌ی واله‌و که‌سه‌ده‌کا که ده‌یم‌زئ مل‌چه مل‌چی بڼ.

مَطْلَ الْغَبْلِ وَغَوْه مَطْلًا: حه‌بله‌ک‌ه‌ی درې‌ز کرده‌وه.

مَعْلَ الْحَدِيدِ: ناسته‌ک‌ه‌ی کوتا بو‌ئه‌وه‌ی درې‌ز بڼ.

مَطْلٌ فَلَانًا حَقَهُ وَحَقَهُ: مؤ‌له‌تی دا به‌فلان که هه‌رزه‌ک‌ه‌ی دوا‌بخا جار دوا‌جار دوا‌خستنی هه‌رزی بو‌تازه کرده‌وه (فه‌ر مطول ومطال).

مَاطِلُهُ بِحَقِّهِ مَطَالًا وَمَاطِلَةٌ: مؤ‌له‌تی دا. اِمْتَطَلَ النَّبَاتُ: روه‌ک‌ه‌ک‌ه تی‌ک‌ه‌ال‌او چوو‌ه ناو‌خو‌وه.

اِمْتَطَلَ فَلَانًا حَقَهُ: مافی فلان‌ک‌ه‌سی دوا‌خست.

الْمِطَاةُ: پېشه‌ی شیر‌گمری، واته که‌سی‌ک

نَاسِنِيكُ بَه‌رِه‌م بڼڼی که‌شیری لی‌روس‌ت ده‌گری.

الْمَنْطَلُ: دزو جه‌رده.

مَنْطَطٌ: به‌هی‌وا‌شی خه‌تی نو‌وسین

یان به‌هی‌وا‌شی قسه‌ی کردن

ده‌گوتری: (مَنْطَطٌ فِي كَلَامِهِ):

قسه‌ک‌ه‌ی درې‌ز کرده‌وه.

مَعًا مَطْرًا: له‌رؤ‌یشتن دا په‌له‌ی کرد

ده‌گوتری: (مطاً بالقوم): رؤ‌یشتنه‌ک‌ه‌ی

به‌خه‌لکه‌ک‌ه درې‌ز کرده‌وه له‌گه‌ل

دو‌سته‌ک‌ه‌ی دا سه‌فه‌ری کرد

هه‌لینا.

أَمَطَى الدَّابَّةُ: و‌لا‌خه‌ک‌ه‌ی کرده و‌لا‌خی

سواری سواری بوو.

تَمَطَّى النَّهَارُ وَغَيْه: ر‌ؤ‌زگار درې‌ز

بو‌ونه‌وه ده‌گوتری: (تَمَطَّى بِهِم

السَّفَرُ وَتَمَطَّى بِكَ الْعَهْدُ).

تَمَطَّى فِي مَشِيْتِه: له‌رؤ‌یشتن دا لارو

له‌نجه‌ی کرد

﴿ثُمَّ دَهَبَ إِلَى أَهْلِهِ يَتَمَطَّى﴾.

الْأَمْطِيُّ: قه‌دو بالا راستو رڼک

به‌رز

ده‌ری ده‌داو ده‌خورئ.

الْمَطَا: پشت

لقه‌دار خو‌رماو شتی وایه ده‌گری‌ته

دوو تل‌یش و با‌فه گی‌او شتی وای پڼ

ده‌به‌ست‌ئ.

الْمَطْرُ: پرزو لقی دارخورما ۵ دق
بهمانا (الْمَطْرُ) دئ ۵ هاوشانو هاوئل و
بهرامبهر ۵ گوئی دانه ویله ی زورات
۵ (ك: امطاء).

الْمَطْرَاءُ: درئزی، بهرزی.

الْمَطْرَةُ مِنَ اللَّيْلِ: ساتیک له شه و ۵
دهگوترئ: (مَضَتْ مَطْرَةٌ مِنَ اللَّيْلِ).

الْمَطِيَّةُ مِنَ الدَّوَابِّ: ولاخی سواری ۵
(ك: مطایا ومطیی).

مَطْلَةٌ مَطْلًا: لؤمه ی کرد.

أَمَطُّهُ: جنیوی پئدا.

مَاطُهُ: کیشه ی له گهل دا کردو جوینی
پئدا.

مَاطُ الْحَصَمِ: دهستی له دوژمنه که ی
گیربوو وازی لینه هینا.

تَمَاطَرُوا: جوینیان به یه کتر دا ۵ شهره
جوینیان کرد.

الْمَطَاظَةُ: توندو تۆلی دروستکراو.

مَقَطَعَ الرَّتَرِ وَغِيهِ: ژیمه که ی وشک کرده و ۵
دهستی پئدا هینا بؤنه وه ی لوس و پوس
بیئ.

مَقَطَعَ الرَّتَرِ وَغِيهِ: بهمانا (مَقَطَعُهُ) دئ.

مَقَطَعَ الْحَشَبَةِ: داره که ی به ته ری بری و
ئه مجار له بهر هه تاو داینا تا به
تویکله وه وشک بوو بؤنه وه ی درزو
قه نشت نه یا.

مَقَطَعَ الْإِهَابِ: چه رمه که ی چه ور کرد

بؤنه وه ی چه ور به که هه لمزئ.

تَمَطَّعَ فِي الرَّمْيِ: له له وه ی خواردن
دواکه وت.

تَمَطَّعَ مَا عِنْدَنَا: چی لامان هه بوو
هه مووی خوارد.

تَمَطَّعَ الظِّلُّ: شوین سیبهرمه که وت
له م شوین بؤ نه و شوین.

الْمُطْعَةُ: پاشماوه ی له وه ی.

مَعَجٌ: وشه به که بهمانا (له گهل) دئ.

مَعَجٌ مَعَجًا: په له ی کرد ۵ دهگوترئ: (مَعَجُ
السَّيْلِ): لافاومه که به خورهرم هاتو تیژ

تیپهری.

مَعَجَ الْفَرَسُ وَغَرَهُ: نه سپه که غاری دا،

به وه ی خیرا رویشتن و تیژره و به وه
دهمیک له سهر لای راست و دهمیک

له سهر لای چه بی ده خزی ۵ دهگوترئ:
(الرَّيْحُ تَمْعُجُ بِالْبُتَاتِ): بایه که گیاو گزو

دهغل و دانه که ی نه مدیوو نه و دیو
دهگرد.

مَعَجَ بِالْقَلَمِ فِي الدَّوَاةِ: نوچه که ی له ناو
مه رمه که به که دا هینا و برد بؤنه وه ی

باش مه رمه که بی تیوه بجئ.

مَعَجَ الْفَصِيلُ ضَرْعَ أُمِّهِ: بیچومه که
نه مدیواو دیوی به گوانی دایکه که ی

کرد بؤنه وه ی چاک بؤی بمزئ.

تَمْعَجَ السَّيْلُ فِي جَرِيَتِهِ: لافاومه که
له رویشتنی دا مارو دووی، قورتو

پیچی کرد ۵ دهسگوتری: (تَمَعَّجَتْ
الخِیةُ فی اِنْسِیابِها): مارمکه
له‌رؤیشتنی دا قوُرت و پیچی کرد.
المُعْجَة: هه‌رمتی گهنجی.

المِئْجُ: (فرس مِئْجُ): نه‌سپیکی خی‌راو
خوُش‌رویه.
مَعَدَّ الشَّيْءُ مَعْدًا: شته‌که فهوتا ۵ گهنده‌ل
بوو.

مَعَدَّ فی الارض مَعْدًا وَمُعْدًا: به‌ناو زموی
دا رؤیی.
مَعَدَّ فُلَانًا مَعْدًا: گه‌دهی هه‌نگاوت، زمبری
له‌مه‌عیده‌ی دا.

مَعَدَّ الشَّيْءُ: شته‌که‌ی دزی، رفاندی،
فراندی ۵ به‌تونندی رایته‌کاند ۵
ده‌گوتری: (مَعَدَّ الرِّمَحُ): رمبه‌که‌ی
به‌گورجی له‌کالانی خو‌ی دهره‌ینا ۵
(مَعَدَّ الدَّلْوُ): دۆلچه‌که‌ی راته‌کاندو
له‌ناو بیرمکه دهری هینا.
مَعَدَّ فُلَانٌ: فلان‌کس مه‌عیده‌ی تی‌کچو،
خواردنی هه‌زم نه‌کرد.

اِمْتَعَدَّ الشَّيْءُ: شته‌که‌ی راته‌کاند، دهری
هینا، فراندی ۵ ده‌گوتری: (اِمْتَعَدَّ
الرِّمَحُ وَاِمْتَعَدَّ الدَّلْوُ وَاِمْتَعَدَّ سَيْفُهُ مِنْ
غِمْدِهِ).

الْمُتَعَمِّدَةُ مِنَ الرُّطْبِ: خورمای ته‌رو
تازه.

المُعْدُ: میوه‌ی تازه ۵ پۆلکه‌و پاقله‌و

فاصولیا که‌ته‌رو تازمبن.

المُعْدَةُ: مه‌عیده، گه‌ده ۵ شوینی
گۆبونه‌وه‌ی خواردن دوا‌ی قوتدانی‌و
چوونه خوارموه‌ی له‌گه‌رو.

المُعْدَةُ: به‌مانا (المُعْدَةُ) دئ.
المُعْدُ: سَک، لاکه‌له‌که‌و تمنیشت ۵ نه‌و
شوینه‌ی پاژنه پی‌ی سواری لی
ده‌درئ که‌سواری و لاخ ده‌بی‌و
هه‌لینگی دهدا.

مَعْدٌ: خی‌لیکی عهرمه.
تَمَعَّدَ الْمَهْزُولُ: کزو لاوازه‌که ورده ورده
خه‌ریکه قه‌له‌و ببی.

تَمَعَّدَ الصَّيْبُ: منداله‌که گه‌وره بوو
ناسکی و شلکی مندالی لی‌رؤیی.
تَمَعَّدَ فُلَانٌ: فلان‌کس خو‌ی کرد
به‌یه‌کێک له‌هۆزی مه‌عه‌دد.

تَمَعَّدَ الْقَوْمُ: خه‌لکه‌که خو‌یان شوبه‌اند
به‌هۆزی (مه‌عه‌دد) خو‌یان والیکرد
وه‌کوو هۆزی (معد) فی‌ری ژیهانی زیر
بن.

تَمَعَّدَ الْمَرِيضُ: نه‌خۆشه‌که چاکبۆوه.
مَعِرَ الشَّعْرُ وَالرِّيشُ: موو په‌رو پۆل و شتی
وا ته‌نک بوو، که‌م بوو ۵ ده‌گوتری:
(مَعِرَ الرَّأْسُ) ۵ (فهو اَمْعَرُ).

مَعِرَتِ النَّاصِيَةِ: پیشه‌سه‌ری موی پیتوه
نه‌مان و روتا‌یه‌وه.

مَعِرَ فُلَانٌ: فلان‌کس تی‌شوی نه‌ما ۵

دمگوترئ: (مَعَر من ماله): مائی نه ماو
ههزار كهوت.

امْعَر الشَّعْرُ أو الریش: موو بهری
ناژمل و پهله و مرهكان كه م بوو
دمگوترئ: (امْعَر الحیران): ناژه لكه
موی پیومنه ما ه كوئی لیروتایه وه.
امْعَرَت الأرض: زهوی روتایه وه بوو
به سوتنه مه پو.

امْعَر القوم: خه لكه كه كهوتنه قاتو
قپی و گرانییه وه.

امْعَر فلان: فلانكهس ههزار كهوت
تی شوی كه م بوو ه دمگوترئ: (امْعَر
فلاناً): فلانكهسی روت كردو مال و
سامانی لیستاندو ههزاری كرد.

امْعَرَت المِراشي الأرض: ناژه لكه كان
زهوییه كه یان روت كرد ههرچی
گزوگیای تیدا بوو هه موویان
خوارد.

مَعَر فلان: به مانا (امْعَر دئ).
مَعَر وَجْهَهُ: دهمو چاوی گرزو مؤن
كردن و رقی هه ئسا.

تَمَعَر شَعْرُهُ: قزی هه لومرین ه
دمشگوترئ: (تَمَعَر رَأْسَهُ): سهری
روتایه وه.

تَمَعَر وَجْهَهُ أو لونه: دهمو چاوی یان
پهنگی گوراو زمرد هه لگه را.
المِعَر: پیاوی رز دو چروکی بی خیر.

مَعَر الراعي المَعَر مَعَرًا: فلانكهس
بزنه كانی زور بوون.

مَعَر المكان: شوینه كه پته و بوو ه (فهر
امْعَر وهي مَعَرَاء).

امْعَر القوم: خه لكه كه بزنیان زور
بوون.

اسْتَمْعَرَ في أمره أو رأيه: له سه ر ئیشی
خوی سور بوو ه رای خوی
پیپه سه ند بوو.

الامْعَر: زهوی رهقه لانی به رداوی.

الامْعَر: بزن ه ره وه ناسك نیوان سی
تاجل.

الماعِز: بزن ه چ نی ر ج می ه (ك: مواعر
ومعاز) ه پیاوی ئازاو لیزان لهكارو
باری خوی دا.

المَعَر: بزنه مو، بزنه مهرمز ه
پیچه وانیه می مه پ.

المِعْزِي والمِعْزِي: چروكو پژد
كه هه ر سامان كۆده كاته وه و لی
نابه خشی.

المعاز: خاوه ن بزن (شوانی بزنه گهل).
مَعَس الشَّيْءُ مَعَسًا: شته كه می شیلا،

هه نوی دهستی پی داهینا ه
دمشگوترئ: (مَعَس الأديم في الدباغ):

له دهباغ كردن دا دهستی به پیسته كه
داهینا بوئه وه می چرچ و لوجی تیدا
نه می نن.

مَعَسَ فِي الْحَرْبِ: له شهردا هه له مه تی برد.

رنیه وه هه لی کهند ۵ تالکیشی کرد.

مَعَسَ فُلَانًا: به رمب لیبی دا.

مَعَطَ مَعَطًا: جهسته ی توکی پیوه نه بوو

(کۆسه بوو).

مَعِصَ فُلَانٌ مَعَصًا: خواری و ناپێک و

مَعِطَ اللَّصَّ: دزمکه هیچی پی نه بوو ۵

پێکی له جو مزگه ی پان شاده ماری

(فهو اَمْعَطَ وهي مَغْطَاء).

هاچی دا پهیدا بوو ۵ خر خالی له قاجی

اَمْتَعَطَ الشَّعْرُ: قژی هه لومرین به هو ی

کرد ۵ له ناکامی زۆر رویشتنه وه قاجی

نه خووشی و شتی واوه.

نازاری بوو دهگوتری: (مَعَصَتَ قَدَمُهُ

اَمْتَعَطَ النَّهَارُ: خۆر به رزبووه.

فهو اَمْعَصَ وهي مَغْصَاء).

اَمْعَطَ الشَّعْرُ: به مانا (اَمْتَعَطَ) دی.

اَلْمَغْصُ: نازاری که له شاده ماری قاج دا

اَمْعَطَ الْحَبْلُ وَغیره: حهبله که گشت و

پهیدا ده بی به هو ی زۆر رویشتنه وه.

دریژ بوو.

مَعِصَ مِنَ الْأَمْرِ مَعَصًا: له کارمه که توپه بوو

تَمْعَطَ الشَّعْرُ: به مانا (اَمْتَعَطَ) دی.

رقی هه ئسا ۵ نازاری پێکه یی.

تَمْعَطَ الْفَرَسُ فِي عَنَوِهِ: نه سه به که

اَمْعَضَهُ الْأَمْرُ: کارمه که رقی هه ئساند،

له بازدان دا دهستی هاویشتن و

توپه ی کرد.

باشوی گرتنه وه.

اَمْعَضَ فُلَانٌ الشَّيْئَ: فلانکس شته که ی

تَمْعَطَ فُلَانٌ: فلانکس ناپازی بوو،

سوتاند.

رقی هه ئسا.

اِمْتَعَضَ مِنَ الْأَمْرِ: به مانا (مَعِضَ) دی.

الْأَمْعَطُ: له لان که هیچی لینه پرو ی ۵

مَعَطَ فِي الْقَوْسِ مَعَطًا: دهستی له که وانه

(اَلْمَعِطُ): زۆر دریژ.

کیشا.

مَعَ الشَّخْمُ: به زمکه توایه وه.

مَعَطَتِ الْمَرْأَةُ بَوْلَهَا: نافره ته که

مَعَقَ فُلَانٌ مَعَقًا: فلانکس پهوشتی

منداله که ی فپ ی دا.

ناشیرین بوو.

مَعَطَ الشَّيْئَ: شته که ی دریژ کردموه.

مَعَقَ الشَّرَابُ: خبیرا شه رابه که ی

مَعَطَ فُلَانًا بِحَقِّهِ: حهقی فلانکس ی

خواردموه.

دواخست.

مَعَقَ السَّيْلُ الْأَرْضَ: لافاوکه زهویه که ی

مَعَطَ السَّيْفُ: شمشیره که ی دهر کیشا، روتی

رادا.

کرد.

مَعَقَ النَّهْرُ: جۆمه که قووله.

مَعَطَ الشَّعْرَ وَالصَّوْفَ: موو خوریه که ی

مُعَقٍّ: گمدهی ترشا، مه عیدهی شیوا ۵ (فهر)
مُعَرَقْ).

أَمَعَقَ الْبِئْرُ: بیرمهکی هَوَلْ کرد.

تَعَمَّقَتِ الْبِئْرُ: بیرمهکی هَوَلْ بوو ۵ (تَعَمَّقَ
علینا): رُموشتی ناشیرین بوو.

الْمُعَقِّ: زُموی بی گیاو گَز ۵ زُموی
سوته مه پَرُو.

مَعَكَ الْأَدِيمَ وَغَمْرَهُ فِي التَّرَابِ: به زهخت و
هیز پیسته که ی له گَل و خَوَلْ و مردا.

مَعَكَ فَلَانًا بِالْغَرْبِ وَالْقِتَالِ: فَلَانْکَهسی
به شهر و کیشه هینابه ژیر بار.

مَعَكَ فَلَانًا دِينَهُ وَبِدِينَهُ: قهرزی فلانکَهسی
دواخت ۵ و مغراندی و له کاتی خَوی دا
نه پیدایه وه.

مَعَكَ مَعَاكَةً: نه حمه ق بوو.

مَاعَكُهُ بَدِينَهُ: قهرزه که ی و مغراند،
دوای خست.

مَعَكَ الدَّابَّةُ: و لآخه که ی له خَوَلْ دا
گه وزاند.

تَمَعَّكَ: خَوی گه وزاند له ناو
خَوَلْ به ته دا.

الْمَعَكُ: توندو تیزو رق نه ستور.

الْمَعْكُوكَاءُ: ده گوتری: (وَقَعُوا فِي
مَعْكُوكَاءٍ): کهوتنه ناو ته پ و تَوزی

بگرمو به ردهی شهر و همرادا.

الْمَعْلُكُ: قهرز دواخه ۵ که سِيَك
قهرزدانه وه بووه غرینی.

مَعَلَّ الرَّجُلُ مُغْلًا: پیاو مکه پهله ی کرد
له رُویشتن دا.

مَعَلَّ فَلَانًا عَنْ حَاجَتِهِ: فَلَانْکَهسی نارِحهت
کرد و و مرزی کرد.

مَعَلَّ الشَّيْئُ: شته که ی رفاند ۵ یان دزی.

مَعَلَّ الْخَشْبَةُ: دارمهکی شهق کرد.

مَعَلَّ الْحِمَارَ: گونی گویدر پَرزه که ی دهرهینا.

أَمَعَلَهُ عَنْ حَاجَتِهِ: پهله ی له کابرا کرد و
ئیزعاجی کرد.

إِمْتَعَلَ فَلَانٌ: فَلَانْکَهس به دزی زهبری
و هساندو چوست و چالاک بوو.

الْمَعْلُ: ده گوتری: (مَالِكُ مِنْهُ مَعْلٌ):

چارت ناچار و ده بی نه وه ره چاو
بکه ی.

الْمَعْلُ: به پهله ۵ (غلام مَعْلٌ): مندالکی
چوست و چالاکه.

مَعَمَّعَ فَلَانٌ: فَلَانْکَهس پارا بوو،
هه رده مه رایه کی دهربری.

مَعَمَّعَ الْقَوْمُ: خه لکه که شهر ی باشیان

کرد ۵ ده گوتری: (سَارُوا فِي

الْمَعْمَانِ): له جهنگه ی گهرمادا
رُویشتن.

مَعَمَّعَتِ السَّمَاءُ الْمَطَرَ عَلَى الْأَرْضِ:
ناسمان به ریژنه بارانی باراند و

زُموی خاوین کرد موه.

الْمَقَامِعُ: شهر و فیتنه و ناشوب و کئ
برکیی حیزبایه تی و ده مارگیری.

الْمَغْمَعُ: (امراة مغمع): نافرمتیکه رژدو

چروکه و هیچ نابەخشێ ۵ نافرمتی

زیرەکو و وریا ۵ دەرگوتری: (هەر ذر

مغمع): ئەو خاوەن سەبرو

بارقوڵییە لەسەر بەرپۆوەبردنی

کارمکانی.

الْمَغْمَعَانُ: جەنگەکی گەرما ۵ دەرگوتری:

(یوم معمعان): رۆژیکی گەرم و

بەتینە ۵ دەرگوتری: (جاء في

ممعان الصيف): لەجەنگەکی

گەرماى ھاوین دا هات.

الْمَغْمَعَةُ: قەرچەو دەنگی ئاگر کەپوش و

قەفەژاژ دەسووتینی ۵ دەرگوتری:

(سمعت مغمعة الحريق): گویم

لەدەنگی سوتانی پۆش و پەلەش و

وشکەل بوو ۵ دەنگ و ھەرای

جەنگاوێران لەگۆرەپانی شەپدا ۵

جەنگەکی گەرما.

الْمَغْمَعِيُّ: ئەو کەسە سەبە خاوەن مەبەدە

نییە و ھەمیشە لەگەل کەسی

سەرکەوتو دایە ۵ کەسێک هیچ پای

نەبێ و بە ھەموو کەس دەلی من

لەگەل تۆم.

مَعْنٌ بِالْحَقِّ مَعْنًا: دانێ بەحەق دانا.

مَعْنُ الْفَرَسِ: ئەسپە کە بازی دوری

ھاویشتن.

مَعْنُ الْمَاءِ: ئاوێ کە ڕەوان بوو.

مَعْنُ الْوَادِي: شیوە کە ئاوی زۆر بوو

بەناسانی دەست دەپگاتی.

مَعْنُ الْمَطَرِ الْأَرْضِ: بارانە کە زەویپە کە

ئاودا ۵ (فهي معونة).

مَعْنُ الْمَوْضِعِ أَوْ النَّبْتُ مَعْنًا: شوپنە کە

تێراو بوو.

أَمَعْنُ فُلَانٌ: فلانکەس دوورکەوتەو ۵

مال و سامانی زۆر بوو.

أَمَعَتِ الْأَرْضُ: زەویپە کە تێراو بوو.

أَمَعْنُ فِي بِلَدِ الْعَدُوِّ: چووو ناو ولاتی

دوێژمنەو ۵ زۆر چووو ناو موو ۵

(أمعن في الأمر): زۆر لەکار کە ورد

بۆو.

أَمَعْنُ الْمَاءِ: ئاوێ کە بەردا وای لێکرد

بەسەر زەوی دا برەوا.

تَمَعْنُ: خۆی بەپچوک خستە بەرچاو.

الْمَاعُونُ: قاپ و قاچاغی ناوماڵ ۵

نامیری پێویست بۆ ناوماڵ ۵ و مکوو

مەنجەل و گۆزەو سەماوێرو

سەلاجەو تەبەخ و شتی وا ۵

ملکەچی و ژێرباریوون ۵ ئاو ۵

چاکەو پیاوێتی ۵ زمکات.

الْمَعْنُ: ھەر شتێک سودی ئێوێر بگیری

کەم بێ یا زۆر ۵ (رجلٌ معني):

پیاوێکە سود لەپیاوێتی و

بەخشندەیی و ھەرمەگێری ۵ ئاوی

دەریاو ڕەوان بەسەر زەوی دا،

مَفَّتِ الْحَمَى فَلَانًا: لهرزوتا توشی
فلانکەس بوو.

مَفَّتَ فَلَانًا فِي الْمَاءِ: فلانکەسی لەناو ئاودا
نقوم کرد.

مَفَّتَ عِرْضَ فَلان: حەیاو ناموسی
فلانکەسی لەکەدار کرد.

مَفَّتَ الْمَطَرُ الْكَلًّا: باران لەلەومرەکەى داو
تامى گوڤى، رەنگى گوڤى ە زاندى
کەپوى پى هینا.

مَاعَتُهُ مِغَاثًا وَمَاغِثَةً: کێشەى لەگەڵ
ناپەوه ە دەگوترى: (بينهما مِغَاث)

لەنێوانیان دا کێشەو نيزاع هەیه.

الْمُغَاثُ: بېروانه مادەى (غَرَث).

الْمُغْثُ: زۆرانبازى بەهێزو توانا ە شەپرو
نەگبەتى.

الْمَغِثُ: (رجل مَغِثٌ): پیاویکی

زۆرانبازى خاوەن هێزو تواناپە ە

یان پیاویکی شەپرانى و شەپ خوازە.

الْمَغِثُ: بەمانا (الْمَغِثُ)دئ.

مَقَدَّ الرَّجُلُ فِي نَاعِمِ الْعِيشِ: پیاوێکە

نازبەرورمەر بوو ە لەژیانی خوش دا
کاتی بەسەر برد.

مَقَدَّ فَلان: فلانکەس گەیشتە هەرپەتى
گەنجى ە دەگوترى: (مَقَدَّ الْجِسْمُ):

جەستەى تێک سەپراو خۆى پەرگەردەوه.

مَقَدَّ النَّبَاتُ: ڕووەکەکە درێژ بوو.

مَقَدَّ الرَّجُلُ نَاعِمِ الْعِيشِ: بزێوى خوش و

بەلەزمتى دا بەپیاوێکە.

شیرین و گوارا ە چاکەو پیاوێتى ە

پێست ە پێستى سورو بەنرخ

کەدەخرپتە سەر صندوق و شتى وا.

الْمَعْنَةُ: شتى ئاسان و کەم ە دەگوترى:

(فلان ماله سمنة ولا معنة): فلانکەس

نە کەم نە زۆر هیچى نییە.

مَعَا السُّنُورُ مَعَاءً: پشیلەکە میاواندى.

أَمَعَتِ النَّخْلَةُ: خورماکە بەرەکەى

شیرین بوو، بوو بەروتاب.

أَمَعَى الْبُسْرُ: خورما بەرسیلەکە شیرین

بوو.

تَمَعَى السَّاءُ: کوندەکە لێک کشاپەووه

فراوان بوو.

تَمَعَى الشَّرُّ فِيمَا بَيْنَهُمْ: شەپرو هەرا

لەناوایان دا بلأو بۆوه.

الْمَعْرُ: خورمای شیرین ە خورمایەک

تازە پێگەیشتبو و بەتەواوێ

شیرین بووبو ە درزى لیجى

خوارووهى خوشتر.

الْمَاعِي: خۆراکى شل.

الْمَعَى: رێخۆلە ە زموى نەرمەلان و

چالایی ە پلوسكى ئاو ە رێپروى ئاو،

شوێنى هەلپژانى ئاو لەناو شاخ و

بەرددا.

الْمَعَاءُ: رێخۆلە ە (ك: أَمْعِي).

مَفَّتَ الرَّجُلُ: بەهێواشى و لەسەرە خۆ

لەفلانکەسى دا.

مَقَدَّ الرَّجُلُ شَعْرُهُ: پیاو ده که موی جهستهی
خوی هه لکیشا.

الْمَقْرُ: رهنگی که زور سور نییه ه یان
سوره فلهی مه یله و لی.

مَقَدَّ الشَّيْنِ: شته که ی هه لمزی.

الْمَقْرَةُ: قورپکی سوره شتی بی سواخ

مَقَدَّ الْفَصِيلُ أُمُّهُ: بیچوو ده که گوانی
دایکه که ی مزی.

دهدرئ ه نهرمه باران (مغرة
الصيف): جهنگه ی گهرمای هاوین.

أَمْعَدَ فُلَانٌ: فلانکه س زوری خواردده وه.

الْمَقْرَةُ: قوره سور که شتی بی رهنگ

أَمْعَدَتِ الْمَرْأَةُ الصَّبِيَّ: ناهره ته که شیر ی

بکری.

دا به منداله که ی ه دهگوترئ:
(أَمْعَدَتِ النَّاقَةَ الْفَصِيلَ).

الْمَقْرَةُ: بهمانا (الْمَقْرُ) دئ ه ژهنگی ناسن،
هاپردراوی نوکسیدی ناسن که بو

الْمَقْدُ: نهرمو نۆل ه دهگوترئ: (عیش

بوئه گردنی شت به گاردئ.

مَقْدُ: ژیا نی نهرمو نۆل ه دۆلچه ی

الْمَغِيرُ: (لبن مغیر): شیریک خوینی

گهوره ه صمغیکه له دره ختی سیدر

تیکه ل بووبی و سور بووبی.

دره ختی (الطَّلَح): دهرده هیندرئ ه

الْمِغَارُ: (غلة مغمار): دارخورمایه که

باینبجان.

خورماکانی سورن ه ههروا ناوه بو

مَقَرَّ فِي الْبِلَادِ مَقْرًا: بهنا و لات دا رۆیی و

حوشتریک که شیر ده که ی سور بووبی.

پهله ی کرد ه دهگوترئ: (مَقَرَّ به فرسه):

الْمَقْرَةُ: زهوبیه که قورپ سوری هه بی.

ئه سه په که ی به خیرایی بردی.

مَقَسَهُ بِالرَّمْحِ مَقْسًا: بهرمب لی دا.

أَمْعَرَتِ الشَّاةُ أَوْ النَّاقَةُ: مه ره که یان

مَقَسَى الطَّيِّبُ فُلَانًا: پزیشکه که دهستی

حوشتره که شیر ده که ی بههوی

له فلان داو زه ختی گرت.

نه خو شیه که وه تیکه ل به خوین

مَقَسَى فُلَانًا بَطْنُهُ: سکی نازاری بوو.

بووه.

أَمْعَرُ رَأْسُهُ بَنَصْفَيْنِ مِنْ بَيَاضٍ وَسَرَاد:

أَمْعَرُ فُلَانًا بِالسَّهْمِ: به تیر برینیکی

هژی سهری ماش و برنج بوو.

نه مدیواو دیوی له فلان کرد.

الْمَقْسُ: لۆغه تیکه له (الْمَقْصُ).

مَقَرَّ الشَّرْبُ: قوماشه که ی به رهنگی سوری

مَقَمَى مَقْصًا: سکی توشی نازارو ناپیک و

کال بوئه کرد.

پیکی بوو.

الْأَمْقَرُ: مروفی هزو پیست سوری

مَقَمَى بَطْنُهُ: سکی توشی نازار بوو ه

مه یله و کال.

ریخۆله ی تیک هالان.

تَمَّعْصَ بَطْنُهُ: سکی توشی شیوان و ناسروشتی بوو.

تَمَّعْصَ الشَّيْءُ فَلَاناً وَمَنْه: شته که نازاری فلانی دا.

الْمُعْصُ وَالْمُعْصُ: نازاری که له ریخو له داو تی که لانی ریخو له یه.

مَقَطَ الشَّيْءِ مَقَطاً: شته که ی لیک کی شاهه ووو دریز ی کوردموه و

دهسگوتری: (مَقَطَ الرجل القوس): پیاده که قهوسه که ی به ژیه که راکیشا.

إِمْتَقَطَ الشَّيْءُ: شته که لیک کشایه ووو دریز بوو و دهگوتری: (إِمْتَقَطَ

النهار): روژ دریز بووه.

إِمْتَقَطَ الشَّيْءُ: به مانا (إِمْتَقَطَ دئ).

تَمَّعَطَ فلان: فلان کهس رقی هه لسا.

تَمَّعَطَ الفرس: نهسپه که به نه و پهری توانای خو ی غاری دا و یان له غاردان دا قاجه کانی دریز هاویشن.

الْمَقَطُ: زور دریز و (دریز داوه).

مَقَطَسَ الحَجَر: هیزی موگناتیس دا به به ردمه که و پروانه مادهی (الغناطیس).

مَقَلَ بالرجل مَغْلاً وَمَغَالاً: دزی پیاده که دوا، بوختانی بوکرد.

مَقَلَ فلان مَغَالاً: فلان کهس خیانه تی کرد، غهشی کرد.

مَقَلَتِ الدَّابَّةُ مَغْلاً: ولاخه که له گه ل

گیاو گزدا گل و خویشی خوارد، ژانه سکی گرت و سکی نازاری لی بهیدا بوو.

مَقَلَتِ الحَامِلُ بولدها مَغْلاً: نافرته که شیری پیسی دا به منداله که ی مندالی تازه ی له سکی که و تبوو شیری دهدا به منداله که ی پیشووی.

مَقَلَتِ عَنْهُ: چاوی تی که چووو نابینا بوو.

مَقَلَتِ الدَّابَّةُ: به مانا (مَقَلَتِ دئ).

امَقَلَتِ المرأةُ: نافرته که هه موو سالی مندالی کی بوو، پیش نه وهی منداله که ی له شیر بریتنه وه سکی بووه.

امَقَلَتِ النُّعْجَةُ: مهره که سالی دوجار بیچوی بوو.

امَقَلَتِ الحَامِلُ: ژنه سکپر که شیری دا به منداله که ی، شیری پیسی پیددا.

امَقَلَ القوسُ: خه لکه که حوشترو مهره کانیان سالی دوجار بیچویان بوو.

امَقَلَ به عند السلطان: له لای پاشا دزی دواو بوختانی پی کرد.

المَقْلُ: نهو شیریه نافرمتی سکپر دهیدا به منداله که ی.

المَقْلُ: به مانا (المَقْلُ دئ).

المَقْلَةُ: شیوان و تی که چونی گه ده و ترشانی گه ده و مهر و بزن که سالی

مَقَى الْوَلَدُ: مندالمه زمانی پڑا، قسهی وای کردن مانایان رون بی.	دوجار بیچویان ببی ۵ (ك: مِغَال).
مَقَى الْأَدِيمَ: چهرمه کهی نهرم کرد.	الْمُغْفَلُ: زهوییهك زور گزو گیای لی روابی.
تَمَقَى الْأَدِيمَ: به مانا (مَقَى) دی.	مَمَغَ الْأَمْرُ: کارمه شیوا، تیچکچوو.
مَقَّتْ فَلَاناً مَقْتاً: فلانکسهی دزا، زوری رق لیبوو ۵ دهگوتری: (ما أَمَقَّتُهُ عِنْدِي):	مَمَغَ الْكَلْبُ فِي الْإِنَاءِ: سهگه که دهمی خسته ناو قاپه کهوه.
نَای که رقم لییه تی و لام ناخوشه ویسته ۵ (ما أَمَقَّتَنِي): نای که ناخوشم دهوی و رقم لییه تی.	مَمَغَ اللَّحْمَ: گوشته کهی باش نهجوی.
مَقَسْتُ إِلَى النَّاسِ مَقَاتَةً: لای خهک ناخوشه ویست بوو.	مَمَغَ الْعَمَلِ: کاره کهی باش نه انجام نه دا.
مَاقَتْ فَلَاناً: لهرق لیبوون دا کی برکیی لهگه فلانکسه کرد.	مَمَغَ الْكَلَامَ: قسه کهی باش رون نه کردهوه.
مَقَّتَهُ: بۆ زیده رویی له مانای (مَقَّتَهُ) دی ۵ دهشگوتری: (مَقَّتُهُ إِلَيَّ):	مَمَغَ الشَّرِيدَ: تیگوشاوه کهی چهور کرد ۵ چهوری زوری کرده ناو تیگوشاوه که.
کردهوه گانی به لامهوه ناشیرین کرد.	مَمَغَ الْهِيَوَانُ: حه یوانه که شتیکی لهله و مر دمست کهوت ۵ حه یوانه که قهلهوو خوباب بوو.
تَمَاقَتُوا: هه ندیکیان هه ندیکیان ناخوش ویست، خهک که رهقان لیك بوو.	الْمَغْنَاطِيسُ وَالْمَغْنَطِيسُ: جۆره به ردیکه کیچی دمرزی و ناسنی بچوک بۆلای خو دمکا.
تَمَقَّتْ إِلَيَّ: لای ناخوش و ناشیرین کردم، کردهوه یه کی نه انجام دا که رقم هه لسینی.	الْمَغْنَاطِيسِيَّةُ: هیزیکی کی شنندهیه له موگناتیس دایه.
الْمَقَّتُ: (زواج المقت): نهوهیه پیاو زردایکی خوی ماره بکاتهوه، نه مه عاده تیک بوو له ناو عهرمه کان دا پیش نیسلام باو بوو نایینی نیسلام نه م دابو نه ریتیه قه لاجوکرد.	مَقَا السِّنُّورُ مَقَرّاً وَمَغَاءً: پشیلکه میواندی.
الْمَقَّتِي: نهو کهسه یه زردایکی خوی	مَقَى فِيهِ مَغِيّاً: نهوهی دمربارهی نهو گوتی، نهو پموشتانهی پالی دان واقیعی نه بوون و له راستیهوه دوور بوون.

ماره کردبیتوه ۵ یان لهو نافرته
زردایکه منالی ببی.

المَدُونِيسُ: رومكیكه لهپیری
(الحیمیه)یه، یونی خوښه بو سود
ومرگرتن لهیونو گه لاکه ی
دمرویندری.

مَقْرَ عُنُقَهُ مَقْرَأً: بهگوچان لهگیزمړه ی ملی
دا نیسقانی ملی شکاندو پیسته که ی
ساغه.

مَقْرَ السَّمَكَةِ الْمَالِحَةِ: ماسیه خوئ
کراومکه ی لهسرکه که دا نقوم کرد.
مَقْرَ الشَّيْئِ مَقْرَأً: شته که تال بوو ۵ یان
ترش بوو.

أَمَقَرَ الشَّيْئِ: شته که تال بوو ۵
دهگوتری: (أَمَقَرَ اللَّبَنُ): شیرکه تامی
نهما ۵ شیرکه ترش بوو.

أَمَقَرَ لِفُلَانٍ شَرَاباً: شهربه که ی بو فلان
تال و تفت کرد.

أَمَقَرَ السَّمَكَةَ الْمَالِحَةَ: ماسیه خوئ
کراومکه ی لهسرکه هه لکیشا.

الْمَقْرُ: ږمکه زی نهوړوکه زمښه فیانه یه
که له ولاتی گهرمه سیردا دموین ۵
همروا پښی دهگوتری: (الصَّبْرُ أَوْ
صَبَارَ).

الْمَقْرُ: تال و تفت.

مَقَسَّ فِي الْأَرْضِ مَقْسًا: بهناو زموی دا
رؤی.

مَقَسَّ الْمَاءُ: ناومکه ږهوان بوو.

مَقَسَّ الشَّيْئَ فِي الْمَاءِ: شته که ی لهناودا
نقوم کرد.

مَقَسَّ الشَّيْئَ: شته که ی شکاند، یان کونی
کرد.

مَقَسَّ الْقَرْبَةَ: کونده که ی پرکرد.

مَقَسَّتْ نَفْسُهُ مَقْسًا: نهفسی لی بیزراو
لیی هه لنگوت.

مَقَسَّه: لهناودا نقومی کرد ۵

دهگوتری: (هَرُ يُمَاقِسُ حَرْتًا): نهو

ماسی گه وره نقومی ناو دهکا ۵ نه

پهنده یوکه سیك دهگوتری که بهگز

لهخوی بههیز تر دا بجی.

مَقَسَّ الْمَاءَ: زوری ناو بهسهر خوی دا
کرد.

تَمَاقَسَ الرَّجُلَانِ فِي الْبَحْرِ: دوپیواومکه

پیشبرکییان کرد لهخو نقوم کردن

لهدمریا دا.

تَمَقَسَّتْ نَفْسُهُ: نهفسی لهشته که بیزراو

لیی هه لسله میه وه.

مَقَطَّ السَّعِيرُ مَقْطًا: حوشرمکه زور

کزیوو.

مَقَطَّ الْكِرَّةَ مَقْطًا: توپه که ی بهزموی داداو

پاشان گرتیه وه.

مَقَطَّ الْحَبْلُ: حبله که ی گشت بادا.

مَقَطَّ الْقِرْنَ: هاوشانه که ی خوی خست،

بهزموی دادا.

مَقَطٌ عَنْقُهُ: ملی شکاند.

مَقَطٌ فَلَانًا: رقی لهفلا نکهس بوو.

مَقَطٌ الْفَرَسَ: نهسپه که ی به حمل شتهک دا.

مَقَطٌ فَلَانًا بِالْإِيمَانِ: فلان که سی سویند دا.

مَقَطٌ فَلَانًا الشَّيْئِ: شته که ی به گهرو دا کرد.

مَقَطٌ: بُو زید مړوی له مانای (مَقَط) دی.

اُمْتَقَطُ الشَّيْئِ: شته که ی دمر هیئا.

تَمَقَطُ فُلَانٌ: فلان که سی رقی هه لسا.

الْمَاقِطُ: به کری گراو له م مال بُو نه و مال ۵ رهمل هاو یزو هالگرموه.

الْمَقَاطُ: حه بل ۵ ریشمه ی نه سپ ۵ حه بلی دولچه.

الْمَقَاطُ: شتیک له م مال بُو نه و مال به کری بدری.

الْمَقَطُ: داوی که دمزیه که بالنده ی پی ده گیری.

الْمَقَطُ: زهبرو زهنگو توندو تیزی.

الْمَقَطُ: نه و مندالهی به شمش مانگی یا به حه و ت مانگی له دایک دمبی.

مَقَعٌ مَقَعًا: زور به خیرایی و هه له شه بی خوار دیه وه.

مَقَعُ الْفَصِيلُ أُمُّهُ: بیچوه که زور به خیرایی گوانی دایکه که ی راته گاندو شیرمه ی خوارد.

مَقَعٌ فَلَانًا بِشَرِّ: شهرو شوړی پال فلان دا،

شهري هاويشتی.

اُمْتَقَعُ الْفَصِيلُ مَا فِي ضَرْعِ أُمِّهِ: چی

بیچوه که چی له گوانی دایکه که ی دا

بوو خواردی و به خیرایی لوشی دا.

اُمْتَقَعُ لُونُهُ: رمنگی گؤرا، زمرد هه لگهرا،

رمن هه لگهرا، به هو ی نه خو ش یان

خه م و خه فته.

اَلْمَيْتَقُ: نه خو ش ی که وه کوو سوریزمو

می کوته وایه توشی بیچوه نازه ل

دمبی و ده یخاته سهر زموی و

ده ی کوژی.

مَقَّ الشَّيْئِ مَقًا: شته که ی کردموه، شه ی

کرد، دمری هیئا.

مَقَّ الرَّجُلُ أَرِ الْفَرَسُ مَقًا: پیاو که یان

نهسپه که در یزو کرو لاواز بوو ۵ (فهر

اُمَقُ وهي مَقًا).

مَقَّ مَابَيْنَ الشَّيْنَيْنِ: نیوان دوشته که زور

بوو ۵ ده گوتری: (بلد اُمَقُ): ولاتیکی

به رفراوان و بان و پوره.

مَقَّ عَلَى عِيَالِهِ: رژدو چروکی له گه ل

مال و خیزانسی کرد ۵ به باشی

به خوی نه کردن.

مَقَّ الطَّائِرُ قَرْنَهُ: بالنده که خواردنی دا

به بیچوه گوانی.

اُمْتَقَّ الْفَصِيلُ مَا فِي الضَّرْعِ: بیچوه که

چی له گوانه که دا بوو خواردی.

تَمَقَّقَ الشَّيْئِ: شته که در یز بوو ۵

دور که وته وه.

تَمَقَّقَ مَافِي الْعَظَمِ: چى لهئىسقانه كه دا
هه بوو دهرى هينا.

تَمَقَّقَ الشَّرَابَ: شهرا به كهى كه مكه م
خواردموه ۵ دهشگوترى: (أصاب
فلان جرح فما تَمَقَّقَهُ): فلانكه س
برپنى لپه پيدا بوو وهلى هيچ پنى
تليك نه جوو.

الْأَمَقُّ: (وجه أَمَقُّ): دهمو چاوى دريژ ۵
(حِصْنُ أَمَقُّ): قهلاى بهر فراوان.

الْمَقَاءُ: نيسمى فاعيله له مادهى (مَقَّ)
ومرگير اووه ۵ دهشگوترى: (فخذ مَقَاءً)
رانى كزو كوله وارو بى گوشت.

الْمَقَقَّةُ: نادمه يزادى نه زان و كه ودهن ۵
شهرا بى سرکه چوپ چوپ.
مَقَلَهُ مَقَلًا: بوى روانى.

مَقَلَّ الشَّيْءُ فِي الْمَاءِ وَغَيْرِهِ: شته كهى له ناو
ناودا نقوم كرد.

مَقَلَّ فِي الْمَاءِ: چوووه ناو ناو كه.
مَقَلَّ الْمَقْلَةُ: بهر دمه كهى خسته ناو قاپه كه و
ناوى به سهردا كرد بونه ودى ههركه سه
بهنه نندازمى يهك ناو بخونه وه.

مَقَلَّ فُلَانُ الْفَصِيلَ: فلانكه س به لويج كه م
كه م شيرى دا به بچومه كه ۵ يان زمانى
گرت و ناوى كرده ناو گهرويه وه.
مَقَالَهُ: نقومى ناو ناوى كرد.

إِمْتَقَلَ: چمند جاريك چوووه ناو ناوو
خوى نقوم كرد.

تَمَقَّلًا: دوو مروقه كه خويان له ناودا
نقوم كرد.

الْمَقْلُ: بنكى بير ۵ دهگوترى: (انغمس في
الماء حتى جاء بِالْمَقْلِ): له ناو كه دا
خوى نقوم كرد تا چوووه بنكى
بهر كه و بهر دمه ودهى دهر هينان ۵
جوريكه له شير دان به زاروك و
بيجو.

الْمُقْلُ: بهرى دره ختى دؤم؛
كه دره ختيكه دمه بويته دره ختى
خورما ۵ صمغى دره ختيكه پنى
دهگوترى: (الكر)، نه م صمغه خوى
جوره دهرمانيكه.

الْمُقْلَةُ: چاو ۵ (ك: مُقْل).

مَقَمَّقَ الشَّيْءُ: شته كه نهرم بوو لووس و
ناسان بوو.

مَقَمَّقَ الْهَوَارُ خَلْفَ أَمِّهِ: بيچومه كه به هيز
گوانى دايكى مزي.

مَقَمَّقَ الشَّيْءُ: شته كهى راهي ناو
گونجاندى و ژير بارى كرد.

الْمُقَامِقُ: كه سيك به لاي خواروى قورگى
قسه بكا.

مَقَقَهُ مَقَقًا: پيلوو قولينچكى چاوى سور
بون و برزانيگى كه م بوون ۵ چاوى شين
بون و سپيايى چاوى توخ بوو ۵ (فهر
امقه وهي مقها).

الْأَمَقَّةُ مِنَ النَّاسِ: كه سيك سهرى خوى

هه لدمگري و نازاني بۆكوي دهمچي ه
شوييني سوتهمه پۇ كهدرهختي لئ
نهمروي.

مَقَا المِرَاءُ: ناوينه كه ي سري مشت و مالى
كرد.

مَقَا اُسْنَانَه: دداني خوي شتن و خاويني
کردنه وه.

مَقَا الفَصِيلُ اُمُه: بيچومه كه به تهوزم گواني
دايكه كه ي مزي، تبي هه لكه وت.

مَكَّتْ بِالْمَكَانِ مَكْتًا وَمَكْتًا وَمَكْرًا:
له شويننه كه راوستا، تيفكري،
چاومروني كرد.

اَمَكْتُهُ: هه لينا بو تيفكرين و
هه لوسته له سهر كردن.

مَكْتُهُ: به مانا (اَمَكْتُهُ) دي.
تَمَكَّتْ: چاومرواني كرد، هه لوسته ي

له سهر كرد په له ي نه كرد.
تَمَكَّتْ بِالْمَكَانِ وَتَمَكَّتْ فِي الْأَمْرِ: له سهره

خو بوو په له ي نه كرد.
الْمَكِيثُ: عاقل و ناغرو له سهره خو و

باره قول ه (ك: مَكْنَاء).
الْمِكْثِي وَالْمِكْنَاءُ: له سهره خويي.

مَكَدَ الْمَاءُ وَغَرَهُ مُكْرَدًا: ئاوه كه بهردهوام
هات و نه پرا ه (فهو ماكد) ه (حَبْ

ماكد): خوشه ويستيه كي بهردهوام.
مَكَدَ لِنَانٍ بِالْمَكَانِ: فلانكس له وشوينه

مايه وه.

مَكَدَتِ النَّاقَةُ وَالشَّاةُ: حوشترمه كه يان
مه ركه شري زور بوو، شيرمه كه ي
وشكي نه كرد ه دهمگوتري: (شاة
ماكدَة و مكدرد): مه ريكي شير زوره
(بسر ماكدَة و مكدود): بيريكه
هه ميشه ناوي هه يه همت وشك
ناكا.

مَكْرُهُ وَبِه مَكْرًا: فيلي لئ كرد ه (فهو
ماكر و مكار و مكدور).

مَكَّرَ اللَّهُ الْعَاصِي: خودا سزاي پاخي
بووه كه ي دا، يان مؤلته ي دا له دونيادا
سهر پيچي بكا تا له قيامت دا سزاي
بدا ه فورشان دمه رموي: ﴿وَمَكَّرُوا
وَمَكَّرَ اللَّهُ﴾.

مَكَّرَ الثَّوْبُ: كراسه كه ي به قوره سور
بويه كرد.

مَكَّرَ الْأَرْضُ: زمويه كه ي ئاودا ه دهمگوتري:
(مررت بزرع مكدور).

مَكَّرَ مَكْرًا: سور بوو.
مَآكِرُهُ: فيلي ليكرد.

مَكَّرَ: دانه و ئله ي له مال دا شاردموه
بوئمه وه ي به گرانبيه ها دوايي

بيفروش.

إِثْمَكَرَ الشَّيْءُ: شته كه به گله سور
رهنگ گرت.

تَمَآكَّرُوا: هه نديكيان فيليان
له هه نديكيان كرد.

الْمَكْرُ: فَيَلُّو تَهْلَكُهُ ۝ گلی سور کەشتی
پێ ڕەنگ دەکری ۝ دەنگی هانکەو
هەناسەدانی شیر.

الْمَكْرَةُ: پلان و فیل لەشەر کردن دا ۝
قاچی نەستورو پۆزی خڕو جوان ۝
خورمای تازەپێگەپشتوی خراپ
بوو.

الْمَكْرُورَةُ: نافرمتی قاچ نەستورو پوز
خڕو ناسک و جوان.

مَكْسَ الشَّيْءِ مَكْسًا: شتەكە كەم بوو.

مَكْسٌ فِي الْبَيْعِ: نرخێ كالاكەى لەمامەتە
کردن دا كەم كردهوه.

مَكْسٌ الضَّرْبَةِ: باجەكەى خەمڵانو وەری
گرت.

مَآكِسُهُ فِي الْبَيْعِ مَآكِسَةٌ: داواى لێكرد
لەمامەتەكەدا نرخەكە كەم بكاتەوه
۝ بەرێمەركانی نرخبازی لەگەڵ دا
کرد.

الْمَاكِسُ: باج وەرگر لەبازرگان و خاوەن
مۆلك ۝ (ك: مَكَّاس).

تَمَاسَ الْبَيْعَانِ: كڕیار و فرۆشیارەكان
چەند و چوون و بێنەو بەرمیان كرد.

الْمَكْسُ: باج و دەرامەت كە باجگر وەری
دەگرت لەبازرگان و ئەوانەى داخلى
ولایتێك دەمین ۝ (ك: مَكُوس).

مَكَّ الْعَظْمُ مَكًّا: هەرچى لەناو نێسقان دا
بوو هەلى مزی.

مَكَّ غَرِيْمَةً: تەنگى بەقەرەز دارەكەى
هەلجنى بۆنەوهى قەرەزمەكەى بەداتەوه.

مَكَّكَ عَلَى غَرِيْمَةٍ: بەمانا (مَكَّة) دى.

إِمْتَكَّ الْعَظْمُ: بەمانا (مَكَّة) دى.

إِمْتَكَّ الْفَصِيلُ مَا فِي ضَرْعِ أُمِّهِ:

بێچومكە چى لەگوانى دایكەكەى دا
بوو هەلى مزی.

تَمَكَّكَ: بەمانا (إِمْتَكَّ) دى.

تَمَكَّكَ غَرِيْمَةً: بەمانا (مَكَّة) دى ۝

دەگوترى: (تَمَكَّكَ عَلَى غَرِيْمَةٍ).

الْمُكَالُ: مۆخى هەلەمزرەو ۝ شیرى
هەلەمزرەو.

الْمُكَاكَةُ: بەمانا (الْمُكَاك) دى.

الْمُكْرُوكُ: جامێكە شەلمەنى پێ

دەخوڕیتەوه، یان جوړە بەرداخ و

گلاسیكە لای سەروى تەسكەو لای

خواروى پەن ۝ هەروا ناوه بۆ

نامێرێكى پێوانە بەگۆڕەى

ناوچە و كات و زەمان چەندبێت و

ئەندازەى گۆڕانكارى تێداكراوه ۝

بەكرمێكەى مەعدەنییە حەبل و

شتى واى لەسەر هەلەمكری و بۆ

چەنین و تێوەدان سودى لێ

وێرمەگیرى ۝ جۆلاشتیكى واى هەیه

بەكارى دەهینى پێى دەگوترى

مەكۆك ۝ (ك: مكاك).

مَكَّكَ الرَّجُلُ: بیاوێكە لەپۆشتن دا

خوی باداو به خوارو خیچی رویی.

مَكْمَلُ الْعَظَم: مؤخی ناو ئیسقانه کهی
هه لمزی.

تَمَكَّمُ الْعَظَم: به مانا (مَكْمَكَة) دئ.

مَكِنْتُ الْجِرَادَةَ وَغَرَّهَا مَكْنًا: کولله
گه رای دانا، یان گه رای له ناو
جهسته ی خوی دا کوکرده وه (فهی
مَكُون).

مَكْنٌ فَلَانٌ عِنْدَ النَّاسِ مَكَانَةً: فلانکس

ریزو شکومهندی لای خه لک بو پهیدا
بوو (فهو مکین) ه قورئان دهفهرموی:
﴿قَالَ إِنَّكَ الْيَوْمَ لَدَيْنَا مَكِينٌ أَمِينٌ﴾.

امَكْنُهُ مِنَ الشَّيْءِ: وای له فلان کرد
دهسه لاتی به سهر شته کهدا بشکی.

امَكْنُ الْأَمْرِ فَلَانًا: کارمه له سهر
فلانکس ناسان بوو ه دهسگوتری:
(فلان لا یَمَكْنُهُ النَّهْضُ): فلانکس
توانای به سهردا ناشکی.

مَكْنٌ لَهُ فِي الشَّيْءِ: دهسه لاتی نهوی
به سهر شته کهدا سه پاند ه قورئان
دهفهرموی: ﴿إِنَّا مَكْنَا لَهُ فِي
الْأَرْضِ﴾.

مَكْنُ الشَّرْبِ: هوماشه کهی به ماکینه
دوری.

مَكْنٌ فَلَانًا مِنَ الشَّيْءِ: فلانکسهی
به سهر شته کهدا بالادست کرد.

تَمَكَّنَ عِنْدَ النَّاسِ: لای خه لک ریزو

نرخ یزادی کرد.

تَمَكَّنَ الْمَكَانُ: له شوینه کهه جیگیر بوو.

تَمَكَّنَ مِنَ الشَّيْءِ: دهسه لاتی به سهر
شته کهدا پهیدا کرد.

اسْتَمَكَّنَ مِنَ الشَّيْءِ: به مانا (تمکن) دئ.
الْمُتَمَكِّنُ: سهر و بۆرو ژیر قبول بکا واته
مه بنی نه بی.

المکان: شوین.

المكانة: پله و پایه ه ریزو شکومهندی.

الْمَكَانُ: کهسیک مه کینه بخاته گه ه
مه کینه بفروشی.

الْمَكْنُ: هیلکه و گه رای بزن مزمو کولله و
شتی وا.

الْمَكْنُ: به مانا (الْمَكْنُ) دئ ه لهحه دیت دا
هاتوو دهفهرموی: (اقْرَأِ الطَّيْرَ عَلَى
مَكَائِهَا): بالاندماکان له سهر هیلانه و
گه رای خویران هه لمه فهرین و
تهره بیان مه کهن.

الْمَكْنِي: کهسیکه مه کینه و شتی وا
چاک دمکاته وه ه فیهتری مه کینه
دورین و شتی وا ه کهسیک مه کینه
ناسا و خیرا و بی تیفکرین کارمهکانی
نه نجام بدا ه کهسیک کارمهکانی
به پیک و بیکی نه نجام بدا.

الْمَكْنَةُ: توانا و دهسه لات ه هیزو برشت.

الْمَكْنَةُ: دهست لیگیربون و دهسه لات
به سهردا شان ه دهگوتری: (إِنَّ ابْنَ

فَلَانٌ لِلرَّ مَكْنَةٍ مِنَ النَّاسِ): فَلَانَكْهَس
لای خه لك خاوَمَن ریزو حورمه ته ه
همروا دمگوترئ: (ولفَلَان مَكْنَةٍ):
فَلَانَكْهَس خاوَمَن هیزو توانایه ه
ثالته تو ثامیرئكه له مادهی رهق و
ناسنو معدمن و شتی وا به دمست
یان به قاج به هوئی وزهی کارمبا یان
بوخار هه لدمسورئ و کاری پیئنه نجام
دمدرئ ه دمگوترئ: (مه کینه ی
خه یاتی، مه کینه ی برزانندن، هارپن
چاپکردن ... هتد).

مَكَا مَكَا وَ مَكْرَا: فیکه ی لیذا، به دهم
فیکه ی گیشا ه یان په نجه ی خسته ناو
دممیه وه و فیکه ی گیشا ه قورئان
دمفرموی: ﴿وَمَا كَانَ صَلَاتُهُمْ عِنْدَ
الْبَيْتِ إِلَّا مُكَاءً وَتَصْلِيَةً﴾.

مَكِيَّتْ يده مَكَا: دمستی به هوئی
نیشکردنه وه فه لشتن و زبر بوون.
تَمَكَّى الْقُلَامُ: کورپه که بو نوپز
دمستنویزی هه لگرت و خوئی پاک و
خاوین راگرت.

تَمَكَّى الْفَرَسُ: نه سپه که عارمقی کرد
به نارهق جهسته ی تهر بوو ه چاوی
به نه زئوی خوراند.
الْمَكَا: کونه پتوی، کونه که رویشك ه
لانه که یان.

الْمُكَا: بالنده یه کی بجوکه و چه زی

له کیوو دمشته، قاجه کانی ده خاته
په نایه که وه و فیکه فیکیان پی ده کا
ه (ك: مَكَاكِي).

مَلَا فِي الْقُرْسِ مَلْنًا: ژبی که وانه که ی
راکیشاو به هیز رایته کاند.

مَلَا الشَّيْئُ: شته که ی پرکرد له ناوو شتی
وا ه دمگوترئ: (مَلَاةٌ عَلَى الْأَمْرِ):

له سمر کارمکه ی یارمه تی دا.

مَلَاتْ مِنْهُ عَيْنِي: شیوه و روخساری
سه رسامی کردم.

مَلَا فِرْجَ فَرَسِهِ: نه سپه که ی هه لینگ دا
بو غاردان و بازدان.

مَلِيَّ مَلْنًا: پرپیوو.

مَلَوْ فُلَان مَلَاءً وَمَلَاءَةً: بوو به خاوَمَن مَالَو
سامان.

مَلَوْ بِكَذَا: به وکاره هه لسا.

مَلِيَّ فُلَان: فَلَانَكْهَس هه لامه تی توشبوو.

أَمَلَاءُ: هه لامه تی پیوونا، بوو به هوئی

توشبوونی به هه لامه ت.

مَالَاءُ عَلَى الْأَمْرِ مَمَالَاءَةً: یارمه تی دا
له سمر کارمکه ی.

مَلَا الْإِنَاءُ: شته که ی زور پرکرد، زیادی
تیکرد.

إِمْتَلَأَ الشَّيْئُ: شته که پرپیوو هاخندرا ه

دمگوترئ: (إِمْتَلَأَ فُلَانُ غَيْظًا):

فَلَانَكْهَس پرپیوو له رق و قین.

تَمَالَا الْقَوْمُ عَلَى كَذَا: خه لکه که له سمر

شته که کۆبونموه و یارمه تی
یه کتریان دا.

تَمَلَّ الشَّيْءُ: شته که پر بو و دمگوترئ:
(تَمَلَّ مِنَ الطَّعَامِ وَالشَّرَابِ وَتَمَلَّ شَبَعًا، وَتَمَلَّ غَيْظًا).

تَمَلَّاتِ الْمَرْأَةُ: ئافرمه که چهرجهفی
له خووه پیجا و لیقهی به خودا دا.
اسْتَمَلَّ فِي دِينِهِ: کردیه برپا و پیکراو
نهمین و جیگای متمانه.

الْأَمَلُ: دمگوترئ: (فُلَانٌ أَمَلٌ لِّعَيْنِي مِنْ فُلَانٍ): فلانکس له دیدی من دا زور
له فلانکس ریزدار تر و پیاو تره.
المَالِي: کهسیک شکۆمه ندو پیاو بیته
به رچاو و دمگوترئ: (شَابٌ مَالِي الْعَيْنِ): گهنجیکه پر به چاوو
ریزداره.

الْمَلَأُ: تاقم و پیر و کۆمه ل و پیاو ماقول و
ریش سپی نه ته وه و دمگوترئ:
(مَا كَانَ هَذَا الْأَمْرُ عَنْ مَلَأٍ مِنَّا): نه و
کاره به پرس و رای ئیمه نه نجام
نه دراو و رهوشت و نه خلاق و
دمگوترئ: (مَا أَحْسَنَ مَلَأُ فُلَانٍ): ئای
که رهوشت و نه خلاق فلانکس
جوانه.

الْمَلَأُ: نه ندازهی نه وهی که قاپ و
حاجهت له ناو خووی ده پگرئ و
له شله مهنی یان شتی تر و هورئان

دمغه رموی: ﴿مَلَأَ الْأَرْضَ ذَهَبًا﴾:
دمگوترئ: (هَذَا الْحَجَرُ مَلَى الْكَفِّ):
نهم بهرده پر چنگه.

الْمَلَأُ: جۆره هه لامة تی که له نا کامی
گه ده پر بوونه و پهیدا دهی.
الْمَلَأَةُ: لیقه، چهرجهف که له سمر
سیسمه و ته ختهی له سمر نوستن
را ده خرئ.

الْمَلَأَن: پر بو و توشبو به نه خووشی
هه لامة ت و بو میینه دمگوترئ
(مَلَأَنَةً).

الْمَلَأَةُ: به مانا (الْمَلَأَةُ دَيٌّ و سمر
گرانبون و توشبون به نه خووشی
هه لامة ت له نا کامی پر یوونی گه ده.
الْمَلَأَةُ: گه ده پر بون له خوراک و یان
پر یوونی شتی تر و دمگوترئ: (هَذَا
الْإِنَاءُ أَشَدُّ مِلْأَةً مِنْ ذَلِكَ).

الْمَلِئُ: مهریکه یان ئاژه ئیکی تر که
ورگی پر بی له له موپرو ئاو و ابزاندرئ
که ناوسه.

مَلَّتِ الْفَرَسُ مَلَأًا: نه سپه که نه بیتوانی
برپا، سست بوو.

مَلَّتِ الشَّيْءُ: شته که تی که لاو کرد.
مَلَّتْ فَلَانًا: وادهیه کی به فلانکس دا که

به نیازنیه جی به جی بکا و
دمگوترئ: (مَلَأَهُ بِكَلَامٍ): به قسه ی
لوس و بی بنه ما رازی کردو به هیوا

- نیه به کرده و هیچی بؤ بکا.
مَلَتْ فُلَانًا: به هیواشی له فُلَانی دا.
مَالَتُهُ مِلَانًا وَمَالَتُهُ: هه لی خه له تاند،
 قه شمیری پیکرد ناشته وایی به هیلی
 له گه ل دا کرد.
الْمَلْتُ: سهرمتای تاریکی شهو که دادی
 له کاتی نوپزی شیوان دا یان که می
 دواتر.
الْمَلْتُة: به مانا (الْمَلْتُ) دی.
مَلَجَ الصَّبِيُّ مَلَجًا: منداله که به لیوی گوی
 مه مکی دایکی مزی.
مَلَجَ الصَّبِيُّ مَلَجًا: منداله که دمنکی
 خورمای له دهمی دا هیئاو برد.
مَلَجَتِ النَّاَقَةُ: حوشرمه شیر
 تیدانه ما که میکی تیدا ماوه
 که سیک بیچیزی تامی سویری دمد.
اُمْلَجَتِ اُمٌّ وَلَدَهَا: دایکه که شیر
 به منداله که.
اِمْلَجَ الفَصِيلُ مَانِي الضَّرْعِ: بیچوه که
 چی له گوانه که دا بوو مزی.
اِمْلَجَ الصَّبِيُّ: منداله که له سکی دایکی
 هاته در.
الْمَلَجُ: نه سمه رو گهنم رنگ ه جوړه
 دهرمانیکه ه سه به تهو قه فه ز
 که هیچیان تیدا نه بی ه زمبیله ی
 خالی.
الأمْلُوج: دمنکی خورمای دره ختی
 موقل.
المَالَجُ: مالهی گه چکاری و شتی و ه
 پیشی دمگوتری (المسطرين).
المَلَجُ: به مانا (الأمْلُوج) دی ه (ك)
 أمْلَج).
المَلِجُ: پیای ریژدار ه مندالی شیر
 خور.
مَلَجَ الطَّائِرُ مَلَجًا: بانده که له کاتی فرینی
 دا خیرا خیرا باله کانی لیک دان.
مَلَحَتْ فُلَانَةٌ لِفُلَانٍ: فلان ثافرت شیر
 دا به مندالی فلان.
مَلَحَ الْقَنْزُ: به نه ندازه خوئی
 له منه نه که کرد ه دمگوتری: (مَلَحَ
 الطَّعَامَ وَاللَّحْمَ وَالْجِلْدَ).
مَلَحَ الْمَالِيشَةُ: نازده که ی خوئی دا.
مَلَحَ الشَّاةُ: به ناوی زور گهرم خوریه که ی
 له پیستی مهرکه هه لکه ند.
مَلَحَ الشَّيْئُ مَلَحًا: شته که زور شین بوو
 تاوای لیها ت به مه یله و سپی خوئی
 نواند.
مَلَحَ الْحَيْرَانُ: حه یوانه که عه یبو خراپی
 له قاجی دا بوو.
مَلَحَ الْكَبْشُ: به رانه که رمش و سپی بوو
 هندیك له خوریه که ی رمش و
 هندیکی سپی بوو ه (فهر أمْلَح وهي
 ملحاء).
مَلَحَ الْمَاءُ ملححة و ملحّة: ناومکه سویر بوو
 ه (وهو ملیح أيضاً).

مَلَحَ الشَّيْئُ مَلَاةً: شتهکه جوان و رازومو

زهریف بوو روخساری لهدل دا شیرین و
ناياب بوو (ك: مَلَح) (وهر ملاح
ومَلَح).

أَمْلَحَ الماء: ناومکه سویر بوو.

أَمْلَحَ فلان: فلانکس چووو سهرناوی
سویر (دمگوتری: أَمْلَحَت الإبلُ
وأَمْلَح الراعي الإبل): شوانهکه ناوی
سویری دابه خوشترهکان.

أَمْلَحَ المتكلم: وقار بینزهکه قسهکه رهکه
قسهی جوان و زهریفی گوتن.

أَمْلَحَ البعير: خوشترهکه بهزی گرتو
قهلهو بوو.

أَمْلَحَ الشَّيْئُ: شتهکه زور شین بوو
تاوای لیها ت مهلهو سپی خوئی
نواند.

أَمْلَحَ القنر: بمنه ندازه خوئی کرده ناو
مهنجه لهکه یان زوری خوئی تیگردو
خواردنه که سویر گرد (بهزو
پیوی کرده ناو مهنجه لهکه).

مَالَحَهُ مَلَاةً وَمَالَحَهُ: شیر لکه ل
خوارد (دمگوتری: بينهما حُرْمَةٌ
الملح والمالحة).

مَلَحَت الإبل: خوشترهکه قهلهو بوو.

مَلَحَ الشاعر: شاعیر که وشهو پرستهی
جوانی هیئانه ناو شیعرمکانیهوه.

مَلَحَ القنر: زوری خوئی کرده ناو

مهنجه لهکه.

مَلَحَ الطعام: زوری خوئی کرده قورگی
ولاخه که وه.

امْتَلَحَ: راست و دروی تیکه لاو کرد.

تَمْلَحَ فلان: خوئی کرده تیشوو
بهزمندهی کرد (یان بازارگانی
به خوئی کرد (یان به توپزی خوئی
کرده مهلهوان و لیخوری که شتی
دمگوتری (فلان يتظرَف ويتَمْلَح).

إمْلَحَ الشَّيْئُ: به مانا (مَلَح) دی.

إمْلَحَ الكبش: بهرانه که خوریه که ی
ریش و سپی بوو.

إمْلَاحُ النخل: خورما که ناو و بوئی
تی که هوت.

استَمْلَحَ الشَّيْئُ: شته که ی به زهریف و
جوان له قهلهم دا.

الأَمْلَحُ: شهونم.

المِلاَحُ: هه لیبونی بای و هشت دوا ی بای
شه مال (نهو بایهی که شتی لی
ده خویر و بال به که شتی وه دمنج
سهره پمب یان خودی پمب
گزمبای سارد که دوا ی بارینی باران
هه لدمکا.

المَلَاَحَةُ: پی شهی دمری اوانی،
که شتی هوانی.

المَلَاَحِي: جوره ترنیه کی سپی و دمنک
درنزه (ههنجیری وردی زور شیرین

- ۵ درمختی ئەمراک کەسپی و سوربی.
 المَلْحُ: خوی ۵ سویری ۵ دڤگوترئ: (ماء
 مَلَح): ناوئکی سویر ۵ دڤگوترئ:
 (فلان مَلَحُه علی رکتیه): فلانکەس
 بی وادمو بەئینە ۵ یان پموشت
 ناشیرینە ۵ بەشتیکی زۆر کەم
 توپەدمبی.
 المَلْحُ: هموائی خوش و سهیرو سهمه‌ره.
 المَلْحَاءُ: سیبەندە، نیوان شان و سمت ۵
 لەجەستە ی خوشتر دا بریتییه
 لەخوار دوگەکە ۵ درمختی کە
 گەلاکە ی هەلومرئ و بییتە پەشه‌دار
 ۵ (ک: مَلَحَاوات).
 المَلْحَةُ: شەپۆلی دەریا.
 المَلْحَةُ: پەنگی زۆر شین ۵ بەرمەکت و
 فەر ۵ فەسە ی خوش ۵ یان دڤگوترئ:
 (اصبنا مَلْحَةً مِنَ الرِّيح): کەمیک
 خێرو فەری بەهارمان پئ کەوت.
 المَلْحَةُ: فەسە ی عەنتیکەو خوش.
 المَلْحُ: خوی فروش ۵ یان خاوم خوی
 ۵ کەشتیبه‌وان ۵ کارگوزاری کەشتی.
 المَلْحَةُ: شوئنی ک خویی لیبی ۵
 خویلین، شوینی خوی فروشتن.
 المَلْحِي: جۆره تریه‌کی سپی و بۆل
 درێزه.
 المَلْحَةُ: خویدان ۵ ئەو قاپ و شوشه‌یه‌ی
 خویی تێدمکری.
- مَلَحَ فلان مَلَحاً: فلانکەس بەخیرایی
 رویشت.
 مَلَحَ في الأرض: بەناو زموی دا روئی.
 مَلَحَ في الباطل: لەبەتال و خرابه‌کاری دا
 روچوو.
 مَلَحَ الفرسُ: ئەسپه‌که یاری کرد.
 مَلَحَ الطعامُ: خۆراکه‌که گۆراو کەلکی نەما
 فاسید بوو.
 مَلَحَ فلان: فلانکەس دوولا هاته‌وه تێک
 شکا.
 مَلَحَ الشَّيْءُ: شته‌که‌ی راته‌کاند، گەستی.
 مَلَحَ الشَّيْءُ مَلَاخَةً: شته‌که بی تام بوو.
 مَالَحَهُ مَلَاخاً وَمُتَالَعَةً: یاری لەگەڵ دا
 کرد.
 امْتَلَحَ الشَّيْءُ: شته‌که‌ی دەرکرد، دەری
 هینا ۵ کیشی کرد ۵ گەستی ۵
 دڤگوترئ: (امْتَلَحَ اللِّجَامُ مِنْ رَأْسِ
 الدَّابَّةِ): ریشمە ی لەسەری و لاخه‌که
 دا مائی ۵ (امْتَلَحَ اللَّحْمَةُ عَنْ عَظْمِهَا):
 گۆشـته‌که‌ی لەئـیـسـقـانـه‌که
 جیاکردەوه.
 امْتَلَحَ عَيْنُهُ: چاوی هەلکۆلی.
 امْتَلَحَ القَلَاعُ ضَرْبَهُ: دانکێشه‌که ددانی
 هەلکەند.
 امْتَلَحَ عَمَلُ فلان: فلانکەس عەقڵ و
 هۆشی پۆی.
 تَمَلَحَ الشَّيْءُ: شته‌که فاسید بوو، پووکا

ه دموگوتري: (رَجُلٌ مُتَخَلِّعُ الصُّلْبِ):

نهرمو نيان و قه دو ببالا رېكه.

پياوېكه پشت لاوازو بئ و هج.

الْمَلْدَان: پاژانی لقو پوېی دره ختو

نهرمو نيانی ه گهنجی.

تَمَلَّحَ الْعُقَابُ عَيْنَهُ: هه لوكه چاوی هه لكوټی.

مَلَدَ الْفَرَسُ: نه سپه كه دهمتی هاوېشتن و

غاری دا.

الْمَلَاخُ: ماستاو چیو زمانلوس ه

مَلَدَ فُلَانٌ: فلانكس دروی كرد ه (مَلَدَ

كه سِيَك تَرَسَنُوك بئ و له شهرو

فلاناً بالرمح) به رمب لئی دا.

به رامبه ری دا خوگر نه بئ و زور

مَلَدَ فُلَانًا مَلْدًا رَمْلًا: به قسه ی لوس و

هه لبئ.

پوس فلانسی پازی كردو هه لی

الْمُلُخِيَّةُ: رومكی کی سالانه یه و

خه لمتاند، به لام به كردموه هیچی بو

دمرویندری و گه لاکه ی دمکوئیندری و

نه كرد.

ده خوری.

مَلَدَ فُلَانٌ مَلْدًا: فلان بهروالمت و به درو

الْمِلْحُ: پیاوی لاوازو وره نرم ه خوړاکی

خو شه ویستی خو ی بو دمیری به لام

فاسیدو بئ كه لك ه خواردنیك تامی

له ناخی دا رقی لی بوو ه (فهر اَمْلَدَ

نه بئ).

وملاذ و ملوذ).

مَلَدَ الشَّيْءُ مَلْدًا: شته که ی دریژ کردموه.

إِمْتَلَذَتْ مِنْهُ: به خشش و عه تام لئی

مَلَدَ الْفُسْنُ مَلْدًا: لقه دره خته که پاژاو

دمستگیر بوو.

نهرمو شلک بوو ه (فهر اَمْلَدَ).

مَلَوَ عَنْهُ مَلَزًا: لئی پوئی جیی هیشت.

مَلَدَ الْأَدِيمَ: چه رمه که ی نهرمو کردموه.

أَمْلَزُهُ: شته که ی برد.

الْأَمْلَدُ: مروقی نهرمو نیان یان لقو

مَلَوَ بِالْشَيْءِ: شته که ی برد.

پوېو نه مامی شلکو نهرمو ه (رجل

مَلَزَ الشَّيْءِ: شته که ی پوخته كرد.

أَمْلَدُ) پیاوېكه پيشی نیه.

إِمْتَلَزَ الشَّيْءِ: به مانا (أَمْلَزَهُ) دئ ه

الْأَمْلُودُ: به مانا (الْأَمْلَدُ) دئ ه (إمرأة

دمری هیئا فرپاندی.

املود و املوده).

مَلَسَ فُلَانٌ مَلْسًا: فلانكس به خیرایی

الْمَلْدُ: ناده میزادی نهرمو ونول یان

پوئی ه به شیوه ی رېك و پېك

لقه دره ختی شلک ه دیوی بیابان.

له سهرم خو پوئی.

الْمَلْدَاءُ: بو میینه ی (الْأَمْلَدُ) به کاردی ه

مَلَسَ بِالْأَبْلِ: به خیرایی خوشتر مکانی

دمگوتري: (إمرأة مَلْدَاءُ) نافرمتیکی

لِيَخْوَپَن ۵ به دزی و دوور له چاوی
خه ټک لیږ خوپن.
مَلَسَ فَلَائاً بِلْسَانِه: به زمانی لوس و قسه ی
خوښ فلا نکهه سی پازی کرد.

مَلَسَ مَلَساً: نه رمنیان و شک بوو ۵
لوس و بڼ گریو گول بوو ۵ (فهر املس)
وهی ملساء).
مَلَسَ مِلَاسَةً وَمُلُوسَةً: به مانا (ملس) دی ۵
(فهر ملس).

اَمَلَسْتُ الشَّاةَ: مهرکه خورپیه که ی لی
بووه وه، زموییه که ی به مال مال و
ومرومره تهخت کرد.

مَلَسَ الشَّيْئَ: شته که ی پژگار کرد ۵
پوخته ی کرد.

اِنْمَلَسَ وَاِمْلَسَ الشَّيْئَ: شته که
ویکها ته وه.

اِنْمَلَسَ مِنَ الشَّيْئَ: له شته که پژگاری
بوو ۵ دهگوتری: (اِنْمَلَسَ فَلَانَ مِنْ
يَدَيَّ) فَلَانَ له چنگم پژگاری بوو.

اِنْمَلَسَ الشَّيْئَ: شته که ویکها ته وه.

تَمَلَسَ الشَّيْئَ: به مانا (ملس) دی.

تَمَلَسَ مِنَ الشَّرَابِ: له شمرا به که پژگاری
بوو سهرخوښی نه ما.

تَمَلَسَ مِنَ الْأَمْرِ: له کاره که پژگاری بوو
۵ دهگوتری: (تَمَلَسَ مِنْ بَيْنِ الْقَوْمِ وَ
تَمَلَسَ مِنْ بَيْنِ يَدَيَّ).

اِمْلَسَ الشَّيْئَ: به مانا (ملس) دی.

اِمْلَسَ الشَّيْئَ: به مانا (ملس) دی.
اِمْلَسَ مِنَ الْأَمْرِ: به مانا (تَمَلَسَ) دی.
الْأَمْلَسُ: دهگوتری: (جلد فَلَانَ اَمْلَسَ)
فَلَانَ کِه س بڼ عهیب و نهنگی یه،
عهیبی لی ناگری.

الْإِمْلِيسُ: دهستی کاکی به کاکی بڼ
درمخت و پوهک ۵ (الرمان الإملیسی،
والرمان الاملیس) هه ناری میخوښ.
الاملیسۃ: به مانا (الإملیس) دی ۵ (ک:
أمالیس).

الْمَلَسُ: شوپنی دمشتایی که سوته مهر پو

بڼ درمخت و پوهکی تیډا نه بڼ ۵

(ک: ملوس و املاس) دهگوتری:

(أَتَيْتُهُ مَلَسَ الظَّالِمِ) کاتی داهاتنی

شهو و دمه و نیواره هاتم بولای ۵

واته: دموروبه ری نویزی شیوان ۵

کراسیکی فش و هوڼه له ناوری شم

دروست دمکری و پشه نا فرمتی

لادیی ولاتی میصر له بهری دمکه ن.

الْمَلَسِي: (رجل مَلَسِي) پیاویکه وادهو

به ټینی نیهو هرگیز پابه ندی

قسه ی خو ی نابڼ ۵ دهگوتری:

(أَيُّكَ الْمَلَسِي) شته که پڼ

دمفروشم و بهر عوډی عهیبه کانی

نابم ۵ (ناقة مَلَسِي) حوشریکه زور

خیرا دمروا ۵ (أَرْضُ مَلَسِي)

زموییه کی سوته مهر پویه و هیچ

پوهك و درهختی تیدا نه‌پواوه.

الْمَلْسَاءُ: مَیْنَه‌ی (الْمَلْسَاءُ) ه (ك):

مَلْسَاءُ ه (خِرة مَلْسَاءُ) شهرابیکی

گوارایه و به‌خوشی فوتده‌چی ه (سنة

مَلْسَاءُ) سالیکی فات و قری و

بئ‌بارانییه ه (قوس مَلْسَاءُ)

که‌وانیکه درزی تیدانیه، شیوه‌لی

پیرموی تیره‌کی ئی نه‌کراوه ه (ك):

أَمَالِسُ وَأَمَالِيسُ).

الْمَلَّاسَةُ: مَالْمَالُ و مَرْمَرَمُی زَمُوی

ته‌خت کردن ه پِیشی ده‌گوترئ:

(الزَّحَافَةُ).

الْمَلَّسَةُ: به‌مانا (الْمَلَّسَةُ) ه (ك: مَالِيسُ).

الْمَلَّيْسَاءُ: نیوان کاتی نویژی شیوان و

خه‌وتنان ه ناویکی مانگی

سه‌فهریشه.

مَلَّشَ الشَّيْئُ مَلَّشًا: به‌دهستی ته‌فتیشی

کردو پشکنی ه وه‌کوو نه‌وه داوای

شَتِيكَ بَكَا.

مَلَّعَ بِسَهْمِهِ: تیری خوی هاویشته.

مَلَّعَ الشَّيْئُ مِنْ يَدِي: شته‌که له‌دهستم

که‌وته خوار له‌بهر لوسی ه ده‌گوترئ:

(مَلَّصَتِ السَّمَكَةَ وَنَحْوَهَا).

مَلَّعَى الرَّجُلُ: پیاوه‌که هه‌لات ه (فَهُوَ مَلَّصٌ

و هِی مَلَّصَةٌ).

أَمَلَّصَتِ الْمَرْأَةُ: ناه‌ره‌ته‌که منداله‌که‌ی

له‌بارچوو به‌نه‌کاملی منداله‌که‌ی ئی

بُووه ه (فَهِی مُمَلِّصٌ).

أَمَلَّصَ الرَّجُلُ: پیاوه‌که هه‌زار که‌وته.

أَمَلَّصَ الشَّيْئُ: شته‌که‌ی وائی کرد

بِرَازَى.

إِنَّمَلَّصَ الشَّيْئُ مِنْ يَدِي: به‌مانا (مَلَّيَصُ)

دئ ه ده‌گوترئ: (الْمَلَّصَتِ السَّمَكَةَ

مِنْ يَدِي) ماسیه‌که به‌هوی لووسی و

پوسی له‌دهستم که‌وته خوار.

تَمَلَّصَ مِنْ كَذَا: به‌مانا (إِنَّمَلَّصَ) دئ ه

ده‌گوترئ: (تَمَلَّصَ الرِّشَاءُ مِنْ يَدِي)

دۆنجه‌که له‌دهستم که‌وته خوار.

تَمَلَّصْتُ مِنْ فُلَانٍ: له‌دهستم فلان‌که‌س

پزگارم بوو.

الْأَمَلَّصُ: (رَجُلٌ أَمَلَّصَ الرَّأْسَ) پیاوی‌که

سه‌ری نه‌صله‌عه تووکی به‌سه‌رموه

نیه ه ته‌رو نه‌رم و شلک.

الإِمْلِيسُ: (سِرٌّ إِمْلِيسٌ) رۆیشتنی

خیرا.

الْمَلَّصُ: پوت و بئ پۆشاک.

الْمَلَّيْعُ: زاروکی‌ک دایکه‌که‌ی به‌نه‌کاملی

له‌باری بجئ.

الْمِلَّاصُ: ناه‌ره‌ته‌یک عاده‌تی وابئ

مندائی یۆ رانه‌وه‌ستی.

مَلَّطَ الْغَلَامُ مَلَّطًا: منداله‌که دز دهرچوو

فیری ده‌ست پیسی بوو.

مَلَّطَ الْبِنَاءُ الْحَائِطَ: وه‌ستاکه به‌گلله سپی

دیواره‌که‌ی سواخ دا.

مَلَطَ شَعْرُهُ: قَزَى تَاشِين.

مَلَطَتِ الْأُمُّ وَلَدَهَا: دایکە کە بەنە کامڵی

مندالی بوو.

مَلِطَ فُلَانٌ مَلَطاً وَمُلَطَةً: فَلَانَكەس موو

بەجەستەپەووە نەبوو، بێ توك بوو ە

(سَهْمٌ اَمِلَط) تیرێکە پەڕی پێووە نیه.

اَمَلَطَتِ الْمَرْأَةُ: نافرەتە کە بەنە کامڵی

مندالی بوو.

اَمِلَطَ الشَّاعِرُ: شاعیرە کە نیووە دێڕی

شیعەرە کە ی گوت دواى ئەوێ

بەرامبەرە کە ی نیووە یە کە مێ رێک

خستبوو.

اَمَلَطَتِ النَّاظَةُ جَنِينَهَا: حوشرە کە

بێجۆی بێ توکی بوو ە (فَهِی مُمْلِط

و مُمْلِطَةٌ) ە (ك: مَمَالِط).

مَلَطَ الشَّاعِرُ: بە مانا (اَمَلَطَ) دێ.

مَلَطَ الْحَائِطُ: دیوارە کە ی سواخ دا.

تَمَلَطَ الشَّيْءُ: شتە کە نەرم و نیاو

شک بوو.

تَمَلَطَ السَّهْمُ: تیرە کە پەرمەکانی ی

بوونەووە.

اِمْتَلَطَ الشَّيْءُ: شتە کە ی دزی، فراندی.

المِلَاطُ: مَلَطَه: قورپێکی لێنجە دیواری

پێ سواخ دمدری ە یان بەرمەکانی

لە دیواردا پێ بەیە کە و دەلکێندرێ ە

ئانیشک ە تەنیش ە قەراخی دوگی

حوشر ە (اِبْن مِلَاط) مانگی

پەکشەووە (اِبْنَا مِلَاط) دودەستی

حوشر ە یان دوو شانی حوشر.

المِلْطُ: پیاوی پەموشت ناشیرین و دز

کە هەرچی شتێک دەستی بێگاتی

دەمێزێ و بەهێ خۆی دەزانێ ە

زۆل و ناکەسبەجە ە دەرگوتری:

(غلام خِلَط مِلَط) کورپێکە باوکی

نازاندری کێیە.

المَلْطِيُّ: جۆرە پاگردن و غاردانی کە ە

دەرگوتری: (بەتە المَلْطِيُّ) بەی

زەمان و بەرەو دەبوون پێم

فرۆشتوو (بەگۆشتی سەر جەپەر

پێم فرۆشتوو) ە کە دوعا

لە یەکی کێ دەرگوتری: (جعله

الله مَلْطِي) خودا بەخیری

نەهێنێتەووە.

المِلِيطُ: کەسێک تووکی بەجەستەووە

نەبێ ە زاروک لەناو سکی دایکی دا

پێش ئەوێ هەستی پێ بکری ە

(سَهْمٌ مِلِيط) تیرێکە پەڕی پێووە نیه

ە بێجۆی بزن لەسەر تایی

هاتنە دەرەوێ ە هەروا ناوێ بۆ

بەرخۆلێ تازە لەدایک بوو.

المِلَاطُ: دایکێک زاروکی لەمنداڵان دا

بۆ پانەووستی.

مَلَعَتِ الدَّابَّةُ وَهَوَّاهَا مَلَعاً وَمَلْعَاناً:

ولاخە کە زۆر بەخیرایی پۆی.

مَلَعَ الشَّاءَ: مهره‌ک‌ه‌ی له‌لای ملیه‌وه که‌وَن کرد.

مَلَعَ الْفَصِيلُ أُمَّهُ: بی‌جوده‌که شیر‌ی دای‌کی خوارد.

أَمْلَعَتِ النَّاقَةُ: حوشرمه‌که خیرا رُوی. اِمْتَلَعَتِ النَّاقَةُ وَغَوَّهَا: به‌مانا (اَمْلَعَتْ) دئ.

اِمْتَلَعَ الشَّاءُ: مهره‌ک‌ه‌ی له‌لای ملیه‌وه که‌وَن کرد.

اِمْتَلَعَ الشَّيْنُ: شته‌ک‌ه‌ی دزی، ه‌ران‌دی. اِنْمَلَعَتِ النَّاقَةُ: به‌مانا (مَلَعَتْ) دئ.

المِلاعُ: سارای بی دره‌خت و روه‌ک ه‌ (عُقَاب مِلاعُ) هه‌ئویه‌کی له‌سه‌ره‌خویه‌و به‌ه‌یواشی په‌لاماری دا.

المَلْعُ: ده‌گوترئ: (هم علی فلان مَلْعُ واحد) نه‌وانه هه‌موویان دزی ه‌لانکه‌س کُوبونه‌وه.

المَلِيعُ: ولاحی خوش‌رُ ه‌ زه‌وی پانو ه‌راوان ه‌ ده‌شتی دورو ه‌راوان.

المَلْعُ: خیراو گورج و گۆل.

المِلْعُ: دریز‌ی باریک ه‌ نه‌سپی خوش‌رُ ه‌ زه‌وی سوته‌مه‌رُ.

مَلِغٌ فِي كَلَامِهِ: له‌قه‌سه‌کردنی دا گئیلی نواند.

مَالِغُهُ بِالْكَلامِ: قسه‌ی ناشیرینی له‌گه‌ل دا کرد.

تَمَالَعُ بِهِ: پی‌ی پیکه‌نی.

تَمَلَّعَ فِي كَلَامِهِ: له‌قه‌سه‌کردنی دا گئیلی نواند.

الْأَمْلَعُ: (کلام اَمْلَعُ) ه‌ قسه‌ی پر‌وپوچ و بی که‌ئک.

المَالِغُ: (رجل مَالِغُ) پی‌ای و فاسق و خو‌پ‌ری و پی‌س.

المِلْعُ: ماستاو‌چی و دو‌وپو ه‌ گئیلی قسه‌نه‌زان و قسه‌ ترن ه‌ که‌سی‌ک

گویی نه‌دا چی ده‌لئو چی پی ده‌گوترئ ه‌ (کلام مَلْعُ) قسه‌ی بی خیر و بی‌ر.

مَلَعَتِ الدُّوَابُ وَغَيْرَهَا مَلْعًا: ولاحه‌که به‌خیرایی رُوی.

مَلَقَ الرَّجُلُ: پی‌اوه‌که به‌گورج و گۆلی رُوی.

مَلَقَ الشَّيْنُ: شته‌ک‌ه‌ی شت ه‌ سرپه‌وه ه‌ له‌ده‌ستی خوی به‌ره‌للا‌ی کردو به‌ندی کرد.

مَلَقَ الْحِمَارُ الْأَرْضَ: گو‌یدر‌یزه‌که پی‌کۆلی کردو به‌فاچه‌کانی له‌زه‌وی دا.

مَلَقَ عَيْنُهُ: له‌چای خوی دا.

مَلَقَ الصَّغِيرُ أُمَّهُ: من‌داله‌که شیر‌ی دای‌کی خوارد.

مَلَقَ الْفَرَسُ مَلْعًا: نه‌سپه‌که بازه‌کانی چوست و چالاک بوون.

مَلَقَ أَحَادُثُ مِنَ الْأَصْبَغِ: نه‌نگوستیله‌ک‌ه‌ی له‌په‌نجه‌دا له‌قی.

مَلِّقَ فَلَائاً وَلِه: به قسهی خوښ و زیاده
له پېویست ماستاو بؤکردن فلانکه سی
هه څخه له تاند.

اَمَلِّقَتِ الْمَرَأَةُ: نافرته که مندالی
له بارجوو به نه کاملی مندالی فری
دا.

اَمَلِّقَ فُلَان: فلانکه س هه ژار کهوت ۵
قورئان دمفه رموی: (ولا تقتلوا
اولادکم من اِِمالق) ۵ دمشگوتری:
(اَمَلِّقَ مامعه) همرچی هه یوو دهری
هیڼاو خستیه رو ۵ دمشگوتری:
(اَمَلِّقَتِه اِِخطرب) به لاو کارسات
هه ژاریان خست ۵ (اَمَلِّقَ الدهرُ ماله)
روژگار مالو سامانی هه وتاند ۵
هه ژاری خست.

اَمَلِّقَ الْأَدِيمُ: پیسته که ی نهرم کرده وه ۵
دهستی پیا هیڼا تا نهرم بی.

مَلِّقَ الشَّيْئِ: شته که ی پوخته کرد.

مَلِّقَ الْأَرْضَ: زموی به که ی به مالمالو
ومرومه تهخت کرد.

مَلِّقَ الْمَدَارَ: دیوار که ی به ماله ریک
خست.

اِمْتَلِّقَ الشَّيْئِ: شته که ی دهر هیڼاو
خستیه روو.

اِنْمَلِّقَ الشَّيْئُ وَاِمَلِّقَ: شته که لووسو
پوس بوو ۵ نهرم بوو.

اِنْمَلِّقَ مِنْه: رزگاری بوو.

تَمَلَّقَ الرَّجُلُ: ماستاو چیه تی بؤ پیاوکه
کردو خو ی لی نزیک کرده وه.

المَلِّقُ: دار یکی گهورمو تهخته،

دوور مشه ولاخ یان دوو بارگیرو شتی
وا رایده کیښن و زموی کیلندراوی بی
تهخت دهری ۵ له هندی شوینیش
ناوه بؤ ماله ی سواخکردن.

المَلِّقُ: دووعاو پارانه وه ۵ زموی دهشتو
ریکخراو ۵ دهری: (سرنا في الملق
والملاقات) واته به ناو شوینی پوته نو
دهشتای دا رویشتن ۵ ههرشتیک
نهرم بی له گیانه بهرو بهردو دارو
قسه و گفتو گو.

المَلِّقُ: لواز ۵ (فَرَسٌ مَلِّقٌ) نه سپیکه
هه نگاو هه لدینی و حاج به زموی دا
دهری: و خیرا ناروا ۵ که سپیک
واده بدو نه بیاته سهر، لافی شتیک
لی بدا که نه بی.

المَلِّقَةُ: شتی سفتو لووس.

المَلِّقُ: که سپیک زور ماستاو چیه تی بکاو
خوره پیسخه رو خو له بهر که ربی و
خو شه ویستی راستالانه ی نه بی.

المَلِّقُ: بی توك ۵ که سپیک تووکی
به جهسته وه نه بی.

المَلِّقُ: به مانا (المَلِّقُ) دی.

المَلِّقَةُ: به مانا (المَلِّقُ) دی.

المَلِّقُ: خیراو خوښرو.

مَلَكُ الشَّيْءِ مَلِكًا: شته‌ک‌ه‌ی کرده ملکی
 خوی و به‌ویستی خوی ته‌صه‌رونی
 تیدا کرد (ک: مُلْك وَمَلَاك).
 مَلَكُ الْحَشَفُ أَمُهُ: بی‌چوه ناسکه‌که توانی
 شوین دایکی بکه‌وی.
 مَلَكُ الْعَجَبِ: هه‌ویره‌ک‌ه‌ی شل شیللو
 چاکی هینایه به‌ره‌م.
 مَلَكُ الرَّأْيِ الْمَرَأَةُ: وه‌ل نه‌مری نافرته‌که
 نه‌به‌یشت نافرته‌که شوبکا.
 مَلَكُ فُلَانٍ امْرَأَةٌ: فلانک‌ه‌س نافرته‌کی
 ماره کردو کردی به هاسه‌ری خوی.
 أَمْلَكُهُ الشَّيْءُ: شته‌ک‌ه‌ی کرده ملکی
 نه‌و.
 أَمْلَكُ فُلَانًا امْرَةً: کاروباری خوی دایه
 دمست فلانک‌ه‌س.
 أَمْلِكْتُ فُلَانَةً امْرَها: فلان نافرته
 ته‌لاق درا، یان ته‌لاق دایه دم
 خوی و خوی خاومنی ته‌لاق
 خویه‌تی.
 أَمْلَكُ فُلَانًا الْمَرَأَةَ: نافرته‌ک‌ه‌ی
 له‌فلانک‌ه‌س ماره کرد.
 مَلَكُ الْقَوْمِ فُلَانًا عَلَيْهِم: خه‌لکه‌که
 فلانک‌ه‌سیان کرده پاشاو مه‌لیکی
 خویان.
 مَلَكُ فُلَانًا الشَّيْءُ: شته‌ک‌ه‌ی کرده ملکی
 فلان.
 اِمْتَلَكُ الشَّيْءُ: بوو به‌خاومنی فلان شت

شته‌ک‌ه‌ی کرده ملکی خوی.
 تَمَالَكُ عَنِ الشَّيْءِ: جل‌ه‌وی نه‌فسی خوی
 گرتو دمستی بو شته‌که نه‌برد
 ده‌گوتری: (ما تَمَالَكُ أَنْ فَعَلَ كَذَا)
 خوی له‌کاره‌که نه‌گرت‌ه‌وه
 ده‌گوتری: (هَذَا حَائِظٌ لَا يَتِمَالِكُ)
 نه‌مه دیواریکه خور‌ان‌اگریو
 خه‌ریکه بروخی.
 تَمَلَّكُ الشَّيْءُ: بووه خاومنی شته‌که،
 شته‌ی کرده ملکی خوی (أَبْر
 مَالِكُ) نازناوی برسیه‌تییه (مَالِكُ
 الْحَزِينِ) ناوی بالنده‌یه‌کی ناوییه،
 بویه نه‌م ناوه‌ی لی نراوه چونکه له
 نَزِيكُ جَوْگَاو کانبایه‌کان ده‌زی
 هه‌رکه ده‌بینی ناویک وشک ده‌بی
 غه‌مبار ده‌بی.
 الْمَلَاكُ: فریشته.
 مَلَاكُ الْأَمْرِ: بوخته‌ی کار، عونصوری
 سه‌ره‌کی کارو شت ده‌گوتری:
 (الْقَلْبُ مَلَاكُ الْجَسَدِ).
 الْمَلَاكُ: (مَلَاكُ الْأَمْرِ) پاگرو پایه‌ی
 سه‌ره‌کی کارو شت ده‌گوتری:
 (رَكِبَ مَلَاكُ الطَّرِيقِ) به‌ناوم‌پراستی
 پینگادا پوی.
 الْمَلِكُ: مه‌لیک و پاشا نه‌وشته‌ی که
 ده‌گریته مال و سامان دیت‌ه‌ ژیر
 ده‌سته‌وه و ویستو نیراده‌ی

سمریهست، قورئان دمه رموی: ﴿قَالُوا
مَا أَخْلَفْنَا مَوْعِدَكَ بِمَلَكِنَا﴾.

الْمَلِكُ: مولک و سامان ۵ (ک: املاک).
الْمَلِكُ: تازی (الملائکة) به.

الْمَلِكُ: پهر و مردگار که همر نهو بهراستی
مهلیک و خاومن دمه لاته.

الْمَلِكَةُ: صیغه تیکه له نفس دا پهیدا
دمبی، یان ناماد مباحیبه کی عه قلی
تایبه تییه بو نه جامدانی کارکی
تایبه تی به لیتها تویی و دهست
رهنگینی ۵ و مگوو مهله که ی ژماره
ژماردن، مهله که ی زمانه وانی و شتی
وا.

الْمَلِكُوتُ: جیهانی غه یبو نادیار
له نيمه و تایبه ت به گیانه گان و
نهف سه گان و شته عه جیبه گان ۵
قورئان دمه رموی: ﴿أَوَلَمْ يَنْظُرُوا فِي
مَلَكُوتِ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا خَلَقَ
اللَّهُ مِنْ شَيْءٍ﴾ ۵ شکومه ندی و
دمه لات و گه ور می.

مَلَكُوتُ اللَّهِ: دمه لات و عیز زمتی
پهر و مردگار و شکومه ندی ۵ ملکی
تایبه تی پهر و مردگار ۵ قورئان
دمه رموی: ﴿يَدِهِ مَلَكُوتُ كُلِّ
شَيْءٍ﴾.

الْمَلَكِيَّةُ: شتی پالراو بو پاشایه تی ۵
دمگوتری: (الحکومة الملکية) نهو

دمه لات و پژمه ی مهلیک
سهر و کاری دمگا به یاسای
بنه ماله یی بهک له دوی بهک نهو
پوسته له لایهن بهکیک له بنه ماله ی
مهلیکه وه و مردمگری.

الْمَلَكِيَّةُ: ملک و به مالگردن و مافی
تهصروف گردن تییدا ۵ دمگوتری:
(بيدي عقد ملكية هذه الأرض)
خاومنداریتی نهو زموی به دمهست
منه ۵ (قانون تحديد الملكية الزراعية)
یاسای دیار یکردنی نهو ی بو
هه رتاکیکی کومه ن چهند رهوایه
زموی کشت و کالی بخاته ژیر
دمه لات ی خویمه وه ۵ (الملكية الخاصة)
ملکی تایبه ت به تاکیکی کومه ن ۵
(الملكية العامة) ملکی گشتی و
کوپایه تی، نهو ی که دمو لمت
خاومنداریه تی.

الملیک: خاومن مولک و دارای سامان.
ملیک الخلق: خاومن و بهر یوم بهرو
به خپوکاری دروستکراوان.
الْمَلِكَةُ: صه حیفه.

الْمَلِكَةُ: دمه لاتی مهلیک له ناو
رعمیه ت و دانیش توانی و لاتی دا ۵
دمگوتری: (طالت مملکته وساءت
مملکته) ۵ هه روا ناوه بو دمه لات و
فه رمان رهواییه ک که مهلیک
بهر یوم ی بهری.

مَلِكَةُ الطَّرِيقِ: ناو مِرَاسَتی رَیگا ۵
زۆریه‌ی رَیگا.
الْمَلُوكُ: کۆیله.

مَلٌ فُلَانٌ مَلًا: فُلَانکەس خەمۆکی توش
بوو ۵ لەناو غەم و نەخۆشی دا
تلایه‌وه.

مَلٌ نَعْلَى فُلَانِ السَّفَرُ: سەفەری فُلَان
درێژە کێشا.

مَلٌ فِي الْمَشْيِ: لەپڕۆیشتن پەلە‌ی کرد.
مَلٌ الشَّيْئِ: شتەکه‌ی ئەمدی‌ی‌ی‌او دیو کرد،
هەلێ گێڕایه‌وه.

مَلٌ الشَّيْئِ فِي الْجَمْرِ: شتەکه‌ی خستە ناو
کۆرەخانە‌که‌وه.

مَلٌ الْخَبَزِ أَوْ اللَّحْمِ فِي النَّارِ: نانەکه‌ یان
گۆشتەکه‌ی خستە سەرناگر ۵ (فەر
مەنل و مەیل).

مَلٌ الْقَرَسِ أَوْ السُّهْمِ فِي النَّارِ: کەوانەکه‌
یان تیرەکه‌ی بە ناگر چارەسەر کرد.

مَلٌ الثَّوْبِ: یەکه‌مجار قوماشەکه‌ی دوری.
مَلٌ فُلَانِ الشَّيْئِ: فُلَانکەس لەشتەکه‌ و مەرز
بوو ۵ دلی لێی هەلەنگوت.

أَمَلَهُ وَأَمَلٌ عَلَيْهِ: زۆری داوا لێ کرد تا
و مەرزێ کرد.

أَمَلٌ الشَّيْئِ فُلَانًا: شتەکه‌ فُلَانکەسی
و مەرز کرد.

أَمَلٌ عَلَيْهِ السَّفَرُ: سەفەره‌که‌ی درێژ
بۆوه.

أَمَلٌ عَلَيْهِ الْمَلَوَانُ: شەمو و پڕۆژ
جیاوازییان زۆر بوو ئەمیان زۆر
درێژو ئەویان زۆر کورت.

أَمَلٌ الشَّيْئِ: شتەکه‌ی شی کردەوه و
نووسرایه‌وه ۵ قورئان دەرەرموئ:
﴿فَلْيَكْتُبْ وَلْيُمْلِلِ الَّذِي عَلَيْهِ الْحَقُّ﴾.

مَلَّلَ فُلَانِ الشَّيْئِ: فُلَانکەس شتەکه‌ی
ئەمدی‌ی‌او و دیو کرد.

إِمْتَلَأَ مِلَّةَ الْإِسْلَامِ: چووێ سەر نایینی
نیسلام.

تَمَلَّلَ: و مزعو حاڵی گۆرا لەم نەخۆشی
بۆ ئەو نەخۆشی و هەردەمە توشی
بەلاو چورتەمێک بوو.

تَمَلَّلَ فِي الْمَشْيِ: لەپڕۆیشتن دا پەلە‌ی
کرد.

تَمَلَّلَ اللَّحْمُ عَلَى النَّارِ: گۆشتەکه‌ لەسەر
ناگرەکه‌ هەلە‌زو دا‌به‌زی کرد.

تَمَلَّلَ مِلَّةَ الْإِسْلَامِ: چووێ سەر نایینی
نیسلام.

إِسْتَمَلَّ: جاپ‌زی کرد، و مەرزێ کرد ۵
دەگوت‌ری: (استمل به).

الْمُلُوءَةُ: بەمانا مەلە‌ل و خەمۆکی دێ.
المالُوءَةُ: کەسێک جاپ‌ز بێ.

الْمَلَالُ: خەمو و مەرزبونی‌که‌ توشی
ئادەمیزاد دەبێ لەناکامی بەردەوام

بوون لەسەر کارێکو ماندوبه‌تی و
و مەرزبونی بۆ پەیدا دەبێ.

اللُّلُ: گۆرۈنۈش نەمىدىۋاۋ نەۋ دىۋو كىردن
لەناۋ نەخۋشى و ئىش و ئازاردا ۋ
دەگۈترى: (اخذ فلاناً اللُّلُ)
خەمۇكى و بەلاۋ كارەساتى
جۆراۋ جۆر بەسەر فلان دا ھاتن ۋ
پشت ئىشە ۋ ئارمىقى تاۋ نەخۋشى ۋ
نەۋ گەرمایەى لەناۋ ئىسقىنى
جەستەدا پەيدا دەبى لەناكامى تاۋ
نەخۋشى دا.

اللُّلُ: نىشانەيەكە بەئىسقىنى پاش
گۈچكەۋەيە.

اللُّلُ: ناننى بىرژاۋى ناۋ تەندور.

اللُّلُ: جاپازىۋون ۋەرزىۋون.

اللُّلُ: كلى گەرم، خۆلەمىشى گەرم يان

پىشكۇناگر كە كىشتى لەسەر گەرم

بىكرى، يان نان و كولىرى تىدا

بىرژىندى ۋ عارمىقى تاۋ نەخۋشى ۋ

دەگۈترى: (لفلان ملة حى باطنه)

فلانكەس ئارمىقى تايەكەى ئى دەتكى

ۋ كەسىك زۆر لەھاۋەلەكانى

ۋەرزى ۋ دەگۈترى: (رجل ذو ملّة)

پىۋايىكە خەمۇك ۋ ۋەرزە.

خُبُرُ الْمَلَّة: ناننى تەندورو ئاگردان ۋ نەۋ
شتەى ناننى تىدا دەبىرژىندى.

الْمَلَّة: شەرىعت ۋ ياسا ۋ ئايىن ۋ ئايىنى

ئاسمانى كە خودا بەھۋى

پىغەمبەر مەكانىيەۋ گەياندوبەتيە

بەندەكانى ۋ ھەرمانى پىكرىدوۋن كە
بەۋ پىيازەدا بىرۋن ۋ نەۋ شەرىعتە
پەيپەۋ بىكەن بۆنەۋەى لەدونىاۋ
قىيامەت دا بەختەۋەر بن ۋ ھەروا
ناۋە بۆ خويىنبايى كۆژراۋ يان
بىرىندارگراۋ.

الْمَلَّة: دورونى جارى يەكەم ۋ نەۋ
تەختەۋ مەعدەنەى لەسەر سىسەم
لەژىر دۆشەكەۋە دادەنرى.

الْمَلُول: كەسىك زوۋ ۋەرزى.

الْمَلُول: بەمانا (الملول) دى.

الْمَلِيل: نان يان گۆشت كە دەخىرەتە

تەندورو ئاگردانەۋە بۆنەۋەى بىرژى

ۋ دەگۈترى: (أطعنا خبزاً مليلاً) ناننى

بىرژاۋى دەرخوارد دايىن.

رجلٌ مِلِيلٌ: پىۋايىكە خۆر

سوتاندوبەتى ۋ (طريق مِلِيل) پىگى

تەخت كراۋ و ئاشكرا.

الْمَلِيلَةُ: گەرمى تاۋ شتى ۋا كەلەناخى

ئىسقىن دا پەيدا دەبى ۋ تەشەنە

سەندىنى گەرمى تا لەناۋ مۇخ دا ۋ

دەگۈترى: (بفلان مليلة) فلانكەس

گەرمى تاى لەناۋ ئىسقىنى

جەستەدا ھەيە.

الْمَلُّ: (حيوان مُمَلٌّ) گىيانلەبەرىكە

ماندوگراۋە، زۆر سۈرى بوۋن ۋ

(طريق مُمَلٌّ) پىگى تەختكراۋ و

خۆشكراو و زۆرى خەلك پيدا
رۆيشتوو.

الْمَلِيْمُ: جۆره پارميهكى ولاتى ميصره
بەشتىكە لەهەزار بەشى جونەپهى
ميصرى.

مَلَمَلُ الرَّجُلُ: پياومكە خيرا رۆيى.

مَلَمَلُ فُلَانًا: فلانكەسى ئەمدىواو دىو
كرد ە دىگوترى: (مَلَمَلُ الْمَرْضُ أَوْ
اِخْبَرُ فُلَانًا) نەخۆشى يان هەوالەكە
حەجمىنى لەفلان هەلگرت و واى ئى
كرد خەوى بىزى.

تَمَلَمَلُ: لەسەر جىگای نووستن
حەجمىنى ئى هەلگىرا شەو تا
بەيانى ئەمدىواو دىوى كرد ە
دەشگوترى: (تَمَلَمَلُ الْجَالِسُ)
دانىشتووئەكە لەسەر ئەزىزى
دانىشتو هەردەمە بەلەپەكدا خۆى
بادەداو حەجمىنى ئى بىراو بەهۆى
خەم و نەخۆشپەهە هەدادانى نىه.

الْمَلَامِلُ: ولاخى خۆشپەرو و خيرا رۆ
(الْمَلَمَلُ) بەهەمان مانا دى.

الْمَلْمُولُ: كىچىك بۆ چا و رشتن ە
ئاسنىكە شتى پى دەنوسرى، يان
نەخش و شتى واى پى ئەنجام
دەدرى.

الْمَلْنَعُولِيَا: بەپراى پزىشكە كۆنەكان
نەخۆشپەهەكى عەقلىيە لەناكامى

فەسادى بىرگەرنەهەوه سەرھەلەمدا
كە ئەمىش بەهۆى زالبونى پەكەيك
لەچوار عەنصورەكە بەسەر ئەوانى
تردا دۆتە دى ە بە بىرو باوەرى
پزىشكى تازە نەخۆشپەهەكى
عەقلىيە هەندى لەدەردەكانى
تەكچونى ویزدان و زالبونى خەم و
دەپراو كەپە بەسەر مەرفەكەداو
توشبوونىهەتى بەحەلتە پەشەبىنى و
بەرجا و تارىكى: كە ئەمىش بەهۆى
تەكچونى جەستەپى و سستى
كارکردنى غەدەدە كەمەكانە.

مَلَا فُلَانٌ مَلَرًا: فلانكەس بازى دا.

أَمْلَأَ اللَّهُ الْعَيْشَ: خودا مۆلەتى داپە
زۆر بۆ ە هەروا دىگوترى: (أَمْلَى
اللَّهُ لَهُ وَأَمْلَى لَهُ فِي غَيْهِ) خودا مۆلەتى
داپە لەگومراپى دا هەشتەهە ە
(أَمْلَى عَلَيْهِ الزَّمَانُ) رۆژگارى زۆرى
بەسەردا تەپەپى و تەمەنى درىز
بوو.

أَمْلَى عَلَيْهِ الْكِتَابَ: كەتەبەكەى بۆ
خوێندەوه بۆئەوهى ئەهوىش
بىنوو سەپتەوه ە بەسەرى دا
خوێندەوه.

مَلَأَ اللَّهُ الْعَيْشَ: خودا زۆرى ژيانداو
تەمەنى درىزى پيدا.

مَلَأَ اللَّهُ حَبِيبَتَكَ: خودا ژيانەكەى

خۆشەويستەمەت درېژ بکاتهوه.

تَمَلَى عُمَرُ: تەمەنى بەخۆشى بەسەر
برد.

تَمَلَى إِخْوَانَهُ: خۆشى و لەزەمتى
لەبراكانى بىنى.

تَمَلَى العيشَ: ژيانى بۆ درېژ بۆوه.

اِسْتَمَلَأَ الكتابَ: داواى کرد كتيبهكهى
بەسەردا بخوينتەوه.

اَلْمَلَأَ: شوراو دەشتو چۆلەوانى ە
پارچەپەك لەزەمەن ە دەگوترئ:
(مَرَّ مَلَأٌ مِنَ اللَّيْلِ) بەشيك لەشەو
پۆى.

اَلْمَلَّانَ: شەو و پۆز ە پان بەيانى و
ئىواره ە دەگوترئ: (لا أَفْعَلُهُ مَا
اختلف الملوان).

اَلْمَلَأَ: چۆلەوانى بەردەلان و خراوى و
گەرمەلان.

اَلْمَلَى: خۆلى گەرم ە ماومپەك لەزەمەن.
اَلْمَلَأَ: ماوهى ژيان.

اَلْمَلَأَ: بەمانا (اَلْمَلَأَةُ) دئ ە دەگوترئ:
(اقام عنده مَلْؤَةٌ مِنَ الدَّهْرِ) ماومپەك

لەرۆژگار لای ماپەوه ە همروا وشەى
(اَلْمَلْؤَةُ) ناوه بۆ ناميرىكى پێوانەى

دانەوتلە لەولاتى مېصر باوه،
نەندازمەكەى چوارپەكە كێلەپەكە

پان سى كیلۆگرامە ە پان دوو
نوقمەو نيوه.

اَلْمَلْؤَةُ: بەمانا (اَلْمَلَأَةُ) دئ.

اَلْمَلَى: ماوهى درېژ ە قورئان دەفەرموئ:
(وَأَهْجُرْنِي مَلِيًّا) ە دەشگوترئ:

(فَضَلَ مَلِيٍّ مِنَ النَّهَارِ او اللَّيْلِ)
بەشيكى زۆرى شەو تێپەرى.

اَلْمَلِيُونُ: هەزار جار هەزار ە (ك:
ملايين).

مَنْ: بۆ چەند مانایەك دئ: (شرطية،
إستفهامية، موصولة، نكرة موصوفة).

مِنْ: حەرفى جەمە بۆ چەند مانایەك
بەكار دئ لەكتیبه نەحوپەكەكان دا
دیاریكراون.

مِنَّا الْمَلَأَ: پێستەكهى لەدەباغ هەكێشا.

اَلْمَنْيَةُ: پێست لەسەرەتای كە لەدەباغ
دەردەهێندى ە دەباغخانە.

اَلْمَنَارَةُ: مانۆرى سەربازى ە بەشيكى
عەسكەر بۆ راھێنان و تەدریب
ئەنجام دەدەن و شەر لەگەن پەكتر
دەكەن ە فێل و تەلەكە.

اَلْمَنَارُ: گێپەو سەرپۆش ە خواردنیکە
لەكوته گۆشتى هەنجندراو و برنج

لەرپخۆلەو ورگى پاككراوى نازمەل دا
خەر هەلدەدرئ و دەكوئیندرئ.

اَلْمَنْجَنِقُ: برۆانە مادەى (مَجْتَق).

اَلْمَنْجَةُ وَالْمَنْجُو: پەگەزى درەختى بەردار
لەپێرى قەزوانى، بەرمەكەى دەنكە
دەنكەپەو بەتامەو دەخوړئ و

دەگرێتە مەربا، دەگرێتە سرکه، ئەم
چۆرە درەختە لەولاتی گەرمەسێردا
دەرووی و بەردەگرێ، لەولاتی میصر
زۆرە.

الْمُنْجَمُ: بڕوانە مادە (نَجْم).

مَنْعَهُ الشَّيْءُ مَنْعاً: پێی بەخشی.

مَنْعَهُ الدَّابَّةُ: وڵاخەکی پێدا بۆئەو
ئیشی خۆی پێ بکاو دواوی بۆی
بەپێنیتەو.

مَانَعَهُ مَانِعاً وَمَانِعَةً: بەخششی دایە.

أَمْنَعَتِ النَّاقَةُ: حۆشترەکه نزیکه بەری
ببێ و زاو و زێ بکا.

مَانَعَهُ مَانِعاً وَمَانِعَةً: دیاری و
بەخششیان دا بەیەکتر.

مَانَعَتِ النَّاقَةُ: حۆشترەکه شیرێ هاتەو
دواي ئەوێ حۆشترەکان شیریان
وشکی کرد.

مَانَعَتِ الْعَيْنُ: فلانکەس بەخششی
وەرگرت.

أَمْنَعِ مَالاً: مال و سامانی پێ درا.

تَمْنَعُ الْمَالُ: مالی دەرخواودی یەکیکی
تر دا.

إِسْتَمْنَعُهُ: داوی مینحەو بەخششی ئێ
کرد

الْمِنْحَةُ: عەتاو بەخشش و وڵاخیکە،
نامێرێکە، پارچە زەویەیکە یەکیک
دەیدا بە یەکیکی تر بۆئەوێ

ماوەیهک کەلکی ئێ وەرگیرئ و دواي
بۆی بگیرێتەو.

الْمَنْسُوحُ: نازەئێکی شیر دەرە کەدرەنگ
شیری وشک بکا هاوچەشنەکانی
شیریان نەمێنئ و ئەو هەر شیر بدا.
الْمَنْيَعُ: تیرێکە لەجوار تیرەکانی قوما
کەنەقازانچ نەزەرەر هیچی لەسەر
نەنووسراو.

مَنْعَ وَمَنْعٍ: دوو وشەن دەچنە سەر نیسمی
زەمان و ئەگەر زەمانەکە زەمانی
رابردو بوو مانای (مِنْ) دەگەیهنن،
ئەگەر چۆنە سەر زەمانی حال و حازر
مانای (فِي) دەگەیهنن.

مَنْعَهُ الشَّيْءُ: شتەکی ئێ قەدەغەکرد،
نەیهیشت سودی ئێ وەرگیرئ و
دەگوترئ: (منعه من حقّه) و (مَنْعَ حقّه
منه).

مَنْعَ الْجَارِ: پەنای جیرانەکی داو دالەدی
دا.

مَنْعَ فُلَانٍ مَانِعَةً: فلانکەس بوو
بەپارێزەرو داکۆکیکەر.

مَنْعَ الشَّيْءِ: شتەکه ناوازو و فۆرس و گران
بوو.

مَانَعَهُ الشَّيْءُ: کێشە یەگەل نایەو
دەربارە شتەکە.

مَنْعَهُ كَذَا: بەمانا (مَنْعَهُ) دی.

إِمْنَعِ الشَّيْءُ: شتەکه پەیداوونی
زەحمەت بوو.

إِمْتَنَعَ عَنِ الشَّيْءِ: لهشته که کشایه وه،
وازی ئی هینا.

إِمْتَنَعَ بِالشَّيْءِ: خوئی بهشته که
پاراستو په نای بو برد.

تَمَنَّا: داکوکیان کرد.

تَمَنَّا عَنْ أَنْفُسِهِمَا: پاریزگار بیان
له خو بیان کرد.

تَمَنَعَ الشَّيْءُ: شته که یاساخ بوو.

تَمَنَعَ بِالشَّيْءِ: خوئی بهشته که پاراست،
په نای برده بهر شته که.

تَمَنَعَ عَنْهُ: لیبی ته کییه وه وازی ئی هینا.

الْمَانِعُ: پژدو چروک و دهست هوجاو و

همرشتیک بیته له مپهرو کو سپو
نه هیلی شتیک بیته دی.

الْمَنَاعَةُ: پاریزگارو په رزین لهشت،
له نه خویشی و شتی وا.

الْمَنَعَةُ: هیزو تواناو دمه لالت.

الْمَنَعَةُ: به مانا (الْمَنَعَةُ) دی.

الْمَنَاعُ: بو زیدمرویی له مانای (مَنَعَ) دی.

الْمَنُوعُ: که سیک یه کیکی تر مهنه بکا

لهشتیک و قورشان دمه رموی:
﴿وَإِذَا مَسَّ الْخَيْرُ مَنُوعًا﴾.

الْمَنِيْعُ: خاومن هیزو توانا.

مَنْ عَلَيْهِ مَنَاءٌ: نازو نیعمه تی به سهردا

رشت و دمگوتری: (مَنْ اللهُ عَلَى عِبَادِهِ) و

هه روا ناوه بو که سیک چاکه و

نیعمه ته گانی به سهر خه لک دا

بداته وه و شانازیان به سهردا بکاو به و
به چاودا دانه و دما چاکه گانی خوئی بی
به ها بکا و قورشان دمه رموی: ﴿لَا
تُبْطِلُوا صِدْقَاتِكُمْ بِالْمَنِّ وَالْأَذَى﴾.

مَنْ الشَّيْءِ: شته که که می کرد.

مَنْ الْأَمْرُ فَلَانًا: کار که فلانی ماندو کرد،
لاوازی کرد و دهگوتری: (مَنْهُ السَّفَرُ
وَمَنْهُ السَّيْرُ).

مَنْ الشَّيْءِ: شته که ی برپه وه و دهگوتری:
(مَنْ الْحَبْلُ) حبله که ی برپه وه و

دهشگوتری: (مَنْهُ الْمَرْءُ) مرد، مردن
له ناوی برد.

أَمْنُهُ الْجَهْدُ: ماندویه تی لاوازی کرد.

مَأْنُهُ: که و ته ها توچو بو نه نجامدانی
کار که ی.

مَنْتُهُ: لاوازی کرد ماندووی کرد به هوئی
سه مفرمه و.

إِمْتَنَ عَلَى فُلَانٍ: فلان که سی به منعت
به سهردا کردن نه زیهت دا.

إِمْتَنَ فُلَانًا: چووه بنج و بناوانی
فلان که س.

الْمَنْوَنُ: به هیز و نه و پهری نه وه ی لای
یه کیکی دست به که وئی و دهگوتری:

(بَلِغْتَ مُمْرُونَهُ) که ی شتمه بنج و
بناوانی نه و.

الْمَنْ: گه زو؛ ماده ی کی شیرینه هه ندی
درمخت دموی دما و یان شه و نمیکه

له ناسمانه وه دهباريته سهر درهخت و
بهردو وشك دمبيته وه دهخوري و
شيرينه ه ههروا وشه (من) ناوه بو
ناميريكي پيوانه ي دانه ويته وه
خورماو شتي وا نه ندازه كه ي دوو
پيتلي به غدا ديه ه پيتليش دوانزه
نوقيه يه.

المئة: هيزو توانا ه دمگوتري: (ليس
لقلبه مئة).

المئة: چاكه و پياومتي و نيعمهت ه زور
باسكردني پياومتي و چاكه و
منه تنان به سهر خه لك دا تا
بايه خي نه ميئن و پوج بي و مكوو
گوتراوه: (المئة تهدم الصنيعة)
منه تنان پياومتي و چاكه پوج
دمكاته وه.

المئان: كه سيك شانازي بكا به سهر نه وه
كه سانه دا كه پياومتيان له گه ل دهكا
تا پياومتيه كه ي پوج دمبي و بايه خي
ناميئن ه زور به خشنده و دلقراوان ه
ناويكه له ناوه جوانه كانى خوداي
گه و ره.

المئون: كه سيك زوري گه زو هه بي ه
نافرمتيك مي رده كه ي له بهر خاتري
سامانداري ماره ي كردي و هه ميشه
شانازي به سهر مي رده كه ي دا بكاو
به مال و ساماني بنازي ه رۆزگار و
زهمانه ه مردن.

النين: زمعيضو لاواز ه دمگوتري: (جل
نين) جه بلي لاواز ه (ثوب نين)
قوماشي ته نكو شاش و لاواز ه
تهپ و توزي كه م و پچر پچر.
مناه بكذا منوا: بهو شته وه توشي
به لا بو و بهو شته به تافي كرايه وه.
منا فلانا: فلانكه سي به تافي كرده وه.

النا: پيومي ركي كونه له رۆزگاري كو
دا شتي بي پيوراوه يان پي
كيشراوه.

مني الله الامر منيا: خودا كاره كه ي
برپارداوه، مه زنده ي كر دوه ه
دمگوتري: (مني الله لك الخير) خودا
خيرو چاكهت بو دمه سته بهر بكا.
مني الله فلانا بكذا: خودا فلانكه سي بهو
شته به تافي كرده وه.

مني لكذا: كومه كي بي كرا بو نه وشته.
مني بكذا: بهو شته به تافي كرايه وه.

أمني الحاج: حاجي هاته مينا.
أمني الرجل: پياوه كه تو ماوي هاته وه.
أمني النطفة: دلۆبه مه ني خسته ناو
مندالداني نافرمته كه وه ه قورنان
دهمه رموي: ﴿مِنْ نُّطْفَةٍ إِذَا مُمْتِ﴾.
أمني الدماء: خويئي رۆزاند ه خويئي
رشت.

ماناه: پاداشتي دايه وه.
ماني الرفيق: نۆبه ي له گه ل هاوه له كه ي

کرد له سواربوونی و لاخو شتی وادا.
 مَنَى الرَّجُلُ الشَّيْءَ بِالشَّيْءِ: وای له
 بیاوکه کرد ناواته خوازی شته که
 بی.
 تَمَنَّى الشَّيْءَ: شته که ی خوشویستو
 چه زی نی بوو بۆ نه ویی.
 تَمَنَّى الْحَدِيثَ: چه دیسه که ی هه لبه ست.
 اِمْتَنَى الْحَاجُّ: حاجی دابه زییه ساری
 مینا.
 الْأَمْنِيَّةُ: چه زو نارم زو و داواخوازی.
 مَنَى: شارو چکه به که له نزیك مه که
 حاجیه کان له سی رۆژمی جه زنی
 قوربان دا له وی دهمینه وه.
 الْمَتَى: مردن ه نه ندازمو چه ندیه ت ه
 دمگوتری: (هو مَتَى عِنَى مِيل) نه و
 له منمه وه نه ندازمی میلک دووره.
 الْمُنْيَةُ: به مانا (الْأَمْنِيَّةُ) دئ ه (ك):
 مَنَى (مَنَى) به.
 الْمُنْيَةُ: تۆماوی نی رینه.
 الْمُنْيَةُ: مهرگ ه (ك: منایا).
 مَهْ: نیسمی فیعل نه مره ه واته وازیینه،
 نه و شته مه که.
 مَهَجَ فُلَانٌ مَهْجاً: فلانکهس چاکبۆوه،
 هاته وه سهر حاله تی سروشتی خو ی و
 تهر و تازمی نی دیارکه وته وه.
 مَهَجَ الرَّكْدُ أُمَّهُ: منداله که شیر دایکی
 خو ی مزی.

اَمْتَهَجَ فُلَانٌ: فلانکهس گیانی کی شرا.
 الْأَمْتَهَجُ: شیر ی پالقمه و خالص و ناوی
 تیکه ل نه کراو ه به زی ته نک و که م.
 الْأَمْتَهَجُ: شیر یك: که تامی نه گۆرایی.
 الْمُهْجَةُ: خوینی دل ه گیان ه دمگوتری:
 (خَرَجْتُ مُهْجَتَهُ وَبَذَلْتُ لَهُ مُهْجَتِي) ه
 هه روا ناوه بۆ پالقمه و کاکله ی
 هه موو شتیك.
 مَهَّدَ الْفِرَاشَ مَهْدًا: فهرشه که ی راختو
 چوو ه سهری، پیی لینا.
 مَهَّدَ لِنَفْسِهِ خَيْرًا: خیر و خو ش بۆ خو ی
 ناماده کرد.
 مَهَّدَ الْفِرَاشَ: به مانا (مَهْدَةٌ) دئ.
 مَهَّدَ الْأَمْرَ: کارمه که ی ئاسان کرد.
 اِمْتَهَّدَ السَّنَامُ: دوگه که له لای سه رویه وه
 پان بۆوه.
 اِمْتَهَّدَ لِنَفْسِهِ: ئیشی بۆ خو ی کرد.
 اِمْتَهَّدَ الْحَيْرَ: خیر و بی ر ی بۆ خو ی
 دهسته بهر کرد.
 مَا اِمْتَهَّدَ فُلَانٌ عِنْدِي مَهْدًا ذَاكَ:
 فلانکهس هۆکاریکی نه خسته رو بۆ
 جیه جی کردنی پیویستیاتی.
 تَمَهَّدَ لَهُ الْأَمْرُ: کارمه که ی بۆ ئاسان بوو ه
 دمگوتری: (تَمَهَّدَتْ لَهُ عِنْدِي حَالُ
 لَطِيفَةٍ) لای من بۆنه و وزعو حالی
 باش گونجا.
 تَمَهَّدَ الرَّجُلُ: بیاوکه دهستی لی ی
 گیر بوو.

اِسْتَمَهْدُ فَرَاشًا: همرشی پراخت.

المِهَادُ: جینگه خه و هه سانه وه
زموى چال و تهخت ه بنكى دمرياو
بنكى پرويار.

المَهْدُ: لانكهى منداڤ، جُولانه شوينى
تايبه تى نوستنى منداڤى ساوا ه
زموى تهخت و نهرمه لان ه (ك):
مُهِد).

المَهْدَةُ مِنَ الْأَرْضِ: زهويپهك دمشت و نزم
بى ه (ك): مُهْد).

المَهْدُ: شتى تهخت كراو و پيڅخراو ه
(ماء مُمَهْد) ناوى شله تين.

مَهَرُ الْمَرْأَةِ مَهْرًا: مارمى بۆ ژنه كه دانا ه
مارمى پيدا.

مَهَرُ الشَّيْءِ فِيهِ وَبِهِ مَهْرًا: شتهكهى
تونندو تۆڤ كرد، له شتهكه دا كارامه و
دهست پهنگين بوو ه دهگوتري: (مَهَرٌ فِي
الْعِلْمِ) له زانبارى دا پيشكه وتوو بوو.
أَمَهَرُ الْفَرَسِ: ماينه كه جوانووى
دواكهوت ه (فَهِيَ مُنَهَر).

أَمَهَرُ الْمَرْأَةِ: مارمى بۆ ژنه كه ديارى
كرد ه يان مارمى پيدا.

مَهَرُ الرَّجُلِ: پياومكه جوانوه ماينيكى
بوخووى هه لَبْزارد يان جاشه
كه ريكي بوخووى دانا.

تَمَهَّرَ: مهلهى كرد.

تَمَهَّرَ فِي كَذَا: لهو شتهدا دهست پهنگين

بوو ه (فَهُوَ مُتَمَهَّر).

الْمَهْرُ: مارمى ئافرومت ه (ك): مهر و
مهورة).

الْمَهْرُ: جوانوه ماين يان جاشولكه
له سهرمتاي لهدايك يونيان دا ه (ك):
أَمَهَارٌ وَمِهَارٌ ه كالهكه مارانه ه
تۆوى كالهكه مارانه.

الْمَهْرُ: شيو و دۆلى پهراسو كه
بهقهفه زى سنگه وه دهلكين.

الْمَهْرِيَّةُ: (اِبِل مَهْرِيَّة) حوشترى پهسهنى
هۆزى مهههره كورپى جهيدان ه
(ك): مَهَارِي).

الْمِهْرِيَّةُ: ئافره تيك مارمى زۆر بى
(گران مارمى بى).

الْمِهْرَجَانُ: فيستيفال، ئاههنگى
جهماومرى ه وشهيهكى فارسىيه
تهعريب كراوه پيڅ هاتوو له دوو
وشه: (مَهْر) واته: خۆر ه (جان)
واته: گيان بهبۆنهى نيشتمانى و
نهته و ميو شتى وا سازدهگرئ و مكوو
(ميهره جاني نهوورۆن).

الْمَهْرَقُ: سهحيفه و لاپهرمى بهلگه تيدا
نووسين.

مَهَرَةٌ مَهْرًا: پالى پتوه نا.

مَهَقٌ مَهَقًا: پهنگى سپى زۆر سپى خالص،
نهم جوړه پهنگه بۆ ئادهميزاد پهسهند
نيه ه (فَهُوَ أَمَهَقٌ وَهِيَ مَهَقَاء) ه (ك):
مُهَق).

مَهَقَّ الْعَيْنُ: چاوی سهوز بوو.

تَمَهَّقَ الشَّرَابَ: شهربابه‌گهی سات دواي
سات خواردموه.

مَهَكَ الشَّيْءُ مَهْكَاً: شته‌گهی هاپړی ۵
سفتی کرد.

مَهَكْتُ السُّنَمَ: تیرم‌گم تاشی.

مَهَكَ فِي الْمَشْيِ: له‌رؤیشتن دا په‌له‌ی کرد.

مَهَكَ صَلْبُهُ مَهْكَاً: پشتی زه‌عیفو لاواز
بوو.

مَهَكَ الشَّيْءُ: شته‌گهی زور هاپړی،
پلېشانندیپوه.

تَمَاهَكُوا: لِيَكْ خُشَان، گه‌وتنه
چه‌مېرمو خو چه‌سپاندن.

مَهَلَّ فِي فِعْلِهِ مَهْلاً: به‌هېواشی دهستی بو
بردو په‌له‌ی لې نه‌کرد.

أَمَهَلَهُ: مؤلّمتی دا ۵ په‌له‌ی لې نه‌کرد.

مَهَلَّهُ: دواي خستو مؤلّمتی دا ۵ پټی
گوت له‌سهره‌خوږبه.

تَمَهَّلَ فِي عَمَلِهِ: له‌نیش‌ه‌کیدا
له‌سهره‌خوږبوو.

اسْتَمَهَلَهُ: چاومروانی کرد مؤلّمتی دایه.

الْمَهْلُ: له‌سهره‌خوږی و مؤلّمت پېندان ۵
ده‌لټی: (مَهْلاً بِأَفْلَان) هلاک‌ه‌س

له‌سهره‌خوږبه په‌له‌ه مه‌گه ۵
ده‌شگوتړی: (مَا مَهْلٌ وَاللّٰهُ بِغَنِيَةٍ عَنْكَ

شَيْئاً) به‌خودا له‌سهره‌خوږی دادت

نادا.

الْمَهْلُ: به‌مانا (الْمَهْلُ) دی ۵ پېشکه‌وتن

له‌بواړی پېشکه‌وتن و خپرو خوځشی

دا ۵ پټنومایو و پلان دانان بو نیش

پیش دهست پټکردنی.

الْمَهْلُ: مه‌عدمنی تواوه ۵ ومکوو زیو،

ناسن، مس، زېړ ۵ هه‌ترانی گم ۵

گه‌فو ورموغه‌نی زه‌یت ۵ کیم و

زوخواو.

الْمَهْلَةُ: هېواشی و له‌سهره‌خوږی ۵

ده‌گوتړی: (خَذَ الْمَهْلَةُ فِي أَمْرِكَ) ۵

هه‌روا ده‌گوتړی: (أَخَذَ عَلَيْهِ الْمَهْلَةَ)

له‌باری نه‌ده‌بوه یان له‌باری

ته‌مه‌نه‌وه لټی پیش که‌وت ۵ هه‌روا

وشی (الْمَهْلَةُ) ناوه بو پشکوۍ ناگر

له‌ناو خوځله‌میښ دا.

الْمَهْلَةُ: کیم و زوخواۍ مردو.

مَهْمَا: نیسمی شهرته و دوو فیهل

مه‌جزوم دمکا ۵ واده‌بی مانای

نیستفهام ده‌گه‌یه‌نی.

مَهْمَةٌ فَلَاناً وَبِهَ: به‌فلاک‌ه‌سی گوت (مَهْ

مَهْ) وازبېنه ۵ لټی توپم‌وو دمری

کرد.

تَمَهْمَةٌ عَنِ الشَّيْءِ: وازی له‌شته‌که هینا.

الْمَهْمَةُ: سارای پان و پور ۵ ولاتی

سوته‌مېرو ۵ (ك: مَهَامَةٌ).

مَهْنُ الرَّجُلُ مَهْنًا وَمَهْنَةً وَمِهْنَةً: له‌بواړی

تایبه‌تی خوۍ دا کاری کرد.

- مَهَنَ فُلَانًا: فلانكەسى ماندو كرد.
- مَهَنَ الثَّوْبَ: قوماشى كۆن كرد، بى نرخى كرد.
- مَهَنَ مَهَانَةً: لاواز بوو.
- أَمْنَهُ: لاوازى كرد ۵ بهكارى هينا.
- إِمْتَهَنَ: پيشه‌ى بۆخۆى پهيدا كرد ۵ دهگوترى: (إِمْتَهَنَ الْحَيَاكَةَ) جۆلايى كرده پيشه‌ى خۆى.
- إِمْتَهَنَ الشَّيْءَ: شته‌كه‌ى بى نرخ كرد.
- الْمِهْنَةُ: كاروپيشه ۵ پيشه‌و كارپك پيوستى به دهست پهنگينى هه‌بى و پيوستى به نه‌زمون و مومارسه هه‌بى.
- مَهَا الْإِبِلَ: له‌گه‌ل حوشتره‌كه‌دا له‌سه‌ره‌خۆ بوو.
- مَهُو السَّائِلُ مَهَاوَةً: شله‌مه‌نيه‌كه زۆر شل بوو ناوى زۆر بوو ۵ دهگوترى: (مَهُو اللَّبَنُ وَالسَّمْنُ).
- مَهَى الشَّفْرَةَ مَهْيًا: كيرده‌كه‌ى تيز كرد شفره‌كه‌ى ته‌نك كرد.
- مَهَى الشَّيْءَ: شته‌كه‌ى به‌زېږو زيو ږوكه‌ش كرد.
- أَمْنَى الشَّرَابَ: ناوى شله‌مه‌نيه‌كه‌ى زۆر كرد.
- أَمْنَى الْقَبْرَ: ناوى زۆرى كرده ناو مه‌نجه‌له‌كه‌وه.
- أَمْنَى الْحَدِيدَ: ئاسنه‌كه‌ى ئاودا.
- أَمْنَى الشَّفْرَةَ: شفره‌كه‌ى ته‌نك كرد ۵ تيزى كرد.
- إِسْتَمْنَى الْقَوْمَ: خه‌لكه‌كه سه‌مى دوزمانيان درداو تېكيان شكاندن.
- إِسْتَمْنَى الْفَرَسَ: تا توانى ولاخه به‌رزمه‌كه‌ى هه‌لېنگ داو نه‌و په‌رى تواناى غاردانى به‌كاره‌ينا.
- الْمَهَاءُ: گاكپوى ۵ مانگا كپوى ۵ خۆر ۵ بلور ۵ (ك: مَهَا وَمَهَوَات).
- الْمَهْوُ: مروارى ۵ بلور ۵ ته‌رزه ۵ ماستاوى پون ۵ قوماشى ته‌نك و شاش ۵ شمشيرى ته‌نك.
- مَهِيمٌ: وشه‌يه‌كى پرسياره واته: حال و ومزعت چۆنه؟ كاروبارت چيه؟
- مَاءَ الْقَطْ مَوًّا: پشيله‌كه مياواندى.
- الْمَوَاءُ: دنگى پشيله.
- مَاتَ الْحَيُّ مَوْتًا: زيندووومكه گيانى له‌دهست دا.
- مَاتَ الشَّيْءُ: شته‌كه خپ بوو جوله‌ى نه‌ما.
- مَاتَ الرِّيحُ: ږشه‌باكه كهوت، نه‌ما ۵ ومستاپه‌وه.
- مَاتَ النَّارُ: ئاگره‌كه كوژاپه‌وه.
- مَاتَ الطَّرِيقُ: ږېنگاكه كوږر بۆوه كه‌س پييدا نه‌ږوئى.
- مَاتَ فُلَانٌ: فلانكەس خه‌وى ئى كهوت و غه‌رقى خه‌و بوو.

مَاتَتِ الْأَرْضُ مَوَاتًا: زموییه که ویران	الْمَوَاتُ: مردن.
بُوو ناورمدانی و دانیشتوانی تیدا	الْمَوَاتُ: شتیک بی گیان بی، ویران بی ۵
نهما.	زموییه کشت و کالی تیدا نه کړئ و
أَمَاتَ فُلَانٌ: فلانکس مندا له که ی مرد.	ناوهمدان کرابیت هوه و نه بوو بیت ه
أَمَاتَ الْقَوْمُ: خه لکه که نه خو شی که و ته	ملکی که س.
ناو نازده کانیانه وه زوړیان ئی	الْمَوَاتُ: مردن و هه وتان که بکه ویت ه ناو
هه وتان.	نازه له وه.
أَمَاتَ فُلَانًا: فلانکسی هه لاجو کرد	الْمَوْتُ: مردن ۵ پیچه وانه ی ژبان.
هه وتان دی.	الْمَوْتَانُ: پیچه وانه ی (الْحَيَوَانُ) ۵
مَوَاتٍ صَاحِبُهُ: هاو له که ی هه لئا بو خو	دمگوتری: (إِشْرَ مِنَ الْمَوْتَانِ وَلَا تَشْرَ
پاگری و پشو دریژی.	من الدواب) خانو و زهوی بکړه و
مَوْتَتِ الدُّوَابُ: مردار هومبوون و هه وتان	نازه ل مه کړه.
له ناو نازده له کان دا پهری سهند.	الْمَوْتَانُ: ثافات و له ناو چونیکه توو شی
مَوْتًا فُلَانًا: فلانکسی مراند.	نازه ل دمیج ۵ (رجل مروتان الفزاد)
تَمَوَّتَ: خو ی به مردو نیشان دا ۵	پیاو یکی گیل و که ودمنه.
(خو ی به مردو خست) ۵ خو ی	المیت: که سیک گیانی له دمست دابی.
به خودا پهرست و دنیا نه ویست و	المیت: به مانا (الْمَيْتُ) دئ ۵ شتیک
به رزو و خاوهن عیبادت خسته	له حوکی مردودا بی ۵ (ك: أموات،
به رجاوی خه لک.	و موتی).
إِسْتَمَاتَ: ناو ته خوازی مردن بوو ۵	الْمَيْتَةُ: مندار هومبوو (مردار هومبوو) ۵
له پیناو به دمه سته پینانی وسته کانی	یان نازه لیک به شیوه ی ناشه رع ی
هه موو هه ول و تمه لایه کی خسته	گیانی دمر جوو بی.
گمړ ۵ خو ی به و یقار و له سهر خو و	الْمَيْتَةُ: حال و و مزعی که له شیوه کانی
هیدی رموشت له هه لهم داو واپس	مردن ۵ دمگوتری: (مات فلان میتة
نه بوو.	رضیة) فلانکس به شیوه یه کی
إِسْتَمَاتَ لِلْأَمْرِ: بو کارم که ی که و ته	پیاو نه و باش کوچی دواپی کرد.
قسه کردن و نه ی برپه وه.	مَاتَ الشَّيْءُ مَوْتًا وَمَوْتَانًا: به دمه سته خو ی

هَارَ السَّائِلُ عَلَى وَجْهِ الْأَرْضِ: شلهمه نيه که
به سهر زموی دا کهوته جمو جۆل و
هاتو جۆ.

هَارَ الْبَحْرُ: دمربا کهوته جمو جۆل و
جۆش و خرۆش.

هَارَ فُلَانٍ: فلانکس کهوته هاتو جۆ و
به له پهل.

هَارَ التَّرَابُ: گل و خۆله که بوو به ته پ و
تۆزو کهوته حهوا.

هَارَ السِّنَانِ فِي الْمَطْعُونِ: سهره رېمبو سهره
شمشیرمکان له جهستهی برینداره که دا
جیگۆرکییان کرد.

مَارَتِ الرِّيحُ التَّرَابَ: ره شهباکه گلکهی
کرده ته پ و تۆزو خستهی حهوا.

أَمَارَتِ الرِّيحُ التَّرَابَ: ره شهباکه گلکهی
به رز کردهو به حهوا.

أَمَارَ الدَّمُ: خوینی ره وان کرد.
أَمَارَ الدُّهْنِ عَلَى رَأْسِهِ: رۆنی له سهر
ههئسو

أَمَارَ لِسَانٍ فِي الْمَطْعُونِ: سهره نيزه و
سهره رېمبهکان له جهستهی
برینداره که دا جیگۆرکییان کرد.

أَمَارَ الصَّوْفِ أَوْ الْوَبَرِ: خوریه که یان
کولکه کهی رنیه و ههئ کهند.

تَمَوَّرَ الشَّيْئُ: شته که کهوته جمو
جۆل و ههئ بهزو دابهز.

تَمَوَّرَ الرَّجُلُ: پیاو که به پهل هاتو
چوو.

شته کهی هیناو برد تابه ته و او
پیکهاتهکانی لیک بوونه و.

مَاتَ فِي الْمَاءِ: شته کهی له ناو که دا
توانده و، تیکه لاوی ناوی کرد.
إِنَّمَاتُ الشَّيْءِ فِي الْمَاءِ: شته که تیکه لاوی
ناو بوو توایه و.

مَاجَ الْبَحْرُ مَوْجاً وَمَوْجَاناً: دمربا که کهوته
جنبوش و شه پۆلهکانی تیکیهانه و
هاویشته دهگوتری: (ماج القرم)
خه لکه که کاروباریان شیوا ههروا
دهگوتری: (ماج الناس في الفتنة).

تَمَوَّجَ الْبَحْرُ: به مانا (ماج) دی.
الْمَوْجُ: شه پۆل ه شه پۆل دمربا ه (ک:
أمواج).

الْمَرْجَةُ: شه پۆلیک ه (موجة البرد)
سهرمای زۆر.

الْمِزْجُ: (کیموگراف) نامی ریکه بو
تۆمارکردنی جمو جۆلی ههناو و
رپخۆله و نهو شتانه.

الْمَازُ: رهوشت جوان ه قسه خووش،
دمرونپاک.

الْمَاضِي: ههنگوینی چاک ه چه کیلک
هه مووی له ناسن دروست کرابه ه
وهکوو شمشیر و زری و کلاو، خوزه.

الْمَاضِيَّةُ: زری نهر و سوک ه شهراب.

مَارَ الشَّيْءُ مَوْرًا: شته که کهوته جمو
جۆل و پاله په ستۆ.

تَمَوَّرَ الْوَيْبُ وَغَمَهُ عَنِ الدَّابَّةِ: کولکه که بهری داو که و ته خوار.

الْمَوْرُ: تَیْگَرُو تَیْگوشیوی و شله زان ۵

شه پوولی ناو ۵ شتی نهرمو نیان ۵

رَیْگای خۆشکراو و تهختکراو.

المَوْرُ: تهپو تَوْزی هه لَچو بهحه وادا ۵

دمگوتری: (جاءت الريح بالمرور)

رَهْشَبا تهپو تَوْزی هَیْنا ۵ (وریاخ

مور) رَهْشَبا بهی که تهپو تَوْز

به رپا که ره .

المَوَارِءُ: (ريح مَوَارَة): رَهْشَبا بهی که تهپو

تَوْز هه لَکه ره ۵ (دابة مَوَارَة الید)

ولاخیکی خۆش پَویه.

المَوْرُ: گیایه کی ز به لاج و گهوره به

له ولاتی گهرمه سیردا دهر و پَندری بۆ

سود و مرگرتن له بهر که که بریتیه

له مَوْر.

المَوَارِءُ: مَوْر هروش.

الماس: برونه مادهی (الاماس).

الموسى: گوێزان تهراش ۵ نامیریکه

موی پَی دمتاشری.

الموسيقى: وشه بهی کی پۆنانیه به هه موو

لیزانى و کارامایی له بواری ژهنینی

مؤسیقادا دمگوتری.

الموسيقى: مؤسیقار نهو که سهی

له پَیری مؤسیقاژهنانه.

الموسيقار: که سَیْک پَیشهی ژهنی

مؤسیقا بی.

ماشى كَرَمُهُ مَوْشاً: جاریکی تر دواى

هه لپاچین و برپینی پَری میوه گان

پَیان داچوه وه هه ندی توله ی ترئ لی

برپین.

الماشى: کالای که م نرخ و بی که لکی

ناو مال ۵ جوړه پوه کی که له پوه کی

(القرنية) دهنکیکی سهوزی خری

بچوکی هه به له ولاتی شامو

هیندوستان دهری.

ماصى الثوب وغره موصاً: قوماشه که ی

به هیواشی ششت.

ماصى فاهُ ار أسنانه بالسواك: دهمو

ددانه کانی به سیواک ششت.

ماصى الشئى: شته که ی به دست شیل.

مَوْصى ثيابہ: کراسه که ی شت و پاکی

کرده وه.

المواصاة: غه ساله ی جل شتن.

ماق الرجل موقاً ومواقاً: بیا وه که گیل و

نه حمه ق بوو.

تماوق: گیلایه تی کرد.

المائق: گیل ۵ گرینوک ۵ خۆنه گرو

ورهنزم.

الموق: نه حمه قی و گیل و نه هام ۵

گیلنه ی چاو ۵ میروی بالدار.

الموقان: خوفیکی نه ستووره له سه ر

خوف له پَی دهری.

مالَ مَوْلًا و مَوْلًا: مال و سامانی زور بوو.
مالَ فُلانًا: مال و سامانی پيدا.

مَوْلَه: پيوستيايې بؤ دابین کرد ه
دمگوترئ: (مَوْلَ فُلانًا) ه (مَوْلَ الْعَمَل).

تَمَوَّلَ: مالی گه شهی کرد، دموله مهنده بوو.

تَمَوَّلَ مَالًا: مال و سامانی پهزمه نده کرد.

المال: هه رشتیک بکړته مال و سامان به مال حسیب بکړئ جا کالای بازارگانی یان زهوی و زاره یان پارهو شتی وایان نازهل و کانو کانزایی.

المَوَّل: که سیک مال خه رج بکا له کاریک دا ه باجو گومرک دهر.

المِئَل: که سیک خاوهنی مال و سامانی زور بی.

المِئَلَة: میینهی خاوهن مال.
المَوْماء: دهشتی کاکی به کاکی ه پان و پور.

المَوْماء: به مانا (المَوْماء) دی.

الموميا: جهستهی مؤمیا کراو له گوره کونه کانی ولاتی میصرو شوینی تردا.

مائَه مَوْنًا: بزړوی نهوی خسته سهرشانی خوی ه دمگوترئ: (مان الرجل اهلًا) پیاوه که بزړوی بؤ

مال و مندالی خوی دابین کرد ه
بزړوی زوری پهزمه نده کرد.

التموين: یاسایه که دمولهت دایدنئ بؤ دابینکردنی بزړو بؤ هاوالاتیانی له بری کاتو زوروهی تایبه تی.

المؤنة: بزړو ه نهو بزړوهی پهزمه نده دمکړئ.

ماهت البشر موهًا ومزوها: بیره که ناوهمه کی دهرکه وت.

ماهت السفينة: که شتی که ناوی تیچو.
ماه فُلانًا مَوْمًا: ناوی دا به فلان بیخواته وه.

ماه الشئ بالشئ: شته که ی تیکه لاو به یه ک کردن.

ماه فلان في كلامه: فلانکه س قسه ی تیکه ل و پیکه ل کردن.

أماهت الأرض: زهوی به که ناوی زور بوو ه دمگوترئ: (أماه من يحفر) هه روا دمگوترئ: (حَفَرَ فاماه) و (حَفَرَ برة حتى أماهها).

أماه الشئ بالشئ: شته که ی تیکه ل به شته که ی تر کرد.

أماه فُلانًا و غیه: ناوی دا به فلانکه س.
أماه الحوض و نحوه: ناوی له حه وزمه که دا کؤ کرده وه.

مَوْمَة الموضع: شوینه که ناوی تیدا پهیدا بوو.

مَوَّ السَّمَاءُ: ناسمان ناوی زۆری باراند.	بهسه رجوو.
مَرَّةُ الشَّيْءِ: شتهكهی بهزێرو زیو	الماءُ: بهمانا (الماءُ) دئ ۵ دهشگوترئ:
پوكهش کرد.	(رجل ماءُ الفؤاد) پیاوێكه
مَوَّ الحَقِّ: حهقی تێكهلاوی بهتال کرد	ترسنۆك و ورمزمه.
۵ دهگوترئ: (مَوَّ الحديث) قسهكهی	الماهیة: (ماهیة الشَّيْءِ) كروکی شت و
پازاندموه حهق و بهتالی تێكهلاو	حهقیقهتی شت ۵ مانگانه، موچهی
بهیهك کرد.	مانگانه.
مَوَّ عَلَيْهِ اُخْبِرَ: ههوالهكهی ئی چهواشه	الماروة: ناوێنه ۵ مانگای سپی ڕهنگ.
کرد ۵ پێچهوانهی پرسسیارهكه	المَوَّ: پوكهشكراو بهزێر یان بهزیو ۵
وهلامی دایهوه.	شتی پوكهشكراو به بهتال ۵
تَمَوَّ: بۆ موتاومعهی (مَوَّ) دئ.	جوانكراو و پازێندراوه ۵ چاو
تَمَوَّ الثَّمَرُ: میوهكه ناوی تی جزاو	كهپارچه پێستیکی تێدابوو
كهیی و گاتی چینی هات.	نههتێ بیهینی.
الماءُ: ئاو ۵ شلهمهیهکی گرنكه بۆ	المَوَّ: ڕهونهق و گهشهی دهم و چاو ۵
ژیان و بهبێ ئهو ژیان نابێ	دهگوترئ: (كلام عَلَيْهِ مَوَّه)
كۆلهكهی ژيانه لهسهه زهوی	قسهیهکی پازێندراوو جوانكراوه ۵
لهبهیهك گهیشتنی هايدروچین و	(فلان موهة اهل بيته) فلانكس
ئوكسجین پهیدا دهبێ ۵ ئاو بۆ خۆی	قسهخۆشی ناو مال و مندالیهتی.
بێ ڕهنگ و بێ بۆن و بێ تامه ۵ ئاو	المِيَهَةُ: (بئر مِيَهَة) بیریكه ناوی زۆره.
چهند جۆریکی ههیه: (ئاوی	مات الارض مِيَشًا: زهوییهكه نهروم
شیرین، ئاوی سوێر، ئاوی كانزایی،	تهخت بوو ۵ (فهي مِيَشَاء).
ئاوی موفهتەر، ئاوی گۆل كهبههوی	ماث الشَّيْءِ: شتهكهی تواندموه.
نامیریكهوه بهناوهچۆری ههلی	مِيَث الشَّيْءِ: بهمانا (مائه) دئ.
لهگۆله تهرمکان ئاو دهمدهیئندری)	مِيَث فلاناً: فلانكسسی زهلیل و
۵ دهشگوترئ: (ما احسن ماء وجهه)	ژێردهسته کرد.
ڕهونهق و گهشهی ڕوخساری چهند	مِيَث الدهرُ فلاناً: ڕۆژگار فلانكسسی
جوانه ۵ (ذهب ماء شاباه) گهشهو	قال کرد.
نیشتاتی سههردهمی گهنجی	

تَمِثَّ فُلَانٌ: فلانکەس زەلیل و لەش
شیواو بوو.

تَمِثَّتِ الْأَرْضُ: زەوییهکە ناودراو نەرم
بوو و فێک بوو.

الْمِثَاءُ: (أرض ميثاء) زەوییهکی نەرم و
تەخت و خۆشکراوه ە تەپۆلکە
باش و بەبێت ە (ك: ميث).

الْمِثُّ: نەرم ە (رجلٌ مِثُّ القلب)
پیاویکی دڵنەرمە ە (عیش مِثُّ)
ژیانی ئاسان.

مَاحٌ فِي مَشِيَّتِهِ مَيْحاً وَمِيحُوحة: لەرۆیشتن
دا لارو لەنجەیی کردو خۆی یادا.

مَاحٌ مَيْحاً: جووه خوار بۆ بنکی بیرەکە
بۆئەوهی دۆلجەکەیی پڕبکا لەناو
چونکە ناوی کەمی تێدا بوو ە (فهر
مائج) ە دگوتری: (ماح الماء و ماح
أصحابه) ناوی دەرھینا، ناوی بۆ
ھاوئەکانی ھەئینجا.

مَاحَتِ الرِّيحُ الشَّجَرَةَ: ڕەشەباکە
دەرختەکەیی ڕازاند.

مَاحٌ فَلَاناً مَيْحاً: بەخششی دا
بەفلانکەس.

إِمْتَاحٌ: ئاوی ھەئینجا.

إِمْتَاحٌ فَلَاناً: ھاتە لای فلانکەس داوی
بەخششی ئی دەکا.

إِمْتَاحَتِ الشَّمْسُ أَوْ الْعَمَلُ فَلَاناً: خۆر
یان ئیشکردن و ماندوبوون عەرمقی

لەجەستەیی فلانکەس دەرھینا.

تَمَاحِ الْفُصْنُ: لەدەرختەکە ڕەشەبا
ھەژاندی.

تَمَاحِ الْمَاشِي: رۆیشتووھەکە لەرۆیشتنی
دا لارو لەنجەیی کرد.

تَمَاحِ السَّكْرَانُ: سەرخۆشەکە لارەلاری
بوو خوارو خێج پۆیی.

تَمَاحٌ: بەمانا (تَمَاحِ) دئی.
إِسْتَمَاحَهُ: داوی ئی کرد کە بەخششی

بداتی یان تکاری بۆ بکا.

الْمَاحُ: زەردینەیی ھێلکە ە سەپینەیی
ھێلکە توێکلی ھێلکە.

الْمَيْحُ: رۆیشتنی مرواوانە.

مَادَ الشَّيْءُ مِيداً وَمِيدَاناً: شتەکە کەوتە
جەم و جۆل و پەلەکوتە.

مَادَ الْفُصْنُ: لەدەرختەکە ھەژا ە ڕاژا.

مَادَ فُلَانٌ: فلانکەس سوپی داو لارو
لەنجەیی کرد ە توشی سەر سوپان و

سەر ئی تیکچون بوو بەھۆی
سەرخۆشی یان رۆیشتن بەناو دەریادا.

مَادَتِ بِهِ الْأَرْضُ: زەوی لەبەرچاوی
خولایەوھە وای دی کەزەوی

کەوتۆتە شلەژان و ھەئخولان.

مَادَ السَّرَابُ: تراویلکەکە شەپۆلی داو
لەبەرچاو کەوتە جۆنبوش.

أَمَادَةٌ: بەخششی پێدا.

إِمْتَادَةٌ: داوی ئی کرد بەخششی پێ بدا.

المائدة: سفره‌ی نانخواردن، میزی
نانخواردن ۵ (ک: موائد).

المُتَاد: داواکاری به‌خشش ۵ داوالیکراو
بۆ به‌خشش.

مَيْد: ده‌گوتری: (فعلته مَيْدَ ذَلِكَ) نه‌وه‌م

له‌بهر نه‌وه‌م کرد ۵ وشه‌ی (مَيْد)

لَوْغَه‌تِيْكه له (مَيْد) ۵ پیغه‌مبهر (د.خ)

دمه‌فرموی: (أنا أفصح العرب مَيْدَ أُنِي

من قريش).

مَيْدِي: به‌مانا به‌رام‌بهر دئ ۵

ده‌گوتری: (داری بِمَيْدِي داره)

خانوم‌که‌م به‌رام‌بهر خانوم‌که‌یه‌تی.

مَيْدَاءُ الشَّيْئِ: نه‌وپه‌ری شتو

نه‌ندازه‌ی شته‌که ۵ ده‌گوتری: (لم أدرِ

مامیداء ذلك) ۵ ده‌گوتری: (هذا

میداء ذاك، وبعيدانه) نه‌مه به‌رام‌بهر

نه‌ومیه.

میداء الطريق: ناوم‌پاستی پینگا ۵

ده‌گوتری: (بنوا بيوتهم على میداء

واحد) خانوم‌کانیان به‌رام‌بهر

به‌یه‌ک بنیات ناو ۵ همروا وشه‌ی

(میداء) ناوه بۆ گۆرپه‌پانی شه‌رو

گۆرپه‌پانی یاری تۆبپن.

المیدان: لَوْغَه‌تِيْكه له (المیدان).

المَيْدَةُ: لَوْغَه‌تِيْكه له (المائدة).

المَيْدَةُ: جینیکه له‌شیشی موسه‌له‌ح بۆ

هه‌لأشی خانو.

ماز أَهْلُهُ مِيْأ: پیدایستی ژیا‌نی بۆ ما‌و
مندائی خۆ‌ی دابین کرد.

ماز الدواء: دهرمانه‌که‌ی توانده‌وه ۵

ده‌شگوتری: (أما الزعفران) ناوی کرده

ناو زه‌عفهرانه‌که‌وه‌و جه‌شتی.

أماز أوداجه: سروجکی هه‌لپری،

قۆرته‌مه‌ی بپری.

امتار لأهله‌ او لئفسه: پیدایستی ژیا‌نی

بۆ ما‌و مندائی یان بۆ خۆ‌ی

ده‌سته‌بهر کرد.

المِيْزَةُ: تیشو که کۆده‌کریته‌وه بۆ

سه‌فه‌ر.

المِيْأَر: نه‌و که‌سه‌ی تیشو کۆده‌مکاته‌وه.

ماز الشَّيْئِ مِيْزاً: شته‌که‌ی جیا‌کرده‌وه ۵

(ماز الشَّيْئِ عَنْه) شته‌که‌ی ئی

دوورخسته‌وه ۵ ده‌گوتری: (ماز الأذى

عَنْ الطريق) کۆسپو نه‌زیه‌تی له‌سهر

پینگا دوورخسته‌وه.

ماز فَلَائاً عَلَيْهِ: فلانکه‌سی به‌سهر نه‌ودا

پاساودایه‌وه.

أماز الشَّيْئِ: به‌مانا (مازَةُ) دئ.

مِيْزُ الشَّيْئِ: به‌مانا (مازَةُ) دئ.

إمتار الشَّيْئِ: شته‌که‌ی جاک‌ی و په‌سه‌نی

به‌سهر شتی تر‌دا دهرکه‌وت ۵

شته‌که له‌شته‌کانی تر جیا‌بۆوه ۵

قورئان دمه‌فرموی: ﴿وَأَمَّا زَاوَا الْيَوْمَ

أَيُّهَا الْمُجْرِمُونَ﴾.

إِمَّا زَ الشَّيْئُ: به مانا (امتا ز) دئ ۵

دمگوترئ: (مَزْتُ الشَّيْئَ فَاغَارَ) یان
(فلم ینمز).

تَمَازَ القَوْمُ: خه لکه که گردبوونه وه،
که له کۆمه کییان کرد ۵ بلاومیان ئی
کرد.

تَمَازَ الشَّيْئُ: به مانا (امتا ز) دئ ۵
دمگوترئ: (تَمَازَ القَوْمَ) خه لکه که
به لایه ک دا رۆه شتن، یان
جیابوونه وه.

تَمَازَ مِنَ الْفَيْظِ: خه ریکه له رِق
هه لساوی خۆی لَیْک بیهته وه.

إِسْتَمَازَ الشَّيْئُ: به مانا (امتا ز) دئ ۵
دمگوترئ: (إِسْتَمَازَ عَنِ الشَّيْئِ)
له شته که دوور که وته وه ۵ (إِسْتَمَازَ
القَوْمَ) خه لکه که کۆمه لکیان ئی
جیابوونه وه یاخی بوون.

التَّمْيِيزُ: له زاراوه ی نه حویبان دا
نِیسَمِیکه ته و مَزو نا ئاشکرای
له شتیکی پیشه وهی لادما ۵ و مکوو
ده ئی: (لَیْسَ ثَوْبِي حَرِيرًا) ۵ (ما أعدله
حاکمًا).

الْمِيزُ: به رزبوونه وه شکۆداری.
المِيزَةُ: به مانا (المِيزُ) دئ.

مَاسٍ فَلَانٍ مِيسًا وَمِيسَانًا: فلان کهس لارو
له نهجه ی کردو خۆی بادا (فهو مائس
ومِيس) ۵ قسه ی دلداری و پر و پوچی

کردن.

مَيسَ الثَّوْبِ: داوینی بۆ کراسه که
دروست کرد.

تَمَيسَ فلان: فلان کهس لارو له نهجه ی
کردو خۆی بادا.

المِيسُ: دره ختیکی گه ورمیه بۆ جوانی
ده رۆیندرئ به ریکی رهشی بچوکی
شیرینی ههیه با ئنده ده بخواو زۆری
حه ز لیه ۵ له تو ئکل و پر مه کانی دا
مادمه کی صمغی ههیه ۵ دارمه کی
ره ق و سه خته، بۆ که ره سه ی
دارتاشی له باره ۵ هه روا ناوه بۆ
نیری جو تکردن به حه یوان
که ده خرپته سه ر ملی دوو
پر مه و لاخ و مزان و هه و جار ی پیوه
قايم دمکری و راده کی شری.

المِيسَانُ: لارو له نهجه که ره و خۆبادمه
له رۆیشتن دا هه موو نه ستیرمه کی
دره وشاوه ۵ (ک: میاسین).

المِیَاسُ: بۆ زیندەرۆی له مانای (ماس)
دئ ۵ هه روا ناوه بۆ شیر چونکه
ئه و له رۆیشتن دا خۆی بادمدا و فیز
ده کا.

المِيسُونُ مِنَ الْفِلَسَانِ: گهنجی قه دو
بالا جوان و پوخسار گه شاوه.

مَاشِ الشَّيْئِ بالشَّيْئِ: شته که ی تی که ل
به شته که کرد ۵ دمگوترئ: (ماش اللبن

الْيَاطُ: ياريكهري بى بهرنامه و دمستهوت	الخلو بالخامض) دوى شيريني
ماع الجسم ميعاً: جهستهكه، قهبارمكه توايهوه پهمان بوو ۵ بوخارى ناوى ههلمزى لههواداو توايهوه.	تيكه لاوى دوى ترش كرد ۵ (ماش الصرف بالوبر) خورى و كوئى تيكه ن بهيهك كرد ۵ (ماش الكذب بالصدق) درو و راستى تيكه ن كرد.
ماع الملح: خوئيهكه توايهوه.	ماط ميظاً: دووركهوتوه، گوشهگر بوو.
ماع السائل: شلمهمنهكه بهسهر پوى زموى دا جاريى بوو بههياوشى بلاو بؤوه.	ماط به: بردى دورى خستهوه، وهلاى نا. ماط عنه: لىى دووركهوتوهوه.
ماع السراب: تراويلكهكه لهسهر زموى لهپيش چاو واهاته ديتن شهپول بهاوى.	ماط عليه في حكمه: لهبرپارمكهى دا سته مى كرد.
ماع الرجل: پياومكه نهحمهق و ناكهس بهجهبوو.	ماط الشين: شتهكهى دوورخستهوه.
اماع الجسم اماعاً واماعة: قهبارمكهى تواندهوهو كرده سائيل و پشتى، رؤياندى، بلاوى كردوهوه.	ماط الاذى: شتى زيانبهخش و كؤسپو تهگهرمى دوورخستهوه ۵ لهسهر پنگا پايمالى.
إنماع السمن: رونهكه توايهوه.	ماط فلاناً: فلانكهسى دمرکرد پالى پيومان.
الإماعة: گوړپنى شتى پمه بؤ شتى رون يان غاز.	اماطه: دوورى خستهوه، لاي دا، پايمالى.
المائة: ناوه بؤ عترتيكى زور بؤنخوش ۵ صمغيكه لهدرخت دهردي ۵ جمو جولى شتى پون كه دهرگريته ناو قابلهوه.	اماط الاذى: شتى زيانبهخشى دوورخستهوه.
مiece الشين: سهرمتاي شت.	تمايط القوم: خهلكهكه نيوانيان تيك چوو.
مiece الشباب: سهرمتاي گهنجى ۵ ههروا (مiece السكر) ناوه بؤ سهرمتاي سهرخوشى.	المياط: دمرکردن و تورمبوون و پال پيومان ۵ مهيل كردن ۵ تيگرو تيگوشى و ۵ دموترى: (أصبحوا في مياط ومياط) كهوتنه ناو هشيوى و شلهزانهوه.

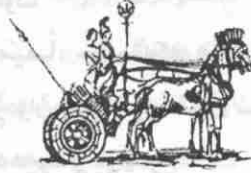
وسائل مواصلات

سيارة

سيارة خشبية

سيارة خشبية

نقل على الظهر

سيارة على الاقدام

سيارة

دراجة

دراجة بنوعها

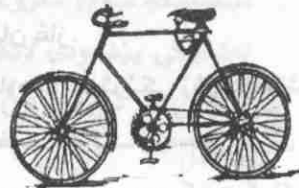
سيارة شمس

دراجة بخارية

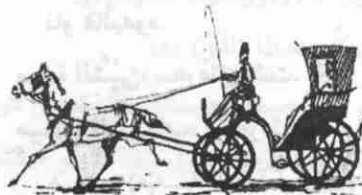
هراج او غزال

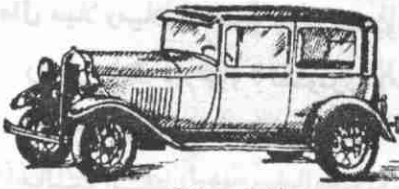
دراجة

سيارة ركاب

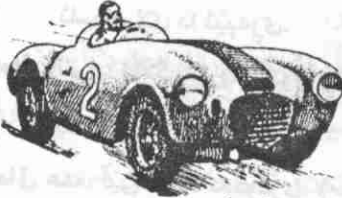
سيارة

سيارة فورد ١٩٢٣

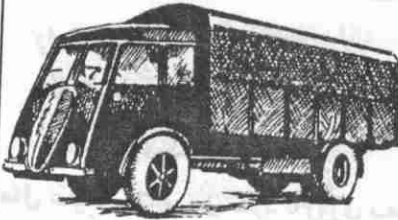
سيارة فورد ١٩٠٣

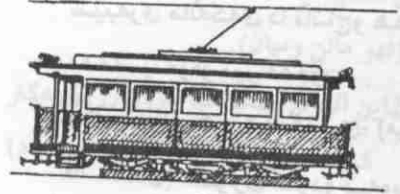
سيارة سباق

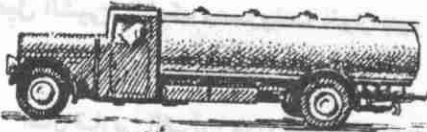
سيارة فورد ١٩٥٣

شاحنة

قاطرة كهربائية

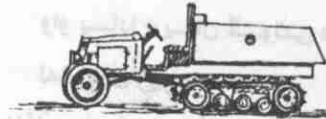
سيارة صهريج

سيارة كهربائية

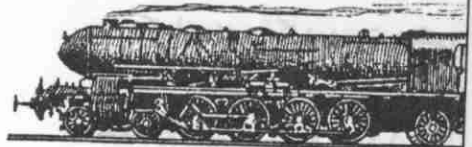
سيارة ركاب (بوسطة ، باص)

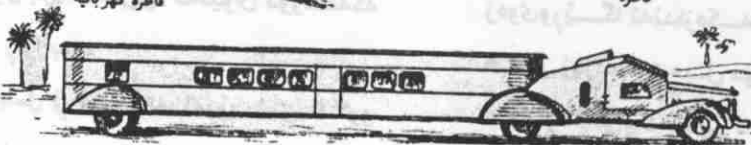
سيارة مُصَفِّحة تقطع الصحاري

قاطرة كهربائية

قاطرة

سيارة «تارن»

القوم تمایل) له نیوان خه لکه کهدا
شمر و ناژوه همیه.
تمایل الجبل عن الفرس: زینه که له سمر
پشتی نه سپه که خوار بوو.
تمیل فی مشیته: له پوښتن دا لاره لاری
بوو و دموگوتری: (فلان یتمیل فی
ظلاله و یتقیأ) فلانکس خاومن
قوناغ و سفرمو خوانه له ژیر
سیبمری ماله که دا ناتاج و هه ژار
دهمه سینه و مو تیر دهخون.
استمال: مه یلی کرد و دموگوتری: (میله
فاستمال) خواری کردو نه ویش
خواریوو.
استمال فلاناً و یقلبه: فلانکسی بولای
خوی کیش کرد دلی بولای خوی
هینایه وه.
الإمالة: گوتنی پیتی نه لفه له نیوان
واو یادا و یان گوتنی هه تچه
له شیوهی ژیر.
المیل: میل: که لکه بهرد یان دیوار یکی
باریکه له سمر ریگا دروست دموگوتری
بو شامزایی کردنی پېواران و
ههروا ناوه بسو پېومر یکی
زهوی ورپیگا نه اندازه کهی چوار
ههزار زیراعه و میل دوو جوړی
همیه و شکانی و دمریایی و نه اندازهی
میلی و شکانی په کسانه به ۱۶۰۹

مال میلاً و میلاً: خوار بوو، له شیوهی
راستی خوی دمرجوو و دموگوتری: (مال
الحائط) دیوار که خوار بوو.
مالت الشمس: خور له ناوهر راستی
ناسمان لای دا تیپه ری.
مال القوام: بالاکه باریک بوو، راگر کهی
باریک بوو.
مال عنه: لیتی لادا و دموگوتری: (مال عن
الطریق) له ریگا لای دا و له حه قو
راستی لای دا.
مان إليه: خوشی و پست و پالی بهو دا،
لایه نگیری نهوی کرد.
مال علیه: ستمی لی کرد و زوری به لارو
کاره سات به سهر دادا.
میل الشئین: شته که به سروشت خوار بوو
(فهر امیل و هی میلاء).
امال قارئ القرآن: قورشان خوینه که
یاسای نیماله ی له خویندنه کهی دا
په پر مو کرد.
امال الشئین: شته کهی خوار کرد.
امال بالفرس ید: ههوساری نه سپه کهی
شل کرد بو نهوهی دهست کراوه بی.
میل الشئین: شته کهی خوار کرد.
میل بین الأمرین: له نیوان دوو شته که
راپا بوو.
تمایل فی مشیته: له پوښتن دا لارو
له نجه ی کرد و دموگوتری: (بین

مهتر ۵ نه‌ندازه‌ی میلی دهریایی	الْمَيْنُ: درۆ ۵ (ك: میون).
یه‌گسانه به ۱۸۵۲ مهتر ۵ هه‌روا	الْمِيْنَاءُ: بېروانه ماده‌ی (ونی).
وشه‌ی (میل) ناوه بۆ کلچۆك كه	الْمِيْنِي: بېروانه ماده‌ی (ونی).
چاوی پێ دهرپژرئ ۵ هه‌روا ناوه بۆ	ماهت البئر مِيْهًا: بیرمه‌كه ناوی زۆر
نامیْرِيك پزیشك قولاّیی برینی پێ	بوو.
مه‌زه‌نده دمكا.	ماهَ فَلَائًا: فلانكه‌سی تی‌راو كرد.
الْمِيْلَاءُ: (شجرة مَبْلَاء) دره‌ختی لقو	ماهَ السَّيْفِ بِالذَّهَبِ وَغَره: شمشیرمه‌كه‌ی
پۆپ زۆر.	بمه‌ئالتون و شتی وا روكه‌ش كرد.
مان فلان مِيْنًا: فلانكه‌س درۆی كرد ۵	مِيْنَةُ السَّيْفِ: شمشیرمه‌كه‌ی له‌بهر خۆر
(فهو مائن وميان).	دانا بۆئه‌وه‌ی ناوی بېروا.
تماين القوم: خه‌لكه‌كه درۆیان بۆیه‌گتر	
كرد ۵ دمگوتري: (فلان متماين الود)	
فلانكه‌س خۆشه‌ويستی راستی نيه.	

النون: پیتی بیست و پینجهمه له

پيتهکانی هیجا.

شوینی هاتنه دمرمودی سمیری زوبان،

بنکی ددانلی پیشینهی لای

سمرمودن.

نهم پيته جوار جوره:

۱- نون التوكيد

۲- نون الإناث

۳- نون الوقاية

۴- النون الزائدة.

نات نأنا ونیتا: نالاندی ۵ لهسره خو

کارمکی کرد.

نات عنه نأنا: لی دوورکهموتهوه ۵

تەمبەلی نواند.

انائه: دووری خستهوه.

نَاجَ البوم نَاجاً ونیجا: کونده بوومکه

گماندی هپاندی.

نَاجَتَ الريح: بایهکه بهتونیدی ههلبوو

هاشمو وژی زوری بهریاکرد.

نَاجَ الإنسان: نادهمیزادمکه بهخوشوعو

حهزینهوه کهوته پارانموه و لالانهوه.

نَاجَ في الأرض نوجاً: بهناو زموی دا پوی.

نَاجَ الحبر: ههوالهکه بهناو ولات دا بلاو

بووه.

النَّيْجُ: دهگوتری: (للريح نيج) بایهکه

رۆشتنی خیراو هاژمو وژی ههیه.

نَادَتِ الْأَرْضُ نَاداً: زموی کهوته جمو

جول و هشمول بوون.

نَادَتِ الدَّاهِيَةُ فَلاناً: بهلاو کارمساتهکه

فلانکهسی گرتهموه زمیری خوی

پینگهپاند.

النُّورُ: بهلاو کارمسات.

نَارَتِ نَائِرَةً فِي النَّاسِ نَاراً: بشیویو

چهواشهکاری لهناو خهک دا پهیدا

بوو.

النُّورُ: دوکەلی پیو و بهزی برژاو.

الناسوت: سروشتی ئادهمیزادی ۵

بهرامبهرمکهی (اللاهوت) ۵ واته

سروشتی خودایی.

نَاشَ الشَّيْنُ نَاشاً: بهتونیدی لهناکاو پری

بهشتهکهدا کرد ۵ شتهکهی

دوورخستهوه ۵ دهسگوتری: (نَاشَ

الأمْر) کارمکهی دواخت.

إِنشَأَ الشَّيْنُ: شتهکه دواکهوتو

دوورکهموتهوه.

إِنشَأَ الله فلاناً: خودا فلانکهسی

دمرهیناو پرزگاری کرد.

تَنَاشَ: دواکهوت، دوورکهموتهوه.

تَنَاشَ الشَّيْنُ: لهدوورموه شتهکهی

گرت کۆنترۆلی کرد.

النُّوش: به هیزو هه لمهت.

نَاف نَافاً: کۆششی کرد.

نَافَ الطَّعَامَ نَافاً: باشتیرینی ماله که ی خوارد.

نَافَ مِنَ الشَّرَابِ: له شه رابه که تیراو بوو.

نَالَ نَالاً وَنَالَاناً: رۆیی ۵ سهری به رهو
حهوا هه لپری.

نَالَ الْفَرَسُ وَغِيْرَه: نه سپه که له رۆیشتن دا
خوی بادا ته که ته کی کرد.

نَامَتِ الْقَوْمُ نَيْمًا: قهوسه که دمنگی ئی
هات.

نَامَ الرَّجُلُ: پیاوکه به هیواشی نالاندی.

النَّامَةُ: دمنگی قهوس ۵ دمنگی نرم هی
هرشتیک بی ۵ ناوازی گۆرانی.

النَّيْمُ: به مانا (النَّامَةُ) دی.

نَأَى فِي الرَّايِ نَأَاءً: پاو بۆچونه که
تیکه ل و پیکه ل بوو هیچی به سهر
هیچه وه نه بوو.

نَأَى عَنْهُ: نه یگه یشتی و نه یه توانی
بیگاتی.

نَای بجانبه: لوتبه رمزی نواند، خوی بهزل
زانی.

نَای النُّؤْي: به دهموری خیمه که دا جۆگه ی
پاکیشا بۆنه وه ی ناو سهر چادره که ی
نه گهری.

أَنَى الشَّيْءُ : شته که ی دوورخسته وه.

أَنَى الْغِبَاءَ: جۆگه ی به دهموری

خَیْومته که دا لَیْدا بۆنه وه ی ناوهرۆی

لَیْ دوور بخاته وه.

إِنْتَأَى نُؤْيًا: جۆگه له ی دهموری خَیومته ی
دروست کرد.

تَنَأَى: دوور که و تنه وه.

الْمُنْتَأَى: شوینی دوور.

النُّؤْيُ: جۆگه ی که به دهموری خَیمه دا ئی
دمدری بۆنه وه ی ناوی لافاو نه چیته
ژێر خَیمه که.

النُّأَى: ئامپیریکی مۆسیقایه ۵ بلوهرو
شمشال ۵ که دمنگی حه زینی هه یه
مه ولانای رۆمی ده ئی:

(بشنو از نی چون حکایت میکند)
وز جدایها شکایت میکند

قَبَا الشَّيْءُ نَبْأً وَنُبْأً: شته که بهرز بۆوه،
دمر که ووت.

قَبَا مِنْ أَرْضٍ إِلَى أَرْضٍ أُخْرَى: له ولاتی که وه
جوو بۆ ولاتیکی تر.

قَبَا عَلَى الْقَوْمِ: هاته سهر خه لکه که وه
هیرشی کردنه سهر.

قَبَا نَبَأً: به هیواشی دمنگی ئی هات.

قَبَا الرَّجُلُ نَبْأً: پیاوکه هه وانی بی بوو
خه بهری ئی دا.

أَنْبَأَ الْحَبْرَ: هه وانی دا.

نَابَاهُ مُنَابَأً: هه ریه که له و دووانه
هه وانیان به یه کتری دا.

نَابَأَ الْقَوْمَ: وازی له خه لکه که هیئاو

لَيَّيَان دَوورگه و ته وه.

نَبَأُ الْحَبْرِ رِيَاخِر: هه وائی پیتدا.

نَبَاتُ زَيْدًا عَمْرًا خَارِجًا: هه وائلم به زمید دا که عمر چوو ته دمر.

نَقَبًا: لاهی پیغه مبه ری تی لی دا.

نَتَبَأُ بِالْأَمْرِ: پی شیبینی به رودای کارمه کی کرد.

إِسْتَنْبَأَ الرَّجُلُ: داوای هه وائی له پیامه که کرد.

إِسْتَنْبَأَ النَّبَأَ: له هه وائله کی کۆلیه وه.

النَّبَأُ: دمنگ که زور گه و ره نه بی.

سَمِعْتَ نَبَأًا: گویم له دمنگی که بو ه هه ورو ناوه بو ته پۆلکه و به مرزایی کیو.

النَّبُوءَةُ: پیغه مبه ری تی: پله و پایمه که

خودا ده بیه خش به هه ندیک له

به نده هه لیزاردمکانی خوی، نیگایان

بو دهنیری و ده یانکاته په یامبه ری

خوی بو سر به ندمکانی ه هه ندیک

جار په یامه که همر بو

پیغه مبه مره کان خویانه و بهس ه

هه وئدان له شتو مه زنده کردنی

په یدابوونی.

النَّبِيُّ: پیغه مبه ره په یام هی نه ره

خودا وه، په یام بو نیردراو ه شوینی

به مرزو ته پۆلکه ی پانه و مبوو به زموی

دا.

نَبَأُ النَّبِيِّ نَبَأٌ وَنَبِيًّا: نیرمه که

مره قانندی، بارپانندی.

نَبَسَ النَّبَات: پومکه که بهلو قه دو

لاسکی کلوری هه بوو.

تَنَبَّسَ الْمَاءُ: ناومکه به ناو بو ری دا

پو یی، چوو ناو بو رییه وه.

الْأَنْبُوبُ وَ الْأَنْبُوءَةُ: نیوان دوو گری له

لاسکو په لی پوهک دا ه له قهغه زا ودا

ه همرشتیک لولو ناو بو ش بر

ومکوو قهغه زا و بو ری ناو و بو ری

پلاستیک و شتی وا.

أَنْبِيبَ الرِّتَةِ: بو ری هه ناسه.

نَبَتَ الزَّرْعُ نَبَاتًا وَنَبَاتًا: پومکه که پروا

دمرکه و تو له زموی به مرز بو وه.

نَبَتَتِ الْأَرْضُ: زموی به که پوهکی لی په یدا

بوو.

نَبَتَتِ ثَدْيَ الْجَارِيَةِ: مه مکی کچوله که

بناغه یان داناو قیت بوون.

أَنْبَتَتِ الْأَرْضُ: زموی پوهکی دمره ینا.

أَثْبَتَ اللَّهُ الْبَقْلَ: خودا پوهکی پرواند،

له زموی پوهکی دمره ینا.

نَبَتَ الزَّرْعُ: کشت و کاله که بو په که م

جار له زموی سهری دمره ینا.

نَبَتَ الشَّجَرُ: دره خته که ی پرواند،

چه قانندی.

نَبَتَ الصَّبِيُّ: منداله که ی باش بهر و مرده

کردو سهر بهرشتیاری بوو.

تَنَبَّتَ الشَّيْءُ: به مانا (نَبَتَ) دی.

الْمُنْبَتُ: شوینی پروانی پوهک و دره خت ه

بنه ماو نهصل.

بلاوی کردهوه.

النبات: کور و کج که لهتمه منی مندالی

فَبَثَّ الْأَرْضَ: گلی زمویه که ی کیلا یه وه

تیپه رن و هیشتا باش قال نه بووین.

هه لیکولی.

النَّبَات: روه که رهگو و پشالی

فَبَثَّ التَّرَابَ: گله که ی دمر دا ه (فهر منبرث

هه بن و تهر بئ له زموی دابی و ناو

ونیث).

بدری یان له ناو ناودا بی ه یان

إِنْتَبَثَ التَّرَابَ: گله که ی له بیرمه یان

درهخت و روه که به گشتی.

له چاله که دمر دا.

علم النبات: زانیاری پوهکناسی و

تَنَابَثَ الْقَوْمُ: خه لکه که همر په که یان

چونیته تی گه شه کردنی و جورمکانی.

دمیه ویست نهینی نهوی تریان

النَّبَاتِي: که سیك خه ریکی زانیاری

دهریخاو بلاوی بکاته وه.

پوهکناسی بی.

الأنبوثة: بارییه که مندا ل شتیك

رجل نباتي: بیاوی که خواردنی پوه که

دمشارنم وه له ناو گل داو دواپی

بزوی پوه که و بهس.

دمست دمکن به گهران به دوی دا

دهن النباتي: رونی که راسته موخو له

ههر که سی بیدوزن ته وه براوهیه.

روه که دهره یتر اوه.

التَّبِيثُ: دمگوتری: (ما رأيتُ بالأرض

النَّبْتُ: به مانا (النبات) دی.

نیثاً) له زمویه که دا هیج شوین

التَّبَثَةُ: حالته و وزعی روه که و

پی و نه سه ریکم نه بیینی ه هه روا

چونیته تییه کانی.

دمگوتری: (فلان نیث خیث)

النَّبْتُ: لقو پوی درهخت نهو لقانه ی

فلان کهس شهرانی و پیسه.

له سه ره قه دی درهخت سه ره

النَّبِيْثَةُ: گلی بیرو روبر ه نهینی ه (ك:

هه له دمدن ه به گوجان و عه صای

نباث).

درنیش دمگوتری.

فَبَجَّ نَبْجاً: بهرز بؤوه ه دمگوتری: (نَبَجْ

الْيَنْبُوتُ: چله درهختی که له پیپی

الْجُرْحُ) برینه که هاوسا ه (نَبَجُ الْعَظْمِ)

(القرية) گه لکه ی و گوله که ی دمبه نه

نیسقانه که هاوسا.

هوکاری پشانندنه وه.

فَبَجَّ صَوْتَهُ نَبِيجاً: دهنکی زور به هیز بوو ه

فَبَثَّ عَنِ الْأَمْرِ: له کارم که ی کولییه وه ه

دمگوتری: (رجل نابج الصوت) بیاویکی

دمگوتری: (نبت عن عيوب الناس)

دمنگ گه ورهیه.

عه یبو عاری خه لکی دهرخست و

فَبَجَّ الْكَلْبُ نَبْعاً وَنَبِيحاً: سه‌گه‌که لورانندی.

فَبَذَّ الْأَمْرَ: نیشه‌که‌ی نیه‌مال کرد، باشگوویی خست.

فَبَجَّ الْكَلْبُ فَلاناً وَعَلِيه: سه‌گه‌که به‌فلا‌نک‌س و مری به‌س‌ریا لوراند.

فَبَذَّ الْعَهْدَ: وادمو به‌یمانه‌که‌ی هه‌لوه‌شاندموه.

فَبَذَّ الثَّمَرُ: خورما‌که‌ی کرد به‌سرکه. لورانندن.

فَبَذَّ الْحَرْبَ: به‌ناشکرا شهری له‌گه‌ل دا ده‌ست بی کرد.

فَبَذَّ فَلاناً: به‌هوی جیا‌وازی بیرو و مری‌و لورانندن.

فَبَذَّ الثُّبَّاحُ: و مری‌و لورانندی سه‌گ.

فَبَذَّ الثُّبَّاحُ: بۆ موباله‌غه‌و زیدم‌پویی له‌مانای (نَبَح) دئ ده‌گوترئ:

فَبَذَّ الثَّمَرُ أَوْ الْعَنْبَ: سرکه‌ی له‌خورما یان له‌ترئ دروست کرد.

فَبَذَّ فَلانَ: فلا‌نک‌س له‌لایه‌که‌وه (کلب نَبَّاح) سه‌گی‌که زۆر دم‌م‌ری زۆر ده‌لورینئ ده‌نگی زۆر گه‌ورمیه.

فَبَذَّ الْعَجَبِ نَبْخاً: هه‌ویره‌که هه‌لاتو گورا فشه‌ل بوو.

فَبَذَّ الْغُتَّةُ: بلوق و زیبکه: که پردمین له‌ناو له‌سەر روخسارو په‌یدا ده‌مین جا یا له‌ناکامی گه‌رمی یان کارکردن.

فَبَذَّ نَبْذاً وَ نَبْذاناً: ته‌که‌ته‌کی کرد، هه‌ل‌به‌زو دابه‌زی کرد ده‌فرکی کرد لی دا ده‌گوترئ: (نَبَذَ عِرْقُهُ) (و نَبَذَ قَلْبُهُ) دلی لی دا.

فَبَذَّ الثَّمَرُ: خورما‌که بوو به‌نه‌بیز، بووبه سرکه.

فَبَذَّ نَاحِيَةً: گۆشه‌گیر بوو، ته‌ره بوو، داب‌را. له‌خه‌ل‌که‌که دوورکه‌وته‌وه.

فَبَذَّ الْقَوْمُ: خه‌ل‌که‌که که‌وته‌نه کیش‌ه‌و رکه‌به‌ری له‌گه‌ل یه‌کتر، دزایه‌تی یه‌کتر یان کرد.

فَبَذَّ الثَّمَرُ: سهرین، پالیف.

فَبَذَّ الثَّمَرُ: فیری دراو، قی‌ز لی کراو ده‌گوترئ: (الْتَقَطَ فَلان مَبْرُذاً) فلا‌نک‌س فیری‌دراویکی هه‌ل‌گرت‌ه‌وه.

فَبَذَّ الثَّمَرُ: شته‌که‌ی فیری دا ده‌گوترئ:

فَبَذَّ الثَّمَرُ: خورما‌که بوو به‌نه‌بیز، بووبه سرکه.

فَبَذَّ الثَّمَرُ: شته‌که‌ی فیری دا ده‌گوترئ:

فَبَذَّ الثَّمَرُ: (نَبَذَ الْكُتَابَ).

فَبَذَّ الثَّمَرُ: پیری‌تکن له‌هیندوستان کۆمه‌ل‌گای هیندی به‌جای سوک

فَبَذَّ الثَّمَرُ: (نَبَذَ الْكُتَابَ).

فَبَذَّ الثَّمَرُ: پیری‌تکن له‌هیندوستان کۆمه‌ل‌گای هیندی به‌جای سوک

سهریان دمکا، ههزارو ژێردمستهو
چهوساومن.

النَّبَاؤُ: سرکه دروستکەر (بیره
دروستکەر).

النَّبْذُ: شتی کهم ە دەگوترئ: (فی رأسه
نبد من شیب) سهری کهمیک موی
سیی تیکهوتوون.

النَّبْذَةُ: ناحیهو دمهفر.

النَّبْذَةُ: پارچهیهک، نمونهیهک لهشت ە
دەگوترئ: (نَبْذَة من کتاب) ە (نَبْذَة
من رواية).

النَّبِیْذُ: ههژدراو ە بیره ە شهراپیک
لهترئو خورما دروست بکریو
سهرخۆشکەر بی.

نَبْرَ الشَّيْئِ: شتهکهی بهرز کردموه ە
دەگوترئ: (نَبْرَ فی قرائته، أو غنائه) له
خویندنهوکهی دا یان له گۆرانی
وتنهکهی دا دهنگی بهرز کردموه.

نَبْرَ الحَرْفِ: هه مزهی خسته سهر ناخری
وشهکه.

نَبْرَ الْقُرْأَةِ الدَّابَّةُ: گهنهکه ولاخهکهی
گهست ە دمشگوترئ: (نَبْرَ فُلَانًا بِلِسَانِهِ)
غهیهبهتی فلانکهسی کرد.

إِنْتَبَرَ الشَّيْئُ: شتهکه بهرز بۆوه.

إِنْتَبَرَ الْجُرْحُ: برینهکه هاوسا.

إِنْتَبَرَ الْعَطِيبُ: وتارخوین چوووه سهر
دوانگه.

الانبار: عهنبار خانویکه بازرگان کالای

تَبْدَا کۆدمکاتهوه، عهنباریکه
دانهویلهی تَبْدَا هه لدمگیری ە
کۆمه له گهنم.

النَّبْرُ: دوانگه ە شوینی وتار
خویندنهوهی وتارخوین.

النَّبْرُ فِي النُّطْقِ: جیاکردنهووه
دمرخستنی برهگهیهکی وشهیه
لهکاتی وتنی دا.

النَّبْرُ: گهنه ە (ك: أنبار ونبار).

النَّبْرَةُ: بهرزایی لهههر شتیک دا بی
هاوسان، ناومرستی چالی دهرموه
لَبُو ە پیتی هه مزه ە دهنگ
بهرزکردنهوه لهکاتی وتنی
وشهیهک و به پشتیوانی پیتیک له
پیتهکانی ە به گوێرهی گۆرانی
شوینی دهنگ هه لبرینهکه له
وشهکهدا زاراوهکان لَبْكَ
جیادمکرینهوه.

النَّبْرَاسُ: چرا ە سهره پمبی بان.

نَبْرَةُ نَبْرًا: رهخنهی ئی گرت ە (نَبْرَةُ
بكذا) نازناوی نهوهی ئی نا.

نَبْرُهُ: بۆ زیدمپوویی لهمانای (نَبْرُهُ) دی.

تَنَابَزُوا بِالْأَنْبَابِ: به نازناوی ناشیرین

یهکتریان لهکه دار کرد: حوسهکوێر،

حهمه کهچهئ، خوله شهل ە سهلیم

جاش، جهلال گونهگا، عهله ورگه،

قاله دز.

النَّبْرُ: نازنايک لهکه دار گردنی تیدا بی.
النَّبْرَةُ: کهسیک زور نازناوی لهکه دار
کردن به خه لک بلی و هه میسه
لهه ولی شه ودا بی ناو و ناتوره
ناشیرینان بۆ بدوریته وه.
النَّبْرَةُ: کهسیک نازناوی ناشیرین بۆ
خه لک دابنی.

قَبْسَى نَبْساً وَنُبْسَةً: لهېمېر خوږه وه ليو
جولاندنو ورته ورتې بوو ۵ به ژورې
يو نهمې به کاردې دهگوتري: (ما کيس
بينت شفه).

أَنْبَسَ: لَهُ بِرٌّ بِيْ دَسَه لَاتِي بِيْدَهَنَك
بُوو.

نَبَشٌ: بهمانا (نَبَسَ) دى.
نَبَشُهُ نَبَشًا: هه ليكۆلى و شى كردم وه
بوئمه وهى بزانی چى تىدایه دهرى
بِئَنَ ۛ دىگوترى: (نَبَشَ الأرض،
ونبش القبر، ونبش البشر).

نبش المستور: شاردر او هکای دهر خست.
نبش الأسرار: نهینیهکانی ناشکرا کردن.
نبش الحديث و عَن الحديث: له
فهرموده هکای کؤلیه وه.

إِنْتَبَشَ الشَّيْءَ: شته‌ک‌ی له په‌نا پاسارو
قوژب‌نی خو‌ی هین‌ایه د‌مر‌وه.

الانبرش: نه‌وی هه‌لنرابیته‌وه، شه‌ند
کرابیته‌وه ۵ دره‌ختی چه‌قیندر‌وی
هه‌لکه‌ندر‌او به‌رمگ و ره‌شه‌وه ۵

(ك: أنابيش).

انابیش الکلا: نمو لومړو گزوگیا په
لزموی بمرزیو تموهو په لپه لپه.
النباش: گۆر په لدرموه بو کفن دزین.
النباشه: پیشه ی گۆر په لدانه وهو کفن
دزین.

فَسَبَى الْفَلَامَ بِالطَّائِرِ وَالْكَلْبَ وَغَوْهَما:
 كوردكه فيكهى بو بالندهكه يان
 سهگهكه كرد بانگى كرد بيتهوه ۵
 بگمريتهوه.

نَبِيّ بِالْكَلِمَةِ: وشهكەى به نه هئق
دمرپراند، رموان نه بوو.

قَبَضَ الثَّيْنُ بُنْطاً وَبُنْطَاناً: له شوئی
خوی جولاً ۵ فرکه فرکی کرد،
پهلپهل کرد ۵ دمگوتری: (كَبَضَ
الْقَلْبُ، وَ بَبَضَ الْعِرْقُ) وَ (كَبَضَ الْبَرَقُ، وَ
كَبَضَتْ أَمْعَاؤُهُ).

قَبْضَ الْمَاءِ: ناوکه بهرز بۆوه سمر پێژی کردو رموان بوو.

انْبِضْهُ: خستیه جم و جَوَل ۵ دمگوتری:
(الْبِضُّ الْقُوسُ وَأَنْبِضُ الْوَلَدُ)
کهوانه که یان ژنیه که ی امراندموه.

أَبْيَضَتِ الْجَمَى: لَهْرَزَوْتَا وَمَشَقَقَه تَوَلَّيْ
هِنَّا.

تَبْضُهُ: به مانا (أَبْضَه) دئ.
الْبَضُّ: نهو خشپهو خشهو ترپهو
سیکهو زیکهو شته که دمبستری له

اَنْبَطَ الشَّيْءُ: به مانا (نَبَطَهُ) دى.

اَنْبَطَ جَوَابُ السَّوَالِ: وه لَامى

هرسيارمهكەى دهرهينا.

اَنْبَطَ حَكَمُ الْقَضِيَةِ: برپارى پيويستى

دهربارەى روداو مهكەى دهرهينا و پونى

كردمهوه.

تَنْبَطُ: خَوَى به نه ته وهى (نه به تى)

شوبهاند ه خوى پال نهوان دا.

تَنْبَطَ الشَّيْءُ: شتهكهى دمرخست.

اِنْشَطَ الْكَلَامُ: قسهكهى دهرهينا.

اِسْتَنْبَطَ فُلَانٌ: فلانكەس بوو به هوزى

(نه به تى).

اِسْتَنْبَطَ الشَّيْءُ: به كوشش و ماندوو

بوون شتهكهى دهرهينا ه دمگوترى:

((اِسْتَنْبَطَ الْفَقِيهَ الْحَكَمَ) شرع زانهكه

حوكمى روداو مهكەى دهرهينا.

اِسْتَنْبَطَ الْجَوَابَ: له شيوهى هرسيارمهكەى

وه لآمهكهى دهرهينا.

اِسْتَنْبَطَ مِنْ فُلَانٍ خَبْرًا: ههوالهكهى

لهفلان دهرهينا به ماندوبوونى

زۆرو تيكوشانى بى وچان.

الْاَنْبَاطُ: گهليكى سامى نژادن،

حكومهت و فرمانبرههوايهكيان

ههبوو له شيمال نيوه دورگهى

عهرمبو پايتهختهكهيان (سلح) بوو

نيستا ناومهكهى گۆراوه و ناويا ناوه

(البراء) ه ههروا ناوه بۆ كۆمهليك

شتى جولاو و ههستى پى دمگوترى ه

دمگوترى: (جَسُّ الطَّيْبِ مُنْبَضٌ).

الْمُنْبَضُ: كهوانى ههلاجه كه لۆكهى پى

شى دمكاتمهوه و پاكى دمكاتمهوه و

خاشاكي لى دوور دمخاتهوه.

الْمُنْبَضُ: ليدانى شارپكه خوينبهرمهكانه

بمههوى ويكهاتنه وهى دلو

كرانه وهى: كه دمگوترته نيشانه بۆ

چۆنيه تى جهسته لههروى

تهندروستيه وه ه دمگوترى: (جَسُّ

الطَّيْبِ مُنْبَضٌ) دمگوترى: (فلان

نَبَضُ الْفَرَادِ) فلانكەس زهرمهكه،

ورياهه.

نَبَطَ الشَّيْءُ: شتهكه دواى ونبوون و

ديارنه مانى دمركهوته وه، هاته وه

بهرجاو ه دمگوترى: (حَفَرَ الْأَرْضَ حَتَّى

نَبَطَ الْمَاءَ): زموييهكهى هه لگوئى تا

ناومهكهى دمرخسته وه ه (جَدَّ فِي التَّقْيَبِ

حَتَّى نَبَطَ الْمَغْدِنُ): زموى دۆزى كرد تا

مهعدمن و كانهكه دمركهوت.

نَبَطَ الشَّيْءُ نَبَطًا: شتهكهى دمرخست ه

خستيه روو.

نَبَطَ الْعِلْمُ وَالْحِكْمَةُ: زانبارى و حيكمه تى

دهرهينا و بهناو خه لك دا بلاوى

كردمهوه.

اَنْبَطَ الْخَافِرُ: سمهكه جهقى (سمى

ولاخهكه رۆچوو).

خه لکی تیکه لاو و هه مه جوړ: که
عمره ب نژاد نه بن.

النَّبَطُ: به مانا (الأنباط) دئ و ناوی بیر
که دمرده که وئ یه که مجار له کاتی
هه لکه نندنی دا و دمشگوترئ: (فلان
لا يدرك نَبَطُهُ) فلان کهس کهس
له ناخی حالی نابئ و زانیاری و
حیکمه متی هینده زوره دمک
ناکړئ.

النَّبَطَةُ: ناوی بیر که یه که مجار
دمرده که وئ.

قَبَعَ الماءُ من الأرض نَبْعاً: ناو که له زهوی
هه لقولا.

قَبَعَ العَرَقُ من البدن: ناروق له جهسته
دمرچوو و چوپا په خوار.

أَنْبَعَ الماءُ وغره: ناوی هه لقولاند (هه لی
هینجا).

تَنْبَعُ الماءُ وغره: ناو که کهم کهم
هاته دمر.

النَّبْعُ: سهرچاوه ناو و سهرچاوه و
کان.

النَّبَاعَةُ: پږموی عمره ق له جهسته دا و
دمگوترئ: (نَضَحَتِ النوايِعُ بالعرق).

النَّبْعُ: دره ختی که له بهر زایی کیو و کهز
دمروئ و له چیلکه کانی سهرمیر

دروست دمکړئ و دمشگوترئ: (فلان
صليب النْبَع) فلان کهس په قو

ملنه دمره و بهیده مست نابئ.

النَّبِيعُ: به مانا (النابغ) دئ و به مانا
(عمره ق) دئ.

النَّبِيعُ: سهرچاوه ناو، کانی و کار پزی
ناو و (ک: ینایع) و دمشگوترئ: (فجر
الله ینایع الحکمة علی لسانه).

نَبَغَ المرأُ في العلم: مروقه که له بواری
زانیاری دا سهرکه وتوو هه لکه وتوو
بوو.

نَبَغَ الثَّيْنُ من الثَّيْنِ: شته که له شته که وه
دمرکه وت و دمشگوترئ: (نَبَغَ أمر منه

ماکنا نتوقه) و (نېغ من قلبه ما اضمره).

نَبَغَ النخل: توژی توژه نیرمه کی به
خورما که کرد بو نه وهی ته لقیح

ببی و بهر بگری و هه لی پیچی.
النَّبِيعُ والنَّبِيعَةُ: هه لکه وتو داهینه ر

له بواری زانیاری و هه ن دا.
النَّبِيعُ: تمپو توژی شت و دمگوترئ:

(نباغ الدقیق) تمپو توژی نارد و
(نباغ الطريق) تمپو توژی پښکا.

النَّبِيعُ والنَّبِيعَةُ: پیستی سمر و نه وهی
په یومندی به بنکی قزی سهرموه

هه په.
النَّبِيعُ: به مانا (النباغ) دئ.

النَّبِيعُ: هه لکه وتو، مروقی ناوازمو
ناناسایی.
النَّبِيعُ: بهری دره ختی سیلر و

درمختیگه له پیږی (السُدْرِيَّة) زوړ

بهرز نابیته وه، لقه کانی سپی و

لوسن گولی بچکولهی هه یه،

میوه که ی شیرینه و دمخورئ، له

ولاتی میصرو نه فریقیا د پروئ ه

ههروا ناوه یو ئارده نوکه یه که له

مؤخی لقه دار خورما دیته دمو له

دروستکردنی نه بیزدا به کار دئ.

قَبْلَ الْمَكَانِ نَبُوكَا: شوینه که بهرز بؤوه

(فهو نابک).

النَّبِيَّةُ: زهوییه که بهرزو نزمی تیدابن

تورکه تورکه بی ه کومه له گلیک

لای سهروی تیز بی.

أَنْتَ الْمَكَانُ: به مانا (نَبْک) دئ.

أَنْتَ الْقَوْمُ: خه لکه که کۆک بوون

له سهر شه پر کردن.

قَبْلَ النَّبْلِ نَبْلًا: سهمرتیری باشی

دروستکردن ه دهمگوترئ: (هو يَنْبُلُ

هذا الأمر) نهو لهه کاره باش دهمزانی و

چاکی پێک دمخا ه (هو يَنْبُلُ الرسم أو

التمثيل) نهو کارامایه له رسم کردن

یان له شانۆگه ری دا.

قَبْلَ الْهَدَفِ: تیری ئاراسته ی نیشانه که

کرد، تیربارانی شته که ی کرد.

قَبْلَ عَلَى فَرِيْقَةِ فِي الْقِتَالِ: له شهردا تیری

دابەش کرد به سهر تافهه که ی دا.

قَبْلَ أَقْرَانِهِ: له تیر هاویشن دا به سهر

بهرام بهر مگانی به سهر هاوه له کانی دا

زال بوو.

قَبْلَ نَبْلًا وَنَبْلًا: گه وره و شکۆدار بوو ه

دمگوترئ: (أَجَادْ غَدَاَهَا حَتَّى نَبْلَ

جِسْمُهَا) بژپوی چاکی پێدا باشی

بهرومرده کرد ههتا جهسته ی گه وره

بوو تیکسمر ه جوانی بهرومرده کرد

تا رهوشتی جوانی تیدا پرواندن ه

رهوشت بهرز دمرجوو.

قَبْلَ فُلَانٍ: فلانکەس خانەدان و وه جاغزاده

دمرجوو ه خه لکی مه دحی دمکاو

خۆشیان دموئ ه دمگوترئ: (رجل نبیل

الرأي): پیاویکی رادروست و راپه سهنده

ه (إمرأة نبيلة الحسن): ئا همره تیکی شوخ و

شهنگه له جوانی دا تهواوه ه (ك: نبلاء)

یو نیږینه یو مبینه (نبائل و نبیلات).

أَنْبَلَ فُلَانٍ: فلانکەس مندالتیکی عاقل و

رهوشت بهرز ی بوو.

أَنْبَلَ فُلَانًا: سهمرتیری دا به فلانکەس.

أَنْبَلَ السِّهَامِ: سهمرتیره کانی نهستوو

کردن.

نَابِلًا: له تیر نه ندازی دا یان

له وه جاغزاده می دا پێشی نهو

کهوتو به سهری دا زال بوو.

نَبْلًا: سهمرتیری دایه بۆ نه وه ی بیهاوئ.

نَبْلَ الْقَوْسِ: تیری خسته ناو

که وانه که وه.

تَنَابَلَ الْقَوْمُ: خه لکه که کی شهیان
 تیکهوت ناخو کامه یان ره سه نرو
 خانه دان تره لهم باره وه که و تنه
 مقومقو ه یان کیان باشتر دهمانی
 تیر دروست بکا.
 تَنَبَّلْ فُلَانٌ: فلانکهس گه وره بوو ه
 خوئی شوبهاند به عاقله نندان
 راهه سندان ه تیری له گهل خوئی
 هه لگرتن.
 تَنْبَلُ الشَّيْءُ: شته که ی چاک نم انجام دا ه
 شته باشه که ی گرت ه وه ه ده گوتری:
 (أصابته خطوب تَنَبَّلَتْ ما عنده) به لاو
 کارمسات توشی هات و شته
 باشه کانی لی هه وتاند.
 اِنتَبَلَ النَّبْلُ: سهره تیری ناماده کردن.
 اِنتَبَلَ لِلْأَمْرِ نَبْلُهُ: خوئی بو کاره که
 ناماده کرد ه نامیری پیویستی بو
 کاره که ره خساندن.
 اِسْتَنْبَلَهُ: داوای تیری له فلان کرد.
 اِسْتَنْبَلَ الشَّيْءُ: له شته که نهوی باشو
 به که لک بی بردی.
 النَّابِلُ: لیزان و کارامه له دروستکردنی
 چهک دا ه تیر هاویژ ه تیر فروش،
 خاومن تیر ه ده گوتری: (اِختلط
 الحابل بالنابل) شته کان تیکه لو
 پیکه لو بوون، نازاندی کی پاوچی
 به داوومو، کی پاوچی به تیرو

که وانه.
 النَّبَالَةُ: زیره کی و وه جاغزایی و
 شهره وه شکومه ندیی.
 النَّبَالَةُ: تیر گهری، تیر سازی ه تیر
 دروستکهر.
 النَّبَالُ: و مستای تیر دروستکردن.
 النَّبْلُ: تیر ه (ك: نبال و أنبال) ه
 ده گوتری: (أصابه نبل الدهر) تیری
 پژگار لئی دا ه به لاو کارمساتی
 زهمانه ی توش هات.
 النَّبْلَةُ: به رده ورده، شتی بجو کو
 ناوازه.
 النَّبِيلُ: شهریف و پرمه نو وه جاغزاده ه
 (ك: نبلاء).
 نَبِهْ نِبَاهَةً: شهریف بوو ه مه شهر بوو.
 نَبِهَ لِلْأَمْرِ نِبَاهًا: شته که ی زانی عمقل و پای
 بو شته که چوو ناوبانگی بی دهر کرد.
 نَبِهَ نِبَاهَةً: شهریف بوو ه ناوبانگی
 پیاو متی و پرموش به رزی بلاو بووه ه
 (فهو نبيه و نابة).
 نَبِهَ بِأَسْمِهِ: ناماژدی به ناو ه که ی کرد،
 ناوی هینا.
 أَتْبَهَهُ مِنَ الْخَرَمِ: له خهو راستی کرده وه
 ه هه لیستاند.
 نَبِهَ فُلَانًا: فلانکه سی به رز کرده مو ناو
 و ناوبانگی پیاو متی به ناو خه لک دا
 بلاو کرده وه.

إِثْبَتَ لِلأَمْرِ: کارمه‌ی زانی تیی
گه‌پشت.

إِثْبَتَ مِنَ النُّومِ: به‌خه‌بهر هات، له‌خه و
هه‌ئسا.

تَنْبَةُ لِلأَمْرِ: له‌کارمه‌ک حالی بوو، بو‌ی
پون بو‌وه.

تَنْبَةُ عَلَى الشَّيْءِ: به‌سهرشته‌که دا
ناگادار بوو.

إِسْتَنْبَةُ: عاقِل و لَیْزَانِ بوو و له‌خه و
هه‌ئسا.

الْمُنْبَةُ: ناگادار که‌رموه، سه‌عات و مؤبایل
که‌جهرس لئ بدن دهم‌خه‌نه سهر
کاتیکی دیاریکراو و مه‌به‌ست بو
نه‌وه‌ی له‌و کاته‌دا جهرس لئ بدو
کابرا به‌ناگا بی‌تن.

الْمُنْبَهَةُ: نه‌وه‌ی هه‌ئهر بی بو زیره‌کی و
به‌ناگایی و لَیْزَه‌انی بو ناو و شُورَت
و دم‌گوتری: (هذه العلامة مُنْبَهُةٌ عَلَى
کذا) نه‌م نیشانه‌یه هه‌ئهره بو
فلان شت.

الْمُنْبُوهُ: دم‌گوتری: (رجل مُبْهَوٍ الْأَسْمِ)
پیاویکی ناسراومو ناو و ناوبانگی
جیهانی گرت‌وته‌وه.

النَّابَةُ: شهرِیض و په‌سمن و وه‌جاغزاده و
خاومن ناو و ناوبانگی پیاومتی و
په‌چه‌وانه‌ی مانای (الْخَامِلُ) و
دم‌گوتری: (أمر نابه) کاریکی

که‌ورمه‌یه.

النَّابَةُ: شهرِیض و ریزداری‌ی و
به‌ناوبانگو ناسراو و زیره‌کی.

النَّبِيَّةُ: به‌مانا (النابه) دی و (ک: نبهاء).

النَّبَةُ: شَتِيک به‌بی چاوم‌پروانی و
خواست هات‌بیته کایه‌وه و دم‌گوتری:
(أمر نبة) و به‌ناوبانگ.

أنباء النحاة: نه‌حوزانه به‌ناوبانگه‌کان.

النَّبَةُ: زیره‌کی و له‌خه و پابوون.
نَبِي الشَّيْءِ نُبْرًا وَنُبْيًا: شته‌که نه‌چوه
شوینی گونجاوی خوی.

كَلِمَةُ نَابِيَّةٍ: وشه‌یه‌کی نه‌گونجاوه بو
نه‌م په‌سته‌یه و نه‌م شوینه‌دا.
نَبَا الْبَصْرِ عَنِ الشَّيْءِ: چاوه‌که لئی لاداو
نه‌پووست بی‌بینی.

نَبَا السَّيْفِ نُبْرًا: شمشیره‌که نه‌ی
هه‌نگاوت.

نَبَا السَّهْمِ عَنِ الْغَرَضِ: تیره‌که سهری کرد
و نه‌ی هه‌نگاوت، لای کرد.

نَبَا جَنْبُهُ عَنِ الْفَرَّاشِ: ته‌نیشتی له‌سهر
نوین و جیگای نووس‌تته‌که
نارام‌گرنه‌بوو.

أَنْبَى الشَّيْءِ: شته‌که‌ی نه‌گونجاو کرد.
تَنْبَى: لاهی په‌غه‌مبه‌ریتی لئ دا.

النَّبْرَةُ: سته‌می رۆژگار و سوپانی
رۆژگار به‌ په‌چه‌وانه‌ی و په‌ست و
نارم‌زوو.

النُّبُوَّةُ: بَرَوَانَه مَادَهی (نَبَأُ).

دمرکهوت.

النَّبِيُّ: پَیْغَمبەر.

اَنْتَجَ فُلَانُ الشَّيْئِ: فَلَانَكهَس سهروکاری

تَجَا الشَّيْئِ: شتهکه ههتوقیهوه،

شتهکهی کرد تا بهروبوومی پهیدا

بهرزبووه.

کرد.

تَنَاتِ الصَّخْرَةُ فِي الْجَبَلِ: درکه شاخهکه

تَنَاتِجَتِ المَاشِيَةُ: نازدهلهکان زاو و زمییان

له کیوهکهدا بهرز بووه.

کرد.

تَنَاتِ القَرَعَةُ: برینهکه هاوسا.

اِسْتَنْتَجَ الشَّيْئِ: ههولئ دا شتهکه

تَنَاتِ الشَّدْيُ: مهکهکه خربوو.

بَیْنَتَه بهرهم ۵ لهشتهکهی

النُّشْوُ: دمرکهوتنو و بهرزبوونهوه ۵

ههئکراندو وای ئی حالی بوو.

شَتی ناشکراو بهدمرهموه ۵ دهگوترئ:

اِسْتَنْتَجَ الْحَكَمَ مِنْ أَدْلَتِهِ: بریارهکی

(جَلَسْنَا عَلَى تَرْوٍ فِي الْجَبَلِ).

لهبهلگهکانی دمرهینا.

نَشَتِ الْقِدْرُ وَغَرَمَا نَشَأَ وَتَيْتًا: منهجهلهکه

الْمُنْتَجُ: کاتی بهروبووم.

کوئ ۵ دهگوترئ: (لَتَّ الرَّجُلُ مِنْ

الْمُنْتَجَةِ: بهروبووم ۵ شتی ومبهرهم

الْفَيْظِ) پیاوهکه له رِق و قِین دا

هاتوو.

کوئی و خوی خواردموه.

النُّتُوجُ: ومبهرهاتوو.

فَتَّ مِنْ الْمَرَضِ: بههوی نهخوشیهوه

النُّتَاجُ: بهروبوومی شت.

نالاندی.

النَّشَةُ: بهرداوی بچکوله، چالایی

النُّتُوجُ: شتی بهردار ۵ دهگوترئ:

لهبهردو شاخ دا، که ناوی بارانی

(شَجَرَةُ نُوجٍ) (نَاقَةُ نُوجٍ).

تَیْدا کۆبیتهموه.

النُّتِيجَةُ: نهنجام و بهرهم ۵

فَتَّجَ النَّاقَةُ نَشَأً: وایکرد حوشرمهکه بزئ.

سهرمنجایی پێشهکی و بهلگه

فَتَّجَ الشَّيْئِ: سهروکاری شتهکهی کرد تا

حوکم ۵ تهقویمی سالانهی حیسابی

بهرهمی هیناو بهروبوومی پهیدا

فهلهکی.

کرد.

اَنْتَجَتِ النَّاقَةُ: حوشرمهکه کاتی نهوهی

فَتَّجَ نَشَأً وَنُتُوحاً: تهرمشوخی کرد ۵

دهگوترئ: (لَتَّ الْعِرْقُ مِنَ الْجِلْدِ)

عارهقی له پێستی هاتهدمر.

نَشَّحَ الْإِنَاءُ بِأَفِيهِ: گۆزهکه یان قاپهکه

شئی هینایهوه بهوهی تیداوه،

هات بهروبوومی ههبن.

اَنْتَجَ الشَّيْئِ: شتهکه بهروبوومی

ناوه‌دزی کرد ۵ ده‌شگوتری: (نَتَحَةُ الحُر)	نایترۆجینه.
گهرمی عاره‌قی ئی چۆراند.	نَتَشَ الشَّيْءُ نَشْأً: شته‌که‌ی کیش کرد،
تَنَتَّحَ: تهره‌شوحی په‌یدا کرد ۵	پای ته‌کاند.
ده‌شگوتری: (تَنَتَّحَ عِرْقاً) عاره‌قی ئی	نَتَشَ الشُّوْكَ بِالْمَنْتَاشِ: به موکیش
په‌یدا بوو.	چقله‌که‌ی دهره‌ینا.
النَّتَحُ: شوینی تکان و ئی چۆرانی	نَتَشَ الشُّعْرَ: مووه‌که‌ی هه‌لکیشا ۵
شله‌مه‌نی ۵ (ک: مناح) ۵ ده‌گوتری:	ده‌شگوتری: (ما نَش منه شَيْئاً) هیچی ئی
(نَتَحَ العَرَقُ من مناحه).	هه‌لنه‌گرت.
النَّتَحُ: عاره‌ق، ههر شله‌مه‌نییه‌ک دزه	نَتَشَ اللحمَ وعمره: گوشته‌که‌ی کوت کوت
بکا له جه‌سته‌یه‌که‌وه بو دهره‌وه ۵	هه‌لپچری.
صه‌مغو جه‌وی و بنیشتو شله‌مه‌نی	نَتَشَ فُلَاناً نَشْأً: به نه‌ینی ره‌خه‌ی له
تر که‌له دره‌خت دیته دهر.	فلانکه‌س گرت.
نَتَحَ الشَّيْءُ نَشْأً: شته‌که‌ی دارنی،	نَتَشَ الشَّيْءُ برجله: به‌قاجی پالی به
هه‌لیکه‌ند ۵ هه‌لیکی‌شا ۵ ده‌گوتری:	شته‌که‌وه ناو دووری خسته‌وه (نش
(نَتَحَ الضَّرْسُ) ددانه خرییه‌که‌ی	الدَّابَّةَ بالعصا) به‌گوچان له ولاخه‌که‌ی
هه‌لکه‌ند.	دا.
نَتَرُهُ نَتْرًا: قسه‌که‌ی گوشو و به‌ده‌نگی	انتش الثوب: قوماشه‌که‌ی کۆن کرد.
زل گوتی.	اَنْتَشَ الحَبُّ: دانه‌ویلله جه‌که‌ره‌که‌ی
ناتره: ده‌گوتری: (کلمته مناترة)	به‌زه‌وی دا پۆجوو.
به‌ناشکراو به‌ده‌نگی به‌رز قسه‌م	انتش النبات: روه‌که‌که پيش نه‌وه‌ی
له‌گه‌ل کرد.	ره‌گه‌کانی له زه‌وی دا پته‌و بن
اِنْتَشَرَ الشَّيْءُ: بو موتاوه‌عه‌ی (نَتَرُهُ) دئ.	سه‌ری دهره‌ینا و جوزمه‌ری کرد.
النَّتَرُ: ده‌گوتری: (طعن نر) زه‌بریکه	النَّتَشُ: چروزه‌ی روه‌ک ۵ چروزه‌ی
زه‌یدمه‌رۆیی تیدا کراوه.	روه‌ک که په‌که‌مجار سه‌ر دهره‌دین ۵
النترجین: زۆرینه‌ی نه‌و عونصورانه‌یه	نه‌و سپایه‌تییه‌ی له‌بنکی نینۆک دا
که هه‌ه‌وایان ئی پیکه‌ه‌اتوو ۵	دهره‌که‌ه‌وئ.
چواربه‌ش له پینج به‌شی هه‌وا	نَتَعَ السَّائِلَ نَتْعاً ونترعاً: شله‌مه‌نییه‌که‌ که‌م

كه هاته دمر ۵ دمگوترئ: (نec الدم من الجرح، والعرق من الجسم).

أنتع القين: پشانهمكه كوتاي نه هات.
نَفَّ الشَّعْرَ والریش: موومكهى هه لكيشا
يان پهرو پؤلى هه لكه نند.

أنتف الكلا ونحوه: لهومر مكه (گيايه كه)
بهرز بؤوه تاواى لى هات بهر دهست
دمكه وتو دمتوانرا هه لى بكه نى.

نَفَّ: بؤ موبالهغه له ماناى (نَفَّ) دا
دئ.

إنتَفَّ الشَّعْرُ ونحوه: موومكه هه لكه نندرا
۵ دمگوترئ: (نَفَّه فأنَفَّ)
هه ليكه نندو هه لكه نندرا.

إنتَفَّ الشَّعْرُ: موومكهى هه لكه نند.
تتاف: به مانا (إنتَفَّ) دئ.
تَنَفَّفَ: به مانا (إنتَفَّ) دئ.

المنتاف: موهه لكيش.
النتافة: نهو مووانهى له كاتى
موهه لكيشاندا بهر ده مبنه وه.

النَّفَّ: نهووى دهقرتيندرئ
له ده موراندهورى نينوك.

النَّفَّة: پارچهى هه لومرى و، پارچه
نان و گوپچكه نان ۵ دمگوترئ: (نَفَّة
من طعام ونَفَّة من علم) پارچه
خواردنيك، بره زانياريهك ۵ (ك:
نَفَّ).

النَّفَّة: نهووى له ههر شتيك لابهك

دمگري و زور تياياندا هوَل نابيتهموه.
النُتُف: به مانا (النَّاف) دئ.

النُتيف: به مانا هه لكه نندرا و دئ.
نَقَّ الحيران نُتوقاً: نازه كه وركى زل بوو
پهروو له بهز.

نَقَّتِ الأنشى نُتقا و نتوقاً: ميينهكه زاوو
زئى كردو وهجهى زور بوو.
نَقَّ الشَّيْءُ نُتقا: شتهكهى بهر زكردموه
بؤنهموى بيهاويزئ ۵ دمگوترئ: (نق
الحجر).

نَقَّ: پاي و مشاند، ته كاندى.
نَقَّ الوعاء: تورمكهكهى پراومشاند
بؤنهموى چى تيدايه بيته دمرموه ۵
گونيهكهى ته كاندى.

نَقَّتِ الدَّابَّةُ راکبها: ولاخهكه هه لتهك
هه لتهكى به سوارمكه كرد ۵
دهمگوترئ: (نق الزبد) بهه ژاندى
پؤنهمكهرمكهى دمرهينا.

نَقَّ الشَّيْءُ: شتهكهى ليك كردموه،
قه لاشتى.

أَنَقَّ الرجلُ: پياويك ژنيكى منداَل
زورى مارمكرد، ژنيكى مارمكرد
پهويكى منداَل له ميړديكى تر
هه بوون.

أَنَقَّ الشَّيْءُ: شتهكهى بهر زكردموه.
إِنَقَّ الشَّيْءُ: شتهكه هه لچو ليك بؤوه.
المنتاق: ناهرمتى زورى منداَل هه بن.

الْمُنْتَقِي: نهو جهبله ی به به رسنگی نه سب

دا دمهیندرئو ههر دولای

به زینه که وه شه ته که دهرئ.

النُّتَاق: بهرام بهر، دمگوترئ: (داری

نتاق داره) خانوو مکه بهرام بهر

خانوی نه وه.

قَتَلَ الرَّجُلُ مِنْ بَيْنِ الْقَوْمِ نِتْلًا وَنِتْلًا:

پیام که له ناو گهل و نه ته وه که دا

پیشکه هوت و پله و پایه ی کومه لایمته ی

بهرز بؤوه.

قَتَلَ الشَّيْءُ نِتْلًا: شته که ی بهرمو پیشه وه

کیش کرد.

قَتَلَ فَلَانًا: فلان که سی دهر کرد.

قَتَلَ الرَّعَاءُ: زمره که ی به تال کرد حی

تیدا بوو دهری هینا.

إِنْتَقَلَ: پیش که هوت ه دمگوترئ: (إِنْتَقَلَ

للأمر) خوی بؤ کارمکه ناماده کرد.

تَنَاتَلَ النَّبْتُ: رومکه که تیک هالا ه یان

ومگوو لاولو له شته که هالا.

النَّتِيلَةُ: ومسیله و هؤکار.

قَعَنَ نَتْنًا: بؤگه نی ناخوش بوو ه (فهر

نِتَن).

قَعَنَ الشَّيْءُ نَتْنًا وَنَتْنًا: شته که بؤگه ن

بوو.

أَنْتَنَ: به مانا (نَتْن) دئ.

نَتْنُ الشَّيْءِ: شته که ی بؤگه ن کرد.

الْمُنْتَنَ: شوینی گه نیو ه شوینی

گه ناندن.

نَتَا الشَّيْءُ نَتْنًا: شته که بهرز بؤوه

دهر که هوت ه (فهر نات).

أَنْتَى فَلَانٌ فَلَانًا: شکل و شیوه ی

فلان که سی ومگوو فلان جوو.

نَتْنَتْنَى عَلَيْهِ: بازی به سهر دا دا.

نَتْنُ نَتْنًا: ناوی دزی، تهر پای دا.

نَتْنُ الرَّعَاءِ، وَنَتْنُ الْعَرَقِ: گۆز که تهر پای دا

عارق هاته دهر له جهسته ی.

نَتْنُ الْحَبَرِ: هه واله که ی بلاو کرده وه

دمبوا به بلاو نه بیتته وه.

نَتْنُ فَلَانًا: لؤمه ی فلانی کرد.

نَتْنُ الْجُرْحِ: برینه که ی چه ور کرد، ههنوی.

نَتَاتَ الْقَوْمُ الْأَخْبَارَ: خه لکه که

هه واله کانیان بؤ یه کتر گیرایه وه.

الْمِنْتَنُ: دمگوترئ: (فَلَان مِنتَن) فلان که سی

هه وال بلاو که ره وه نه یینی درکینه.

الْمِنْتَنَةُ: پارچه خوری به که یان پارچه

لؤکه به که چه وری دهر کیتته سهرو

برینی پی چه ور دهر کئ.

النَّتَاتُ: پۆن و چه وری برینی پی

چه ور دهر کئ.

النَّتْ: دمگوترئ: (شئ نَتْن) شتیکه

تهر مشوحی هه به.

النَّتَيْشَةُ: ناوێک تهر پای به له گۆزمو شتی

وا دهر که وئ.

نَقَّجَ الشَّيْءُ نَتْنًا: شته که شل بؤوه، شی

(المترضى).

بؤوه نهومى له گهدى دابوو شل بؤوه
و هاته دمر.

المنشار: كه سيك هه وال و نهينى بلاو

بكاتهوه ۵ درمختيك بهرمكهى

هه لئه پيچى به ناكاملئ بيومرينئ.

المنشر: دهگوترئ: (رجل منشر) پياويكى

بئ خيرو بيړه، لاوازو بئ كه لكه.

المنشر: په خشان، دهقيك شيعر نه بئ ۵

سهره واشى نه بئ ۵ ناوه بو جوړه

گوئيك له پيړى (الصليبة) بونيكي

خوشى هه به له ولاتى ميسر زوره.

النار: كه سيك بتوانئ په خشانى

په وان و جوان بنوسئ.

النار: نهو نوقل و چه رسات و شته به

له ناههنگو بؤنه خوشييه كان دا

بلاو دمكريتهوه ۵ دهگوترئ: (ما

أصب من النار شيئاً).

النار والنشارة: نهو پارچه گوپچكو

شتهى هه لدمومرئ ۵ دهگوترئ:

(القط نار المائدة) نهو وردمو

گوپچكه نانهى له سفرمه كه و ته

خوار هه لئ گرتهموه.

النار: قسه و نوسينى په وان: كه

په خشان بئ، شيعر نه بئ و

سهره واشى نه بئ، واته نهومزنى

هه به نه قافيه.

النار: نهو شيرينيه و پارمو شته به

له ناههنگو بؤنه خوشه كان دا

دمبه خشريتهوه.

استنجد الشيء: شته كه شل بؤوه.

نشرت الدابة: ولاخه كه پزمى.

نكر الشيء نشرأ ونشأ: شته كهى

به په رته وازمى هه لئا ۵ دهگوترئ: (نشر

الحب) ۵ (ونشرت الشجرة حلقها)

درمخته كه به روبوومى خوى بلاو

كردهوه.

نكر الكلام: قسه كهى به په خشان دارشت.

نشرت المرأة بطنها: نافرته كه مندالى

زورى بوون.

نكر السر: نهينيه كهى دركاند بلاوى

كردهوه.

أنشره: به سمر لوتى دادا.

نائرة: له په خشان دارستن دا پيشچكي

كرد دهگوترئ: (رايته ينارته الدر)

ديتم به قسهى جوان و پازاوه

ناخاوتنى له گهل دا دهكرد.

نكره: به مانا (نكره) دئ.

إنشر: بلاو بؤوه.

تناشر: بلاو بؤوه.

تنشر: بلاو بؤوه.

استنشر: ناوى له لوت و مرداو دوايى همى

كرد بو نهومى چى له لوتى دا هه به

بيته دمر ۵ دهگوترئ: (استنشر

الْثَّيْرُ: دهگوترئ: (رجل ثَّيْر) پیاویکه	قَالَ اللَّحْمُ فِي الْقِدْرِ: گوشته که می گوشتکوت
بلاوکه مرده می هه وال و نهینئ،	کردو خستیه ناو مهنجه له که وه.
همرگیز نهینئ لا نامینئ ۵ یان	اِنَّكُلُهُ: به مانا (نکله) دئ.
پیاویکی خوگرو پشودریژ نیه و زوو	اِنَّكُلُهُ: به مانا (نکله) دئ.
وره بهرده دا.	تَنَائِلُ الْقَوْمِ اِلَى فَلَانٍ: خه لکه که لای
الْثَّيْرَةُ: لوتو دموروبه ری، کۆمه له	فَلَان كُؤْبُؤُهُ ۵ له هه موو لایه که وه
ئه ستیرمیه کن ومکوو هی شوه ترئ	لَبَّيْ غَرْدَبُونَه وه.
(له شیوه ی سهر دتان، قِرْزَال ده چئ)	اِسْتَنْتَلِ الشَّيْئُ: به مانا (نکله) دئ.
هه شته م قۆناغی مانگه.	الثَّالِثَةُ: شتی دمرهاتوو و جیاگراوه
الْثَّيْرُ: دهگوترئ: (رجل ثَّيْر) و (امراة	له شتی تر.
نثَّور) واته: پیاوی مندا ل زورو،	الثَّالِثَةُ: چالایی نیوان جووت سمیل ۵
ناهرمتی مندا ل زور.	زربنی فراوان.
الْثَّيْرُ: بلاو بؤوه ۵ دهگوترئ: (کلامه	الثَّيْلَةُ: به مانا (الثالثة) دئ ۵ باشماوهی
دَر نَثْر) قسه و ناخاوتنه گانی	به زو پپو ۵ گوشتی قه له و.
گه وهه ری بلاو مپوون ۵ همروا ناوه	ثَنَا الحديث نَثْرًا: قسه که ی بلاو کردموه.
بؤ بزمینی و لاخ.	ثَنَا فَلَانًا: غه بیه تی فلانکه سی کرد.
نَسَطَ النَّبَاتُ نَطَطًا وَنَثْرَطًا: روده که که	نَاشَأَ الحديث والحَبْرُ: هه وال و قسه و
دمرکه موت و زموی قه لاشته وه له کاتی	باسه که یان ومبیر به کتر هی نایه وه.
سهر دمره یانی له زموی.	تَنَاشَأَ الاشْيَاءُ: شته گانیان یاد کردموه.
النَّطَطُ: روده که نه و کاته چروزه به و سهر	تَنَاشَأَ الاخبار والاحاديث: هه وال و قسه و
له زموی دمر دینئ.	باسه گانیان بلاو کردموه.
اَنْثَعَ الدَّمُ والقَيْئُ: خوین و پشانده و ده که	نَجَا الشَّيْئُ نَجَاءً وَنَجَاءً: چاوی له شته که
به شوین یه که دا هاتنه دمر.	بری ورد سهیری کرد به چاو هه نکاوتی
اَنْثَعَ فَلَانٌ: فلانکه س هی لئنجوی هاتنئ	۵ چاو مزاری ئی کرد.
خوینی هی نایه وه.	النَّجْوَى: دهگوترئ: (هو نجوى العين)
قَالَ ذُو الْحَافِرِ: گیانله بهر مه سمدارمه که پخی	چاوپیس به ههر شتی که هه لکائی
کرد، پیسای دمر دا.	دمیقه وتینئ.

نَجَبَ الشَّجَرَةَ نَجْبًا: تَوَيْكَلَمَكِي لَهَقَدِي
داره که کرده و.

نَبَ نَجَابَةً: عَاقِلٌ وَ زِيْرَهُ وَ لِيْهَاتُو وَ بُو،
پیاومتی و رهوشت بهرزی به سمر
هاوه لاکانیدا هه بوو.

أَنْجَبَ: مَنْدَالِي نَهَجِيْبِي بُوون ۵
دمهگوتری: (أَنْجَبَهُ وَالِدَاهُ) بِاَوَكُو
دایکی به نهجیبی به وهله دیان هیئا.
أَنْجَبَ مِنَ الشَّجَرَةِ فِرْعَا: لَهِي دَارَهَكِي
لی کرده و.

نَجَبَ الشَّجَرَةَ: تَوَيْكَلِي قَهْدِي
دره خته که ی دامالی.
إِنْجَبَ الشَّيْئُ: شَتَهَكِي هه لَبْزَارْد ۵
دمهگوتری: (إِنْجَبَ كِتَابًا وَأَنْجَبَ
صَدِيقًا).

إِسْتَنْجَبَ: دَاوای شَتِي به نرغو ره سهن و
په سهندی کرد ۵ شَتِي به نرخی
هه لَبْزَارْد.

الْمِنْجَابُ: دَمْگوتری: (رَجُلٌ أَوْ إِمْرَأَةٌ
مِنْجَابٌ) پیاویکه یان نافرمتیکه
مندالی نهجیبی دمبن ۵ کۆله و مۆی
ناگر تیکومردان ۵ تیری دادر او و تیز
به یی پهر و سهر متیر.

النَّجَابَةُ: زِيْرَمَكِي وَ لِيْهَاتُوِي بِالْأَدَمَسْتِي
به سمر بهرام بهردا له رهوشت و
ناکاردا.

النَّجَبُ: تَوَيْكَلِي قَهْدِي دَار.

النَّجِيبُ: نَهْوِي رِيْزِي به سمر هاو
و نَهِي خَوِي دَا هه یی و خاومنی
رهوشتی بهرزو ناکاری په سهند یی.
النَّجِيْبَةُ: مَيِّينَهِي (النَّجِيبُ) ۵ (ك:
نَجَابٌ).

نَجَائِبُ الْإِبِلِ: حَوْشَتَرِي بِاش و ره سهن.
نَجَائِبُ الْأَشْيَاءِ: هه لَبْزَارْدِي شَت و
پوخته و کاکله ی شت.
نَجَثَ عَنْهُ نَجْثًا: لِيْی کۆلِییه وه باسو
خواسی تیدا کرد.

نَجَثَ الشَّيْئُ: شَتَهَكِي دمر هیئا.
إِنْجَثَ الشَّيْئُ: به مانا (نَجْثُهُ) دِی.
تَنَجَثَ الْقَوْمُ: خه لکه که لیکۆلینه و میان
نه نجام دا، هه و الهمکانیان بلا و
کردنه وه.

تَنَجَثَ: بُو زِيْدمِرْوِي لَه مانای (نَجْث) دَا
دِی.
التَّجَثُّ: زَرِي ۵ په رده ی دل ۵ (ك:
أَنْجَاث).

التَّجَاثُّ: كَه سِيْک به شوین هه و ال دَا
بگه ری بۆ نه و ی بلاوی بکاته وه.
النَّجِيْثُ: دَمْگوتری: (بَدَا نَجِثُ الْقَوْمِ)
کاره شار و مکانی خه لکه که دمر که و ت
۵ هه روا دَمْگوتری: (أَمْرٌ لَهُ نَجِثٌ)
کاریکه سهر منجای خرابی هه یه ۵
نامانجو مه به ست.

النَّجِيْثَةُ: شَتِيْک لِيْی بکۆلِدرِیتَه وه و

نَجَّحَ نَجْماً وَ نَجِيْناً: به‌شوکاو و
چه‌واشه‌بوو.

نَجَّحَ الرَّجُلُ: شه‌پۆله‌که به‌رز بوؤوه
تیکانه‌وه هاویشته.

نَجَّحَ السَّيْلُ: لافاوکه به‌هیز بوو هه‌موو
شتیکی رادا.

نَجَّحَ فُلان: فلانکس دمنگی گربوو
به‌هوی کۆکه‌و هه‌لامه‌ته‌وه.

نَجَّحَ الحَيوانُ: چه‌یوانه‌که به‌زی.

تَنَجَّحَ السَّيْلُ: لافاوکه هه‌لساو که‌وته
کله‌و و شت رادان و پاپیچکردنی

هم‌رحی هاته به‌ری هه‌شوگوتری:
(تَنَجَّحَ الرَّجُلان) دوو پیاوکه

شانازییان به‌سهر یه‌کدا کرد.

النَّجَّاحُ: ده‌گوتری: (سیل ناجح)

لافاوکی به‌هیزو شت رادمره هه‌

زموی ده‌پۆی و قه‌برغه‌ی تی ده‌خا هه‌

دمنگی ناو له‌که‌ناری روباو دمریا هه‌

ده‌گوتری: (سَمِعْتُ ناجح البحر).

الناجحة: دمنگی تیکه‌وه هاویشته‌نی ناو

له‌قه‌راغ دمریا.

النَّجَّاحُ: دمنگی که‌سیک قورگی هه‌وی

کردبێ گپری له‌دمنگی دا په‌یدا بوو.

النَّجَّاحُ مِنَ الحَيوان: ناژه‌لیک تووشی

به‌زمین بووبی هه‌ ده‌گوتری: (بعیر

نَجَّحَ).

النَّجَّحَةُ: شه‌پۆل هاویشته‌نی دمریا به‌ بو

به‌رمدی له‌سهر هه‌لم‌النری هه‌والی
ناشیرین که رۆن ده‌بیته‌وه چیه‌و
چی نیه‌.

نَجَّحَ فُلان نَجْماً وَ نَجْماً: فلانکس
سهرکه‌وت، دمرجوو، به‌مرز گه‌یشته هه‌
به‌مه‌به‌ستی خوی شاد بوو.

نَجَّحَ الأمرُ: کارکه‌ ناسان بوو، به‌رمو
ته‌واو بوون دمرپا.

أَنْجَحَ: بوو به‌ براوه‌و سهرکه‌وتوو.

أَنْجَحَتِ الحاجةُ: کارکه‌ نه‌نجام درا،
جیبه‌جی بوو.

أَنْجَحَ اللهُ طَلِبَتَهُ: خودا گه‌یانده‌ نامانجی
خوی.

تَنَجَّحَتِ الأمورُ: نه‌نجامدانی کارمکان

به‌شوین یه‌کدا هاتن هه‌ ده‌گوتری:

(تَنَجَّحَتِ أحلامه) خه‌ونه‌کانی

به‌سهرکه‌وتویی بو هاتنه‌ دی.

تَنَجَّحَ الحاجةُ: کارکه‌ی نه‌نجام دا،

کارکه‌ی سهرخسته‌.

إِسْتَنْجَحَهُ الحاجةُ: داوای کرد نیشه‌که‌ی

جیبه‌جی بکری.

النَّجَّاحُ: سهرکه‌وتن هه‌ رزگار بوون،

ته‌واو کردن هه‌ به‌مرز گه‌یشته‌.

النَّجَّاحُ: به‌مانا (النجاح) دی.

النَّجَّاحُ: ده‌گوتری: (رأي نجح) راو

بو‌چونیکی راست و دروسته هه‌ (رجل

نجح) پیاویکی صابیرو به‌شو درێژه‌.

قەراغ ۵ گلەو فرپیدن و هاتنه
جونبوش.

النَّبُوخُ: دىگوترى: (مجر نجرخ)
دمرپايهكى پشيو و پر شه پؤل و
جونبوشه.

نَجَدَ الشَّيْءُ نَجْداً: شتهكه بهرز بؤوه.
نَجَدَ الأمرُ: كارهكه ئاشكرا بوو دمركهوت.
نَجَدَ الطريقُ: ريگاكه پون بؤوه دمراندرئ
بهرو كوى دمرپوا.
نَجَدَ فلاناً نَجْداً: يارمهتى فلانكهسى دا و
هاوكارىي كرد.

نَجَدَ العَدُوَّ: بهسر دوژمن دا زال بوو.
نَجَدَ الأمرُ فلاناً: كارهكه فلانكهسى
نارحهت كرد.
أَنْجَدَ العَرَقُ نَجْداً: عارهق لهجهستهى
پهوان بوو.

أَنْجَدَ الرجلُ: بياوهكه: بههوى
نيشكردنهوه يان خهفته و
شهرمكردنهوه عارهقى كرد.
نَجَدَ نَجْداً وَنَجَاداً: ئازا بوو (فهو نَجَدَ
ونجيد).

نَجَدَ الأمرُ نَجْداً: كارهكه ئاشكرا بوو
دمركهوت ۵ (فهو ناجد ونجيد).

أَنْجَدَ: بهرز بؤوه ۵ هاته ههريمى
نهجيد، چوو و لاتى نهجيد
كه به شيكه له حكومهتى (سعودية).

أَنْجَدَ فلاناً: يارمهتى فلانكهسى دا

كۆمهكى پىي كرد.

أَنْجَدَ الدُّعْوَةَ: جوابى بانگه وازيبهكهى
دايهوه.

نَجَدَهُ: يارمهتى دا هاوكارىي كرد ۵ بوى
هاته مهيدان و بهرامبهرى ولسا بؤ
شهر.

نَجَدَ البيتَ: مالهكهى پازاندموه به
پهردمو پاخهرو شتى وا.

نَجَدَ الوسائدَ ونحوها: باليفو
سهرينهكانى دوورين ۵ دىگوترى:
(نَجَدَهُ الدهرُ) رۆژگار لهبۆتهى داو
فىزى زۆر شتى كرد.

تَنْجَدَ الشَّيْءُ: شتهكه بهرز بؤوه.

إِسْتَنْجَدَ: دواى زهعيف بوون و لاوازى
بههيز بؤوه ۵ دىگوترى: (كان جباناً
فاستنجد) ترسنۆك بوو دوايى ئازاو
چاونهترس بوو ۵ (إِسْتَنْجَدَ على
فلان) سامى لهكابرا شكاو بهگزي دا
چؤوه دوا ئهوهى لهوه پيش لىي
دهترسا.

إِسْتَنْجَدَ فلاناً: داواى كۆمهكى و يارمهتى
لهفلان كرد ۵ دىگوترى: (إِسْتَنْجَدَنِي
فَأَنْجَدْتُهُ) هاوارى بؤ هيئام يارمهتيم
دا.

الْمُنَاجِدُ: يارمهتى دمر، پالپشت ۵
جهنگاور.

الْمِنْجَادُ: دىگوترى: (رجل مِنْجَاد)

نادری ۵ غه مبارو کوست کهوتوو ۵
(ك: نُجَدٌ و نُجْدَاء).

نَجْدَةُ نُجْدَا: به ددان گهستی، گرتی،
قه پی پیندا کرد ۵ زور ویره ویری
به سردا کرد.

نَجْدَةُ: به مانا (نَجْدَةُ) دئ ۵ دهشگوترئ:
(نَجْدَتُهُ التَّجَارِب) نه زمون و
پوداوه مانی پوژگار له بوته یان داوه
۵ (تَنَجَّدَ الْقَوْمُ عَلَى كَذَا) خه لکه که
له سهر نه وه کو بیوونه وه.

الْأَنْجَذَانُ: رومکیکی پزشکیه له پی پی
(الْخِمْمِيَّات) ه صمغیکی ئی
دمرده هیندرئ، پیی دمگوترئ:
(الْخِلِيت).

الْمُنْجَذُ: دمگوترئ: (رجل منْجَذ)
پیاویکی خاوهن نه زمون و قالبو و
له بوته دراوه.

النَّاجِذُ: ددان، کاکیله ۵ (ك: نَوَاجِذ)
دمگوترئ: (صَحِكَ حَتَّى بَدَتِ
نَوَاجِذَهُ) قاقا پیکه نی تا هه موو
ددانی دمکه هوتن ۵ (عَضَّ عَلَى
نَاجِذِهِ) دانی به خو یا گرت و له به رده م
کیشو ته نگزمکان دا پشوو دریز و
به صه بر بوو ۵ (عَضَّ عَلَى الشَّئِ
بِنَاجِذِهِ) شته کی به پیک و پیک
نه نجام دا ۵ سوور بوو له سهری.

النَّجْدُ: قسه ی رهق.

نَجَرٌ فَلَانٌ نَجْرًا: فلانکس هه لاشی
تهختی بو خانومه که کرد.

نَجَرُ الْيَوْمِ: پوژه که زور گهرم بوو.
نَجَرُ الْحَشَبِ: دارمکی تاشی و تهختی کرد
۵ دارمکی راهینا.

نَجَرُ الْمَاءِ: ناومه کی به به مردی سورومو بوو
گهرم کرد.

نَجَرٌ نَجْرًا: به هو ی زور خواردنه وه تینوی
بوو ۵ (فهر نجران وهي نجران) ۵ (ك:
نجران).

أَنْجَرَ: کهوته مانگه گهرمه کانه وه.

أَنْجَرَ فَلَانًا: ناوی گهرمی پیشکشی
فلانکس کرد بو خواردنه وه.

نَجَرُ الْكَلَامِ: قسه کی ناراسته کرد.
الْأَنْجَرُ: پروانه ماده ی (انجر) له پی پی
هه مزدا.

الْمَنْجَرُ: دارتاشخانه ۵ شوینی دارتاشی.

الْمَنْجَرُ: نامیریکه داری پی له رنه
دمدرئ ۵ رهنده ی دارتاشی ۵
لیخو پینی جه له به حوشر
به خیرایی ۵ دمگوترئ: (رجل مِنْجَرٍ)
پیاویکه حوشر به خیرایی ئی
دهخو پی.

الْمَنْجَرَةُ: به مردی سورکراوه که ناوی پی
گهرم بکری.

الْمَنْجَرُ: خولخلو که به کی گهورمیه ناوی
پی دمرده هیندرئ له بیر ۵ چهرخ و
فه له ک.

نَجَزَ الْعَمَلَ وَ	النَّاجِرُ: نَهو مانگانه‌ی هه‌وایان تێدا
نَجَزَ الْحَاجَةَ، وَ نَجَزَ بِالْحَاجَةِ خَيْرًا	گهرمه ۵ مانگه‌کانی جهنگه‌ی
کارمه‌ی نه‌نجام دا.	گهرما.
نَجَزَ الشَّيْءُ نَجْزًا: شته‌که هاته دی و	النَّجَارُ: بنو بنیچه.
نه‌نجام درا.	النَّجَارَةُ: نَهو توێکل و ورده دارانه‌ی
نَجَزَ الْكَلَامُ: قسه‌که بپرا.	له‌مه‌کینه‌و پهنده‌ی دارتاش
أَنْجَزَ الشَّيْءُ: شته‌که‌ی نه‌نجام دا.	دمکه‌ویته خوار.
أَنْجَزَ الْقَتِيلَ: زمیری کوشنده‌ی ناراسته	النَّجَارَةُ: پیشه‌ی دارتاشی.
کردو زوو گیانی دمرچوواند.	النَّجَارُ: دارتاش.
نَاجَزَهُ الشَّيْءُ: په‌له‌ی له شته‌که‌دا کردو	النَّجْرَانُ: گریژمنه‌ی دمرگا ۵ نَهو دونده
خیرا نه‌نجامی دا.	خرپه‌ی دمرگای له‌سهر دهموپیته‌وه ۵
نَاجَزُهُ الْحَرْبُ: شهرێ له‌که‌ئدا کردو دژی	تینو.
وهستا.	النَّجْرُ: ورده‌ی داری تاشراو ۵ بنیچه ۵
نَجَزَ الشَّيْءُ: بۆ زه‌ینه‌پوویی له‌مانای	گهرما.
(نَجَزُهُ) دئ.	النَّجْرُ: تینوایه‌تی زۆر به‌هۆی زۆر
تَنَاجَزَ الْقَوْمُ: خه‌لکه‌که شهریان بوو	خواردنه‌وه یان به‌هۆی خواردنی
به‌گژ په‌کدا چوو و خوێنی په‌کتریان	ئاوکی‌شه‌وه، نهم جووره تینوایه‌تی
پشت.	توشی ئاده‌میزادو گیانه‌به‌هری
تَنَجَزَ الشَّيْءُ: هه‌وای نه‌نجامدانی	تریش ده‌بی.
شته‌که‌ی دا ۵ دهمگوترئ: (تَنَجَزَ	النَّجْبَةُ: هه‌لاشه ته‌خته؛ سه‌مقی مال
الحَاجَةَ وَ تَنَجَزَ الرَّعْدُ).	به‌ته‌خته دار ۵ ناوی گهرمکراو
تَنَجَزَ الشَّرَابُ: زه‌ینه‌پوویی و ئیلحاحی	به‌به‌مردی سورهمووبو ۵ جووره
کرد له خواردنه‌وه‌ی شه‌را به‌که‌دا.	خواردنیکه له‌شیرو ناردو پۆنو
إِسْتَنْجَزَ الشَّيْءُ: به‌مانا (تَنَجَزُهُ) دئ.	دروست دمرکئ.
النَّاجِزُ: حازر به‌ده‌ست و خیرا ۵	نَجَزَ الشَّيْءُ نَجْزًا: شته‌که‌ی ته‌واو بوو
دهمگوترئ: (بعته ناجزاً بناجز) حازر	نه‌نجام درا ۵ دهمگوترئ: (نَجَزَ الْعَمَلَ وَ
به‌حازر فروشتم ۵ دهمگوترئ:	نَجَزَتِ الْحَاجَةَ).
	نَجَزَ الشَّيْءُ: شته‌که‌ی ته‌واو کردو

(لایاع غائب بناجز) قهرز به حازر
نافرورشئ ۵ (وعد ناجز) به لئینیکه
هاتوته دی.

النَّجْزُ: به مانا (النَّجْزُ) دئ.
النَّجِيزُ: دهگوترئ: (وعد نجیز) وادهیه که
حبیه جی کراوه.
النَّجِيزَةُ: پاداش ۵ دهگوترئ: (لأنَّجِزْكَ
نَجِيزَتَكَ) به لئین بی چاکه و پاداشی
چاکه کردنه که ت بدهمه وه.

نَجِسَ الشَّيْءُ نَجْسًا: شته که پیس بوو، یان
هر خوی پیسه ۵ دهگوترئ: (نَجَسَ
الثَّوبَ) قوماشه که پیس بوو (نَجَسَ
فُلَانٌ) فلانکهس به درپه وشت و بهد
رهفتار بوو.

نَجَسَ نَجَاسَةً: به مانا (نَجَسَ) دئ.
أَنْجَسَهُ: پیسی کرد، قیزه ونی کرد.
نَجَسَهُ: به مانا (انجسه) دئ ۵ یان پاک
کرده وه و پیسای پیوه نه هیشت ۵
دهگوترئ: (نَجَسَ الصُّبِّيَّ) نوشته و
دووعای به منداله که وه هه لواسی
بوئه وهی چاوهارو جندوکه کاری لی
نه که ن.

تَنَجَّسَ الشَّيْءُ: شته که پیس بوو، پیسی
پیوه نووسا، پیسی تیکه لایو بوو.
تَنَجَّسَ فُلَانٌ: فلانکهس خوی له پیسی و
شوینی پیس پاراست.
النَّجَاسُ: پیسایی، پیس ۵ دهگوترئ:

(داء ناجس) دهردیکی پیسه و
دهرمانی نیه.

النَّجَاسَةُ: پیسی ۵ بهزاراوهی شهرع
نه ندازه یه که پیسیه ده بیته
هۆکاری نادرست بوونی نویژ.
النَّجَسُ: به مانا (النَّجَاسَةُ) دئ ۵
دهگوترئ: (فُلَانٌ نَجَسَ) فلانکهس
دل پیس و تاوانکارو به درپه وشته ۵
قورنان دهفرموی: ﴿إِنَّمَا الْمُشْرِكُونَ
نَجَسٌ﴾.

النَّجَسُ: دهگوترئ: (فُلَانٌ نَجَسَ
السَّراويل) فلانکهس شپروال پیسه ۵
(داء نجس) دهردیکی پیسه دهرمانی
نیه ۵ (ك: انجاس).

النَّجِيسُ: بۆ موبالهغه له مانای
(النَّجَسُ) دئ.
نَجَسَ الشَّيْءُ النَّجِيسَ النَّجَاسًا: شته
شاراومکهی وروژاندو دهری هیئا.
نَجَسَ الحديث: قسه کهی بلاو کرده وه.
نَجَسَ الدَّابَّةَ: ولاخه کهی دمنه دهنه دا
بوئه وهی بیته دهر یان تیوهی ژمنی و
دمنه دهنی دا بوئه وهی هه موو هیزی
خوی به کار بیئ بۆ خیرا پویشتن.

نَجَسَ فُلَانٌ فِي الْبَيْعِ رُغْرَهُ: فلانکهس
له نرخه کالاکهی زیاد کردو زهم و
زهمکاری ئه نه نجام دا ۵ له
موزایه دهکردندا نرخه زیادی کرد.

فَجَشَّ النَّارُ: ناگره که ی هه لگیر ساند.

تَنَاجَشُ الْقَوْمِ فِي الْبَيْعِ وَغَرَوْهُ: خه لکه که

به نه زانی یان بۆ مه به ستو چاو

به سه ته که ی که سانی دیکه نرخ ی

کا لاکانیان به رز کرد موه.

إِسْتَنْجَشَ الشَّيْءُ: به مانا (نَجَشُهُ) دئ.

الْمُنْجَاشُ: ره خنه گرو عه یب و دۆز موه

له شت ۵ سیر مه به که دمپخه نه نیوان

دوو پیسته موه پیکیان موه دمدر وئ.

الْمُنْجَشُ: به مانا (الْمِنْجَاشُ) دئ.

الْمَنْجُوشُ: دمگوترئ: (قول منجوش)

قسمه ی که در ووه هه لبه س تراوه.

النَّاجِشُ: نه و که سه یه نیچیر

رادمپه رپنئ یان هه لی دمفرپنئ

بۆ نه وه ی به نه نیک راوکه ره که دا

بر وون و فرسه تیان ئی بئئ.

النَّجَاشُ: تیلمه سیر مه به که دوو پیستی

پیوه لیک دمدر وون.

النَّجَاشِي: نازناوی پاشای حه به شه یه.

النَّجَاشُ: دمگوترئ: (رجل نجاش)

پیاویکی به توانایه بۆ شیکردنه وه ی

شته شار و ده کان و دهر خستنیان.

النَّجُوشُ: به مانا (النَّجَاشُ) دئ.

فَجَعَ الشَّيْءُ نَجْعاً: شته که سوود به خش

بوو کاری گه ری که ی دمر که وت ۵

دمگوترئ: (نَجَعَ الدَّاءُ فِي الْعِلِيلِ وَ نَجَعَ

الْعَلْفُ فِي الدَّابَةِ وَ نَجَعَ الْقَوْلُ فِي سَامِعِهِ وَ

نَجَعَ الْعَقَابُ فِي الْمَذْنَبِ).

فَجَعَ الْكَلَّاءُ نَجْعاً وَغَرَّعاً: له شوینی شیای

خۆی دا هه وئ له وهری دا.

فَجَعَ الْمَكَانُ: هاته شوینه که و تئیدا

نیسته جئ بوو.

فَجَعَ الصَّبِيُّ اللَّبَنَ: شیر ی دا به منداله که و

به و شیر به وهر وهری کرد.

فَجَعَ نَجْعاً: به دوی له وهر دا گه را بۆ

ناژه له کانی.

انْجَعَ الشَّيْءُ: به مانا (نَجَعَ) دئ.

انْتَجَعَ الْقَوْمُ: خه لکه که رۆیشتن گه ران

به دو له وهر دا بۆ ناژه له کانیان.

انْتَجَعَ فَلَاناً: چوو بۆلای فلان که س

به مه به ستی نه وه ی شتیکی

ده ستبکه وئ لی.

تَنْجَعَ فَلَانٌ بِالْدم: فلان که س خوینا وئ

بوو.

إِسْتَنْجَعَ بِالشَّيْءِ: سوودی له شته که

بینی.

إِسْتَنْجَعَ الْمَكَانُ أَوِ الْكَلَّاءُ: له شوینه که دا

نیسته جئ بوو ۵ له له وهر گه را

له شوینی شیای خۆی دا.

الْمَنْجَعُ: شوینیک له وهر و ناوی هه بی و

ناژه لدار بۆی بجئ ۵ ده سگوترئ:

(فَلَانٌ مَنْجَعُ الطَّالِبِينَ) فلان که س

جیگا و نو می دی ناتا جان هه

پیدا و یستییه کانیان جیبه جئ ده کا.

النَّاجِعُ: دِمْغُوتَرِي: (طعام ناجع)
خواردينیکه باش به جهسته
دمکوهی و بهناسانی همزم دمیج ۵
(دواء ناجع) دهرمانیکی سودبه خشه،
شیفا هینه.

النَّجْعُ: شوینی نیشته جی بوونی خیل،
هؤبهی خیل.

النَّجْعَةُ: گهران بهدوا لهومرو ناودا
بؤنازل ۵ چوون بؤلای مرقفی
سهخی و به خشنده بهمه بهستی
دمستکهوت ۵ دموتری: (هر نجعی)
نهو جیگای هیوامه ۵ (هذه ليست
بدار نجعة) نهو مال و هؤبهیه
بهکه لکی نهو نایه بؤی بگویند بهمه.
النَّجْرُ: همر خواردن و خوارندنو میهک
سود بهخش بیج ۵ دمگوتری: (ماء
نجور) و (لبن نجور).

النَّجِيعُ: بهمانا (النجور) دئ ۵ همروا
ناوه بؤ خوین لهناو جهسته دا ۵
خوینی جهرگو دل.

نَجَفَ الشَّيْءُ نَجْفًا: شتهکهی هه لکولی و
ناوهوی بانو پور کرد ۵ دمگوتری:
(نَجَفَ الْبَرَّ وَ نَجَفَ الْإِنَاءَ).

نَجَسَ الشَّيْءُ: شتهکهی بریهوه ۵
دمگوتری: (نَجَسَ الشَّجَرَةَ).

نَجَسَ الْعَنْزُ: گوانی بزنه کهی بهست
بؤنهوهی شیر و شک بکا.

نَجَفَ الشَّاةُ: شیر وشک کهری بهگوانی
مهرکهوه هه لواسی.
نَجَفَ: بؤ موبالهغه لهمانای (نَجَفَ)
دئ.

نَجَفَ الشَّيْءُ: شتهکهی بهرز کردهوه.
نَجَفَ لَهُ مِنَ الشَّيْءِ: لهشتهکه ههنیکی
بؤ جیا کردهوه بؤی وهلانا.

إِنْتَجَفَ الشَّيْءُ: شتهکهی له بیخ دهرهینا
۵ دمگوتری: (إِنْتَجَفَ مَا فِي الضَّرْعِ)
دوا تنوکی شیر ناو گوانه کهی
دادوشی ۵ همروا دمگوتری: (إِنْتَجَفَ
الرَّيْحُ السَّحَابَةَ) پرشه بایه که
ههرمه کهی بهتال کرد.

إِسْتَنْجَفَ الشَّيْءُ: بهمانا (إِنْتَجَفَ) دئ.
الْمِنْجَافُ: سوکانی کهشتی، سهوئی
کهشتی نهوهی پوی کهشتی و
بهلهمی بیج ناراسته دمکری.

الْمِنْجُوفُ: دمگوتری: (رجل منجوف)
بیایوکی ترسنوکه.

النَّجَافُ: شتیک بهرز بیتهوهو بهسمر
شتی تردا بروانی ۵ دمگوتری:
(نَجَافُ الْغَارِ وَ نَجَافُ الْبَابِ) ۵ همروا
ناوه بؤ نهو شتهی لهسمر گوانی
نازل دمهستری بؤنهوهی شیرمه
وشک بکا.

النَّجْفُ: تهپولکهو بانو ۵ (ك: نَجَاف).
النَّجْفَةُ: شوینیکی دریزموبوه لهناو

شیودا بهوئنه‌ی راسته دیوار ناوی	نَجَلَ المرمى: لهومرکه‌ی گردموه کرد
سهرناکه‌وئ ۵ همروا ناوه بو	به‌داس ۵ به‌داس و ماراغان لهومرکه‌ی
کۆمه‌لێک گۆپی کارهبایی	دوریه‌وه.
به‌شیومه‌کی جوان لیکراون و	نَجَلَ عَنهُ بالرمح: به‌رمب له‌دوژمنه‌کی
دیمه‌نیان جوانه‌و پوناکی باش	دا، رمبی ئاراسته‌ی دوژمنه‌کی کرد ۵
په‌خش ده‌که‌ن پێیان ده‌گوتری:	ده‌شگوتری: (فلان یجمل الناس)
(سورمه‌یا) به‌ناوی کۆمه‌له	فلانکس عه‌یب و پمخنه له‌خه‌ک
ئه‌ستیره‌ی سورمه‌یای ئاسمان	ده‌گری.
ناونراون ۵ ناوه‌دی کۆمه‌له لب	نَجَلَ الرجل: شه‌قیکی له‌بیاومکه هه‌لدا
به‌ده‌ه‌وران ده‌وری دا که پشه‌با	خولانده‌وه، په‌راندی.
شوئنه‌کی ئی بکاو لێی رادا تاومکۆو	نَجَلَ نَجْلًا: جاوی گه‌وره بوو جوان بوو ۵
په‌شتینی ئی دئ و هه‌لۆل ببی.	چاو بپاله بوو.
النَّجْفَةُ: که‌مێک شت ۵ ده‌گوتری:)	نَجِلَت الشَّجَّةُ: برینه‌که گه‌وره‌و پان بوو
اعطه غفَةً من اللبن) قومه شیریکی	هه‌واره بوو (فهو أنجل وهي نجلاء).
بده‌ری.	أَنْجَلَ الرّوادي: دۆله‌که روه‌کی نه‌جیلی
التَّجْرُفُ: بو زنده‌مروقی له‌مانای	پواند.
(التَّاجِف) دئ.	أَنْجَلَ الدَّابَّةُ: روه‌کی نه‌جیلی کرده
التَّجِيفُ: به‌مانا (التَّجْرُف) دئ ۵ تیریک	له‌ومری و لاخه‌که.
که سهرمه‌تیره‌کی درێژ بی.	إِنْجَلَ فلان: فلانکس بو ناهرمته‌کی
نَجَلَ الميوان نَجْلًا: گیانه‌بهره‌که	خزمی بیاویکی هه‌لبژارد مندالی
به‌خیرایی رۆی، تیز تیبه‌ری.	لێی ببن ۵ پان فه‌حلیکی رمه‌نی
نَجَلَ الأرض: زموی سه‌وز بوو، روه‌کی	هه‌لبژارد بو چاککردنی ماینه‌که‌ی
نه‌جیلی پواند.	لێی.
نَجَلَ الرّولة: منداله‌کی کرد به نه‌موو	تَنَجَلَ القوم: خه‌لکه‌که زاوژنیان کرد ۵
ومه‌هی خۆی.	پان کیشه‌و نیزاعیان ئی په‌یدا بوو.
نَجَلَ الأرض للزراعة: زه‌ویه‌که‌ی کێلا بو	إِسْتَنْجَلَ الرّوادي: دۆله‌که روه‌کی
کشت و کاڤ.	نه‌جیلی ئی په‌یدا بوو.

إِسْتَنْجَلُ الشَّيْئِ: شتهكهی دهرهینا.

الْإِغْمِيلُ: برونه نهم مادهیه له پیتی
(ههمزه)دا.

الْمِنْجَلُ: دهگوتری: (رجل مِنْجَلُ)
پیاویکی مندان زوره.

سِنَانِ مِنْجَلٍ: سهره پمبیکى وههایه
برین گهوره دهکا ههوارهى گهوره
دهخاته جهستهوه.

هُوَ مِنْجَلٌ هَذَا الْأَمْرُ: نهو پیاوی نهم
کارمیهو لئی دهمزانی ه ههروا وشهی
(مِنْجَلُ) ناوه بۆ داسی گیادرون داسی
دروینه ه (ك: مناجل).

الْمِنْجَلَةُ: ئامیریکی دوفاهه لایهکی
چهسپاوه لایهکی هاتوجوی پی
دهکری ودهکوو گیره بهکاردی بۆ
گرتنی شت، کورد پیی دهلین:
چهپهوه مهنگهنه.

النَّجَلُ: مندان ه دهگوتری: (هو کریم
النَّجَل) نهو وهجاخزادهو پهوش
بهرزه ه ناوی ناو زهلاکو ه چالایی و
زلاکو.

النَّجْلَاءُ: دهگوتری: (طعمة نجلاء)
زهبریکه برینهکهی گهورمیه ه (ليلة
نجلاء) شهویکی دریزه.

النَّجِيلُ: روهکیکه لهپیری (النجيلية)یه
تهمهن دریزه ه گهلاکهی ودهکوو
گهلاى گهنم وایهوه لهو کورتره
بهسهر زموی دا بلاو دهبیتهوه

پهلهکانی زور گری گریباویین
گریکانی لیک نزیکن لهزموی و
زاریک دا زور دهری ئاویسری، به
کوردی پیی دهگوتری: (فریزو).

نَجْمُ الشَّيْئِ نَجْمًا وَنَجْمًا: شتهکه
دهرکهوت وهلات ه دهگوتری: (نَجْمَت
الکواکب و نَجْمُ النِّبَات و نَجْمَت
السِّن).

نَجْمٌ لَهُ رَأْيٌ: راو بۆجونیکی بۆ پهیدابوو ه
(نَجْمٌ فِيهِمْ شَاعِرٌ) شاعیریکیان تیدا
ههلهکوت.

نَجْمُ الْمَالِ: مالهکهی وهجبه وهجبه دایهوه.
أَنْجَمَ الشَّيْئُ: شتهکه دهرکهوت ههلات.
أَنْجَمَتِ الْمَطَرُ: بارانهکه وهستایهوه.
أَنْجَمَتِ عَنْهُ الْحُمَّى: لهرزوتاکهی لهکۆل
بۆوه.

نَجْمٌ فَلَانٌ: فلانکس چاودیری
نهستیرهکانی کرد بهگویره کات و
شیوهی رۆیشتنیان و لافی نهوهی لی
دا که بهو هۆیهوه ههوالی نهینی
داهاتوو دهمزانی.

نَجْمُ الشَّيْئِ: شتهکهی کرده وهجبه
وهجبه.

نَجَّمَ عَلَيْهِ الدِّينُ: قهرزهکهی بۆ کرد به
قیست و وهجبه.

إِنْجَمَ: وازی هیئا ه کوتایی هات ه
دهگوتری: (الْإِنْجَمُ الشَّتَاءُ) زستان
کوتایی هات.

تَنْجُمٌ: به‌شویَن گيا بئ ږمگو
پيشانه‌که‌دا ږویو و عهرزی بو
هه‌لکه‌ند ۵ چاودېری نه‌ستېرمانی
کردو له‌گه‌ټيان دا شه‌وبېدار بوو.

النَّجْمُ: دمرایو ئی ږزگار بوون که‌لینی ئی
قوتار بوون ۵ ږب‌بازی ئی
چونه‌دمروه ۵ مه‌مدن و کان ۵
کانه‌زېږو زیو و شتی له‌و جوړه ۵
دمگوتری: (مَنْجَمُ الفحْم) و (مَنْجَمُ
الحديد).

النَّجْمُ: ههرشټیک له‌جه‌سته‌و
قه‌بارمه‌که‌دا هه‌لټوڅی و
بهرزبیت‌هوه ۵ دمگوتری: (مَنْجَمُ
الرجل) دوو قاپه‌رمقه‌ی څاچ ۵ نه‌و
ئاسنه‌ی له‌ناو‌مړاستی تهر‌ازودا قیت
بوته‌وه، که‌پیی دمگوتری زوبانی
ته‌رازوو ۵ ههرشټیک سینگی پئ
داگوتری، و‌مگوو چه‌کوش.

النَّجْمُ: نه‌ستېرمناس؛ که‌سه‌یک
چاودېری نه‌ستېره بکا ۵ به‌دیاردی
هاتو‌چوی نه‌ستېره‌کان ږوداوه
نه‌پینی و داهاتو‌مکانی سه‌رزمو
دیاری بکاو لافی غه‌پیزانی ئی بدا.
النَّجْمُ: به‌مانا (النَّجْمُ) دی.

النَّجْمُ: نه‌ستېره، قه‌بارمو جه‌سته‌ی
ناسمانی که‌ږوناکی پیوه دیاریو
تا نه‌ندازمه‌که‌شوینی له‌ئاسمان دا

دیاری کرابی، بو نمونه و‌مگوو خوړ
۵ کراوه به‌ناو بو کومه‌له نه‌ستېره‌ی
سوره‌ییا ۵ کاتی دیاری‌کراو بو
دانه‌مو‌ی قهرز یان نه‌نجامدانی کار ۵
رومکیک قه‌دو لاسکی نه‌بی ۵ شتی
بی بناغه ۵ دمگوتری: (لیس لهذا
الأمر لَنَجْم) نه‌م نیشه بی بنه‌مايه.

النَّجْمَةُ: ههر ږومکیک قه‌دو لاسکی
نه‌بن ۵ به‌زوری به‌ږوه‌کی نه‌جیل
دمگوتری.

النَّجِيمُ مِنَ النَّبَات: روه‌ک که‌چروزه
ده‌کاو په‌که‌مجار سهر دمر‌دینئ.

تَنْجُمَةٌ: جو‌لاندی، و‌مری سوړاند هه‌له‌و
گیږی کرد ۵ دمگوتری: (تَنْجَنَجُ فِي
أمره) له‌کاری خو‌ی دا سهری سوړما
۵ چه‌واشه بوو نه‌پیزانی چی بکاو
چون بکا.

نَجْمَةٌ فَلَانًا نَجْمًا: فلان‌که‌سی به‌ناشیرین
ترین شیوه گه‌راند‌موه.

نَجْمًا مِنْهُ نَجْمًا وَنَجْمًا: له‌نه‌زیه‌تو گیزاوی
نه‌و ږزگاری بوو
نَجْمًا نَجْمًا: په‌له‌ی کرد.

نَجْمُ الْفُصْن: لقه دره‌خته‌که‌ی ږری.

نَجْمًا الْجِلْد عَنْ الْجَزْرِ: پیستی نازده‌له
سه‌رېږاوه‌کانی که‌وئ کرد ۵
پیسته‌که‌یانی داړنی.

نَجْمًا فَلَانًا نَجْمًا: به‌نه‌سپایی و به‌سرته

قەسى لەگەن فلان کرد.

انجى فلان: ھاتە سەر تەپۆلكە

زەوپيەك، ھاتە سەر گردېك ۋ

ناوسكى خۆى خالى كىردەو، تېر

تسى گەندىن.

انجى فلان: فلانكەسى لەو چورتىم

نارەھەتتەپيە ھەپپو پزگارى کرد.

ئىنجى الشىئى: شتەكە بەسەر گردو

تەپۆلكەكەو بەجى ھىشت.

ئىنجى فلان: فلانكەسى پزگار کرد.

ئىنجى ارضە: زەوپيەكەى بەرز كىردەو

لەترسى ئەو نەوگەو ئا

داپپوشى.

ناجا: مناجا: بەسەرتەو لەدىلى خۇيا

قەسى لەگەن گرد ۋ دىگوتى:

(بات اھم ىناجى) خەم خەفەت

شان و مى گرتىو شەو بىدارى کرد.

ئىنجى: لەسەر تەپۆلكەكە دانىشت.

ئىنجى القوم: خەلكەكە ھەندىكىان

سەرتە سەرتىان لەگەن پەك کرد ۋ

دەگوتى: (الھوم تنجى فى صدره)

خەم خەفەت دېنە دلىمەو

سەرماتەكە لەدىلى دىكەن سەرتە

سەرتىانە لەگەنلى دا.

ئىنجى فلان: فلانكەسى كىردە ھاوپى

خۆى و سەرتەسەرتى لەگەن دا کرد.

تەنجى: ھەوللى دا تەپۆلكەو

گردۆلكەكەكى دەست بىكەو.

ئىنجى: خۆى لەپەنا تەپۆلكەكە دا

ھەشاردا ۋ خۆى خزانە پەنا

تەپۆلكەكە بۆنەو خۆى خالى

بىكاتەو.

ئىنجى المحدث: كابرالى بى دەستىو

بەناو پان بەشتى تىر خۆى پاك

كىردەو.

ئىنجى الرجل: پىاومەكە ھەوللى

پزگارىوونى دا.

ئىنجى من الشىئى: لەشتەكە پزگارى

بوو.

ئىنجى الشىئى: شتەكەى پزگار کرد.

النجى: شوپىنى پزگار بوون ۋ ھەر

تەپۆلكەو گردېك لەزموى تەخت

بەرز بووبىتەو.

النجاء: پزگار بوون ۋ شوپىنى

پزگارىوون ۋ ھۆكارى پزگار بوون ۋ

دەگوتى: (ھو بىناجە من كذا)

(والصدق منجاة) ۋ پاستگۆى

ھۆكارى پزگارىوونە.

الناجىة: ھوشىرى خىرا پۇ، خۇشپۇ.

النجا: سىكچوون ۋ پان نەخۇشپەك

بىيىتە ھۆكارى سىكچوون.

النجا: ھەرشىتىك بىراپى و ھېرى درابى ۋ

مىولاك ۋ پىرۇ پالى دىرەخت كە

لېكراپىتەموو ھېرى درابى.

نجا الذبيحة: پىست و پىخۇلەو شتى وای

نازەلى سەربىراو.

نَجَا الرَّجُلُ: پۇشاكى داكەندىراو و

فېندىراوى بياو.

النَّجَاءُ: دىگوتى: (ناقة نجاة) خوشترىكى

خۇشپۇيە ۋ تەپۇلكە، گىرد.

النَّجَاوَةُ: دىشتايى ۋ مەزرا ۋ مەودا ۋ

دىگوتى: (بيني وبينه نجاوة).

النَّجْوَةُ: ھەرشىتىك لە ورگ بىتتە

دىرمەھ لە تېر و تىس و پىسايى ۋ

ھەور بارانى خۇى بارانلىقى و

پۇشتىتى.

النَّجْوَةُ: تەپۇلكە و گىردۇلكە ۋ

دىگوتى: (هو بنجوة من هذا

الأمر) ئەو لەم كارە دوورە.

النجوى: سىرتە و قىسە كىردى بە

ئەسپايى ۋ خەلكانىك قىسە

بىنئەسپايى بىكەن و كەس قىسەكەيان

نەبىستى.

النَّجِيُّ: بانگىرە و قىسە لەگەن كەر ۋ

دىگوتى: (هو نجى فلان) ۋ نەينى

پەنامەكى ۋ خوشپۇ، دىگوتى:

(يعبر نجى).

النَّجِيَّةُ: بانگىرە ۋ ئەمەى دىگوتى ناو

دىلى ئادەمىزادىمەھ لەخەم و خەفەت و

چورتە ۋ دىگوتى: (باتت في صدره

نجية أسهرته) ۋ دىگوتى: (ناقة نجية)

خوشترىكى خوشپۇيە.

نَحَبَ فُلَانٌ نَحْبًا: فلانكەس فۇتۇى لەخۇ

گىرت.

نَحَبَ فِي الْعَمَلِ: لەكارەكەدا زۇرى ھەمۇن

دا، كۇشىشى كىرد.

نَحَبَ عَلَيْهِ: خۇى بەسەردا دا.

نَحَبَ بكذا: گىرمۇ كىرد بەوہ.

نَحَبَ الْبَاكِي نَحْبًا وَنَحْبًا: لەپىرمەى گىريانى

دا، دىنگى گىريانى ئى بەرز بۇوہ.

نَحَبَ الْإِنْسَانُ نَحْبًا: مەرفەكە ھەلامەت و

كۆكەى تووش يۈو ۋ (فهو ناحِب وهي

ناحية).

نَحَبَ: بۇ زىندەپۇى لەماناى (نَحَبَ) دا

دى.

نَاخَبَ فُلَانًا: گىرمۇ لەگەن فلان كىرد.

نَاخَبَ إِلَى فُلَانٍ: دادگايى كىردنەكەى

بىردە لای فلان.

إِنْتَحَبَ الْبَاكِي: خەفەتبارەكە لەپىرمەى

گىريانى دا ۋ دەستى كىرد بەگىريان.

تَنَاخَبَ الْقَوْمُ: خەلگەكە وادەيان

بەپەكەرى دا بۇ ئەنجامدانى كارىك و

بۇ ماومەك.

النَّخَابُ: كۆكە.

النَّخَبُ: فۇتۇو نەزىر ۋ گىريانى بەكۇن و

بەدەنگ ۋ ئەمۇ شتەى گىرمۇ لەسەر

دىگوتى و دىبىتە گىرمۇ لەسەر كراو ۋ

كاتى گىرمۇ و ماومەكەى ۋ دىگوتى:

الْمُنْحَتُ: نهصلو بنهما ۵ دهگوترئ: (هر من مُنَحَتِ صدق) نهو له نهصلو بنهماى راستگوئى پهيدا بووه.	(قضى فلان نجبه) فلانكهس مرد ۵ هورئان دهفهرموى: ﴿فَمِنْهُمْ مَنْ قَضَىٰ نَجْبَهُ﴾.
الْمُنْحَتُ: بهمانا (الْمُنْحَاتُ) دئ ۵ (ك: مَنَاجِتُ).	النَّجْبَةُ: پشك، هورعه.
النَّحَاتُ: سروشت.	نَحَتَ نَحْتاً وَغَيْتاً: نالاندی، نرکاندی.
النَّحَاتَةُ: نهو توپکل و پړؤ پالهی له‌دار ده‌تاشری.	نَحَتَ الشَّيْءُ نَحْتاً: شته‌کى تاشی توپکلی لى کرده‌وه ۵ دهگوترئ: (نَحَتَ الْحَجَرُ) به‌رده‌کى تاشی.
النَّحْتُ: ته‌بیعه‌تو سروشتی شت ۵ دهگوترئ: (الکرم من نخته).	نَحْتَهُ السُّفْرُ: سه‌فهر گزو لاوازی کرد.
النَّحِيتُ: تاشراو ۵ (جل نَحِيت) حوشتی گزو لاواز ۵ (حافر نَحِيت) سمى ولاخ که‌به‌هوى پړېشتن به‌شوینى زبردا سوابی ۵ شتى بئ نرخ و هیچ و پوچ له‌هر جوړه شتیک بئ ۵ ناله‌و دادو فیغان.	نَحَتَ فُلَانٌ عَلَى الْكُرْمِ: فلانكهس له‌سه‌ر سه‌خاومتی دروست بووه، سه‌خاومت تیکه‌لاوى پیکهاته‌ی بووه.
النَّحِيَّةُ: سروشت ۵ دهگوترئ: (هر کریم النَّحِيَّةِ) نهو پیاوه سروشت پاک و ده‌جاخزاده‌ییه ۵ کوله‌سه هه‌نگ؛ قه‌دی داری کلؤر بوو ناو‌مکى به‌ناگرو شتى تر لوس دمکړئ و هه‌نگى تیدا به‌خپو دمکړئ ۵ به‌کوردي پیی ده‌گوترئ: (کؤله‌س).	نَحَتَ الْمَجْلُ: کیو‌مکى تاشی.
نَحَّ غَيْحاً: نالاندی، نرکاندی.	نَحَتَ فُلَاناً: یان (نَحَتَ عَرْضَهُ) عه‌یبی لى گرت، غه‌پیه‌تی کرد.
النَّحِيعُ: ده‌نگیکه له‌ناو بو‌شایى جه‌سته‌ی خوى دوو‌بارمى دمکاته‌وه.	نَحَتَ فُلَاناً بِالْعَصَا: به‌گوچان له‌فلانكه‌سى دا.
	نَحَتَ الْكَلِمَةُ: وشه‌کى تاشی له‌دوو وشه ومکوو (بَسَمَلٌ) واته (بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ) (خَنَفْنَاهُ) اته: حه‌نه‌فنى و شاه‌نفعی.
	إِنْتَحَتَ الشَّيْءُ: شته‌که داتاشرا ۵ دهگوترئ: (نَحْتَهُ فَانْتَحَتَ).
	إِنْتَحَتَ الشَّيْءُ: به‌ته‌شوى و پړنده‌و شتى وا له‌شته‌کى گرت لیى تاشی.
	الْمُنْحَاتُ: نامیرى تاشین ومکوو ته‌شوى و پړنده.

نَحْرُهُ نَحْرًا: له گهردنی دا، سهری بری ۵
 دهمگوتری: (نحر الأمور علماً)
 نیشه گانی به باشی جیبه جی کردن.
 نَحَرَ الْعَمَل: کاره کی له سهرمتادا
 جیبه جی کرد، زوو نه نجامی دا.
 نَحَرَ الشَّيْء: پوی له شته که کرد ۵
 دمگوتری: (داری نَحَرَ داره) خانوکه کم
 پوی له خانوکه یه تی ۵ (دارهم تحر
 الطريق) خانوکه یان پوی له
 پښکه که یه.
 نَاخِرُهُ شمېر له گهډ دا کرد.
 نَاخِرُهُ عَلَى الْأَمْرِ: له سهر کاره که
 دمه ده می و کښه ی له گهډ نایه وه،
 بهر موپوی بؤوه، بهر بهر مگانی کرد.
 نَحَرَ الْإِبِل: حوشر مگی سهر بری.
 انْتَحَرَ الرَّجُلُ: پیاوکه به هوپه که له
 هوپه کان خوی گوشت.
 انْتَحَرَ السَّحَابُ: هه وره که بارانی
 هه لږ شت، باران بارانیدن کرایه وه.
 انْتَحَرَ الْقَوْمُ عَلَى الْأَمْرِ: خه لکه که
 له سهر کاره که سوور بوون.
 تَنَاحَرَ الْقَوْمُ فِي الْقِتَال: خه لکه که شمېر
 باشیان کرد.
 تَنَاحَرَ الْقَوْمُ عَلَى الشَّيْء: خه لکه که
 له سهر شته که سوور بوون ۵
 دهمگوتری: (تَنَاحَرَتْ مَنَازِلُ الْقَوْمِ)
 مه نزل و باره گای خه لکه که

بهرامیهر به یه که بوون.
 الْمُنْحَارُ: که سیك زور نازل سهر بری ۵
 دمگوتری: (هو منحر إبل) واته زور
 سه خیه و میوانی زورن.
 الْمُنْحَرُ: شوینی سهر برینی نازل ۵
 قورته مه ی مل.
 النَّاحِرَةُ: قورته مه ی مل، نه و شوپنه ی
 له قورگ دا بهر زبؤته وه ۵ دوو
 نیسقانی که وانه یی جومزگه ناسان
 شه پیلکی شان و قه قه سی پښه وه
 پښکه وه دمه ستنه وه.
 النُّحَارُ: بؤ موباله غه له مانای (النَّاحِر)
 دی ۵ دمگوتری: (هو نَحَار لِلْإِبِل)
 سه خی و میوان نه وازه.
 النُّحْرُ: لای زوروی سنگ، خوار قولکه ی
 گمردن ۵ دهمگوتری: (جلس في نحر
 فلان) له بهرامیهر فلان دا دانیش.
 نَحَرَ الشَّهْر: سهرمتای مانگ ۵ (عيد النحر)
 جه ژنی قوریان.
 النُّحْرِي: زانای لیها تو له زانینی خوی دا
 ۵ (ك: نَحَارِي).
 النُّحُورُ: بؤ موباله غه له مانای (النَّاحِر)
 دا دی.
 النُّحْيُ: سهر برپاو، کوژاو ۵ (ك: نُحْرِي
 ونحائر).
 النُّحْيَةُ: سهر برپاو ۵ (ك: نُحَاثِر).
 نَحَرَ الشَّيْءِ نَحْرًا: شته که ی پال پیومه نا،

هه‌لینگی دا دمنه‌دمنه‌ی دا ۵ دمگوترئ: (نَحَزَ الدَّابَّةُ)
 (نَحَزَ الدَّابَّةُ) به‌پاژنه بی‌ی دمنه‌دمنه‌ی
 و لاخه‌که‌ی دا ۵ لی‌ی خو‌ری ۵ ناو‌زمنگی
 له و لاخه‌که‌ دا ۵ شته‌که‌ی وردو‌ها‌ر کرد
 له‌ناو دمسکه‌وان دا کوتای.

نَحَزَ فِي صَدْرِهِ: مسته‌کۆ‌ل‌ی له‌سنگی دا.
 نَحَزَ نَحْزًا: کۆ‌که‌ی گرت ۵ دمگوترئ: (نَحَزَ
 الرجل ونَحَزَت الدابة).
 نَحَزَ المَيَّوَانُ نَحْزًا: گیانله‌به‌رمکه‌ دمر‌دی‌کی
 توش‌بوو زۆ‌ر به‌تون‌دی ده‌کۆ‌کی ۵ (فهر
 نَحِيز).

الْمِنْحَازُ: شتی‌که‌ و‌مک‌وو س‌ندۆ‌ل‌و ها‌ومن
 شتی تیدا د‌مک‌وترئ.

النُّحَازُ: نه‌خۆ‌ش‌یی‌ه‌که‌ تو‌وش‌ی
 گیانله‌به‌مران د‌بی‌ی زۆ‌ر به‌تون‌دی
 کۆ‌که‌یان ئی د‌م‌پ‌ر‌ژی.
 النُّحَازَةُ: پارچه‌ گوشت.

النَّحِيْزَةُ: لید‌راو ۵ د‌م‌گ‌وت‌رئ: (ناقة نحيزة)
 حوشت‌ر‌یکه‌ لی‌ی دراوه‌ بار‌یک‌ایی ژو‌ور
 سمی و‌لاخ، واته: زم‌نگی د‌م‌ستی ۵
 ه‌ه‌روا ناوه‌ بۆ‌ که‌مه‌ر به‌ندو‌ ق‌ایش
 به‌شتین ۵ به‌ع‌اد‌مت له‌سه‌ر ج‌ز‌دا‌شه‌و
 شتی وا د‌م‌به‌س‌ترئ ۵ د‌م‌م‌اری ز‌ه‌وی
 که‌تون‌دو‌ پ‌ته‌و بی‌ی ۵ س‌رو‌شت‌و
 ته‌به‌ی‌عت، د‌م‌گ‌وت‌رئ: (هو کریم
 التحيزة) ئەو پیاوه‌ سه‌خی س‌رو‌شته.

نَحَسَهُ نَحْسًا: مان‌د‌وی کردو‌ زیانی بی‌ی

که‌یان‌د ۵ د‌م‌ش‌گ‌وت‌رئ: (نَحَسَتُهُ الدَّابَّةُ)
 و‌نَحَسَهُ الْجَذْبُ).

نَحَسَ: به‌دو‌ شوم‌ تو‌وش‌ی ها‌ت، نه‌گ‌به‌تی
 گرتی.

نَحَسَ: شوم‌ بو‌و.

نَحَسَ: شوم‌ بو‌و نه‌گ‌به‌تی گرتی.

النَّحَسَتِ النَّارُ: ناگ‌رم‌که‌ دو‌و‌که‌لی زۆ‌ر
 بو‌و.

نَحَسَ الْأَخْبَارُ: له‌ ه‌ه‌وا‌له‌که‌ی کۆ‌لی‌ه‌وه‌.

إِنْتَحَسَ: تیش‌کا‌و تو‌وش‌ی نه‌گ‌به‌تی بو‌و ۵
 د‌م‌گ‌وت‌رئ: (إِنْتَحَسَ حظه).

تَنَاحَسَ: تیش‌کا‌.

تَنَحَّسَ: بر‌سی بو‌و، خۆ‌ی بر‌سی کرد ۵

د‌م‌گ‌وت‌رئ: (كَنَحَسَ لَشَرْبِ الدَّوَاءِ)

خۆ‌ی بر‌سی کرد بۆ‌نه‌وه‌ی د‌م‌ر‌مان
 به‌خ‌واته‌وه‌و کار‌یگ‌ه‌ر بی‌ی.

تَنَحَّسَ الْأَخْبَارَ وَعَنهُ: به‌د‌وا‌دا چ‌و‌ونی بۆ‌

ه‌ه‌وا‌له‌که‌ کردو‌ له‌ه‌ه‌وا‌له‌که‌ی
 کۆ‌لی‌ه‌وه‌.

إِسْتَنَحَسَ الْأَخْبَارَ: به‌د‌وا‌دا چ‌و‌ونی بۆ‌
 ه‌ه‌وا‌له‌که‌ کرد.

النَّحَسُ: ئەوه‌ی د‌م‌بی‌ت‌ه‌ هۆ‌کاری
 په‌یدا‌بو‌ونی شوم‌و نه‌گ‌به‌تی.

النَّحْسُ: غه‌م‌بارو‌ خه‌فۆ‌ك.

النُّحَامُ: مس؛ ع‌ون‌ص‌ور‌ی‌کی ف‌ل‌زی‌یه‌ به‌

زۆ‌ری ږ‌م‌نگی سو‌وره ۵ ه‌ه‌روا ناوه‌ بۆ‌

ئ‌ه‌و ورد‌ه‌و پار‌چ‌انه‌ی له‌نا‌س‌ن

(فهر غیض وهي غیضة).

نَاخَضَهُ: پیکیشی لی کرد.

إِثْنَحَضَ الشَّيْءَ: به مانا (نَحَضَهُ) دی.

النَّحْضُ: گوشتی کۆبۆوهو سواری

به کبوو ۵ (ك: غرض ونحاض).

النَّحْضَةُ: پارچه گوشتی گهوره.

نَحَطَ نَحْطاً: لرفه و گفهی کرد له بهر

ماندوو بوون یان به هوی رق هه لسان

دهنگی گریان له سنگی دا دهنگی

دایه وه.

نَحَطَ الْعَامِلُ: کرێکاره که جهختی له خوی

کرد بۆئهو ییش زیاتر بکا ۵ و مکوو

چۆن جل کوت که جل دهشوا له سهر

بهرد به دارو شه بکه بهتونیدی لیی

دهدا.

نَحَطَ السَّائِلُ: سواله که ده کرد.

نَحَطَ الْفَرَسُ: نهسپه که توشی نه خوشی

سی بوو پیی تۆپی.

النَّحْطَةُ: نه خوشیه که توشی سیو

جگهری و لاخه بهرزمو خوشتر ده پی

که و اهه به چاک بیته وه.

النَّحِيطُ: نرکه نالاندن، کولی گریان

که له ناخ دابی و بجی و دهر نه بریدی.

نَحَفَ نَحَافَةً: کزو لاواز بوو به سروشت

گوشتن نه بوو په له و دالگوشت بوو

(فهر نحيف).

نَحِيفَ نَحْفاً: په له و دالگوشت بوو.

دهبیته وه له کاتی کوتانی دا ۵

دوکه لی بی بلیسه ناگر.

النَّحَاسُ: مسگر، مس فروش.

النَّحَاسَةُ: پیشه ی مسگری.

النَّحْسُ: ماندوو بوون و زیان پیگه یشتن

۵ دهگوتری: (امر نحس) کاریکی

چه واشهو ناخوشه ۵ (یوم نحس)

رۆژی ناخوش و پر به لاو کاره سات ۵

که خیر و خوشی تیدا نه بی.

النحیس: دهگوتری: (عام نحیس) سالی

گرانی و قاتو قری.

نَحَصَتِ الْأُنْثَى: دینه که مره که نه مونده

هه له و بوو ناوس نابی ۵ یان باری لی

نانری ۵ (لهی غیص ونحوص).

نَحَضَ لَحْمُهُ نَحْضاً: گوشته که می

کرد.

نَحَضَ فُلَانٌ: فلان کهس کز بوو.

نَحَضَ الشَّيْءُ: توکی له شته که دامالی؛

سپی کرد ۵ دهگوتری: (نَحَضَ مَا عَلَى

العظم من اللحم) چی گوشتی به سهر

نیسقانه که وه بوو دایهالی.

نَحَضَ فُلَانٌ: پیکیشی له فلان کردو زۆری

داوا لی کرد.

نَحَضَ السَّنَانُ: نووکی شمشیمره که تیزو

باریک کرد.

نَحَضَهُ الدَّهْرُ: رۆزگار زیانی پی گه یاند.

نَحَضَ نَحْضَةً: هه له و بوو، گوشتی گرت ۵

أَنْحَلَهُ الْمَرْضُ أَوْ الْهَمُّ: خەم و خەفەت بى
هیزو لاوازی کرد.

النَّحِيفُ: كز و لاواز ۵ دىگوترى: (نخيف
الدين) و (نخيف الأمانة) ناپين لاواز،
نەمانەت نەپاریز.

فَحَلَ عَمَلًا: باریک بوو، لاواز بوو ۵
دىگوترى: (نَحَلَ جَسْمَهُ) (فَهُوَ نَاحِلٌ
وَنَحِيلٌ).

نَحَلَ فَلَانًا نَحْلًا: شتىكى بەدیاریى دا
بەفلانكەس.

نَحَلَ الْمَرَأَةَ: مارمى دا بەژنەكە.
نَحَلَ فَلَانًا الْقَرْلَ نَحْلًا: قەسكەى پال فلان
داو نەشى گوتبوو.

نَحَلَ فَلَانًا الْمَرْضُ: نەخۆشى فلانكەسى
لاواز کرد.

نَحَلَ نَحْلًا: بەمانا (نَحَلَ) دى.

نَحَلَ نَحْلًا: بەمانا (نَحَلَ) دى.

أَنْحَلَهُ الْمَرْضُ: نەخۆشى لاوازی کرد.

أَنْحَلَهُ الشَّيْءُ: شتەكەى بەدیاری پىدا.

نَحَلَهُ شَيْئًا مِنْ مَالِهِ: شتىكى لەمان و
سامانى خۆى پىدا.

إِنْتَحَلَ الشَّيْءُ: لافى ئەوەى ئى دا ئەو

شتە هى ئەو، هى ئەویش نەبوو

درۆى کرد ۵ دىگوترى: (إِنْتَحَلَ فَلَانُ

الشَّيْءَ) (إِنْتَحَلَ فَلَانُ هَذَا الرَّأْيَ).

إِنْتَحَلَ مَذْهَبٌ كَذَا: خۆى پال فلان

پىبازو مەزھەب داو پابەندى

پىنماپىهكانى بوو.

تَنَحَّلَ الشَّيْءُ: لافى هەبوونى ئەو شتەى
لە خۆى دا لىدا.

النَّحَالُ: هەنگ بەخۆكەر (هەنگدار).

النَّحَالَةُ: پىشەى هەنگدارى ۵ كەسێك

هەنگ بەخۆى بكا بەمەبەستى

سودومرگرتن لەهەنگوین و

مىوكمەى.

النَّحْلُ: بەخشش و عەتا ۵ مێشەهەنگ.

النَّحْلُ: بەخشش ۵ شتى بەخۆپراى

بەخسراو.

النَّحْلُ: بەخشش.

النَّحْلَةُ: بەخشش ۵ فەرزو واجب و

پىويست ۵ ناپين و بىروباومر ۵ داواى

بى بناغە.

النَّحِيلُ: كز و كۆلەوار ۵ دىگوترى:

(رَجُلٌ نَحِيلٌ).

نَحَمَ نَحْمًا: كۆكى، نالاندى، نرگاندى.

نَحَمَ السُّبُعُ: دىندەكە نەپاندى، دەنگى

بەهیزى ئى هات.

النَّحَامُ: بالنەدىمەكە لەشپۆەى قازو

مروارى ۵ مى درىزو قاجى درىزو

دەندوكى كەوانەىى هەمە ۵ ئەوانەى

جەستەيان گەورمىه پەنگىيان

ومردبىه، بچوكەكانيان پەنگيان

سپى و قەراخى باليان پەشه،

لەقەراخ دەرياو شوپنى گەرم دەزىا،

بَرْيُوى لىسەر دانەۋىلەۋ كىرمۇ
قەۋاقىيە ۋ لە ۋلاتى مىصر پىنى
دەگوتى: (البشروش).

النَّحَامُ: بۇ موبالغە لەماناى (الناجم)
دى ۋ دەشگوتى: (رجل نحام)
پىاۋىكە لەبەر كۆكە كۆك گۈيى
لەقسەى ھاۋلەكەى نىيە.

نحى: نىيە.

نَحْنُ: نىكەنرىكى كىرد ۋ نالاندى ۋ
كۆكەكۈكى بوو.

تَنْحَنحُ: بەمانا (نَحْنُ) دى.

النَّحْنُ: پىاۋى بەخىل ۋ پۇرد كە داۋايان
لن كىرد بۇ بەخشش كۆكە دىننيتە
خۇى.

نَحَا الى الشَّيْءِ غَرَأَ: مەيلى بۇلای شتەكە
كىرد.

نَحَا الشَّيْءِ: قەصدى شتەكەى كىرد.

نَحَا الشَّيْءِ عَنْهُ: شتەكەى لن
دوورخستەۋە.

نَحَى اللبَنَ غِيَاً: ماستەكەى ھەزاند.

أَحَى فى سِيَرَةٍ: لە پۇيشتىنى دا لايەكى
پىگاكى كىرت.

أَحَى عَلَيْهِ: پۇى تىكىرد.

أَحَى لى بالشَّيْءِ: شتەكەى بۇ پواندىن ۋ
دەگوتى: (أَحَى لى بسهم) تىرى بۇ
پاداشت.

نَاحَا: ھەرىكە لەۋ دوانە بەرھو پۇى

يَهَكَ رُؤِيشَتَن.

نَحَى عَلَيْهِ بالشَّيْءِ: شتەكەى بۇ
پانواند.

نَحَى الشَّيْءِ: شتەكەى دوورخستەۋە،
لەشۋىنى خۇى لای دا ۋ دەگوتى:
(نَحَى فَلَانًا عَنْ عَمَلِهِ) ھالانكەسى لە
ئىشەكە لادا.

إِنْتَحَى: مەيلى لايەكى كىرد.

إِنْتَحَى لى: بۇى پانواند.

إِنْتَحَى عَلَيْهِ: پىشتى پى بەست.

إِنْتَحَى فى الأمر: دىسۋى لەئىشەكەدا
ئەنجام دا، تىنى دايە خۇى ۋ ھىزى
تەۋاۋى بەكارھىنا ۋ دەگوتى:
(إِنْتَحَى الفرسُ فى عدوه).

إِنْتَحَى الشَّيْءِ: قەصدى شتەكەى كىرد.

تَنْحَى: خۇى گۈشەگىر كىرد، كەۋتە

قوزبىنكەۋە ۋ لاجوو دووركەۋتەۋە
ۋ دەگوتى: (نَحَاهُ قَتْنَى).

تَنْحَى لى: قەصدى كىردو پىشتى پى
بەست.

الْمُنْحَاةُ: پىرھوى ئاۋ كە قورتو پىچ بى
ۋ دەشگوتى: (هو من أهل المنحا)

ئەۋ كابرايە بىگانەيەۋ خىزى نىزىك
نىيە.

الْمُنْحَاةُ مِنَ الْقِسْيِ: تىرى ئەستوورو

گەۋرە ۋ ئەگەر بۇ خوشتر بوو
مەبەست خوشترى دوگ زلە.

النَّاحِي: زاناو شارمزا لهزانستی نهحوذا
 ۵ (ك: لُحاة).

الناحية: دمفەرو لای شت ۵ دمگوترئ:
 (جلس ناحية الدار) لهلای خانومکه
 دانیشتووہ.

النَّحْوَاء: هه لئەرزین، شەپلە ۵
 خۆکیشانەووہ، خۆ لیکیشانەووہ.

النَّحْرُ: قەصلو مەبەست ۵ دمگوترئ:
 (نَحْرُ نَحْوَة) ۵ پێگا ۵ دمفەرو
 جیہەت ۵ هاوشیوہ ۵ ئەندازە ۵ جۆر
 ۵ ھەروا ناوہ بۆ زانییارییەك:
 كەحالتەو چۆنیەتی ناخری وشە
 پئی دەزاندرئ لەپروی ئیعرابو
 بیئاوہ پئی دمگوترئ: (نەحو).

النَّحْوِي: نەحوزان، شارمزا لهزانستی
 نەحوذا.

النَّحْصِي: هیزە پۆن ۵ جۆریكە لە
 خورمای تازە گەییو ۵ تیریكە
 سەرمەترمەکی پان بئ.

النَّحِيَّة: دمگوترئ: (هو نَحِيَّة الشدائد)
 ئەو ھەدمەفو ئامانجی بەلاو
 کارمساتە.

نَخَبَ نَخْبًا: پالڤتە شتەمەکی وەرگرت ۵
 کاکلە شتەمەکی برد.

نَخَبَ الْعَيْد: دلی نیچیرمەکی دەرھێنا.
 نَخَبَتِ الْحَرْبُ فَلَانًا: شەر فلانکەسی
 ترسنۆك کردووہو لاوازو بئ هیزی
 کردووہ.

نَخَبَ قَلْبُهُ نَخْبًا: ترسنۆك بوو (دل ترساو
 بوو).

النَّخَب: مندالی ترسنۆکی بوون.
 النَّخْبَةُ: هه ئی بزارد، پەسەندی کرد ۵
 لەهەلبزاردن دا دمنگی پێدا.

الْإِنْتِخَابُ: ههلبزاردن ۵ یاساو پێسایمەکه
 شیوو کاتو شوینی بەدمستور پان
 بە لانیحەپەکی قانونی دەست
 نیشان دگرئ بۆ مەبەستی
 هەلبزاردن نوێنەمرانی گەل
 لەپەرلەمان دا پان بۆ هەلبزاردن
 سەرۆکی ولات.....

الْمُنْتَخِبُ: ئەو کەسە مافی دمنگدان
 ھەبەو ھاوبەشی ئەو پەرۆسەپە
 دمکا.

الْمُنْتَخِبُ: ههلبزاراو؛ ئەو کەسە لە
 هەلبزاردن دا دمنگی پئ دمدرئ ۵
 ئەو کەسە زۆرینە دمنگ
 بەدمست دپئ لە هەلبزاردن داو
 براومە.

الْمِنْخَابُ: دمگوترئ: (رجل مِنْخَاب)
 پیاویکی ھیچ و پوچو بئ خێرە
 زمعیضو ورە پوخواوہ.

الْمِنْخُوبُ: کزولواز بوو، لەپ بوو گوشت
 پێومەماو.

النَّاخِبُ: بەمانا (الْمُنْتَخِبُ) دئ.
 النُّخَابُ: پەردمەپە بەدموری دلەومەپە،
 پئی دمگوترئ: (جِلْدَةُ الْفَزَاد).

النَّخْبُ: دَمَكُوتَرِي: (رَجُلٌ نَخْبٌ)

پیاویکی ترسنوکه ۵ شهره ناوی
گهوره ۵ قومه شهرابیک مروؤ
دمیخواتهوه بو تهنلروستیو میانهی
برادهرایهتی.

النَّخْبَةُ: کُومَه نِیک هه لَبَزاردمین له مهر
جُورِو پمگه زَنک بن ۵ دمگوتری:
(جاء في نخبة أصحابه).

النَّخْبَةُ: ترسنوؤک.

النَّخِيبُ: دَمَكُوتَرِي: (قَلْبٌ نَخِيبٌ) دَلِي
داوشاو، داپزاو (رَجُلٌ نَخِيبٌ) پیاوی
عهقل توراو، عهقل نهماو، بی
عهقل.

نَخَجَ السَّاءُ: کوندهکه یان شهره ناوی ئی
جوو.

نَخَجَ السَّيْلُ الرَادِي نَخْبًا: لافاوکه لهم لاو
نهولای شیومکهی داو دهنکی ئی هات.
نَخَجَ الْقَرْيَةُ: کوندهکهی هه ژاند ۵
راپومشانند ۵ هینایی و بردی.

نَخَجَ الدُّلُو فِي الْبَنَر: دۆلچهکهی له ناو
بیرمکهدا جولاند بۆنهوهی پر بی
له ناو.

إِسْتَنْجَجَ: دَوای پمقبون نهرم بوو.

النَّجَاجَةُ: تهراپی، تهپشوح.

نَجَّ نَحًا: بهگورجی و بهتهوژم رۆی.

نَجَّ الْإِبِلَ نَحًا: حوشرمکهی تاوداو تییهوه
ژمنی بۆ نهوهی خیرا برپوا ۵ دهنکی دا

بۆنهوهی بیخ بخواو پالکتهوی.

النَّخُ: ناخی دل، قولایی دل ۵ دمگوتری:

(هَذَا مِنْ نَخِّ قَلْبِي) ۵ همروا ناوه بو

فهپرشو پاخمیری دریز ۵ لاکیشی.

النُّعَةُ: تاودان لیخوپینی بهکجار ۵

هه والیک راستی و دروی لیک

حیانه کړتیهوه ۵ ورده باران دمه

باران.

النُّعَةُ: حوشری بارمبهر یان حوشری

ناو هه لکیشان بهناعور و شتی وا.

النَّخْذَاذُ: کهشتیهوان، خاومن کهشتی.

نَخَوَ نَخْرًا وَغَيْرًا: بهلوتی قسهی کرد.

نَخَوَ الْحَالِبُ النَّاقَةَ نَخْرًا: شیردۆشهکه

لمبۆزی حوشرمکهی خوراند بۆنهوهی

شیر بداو بهخۆشی بلۆشری.

النَّخِرُ: کونه لوت ۵ (ك: مناخر).

النَّخُور: بهمانا (النَّخِرُ) دئ ۵ (ك:

مناخیر).

النَّاخِرُ: نهو کهسهی بهکونهلوتی

دمفیشکینئ ۵ دمشگوتری: (ما بالدار

ناخر) کهس له خانومهدا نیه ۵

همروا ناوه بو بهرازی زینه خرو ۵

گویندریز.

النَّاخِرَةُ مِنَ الْعِظَامِ: ئیسقانیك مؤخی

تیدابی، واته ئیسقانی کلور ۵ همروا

وشی (النَّاخِرَةُ) ناوه بو نهسپ، بو

گویندریز.

النَّخْرَةُ: پېشه‌وهی لوت ۵ په‌کټک له‌کونه لوت.

النَّخْرَارُ: وه‌جاخزاده‌ی به‌فیزو خۆبه‌زلزان ۵ ترستۆک ۵ لاواز.

النَّخْرُورُ: حوشرتیکه تا لب‌وژی نه‌خورپنی شیرنادا.

النَّخِيرُ: فیشکه ۵ فینگه ۵ دهنگ دهربرین به‌لوت.

نَخْرَبُ الشَّيْءِ: شته‌که‌ی کون کرد.

النَّخْرُوبُ: کونی بچوک ۵ (ک: نخارب).
نخارب النحل: خانه‌ی شانه هه‌نگوین؛
نه‌و کونه بچوکانه‌ی هه‌نگ له‌میو
دروس‌تیاں ده‌کا بۆئه‌وه‌ی
هه‌نگوینیاں تیدا کۆبیته‌وه.

نَخْرَهُ بِحِدَّةٍ نَخْرًا: به‌نه‌فیزه تیوه‌ی ژمنی.

نَخْرَهُ بِكَلِمَةٍ: به‌هسه دلی نازاردا.

نَخَسَ الذَّابَّةُ نَخْسًا: له‌سمتی ولاحه‌که‌یه‌وه
ژمنی بۆئه‌وه‌ی خیرا بپروا یا
له‌که‌له‌که‌یه‌وه ژمنی بۆئه‌وه‌ی باش
بپروا.

نَخَسَ الرَّجُلُ رِيهَ: پیاوه‌که‌ی دهنه‌دمنه دا،
نیزعاجی کرد، دهری کرد.

نَخَسَ الْبَكْرَةَ: کونی به‌که‌که‌ی به‌پوازو
شتی وا ته‌نگ کرده‌وه ۵ دوا‌ی نه‌وه‌ی
هراوان بوو ۵ (فه‌ی منخرسة ونخيس).

نَخَسَ الْبَعِيرُ وَغَرَهُ نَخْسًا: حوشرمه‌که توشی

نه‌خۆشی ورگ شوژی و زۆربوونی
گۆشتی بنده‌ستی بوو ۵ یا‌ن توشی
گروپی بن کلکی بوو ۵ (فه‌و منخرس).

تناخست الغنم: مه‌رو بزنه‌کان له‌سه‌رما
خربوونه‌وه‌و پالیا‌ن له‌یه‌که دا.

تناخس الغدران: زلکاوه‌کان ناوی
هه‌ندیکیان چوووه ناو
هه‌ندیکیانه‌وه.

النَّخَسُ وَالنَّخَاسُ: نه‌فیزه یا‌ن ههر دارو
ناسنیک ولاحی پی ئی بخوردری.

النَّخَاسُ: دهرتیکه توشی بنده‌ستی
حوشر ده‌بی ۵ هه‌روا گروپی توشی
بنکلکی نازهل ده‌بی ۵ که‌له‌کیوی
گه‌نج.

النَّخَاسُ: نه‌وه‌ی کونی به‌که‌رو شتی
وا‌ی پس ته‌سک ده‌کرتیه‌وه ۵
کۆله‌که‌یه‌که له‌مه‌رو نه‌وبه‌ری
دیوه‌خانی ما‌ل ده‌چه‌فیندری.

النَّخَاسَةُ: نه‌و پوازو شتانه‌ی کونی
به‌که‌ری پی ته‌سک ده‌کرتیه‌وه ۵
پیشه‌ی ته‌سک کردنه‌وه‌ی کونی
به‌که‌ره.

النَّخَاسُ: فروشیاری نازهل و کۆیله ۵
جه‌له‌بیجی.

النَّخْمُ: که‌له‌کیوی گه‌نج.

النَّخِيسُ: شوپنی ئی به‌ستنی قه‌یاسه‌و
حه‌بل له‌که‌زاوه‌ی بچوک به‌سه‌ر
پشتی حوشره‌وه.

النَّخِيسَةُ: ماستی مهر و بز

به تیکه لای ۵ تامی مزر که

له شیرینی و مزی تیکه ل بووی ۵

رؤنه که ره.

نَخَشَ الرجلُ نَخْشاً: پیامکه لاواز بوو.

نَخَشَ فلاناً: نازاری فلانکه سی دا ۵

هه لایناو خستیه جم و جو ل ۵

دمگوتری: (نخش الدابة) و لآخه که ی

دمنه دمنه دا.

نَخَشَ الشيءُ: توپکلی له شته که کرده و ۵

کا که ی شته که ی گرت.

نَخَشَ الشيءُ نَخْشاً: شته که لای خواروی

پزی که لکی نه ما.

نَخَشَ الرجلُ نَخْشاً: پیامکه کزو لاواز

بوو.

تَنَخَّشَ إلى كذا: چوو بولای فلان شت.

نَخَصَ نَخْصَةً: کزو لاواز بوو پیستی

چرچی تیکه و ت.

نَخَصَ الكبَرُ أو المرضُ الحَيوانَ: پیری یان

نه خویشی حه یوانه که ی لاواز کرد.

نَخَصَ لَحْمَهُ نَخْصاً: گوشتی نه ما، کزو

لاواز بوو.

انْخَصَ الكبَرُ أو المرضُ: پیری یان

نه خویشی لاوازی کرد.

انْخَصَ لَحْمَهُ: به مانا (نَخَصَ) دی.

النَّاحِصُ: نه و که سه ی پیری کزو

کۆله واری کرد بی ۵ دمگوتری:

(عجوز ناخص) پیری که پیری کزو

لاوازی کرده و پیستی چرچ و لویج

کرد.

نَخَطَ إلى القوم نَخْطاً: له نکاو یک هاته دمر

بو ناو خه لکه که.

نخط عليه: ته که ببوری کرد به سه ریا.

نَخَطَ به: قسه ی ناشیرینی ناراسته کرد،

جوینی پیدا.

النَّطْطُ: مؤخ ۵ نه و ناوه ی له ویلداش

دایه.

نَخَعَ بالحق غرماً: ددانی به حق و راستی

دا نا.

نَخَعَ الذبيحة نَخْعاً: زیدمروی کرد

له سه ربړینی گوشتیه که دا نوخاعی

شه و کیشی هه لپری.

نَخَعَ العودُ نَخْعاً: چله داره که ناوی تی ترا،

ناوی تیکه را.

انْخَعَ عَنْ أرضه: له زموی و زیدی خوی

دوور که و ته و.

تَنَخَّعَ السحابُ: به مانا (انْخَعَ) دی.

تَنَخَّعَ فلان: فلان که س به لغمی فری دا.

الْمَنَخَعُ: شوینی برپنه و ی نوخاع

له نیوان مل و سه ردا.

النُّخاع: دمزه دماریکه له ناو عه مودی

فه قهری پشت دایه و په پوهسته به

می شکوه.

النُّخاعة: به لغم که له قورگه و دپته

دمر.

نَخَفَ نَخْفًا وَغِيْفًا: فیشکاندی، دهنکی خوی
 به لوت دهربری ۵ هرماندی لوتی خوی
 پاك كردموه ۵ پژمی.
 انْعَفَ: زوری مشه مشو گنه گنه كرد.
 النُّخَافُ: گورموی، خوف، كاله.
 النُّخْفَةُ: جالایی له سهر کیو.
 نَخَلَ الشَّيْءُ نَخْلًا: شته که ی بیژایه وه.
 نَخَلَ الدَّقِيقُ: نارد که ی بیژا ۵ (نَخَلَ
 الكلام).
 نَخَلَ السَّحَابُ الْمَطَرَ: ههور بارانی باراند.
 نَخَلَ الشَّيْءُ: بۆزید هرچی له مانای
 (نَخَلَهُ) دئ ۵ دمگوتری: (نَخَلَ
 السَّحَابُ الْمَطَرَ) ههور که زوری باران
 باراند.
 انْتَخَلَ الشَّيْءُ: له شته که باشه که ی
 هه لیژارد.
 انْتَخَلَ السَّحَابُ الْمَطَرَ: ههور بارانی
 باراند.
 تَنَخَّلَ الشَّيْءُ: به مانا (انْتَخَلَ) دئ.
 الْمُنْخَلُ: بیژنگ ۵ (ك: مناخل).
 النُّخَالَةُ: سهر کوپزر، سو ۵ نه وه ی
 ده مینیت هوه له بیژنگه که دا دوا ی
 له بیژنگ دان.
 النُّخْلَةُ: دار خورما.
 النُّخَيْلَةُ: شتی له بیژنگ دراو و پالفته
 کراو ۵ دمگوتری: (بذل له نخيلة
 قلبه) پالفته ی دلی پيدا.

نَخِمَ نَخْمًا: گورانی باشی گوت.
 نَخِمَ نَخْمًا: زمانی گراو هسه ی هه نه کرا.
 نَخِمَ نَخْمًا: به لقه می هرئ دا.
 النُّخَامَةُ: به لقه م.
 نَخِنَخَ: به په له رچی.
 نَخِنَخَ الْإِبِلُ: حوشرمه کی پیخ دا ۵
 دمگوتری: (نَخِنَخَ بِالْإِبِل).
 نَخِنَخَ فَلَانًا: فلان که سی ترؤ کرد، دهری
 کرد.
 تَنَخَّنَتِ الْإِبِلُ: حوشرمه کی پیخی
 خوارد: پالکهوت ۵ دمگوتری:
 (نَخِنَخَهَا تَنَخَّنَتْ).
 نَخَا نَخْوَةً: شانازی کردو خوی بهزل زانی.
 نَخَا فَلَانًا نَخْوًا: مه دخی فلان که سی کرد.
 نَخِيَ نَخْوَةً: شانازی کردو خوی به گه وه
 زانی.
 انْخَى: پیاو متی و رهوشتی بهرزی
 زیاده بیان کرد.
 انْتَخَى: شانازی کردو فیزی کردو
 لوت بهرزی نواند.
 انْتَخَى عَلَيْنَا: شانازی به سهر دا کردین.
 انْتَخَى مِنْ كَذَا: خوی لهو شته
 پاراستو بیژنی ئی کردموه.
 اسْتَنْخَى مِنْهُ: خوی ئی پاراستو بیر ی
 ئی کردموه.
 النُّخْرَةُ: پیاو متی و مهردایه متی ۵ فیزو
 خو به زل زانی.

فَدَاَ اللَّحْمَ نَدَاً: گوشته‌ک‌ه‌ی برژانند

پیشاندی ۵ به‌وه: که خستیه ناو
ناگرموه و ژیر پشک‌وو ژیلی خست.

فَدَاَ الْمَلَّةَ: څوکه ناگردانی دروست کرد
ته‌ندوری داناو ناگری تیدا کردموه ب‌و
نان برژانندن و شتی وا.

النَّدَاةُ: سورا‌ی‌ی دموری خ‌و‌ر له‌کاتی
هه‌لاتن و ناوابوونی دا.

النَّدَاةُ: تو‌یز‌یک‌ی گوشت که ږمنگی
له‌وی تری نه‌چئ ۵ پارچه ږوم‌ک‌یک
که به‌جیاو دوور له‌وی تر ږوابئ.

النَّدِي: سورا‌ی‌ی خ‌و‌ر له‌کاتی هه‌لاتن و
ناوا بوونی دا.

النَّدِي: همر خواردن‌یک به پیشاندن
له‌ژیر ناگردا یا‌ن به‌برژانندن
به‌که‌لکی خواردن بئ ۵ دم‌گوت‌ری:
(لحم ندی).

فَعَبَ فُلَانًا إِلَى الْأَمْرِ نَدْبًا: ځان‌که‌سی بانگ
کرد ب‌و ته‌نجامدانی کارم‌که.

فَعَبَ الْمَيْتَ: مردووه‌ک‌ه‌ی لاواندموه وایه
شیر‌ه‌ی ب‌و کرد.

فَعَبَ الْجُرْحَ نَدْبًا: برینه‌که شو‌ینه‌ک‌ه‌ی ږه‌ق
هه‌لات ۵ همتاغ‌ه‌ی کرد.

فَعَبَ جِسْمَهُ: جه‌سته‌ی شو‌ینی برینی ږیوه
دیارن.

فَعَبَ نَدَابَةً: چوست و چالاک بوو ۵ گورج و
گ‌و‌ژ ږاپه‌ږی.

انْدَبَ جِسْمَهُ: شو‌ینه‌ک‌ه‌ی به‌جه‌سته‌وه

جئ هیشت ۵ دم‌گوت‌ری: (نزلت به
ضائقة فاندبته) چورت‌م و ک‌یش‌ه‌یه‌ک‌ی
توش بوو ئاسه‌واری به‌جه‌سته‌یه‌وه
جئ هیشت.

نَدَّ بِهِ لِلْأَمْرِ: نار‌دی ب‌و ته‌نجامدانی کارم‌که
۵ کارم‌ک‌ه‌ی خسته نه‌ست‌وی خ‌و‌ی.

انْتَدَبَ الشَّيْئُ: شته‌که ئاسان و
به‌یدم‌ست بوو ۵ ناشکرا بوو ۵

دم‌گوت‌ری: (خذ ما انتدب) نه‌وه‌ی
حازرو ئاسان به‌دم‌ست دئ نه‌وه
بهره ب‌و خ‌و‌ت.

انْتَدَبَ لِلْأَمْرِ: خ‌و‌ی ب‌و کارم‌که تهرخان
کردو هه‌ولئ ته‌نجامدانی داو په‌له‌ی
کرد ب‌و ج‌یبه‌جئ کردنی.

انْتَدَبَ فُلَانًا لِلْأَمْرِ: بانگی ځان‌که‌سی
کرد ب‌و گرتنه نه‌ست‌وی کارو
ته‌نجامدانی.

الْمُنْدُوبُ: به‌زمانی دانیش‌توانی مه‌که‌ه
واته: ږیغه‌م‌به‌رو ږموانه‌گراو ۵
که‌س‌یک له‌جیا‌تی په‌ک‌یک‌ی تر کارم‌که
ته‌نجام بدا ج‌یگرو و مک‌یل ۵ کرداری
سوننه‌ت و په‌سه‌ند لای خواو لای
شهرع.

النَّدَابَةُ: نافرمت‌یک شین بگ‌یرئ و
واپه‌ش‌یر‌ه بکا ۵ به‌پیا‌وی مردو دا
هه‌ل‌ب‌ل‌ی و ږموشته جوانه‌کانی بیر
شین‌گ‌یر و دانیش‌توانی ماته‌مین‌ه‌که
بین‌یت‌ه‌وه.

التَّدْبُ: جوستو چالاكو خيَرا گورجو
گۆل ۵ ئادەممیزادی نه جیبو ۵ رموشت
بهرز ۵ نه سپی ۵ سهن.

التَّدْبُ: شوینکە ی برین ۵ شوینی
باشماوه ی برین ۵ شتیک گرموی
له سمر بکری ۵ کهوانیک تیره که تیز
بهاویژی.

النُّبَّةُ: لهزاراوه ی نه حویبان دا بهمانا
بانگکردن و هاوار لیکراو دی،
دهگوتری: (وا محمداه) (وا معتصماه).
فَدَحَ الشَّيْءَ نَدْحًا: شته که ی فراوان کرد.

إِنْتَدَحَتِ الْغَنَمُ فِي مَرَابِضِهَا: مهر و
بزنه کان له چهوشه و گۆزو
ئاغه له کانیان دا بلاو بوونه وه و
پهرته وازه بوون.

تَنَدَّحَتِ الْغَنَمُ فِي مَرَابِضِهَا: بهمانا
(إنتدحت) دی.

الْمندوحة: دهگوتری: (أرض مندوحة)
زموییەکی فراوانه ۵ دووره ۵ همروا
دهگوتری: (ولك عَنْ هَذَا الْأَمْرِ
مندوحة) له کارمه که دا نه تو مه وادی
فراوانت هه یه و دهستت کراومیه ۵
(ك: منادیح).

النَّدْحُ: بهر فراوان ۵ زۆر.
النَّدْحُ: قورس ۵ تارمایی، شتیک
له دوروه بیبینی.

النَّدْحَةُ: زموی بهر فراوان ۵ دهشتایی ۵

دهگوتری: (إنك لفي ندحة من الأمر)
نه تو له کارمه مه وادی فراوانت
له بهردهم دایه ۵ مه جالت کراومیه.
نَدْحُهُ نَدْحًا: بهر و روی بوو، خوی پی
کیشا.

أَنَدَحَهُ: بهمانا (لَدَحَهُ) دی.
تَنَدَّحُ: زۆر خوی هه لکیشا، زۆری کاری
سهرومری پال خوی دان و هیچیانی
نه کردبوون.

الْمِنْدَحُ: که سیک خوپیرو هیچ و پوج پی
گۆی نه دا بهوه ی چ به خه لکی ده لی
یان خه لک چی پی ده لێن له قسه ی
ناشیرین.

فَدَّ الْبَعِيرُ وَغَرَّ نَدًّا وَنَدُودًا: حوشرمه که
به له سه بوو ۵ دهشگوتری: (نَدَّتِ
الفكرة عني) فکرم تهره بوو بیرم
رۆشت.

نَدَّتِ الْكَلِمَةُ: وشه که نایه ته ژیر
کۆنترۆلی یاساو پێسای زمانه وه،
قاعیده نایگریته وه.

نَدَّدَ بفلان: عه یبو عاری فلانکه سی
ناشکراکردن.

نَدَّدَ الْقَطِيعَ: جه له به نازه له که ی
پهرته وازه کردن.

نَدَّدَ صَوْتَهُ: دهنگی نارمزی پی بهرز
کرده وه.

تَنَادَّ الْقَرَمُ: خه لکه که پهرته وازه بوون

یه کیه تیان لیك ترازا.

النَّادُ: رزقو پړوی ۵ دمگوتری: (لیس

هم ناد) نهوانه رزقیان نیه.

النَّدُ: جوړه پوه کیکه لاسکه کهی دمگری

بمخوړ.

النَّدُ: هاوشان وړکابه ر ۵ دمگوتری: (هو

نَدَةُ ۵ (ك: أنداد) ۵ قورئان

دمغه رموی: ﴿فَلَا تَجْعَلُوا لِلّٰهِ

أَنَادًا﴾.

النَّدِيدُ: بهمانا (النَّدُ دئ ۵ (ك: ندداء

وأنداد).

نَدَوَ الشَّيْئُ نَدْرًا: شته که بهر پړووه

هه لومړی.

هَزَّ الْقُصْنُ فندرت منه الشمار: لقه کهی

راوه شانند میوهی لی هه لومړی ۵

دمشگوتری: (ندر العظم عَنْ موضعه)

نیسقانه که له شوینی خوی دمر جوو.

نَدَوَ فلان في العلم والفضل: فلان کهس له

عيلم و زانیاری دا پیس کهوتو هاو

ویننه کهمه.

نَدَوَ الكلام نادرة: قسه که پړوان و کاریگر

بوو.

أندر: شتی ناوازهی هیئا ۵ قسهی

عهنیکهی کردن کاری کهس

نه کردووی نه نجام دا.

أندر الشَّيْئُ: شته کهی داشکانه ۵

دمگوتری: (أندر التاجر من حسابي

کذا) بازرگانه که له حیسابی من

نمونه دی داشکانه ۵ دمشگوتری:

(أَلْذَرْتُ يد فلان عَنْ هذا العمل)

دمستی فلان کهسم لهو نیسه

کیشاپه وه، له سهر کار که لام برد.

أندر العظم من وضعه: نیسقانه کهی له

شوینی خوی جولاند.

تنادر: قسهی عهنیکه و خوشی

گیرانه وه.

تنادر علی فلان: گاتهی به فلان کهس

کرد.

تنادر علینا: جار جار دهاته لمان.

إِسْتَنْدَرَ: شته کهی به ناوازه و نادر زانی.

إِسْتَنْدَرَ القوم أثر فلان: خه لکه که شوین

پربازی فلان کهوتون و کاریگر یی

نمویان به سهرموه دیاره.

إِسْتَنْدَرَ الميران الرطب: حه یوانه که له

لومړی تازه گهړا.

النَّادِرَةُ: قسهی گاته و گهپ ۵

دمشگوتری: (هو نادره زمانه) نهو

مروغه تاقانهی روژگاریی خوییه تی.

النَّدْرِي: دمگوتری: (لَقِيْتُهُ النَّدْرِي) کهم

کهم توش بووم.

النَّدْرَةُ: پارچهی زیرو که له مکان دا

دمرده یی ندری.

النَّدْرَةُ: دمگوتری: (لا يكون ذلك إلا

نَدْرَةً) نهو شته که معجار واده بی،

واری دمکه وی.

نَدَسَ فَلَائاً بِالشَّيْنِ نَدَساً: زمبريکی سوکی
لهفلان دا ۵ دمگوتری: (نَدَسَهُ بِالرَّحْمِ)
بهرمب به هیواشی لیتی دا.

نَدَسَ الْأَرْضَ بِرَجْلِهِ: به قاجی پی پرکهی
لهزموی کرد.

نَدَسَهُ بِكَلِمَةٍ: به هیواشی جنیوی پی دا.
نَدَسَ بَفْلَانِ الْأَرْضَ: فلانکهسی بهزموی دا
دا خستی.

نَدَسَ الشَّيْءَ عَنِ الطَّرِيقِ: شتهکهی له پریکا
دوورخستهوه.

نَدَسَ نَدَساً: زهرهك بوو، زور بهوردی له
نیشهكان ورد بؤوه ۵ دنگی بهته سپایی
و نزمی زوو بیست.

نَادَسَهُ: زمبری ئی دا ۵ ناو و ناتورهی
ناشیرینی لینا.

تَنَدَسَ مَاءُ الْبُئْرِ: ناوی بیرمهکه لههر
جوار لایهوه سمر پیژی کرد.

تَنَدَسَ الرَّجُلُ: پیاومکه بهزموی دا دراو
کهوت، کوژا ۵ دمگوتری: (نَدَسَ بِهِ
الْأَرْضَ فَتَنَدَسَ).

تَنَدَسَ الْحَبْرَ وَعَنهُ: لهههوالهکهی
کۆلیهوهو ههولئ دا پيش ههموو
کەس نهو بیزانی.

النَّادِسُ مِنَ الرَّمَاكِ: رمبی وشاو و
بهکارهاتوو له لیدان دا.

النَّدَسُ: دنگی نزم.

النَّدَسُ: عهقل و لیزانی.

النَّدَسُ: نهو کهسهی تیکه لاوی خهك
دمبی و نهمرکی خوئی ناخاته سهریان.
نَدَسَ عَنِ الشَّيْنِ نَدَساً: باسی شتهکهی
کرد، لهشتهکهی کۆلیهوه.

نَدَسَ التُّطُنَ: لۆکهکهی شی کردموه
ههلاجی کرد.

نَدَسَ الشَّيْءُ مِنَ الشَّيْنِ: شتهکه لهشتهکه
دمرجوو هاته دمر ۵ دمگوتری: (كَدَسَتْ
النَّوْءُ مِنَ التَّمْرَةِ) ناوکه خورماکه له
خورماکه هاته دمر.

نَدَسَتْ الْعَيْنُ: چاوکه زهق و دمره پریو
بوو.

نَدَسَ الْبُئْرَةَ: دومهلهکهی گوشی کیم و
زوخواوی ئی دمرهات.

نَدَسَ الْقَوْمَ: شهری توشی خه لکهکه کرد،
شهری پی فروشتن.

النَّدَاصُ: دمگوتری: (رَجُلٌ مِّنْ دَاوُدَ)

پیاویکی شهرانی و بهد رهوشته ههر
ههولئ نهومیهتی کاری وابکا خهك
نهززیهت دا ۵ (اِمْرَأَةٌ مِّنْ دَاوُدَ)

نافرمتیکی عهقل سوك و
چهقهچه ناوه.

نَدَغَ فَلَائاً نَدَغاً: له فلانکهسیهوه ژمنی،
نقورچکی ئی گرت.

نَدَغَ الْمَرْأَةُ: دلداری لهگه ن نافرمتکه کرد.

نَدَغَ الْمُتَرَبُّ فَلَائاً: دوپشک
بهفلانکهسیهوه دا.

نَدَغُ فُلان فُلاناً: فلانكەس جنيوی به
فلان دا.

انَدَغُ بفلان: خراپه ی له گه ل فلانكەس
كرد.

نَدَغُ العَجین: ناردی به هه ویرمه كرد.

نادَغُ المرأة: دلداری له گه ل ئافرتهكه
كرد.

إِنْدَغُ: بپهكەنینهكه ی هیواش كرد.

الْمِنْدَغُ: پمب و مشین ۵ جنيو دەر، زمان
پیس.

النَّدَغَةُ: سپیایی بنکی نینۆك.

ندفت الدَّابَّةُ نَدْفًا وَنَدْفَانًا: ولاخهكه له
رۆیشتن دا پهله ی كرد، خوشرۆ
بوو.

ندفت السماء بالمطر وبالثلج نَدْفًا: ئاسمان
بارانی باراند، بهفری باراند ۵
بهفری تی كرد.

نَدَفَ القطن: به ئامپیری ههلاجی لۆكهكه ی
شی كردموه.

أَنَدَفَ: چهزی له دهنگی عودو كه مان
بوو.

أَنَدَفَ الدابة: به خیرایی و به زهخت
ولاخهكه ی لئ خوړی.

نَدَفَ القطن: لۆكهكه ی زۆر شتی
كردموه.

الْمِنْدَفُ وَالْمِنْدَفَةُ: ئەو دارو ژێو چهبله ی
ههلاج لۆكه ی پێ شی دمكاتهوه.

النَّدافَةُ: پێشه ی ههلاجی.

النَّدافَةُ: ئەو ورده خشتو خاشاكه ی له
لۆكه دمكهوێته خوار لهكاتی
ههلاجی كردنی دا.

النَّدافُ: ههلاج؛ ئەو كهسه ی لۆكهكه
شی دمكاتهوه یان ئەو ئامپیری
لۆكهكه ی پێ شی دمكرێتهوه.

النَّدَفَةُ: شتی كه م، چۆرێك ۵ دمگوتری:
(سقانی ندفة لَبَن).

نَدَلَ الشَّيْءُ نَدْلًا: شتهكه ی به خیرایی
گواستهوه ۵ شتهكه ی دزی ۵ به دهستی
خوی شتهكه ی له شوێنی خوی
دمههینا.

نَدَلَ نَدْلًا: چلكن بوو ۵ دمگوتری: (ندلت
یده) دمستی چلكن بوو.

إِنْتَدَلَ الشَّيْءُ: شتهكه ی هه لگرت توانی
هه لئ بگری.

تَنَدَّلَ بالمندیل: به په پڕۆ سه ری شتهكه ی
سری.

نَوَدَلَ: له به ره پیری شه پله لئی دا، توشی
له رزین بووه ۵ شلو بئ هیز بووه ۵

دمگوتری: (مشی مُنَوَدَلًا) به شلو
شیواوی رۆیی.

الْمَنْدَلُ: له ده رده ختی بۆنخۆش ۵ چۆرێكه
له هالگرتنه وه و كۆله مومانی كاهین و

دمست بر به كاری دینن بو
دۆزینه وه ی شتی ونبوو.

الْمُنْدِيلُ: پارچه قوماشیکی بچوکی
 جوارگۆشهیه به کوردی پیی
 دموگوتری: دمهسهر دهمو چاو و
 دهستی پی وشک دمکریتهوه.
 النَّادِلُ: کهسیک خواردن و خواردنهوه
 پیشکش به خه لک بکا.
 نَدِمَ عَلَى الْأَمْرِ نَدَمًا: له کارمه په شیمان
 بووه، خهفه تی پی خوارد
 په شیمان بوو له نهجامدانی،
 خوازیار بوو نهو کارهی نه کردایه.
 أَنْدَمَهُ: په شیمانی کردوه.
 نَادَمَهُ مُنَادِمَةً وَنِدَامًا: هاوکاری کردو
 هاو نشینی بوو له خواردنه ودا.
 نَدِمَ عَلَيْهِ: بهمانا (أَنْدَمَهُ) دی.
 تَنَادَمَ الْقَوْمُ: خه لکه که دانیشتن بو
 خواردنهوه.
 تَنَدَّمَ عَلَى الْأَمْرِ: خهفه تی خوارد
 له سهر نهوهی نهو کارهی کردوه.
 انْتَدَمَ الْأَمْرُ: کاره که ناسان بوو
 دموگوتری: (خذ ما انتدم).
 الْمُنْتَمُ: په شیمانی.
 الْمُنْدَمَةُ: همرشتیک مروقه هه لئی بو
 په شیمان بوونهوه.
 النَّدِيمُ: هاو ریسی سه رمیزو
 سه رابخواردنهوه.
 قَدَّه الرَّجُلُ نَدَاهَا: پیاوکه هاواری کرد.
 نَدَّه الْإِبِلُ: حوشرمکانی به کۆمه ل

لِيُخَوِّبِنَ.
 اسْتَنْدَ الْأَمْرُ: کارمه جیگیر بوو.
 الْمِنْدَةُ: دموگوتری: (رجل مِّنْدَةٍ) پیاوکه
 زور هاوار دمکاو دمقیری نی.
 النَّدَهَةُ: دمنگ.
 النَّوَادَةُ: داکوکیکارو مهنع کهرو
 له مبهرو په رزین.
 نَدَا الْقَوْمَ نَدْرًا: خه لکه که له یانه
 کۆبوونهوه.
 نَدَا الْقَوْمَ: خه لکه که له یانه کۆکردوه
 دموگوتری: (ما يندوهم النادي) یانه
 به شیان ناکا نه وهنده زورن جیگایان
 نابیتهوه.
 نَدَى الشَّيْءُ نَدًى وَنَدَارَةً: شته که ته ربوو
 شهی هه لئینایهوه.
 نَدِيتَ الْأَرْضَ: زموپیه که شهونم لئی دا.
 نَدَى فُلَانٌ: فلانکس به خشنده بوو
 سه خاومتی زور کهسی گرتوهوه
 دموگوتری: (ما نديت بشي من فلان)
 هیچم له فلانکس دهست نه کهوت
 دمنگی خوش که دریز بکریتهوهوه
 به بهرزی بگوتری.
 أُنْدَى فُلَانٌ: فلانکس به خششو
 پیاومتی زور بوو دهنگو صهدای
 خوش بوو.
 أُنْدَى الشَّيْءُ: شته که له والی کرد ته ربوو
 شیدار بی.

نادى الشَّيْءُ مُنَادَاً وَنِدَاءً: شتهكه
دمرکهوت.

نادى النَّبْتُ: ږومکهکه پټگهییو
تیکهال.

نادى فَلاناً: بانگی فلانکهسى کرد
بهدهنگی بهرز ۵ لهپانه دا لهگهلی
دانیشته: ږاوږزی پټ کرد ۵ شانازی
بهسهردا کرد.

نادى بِسْرِهِ: نهپنیهکهی ناشکرا کرد.

نَدُّ الشَّيْءِ: شتهکهی تهر و شیدار کرد.

نَدَى الْفَرَسَ: نهسپهکهی هه لینگ دا تا
عارهقی پټ کرد ۵ دهسگوترئ: (هر لا
نَدَى إحدى يديه الأخرى) دهستیکی
بهدهستهکهی تری نابهخشئ! واته:
بهخيله.

إِنْتَدَى فلان: فلانکهس عهتاو بهخششی
زور بوو ۵ دهسگوترئ: (ما انتدیت
منه شیناً) هیچ خیر و بیریکم لی
نه دیوه.

تنادى القوم: خه لکهکه ههنديکیان
بانگی ههنديکیان کرد ۵ له پانه دا
کۆبونوهوه.

الْمُنْتَدَى: پانهی گهل و هوزو دیوهخانهی
عشرمت و شوپنی ږاوږزو قسه
گۆږینهوهی ناو خوږیان.

تَنَدَى المكانُ: شوپنهکه تهرېوو تهرایی
شئ لی پهیدا بوو.

الْمُنْدِيَّةُ: وشهیهك پان کردموهیهك
نهمونده ناشیرین بی عمرهق
بهمروږ بکا ۵ کردارو گوږتاری
شهرم ناوهر.

النَّادِي: پانهو نهنجومه ن ۵ دیوهخان و
شوینی کۆبونونهوهی گهل و هوز ۵
پان شوپنی کۆبونونهوهی چینیکی
تایبهتی خه لک و مکوو پانهی
مامؤستایان، پانهی نهفسهران.

النَّادِيَّةُ: لایهن و دمقهر ۵ (نادیات
الشَّيْءِ) سهرمتای شت ۵ نونهخشه
شت.

النَّدَى: شهونم ۵ هه لمی ناوه بهرز
دمبیتهوه بو حهوا لهچینه
ساردهکانی ههوا دا خهست
دمبیتهوهو لهشوهو لهشیوهی دلۆپه
بارانی زور ورد دا دمباريته سهر
زهوی ۵ ههروا ناوه بو باران ۵ بو
سهخاومت و بهخشندهیی و خیر و
بیر ۵ (ك: أنداء وأندية).

النَّدْوَةُ: پهكجار واته: (إسم مرة) په ۵
پانهو نهنجومه ن ۵ کومه له مروږفیک
لهپانهیهک دا کۆبیننهوه بو
ږاوږزکردن و باسو لیکوئینهوه
دمبارهی کاریک ۵ (دار الندوة) ههر
خان و بالهخانهیهک خه لک تپیدا
کۆبیننهوه بو باسو ږاوږزو

بِالْقُدْرِ) به دوزمنه که یان زانی و
چاودپری هه ئسو که وتو جم و جوئی
نه ویان کرد.

أَنْتَرُ الشَّيْءِ: شته که ی پی زاناندو
هۆشدار ی دایه که وریای بی.

تَنَازَرُ الْقَوْمُ: خه لکه که هه نندیکیان
هه نندیکیان یان له مشرو خراپه کاری
ترساند.

النَّذَارَةُ: ترساندن، هۆشدار کردن.

النَّذْرُ: هۆتۆ، نه وه ی به نده له سمر خۆ ی
پێویست دمکا بۆ په رومردگاری له
به خشین مأل یان له نه نجامدانی
تاعه ت.

النَّذِيرُ: ترساندن، ترسینەر ه (ك: نُذِرَ)
النَّذِيرَةُ: نه وه ی مروؤ به شیوه ی نه زرو
هۆتۆ دمیه به خشی.

نَذِيرَةُ الْجِيَشِ: پێشه تای سوپا، نه وه به شه
سوپایه ی دمبه نه ره صه دو چاودپری
به سه مر دوزمنه وه سات به سات
هه والی جم و جوئی سوپای دوزمن
به سوپای له مه ر خۆ یان دمکه یه نن.

نَذَعَ الْمَاءُ أَوْ الْعَرَقُ: ناو یان عاره ق دلوپ
دلوپ هاته دمر.

النَّذْعَةُ: هه تره ناو و شتی له وه جوړه.

نَذَلَ نَذَالَةً وَنُذْلَةً: خو پری بوو هیج و هوج
که وته دمشتی ه (ك: أَنْذَلَ وَنَذَلَ).

النَّرْجِسُ: نیرگس ه چه ند جوړیکی

لَيَكُونُ لِيْنَهُ ه ه قورمه شییه
عهرمه کان له پێش هاتنی نیسلام
نهم جوړه یانه وه نه نجومه نه یان
هه بوو تیییدا کۆدمبوونه وه (قصی
کور ی کیلاب) که په کیکه له باپیره
که ورمه کانی پیغه مبه ر له رۆژگاری
خۆ ی دا بنیاتی نابوو دوا یی پشتاو
پشت بۆ نه وه به ره بابیه مایه وه ه
موعاوییه له رۆژگاری خۆ ی دا
کرئ و کردی به (دار الإمارة).

النَّدَى: ته پ.

النَّدَى: به مانا (التَّوْبَى) دئ ه یانه ی
که ل و هۆزو شوینی کۆبوونه وه یان
بۆ باسو و راپوێژ دمه راره ی کاری
گرنگ ه دمه گوترئ: (هم ندی
الكف) نه وانه سه خی سروشتن
ده ست کراومو به خشنه نن.

نَدَى الصوت: دمنگ خۆش ه یان دمنگی
باش دمه رواو په شوو درێژه بۆ دمنگ
هه لدان.

النَّذْيَانُ: ته پ بوو، شیدار.
نَذَرَ الشَّيْءَ نَذْرًا وَنَذْرًا: شته که ی
له سمر خۆ ی پێویست کرد ه دمه گوترئ:
(نَذَرَ مَالَهُ لِلَّهِ) و (نَذَرَ عَلَى نَفْسِهِ أَنْ يَفْعَلَ
كَذَا).

نَذَرَ بِالشَّيْءِ نَذْرًا وَنَذَارَةً: به شته که ی زانی و
لیی به مانگا بوو ه دمه گوترئ: (نَذَرُوا

نَسْرَحَ نَزْحاً وَنَزوحاً: دوورکه و تهوه ۵
 دهگوترئ: (نَزَحَت الدار) خانومهکی
 دووره ۵ (نَزَحَت البئر) بیرمه که ناوی
 داکهوت، کهم بوو، ناومهکی
 دوورکه و تهوه.

نَوَّحَ البئرَ وَغَوا نَزْحاً: بیرمهکی دمردا تا
 ناومهکی کهم بوو یان همرناوی تیدا
 نهما.

نَوَّحَ بفلان: فلانکهس له ولاتی خوئی
 دوورکه و تهوه و دیار نهماو دیار
 نهبوونه کهی دریژهی کیژا.

أَنْحَى الشَّيْءُ: شته کهی دوور خسته وه.

أَنْحَى البئرَ: بیرمهکی دمردا.

إِنْتَزَحَ: دوورکه و تهوه.

الْمِنْزَاحُ: کهسیک زور سهفه ر بۆ ولاتی
 دوور بکا.

الْمِنْزَاحَةُ: نامیری ناو هه لینگان ۵ و مکوو
 دوولچه و شتی وا.

النازح: دهگوترئ: (بلد نازح) ولاتی
 دوور (بئر نازح) بیریه کهم ناو.

النَّزْحُ: ناوی لیل ۵ (والبئر النَّزْحُ) بیریک
 ناوی تیدا نه بی.

النَّزوح: بیریه کهم ناو ۵ بیریک ناومهکی
 زور لیل بی.

النَّزِيحُ: دوور.

نَوَّرَ الشَّيْءُ نَزْراً: شته کهی کهم کردم وه.

نَوَّرَ فلاناً: فلانکهسی به هیج و پوج زانی و

سوکایه تی پی کرد ۵ په لهی ئی کرد،
 هه لئنا ۵ ورده ورده جی لایوو هه مووی
 ئی و مرگرت.
 نَوَّرَ الشرابُ فلاناً: شهرا به که فلانکهسی
 سه رخووش کرد.

نَوَّرَ الشَّيْءُ نَزارةً وَنَزرةً: شته که کهم بوو.
 نَزَّرَ فلان: فلانکهس خپرو بییری کهم
 بوو.

نَزَّرَتِ الأنثى: میینه شیردهره که شیریه
 کهم بوو.

أَنْزَرَ العطاءَ: به خششه کهی کهم
 کردم وه.

نَزَّرَ العطاءَ: به خششه کهی کهم کردم وه.

تَنْزَرُ مِنَ الشَّيْءِ: له شته کهی کهم
 کردم وه.

تَنْزَرُ: خوئی پال هۆزی نزاره دا ۵ یان
 خوئی شوبه اند به یه کهی لهو هۆزه.

المنزور: دهگوترئ: (شیئ منزور) شتی
 کهم و بی نرخ ۵ (اعطاء عطاء منزوراً)

به پیکیشی و ئیلحاحی سوالکه مرکه
 به خششی دا ۵ (عطاء غیر منزور)

به خششی بی ئیلحاح و پیکیشی.

النَّزْرُ: دهگوترئ: (شیئ نَزْر) شتی کهم و
 بی نرخ.

رجل نَزْرُ: پیاوی بی خپرو بییر ۵
 دهسگوترئ: (ما جنت إلا نَزراً)

به ته مبه لئ هاتم.

نَزَزْتُ الطَّبِيْعَةَ وَلِئِذَاهَا: نَاسِكُهُ
بِيَجْمُوكُهُ بِهَرُومَرْدِه كَرْد.

النَّزْزُ: دَمَكُوتَرِي: (رَجُلٌ مِّنْزُ) بِيَاوِيكِي
جَمُ وَ جَوْنُ كَهَرُمُو لَه هِيَج شَوِيْنِي
نَاحِه جَمِي ۵ لَانَكِهِي مَنَدَال.

النَّزَّازُ: دَمَكُوتَرِي: (هُوَ نِزَازُ شَرِّ) نَهَو
شَهْرَانِيِيهِ وَاز لَه شَهْر كَرْدَن نَاهِيْنِي.
النَّزْزُ: نَهَوِي لَه زَمُوِي دَا بَه هُوِي نَاوَمُو
دَه بِيْتَه زُونْكَاوُ وَ شِيْدَارُو قُوْرُو
لِيْتَهِي زُوْر دَه بِي ۵ (رَجُلٌ نَزْزُ)
بِيَاوِيكِي دَلْ وَرِيَايَه ۵ يَان سَه خِي
سَرُوشْتَه ۵ يَان زُوْر جَمُ وَ جَوْنُ
دَمَكَاو لَه جِيْكَايَه ك نَاسِرَمُوِي ۵ (مَكَانُ
نَزْزُ) شَوِيْنِيكِي زُونْكَاوُ وَ شِيْدَارَه.

النَّزْزَةُ: نَارْمَزُوو شَه هُوَمَتِي زُوْر ۵
جَلِيْسِي.

النَّزِيْزُ: دَمَكُوتَرِي: (رَجُلٌ نَزِيْزٍ) بِيَاوِيكِي
زَمَرِيْضُو رُوْح سوْكَه ۵ يَان زُوْر جَمُ وَ
جَوْلَكَه رَمُو هَارُو هَاجَه ۵ يَان
جَلِيْسُو شَه هَوَانِيِيهِ ۵ (نَزِيْزُ شَرِّ)
شَهْرَانِيِيهِ وَاز لَه شَهْر كَرْدَن نَاهِيْنِي.

نَزَعَ الْمَرِيضُ نَزْعًا: نَه خُوْشَه كَه مَوْتَه
حَالَه تِي گِيَانَه لَاوَه.

نَزَعَتِ الشَّمْسُ: خُوْر نَاوَابُوون نَزِيْكَ
بُوْوه.

نَزَعَ إِلَى أَهْلِهِ: نَارْمَزُووِي لَآي مَالُو مَنَدَالِي
خُوِي كَرْدُو كَه مَوْتَه نَالَه وَ فَيْغَان بُوْلَايَان.

النَّزْزَةُ مِنَ الْإِنَاثِ: مَيِيْنَهِي كَه م بِيَجُوو
كَه م شِيْر.

النَّزُورُ: هَمَر شَتِيْكَ كَه م بِيِي ۵
دَمَكُوتَرِي: (رَجُلٌ نَزُورٍ) بِيَاوِيكِي كَه م
قَه سَه يَه.

النَّزِيْرُ: كَه م وَ بِيِي نَرُخ ۵ دَمَكُوتَرِي:
(عَطَاءُ نَزِيْرٍ) بَه خَشَشِيْكَِي كَه م.

نَزَّ الْمَكَانُ نَزًّا وَنَزِيْرًا: شَوِيْنَه كَه بُوو بَه
قُوْرَه لِيْتَه ۵ بُوو بَه زُونْكَاوُ ۵ شَوِيْنَه كَه
زُونْكَاوِي زُوْر بُوو.

نَزَّ الْفَوَادُ نَزًّا: دَلَه كَه زُوْر وَرِيَاو زِيْرَه ك
بُوو.

نَزَّ الطَّبِيْعِي: نَاسِكَه كَه بَازِي دَاو بَارَانْدِي.

نَزَّ وَتَر السَّهْمِ: زِيِي كَه وَاْنَه كَه لَه كَاتِي تِيْر
هَاوِيْشْتَن دَا تِيْكَجُوو.

نَزَّ فُلَانٌ عَنِّي: فُلَانَكَه س لِيْم
دُووْرَكَه مَوْتَه وَهَوُو گُوْشَه گِيْر بُوو لِيْم.

أَنَزَّ الْمَكَانُ: شَوِيْنَه كَه زُونْكَاوُ وَ
شِيْدَارِيِيَه كَه ي دَرِيْزَه ي كِيْشَا.

أَنَزَّ الرَّجُلُ: بِيَاوَه كَه زِيْدَمَرُوِي كَرْدُو
تُوْنْدُو تِيْز بُوو.

نَازَ فُلَانًا مَنَازَةً وَنِزَازًا: رَكَابَه رِي
فُلَانَكَه سِي كَرْدُو لَه گَه تِي دَا كَه مَوْتَه
كِيْشَه وَه.

نَزَّ عَنْ كَذَا: بَه دُووْرِي گَرْت لَه وَ شْتَه،
بَه پَاك وَ خَاوِيْنِي دَا يَه قَه لَه م وَ
لَه شْتِي خَرَاب بَه پَاكِي پَاگَرْت.

فَزَعَ عَنِ الْأَمْرِ: وازی له شته که هیئا.

فَزَعَ أَبَاهُ: شیوهی چووه سهر باوکی.

فَزَعَ الشَّيْءُ مِنْ مَكَانِهِ نَزْعًا: شته که ی

له شوینی خوی دهرهینا و هلی کهند ه

دهشگوتری: (نَزَعَ الْأَمِيرُ عَابِلَةً) پاشا

پیاوه کار به دهمسته که ی خوی له سهر

کارمکه ی لابرد.

فَزَعَ يَدَهُ مِنْ جَيْبِهِ: دست ی له باخه لی

دهرهینا.

فَزَعَ يَدَهُ مِنَ الطَّاعَةِ: له ریو رسمی

ههرمان به رداری چووه دمرو کهوته

سهر پیچی کردن و یاخی بوون.

فَزَعَ مَعْنَى جَيِّدًا مِنَ الْآيَةِ: مانایه کی

جوانی له نایه ته که دهرهینا.

فَزَعَ نَزْعًا: فَزَى نَهْمَلَاو نَهْمَلَاو

پیشه سهری هه لومرین ه (فهو أُنْزِعَ

وهي نزعاء).

نَاذَعَ الْمَرِيضُ نِزَاعًا وَمِنَازَعَةً: نه خو شه که

له کاتی گیانه لاودا زوری هاتو و

هاوار کردو نازاری زور بوو.

نَاذَعَ نَفْسَهُ إِلَى أَهْلِهِ: دلی کورکاندی

بو لای مال و مندالی.

نَاذَعَ فَلَانًا: بهر بهر مکهانی فلانکه سی

کرد، کیشه ی له گهل نایه وه.

نَاذَعَ الشَّيْءُ غَيْرَهُ: شته که بهوی ترموه

لکا ه دهمگوتری: (أَرْضِي تَنَازَعًا أَرْضَهُ)

زهو بهیه کهم لکاوه به زموی نهو موه.

نَاذَعَ فَلَانًا الشَّيْءُ: شته که ی بو نهو

کیش کرد.

نَاذَعَ الرَّجُلُ غَيْرَهُ الْكَاسَ: پیاومکه پیا له

سهرابه که ی دا به په کیکی تر.

نَزَعَهُ مِنْ مَكَانِهِ: له شوینی خوی هلی

کهند.

إِنْتَزَعَ الشَّيْءُ: شته که هه لکه مندرا.

إِنْتَزَعَ عَنِ الشَّيْءِ: له شته که ی دارپی،

لیی هه لکیشا.

إِنْتَزَعَ الشَّيْءُ: شته که ی هه لکه مند ه

رفاندی.

إِنْتَزَعَ لِلصِّيدِ سَهْمًا: تیریکی به

نیچیر مکه وه نا.

تَنَزَّعَ إِلَى الشَّيْءِ: په لای کرد بو شته که.

تَنَزَّعَ الشَّيْءُ: شته که ی هه لکه مند.

تَنَازَعَ الْقَوْمُ: خه لکه که کیشه بیان

تیکه هوت ه دهمگوتری: (تَنَازَعُوا فِي

الشَّيْءِ).

تَنَازَعَ الْقَوْمُ الشَّيْءَ: خه لکه که

شته که بیان بو لای خو بیان کیش کرد.

إِسْتَنَزَعَ فَلَانًا عَنِ الشَّيْءِ: داوای کرد

له فلان که شته که ی لی دابرنی، لیی

ومریگری.

الْمُنْزَعُ: شوینی جل داکه ندن، شوینی لی

دارنین.

الْمُنْزَعُ: تیریکی دورر بهاو یزری ه

دهشگوتری: (رَجُلٌ مِّنْزَعٍ) پیاویکه

به ناخو شی گیانی دها.

الْمَنْزَعَةُ: كَيْشَهُو دْزَاهَتِي ۵ شُوښِي
داكهنلنی شت ۵ وره بهرزی و
دلخایمی ۵ دمگوتری: (هو بهید
الْمَنْزَعَةُ) نهو پیاوه وره بهرزه ۵
(شراب طیب المنزعة) شهرابیکی تام
خوش و لهزیزه.

الْمَنْزَعَةُ: كَيْشَهُو نِيزَاع.

النازع: غمريبو بیانی.

الْمَنْزَعَةُ: كَيْشَهُو نِيزَاع.

الْمَنْزَعُ: گيانه لاو ۵ حالهتی گيان
دهرجوون.

الْمَنْزَعَةُ: شُوښِي ږوتانه وهی مو له ملاو
لهو لای ناوچه وان ږوتایی په نا
لاجانگ ۵ ږنگای ناو کڼو.

الْمَنْزَعَاءُ مِنَ الْجَبَاهِ: ږوخسارېک قزۍ
پيشه سمری هاتېنه پيشه وه ۵ موی
لاجانگی بهر ز بووېنه وه.

الْمَنْزُوعُ: نهو کهسهی دمگورکښی بؤ
ولاتو بیرۍ زڼدو نیشتمانی
دمکاته وه ۵ دمگوتری: (بتر لزوع)
بیریکه پرې له ناو به دهست
دمتواندرۍ ناوی ڼۍ دهرېښدرۍ ۵
(فلاة لزوع) دمستیکی دورو درېزه.

الْمَنْزُوعُ فِي التَّيْبَةِ: حالهتیکی ههستییه
مروغه والی دمکا ږېبازکی تایبهتی
بگریته بهر بؤ بهدمسته پینانی
نامانجیک له بواړی پهرومردمدا.

الْمَنْزُوعُ: هه لکه ندر او ۵ لیکراوه، چنډراو
۵ دمگوتری: (نمر نزع) میوه بهکی
چندر او ۵ پیاوی دوور کهوته
له ولاتو نیشتمانی خوۍ که پادی
ولات بکاته وه ۵ بؤ بکورکښی ۵
(مکان نزع) شوښیکی دورو (فرس
نزع) نه سپی ږمهن.

الْمَنْزُوعَةُ مِنَ النِّسَاءِ: نافرمتیک شوبکا به
بیگانه، به پیاویک له عه شیرمتی
خوۍ نه بی ۵ ږهه پای وېرانکار ۵
نه وهی له بیگانه ستیندرابی.

نَزَعُ بَيْنَ الْقَوْمِ نَزْعًا: نیوانی خه لکه کهی
تیک دا، ناژاوهی خسته نیوانیانه وه ۵
هه نډیکیان هه لنان بؤنه وهی سته م
له وانی تر بکه ۵ قورشان دمه رموی:
﴿مِنْ بَعْدِ أَنْ لَزَعَ الشَّيْطَانُ بَيْنِي وَبَيْنَ
إِخْوَتِي﴾.

نَزَعُ فَلَانًا: زمبری له فلانکهس دا به دهست
یان بهرېمب ۵ له پاشمله به خرابی
باسی فلانی کرد.

النَّزاعُ: پیاوی فیتنه و ناشوبگېږ.

النَّزْعُ: قسه په ک که به مه بهستی
فیتنه یی و دوو زمانی بگوتری ۵
(نزع الشيطان) وسوسه و ختوکه ی
شه پتان که مروغه هه لدمنی بؤ
تاوانکردن.

الْمَنْزَعَةُ: زمبر ۵ نفورچک.

النَّزِيفَةُ: قسهی ناشیرین ۵ دمگوترئ:

(نزغه بنزیه) قسهیهکی ناشیرینی

ناپاسته کرد.

نَزَفَ الشَّيْءُ نَزْفاً: شتهکه برپامه وه ههوتا،

له ناوچوو، تی شکا.

نَزَفَ فُلانٌ فِي المَحْصَمَةِ: فلانکس له کیشو

نیزاعه که دا بوژی خواردو تی شکا،

به لگهی نه ما.

نَزَفَ الدَّمْعُ أَوْ المَالُ أَوْ نَحْوُهُما: هرمیسکی

نه مان، مال و سامانی له ناو برد.

نَزَفَ الفَرْعُ: ترسی له لا نه هیشت.

نَزَفَ الدَّمُ: خوینی کهم بوو به هوئی زور ئی

هاتنه دهرموهی.

نَزَفَ فُلانٌ نَزْفاً: فلانکس خوینی له بهر

رۆیی و بی هیز بوو.

نَزَفَ عَقْلُهُ: به هوئی سهرخووشی یان شتی

ترممه عهقلی نه ما ۵ (فهو منزوف

و نزیف).

أَنْزَفَ فُلانٌ: فلانکس هیچی نه ما ۵

دمشگوترئ: (جادله حتی أنزف)

له گهلی پیداهاتم و چووم تاهییچی

به دهمسته وه نسما بوژدرا ۵

دمشگوترئ: (شرب خراً فأنزف)

شمرابی خواردموه سهرخووش بوو.

أَنْزَفَ الشَّيْءُ: شتهکه ی براندموه

تهواوی کرد.

الْمِنْزافُ: دمگوترئ: (معز مِنْزاف) بزنیکه

زوو شیرى هه بوو نیستا شیرمهکی

وشکی کردوو.

الْمِنْزَفَةُ: نهو شتهی ئاوی پی

هه لدهیئنجی.

الْمِنْزَفُ: دمگوترئ: (عرق نازف)

دهماریکه خوینی پیدایه.

نَزَفَ: (إِسْمٌ فِعْلُهُ) به مانا (إِنْزَفَ) دئ.

النَّزَفُ: ئاوی هه لئینجندراو ۵ زمعیفی و

لاوازییه که به هوئی زور خوین ئی

هاتنه وه پیدایه بووبی ۵ برینیکی

خوینی نه وه مستی.

النَّزَفَةُ: ئاوی کهم ۵ جوژه ناو.

النَّزُوفُ: دمگوترئ: (بئر نزوف) بیریکه

ئاوی کهم تیدایه.

النَّزِيفُ: تادار ۵ دمشگوترئ: (سکران

نزیف) سهرخووشیکه عهقلی

له لانه ماوه ۵ (بئر نزیف) بیریکه کهم

ئاوه ۵ (رجل نزیف) پیاویکه

تینویهتی هه موو پهگی جهستهی

وشک بوونه وه، زمانی وشک بووه ۵

که سیک زوری خوین له بهر

رۆیشتی و لاواز بووبی ۵ هه روا

وشه ی (النزیف) ناوه بۆ بهربوونی

خوینی لوت، یان هاتنه دهرموهی

خوین له دهم و پوک و شوینی وا ۵

به هوئی نه خووشیه که وه ۵ یان

برینداربوونه وه.

فَزَقَ الْفَرَسُ وَغَرَهُ نَزَقًا وَنَزَقًا: نهسپهکه

بازی داو بهگورجی پیشکهموت.

فَزَقَ الْإِنَاءُ وَالْغَدِيرُ: زمرهکه یان زلکاوهکه

پړېوو لهناو.

فَزَقَ الْإِنَاءُ وَغَرَهُ نَزَقًا: قاپهکه لیوان لیو

پړېوو.

فَزَقَ الرَّجُلُ نَزَقًا وَنَزَقًا: پیاوهکه هه لچوو و

تورپه بوو و چوست و چالاک بوو و (فهر

نَزَقَ وَهِيَ نَزَقَةٌ).

أَنْزَقَ فُلَانٌ: فلانکس دواى نهووى

لهسهرهخوو پشو درېز بوو

حهوسه لوى نهماو تورپه بوو.

أَنْزَقَ فِي الضَّحْكِ: زور پيکهنى.

أَنْزَقَ الْفَرَسَ: ناوړمنگى له نهسپهکهدا

بوئنهووى غاربکا.

أَنْزَقَ النَّمِيمُ فُلَانًا: نازونيمعمت

فلانکسى چوست و تهردهماغ کرد.

مَارَقَهُ مُنَارَقَةً وَنَرَاقًا: جوینی پیدا.

نَرَقَهُ: بهمانا (النَرَقَةُ) دى.

تَنَازَقَ الرَّجُلَانِ: دووپیاوهکه جنيويان

بهپهکتر دا.

الْمُنَازِقُ: زورېلئ چهغهجهناو.

النَّرَاقُ مِنَ الْحَيَوَانِ: حهيوانى سهر رهق

و چه موش و خوشرؤ.

النَّرَقُ: چوست و چالاک لههه موو کارېک

دا و دهگوترئ: (في كلامه نَزَقَ)

لهمسه کردن دا پهله دهکا و

پهله کردن لهئيش دا بهشيوى بئ

عمقلى و گيلانه و شوينى نزيك.

النَّرَقَةُ مِنَ الْحَيَوَانِ: نازهل و ولاخى

چه موش و سهر رهق.

نَزَكَ فُلَانًا: بهنمیزهك لهقلانى دا و

پهخنهئ لئ گرت و بهنارهوا تانهو

تهشهرى لئ دا.

النَّزَالُ: پهخنهگرو تانهو تهشهر دهر له

خه لك.

النُّزُكُ: بهمانا (النُّزَاكُ) دئ.

النُّزِيكُ: عهپدار.

النُّزُكُ: رمبى كورت و قهبارهمكى

ناسمانيه و لهبوشايى دا هات و چو

دهكا، كه نزيك بهزهوى بووه

گردهگري و دهسوتئ، وادهزانى

نهستيرهميهو دهكهوئته خوار.

نَزَلَ نَزْلًا: لهبهرزاييهوه دابهزى بو

نزمابى و دهگوترئ: (نزل فلان عَنْ

الْأَمْرِ وَالْحَقِّ) فلانكس وازى

لهعه دالته و حهق هينا.

نَزَلَ بِالْمَكَانِ وَفِيهِ: لهشوينهكه دابهزى و

تئيندا مايهوه.

قَوْلَ عَلَى الْقَوْمِ: بوو بهميوانى خه لكهكه.

قَوْلَ بِهِ مَكْرَهُ: ناخوشى توش بوو.

قَوْلَ الْحَاجِّ: حاجيهكان لهعهرهفاتوه

هاتنه مينا.

قَوْلَ عَلَى إِرَادَةِ زَمِيلِهِ: چووه سهر پاي

القمر) مەدارو شوپن پىگەى مانگ،
پېرموى مانگ كە پىيان دا دمپروا
بەدمورى زموى دا دخوليتەوه،
ھەرشەو لە پېرموپىيەكيان داپەو
ھەلە ناکاو بەمو لە پېرموى خوى
لانادا ۵ مانگ بىست مەنزلى ھەيە
ھەر مەنزىلەو ناوېكى تاپبەتى خوى
ھەيە ومکوو: (السّرطان، البطين،
الثريا، الذّبران....) ۵ سأل
چوارومرزەو ھەر ومرزى ھەشت
مەنزلى ھەيە.

النّزل: نازلکردن ۵ ئەو شوپنەى
شتەكەى تىدا دادمبەزى ۵ قورئان
دەفەرموى: ﴿وَقُلْ رَبِّ أَنْزِلْنِي مُنزَلًا
مُبَارَكًا﴾.

الْمَنْزِلَةُ: خانو و مەنزىل ۵ پلەو پايە ۵
(ك: منازل) دىگوترى: (له منزلة عند
الأمير) (وهو رفيع المنازل).

النّازِلَةُ: بەلاو کارساتى گەورە ۵ (ك:
نازلات و نوازل).

النّزَالَةُ: پەوانبوونى ئاو بەسەر زموى دا
بەھوى گەمترىن بارىنى بارانەو
لەبەر ئەموى زموپىيەكەى توندو
پتەو.

النّزَالَةُ: ميواندارى ۵ دىگوترى: (هو
من نزالة سوء) ئەو لەنزادو
رەچەلەكىكى ناپسەنە.

النّزَالُ: كەسپك زۆر دابەزى زوزوو
دابەزى ۵ زۆر بېيتە ميوانى خەلك
۵ يان زۆر شەرو بەرپەرەكانى بكا.

النّزَلُ: شوپنپك خەلك لىى دابەزى ۵
دىگوترى: (موضع نزّل) ۵ ھەروا
دىگوترى: (رجل ذو نزل) پياوېكى
خاوەن پىزو بەخششە ۵ ھەروا
دىگوترى: (فلان ليس بذي طعم
وليس بذي نزل) فلانكەس نەعەقلى
ھەس نەزانستو ئەدەب ۵ ھەروما
دىگوترى: (سحاب ذو نزل)
ھەروېكى باراناوپىيە ۵ (طعام كثير
النزل) خواردنپكە بەرمكەت نامپزە.

النّزَلُ: شوپنپك خەلك زۆر لىى دابەزى
۵ دىگوترى: (سحاب نزّل)

ھەروپكە بارانى زۆر پىيە.

النّزَلُ: مەنزىل و ديوەخان؛ شوپنپك
ئامادەكراپ بۆ ميوان ناننى لى بخواو
تپيدا بنوى ۵ قورئان دەربارى
موسولمانان دەفەرموى: ﴿كَانَتْ لَهُمْ
جَنَّاتُ الْفِرْدَوْسِ نُزُلًا﴾ ۵ ھەروا
وشەى (النّزل) ناوہ بۆ ميوانخانە،
ئوتىل ۵ عەتاو بەخشش ۵ خىرو
بەرمكەت.

النّزَلَةُ: نىلتىھابو ھەوكردى لوتو
بۆرى ھەناسە ۵ دىگوترى: (أرض
نزلة) زموپىيەكە كشتوكالى باشى

تَيِّدَا دَمْرُوئ ۵ (ك: نَزَلَات)

دمگوترئ: (تركت القوم على

نزلاتهم) خه لکه کهم جئ هیشت

ومزعو حالیان زور باشبوو.

النُّزْلَةُ: خواردن که دروست بکری بؤ

دوستو ناسیاو ۵ دمگوترئ: (کان

اليوم على فلان نزلتا) نه مریؤ

خواردنمان له سهر فلانکهسه.

التزِيل: میوان ۵ یان نیشتمه نی له مال

دا یان له نیشتمان دا ۵ دمگوترئ:

(فلان نزيلي) فلانکهس له گه لم دا

له خانومه که دایسه به یه کهسه وه

له خانویکداین ۵ دهسگوترئ: (طعام

نزيل) خواردنیکی بهره کهت نامیزه

۵ (ثوب نزيل) کراسیکی ته واره هیچ

کهم و کورتی تیدا نیه.

نَزَرْتُ: سهری خوی بادا.

نَزَرْتُ الْمَكَانَ: شوینه که بهره دوام زونگاو

بوو.

نَزَرْتُ الْأُمَّ صَبِيهَا: دایکه که مندا له کهی

هه لپه پراند.

نَزَرَهُ الثَّرَابَ: ولاخه کهی له ناومه که دوور

خسته وه.

نَزَرَهُ الْمَكَانَ: شوینه که ناو و هه وای خاوین

بوو.

نَزَرَهُ فَلَانَ: فلانکهس له هه موو خرابی و

به د پموشتییه که دووره (دهم و دهست و

داوین پاکه).

نَزِهَتِ الْأَرْضُ: زموی به گیاه و گزو گول و

گولزار خوی نارایش دا.

نَزَهُهُ عَنِ الشَّيْءِ: نهوی له شته که

دوور خسته وه ۵ دمگوترئ: (نَزَهُ نَفْسَهُ

عَنِ الْأَقْذَارِ) خوی له شتی خراب و

جهوت دوور گرت.

تَنَزَّرَهُ عَنِ الشَّيْءِ: له شته که دوور

که و ته وه، خوی به دوور گرت له

شته که ۵ دمگوترئ: (هو يتنزه عَنْ

الْأَقْذَارِ) نهو پیاوه خو له شتی

ناشرین و کارو گوشتاری ناپه سه ند

ده پاریزی.

تَنَزَّرَهُ فَلَانَ: فلانکهس پویشته دهر وه بؤ

سارا به مبههستی پیاسه و که یفو

صه ها.

إِسْتَنْزَرَهُ عَنِ الشَّيْءِ: له شته خراب و

ناپه سه ند که خوی به دوور گرت ۵

یان هه وئی دا برپا بؤ پیاسه و

سه پران.

الْمُنْتَزَرُ: شوینی پیاسه و سه پران.

الْمُنْتَزَرُ: به مانا (الْمُنْتَزَرُ) دی.

الْمُنْتَزَرُ: شوینی دوور.

النَّازَةُ: دمگوترئ: (فلان نازه النفس)

فلانکهس دل و دموون پاکه.

النَّزَاهَةُ: دوور که و تنه وه له گوشتاری

خراب پموشتی ناپه سه ند و شتی

گومانای و.

النَّزْهَةُ: دمگوتری: (هو نزه الخلق) نهو
په‌وشت به‌رزو دمرون خاوتنه.

النَّزْهَةُ: پیاسه ۵ شوینی دوور ۵
دمگوتری: (هو نزهة عن كذا أو منه)
نهو لهو شته دووره.

النَّزْهِي: دمگوتری: (رجل نزهي)
بیایوئیکه زور ده‌چی بو دمروه
بوسه‌یران و پیاسه.

نَزَا الفَعْلُ نَزَوْا وَنَزَوًا وَنَزَاؤًا: که‌لکه‌ه خوی
هاوېشته سهر مینه‌که ۵ ده‌شگوتری:
(مَرَجَ الخمر فنزت مقایها) سهرابه‌که‌ی
تیکه‌لدا که‌فو خلتنهو پلتنه‌ی
سهرکه‌وت ۵ هه‌روا دمگوتری: (نزا به
قلبه الی الشئ) دلی بو لای شته‌که‌ه چوو
هه‌زی نی کرد ۵ (نزا به الشر) سهر
رایه‌پراندو خسته‌یه جم و جوئ.
أَنْزَاهُ: وای لیکرد هه‌لپه‌ری.
نَزَاهُ: به‌مانا (أَنْزَاهُ) دئ.

تَنْزَى إِلَيْهِ: بازی بو‌داو هه‌لممتی بردئ.
إِنْتَزَى عَلَى الشَّيْءِ: سواری شته‌که‌ه بوو ۵
دمگوتری: (إِنْتَزَى عَلَى أَرْضِي
فَأَخَذَهَا).

النَّازِيَةُ: توندو تیزی و چوست و
چالاکي.

أَكْمَةُ نَازِيَةٍ: ته‌پۆلکه‌یه‌که‌ه
له‌ته‌پۆلکه‌کانی تر به‌رزتره ۵ (ك:
نوازي) ۵ (نوازي الخمر) نهو بلق و

که‌فو شته‌یه‌ که‌دمکه‌وئته سهر
بیاله سهراب دوی نه‌وی ناوی
تیکه‌ل دمکری.

النَّازِيَةُ: رژیتمیک بوو وه‌کوو فاشیزم
له‌نه‌لمانیا سهری هه‌لداو سالی
(۱۹۳۳ز) هیتلهری گه‌مانده تروپکی
ده‌سه‌لآتو توندرووی و فاشیه‌تی
هیتلهر جه‌نگی جیهانی دووه‌می نی
که‌وته‌وه.

النَّزَاءُ: بو زیدمرویی له‌مانای (نزا) دئ.
دمگوتری: (إِنَّهُ لَنَزَاءٌ إِلَى الشَّرِّ) نهو
کابرایه سهرپه‌نگیزمو هه‌میشه منه‌ی
سهرپه‌متی.

النَّزَّانُ: هه‌لچون و توندو تیزی.
النَّزْيُ: به‌مانا (النَّزَاءُ) دئ.
النَّزِيَّةُ: بارانی له‌ناکاو ۵ یان هه‌رکارو
روداوئیکی چاوهروان نه‌کراو.
نَسَاتِ الْمَاشِيَةَ نَسْنَأُ وَمَنْسَأًا: نازه‌له‌که‌ه
هه‌له‌و بوو یان هه‌له‌وی نی دیاری
دا.

نَسَا الشَّيْءَ أَوْ الْأَمْرَ: شته‌که‌ی دواخست.
نَسَا الدِّينَ: هه‌رزه‌که‌ی دواخست (نَسَا
البيع) مامه‌له‌ی کهرین و فروشتنه‌که‌ی
دواخست.

نَسَا الْإِبِلَ عَنِ الْحَوْضِ: حوشره‌کانی
له‌بردن بوسهر ناو دواخست.
نَسَا الدَّابَّةَ بِالْمَنْسَأِ: به‌دار عه‌صا
له‌ولاخه‌که‌ی دا.

نَسَا اللَّيْنُ: شيرمه که يان ماسته که ی

تیکه لاوی ناو کرد بۆنه وهی زۆر ببی،
يان كه ميک تامی ترشی لی که م
بیته وه.

نَسَا فُلَانًا: شهرابی که سکونی دا به
فلانکس ه (فهر ناسی).

نَسِيتَ الْمَرْأَةَ: ئافرمته که عاده ی
مانگانه ی له گاتی خوی دواکهوت
گومانی نه وهی لی دمگرتی سکی
هه بی ه (فه ی نسی).

انسا عنه: دواکهوت دوورکهوته وه.

انسا الشيء: به مانا (نساء) دی.

انثسا: دواکهوت دوورکهوته وه ه
دمگوترتی: (انثسا عن فلان).

انثنسا: داوای مؤلته و دواخستنی
کرد.

انثنسا الدين: داوای دواخستنی
قهرزمکه ی کرد.

المنسا: دارعه صای قایم و پته و ه
گۆجانی شوان.

النساء: دواخستن.

النسي: شهرابی که سکون که زۆر
سهرخۆشکمر بی ه ماستاوی پون
يان شير كه زۆری ناو تیکه لی کرابی ه
قه نه وهی.

النسي: دمگوترتی: (هر نسي نساء) نه و
پیاوه ژنانییه هه می شه

هه لئس و کهوته ی له گه لی ژن دایه
تیکه لاوی ئافرمته.

النساء: دواخستن ه دمگوترتی: (باعه
نساء) شته که ی به قهرز فروشت.

النساء: شير كه بمينيته وه و بترشي
نهمجار ناوی تی بکرتی بۆنه وهی
ترشییه که ی که م بیته وه.

النسي: دواخستن ه له سهرده می پيش

نیسلام دا عهرمه به کان پیزو شکوی

مانگی موحهرمه میان دواخست بۆ

مانگی سه مهر به م جوړه

دواخستنه یان دمگوت (نسی)

قورنن دمهرموی: (انما النسيء

زيادة في الكفر) ه هه روا وشه ی

(النسي) ناوه بۆ شير که زۆری ناو

تیکرتابی.

النسيئة: قهرزی دواخراو ه دمگوترتی:

(باعه بنسيئة) به قهرز فروشتی ه (ربا

النسيئة) زیاده و سودنیک به هوی

دواخستنی قیمه تی کالاکه وه دمست

خاومن کالاکه وئ.

نسب الشاعر بفلانة نسيباً: شاعیرمه که

گیرۆده ی دلداری فلان ئافرمته بوو.

نسب الشيء: شته که ی و مصف کردو

پمگو پشهی شی کردموه.

نسب فلاناً: داوای له فلان کرد نژادی

خوی پونیکاته وه.

نَسَبَ الشَّيْنُ إِلَى فَلَانٍ: شته‌ک‌هی پال فلان دا.

هه‌س.

انْسَبَتِ الرِّيحُ: ره‌شه‌باکه به‌هیز بوو گل و زیخی پادا.

نَاسَبَ فَلَانًا: له نژاد دا هاو به‌شی فلان بوو ه له‌گه‌ل فلان دا گونجا، پیکه‌وه هه‌لیان کرد.

انْتَسَبَ: نژادی باس کرد په‌چه‌له‌کی شی کرده‌وه.

انْتَسَبَ إِلَى فَلَانٍ: خو‌ی نیسبه‌ت دا بو‌لای فلان.

تَنَاسَبَ الشَّيْنَانِ: دوو شته‌که هاوشی‌وه بوون.

تَنَاسَبَ الْقَوْمُ إِلَى أَحْسَابِهِمْ: خه‌لکه‌که خو‌یان برده‌وه سمر نه‌سه‌بوو جه‌سه‌بی خو‌یان.

تَنَسَّبَ إِلَى كَذَا: خو‌ی پالدا بو‌لای نه‌وه شته.

اسْتَنَسَبَ فَلَانًا: داوای له‌فلان کرد نژادو په‌چه‌له‌کی خو‌ی پون بکاته‌وه.

التَّنَاسُبُ: لیکچوون.

النَّسْرُوبُ: پال‌دراو، نیسمی مفعوله

له‌ماده‌ی (نَسَبَ) و‌کوو

(گوردستانی، نیرانی، تورکی) ه

دمش‌گوتری: (شعر منسوب)

شیریکه سو‌زی دل‌داری تپ‌دایه ه

(خط منسوب) خمتیکه قاعیده‌ی

منسوب الماء في النهر: نه‌وه شوینه‌ی

له‌روباردا ناو ده‌یگاتی ه نه‌وه ناسته‌ی

که ناو‌مه‌که له‌کاتی به‌رزبوونه‌وه‌ی دا

ده‌یگاتی ه (ک: مناسب).

النَّسَابُ: شار‌زا له نژادو په‌چه‌له‌کی

هو‌زو گه‌ل و نه‌ته‌وه‌دا.

النَّسَابَةُ: به‌مانا زور شار‌زا له‌بواری

نژادو په‌چه‌له‌ک.

النَّسَبُ: خزمایه‌تی ه دم‌گوتری: (نسبه

في بني فلان) خزمایه‌تی له‌گه‌ل

هو‌زی فلان دا هه‌یه، په‌کیکه له‌وه

هو‌زه.

النَّسَبَةُ: خزمایه‌تی و په‌یومندی.

النَّسْبِيَّةُ: ریژمی.

النَّسِيبُ: مونا‌سیب ه شیر‌ی دل‌داری ه

دمش‌گوتری: (رجل نسيب) پیاو‌ی‌کی

شهری‌ضو و ده‌جا‌خزاد‌میه.

نَسَبَتِ النَّاَقَةُ نَسْجًا: حوشر‌مه‌که خیرا

خیرا هه‌نگاوی نا.

نَسَجَ الثَّرَبُ: قوم‌اشه‌که‌ی چنی ه

دمش‌گوتری: (نَسَجَتِ الرِّيحُ الزَّرابَ أَوْ

الرَّوْقَ أَوْ الْمَشِيمَ أَوْ الْمَاءَ) ره‌شه‌با گل و

خول یان گه‌لای درخت یان پوش و

په‌لاش یان ناوی به‌سمریه‌ک دا دا

تیکیه‌وه هاو‌یشتن.

نَسَجَ الْغَيْثُ النَّبَاتَ: باران گزو‌گیا‌که‌ی

رواندو گهسهی پی کرد تا تیکه‌الو
چرو پر بوو.

نَسَجَ الشَّاعِرُ الشُّعْرَ: شاعیرمه شاعرمه‌ی
هؤنیه‌وه.

نَسَجَ الزُّور: درؤو ده‌له‌سه‌ی هه‌لبه‌ست.

نَسَجَ الْكَلَامَ: قسه‌که‌ی پوخت کرد،
دایرپشته‌وه.

إِنْسَجَ الثُّرْبُ: قوماشه‌که چندرا
دمگوتری: (نَسَجَهُ فَإِنْسَجَ).

الْمُنْسَجُ: شوینی جنین (ك: مناسج).

الْمِنْسَجُ: مه‌کوک.

النَّسَاجَةُ: پیشه‌ی جۆلایی.

النَّسَاجُ: جۆلا هه‌وه‌ی قوماش دم‌چنی.

النَّسِيجُ: چندراو هه‌دمگوتری: (هر

نسیج و خدره) نه‌و بیاوه وینه‌ی نیه

له‌عیلمو زانیاری دا، یان له‌شتی

تردا.

نَسَجَ التُّرَابُ نَسْجًا: گۆلو خۆله‌که‌ی به‌ریادا،
یان به‌مرزی کرده‌وه.

نَسَجَ فُلَانٌ نَسْجًا: فلان‌که‌س ته‌ماعی بوو.

الْمِنْسَاجُ: شتیکه‌گلی پی دم‌دمدری هه‌گلی پی هه‌لدم‌دریته‌وه.

النَّسَاجُ: نه‌وه‌ی له‌خورما هه‌لدم‌وه‌ری له
توێکۆلو وشکه‌ل.

النَّسْجُ: به‌مانا (النَّسَاجُ) دی.

نَسَجَ الشَّيْءُ نَسْجًا: شته‌که‌ی سرپه‌وه
لایبرد هه‌دمگوتری: (نَسَخَتْ الرِّيحُ آثَارَ

الديار) ره‌شه‌با شوینه‌واری کاوله
پروخواه‌کائی پرکردموه، کوپری
کردنموه هه‌ (نَسَخَتْ الشَّمْسُ الظِّلَّ) خۆر
سیبهرمه‌کی لایبرد هه‌ (نَسَخَ الشَّيْءُ
الشَّيْءَ) پیری دیمه‌نی گه‌نجیه‌تی
لایبرد.

نَسَخَ اللَّهُ الْآيَةَ: خودا حوکمی نایه‌ته‌که‌ی
هه‌لگرت، سرپه‌وه.

نَسَخَ الْحَاكِمُ الْقَانُونَ أَوْ الْحُكْمَ: دادوهر یان
فه‌رمان‌ره‌وا قانونه‌که‌ی هه‌لومشاندموه،
حوکه‌مه‌کی هه‌لومشاندموه.

نَسَخَ الْكَاتِبُ الْكِتَابَ: نووسهرمه‌که
کتیبه‌که‌ی نووسیه‌وه هه‌نوسخه‌یه‌کی
تری له‌کتیبه‌که‌گرتوه.

نَاسَخَهُ: له‌نووسینه‌وه‌دا کیپرکیی فلانی
کرد هه‌به‌سهر فلان دا زالی بوو.

إِنْسَخَ الشَّيْءُ: شته‌که‌ی نه‌سخ کرده‌وه،
پوچه‌لی کرده‌وه.

إِنْسَخَ الْكِتَابَ: کتیبه‌که‌ی نووسیه‌وه.

تَنَاسَخَ الشَّيْئَانِ: په‌کیک له‌و دوو شته

نه‌وی تری سرپه‌وه نه‌سخی کرده‌وه

هه‌دمگوتری: (أَبْلَاهُ تَنَاسَخَ الْمَلِيقِ)

(وتناسخت الأشياء) شته‌کان

گۆرانیان به‌سهردا هاتو هه‌ندیکیان

چوونه شوینی هه‌ندیکیان.

تَنَاسَخَتِ الْأَرْوَاحُ: گیانه‌کان له‌چه‌ند

جیسمو فه‌بارمه‌که‌وه گواستیانه‌وه

بۆ جیسمی تر.

إِسْتَنْسَخَ الشَّيْئُ: داوای لابردنی

شتهکه‌ی گرد ۵ یان داوای
نووسینه‌وی شتهکه‌ی کرد.

التناسخ: (تناسخ الروح) بیرو باومرپکه
له‌ناو هیندی و هندی نته‌وی
تردا بلاویوته‌وه ناومرپکی نه‌م
بیروباومرپ نه‌ومیه گوايه ناده‌میزاد
که‌ده‌مری گیانه‌که‌ی ده‌گوازیته‌وه
بۆلاشه‌ی زینده‌ومرپکی تر له‌خوی
پله‌و پایه به‌رزتر یان نزمتر
بۆنه‌وی گیانه‌که‌ی خۆشی بنۆشی
یان سزا بکیش له‌پاداش و سزای
کرده‌وی مردوه خاومن گیانه‌که‌ ۵
هه‌لگرانی نه‌م بیروباومرپ برپایان
به‌زیندوبوونه‌وه نیه.

النَّاسِخُ: نه‌و که‌سه‌ی پیشه‌ی
نووسینه‌وی کتیب بی.

النسخة: وینه له کتیبه نووسراومکه
یان له‌نامه نووسراومکه.

التناسخية: تاهم و پیرپکن برپایان
به‌ته‌ناسوخ هه‌یه و پێیان وایه
زیندوبوونه‌وه نیه.

نَسَرَ الطَّائِرَ اللَّحْمَ نَسْرًا: بالنده
گوشتخۆرمکه گوشته‌که‌ی لَيْك
هه‌لجهری و پارچه پارچه‌ی کرد.

نَسَرَ فُلَانُ الشَّيْئُ: فلانکه‌س شتهکه‌ی
پارچه پارچه کرد ۵ گروی، سپی کرد
۵ هه‌لیومه‌شاند ۵ ده‌گوتری: (نَسَرَ الْخَبْلَ)

حه‌بله‌که‌ی هه‌لومه‌شاندوه ۵ (نَسَرَ
الجرح) برینه‌که‌ی هه‌لومه‌شاندوه ۵
هه‌لی ته‌قاندوه.

نَسَرَ فُلَانًا: فلانکه‌سی شی کرده‌وه زۆری
په‌خنه ئی گرتو عه‌یبو عاری ئی
دۆزینه‌وه.

نَسَرَ الشَّيْئُ: بۆ زینده‌ومرپکی له‌مانای
(نَسَرَ) دی.

إِنْتَسَرَ الشَّيْئُ: شتهکه هه‌لومه‌شابه‌وه.
تَنَسَرَ الشَّيْئُ: به‌مانا (إِنْتَسَرَ) دی ۵
ده‌گوتری: (تَنَسَرَ الجرح) برینه‌که
به‌هۆی هه‌لته‌قینه‌وه هه‌لجهرانه‌وه
ده‌مه‌که‌ی فراوان بوو.

تَنَسَرَ الثَّوبُ أَوْ الْقُرْطَاسُ: قوماشه‌که
یان کاغه‌زه‌که ورده ورده لێی
رپۆی و که‌م بۆوه ۵ ده‌شگوتری:
(تَنَسَرَتِ النِّعْمَةُ عَنْ فُلَانٍ) نازو
نیعمه‌ت له‌فلان ورده ورده لاجوو.

إِسْتَنْسَرَ الطَّائِرُ: بالنده‌که وکوو هه‌لۆی
ئێ هات له‌هیزو توانادا.

النَّسْرُ: نه‌وی بالنده گوشت و شتی وای
پێ لَيْك ده‌جهری ۵ یان ناوه بۆ
چنگ و نینۆکی ده‌عبای گوشت
خۆر: که به‌نینۆکی گوشت لَيْك
ده‌جهری ۵ رموه نه‌سپ ۵ کۆمه‌لێک
سوپا وکوو پێشه‌نگ له‌پیش
سوپاوه ده‌رپۆن.
النَّسْرُ: کۆمه‌له‌ دز.

الناسور: مایه سیری.

النَّسْرُ: هَلْوٌ، يَانُ بَازٍ دَمْعَابِيهِي

گوشت خوره لهه موو باننده

گوشتخورمکان گهورمتره ۵

دمندوکیکی خواری همیه قهراخی

دمندوکی برکه برکه ی تیزی همیه

چنگی کورت بالهکانی درنزن،

بمزوری حهزی لهلاکه تۆپیوه،

زوری برسی نهیی پهلایماری

حهیوانی زینلو نادا ۵ لهناوچهی

گهرمه سیرو ئاو و ههوا مامناومندی

دا دمزی.

النَّسْرُ الطَّائِرُ: كَوْمَهْلَه نَهْسْتِيرْمِه كَن

دمشوبهیتنه باز.

النَّسِيَةُ: پارچه گوشتی بچوک که

کولایی.

النَّسْرِيْنُ: جَوْره گوئیکی سپی بونخووشی

که سگونه.

نَسْ الشَّيْنُ نُسْأً وَنَسِيْسًا: شتهکه وشک

بوو ۵ دمگوتری: (نَسْ الحَبْزُ فِي التَّوْر)

نانهکه بهتهدورمکهوه وشک بۆوه.

نَسْ فُلَانٌ: فُلَانَكْهَس زۆری تینو بوو.

نَسْ فُلَانٌ نَسًا وَنَسَاسًا: فُلَانَكْهَس تاوداته

ههر ئیشیک تا تهواوی نهکا وازی ئی

ناهینئ (ئیش لهبهر رۆیشتوو).

نَسْ المَطْبُ نُسْأً: دارهکه به ناگرموه

نراو لهسهرموهی کهفی دمردا ۵

دمشگوتری: (نَسْ فُلَانٌ) بُو فُلَانَكْهَسِي

هه ئیژیره.

نَسْ بَيْنَ الْقَوْمِ: نِيْوانِي خه لکه که ی تیک دا

فیتنه جۆیی لهناویان دا بهرپا کرد.

نَسْ الدَّابَّةُ نَسًا: وِلَاخه که ی ئی خوپیو

تیی راخوپی.

أَنَسَ الشَّيْنُ: شتهکه نهو بهرپی هیزی

کهوته سهر.

أَنَسَ الدَّابَّةُ: وِلَاخه که ی تینو کرد.

نَسَسَ الصَّيْبُ: بَهْمَنْدَالَه که ی گوت (اس

اس) بۆنه وه ی میز بکا یان پیسایی.

تَنَسَسَ مِنْهُ خَبْرًا: تَکای ئی کرد هه وائی

بدات.

النَّسَةُ: عَهْصَاو گۆجانی نهستوو.

النَّسُوسُ: دهرکراو، رَهْتِيَنْدِرَاو.

النَّسَاسُ: فیتنه.

النَّسِيْسُ: بَهْمَانَا (النَّسُوس) دئی ۵

نهو بهرپی توانا ۵ کهفی داری تهپر که

به ناگرموه دهنری لهسهریه وه کهف

دیتنه دهر ۵ پاشماوه ی گیان ۵

دمگوتری: (بَلَّغَ الرَّجُلُ نَسِيْسَةً)

پیاموکه کهوته گیانه لاوه وه

هه ندیکی گیان تیا ماوه.

النَّسِيْسَةُ: فیتنه یی ۵ ئازاوه نانه وه ۵

کهفی دار که سهریکی لهناو

ناگردابه وه سهرمه که ی تری کهفی ئی

دیتنه دهر.

نَسَعَ الثَّيْنُ نَسْعاً وَنَسوعاً: شتهکه دریژ بوو.

نَسَعَتِ الْأَسْنَانُ: ددانهکه پوک جوان لهخوی نهگرتو لهقی.

نَسَعَ فُلَانٌ فِي الْأَرْضِ: فلانکس بهزهوی دا روښت.

أَنَسَعَ فُلَانٌ: فلانکس زیانی بوو هاوسیکانی ههبوو.

نَسَعَتِ الْأَسْنَانُ: بوو مانای زیده دی له مادهی (نَسَعَ).

إِنْتَسَعَتِ الْإِبِلُ وَغُورُهَا: حوشرمکانی له لهومرگاکیان دا بلاو بوونهوه.

الْمُنْسَعَةُ: زهوییهک پوهکی زور دریژ بی.

النَّاسِعُ: دهگوتری: (عَنْقِ نَاسِعٍ) ملی دریژ گهردنی بهرز.

النَّاسِعةُ: دهگوتری: (إِمْرَأَةٌ نَاسِعةٌ) نافرمتیکه پشتی دریژه یان ددانی دریژن.

النُّسْعُ: جومرگهی دهست (نیوان بهری دهست و مهچک) ههبلتیکی دریژه تیلمه چهرمیتیکی دریژه بوخچهو جانناتاو بارو بارگهنهه پی شهتهک دهری.

النُّسْعَةُ: پارچهیهک له تیلمه چهرم یان ههبل.

نَسَعَتِ أَسْنَانُهُ نَسْعاً: بنکی ددانهکانی شل بوون پوکی نهرم بوو.

نَسَعَ فُلَانٌ فِي الْأَرْضِ: فلانکس بهولاتان دا

گهرا.

نَسَعَ فُلَانٌ بِشَيْءٍ: بهشتهکه لهفلانکسیهوه ژمنی.

نَسَعَتِ الرَّاشِمَةُ الذَّرَاعَ بِالْأَبْرَةِ: خالکوتهکه بهدهمرزی باسکی کوتا دمرزی هاژنی کرد.

نَسَعَ فُلَانٌ بِكَلِمَةٍ: بهقسهی ناشیرین تانهی لهفلانکس دا.

نَسَعَ اللَّبَنُ بِالْمَاءِ: شیرمهکی تیکهک ناو کرد ه ناوی تیکهکلاوی شیرمهک کرد.

أَنَسَعَتِ التُّخْلَةُ وَغُورُهَا: دار خورماکه بهرمهکی خراب بوو ه یان دار خورماکه دوی برینی هلی دایهوه.

أَنَسَعَ فُلَانٌ: تانهو تهشهری ناراستهی فلان کرد.

إِنْتَسَعَ الْبَعِيرُ وَغُورُهُ: حوشرمهک شوینی گهستنی زرمدموالهکهی بهفاجی خوراندی یان کوتای.

إِنْتَسَعَ فُلَانٌ: فلانکس کهوته پشکنینو لیکولینهوه.

إِنْتَسَعَتِ الْإِبِلُ: حوشرمهکان له لهومرگاکیان دا بلاو بوونهوه.

الْمُنْسَعَةُ: گورزمیهک دمرزی و شتی وا خالکوت بهکاری دههینی بوو

خالکوتان و شتی وا ه گورزمیهک لهپهری بانندمو شیشی باریکی ناسن

کهنانکمر کولیرمو نانی پی کونج کونج دمکا.

النَّاسِغُ: لِيَزَانُو دَمَسْتَ رَاسْتَ لَهَنَارِاسْتَه
کردنی تیرو گولله و رمب دا.

النَّسِغُ: نَهو ناوَمی لَه دَره خَت دِیْتَه دَمَر
که دَمِیِرِن و و مَرز مَکَه و مَرزِی
زِیانه و مِیَه تی که بَریندار دَمِیِی ناوِی
لِی دِیْتَه دَمَر.

النَّسِیغُ: عَمَره ق.

نَسَفَ الْإِنَاءِ نَسْفًا: قَاطِبَه که پَر بُوو
لَه سَمَرِیَه و ه رِژا.

نَسَفَ الْمَاشِی: رِیْکَه رَمَکَه (بَه رِیْ دَا
رِوِیْیَه و مَکَه) پَه لَه ی کرد.

نَسَفَ الشَّيْئِ: شَتَه که ی رِیْشَه کِیْش کرد
لَه رَمَگَه و ه ه لَی کَه نَد ه قورنَان
دَمَفَه رَمَوِی: ﴿وَيَسْأَلُونَكَ عَنِ الْجِبَالِ فَقُلْ
يَنْسِفُهَا رَبِّي نَسْفًا﴾.

نَسَفَتِ الدُّوَابُ الْكَلَا: وَاخَه که
لَه و مَرَمَکَه ی ه مَو و خوارد.

نَسَفَ الشَّيْئِ: شَتَه که ی تَه فَر و تونا کرد.

نَسَفَتِ الرِّيحُ الثَّرَابَ: رَمَشَه بَایَه که گَل و
خَوَلَمَکَه ی بَلَا و کَر دَمَو.

نَسَفَ الْخَافِرُ الْأَرْضَ: سَمِی وَاخَه که
زَه وِیْیَه که ی ه لَکَوِلی.

نَسَفَ الشَّيْئِ: شَتَه که ی لَه بَیْزَنگ دَا.

نَسَفَ الْعَبَّ بِالْمِنْسَفِ: بَه گَل گِیْرَه که
دَانَه وِیْلَه که ی پَاک کرد.

نَسَفَ الطَّائِرُ اللَّحْمَ مَخْلِبَه: بَا نَدَه که
بَه چَنگ و نِیْنَوِکی گُوشَتَه که ی لَیْک
ه لَه چَیْری.

نَسَفَ الْحِمْلُ أَوْ الرِّكْضُ جَنْبَ الدَّابَّةِ: بَارِیَان
زِیْن و ناوَزَه نگی تَوِکی لَاقَه بَرغَه ی
وَاخَه که ی رَوَتَانَدَمَو.

نَسَفَ الْحِمَارُ الْأَتَانَ: نِیْرَمَکَه رَمَکَه
دِیْلَه کَمَرَمَکَه ی گَه سَت.

أَنْسَفَتِ الرِّيحُ: رَمَشَه بَایَه که بَه تَوِنْدِی
ه ه لَبُو و زِیخ و گَل و خَوِلی رَا دَا.

تَنَاسَفَ الرِّجْلَانِ الْكَلَامَ: دَو و پِیَا و مَکَه
بَه سَر تَه و نَه سَپَایِی قَه سَیَان لَه گَه ل
یَه کَتَر دَا کرد.

إِنْتَسَفَ الْكَلَامَ: قَه سَی بَه هِیْوَاشِی و
لَه سَمَر خَو کردن.

الْمِنْسَفُ: شَه نَه ه بَیْزَمِیْنگ و گَل گِیْر ه
(مِنْسَفَ الْحِمَارِ) دَمِی گَوِیْدِرِیْژ ه
(ک: مَنَاسَف).

الْمِنْسَفَةُ: نَامِیْرِیْکَه بَیْنَا وِی شَتِی وِی بَیْ
لَه بَیْخ دَمَر دَه یَنْدِرِیْ ه بَیْزَنگ و گَل
گِیْر.

النَّسَافَةُ: نَهو خَشَت و خَاشَاکَه ی لَه کَاتِی
رَو خَا نَدَن و دَمَر هِیْ نَانِی دِیوار دَا

دَمَکَه وِیْ تَه خَوَار ه تَه پَو تَوِزِی
بَه رَزَم و مَبُو و ی رِیْگَا ه چَاک و زَمَنگ

کَه دَمَکَه وِیْ تَه سَمَر قَاط و قَاجَاخ و
شَتِی وَا.

النَّسَافَةُ: کَه شَتِیْیَه کی جَه نَگِیْیَه قَه لَو
شَوْرَا دَمَر و خِیْنِی.

النَّسْفَانُ: قَاطِیْک پَرِیْی لَه نَاو و
لَه سَمَرِیَه و ه بَرِزِی.

النِّسْفَةُ: بهردیکی رهشی زیرو
گونکوناوییه له هه مام دا
بهکاردههیندری بۆ لابرندی چلکی
بهربی.

النِّسْفَةُ: بهمانا (النِّسْفَةُ) دئ.

النِّسْفُ: دهگوتری: (بعر نسوف)
حوشتریکه بهپیشهموی دهمی لهوهر
دهخوا ۵ (فرس نسوف) نهسپیکی
ههنگاو پان و فراوانه.

النِّسْفُ: دانهوێلهی لهبیژنگ دراو ۵
دهسگوتری: (کلام نسيف) قسهی
بهئهسپایی ۵ (ترك فيه نسيفاً)
شوێنهواری لهسهر جی هیشته،
شوێنی گهستن یان كهوتنی توكو
شتی وای پێوه دیاره.

النِّسِيفَةُ: بهرده رهشی گهرماو.

نَسَقَ الشَّيْءَ نَسْقًا: شتهكهی پێك خست.

نَسَقَ الرُّ: گهوهرمهكهی هۆنیهوه.

نَسَقَ الْكُتُبَ: كتیبهكانی پهزکردن.

نَسَقَ الْكَلَامَ: قسهكانی رێك كردن و

پهپوهندی لهنیوان پرستهكانی دا
دروست کرد.

انَسَقَ فلان: فلانكهس بهشیومی سهجج
ناخاوت.

ناسَقَ بين الأمرين: دوو کارمهکی پێکهوه
گونجانند.

نُسَقُهُ: شتهكهی پێك خست.

انْتَسَتِ الأشياءُ: شتهکانی كهوتنه پال
پهكتر و پێکهوه گونجان.

تناسَتِ الأشياءُ: بهمانا (انْتَسَتِ) دئ ۵
دهگوتری: (تناسَقَ کلامه) پرستهی

قسهکانی پێکهوه گونجاو یوون.

تَنَسَقَتِ الأشياءُ: بهمانا (انْتَسَقَتِ) دئ.

النُّسُقُ: (حروف النُّسُق) حوروفی عهتف
۵ نهو پیتانهی كهلام دهخهنهوه
سههیهك و پرستهكان پێکهوه
دهبهستنهوه.

النُّسُقُ: ههرشتیک لهسهر یهك یاساو
تهومره دامهزراپی و برپا بهپێوه ۵
دهگوتری: (جاء القوم نُسْقًا) (زُرعت
الأشجار نُسْقًا) درهختهكان بهپێز
چهقیندران ۵ (دَر نُسُق) گهوهری
هۆنراوه ۵ (کلام نُسُق) قسهی پێك و
پێك ۵ (حروف النُّسُق) حوروفی
عهتف.

النُّسِيقُ: پێكخراو، گونجاو ۵ پێك کراو.

نَسَكَ فلان نَسْكًا ونَسَكَةً وَمَنَسَكًا:

فلانكهس دونیا نهویست بوو، پوی
لهخودا پهروستی کرد ۵ کوشتی
سههیری بۆ پهزامههلیی پهروهردگار.

نَسَكَ الثَّرْبَ نَسْكًا: قوماشهكهی بهناو
شت و پاکی کردموه.

نَسَكَ الأرضَ: زهوییهكهی پاك كردهوه

بژاری کرد ۵ زبلی کیمیایوی پێوه کرد.

نَسَكَ الْبَيْتَ: هاته ناو خانومهكه.

نَسَكَ إِلَى طَرِيقَةِ حَمِيلَةَ: روی کرده

رَبِيزَتِكی راست و جوان و خودا

پهرستی پاك.

إِنْسَكَ: دونیا نهویستی ره جاو کردو

سهرگهرمی خوا پهرستی بوو.

تَنَسَكَ: به مانا (إِنْسَكَ) دئ.

الْمُنْسِكَ: رِبِيزِی دونیا نهویستی و خودا

پهرستی ه قورئان دمه رموی:

﴿وَلِكُلِّ أُمَةٍ جَعَلْنَا مَنَسَكًا﴾: بؤ

هموو گهل و نهته و میهك

مه نسهك و رئ و شوئنی خودا

پهرستی به ندایه تیمان بؤ دیاری

کردوو ه همروا وشه (الْمُنْسِكَ)

ناوه بؤ شوئنی قوربانی سهر برین.

مَنَاسِكَ الْحَجِّ: عیبادات و رئ و

رسمه گانی نه نجامدانی حه ج ه

قورئان دمه رموی: ﴿فَإِذَا قُضِيَتْ

مَنَاسِكُكُمْ﴾.

الْمَنَسُوكَةِ: دمگوترئ: (فرس منسوكه)

نهمسپیکي روت و بی توکه.

النَّاسِكَ: خودا پهرست و دونیا نهویست

ه (ك: نَسَاكَ) ه دمگوترئ: (عشب

ناسك) روهكیکي زور سهوزه.

النَّاسِكَةُ: نافرمتی خودا پهرست و دونیا

نهویست ه دمگوترئ: (ارض

ناسكة) زموییهکی سهوزو تازه باران

نِی باریوه.

النُّسُكُ: همر ماھفیکي خودا به سهر

به ندمه گانیه وه ه قوربانی گوشتی.

النُّسُكُ: به مانا (النُّسُكُ) دئ.

النُّسِيكَةُ: قَالِبِه زبوی خالیص ه

قوربانی گوشتی.

نَسَلَ الشَّيْئُ نَسْلًا: شتهكه جیابؤوه، نِی

بؤوه ه كهوته خوار ه دمگوترئ: (نَسَلَ

ریش الطائر) پهری بالندهكه كهوته

خوار.

نَسَلَ الشَّرْبُ عَنِ الْإِنْسَانِ: بؤشاكهكه

له مرؤفهكه بؤوه.

نَسَلَ فُلَانٌ نَسْلًا: فُلَانٌ وهجهو نهوهی زور

بوو.

نَسَلَ الْمَاشِي: رېكههكه خیرا پؤی.

نَسَلَ الْوَلَدُ: مندالی بوو ه دمگوترئ:

(نَسَلَ بَوَالِد).

نَسَلَ الْخَيْرَانُ نَسْلًا: نازه لهه گانی

وهمبره یئان، راپگرتن و بهخیوی کردن

بؤ زاو و زئ و بهروبووم.

نَسَلَ الشَّيْئُ: شتهكهی نِی کردموه، جیای

کردموه ه دمگوترئ: (نَسَلَ ریش الطائر)

پهری بالندهكهی دمركيشا ه (نَسَلَ

الصَّوْفُ) خوریبهكهی برپییهوه

لهمههكه.

أَنَسَلَ الشَّيْئُ: به مانا (نَسَلَ) دئ.

أَنَسَلَ الْخَيْرَانُ: چهوانهكه بیجوی بوو.

اَنْسَلَ فلان: فلانكس نازدهلەكانى كاتى
 زاو و زيان هات نزيكه بيجويان
 بين.
 اَنْسَلَت الدابة: ولاخهكه، حوشترمه
 كاتى نهوى هاتوو توك بهريدا،
 كولكهكهى ئى بيبتهوه.
 اَنْسَلَ في عبوه: لهبازدان و پاكردنى دا
 پهلهى كرد.
 اَنْسَلَ الشئى: شتهكهى ئى كردموه جياى
 كردموه.
 اِنْشَلَ الشئى: بهمانا (نَسَلَ) دى.
 تناسَلَ القوم: خهلكهكه زاو و زيان
 كردو زوربوون.
 تناسَلَ بنو فلان: فلان هوزو بنهماله
 وهجهو نهوميان زور بوون.
 النايِل: خيراو بهپهله.
 النَّسَال: نهوى ههلهدموئى لهخورى و
 موو كولك لهكاتى برپينهوه و
 ليكردنهوى دا.
 النَّسْلان: خيرا پيشتنى گورگ.
 النَّسْل: منداڤ و نهوه (ك: اَنسال).
 النَّسْل: شير كهلهههنجيرى كال دپتهدمر
 لهكاتى ليكردنهوى دا.
 النَّسُول: خيرا و گورج لهپاكردن و
 بازدان دا.
 النَّسُولَةُ من الماشية: نهو نازدهلهى
 پايگيرى بو زاو و زى بو

بهره مهيتان.
 النَّسِيل: بهمانا (النَّسْل) دى و پاوى
 ههنگوين كه لهكهپهشانهكهى
 جيا بركريتهوه.
 النَّسِيلَة: تاكى وشهى (النَّسِيل) واته:
 نهوى لهكاتى برپينهوى خورى و
 مودا ههلهدموئى و منداڤ و پليته و
 پاوه ههنگوين كه كهپهشانهكهى ئى
 جيا كرابيتهوه.
 نَسَمَت الرِّيح نَسْماً ونَسِيماً: بايهكه
 ههلبوو، شنه بايهكه ههلبوو.
 نَسَمَ الشَّيْءُ: شتهكه تامى گوزا و
 دهگوتري: (نَسَمَ اللبن) (نَسَمَ الدَّسِيم) و
 شيركه تامى گوزا و چهورميهكه تامى
 گوزا.
 نَسَمَ البعيرُ الأرضَ مِنَسَمِه: حوشترمه
 بهسمى له زموى دا و پيكلوى كرد،
 شويتهكهى لهزمويهكه كرد.
 نَسَمَ لِي خَيْرٌ أَوْ أَثَرٌ: ههواييكم ددست
 كهوت يان شوين پييهكم ههلكرتوو و
 سوراخيكم كردوو.
 نَسَمَ البعيرُ نَسْماً: حوشترمه سمي كون
 بوو.
 نَسَمَهُ مَناسَمةً وَنَساماً: لى نزيك
 بووه و بونى كرد و قسهى لهگهڤ دا
 كرد و سرتهى لهگهڤ دا كرد.
 نَسَمَ في الأمر: دهستى بهكارهكه كرد
 بهلام زور نهچوته ناوى.

تَسْمُ النَّسْمَةُ: نادمه میزادی بوژاندنه وه
له مردن پرزگاری کردن.

تَسْمُتِ الرِّيحُ: بایه که به هیواشی هه لی
کرد.

تَسْمُ الْمَكَانُ بِالطَّيِّبِ: شوینه که بوئی
خوش بوو.

تَسْمُ فُلَانٌ: فلانکهس هه وای خاوینی
هه لمزی.

تَسْمُ الْجَنْبِ: کۆرپه له که له سکی دایکیا
نه ندامه کانی جهسته ی ریک بوون
شکلی نادمه ی و مرگرت ه دهگوتری:
(أَمِلَصْتُ الْأُنْثَى وَلَدَهَا قَبْلَ أَنْ
يَتَسْمَ).

تَسْمُ الرِّيحُ: بۆنه که ی هه لمزی و
ههستی به خوشی کرد.

تَسْمُ فُلَانُ الْعِلْمُ أَوْ الْحَبْرُ: فلانکهس ورده
ورده و له سه ره خو زانیاری فیربوو
زانستی به دهست هینا ه یان ورده
ورده هه واله که ی به دهست هینا.

تَسْمُتُ أَمْرُهُ حَتَّى تَبَيَّنَتْهُ: سۆراخم کردو
به شوینی پۆیشتهم و شوین پییم
هه لگرت تا ناشکرام کرد.

النَّسِمُ: لایه کی سمی حوشر ه ریکا ه
دهگوتری: (قد إستبان النَّسِمَ) لایه کی
سمی حوشره که دهرکهوت.

النَّاسِمُ: نه خوشیک بگاته حاله تی
گیانه لاو.

النَّسْمُ: خه لک و نادمه میزاد ه هه ناسه ی
گیان ه کزها ه سه ره تای هه لیبوونی
با به هیواشی ه ریکای کۆرهبوو ه
بوئی شیر یان بوئی چه وری ه
بالتده ی تیز پۆی وه کوو واشه ه
که پرنگیان سه وز بنوینی.

النَّسْمَةُ: عهره کردنی ناو گهرماو یان
عهره ق به گشتی.

النَّسْمَةُ: زینده و مر گیانه و مر هه رشتیک
گیانی تییدا بی ه تهنگه نه فله سی
(هه ناسه برکه).

النَّسِيمُ: شنه با (کزه با) که درخت
نه هه ژین و گل و خو ل پانه دا ه
گیان ه عهره ق ه هیزو تواناو
خوگری.

نَسْنَسَ الرَّجُلُ: پیاو که زعیفو لاواز
بوو.

نَسْنَسَ الطَّائِرُ: بالتده که تیز فپی.

نَسْنَسَتِ الرِّيحُ: بایه که هه لیبوو
به شیوه ی سارد کزه با ی سارد
هه لیبوو.

نَسْنَسَ الدَّابَّةُ: ولاخه که ی تاوداو خیرا
لیی خوپی.

النَّسْنَسُ: جوړه مهیمونیکی جهسته
بچوکه و کلکی دریژه ه برسیایه تی
زۆر ه دهگوتری: (جوع نسناس)
برسیایه تی برست پرو به شیده ت.

نَسَا الشَّيْئَ نَسْوَةً: وازی لهشتهکه هیئا ۵
 دمگوترئ: (نسا القمل) وازی لهکارمکی
 هیئا.
 نَسَا فلاناً نَسِياً: زهبری لهپرمگی وهریکی دا.
 نَسِیَ فلان نَسِیً: فلانکس لهپرمگی
 وهریکی دا ۵ نازار پهیدا بوو ۵ (فهر
 نس وهي نسیة وهو ألسی وهي نسیاء).
 نَسِیَ الشَّيْئَ نَسْوً ونَسَاوَةً ونَسِیاناً:
 شتهکهی وازی هیئا، لهبری جوو.
 أنساہ الشَّيْئَ: شتهکهی لهبیر بردموه.
 ناساہ العداوۃ: دوزمنایهتی لهبیر
 بردموه.
 نَسَاہ الشَّيْئَ: بهمانا (أنساہ) دئ.
 تناسی الشَّيْئَ: همولی دا شتهکهی لهبیر
 بچیتهوه ۵ وای خو نیشان دا
 کهشتهکهی لهبیر چوتهوه.
 الأنسی: پهگیکه لهبهلهکی مروف دایه.
 النسا: پهگی وهرکیه، پهگیکه
 لهسمتهوه دریز بوتهوه بو پاژنهپن
 ۵ لهتهسنیهکهی دا دمگوترئ:
 (نسان) پان (نسیان) ۵ (ك: أساء).
 النساء: کۆمهلیک ناهرمت.
 النسوة: قومە شەراپیک ۵ دمگوترئ:
 (نسوة من لبن).
 النسوة: کۆمهلیک ناهرمت.
 النسان: ناهرمت.
 النسیان: کهسیک زوری شت لهبیر

بچی.
 النسیان: نهخوشی لهبیرجوونهوه
 کهزوو شتیان لهبیر دهچی.
 النسی: شتی لهبیرموه جوو ۵ شتی بی
 نرخ، کهمبایهخ.
 النسی: شتی لهبیرموهجوو ۵ دمگوترئ:
 (هر نسی قومە).
 نَسَا الشَّيْئَ نَسْناً ونَسْواً و نَسْناً: شتهکه
 پهیدا بوو ۵ دروست بوو، هاته کایهوه.
 نَسَا الصَّبِيَّ: منداکه گهشهی کردو
 پیگهیی ۵ دمگوترئ: (نَسَاتُ في بني
 فلان) و (نَسَا فلان نَسَاةً حسنة).
 نَسَا الشَّيْئَ عَنْ غَيْرِهِ: شتهکه لهشتی ترموه
 پهیدا بوو.
 نَسَا حاجته: بو نهجامدانی کاری خوئی
 پاساو همولی دا.
 نَسَنَسَا الشَّيْئَ: داوای دروستکردنی
 شتهکهی کرد ۵ دمگوترئ:
 (نَسَنَسَاهُ قصيدة في الزهد) داوام ئی
 کرد پارچه شیعریکم بو دابنئ
 لهباری دنیا نهویستییهوه.
 نَسَنَسَا الأخبار: بهدوا ههوالهکهدا جوو
 تووژینهوهی تیدا کرد.
 الإنشاء: (لهزاراوهی زانستی بهلاغهدا)
 بریتیه لهقسو رستهیهک لهخاریج
 دا مانای نههاتبیتته کایهوه ۵ واته:
 لهواقعو دمرمودا مانایهکی ههبوو

بهرامبهری نه‌بئ، له‌زاراوهی
 نه‌دیو هه‌ستیاران دا (الإنشاء)
 فه‌ن و به‌هرمه‌کی خودا داده،
 به‌هۆیموه دمتواندرئ مانای جوړاو
 جوړ کو‌بکړینه‌وه لیک بدرین پیک
 بخرین و مانای جوان و سهرمنج
 راکیش دهری‌پرئ.

النشأ: شوینی دروستکردن ۵ شوینی
 دروستیوون ۵ د‌گوتري: (هذا منشؤه
 یابان) و (هذا منشؤه أریل) ږم‌گو
 ږېشمو بنهما ۵ د‌گوتري: (ما منشأ
 هذا الإضراب)؟

النشئ: نه‌و نووسهری باش د‌زانئ
 په‌خشان د‌ا‌ږ‌ئ‌زئ و قسه‌کانی
 شمرین و ږه‌وان بن.

النشأ: شوینی کارکردن و پېشه‌سازئ و
 کو‌کردنه‌وه‌ی پارچه‌ی ئامیرو
 لیکدان و لیک به‌ستیان.

النشئ: کو‌پیک له‌ته‌مه‌نی ب‌جو‌کی
 تی‌پهری کردبئ و گه‌ب‌شت‌بیته
 ته‌مه‌نی گه‌نجی.

النشئة: ک‌چو‌له له‌ته‌مه‌نی مندالی
 تی‌پهری کردبئ و چو‌بیته حاله‌تی
 گه‌نجی ۵ شه‌و به‌خه‌بهر هاتن و
 نو‌ئ‌زو تاعه‌ت‌کردن.

النشئ: سهرمتای په‌یدا‌بوونی هه‌ور ۵
 مندال له سهرمتای سالانی خو‌ئ‌ن‌نی

دا ۵ ئازم‌ل و هه‌یوانات له‌کاتی
 ږام‌کردن و ژ‌ږ‌بار‌کردنی دا ۵ (ک:
 نشأ) ۵ زرو‌یت و ه‌چه ۵ د‌گوتري:
 (هو نشئ سوء) نه‌و کابرایه و ه‌چه و
 د‌هرنه‌نجامی خرابه‌کاریه.

النشأ: ومدی هینان و په‌روم‌د‌کردن.
 النشئة: د‌گوتري: (حوض نشئة)
 هموزیکه ناوی تیدا نه‌ماوه و بنکی
 د‌مرکه و تووه.

نَشَبَ فِي الشَّيْنِ نَشْبًا وَنَشْرًا: له‌شته‌که
 هه‌ل‌چه‌قی و پ‌ئ‌وه‌ی نووسا ۵ پ‌ئ‌یدا
 ږو‌پ‌شته خوار ۵ د‌گوتري: (ن‌ش‌ب
 م‌خ‌ال‌ب السبع في الصيد) چنگی د‌ږ‌ند‌که
 چووه جه‌سته‌ی نی‌چ‌یر‌م‌که‌وه ۵ (ن‌ش‌ب
 العظم في الخلق) ئ‌یس‌قان له‌قورگ گ‌یرا.

نَشَبَ فُلَانٌ فِيمَا يَكْرَهُ: فلان‌که‌س توشی
 نه‌وه بوو که‌پ‌ئ‌ی ناخو‌شه.

نَشَبَ الشَّرُّ أَوْ الْحَرْبُ بَيْنَ الْبَلَدَيْنِ: شه‌ږو
 ئازاوه له‌نی‌وان نه‌و دوو ولاته‌دا به‌ر‌پا
 بوو.

نَشَبَ الْأَمْرُ فَلَانًا: کار‌که په‌خه‌ی فلانی
 گ‌رت.

أَنْشَبَ الصَّائِدُ: داوی نی‌چ‌یر‌ه‌وانه‌که
 له‌نی‌چ‌یر‌م‌که‌وه هالا.

أَنْشَبَتِ الرِّيحُ: ږمه‌بایه‌که به‌تون‌دی
 هه‌لی کردو زیخ و گل و خو‌لی ږادا.

أَنْشَبَ الشَّيْنُ فِي غَيْرِهِ: شته‌که‌ی

له‌شتیکې تر گير کړد ه ده‌گوتري:
(النَّشَبُ فِيهِ مَخَالِبُهُ) چنگي ئې گير کړد،
چنگي تينا.

نَاشَبَةُ الْحَرْبِ: شه‌ړې له‌گه‌ل
هه‌لگير ساند.

نَشَبَ الشَّيْءُ فِي غَيْبِهِ: به‌مانا (أَنْشَبَهُ)
دئ.

نَشَبَ الثَّرْبُ: قوم‌اشه‌کې به‌وینه‌کړدن
تیدا پازانده‌وه.

إِنْشَبَ الْقَوْمُ: خه‌لکه‌کې په‌کیان گرتو
هه‌ندیکیان به هه‌ندیکیان‌ه‌وه
گيروده بوون وگری په‌کتری بوون.

تَنَشَّبَ فِي الشَّيْءِ: به‌مانا (نَشِبَ) دئ ه
ده‌گوتري: (تَنَشَّبَ فِي قَلْبِي جُهَا)
خوشه‌ويستی نه‌و چووه دل‌مه‌وه.

الْمَنْشَبَةُ: مال و سامان، مه‌نقوله و غه‌يره
مه‌نقوله.

النَّاشِبُ: تیرهاويز.
النَّشَبُ: مال و سامان ه زموی و زار ه
خان و به‌ره.

النَّشْبَةُ: ده‌گوتري: (رَجُلٌ نَشْبَةٌ) پياوټکه
که‌ده‌ستی دايه کارنک وازی ئې
ناهيئ تا ته‌واوی نه‌کا.

النَّشَابُ: تير، سهره تير ه (ك):
نشاشيب) ده‌گوتري: (تَرَامُوا

بالنشاشيب) په‌کتریان تيرباران کړد.
النَّشَابُ: شتيك که زور به‌ناو شتي
تردا رويجئ ه تير دروستکه‌ر نه‌و

که‌سه‌ی تير دروست بکا ه (ك):
نَشَابَةٌ.

نَشَجَ الْبَاكِي نَشَجًا وَنَشِيجًا: مروفه
گرياوکه گريانی له‌سنگي دا ده‌کوئی و
گريانه‌کې دمرنه‌بړي.

نَشَجَ الْهِمَارُ: گویندريزه‌که زمړينه‌کې
له‌قورگي خوئی دا خوارده‌وه.

نَشَجَ الضَّفَدُ: بوقه‌که قراندي ه (نَشَجَ
الْقِدْرُ) مه‌نجه‌له‌که که‌وته گيزه گيز.

نَشَجَ نَشَجًا وَنَشْرَجًا: ناو و شتي وای
خوارده‌وه به‌لام تيراو نه‌بوو.

نَشَجَ السَّقَاءُ وَالْجُلْدُ وَنَحْوُهُمَا نَشَجًا:
پيسته‌که يان کونده‌که ناوی ده‌لاند،
ناوی ئې چوو.

نَشَجَ الدَّابَّةُ: نه‌ومنده‌ی ناودا به ولاخه‌که
که گري تینواپه‌تی دابمرکینئ و به‌س
به‌ته‌واوی تير ناوی نه‌کړد.

إِنْشَجَ: به‌مانا (نَشَجَ) دئ.
النَّشَاجُ: صيغه‌ی موباله‌غیه و

له‌ماده‌ی (نَشَجَ) دمره‌ينراوه ه
ده‌گوتري: (سَقَاءُ نَشَاجٍ) کونده‌په‌که
زور ناو دمه‌دئینئ.

النَّشُوحُ: ناوی که‌م.
نَشَدَ فُلَانٌ نَشْدًا وَنَشْدَانًا: فلا‌نکه‌س يادی

که‌وته‌وه، هاته‌وه بيري.
نَشَدَ الضَّالَّةُ: هه‌ولئ دوزينه‌وه‌ی
گومبووه‌کې دا.

نَشَدَ فَلَانًا: هه‌وێ دیتنی فلانی داو چو بۆلای.

نَشَدَ فَلَانًا بَكْذَا: فیساره شتی بیرى فلانکەس هینایه‌وه ده‌گوتری: (نشدتک الرحم) داوات ئی ده‌که‌م بیرى خزمایه‌تى نیوانمان بکه‌یه‌وه‌و پێزی ئی بگری ه (نشدتک الله) خوداوه‌نلت بیردینمه‌وه، خودا ده‌که‌م به‌گرتا.

أَنَشَدَ فَلَانًا: وه‌لامی فلانی دایه‌وه ده‌گوتری: (نشدته فأنشدني) (یان) فأنشد لي).

أَنَشَدَ الشَّعْرَ: به‌ده‌نگی به‌رز شیعره‌که‌ی خوینده‌وه.

نَاشَدَ فَلَانًا الْأَمْرَ وَفِيهِ مَنَاشِدَةٌ: داوای کاره‌که‌ی له فلانکەس کرد.

نَاشَدَ فَلَانًا اللَّهَ: خودای کرد به‌گزیاو وتی بۆخاتری خودا نه‌وه‌م بدمرئ یان سویندی دا به‌خودا که‌ئه‌وه‌ی بۆ بکا.

تَنَاشَدُوا الْأَشْعَارَ: خه‌لکه‌که‌ شیعریان بۆیه‌که‌تری به‌ده‌نگی به‌رز خوینده‌وه.

تَنَشَّدَ الْأَخْبَارَ: هه‌وێ به‌ده‌سته‌پێنانی هه‌واله‌کانی دا بۆئه‌وه‌ی پێش که‌سانی دیکه‌ پێیان بزانی.

إِسْتَنَشَدَ فَلَانًا شِعْرًا: داوای له‌فلانکەس کرد شیعرێکی بۆ بلی. إِسْتَنَشَدَ فَلَانًا الْمَضَالَ: داوای له‌

فلانکەس کرد بانگی بۆ هه‌لدا بۆ دۆزینه‌وه‌ی گومبوه‌که‌ی.

الْأَنَشُودَةُ: نه‌شید شیعرێک بکریته نه‌شیدی نیشتمانی وه‌کوو شیعره‌که‌ی دلدار: (ئه‌ی رفیق هه‌ر ماوه‌ قه‌ومی کورد زووبان.....).

الْمُنَشِدُ: که‌سیک به‌ده‌نگی به‌رز شیعر بخوینێته‌وه.

النَّشَادُ: که‌سیک پێشه‌ی بانگ هه‌لدان بی بۆ شتی گومبوو.

النَّشِيدُ: ده‌نگو سه‌دا ه‌ده‌نگ به‌رزکردنه‌وه به‌له‌حنه‌وه ه‌شیعرێک بکریته نه‌شیدی نیشتمانی ه‌پارچه‌ شیعرێک یان پارچه‌ زه‌حه‌لیک به‌حه‌ماسه‌ته‌وه کۆمه‌لیک به‌ده‌نگی به‌رز بیخویننه‌وه ه‌ک: (ناشید).

النَّشِيدَةُ: به‌مانا (النشيد) دی. تَنَزَّتِ الْأَرْضُ نَشْرًا: زمویه‌که‌ به‌هاری ئی هاتو گیاو گزی رواند.

نَشَرَ الشَّجَرُ: دره‌خته‌که‌ گه‌لای کرد.

نَشَرَ الشَّيْءُ نَشْرًا: شته‌که‌ی بلاو کردمه‌وه.

نَشَرَ الرَّاعِي غَنَمَهُ فِي الْمَرْعَى: شوانه‌که‌ مه‌رپه‌کانی به‌ناو له‌مه‌رپه‌گاکه‌دا بلاو کردنه‌وه.

نَشَرَ الْكِتَابَ أَوْ الثَّوْبَ أَوْ غَرْمًا: کتێبه‌که‌ یان قوماشه‌که‌ی بلاو کردمه‌وه.

نَشَرَ الْغَبَرَ أَوْ الْمَقَالَ: هم‌واله‌که یان مه‌قاله‌که‌ی به‌خش کرد.

نَشَرَ الْكِتَابَ أَوْ الصَّحِيفَةَ: کتیبه‌که یان رۆژنامه‌که‌ی به‌جاپ گه‌یاندو به‌خشی کرد.

نَشَرَ الْخَشَبَةَ: داره‌که‌ی راهینا، بریه‌وه تاشی.

نَشَرَ اللَّهُ الْمَوْتَى نَشْرًا وَنَشْرًا: خودا مردووهمکانی زیندوو کردنه‌وه.

نَشَرَ الشَّيْءُ نَشْرًا: شته‌که بلآو بۆوه.

نَشَرَ الثَّوْبَ أَوْ الْكِتَابَ: قوماشه‌که یان کتیبه‌که‌ی کرده‌وه، لیکی کرده‌وه.

أَنْشَرَ اللَّهُ الْمَوْتَى: خودا مردووهمکانی زیندوو کردنه‌وه.

أَنْشَرَ الْأَرْضَ: زه‌وییه‌که‌ی به‌ناو زیندوو کرده‌وه.

أَنْشَرَ الرِّيحَ: بایه‌که‌ی هه‌لگرد.

إِنْشَرَ الشَّيْءُ: شته‌که گرایه‌وه، بلآو بۆوه.

إِنْشَرَ الْخَبْرَ: هم‌واله‌که بلآو بۆوه.

إِنْشَرَ الشَّيْءَ: شته‌که به‌رتهم‌وازه بوو، بلآو بۆوه ۵ ده‌گوتری: (إِنْشَرَ النَّاسَ فِي الْأَسْوَاقِ).

إِنْشَرَ الْعَصَبَ: ره‌گه‌که هاوسا ۵ نه‌ستور بوو.

تَنَاشَرُوا الشَّيْءَ: هاریکاری به‌کتریان کرد بۆ بلآو بوونه‌وه‌ی شته‌که.

تَنَشَّرَ الشَّيْءُ: شته‌که گرایه‌وه، پان بۆوه ۵ به‌رتهم‌وازه بوو.

إِسْتَنْشَرَ الشَّيْءَ: داوای کرد شته‌که بلآو بکرتیه‌وه.

التَّنَاشِيرُ: نووسینی منداڵ که سه‌مه‌تا هَیْری نووسین ده‌بی ۵ ده‌گوتری: (ما أَشبهَ خُطهَ بَتَاشِيرِ الصَّبِيَانِ).

الْمُنْشَارُ: مشار.

الْمُنْشَرُ: شوینی نه‌شرو بلآو بوونه‌وه ۵ بلآو کردنه‌وه.

الْمُنْشُورُ: کاریکی بلآو کراوه ۵ به‌یانیکی بلآو کراوه به‌ناو فه‌رمانگه‌وو خه‌لک دا بۆنه‌وه‌ی زۆر کس بی‌زانن.

النَّاشِرُ: نه‌و که‌سه‌ی پیشه‌ی له‌جاپدانو به‌خش کردنی کتیب بی ۵ پیشه‌ی کتیب فره‌وشی بکا ۵ جوژه‌ ماریکه ژمه‌راوی سه‌ری پان ده‌کاته‌وه و مکوو نه‌سکوو.

النَّاشِرَةُ: ده‌ماریکی خوینبه‌ره له‌زیر هَپستی دیوی ناوه‌وه‌ی باسکو و هۆله ۵ (ك: نواشر).

النُّشَارَةُ: پیشه‌ی شه‌فکردنی دار.

النُّشَارَةُ: نه‌و ورده‌ داره‌ی له‌کاتی شه‌فکردن و راهینانی داردا ده‌که‌وێته‌ خوار.

النُّشْرُ: بۆنی خو‌ش ۵ نه‌ته‌وه‌یه‌کی به‌رتهم‌وازه که سه‌رو‌کیکیان نه‌بی.

کۆيان بکاتهوه ۵ دىگوتى: (جاء
القوم نـشراً) خەلکەگە
بەپەرته وازەبى ھاتن ۵ چاپکردى
کتىب و پۇژنامە و گۇفارو
فرۇشتىيان.

النـشـرة: باى نەسىم ۵ بەيانىك
دىنوووسرى ۵ پەخش دىگىرى
بۇئەھى بزاندىر ھەلوىستى
لايەنىك يان دەسلەلات لەبارەى
روداوىكى تايبەتتەھىو ۵ چۇنە.
النـشـرة: ھەندى دوعا و نوشتە و شتى
وان بەكار دەھىندىرىن بۇ چارەسەرى
نەخۇش.

النـشـار: كەسىك پىشەى دار بېرەنەھ
بى.

النـشـور: بۇ زېدىمىرۋى لەماناى (التاشر)
دى.

النـشـور: زېندوو كىرنەھى مردوو،
پۇژى قىامەت.

النـشـى: بلاوكر اوھ.

نـشـر الشئى نـشـراً و نـشـوراً: بەرز بۇو ۵
دىگوتى: (نـشـر المـكان) (و نـشـر العـرق)
۵ شۇنەكە بەرز بوو، دىماركە ھەلسا
۵ ھەروا دىگوتى: (نـشـرت إلى نفسى)
دلم ترساو نارەھەت بوو.

نـشـر فلان: فلانكەس چووھ سەر
بەرزايەكى زەوى.

نـشـر من مكانه وفيه: لەشوىنى خۇى
ھەلسا و پاسا و جولا ۵ بەرز بۇو ۵
دىگوتى: (نـشـرت النـغمة عـن مثـلاتها)
لەھن و گۇرانیەكە لەياساى خۇى
دىرچوو.

نـشـرت المرأة: نافىرتەكە لەمىردەكەى
ياخى بوو، دابو نەرىتى ژنو
مىردايەتى پەپرەو نەکرد.

نـشـر الرجل: پىاوگە پايەندى دابو
نەرىتى ھاوسەرايەتى نەبوو ۵ (فەر
ناش و ھى ناشىزە) ۵ (ك: نواش).

نـشـر بقره نـشـراً: بەقۇچ ھەلى گىرتو
بەزموى دا دا.

انـشـر الشئى: شتەكەى لەشوىنى خۇى
بەرز كىردەھ.

انـشـر الله عظام الميت: خودا ئىسك و
پىروسكى مردووھەكەى لەشوىنى
خۇى بەرز كىردەھو پىكىهوه
نانەھو پىكى خستەھو بۇئەھى
سەرلەنوى بەگۇشت دايان پۇش و
گىانيان بەبەردا بکاتەھو ۵ قورئان
دەھەرموى: ﴿وَانْظُرْ إِلَى الْعِظَامِ كَيْفَ
نُنشِرُهَا ثُمَّ نُكْسِئُهَا لَحْمًا﴾.

تـنـشـر لكذا: خۇى بۇ ھەلدا.

النـاشـر: دىگوتى: (فلان ناشر الجبهة)

فلانكەس ناوچەوان دەرپەپەھ ۵
(قلب ناشر) دلىكە لەترسان

كەوتومتە پەلەپەل.

النَّاشِزَةُ: دِگوتري: (لحمة ناشِزة) پارچه گوشتيکه لهجهسته بهرزبوتتهوه ههلتوتهيوتهوه.

النَّشاز: بهمانا (النَّشْرُ) دئ واته: شتى ناپيک و پيک نهگونجاو شتيک لهناستی شتهکانی پهنا خوئی نهبي لهپاسای هاو وپنهى خوئی دمرجووبی.

هذه النِّعْمة نشاز: نهم ههواى گۆرانپیه لهوانی تر ناجی.

النَّشْرُ: نهوى لهزموى بهرزبیتتهوه و مكوو تهپۆلکهو گردۆلکه.

النَّشْرُ: بهمانا (النَّشْرُ) دئ. نَشُّ الشَّيْءِ نَشًّا ونَشِيئًا: شتهكه وشك بۆوه ناومهكى نهما ۵ دِگوتري: (نَشُّ الرطب) خورماكه وشك بۆوه ناوى تيدا نهما ۵ (وأشدُّ الحرُّ قَشًّا الحوض) گهرما تاوى سهندو جهوزمهكه وشك بوو.

نَشُّ اللَّحْمِ: گۆشتهكه لهسهه ناگرمكه جهزى هات.

نَشَّتْ الجِرة الجديدة: جهره تازهكه كهناوى تيكر كز مكرى ئى هات.

نَشُّ الشَّيْءِ نَشًّا: شتهكهى تيكله لاو كرد. نَشُّ الدابة: ولاخهكهى بههيواشى ليخورى.

نَشُّ الباب ونحوه: ميشهكهى دمر كرد.

النَّشُّ: نهو گۆماو و زۆنگاوانهى له

قهراخ رويارو دهرها ناويان تيدا دهمينيتهوه ۵ دِگوتري: (كانوا في مَنَش السَّاحِل).

المَنَشَةُ: ميش كوز ۵ ميش دمر كمر گورزيكى سهه پرزاوييه ميش پى دمرپيتندري.

المَنشوش: دِگوتري: (دهن منشوش) رۆنيكه بۆنى خوئى تيكله كراوه.

النَّشاش: بۆ زهدمپۆيى لهماناى (نَشُّ) دئ ۵ دمشگوتري: (سبخة نشاشة)

زموييهكه گلهكهى وشك نابيتتهوه و لهومرپيشى ئى ناپوي.

النَّشُّ: نيومشت ۵ ههرشتيک بى ۵ دِگوتري: (نَشُّ أوقية) نيوى حوققهيهكه ۵ سهنگيكي كيئشانپيه كيئشهكهى كيئى بيست دير ههمه.

النَّشيش: دمنگى ناو و شتى تر كه گهپيشته ناستى كولين.

النَّشيشَةُ: زموييهكه وشك نهبيتتهوه و گياى ئى نهپوي.

نَشَّيَ نَحْرًا: بهرز بۆوه ۵ ههلتوهي.

نَشَّيَ الشَّيْءَ: شتهكهى دهرهينا ۵ لىي

كردموه ۵ دِگوتري: (أقام القوم ما يَنْشِصون وتدا) خيلاهكه لهو شوپنه داهاكتوتاو نيازى مانهوميان ههيه سىنگى داکوتراوى پشماليان

ههئناكههن.

نَشَصَ فُلَانًا بِالرَّمَحِ: به رمب ز مبری لهفلان
دا.

اِنْشَصَهُ: دمری هینا ۵ دموترئ: (النَّصَنَ
فُلَانًا مِنْ بَيْتِهِ) فلانکەسی له مائی
خوی هینایه دمر ۵ (النَّصَنَ الْجَذْبُ
النَّاسَ عَنْ مَوَاضِعِهِمْ) گرانى و قاتو
هری خه لکه کهى ناچار کرد زیدی
خویان جئ بئلن.

اِنْشَصَ الشَّيْءُ: شته کهى هه لکه نند.

اِنْشَصَ الشَّجَرَةَ: دره خته کهى هه لکه نند.
النَّشَاصُ: ناهره تیک له میرده کهى زیر
بووبو و له گه لئ نه خه وئ.

النَّشَاصُ: هه وری پرو چین له سهر
چین.

النَّشُوصُ مِنَ الرَّمَاكِ: پمبی بهرز
کراوه و ناماده بو شهر.

نَشَطَ مِنَ الْمَكَانِ نَشَاطًا: له شوینه که جووه
دمر.

نَشَطَ الْمَسِيلُ: لافاوکه له پیره وى خوی
لای داو که وته فورتو بیج کردن.
نَشَطَتْ بِهِ الْهَمْرُ: خه و خه فته
سهریان ئی تیک داوه.

نَشَطَ الْحَبَلُ: حه بله کهى واگرئ داوه
به ناسانى بکریته وه.

نَشَطَ الشَّيْءُ: شته کهى دمر هیناو
راپته کاند.

نَشَطَ الدَّلْوُ: دۆلچه کهى دمر هیناو
ته کاندئ.

نَشَطَ فُلَانًا: زه بری لهفلانکەس دا.

نَشَطَتُ الْحَيَّةُ: مار گه ستی، پیوهى دا.

نَشَطَ إِلَيْهِ وَلَهُ نَشَاطٌ: به چوستو چالاکی
دهستی دایه.

نَشَطَ فِي الْعَمَلِ وَغَوَّهَ: ئیشه کهى پئ خوش
بوو به دلسوزی تاوی دایه.

اِنْشَطَ فُلَانًا: فلانکەسى چوستو چالاک
کرد.

اِنْشَطَ الْمُقَدَّةُ: گرپیه کهى کرده وه، شلی
کرده وه.

اِنْشَطَ الشَّيْءُ: شته کهى راته کاندو
دمری هینا.

اِنْشَطَتِ النِّشِيطَةُ: دهسکه وئ پئیش
جهنگی گرتو راپمائی.

تَنْشَطُ: نیشاتی پهیدا کرد.

تَنْشَطُ لِلْعَمَلِ: خوی بو کارمه حازر
کردو دهستی پئ کرد.

تَنْشَطُ الطَّرِيقِ: به چوستو چالاکی
رپگاکه ی بری.

اِسْتَنْشَطَ الْجِلْدُ: پیسته که ویکهاته وه و
کۆبووه.

اِلْمَنْشَطُ: شتیک به تامة زرووه بوئ بچئ و
کردنه کهى کاریگر بئ.

اِلْمِنْشَطُ: کهسیک نیشاتی زور بئ.

النَّشَاطُ: کارکردنی دلسوزانه له بواریک
له بوارمکانی ئیش دا ۵ دموترئ:

(الفلان نشاط زراعي أو تجاري).

الأنشطة: گریه که به انسانی
بکریته وه.

النشاط: نهو که سهی جهبل شی
دمکاته وه بوئه وهی سمر له نوئ
بیکاته وه به جهبل.

النشاط: گهستنی خیرا، داخکردنی
خیرا بهم جوره ناسنه گهرمه که
به خیرایی بگه یه نیه گوشته که وه
لایبهی نه هیلی زوری داخ بکا.

النشطة: دهگوتری: (بش شرط) بیریکه
به ناخوشی دۆلجه کهی لی دیته دمر.
النشطة: نهو غه نیمه وه دهستکه وته یه
که جهنگاو مرهکان پیتش نه وهی
بگه نه گۆرهبانی جهنگ دمستیان
دمکوهی.

نَشَعَ نَشْعاً: پرخه یه کی توندی کرد.
نَشَعَتِ الْأَرْضُ: زموییه که ناویکی تام
ناخوشی دمر دا.

نَشَعَ الشَّيْءُ: شته کهی به زهخت و
پاته گاندن دمره ینا.

نَشَعَ الْمَرِيضُ الدَّاءَ نَشْعاً: دمرمانه کهی
دمر خواردی نه خو شه که دا.

نَشَعَ فَلَانًا الْكَلَامَ: هسهی فیتری فلان کرد
پیی گوت ناواو ناواو بلئ.

نَشَعَ فَلَانًا بَشْرِيَةً: فربا فلانکس کهوت
به وه قومی ناوی دایه وه پرزگاری کرد
له خنکان.

إِنْتَشَعَ: بۆنی کرد.

النَّشْعُ: پاکهت و کیفی نهو بۆن و
بهرامه ی هه لدممزی.

النَّشَاعَةُ: نهو شته ی به دهست
هه لدمکه ندرئ و هری دمدری.

النَّشْعُ: نهو ناوه ی تامی ناخوش و
تفته.

النَّشْعُ: نهو دمرمان و شته بۆنداره ی
دمکریته ناو کونی لوتسه وه
دمرمانیک دمکریته دهمی
نه خو شه وه.

نَشَعَ الْمَاءُ نَشْعًا: ناومکه رموان بوو.

نَشَعَ فلان: فلانکس لرخه و پرخه ی کرد،
خهریک بوو له سمر خو بجی
هه ناسه ی قول و تهنگی هه لکیشا.

نَشَعَ بالشَّيْءِ: قورگی به شته که گیرا.

نَشَعَ الطَّرِيقَ بِالْقَوْمِ: رینگاکه به قهرمبالی
خه لکه که تهنگ بوو.

نَشَعَ الْمَاءُ: ناوی خواردموه.

أَنْشَعَ فلان: فلانکس دورکه وته وه،
که نارگیر کهوت.

أَنْشَعَ الصَّبِيُّ الدَّاءَ: دمرمانه کهی

دمر خواردی منداله که دا

دمشگوتری: (النَّشْعَةُ الْكَلَامُ) هسهی

فیتر کرد، دمرزی دا دا جۆن

هسهکانی بکا.

إِنْشَعَ الدَّاءُ: قوم قوم دمرمانه کهی

خواردموه.

إِثْشَغَ الْكَلَامَ: قسمی فیر کرد، پی

گوت ناوا بلای و ناوا وهلام بدمروه.

تَشْغَ فِلَان: فلانکس لرخمو پرخه

بههیزی کرد ه خهريک بوو گیانی

دمرج.

الْمِشْغَةُ: گولاو پرژین شتیک بوئی

خوشی بی بلاو بکریتموه.

النَّاشِغَةُ: پهرموی ناو بوناو شیو و دۆل.

النَّشْغَةُ: ههناسه سواربی ه ههناسه

برکی ه تیکچون و لنگهفرتی و شله

ژانیکه لهکاتی گیانهلاو دا توشی

نادهمیزاد دهب.

نَشَفَ الشَّيْءُ نَشْفًا: شتهکه وشک بوو ه

دمگوتری: (نَشَفَ الثَّرْبُ وَ كَشَفَتْ

الارض وَ كَشَفَ الْمَاءُ).

نَشَفَ الشَّيْءُ: شتهکهی وشک کردموه ه

دمگوتری: (نَشَفَ الثَّرْبُ الْعَرَقُ)

هوماشهکه نارمهکهی وشک کردموه.

نَشَفَ الشَّيْءُ نَشْفًا وَ كَشَفًا: شتهکه وشک

بووه.

نَشِفَتِ الْأَرْضُ: زموییهکه وشک بووه.

نَشِفَتِ الْأَرْضُ الْمَاءُ: زموییهکه ناومهکی

ههلمزی.

أَنْشَفَتِ الدَّابَّةُ: نازهلهکه (ولاخهکه)

لهدوای بیجوی میینه بیجوی

نییرینهی بوو.

أَنْشَفَ الشَّيْءُ: شتهکهی وشک کردموه.

أَنْشَفَ فِلَانًا: سهر توویزی شیری

دمرخوادی فلانکس دا.

نَشَفَتِ الْحُلُوبُ: حهیوانه شیردمرکه

جاریک گوانی پریوون لهشیرو

جاریکی تر هیجیان تیدا نهبوو.

نَشَفَ اللَّبَنُ: شیرمه سهرتوویزی پهیدا

کرد.

نَشَفَ الشَّيْءُ: شتهکهی وشک کردموه.

نَشَفَ الْمَاءُ: بهپهروو نیسفنچو شتی وا

ناومهکی وشک کردموه.

إِنْشَفَ فِلَان: فلانکس سهر توویزی

شیری خواردموه.

إِنْشَفَ فِلَان الْمَاءَ وَغَوَّهُ: فلانکس

ناومهکی وشک کردموه بهپهروو

نیسفنچو شتی وا.

إِنْشَفَ النِّشَافَةُ: سهرتوویزی شیرمهکی

گرت.

أَنْشَفَ لَوْنُهُ: رهنگی گؤرا.

تَنْشَفَ الرَّجُلُ: پیاومهکه به خاولو شتی

وا ناوی لهجهستهی سری، خوی

وشک کردموه.

تَنْشَفَ الشَّيْءُ: شتهکهی وشک کردموه.

الْمِشَافُ: حهیوانی شیردمر کهجاریک

گوانی پرین لهشیرو جاری وایش

ههیی هیجیان تیدا نهبی.

الْمِشْغَةُ: خاولو و قوماشو شتی وا

کهناوی بی وشک بکریتموه ه

نَشِقَ فِي الْحَبَالَةِ نَشَقًا: كهوته ناو داومكه.
نَشِقَ فُلَانٌ فِي حَبَالَةِ فُلَانٍ: فلانكس كهوته
داوی فلانكسهوه.

نَشِقَ الرَّاحَةُ: عهترمكهى بۆنكرده.
نَشِقَ النُّشْرُقُ: دهرمانهكهى ههلمزى بۆ
كونهلوتى.

أَنْشَقَ الصَّائِدُ: نىچىرمهوانكه داومكهى
به نىچىرمكهپهوه نووسا.

أَنْشَقَ الصَّيْدُ: داومكهى به نىچىرمكهوه
كرده پىوهى ههلواسى.

أَنْشَقَ فَلَانًا النُّشْرُقُ: دهرمانهكهى به
فلانكس ههلمزى.

إِنْشَقَ الْمَاءُ وَغَيْرُهُ: ناومكهى بهلوتى
ههلمزى ۵ يان ناوى له لوتى رادا.

تَنْشَقُ الْمَاءُ وَغَيْرُهُ: ناومكهى بهلوتى
ههلمزى.

تَنْشَقُ الرَّاحَةُ: عهترمكهى بۆنكرده،
بۆنهكهى ههلمزى.

إِسْتَنْشَقَ: بهمانا (تَنْشَقَ) دى.

الْمُنْشَقُ: لوت ۵ نهندامى بۆنكرده و شت
ههلمزين.

الْمُنْشَقَةُ: نهو شتهى دهرمانى لوتى
تىدمكرى.

النُّشِقُ: دمگوترى: (رجل نَشِقَ) پياويكه
گىرۆده بووه، چووته ناو كارىكهوه

لىى رزگار نابى.

النُّشَقَةُ: قايتهو مل بىن كهدمكرىته
ملى نازهل و شتى واوه.

دهسهسرو شتى وا كهناوى سهر
دهمو چاو و دهست و مهچهكى پى
بسپردرىتهوه ۵ (ك: مناشف).

النُّشَافَةُ: نهو توپزو كهفو شتهى
دمكهويته سهر مههجهله شير ۵ نهو
ناو و عارهق و چهورىپهى به پهرو
شتى وا دهسپردرىتهوه.

النُّشَافُ: كاغهزى شاش كه
نهپهستىورابى و سهقل نهكرابى و
مههركهب زور ههلمزى و وشكى
بكاتهوه.

النُّشَافَةُ: خاوى و دهسته سى.

النُّشَفُ: بهردى گهرماو (بهردىكى
رهشى كونكون و گرن گرنه بهرهپى
پى دهشورى و پى پاك دمكرىتهوه).

النُّشَفَةُ: پارچه پهروپهكه شتى تهربوى
پى دهسرى و پى وشك دمكرىتهوه و
ههموو جارى پهرو تهركه لهناو
قاپىك دا دمگوشى و ناومكهى لى
دهچورپىتهوه.

النُّشِفَةُ (أَرْضُ نَشِفَةٍ): زمويپهكه ناو زور
ههلهدمزى.

النُّشَفَةُ: شتى كهه كهلهبنكى قاپ و
شتى وادا دهميپىتهوه ۵ نهو توژه
خواردنهى بهكهوچك و كهوگىر
بهگهرمى لهمههجهل دهرديپىرى و
بۆ تايكىردنهوهو تام كردن دهخورى
۵ توپزى سهر شير و ماست.

النُّشُوقُ: دهرمانی لوت، ههرشتیک

به لوت هه لمزری ۵ بۆن بکری.

النُّشَاقُ من الصيد: نیجریکه قولابی

راوکه مرهکی چوبیته قورگیه وه.

نُشَلَّ الحیوانُ نشولاً: حه یوانه که له ربوو

دا گوشت بوو (فهو ناشل وهي ناشلة) ۵

دمگوتری: (فخذ ناشلة) رانیکی له رو

که م گوشته.

نُشَلَّ الشَّيْءُ: نُشَلَّ: به په له و خیرا

شته که ی دارنی، لیی کردموه، لیی

دهره ینا ۵ دمگوتری: (و نُشَلَّ الفريق من

الماء).

نُشَلَّتْ الحِیةُ فلاتاً: ماره که فلانکه سی

که ست، پئوه ی دا.

أُنْشَلَّ الشَّيْءُ: به مانا (نُشَلَّه) دئ.

نُشَلَّ الْأَحْیَاءُ: به رکولیکی بو

میوانه کانی دانا.

الْمُنْشَالُ: پارچه مه معدنی که لای

سهرموه ی قولابیکی پئوه یه پارچه

گوشتی پی له مه نه جهل و شتی وا

دهرمه یندری ۵ (ک: مناشیل).

النُّشَالُ: که سیک زور شت دهرینی،

خیرا خیرا به که و گرو شتی وا

گوشت له مه نه جهل و شتی وا دهرینی

۵ دزی گیرهان بر و دمست سوک ۵

دزی چوست و حالاک که به خیرایی

شت بدزی و هه لئی.

النُّشِيلُ: شتی دهره یندراو ۵ شتی

هریندراو و دزراو.

نُشِمَ الشَّيْءُ نُشْماً: شته که بۆنی گۆرا (فهو

نُشِم) ۵ دمگوتری: (یده نُشِمة) دهستی

بۆنیکی ناخۆشی گرتووه، بۆنیکی

ناخۆشی له دهست دئ.

نُشِمَ الثَّوْرُ: گایه که رهنگی به له ک بوو،

به له په له ی سپو په له په له ی رهش

بوو ۵ (فهو نُشِم وهي نُشِمة).

نُشِمَ الطَّعَامُ: خواردنه که گۆراووه

بۆنیکی ناخۆشی لی دئ.

نُشِمَتِ الْأَرْضُ: زهوییه که هس بوو، بهرز

بۆوه.

نُشِمَ فِي الْأَمْرِ: دهستی به کاره که کرد ۵

دمگوتری: (نُشِمَ فِي الشَّرِّ).

تَنُشِمَ فِي الْأَمْرِ: به مانا (نُشِم) دئ ۵

دمگوتری: (تَنُشِمَ مِنْهُ عِلْماً) زانیاری

لی وهرگرت ۵ له و فیری زانست بوو

۵ (فَلَانٌ يَتَنُشِمُ الْعِلْمَ) فلانکه س

به شییوهی که له سه ره خۆیی

خهریکی خویندن و به دهسته یینانی

زانسته.

الْمُنْشِمُ: ماده یه کی بۆنخۆشه بهزه حمهت

ورد دهگری ۵ له په ندی پشینان دا

دهلی: (دَقَرًا بَيْنَهُمْ عِطْرُ مَنْشِمٍ) واته:

شهر و هرا له نیوانیان دا گهرم بوو.

النُّشْمُ: درهختیکه له پیری (الزیزفونیه)

په کاتي خوۍ تيريان لى دمتاشى،
بهرىكى خړى ومکوو پرتهقالى
هه.هه.

نَشْنَشَتِ الْقِدْرُ: مهنجهکهکه دمنگى
کولینى لى هات.

نَشْنَشَ فُلَانٌ: فلانکەس خیرا دهمتى
بهکارهکەى کردو خهرىكى
نهجامدانیهتى.

نَشْنَشَ الطائر: باندهکه پهړى لهخوۍ
دمرکيشاو فرپى دا.

نَشْنَشَ الشَّيْءُ: شتهکەى پال پيوهناو
راپتهکاند.

نَشْنَشَ الدابة: ولاخهکەى بهخيرايى لى
خوړى و دمنگى دا.

نَشْنَشَ الرِّعَاءُ: زهرهکەى هه لپشت و
نهوى تييدا بوو تهکاندى و بلاوى
کردموه.

نَشْنَشَ الْجِلْدُ: پيستهکەى گرو و
کوشتيهکەى کهول کرد.

تَنَشَنَشَ: بؤ موتاودعهى (نشنش) دئ.
تَنَشَنَشَ الشَّجَرُ: توپکلى درمختهکەى لى
کردموه.

النَّشْنَشُ: دمگوترى: (رجل نشناش)
پياوړى چوست و چالاکه
لهسهفهردا.

النَّشْنَشَةُ: دمگوترى: (أرض نشناشة)
زموپيهکى شورهخاکهو هيچ

ناپوړنى، هيچى لى ناپوړى.

النَّشْنَشُ: دمگوترى: (غلام نشنش)
کورپکەه گورجو گۆله
لهزمهتکردن و نيش دا (نشنشي
الذراع) دمست گهرمو دمست
رهنگينه.

النَّشْنَشَةُ: دمنگى لىك خشانى زړى و
کاغەزو قوماشى تازمو شتى وا.

نَشِيَّ نَشْراً: زوو سهرخوش بوو ههر
کهنارمهکەى خواوردموه خيرا
سهرخوش بوو و دمگوترى: (نشي من
الشراب).

نَشِيَّ بالشَّيْءِ: ناشى شتهکه بوو
بهلايهوه خوش بوو و جار دواچار
دوبارهى کردموه.

نَشِيَّ الرِّيحَ نَشْأً وَنَشْأً: بؤنى ههوايهکەى
کرد، به لوت ههواکەى هه لمزى و
دمگوترى: (نَشِيْتُ مِنْهُ رَائِحَةٌ طَيِّبَةٌ)
بؤنيكى خوشم لى هه لمزى.

نَشِيَّ الْخَبَرَ: چوووه بنجو و بناوانى
ههوالهکهو روداوکهى پون کردموه.

أَنْشَى الشَّيْءُ: خوشى و لهزمتى شتهکەى
ههست پى کرد.

إِنْشَى فُلَانٌ: فلانکەس سهرخوشى لى
ديارى دا.

إِنْشَى الرِّيحَ: بهلوت ههواکەى
هه لمزى.

تَنْشَى: به مانا (اِتَشَى) دئ.

اِسْتَنْشَى: به مانا (اِتَشَى) دئ ۵

دمشگوترئ: (اِسْتَنْشَى اِخْبَر)

له هه والمهکى کۆئیه وه.

النَّشَا: هیدرات کاربۆنه؛ هاپدراویکی

سپییه ۵ شنه پای بۆنخۆش ۵ یان

بۆن و بهرام به گشتی.

النَّشَاءُ: به مانا (النَّشَا) دئ.

النَّشَاءُ: درمختی وشک ۵ بۆن و بهرام.

النَّشْرَانُ: سهرخۆشى ۵ سهرمقاي

سهرخۆشى بوونی ۵ بۆ ئافرمت

دمگوترئ: (نشوى) ۵ ههروا

بهكهسيك دمگوترئ كه دهست

پيشخهري ههيه بۆ وهرگرتنى

ههوان.

النَّشْرَةُ: ههوال له سهرمقاي پهيدا بوونی

دا.

النَّشْوِي: ههرشتيك نيسبته بلرئ

بۆلاى (النَّشَا).

نَصَبَ الحَادِي: گۆرانى بيزو حوديه

خوينهكه بهستهيهكى سوگى چهپاند،

بهدهنگيكي نزم و له سه رهخۆ گۆرانى

گوت ۵ فرت و فيلى كرد.

نَصَبَ عَلَيْهِ: فرت و فيلى ئى كرد.

نَصَبَ الشَّيْءِ: شتهكهى بهرز كردموه ۵

دمگوترئ: (نَصَبَ العَلَمَ، نَصَبَ الباب) ۵

دمشگوترئ: (نَصَبَ له العدا)

دوژمنايهتى بۆ نايه وه ۵ (نَصَبَ له

حرباً) شهري هاويشتى شهري بى

فروشت ۵ (نصب الأمير فلاناً) پاشا پلهو

پايهى دا بهفلانكهس ۵ (نَصَبَ الكلمة)

بزوينى فهتعهى دا به وشهكه ۵ (نَصَبَ

الشَّيْءِ أَوِ الأَمْرَ فلاناً) نيشهكه

فلانكهسى ماندىو كرد ۵ دمگوترئ:

(نَصَبَ المرضُ ونَصَبَ الهُم).

نَصَبَ نَصَباً: ماندىوو ۵ ههولئ دا،

كۆشى كرد.

نَصَبَ ذُو القَرْنِ: شاخدارمهكه شاخهكانى

راست هه لچون ۵ (فهو أنصب وهي

نصاء) ۵ دمشگوترئ: (ناقة نصاء)

خوشترئكه سنگى بهرز ۵ ههروا

دمگوترئ: (أنصب الحديث)

فهرموودمهكهى بهرز كردموه بۆ سه

خاوهنهكهى.

نَاَصَبَهُ العِدَاةُ أَوِ الحَرْبُ: دوژمنايهتى بۆ

ناشكرا كرد، بانگى شهري لهگهئ دا.

نَصَبَ الشَّيْءِ: شتهكهى بهرز كردموه

هه ئيساندموه.

نَصَبَ الأميرُ فلاناً: پاشا پلهو پايهى

ئيدارى دا بهفلان.

اِثْنَصَبَ: بۆ موتاوهعهى (نَصَبَ) دئ ۵

دمگوترئ: (نَصَبَ فانتصب).

اِثْنَصَبَ للحكم: بۆ فهرمانيروايى خۆى

ناماده كرد.

تَنَاصَبُوا الشَّيْءَ: شته که یان بهش کرد.

تَنَصَّبَ: بۆ موتاوه عهی (نَصَبَ) دئ ۵

دهگوترئ: (نَصَبَهُ فَتَنَصَّبَ) ۵ ههروا

دهگوترئ: (تَنَصَّبَ الطَّائِرُ) یالنده که

بهرز بۆوه.

تَنَصَّبَ الثَّغَرُ: ددانه کان رِیْک و پِیْک

بوون (پوکه که ددانه کانئ رِیْک

بوون).

تَنَصَّبَ لِفَلَانٍ: دوژمنایه تی فلانکه سی

کرد.

الأنصوبة: نیشانهیه که له سهر رِیْگا

دادهنرئ بۆ شارمزاری کردنی خه لک

۵ (ک: أناصیب).

الْمَنْصِبُ: پله و پایه ی کارگیرئ یان

زانستی یان ئایینی یان پامیاری ۵

یان کۆمه لایه تی ۵ نهصل و بنهما ۵

شکۆمه ندی رِیْزداری ۵ دهگوترئ:

(لِفَلَانٍ مَنْصَبَ) ۵ فلانکهس پله و

پایه ی رِیْزداری ههس.

الْمَنْصِبُ: سهرناگره، یان هه رشتیک

بخریته نیوان ناگرو بنکی مه نجه ل و

تاوه ۵ (ک: مناصب).

الْمَنْصِبَةُ: ههول و تهقه لاو ماندوبوون ۵

دهگوترئ: (عِشْ ذُو مَنْصِبَةٍ).

الْمَنْصِبُ: دهگوترئ: (تَغَرَّ مَنْصِبَ)

پوکی که ددانه کانئ تییدا جوان

پواون.

المنصبُ: له بواری زانیاری نه خودا

به ئیسمیک دهگوترئ به کاریگره ی

وشه یه کی تر بزوینی نه صبه ی بۆ

پهیدا ببئ.

المنصوبه: فیل و ته لکه و داو نانه وه.

النَّاصِبُ: دهگوترئ: (هم ناصِبٌ) خه و

خه فه تیکی ماندو و شه که تکه ره ۵

(عِشْ ناصِبٌ) ژپانی کوله مه رگی ۵

ژپانی زیر.

النَّصَابُ: بنهما و نهصلی شت ۵

دهگوترئ: (رجع الأمر الى نصابه)

ئیشه که وه کوو خۆی ئی هاته وه ۵

کاره که چوو ه سهر نهصلی خۆی ۵

دهسکی کیردو چه قۆ ۵ مال و

سامانی که بگاته ئه ندازه ی ئه وه ی

زه کاتی ئی بکه وئ ۵ له بواری

ئهنجومه ن و لیژنه و شتی وادا ئه و

ژماریه یه دانیشتنه که بگاته

کۆبوونه و مو دانیشتنی یاسایی.

النَّصَابُ: بۆ موباله غه و زیده رۆی

له مانای (نَصَبَ) دئ ۵ که سی که خۆی

به سهر شتیک دا بسه پیئ و به بی

ئه وه ی داوای ئی بکرئ کاری

سهریه خۆ ئه نجام بدا ۵ ئۆین بازو

فیلکه رو ته لکه جی.

النَّصْبُ: نیشانه ی دانراو له سهر رِیْگا بۆ

شارمزاری کردنی رِیْپواران ۵ ئالای

به رزمه و مکر او (بت و صه نه م که

دائرا بن بۆ ئەو دە لە جیاتی خۆدا
پەرسەشیان بۆ بکە (ك):
أَنْصَابُ) هَيْلٌ وَ تەلەكە بازى، ئۆين
بازى ۵ بزوینى نەصبە بۆ نىسم و
فیعل بەهوى کارىگەرەى وشەبەكى
ترمە ۵ دىمگوتى: (هَذَا نَصْبٌ
عَيْنٍ) ئەو ئەبەردەمەم دایە.
النُّصْبُ: بەرزگراوە ۵ کیل و پەیکەر و
میل و شتى وا کە بۆ یادەمورى
شتىك دروست دەکرى و روداویك
یادی دانیشتوان دەخاتەو ۵
دىمگوتى: (هَذَا نَصْبٌ عَيْنٍ) ئەو
لەبەر چاوم دایەو دەببینم ۵ شەرو
نەگەبەتى ۵ بت و سەنەم کە لە جیاتی
خودا بەندایەتیان بۆ دەکرى.
النُّصْبُ: شتى بەرزگراوە ۵ چەقیندراو.
النُّصْبَةُ: یەكجار بەرزکردنەو ۵ (اسم
المرة) ۵ جۆرە بزوینىكە دەخەیتە
سەر هەندى وشە.
النُّصیبُ: بەش و بار لە هەر شتىك دابى
۵ حەوز ۵ شتى بەرزگراوەو
چەقیندراو ۵ برى بەرد کەبەدەمورى
حەوزدا پەز دەکرىن و مگوو لیوار ۵
هەر شتىك دابکوتى، بەرزیکریتەو
و مگوو نیشانەو عەلامەت بۆ شتىكى
تر ۵ (ك: نصاب).

نَصَتْ لَهُ نَصْتًا: بێدەنگ بوو گویى راگرت.

أَنْصَتَ: گویى گرت ۵ بە جوانى گویى بۆ
گێرانهو دەى حەدیسەکە راگرت.
أَنْصَتَ فَلَانًا: فلانکەسى بێدەنگ کرد.
أَنْصَتَ الْمَعْدُوثُ الْقَوْمَ: حەدیس
گێرەمەکە، قەسە کەرمەکە خەلکەکەى
والى کرد بێدەنگ بن و گویى بۆ
رايگرن.
أَنْصَتَ لِلْهَر: حەزى لە گالتەو گەپ و
پاوارەندە.
إِنْصَتَ لَهُ: بەمانا (نَصَتْ) دى.
تَنْصَتَ: گویى گرت، گویى خۆى کلۆر
کرد بۆ ئەو دەى شتەکە ببیستى ۵
زۆرى هەول دا گویى لە قەسەکە بى.
إِسْتَنْصَتَ: راوستانا گویى خۆى کلۆر
کرد بۆ ببستن.
إِسْتَنْصَتَ فَلَانًا: داوى لە فلانکەس کرد
قەسەى بۆ بدزى.
النُّصْتَةُ: هەوالگى ۵ قەسە دزین و
چونە ناو روداوى حەساس و
کارىگەرەو.
نَصَحَ الشَّيْءُ نَصْحًا وَ نَصْرًا: شتەکە
پاڤتەو خاوین بوو ۵ دىمگوتى: (نَصَحَ
الْمَعْدُوثُ) مەدەنەکە پاڤتەو خاوین
بوو ۵ (نَصَحَتْ ثَوْبَةُ) تۆبە کردنەکەى
خاڤس و راستانەبوو ۵ (نَصَحَ قَلْبُهُ)
دلى بى غەش بوو هیج دیاردەى دو
پووى و رارایى تیدا نیە.

نَصَحَ الشَّيْءُ: شتهكهی پالفته كرد ۵
 دهگوترئ: (نَصَحَ لِفُلَانِ الْمَوَدَّةَ، وَ نَصَحَ
 لَهُ الْمَشُورَةَ) بهراستی فلانكهیسی
 خوشویست و خوشهویستییهكهی
 لهناخهوه بوو ۵ بهدلسۆزییهوه بهپیر
 راپۆژکردنهكهییهوه چوو نامۆژگاری
 باشی كرد.

نَصَحَ فُلَانًا: فلانكهیسی رهنمونی كرد بۆ
 گاری سودبهخشو و پێگای باشی نیشان
 دا (فَهُوَ نَاصِحٌ وَهِيَ نَاصِحَةٌ).
 نَصَحَ الشَّرْبَ وَغَرَهُ نَصْحًا وَنِصَاحَةً:
 قوماشهكهی باش دوری، دورینهكهی
 تهواو كرد.

نَصَحَ الشَّرَابَ نَصْحًا: لهشهرابهكهی
 خواردموه تا تیراو بوو.
 أَنْصَحَهُ: تیراوی كرد.

نَاصِحٌ فُلَانًا: نامۆژگاری فلانی كردو
 نهویش نامۆژگاری نهوی كرد.
 نَاصِحٌ فُلَانٌ لِنَفْسِهِ فِي التَّوْبَةِ: فلانكهیس
 لهتۆبهكردن و گهراپانهوهكهی بۆلای
 خودا دلسۆزی نواندو راستالانه
 پرفتاری كرد.

إِنْصَحَ: نامۆژگاریکردنهكهی قبوڵ
 كردو گۆی بیست بوو.

إِنْصَحَ فُلَانًا: فلانكهیسی كرد به
 نامۆژگاریكهری خۆی ۵ دهگوترئ:
 (إِنْصَحْنِي فَأَنِي لَكَ نَاصِحٌ) بهكه

بهنامۆژگاریكهری خۆت من بۆتۆ
 نامۆژگاریكهرم و پێگای باشت نیشان
 دهدهم.

تَنْصَحُ: خۆی شو بهاند به
 نامۆژگاریكهران و لاسایی نهوانی
 كردموه ۵ زۆری نامۆژگاری كرد.
 تَنْصَحُ الشَّرْبَ: دورینی قوماشهكهی
 تهواو كرد.

إِسْتَنْصَحَهُ: بهنامۆژگاریكهری لهقهلام
 دا.

الْمِنْصَحُ: دهرزی، ههرشتیک قوماشی هێ
 بدوری.

الْمِنْصَحَةُ: بهمانا (الْمِنْصَحُ) دێ.

النَّاصِحُ: پالفته لهههرشتیک بێ ۵
 دهگوترئ: (سَقَانِي نَاصِحَ الشَّرَابِ)
 شهرابی پالفتهو بێ غهشی دامی ۵
 (نَاصِحُ الْجَيْبِ) دل و دهرونی خاوینه
 بێ غهشه ۵ ههروا وشه (النَّاصِحِ)
 بهمانا بهمرگهرو دێ.

النَّصَاحُ: كهنهرو دهرزو و شتی وا (بهمتی
 شت دروون) ۵ دهگوترئ: (صَلَبُ
 نَاصِحِكَ) دهرزومكمت قایم و پتهوه.

النَّصَاحُ: كهسێك زۆر نامۆژگاری خهك
 بكا ۵ بهمرگهرو.

النَّصِاحُ: كهسێك زۆر نامۆژگاری خهك
 بكا ۵ دهسگوترئ: (تَوْبَةُ نَصْرَحِ)
 تۆبهی خالص و راستال.

النَّصِيحُ: به مانا (الناصح) دئ ۵ (ك):
نَصَحَاء).

النَّصِيحَة: نامۆزگاری.

نَصْرُهُ عَلَى عَدُوِّهِ: یارمهتی دا یۆئه وهی
به سهر دوژمنه کهی دا سهریکه وئ ۵
رژگاری کرد له ناخۆشی و چورتم ۵
(فهو ناصر وهي ناصرة) ۵ (ك): نصار
و نصر).

نَاصِرُهُ: یارمهتی نهوی دا، نهویش
یارمهتی نه می دا.

نَصْرُهُ: کردی به فله (به مەسیحی).

إِنْتَصَرَ: ملی بۆ سته مکارمه نه دا،
سهر پیچی زالمه کهی کرد.

إِنْتَصَرَ عَلَى خَصْمِهِ: به سهر پکابه رکهی
دا بالادست بوو.

إِنْتَصَرَ مِنْ خَصْمِهِ: تۆلهی له پکابه رکهی
کرده وه.

تَنَاصَرَ الْقَوْمُ: خه لکه که یارمهتی
یه کتریان دا.

تَنَاصَرَتِ الْأَخْبَارُ: هه والمه کان یه کتریان
پشت راست کرده وه.

تَنَصَّرَ: بوو به مەسیحی.

إِسْتَنْصَرَ بَنِيَّانَ: هاواری بۆ فلانکهس
برد.

إِسْتَنْصَرَ فُلَاناً: داوای یارمهتی
له فلانکهس کرد.

إِسْتَنْصَرَ فُلَاناً عَلَى فُلَانٍ: داوای
له فلانکهس کرد یارمهتی بدا

بۆئه وهی به سهر فلانکهس دا
سهریکه وئ.

الأنصار: دانیشتوانی شاری مه دینه که

موسولمان بوون و یارمهتی

پیغه مبهریان دا، پیغه مبه رودی

خوای له سهر بئ به خوای

هاوه لانیه وه له مه که وه کۆچی کرد

بۆ مه دینه، مه دینه بییه کان

پیشوازیان لی کردن و به مال و

به گیان یارمهتیان دان.

الأنصارُ: خه ته نه که راو.

الناصرُ: پپر وهی ناو بۆ ناو شیو ۵ (ك):

نواصِرُ) ۵ دهگوترئ: (مدت الوادي

النواصِرُ) جۆگه لهی بجوک بجوک

ناوای شیوه که یان زۆر کردو

بوو به لافاو.

الناصرَةُ: شاریکه له ولاتی فه لستین

گوايه چه زهرتی عیسا له وئ له دایک

بۆوه.

الناصر: به مانا (الناصر) دئ ۵ (ك):

نواصِر).

النَّصْرُ: یارمهتی و کۆمه کی ۵

دهگوترئ: (رجل نصر) پیاویکی

یارمه تیدمه ره.

النصراني: فه له و گاوار، مه سیحی ۵ بۆ

میینه دهگوترئ: (نصرانية).

النصرانية: مه سیحی، شوینکه وتوانی

چه زهرتی عیسا ۵ درودی خودای

له سهر بی.

النَّصْرَةُ: يارمه تی و کۆمهك.

النَّصُورُ: بۆ زیدمپرموی له مانای (النَّاصِرُ) دئ.

النَّصِيرُ: به مانا (النَّصُور) دئ واته: زۆر کۆمهكیکار و یارمهتیدهر ه (ك): أنصار ونصراء).

النَّصِيرَةُ: مێینهی (النَّصِير) ه بهخششو دیاریی.

نَصٌّ عَلَى الشَّيْءِ نَصًّا: شتهكهی دیاری کردو پونی کردموهو سنووری بۆ دانا ه دهگوترئ: (نَصَّرُوا فَلَانًا سَيِّدًا) فلانكهسیان دیاری کرد بهسهروك و پيش سپی خویان.

نَصٌّ الشَّيْءِ: شتهكهی بهرز کردموه، دمری خست ه دهگوترئ: (نَصَّتِ الظُّبْيَةُ جِيدَهَا) ئاسكهكه گهردنی خوی بهمرز کردموه، دمری خست ه دهشگوترئ: (نَصَّ الْحَدِيثُ فَمَرْمُودمكهی بهمرز کردموه پالی دایه همدیس گیرمومكهی كه ئییهوه ریوایهت کردووه.

نَصٌّ الْمَتَاعِ: کالاکانی خستنه سهر پهك.

نَصٌّ فَلَانًا: فلانكهسی لهسهر کورسی دانیشانند.

نَصٌّ الشَّيْءِ: شتهكهی جوڵاند، هینایی و بردی ه دهگوترئ: (هُوَ يَنْصُ أَنْفَهُ غَضَبًا) نهو لهرفا لوتی خوی بادهدا.

نَصُّ الدَّابَّةِ: ولاحهكهی دهنه دهنهدا

بۆنهوهی خیرا بپروا ه ههروا دهگوترئ: (نَصَّ فَلَانًا) له فلانهسی کۆلیهوهو جووه بن کلێشهیهوه ههتا چی لایوو لئی دهرهینا.

نَاصٌ غَرِيْمٌ: لیکۆلینهوه و چهندو جونی لهگهڵ قهرزداركهی کرد.

نَصَّصَ الْمَتَاعَ: کالاکانی خستنه سهر پهك.

إِنْصَحَ الشَّيْءُ: شتهكه بهرزبۆوهو پێك وهستا.

إِنْصَحَتِ الْعُرُوسُ: بوكهكه لهسهر کورسی دانیشته.

نَاصُ الْقَوْمِ: خهلكهكه پالهبهستۆیان کرد.

النَّصَّةُ: کورسییهکی بهمرزه یان تهختهیهکی بهمرزه ئاماده دهکړئ بۆ وتارخوین بچینه سهری وتاریدا یان بوک بچینه سهری خوی نیشانی ئامادهبوان بدا ه واپش دهبێ نهو کورسی و تهخته بهقوماشی جوان و ناوړیشمو شتی وا دهرازیندریتهوه ه دهشگوترئ: (رَضَعَ فَلَانٌ عَلَى النَّصَّةِ) فلانكهس رانویندراو چهپایان بردو فمزح بوو.

النَّصْرُصُ عَلَيْهِ: شتی روو و ناشکرا.

النَّصْنُ: دمی ه خودی قسهی دانهر جۆنی ئی بیستراوه بهمب دهمستکاری

نَاصَفَهُ الشَّيْئُ: شته‌ک‌ه‌ی له‌گه‌ل کرد
به‌نیوه.

نَصَفَ الشَّيْئُ: شته‌ک‌ه‌ی بوو به‌دوو به‌ش.

نَصَفَ البُسْرُ: به‌رسيله خورماکه نیوه‌ی
شیرین بوو.

نَصَفَ رَأْسُهُ: سه‌ری نیوه‌ی سپی بوو
(سه‌ری بوو به‌ماش و برنج).

نَصَفَ فُلَانٌ: فلانک‌ه‌س پیر بوو.

نَصَفَ الشَّيْئُ: شته‌ک‌ه‌ی کرد به دوو
به‌ش ۵ شته‌ک‌ه‌ی په‌رده پو‌ش کرد،
دابه‌پو‌شی.

إِنْتَصَفَ الشَّيْئُ: شته‌ک‌ه‌ی گه‌یشته
نیوه‌ی.

إِنْتَصَفَ النهارُ: روزه‌ک‌ه‌ی گه‌یشته کاتی
نیوه‌رو.

إِنْتَصَفَ فُلَانٌ: فلانک‌ه‌س داوای
به‌کاره‌ینانی ویزدانی کرد.

إِنْتَصَفَتِ الجاريةُ: کچه‌ک‌ه‌ی به‌پارچه
قوماش سه‌ری خو‌ی دابه‌پو‌شی.

إِنْتَصَفَ مِنْ فُلَانٍ: مافی خو‌ی به‌ته‌واوای
له‌فلانک‌ه‌س و مرگرت ۵ تو‌له‌ی ن
سانده‌وه.

إِنْتَصَفَ الشَّيْئُ: نیوه‌ی شته‌ک‌ه‌ی
هه‌لگرت.

تَنَاصَفَ القومُ: خه‌لک‌ه‌ک‌ه‌ی ویزدانیان
له‌گه‌ل په‌کتر به‌کاره‌ینا ۵ مافی
خو‌یان له‌یه‌کتر و مرگرت ۵
ده‌شگوتری: (ت‌ناصف وَجْهَهَا حَسَنًا)

نَصَفَ الشَّيْئُ نَصْفًا وَنَصْرَفًا: شته‌ک‌ه‌ی بوو
به‌نیوه ۵ ده‌شگوتری: (نَصَفَ النهارُ
وَنَصَفَ الليلُ) روزه‌ی بوو به‌نیوه‌رو ۵ شه‌و
بوو به‌نیوه شه‌و ۵ ده‌شگوتری: (نَصَفَ
البُسْرُ وَالثَّمَرُ) هی‌شه‌و خورماکه،
میوه‌ک‌ه‌ی نیوه‌گه‌یی بوو، نال و بوله‌ک‌ه‌ی
بوو به‌نیوه.

نَصَفَ الشَّيْئُ نَصْفًا وَنَصَافَةً: گه‌ییشه
نیوه‌ی شته‌ک‌ه‌ی.

نَصَفَ الإِزَارُ سَاقَهُ: ده‌رپنیه‌ک‌ه‌ی گه‌ییشه
نیوه‌ی گوزینگی.

نَصَفَ الشَّيْبُ رَأْسَهُ: نیوه‌ی سه‌ری سپی
بوو.

نَصَفَ الكتابُ: کتیه‌ک‌ه‌ی کرد به
دوو به‌ش.

نَصَفَ القومُ: نیوه‌ی مالی له‌خه‌لک‌ه‌ک‌ه‌ی
ستاند.

نَصَفَ فُلَانٌ نَصْفًا وَنَصَافًا: خزمه‌تی
فلانک‌ه‌سی کرد.

أَنَصَفَ الشَّيْئُ: شته‌ک‌ه‌ی بوو به‌نیوه.

أَنَصَفَ فُلَانٌ: فلانک‌ه‌س عادل بوو.

أَنَصَفَ الشَّيْئُ: شته‌ک‌ه‌ی کرد به‌نیوه ۵
ده‌شگوتری: (أَنَصَفَ الماءُ الإِنَاءَ) ناوه‌ک‌ه‌ی
گه‌ییشه نیوه‌ی قاپه‌ک‌ه‌ی.

أَنَصَفَ فُلَانٌ: به‌شیوه‌ی عادلانه
مامه‌له‌ی له‌گه‌ل فلان دا کرد.

أَنَصَفَ فُلَانٌ مِنْ فُلَانٍ: مافی فلانک‌ه‌سی
له‌فلانک‌ه‌س و مرگرت.

دهم و جاوی پښک و پښک و جوان بوو.

تَنَصَّفَتُ الجارية: کچولهکه پارچه

قوماشی کرد به سمر پوښ و

روبهندی خوۍ ۵ دهگوتري:

(تَنَصَّفَهُ الشَّيْبُ) موی سهر و پيشی

به نيومهی سپی بوون (ماش و برنج

بوون) ۵ (تَنَصَّفَ مِنْ فُلَانٍ) مافی

خوۍ له فلان ستاند ۵ (تَنَصَّفَ

الشَّيْبَ) نيومی شته که ی برد.

تَنَصَّفَ السلطان: داوی له فرمانبروا

کرد ویزدانی له گهډ دا به کاربښی.

تَنَصَّفَ فُلَانًا: خزمهتی فلانکهسی کرد

۵ (تَنَصَّفَهُ) داوی پیاوړتی و یارمهتی

فلانکهسی کرد.

اِسْتَنَصَّفَ: داوی به کارهینانی ویزدانی

له گهډ دا کرد.

اِسْتَنَصَّفَ مِنْهُ: به مانا (أَنْصَفَ مِنْهُ) دی.

اِسْتَنَصَّفَ السلطان: داوی له پاشا کرد

ویزدانی له گهډ دا به کاربښی.

الأَنْصَفُ: (اسم تفضيل) واته به

ویزدانتر.

المتناصف من الأمكنة: شوینی تهخت و

پښک و جوان.

المتنصف من كل شيء: ناوړاستی شت ۵

دهگوتري: (آيتيه منتصف النهار أو

الشهر أو الساعة).

الْمُنْصَفُ: به مانا (المتصف) دی ۵

دهگوتري: (بلغ مَنْصِفَ الطريق)

گه شته نيومی پښکا.

الْمُنْصَفُ: شهرابیکه نومونده کولایي

نيومی پښی یی.

الْمُنْصَفُ: پیاوړکه به میزمر سهری

دایوښیږی.

النَّاصِبُ: خزمه تکار.

النَّاصِفَةُ: پښموی ناو له ناو شیو و ډول

دا.

النَّصْفُ: ویزدان ۵ دهگوتري: (ما جعلوا

بَيْنِي وَبَيْنَهُمْ نَصْفًا) له دادگایيکردنی

من و نهوان دا دادومرگان ویزدانیان

به کارنه هیئا ۵ همروا به مانای

نيومی شت دی.

النَّصْفُ: پیر ۵ دهگوتري: (رجل نصف)

پیاوړکی پیره گه ووتوته سالمه و.

النَّصْفَانِ: تا نیوه پرې بوو ۵ (إناء

نصفان) قاپیکه تا نیومی پرېووه

....(وهي نصفی).

النَّصِيفَةُ: ویزدان ۵ دهگوتري: (ما جعلوا

بَيْنِي وَبَيْنَهُمْ نَصِيفَةً).

النَّصِيفُ: نیومی شت ۵ همرشتیک

سهر دایوښی له میزمر و چاروکه و

گوترو شتی وا ۵ (ك: النَصِيفَةُ) ۵

همروا به مانا خزمه تکار دی ۵ (ك:

نصفاء).

فَصَلَ اللونُ نَصْلًا وَنَصْلًا: ږنگه که ی نه ما

۵ دهگوتري: (فَصَلَ الخَضَابُ) خه نه که

ږنگی جووه نه ما.

نَصَلَ الثَّغْرُ أَوْ الثَّرْبُ: قُزْمَكِه يان
قوماشهكه پهنكى نهما ۵ پهنكهكهى
چۆوه كال بۆوه.

نَصَلَ السَّيْفُ مِنْ قَرَابِهِ: شَمَشِيرَهكه
لهكالاى دمرچوو.

نَصَلَ الْخَيْلُ مِنَ الْغَبَارِ: پَهوه ئهسپهكه
لهتهپو تۆز دمرچوون.

نَصَلَ الدُّرُّ مِنَ السِّلْكِ: دهنكه مروارپپهكه
لهپرز دمرچوو.

نَصَلَ بِحَقِي صَاغَرًا: بهناچارى حهقى
خۆمى دا مافى خۆمى دمرکرد.

نَصَلَ السَّهْمَ وَالرَّمْحَ: نوکى تيزى خسته
سهر تىرو پمبهكه.

أَنْصَلَ الثَّيْنُ مِنَ الثَّيْنِ: شتهكهى
لهشتهكه دهرهيناو لای برد.

أَنْصَلَ السَّهْمَ وَالرَّمْحَ: سهره تىرو سهره
پمبهكهى لابرده.

نَصَلْتُ: سهرمتيرمهكهى لهتيرمهكه شتهكه
دا.

إِنْصَلَ السَّهْمُ وَخَمَّ: سهرمتيرمهكه
دهرهات (تيرمهكه سهرمتيرمهكهى ئى
بۆوه).

تَنَاصَلَ الثَّيْنُ: شتهكه دهركهوت،
هاتههدمر ۵ دمرگوترئ: (تَنَاصَلَتْ
أَسَانَه) ددانى دهرهاتن.

تَنَصَلَ اللَّوْنُ: بهمانا (نَصَلَ) دئ ۵ واته:
پهنكى چۆوه.

تَنَصَلَ كَعْدُ فُلَانٍ: نارههمنى فلانكهس

نهما.

تَنَصَلَ مِنَ الثَّيْنِ: لهشتهكه قوتار بوو.

تَنَصَلَ مِنْ ذَنْبِهِ: لهتاوان رزگارى بوو.

تَنَصَلَ الثَّيْنُ: شتهكهى دهرهينا ۵
ههلى بزارده.

تَنَصَلَ فَلَانًا: ههرجى بهفلان بوو لى
سانده.

إِسْتَنَصَلَ الثَّيْنُ: ههولى دا شتهكه
دهرپيئى، دهرى هينا ۵ دمرگوترئ:

(إِسْتَنَصَلَ الرِّيحُ الْيَبْسَ) پمهبابه
ههموو رومكه وشكبوومكانى لهپيخ
ههلهكهده.

الْمِنْصَالُ: دهسكه سندۆل (بهردپكه
درپژو چاككراو ساومرو شتى واى
پچ دمرگوترئ).

الْمِنْصَالُ: شمشير ۵ (ك: مناصيل).

الْناَصِلُ: دمرگوترئ: (خية ناصل)
پهشپكه خهنهكهى چۆتهوه پهنكى
نهماوه ۵ (سهم ناصل) تيرپكه
سهرمهكهى ئى بۆتهوه.

النَّصْلُ: سهرمتير، سهره پمب، نوکى
چهقۆو كيرده ۵ (ك: نصال وأنصل
ونصل) ۵ ههروا ناوه بۆ گۆلۆه
پهسى پيسراو كهله تهشپهكه
دامالدرابى.

النَّصِيلُ: پاچ، قولينگ ۵ جومزگهى
نيوان ملو سهر ۵ دمرگوترئ: (ضرب
نصيلة) لهگيزمى مى دا ۵ گهنمى

إِنْتَصَى الشَّيْءُ: شتهكه درېز بؤوه،
دمگوترئ: (انتصى شعره) هزى درېز
بوو.

إِنْتَصَى الشَّيْءُ: شتهكهى هه لېزارد.
تَنَاصَى الْقَوْمُ: خه لکه که چنگيان له قزى
یه کتر و مرهیناو یه کتر یان هیناو
بردو شهریان بوو.

تَنَاصَتِ الْأَشْيَاءُ: شتهکان ویک کهوتن ه
دهگوترئ: (هَبَّتِ الرِّيحُ فَتَنَاصَتِ
الْأَغْصَانُ) با هه لى کردو لقه
درمخته کان پیکه وه نووسان ه
لیکدران.

الْمُنْتَصَى: شوینى نزیکیو ونه وهى
دوشت و پیک گه یشتنیان.

النَّاصِيَةُ: پېشه سمر، هزى پېشه سمر
که درېز بئو بیته کاکول ه (ك):
نواص و ناصیات ه دهگوترئ: (أَذَلَّ
فُلَانٌ نَاصِيَةَ فُلَانٍ) فلانکس
سوکایه تی به فلانکس کردو پېزى
شکاند ه همروا دهگوترئ: (فُلَانٌ
نَاصِيَةُ قَوْمِهِ) فلانکس پیاو ماقولئ
که له که به تی ه کوتایى شه قام
که له شه قامیکى تر بدا.

النَّصِي: روهکى (سه بط) که باشتړین
له وړه بؤ ناژه ل.
النَّصِيَّةُ: تاکی (التصية) یه ه پاشماوه ه
(ك: انصاء).

پاککراو له هه موو خشتو خول
گوپزرو مرورو شتى وا.
نصیل المجر: پوی بهرد ه (نصیل الرأس)
توقه سمر.

نَصْنَصَ الْبَعِيرُ: حوشرمه که نه زنوئى
له زموى گیر کرد بؤنه وهى هه لئى.
نَصْنَصَ فِي مَخْنِيهِ: له پویشتن دا خوئى
بادا.

نَصْنَصَ الشَّيْءُ: شتهكهى جولاند
له قاندى.

النَّصْنَصُ: دهگوترئ: (حبة نصاص)
مارپکى جمو جول کهرمو زور دئ و
دهچى هه دادانى نیه.

نَصَاءُ نَحْوًا: ناوچاوانى گرت هزى
پېشه سمرى گرت.

أَنْصَى الْمَكَانَ: شوینه که گیا (سه بتى)
زور بوو له وړه پى باشى زور بوو.

نَاصِيٌ فَلَانًا مَنَاصَةً وَنِصَاءً: هه ریه ک
لهو دووانه کاکولئ یه کتر یان گرتو
دمستیان له قزى یه کتر و مرهیناو
قزى یه کتر یان راته کاند ه
دهشگوترئ: (فُلَانٌ يَنَاصِي فُلَانًا)
فلانکس کیشمو نیزاعى له گه ل
فلان دا هه یه.

نَاصِي الشَّيْءِ الشَّيْءُ: شتهکه
به شته که وه نووسا ه دهگوترئ: (هذه
الفلاة تناصى أرض كذا) نه م
ساراجول له لکاوه به زموى فلان وه.

نَضَبَ الْمَاءَ نُضْبًا: ناوکه رُچوو ۵
 دهگوتری: (نَضَبَ خیرَه) خیرو بیتری
 کهم بوو ۵ (نَضَبَ ماء وجهه) بی چهیا
 بوو، شمرمی نهما ۵ (نَضَبَ عمره)
 ته مهنی به سمرچوو، کوتایی به ژیانی
 هات.

نَضَبَ عنه: لئی گیرا، تئیدا ناخی بوو.

نَضَبَ المكان: شوینه که دوور بوو.

نَضَبَ الْمَاءَ نَضْبًا: ناوکه رُچوو به ناخی
 زموى دا.

نَضَبَتِ الحلوب: شیردەرکه شیرى کهم
 بوو به ناخوښى شیرى ئى دؤشرا.

التَّنَضُّبُ: رومکى که دهشته کی ته مهن
 دریزه له په نددا هاتوو ده ئى: (کانه
 حَرْبَاء تنضبة) واته به لائو نه گه تى.

نَضِجَ نَضْجًا وَ نَضْبًا وَ نَضَاجًا: پیگه یی و
 کاتی خواردنى هات ۵ دهگوتری: (نَضِجَ
 اللحم وَ نَضِجَتِ الفاكهة وَ نَضِجَ الطعام)
 ۵ همروا دهگوتری: (نَضِجَ الرأى وَ نَضِجَ
 الأمر).

نَضِجَتِ الحامِل بولدها: ژنه سکرکه
 کاتی مندالبوونى هاتو زوری
 به سمردا تیپهرى مندالمه کی نه بوو.
 أَنْضَجَهُ: پیى گه یاند ۵ دهگوتری:
 (النضج الرأي والأمر) پاو بؤچونو
 کارمه کی پوخته و پاسته و پاسته
 کرد ۵ همروا دهگوتری: (فلان لا

نَضِجُ كراعاً) فلانکس لاوازو بی
 دهسه لاته هیچی پی جیبه جی
 ناکری.

نَضَجَهُ: وای ئى کرد پی بگاو به که لکی
 سود ئى و مرگرتن بی.

إِسْتَنْضَجَ الطعام: خواردنه کی
 پیگه یاند.

الْمِنْضَاجُ: شیشى گوشت برزاندن.

النَضِيجُ: (تمر نضيج) خورمای
 پیگه یشتوو گه پیو ۵ دهگوتری:
 (فلان نضيج الرأي) فلانکس پاو
 بؤچونى پئک و پئک و مه که مى
 هه یه.

نَضَحَ نَضْحًا: ناوی ئى چوو، ده لاندی،
 تهرایی دا.

نَضَحَ الإِنَاءُ بِمَا فِيهِ: گوزده که جی تیدا بوو
 نهوى ئى هاتهدمر.

نَضَحَ الْمِلْدُ بالعرق: ناروق له پیستى
 هاتهدمر، پیستى ناروقى دهردا.

نَضَحَ العَيْنُ: چاو فرمیسکی پزاندن.

نَضَحَ الشَّجَرُ: دره خته که پوخی کرد
 بؤنه و دی بهشکوی.

نَضَحَ الشَّرْبُ وَنَحْرُهُ: به ناو یان به بؤنى
 خوش قوماشه کی پشاند ۵ دهگوتری:

(نَضَحَ بالفبار) خولبارانى کرد ۵
 دهگوتری: (نَضَحَتْنَا السماء) ناسمان

بارانى بؤ باراندین.

فَضَحَ القوم بالنبل: خه لکه که ی تیر باران
کردو پهرته وازی کردن ه (فلان بنضح
عَنْ نفسه) فلانکس بمرگری له خوی
دمکا ه نفسی خوی دامرکاند، رامی
کرد.

فَضَحَ الزرع: کشتو کاله که ی ناودا.

نَضَحَت الدابة الماء: ولاغچه که ناومکه ی
هه لینگا بۆنه وه ی ناودیری پی
بکری.

أَنْضَحَ الزرع: به مانا (نَضَحَ) دئی.

أَنْضَحَ عِرْض فلان: ناموسی فلانکس ی
شکاندو له ککه داری کرد.

نَضَحَهُ مَنَاضِحَةً وَنَضَاحاً: همره که لهو
دوانه حه پای په کتریان برد، نابروی
په کتریان تکاند ه دمگوتری: (نَضَحَ
عنه) داکۆکی لی کرد.

إِنْضَحَتِ العَيْنُ: به مانا (نَضَحَ) دئی.

إِنْضَحَ الماءُ: ناومکه پرژا به سمر
شته که داو ته پی کرد.

إِنْضَحَ عَلَيْهِ الماءُ: بروانه ماده ی
(ضَخَّ).

الْمِنْضَحَةُ: نامیری ناو پرژاندن ه یان
به خاخی بۆن پرژاندن.

تَنَضَّحَتِ العَيْنُ: چاومکه فرمیسی

پرژاند ه په پیۆقی لی که وته خوار

په پیۆقی لی دهرهات ه پیۆمی نه ماو

لیی پاک بۆوه.

النَّاضِحُ: ولاخی ناو گواستنه وه
ناوکیشان ه باران.

النَّضْحُ: ناوی پرژاندراو ه کشتو کال ه
عمترو بۆنی شل که و مگوو ناو وابی.

النَّضْحُ: نهو پرژو دلۆپانه ی
ده پرژاندن ه هه وزی ناو ه (ک:

نضوح وأنضاح).

النَّضْحَةُ: بارانی که مو په په پچه ه (ک:
نضحات).

النَّضْجَةُ: دمگوتری: (قِرْسَ نَضَاحَة)
که وانیکه زور به هیزه تیر دوور
دهاوی.

النَّضُوحُ: دمگوتری: (مَزَادَة نَضُوح)
کونده په که ناو دزه دمکا ه (قِرْس

نضوح) که وانیکه تیر به ته ورم
دهاوی ه هه روا وشه ی (نضوح)

ناوه بۆ جوړه عه تریک بۆنه که ی
زوو بلاو دمیته وه.

النَّضِيجُ: ههوز ه عمره ق ه (ک: نَضِج).

فَضَّحَ الماءُ نَضْجاً وَنَضْجاً: ناومکه به ته ورم
له سمر چاومکه ی هه لقولاو فواری کرد.

فَضَّحَ الشَّيْءُ نَضْجاً: شته که ی تهر کردو
به ناو پرشاندی یان عه تری پی کرد ه

دهمگوتری: (نَضَّحَ القوم بالنبل)
خه لکه که ی تیر باران کرد.

أَنْضَحَ الزَّرْعُ: دانه ویله که دهنکه که ی
په یکه یی و ههر ته ره، وشک نه بوو.

نَاضِغُهُ مَنَاضِغَةٌ وَنِضَاحًا: همریه که یان
نهوی تری ناو پشین کرد.
إِنْتَضَحَ الْمَاءُ وَنَحْوَهُ: ناومکه پرزا.
إِنْضَحَ عَلَيْهِ الْمَاءُ: پروانه مادهی
(ضَخَّ).

الْمِنْضَخَةُ: نامیری ناو پرژاندن و گولآو
وشتی وا پرژاندن.
النُّضُجُ: شویندهواری بون و شتی وا که
به قوماشهوه بمینن ۵ دهگوتری:
(أرسل السماء نضجاً): ناسمان بارانی
باراند.

النُّضْجَةُ: یهک جار باران بارین، یان
یهک جار پرژاندنی عهترو گولآو ۵
(نضجة من مطر) تۆزیک باران ۵
بارانی که م.

النُّضَاغُ: بؤ زیدمرویی لهمانای (نضج)
دئ.

غِيثٌ نُّضَاغٌ: بارانیکی بهتهوژم و
لیرمه و پیزنه و زور.

النُّضَاغَةُ: میننه (النضج) دهگوتری:
(عين نضاجة) سمرچاومیهکی فیچقه
که ره ناو بهتهوژم و فیچقه هه لدمدا.

نَضَدَ الشَّيْءُ نَضْدًا: شتهکهی پیزکرد
بهریزو پیک و پیک خستنیه پهنایهک
۵ دهگوتری: (نَضْدَةٌ بِالْبَل) تیرمبارانی
کرد بهتیر دایدرو ۵ (فهو ناضد والشيء
منضود).

نَضْدُهُ: بهمانا (نَضْدَةٌ) دئ.
تَنَضَّدَتِ الْأَشْيَاءُ: شتهکان بهتهختی و
پیک و پیک کهوتنه پهنایهک و پیز
بهند بوون ۵ دهگوتری: (تَنَضَّدَتِ
أشياءه) ددانی جوان پیزبوون.

الْمِنْضَدَّةُ: نمو تهخته دارو سهکویهی
پاخمرو شتو مهکی ناومالی
دهخړیته سمر ۵ میزو تهپلهک:
که سق حاج یان زیاتری هه بن و شتی
بخړیته سمر ۵ (ك: مناضد).

الْمِنْضَدُّ: شتی پیک و پیک کراو.

النُّضْدُ: پیک خستن و پیک کردن ۵ شتی
پیکخراو پیزکراو هه لچنراو ۵
دهگوتری: (جسم نضد) جهستهی
پیک و پیک ۵ (وفي السماء نضد من
السحاب) لهناسمان هه ور چین چین
کهوتوته سمریهک ۵ هه روا ناوه بؤ
تهخته و سهکویهک که شتو مهکی
مالی له سمر پیز دهمکری،
هه لدهچنری ۵ هه روا دهگوتری:
(فلان نضد) نهوانه پشت و پهناى
فلانکه سن ۵ (ك: أنضاد).

النُّضِيدُ: بهمانا پیزکراو دئ ۵
دهشگوتری: (شجر نضيد) درهختیکه
لهخوارموه بؤسهرموه بهگه لآو میوه
پیز بووه داپوشراره.
النُّضِيدَةُ: میننه (النضيد) ۵ هه روا

ناوه بۆ سمرین و پشتی ۵ ههرشتیک
کالای تیهاخندرابی.

نَضْرَ نَضْرًا وَنَضْرَةً: شتهکه تهرو تازمو
رهونهق دار بوو ۵ دهگوتری: (نَضْرَ
النبات، ونضر الشجر، ونضر وجهه).

نَضْرَ الشَّيْءِ: شتهکهی جوان و رهونهق دار
کرد.

نَضْرَ نَضْرًا: بهمانا (نَضِرَ) دئ ۵ (وهي نَضِيرَةٌ
ونضراء).

نَضْرَ نَضْرًا: بهمانا (نَضِرَ) دئ ۵ (فهو
نَضِر).

انَضَرَ الشَّيْءُ: بهمانا (نَضِرَ) دئ ۵
دهگوتری: (النَضْرَ العود، والنَضْرَ
وَجْهَهُ).

انَضَرَ الشَّيْءُ: شتهکهی رهونهق دار
کرد، گهشهی پی کرد ۵ جوانی کرد،
پازاندییهوه.

اِسْتَنْضَرَ الشَّيْءُ: شتهکهی بهجوان و

پازاوه هاته بهرچاو بهجوان و
پازاوهی لهههلهم دا.

الانَضْرُ: نالتون.

الناضِر: دهمو چاوی گهشاومو تهرو
تازه ۵ دهگوتری: (وجه ناضر ولون
ناضِر) دهمو چاوی گهشو جوان
پمنگی گهشو جوان ۵ ههروا وشه
(الناضِر) ناوه بۆ قهوز.

النُّضار: پالفته لهههر شتیك بی ۵

دهگوتری: (ذهب نضار) زَیْری
خالیص ۵ ههروا ناوه بۆ خودی
(زَیْری) ۵ دهگوتری: (سوار من نضار)
بازنی زَیْری.

النُّضْرُ: نالتون ۵ دهگوتری: (ها سوار
من نَضِر) ۵ (ك: نضار وأنضر).

النُّضْرُ: زن، هاوسهر، خَیْزان ۵
دهگوتری: (هذه نِضْرُ فلان) نهو
ناهرمه خَیْزانی فلانه.

النُّضْرَةُ: پارچه زَیْری ۵ نیعمهت، ورشهو
گهشهو جوانی ۵ قورنان دهفهرموی:
﴿تَعْرِفُ فِي وُجُوهِهِمْ نَضْرَةَ النَّعِيمِ﴾.

النَّضِير: (نبات نضير) پومکیکی تهرو
تازمو جوان ۵ دهگوتری: (غُضْنُ
نَضِير) لقهدرمختیکی تهرو تازمو
جوانه (جارية نضيرة) کچولهیهکی
ناسک و جوانه ۵ (هو نضير) نهو
پیاوه قوزو جوانه ۵ ههروا ناوه بۆ
نالتون.

نَضُّ الماءِ نَضًّا ونَضِيضًا: ناوهکه چۆر چۆر
رهوان بوو.

نَضٌّ له بشيئ: شتیکی کهمی پندا.

نَضٌّ إِلَيَّ من معروفه شیی: شتیکی
لههتاو بهخششی خوی پیدام.

نَضُّ الشَّيْءِ: شتهکه پهیدا بوو دمستکهوت
۵ دهگوتری: (خُلْتُ ما نَضُّ لك من دينك)

نهوهی لهقهزدهکت بۆت دیاری کراوه
ومری گره.

نَضَضُ الطَّائِرُ: بالندمكه بالى لىك دان
بۆلۈمى بېرى.

نَضَضُ الشَّيْءِ: شتەكەى جولاندو لەقاندى.

أَنْضُ الرُّضِيعُ: كەم كەم شىرى دا بە
شىرەخۆرمەكە.

تَنْضَضُ فُلَانًا: فلانكەسى ھەلئنا بۆ فلان
شت.

تَنْضَضُ الْحَاجَةِ: نىشەكەى جىبەجى
كرد.

إِسْتَنْضُ الشَّيْءِ: بەدو شتەكەدا چوو ە
شۈيىنى كەوتو و لىى كۆلەو ە
دەگوتى: (ھو يَسْتَضُ معروف فلان)
لەپپاومتى و بەخشايشى فلان شتى
دەست دەكەوى ە وردە وردە شتى لى
پەيدا دەكا.

يَسْتَنْضُ حَقَهُ مِنْهُ: وردە وردە مافى
خوى لى وەردەگى.

النُّضاضَةُ: شتى كەم و بچوك ە
دەگوتى: (ما عندي من الماء إلا
نُضاضَةٌ) كەمىك ئاوم لايە جۆرۈكەم
ئاو لايە ە (واستوفيت حقى منه
وبقيت عليه نُضاضَةٌ) مافى خۆم لى
ستاند كەمىكى لاماو ە باقى
ماندەمەكى لاماو ە ھەروا
دەگوتى: (ھو نُضاضَةٌ ولده) ئەو دوا
مندالىمەتى (ك: نُضاض و نضاض).

النَّضُوضُ: دەگوتى: (بسر نضوض)

بىرىكە ئاومكەى بەشۈمى ئاومدز لى
دېتەدەر.

النُّضِيزُ: شتى كەم و بچوك ە
دەگوتى: (ماء نضيز) ئاوى كەم و
جۆر جۆر (ھو نضيز اللحم) ئەو
كزو دالگوشتە.

النُّضِيزَةُ: دەگوتى: (مطر نضيضة)
بارانى كەم و پچر پچر (سحابة
نضيضة) تەنكە ھەور ھەورى كەم
تۈپسەكە ھەور ە دەشگوتى: (تركت
الدواب ذات نضيضة) ولاخەكانم
بەتيناوایەتى جى ھىشت.

نَضَفَتِ الدَّابَّةُ نَضْفًا: ولاخەكە دامركا،
ژىربار بوو.

نَضَفَ فُلَانًا نَضْفًا: خزمەتى فلانكەسى
كرد.

نَضَفَ الشَّيْءُ: ھەموو شتەكەى برد، كېرى،
خواردى ە دەگوتى: (نَضَفَ مَالِي الْإِنَاءَ،
و نَضَفَ الرُّضِيعُ مَالِي الضَّرْعَ).

نَضَفَ الشَّيْءُ نَضْفًا: پيس بوو ە (فھر
نضيف ونضيف).

أَنْضَفَ فُلَانٌ: بەردەوام بوو لەسەر
خواردنى پومكى (النضيف)
كەرەمكىكى بۇنخۆشە.

أَنْضَفَتِ النَّاقَةُ: حوشترەكە ژىربار بوو.

أَنْضَفَ الدَّابَّةُ: خاومنى ولاخەكە ھەولى
دا ولاخەكە ژىربار بكاو واى لى بكا
بەپوستى ئەو بېروا.

إِنْتَضَفَ الشَّيْءُ: هه موو شته که ی تهواو

کرد، خواردی بردی، دایپووشی ۵

دهگوتری: (إِنْتَضَفَ مَا فِي الْإِنَاءِ

وإِنْتَضَفَ مَا فِي الضَّرْعِ).

النُّضْفُ: رومکیکی بونخوشو عهتر

نامیزه له پیچی (الشفویات).

النُّضْفُ: رومکیکی بونخوشه له بواری

داو و دهرمان دا بهگاردی.

نَضْلُهُ نَضْلًا: پینشی کهوت له بواری تیر

هاپیژی و تفسهنگ هاویژی دا ۵

دهگوتری: (نَضْلُهُ نَضْلًا).

نَضَلَ نَضْلًا: کزو لاواز بوو، ماندو بوو.

أَنْضَلَ الدَّابَّةَ: ولاخه که ی ماندوو کزو

لاواز کرد.

نَاضَلَ عَنْهُ مَنَاضِلَةً وَنَضَالًا وَتَنَاضَلَ:

پاریزگاری ئی کرد ۵ داکوکی ئی کرد

پاساوی بۆ هیئانهوه.

نَاضَلَ فَلَانًا: له بواری تیر هاویژی دا

پیشپرکیی له گهه کرد.

إِنْتَضَلَ الْقَوْمُ: خه لکه که له تیر هاویژی دا

پیشپرکییان کرد ۵ دهگوتری:

(قصدوا يتنضلون) دانیشتن دهستیان

کرد به خو هه ئنانهوه و

خوهه لکیشان.

إِنْتَضَلَ الشَّيْءُ: شته که ی دهرهینا.

إِنْتَضَلَ السَّيْفُ: شمشیری له کالان

دهرکیشا.

إِنْتَضَلْتُ مِنَ الْقَوْمِ رَجُلًا: پیاوێکم

له نه ته وه که هه لپازرد.

تَنَاضَلَ الْقَوْمُ: خه لکه که پیشپرکییان

کرد له تیر هاویژی دا.

تَنَضَّلَ الشَّيْءُ: شته که ی دهرهینا ۵

ههولی دهرهینانی دا.

تَنَضَّلَ سَهْمًا مِنْ كَنَانَتِهِ: تیریکی

له تیردانه که ی دهرهینا.

النُّضِيلُ: هاوشان له تفسهنگ هاویژی و

تیر هاویژی دا ۵ دهگوتری: (فلان

نضيلي) فلان که ی هاوشانه له تیر

ئه ندازی داو پیشپرکیی له گهه دمکا.

تَنْضَضَ فُلَانٌ: فلان که ی مالاو سامانی

زور بوو.

تَنْضَضَ الشَّيْءُ: شته که ی له قاندو دهری

هینا.

تَنْضَضَ لِسَانُهُ: زمانی دهرکیشا ۵

دهشگوتری: (مَا زَالَ يُلْحُ بِه حَتَّى

تَنْضَضَ مِنْ شَيْئًا) بهردموام به خه ی

گرتو وازی ئی نه هینا تا شتیکی ئی

هه لکراند.

النُّضْنَاضُ مِنَ الْحَيَاتِ: نهو مارهیه

له شویتیک ئوهره ناگریو ههر دیو

دهچیو و شهراپی و زینه خرویه ۵

پان ناوه بۆ نهو ماره ی زمان

دهردینی و دهیجولینی.

النُّضْنَاضَةُ: میننه ی (التضاض).

نَضَا اللَّوْنُ نَضْرًا: رَمَنگه که کالِ بَوُوِه،

جَوُوِه.

نَضَا المَاءُ: نَاوَمکه رَوُجُوو.

نَضَا الجُرْحُ: بَرِنه که هَاوَسَاوِبِیه کهی

نِیشتَهوِه.

نَضَا الشَّيْءُ: شته کهی دمرهیناو هَرِی دا.

نَضَا الثَّرْبُ عَنْهُ: هَوماشه کهی له بهر داری

کراسه کهی لَ داکه ند.

نَضَا مِنْهُ الشَّيْءُ: لَی دمرهینا ه دِگوتری:

(نضاه من ثوبه: ونضا سيفه من جفنه).

نَضَا المَكَانَ: له شوینَه که تیپه ری

شوینَه کهی خسته دوا خوینَهوِه.

نَضَا الجَرَادُ الحَيْلَ: نه سپه رِمسه نه که

له غاردن دا پِیش ماینه که کهوت.

نَضَى الشَّيْءُ مِنَ الشَّيْءِ نَضِيًّا: شته کهی

له شته که دمرهینا ه هَرِی دا.

نَضَى الثَّرْبُ: کراسه کهی کَوْن و پَزِیو کرد.

أَنْضَى فلان: فَلَانکَس و لَآخه کانی کزو

لاواز بوون.

أَنْضَى الدَّابَّةَ: و لَآخه کهی لاواز کرد،

ماندوی کرد.

أَنْضَى الثَّرْبَ: کراسه کهی پَزاند.

أَنْضَى فلاناً: نَازه لَیکی لاوازی دا به

فَلَانکَس.

نَضَى الشَّيْءُ عَنِ الشَّيْءِ: شته کهی

له شته که دمرهیناو هَرِی دا.

أَنْتَضَى السَّيْفُ: شمشیری له کالان

دِمرکیشا.

أَنْتَضَى الثَّوبَ: هَوماشه کهی پَزاند.

تَنْضَى الدَّابَّةَ: و لَآخه کهی ماندو و کزو

لاواز کرد.

النُّضَاةُ: (نضَاوة الشَّيْءِ) نَهومی

له شته که دمیپتَهوِه له کاتی

دِمرهینان دا به تهوژم.

النُّضْرُ: کزو لاواز نَازه لی دالگوشت و کز

ه دِگوتری: (فلان نَضْر سَفَر)

فَلَانکَس کزو لاوازی سهفه رکرده

ه (ثوب نَضْر) هَوماشی پَزِیو ه (سَهَم

نَضْر) تیری خراب و بی که لک

نهو منده هَاوِیزراوه خراب بووه

له که لک کهوتووه ه ناسنی لغاو به بی

سیرمه کهی.

النُّضِيُّ مِنَ الحَيَوَانِ: نَازه لی لاوازو بی

گوشت.

نَضِيَّ السَّهْمِ: نیوان پهرو خه دمنگی.

نَطَبَ فلاناً نَطْبًا: پهله پیتکه ی له گوینچکه ی

فَلَانکَس دا.

نَطَبَ الدِّيكِ الشَّيْءُ: که له شیرمه که

به دمندوک له شته کهی دا، شته کهی

دمندوک هاژن کرد.

الْمُنْطَبُ: مِصفی (شت پالِیو).

الْمُنْطَبَةُ: به مانا (الْمُنْطَبُ) دئ ه

(النواطِب) کونی شت پالِیو، کونی

مه صفی.

نَطَحَهُ الثَّرُورُ وَغَمَرَهُ نَطْحًا: رَمَشَهُ وَلاَخَمَكِهِ
قَوْجِي تَيْهَهُ لَدَا.

نَطَحَ فَلَانًا عَنْ كَذَا: فَلَانَكِهِسِي لَهُوَ كَارِهِ
لَادَا ۵ هَمَرُوا دَمْغُوتَرِي: (هَذَا أَمْرٌ لَا
يَنْتَطِحُ فِيهِ عِزَانٌ) ثَمَمَهُ شَتِيكِهِ دُوو بَزَن
شَمَرِ مَقْوَجِي لَهُ سَهَرُ نَاكَهَن (وَاتَه: كَهَس
نِيَه بِرَوَايَ بَهْنَهوَه نَهَبِي وَ پَرْمَتِي
بِكَا تَهوَه).

نَاطِحُهُ مَنَاطِحَةُ وَنَاطِحًا: هَمَرِيكِهِ لَهُوَ
دَوَانَه قَوْجِي لَهُوِي تَرْدَا، شَمَرِ
قَوْجِيَان كَرْد ۵ لَهُ شَمَرِ مَقْوَجِ دَا
بِهَسَمَرِي دَا زَالٌ بُوو.

نَاطَحَ فَلَانٌ فَلَانًا: فَلَانَكِهِس
بِهَرِيهَرَمَكَانِي فَلَانَكِهِسِي كَرْد.
تَنَاطَحَ الْكَبْشَان: دُوو بَهْرَانَكِهِ شَمَرِ
قَوْجِيَان كَرْد.

تَنَاطَحَتِ الْأَمْوَاجُ وَالسِّيُولُ: شَهَبُولَهَكَان
يَان لَافَاوَمَكَان تِيَكِيَانَهوَه هَاوِي شَت.
النَّاطِحَةُ (نَاطِحَةُ السَّحَابِ): بِالْهَخَانَهِي
بِهَرَز ۵ (ك: نَوَاطِح).

النَّطِيحُ: قَوْجِ تَيْهَهُ لَدَاو ۵ كَهَسِيَك
بِهَمَقْوَج لِيْدَان مَرْدَبِي ۵ (ك: نَطْحِي
وَنَاطِح).

النَّطِيحَةُ: (الشَّاةُ النَّطِيحَةُ) مَهَرِيَك
بِهَشَمَرِ مَقْوَج مَنْدَار بُوِيْتَهوَه.
نَطَرُ الْكَرْمِ وَغَمَرَهُ: مِيوَمَكِي پَارَاسْت
بِهَخِيوِي كَرْد.

النَّاطِرُ: رَهَزَمَوَان، رَهَز بِهَخِيوَكِهَر.
النَّاطِرُ: بَهْمَانَا (النَّاطِرُ) دِي.

النَّطَارُ: دَاوَهَل ۵ پَوْشَاكِيكِهِ (پَاثَوِيَهَكِهِ)
لَهِنَاو كَشْت وَ كَال دَا بَهْدَارِيَك دَا
هَه لَدَمَوَاسَرِي بُوْنَهوَهِي دِرِنْدَمُو
نَازَهَلِي كِيوِي سَلِي لِي بَكَهْنَهوَهو
وَابَزَانِن تَهوَه مَرُوْفَه.

نَطَسَ نَطْسًا: بَه سَهَر نَجْدَانَهوَه لَه كَارَمَكَان
رَامَاو لِيِيَان وَرْدِيوَوَه ۵ (فَهَر نَطَسُ
وَنَطِس).

تَنَطَّسَ فِي الشَّيْئِ: لَه شَتَهَكِهِ وَرْد بُوَوَه
تِيِي رَامَا ۵ دَمْغُوتَرِي: (فَلَان يَتَنَطَّسُ
فِي مَلِيْسَه وَمَاكَلَه) فَلَانَكِهِس زَوْر لَه
پَوْشَاك وَ خَوَارْدَه مَهْنِي خَوِي وَرْد
دَمْبِيْتَهوَه زَوْرِيَان بِيَر لِي دَمَكَا تَهوَه تَا
هَه لِيَان دَمْبِيْزِي ۵ (فَهَر يَتَنَطَّسُ فِي
كَلَامَه) زَوْر لَه قَسَه كَرْدَنِي خَوِي وَرْد
دَمْبِيْتَهوَه، بِيَر دَمَكَا تَهوَه تَهْمَجَار
قَسَهَكِهِ دَمَكَا.

تَنَطَّسَ فَلَانٌ مِنْ كَذَا: فَلَانَكِهِس قِيْزِي
لَهُوَ شَتَه كَرْدَمُوَه ۵ دَمْغُوتَرِي:
(تَنَطَّسَ مِنْ مُوَآكَلَةِ فَلَان) بِيْزِي كَرْد
لَه خَوَارْدَن لَه گَهَل فَلَان دَا، بِيْزِي
نَه هَات لَه گَهَل فَلَان نَان بَخَوَا.

تَنَطَّسَ عَنْ الْأَخْبَارِ: لَه هَه وَآلَه كَانِي
كُوْلِيَهوَه.
النَّاطِسُ: جَاسُوس.

النَّطَاسِيّ: زاناو شارمزا لهزانست و
 نه دمب دا، پزیشکی کاراما.
 النَّطَسُ: بهمانا (النَّطَاسِيّ) دئ ۵
 بیزکه رموه لهشت.
 النَّطَسُ: پزیشکانی کاراماو دهست
 ر' نگین ۵ کهسانیک که بیز لهشت
 دهگه نهوه.
 النَّطِيسُ: وردبین لهکارو باردا، شارمزاو
 پسپوړ لهبوار پزیشکی دا ۵ (وهي
 نطیسه).
 النَّطِيسَةُ: کهسیک زور بیر لهشت
 بکاتهوه.
 نَطَّ نَطًّا وَنَطِيطًا: بازی دا.
 نَعَطَ فِي الْأَرْضِ: بهناو زهوی دا رږی.
 نَعَطَ فِي مَنْطِقَةٍ: لهقهسه کردن دا زمانی بیس
 بسوو، قسهی نهشیایوی کرد،
 چهلته چلته کرد ۵ (فهو نَطَّاط).
 نَعَطَ الشَّيْءُ نَطًّا: شته کهی دریز کردموه
 توندو گشتی کرد.
 الْأَنْطُ: (سَفَرٌ أَنْطٌ) سغه مری دورو دریز
 ۵ (وهي نطاء).
 عَقَبَةُ نطاء: تهنګانه و ږنگای ناخوش
 که ماو میان زوربین.
 النَّطَّاطُ: زوربین و چهغه چهناو و قسه
 ترن ۵ جوړیکه له کوله بیتان که
 کشت وکال دمخوا.
 النَّطِيطُ: دهگوتری: (مکان نطیط)

شوینی دوور.
 نَطَعَ اللَّقْمَةُ نَطْعًا: هه نندیک له پارووه که
 خواردو باقی مهنده کهی خسته وه سمر
 سفرکه ۵ (فهو ناطع).
 نَطِعَ لَوْنُهُ نَطْعًا: رهنګی گوړا.
 تَنَطَّعَ فُلَانٌ: فلانکس شتیکی له
 پارووه که خواردو نهوی تری
 خسته وه سمر سینیه کهی.
 تَنَطَّعَ فِي الشَّيْءِ: زور بیر له شته که
 کرده وه و لئی ورد بږوه ۵ دهگوتری:
 (تَنَطَّعَ فِي كَلَامِهِ) لهقهسه کردن دا زور
 دریزه ی پنداو ورده کاری تیدا کردو
 لئی کوئییه وه.
 تَنَطَّعَ فِي شَهْرَاتِهِ: رږچوو له شه هوت و
 نارمزوبازی دا.
 تَنَطَّعَ فِي عَمَلِهِ: له نیشو کارم کهی دا
 زهرهک و شارمزا بوو.
 النُّطَاعَةُ: پارو نیومی بخوری و نیوم کهی
 تری بخریته وه سمر سفرکه.
 النُّطِيعُ وَالنُّطْعُ: چهرمیکه له رږو زګاری
 رابردودا تاوانباری له سمر کوژراوه
 به شم شیر پان بهشتی تر نیعدام
 کراوه بږیه گوتراوه: (عَلَيَّ بِالسُّنْفِ
 وَالتُّطْعِ) شم شیرو چهرمه که
 له عوده ی من بی من دابینی ده کهم
 بږ کوشتنی تاوانبار ۵ هه لاشی
 نه شک هوت ۵ مه لاشو ۵ دهگوتری:

(هذا من الحروف النطعية) نهم بیتہ
لہوانہیہ کہلہمہ لاشوہ دمردہ چن
کہ بریتین لہ (گ د ت) ۵ (ک):
نطرع).

النُّطْعُ: نھوانہی لہ قسہ کردن دا زور
دریز دادرن و زمانیان بادمدهن.
نَطَفَ نَطْفًا وَنَطْرًا وَنَطَافًا وَنَطْفَانًا: دلۆپہی
کرد ۵ دہگوتری: (نَطَفَتِ الْقَرْبَةُ)
کوندیمکہ لئی چوو، دلۆپہی کرد ۵
ناوی ئی تکا ۵ (نَطَفَ السَّحَابُ)
هه وره که دلۆپ دلۆپ بارانی ئی هاته
خوار ۵ (جاء سيفه ينطف دماً) هات
شم شیرہ کهی خوینی ئی دمتکا ۵
دہگوتری: (فلان ينطف بسوء)
فلانکەس خرابہی ئی دمتکی.

نَطَفَ الْمَاءَ: ناوہ کهی پڑاند.

نَطَفَ الْجُرْحَ وَالْجِرَاحَ نَطْفًا: برینہ کهی
قە لاشتەوہ کوانہ کهی دمرکرد ۵
دہگوتری: (نَطَفَهُ بَعِيبَ) عەیبو
خەوشی پال دا، عەیبدارۍ کرد.

نَطَفَ الشَّيْءُ نَطْفًا: شتە که خراب بوو پزی
تیکچوو کہ لکی نہما.

نَطَفَ الْخَيْرَانُ: نازە ئە کہ لویہ کی لہ گەدەدا
پەیدا بوو خوین دمدەلین.

نَطَفَ الرَّجُلُ: پیاوہ که برینی سمری خوون
بوو گەشتە مۆخی ۵ لہ پئی گومانہوہ
تۆمەتبار کرا.

انْطَفَأَ: پەخنە ی ئی گرت ۵ لہ پئی
گومانہوہ تۆمەتبارۍ کرد.
نَطَفَ فَلَانًا: پەخنە ی لہ فلان گرت.
نَطَفَ الْمَرْأَةَ: گوارہ ی کردہ گوئی
نافرمتە کہ.

تَنْطَفَ: قورای بوو، خویناوی بوو.
تَنْطَفَتِ الْمَرْأَةُ: نافرمتە کہ گوارہ ی لہ گوئی
کرد.

تَنْطَفَ مِنْ كَذَا: بیژی لہوہ هە لسا.
النَّاطِفُ: شتی شل و مکوو ناو و
شلە مەنی لہو جۆرہ ۵ جۆرہ
حە لۆپہ کہ لہ بادام و گوێزو فستق
دروست دەرئ پیژی دہگوتری:
(القيط).

النُّطَافَةُ: ناوی کەم ۵ جۆرہ ناو.
النُّطَفُ: عەیبو خەوش ۵ دہگوتری:
(ما به نطف) ۵ (وقع في النطف) گەوتە
ناو شەرو ناخۆشیەوہ.

النُّطْفَةُ: ناوی صاف و پون ۵ (ك: نطاف)
دہگوتری: (سقاني نطفة عذبة،
ونطافاً عذاباً) ۵ دلۆپە ناو قەترە
عارەق ۵ دہگوتری: (جاء وعلى جبينه
نطاف) هات بە ناوچاوانیەوہ دلۆپە
نارەق هەبوون ۵ دلۆپە مەنی (ك):
نُطَفَ).

النُّطْفَةُ: مرواری بچوک و وردو پون ۵
گوارہ ۵ (ك: نُطَفَ).

تَنْطُقُ: ناو قه دی خو ی به پشْتین به ست.
 تَنْطُقَتِ الْأَرْضُ بِالْجِبَالِ: زموی پشْتینی
 به کیو مگان بو خو ی دروست کرد،
 خو ی به کیو مگان قایم و پته و کرد.
 تَنْطُقُ: ناو قه دی به پشْتین به ست ۵
 خهریکی فیربوونی زانستی مهنْتیق
 بوو.
 اسْتَنْطَقَهُ: داوای ئی کرد قسه بکا ۵
 قسه ی له گه ئی کرد.
 اسْتَنْطُقُ: که سیکه له بواری پو لیس و
 دادومری دا لیکو لینه وه له گه ئی
 تۆمه تبار ده کا.
 الْمَنْطِقُ: ناخاوتن و قسه، قورئان
 ده فهرموی: ﴿عَلَّمْنَا مَنَظِقَ الطَّيْرِ﴾ ۵
 همروا وشه ی (المنطق) ناوه بو
 زانستیک یاساو ری سابه کی تای به تی
 خو ی هیه که په پر مویان بکه ی
 زمین له هه لاه ده پاریزری ۵
 ده گوتری: (فلان منطقي) فلان که س
 مهنْتیق زانه زانستی دهر باره ی
 مهنْتیق باشه ۵ بیرو زمینی به هه لاه
 نا چی.
 الْمَنْطِقُ: پشْتین، همرشْتیک ناو قه دی
 مرو فی پی پته و بکری ۵ (ک:
 مناطق).
 الْمَنْطِقَةُ: به مانا (المنطق) دی ۵ به شی کی
 دیاریکراو و سنوردار له زموی: که
 تای به تمه ندی به کی هه بی و مگوو

النَّطُوف: دلۆپه که ر؛ همرشْتیک دلۆپه ی
 ئی بتکی ۵ ده گوتری: (ليلة نطوف)
 شه ویکی باراناوی بوو تابه یانی
 باران باری.
 نَطَقَ نَطْقًا وَمَنْطِقًا: قسه ی کرد ۵ (نَطَقَ
 الطَّائِرُ) بالنده که دهنکی لیوه هات.
 نَطَقَ الرَّجُلُ: پیاو که بوو به قسه زان و
 قسه پر موان.
 أَنْطَقَهُ: به قسه ی هی نا، وای ئی کرد قسه
 بکا.
 نَاطَقُهُ: قسه ی له گه ئی کرد.
 نَطَقَهُ: به مانا (أَنْطَقَهُ) دی ۵ ناو قه دی
 به پشْتین به ست ۵ ده گوتری: (نَطَقَ
 الْمَاءُ الشَّجَرَ وَالْأَكْمَةَ) ناو گه ی شته
 ناو قه دی درمخته که، یان ئاو
 گه ی شته ناو مرپاستی گر ده که.
 اسْتَنْطَقُ: ناو قه دی خو ی به پشْتین یان
 به قایش به ست ۵ ده گوتری:
 (اسْتَنْطَقَتِ الْأَرْضُ بِالْجِبَالِ) زموی
 به کیو مگان دموران دمور دراوه ۵
 کیو مگانی کرده به پشْتینی خو ی ۵
 همروا ده گوتری: (هو ينطق بقومه
 وإخوانه) نهو پشت به هو زو خزمو
 که س وکاری دمی به ستی.
 اسْتَنْطَقَ فَرَسًا: له ته نیشْت نه سپه که وه
 رو یی و سواری نه بوو.
 نَاطَقُ الرِّجَالِ: دوو پیاو که کهوتنه
 گفت و گو له گه ئی په کتر.

(الْمِنْطَقَةُ الإِسْتِرَائِيَّةُ وَ الْمِنْطَقَةُ الْبَحْرُ الْأَبْيَضُ).

الْمِنْطَقَةُ: به مانا (الْمِنْطَقَةُ) دئ.

الْمِنْطَقَةُ: پشتین به ستو ۵ یان ناژه لی ناوه د به ئەک.

الْمِنْطَقُ: به لای زانایانی نوصولی فیهقه وه ئه مویه له فز راسته وخۆ بئ بهرچا وگرتنی هیچ شتیکی تر ده لاهت بکا له سمر مانا.

الْمِنْطِيقُ: زمان په مان ۵ نافرم تیک به نیسه نه چو په رۆ و شتی و سمتو که مئه لی خوی گه و ره بکا.

النَّاطِقُ: (کتاب ناطق) کتییی رون و ناشکرا (شی ناطق) شتی ناشکرا ۵ (حیوان ناطق) ئاده میزاد، خاوه ن بیرو هوش.

النَّاطِقَةُ: میننه ی (الناطق) ۵ هه روا ناوه بۆ که له که و خالیگه.

النَّطَاقُ: قایش پشتین ۵ (ذات النطاقین) ناوه بۆ خاتو (ئه سماء) ی کچی ئه بویه کر ۵ به ره ئیبن: که نافرم ت بۆ نیش و کار به بهر خوی هه ئه دها ۵ ده شگوترئ: (عَقْدَ فُلَانٍ حُبُّكَ الْنِطَاقُ) فلانکهس خوی بۆ کاره که ئاماده کرد ۵ (وهو واسع النطاق) ئه و مروفه ئاسۆی بیر کردنه وه ی بهر فراوانه.

نِطَاقُ الْجُوزَاءِ: سئ ئه ستیره ن له نیو کومه ئه ئه ستیره ی جه وزادا ۵ (ک: نُطَقُ).

النُّطَقُ: قسه کردن ۵ تیگه یشتن و هه ست کردن به چه مکه گشتیه کان. نَطَّلَ أَحْمَرَ نَطْلًا وَنَطْلًا: شه رابه که ی گوشتی ۵ ترئی گوشتی که له نا کام دا ده بیته شه راب.

نَطَّلَ الْمَاءَ: ناوه که ی ورده ورده پڑاند.

نَطَّلَ الْمَرِيضَ: ورده ورده ناو و شتی وای به سهر نه خوشه که دا کرد به مبه به ستی چاره سهری نه خوشیه که ی.

نَطَّلَ الْمَرِيضَ: به مانا (نَطَّلَهُ) دئ.

إِنْطَلَّ مِنَ الْإِنَاءِ: له گۆزه که وه چۆر چۆر ناوی پڑاند.

الْمِنْطَلَةُ: شوینی میوه گوشتین ۵ چه رهس ۵ (ک: مناطل).

النَّاطِلُ: پیا له یه کی بچکۆ له یه نمونه ی شه رابی تی دمکری بۆ بانگه شه و راکیشانی کرپار بۆ شه رابه که ۵ ئامیریکی پیوانه یه بۆ پیوانه کردنی هه ندئ شله مهنی و خۆراک ۵ باقی مهنده یه که له شتی پیوانه که راو که له بنکی ئامیری پیوانه که دا ده مینیته وه ۵ قومه ناو و قومه بیرم شتی و ۵ ده گوترئ: (ما ظفرت منه بباطل) قومه ناویکم لیی ده ست نه که و توه وه.

النُّطْلُ: تَلْبَسُو شَتِي رَهَق هَه لَاتَوِي
شله مهنی.

النُّطْلَةُ: قومه ناو، چۆره ناو ۵ شتی کهم
۵ دهگوتری: (أخذ من الإناء نطلة)
شتیکی کهمی له زمره که دهرهینا.

النُّطِيلُ: دۆلجه ۵ نامیریکی بچوکه
شله مهنی پی پیاوانه دهگوری ۵
دهسگوتری: (فلان نطيل) فلانکس
زهرمه که، لیها توه ۵ (رماه الله
بالنطيل) خودا به لاو کارمساتی
به سمر هینا.

نَطْنَطُ الشَّيْئُ: شته که دوور که وته وه.
نَطْنَطُتِ الْأَرْضُ: زمویه که دوور بوو ۵
(نَطْنَطُ فُلَان) فلانکس سه مفرمه که
دوور خسته وه ۵ (نَطْنَطُ الشَّيْئِ)
شته کهی دریزگر دموه.

تَنْطَنْطُ: دوور که وته وه.
النَّطْنَاطُ: دریزو تولانی ۵ دهسگوتری:
(رجل نطناط) پیاویکی زور بلی و
چه قه چمناو.

النُّطْنُطُ: به مانا (النطناط) دی.
نَطَا الْمَنْزَلُ نَطْوًا: مه نزه کهی دوور بوو.
نَطَا الْحَبْلُ: حبله کهی دریز کر دموه.
نَطَا الْغَزْلُ: رپسه کهی پست.

أَنْطَى: پئی به خشی (واته: دهق به مانا
(أعطى)) دی ۵ بویه قیرانه تیک همه به
(إنا أنطيناك الكوثر) خویندر اومه وه.

نَطَاءُ: کیشی له گه نایه وه ۵ یارمه تی

دا بۆ رپستنی رپسی بۆنه وهی زوو
رپانک و چۆغه کهی پی بگهن.

تَنَاطِي الْقَوْمُ: خه لکه که پینشپر کییان
کرد.

الْمَنْطُو: (سفر مَنْطُو) سه مفرم یکی دریز ۵
(ثوب مَنْطُو) قوماشیکی کۆن و
فرپدر اوه.

النَّطِي: به مانا (المنطو) دی.
نَقَرَ إِلَى الشَّيْئِ: بۆ شته کهی روانی ۵
چاوی تی بری.

نَقَرَ فِيهِ: تیی فکری، سه مفرنجی دایه ۵
دهگوتری: (نَقَرَ فِي الْكِتَابِ)
له گتیبه کهی روانی، تیی فکری ۵
دهسگوتری: (فلان ينظر ويعتاف)
فلانکس سه بری کتیب ده کاو رهمان لی
دهدا.

نَقَرَ لِفُلَانٍ: فلانکسی لاواند موه و یارمه تی
دا.

أَنْظَرَ لِي فُلَانًا: فلانکس به بۆ بانگ بکه.
نَقَرُوا بَيْنَ النَّاسِ: دادگایی نیوان
ناده میزاد مکانی کرد.

نَقَرُوا الشَّيْئَ: شته کهی بینی ۵ دهسگوتری:
(داري تنظر داره) خانومه که بهرامبر
خانومه که به تی ۵ هه روا وشه ی (نظر)
به مانا پاراستن و چاودیری کردن
هاتووه ۵ به مانا مؤلّه تدان و دواختن
هاتووه ۵ دهگوتری: (نظر الدين ونظر
البيع).

نَظَرَ المَبِيعَ: کالاکه‌ی به‌قهرز فروشت.

نَظَرَ فُلَانًا: شتی به‌فلانکس کړی به‌قهرز.

نَظَرَ الشَّيْئَ: چاومپروانی شته‌که‌ی کرد.

دم‌گوتړی: (نَظَرْتُ فُلَانًا إِلَى الظَّهْرِ)

چاومپروانی فلانکس‌م کرد تانیومړو.

أَنْظَرَ الشَّيْئَ: شته‌که‌ی دواخست و

ومغراندی و قورئان دم‌مروئ:

﴿قَالَ رَبِّ فَأَنْظِرْنِي إِلَى يَوْمِ يُبْعَثُونَ﴾

و دم‌گوتړی: (أَنْظَرْتُ الدِّينَ وَأَنْظَرْتَهُ

الدین).

أَنْظَرَ فُلَانًا: شتی به‌قهرز به‌فلانکس

فروشت و پښکای تیروانینی پېدا.

أَنْظَرَ فُلَانًا بِفُلَانٍ: فلانکس‌ی کرده

هاوشانی فلان.

نَظَرَ فُلَانًا: بووبه‌هاوشانی فلانکس و

گفت و گوی له‌گه‌ل فلانکس‌س کرد،

له‌دمه‌دمه‌ی و موناغه‌شده‌ی بوړی دا.

نَظَرَ الشَّيْئَ بِالشَّيْئِ: شته‌که‌ی کرده

هاوتای نمو و دم‌گوتړی: (داری تناظر

داره) خانومک‌م به‌رام‌بهر

خانومک‌یه‌تی و همروا دم‌گوتړی:

(جَعَلَهُمْ يَنْظُرُ الْأَلْفَ) کومه‌له‌که‌میان

نزیکی همزار که‌سه.

نَظَرَ الشَّيْئَ بِالشَّيْئِ: شته‌که‌ی به‌رام‌بهر

شته‌که‌ی تر کرد به‌نوی گرت.

إِنْظَرَهُ: چاومپروانی کرد، وابه‌هیوابوو،

مؤله‌تی دا.

تَناظر القوم: خه‌که‌که‌ سهری

به‌گتړیان کرد.

تَناظر في الأمر: دهمه‌دمه‌ی و کیشو

جه‌ده‌لیان کرد و دم‌گوتړی:

(دورهم تناظر) خانومک‌انیا

به‌رام‌بهر به‌گتړن.

تَناظره: چاوی تی بړی و چاومپروانی بوو

و هیندی بوو له‌گه‌لی دا و دواي

خست و نیشه‌که‌ی ومغراند.

إِسْتَنْظَرَهُ: چاودپړی کرد و داوای

مؤله‌تی لی کرد.

إِسْتَنْظَرَهُ عَلَى كَذَا: کردی به‌موراغیب و

چاودپړ به‌سمر نمو شته‌وه.

الْمُنَاطِرُ: کیشوکارو به‌لکه‌هینهمرووه و

رکابهر و هاوشان.

الْمِنْظَارُ: ناوینه و دوربین، میکرو‌سکوپ

و تیلیسکوپ.

الْمُنْظَرُ: تیروانین و دیمه‌ن و وینه

که‌سهری بکه‌ی سمرنجت رابکیشی

و شوینی چاودپړی و (ک: مناظر).

الْمُنْظَرَةُ: به‌مانا (الْمُنْظَرُ) دی و ژوریکه

له‌ناو خانودا پی‌شوازی میوانی تیدا

دم‌کړی و کومه‌لیک مروّف بپروانه

شتیک.

المنظور: دم‌گوتړی: (سید منظور)

پیاوړیکی گهورمو به‌خشنده‌یه

پیاوړتی لی چاومپروان دم‌کړی و (شی)

منظور) شتيك چاو بهملوق
بوهستينى و سهرنج راكيش بى
(طفل منظور) منالتيكه توشى
چاوئيشه بووه.

الناظر: تماشاكره (ك: نظارة) و چاو
و پمئينه چاو (ك: نواظر) و
كارگير و كاربهدهستى و لاتو
دمهريك، دمهوتري: (ناظر المدرسة)
و (ناظر الضيعة) و (ناظر المعارف) و
(ك: نُظَّار).

الناظرة: ميينه (النَّاطِر) و چاو (ك:
نواظر).

الناطور: بهمانا (الناطور) دئ و پيش
سپى و پياو ماقولى نهتهوه.
نظَّار: نيسم فيعله بهمانا فيعلى نهمره،
واته چاومپوان به.

النَّظَّارَةُ: سهرناسى و زيرهكى و
خويندنهوى دهم و چاوى بهرامبه
و پيشه چاودپري.

النَّظَرُ: چاو، نهندامى بينين و هيزى
تيفكرين و بيركردنهوه و شوينى تى
پامان و بير لى كردنهوه.

النَّظَرُ: هاوشان.
النَّظَرَةُ: تيرپوانينيك، چاو
بياخشانديك و چاومزار، بهچاو
هنگاوتن و پهممت و بهزمى.
النَّظَرَةُ: چاومپوانى، شت فروشتن

بهشيوى قهرز و دمهوتري:
(اشريته بنظره) بهقهرز ليم كرى
پاش ماوميهك پارمكهى تهسليم
دمكه و قورئان دمهوموى: ﴿وَإِنْ
كَانَ ذُو عُسْرَةٍ فَنَظِرَةٌ إِلَىٰ مَيْسَرَةٍ﴾.

النَّظَرِيُّ: دمهوتري: (أمر نظري) كاريكه
پيويستى بهئ وردبوونهوو فيكرو
خهيال ههيه، زور پيويستى
بهتهجرمبهى زانستى و نهزمونى
زانستى نيه.

النظرية: بيروبوچونيكه بهبورهان
دمجهسپيندري و لههيوارى
فهلسفههه كؤمهليك پاو بوچونن
ههههه پوداوى (زانستى يان
فهمنى) يان پى پون دمهركيتهوه.

نظرية المعرفة: ليكولينهوه لهو چورتم و
تهنگزانهى لهناكامى پهيوهههه
نيوان شهخص و مهوزوع، يان نيوان
ناسينهرو ناسراو پهيدا دهين.

النَّظَارُ: چاوتيز، زور سهيركهه.
النَّظَّارَةُ: خهك كهبرواننه شتيك و
عهينهك، چاويلكه.

النَّظُورُ: بهمانا (النَّظَّار) دئ و چاوتيز،
دمهوتري: (رجل نظور) پياويكه
چاوى لهشتهكه ناتروكيني و (نظورة
الجيش) پيشهتاي سوپا؟.

النَّظَرُ: گشت و گؤكار، هاوشان و هاو

ٲاكځمر موبځ و مكوو صابون و تابت و
 نه سپون.
 نَظَمَ الْأَشْيَاءَ نَظْمًا: شته گاني ٲڼك
 كردن و خستنيه په نايه ك.
 نَظَمَ اللَّؤْلُؤَ وَغَمْرًا: مرواري و شتي لهو
 جوړهي هونښه موه.
 نَظَمَ شِعْرًا: رسته و وشه سمر و دارو
 كيښداري ٲږز كردن، شيعري دانان و
 دمسگو تري: (نَظَمَ أَمْرَةً) كاروباري خوږي
 ٲڼك خستن.
 نَظَمَ الْأَشْيَاءَ: به مانا (نَظَمَ) دئ.
 اِنْتَظَمَ الشَّيْئُ: شته كه ٲڼك و ٲڼك بو و
 ٲڼك هاته بهر چاو و دمسگو تري:
 (نَظْمَةً فَإِنْتَظَمَ) شته كه ي ٲڼك كړو
 ٲڼك بو و دمسگو تري: (اِنْتَظَمَ أَمْرَةً)
 كاري دامه زراو نيشه كه ي ٲڼك
 كهوت، كيښه ي نه ما.
 اِنْتَظَمَ الْأَشْيَاءَ: شته گاني كو كړد مومو
 خستنيه په نايه كه موه.
 تَنَظَّمَتِ الْأَشْيَاءُ: شته گان چونه
 په نايه كه مومو ٲږز بوون.
 نَظَمَ الشَّيْئُ: به مانا (اِنْتَظَمَ) دئ.
 اِنْتَظَامٌ: به ني تمزييح هونښه موه،
 همر به بن و دمرويه ك ميرو و شتي
 وای ٲڼ بهوندر ٲته موه.
 اَلْأَنْظُمَةُ: به مانا (اَلْإِنْظَام) دئ.
 اَلنَّظَامُ: دمزو و بهن كه مرواري و شتي

وڼنه و دمسگو تري: (فَلَانٌ مُنْقَطِعُ
 النَظَرِ) فلانكس وڼنه ي نيه لهو
 بو ارمدا شارمزاو ليها تووه و
 دمسگو تري: (هو نظيرة قومه) نهو
 ٲياوه گهوره ٲياوي نه ته و مکه ٲه تي و
 همروا دمسگو تري: (جاءت نظيرة
 الجيش) ٲيشه تاي سو ٲا که هات و
 دمسگو تري: (عددت الأشياء نظائير)
 شته گانم دوو دوو ژماردن.
 اَلنَّظَائِرُ الْمُشْتَعَةُ: گهرديله ي تيشك ناو مر.
 نَظَّفَ نَظْفًا: له چلك ٲاكبووه و (فهو
 نظيف) و (ك: نظفاء).
 نَظَّفَ: ٲاكي كړد موه و دمسگو تري: (نَظَّفَ
 قَلْبَهُ) دل و دمرووني خوږي ٲاراست له
 ٲمو شتي ناشيړين و شوبه مو همرام.
 تَنَظَّفَ: ٲاكبووه و دمسگو تري: (نَظَّفَ
 فَتَنَظَّفَ) ٲاكي كړد موه ٲاكبووه و
 دمسگو تري: (فَلَانٌ يَتَنَظَّفُ) فلان
 خوږه ٲار ٲږي له همر شتيك عه ٲږو
 عاريږي.
 اِسْتَنْظَفَ الشَّيْئُ: شته كه ي به ٲاكي
 و مرگرت.
 اَلْمِنْظَفَةُ: ٲاكځمر موه.
 اَلنَّظِيفُ: دمسگو تري: (هو نظيف
 السراويل) نهو ٲياوه داوڼن ٲا که،
 ٲا كداوڼنه و (فهو نظيف الأخلاق)
 نهو ٲمو شت به مرزه و همر شتيك

وای پی بهؤندریتتهوه ۵ پیک و پیک
کاروبار ۵ دگوتری: (نظام الأمر)
کولهکمو پگری نیش و کار.

النظم: مرو و مرواری هؤنراوه،
ملهوانکه ۵ دهسگوتری: (أنا نظم
من جراد) چینه کولهیهکی زؤرمان
بؤ هات ۵ کهلامی سهرموادارو
کیشهدار (پیچهوانه‌ی پەخشان).

نظم القرآن: نهو چۆنیه‌تی و شکل و
شیومیهی قورئان له روی دهق و شیوهی
خویندنهمو ته‌رتیه‌وه ۵ همرو ناوه
بؤ کۆمه‌له نه‌ستیره‌ی سیوهیل
(سوره‌یا) و کۆ و ترازو.

النظم: هؤنراوه ۵ همرشتیک پیک و
پیک بی و به‌شەکانی پیکه‌وه
گونجاوبن ۵ دگوتری: (نظم من
لؤلؤ ملوانکه‌ی مرواری.
النظمة: تاله‌ی حەبل.

النظم: که‌سیک زؤر شت بهؤنیتتهوه ۵
شیعری زؤری نووسی بی.
نَعَبَ الغرابُ نَعْباً ونَعْباً ونَعْباً:
قه‌له‌ ره‌شه‌که‌ قهراندی، ده‌نگی
لیوه‌هات.

نَعَبَ البعيرُ نَعْباً: حوشرمه‌کی خیرا پۆیی
(فهو ناعب وهي ناعبة).

النعب: به‌مانا (نعب) دئ ۵ دهسگوتری:
(النعب فلان في الفتن) فلانکه‌س

نازاوه‌ی هه‌لگیرساند.

النعب: (رجل منعب) پیاوکی
چه‌قه‌چه‌ناو و به‌هات و هاواره.

النعب: (سر نعب) پۆیشتنی خیرا
(ريح نعب) ره‌شه‌بای خیرا ره‌و.

النعب: بؤ زیدمه‌پۆیی له‌مانای (نعب) دا
دئ ۵ دگوتری: (ناقة نعرب)
حوشریکی خۆشرپۆیه.

نَعَتُهُ نَعْتاً: مه‌دحی کرد ۵ دهسگوتری:
(نعت بالكرم) ره‌وشتی نانیده‌یی و
سه‌خاومتی پال دا.

نَعَتَ نَعَاتَهُ: شیاوی ئه‌ومه‌یه و مصفی بکری و
باسی پیاومتی و نانیده‌یی بکری.

نَعَتَ الفرس: نه‌سپه‌که‌ زینی له‌سه‌ر پشت
لابرا ۵ ره‌سه‌ن و په‌سه‌ند بوو.

انعت: جوان بوو بۆئه‌وه ده‌ش و مصفی
بکری ۵ دهسگوتری: (العت وجهه و
العت خصاله).

انعت الفرس: نه‌سپه‌که‌ ره‌سه‌ن بوو.
انعت فلان بكذا: فلانکه‌س به‌و
ره‌وشته‌ی جوانه‌ی پازایه‌وه ۵
دهسگوتری: (انعت بالجمال) جوان و
قه‌شه‌نگ بوو.

انعت فلاناً: و مصفی فلانکه‌سی کرد
به‌جاکه.

تناعته الناس: خه‌لک و مصفیان کرد.
تنعت: و مصفی کرد.

إِسْتَنْعَتْ: ههولئى دا رموشته جوانهكانى
باس بكا.

الْمَنْعَتُ: ومصفو ههئنانهوه ۵ (ك):
مناعت ۵ دهگوترئ: (له مناعت
جيلة) رموشتى جوانى ههن.

النُّعْتُ: صيفهتو رموشت ۵ (ك: نعت)
۵ دهگوترئ: (شىئ نُعْتُ) شتيكى
باشو پهسهنده ۵ (فرس نعت)
نهسپيكة لهپهسهنى دا گهپشتوته
نهوپهري ۵ لهپيشپرگئى دا ههميشه
براوميه ۵ (فلان نعت) فلانكهس
گهپشتوته نهوپهري پلهبهرزى و
سهركهوتن ۵ (امراة نعت) ئافرميتيكة
گهپشتوته نهوپهري جوانى ۵
دهگوترئ: (رجل نعت) پياويكة
پلهو پايهئى لهوپهري بهرزى دايه.

النُّعَيْت: دهگوترئ: (فرس نعت)
نهسپيكي رپهسهنه، (رجل نعت)
پياويكي سهخى سروشته پياويكي
مهرده.

نَعَتْ الشَّيْئُ نَعْتًا: شتهكهئى ههلگرت.

أَنْعَثَ فِي مَالِهِ: زندهپرؤيى كرد لهمال
بههپرؤدان دا.

أَنْعَثَ فُلَانٌ: فلانكهس خوى ئامادمكرد
بؤسهفهر.

نُعْثَلُ: سهركهوت بهپليكانهدا ۵ پان
بهشيؤميهك رپؤيى ومكوو بهپهپزمدا

سمرپكهوئى ۵ پان وارپويشتو قاجى
وا ههئنانهوه دهتكوت بهقاجهكانى
شت ههئدهينجئى.

نُعْثَلُ الْفَرَسُ فِي جَرِيهِ: نهسپهكه
لهغاردان دا قاجهكانى واههئنانهوه
دهتكوت لهقور دهرپان دپئى، واته:
بهقورسى قاجى بو ههئ
دههينرانهوه.

نُعْثَلُ الشَّيْخُ: پيرهميزدهكه گيلو
نهحمهق بوو.

النُّعْثَلُ: نيرمهكهمتيار ۵ پيره ميزدى
گيل.

النُّعْثَلَةُ: گيلئى ۵ دهگوترئ: (فيه نُعْثَلَةٌ)
رموشتيكى گيلئى تيدايه ۵ ههروا

ناوه بو شيؤه رپويشتنى مرؤفى پير.
نَعَجَ نَعَجًا وَنَعْرَجًا: سپى بوو، ههموو

جهستهئى سپى بوو ۵ (فهو ناعج).

نَعَجَ نَعَجًا: قهلهو بوو.

أَنْعَجَ الْقَوْمُ: خهلكهكه مهپهكانيان
قهلهو بوون.

النُّعْجَةُ: مهپهسپى ۵ مانگا كئوى (ك):

نَعَجَ وَنَعْجَاتٍ ۵ دهگوترئ: (نساء
كنعاج الرُّمْلِ) جهمند ئافرميتيكي

جوان و ههشهنگن چاوگهورمو چاو
رپهشن.

نَعَوَ نَعْرًا وَنَعْبًا وَنَعَارًا: هاواري كرد،
قهرپاندى.

نَعَرَتِ الرِّيحُ: رَمَشَ بِهَا هَهُ لِيَكْرُدُو هَاهُذِي هَات.

نَعَرَ الْعَرَقُ: دَهْمَارَكِه خَوِينَه كِهِي فَيَجْقَهِي كِرْدُو كَفَهِي هَات.

نَعَرَ فُلَانٌ نَعْرًا: فَلَانَكِهَس سَهْرَبِيْجِي كِرْدُو مَلِي نَهْدَا.

نَعَرَ فِي الْبِلَادِ: بَه وَلَات دَا هَات وَ جَوُو هَ دَمَشْكَوْتَرِي: (مَاكَانَتْ فِتْنَةً إِلَّا وَ نَعَرَ فِيهَا فُلَانٌ) فَيْتَنَه وَ نَاشُوْبِيْكَ بَهْرَبَانَه بَوُوهِ نَيْلَا فَلَانَكِهَس دَهْوَرِيْكَ سَهْرَمَكِي هَمَبُوهِ تَيِيْدَا.

نَعَرَ الْحِمَارُ وَغَوَاهُ نَعْرًا: گَوِيْدِرِيْزَه كِه لُوشْكَانْدِي.

النَّاعُورُ: دَمَشْكَوْتَرِي: (عَرَق نَاعُورٌ وَجَرَحَ نَاعُورٌ) رَهْگِيْكَه خَوِيْنِي نَاوَهْسْتِي يَان بَرِيْنِيْكَه خَوِيْنِي نَاوَهْسْتِي وَ وَشْكَ نَابِيْ هَ بَالْ وَ پَهْرِي نَاش هَ دَوْلْجَهِي نَاو هَه لِيْنَجَان هَ نَامِيْرِي نَاو هَه لِيْنَجَان لَه بِيْرُو چَالِي گَهْوَرَه.

النَّاعُورَةُ: نَامِيْرِيْكَه چَهْنَد دَوْلْجَه وَ دَوْلَابِيْكَِي لِيْ شَهْتَه كِه دِرَاوَن بَه هُوِيْ وَ لَآخ وَ شْتِي وََا هَه لَهْدَه خَوِيْ وَ نَاو لَه بِيْرُو چَالِي گَهْوَرَه دَهْرَدَه يِيْنِيْ. النَّعْرَةُ: يَه كَجَار هَاوَارْ كِرْدَن هَ فَيْشْكَه وَ لُوشْكَهِي كُونَه لُوت.

نَعْرَةُ النِّجْمِ: هَه لَبُونِي بَاو تَاوَسَانْدِنِي كِهْرْمَا لَه كَاتِي هَه لَهَاتَنِي نَهْسْتِيْرِي

(النجم) دا.

النَّعْرَةُ: لَای ژوْرُوی كُونَه لُوت هَ

مِيْشَه سَهْگ كِه بَه وَ لَآخَه وَ هَ دَهْنِيْشِي وَ نَهْزِيْهْتِي دَمْدَا هَ هَهْرَا دَه چِيْته نَاو لُوتِي نَه سَبُو گَوِيْدِرِيْزَه وَ هَه لَهْدَه گَرِيْ هَ دَمَشْكَوْتَرِي: (فِي فُلَانٍ نَعْرَةٌ) فَلَانَكِهَس فَيَزُو خَوْبَه زَلْزَانِي تَيِيْدَايه هَ دَهْمَارْگِيْرِي پِيُوهِ دِيَارَه.

النَّعَارُ: بُوْ زِيْدَمَرْوِيْ لَه مَانَاي (نَعَرَ) دَا دِيْ هَ دَمَشْكَوْتَرِي: (جَرَحَ نَعَارٌ بَرِيْنِيْكَه خَوِيْنِي نَاوَهْسْتِي خَوِيْنِي زُوْرِي لِيْ دِيْ هَ (رَجُلٌ نَعَارٌ) پِيَاوِيْكَه فَيْتَنَه جُوْ وَ نَاشُوْبِيْگِيْرَه، هَه مِيْشَه خَهْرِيْكَِي نَاژَاوَه نَانَه وَ مِيْشَه قُوْشْمَه چُو فَيْلَبَاز هَ هَهْرَا نَاوَه بُوْ بَالْنَدَمِيْهَك دَمَشُوْبَه يِيْته بَالْنَدَهِي (كِه نَارِي سَهْوَز).

النَّعُورُ: دَمَشْكَوْتَرِي: (عَرَقَ نَعُورٌ) دَهْمَارِيْكَه لَه كَاتِي خَوِيْنِي لِيْ هَاتَنِي دَا كَفَهِي لِيْ دِيْ هَ دَمَنگِي لِيْ دِيْ هَ (رِيحٌ نَعُورٌ) بَايَه كِه لَه كَاتِي سَهْرَمَادَا گَهْرَمِي دِيْنِيْ يَان لَه كَاتِي گَهْرَمَادَا هَهْوَا فَيْنَك دَمَكَاتَه وَ (سَفَرٌ نَعُورٌ) سَهْفَهْرِيْكَِي دُورُوْدِرِيْزَه هَ (هَمَةُ نَعُورٌ)

وَرَه وَ هِيْمَه تِيْكَِي يَهْرَز.

نَعْسٌ نَعْسًا وَ نَعْسًا وَ نَعْسًا: هَه نُوْزِي هَاتِي

ومنهوز گرتی ۵ خهوی هات ۵ (فهر ناعس وهي ناعسة).
 نَعَسَ جَسْمَهُ: جهستهی لاواز بوو (نَعَسَ رَأْيَهُ) رایه‌که‌ی لاواز بوو.
 نَعَسَتِ السُّوقُ: بازارِ شکا، بازارِ کرپین و فروشتنی تیدا کهم بوو ۵ (نَعَسَ جَدَّةٌ) شانسی کهوت ۵ بی بهخت بوو.
 انْعَسَ فلان: فلانکس مندالی ته‌مبه‌لو و ته‌ومزلی بوون.
 انْعَسَ فلاناً: فلانکسه‌ی والی کرد خهوی بی هه‌نؤز بیگری.
 تناعَسَ: خوی وانیشان دا خهوی دئو هه‌نؤز گرتویه‌تی.
 تناعَسَ الْبَرْقُ: هه‌ورمه‌روسکه چه‌خماخه‌ی دا.
 النُّعَاسُ: ومنهوز، هه‌نؤز ۵ له‌ش داهیزان و شل بوونی په‌گه‌و دهمار ۵ سه‌ره‌تای خه‌و.
 النُّعْسَةُ: ساته‌ خه‌و، خه‌ویکی کهم، تۆزه خه‌و.
 النُّعْمُوسُ: که‌سِیک زۆر ومنهوز (هه‌نؤز) بیگری.
 نَعَسَ الشَّيْءُ نَعْشاً: شته‌که‌ی راست کرده‌و ۵ راپه‌په‌راند ۵ ده‌گوتری: (نَعَشَ طَرَفُهُ) جاوی هه‌لیری ۵ (نَعَشَ الشَّجَرَةُ المائلة) درمخته‌ خوارموه‌ بوومه‌که‌ی راست کرده‌وه.

نَعَشَ فلاناً: دوا‌ی هه‌ژاری فلانکسه‌ی که‌می دل‌ده‌داو هی‌نایه‌وه تایم ۵ یان له‌و ومرته‌و ته‌نگانه‌ تیی که‌وتوو‌ه‌ پژگاری کرد فریای که‌وت.
 نَعَشَتِ الجماعةُ الميتَ: خه‌لکه‌که‌ مردوو‌ه‌که‌یان له‌ناو‌مداره‌مه‌یت دا هه‌لگرت.
 انْعَشَهُ: به‌مانا (نَعَشَهُ) دئ ۵ ده‌گوتری: (النَّعْشَةُ من كبوته) له‌تیک‌شانه‌که‌ی راستی کرده‌وه‌و که‌می وره‌ی به‌رز کرده‌وه.
 نَعَشَهُ: به‌رزی کرده‌وه، یان پیی گوت: خودا پایه‌به‌رزو ته‌ندروستت بکا.
 انْتَعَشَ من عثرته: له‌نسکویه‌که‌ی هه‌لسایه‌وه‌ هه‌روا ده‌گوتری: (اِغْتَدَلَ الْجُرُ فَاِنتَعَشَ الناس) هه‌وا خوش بوو خه‌لک هی‌زو توانای په‌یدا کرده‌وه.
 المنعشُ: ده‌گوتری: (میت منعش) مردویه‌که‌ له‌داره‌ مه‌یت دا خراومه‌ته سه‌رشانی خه‌لک و هه‌لگیراوه.
 السُّنْعُشُ: ته‌خته‌یه‌که‌ نه‌خوشی ده‌خرتیه‌سه‌ر یان مردو ۵ نابیغه‌ له‌ دپه‌ شیعریکی دا ده‌لی:
 (ألم أقسم عليك لتخبرني أحمل علي النعش الهمام)
 بنات النعش: حه‌وت نه‌ستیرمن له‌لای قوتبی شیمالییه‌وه‌ ده‌بیندیرین و ده‌شوبه‌یندیرین به‌کۆمه‌لێک که‌داره‌

مه پتيان هه لگرتبـ.

دمگوترئ: (فلان ناعقة بني فلان).

النَّعِيشُ: نه ستيړمى سوهايه كه به كيكه

النَّعَاقُ: كه سيك زور بغيريـ، زور

له نه ستيړمكاني (بنات النعش) و

فيتنه جوبـ.

له هه موان خه هه تره.

نَعَلَ فلاناً: نه على له پي فلان كرد.

نَعُظَلْ: له رويشتن دا به ملاو لادا خوي

نَعَلَ الدابة: ولاخه كه ي نال كرد ۵ شتيكي

بادا.

خسته قاچه كاني بيانپاريـ.

فَعَّ نَعاً: لاواز بوو (فهو نح).

نَعَلَ نَعلاً: نه على له پي كرد.

النَّعَاعُ: رومكي تهرو تازمو ناسك

أَنَعَلَتِ الدابة: ولاخه كه سپايي به پشت

كه تازه پي دمگاو كامل نه بوو بي ۵

سهه كانيه وه دمركه وت.

تاكه كه ي (ناعاة).

أَنَعَلَ الدابة: ولاخه كه ي نال كرد ۵

النَّعْفُ: شوپنيكه كه ميك بهرز بي و

پيتاو و شتي واي له سمى ولاخه كه

هه ندي بهرزو نرمي تيدا بي ۵ (ك:

كرد.

نعاف).

نَعَلَ الدابة: ولاخه كه ي نال كرد ۵ پيتاو

النَّعْفَةُ: تيلمه جهرمي نه عله: كه

و شتي واي له سمى ولاخه كه كرد.

دمكه ويته پشته بي.

نَعَلَ الحذاء أو الحُفَّ: جهرمي له بنكي

النَّعْفَةُ: لكه ميژمر، پوپنه ي كه له شيرو

پيلاومكه يان خوفه كه دا.

شتي وا ۵ دمگوترئ: (ما احسن نعفة

إِنْتَعَلَ: نه على له پي كرد ۵ دمگوترئ:

الديك) ۵ همروا وشي (النَّعْفَةُ) ناوه

(إِنْتَعَلَ الأرض) به پي كه وته پي و

بو نه و تيلمه جهرمانه ي به ملاو

ولاخي سواري نه بوو.

به ولاي كورتان و زيني ولاخ دا

إِنْتَعَلَ الشَّيْءُ: پي له شته كه نا ۵

شوردمينه و هو هه ندي شتي

دمگوترئ: (إِنْتَعَلَ المَطِيُّ ظلالها)

سوارمكه ي پيدا هه لدمواسري ۵ گري

ولاخه كه به سمر سي بهري خوي دا

گوشت و كوته گوشتي خراب بوو.

رؤيشت واته نه و كاته خور

نَعَقَ الراعي بغنمه: شوانه كه دنگي

له ناوهرپاستي ناسمان بوو.

نازه له كاني داو راپه پانندن.

تَنَعَلَ: نه على له پي كرد.

نَعَقَ في الفتنة: له فيتنه نانه و دا جم و

تَنَعَلَ الشَّيْءُ: شته كه ي كرد به نه عله.

جولي هه بوو ۵ (فهو ناعق وهي ناعقة) ۵

الْمَنَعَلُ وَالْمَنَعْلَةُ: زموي پتهو ۵ دمگوترئ:

نَعِمَ الشَّيْئُ نَعْمًا وَنِعْمَةً وَنَعِيمًا: شتهكه
نهرمو نیان بوو ۵ تهرپو تازه بوو ۵
سیبهری خوښ بوو ۵ دمگوتری: (نَعِمَ
عَيْشُهُ) ژبانی خوښ بوو ۵ (نَعِمَ بِالْه)
دلی داسهگناو نارامی گرت.

نَعِمَ به: پټی که یف خوښ بوو ۵ دمگوتری:
(نَعِمْتُ بِلِقَائِهِ) دلخوښ بووم
به چاوپیکه وتنی و له نزیکه وه دیتنی ۵
(نعمت به عیناً) چاوی پټی فینک بووه.
نَعِمَ نعمة: نهرمو نۆل بوو ۵ نهرم بووه ۵
(فهو ناعم).

نَعِمَ: فیعلیکه له فیعله گانی مه دح و زه م ۵
دمگوتری: (نعم الغني ونعم الفتى).
أَنعمَ فلان: فلانکس نازونیعمه تی
دایه و زوری کرد ۵ کهوته ناو نازو
نیعمه ته وه.

أَنعمَ الریح: بایمه که به هیواشی هه لوبو.
أَنعمَ علیه بكذا: نه وهی پټ به خشی ۵
دمگوتری: (أَنعمَ الله علیه بمال كثيرة
وصحة وافر) خودا مالی زورو
ته ندرستی زوری پټ به خشیوه.
أَنعمَ له: پټی گوت به لی.

أَنعمَ فلاناً: فلانکسی خوشگوزمران
کرد ۵ دمگوتری: (أَنعمَ الله بك عیناً)
خودا چاوت به دیتنی
خوښه ویستانت فینک بکاته وه.
أَنعمَ الشَّيْئُ: شته که ی نهرم کردم وه.

(نَزَلْنَا أَرْضًا مَعْلًا) له زموییه کی
پته ودا دابه زین و نیشته جی بووین.
النَّاعِلُ: پیاوی خاومن نه عمل ۵ مروفی
پیللو له پټ ۵ (حافر ناعل) سمی
رهمق و قایم ۵ (وهي ناعلة) نهو
نافرته پیستی بهری قاجی
نه ستورو پته وه ۵ هه روا ناوه بو
که رکوی له م پوه وه که سمه گانی
زور پته ون.

النَّعَالَةُ: نه عمل دروستکه ر، پینه جی.
النَّعَالُ: نه عمل دروستکه ر.

النَّعْلُ: پیللو، نه عمل ۵ ناسنیکی
که وانه ییه، یا بلن جوړه نا ئیکه به
بزمار لسمی و لاخ دهری بو
پاریزگاری سمی و لاخه که ۵ یان
پیستیکی پته وه دمگوتری قاجی
ولاخه وه بو نه وهی سمه گانی
بپاریز ۵ (ك: نَعَال).

فَعَلَ السيف: ناسنیکه له لای خواروی
کالانی شم شیرمه که یه ۵ زموی پته و
رهمقن: که پروه کی لی نه پروی ۵ (ك:
نَعَال) ۵ دمگوتری: (إخْضُرَّتْ نَعَال
القوم) خه لکه که زاو و زیان زوربوو ۵
(رَقَّتْ نَعَال القوم) خه لکه که ژبانیا ن
خوښ بوو.

النَّعْلَةُ: نه عمل که بهری قاج دپاریز
له چقل و نازار.

انْعَمَ المَجِئُ أَوْ الدَّوَاءُ: زَیْدِ مَرِی کرد
له شایانی هه ویرمه که یان
دەرمانه که.

انْعَمَ النِّظَرُ فِي الْأَمْرِ: زَوْر له کارمه که ورد
بۆوه و سهرنجی لی دا.

نَاعِمٌ فُلَانٌ: فُلَانْکەسی ژیان خوش کرد.
نَاعِمٌ الشَّيْءُ: شته که ی پته و کرد.

نَعْمٌ فُلَانٌ: فُلَانْکەس وتی به لی.
نَعْمٌ فُلَانًا: فُلَانْکەسی گوزمران خوش
کرد.

نَعْمٌ الشَّيْءُ: شته که ی نهرمو نیان کرد.
تَنَاعَمٌ: خوشی گوزمراند.

تَنَعَّمَ فِي مَشِيهِ: به پیخواسی رۆیشت ه
دمگوتری: (أَتَاهُمْ مَتْنَعَمًا) هات
بۆلایان به پیاده و لاخی سواری پی
نه بوو.

تَنَعَّمَ فُلَانًا: له فُلَانْکەس گهراو هه ولی دا
بیدۆزیته وه.

تَنَعَّمَ الدَّابَّةُ: له و لاخه که یه وه ژهنی و
تاوی دا بۆنه وه ی خیرا برپوا ه
دمگوتری: (أَتَيْتُ أَرْضَهُمْ فَتَنَعَّمْتَنِي)
هاتمه خاکه که یان و ناو و هه واکه ی
پیم که وت و ژیانیک ی خوشم تیدا
به سهربرد.

الْإِنْعَامُ: عه تاو به خشش.

الْإِنْعَامَةُ: به مانا (الْإِنْعَام) دی.

الْمُنْعَمُ: دمگوتری: (نَبَاتٌ مُنْعَمٌ)

رَومَكِيکِي رَاسْتُ هه لچوو ه ه (رجل
مُتَعَامٍ) پیاوکی دموله مه ندو
گوزمران خوشه.

الْمُنْعَمُ: دمگوتری: (رجل مُنْعَمٍ) پیاوکی
دموله مه ندو گوزمران خوشه (کلام
مُنْعَمٍ) قسه ی نهرمو نیان ه (شیئ
مُنْعَمٍ) شته که زور وردکراوه زور
کو تراو و هاراه.

النَّاعِمُ: دمگوتری: (ثوبٌ نَاعِمٌ)
قوماشیک ی نهرمه ه (نباتٌ نَاعِمٌ)
رَومَكِيکِي رَاسْتُ هه لچوو ه.

النَّاعِمَةُ: مینهنی (النَّاعِم) ه ه دمگوتری:
(طير نَاعِمَة) بالنده ی سیمان و نهرمو
نیان ه (ثيابٌ نَاعِمَة) قوماشی نهرم ه
باغچه.

النَّعَائِمُ: مه نزلیکه له مه نزله کانی مانگ
له شیوه ی نوعامه دایه ه هه شت
هه ستیرهن قوئاغیک له قوئاغه کانی
مانگیان لی پیک دی.

النَّعَامَةُ: بالنده مه کی جهسته که ورمیه
مل دریزو قاج دریزه کلکی کورته،
بازی دریز دهاوی و بۆ رۆیشتن
نازابه پیی دمگوتری شوترمورغ ه
شیوه ی له نیوان شیوه ی حوشترو
قه له مون دایه ه (ك: نِعَامٌ وَنَعَائِمٌ) ه
دمگوتری: (فُلَانٌ ظِلُّ نِعَامَةٍ)
فُلَانْکەس دریزه ه (خَفَّتْ نِعَامَةٌ)

القوم) خه لکه که رهویان کردو
 رپویشن ۵ (جاء كالنعامة)
 به نانو میندی گمراهه وه ۵ (شالت
 نعمته) مرد ۵ (هو خفيف النعامة)
 نهو عهقل سوکه ۵ (ركب جناحي
 نعمته) به دئسوژی کارمه کی نه انجام ا
 همروا وشه (النعامة) ناوه بو نهو
 نیشانمو که لکه که به مردو سنگ
 چه قانندن و شتی وا که بو شارمزی
 به پرتگی چۆل دا به کارده هیندرین ۵
 چهتری سهربرو شتی وا.

النعماء: دهگوترئ: (لُعَامَاكُ أَنْ تَفْعَلَ
 كَذَا) ده خیلت بم تابۆت ده کړئ
 نه وه مه که.

نعمای عین: نهوهم له بهر خاتری
 دوو چاوی جه نایت نه انجام دا ۵ بای
 باشور، بویه بهم جوړه بایه
 دهگوترئ: (نعمای) چونکه له نیوه
 دورگه کی عمره بی دا ته پرتین بایه
 نماوی ترین بایه.

النعم: گوزمرانی خوش و سامانداری ۵
 دهگوترئ: (لُعَمَ عَيْن) نهو شته
 له بهر خاتری چاوی تو ده کم.

النعم: نازه لیک بوخوی بله مورئ و
 پیو بیستی به نائف نه بی به زوری بو
 حوشر به کاردی ۵ (ك: اَنَعَام
 وَأَنَاعِيم).

نعم: حهرنی جهوابه به مانا (به لئ) دئ.

النعماء: دابه زین له رهوشتی بهرز ۵
 مال و سامان.

النعمی: به مانا (النعماء) دئ.

النعمه: نازو نیعمه و گوزمرانی خوش
 ۵ دهگوترئ: (هو في نعمة عيش) نهو
 له خوش گوزمرانی دایه ۵ همروا
 دهگوترئ: (أفعله نعمة عين) نهو کاره
 له بهر خاتری چاوی تو نه انجام
 دهم.

النعمه: نهو نازو نیعمه و رزق و
 رۆزی و مال و سامانه کی خودا دمیدا
 به به ندمکانی ۵ و مزعو حالی خوش
 ۵ پیاو متی و به هانا هاتنی کهسانی
 ترموه ۵ (ك: نَعْمَ وَأَنْعَمَ) ۵
 دهگوترئ: (أفعله نعمة عين) نهو
 له بهر خاتری چاوی تو نه انجام
 دهم.

النعموة: نهرمو نؤلی.

النعم: نهو می له زمقی لی دمبیندرئ ۵
 ژبانی خوش ۵ و مزعو حاله تی باش
 ۵ دلخوشتی ۵ دهگوترئ: (هو نعيم
 المال).

نعم: له زوبانی دا جوړه گنیه که هه بوو
 نه یدمه توانی به باشی پیتی (ن) و (ع)
 دمربړئ.

تنعم: دوورکه و ته وه، دهگوترئ:
 (كُنْتُمْ الْإِدَار) خانوم که
 دوورکه و ته وه ۵ (و كُنْتُمْ عَنْهُ)

له خانومكه دووركهوتتهوه.

النُّعْمَةُ: پنگ، جۆره رومككى گيايى

بوئوخوشه چهند جۆرى ههيه،

هه ندىكى خۆرسكه، هه ندىكى

دمرويندرى له شوينى تهرو دهم

جۇگاو نزيك ناو دمروى.

أقراص النُّعْمَةِ: كورسى نهعنا،

حه لوابهكه ناوى پنگى تيدمكرى

بوئى خۆش دمبى (ماء النُّعْمَةِ)

ناوى نهعنا نهوميه كه به شيويه

تايبهتى ناوى پنگهكه دلۆپ دلۆپ

دهگرى.

النُّعْمَةُ: نهعنا (دهشگوترى: (رجل

نعناع) پياوئى درى ناهۆلاو شلو

شيووه (ك: نَعْنَع).

النُّعْمَةُ: چلیدانه.

نَعْمَةُ السُّورِ نَعْمَةُ: بهشيلهكه مياندى.

النُّعْمَةُ: كهوانهى ژېر لوت (درزى لىوى

حوشتر (يان درزى سمى حوشتر.

نَعْمَى فَلَانًا نَعْمِيًا وَنَعْمِيًا: ههوالى مردنى

فلانكهسى بلاوكردهوه (دهشگوترى:

(نعا له نعا ونعا (لينا) ههوالى مردنى

نهوى پى راگهياندين (ههروا

دهشگوترى: (هر يئى على فلان كذا) نهو

رهخنهى نهومو نهوه لهفلانكهس

دهگرى (فلان يئى على نفسه

بالفراحت) فلانكهس بهناشكراو

له بهرچاوى خه لك كارى خرابو

ناپهسهند دهكا خوى به خراپهكار

ناوزمدهكا.

أَنْعَى عَلَيْهِ قَبِيحًا: كارىكى ناشيرينى لى

بلاو كردهومو لى له ههراوا

بوئنهوى به خوى دا بجيتتهوهوه لهو

كاره خراپه دوور كهوتتهوه.

تَنَاعَى الْقَوْمُ: خه لكهكه ههوالى

كوژراوهمكانى خويان راگهياندا

بوئنهوى خه لكهكه هه لئىن بو تۆله

سهندنهوهوه بهرگرى كردن و

پهلاماردانى دوژمن.

إِسْتَنْعَى الْقَوْمُ: خه لكهكه ههوالى

كوژراوهمكانيان راگهياندا (ههروا

دهشگوترى: (نزلى فاجعة فاستعى

الْقَوْمُ) به لايهك پهيداوو خه لكهكه

ههوالى مردنى بهكترىيان راگهياندا

پهرتهوازه بوون.

إِسْتَنْعَى الرَّاعِي غَنَمَهُ: شوانهكه پيش

مهپرهمكه كهوتو بانگى كردن

بوئنهوى دواى بكهون (ههروا

دهشگوترى: (استعى بفلان حُب كذا)

خۆشهوپسى فلان شت له دلى فلان

گهشهى كردوو رهمگى داكووتا.

الْمَنْعَى وَالْمَنْعَةُ: ههوالى مردن.

النَّاعَى: نهو كهسهى ههوالى مردن

راهمگهيهن (نهو كهسهى

رى وپرهمى مردوناشتن نه انجام دهدا.

النَّعْيُ: بِلَاوَبُوونَهوَي هه وائی مردنی
که سَيِّک.

النَّعْيُ: دَمگوتری: (بَلغنا نَعْيَ فُلان)
هه وائی مردنی فُلانمان پئی گه پئی.
النَّعْيُ: پیاوی مردوو ه (ک: نعايا).

نَعْبَ الطَّائِر نَعْبًا: بِاللَّندَمَکه دهنډوکی
له ناوهمکه داو لئی خواردهوه.

نَعْبَ الْمَاء: ناوهمکه قوت دا، خوارديهوه.
نَعْبَ الرِّيق: تفه که قوت دا.

النُّعْبَةُ: قومه ناوو شتی شله مهنی ه
دمگوتری: (سَقَاهُ نُعْبَةً مِنْ لَبَن) قومه
شیرینکی دهرخوارد دا.

نَعَتَ الشَّعْر نَعْتًا: هَزِي رَاکِيْشا.
نَعَرَتِ الْقِدْرُ نَعْرًا وَنَعْرَانًا: مهنجه له که
کوئی و قله پئی دا.

نَعَرَ فُلان: فُلانکه س به هوئی رِق
هه ئسانه وه دهرونی دمکولا.

نَعَرَ الدَّم: خوينه که هيچقه کرد.
نَعَرَتِ الْقِدْرُ نَعْرًا: به مانا (نَعَرَتْ) دئ.

نَعَرَ فُلان: به مانا (نَعَرَ) دئ.
أَنْعَرَتِ الْبَيْضَةُ: هيلکه که پيس بوو،

که لکی خواردنی نهما.
أَنْعَرَتِ الشَّاءُ: مهړکه له گه ل شیر ل

دوشینی خوينی ل هاته دهر.
نَعَرَ مِنْهُ وَبِه: هاواری کرد، هاواری ل

هه ئسا.
نَعَرَ الصَّبِي: ديقه ديقه مناله که دا،

هه لئ پهراند.

تَنَاعَرَ الْقَوْمُ: خه لک لیک دې دؤم بوون.

تَنَفَّرَ جَوْفُه: دهروونی له رقا کولا.

تَنَفَّرَ عَلَيْهِ: لئى دې دؤم بوو رقی ل
هه ئسا.

الْمِنْغَار: (شَاةٌ مِنْغَار) مهرپکه هه ميشه
شیرمکه تیکه ل به خوین دمی،
که شیرى ل دمدوشن خوینی له گه له.

النَّعْرُ: سهرچاوهی ناوی سویر.

النَّعْرُ: بِيْجُوَه چوله که ه بولبول.

النَّعَارُ: بُو زیدمپرویی له مانای (نَعَرَ) دئ
ه دمگوتری: (جرح نَعَار) برینیکه

خوینی ل دئ.

نَعَزَ بَيْنَ الْقَوْمِ نَعْرًا: خه لکه که ی له یه که تر
هان داو دوزمنایه تی خسته

نیوانیان ه وه.

نَعَزَ فُلَانًا: غه یبه تی فُلانکه سی کرد.

نَعَزَ الصَّبِي: ديقه ديقه مناله که دا.

النَّعَّازُ: دمگوتری: (فُلان نَعَّاز) فُلانکه س
زور غه یبه تکه ره.

نَقَشَ نَقْشًا وَنَقْشَانًا: له شوینی خوئی جولا
ه دمگوتری: (سَقَى فُلان نَقْشًا) کابرا

له هوش خوئی چوبوو ناوی درایه جمو
جولئ تیکه و ته وه.

نَقَشَ إِلَى فُلان: مه یلی بولای فُلانکه س
کرد.

إِنْتَقَشَ: دمگوتری: (الدار تَنْتَقَشُ صَبِيانًا)

خانومكه جمه‌ی دئ له منال.

تَنْقُشَ فُلَان: فلانكەس دواى ئەوێ

بى‌هۆش بوو جم و جولى تىكه‌وته‌وه

ه به‌ئەسپایى و لەسەر خۆ كه‌وته‌وه

جم و جولى.

النُّفَاشُ مِنَ الرِّجَال: پیاوی کورتە بالاو

زۆر زەمعی‌و سست ه کەم ئەندام ه

دەشگوترئ: (رجل نفاشي).

النُّفَاشَةُ: جۆره‌ چۆله‌كه‌یه‌كه‌ دەندوك

سووره.

نَقَصَ عَلَيْهِ نَقْصًا: لێی لێل کرد.

نَقَصَ فُلَانًا: بەشە ئاوێكه‌ی لەفلانكەس

مەنەج کرد.

نَقَصَ الْأَمْرُ نَقْصًا: کارێكه‌ی تەواو نەکرد.

نَقَصَ الشَّارِبُ: شلەمەنی خۆره‌وه‌كه‌

خواردنەوه‌كه‌ی تەواو نەکرد.

نَقَصَ الرَّجُلُ: پیاوێكه‌ مەبەستەكه‌ی تەواو

نەبوو.

انْقَصَ فُلَانًا رَغِيَةً: بەشەكه‌ی

لەفلانكەس مەنەج کرد ه نەپه‌یشت

ولاخه‌كانی بلەوه‌رپێئ.

انْقَصَ عَلَيْهِ عَيْشُهُ: ژیا‌نی ئی لێل کرد.

نَقَصَ فُلَانًا: ژیا‌نی فلانكەسی لێل و تال

کرد.

نَقَصَ عَلَيْهِ عَيْشُهُ: ژیا‌نی ئی تال کرد.

نَقَصَ عَلَيْنَا فُلَان: فلانكەس ئەوێ

پێمان خۆش بوو زۆرمان لێی هەبێ

لێی مەنەج کردین.

تَنَاغَصَتِ الدُّوَابُ عَلَى الْحَوْضِ: ئاژه‌لەكان

لەسەر حەوزێكه‌ پالەپەستۆیان

کرد.

تَنْقَضَتْ مَعِيشَتُهُ: ژیا‌نی تال و لێل بوو

ه دەشگوترئ: (تَنَقَّصَتْ عَلَيْهِ

معیشتە).

نَقَصَ الشَّيْءُ نَقْصًا وَنَقْضًا: شتەكه‌ كه‌وته

جم و جولى زۆرو هەلبەزو دابەز ه

دەشگوترئ: (نَقَصَ سَرَجُ الْخِصَانِ) زینى

ئەسپەكه‌ كه‌وته‌ هەلتەك هەلتەك

(نَقَصَتْ ثِيَابُ الْفُلَامِ) ددانى منداڵەكه‌

كه‌وته‌ لەقین.

نَقَصَ السَّحَابُ وَغَمَرَهُ: هەورێكه‌ زۆر‌بوو

پاشان پڕ بوو.

نَقَضُوا إِلَى الْعَصْرِ: پو‌بەرپو‌ی دو‌ژمن

پا‌پەرپین.

نَقَضَ بِرَأْسِهِ: لەسەر سو‌رپمانى خۆى

لەشتەكه‌ سەرى یادا.

انْقَضَ رَأْسُهُ: لەسەر سو‌رپمانى خۆى

سەرى یادا.

تَنْقَضَ الشَّيْءُ: شتەكه‌ كه‌وته‌ هەلبەزو

دابەز.

النَّاعِضُ مِنَ الْإِنْسَانِ: بنكى مل ئەو

شو‌پنەى كه‌لەگە‌ل سەردا دەجولئ ه

دەشگوترئ: (غَيْمٌ نَاعِضٌ) هەورى

پەرو جم و جولى كەر كه‌بەشو‌پن

یه‌گدا دین و دمړون.

النَّغْضُ: که‌سیک سهری بله‌رزئی و

له‌ړوښتن دا بله‌رزئی ۵ بی‌چوه

نوعامه (شوتور مورغ).

النَّغْضُ: لای ژوروی دمغه‌ی شان.

النَّغْضُ: بؤ زی‌دمړوږی له‌مانای

(نغض) دا دئ ۵ دمشگوترئ: (سحاب

نغاض) هه‌ورئکی نه‌و‌م‌ست‌اوه یه‌ک

له‌دوايه‌ک دین و دمړون.

نَغْفَ نَغْفَاً: کرمی زور بوو.

النَّغْفُ: کرمیکه له‌لوتی حوشر و پشه

و لاخ و مېرو بزن دا په‌یدا دمېی ۵

همرو ناوه بؤ جوړه کرمیکي درنژ

سورو بؤرو سه‌وزه له‌زیر گل‌ه‌وه

په‌گی پوه‌ک دمقرتینئ ۵ همرو ناوه

بؤ چل‌مه په‌قه‌له: که‌ناده‌میزاد

له‌لوتی دهری دینئ.

نَقَقَ الْغُرَابُ نِقَاقاً وَنَقِيقاً: قه‌له‌په‌شه‌که

قیراندی ۵ (فهو ناغِق و نِقَاق).

نَقَقَتِ النَّاقَةُ: حوشرمه‌که بؤ بی‌چوه‌که‌ی

کورک‌اندی و به‌دنگیکي زور نه‌رم

بؤی باراند ۵ (فهې نغِيق نغوق).

نَقِلَ وَجْهُ الْأَرْضِ نَقْلًا وَثَقْلًا: روی زه‌وی

به‌هوی وشکه سائی و که‌مناو‌ییه‌وه لیک

هه‌لته‌کی.

نَقِلَ الْأَدِيمُ: چه‌رمه‌که بؤ‌گه‌نی کردو

د‌م‌باغه‌که‌ی تی‌ک‌چوو.

نَقِلَ الْجُرْحُ: برینه‌که داوم‌شا ۵ دمشگوترئ:

(نَقِلْتُ نِيتَه) نیازی خراب بوو ۵ (نَقِلَ

قلبه علی فلان) دلی فلان‌که‌س کرمی

بوو.

نَقِلَ بَيْنَ الْقَوْمِ: فیتنه‌ی له‌ناو خه‌لکه‌که دا

کرد (فهو نَقِلَ وَهِي نَقْلَةً).

نَقِلَ الْمَوْلُودُ نَقْلَةً: زارو‌که له‌دایک‌بوو‌مه‌که

مندالی زینایه‌و دایکی و باوکی نیک‌احی

شهرعیان له‌نیوان دا نه‌بووه.

أَنْقَلَ الْأَدِيمُ: پی‌سته‌که‌ی والی کرد

بؤ‌گه‌ن بکا.

أَنْقَلَ فَلَاناً حَدِيثاً سَمِعَهُ: قسه‌یه‌کی فیتنه

نامیزی بؤ‌فلان‌که‌س گیر‌پایه‌وه.

النَّقِيلُ: مندالی له‌زینا په‌یدا بوو (زؤل)

۵ دمشگوترئ: (جوزة نَقْلَة) گوینزکی

پوچه‌له.

النَّقِيلُ: زؤل، مندالی په‌یدا‌بوو

له‌به‌یه‌که‌ه‌شتنی نا‌ش‌مرعی پیاو و

نا‌فرمت.

نَقِمَ نَقْمًا: به‌ه‌ی‌واشی قسه‌ی کرد ۵

ده‌گوترئ: (سکت فما نَقِمَ بِحَرْف)

بی‌د‌م‌گ بوو ورته‌ی له‌دم د‌م‌رنه‌هات.

نَقِمَ فِي الْغِنَاءِ: له‌گورانی وتن دا گهرم بوو.

نَقِمَ فِي الشَّرَابِ: که‌میکي له‌شه‌پرايه‌که

خوارد‌ده‌وه.

نَاغَمَهُ: به‌ئه‌سپایی قسه‌ی له‌گه‌ل کرد.

تَنْقَمُ: به‌مانا (نَقَم) دئ.

النَّعَامُ: زور گۆرانى بېژ.

النَّعْمَةُ: جهرمى وشە ۵ دىنگ خۇشى

لەقورئان خوينىدن و شتى تردا ۵

دىنگى كاريگەر ۵ (ك: انعام و اناعيم).

النَّعْمَةُ: قومىك ۵ (ك: نعم).

النَّعْمُ: دىگوتىرئ: (رجل نعوم) پياونكى

دىنگ خۇشە.

نَعْنَعُ: نەخۇشى توشى ئالوى بوو،

بىنەخپەرى توش بوو.

النَّعْجُ: زمانە بىچكۆلە، ئەوپارچە

گۆشتەى لای لەوزمىتىنە ۵ ئەوەى

لەزىر دىندىكى كەلەشىرمو وەگوو

پىش وایە ۵ ھەوکردنى جەستە

بەشىومىك شل بى ۵ گىلى لاواز ۵

(ك: نعانج).

النَّعْنَعَةُ: بەمانا (النَّعْجُ) دى ۵ نافرمتى

گىل و ئەحمەق.

النَّعْنَعَةُ: پارچە گۆشتىكە لای سەروى

قورگ لەلای لەوزمىتىن.

نَفْسٌ نَفِيًّا: بەشىومىك ناخاوتنى كرد

كەس لىى حالى نەبوو ۵ دىگوتىرئ:

(نفسى الى فلان بكلمة) وشەپەكى

بەگوپچەكى فلانكەسدا دا.

ناغى الصَّبِي: پارى لەگەل منداكە

كرد، بەھىواشى و نەرم و نىيانى

لەگەلى دا جولایمەو.

نَفْسٌ نَافِلًا: بەقسەپەك لەگەل فلان دوا

كەكەس لىى حالى نەبوو ۵ دىگوتىرئ:

(هذا الجبل يُناغى ذاك) ئەو كىو سەرى

ناو بەو كىو مو دەلىتى چەپى لەگەل

دىكا ۵ ھەروا دىگوتىرئ: (كاد المرج

يناغى السحاب) شەپۆلەكە ئەومەندە

بەرزىووە خەرىكە نەزىك ھەور

بىيىتەو.

النَّاعِيَةُ: وشەو قسە.

النَّاعِيَةُ: بەمانا (النَّاعِيَةُ) دى ۵

ھەردىنگ و قسەپەك سەرنج پاكىش

بى ۵ پەكەمجار كە ھەوال

دەپىسىرئ و ھىشتا دىنىيانى

لەپاستى و دروستى و نەجەسپاوە ۵

دىگوتىرئ: (سمعت نغية من كذا وكذا)

واتە: شتىك لە ھەوالەكە بەرگوئ

كەوتوو بەوم ساغ نەبۆتەو ناخۇ

واپە يان نا.

النَّفَا: پارچەو كۆمەلە پوەكى جياچياو

پەرتەوازە ۵ تاكەكەى (نفاة).

نَفَتَ الْمِرْجَلُ رَحْوَهُ نَفْتًا وَنَفَاتًا: مەنچەلەكە

يان دىزەكە بەھوى زور كۆلانەو

پەرىشكى وا دەھائى دەلىتى تەرە.

نَفَتَ الدَّقِيقُ نَحْوَهُ نَفْتًا: ئارەمكە كەئاو

بەسەردا كرا ھەلاوساوشەل بوو (فەر

نافت و نفوت).

تَنَافَتَ: ئاومكۆلۆمەكە پەرىشكى بەك

لەدواپەكى ھاویشتن.

نَفَثَ نَفْثًا وَنَفَثَانًا: هوى پیدا کرد هوى

به سهردا کرد ه دگوترئ: (نَفَثَ الرَاقِي فِي الْعُقْدَةِ) هال خوینه که هوى به گریه که دا کرد ه (فَلَانٌ يَنْفُثُ غَضَبًا) فلانکس لهرق هه لساوى خوئ فیشکى دئ، هر هو به با دما.

نَفَثَ فِي أذنه: قسهى به چرپهى به گوئی دا ه به هیواشی سهرى برده بن گوپیه و هو قسهى له گهل کرد.

نَفَثَ الشَّيْءُ مِنْ فِيه: قسهى هاویش ه دمشگوترئ: (الْجَرْحُ يَنْفُثُ الدَّمَ) برینه که خوین فرئ دما ه (الحية تنفث السم) مار که زهر دمرئئ ه (نَفَثَ فِي روعي كذا) فلان شت به دلمداهات خراپه دلمه وه.

نَفَثَ فُلَانًا: سیحرو جادوى له فلان کرد ه (فهو نَافِثٌ وَنَفَاثٌ) ه (وهي نَافِثَةٌ وَنَفَاثَةٌ) ه وشهى (النَّافِثَةُ) کویه کهى (النَّفَاثَاتُ) ه قورنان دمه رموى: ﴿وَمِنْ شَرِّ النَّفَاثَاتِ فِي الْعُقَدِ﴾.

النَّفَاثَةُ: نهوى دلته نگ دمرى دمرئ و له ده مى دپته دمر ه نهو خواردنهى به که لئ و کونى دمو دانده وه دمئینئ ه وه فرئئى دما ه دمشگوترئ: (هذا من نَفَاثَاتِ فلان) نه مه له شیعرى فلانه.

النَّفْثَةُ: دگوترئ: (هذه نَفْثَةٌ مصدر)

نه مه کورگاندنو ناله و هیغانى دلته نگه، دمه وهى به م کورگاندنه توژى غم به باداو نارامى به دلئ بدا ه (ك: نَفَاثَاتٍ) دگوترئ: (هذا من نفثات فلان) نه مه له شیعرى فلانه.

النَّفَاثَةُ: فرۆکه یه که تیزر دمو، له فرین دا پشت به چرپى هه و دمه ستن، واته: (ته یارهى نه فاسه).

نَفَجَ الشَّيْءُ نَفْجًا وَنَفْجًا: شته که بهرز بؤوه.

نَفَجَ فلان: فلانکس شانازى به شتیک کرد که نه تهى.

نَفَجَ الإِرْبَ وغره: که رویش که که راپه رى و که وته باز دان.

نَفَجَتِ الرِّيحُ: بایه که به شیوهى گیزه لوکه و زریان هه لئو.

نَفَجَ الفُرْجَةُ مِنْ بِيضَتِهَا: جوچه که له هیلکه که هاته دمر وه.

نَفَجَ الشَّيْءُ نَفْجًا: شته کهى بهرز کرده وه.

نَفَجَ فلانًا: فلانکسى به گه وه زانى.

نَفَجَ السَّاءُ: کونده ناومه که پر کرد.

نَفَجَ الإِرْبَ: که رویش که که له لانه کهى

خوئ دمر به پراند.

أَنْفَجَ الْحَالِبُ: شیر دوشه که قاپه کهى

دوور له گوانى تازه له که راکرت

بؤنه وهى که شیرم کهى دوشیبه ناوى

کهف بکا.

إِنْفَجَ وَتَنْفَجَ: به مانا (نَفَجَ) دئ.

إِسْتَنْفَجَ الإِرْسَبَ وَغَرَهُ: كهرویشكهكهی

لهلانهكهی دمرهپراند، دمشگوترئ:

(ما الذي إِسْتَنْفَجَ غَضَبَهُ) چی وا رقی

ههلسان و جامی غمزهی پرکرد؟

الْمِئْنَجُ وَالْمِئْنَجَةُ: نهو شتهیه ههندي

ناهرمت دمیخنه سهر سمتی خویمان

بوئنهووی سمتیان گهوره بنوینن.

النَافِجُ: دمگوترئ: (هو نافع حِضْنِيه)

نهو خوئی بهزل زانی و لوتبهززی

نواند ۵ (صوت نافع) دمنگی زل و

گرو ناخوش.

النَّافِجَةُ: رهشهبای بههیز ۵ دمگوترئ:

(سحابة نافجة) ههوریکی پرپاران ۵

نهو کوندیلهو زمرفهی مادهی

میسکی تیدایه لهجستهی ناسک دا ۵

(ك: نوافج).

النُّفَجُ: نادهمیزادی قونگران و تهمهبل ۵

دمگوترئ: (هو نفج الحقیقة) نهو

سمت پان و زله.

النُّفَاجُ: خوویهزلزان و لوتبهرز ۵ نهو

كهسهی لافسی شتیك ئی دها

كهنیهتی.

النُّفَاجَةُ: بهراویزو شوینی دادراوی

كراس كه قوبچهكانی پیوه دهنرین.

النُّفِجُ: بیگانهیهك بكهویته ناو

قهومیكهوه بیوهی بی نهچاكهی

ههبی نهخرابه ۵ (ك: نُفَج).

النُّفِجَةُ: كهوانیك لهدرهختی (الْتَبَع)

دروست كرابی (جۆره درهختیكه

لهبهزایی کیو و شوینی وادا دهرۆی

دارهكهی سههرمتیرو شتی وای ئی

دروست دهكرئ) ۵ (ك: نفاع).

نَفَحَتِ الرِّيحُ نَفْحاً وَنَفْحاً: بایهكه ههلی

کرد، جولایهوه.

نَفَحَ العِرْقُ نَفْحاً: دهمارهكه خوینی ئی هات

۵ دمشگوترئ: (نَفَحَ الطَّيْبُ)

بوئنهخوشهكه بلاو بووه.

نَفَحَ الشَّيْءُ: شتهكهی ئی دوور خستهوه.

نَفَحَتِ الدَّابَّةُ الشَّيْءَ: ولاخهكه بهتیزایی

سمی لهشتهكهی دا.

نَفَحَ فُلَاناً بِالْمَالِ: مائی دا بهفلانكهس (نَفَحَ

فُلَاناً بِالسَّيْفِ) بهشمشیر لهفلانكهسی دا

بهلام بههیواشی.

نَفَحَ اللَّبَنُ: ماستهكهی ههژاند.

نَفَحَ الْجُمَّةُ: پیشهسمری داهیناو بهشانهی

کرد.

نَافَحَ عَنْهُ: داکوکی ئی کرد.

نَافَحَ فُلَاناً: بهرههستی فلانكهسی کرد،

دزی وهستا.

إِسْتَفْحَ بِهِ: رهخنهی ئی گرت، کووسپی

خسته بهردهمی.

الْأَنْفَعَةُ: روهکیكه وكموو باینجان ۵

بهشیكه لهمهعهیدی گۆلکهلهو کارو

بهرخ ۵ مادهیهکی تایبهتیبه لهدیوی

فَفَحَّ فِي الْبَرْقِ أَوْ الْهَرَجِ: بهمه موو هیزی
هوی به زورپناکهدا کرد بۆئهمووی دمنگی
لِی بَی.

فَفَحَّ الشَّيْطَانُ فِي أَنْفِهِ: شهیتان بای تیکردو
هه لاینا بۆ ئهمووی خوی بهزل بزانی ۵
لاهی شتیک لَی بدا که نیهتی.

فَفَحَّ الشَّيْءُ: هوی لهشتهکه کرد، بهمفو
هه لی دا.

فَفَحَّ النَّارُ: هوی لهناگرهکه کردو هه لی
ساند ۵ یان بهمۆشه دهمو هانکهو
شتی وا فوی لهناگرهکه کردو
پشکوکانی که شانندنهوه.

فَفَحَّ الطَّعَامُ وَغَرِهَ فَلَانًا: خوراکهکه ورگی
فلانکهسی پرکرد ۵ دمشگوتری: (فَفَحَّ
شِدْقِيَّةٌ أَوْ حِضْنِيَّةٌ) لوتبهرزوی نواندو
خوی بهزلزانی.

فَفَحَّ نَفْعًا: توشی نهخۆشی باکردن بوو،
ورگی بای کرد.

فَفَحَّ بِغَمِهِ: بۆزیدمپۆیی لهمانای
(نَفَحَ) دی.

إِنْفَحَّ الشَّيْءُ: شتهکه بهرزبۆوه ۵
دمگوتری: (إِنْفَحَّ النَّهَارُ) رۆژهه لکشاو
بهرز بۆوه.

إِنْفَحَّ فُلَانٌ: فلانکهس خوی بهزل
زانی و لوتبهرزوی نواند.

إِنْفَحَّ عَلَيْهِ: رهی لَی هه لسا.

الْمِنْفَاحُ: موشه دهمه ۵ ههرشتیک هموا

ناوهمووی گهمدی گۆنکه لهو کاریلهو
بهرخۆله دهمدهیندری پیی
دمگوتری: (شیلوا وک) شیر پین
دمگریته په نیر.

الْإِنْفَاحَةُ: (إِنْفَاحَةُ الْعَجُولِ) شیلواوک.

الْمِنْفَاحُ: کهسیک خۆبخاته کاریکهوه که
په یوه مندی به نه وهوه نیه خو
لهشتیک هه لقورتین کیهیج
په یوه مندی به وهوه نه بی.

النَّفْحُ: سه رما ۵ پیچه وانه کهی (الْلَحْ)
واته: گهرما.

النَّفْحَةُ: بۆنیک که دل پینی خوش بی ۵
دمشگوتری: (أَصَابَتْ نَفْحَةً مِنْ عَذَابِ
رَبِّكَ) هه روا وشه (النَّفْحَةُ) به مانا
بهخشش دی ۵ دمگوتری: (لَا يَزَالُ
لِفُلَانٍ نَفْحَاتٌ) تا ئیستا فلانکهس
بهخششی ههیه.

النَّفْحُوحُ: زۆرسارد ۵ دمشگوتری: (ضَرَعَ

نَفْرُوحٌ) گوانیکه شیر ناگریتهوه،

شیری تیناوهست ۵ (بَقَرَةٌ نَفْرُوحٌ)

مانگایه که به بی دۆشین شیر لَی

دمرزی ۵ (قَرَسٌ نَفْرُوحٌ) کهوانیکه تیر

دوور دهموای ۵ (رَبِيعٌ نَفْرُوحٌ)

رهمه بایه کی به هیزمو شت هه لهدا.

النَّفِيعُ وَالنَّفِيعُ: به مانا (الْمِنْفَاحُ) دی.

فَفَحَّ بِغَمِهِ نَفْعًا: هوی تی کرد بهدممی بای
تیکرد.

لەئەنەنجامی ئەومەدا گونی دەهاوسین.

النَّفَاحُ: هاوسانی بەشیك له جهستهی بههوی نهخۆشییهوه.

النَّفَاحَةُ: هاوساویكە لەناوسکی ماسی

دایه ۵ ئەو بلق و تلوقانەن

کەدەمەکەنە سەر ئاو و شەمەنی تر

۵ میزەلەدان و شتی لەو جۆره کە

منداڵ یارییان پێ دەکەن و فویان

تێدەمکەن و بەرزیان دەکەنەوه.

النَّفِیخُ: ئەو شاگرد ناسنگەرو شاگرد

مەسگەرە کە بەموشەدەمە یان

بەشتی تر ئەمرکی خەلۆز

گەشانەنەومەوه فوکران لەمکوره

ناگرمەکی لەئەستۆیه ۵ (ك: نَفْخَاء).

نَقَدَ الشَّيْءُ نَقْدًا وَنَفَادًا: شتەکە فەوتای،

نەما، بڕایەوه.

أَنْقَدَ فُلَانٌ: فلان تیشوی بڕایەوه مأل و

سامانی نەما.

أَنْقَدَ الشَّيْءُ: شتەکە فەوتاند.

نَاقَدُهُ: موخاکەمە لەگەڵ دا کردو

کیشەو نیزاعی نایەوه بۆئەوهی

بەبەلگە بۆری بدا.

إِنْتَقَدَ الشَّيْءُ: شتەکە فەوتاند.

إِنْتَقَدَ الْحَقُّ: مافەکە وەرگرتەوه ۵

دەشگوتری: (إِنْتَقَدَ مِنْهُ) لێی

وەرگرتەوه.

إِنْتَقَدَ اللَّبَنُ: شیرەکە هەموو دۆشی و

هیچی بۆ نەهێشتەوه.

کۆبکاتەموو ناپاستە یکا ۵ وەکوو

ئەو ئامیزە ناسنگەرو مزگەر

خەلۆزی پێ دەگەشیئەنەوه ۵ (ك:

منافخ).

الْمِنْفَخُ: بەمانا (الْمِنْفَاخ) دئ ۵ (ك:

منافخ).

المنفوخ: (رجل منفوخ) پیاویکی فەلەو

و خۆگەیه ۵ یان ترسنۆکە.

النَّفَیخُ: دەرگوتری: (مابالدار نافخ) کەس

لەخانومکەدا نیه.

النَّفْخُ: شانازی و خۆبەزلزانی.

النَّفْخُ: هەموکردن و هاوسانیکی لەزەنگی

(زند) و لاخ دا پەیدا دەبێ ۵

نەخۆشییەکە توشی گون دەبێ پێی

دەرگوتری: (هۆپی).

النَّفْخُ: هەرمتی گەنجی ۵ دەرگوتری:

(فِي نَفْخٍ وَفَاتَةٍ نَفْخ).

النَّفْخَاءُ: لای ژورو ئیسقانی قاچ ۵

زەوییهکی بەرزو بەپیت، نە لێلەلەن

بێ نە بەردی تێدا بن کەمێک

دەرختی تێدا روابن ۵ (ك: نفاخی).

النَّفْخَةُ: ورگ هاوسان و مەعیدە

پەریوون بەخواردن یان بەشتی تر ۵

(نَفْخَةُ الشَّباب) هەرمتی گەنجی و

لاویەتی ۵ (نَفْخَةُ الرِّبْع) پۆزانی

پێگەبەشتنی گزۆکیا لە بەهاریدا.

النَّفْخَةُ: دەرپێکە توشی ئەسپ دەبێ و

تَنَافَذَ الْقَوْمُ: خه لکه که کهوتنه کیشو
 ده مه ده میوه همر که سه به لکه ی
 خوی خسته پرو.
 اسْتَنْفَذَ الشَّيْءُ: شته که ی برانده وه
 ده گووتری: (اسْتَنْفَذَ وَسْعَهُ) تاقه تی
 نه ما، توانای خوی تیدا خه رج کرد
 وهیچی پی نه ما.

اسْتَنْفَذَ الْأَمْرَ أَغْرَاضًا: کار که مه به سته
 سه رم که یه کانی هاتنه دی و نیت چی
 دی پیویست ناکا دریژدی پی بدری.
 الْمُنَافَذُ: ده گووتری: (خَصْنَمٌ مُنَافِذٌ)
 ر که به ری که چی له توانا دایه به کاری
 ده هیئی بؤ نه وهی سه رم که ی.
 الْمُنْتَفَذُ: ده گووتری: (فُلَانٌ مُنْتَفِذٌ فُلَانٍ)
 فلان که سه که بریوی نه ما فلان په کی
 ناخاو دمی داتی.

النَّفَادُ: فه وتان، نه مان، برانه وه
 قورئان ده فهرموی: ﴿إِنَّ هَذَا لَرِزْقُنَا
 مَا لَهُ مِنْ نَفَادٍ﴾.

نَفَذَ الْأَمْرَ نَفْذًا وَنَفَادًا: کار که ته و او بوو
 نه انجام درا ده گووتری: (نَفَذَ فُلَانٌ
 لِرُجْهِهِ) فلان که سه پربازی خوی
 گرته به رو پوی ده (نَفَذَ الْكِتَابُ إِلَى
 فُلَانٍ) نامه که گه یشته فلان ده (هَذَا
 الطَّرِيقُ يَنْفِذُ إِلَى مَكَانٍ كَذَا) نه م پیکایه
 ده چی بؤ فلان شوین ده (نَفَذَ الطَّرِيقُ)
 پیکایه ناسان و خوشه هه موو که سه

ده توانی پییدا پروا ده (نَفَذَ مِنْهُ) له م
 شوینده وه چوو شوینیکی تر ده قورئان
 ده فهرموی: ﴿يَا مَعْشَرَ الْجِنِّ وَالْإِنْسِ إِنِ
 اسْتَطَعْتُمْ أَنْ تَنْفُذُوا مِنْ أَقْطَارِ السَّمَاوَاتِ
 وَالْأَرْضِ فَانْفُذُوا لَا تَنْفُذُونَ إِلَّا بِسُلْطَانٍ﴾
 ده گووتری: (نَفَذَ فُلَانٌ فِي الْأُمُورِ)
 فلان که سه له نیش و کاردا شاره زاو
 وریایه ده (نَفَذَ عَنْهُ) لئی تیپه ری پرزگاری
 بوو لئی.

نَفَذَ الْقَوْمُ نَفْذًا: له خه لکه که تیپه ری و
 کهوته نه و په پریان.

انْفَذَ الْقَوْمُ: خه لکه که ی در داو به ناویان
 دا پوی ده ده گووتری: (رَمَيْتُهُ
 فَأَنْفَذْتَهُ) تیری کم پیومناو هه نگاوتم
 تیر که نه م دی و او دیو کونی کرد.

انْفَذَ الْكِتَابُ إِلَى فُلَانٍ: نامه که ی نارد بؤ
 فلان که سه.

انْفَذَ الْأَمْرَ: کار که ی نه انجام دا.

انْفَذَ عَهْدَهُ: واده و به لئینی خوی به چی
 هیئا.

نَفَذَ الْحُكْمَ: برپاره که ی جیبه چی کرد.
 تنافذ القوم الى القاضي: خه لکه که
 کیشه که ی خویان برده لای دادومر
 بؤ نه وهی بویان په کالاً بکاته وه و
 برپاری پی دمرکا.

التنفيذ في الحكم: به کرده وه جیبه چی
 کردنی برپاره.

الهيئة التنفيذية: نهو دمهسه لاتهی

یاساکانی دمو لهت جیبه جی دمکاو

به عه مهلی به پرمویان دمبی.

المنتقذ: بهر فراوانی و بهک نه که وتن

دمگوتری: (فی ماله منتقذ) مال و

سامانه که ی زوره بهشی نهو شتانه

دمکا.

المنفذ: شوینی تیدا هه ل سورانی شت،

شوینی پیدار ویشتن و لی دمرچوون

(ک: منافذ).

النافذ: دمگوتری: (رجل نافذ فی امور)

پیاویکه له کاروباری خو ی دا

سمرکه وتوو ه (طریق نافذ)

رنگایه که رۆیشتنی پیدای دمکری و

هموو که س دمتوانی پیدای بپروا

(امر نافذ) فه رمانیکه دمبی پابه ندی

بی و شهی (النافذ) له جهسته ی

نادمهیزاد ناوه بۆ کونه لوت و کونه

گوینی و نهو شتانه.

النافذ: دمگوتری: (طعنة نافذة)

برینیکه نه مبه رهو بهری و مکوو

یهک و مهان ه پهنجه ره ی خانو

که پروناکی و هه وایان لی بجیتته

ژورمهو بۆناو ژورمهکان ه (ک: نوافذ).

النفاذ: (الحکم مع النفاذ) حاله تیکه

واده خوازی له گه ل برپاری دادگا

دمرچوو ته نفیز کردنیشی پتویست

دمبی، جاداواکه مدهمنی بی یان

جنائی.

النفذ: براندنه وهی شت و نه نجامدانی

دمگوتری: (امر بتفذه) فه رمانی کرد

به نه نجامدانی ه (قام بتفذ الكتاب)

چی له نامه که دا بوو ته نفیزی کرد

چاره سهرو رینگای رزگار بوون

له چورتم ه دمگوتری: (اتی بتفذ لهذا

المفضل) چاره سهری نهو ته نگزه یه ی

هینایه کایه وه ه هه روا دمگوتری:

(طعنة لها نفذ) برینیکه نه مدیواو

دیوه.

النفذ: دمنکه میرو ه (ک: نفذ) ه

دمگوتری: (قارب الخراز بین النفذ)

میرو جیه که میرو دهکانی لیک نزیک

کردنه وه.

النفاذ: نیش له دمهست هاتوو کار

رپه رپین.

النفوذ: بهمانا (النفاذ) دی.

النفوذ: دمهسه لات و هیزو توانا ه

دمگوتری: (فلان ذو نفوذ عظیم)

فلان که س دمهسه لاتیکه گه وره و

به رفرراوانی هه یه ه (مناطق النفوذ)

نهو ولاته زمعیضو بی دمهسه لاتانه

که دمو له ته زله یز مهکان دمهسه لات

خو یانی به سه ردا دمهسه پینن.

النفیذ: بهمانا (النافذ) دی، دمگوتری:

(أمر نفیذ) فهمانیکه ملی بؤ کهج دمکری و تهنفیز دهی.

نَفَرٌ نَفَرًا وَنَفَرًا: ولاتی خوئی جی هیشت و کهوته گهران بهولاتان دا ۵ قورئان دمهمرموی: ﴿فَلَوْلَا نَفَرَ مِن كُلِّ فِرْقَةٍ مِّنْهُمْ طَائِفَةٌ لِّيَتَفَقَّهُوا فِي الدِّينِ﴾.

نَفَرَ الْجَلَدُ نَفَرًا: پیسته که هاوساو لهگوشته که جیابووه.

نَفَرَ مِنَ الشَّيْنِ نَفَرًا: لهشته که ههلسله میهوه فیزی لی کردموه پیی رازی نه بوو.

نَفَرَ مِنَ الْمَكَانِ: لهو شوینه رۆی بؤ شوینیکی تر.

نَفَرَ الْحَاجُّ مِنَ مَنَى: حاجیه کان دهشتی مینایان جی هیشت بهرمو مه کهه رۆیشتن.

نَفَرَ النَّاسُ إِلَى الْعَدُوِّ: خه ئک به په لهو ههله داوان بهرمو رۆی دوژمن رۆیشتن بوئهموی شمپی له گهل بکن.

نَفَرَ فُلَانًا نَفَرًا: بهسمر فلانکس دا زال بوو له بهر بهر مکانی دا.

أَنْفَرَ الْقَوْمُ: خه ئکه که ولاغه کانیان بلا بووونهوه.

أَنْفَرَ الدَّابَّةُ: ولاخه کهی چه موش کرد.

أَنْفَرَ الرَّجُلُ: یارمه تی بیامو کهی دا ۵ دمگوتری: (أَسْتَفْرَهُمْ فَأَنْفَرُوهُ) داوای یارمه تی لی کردن یارمه تییان دا.

أَنْفَرَ فُلَانًا عَلَى فُلَانٍ: برپاری بؤ فلانکس دا بهسمر کهوتن بهسمر فلان دا.

نَافَرُهُ: کیشی له گهل نایهوه ۵ شانازی بهسمر دا کرد.

نَفَرَ فُلَانًا مِنَ الشَّيْنِ: فلانکسی لهشته که ترساند، لی دوورخستهوه ۵ دمگوتری: (نفر الدابة عن الرعي) ولاخه کهی له لهومرگا که دوورخستهوه.

نَفَرَ عَنْ وَلَدِهِ أَوْ غِيَرِهِ: نازناوی ناشیرینی بؤ مندا له کهی یان بؤ کهسانی تر دانا بهمه بهستی نهوه جندو کهو چاوی بیس کاری تی نه مکن.

نَفَرَ فُلَانًا عَلَى فُلَانٍ: برپاری سمر کهوتنی بؤ فلانکس دا بهسمر فلانکس دا.

نَفَرَ فُلَانًا عَلَى الشَّيْنِ: فلانکسی زال کرد بهسمر شته که دا.

تَنَافَرَ الْقَوْمُ: خه ئکه که کیشیهان تیکهوت ۵ شانازیان بهسمر یه کتر دا کرد.

أَسْتَفْرَتِ الدَّابَّةُ: ولاخه که ههلسله میهوه ۵ دوور کهوتهوه ۵ (فهي مُسْتَفْرَةٌ).

أَسْتَفَرَ الدَّابَّةُ: وای له ولاخه که کرد ههلسله میتهوه.

إِسْتَنْفَرُ الْحَاكِمَ الرَّعِيَّةَ: هه رمانره وا داوای
له خه لکه که کرد به په له برۆن بۆ
به رمنگار کردنی دوزمن و شهر
له گه ل کردنی.

إِسْتَنْفَرَ بَنِي فَلَانٍ: داوای له هوزی فلان
کرد به هاوار به وه بین و پرزگاری
بکه ن.

النَّافِرُ: دهمگوتری: (دابة نافر) ولاخیکه
هه ل _____ سه مینه وهی زوره
له پیش برکی و کی برکی دا سرکه وتوه
ه (شاة نافر) مهریکه کرم له
لوتیه وه دپته دهر، کرم فری دهمدا
شتیک له لوتیه وه دهمددا و مکوو
کرم وایه.

نافرة فلان: خزم و کس و کاره
نزیکه گانی فلانکس.

النافورة: شتیکه له باخچه و حتی وادا
دادمنری ناو بهرز دمکاته وه به ته ورم
بۆ جوانکردن و پازاندنه وه و فینک
کردنه وهی شوینه که.

النَّفَارُ: هه لسه مینه وه.

النَّفَارَةُ: نهو شته ی ناو بزویوان یان
سه رکه وتوو له زیرکسه وتوی
و مرده گری.

النَّفَرُ: خه لکانیک به په له و هه له داوان
بۆ شتیک دهجن یان بۆ شهر ه (برم
النفر الأول) دووهم برۆزی جهزنی

قوربانیه که حاجی له دهشتی
مینایه وه دبرۆن بۆ مه که هه (برم
النفر الآخر) سییه م برۆزی جهزنی
قوربان.

النَّفَرُ: له سی که سه وه بۆ ده که س ه
ده گوتری: (هم نَفَرُ فلان) نه وانه
تاقمی فلانکس سن ه یوتاقه
پیاو ویکیش دهمگوتری ه (ک: أنفار).

النَّفَرَةُ: نه وهی به مندا ل دا دهمگری بۆ
چاو مزار.

النَّفِيرُ: هاوشان له شانازی کردن دا ه
خه لکانیک برۆن بۆ شهر کردن
له گه ل دوزمن.

النْفير العام: راجمینی تیگرای خه لک بۆ

شهر کردن له بهرام بهر دوزمن ه

که سیك که بی که لک بی پیی

ده گوتری: (فلان لافي العير ولا في

النفير) واته: فلانکس نه له گه ل

کاروانی قورپیش بوو که له شامه وه

ده گه پایه وه بۆ مه که هه

به سه ره رۆگایه تی نه بو سو فیان،

نه له گه ل سو پای قورپیش دا بوو

که به سه ره رۆگایه تی عوتبه ی کوری

رمبیه به پیر کاروانه که وه چوو بۆ

پرزگار کردنی، چاکه سیك له گه ل نه م

دوو تاقه هدا نه بوو بی به پیاو حسیب

نه کراوه.

نَفَرَ الطَّبِيُّ نَفْرًا وَنَفْرًا: ناسکه که بازی دا
 قاجه کانی لیک هه لپین و بهیه که وه
 داینانه وه.

نَفَرَ فلان: فلانکه س مرد.

نَفَرَت المرأة وَلَذَهَا: نافرته که
 منداله که ی هه لپه پاند.

تَنَافَرُوا: عه مبارزی یه کتر بوون،
 په لاماری یه کتر یان دا ه دهگوتری:
 (الصَّبِيانُ يَتَنَافَرُونَ فِي لَعِبِهِمْ)
 منداله کان له یاری کردنه که یان دا
 به سهر یه کتر دا بازیان دا.

التَّفَازِي: یارییه که یاریکه ره کان بازی
 تیدا دهمن.

التَّفْيِيزُ: پونه که رمی بزپکاو که له ناو
 مه شکه که دا یه کتر نه گری و توپه ل
 نه بی.

نَفَسَهُ نَفْسًا: به چاو هه نگاوتی، چاو مزار
 لی یدا.

نَفِسَتِ المرأةُ نَفْسًا وَنَفَاسَةً: نافرته که
 مندالی بوو.

نَفِسَتِ وَلَدًا: مندالی بوو ه (دَمُ نَفَاسٍ)
 خوینی پاش مندالی بوون.

نَفِيسَ بالثَّيْنِ: شته که ی لاخو شه ویست بوو
 له دهمستی نه بووه پژدو چروک بوو دلی
 نه هات شته که بیه خشی.

نَفِيسَ الثَّيْنِ وَبِهِ عَلَى فلان: هه سودی
 به فلان برد به وهی که نه وشته هی

نهو وهی به شیایوی نهو وه نه زانی
 نهو شته ی هه بی.

نَفَسَ الثَّيْنُ نَفَاسَةً وَنَفَاسًا وَنَفَاسًا: شته که
 به نرخ بوو (فهو نفيس و نَافِس).

أَنْفَسَ الثَّيْنُ: شته که به نرخ بوو،
 جیگای سهرنج بوو.

نَافَسَ فِي الثَّيْنِ: زیدم رمی له شته که دا
 کرد له دلی خه لک دا شیرینی کرد.

نَافَسَ فُلَانًا فِي كَذَا: کیر کیری له گه ل
 فلان دا کرد بوئنه وهی پیشی بکه وهی
 به بی نه وهی زبانی پی بگه به نی.

نَفَسَ عَنْهُ: هورسای له سهر که
 کرده وه.

نَفَسَ عَنْهُ كَرِيَةً: ناخوشییه که ی له سهر
 لبرد.

تَنَافَسَ الْقَوْمُ: خه لکه که پیشپکی و
 مونا فسه ی یه کتر یان کرد به بی
 نه وهی زبانیان بو یه کتر بی.

تَنَفَّسَ: هه ناسه ی دا هه ناسه ی هه لکیشا.

تَنَفَّسَ الرِّيحُ: بایه که به هیواشی
 هه لیکرد.

تَنَفَّسَ فِي الْكَلَامِ: قسه ی دریژ کرده وه.

تَنَفَّسَ النَّهْرُ: پوبار که ناوی زیادی
 کرد.

تَنَفَّسَ الْمَرْجُ: شه پوله که ناوی دهر دایه
 دهر.

تَنَفَّسَ الْعُمُرُ: ته مهن دریژ بوو.

تَنْفَسَ الْقَوْمُ: که وانه که درزی برد.

تَنْفَسَ الصُّبْحُ: به یانی دمرکه وت،

رونای که به یانی ناشکرا بوو.

تَنْفَسَ الصُّمَداء: هه ناسه یه کی قوئی

هه لکیشاو ماندویه تی حه سایه وه.

الْأَنْفَسُ: به نر ختر ۵ دریزتر، باشتر ۵

فراوانتر.

الْثَنَافُسُ: هه ثنائیکی دمروونی

سروش تییه داخوازی نهومیه هه ول

بدهی لاسایی گه وره پیاوانی میژوو

بکه یه ومو بجیته ریزی نهوان.

الْمُتَنَفِّسُ: دمگوتری: (أَلْفَ مُتَنَفِّسٍ)

لوتیکی پانه ومبووه کون گه وره یه.

الْمُتَنَافِسَةُ: به مانا (التنافس) دئ.

الْمُنْفِسُ: دمگوتری: (مال مُنْفِسٍ) مال و

سامانی زۆر.

المنفوس: زاروک ۵ شتیک چاومزار لئی

دابئ ۵ خۆزگه ی بۆ بخوازی.

الْثَنَافِسُ: چاوپیس، حه سودو چاوحنۆک

۵ (شئى نَافِسٍ) شتیکه داخوازی

له سه ره.

الْثَنَاسُ: جۆره خوینیکی ئافره ته

ماومیه دوای مندا لیبون دئ لهو

ماومدا مندا لدان و کوئه ندای زاوژی

ده چنه وه سمر حاله تی سروشتی

خۆپان که نزیکیه ی شهش

هه فته یه کی گهرمه.

النَّفْسُ: گیان ۵ دمگوتری: (خرجت نفسه

أو جاد بنفسه) مردو گیانی له دهست

دا ۵ خوین ۵ دمگوتری: (ذَفَقَ نَفْسُهُ)

خوینی به فیجقه لئ دهره ینا ۵

خودی شته که ۵ دمگوتری: (جاء هو

نَفْسُهُ أو بنفسه) نهو خودی خوئی

هات ۵ (ك: أنفَسَ ونفوس)

دمگوتری: (أصابته نفس) چاوی

پیس ههنگاوتی، چاومزار لئی داوه ۵

(فلان ذو نفس) فلانکس خاوهن

رهوشتی به رزو مهر دایه تییه ۵ (في

نفسی أن أفعَل كذا) له نیازو

مه به ستم دایه نهوه بکه م ۵ (فلان

يؤامر نفسه) فلانکس دوو پاو

بۆچونی هه یه نازانی به پیتی کامیان

بکا.

النَّفْسُ: هه ناسه ۵ هه وای نه رم؛ بای

شه مال ۵ کر مای شه مال ۵ قومه ناو

و شتی وا ۵ بارودۆخی ناسایی و بی

چورتمی ۵ دمگوتری: (هو في نفس

من أمره) نهو کاروباری ناسایی و بی

کی شه به دمتوانی به نازمزی خوئی

پهل راهاوی ۵ (يجي وبينه نَفْسٍ)

نیوانی من و نهو دووره ۵ (شراب ذو

نفس) شه را بی که تینوایه تی

دمشکینی ۵ (شاعر أو كاتب طويل

النفس) شاعیر یان نووسه ریکی

ولاخه گانی به شه و رپوانه ی له و پرگا
کردن و بۆخوی نوست.

نَفَسُ الْقُطْنِ: لۆکه که ی کردموه
هه لاجی کرد.

إِنْتَفَشَ الْقُطْنُ وَغَمَّوهُ: لۆکه که شی
کرایه وه.

إِنْتَفَشَتِ الْهَرَّةُ: پشیلکه موی جهسته ی
راستبوونه وه تاوا ی ئی هات بنگی
تاله مووه گانی جهسته ی بیندران.

إِنْتَفَشَ الطَّائِرُ: بالندمه که په رو بالی ئی
فش بوون دمگوت دترسی یان
سه رمایه تی.

نَفَسَ: به مانا (نَفَسَ) دئ.

الْمَتَفَشُ: دمگوتری: (أَمَةٌ مَتَفَشَةٌ الشَّعْرُ)
کچۆله یه که هزی ژاگاو و بژن
(أَنْفٌ مَتَفَشٌ) لوتیکه نه رمای
که مه و کون پان و فراوانه
هاوساویه ک ناووه ی بۆش بی.

النَّفْسُ: خوری (به شه) گراو و
پشکراو و شت و مه کی په رته وازه
بوو و دمگوتری: (بَاتَ غَنَمَهُ نَفْشًا)
مه رو بزنه گانی بلاو بوونه وه
قه سی زۆرو داواکاری زۆر.

النَّفَّاسُ: لوتبه رزو خۆبه زلزان
که سیك لافی شتیك ئی بدا که نه بیی،
شانازی به شتیکه وه بکا که نه تی
جۆره نارنجیکه دمگوتنه مره با.

هه ناسه درپژمو دمتوانی به چه ند

جۆر به ههرمه کی خوی دمریخا
(یعبجني نَفْسُ هذا المؤلف أو هذا

الطاهي) من سه رسام به شیوازی
نهم دانهره یان نهم چیشته لیته ره.

النَّفْسُ: هه سودو رۆدو چاو چنۆک.

النَّفِيسُ: مال و سامانی زۆر و (شیئ
نفیس) شتی به نرخ و خۆزگه بۆ
خوراو و (رجل نفیس) پیاویکی چاو
چنۆک.

نَفَسَ الْقُطْنُ وَغَمَّ نَفْشًا وَغَمَّوهُ: لۆکه که
کرایه وه، فش کرایه وه و دمگوتری:
(نَفَسَهُ فَتَفَشَ).

نَفَسَ الْقَوْمُ: خه لکه که که و تنه حاله تی
هه رزانیه وه.

نَفَسَتْ الْمَاشِيَةُ فِي الزَّرْعِ: نازه له کان
به له ورگا و ناوکشت و کاله که دا بلاو
بوونه وه شه و له و پرپان کرد و (ك:
نَفَسَتْ وَلَفَّاشَ) و (وهي نَافِثَةٌ) و (ك:
نوافش).

نَفَسَ عَلَى الطَّعَامِ: چوو ه سه ر سفره و
خوانه که بۆ نان خواردن.

نَفَسَ الْقُطْنُ أَوِ الصَّرْفَ: لۆکه که شی
کردموه هه لاجی کرد و خورپیه که ی
به شه کرد به نامیری شه تاله گانی لیک
کردنه وه و یان به دمه ست خورپیه که ی
خا و کردموه و (أَلْفَسَ الرَّاعِي الْمَاشِيَةَ):

نَفَسَ بَبُولَهُ نَفْصًا: بمتەکان میزی هەلدا،
دمگوتری: (نَفَسَ بِالْكَلِمَةِ) قسهی
به‌خیرایی کردن.

انْفَصَ بِالضَّحَكِ: زۆر بێکه‌نی.
انْفَصَ بِشَفْتِيهِ: به‌لیوی ناماژە ی بۆ کرد
ه‌ لیوی ئی دافرینجاند.

انْفَصَ بِالْكَلِمَةِ: قسه‌کی به‌خیرایی
گوتن.

الْمِنْفَاصُ: که‌سیک زۆر بێبکه‌نی ه‌
دمگوتری: (رَجُلٌ مِنْفَاصٌ وَإِمْرَأَةٌ
مِنْفَاصٌ) ه‌ هەروا ناوه بۆ که‌سیک
له‌کاتی نوستن دا میز له‌جێگه
نووستنی دا به‌خۆدا بکا.

الْتِفَاصُ: دمردیکه توشی مه‌رووبزن
دمبی و میزه‌چرکه‌یان بێ ده‌کا تا
مندار دمبنه‌وه.

الْتَفِصَةُ: فیجقه کردنی خوین ه‌ (ك:
نَفْصٌ).

نَفَضَ الثَّرْبُ أَوْ الصَّبْغُ نَفْضًا: قوماشه‌که
هەندئ له‌رنگه‌کانی چونه‌وه، نه‌مان.

نَفَضَ الزَّرْعُ: کشت وکاله‌که بێگه‌یی و
هه‌موو گوته‌ دانه‌ویله‌کانی دمرکه‌وتن.

نَفَضَ الْكِرْمُ: دارمیومه‌که پۆخه‌کانی
پشکووتن.

نَفَضَتِ الدَّابَّةُ: نازه‌که‌که زاو و زبی کرد.
نَفَضَ فُلَانٌ مِنْ مَرَضِهِ: فلانکه‌س

له‌نه‌خۆشییه‌که‌ی رزگاری بوو.

نَفَضَ الْقَوْمُ: خه‌لکه‌که تیشوو‌یان بپایه‌وه.

نَفَضَ الشَّيْءُ نَفْضًا: شته‌که‌ی ته‌کاند
بۆنه‌وه‌ی نه‌وه‌ی پێوه‌ی نووساوه

هه‌لومرئ ه‌ دمگوتری: (نَفَضْتُ الْحُمَّى)
له‌رزوتا وه‌شه‌قه‌تۆله‌ی هیناو هه‌لی
به‌راند.

نَفَضَ الْمَكَانَ وَغَرَهُ: سه‌یری شوینه‌که‌ی
کردو چی تیدا بوو ببنی و لێی ورد
بۆوه بۆنه‌وه‌ی بزانی چیه.

نَفَضَ الشَّيْءُ: شته‌که‌ی ئی کرده‌وه ته‌کاندی
دایه‌چۆراند ه‌ دمگوتری: (نَفَضُوا
حُلَاثَهُم) گوانی نازه‌له‌کانیان په‌که‌یه‌که
دادۆشی و هه‌چیان تیدا نه‌هه‌یشه‌وه.

نَفَضَتِ الْمَرْأَةُ كَرِشَهَا: ناهرمته‌که مندالی
په‌ک له‌دوايه‌کی بوون، مندالی زۆری
خستنه‌وه.

انْفَضَ الرِّعَاءُ: زمره‌که هه‌چی تیدا
نه‌ما.

انْفَضَ الْقَوْمُ زَادَهُمُ: خه‌لکه‌که تیشوو
بزیوی خۆیان ته‌واو کرد له‌ناویان
برد.

نَفَضَ الشَّيْءُ: شته‌که‌ی ئی کرده‌وه
ته‌کاندی دایه‌چۆراند.

انْتَفَضَ الشَّيْءُ: شته‌که که‌وته جم و
جول و هه‌له‌زو دابه‌ز ه‌ دمگوتری:

(فَلَا يَنْتَفِضُ مِنَ الرَّعْدَةِ) فلانکه‌س
به‌هوی له‌رزوتاوه هه‌لده‌له‌رزئ.

إِنْقَضَ الْكُرْمُ: دارمیوه که پوخه کانی
کرانه موو گه لای کرد.

إِنْقَضَ الشَّيْءُ: شته که ی داچوړاندو
دایته کاند.

إِنْقَضَ الْفَصِيلُ مَا فِي الضَّرْعِ: بیچوه
نازه لکه نهوه ی له گوانی دایکی دا
بوو داچوړاند.

إِسْتَنْفَضَ الْقَوْمُ: خه لکه که چهند
که سیکیان نارد بو تافیکردنه وه ی
شوینه که تا بزائن ناخو دوژمنی
لییه، نهو شوینه ترسی تیدایه.

إِسْتَنْفَضَ الْمَكَانَ وَغَوَّهَ: سهیری
شوینه که ی کرد بو نهوه ی بزائی چی
تیدایه و چی تیدا نیه و بیناسی.

إِسْتَنْفَضَ الْقَوْمَ: له خه لکه که وردبووه و
زوړی سهیر کرد.

إِسْتَنْفَضَ مَا عِنْدَهُ: نهوه ی لای بوو دمری
هیئا.

الْأَنْفُوضَةُ: نهو میوه و شته یه که
له دره ختی بهر دار دمه کویته خوار
بو ژیر دره خته که ه (ك: أنافض) ه
دمگوتری: (أصابنا اليوم أنافض)
نه مړو میوه ی له دره خت
به ربووه مان خوار، کومان کردموه.

الْمِنْفَاضُ: قوماشیکه چارمه که یه که له ژیر
دره خت راده خری بو نهوه ی نهو
میوه ی له دره خته که دمه کیندری
بکه ویته سهری.

الْمِنْفَضُ: به مانا (الْمِنْفَاضُ) دئ ه بیژنگی
گه وره.

الْمِنْفَضَةُ: قاپیکه گل یان لمبی تیدمکری
شتی سوتاوی تی فری ددری ه
(ته پله کی جگه ره).

الْمِنْفَضَةُ: دارده ستيکه له دره ختی
خه یزمران بهر مو قالی و شتی وای
بی دمه کیندری و ته پو توژی پی
لی دمکری ته موه.

الْمِنْفُوضُ: نهو که سه ی له رزو تا ده یخاته
چو قه چوق.

الْناْفَضُ: (ثوب نافيض) قوماشه که
رمنگه که ی چووه ه هروا دمگوتری:
(أخذته حي نافيض) له رزو تا ی به هیز
هیئا و یه ته چو قه چوق ه چاوساغو
نیشاندمر له پیش قافله موه ریگا که
به تاقی بکاته موه بزائی نه مینه یان
نا.

النَّفَاضُ: چو قه چوق و هه لهرزین
به هو ی له رزو تاوه.

النَّفَاضُ: گرانی و قات و قری ه نهوه ی
هه لده وری له شتی ته کیندراو ه
نهوه ی له ناو دم دا دمه نیته موه
له پرزه سیواک و شتی وا و تف
دهد ریته موه.

النَّفَاضُ: پو شاک: دمگوتری: (ماعليه
نفاض) هیچی له بهر دا نیه هیج
پو شاک یکی له بهر دا نیه.

النَّفْضُ: نَهْوَ مِيَوْمَ بَهْرُوبِوومَهی

لهدرمخت دمکهووتنه خوار بۆ بنکی

درمخته که ۵ بۆلهرتری که له

هیشومکه دا تیک دمترنجین و

پالهمهستوی پهکتر دمکهن.

النَّفْضُ: کهریشان و ههنگه مردوو که

دمکهونه ناو کۆلهمهوه.

النَّفْضُ: ههلههرزینی لهرزوتادار.

النَّفْضَةُ: پێژنه باران کهله پارچه

زمویه که دداو لهپارچه زمویهکی تر

نادا.

النَّفْضَةُ: کۆمهله خه لکێک دهنێردرین

بۆ شوینیک بۆ جاسوسی و بهتافی

کردنهوی ناخۆ دوزمن لهوی ههیه

یان نا؟

النَّفْضِي: ههلههرزین.

النَّفْضُ: دهگوتری: (امراة نفوض)

نافرهتیکه منداڵ زۆره ۵ (رجل

نفوض للمكان) پیاویکه لهشوینهکه

ورد دمبیتهمه.

النَّفِیْضَةُ: بهمانا (النَّفْضَةُ) دئی.

نَفَطَتِ الْقَنْزُ نَفْطاً وَنَفِیْطاً: مهنجهلهکه

کۆلی پرزی وادههائی دهلیی تیره.

نَفَطَ فُلَانٌ: فلانکهس رقی ههلساو لهرفان

گهرم داهاتوووه ههر خۆی دهخواتهوه.

نَفَطَ الْعَنْزُ: بزنهکه پزمی.

نَفَطَ الطَّيْبُ: ناسکهکه باراندی ۵ دهگوتری:

(نَفَطَ فُلَانٌ) فلانکهس بهشیوهیه که

قههه کرد کهس لیلی حالی نهبی.

نَفَطَ الْمَصْبِي نَفْطاً: مندالهکه خروپلکهی ئی

هاتن.

نَفَطَتِ يَدُهُ مِنَ الْعَمَلِ نَفْطاً وَنَفِیْطاً:

دمستی بالوکه و بلقی ئی پهیدا بوو

ناویان تیدایه.

اَنْفَطَ الْعَمَلُ يَدِيه: کارکردن بلقی

لهدمست دا پهیدا کردن پرن لهئاو.

تَنْفَطَتِ الْقَنْزُ: بهمانا (نَفَطَت) دئی ۵

دهشگوتری: (تَنْفَطَ فُلَانٌ) فلانکهس

لهرق ههلساوی خۆی گهرم

داهاتوووه.

تَنْفَطَتِ يَدُهُ مِنَ الْعَمَلِ: بهمانا (نَفَطَت)

دئی.

النَّافِطَةُ: بلوق و بلق کهبههۆکاری

کارکردنهوه لهدمست دا پهیدا

دهبن و پرن لهئاو ۵ ئاولهو میکوته

۵ دهگوتری: (ید نافطة) دهستیکه

بلوقی کردوووه، دهشگوتری: (ماله

عافطة ولانافطة) ههچی نیه ۵ (ك:

نوافط).

النَّافِطَةُ: نهوتجیهتی، نهوت دهرهین.

النَّافِطُ: نهوت دهرهین لهبیرو کان ۵

نهوت هروش.

النَّافِطَةُ: بلقی سهه دهست و شوینی

تری جهسته که پربیی لهئاو ۵ نهو

شتهی نهوتی پی ده‌هاوی و
ده‌پېرژیننځ ۵ شوین دهرهینانی
نهوت.

النُّفْتُ: نهوت ۵ که به‌کاردی بو
سوته‌مهنی و شتی وا.

النُّفْتُ: بلوق و بلق له‌جه‌ست‌دا ۵
می‌کوت‌هو ناو‌له.

النُّفْطَان: جوړه کوکه‌و هه‌ناسه دانیکه
له‌کاتی پق هه‌لسان دا.

النُّفْطَةُ: که‌سیک د‌ستی بلوقی کرد‌بن.
نَفْعُهُ نَفْعًا: سودی پی‌که‌یاند (فهو نافع
و نَفَاع).

انْفَع: بازگانی له‌شتی خیر نامیزدا
کرد.

نَفْعُهُ: بو زید‌م‌روی له‌مانای (نَفَع) دی.
اِنْتَفَعَ به: قازانجی لی‌ده‌ست‌که‌وت.

اِسْتَنْفَعَ فُلَانًا: داوی سودو قازانجی لی
کرد.

الْمَنْفَعَةُ: همرشتیک سودو قازانجی لی
ببیند‌ری ۵ (ک: منافع) ۵ (مذهب

المنفعة) مه‌زه‌به‌ییکی نه‌خلاقییه ۵
به‌ناوبانگ‌ترین پ‌ن‌م‌روی نه‌م

مه‌زه‌به (بنام و ستیورت میل) ۵
(منافع السدار) نه‌و شتانه‌ی

که‌په‌یوم‌س‌دیان به‌خان‌وو‌ه وه هه‌به
و‌م‌کوو حه‌وش‌هو سیاج و به‌ری‌تل‌او
زهراب و بارگ‌ونه‌ت‌د.

(المنافع العامة) نه‌و سودو قازانجانه‌ی
بو هه‌موو که‌سه‌و هه‌موو خه‌ک
به‌گشتی لی‌ سود‌م‌ه‌ند د‌م‌بن.

النَّافِعُ: ناوی‌که له‌ناوه جوانه‌کانی خودا.
النافعة: سودو قازانج ۵ د‌م‌گوت‌ری: (ما

نفعی فلان بنافعة) فلان‌که‌س
قازانج‌یکی پی نه‌گه‌یان‌د‌ووم.

النُّفْعُ: خیر و بیرو سودو قازانج و
به‌ره‌که‌ت ۵ همرشتیک مرو‌ف

به‌مه‌به‌ست بگه‌یه‌نی.
النُّفْعَةُ: ع‌صاو گو‌جان ۵ (ک: نفعات).

نَفْعُ الْأَرْضِ نَفًّا: زه‌وی‌به‌که‌ی توو کرد.
نَفْعُ السُّرُوقِ: به‌وش‌کی هاوت‌ه‌که‌ی

به‌کاره‌ینا نه‌ی‌کرده جه‌ل‌وا.
نَفْعٌ نَفًّا: چ‌لمی د‌م‌ردا له‌لوتی.

النَّفْيُ: شتی‌که و‌م‌کوو چاره‌که‌و سفره
و‌م‌هایه هاوتی له‌س‌ر د‌م‌ب‌یز‌ر‌ته‌وه.

النَّفْيُ: هاوت و شتی وا.
نَفَقَ الشَّيْءُ نَفَقًا: شته‌که ته‌واو بوو،

بر‌پایه‌وه نه‌ما ۵ د‌م‌گوت‌ری: (نَفَقَ الزَّادُ و
نَفَقَ الدِّراهم).

نَفَقَ الْبُرْعُ: په‌ربوعه‌که له‌کونه‌که‌ی خو‌ی
هاته د‌م‌ر.

نَفَقَتِ الدَّابَّةُ نَفَقًا: ولاخه‌که تو‌پی.
نَفَقَ الْجُرْحُ: برینه‌که تو‌یک‌لی هه‌ل‌دا.

نَفَقَتِ الْبِضَاعَةُ نَفَقًا: کالاکه پ‌م‌واجی
بوو ۵ داخ‌وازی له‌س‌ر زور بوو ۵

دەگوترى: (نَفَقَتِ الْمَرْأَةُ): ئاقرمىتىگە

خوازىيىنى گەرى زۆر بوون.

أَنْفَقَ فُلَانٌ: فلانكەس ھەزار بوو ۋە مال ۋە

سامانى فەوتتا.

أَنْفَقَ الشَّاهِرُ: بازارگانەگە كالاكانى

پەرواجيان پەيدا كرد.

أَنْفَقَ الْإِبِلُ: حوشترمكە توكى بلاو بۆۋە

لەبەر قەلەۋى توكى ھەلدا.

أَنْفَقَ الْمَالُ: مال ۋە سامانەگە ھەناو برد.

نَافَقَ الْيَهُودُ نِفَاقًا: يەربوعەگە چوۋە

كونەگە ھۇي.

نَافَقَ فُلَانٌ: فلانكەس دوۋروپ بوو،

ئەۋە ھەمىرى بېرى پېچەۋانە ھەۋە

بوو كەلەدلى دا بوو.

نَفَقَ السَّلْعَةُ: پەرواجى بەكالاكەدا بازار

گەرمى بۇ كرد.

إِسْتَنْفَقَ الشَّيْءُ: شتەگە ھە كەردە

نەمەقەۋ بىزىو بۇ مال ۋە مىندالى ۋە

دەگوترى: (إِسْتَنْفَقَ الْمَالُ عَلَى عِيَالِهِ)

مال ۋە سامانەگە ھە كەردە بىزىو

مەسرىم بەسەر مال ۋە مىندالى دا.

الْإِنْفَاقُ: بەخشىنى مال لەبوارىك

لەبوارمىكان دا ۋە ھەزارى ۋە نەبوۋى،

قورئان دىمەرمۇ: ﴿إِذَا لَأَمْسَكْتُمْ

خَشِيَةَ الْإِنْفَاقِ﴾.

الْمُنَافِقُ: دوۋروپ، كەسىك كوفەر

بشارىتەۋە ئىمان دىمىغا ۋە كەسىك

دوۋمىكارى بشارىتەۋە دوستايەتى

دىمىغا ۋە كەسىك شتىك دىمىغا

پېچەۋانە بشارىتەۋە.

الْمُنْفَاقُ: كەسىك نەمەقەۋى زۆرى

مەسرىم ۋە خەرجى زۆر بى.

الْمُنْفِقُ مِنَ السَّرَايِلِ: شوۋىنى دۇخىن ۋە

پەزى دىمىغا.

الْمُنْفَقَةُ: ھۆكارى پەۋاج دان بەكالا ۋە

دەگوترى: (حُسْنُ الْإِعْلَانِ مَنَفَقَةٌ

لِلسَّلْعَةِ) بانگەشە كەردى لەبارو

پەرواگەندە كەردى جۋان دىمىتە

ھۆكارى پەۋاجى كالا.

النَّفَقَاءُ: يەككە لەكون ۋە لانە

يەربوع ئەۋ كۈنە بەدەرمۇمىيە

لەۋيان دا خۇ ھەشارنادا، خۇ

لەكونىك دا ھەشاردەدا كە دىيارنىيە

ۋە ئەمەيە بىنەماي نىفاق نىفاق

لەئەمە ۋە مىگراۋە ۋە (ك: نفاق).

النَّفَقُ: تونىل ۋە كونىكە لەژىر زەۋى

ژىر كىۋ ۋە ئەمەرمۇ سەر كۈنە ۋە

لەكوردستانى عىراق تا ئىستا دوو

تونىل ھەيە يەككىيان تونىلى

دىمىبەندىخانە لەشەستەكانى سەدەدى

بىستەم تەۋاۋ بوۋە دوۋەمىيان

تونىلى ئەزمىرە سالى ۲۰۰۹ كرايەۋە.

النَّفَقُ: شتىك زوۋ بېرىتەۋە ۋە دەگوترى:

(طَعَامُ نَفَقٍ) خواردنىكە زوۋ

دىمىبەتەۋە ۋە (فِرْسُ نَفَقٍ الْجَرِي)

دئ ۵ زیاد له بهشی خوی پيدا ۵ سویندی دا.

إِنْتَفَلَ مِنَ الْأَمْرِ: دورمهپریزی خوی لهکارهکه راگهپاند ۵ دهگوترئ: (إِنْتَفَلَ مَا قِيلَ) بهرائهتی خوی لهو قسه گوتراوانه راگهپاند.

إِنْتَفَلَ مِنَ الْقَوْمِ: لهپارمهتیدانی خهئکهکه دوورکهوتهوه. إِنْتَفَلَ الشَّيْءُ مِنْهُ: داوای شتهکهی لهو کرد.

تَنْفَلَ الْمَصْلِي: نوپزکههرهکه نوپزی سوننهتی کردن.

تَنْفَلَ عَلَى أَصْحَابِهِ: لهدمستکهوتی شهردا ۵ زیاتر بهشی هاوهلهکهی و مرگرت.

النَّافِلَةُ: زیاد لهحقو پیویست زیاد لهبهشی خوی ۵ زیاد لهفهرزو واجب ۵ دهگوترئ: (هوَ يَصْلِي النَّافِلَةَ) ۵ قورئان دمفهرموی: ﴿وَمِنَ اللَّيْلِ فَتَهَجَّدْ بِهِ نَافِلَةً لَّكَ﴾ ۵ همروا وشهی (نافلة) ناوه بو دمستکهوتی شهر، بوشتی بهخشاو، بو کورمزا، قورئان دمفهرموی: ﴿وَرَهَبْنَا لَهُ إِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ نَافِلَةً﴾ مهبهست به (نافلة) کورمزایه.

النَّفْلُ: همر تاعمتو خودا پهرستییهک زیاد لهفهرزو واجب بی ۵ همروا ناوه بو سهرما.

نهسپهکه زوو لهغاردان دموهستیتهوه. التَّفَقُّ مِنَ النِّسَاءِ: ناهرمتیک لای میردی نهفهقهی باشی بیدریتی و شانسو بهختی چاکی لای میردی ههبی. التَّفَقُّ: ناویکه له وشهی (الإنفاق) واته: يَهْكُ مَا نَايَان ههيه ۵ نهو پارهی خهرج دهکری بو زن: کهمیرددهکی بوای دابین بکا بو خواردن و پوڤشاو شوینی نیشتهجی بوونو پیویستیاتی تر ۵ (ك: نفقات و نفاق).

التَّيْفَقُ مِنَ السَّرَاوِيلِ: پزوی دهرپی و رانکهو شهرپوال ۵ ناھۆکی دهرپی. نَفَلَ الرَّجُلُ نَفْلًا: پیاوکه سویندی خوارد. نَفَلَ فَلَانًا: زیادهی بهخشی بهفلانکس ۵ دهگوترئ: (نَفَلَ الْقَائِدُ الْجُنُودَ) سهرلهشکرهکه زیده بهخشی دا بهسهریازهکان ۵ لهدمستکهوتی شهر بهشی دان. أَنْفَلَ فَلَانٌ: فلانکس تeshوی تاودایهو روهکی قهتادی بری بو خوشترهکه بوئنهوهی بیخوا.

أَنْفَلَ لَهُ: سویندی بو خوارد. أَنْفَلَ فَلَانًا: لهدمستکهوتی شهر بهشی فلانکسی دا.

نَفَلَ عَنْ صَاحِبِهِ: لهجیاتی هاوهلهکهی پارهی دا.

نَفَلَ فَلَانًا: بو زیدمپزی لهمانای (نَفَلَهُ

نَافَةٌ.

أَنْفَةً لِفُلَانٍ مِنْ مَالِهِ بِخَشْشٍ بُوْ

فُلَانِكِهِسْ كِهْ مَكْرَدَمُو.

أَنْفَةً الدَّابَّةِ: وَلَاخَهْ كِهْ مَانْدُو كَرْد.

نَفَّةُ الدَّابَّةِ: وَلَاخَهْ كِهْ مَانْدُو كَرْد.

إِسْتَنْفَةً فُلَانٍ: فُلَانِكِهِسْ نِيسِرَاحَهْ تِي

كَرْد ۵ پَشُو دَا.

نَفَّاهُ نَفْوَ: دُورِي خَسْتَهْ وِه.

النَّفَايَةُ مِنَ الشَّيْءِ: گُوِيَزَرُو بَنْزِيلُو

قِرْپُوْكي شَتُو بَهْرَمَاوَهْ شَت.

نَفَى الشَّيْءِ نَفْيًا: شَتَهْ كِهْ دُورُو خَسْتَهْ وِه.

نَفَى الْحَاكِمِ فَلَانًا: فِهْرَمَانِرْهَوَا فُلَانِكِهْ سِي

لِهْ وِلَاتِي خُوْی دُورُو خَسْتَهْ وِه دَمَرِي كَرْد.

نَفَّتَ السَّحَابَةُ مَاءً: هِهْ وِرَهْ كِهْ بَارَانِي

خُوْی بَارَانْد ۵ هِهْ وِرَا وِشَهْی (نَفَى)

بِهْ مَانَا نِيتْكَارْ كَرْدَن دِي ۵ دَهْلِي نِهْ وِشْتَه

هِهْ رَنَهْ بُووَهْ رُوِي نِهْ دَاوَه.

نَفَّتَ الرِّيحُ التَّرَابَ: رَهْ شَهْ بَاكِهْ گِلُو

خُوْلَهْ كِهْ رَا دَا.

نَافَاهُ: دُزِي وَسْتَا پِيْجَهْ وَانَهْ بُوو ۵

دَمْگُوْتَرِي: (هَذِهِ الْقَضِيَةُ تَنَالِي تِلْكَ).

إِنْتَفَى: دُورُو كِهْ وِتَهْ وِه، دَمْگُوْتَرِي: (إِنْتَفَى

الرَّجُلُ عَنْ بَلَدِهِ) پِيَاوَهْ كِهْ لِهْ زِيْدُو

نِيشْتَمَانِي خُوْی دُورُو خَرَايَهْ وِه

دَمْرَكِرَا.

إِنْتَفَى شَجَرَةً: هَزِي هِهْ لُومَرِين (إِنْتَفَى

الشَّجَرُ عَنْ الْوَادِي) دِرَهْ خَتِي شِيُو وَ

النَّفْلُ: دَمْسْتَكِهْ وِتِي شَهْر ۵ بَهْ خَشْش ۵

(ك: أَنْفَال) ۵ هِهْ وِرَا نَاوَمِيُو رَهْ كِهْ زِي

رُوْمَكِيْكَ سَالَانَهْ وِه تِهْ مِهْ نَدِرِيْزَهْ چِهْ نَد

جُوْرِيْكي هِهْ يِهْ هِهْ نَدِيْكي دِيْمَهْ كَارَمُو

خُوْرَسَكِهْ، هِهْ نَدِيْكي دَمْرُوِيْ نَدِرِيْ

دَمَكِرِيْ بَهْ نَائِلَفْ وِه گُوُو نِهْ وِه جُوْرَه

كِهْ پِيْی دَمُوْتَرِي: (النَّفْلُ الْأَسْكَندَرِي)

و پِيْشِي دَمْگُوْتَرِي: بِيْرَسِيْم.

النَّفْلُ: سِي شَهْوِي دُوْی سِيْی مَانْگِ وَاْتَهْ

شَهْوِي جَوَارَهْ وِه پِيْنْجَهْ وِه شَهْ شَهْ م.

النَّرْفَلُ: دَمْرِيَا ۵ دَمْگُوْتَرِي: (رَجُلٌ نَوْفَلٌ)

پِيَاوِيْكي بَهْ خَشْنَدِهْ يِهْ ۵ گِهْ نَجِي قُوْزُو

جَوَانْچَاك.

النُّفْنَانُ: بُوْشَايِي نِيْوَان دُورُو كِيُو ۵ شَتِي

دُورُو.

النُّفْنَفُ: هِهْ وَا ۵ سَارَاي دُورُو فِرَاوَان ۵

دَمْگُوْتَرِي: (قَطَعْتُ نَفْنَفًا مِنَ الْأَرْضِ) ۵

بَهْ رَزَايِي يَهْ كِهْ لِهْ نِيْوَان رُوِي زَهْوِي

نِهْ وِدَا بُوْشَايِيَهْ كِهْ هِهْ يِي ۵ دَمْگُوْتَرِي:

(بَرَّ بَعِيدَةَ النُّفْنَفِ) بِيْرِيْكِهْ نِيْوَان

بَنَكِي وَ زَارَكِي زُوْرَه ۵ (ك: نَفَانِف) ۵

(نَفَانِف الدَّار) دَمُورُو بَهْ رِي خَانُوُو.

نَفَّهَ نَفْرَاهُ: تَرَسْنُوْك بُوو ۵ دَلِي زَمْعِيْضُو

لَاوَاز بُوو ۵ نَاژَهْلِي چِهْ مَوْش كِهْ زِيْر بَار

بَكِرِيْ وِه بَجَهْ مِيْ نَدِرِيْ.

نَفَيْتَ نَفْسَ فُلَانٍ نَفْهًا: نَهْ نَفْسِي فُلَانِكِهْ س

مَانَسُو بُوو لِهْ وِزَهْ دَا نِهْ مَا (لَهْر

دۆلەكە ھەوتان.

إِنْتَفَى مِنَ الشَّيْئِ: خۆى لەشتەكە بى

بەرى كردو خۆى ئى پزگار كرد.

تنافت الأحكام أو الآراء: بپارمکان یان

بۆچ—وونەکان دژ بە—هەكو

پێچەوانەى يەكتر بوون.

الْمُنْفَى: شوێنى كەسانى دوورخراوه

لەزێدو نیشتمانیان.

النَّفَايَةُ: شتى فرێدراو لەبەر بى

كەلكو خرابى ە باقى مەندەى شت

ە (نفاية المطر) پېژو پېشكى باران ە

دەشگوتى: (هو نفاية القوم) ئەو

خوێرى نەتەوەكە يەتى، يەكێكە

لەهەتیومچەكانى نەتەوە.

النَّفْيُ: پێچەوانەى ئىجابو ئىسپاتە ە

(عقبة النفي) سزايەكە بریتىيە

لەو تەوانبار لەزێدو نیشتمانى

خۆى دوور بخەیتەو بۆ شوێنىكى

تەربۆ ماومەكى دیارىكراو یان

دیارى نەكراو.

النَّفْيَان: ئەوئەو ھەموو دەپېژئى لەناوى

خۆى ە لاڤاو.

النَّفْيَةُ: سەرمو خوانیکە لەپوشو پېژە

خورما دروست دەكړئ پېشى

دەگوتى سەلە، گۆشت و پەنمرو

شتى وای لەسەر دادمەنرىو

دەخەیتە بەر خۆرمەتاو تا وشك

بیتەوە.

النَّفْيَةُ: پاشماوو بەرماوئى شت ە شتى

فرێدراو لەبەر خرابى و بى كەلكى.

النَّفْيُ: بەمانا (النفاية) دئ دوورخراوه

لەزێدو نیشتمانى خۆى ە دەگوتى:

(هذا نَفْيُ الرِّيح) ئەو ە ھاوردەو

فرێدراو پەشەبایە ە ئەو گەلو

خۆل و شتەيە كە پەشەبایەكە لەبەر

قەدە درەخت—هەكانى دا

ھەشتوئەتەو ە (نَفْيُ الرِّيح) ئەو

ئاردەيە بەرداشەكە لەسوړى

خولانەومیدا فرېئى دەداتە دەر ە

(نَفْيُ الْقِدَر) ئەو دۆپە ناوانەن

كە مەنجەل لەكاتى گولان دا فرېئى

دەداتە دەر ە (نَفْيُ الْجَيْش) ئەو

سەربازانەى دەكەونە قەراخو

بەجەخى سوپا ە (فلان نفى) فلان

باوكى دیارى نیهو بۆخۆى تېرۆ

كراوه.

نَقَبَ فُلَانٌ فِي الْأَرْضِ نَقْبًا: فلانكەس

بەناوژموى دا گەرا ە پۆشت.

نَقَبَ عَنِ الشَّيْئِ: لەشتەكەى كۆلیمو.

نَقَبَ الْجِلْدَ أَوِ الْجِدَارَ: پەستەكە یان

دیوارەكەى كون كرد ە دەشگوتى:

(نَقَبَتِ التَّكْبَةُ فُلَانًا) كارمەساتو

تەشكانەكە فلانكەسى كە لەبەجە كرد.

نَقَبَ الثَّرْبَ: قوماشەكەى كردە دەرپێى

كورت.

نَقَبَ الشَّيْئُ نَقْبًا: شتەكە كون بوو.

نَقَبَ البعيرُ: حوشرمکه سمی تهنک بوون
(سمی سوان).

نَقَبَ على القوم نقابةً: بوو بهگهوره و ریش
سپی خه لکه مکه ۵ (نَقَبَ فلاناً): توشی
فلان بوو به بیج واده و نه خشه ی پیش
ومخت ۵ له نا کا و توشی بوو.

لَقِيته نِقَاباً: له نا کا و تووشی بووم.

نائب الرجل نَقَبَهُ: شانازی به سهر
پیاومکه دا کرد به کرداری جوان و
رמושتی بهرز، به سهری دا زال بوو.
نَقَبَ: بۆ زبده رموی له مانای (نَقَبَ) دا
دی.

نَقَبَ عَنِ الشَّيْءِ: زۆری له شته مکه
کۆلیه و مو وردبینی تیدا کرد.

تَنَقَّبَت المرأةُ: ئافرمته مکه چارشوی
به سهر روخساری خوی دا داداپه وه.
الْمُنْقَبُ: رینگه ی تهنکه بهر له نیوان دوو
کیو دا ۵ دهر به ندو تهنگل ۵ نه و
شوی نه ی لیکۆلهر مو وه همولی خوی
تیدا نه انجام دما.

الْمُنْقَبُ: شت کونکهر ۵ که سیك زۆر
له شت بکۆلیته وه.

الْمُنْقَبَةُ: رینگای تهنک له نیوان دوو

خانودا که نه تواندری رموی پیدا
بکری ۵ کرداری چاک رموشتی بهرز

۵ (ک: مناقب).

الْمُنْقَبَةُ: به مانا (الْمُنْقَبُ) دی.

النَّقَبَةُ: برینیکه له لای تهنیشتی مروف
پهیدا ده بی و دمه نه یته وه بو
ناوموه ی جهسته.

النِّقَابُ: زانا و بلیمه تو زهره ک ۵
سهر پۆشیك ئافرمته دهم و لوتی
خوی پی داده پۆشی ۵ سک،
دهگوتری: (هما فرخان في نقاب
واحد) نه وانه دوولانه و به یهک
سک بوون و له یهک دهجن.

النَّقَابَةُ: سه ندیک؛ کۆمه لیک
هه لدمبزی رین بۆ بهر پۆمهر دن
کاروباری تاپه فمو پیریک له خه لک
و مگوو سه ندیکای کریکاران،
سه ندیکای نه نداز یاران، سه ندیکای
رۆژنامه نوو سسان ... هتد ۵
هه لپز پراومکان له نا و خویان دا
یه کیك ده که ن به نه قیب و یه کیکی
تر به جیگرو به و جۆره ۵ سه یید
نژاد مگانی کوردستان و عیرافیش
کاتی خوی له (مه جلیسی
مه بعوسان) دا نوینه ریکیان هه بوه
په یان گو تو وه نه قیب و نوینه رابه تی
سه یید مگانی کردو وه.

النَّقَابُ: که سیك زۆر پشکنین بکا و
له شت بکۆلیته وه.

النَّقَبُ: کون له پیست و دیوارو شتی وادا

۵ (ک: أنقاب، نقاب).

لەرۆیشتن دا یان له کارمه‌دا په‌له‌ی کرد.

قَفَّثَ عَنِ الشَّيْءِ: شوینی شته‌که‌ی هه‌لکۆلی بۆنه‌وه‌ی دهری بیئ.

قَفَّثَ الْأَرْضَ: زه‌ویه‌که‌ی شی کرده‌وه به‌پاچ و بیل.

قَفَّثَ الْعَظْمَ: مۆخی ئیسقانه‌که‌ی دهره‌ینا. نَقَّثَ فُلَانٌ فِي السَّيْرِ أَوِ الْأَمْرِ: فلانکه‌س

لەرۆیشتن دا یان له کارمه‌دا په‌له‌ی کرد.

نَقَّثَ الشَّيْءَ: شته‌که‌ی گواسته‌وه.

إِنْتَقَثَ: ده‌ق به‌مانا (نَقَّثَ) دئ.

تَنْقَثُ فُلَانٌ: به‌مانا (نَقَّثَ) دئ.

تَنْقَثُ فُلَانًا: هه‌ولێ دا فلانکه‌س وه‌گری خۆی بکاو مه‌یلی لای نه‌وی هه‌بی.

تَنْقَثُ ضَيْعَتَهُ: کاروباری نه‌وی گرتنه ده‌ست خۆی.

نَقَاثَ: ناوه‌ بۆ که‌متیار.

النَّقْثُ: فیتنه‌یی.

نَقَّحَ الشَّيْءَ نَقْحًا: چاکی شته‌که‌ی له‌خرابه‌که‌ی جیا کرده‌وه.

نَقَّحَ الْعَظْمَ: مۆخی ئیسقانه‌که‌ی دهره‌ینا.

نَقَّحَ الْعَرَّةَ: چله‌دارمه‌که‌ی سپی کرد، توێکله‌که‌ی ئێ کرده‌وه.

نَقَّحَ الْجِدْعَ: پڕۆ پالێ له‌لقه‌دارمه‌که‌ کرده‌وه‌و گریبه‌کانی لوس کردن

ده‌شگوترئ: (نَقَّحَ الْكَلَامَ أَوِ الْكِتَابَ)

النَّقْبَةُ: دهرپیی گورت، یان دهرپیی بی

دهره‌لینگ ۵ گروپیی و له‌ش خوران

یان سه‌ره‌تای گروپیی ۵ شوینی

ژه‌نگ ۵ کاریگه‌ریی ژه‌نگ له‌سه‌ر

شتیک ۵ ده‌گوترئ: (جلوت سيفي من

نُقْبَتِهِ) شمشیرمه‌که‌م له‌ژه‌نگ مشتو

مال کرد ۵ (إِنْ عَلَيْهِ نَقْبَةٌ مِنْ سَوَادٍ)

له‌سه‌ر نه‌و شته‌ په‌له‌ ژه‌نگی ڤه‌ش

هه‌یه ۵ ده‌شگوترئ: (فُلَانٌ حَسَنُ

النَّقْبَةِ) فلانکه‌س ڤوخسار جوانه.

النَّقْبَةُ: شیوه‌ی ڤوخسار داپۆشین ۵ (ك:

نقَب).

النَّقِيبُ: زورپا ۵ زوبانه‌ی ته‌رازو ۵

سه‌روکی سه‌ندیکا ۵ په‌یه‌که

له‌په‌له‌ی عه‌سه‌که‌ری و پۆلیس له‌زور

په‌له‌ی مولازیم و خوار په‌له‌ی ڤائیده ۵

ڤیش سپی و سه‌روکی بنه‌ماله‌و ئی

ڤرسراوی کاروباریان ۵ قورئان

ده‌مه‌رموی: ﴿وَبَعَثْنَا مِنْهُمُ اثْنَيْ عَشَرَ

نَقِيبًا﴾ ۵ (ك: نقباء).

النَّقِيبَةُ: (نقِيبَةُ الرَّجُلِ) نه‌خلاق و

سروش و ڤه‌وشتی ڤیاو ۵ مه‌شورمت

و ڤاڤرسی ۵ ده‌گوترئ: (هَر مِیْمَرَن

النَّقِيبَةُ) ڤا دروست و مه‌شورمت

پیکراویکی ڤیروز ۵ هه‌روا ده‌گوترئ:

(مَالَهُ نَقِيبَةٌ) ڤای په‌سه‌ندی نیه.

نَقَّثَ فُلَانٌ فِي السَّيْرِ أَوِ الْأَمْرِ نَقْثًا: فلانکه‌س

- قسه‌که‌ی پَیْک و پَیْک کرده‌وه،
کتیبه‌که‌ی راست کرده‌وه هه‌له‌کانی
لابردن.
ناقعه: قه‌لاجوی کرد.
- نَقَحَ: بۆ زیدمپۆیی له‌مانای (نَقَح) دا
دی.
نَقَحَ الْكَلَامَ أَوْ الْكِتَابَ: که‌لامه‌که‌ی
پاڤته کرد، هه‌له‌و نارپکیه‌کانی
لابردن.
نَقَحْتُ السَّنُونَ: پۆژگار برستی ئی
برپوهو کاری خوی ئی کردووه.
إِنْتَقَحَ الْعَظْمَ: مۆخی ئیسقانه‌که‌ی
دهره‌ینا.
تَنْقَحُ شَعْمُ النَّاَقَةِ: به‌زو پیوی
حوشترمه‌که‌که‌م بوو.
الْمُنْقَحُ: دمگوتری: (رجل مُنْقَحٍ) پیاویکی
خاوهر نه‌زمون و قالیبو پۆژگاره
هه‌روا دمگوتری: (طبعة من الكتاب
مُنْقَحَةٌ) چاپی ئهمجاره‌ی کتیبه‌که‌ه
پاڤته‌کراوه.
النَّقْحُ: هموری سبی هاوینه.
النَّقْحُ: زانای شارمزاو قالیبو له‌زانیاری
دا ۵ دمگوتری: (إِنَّهُ لِنَقْحٍ).
النَّقْحُ: لمبی شۆراوه‌و پاڤته.
نَقَحَ رَأْسَهُ بِالْمِصَا: به‌گۆچان و دارعه‌سا
له‌سه‌ری دا.
نَقَحَ الْمَخُ مِنَ الْعَظْمِ: مۆخی له‌ ئیسقانه‌که‌ه
- دهره‌ینا.
نَقَحَ الْمَاءَ الْعَطَشَ: ناوه‌که‌ه تینوایه‌ته‌ی
شکاند.
إِنْتَقَحَ الْمَخُ مِنَ الْعَظْمِ: مۆخی له
ئیسقانه‌که‌ه دهره‌ینا.
الْأَنْقَحُ: دماغ بچوک ۵ که‌م دماغ ۵
ده‌گوتری: (ظَلِيمُ الْأَنْقَحِ) بی‌چوه
نوعامه‌یه‌کی بی دماغه.
النُّقَاخُ: پاڤته‌و خالیص له‌هه‌موو
شَتِیک ۵ ده‌گوتری: (هَذَا نُقَاخُ
الْعَرَبِيَّةِ) نه‌مه‌ه پاڤته‌ی زمانی
عه‌ره‌بییه ۵ هه‌روا وشه‌ی (النُّقَاخُ)
به‌مانا ناوی ساردو صافو گوارا دی
۵ ناوی زۆر که‌ه بیره‌لکه‌ن له‌شوینی
بی ئاو و بیرون دا زه‌وی بۆ
هه‌له‌کۆلی و دهری بی‌نی ۵ نووستنی
نه‌مین و نامان و بی وه‌ی.
النُّقْحَةُ: ئافره‌تی‌ک له‌به‌ر قه‌له‌وه‌ی
نه‌توانی برپا ۵ له‌پۆیشتن دا له‌به‌ر
گۆشتنی به‌ه‌یواشی هه‌نگاو هه‌لینی.
النُّقَاخُ: لای پێشه‌وه‌ی پشته‌ مل (واته‌:
ده‌ور و به‌ری گۆی‌چکه‌و ئیسقانی
پشتگۆی).
نَقَدَ الشَّيْءُ نَقْدًا: شته‌که‌ی سوژن هاژن
کرد بۆنه‌وه‌ی به‌تافی بکاته‌وه،
شته‌که‌ی له‌بۆته‌دا بۆنه‌وه‌ی چاک و
خراب لیک جیابکاته‌وه ۵ دمگوتری:

(نَقَدَ الدَّرَاهِمَ وَالذَّنَانِيرَ وَغَيْرَهُمَا) دیناره
زینرو دیرهه مه زیومکانی لهبۆته داو
نهسل و تهزویری لیک هه لاوارد ه
ههروا دهگوتری: (نَقَدَ الشَّعْرَ وَ نَقَدَ
النَّشْرَ) عهیبو لهکهی لهشیعرو
پهخشانهکهدا ههن هه مووی دهرخستن
یان لایه نه جوانهکانی شیعو
پهخشانهکهی خستنه پو ه ههروا
دهگوتری: (فَلَانٌ يَنْقُدُ النَّاسَ) فلانکهس
رهخنه لهخه لک دهگری و عهیبو عاری
نهوانی دهرخستن و پاشمله غهیهبتیان
دهکا.
نَقَدَتِ الْحَيَّةُ فَلَانًا: مار بهفلانکهسیهوه
دا، مارگهستی.
نَقَدَ الشَّيْءُ وَإِلَيْهِ بَصَرُهُ نَقْرَدًا: بهتیهی
چاوی بۆشتهکهی پروانی بۆنهوهی
ههستی بۆ نهگری که بۆ نهو دهرپوانی.
نَقَدَ فَلَانًا الدَّارِمَ نَقْدًا وَتِنْقَادًا: پارمهکی بۆ
فلانکهس ژماردو دایه دهستی.
نَقَدَ فَلَانًا الشَّمْنَ، وَلَهُ الشَّمْنُ: پارمهکی
بهحازری و دهستهو پهخه دا
بهفلانکهس و هیچ دوی نهخست.
نَقَدَ الشَّيْءُ نَقْدًا: شتهکه گهندهلی تیدا
دروست بوو ه دهگوتری: (نَقَدَ الضَّرْسُ
أَوِ الْقَرْنُ) ددانکهه یان شاخهکه کرمۆل
بوو، داخوران، شکان.
نَقَدَ الْخَافِرُ: سمهکه توپکلی هه لدا.

أَنْقَدَ الشَّجَرُ: درهختهکه گه لای کرد.
نَاقَدُهُ: موناقهه شهی لهگه ل دا کرد
دهرباری کارمه.
إِنْتَقَدَ الْوَلَدُ: مندالهکهی گهوره بوو.
إِنْتَقَدَ الدَّرَاهِمَ: دیرهه مهکانی و مرگرتن
ه پاره پوچ و تهزویرمهکانی
جیاگردموه، دهگوتری: (اِنْتَقَدَ
الشَّعْرَ عَلَى قَائِلِهِ) عهیبو خهوشی
شیعری شاعیرمهکی دهرخستن.
إِنْتَقَذَتِ الْأَرْضُ الْجَذْعَ: گلهکه
لقه دارمهکی گهندهل کرد و پزانندی.
تِنَاقَدَ وَتَنَقَّدَ النِّزَاهِمَ وَغَيْرَهَا:
دیرهه مهکانی لهبۆته دان ساغو
تهزویری لیک هه لاوارد.
الْإِنْقَدَ: کیسه ل، یان کهسیک ددانی ژان
بکا ه ژیشک ه ههر لهم پوموهیه
که لهپهنای پشینان دا هاتوو
(أَسْرَى مِنْ أَنْقَدَ) لهژیشک
شه ورموتره، چونکه ژیشک قهت
به شهو ناخه وئ ه ههروها
لهپهنیکی تردا گوتراوه (بات بلیل
أنقَدَ) به شهو پهخه بهر مایه وه
نه نوست.
الْإِنْقِدَانُ: کیسه ل.
الْمِنْقَادُ: دهندوک.
الْمِنْقَدَةُ: نامیری جیاگردنهوهی گوپزی
کویرهک و نازا لهیهکتری ه پارچه

پاخەرىڭكە گويىزى لەسمەر
جىيادەمكىتەمە.

التَّاقِدُ الفنى: پەخنىمەگىرى ھونەرى؛
نوو سەمىڭ كارى سەمىكى ئەمەمىن
كارى ھونەرى و ناھونەرى لىڭ
جىيادەمكىتەمە ۋ كارى باش و خراب
لىڭ جىيادەمكىتەمە ۋ (ك: نقاد و نقدة)
ۋ (التَّقْد) لەبوارى كىرەن و فروشتەن دا
فروشتەن و كىرەن بەپارەى حازر،
(واتە: پىچەوانەى قەرز) ۋ ھەروا
دەمگوتى: (دەرم نقذ) دەرھەمى
زىوى ئەمەل واتە: تەزويىر نىيە ۋ
ھەروا ناوہ بۇ پارەى سىكە لىدراو ج
زىرپىن ج زىو بى ۋ پان ھەم
پارمەكى تەكەلەبازپادا مامەلەى
پى بىكرى ۋ ھەروا ناوہ بۇ ھەنىڭ
قەسەى باش و خرابى پى لىڭ
جىيادەمكىتەمە.

التَّقْد: مەرفى كەم نەمۇدو گەشە
نەمەردو.

التَّقْد: جۆرە دەرھەمىگە گولتىكى زەمەدى
ھەمە لەسارا دەمى ۋ جۆرە مەمىكە
قەبارە بىچوك ۋ پان پەمەزىكە
لەمەزەلى مەم ھاج بىچوك دەم و لىبوز
ناشەرىن لە ولاتى بەھەمىن ھەمە
بەخىيودەمكى، تەكەكەى پى
دەمگوتى: (نقذە) ۋ (ك: نقاد و نقادة)
ۋ ھەروا ناوہ بۇ مەرفى خويىرى و

ھەتەمىچە.

التَّقْد: بىروانە مادەى (الكرويا).

التَّقَاد: ئەمە گەسەى پارەى تەزويىر
ئەمەل لىڭ جىيادەمكىتەمە ۋ شوانى
ئەمە جۆرە مەمىكى كەپىنى دەمگوتى:
(التَّقَاد) لەولاتى بەھەمىن
بەخىيودەمكى ۋ پان خاومى ئەمە
جۆرە مەمىچە.

تَقْدَ تَقْدًا: پەزگارى بىو خەلست ۋ
دەمگوتى: (أنقذته فنقذ).

أَنْقَذَ: پەزگارى كەرد، قوتارى كەرد،
دەمگوتى: (أنقذته من الشر) و
(أنقذت الشيء منه).

تَقَذَ: بەمانا (أنقذه) دى.

تَتَقَذَ: بەمانا (ألقذة) دى.

تَتَقَذَ مِنْهُ الْحَدِيثُ: قەسەم لى دەمەمىنا ۋ
قەسەم لى وەرگەرت.

إِسْتَقَذَ: بەمانا (ألقذة) دى.

الْأَلْقَذُ: قالدۇچە.

النَّقْذُ: سەلامەتى پەزگار بىوون ۋ

دەمگوتى: (نقذا لك) سەلامەتى و بى

وھى بۇتۇبى ھەمەشە لەخۇشى دا
بى.

النَّقْذُ: پەزگار كراو، ئەمەى لەدەستى

بەكىكى تە پەزگارى دەمەى ۋ

دەمگوتى: (ماله شقذ ولا نقذ) واتە

ھىچى نىيە.

التَّقِيْذُ: نهوى له دهستى دوزمن رزگار
دمگري ه (ك: نقانذ).

التَّقِيْذُ: به مانا (التقيذ) دئ ه دمگوتري:
(هو نقيذة بؤس) نهو رزگار بووى
به لاو کارمساته ه همروا ناوه بؤ زري
لهم روموه که زري جهستهى مروف
دمپاريزي له زمبرى شمشيرو شتى وا
ه (ك: نقانذ).

نَقَرَّ عَنْ الْأَمْرِ نَقْرًا: لهسته کهى کوئيه وه.
نَقَرَّ فِي الْحَجَرِ: لهسر بهردمکهى نووسى.
نَقَرَّ فِي صَلَاتِهِ: په لهى کرد له نه منجاردانى
نويزمکهى داو خير خيراو
سهرسهرمكى نويزي کرد ه لهحه ديس
دا هاتووه: که پيغه مبه ر (د.خ) (نهى
عَنْ نَقْرَةِ الْغَرَابِ) نهى کردووه له
نه منجاردانى نويز به شيوهى په له پهل و
چونه پوکوع و سجد و هك دمندوك
له زموى داني قهله پرشه.

نَقَرَّ بِلِسَانِهِ: به زوبان فيکهى ئى دا.
نَقَرَّ بِالْدَابَّةِ: دهنگى له ولاخه که کرد
بؤنه وهى خيرا بپوا ه دمگوتري: (نَقَرَّ
بِفُلَانٍ) له ناو خه لکه که دا ته نيا بانگى
فلانکسى کرد.

نَقَرَّ فِي الصُّورِ: هوى به که پرما دا کرد ه
هوران دمفرموى: ﴿فَإِذَا نَقَرَ فِي
التَّاقُرِّ﴾.

نَقَرَّ الشَّيْءُ بِالشَّيْءِ: شته کهى به شته که

کيشا ه دمگوتري: (نَقَرَّ رَأْسَهُ بِأَصْبَعِهِ)
به په پنجهى له سهرى خوئى دا ه (نَقَرَّ
الدَّفَّ) دمفه کهى ژمنى ه (نَقَرَّ الْعُرْدَ)
عودمکهى ئى دا.

نَقَرَّ السَّهْمُ الْهَدَفَ: تيرمکه له نيشانى دا.
نَقَرَّ الطَّائِرُ الْحَبَّ: بالنده که دهنگه
دانه وئله کانى چنينه وه.

نَقَرَّ شَيْئًا مِنَ الطَّعَامِ: به په پنجه همدئى له
خواردنه کهى هه لگرت.

نَقَرَّ الشَّيْءُ: شته کهى به ناميرى هه لکولين
هه لکولئى.

نَقَرَّ النَّقَارُ الْحَشْبَةَ: نه قارمکه
تهخته دارمکهى کونجکونج کرد.

نَقَرَّ الْحَيْلُ الْأَرْضَ: نه سپه که به سمه کانى
زمويه کهى قولکه قولکه کرد.

نَقَرَّ فُلَانًا: په خنئى له فلان گرت.
نَقَرَّ فُلَانًا نَقْرًا: فلانکس همزار کهوت.

نَقَرَّتِ الشَّاةُ: مهرمکه تووشى نه خووشى
ته به قه و سم داوهمان بوو.

نَقَرَّ عَلَيْهِ: رقى ئى هه نسا ه (فهر نَقَرَّ
وَنَقْرَةً).

أَنْقَرَ عَنْهُ: وازى ئى هيئا ه دمگوتري:
(ضَرَبَهُ فَمَا أَنْقَرَ عَنْهُ حَتَّى قَتَلَهُ) ليئى

داو وازى ئى نه هيئا هه تا کوشتى.
نَاقِرَةٌ مَنَاقِرَةٌ وَنَقَارًا: کيشهى له گهئ دا
نايه وه و بهرپهرجى قسه کهى
دايه وه.

نَقَرَ الطائر في الموضع: بالندهكه

زمويهكهى تهخت و خوش كرد
بونهوى هيلكهى تيدا بكا.

نَقَرَ بِاسْمِ فلان: لهناو كومهل دا ناوى
فلانى ديارى كرد.

نَقَرَ الشئىءَ وعنه: لىى كولييهوهو
پشكنينى بؤ كرد.

إِنْتَقَرَ الشئىءَ: شتهكهى بهيى نرخ و پوج
لهقهلهم دا ۵ دمشگوترى: (جرت

السيرل فإِنْتَقَرْتَ نَقْرًا إحتبس فيها
الماء) لافاو ههلساو زموى قولكه

قولكه كردو ئاوتيان داومستا.

إِنْتَقَرَ الشئىءَ وعنه: بهمانا (نَقَرَ) دى.

إِنْتَقَرَ الشئىءَ: شتهكهى ههلبزارد.

إِنْتَقَرَ في الدعوة الى الرليمة: بؤ
داومتهكه ههندى خهلكى بانگ

كردو ههنديكى بانگ نهكردن.

إِنْتَقَرَ الرجلَ وبالرجل: پياومكهى تايبهت

كرد به بانگ كردن ههريهتهنها
بانگى نهوى كرد لهناو كومهله

پياومكهدا.

تَنَقَّرَ الشئىءَ: لهشتهكهى كولييهوه.

تَنَقَّرَ على الأهل والمال: دوعاى لهخزمو
خييزان و مال و سامانى كرد.

الأنقرة: چالايى و شيوهلى سهرمدنكه
دانهويله.

المنقار: دمندوكى بالنده ۵ (ك: مناقير)

ههروا ناوه بؤ ناسنيك و مكوو پاچ
وايه كهوانهپيه بهردى پى
دمبردرينهوه ۵ ناميريكه دارى پى
كونكون دمكرى.

المنقَرُ: چهگوش ۵ (ك: مناقير).

المنقَرُ: داريكه كون دمكرى و شهرايى

تيدا دمكرى بهسرکه ۵ بىرى ناوى

بچوك ۵ يان بىرى سهرتهسك

كهلهزموى توندو پتهودا لى بىرى ۵

(ك: مناقير).

النَّاقِرُ: تير: كهنيشانه بههنگيوى.

النَّاقِرَةُ: بهلگهى كاريگهر ۵ (ك: نواقر)

دمگوترى: (أتخي عنه نواقر) لهو

كابرايهوه قسهيهكى ناشرينم پى

گهبي ۵ (أخطأت نواقر فلان) بهلگهو

دهليلى فلان جبيى خويان نهگرت

ههلهپان كرد.

النَّاقور: كهړمناو شاخيكه فوى پيدا

دمكرى و مكوو نيشانهو پيشهكى

دونيا ويرانبون دمناسرى ۵ قورشان

دمنهروموى: ﴿إِذَا نَقَرَ فِي النَّاقُورِ﴾ ۵

(ك: نواقر).

النَّقَارَةُ: ماوى نهومندهى بالنده

دمندوكى بهمارو كرمو شتى وادا

دمدا ۵ نهو ورده و پارچوكانهى

لهكاتى بهرد چاگكردن دا

لهبهردمكه دمنهوه، يان نهو پارچه

دارانهی له‌دار برینه‌مدا هه‌لدمورن
 ۵ ده‌گوتری: (ماترك عندي نقارة إلا
 انتقراها) ههرشتیکی به‌که‌ك هاتو
 لام بوو بردی و هیچی نه‌هیشته‌وه.
 النُقارة: پیشه‌ی به‌رد چاک‌کردن و به‌رد
 بیراز کردن.

النُقَر: کوتانه‌وهو بیرازکردنی شت
 تادمگاته نه‌ندازه‌ی کونکردن ۵
 چه‌مه‌نه لی‌دان: که‌له‌ناکامی
 بیکیشانی قامکه گه‌وره به‌ قامی
 ناوه‌راست په‌یدا دمبی.

النُقَر: به‌مانا (الأنقر) دئ.
 النُقَر: سیفه‌تی موشه‌به‌هه‌به ۵ ئاو یان
 بیر.

النُقَر: ده‌گوتری: (أعوذ بالله من الفقر
 والفقر) په‌نا ده‌گرم به‌خودا له
 ئیقلیجی و مال فه‌وتان و هه‌زاری.
 النُقَری: عه‌یب و تانه ۵ داوی تایبه‌تی ۵
 ده‌گوتری: (إن المولم منا لا يدعوا
 النقری) داو‌مکمر له‌ئیمه داو‌متی
 تایبه‌تی نا‌کا به‌لکوو بانگی هه‌موو
 که‌س ده‌کا.

النُقَرَة: شه‌ره ده‌ندوک، ده‌گوتری:
 (بينهما نَقْرَة).

النُقَرَة: چالی بچوک و که‌وانه‌یی
 له‌زه‌وی و به‌ردو شاخ و شتی تر
 که‌ئاوی باران و لافاوی تیدا
 ده‌مینیتته‌وه.

نُقَرَة القفا: قو‌لکه‌به‌که له‌کو‌تایی دماغ
 دا ۵ قو‌لکه‌ی چاو ۵ قو‌لکه‌و لانه‌ی
 هیلکه کردن ۵ پارچه‌ی زه‌رو زه‌و
 که بتو‌نیریتته‌وه.

النُقَرَة: دهردی‌که تووشی قاجی ئازهل
 دمبی.

النُقَار: که‌سیک زور لی‌کو‌لینه‌وهو
 پشکنین شه‌نجام بدا ۵ ده‌گوتری:
 (رجل نُقَار) پیاو‌یکی لی‌کو‌لهره‌موو
 پشکینه‌ره له کاروبارو هه‌واگری دا
 ۵ که‌سیک پیشه‌ی نه‌وه بی نه‌قاری
 به‌ردبکا یان دار کونج کونج بکا.

النُقَر: نه‌و به‌ردو داره‌ی کونج کونج
 ده‌گری ۵ قه‌ده دار که‌ گر‌ن گر‌ن
 ده‌گری و ده‌کوو پلی‌کانه په‌یدا
 سه‌رده‌که‌ون بو به‌رزی‌ی و سه‌ربان ۵
 قه‌ده داریکه کاسه‌ی ئی دروست
 ده‌گری و سه‌رکه‌ی خورمای تیدا
 دروست ده‌گری ۵ چالایی و شیوه‌ی
 سه‌ر دانه‌وێله ۵ شتی په‌رو پو‌چ و
 که‌م نرخ، قورشان ده‌فه‌رموی: ﴿وَلَا
 يُظْلَمُونَ نَقِيرًا﴾ ۵ هه‌زارو ئاتاج ۵
 تو‌یکلی دانه‌وێله.

النُقَرَة: که‌شتی بچوک.

نُقَرَة في المكان: زور له‌شو‌ینه‌که مایه‌وه.
 النُقَرَة: ده‌گوتری: (مالك مُنْقَرِدًا) شه‌تو
 مانه‌موت نیه، هۆکاری مانه‌موت
 نیه.

النَّفَرِسُ: نهخوشییهکی بهنازاره
بهزوری لهجومزگی حاج و قامکی
حاج دا پهیدا دمبی ۵ پیتی
دمگوتری: (داء الملوك) دمردده پاشا ۵
فهوتان و تیداچوون ۵ بهلای گهوره
۵ (ك: نقارس).

النَّفَرِسُ: چاوساغ و پئی نیشاندیری
شارمزاو زیرهك ۵ پزیشکی شارمزاو
زیرهك ۵ شتیكه و هكوو گول نافرمت
لهسمری خوئی شهتهکی دهدا ۵ (ك:
نقاریس).

نَقَرَشَ الشَّيْءُ: شتهکهکی پنی ۵
پازاندیهوه ۵ لهقامندی ۵ لیی
کۆلیهوه.

النَّفَرَسَةُ: ههستی کهم ۵
زهخرمهکردن و جوانکردن.

نَقَرُ الطَّيْرِ وَغَيْرِهِ فِي عَنَوِهِ نَقْرًا وَنَقْرَانًا:
ناسکهکه خوئی بهرز کردموو بازی دا.

انْقَرَّ فُلَانٌ: فلانکهس شتی خرابی
هه لگرتو کردی بهمائی خوئی ۵
بهردموام بوو لهسمر خواردنهوهی
ئاوی صاف ۵ ناژهلهکانی
نهخوششیان تیکههوتو
منداربوونهوه.

انْقَرَّ مَنَ الشَّيْءِ: وازی له شتهکه هینا،
تهرکی کرد.

انْقَرَّ عَنُوهُ: دوژمنهکهکی بهخیرایی

کوشت.

نَقَرُهُ: بازی پئی داو ههلی پهراوند،
پهقصاندی ۵ دمگوتری: (نَقَرَتِ الْمَرْأَةُ
صَبِيحًا) نافرتهکه مندالهکهی
ههلهپهراوند.

انْتَقَرَتِ الْمَاشِيَةُ: ناژهلهکان نهخوششیان
تیکههوت.

انْتَقَرَّ لِفُلَانٍ مَالُهُ: مائی خرابو پئی
کهلکی بو ههلبزاردو پئی دا.

الْمُنْقَرُ: توشبوو به نهخوشی (نوقاز)
جوژه دمردیکه توشی ناژهله دمبی.

النَّاقِرُ: دمگوتری: (عطاء ناقِر)
بهخشیشی خرابو پئی نرخ ۵ (ذو

ناقِر) خاومنی مائی خراب.

النَّاقِرَةُ: بهکیک لهقاچهکانی ناژهله ۵
(ك: نواقز).

النَّقاز: دمردیکه توشی ناژهله دمبی و
منداری دمکاتهوه.

النَّقَرُ: شتی خرابو پئی کهلک، پیایوی
خوئپری و ههتیومچه ۵ دمگوتری:

(أعطاه من نقز المال) مائی خرابی
پیدا ۵ نازناو و لهقهه.

النَّقَرُ: ناوی صافو بیگهرد.

النَّقَرُ: ناوی صافو بیگهرد ۵ بیر.

النَّقَرُ: بیر.

النَّقاز: چۆلهکه ۵ پان چۆلهکهکی بجوک
۵ (ك: نقاقین).

نَفْسُ النَّاوِسُ نَفْسًا: زنگه که لیی دا،
دمنگی هات.

نَفْسٌ لِّلان: فلانکس زهنگی لی دا ه
دمگوتری: (نَفْسٌ بالناوس).

نَفْسُ الشَّرَابُ: شمرابه که مزر بوو.
نَفْسٌ بَيْنَ الْقَوْمِ: فیتنه و ناشوبی له نیو
خه لکه که دا نایه وه.

نَفْسٌ فَلانًا: ره خنه ی له فلانکس گرتو
تانه و ته شهری لی دا.

تَنَافَسَهُ: ره خنه یان له یه کتر گرت ه
دمگوتری: (بَيْنَهُمَا مَنَافَسَةٌ وَمَنَافَسَةٌ).

نَفْسٌ فَلانًا: بۆ زیدمرویی له مانای
(نَفْسٌ) دی.

نَفْسُ الْقَوْمِ بِنَاوِسِهِ: به زمنگو
شاورمکه ی بانگی خه لگی کرد.

نَفْسُ الدَّوَاةِ: نوچه که ی خسته ناو
شوشه مهرمکه به که بۆنه وه ی پی
بنوسی.

النَّاوِسُ: زمنگیکه بۆنه وه گاتی
نویژکردنیان هاتوو ه (ك):
نواقیس).

النَّفَاسَةُ: عهیب و گالته پیکردن.
النَّفْسُ: جوړیکه له زمنگو و زمنگوله.

النَّفْسُ: مهرمکه ب که شتی پی
دمنووسری ه (ك: أَنْفَسُ، أَنْفَاس).

النَّفِيسُ: دمگوتری: (رَجُلٌ نَفِيسٌ)
بیاویکه ره خنه له خه ک دمری.

نَفْسُ الشَّيْءِ نَفْسًا: له شته که ی کوئی ه وه
به دوایدا جوو دمری هیئا ه دمگوتری:
(نَفْسُ الشَّرَكَةِ بِالنَّفَاسِ) چقه لکه ی
به موکیش دمره یئا.

نَفْسُ الْحَقِّ مِنْ فُلانٍ: مافه که ی له فلان
وهرگرت ه وه.

نَفْسُ الشَّعْرِ: مووکانی هه لکه ندن.

نَفْسُ مَرِيضٍ الْغَنَمِ: کوژو گه وه و ناغهل
مهرو بزنهکانی مائی، خاوین کرده وه ه
له حه دیس دا هاتوو ه: (اِسْتَوْصَا بِالْمَرْيِ
خیراً فانه مال رقیق و آنقشوا له عطنه).

نَفْسُ الشَّيْءِ: شته که ی رهنکاوپرنگ کردو
رازان دیه وه.

نَفْسُ الرَّحَى: بهرداشی ناشه که ی بیراز
کرد بۆنه وه ی زیر بی و باش
دانه ویله که بهاری و وردی بکا.

نَفْسُ الْعِثْقِ: هیښوه خورماکه ی چقل
هاژن کرد بۆنه وه ی زوو شیرین بی و
بکا.

نَفْسُ الْعِثْقِ: هیښوه خورماکه خال خال
بوو نیشانه ی گه یشتیوی لی دیاری دا ه
(فهر منقوش).

أنفش: بهردموام بوو له سمر خواردنی
خورمای وشکه لی ته پرکراو ه
به دوا داچونی بۆ قهرز دارمکه ی
نه نجام دا.

ناقشه مناقشة و نقاشا: له حیسابه که ی

کۆلپهوه ۵ دمگوترئ: (ناقشه في الحاسب) له حيسابه كهدا ليكۆلپهوهي له گهڤ کرد.

ناقش المسألة: مهسه له كهی له گهڤ دا باس کرد.

نَقْشَه: به چهن پهنگيک پهنگی کردو رازاندهوه.

إِنْتَقَشَ فُلَانٌ فِي قَصَّة: داوای له نهخشکه ره که کرد که له سهر نقیمی نهنگوستیله کهی نهخشی بۆ دروست بکا.

إِنْتَقَشَ الشَّيْءُ: شته کهی دهرهینا ۵ شته کهی هه ئیزارد.

إِنْتَقَشَ مِنْهُ جَمِيعُ حَقِّهِ: هه موو مافی خوی ئی ستاند.

الْمُنْقَاشُ: نامیری نهخشه کردن (ک: مناقش) ۵ دمگوترئ: (استخرجت منه حقی بالمناقش) زۆر به گره گرو ناخۆشی مافی خۆم ئی ستاند.

المنقوشة: برین که ئیسقانه وردهی ئی دهر بپندری.

النَّقَاشَةُ: پیشه ی نهخشه کاری.

النَّقْشُ: شوپنکه و شوپندهست ۵ دمگوترئ: (ذهب الرَّمَادُ حَتَّى مَانَرِي لَهُ نَقْشًا) گلو خۆله که رۆی و نهما شوپنه واری نابینین ۵ خورمای وشکه و مپووی ته پگراو.

النَّقَاشُ: که سیك پیشه ی نهخشکاری بی.

النَّقِيشُ: هاوشان و هاو وینه ۵ دمگوترئ: (هذا نقيش هذا) نهوه هاوشانی نهوه ۵ دمگوترئ: (ماله ضد ولا نقيش).

نَقَصَ الشَّيْءُ نَقْصًا وَنَقْصَانًا: شته که کهم بوو، بی هیز بوو، لاوازو زه بون بوو ۵ دمگوترئ: (نَقَصَ عَقْلَهُ أَوْ دِينَهُ) عه قلی لاواز بوو، نایینی کز بوو.

نَقَصَ فُلَانًا حَقَّهُ: مافی فلانی ژیر لیودا ۵ حهقی کهم کردموه.

نَقَصَ فُلَانًا نَقِصَةً: تانه و ته شهر ی له فلان دا.

نَقَصَ الشَّيْءُ فُلَانًا: شته که پنیو یستی به فلان بوو.

انْقَصَ الشَّيْءُ: شته که ی کهم کردموه.

نَقَصَ الشَّيْءُ: بۆ زید دهر پۆی له مانای (نَقَصَهُ) دی.

إِنْتَقَصَ الشَّيْءُ: به مانا (نَقَصَ) دی.

إِنْتَقَصَ الْحَقُّ: حهقی شاردموه، مافی پتیشیل کرد.

إِنْتَقَصَ الثَّمَنُ: نرخه که ی دابه زاند.

تناقص الشيء: شته که ورده ورده کهم بۆوه.

تَنَقَّصَ الشَّيْءُ: کهم کهم شته که ی ئی وهر گرت.

تَنْقَصُ فَلَانًا: عهیبی لهفلان گرت.

إِسْتَنْقَصَ الشَّيْئُ: شتهکهی بهکه م

لهقهلهم دا ه کهمو کوپی پال دا.

إِسْتَنْقَصَ الشَّمَنُ: داوای کهمکردنهوای

نرخهکهی کرد.

الْمَنْقَصَةُ: کهمو کوپی ه (ك: مَنَاقِص).

النَّقْصُ: لاوازو کز دمگوتری: (أصابه

نقص في عقله أو دينه) کزی و لاوازی

لهعهقلی دا یان لهناپینی دا تووشی

بوو ه لهبواری زانیاری (عروز) دا

قرتانندی پیتی حموتهمی (مفاعلتن)

لهبهحری (الوافر) دا، دمبیته

(مفاعلت) دوایی دمگورئ بو

سهرکیشی (مفاعیل)، تمنها

لهحهشودا دمبی.

التَّنْصَانُ: نهاندازی کهمی شته

کهمبووکه.

النَّيْصَةُ: کهمو کوپی ه

سهرزنشتکردنی خهلهک، تانهو

تهشهر لیئدانیان ه پدوشتی

ناشیرین و ناکارو پدفتاری بهد ه (ك:

نقائص).

نَقَضَ الشَّيْئُ نَقْضًا: شتهکهی

ههلوهمشاندموه.

نَقَضَ الْبِنَاءُ: خانوکهی ههلوهمشاندموه.

نَقَضَ الْحَبْلُ أَوْ الْقَرْزُ: حهبلهکهی

ههلوهمشاندموه کردیهوه ه پپسهکهی

کردموه بهخوری.

نَقَضَ الْيَمِينَ أَوْ الْعَهْدَ: سویندمکهی خوئی

خست، پهیمانکهی ههلوهمشاندموه.

نَقَضَ مَا أِبْرَمَهُ فَلَانُ: نهوای فلان برپاری

دابوو برپیهوه نهو پوچی کردموه.

نَقَضَ وَتَرَهُ: تولهی خوئی ساندموه.

نَقَضَتِ الْكِنَاةُ وَجْهَ الْأَرْضِ: قاجکهکه

زموی درپی و هاتهدمر، سهری

دمرهینا.

أَنْقَضَ الثُّبَاتُ: رومکهکه سهری دمرهینا،

زموی شق کرد.

أَنْقَضَتِ الْأَرْضُ: زمویهکه رومکی

دمرکهوت.

أَنْقَضَتِ الْإِصْبَعُ: پهمنجهکان دمنگیان

لیوه هات لهکاتی جهقهنه پی لیئدان

دا ه دمگوتری: (انقضت الدجاجة عند

البيض) مریشکهکه لهکاتی هیلاکه

کردنی دا گارمکاری کرد.

أَنْقَضَ الْكِنَاةُ وَغُورَهَا: قاجکهکهی

لهزموی دمرهینا.

أَنْقَضَ الْعَنْزُ: بانگی بزنهکهی کرد.

أَنْقَضَ الشَّيْئُ: شتهکهی والی کرد دمنگی

لیوه بی ه دمگوتری: (أَلْقَضَ أَصَابَهُ)

بهپهمنجهکانی جهقهنه ی لی دا.

أَنْقَضَ الْحِمْلُ الظَّهْرَ: کولهکه (بارمکه)

پشتی جهماند، ماندوی کرد ه

قورنان دمفهرموی: ﴿وَوَضَعْنَا عَنكَ

وَزَرَكَ، الَّذِي أَنْقَضَ ظَهْرَكَ ۝ (نَاقِضٌ
 فِي قَوْلِهِ مَنَاقِضَةٌ وَمَنَاقِضٌ) قَسَمَكُمُ
 بِهَجْوَرِكَ كَرْدِ بِيَجَهْوَانَهُی مَانَاكُمُ
 بِي ۝ قَسَمَكُمُ كُورِي ۝ بِيَجَهْوَانَهُی
 قَسَمُی خُوی نَاخَاوَتَنی كَرْدِ.

نَاقِضُ الشَّاعِرِ الشَّاعِرِ: شَاعِرِ مَكِه كَرْدِ
 چَامَهُی شَاعِرِ مَكِه كَرْدِ تَری دَايَه وَه
 مَانَا چَامَهُی شَاعِرِ مَكِه كَرْدِ بِيَجَهْوَانَهُ
 كَرْدَمُوهُ ۝ (ك: نَقَائِضُ) ۝ نَمُونَهُی نَهْم
 جُورَه لَه شِيعِرِی عَهْرَمَبِی زُورَه بُو
 نَمُوونَه نَهْمَانِيزِی فَهْرَمَزْدَه قِو
 جَهْرِير كِه دُوو شَاعِرِی سَهْرَدَمُی
 نَهْمَه وَبِيَه كَانَن، هَهْرَجِی فَهْرَمَزْدَه قِو
 مَهْدَحِی خُوی وَ بَنَهْمَالَه كِه مَانَا
 كَرْدَمُوهُ جَهْرِير هَهْلِی وَ مَشَانْدُوْتَه وَه
 لَهْمَه دَهْمَبِی كُورْدِيدَا نَهْم جُورَه
 نَهْمَه كِه مَه پَان نِيَه، جِكِه لَه وَ
 دُوو قَه صِيدَمِيَهی نَالِو حَهْرِيَقِ
 (نِيلَا كِج) وَ (نِيلَا كُورِ) كِه رَهْنَكِه
 نَهْمَانِيش بَجَنَه نَه وَ بَوَارَه وَه.

نَقَضَ النَّبَاتُ: بِهْمَانَا (أَنْقَضَ) دِئ.
 نَقَضَ النَّبَاتُ الْأَرْضَ: رُومَكِه كِه زَمُوی
 شَهَق كَرْدُو سَهْرِی دَهْرَهِنَا.

إِنْقَضَ الشَّيْءُ: شَتَه كِه دَوَاي پَتَه وَبُيُوونِی
 هَهْلُوْمَه شَايَه وَه ۝ دَهْمَكُوتَرِی: (إِنْقَضَ
 الْبِنَاءُ) وَ (إِنْقَضَ الْحَبْلُ) وَ (إِنْقَضَ
 الرُّضْوُ).

إِنْقَضَ الْقُرْمُ عَلَى السُّلْطَانِ: خَه لَكِه كِه

لَهْمَهْرَمَانِی پَاشَا دَهْرَجُوون وَ
 فَهْرَمَانِرِ مَوَايِيَه كِه پَان رَهْتَكَرْدَمُوهُ.
 تَنَاقُضُ الشَّيْءِ: بِهْمَانَا (إِنْقَضَ) دِئ.
 تَنَاقُضُ الْقَوْلَانِ: دُوو قَسَمَكِه دُز بَهْمَكِه
 بُوون، بِيَجَهْوَانَهُی يَه كُتَر بُوون.

تَنَاقُضُ الشَّاعِرَانِ: هَهْرِيَه كِه لَه دُوو
 شَاعِرِ مَكِه كِه چَامَه يَه كِي كُوت، چَامَهُی
 شَاعِرِ مَكِه كِي تَری هَهْلُوْمَه شَانْدَمُوهُ.

تَنْقُضُ الْغَبْلُ: حَه بِلَه كِه كُرِئ وَ
 بَادِرَاوِيَه كِه شِی كِرَايَه وَه.

تَنْقَضَتِ الْأَرْضُ مِنَ النَّبَاتِ: زَمُوی
 بَهْرُوك فَه لُشَايَه وَه.

تَنْقَضَتِ الشَّيْءُ: شَتَه كِه دَهْمَكِي نِی هَات ۝
 دَهْمَكُوتَرِی: (تَنْقَضَتِ عِظَامُهُ)

نَيْسَقَانَه كَانِی تَهْمَه تَهْمِيَان هَات.

التَّنَاقُضُ: دَهْمَكُوتَرِی: (فِي كَلَامِهِ تَنَاقُضُ)

قَسَمَكَانِی هَه نَدِيَكِيَان هَه نَدِيَكِيَان
 هَه لَدَمُوْمَه شِيْنَنَه وَه ۝ لَه بُوَارِی زَانِيَارِی
 مَهْمَتِيَقِ دَا نِيَسَبَهْت وَ پَه يَه وَ نَدِی
 نِيُوَان دُوو شَتَه دُز بَهْمَكِه كِه يَه.

الْمُتَنَاقِضَانِ: لَه زَارَاوَدِی زَانِيَارِی مَهْمَتِيَقِ

دَا بَه دُوو شَت دَهْمَكُوتَرِی بَهْمَكِه وَه
 نَه بِن وَ كُوتَه بَنَه وَه، نَه شَكُونَجِي

هِي چِيَان نَه بِن ۝ وَ دَهْمَكُو (سَبِي وَ

نَاسَبِي) نَاكُونَجِي شَتِيَك هَه بِن

(سَبِي وَ نَاسَبِي) يَش بِي ۝ هَه رَهْمَكُو

نَاكُونَجِي شَتِيَك هَه بِن نَه سَبِي بِي نَه

نَاسَبِي بِي ۝ نَاكُونَجِي شَتِيَك هَه بِن

(پاستو نارپاست) بئ یان نه پاست

بئ نه نارپاست بئ.

النَّعَاضَةُ: نهوهی له شته که

هه لومشاومته ووه لی جیابوته ووه.

النَّعَاضَةُ: پیشه ی هه لومشاننده ووه و شی

کردنه ووه لیک کردنه ووه شت.

النَّقْضُ: (نقض الحکم) هه لومشاننده ووهی

برپاری دادگا نه گهر له سمر بنه مای

هه له دامه زرابوو، یان هه ندئ

له بنه ماکانی تیکه ل به هه له بو بوو،

هه لومشاننده ووهی حوکم واده بئ

رودمه کاته حوکمی مه دهنی واده بئ

رودمه کاته حوکمی جینانی.

مَحْكَمَةُ النَّقْضِ: دادگای بالای ولاته و

برپارمه کانی جیبه جئ دمه کزین و پمت

ناکرینه ووه.

النَّقْضُ: نهو شته ی هه لومشاوه

دمگوترئ: (أَصْلِحْ نَقْضَ بَنَاتِكَ)

هه لومشاوه ی بینایه که ت چاک

بکمره ووه هه مروا وشه ی (النَّقْض)

ناوه بو ولاغیک که به هو ی

پویشتنی زورمه کزو لاواز بوو بئ

همنگوین که ماده ی سوسی تیکه ل

بکری و هه نگی پئ سواخ برئ

بوئه ووه ی هه نگه کان شان ی تیدا

رابه ستن و همنگوینی تییکه ن هه (ک:

انقاض و نقوض).

النَّقْضُ: به تکه که شی بکریته ووه دواپی

برپرسیته ووه.

النَّقِیضُ: پیچه وانه و دژ هه دمگوترئ:

(فَلَانُ نَقِیضُكَ، وَهَذَا الْقَوْلُ نَقِیضُ

ذَاكَ).

نَقِیضُ الدَّعْوَى: له بواری هه لسه فهدا

بریتیه له ووه ی هه زییه که دژ ی

دواپی که دیاری کرا و تایبعت

بووستئ هه همروا وشه ی (نقیض) ناوه

بو دهنک هه دمگوترئ: (نقیض

الفراریج) دهنکو جری ووه ی

هه روجه کان هه (نقیض الأصابع) تهقه و

خرمه و قرمه ی په نجه ته قانندن.

النَّقِیضَانُ: له زارا ووه ی مه ننتیق دا

دووشتی دژ بهیه که و پیچه وانه ی

یه کتر.

النَّقِیضَةُ: له بواری هه لسه فهدا دژ

وهستان و پیچه وانه و نه گونجانی

یاساکان له کاتی جیبه جئ کردنیان

دا هه فیهل سو فی به ناویانگ (کانت)

دهلئ: (النقیضة) بریتیه له دژایه تی

قانونه عمقیه کان بو یه کتری و

پیکه ووه نه گونجانیان هه همروا ناوه

بو پیکایه که به ناو کیودا برپا هه

له بواری شیعدا چامه شیعریکه

شاعیره که چامه ی شاعیریکی تری

پئ هه لومشینیتته ووه و مگوو چامه دژ

بهیه که کانی هه مرزدوق و جهریر هه

(ك: نقاض).

نَقَطَ الحرف و عليه نَقَطاً: خَالِيكَ يان

زياتری له سهر پيته که دانا بو
ناسينه وهو لیک جياکردنه وهی.

نَقَطَ الكتاب: کتیبه که ی خالدار کردو

بزوینی خستنه سهر وشه گانی.

نَقَطَ الحروف: بو زیندېرېوی له مانای

(نقط) دی.

نقط الشئ بالمداد وغره: مهرکه بو

شتی وای له شته که هه لسو

دهگوتری: (نقطت المرأة خدما)

ناهرمه که روخساری خو ی خالخال

کردو خو ی پازانده وه.

نَقَطَ فلاناً بكلام: قسه ی ناشیرینی

بمه لآنکه س گوتو نه زیه تی دا.

نَقَطَ العروس وغرها: دیارییه کی دا به

بوکه که له کاتی گواستنه وهی دا.

تَنَقَّطت الأرض: زمو ی په لپه لپه له لومړی

تیدابوو.

تَنَقَّطَ الحَبَر: هه واله که ی ورده ورده

وهرگرت.

النقطة: خالیکي که وانه بی و زور بجوکه

له سهر رو به ریکی ته خت

خه تی شیوه عمره بی دا نیشانه به کی

خری بجوک دهخریته سهر پیتی

خالدار یان ژېرموهی بو

جياکردنه وهی له پیتی تر

دهشگوتری: (وَضَعَ النُّقْطَ عَلَى

الحروف) خالی خسته سهر پيته گان

واته: شته که ی رو ن کرده وه.

النقطة من الشئ: پارچه به کی بجوک

له شته که دهگوتری: (اعطاه نقطة

من غسل) پارچه به کی بجوکی

له ههنگوین دایه ده (له نقطة من نخل)

پارچه خورمایه کی هه به دهه روا

(النقطة) ناوه بو نهو دیارییه ی

پیشکesh دمکری به بوک یان بهزاوا

یان به هه ردو وکیان ده کارو باسو

روداو دهگوتری: (لم يختلف الخطيبان

في نقطة) دوو خه تیه که بوک و

زاواکه هیج را جیایی به کیان

له ناودا نه بوو دهه بواری

نه ندازیاری دا به شتی دهگوتری

دریژی و پانی نه بی.

النقطة: به مانا (البرقية) دی و پنبازو

زاراومیه کی فهننی رسم گرتنه و

تهعیر دانه وهیه به چهند خالیک

که دهخریته سهر رو به ری سپی.

نَقَعَ فلان نقوعاً: فلانکه س نه قیعه ی

دروست کرد؛ واته: شیري خالصی سارد

کرد.

نَقَعَ السلفُ وغره نَقْعاً ونقوعاً: سهقه که

ناو دلۆپ دلۆپ لی هاته خوار ناوی نی

چؤرا.

نَقَعَ المانع في مُسْتَقَرِّه: ناوه که یان

أَنْقَعَ الشَّرَابُ فَلَانًا: شَمْرَابِهَكِه
فَلَانَكِهْسِي تَيَّرَاوِ كَرْد.

أَنْقَعَ الْجَزْرُ: حَوْشَرْمَكِهْسِي سَهَرِ پَرِي.
أَنْقَعَ الصَّارِخُ صَوْتَهُ: هَاوَارِكِهْمَكِه دَمْنِكِي
هَهَلْپَرِي وَ بَهَرْدَمَوَامِ بُوو لَهَسَمَرِ
هَاوَارِكِرْدَنَهَكِهْسِي.

إِنْتَقَعَ الشَّيْئُ: شَتَهَكِه بَهْهَوِي زَوَّرِ
مَانَهْوَهِي لَهْشَوِيْنِي خَوِي تَوَايَهْوَه،
خَاوَبُووَه لَيْكِ بَلَاوِ بُووَه ۵ پَرَزِي گُورَا،
گُورَا.

إِسْتَنْقَعَ فُلَانٌ فِي النَّهْرِ: فَلَانَكِهْسِ
لَهْپَوَارْمَكِهْدَا مَايَهْوَه خَوِي فَيْنِكِ
كِرْدَمَوَه.

الْأَنْقَرَةُ: شَوِيْنِيْكِ نَاوِي بُوِيْنِ وَ تَيِيْدَا
كُوْبِيْتَهْوَه.

الْمُسْتَنْقَعُ: زَلَكَاوِ، گَمَرَاوِ، شَوِيْنِيْكِ نَاوِي
تَيِيْدَابِي وَ زَوَّرِ بَمِيْنِيْتَهْوَه ۵ جِيْگَايَهَكِ
زَلَكَاوِ بِي وَ خَوِي تَيِيْدَا فَيْنِكِ
بِكَاْتَهْوَه.

الْمُنْقَعُ: بَهْمَانَا (الْمُسْتَنْقَعُ) دِي ۵ دَمْرِيَا،
نَاوِدِپَرِي ۵ (ك: مَنَاقِع).

الْمُنْقَعُ: بَرْمَهِيَهَكِي بِجَوَكِه شِيرو
خَوْرَمَايِ دَمْخَرِيْتَه نَاوِ بُوْ شَهْوَهِي
بَكْرِيْتَه بَزِيُوْ بُوْ مَنْدَالِ ۵ (ك:
مَنَاقِع).

الْمُنْقَعَةُ: هَاپُوْ سُوِيْنَهْوَه تَهْشَتُوْ شَتِي وَ
كِه نَاوِي تَيِيْدَمَكْرِي وَ شَتِي تَرِي تَيِيْدَا
تَهْرِدَمَكْرِي.

شَلَهْمَهْنِيَهَكِه لَهْشَوِيْنِي خَوِي پَرَاوَهْستَاوِ
زَوَّرِ مَايَهْوَه ۵ دَمْگُوْتَرِي: (نَقَعَ الْمَاءُ فِي
الْغَدِيرِ) وَ (نَقَعَ السُّمُّ فِي أَنْيَابِ الْحَيَّةِ).

نَقَعَ الظَّمَانُ مِنَ الْمَاءِ وَبِالْمَاءِ: تِينَوَهَكِه بَهْنَاوِ
تِينَوَايَهْتِي خَوِي شَكَانْدِ دَمْگُوْتَرِي:
(شَرِبَ حَتَّى نَقَعَ) خَوَارِدِيَهْوَه تَا تَيَّرَاوِ
بُوو ۵ دَمْگُوْتَرِي: (نَقَعَتْ بِذَلِكَ نَفْسِي)
نَهْفَسَمِ پِيِي دَاَسَهْكَنَاوِ نَارَامِي هَاتُو
بِرُوِي نَاوِ بِيروُشِي هَات ۵ هَمَرَوَا
دَمْگُوْتَرِي: (مَا نَقَعْتُ بِخَيْرِ فُلَانٍ)
بَهْهَوَايِ فَلَانَكِهْسِ دَلَمِ نَاوِي
نَهْخَوَارِدَمَوَه يَانِ گِرَنَكِيْمِ پِي نَهْدَا يَانِ
پِيْمِ بِرَوَانَه كِرْد.

نَقَعَ الشَّيْئُ نَقْعًا: شَتَهَكِه لَهْنَاوِ نَاوِدَا
هِيْشْتَهْوَه تَا نَاوِي هَهْلَمْزِي ۵ دَمْگُوْتَرِي:
(نَقَعَ الدَّوَاءُ) نَاوِي كِرْدَه نَاوِ دَمْرَمَانَهَكِه
(وَ نَقَعَ التَّمْرُ) خَوْرَمَاَكِهْسِي تَهْپَرَكِرْد ۵ (وَ
نَقَعَ الثَّوْبُ) كِرَاسَهَكِهْسِي خَسْتَه نَاوِ
نَاوَهْوَه تَانَاوِ هَهْلَمْزِي.

نَقَعَ لَهُ الشَّرُّ: شَهْرْمَكِهْسِي لَهْگَهْلِ دَا دَرِيْزَه
پِيْدَا.

نَقَعَ الْجَيْبُ: يَهْخَهْيِ خَوِي دَادِرِي.
نَقَعَ الْمَاءُ الْعَطَشَ: نَاوَهَكِه تِينَوَايَهْتِي
تِينَوَهَكِهْسِي دَامِرْكَانْدَمَوَه.

أَنْقَعَ الشَّيْئُ فِي الْمَاءِ: بَهْمَانَا (نَقَعَهُ) دِي.
أَنْقَعَ اللَّبَنُ: شِيْرَهَكِهْسِي سَارْدِ كِرْدَمَوَه.
أَنْقَعَ السُّمُّ: زَهْرَهَكِهْسِي كُوْنِ كِرْد.

النَّاعِقُ: دىگوتى: (ماء نافع) ناۋىكى

سازگارو خۇشە تىنۋايەتى دەشكىن

◦ (سم نافع) ژمھرىكى كوشندەيە ◦

(دم نافع) خوينىكى گەش و تازمىە ◦

(موت نافع) مردنى بەردەوام.

النَّاعِقُ: قاپىكە مېۋو شتى ۋاى تىدا

دىگىرنە ناۋ ناۋ بۇ خۇشاۋ و شتى

ۋا ◦ ناۋىك مېۋو شتى ۋاى تى

بىرى.

النَّعْمَاءُ: زەۋى ساخو گەنەرمەۋ

دەشتو بانۋى تەخت كە شيو و

دۆلى تىدا نەبى ◦ دەشتاپىكە ناۋ

لەخۇ بىرى.

النَّعْمُ: ناۋى كۆبۈۋە لەجال ۋ زىكاۋ دا ◦

(نَعْمُ الْبُرْ): ناۋى كۆبۈۋە لەبىرەكەدا

پېش ئەۋەى ناۋى ئى ھەللىجىو

ناۋى ئى بخورىتەۋە ◦ پان ناۋى زىادە

كە تىدا دەمىنىتەۋە ◦ ھەروا

بەمانا (النَّعْمَاءُ) دى ◦ (ك: نَعْمَ،

وَأَنْعَمَ) ◦ دىگوتى: (فَلان شَرَابٌ

بَأَنْعَمَ) فَلانكەس خاۋەن ئەزمونەۋ

شارمزاىى كارو لىزانە

لەبەرپۈمەردىنى كارەكان دا.

النَّعْمُ: كەسەك خۇى ھەلگىشى ۋ لافى

زۆر شت ئى بىداۋ ھىچيانى نەبى،

ۋەكوۋ ئەۋەى كەسەك زۆر باسى

نازايەتى خۇى بىكاۋ لەۋاقىدا

ترسۇك بى.

النَّعْرُ: رەنگىكە بۇنىكى خۇشى تىكەن

دىگىرى ◦ دىگوتى: (صَبَغٌ لَوْبَةُ

بَنْقَرُ) قوماشەكەى بەرپەنگى

بۇنخۇشكارو رەنگ كىرد ◦ مېۋ

كەدىگىرنە ناۋ ناۋ بۇنەۋەى بىرىتە

خۇشاۋ ◦ پان شتى ۋەكوۋ نۆك و

كەشك و خورماۋ شتى ۋا كەدىگىرنە

ناۋمەۋ بۇنەۋەى كەلگى خواردىيان

بىبى ◦ دىگوتى: (رجل نعور اذن)

فَلانكەس بەھەموۋ شتىك بىروا

دىگا، گۆى لەمستە.

النَّعِيقُ: شىرى ساغ كەسارد بىرىتەۋە ◦

خۇشاۋ؛ شەرىتەكە لە مېۋ

دروست دىگىرى بەم جۆرە دىگىرنە

ناۋ ناۋمەۋ پاشماۋمەك ناۋەكە

شىرىن دىبى ۋ دەخورپتەۋە ◦ بىرىك

ناۋى زۆر بى ◦ دىگوتى: (ماء

نَعِيقَ) ۋ (سَمَ نَعِيقَ) بەمانا (ناعق) دى.

النَّعِيقَةُ: شىرى ساغ كەسارد بىرىتەۋە ◦

ئەۋ نازەلەى بۇ مىۋان سەردەبىردى

◦ خواردىنىك دروست بىرى بۇ

كەسەك كەلەسەفەر دىگىرنەۋە ◦

خواردىنى پىۋا لەشەۋى زاۋايەتى دا

◦ ئەۋ نازەلەى تالان دىگىرى ۋ پېش

دەبەشكەردن سەر بىردى ◦ ھەر لەم

رۋانگەۋمەيە كە دىگوتى: (الناس

نَقَاعُ الموت) خەلك كوشتى مردنن ◦

مردن سەرىيان دىبىرى ۋەكوۋ چۆن

الْمُنْقَفُ: شوپنیک پیوستی

بهراستگردنه و مو تهخت کردن بی ۵

دمگوتری: (نحت النجار العود وترك

فيه منقفاً) دارتاشه که دارم که

تاشی و شوپنیک جی هیشتوو

پیوستی بهراستگردنه و هیه،

باش لوس و راستی نه کردوو.

الْمُنْقَفُ: دمگوتری: (رجل مُنْقَفُ العظام)

پیاویکه نیسقانی بهدمرومن.

الْمُنْقَوَفُ: دمگوتری: (جذع منقوف)

لقه داریکه مؤرانهی ل دراو ۵

خمخورکه خواردویه تی ۵ (رجل

منقوف) پیاویکی کزو دالگوشته ۵

یان دمو چاو کروسک و رهنک

زمر دو زمعیفه ۵ دمشگوتری: (عینان

منقوفستان) دووچاون سور

هه لگه راون.

النْقاف: جونیه ک و هاوشان ۵ دمگوتری:

(جاء في نقاف واحد) بهیه ک شیوه

هاتن.

النْقَفُ: جوجک له و کاته دا له هیلکه

سهر دهر دین و دیته دهر.

النْقَفَةُ: دهشتاییه که، نهرمه لانی که

له سر توپه لای کیو.

النْقاف: پهیکه رتاش ۵ دزیک جی

دهست بکه وی دهری بین ۵ که سیک

سور بی له سر سوالگردن و به هیج

قه ساب ناژه لی تالانی سهر دهری.

نَقَفَ رَأْسَهُ نَقْفًا: له سهری دا تا میسکی

پرژاندو میسکی هاته دهر.

نَقَفَ الرُّمَانَةَ: هه ناره که ی قاش کرد

بوئنه و می دنکه کانی دهر بین.

نَقَفَ الْفُرْخُ الْبَيْضَةُ: جوجکه که هیلکه که ی

شکاند بوئنه و می لی بیته دهر.

نَقَفَ الْبَيْضَةُ: ناوی هیلکه که ی دهر هینا.

نَقَفَ الشَّرَابُ: شهرا به که ی سافو بی

غمش کرد، پالاوتی.

نَقَفَ عَنِ الشَّيْءِ: له شته که ی کولی هوه.

انْقَفَ الجَرَادُ: کولله که گهرای دانا.

انْقَفَ الجَرَادُ الرَادِي: کولله که گهرای له

شیو و دوله کان دا دانا.

انْقَفَ فُلَانًا الْعَظَمَ: نیسقانه که ی دا

به فلا نکه س بوئنه و می مؤخه که ی

دهر بین.

نَاقَفَهُ مَنَاقِفَةً وَنَقَافًا: به شمشیر له سهری

دا.

انْتَقَفَ الشَّيْءُ: شته که ی دهر هینا.

الْانْقُوفَةُ: نه و می له توانای ته شی

به دهر و هیجی تری له سهر

هه لئاکری و ته شی ریسه که

کولی هه که ی دا مالی.

النْقاف: دهن دوکی بالنده ۵ جوړه

میرویکی سپیه ۵ (ک: مناقف

و مناقف).

شیومیهک تهرکی نهکا ۵ دهگوتری:

(رجل نقاف) پیاویکی زیرهک و

عاقله باش دهرانی کارمکان ریک

بخا.

النقیف: بهمانا (النقوف) دی ۵

دهگوتری: (جذع نقیف) پهلهداریکه

مؤرانه خواردویهتی ۵ (ك: نُقِفَ).

نُفِتِ الدجاجة نقيفاً: مریشکهکه

گارماری کرد.

نُفِتِ ضفادع بطنه: بۆقهکانی ورگی

کهوتنه باقهباق واته: برسی بوو.

أُنُق: بووبه خاومن باقهباق و واههواق ۵

دهستی کرد به بۆقه بۆق و قهرمق.

النُّقَاقُ: بۆ زیدمرووی لهمانای (نق) دا

دی ۵ بۆق.

النُّقُوقُ: هاوارکمر ۵ دهگوتری: (ضفدع

نقورق) بۆقیکی قهرمقکهرو

همیشه دمنگی دی ۵ (ك: نقورق).

النَّقِيقُ: دمنگی بۆق.

نَقَلَ الشَّيْءَ نَقْلًا: شتهکهی لهشوینیکهوه

گواستهوه بۆ شوینیکی تر.

نَقَلَ الْكِتَابَ: کتیبهکهی نووسیهوه.

نَقَلَ الْحَبْرَ أَوْ الْكَلَامَ: ههوالهکه یان

قسهکهی لهخاومنیهوه گهیاوند.

نَقَلَ الدَّرَابَ: ناوی بنکی بیرهکهی دابه

ولاخهکان.

نَقَلَ الْكِتَابَ إِلَى الْغَتَةِ كَذَا: کتیبهکهی

ومرگپرا بۆ سهر زویانی فلان.

نَقَلَ الشَّيْءَ الْخَلْقَ: شته پزیوهکهی چاک

کردموه و پینهی کرد، دهگوتری: (نَقَلَ

الشَّوْبَ وَ نَقَلَ الثَّغْلَ) کراسهکه یان

نهعلهکهی پینه کردو چاکی کردموه.

نَقَلَ الْمَكَانَ: شوینهکه بهردو داری خانوه

روخاومکهی زۆر لئ مابوو.

نَقَلَ الْبَعِيرُ: حوشترمهکه توشی تهبهقهو

سم قلیشان بوو.

أَنْقَلَ الشَّيْءَ الْخَلْقَ: شته پزیو و

دراوهکهی پینه کردو چاکی

کردموه.

نَاقَلَ الْفَرَسُ: نهسپهکه لهپویشتن دا

قاجی پاشموهی لهشوینی قاجی

پییشهوهی دانان ۵ نهسپهکه

لهبازدان و پاکردن دا کۆسپو

لهمپهرمکانی بهزاندن و لییان

تیپهپری.

نَاقَلَ نَدِيمَ الْقَدَحِ: پیاله شهرابهکهی

دایه دهستی هاوهلهکهی لیی

ومرگرتهوه.

نَاقَلَ فَلَانًا الْحَدِيثَ: ههریهک لهو دوانه

حهدیسی لهوی تریان گپرایهوه ۵

ههریهکهیان چی لاههبوو بۆتهوی

تری گپرایهوه.

نَقَلَهُ: بۆ موبالهغو زیدمرووی لهمانای

(نَقَلَهُ) دی.

إِنْتَقَلَ: لهشوینیکهوه گواستیهوه بۆ
شوینیکى تر.

تَنَاقَلَ القَوْمُ الحديثُ بَيْنَهُمْ: ههندیکیان
لهههندیکیان ههدهسیان گپراپیهوه.
تَنَقَّلَ مِنْ مَكَانٍ إِلَى آخَرٍ: لهشوینیکهوه
گواستیهوه بۆ شوینیکى تر.

تَنَقَّلَ فُلَانٌ: فُلَانُكُمُسْ میومو
چهرمساتو فستهقو گوپزو شتی
واى خوارد.

الْمُنْقَلُ: خوف ۵ نهعلی رزبو و کون ۵
پېبازی کورت.

الْمِنْقَلُ: خوف ۵ دهشگوترئ: (فرس مِنْقَل)
ئەسپیکه خپرا خپرا قاجى
ههلدین.

الْمُنْقَلَةُ: قوناعى سهفهه ۵ دهشگوترئ:
(أَرْضٌ مُنْقَلَةٌ) زهوییهکی بهردهلان و
بهرداوییه.

الْمِنْقَلَةُ: نامیری گواستنیهوه، لهبواری
ئهنهزارییی دا بریتییه له نامیرئیک
بۆ ئهنهزدهی سوچ و زاویه ۵ (ك):
مَنَاقِلُ).

الْمُنْقَلَةُ: برینیك ورده ئیسقانی ئی
بیتههدهر ۵ تهختهی دامهه و سئ
پسکین و شهترنج کهپارییان لهسهه
دهگرئ.

المنقول: ئەوهی لهریگهی گپراپیهوه
بیستن زاندراب ۵ وهکوو عیلمی
لوغهه عیلمی ههدهس و شتی وا که

بهرامبهه عیلمی مهعقول دئ.

النَّاقِلَةُ مِنَ النَّاسِ: کهسانی گهروک ۵
هۆزئیک بجیتته پال هۆزئیکى ترو
ناوی ئەو لهخوی بنی و ناوی هۆزی
خویان وازی بئین ۵ یهکیک
لهبهلاو کارمساتهکانی پوژگار ۵
مالی خهراج لهولاتیکهوه نهقل
بکری بۆ ولاتیکی تر ۵ (ك: نواقل).
النَّطَالُ: سهرمتری پان و کورت ۵
تاکهکهی (نَقْلَةٌ).

النَّطَالَةُ: جۆره قهرهونلهه تهختهیهکه
نهخوش و برینهاری هئ
دهگوپزینیهوه.

النُّقْلُ: پێگای کورت ۵ نهعل پان خوف
۵ (ك: انقال، ونقول) ۵ (همزة النقل)
لهزاراوهی زانستی نهخودا ئەوهیه
مانای فیعلی لازم دهگوپزی بۆ فیعلی
موتعههدهی ۵ پان نهقلی مانای
فیعلی موتعههدهی بۆ مفعولیك بۆ
دوو مفعول ۵ پان فیعلی
موتعههدهی بۆ دوو مفعول بۆ سئ
مفعول.

النُّقْلُ: ئەو میومو چهرمساتو فستهقو
گوپزو شتهیه که مروف خوی پپوه
دهخاڤئین و ورده ورده لییان دهخوا
۵ بهزوری ئەم جۆره (شههچهره
خواردنه) لهشهوانی مانگی پهههزان
دا دهپ.

النَّقْلُ: ئەو دارو پەردومبە؛ كە دواى
 روخانىى بىلەن خانەو خانو
 دەمىنىتەو ۋە پەرمىر كە
 لەتىرىكەو دەگويزىتەو ۋە بۇ
 تىرىكى تر ۋە كىشەو دەمەدەمىنى
 نىوان كىشەكاران و دەنگ
 بەرزىوونەومىان ۋە دەردىكە توشى
 سىمى حوشتر دەبى سىمى دەقەلشەن
 بەگوردى خۆمان پىنى دەلەن:
 (تەبەقە).

النَّقْلُ: دەگوتىرى: (مكان نَقْل) شوپىنىكى
 چال و چوئل و بەرزو نزمە ۋە (رجل
 نَقْل) پىاوپىكى حازر وەلامەو بۇ قەسە
 دانامىنى.
 النُّقْلَةُ: دەگوتىرى: (امراة نَقْلَة)
 ئافرىتىكە لەبەر پىرى كەس ئاچىتە
 داخووزى، پاشگوئ خراو.

النُّقْلَةُ: قىتەنە جوئى و ئاشوبگىر.
 النُّقْلَةُ: دەگوتىرى: (سمعت نَقْلَة الوادي)
 دەنگى لافاوى شىوەكەم گوى ئى بوو.
 النُّقْلَةُ: ئەو بەردە وردەو زىخ و شتەبە
 سىمى و لاخ لەكاتى رۇپىشتىنى دا
 دەمىگويزىتەو ۋە لافاوىك لەزمىبەك
 بارانى ئى بارىبى بىتە خوار بۇ
 زمىبەك بارانى ئى نەبارىبى ۋە پىاو
 پان ئافرىتە كە كەوتىبەنە دوورە و لات
 ۋە دەگوتىرى: (امراة نَقْلَة) ئافرىتىكى
 دوورە و لات و غەرىبە ۋە ھەر

بەرمىبەك خىرا خىرا ھەنگا
 ھەلەننى.

النَّقِيلَة: پىنەبەك دىراو و رىزوى پى
 چاك بىرىتەو ۋە وىكوو نەعل و
 خوڧو شتى وا ۋە پارچەبەكە
 لەپىستى ئادەمىزاد لەشوپىنىك
 دەمىردى و لەشوپىنىكى تىرى دا
 دەمىروندىرەتەو بەزورى لەبوارى
 تەجىمىل دا پەرمو دەگىرى ۋە (ك:
 نقاتل و نقىل).

نَقَمَ مِنْهُ نَقْمًا وَنَقَمًا: سزاي دا ۋە تۆلەي ئى
 سەندەو.

نَقَمَ الشَّيْءُ: رەخەي ئى گىرتو غەبى
 پالدا ۋە دەگوتىرى: (نقمت عليه الأمر
 ونقمت منه كذا) ۋە قورئان دەفەرموى:
 ﴿هَلْ تَقِمُونَ مِثْلَ مَا إِلَّا أَنْ آمَنَّا﴾.

نَقَمَ الشَّيْءُ نَقْمًا: خىرا شتەكەي خوار.

نَقَمَ الشَّيْءُ: زىدەمىرپىي كىرد لەغەب ئى
 گىرتى لەشتەكە.

إِنْتَقَمَ مِنْهُ: تۆلەي ئى سەندەو ۋە قورئان
 دەفەرموى: ﴿فَانْتَقَمْنَا مِنَ الَّذِينَ
 أَجْرَمُوا﴾.

النَّقَمُ: دەگوتىرى: (ضربة ضربة نَقَم)
 لىدانىكى دوژمنانى ئى دا ھىج
 بەزمى پىدا نەھاتەو ۋە ھەروا
 وشەي (النقم) ناوہ بۇ ناومىرپىستى
 رىكا.

النَّقْمَةُ: سزاو تۆلە ۋە (ك: نَقَم).

- نَقَتَ الضُّفَدُ ونحوه: بوقه که قراندى.
نَقَتَتْ عَيْنُهُ: جاوى به قولدا چوون.
النَّقِيقُ: نيره نوعامه، شوتورموغى نير.
النَّقِيقُ: دارى له سیداره دان نهو دارى که تاوانباره که دهخریته سهرى و پاش نهوى پهتى سیداره که دهخریته ملى داره که لادهبرئى و حاجى تاوانباره که دهکونه بوشى.
نَقَهَ مِنْ مَرَضِهِ نَقَهًا ونَقَرَهَا: له نه خوشبیه کهى چاک بؤوه به لام هیشتا ناسه وارى نه خوشبیه کهى پیوه ماوه.
نَقَهَ الْكَلَامَ والحديث: له قسه و حه دیسه که حالى بوو ه (فهو نَقَهَ وناقَهَ وهى نَقَهَةٌ وناقِهة).
أَنْقَهَهُ اللهُ: خودا شىقای دا ه خودا شارمزاى کرد ه حالى کرد.
إِنْتَقَهَ مِنَ الْمَرَضِ: بهمانا (نَقَهَ) دئى.
إِنْتَقَهْتُ مِنَ الْحَدِيثِ: له حه دیسه که حالى بووم.
إِسْتَنْقَهَ: همولى تیگه یشتنى دا.
نَقَا الْمُلْحُ نَقْوًا: مؤخه کهى دهره ینا.
نَقَا الْعَظْمُ: مؤخى نیسقانى دهره ینا.
نَقَا الشَّيْئُ نَقَارًا ونَقَاءً: پاکبؤوه ه (فهو نَقِيٌّ) ه (ك: نَقَاءٌ ونَقَاءُ).
نَقِيَ الرَّجُلُ نَقًى: پیاومکه گؤشتى پیوه نه ما.
أَنْقَى الْعَظْمُ: نیسقانه که مؤخى تیدا پهیدا بوو.
أَنْقَى الْبُرُ: دانه و یله که فه لهو بوو ناردى تیگه وت.
أَنْقَى الْعَرْدُ: لقه دارمکه ناوى تیگه پراو تهرپوو زیابه وه.
أَنْقَى الشَّيْئُ: شته کهى گه یشته نه ندازمى پاکى و پیسى پیوه نه ما.
أَنْقَى الشَّيْئُ: شته کهى پاک کردم وه ه شته کهى هه لیزارد.
إِنْتَقَى الْمُلْحُ مِنَ الْعَظْمِ: مؤخه کهى له نیسقانه که کردم وه.
إِنْتَقَى الشَّيْئُ: شته کهى هه لیزارد.
الْأَنْقَى: دمگوترئى: (رجل أنقى) پیاویکه نیسقانى لولاك و دمست و بازوى بارىكن ه (إمرأة نقواء).
الْمُنْقَى: نهو که سهى دانه و یله پاک دمکاته وهو تو یکل و پلو پوشى لى دوور دمخاته وه.
الْمُنْقَى مِنَ النُّوقِ: حوشترئک بهزى زور بئى.
النُّقَا: نیسقانىك مؤخى هه بئى ه نیسقانى قول ه کومه له لب ه (ك: انقاء ونقى).
النُّقَارَةُ: رومکیکه له ترشه کان پؤشاکی بئى دمشوردئى.

النَّقَاةُ مِنَ الشَّيْءِ: هه‌ل‌ب‌زاردمو پالفت‌ه‌ی
شت.

النَّقَاةُ مِنَ الشَّيْءِ: خراب‌و ب‌ی که‌ل‌ک
له‌شت ه (ک: نقایا و نقاء).

النَّقْو: همر ئیسقانیک مؤخی هه‌بی ه
ئیسقانی قَوْل ه (ک: أنقاء).

النَّقْوَةُ مِنَ الشَّيْءِ: هه‌ل‌ب‌زاردمو باشی
شت.

النَّقِي: مؤخی ئیسقان ه (ک: أنقاء).

النَّقِيَّة: وشه ه د‌م‌گوت‌ری: (ما تَقْوُهُ بَنَقِيَّة)
وشه‌یه‌کی له‌دم د‌مرنه‌هات.

النَّقِيَّة: خالص و پالفت‌ه ه حو‌ری و
ک‌چوله‌ی گ‌هردن باریک.

نَكَا القُرْعَةُ نَكْنًا: دومه‌له‌که‌ی قه‌لاشته‌وه
پیش نه‌وه‌ی ب‌گا بویه خو‌ینی لی‌ هات‌و
ته‌ر‌بوو.

نَكَا فُلَانًا حَقَّةً: هه‌موو مافی‌ ف‌لان‌که‌سی دا.
إِنْتَكَا الحَقَّ: مافی و مرگ‌رت.

نَكَبَتِ الرِّيحُ نَكْبًا: بایه‌که له‌ر‌پ‌رم‌وی
ناسایی خو‌ی لای دا.

نَكَبَ عَنْهُ نَكْبًا: روی لی و مرگ‌یراو لی‌ی
گوشه‌گیر بوو ه قور‌نان د‌مه‌رم‌وی:
﴿عَنِ الصِّرَاطِ لَنَّاكِبُونَ﴾.

نَكَبَ بِهِ: ه‌ر‌پی دا.

نَكَبَ الْإِنْسَاء: نه‌وی له‌م‌ق‌ابه‌که‌دا بوو
ر‌شتی ه ق‌ابه‌که‌ی نقوم کرده‌وه

نه‌وه‌ی ت‌ن‌ب‌دا بوو ر‌ژا.

نَكَبَ الْجَعْبَةُ: تیردانه‌که‌ی سه‌رم‌و ژیر
کرده‌موو چی ت‌ن‌دا بوو بلا‌وی کرده‌وه.

نَكَبَتِ الْمَجَارَةُ رَجُلَهُ: به‌رده‌که ق‌ا‌چی
به‌ریندار کرد.

نَكَبَ الدَّهْرُ فُلَانًا: ر‌ؤ‌زگار کارم‌ساتی به‌مل
ف‌لان دا ه‌ینا.

نَكَبَ نَكَابَةً: بوو به‌جه‌مه‌س‌رو پ‌شتیوان
بو‌گ‌هل و ه‌ؤ‌زم‌که‌ی.

نَكَبَ الْبَعِيرُ رَعْوَهُ نَكْبًا: له‌ر‌پ‌و‌شتن دا
به‌س‌روشت‌و زک‌ماک لاریوو، خو‌ارو
خ‌یج ر‌وی ه شانی توشی نه‌خوشی
بوو ه (فه‌ر أنکب وهي نكباء) ه (ک:
نكَب).

نَكَبَ عَنْهُ: لی‌ی لاداو لی‌ی دوور‌که‌وته‌وه
نَكَبَ الشَّيْءُ: شته‌که‌ی دوور‌خسته‌وه.
نَكَبَهُ الطَّرِيقُ: ر‌پ‌گ‌ای پی‌ی دوور‌خسته‌وه ه
(و نَكَبَ بِهِ الطَّرِيق).

إِنْتَكَبَ الشَّيْءُ: شته‌که‌ی خسته سه‌ر
شانی.

تَنَكَّبَ: له‌سه‌ر لا ر‌پ‌و‌شت، شانه‌و شان
ر‌پ‌و‌شت.

تَنَكَّبَ عَلَى الشَّيْءِ: شانی له‌سه‌ر شته‌که
دادا.

تَنَكَّبَ عَنْهُ: لی‌ی دوور‌که‌وته‌وه.

تَنَكَّبَ الطَّرِيقُ الْمَعْرَجَ: خو‌ی له‌ر‌پ‌ب‌ازی
خو‌ارو خ‌یج پاراست.

تَنَكَّبَ فُلَانًا: ر‌وی له‌ف‌لان‌که‌س و مرگ‌یرا،
پ‌شتیوان ق‌ی‌کرد.

تَنَكَّبَ عَنِّي: لَیْم دَوور که مو رموه.

به و هویموه لار دمروا.

تَنَكَّبَ الشَّيْءُ: شته که ی خسته
سمرشانی.

النُّكْبَةُ: به لَو موصییهت ه (ك: نكبات).

تَنَكَّبَ قَرَسُهُ: که وانه که ی له شان کرد.

النُّكْبَةُ: کۆمه له خوارده مهنی (کۆمه له
گهنم و شتی وا) ه (ك: نُكْب).

النُّكْبُ: شانخوار ه که سَيِّك که وانی پی
نه ی ه (ك: نُكْب).

النُّكَيْبُ: توشبوو به بلاو کارسات ه
دموران دموری سمی و لاخ یان دموران
دموری خوف.

الْمُنْكِبُ: ناوشان، شوینی به یه که گه یشتنی
همردوو شان و ملو سمر ه

الْيَنْكُوبُ مِنَ الطَّرِيقِ: پَنبازی قَوْرَت و
پَنج.

دمگوتری: (هَزَ مَنِكَبُهُ لَكَذَا) شانی بو
نه و شته هه لته کاند ه پی خوش

نَكَتَ الْأَرْضَ وَفِيهَا نُكْتًا: زموییه که ی

بوو ه لاتهنیشت و لای شت ه

هاژنیه وه، باجه کۆله ی تیدا کرد به دارو

ته پۆلکه ه عهریضو پابه ری نه ته وه

شتی وا زموییه که ی هاژنی ه دمگوتری:

ه دمگوتری: (هَر مَنَكِبِ الْعِرْفَاءِ) نه و

(أَتَيْتُهُ وَهَر يَنْكَبُ) هاتم بۆلای بیر

سهرۆکی پیامو ما قوله کانه ه (ك:

دمکردم وه چیلکه ی به دهسته وه بوو

مناکب) هورشان دمفرموی:

له زموییه که یه وه دمژمنی ه هه روا

﴿فَانْشُوا فِي مَنَاكِبِهَا﴾: به دمفره و

دمگوتری: (مَر الْفَرَسُ وَهَر يَنْكَبُ)

ناوجه کانی زموی دا بگه پَن.

نه سپه که پوشت به بازدان.

النُّكْبَةُ: ره شه بایه که له پَپَرموی خوی

نَكَتَ الشَّيْءُ: شته که ی هری دایه سمرزه وی

لابداو بکه ویتنه نیوان بای صه باو

ه نه وی له شته که دا بوو دمری هینا،

بای شه مان ه (ك: نُكْب).

بلاوی کرده وه.

الْمَنَاكِبُ: چوار پهرن له بایی باندمدا ه

نَكَتَ فَلَانًا: فلان که سی به سمرسهری دا

دمگوتری: (رَاشَ سَهْمُهُ بِمَنَاكِبِ

هری دا.

النَّسْرِ) پهری بو تیرمکه ی له بایی

نَكَتَ كِنَانَتَهُ: تیردانه که ی خالی کرد چی

بازو هه لَو دروست کردن.

تیری تیدا بوو بلاوی کردنه وه.

النُّكْبُ: به لَو کارسات ه (ك: نكرب).

نَكَتَ الْعَظْمُ: مۆخی نیسقانه که ی دهره ینا.

النُّكْبُ: مه یله و خواری له شت دا ه

نَكَتَ الرُّطْبُ: هیشوه خورما که شیرینی

دمردپکه توشی شانی حوشر دمی و

تیکهوت ۵ قسهی خوشو عهنتیکهی
کردن.

إِنْتَكَّتْ فلان: فلانکەس بەسەر سەردا
کەوت، سەرهنگرئ بوو ۵
دەشگوترئ: (نَکَّتَهُ فانتکت).

النُّكَّاتُ: نوکتهچی، نوکتهباز ۵
تانهدمرو پەخنهگرو بریندارکەری
ناموسی خەلک ۵ کەسێک زۆر قسه
لەسەر ناموس و ئابروی خەلک بکاو
برینداریان بکا.

النُّكَّةُ: شوپنکەو قوڵکە کەلەناکامی
کێلانەهوی زەوی و هازنینەهوی
پەیدا دەبێ ۵ خالێک کەلەشوونێک
بەرمەنگێکی جیا دەربکەوئ ۵
فیکرمیەک کەوردو سەرنجراکێش
بێ و کاریگەر بێ لەسەر نەفس و
دەروو ۵ مەسنەلەپەکی زانیاری
ورد کەدوای لیکۆلینەهوە توێژینەهوە
بێتە کاپەهوە ۵ جۆرە چلک و تەمیکە
بەسەر ناوینەهوە شمشیرەهوە
دەبیندرئ ۵ جۆرە خالێکە
لەقوڵینچکی چاودا.

النُّکِيتُ: تانەلێدراو، بەخرابەباسکراو.
فَکَّتَ الحَبْلُ وغرە نکشأ: حەبلەکە
هەلومەشاندەهوە، کردیەهوە بەپەتک
رێسو و موو و خوری.

فَکَّتَ العَهْدُ أَوِ الیَمِینُ أَوِ البَیْعَةُ: وادەو
بەلێنەکەن بێجێ، بەلێنەکەن

لەخۆی خەست، بەپەتەکە ی وازی
هینا، لێی پەشیمان بۆه.

فَکَّتَ السَّوَالُ: سەری سیواکەکە ی پڕز پڕز
کرد.

فَکَّتَ الأثرُ: شوپنەکە ی پڕکردەهوە،
سپڕههوە، کوپری کردەهوە.

نَاکَّتَهُ العَهْدُ: پەیمانەکە ی
هەلومەشاندەهوە.

إِنْتَكَّتَ الحَبْلُ وغرە: حەبلەکە
هەلومەشایەهوە و گرایەهوە بۆه
بەریسو خوری.

إِنْتَكَّتَ السَّوَالُ: سەری سیواکەکە
پڕز پڕز بوو.

إِنْتَكَّتَ ماکان بینهم: ئەو وادەو
پەیمانە ی نیوانیان هەلومەشایەهوە.

إِنْتَكَّتَ البعيرُ: حوشرمکە دوا ی قەلەوی
کزی بۆه.

تناکث القوم عهردەهم: خەلکەکە
پەیمانی ناو خۆیان هەلومەشاندەهوە.

النُّکَاثُ: بلۆق و زیبکە کەلەدەمی
حوشردا پەیدا دەبن.

النُّکَاثُ: جۆرە نەخۆشییەکە.

النُّکَاةُ: ئەو ی لەشت هەلەدمورئ
دەگوترئ: (نکاة الحبل) پەتک و

حەبل ۵ (نکاة السواک) پڕزو پائی
سیواک کەلەگاتی سیواک کردن دا
دەکەوێتە ناو دەمەهوە.

النَّكْتُ: خَيْتٌ وَ دَهْزُوى پَرِيو ۵ پَهْتَكُو
 كَوْتُكُو موى حَهبلَه پَرِيو و شَتى وا
 كِه سَه رَلَه نَوى دَمَكِرِنَه و مَو
 دَم پَرَسِرِنَه و مَو دَمَكِرِنَه و به حَهبل
 ۵ (ك: اَنكَاث) ۵ قورثان دَم فَرَمَوى:
 ﴿وَلَا تُكُونُوا كَالَّذِي نَقَضَتْ غَزْلَهَا مِنْ
 بَغْدٍ قُوَّةً أَنْكَاثًا﴾.

النَّكَاثُ: كِه سَيِّك رَهْمَا لَه پَرِيو و
 رَهْمَا لَو شَتى وا هَلَو هَشِيئِي تَه و مَو
 سَه رَلَه نَوى بِيَانِرِيسِي تَه و مَو.

النَّكِيثُ: پَهْتَكِه كِرَا و مَو هَلَو مَشَا و ه
 دَم گوتري: (حِل نَكِيث).

النَّكِيثَةُ: كَارى گَه و رَه ۵ پِلَانى گَه و رَه ۵
 پِلَانى گَه و رَه قورس: كِه خَه لَكِه كِه
 بُوِيَان نَه نَجَام نَه دَرى و تَيِيْدَا شَكْسْت
 بَخُون ۵ دَم گوتري: (وَقَعُوا فِي نَكِيثَةٍ)
 كِه و تَنَه نَا و كَارِيكى قورسَه و مَو
 بُوِيَان نَه نَجَام نَه دَرَا و تَيِيْشَكَان ۵
 دَه شَكْوَتري: (قَوْلٌ لَانَكِيثَةٍ فِيهِ)
 قِسَه پَه كِه دَرَوى تَيِيْدَا نِيَه ۵
 سَر و شَت و فَيِزَمَت ۵ دَم گوتري: (هَر
 ذُو نَكِيثَةٍ حَسَنَةٍ) خَا و مَنى سَر و شَت و
 رَه و شَتى جَوَانَه ۵ نَه و پَه رى هَه و لَو
 تَيِيْكَوْشَان ۵ دَم گوتري: (بِذَلْ فِيهِ
 نَكِيثَةٌ) هَه مَو و تَوَانَاى خَوى خَسْتَه
 كَار ۵ (وَبَلَغَ مِنْ دَابَّتِهِ نَكِيثَةً)
 و لَا خَه كِه تَا و دَا و گَه يَانَدِي پَه

نَه و پَه رى تَوَانَاى لَه غَارْدَان.

نَكَثَتِ الْمَرْأَةُ: نَا فَرَمَتَه كِه شوى كَرْد ۵
 (فَهِى نَا كَح وَ نَا كَحَة).

نَكَحَ الْمَرْأَةُ: نَا فَرَمَتَه كِه مَارَه كَرْد ۵ قورثان
 دَم فَرَمَوى: ﴿فَأَنْكِحُوا مَا طَابَ لَكُمْ مِنَ
 النِّسَاءِ﴾.

نَكَحَ الْمَرْأَةُ: لَه گَه لَ نَا فَرَمَتَه كِه جَوَت بُو و ۵
 دَه سَت تِي كِه لَو يى لَه گَه لَ دَا كَرْد ۵
 دَم گوتري: (نَكَحَ الْمَطْرُ الْأَرْضِ) بَارَانَه كِه
 تِي كِه لَو يى گَلَى زَه و يِيَه كِه بُو و.

نَكَحَ الدَّوَاءُ فَلَانًا: دَم رَمَانَه كِه بَه سَمَر
 فَلَانَكِه سَدَا زَال بُو و گِيْزى كَرْد ۵
 دَه شَكْوَتري: (نَكَحَ النَّعَاسُ عَيْنِي) وَ مَنَه و ز
 بَه سَمَر جَا و مَكَانَى دَا زَال بُو و.

أَنْكَحَ الْمَرْأَةُ: نَا فَرَمَتَه كِه بَه شَو دَا و
 مَارَه كَرْد ۵ قورثان دَم فَرَمَوى:
 ﴿وَأَنْكِحُوا الْأَيَامَى مِنْكُمْ﴾.

أَنْكَحَ فَلَانًا الْمَرْأَةُ: نَا فَرَمَتَه كِه
 لَه فَلَانَكِه سَمَارَه كَرْد.

تَنَاكَحَ الْقَوْمُ: خَه لَكِه كِه زَن و زَن خَا و زِي يَان
 لَه نَا و خُو يَان دَا لَه گَه لَ يَه كَرْد.

تَنَاكَحَتِ الْأَشْجَارُ: دَرَه خَه كَان پَالِيَان
 لَه يَه كَرْد دَا.

إِسْتَنْكَحَ الْمَرْأَةُ: دَا وَاى كَرْد نَا فَرَمَتَه كِه
 شوى پَي بَكَا و مَارَه بَكَا.

إِسْتَنْكَحَ فِي بَنِي فَلَانٍ: زَنى لَه خِيَلَى فَلَان
 هِي تَا.

إِسْتَنْجَحَ النَّعَاسُ عَيْنَيْهِ: هه‌نۆز به‌سه‌ر

چاوی دا زال بوو.

النَّاحِجُ: ژن هیڼ، خاومن ژن ۵ شوکردو،

خاومن می‌رد ۵ دمشگوتری: (هی

ناکح فی بی فلان) نه‌و نافرته شوی

به‌پیاویتی خپلی فلان کردوو.

النَّكْحُ: می‌رد ۵ ده‌گوتری: (هو نَكْحُهَا)

نه‌و می‌ردبیه‌تی ۵ (وهی نَكْحَتُهُ) نه‌و

نافرته ژنی نه‌وه.

النَّكْحُ: که‌سیک ژن زۆر بیښی، یان زۆر

له‌گه‌ل نافرته جوتبڼ.

النَّكْحَةُ: به‌مانا (النَّكْحُ) دی ۵

ده‌گوتری: (هو نَكْحَةُ مِنْ قَوْمِ

نکحات).

نَكِدَ حَاجَةً فَلَانَ نَكِدًا: پیداوېستی

فلانکه‌سی مه‌نع کرد.

نَكِدَ الْعَطَاءُ: به‌خششه‌که‌ی که‌م کرده‌وه.

نَكِدَ الشَّيْءُ: شته‌که‌ی فه‌وتانند ۵ ته‌واوایان

کرد ۵ ده‌گوتری: (نکدوا ماء البئر) ناوی

بیرمه‌کیان ته‌واو کرد، هه‌موویان

خواردموه ۵ دمشگوتری: (نَكِدَ النَّاسُ

فلاناً) خه‌لکه‌که هه‌رجی لای فلانکه‌س

بوو لی‌یان و مرگرت ۵ نه‌ومندمیان داوا

نی کرد هی‌چیان بی نه‌هیشته.

نَكِدَ نَكِدًا وَنَكَادًا: شوم بوو.

نَكِدَ الْأَمْرُ: کارمه‌که هورس بوو.

نَكِدَ عَيْشُهُ: گوزمرانی زبرو توندو

نارده‌حه‌ت بوو.

نَكِدَ الشَّيْءُ: شته‌که که‌م بوو ۵

ده‌مشگوتری: (نَكِدَ ماء البئر) ناوی

بیره‌که که‌م بوو.

نَكِدَ فَلَانٌ: فلانکه‌س به‌خششی که‌م بوو ۵

یان هه‌ر هی‌چی نه‌به‌خششی و ده‌ست

قوجاو بوو.

نَكِدَ بِحَاجَتِنَا: رژدی و چروکی نواند

ده‌رباره‌ی پیداوېستییه‌کانمان ۵ (فه‌ر

نَكِدَ وَنَكِدَ) ۵ (ك: انکاد) ۵ (وهو انکد

وهی نکداء).

انکد فلان فیما طلب: فلانکه‌س

له‌دابینکردنی پیداوېستییه‌کانی دا

سه‌رکه‌وتوو نه‌بوو، تی شکا.

انکد فلاناً: فلانکه‌سی به‌که‌م خپرو بی

که‌لک ناساند ۵ ده‌گوتری: (سألُهُ

فَانَكِدُهُ) داوای نی کرد نه‌ویش

نانومیدی کرد.

ناکَدَ: ته‌نگی بی هه‌لچنی و به‌سه‌ری دا

زال بوو.

نَكِدَ: رژدو چروکو بی خپری کرد ۵

ده‌مشگوتری: (نَكِدَ عَطَاءَهُ بِالْمَنْ

به‌خششه‌که‌ی به‌منه‌تکردن پوچ

کرده‌وه.

تَنَاكَدَ الْقَوْمُ: خه‌لکه‌که له‌ناو خۆیان دا

ته‌نگیان به‌یه‌که‌تر هه‌لچنی.

تَنَكَّدَ الْغَرَابُ: قه‌له‌ر‌شه‌که له‌فراندنی

هينده قولبووه دمگوت خهريکه
برپشيتتهوه.

تَنَكَّدَ عَيْشُهُ: زيان و گوزمرانی ئی تالو
لیل بوو.

الْمُنْكَدُ: دمگوتری: (جاء فلان مُنْكَدًا)
فلانکەس هاتو هاتنهکەي جیگای
خوشحالی نهبوو.

الْمُنْكَوْدُ: دمگوتری: (عطاء منکود)
بهخششی کهم ۵ (رجل منکود)
پیاویکه زۆری داوا ئی کراومو
سوالکهري زۆر بهخهيان گرتووه ۵
(الْحَطَّ الْمُنْكَود) شانسو بهختی
رەش.

التَّانِكْدُ: نهو کهسهی مندالی بو
نهمینن، مندالی ببنو بمرن ۵
نازهلی کهم شیر.

النَّكْدُ: همرشتیک شهرناومر بی ۵
ببیته هوئی شهر و نهگبهتی بو
خاومنهکەي ۵ دمگوتری: (رجل نكد)
پیاویکی شومو بهدبهخته ۵ (أرض
نكد) زموییهکی بی پیتو بهرمکهته
۵ (ك: نکاد).

النَّكْدُ: بهخیلو چاوچنۆك ۵ بی خیرو
بیر ۵ قورئان دمهرموی: ﴿وَالَّذِي
خَبْتُ لَا يَخْرُجُ إِلَّا نَكْدًا﴾.

النَّكْدُ: کهم بهخششی ۵ دمگوتری: (ماء
نكد) ناوی کهم.

نَكَرَ فلان نَكَرًا وَنَكَرًا: فلانکەس
زهرهك بوو پای باشی دهربری ۵ (فهو
وهي بَكَر) ۵ (ك: انكار).

نَكَرَ عَلَى فلان: کاری ترسناکی
بهفلانکەس کرد ۵ (فهو ناکر).

نَكَرَ الشَّيْءُ: شتهکەي نهزانی، نهیناسی ۵
قورئان دمهرموی: ﴿فَدَخَلُوا عَلَيْهِ
فَعَرَفَهُمْ وَهُمْ لَهُ مُنْكَرُونَ﴾.

انَكَرَ عَلَى فلان فعله: پهخنهی لهکاری
فلان گرتو نهی ئی کرد.

ناكَرَ: فیلی ئی کرد ۵ شهري دژکردو
جهنگی بهرپاکرد.

نَكَرَ الشَّيْءُ: شتهکەي گۆری بهجۆریک
که نهناسریتتهوه ۵ قورئان
دمهرموی: ﴿قَالَ نَكُرُوا لَهُا
عَرَشَهَا﴾.

نَكَرَ الإِسْمَ: ئیسمهکەي بهنهکیرمی
هینا.

تَنَاكَرَ فلان: فلانکەس خوئی نهزان کرد.
تَنَاكَرَ الْقَوْمُ: خهلهکهکه دزایهتی
بهکتریان کرد ۵ دردۆمی پهکتر
بوون.

تَنَاكَرَ الْأُمْرَ: لافی نهزانی کارمەي ئی دا
بی ناگایی خوئی لهو بوارهدا
دهربری.

تَنَكَّرَ: مالو ومزعی گۆرا ۵ پۆشاکو
سهر و سیمای خوئی گۆری بهجۆریک

نهناسریتتهوه ۵ دموگوترئ: (تَنَكَّرَ لِي
فَلَان) فلانكەس پاش نهوهی
پیاومتی لهگهڵ دموگرم دهمتی کرد
بهخراپه لهگهڵم ۵ یان بهشیوهیهکی
ناشیرین بهرمو روم بۆوه.

إِسْتَنَكَّرَ الْأَمْرُ: کارمهکی بهقهبیح دانا.
الإنكار: خودانهناسی ۵ دورمهپهریزی
لهپروشستی خۆنهووستی و
خۆبهختکردن لهپێناو غهیردا ۵
نهم وشهو زارومه بهم مانایه
تایبهته بهصوفی و دونیا
نهوێستهگان.

الأنكر: دموگوترئ: (صوته أنكر
الأصوات) دهمگی ناخۆشترین
دمنگه.

المنكر: ههرشتیک عهقلی سهلیم
بهناشیرین و ناشایستهی دابنئ ۵ یان
شهریعت بهحهرام یان مهکروهی
حسب بکا.

الْمُنْكَرُ: بهلای نهحوپیهکانهوه
پێچهوانهی (الْمَعْرُف).

المنكور: نهناسراو ۵ (ك: مناكير).
التُّكْرُ: لیزانی و شارمزاری ۵ (رجل تُكْرُ)
پیاویکی زیرهك و لیزانه ۵ کاری
ناخۆش، شتی نهخوازراو ۵ (ك:
انكار).

التُّكْرَاء: زیرهکی و لیزانی ۵ دموگوترئ:

(امراة نكراء) ئاهرمیتیکی عاقل و
زیرهك و لیها تووه ۵ شتی ناخۆش و
نهوێستراو، بهلاو چورتم ۵
دموگوترئ: (أصابتهم من الدهر
نكراء).

التُّكران: ئینکه بهری.

التُّكْرَةُ: ئینکاری کردنی شت ۵ بهلای
نهحوپیهکانهوه (التُّكْرَةُ) بریتیه
لهئیسیمیک كهفهردیكه لهتاكهگانی
لهپهگهزیک ههبوو یان
مهزهدمکراو ۵ ومکوو (رجل) و
(شمس) ۵ ههروا وشه (التُّكْرَةُ) ناوه
بۆ نهو کیم و زوخاوهی لهکوان و
برین و شتی وا دیته دهر.

التُّكْرَةُ: ناویکه لهناوهگانی ئینکاری ۵
دموگوترئ: (كان لي أشدُّ تُكْرَةً).

التَّكْيُ: ئینکار ۵ دموگوترئ: (شَتِمَ فما
أبدى نكراً) جوینی پێدرا هیچ
نارهزایی دهرنهپری.

تَكْرُ الدَّابَّة نَكْرًا: بهنهقیزه
لهولاخهکهیهوه ژمنی و دهنهدهنهی دا
بۆنهوهی خیرا بپوا.

تَكْرَتِ الدَّابَّة الشَّيْئُ: ولاخهکه شتهکهی
گهست.

تَكْرَتِ الْبَشَر تَكْرًا: بیرمه ناوی کهم بوو
۵ (فهې ناکز و نکوز).

اتَّكَّرَ الْبَشَرُ: بیرمه ناوی بپرا.

نَكَّرَ الْبُتْرَ: بىرمكه ناوى كه م بوو بړا.
 الْمُنْكَزَةُ: دمگوترى: (فلان بِمُنْكَزَةٍ مِنَ
 الْعِيشِ) فلانكهس لهگوزمرانيكى
 ناخوش و پر تهنگزمدايه.
 النُّكْزُ: پياوى ههتيومچه و خويږى،
 نافرمتى پروپوچ ۵ باقى ماندهى
 مؤخ لهناو نيستگان دا.

نَكَسَ الشَّيْءُ نَكْسًا: شتهكهى سهرمو خوار
 كرد ۵ ههلى گيراپيهوه ۵ پاش و پيشى
 كرد.
 نَكَسَ رَأْسَهُ: سهرى داخست لهشهرمو
 ريسوايى دا پوى نههات سهرى بهرز
 بکاتهوه.

نَكَسَ الطَّعَامَ وَغِيه دَاءَ الْمَرِيضِ: خوراکهكه
 جارېكى دى نهخوشييهكهى بو
 نهخوشهكه گيراپيهوهو سهرلهنوئى
 نهخوشى خستهوه.
 نَكَسَهُ فِي ذَلِكَ الْأَمْرِ: فلانى خستهوه ناو
 کارمكه دواى نهوهى لىي چوبوه
 دمر.

نَكَسَ الْوَلَدُ: مندالهكه لهکاتى لهدايکبون
 دا قاجى پيش سهرى هاته دمر.
 نَكَسَ الْمَرِيضُ: نهخوشييهكه بو نهخوشه
 چاکبوهكه گيراپيهوه.
 نَكَسَ فُلَانٌ: فلانكهس لاوازو بى توانا
 بوو.

نَكَسَ عَنْ نَظَرَانِهِ: لههاوولهکانى
 دواکهوتو نهگهپيشته ناستى نهوان ۵

دمگوترى: (نَكَسَ الْفَرَسُ) نهسپهكه
 لهغاردانو پيشبركى دا نهگهپيشته
 نهسپهکانى تر ۵ دمشگوترى: (نَكَسَ
 عَلَى رَأْسِهِ) بهسهر سهرى خوى دا
 گيراپيهوه ۵ قورنان دمفهرموى: ﴿ثُمَّ
 نَكَسُوا عَلَى رُؤُوسِهِمْ﴾.

نَكَسَ الْفَرَسُ: بهمانا (نَكَسَ) دى.
 نَكَسَ اللَّهُ فُلَانًا فِي الْعَمْرِ: خودا تهمهنى
 فلانكهسى دريژ كردو گهپاندييه
 تهمهنيك هيزو تواناي نهميئي و
 وهكوو مندالى ساوا بى وهج و
 زهعيف بى ۵ قورنان دمفهرموى:
 ﴿وَمَنْ نَعَمْرَةً لَّنَكْسَهُ فِي الْخَلْقِ﴾.

نَكَسَ الشَّيْءُ: بهمانا (نَكَسَهُ) دى.
 اِنْتَكَسَ الشَّيْءُ: شتهكه ههلهوگير بوو ۵
 دمگوترى: (نَكَسَهُ لَانْتَكَسَ).
 اِنْتَكَسَ الْمَرِيضُ: نهخوشييهكه بو
 نهخوشهكه گيراپيهوهو دواى
 چاکبوونهوهى.

تَنَكَّسَ الشَّيْءُ: بهمانا (اِنْتَكَسَ) دى ۵
 دمگوترى: (نَكَسَهُ فَتَنَكَّسَ).

الْمُنْكَسُ مِنَ الْخَيْلِ: نهسپيك لهروپشتن
 دا لهبر لاوازي نهتوانى سهروملى
 بهرز بکاتهوه ۵ نهسپيك لهغاردان
 دا نهتوانى بهنهسپهکانى هاوشانى
 بکاتهوه ۵ (ولد منكوس) منداليكه
 لهکاتى لهدايکبوون دا قاجى پيش
 سهرى هاتوتهدمر ۵ دمشگوترى:

(ولاده منکوسه) ۵ همروا دهگوترئ:

(فلان یقرأ القرآن منکوساً) فلانکەس

قورئان دەخوینیتەوه له کۆتاییهوه

بۆ سهرمتای.

النَّكْسُ: کەسێک لەبەر زهلیلی سهری

دابەخا ۵ (ک: ناکسون و نواکس) ۵

پیره میژدی بەسالاجووی بۆلکاو.

النَّكْسُ: نەخۆشی گەراوه بۆ نەخۆش

دوای چابوونەوه.

النَّكْسُ: تیرێک سەرەکە شکاوی و

هەلە و گێڕ کرابی و خرابیتەوه

ناوەکەوان ۵ کورت ۵ لاواز ۵ خوێری و

کەمتەرخەم و تەمبەل و خۆدزەوه

لەیارمەتیدانی ئی قەوماوان.

نَكَشَ الشَّيْءُ نَكْشاً: هەرچی لەبیرەکەدا

هەبوو دهری هینا ۵ دهگوترئ: (هذه بئر

لا نكش) ئەمە بیرێکە ئاوی ئی

دەرناهیندرئ.

نَكَشَ الْأَمْرَ: لەکارەکە کۆلیەومو

بەدواداچونی بۆکرد.

نَكَشَ الْعَمَلَ وَمَنْ: لە ئیشەکە بۆوه،

تەواوی کرد.

إِنْكَشَ الشَّيْءُ: بەمانا (نکشه) دئ.

الْمِنْكَاشُ: نامێری شت دمردان، شت

دەرھێنان ۵ مقاش و موکیش ۵ (ک:

مناکیش).

الْمِنْكَاشُ: لێکۆلەرەومو بەشکێنەر

لەکاروبار.

الْمِنْكَوشُ: دهگوترئ: (سَفَطَ مِنْكَوش)

سندوق و یەغدانێکی شت ئی

دەرھاتوو ۵ (ک: مناکش).

النَّكْشُ: بەمانا (الْمِنْكَشُ) دئ.

نَكَصَ نَكْصاً وَنَكُوصاً: بەرمو دواوه

گەراپەوه.

نَكَصَ عَنِ الْأَمْرِ: وازی لەکارەکە هینا ۵

دهگوترئ: (نَكَصَ عَلَى عَقْبِهِ) لەو

شتە ی بەتەمابوو ئەنجامی بدا

پەشیمان بۆوه و پاشەو باش لێی

کشایەوه.

الْمَنْكَصُ: دوور خراوه و لاکەوتە ۵

شوێنی تیشکان و نوچدان.

نَكِظَ الشَّيْءُ نَكْظاً: شتەکە ناشیرین

بوو.

نَكِظَ فُلَانٌ نَكْظاً: فلانکەس کۆشی

کرد هەولی دا ۵ پەلە ی کرد ۵

دهگوترئ: (نَكِظَ فُلَانٌ لِلْخُرُوجِ)

فلانکەس پەلە ی کرد لەچونەدەر ۵

فلانکەس زۆری برسی بوو.

أَنْكَظَهُ عَنِ الْأَمْرِ: پەلە ی ئی کرد یان لە

کارەکە لای دا.

نَكْظَ: بەمانا (أَنْكَظَ) دئ.

نَكْظَ حَاجَةً غَيْرَ: جێبەجێ کردنی کاری

کەسێکی تری گران کرد ۵ کۆسپی

خستە بەردەم ئەنجامدانی ئیشی

خەلک.

تَنْكَظَ الْأَمْرَ: کارەکە خواروخێج بوو.

تَنْكُظَ فُلَانٌ: فلانكەس لەسەفەردا
ومزعو حالى شېرپۆ بوو ە پزڤدو
چرۆك بوو.

الْمَنْكُظَةُ: نارەحەتى و ماندوووبوونى
سەفەر، ناخۆشى و چورتەم.

نَكَعَ فُلَانٌ عَنِ الْأَمْرِ نَكْعًا: فلانكەس
لەكارەكە بەشیمان بوو لە گەپرایەوه
دواوه.

نَكَعَ فُلَانًا بظَهْرٍ قَدَمِهِ: شەقى لەفلانكەس
هەلدا.

نَكَعَ الْمَاشِيَةَ: نازەلەكەى زۆر دۆشى زۆرى
داچۆراند.

نَكَعَ فُلَانًا حَقَّهُ: مافى فلانكەسى داگیر
کرد.

نَكَعَ عَنِ الشَّيْءِ: لەكارەكەى لايدا ە پەلەى
لێ كرد لەشتەكەدا.

نَكَعَ نَكْعًا وَنَكْعَةً: سوربوو توپەكلى هەلدا ە
(فەر نكع و ناكع) ە (وهر انكع وهى
نكعاء).

انَكَعَ فُلَانٌ: فلانكەس ماندوووبوو.
انَكَعَ فُلَانًا عَنِ الْأَمْرِ: پەلەى لە فلان
کرد لەكارەكەى دا.

انَكَعَ الْأَمْرَ صَاحِبُهُ: كاتى داواى
كارەكەى لێ كرد نیشەكە
بەسەرچوو.

نَكَعَهُ: نیشەكەى بەپەلە لێ كردن لێ
ناخۆش كرد.

نَكَعَهُ عَنِ حَاجَتِهِ: لەنیشەكەى لايدا.
الْمُنْكَعُ: دەرگوترى: (الْفُ مُنْكَعٌ) لوتىكى
پانەمووبوى فەشە.

النَّكَعُ: دەرگوترى: (أَحْمَرُ نِكَعٌ) زۆر سور،
سورى ئال.

النُّكَعُ: پیاویكى سور و پەش سور و پەشى
جەستەى تىكە لاوبى.

النُّكْعَةُ: لای سەرەوهى بەرى پوكمى
(الطَّرِثُوثُ) پوكمىكە لەولاتى
میسرو شام دەرپۆ وەلى بەزۆرى
بەخیمەى قاجك دەرگوترى ە لایەكى
لوت.

النُّكْعَةُ: سورەشلە ە گیل و ئەحمەق ە
كەسێك تەمبەل بێ و لەشوینى
خۆى نەجولى.

النَّكُوعُ: ئافەرتى كورتەبالا ە (ك):
نُكْعُ.

نَكَفَ عَنِ الشَّيْءِ نَكْفًا: بەئەنقەست و
پەمبەرى ملی نەدا.

نَكَفَ السَّمْعَ: بەپەنجە فرمیسكى
لەرپومەتى خۆى سړى.

نَكَفَ الْبُئْرَ: بێرەكەى دەردا ە دەرگوترى:
(جیش لاينكف) سوپاىكە ئەموندە
زۆره لەئەژمار نایەو دواى نایە ە
هەروا دەرگوترى: (عندە شجاعة

لَا تُنْكَفُ) نازاى تەبىيەكەى كۆتایى نایە.
نَكَفَ الْخَيْْرَانَ نَكْفًا: حەيوانەكە غودمەيكە

شهويله توشى نهخوشى بووه، دهمى
لهكله كهوتووه.

نَكِفَتِ الْيَدُ: دهستى نازارى ئى پهيدا
بوو.
نَكِفَ نُكَافًا: نهخوش كهوت ۵ (فهو
منكوف).

أَنكَفَهُ: لهپيس و پهلوخى پاكى كردهوه.
نَاكَفَهُ الْكَلَامُ: سهرلهنوئى كهوتهوه قسه
پيگوتنى و ئى تورهبوونى.

نَكَفَ: توشى نهخوشى نيكاف بوو.
إِنْتَكَفَ: له ولاتيكهوه گواستيهوه بو
ولاتيكي تر ۵ يان لهكاريكهوه چووه
سهر كارىكى تر.

إِنْتَكَفَ له: روى تيكرد ۵ دوو پياومهكه
قسهى ناشرينيان بههكتر گوتو
پهكتر يان لهكهكار كرد.

إِسْتَنَكَفَ مِنَ الشَّيْءِ وَعَنهُ: قيزى
لهشتهكه كردو خوى ئى پاراست
بيزى نههات خوى ئى نزىك بكاتهوه
۵ سهرپيچى كردو ملى بو شتهكه
نهدا.

الْمُنْكَرُ: توشبوو بهنهخوشى نيكاف.

النُّكَافُ: يان (الحمى النكفية)
ههوكردنيكه لهغوده (نالو) دا پهيدا
دهبى و نهخوشيهكه دهگوازيتتهوه ۵
نهم نهخوشيه تاي لهگهئ دايه
بهكوردى خومان جوژيكه لهبينه
خره ۵ وادهمى كار دهكاتنه سهر

بهنكر ياس و هيلكهدان و جوتهگون.
النُّكْفُ: دهرديكه توشى دهست دهبى.

النُّكْفُ: ههرشتيك قيزى ئى بكهيهوه،
بهلاتهوه نهنگ بى نهنجامى بدهى و
خوتى پيوه ههلهوگير بكهى ۵
ههركهسيك نهتهوى خوتى ئى نزىك
بكهيهوه و قيزت لى بى.

رَجُلٌ نَكْفٌ: پياويكه پيس و پهلوخه
قيزى ئى دهكرتتهوه يان خوڤرى و
ههتيومچهيه بهكهلكى خو ئى نزىك
كردهوه نايه.

النُّكْفَةُ: بهكيكه لهغودده بجوكهكان
لهبناغهى لاشهويله دا لهنيوان
لاشهويله و نمرهى گوى دا ۵ پيى
دهگوترى: (الفدة النكفية) ۵ (ك:
لَكْف).

نَكَلَ عَنِ الْأَمْرِ نَكُولًا: ترسنوك بوو،
پاشگهزيبووه ۵ ملكهچى داواكه نهبوو.
نَكَلَ عَنِ الْيَمِينِ: سوڤندى نهخوارد سوڤند
خواردنى رهنكرددهوه.

نَكَلَ عَنِ الْعَلْوِ: لهدوژمن ترسا.

نَكَلَ فُلَانًا عَنِ الشَّيْءِ: فلانكهسى
لهشتهكه دوورخستهوه.

نَكَلَ فُلَانٌ نُكْلَةً قَبِيحَةً: فلانكهسى
توشى بهلاو چورتميكى ناشيرين
كرد.

نَكَلَ عَنِ الْأَمْرِ: بهمانا (نَكَلَ) دى.

أَنكَلَهُ عَنِ الشَّيْئِ أَوْ الْأَمْرِ: لهشتهكهى
 دوورخستهوه پان لهسهر كارمكهى
 لابرده لهكارمكه ژيوانى كردهوه
 دهگوترئ: (أَكَلَ فَلَانًا عَنْ عِزِّهِ)
 فلانكهسى لهمهبيهستهكهى لادا
 دوورى خستهوه.

نَكَلَ بِهِ: سزای دا بهسزايهك كهجاريكى
 تر توخن نهو شته نهكهويتهوه،
 كهسانى تريشى ترساند لهوى
 رپهچاوى نهو كاره ناشيرينه بكهن.
 نَكَلَ الشَّيْئَ: شتهكهى زنجيرو پيؤمند
 كرد.

نَكَلَ فَلَانًا عَنِ الشَّيْئِ: فلانكهسى
 لهشتهكه لادا.

النَّكَلُ: نهو نازارو چورتمهى توشى
 مروؤه دمبي ۵ بهردو شاخ.

النَّاكِلُ: ترسنوك و لاواز ۵ نيش
 لهدهست نههاتوو ۵ دهگوترئ: (هوَ
 نَاكِلٌ عَنِ الْأُمُورِ) نهو لهراپهپاندنى
 كاروباردا لاوازه.

النَّكَالُ: سزاو توله.

النَّكَلُ: حهبلېكه لهبنكى دۆلچهى
 گهوره دمبهسئرئ، پياوى نازاو
 خاومن نهزمون و قالبوو لهناو
 روداودا ۵ نهسپى بههيزو توانا ۵
 لهحهديس دا هاتوو (إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ
 الثَّكَلَ عَلَى الثَّكَلِ) خودا پياوى نازاى

سوارچاك و بهدهست و بازوى خووش
 دهوئ كهلهگورپهپانى جهنگ دا
 بهسهر نهسپيكي بههيزو تواناويه.
 النُّكْلُ: زنجيرو پيؤمند ۵ جوړه لغاويكه
 ۵ ناسنى لغاو پان ناسنى ههوسار ۵
 دهگوترئ: (رَجُلٌ نَكْلٌ) پياويكه
 بهسهر بهرامبهرو هاوشانهكهى دا
 زال دمبي كهسى ناوئيرئ.

نَكَلَ شَرًّا: نازاو چاو نهترسه بو شهر ۵
 (ك: أُنْكَالٌ وَنُكُولٌ) قورئان دمفهرموئ:
 ﴿إِنَّ لَدَيْنَا أَنْكَالًا وَجَحِيمًا﴾: ليرمدا
 مهبهست به وشهى (أُنْكَالًا) زنجيرو
 پيؤمند.

النُّكْلَةُ: جوړه پارميهكى ميصرييه.

النَّيْكَلُ: فلزيكى قايم و رپقه، رپنگى
 زيوى و سپييه دمتواندئ زور
 مشت و مال بكرئ و لوس ببئ،
 تيزببئ ژمنگ ناگرئ لهگهڼ مادهى
 تر گونجاوه وهك دهگرئ، بو زور
 شت بهكاردمهيندئ.

نَكَهَتِ الشَّمْسُ نَكْهًا: خوړ گهرمييهكهى
 بههيز بوو.

نَكَّةٌ فَلَانٌ: فلانكهس همناسى بهلوتى
 يهكيكى تردا كرد ۵ دهسگوترئ: (نَكَّةٌ
 عَلَى فَلَانٍ وَفَلَانٍ فِي وَجْهِ فَلَانٍ).

نَكَّةٌ فَلَانًا: بؤنى دمى فلانكهسى كرد.

نَكَّةٌ نَكْهًا: همناسى خوئ ناراستهى

کهسی بهرامبهرو نزیکی کرد.

فَكِهَ فُلَانًا: بهمانا (نَكِهَهُ) دئ.

فَكِهَ فُلَان: فلانکهس بههوی زور

خواردنهوه بؤنی دهمی ناخوش بوو

بوو.

النَّكْهَةُ: بؤنی دم ۵ دهگوترئ: (هر

طیب النَّكْهَةُ) نهو مروقه بؤنی

دهمی خوشه.

فَكِيَ الْعَدُوَّ وَفِيهِ نَكَايَةُ: فرسه تی له دوزمن

هیناو زمبری گورچکبری لیذا ۵

شکاندی و بهسهریدا زال بوو.

فَكِيَ الْعَدُوَّ فَكِي: دوزمن شکاو ههلات.

الْتُّنُّلُ: پیری پهککهوتهو لاواز.

فَعَرَ فِي الْجَبَلِ أَوْ الشَّجَرِ: جووه سه رکیومهکه

یان سهر درهختهکه.

فَعِرَ نَمْرًا وَنَمْرَةً: لهسهر شیوهی پلنگ بوو ۵

واته: پهلهی سپی و پمنگی تری

تیکه لاو بوو (بهلهک بوو) دهگوترئ:

(نَمِرَ السَّحَابُ) ههورمهکه پهله پهله

بوو.

فَعِرَ فُلَان: فلانکهس توپه بوو ومکوو

پلنگی چنگ بهخوینی لی هات ۵

پموشتی ناشیرین و شهرپنگیز بوو (فهر

نَمِر).

أَنَمَرَ فُلَان: فلانکهس توشی ناویکی

شیرین و گوارا بوو.

نَمَرَ فُلَان: فلانکهس رقی ههلساو

پموشت ناشیرین بوو.

نَمَرَ وَجْهَهُ: دهم وچاوی گرژ کرد،

ناوچاوانی لیك نا.

نَمَرَ الشَّيْءُ: شتهکهی بهشیوهی پمنگی

پلنگ پمنگ کرد ۵ دهگوترئ: (بردة

غُمرَة) بوردمو عهبايهکی

پمنگاوپمنگه.

تَنَمَرُ: خوی شوبهاند به پلنگ لهشیوهو

پوخساردا یان له ههلسو کهوتو

پهفتاردا.

تَنَمَرَ لِفُلَان: نارمزامهندیی لهفلان

نیشان داو ههپشمهی لی کرد لهکاتی

ههپشمهکردنهکهی دا دهنگی خوی

بهرزکردموو دریژهی بهدهنگهکهی

دا.

الْأَثْمَرُ: ههرشتیک پهلهی سپی تیدابن

لهگهل پمنگی تر ۵ دهگوترئ: (فرس

أَثْمَر وَثُوب أَثْمَر، وهي غراء).

الْمُثْمَرُ: ههرشتیک خالی پمنی تیدابن و

لهپهناپانهوه خالی سپی ههبن ۵

دهگوترئ: (طیر مَمَرَات وَثُوب

مُثْمَرَة).

النَّامِرَة: ناسنیکه قولاپو شتی وای

ههپه گوشتی پیوه دمکری بو

پاوگردنی گورگو بهتهلهوه بوونی.

النامور: خوین.

النَمِر: پلنگ؛ نازهلکی دپندمیهو

جهستهی بهلهکه له پیږی
(السنورية)یه.

النَّمْرُ: بهمانا (النمر) دئ.

النَّمْرَةُ: پلنگه مئ (دیلله پلنگ) ۵ بهله
هه وری پیک هاتوو له پارچه هه وری
بچوک بچوک و لیک نزیك ۵
قوماشیکه هیلی سپی و رهشی تیدان
۵ هه ورا بهمانا (النمرة) دئ.

النَّمْرَةُ: نوکته و خال له ههر پمگیک بن
۵ بهلهک.

النَّمِرُ من الماء: ناوی سازگار و شیرین و
گوارا ۵ دهسگوترئ: (له حَسَبٌ غیر)
نژاد و رهجه له کیکی خاوینی ههیه.

النَّمْرَقُ: سه ری نی بچوک که نانیسکی
له سه ر دادمدری ۵ نه و پارچه
قوماشه ی به سه ر که زاوه و شتی و ا دا
دمدري.

النَّمْرَقَةُ: بهمانا (النمرق) دئ.

النَّمْرَقَةُ: بهمانا (النمرق) دئ ۵ هه ورا
ناوه بۆ هه وریک که ناواناوه هه ساو
بی.

نَمَسَ السَّرَّ نَمَسًا: نهینییه که ی شاردموه.

نَمَسَ السَّرَّ فَلَانًا: به سرتنه نهینییه که ی
به گویی فلان دادا.

نَمَسَ السَّمْنُ والطيبُ ونحوهما نَمَسًا:
پۆنه که یان بۆنه که خراب بوو.

نَمَسَ بفلان: هیتنه یی به فلان کرد ۵ (فهو

نَمَسَ).

أَنَسَ بين القوم: نیوان خه لکه که ی تیک
داو هیتنه و ناشویی خسته
ناویانه و مه لئنان بۆ نه و ی
به لاماری یه کتر بدمن.

نَامَسَ الصائد: پراوکه ره که چوو و ناو
کوخته که یه و.

نَمَسَ الشَّعْرُ: پۆن و چه وری له قزیه و
چوو قزی چه وری بوو چلکن بوو.

نَمَسَ السَّمْنُ والجبنُ ونحوهما: پۆنه
که ره که یان په نیره که خه ره که
خراب بی، بۆگه نی کردمه و ۵ (فهو
نَمَسَ).

نَمَسَ عليه الأمر: کارمه که ی چه واشه
کردو سه ری ی شیواند.

نَمَسَ العرقُ الجلدُ: عه ره ق پیستی
جهسته ی ته پر کرد.

إِنَمَسَ فلان إنمَاسًا: فلان که مس خوی
شاردموه.

إِنَمَسَ في الشيء: چوو و ناو شته که و.

تَنَمَسَ الصائدُ: پراوکه ره که کوخته و
هه شارکه ی بۆخوی دروست کرد
بۆنه و ی خوی تیدا مه لاس بدا بۆ
پراوکردنی نیچیر.

تَنَمَسَ الأمرُ: کارمه که چه واشه بوو.

الآنَمَسُ: لیل ۵ (وهي نساء).

النَاموس: خاوه ن نهینی و هه واکری

فهرمانپرەوا، نووسینگەى نەيتى پاشا

۵ ئەۋگەسەى فەرمانپرەوا بەسەر

نەيتى خۇى دا ئاگادارى دەگا ۵

ھەرۋا ناۋە بۇ فەريشتەى نيگا

حەزرەتى جوبرائيل ۵ ۋەصى و

سەرپەرېشتار ۵ قانون و شەريعت

۵ لىزان و گاردروست ۵ حەشارگەو

كۆختەى راۋگەر: گەخۇى تىدا

حەشاردەدا ۵ خەلۋەخانەو

پەرستگاي پەيەن و دېرنەشين ۵

لانەى شىر ۵ (ك: نواميس).

الناموسية: لانەو بيشەى شىر ۵

ميشولەى بچوك.

الناموسية: پەردەكوللە، پەردەپەكە

بەدەورى شوپنى نووستن دا

دادەدرېتەۋە بۇخۇپاراستن

لەميشولەو شتى وا.

النمىس: پەگەزى حەيوانىكى گواندارە

لەپپرى (الزبادية) يەو زۇر جۇرى

ھەپە ۵ (ك: غوس و اغاس).

النمىس: بۇنى شىرو چەورى.

النمسة: بۇنى ناخۇش ۵ ھەرشتىك

بۇنى ناخۇشى لى بى پىي دەگوترى:

(نمسة).

نَمَشَ الشَّيْءَ نَمَشًا: بەشپرىۋى ھەلى

گرتەۋە ۵ ماشىيەۋە.

نَمَشَ الجِرَادُ الأرض: كۈللەكە لەكشت وگاڭو

شىناۋەرى زەۋى خەۋەردە ھەندى

پۇش و پەلاشى ھېستەۋە.

نَمَشَ فَلَانًا: سرتەى لەگەڭ فلان کرد،

بەچرپە قەسى لەگەڭ کرد.

نَمَشَ الكلامَ: قەسكەى ھەلبەست و دروى

تىدا کرد.

نَمَشَ نَشًا: پەلەى بەجەستەۋە

پەيدابوون پەنگيان لەپاقى پەنگى

پىستى جوداۋازە ۵ (فەر نَمَشَ و انمش) ۵

(ۋەي غشاء).

أَنَمَشَ بين القوم: ھيتنەپى کردو ناشوبى

لەنيۋ خەلگەكەدا ناپەۋە.

نَمَشَ الشَّيْءَ: شتەكەى پىكخست.

نَمَشَ الحديثَ: بەسرتەو ئەسپاپى

قەسكەى کرد.

النمَشُ: ھيتنەپى و ناشوب ۵ قەسى

پازاۋەو بى بناغەو نادروست.

النمَشُ: شوپنكەى شت لەسەر شتى تر

۵ پەلەى سەردەم و چاۋ كەپەنگيان

لەپەنگى پىستى جوداپە ۵

سپاپاپەكە لەسەر بىكى نىنۋك

پەيدا دەپى و پاش ماۋەپەك

نامىنى و دۋاپى دېتەۋە.

النمَشُ: دەگوترى: (سيف نَمَشَ)

شمشېرىكە لەبەر ئەصلى و پەسەنى

مادەكەى ھىلى تىدا دەپىندىرېن،

چاۋ لەسەپەردىنى دا خال و ھىلى

جۇۋاۋ جۇرى دېنە بەر تىشكى

دېتەكەى

نَمَصَ الشَّعْرُ أَوْ النَّبْتُ نَمَصًا: موومکان یان
چله گیاکان وردو باریک بون دمتگوت
گهندهمون یان توکه وردهیه.

نَمَصَ الشَّعْرُ: موومکانی هه لکه نندن.

نَمَصَ الشَّعْرُ: موومکان باریک و ورد بوون
دمتگوت گهندهموون.

انْمَصَ النَّبْتُ أَوْ الشَّعْرُ: گیایه که یان
مووه کان دواى هه لکه نندنیان
روانه وه.

انْمَصَ النَّبَاتُ أَوْ الشَّعْرُ أَوْ نَحْرُهَا:
گیایه که کاتی دروینهى هات، یان
موومکان کاتی تاشین و هه لپاچینیان
هات.

نَمَصَ الشَّعْرُ أَوْ النَّبْتُ: موومکه ی
هه لکیشا، روه که که ی درووه.

إِنْمَصَ الْمَرَأُ: نافرته که داواى له دهم و
چاو هه لگره که کرد که گهندهموی
دهم و چاوی بۆ هه لکه نی، بۆلابهری
و یان نافرته که خو ی گهندهموی
دهم و چاوی هه لکه نندن.

تَنَمَصَتِ الْمَرَأُ: نافرته که موی
دهم و چاوی به دهم و هه لگرتن، هه لی
که نندن و له حه دیس دا هاتوووه:
(لَعِنَتِ النَّامِصَةَ وَالتَّمَصَّةَ).

تَنَمَصَتِ الْمَاشِيَةُ: نازه لکه نه و به هارو
دهسته گولی گیایه که ی خوارد.

الْأَنَمَصُ: دهگوتری: (هو الْمَصُّ الْحَاجِبِينَ)

ئهو بیاوه برۆ باریکه سه ری برۆ ی
لای لاجانگی باریک بوونه وه و (وهی
غصاء) و (ك: نَمَصَ).

الْمِنْمَاصُ: موکیش، ئهو نامیره ی چقل و
شتی وای پی دهر دیندری.

الْثَّامِصَةُ: ئهو نافرته ی دهم و چاوی
نافرته ی تر به دهم و و شتی و
هه لکه گری و نارایشتیان دهمدا.
الْتَمَاصُ: دهم و ی دهرزی.

النَّمَصُ: په روپۆلی کورت و گزوگیای
هیشتا ناسکه و تازه سه ری له زهموی
دهره یناوه و جوړه گیایه که له
شوینی زلکاو و زهموی ئاودراو و ته پردا
دهروی و که لادری زمکانی بو
دروستکردنی سه له و حه صیرو شتی
وا به کاردی.

النَّمِصُ: نه وه ی دهر و یتهموه له گزوگیای
یان موو پاش درونه وه و هه لپاچین و
هه لکه نندنیان.

أَنَمَطَ لَهُ الْعَطَاءُ: به خششه که ی ئی که م
کرده وه.

نَمَطَةُ عَلَى الشَّيْنِ: شارمزی کرد بۆ
شته که و دهسگوتری: (نَمَطَ لَهُ عَلَى
الشَّيْنِ).

النَّمَطُ: توکی فه رپش و به ره و جوړه
فه رپش و پاخهریکه و قوماشیکه
له خوری دروست دمکری

الرعد).

الْمُنْقُ مِنَ الرُّطْبِ: خورمايه كه ناوكي

نه بئ.

النَّمَقُ: نهو كتيبه ي تَييدا دمنووسيه وه

ه ناومراستی پنگا.

النَّمَقَةُ: بونی ناخوش، بۆگهن.

النَّمِيقُ: شتی نه خشاو و پنگاوپرنگ ه

دمگوترئ: (توب غیق).

نَمَلٌ فُلَانٌ نَمَلًا وَفُلَانًا: فلانكهس فیتنه جو

بوو، فیتنه یی کرد.

نَمَلٌ فُلَانًا: بهسمر شته كه یدا پروانی.

نَمَلٌ فِي الشَّجَرَةِ فُلَانًا: چووه سهر

درمخته كه.

نَمَلٌ الْمَكَانُ: شوپنه كه میروی زور بوو.

نَمِلْتُ يَدَ فُلَانٍ: دمستی فلانكهس تهزی

شله بهته بوو.

نَمِلْتُ يَدَهُ فِي الْعَمَلِ: لهكارکردن دا

دمستی سوک بوو.

نَمِلْتُ الْمَرْأَةَ أَوْ الْفَرَسَ: نافرته كه یان

ماینه كه جیگیر بوو ه (یان سکی بو

راومستتاو لهباری نه چوو)

دمشگوترئ: (غلت یَدَ الصَّبِيِّ) دمستی

منداله كه هه دادانی نه بوو له هارو

هاجی نه كهوت ه (فهر لَمِلَ وَهِي

لَمِلَةً) ه دمشگوترئ: (امراة لَمِلِي)

نافرمتیكه گمپوکه له هیج شوپنیك

جیگیر نابئ.

پنگاوپرنگه بهسمر كه ژاومو شتی

وادا دمدرئ ه پنبازو بهرنامه و پلان

بوهر شتیک بئ ه شیوازی شت ه

كومه لیک مروف یه ك نیشیان ه بئ

ه جوړو شیوه ی شت ه دمگوترئ:

(عندي متاع من هذا النمط) كالای

لهو جوړم لایه.

نَمَعُ الشَّيْءُ: شته كه ی پرنگ کرد

به پرنگی پرشو و سپی و سوور

به تیکه لی.

النَّمْعُ: پرنگ کراو به پرنگی جوړاو

جوړ ه دمگوترئ: (رجل مُنْعٍ)

پیاویکی پنگاوپرنگه به له كه.

النَّمَقَةُ: مه لاشوی مندال كه تازه له دایك

دمبی و مه لاشوی نمرمه تارهق دمبی

ه سهرانسهری کیو ه مروفی

وه جاخزاده و پرسه نی گهل و نه ته وه

ه مال و سامانی زور ه مروفی زور.

نَمَقَ الْكِتَابَ نَمَقًا: به جوانی كتیبه كه ی

نووسیه وه.

انَمَتِ النَّمْلَةُ: دارخورماكه خورمای بئ

ناوكی گرتن.

نَمَقَ الثَّرْبَ أَوْ الْجِلْدَ وَغَرَمًا: قوماشه كه

یان پیسته كه ی پنگاوپرنگ کرد.

نَمَقَ الْكِتَابَ: به شیوه ی جوان و

خوشنووسی كتیبه كه ی نووسیه وه،

زیدمروبی له مانای (نَمَقَ) دمگه به نی

ه دمشگوترئ: (نَمَقَ الْقَوْلَ وَنَمَقَ

فَصِلَ الطَّعَامُ: خُورَاكِهِ كِه مَيُورِي تَيِچَوو
مَيُورَاوِي بُوو ۵ (فَهو مَنَمُول).

نَمَلُ الْكِتَابِ: دِيَرِي كَتِيْبِهَكِي لِيَك
نَزِيَك نووسِيْنِهَوِه.

نَمَلُ ثَوْبِهِ: كِرَاسِهَكِي پِيْنِهَكِرْد.

تَنَمَلُ الْقَوْمِ: خَه لَكِهَكِه كِهوتْنِه جِمو
جَوَلَو هَاتوچَو وَ تِيَكِهَوِه هَاوِيشتن ۵
بِلَاوَمِيَان لِي كِرْدو بَه نَاوَزَمُوِي دَا
بِلَاوَبُوونِهَوِه بُو كَاسِيِي كِرْدن وَمَكُوو
مَيُورُولِه.

الْأَثْمَلَةُ: گِرِيِي قَامَك، چَاوِه قَامَك ۵
جَوْمَزَكِي لَای ژورُوِي پَهْنَجِه نِهَوِي
نِيْنُوَكِي پِيُوْمِيِه ۵ (ك: أَنَامِل).

الْمُؤْتَمِلُ: دِهگوتَرِي: (رَجُلٌ مُؤْمِلٌ
الْأَصَابِع) پِيَاوِيَكِي پَهْنَجِه كُورَتو
پَهْنَجِه نِهَسْتُوْرِه.

الْمُتَمَلِّ: دِهگوتَرِي: (لَقَدْ طَالَبَ غَيْرَ مُتَمَلِّ)
بِه هِيَوَاشِي دَاوَاي شَتِهَكِي كِرْدو
بِه پَهْلِه نِه بُوو لِه بَه دِهسْت هِيَنَانِي دَا.
الْمُتَمَلَّةُ: نَافِرَهْتِي گِهْرُوك كِه لِه شَوِيْنِيَك
جِيگِر نِه بِي.

النَّامِلَةُ: رِيْبُوَار كُوْمَه لِه خَه لَك كِه
بِه رِيگَاْدَا دِه پُوْن.

النَّمِلُ: لِيَزَانو شَارَهَزَا.

النَّمَلَةُ: مَيُورُولِه، حِه شِمَرْمِيَهَكِي
بِچَكُوْلَهِي كُوَشَكْمِرِه لِه ژِيَر گِل دَا
دِه زِي، بَه تَاك و كُوْمَه لِي زِيَان

بِه سِه رِه مِيَه نَو گِيَانِي هَاوَكَارِيِيَان
تِيْدَايِه (ك: نَمَلٌ وَغَالٌ) ۵ فِيْتْنِهِيِي وَ
نَاشُوْبِكِيِي.

النَّمِيلَةُ: صِنْدُوْقِيَكِه خَوَارْدن وَ شَتِي وَاي
تِيْدَا هَه لَدِمَكِيِي مَيُورُولِهَوِه حِه شَهْرَات
نَاَتَاوَنن بِيچْنِه نَاوِي، نِهَم جُوْرِه
صِنْدُوْقِه لِه تَه خَتِه دَار پَان
مِه عِدْمَنِي تَر دِرُوسْت دِهكَرِيِي وَ
دِه رَاگَاكِي لِه تَه لِه هِيْلَه كِيَكِي كُون
بِيچُوكِه.

النَّمَلَةُ: بَاقِي مَانْدِي نَاو لِه حِه وَزْدَا ۵
دِه شَكُوتَرِي: (فِرْس ذُو نَمَلَةٍ)
نِه سِيَكِي سِرَك وَ هَارُو هَاچِه.

النَّمَالُ: فِيْتْنِهَوِه نَاشُوْبِكِيِي.
النَّمِيلَةُ: فِيْتْنِه جُو.

نَمُ الْحَدِيثِ نَمًا: قِسِهَكِه نَاشَكِرَابُوو.
نَمُ الشَّيْئِ: شَتِهَكِه بُوْنَهَكِي بِلَاوَبُوو ۵
شَتِهَكِه وِرُوژَا هَه نَه رِه بُوو.

نَمُ الْحَدِيثِ: قِسِهَكِي هِيَنَاو بَرْد بُوْنَهَوِي
فِيْتْنِهِيِي بَنِيْتِهَوِه ۵ نَاشُوْب لِه نَاو
خَه لَكِهَكِه دَا بِه رِه پَاكَا ۵ (فَهو نَامٌ وَنَمٌ) بُو
زِيْدِمِرْپُوِي دِهگوتَرِي: (نَمَامٌ) ۵ (وَمِنَمٌ).

نَمُ الْكَلَامِ: قِسِهَكِي بِه دِرُوو دِه لِه سِه
پَا زَانْدِهَوِه.

النَّمَاةُ: هِه سَت وَ جِم وَ جَوَل ۵
دِهگوتَرِي: (سَمِعْتُ نَامَةً) گُوِيْم
لِه هِه سَت وَ خُوسْتِي بُوو ۵

دمشگوترئ: (أَسَكَتَ اللَّهُ نَامَتَهُ) خودا

مراندی.

النَّمَمُ: فیتنهیی و ناشویگیری.

النَّمَامُ: ناوه بۆ رومکی سهعتهره

کئویله: که رومکیکی بۆنخۆشه

ههروا ناوه بۆ گیا پونگه ۵ پونگی

ناویی.

النَّمَةُ: پهلهیهکی سپی لهناو رهمایی دا،

یان پهلهیهکی رهم لهناو سپیایی

دا.

النَّمِي: خیانت ۵ عهیبو لهککه ۵

دوژمنایهتی ۵ سروشتو تهبیعهتی

مرؤف ۵ ماهیهتو هیولای مرؤف ۵

دمشگوترئ: (ما بالدارِ لَمِي) کهس له

خانومکهدا نیه ۵ فلوس

کهلهرمصاص دروست کرابی ۵

تاکهکهی پئی دمگوترئ: (نَمِي).

النَّمِيمُ: دمنگی نزم و هیناوش کهلهجمو

جۆلی شتیک پهیدا دمبی ۵ خشپهی

پئ ۵ فیتنهیی و قسههینان و بردن ۵

(ك: نَام).

النَّمِيمة: بهمانا (النَّمِيم) دئ ۵ نووسین

۵ سیرمو خشهی نووسین ۵ (ك:

نَام).

نَمَنَتِ الرِّيحُ التَّرَابَ: رهمهباکه

شوینکهی لهگل و خۆلهکه کرد

هیل و خیتی جیا جیای تیدا

جیهیشت.

نَمَمَ الشَّيْءُ: شتهکهی نهخشانندو

پازاندیهوه ۵ زرکهفتی کرد ۵

دمگوترئ: (نَمَمَ كِتَابَهُ) کتیبهکهی

نهخشانندو بهزمرکهفت و نهخش و

نیگار پازاندیهوه.

النَّمَمُ: زهمرفهکراو و پازیندراوه ۵

دمگوترئ: (ثَوْبٌ مُمَنَّمٌ) قوماشیکی

زهمرفهکراوه ۵ ههروا دمگوترئ:

(كِتَابٌ مُمَنَّمٌ) کتیبیکی

زهمرفهکراوه ۵ (نَبَاتٌ مُمَنَّمٌ)

رومکیکی تیکهالو و تیکچرژاوه.

النَّمِنَمُ: نهو شوینکمو نیشانانهای

رهمهبا لهسهر روبهری گل جیی

دیل ۵ سپیایی کهلهسهر نینوکی

مرؤفی گهنج دمردمکهوئ ۵

تاکهکهی (نَمِنَم).

النَّمِنَةُ: هیل کورت و لیک نزیک.

النَّمَنُ: نهسپیی بجوک.

نَمَا الشَّيْءُ نَمًا وَنُمُوًا: شتهکه زیادی کردو

پهری سهند ۵ دمگوترئ: (نَمَا الزَّرْعُ،

وَمَا الْوَلَدُ، وَنَمَا الْمَالُ) ۵ دمشگوترئ: (هو

ینمرا الی الحسب) ۵ ههروا دمگوترئ:

(نَمَا الْخَضَابُ فِي الْيَدِ أَوْ الشَّعْرِ) خهنهکه

سوریهکهی پهری ساند ۵ قزمکه

رهمایی زیادی کرد.

نَمَا الْحَدِيثُ: حهدهسهکهی نیسانداو

ههنگاوتی و بۆی نهگیرا له شوینیکی
دوور منداربووه.

نَمَى الشَّيْءُ أَوْ الْحَدِيثُ تَنْمِيَةً: گهشهی
بهشتهکه دا هه قسهکهی بهشیوهی
فیتنهیی هیئاوبرد.

نَمَى النَّارُ: سوتهمهنی بۆ ناگرهکه زیاد
کرد.

إِنْتَمَى الطَّائِرُ: بانددهکه له شوین
ههتفری بۆ شوینیکی تر چوو.

إِنْتَمَى إِلَى الْجَبَلِ: چوو هه سهر کیوهکه.
إِنْتَمَى إِلَى كَذَا: نیسهبت درا بۆلای
ئهوه.

تَنْمَى: بهمانا (انتمی) دئ.
الْأَنْمَى: شریفیکه کای تیدهکرئ.

النَّامِي: ههرشتیک گهشو نماي تیدا
بئ و مگوو گیاندارو روهک و درهخت.

النَّامِيَّة: خهك (مخلوقات) هه توله میو
که هیشوهرتیی پیوهیی.

النَّمَاةُ: میروی بچوک.
النَّمُوَةُ: زیاده.

النَّمُوْدَج: نموونه.
النُّنُ: هزی تهنک.

نَهَا نَهًا: پرپوو، دهگوترئ: (نَهَا الْإِنَاء)
زمرهکه پرپوو هه (شَرِبَ فُلَانٌ حَتَّى نَهَا)
ناوی خواردموه تا تیراو بوو.

نَهَا اللَّحْمُ نَهْرًا: گوشتهکهی نهکولاند.
نَهَى اللَّحْمُ نَهْنًا وَنَهَاءً وَنَهْوَةً: گوشتهکه
نهکولی.

بهشیوهی رَيْك و رَيْك رپواپهتی کرد.
نَمَى الْحَدِيثُ نَمَاءً وَنُمِيًا: قسهکه بلاو بووه.

نَمَى الْخَيْرَانُ: نازهلهکه ههلهو بوو.
نَمَى الدَّرَابُ: نازهلو و لاخهکان
دوورکهوتنهوه بۆمل و موش و
لهوهپرخواردن.

نَمَى الصَّيْدُ: نیچیرهکه بهبرینداری له
رپاوکهرهکه گوم بوو تیرهکه
بهجهستهپهوه بوو.

نَمَى الشَّيْءُ: شتهکهی بهرز کردموه
لهریزو بههای زیاد کرد هه دهگوترئ:
(فُلَانٌ يَنْمِيهِ حَسْبُهُ).

نَمَى الْحَدِيثُ: ههرموودهکهی گهیاندموه
گوتهرهکهی.

نَمَى فَلَانًا إِلَى فُلَانٍ: فلانکهسی پال
فلانکهس دا.

نَمَى الْمَالُ وَغَرَهُ: مالهکهی زیاد کردو
گهشهی پیدا.

أَنْمَى الْكُرْمُ إِنْمَاءً: دارمیوهکه پۆخی
دهرکهوتن، خهریکه گهلاکهی
دهریکهوی.

أَنْمَى الشَّيْءُ: گهشهی بهشتهکه دا.
أَنْمَى الرَّاعِي دِرَابَةً: ولاخ و نازهلهکانی
لهلهومرگاکهدا لَيْك بلاوکردن
بوئهوهی ههریهکهیان لهپانتاییهک
دا بلهومرئ.

أَنْمَى الصَّيْدُ: تیری بهنیچیرهکهوه ناو

أَنْهَبَ اللَّحْمَ: گزشته که ی نه گولاند

به کالی هیشتیه وه.

النَّاهِي: تیرو ته سله.

فَهَبَ الشَّيْءَ نَهَبًا: به زور شته که ی و مرگرت

◦ ده گوتری: (إِنَّه يَنْهَبُ الْأَرْضَ) نهو

به په له و خیرا د پروا ◦ همروه ها

ده گوتری: (إِنَّه لَيَنْهَبُ الْغَايَةَ) نهو

پیشکوتوووه بولای نامانج.

فَهَبَ الْكَلْبُ فَلَاتًا: سه گه که ده ماری

پاژنه پیی فلانکس گرت.

فَهَبَ فَلَاتًا: جنیوی به فلانکس داو لیی

توره بوو ◦ (فهر ناهب) ◦ (وهر

منهوب).

أَنْهَبَ الشَّيْءَ: شته که ی والی کرد

هه لمتی بو بیرئو به تالان بیرئ.

أَنْهَبَ الشَّيْءَ فَلَاتًا: شته که ی بو

فلانکس رانواند.

نَاهِبَ الْمُتَسَابِقُ مُسَابَقَةً: پیشپرکئی

له راکردن دا له گه لدا کرد.

إِنْهَبَ الشَّيْءَ: شته که ی هه لگرت.

إِنْهَبَ الْفَرَسُ الشَّرْطَ: نه سپه که

له پیشپرکئی که دا بر دیه وه.

تناهب المتسابقان: هم ریه که لهو دوو

پیشپرکئی کارانه ویستی سهرکهوتن

به دمست بیئ.

تناهب السواب الأرض: ولاخه که یان

نازه له که به قاجه کانی زموی

هه لگوتی.

الْمِنْهَبُ: سهرکهوتوو له پیشپرکئی دا ◦

ده گوتری: (فرس مِنْهَب).

الْمِنْهَبُ: نهو ی چه پاو ده گوتی (تالان

ده گوتی) ◦ شتیک به په له داو ابکری.

النَّهْبُ: تالانکردن ◦ چه پاو کردن ◦

شتیک بکریته مه به ستو نیشانه بو

هه نگاوتن ◦ ده گوتری: (أصبح فلان

نَهْبًا لِلْسَّبِّ) فلانکس بوو به نیشانه

بو تانهو ته شهر لیدان و جنیوپیدان

◦ یان فلانکس بوو به نامانج

بو نه خووشی ◦ همروا وشه ی (النهب)

ناوه بو مالی تالانی و دمسکهوتی

جهنگ ◦ تالانکراو و مالپراو ◦ (ک:

نهاب و نه رب) ◦ همروا وشه ی

(النَّهْبُ) به مانای جوریک له راکردن

دی.

النَّهْبَةُ: به مانا (إنتهاب) دی واته:

هه لگرتن یان سهرکهوتن.

النَّهْبَى: هه لمت و تالانکردن ◦

تالانکراو، مالپراو.

النَّهَابُ: که سیك زور تالانچی بی،

چه پاو که ری.

النَّهْبَرَةُ مِنَ النِّسَاءِ: نافرمتی

دریز داوه ل و دالگوشت ◦ کزو لاواز ◦

نافرمتیک بگاته حاله تی

تیداجوون و گیانه لاو ◦ (ک: نه ابرة).

- النُّهْبَرَةُ: ته‌پۆلکه‌و گردپۆلکه ۵ چال‌و
چۆلی نیوان بیشه‌و لانه‌ی شیر ۵
(ک: نه‌ابر و نه‌ابیر).
- النُّهْبُورُ: به‌مانا (النُّهْبَرَةُ) دئ ۵ (ک:
نه‌ابیر).
- نُهْبَلْ: فلانکه‌س خوی شه‌لاند وای
پیشان دا شه‌له، له‌پۆیشتن دا خوی
شه‌ل کرد.
- نُهْبَلْ فلان: فلانکه‌س ته‌مه‌ن درپۆیو.
- النُّهْبَلْ: بیرهم‌پرد ۵ ده‌گوترئ: (شیخ
نُهْبَلْ).
- النُّهْبَلَةُ: پۆیشتنیکی ته‌مبه‌لانه‌یه ۵
بیرمژنی کۆنه‌سال ۵ ده‌گوترئ:
(عجوز نُهْبَلَةُ) ۵ هم‌روا ناوه‌ بو
حوشتری که‌ته‌و زمبه‌للاج.
- نَهَتْ القِرْدُ و غره نه‌یتا و نه‌اتا: مه‌یمونه‌که
قیراندی زیراندی ۵ ده‌گوترئ: (نَهَتْ
الأسد) شیرمه‌که‌ دنگی لیوه‌هاتو
دمنگه‌کی نه‌بوه نه‌راندن.
- نَهَتْ فلان: فلانکه‌س نالاندی، نرکاندی.
- الْمِنْهَتْ وَالْمِنْهَتْ: شیر.
- الناهِتُ: هورگ.
- النُّهَاتُ: دمنگیک که‌له‌سنگ بی، نرکه‌و
ناله، زیخه‌زیخ که‌له‌کاتی نارچه‌هتی
دا له‌ئاده‌میزاد ده‌بیسرئ.
- نَهْتَرُ علی فلان: دروی به‌دهم
فلانکه‌سه‌وه کرد.
- نَهْتَرُ فلان فی کلامه: فلانکه‌س هسه‌کانی
به‌شیوه‌ی به‌رمو ناواژو گیرانه‌وه.
- نَهَجَ الطريقُ نُهْجاً ونه‌رجاً: پنگاکه
ناشکرا‌بوو ده‌رکه‌وت ۵ ده‌گوترئ: (نَهَجَ
أمرؤ) ئیشه‌که‌ی ناشکرا‌بوو.
- نَهَجَ الدابةُ أو الإنسان نُهْجاً ونه‌یجاً:
ولاخه‌که‌ یان مروغه‌که‌ خیرا خیرا
هم‌ناسه‌ی داو هانکه‌ هانکی پی که‌وت
به‌هوی ماندویوون.
- نَهَجَ الثوبُ نُهْجاً: هوماشه‌که‌ کون بوو
پزی.
- نَهَجَ الطريقُ: پنگاکه‌ی ناشکرا کرد، رونی
کرده‌وه ۵ پنگاکه‌ی په‌پره‌و کرد.
- نَهَجَ نُهْجاً وَنَهْجَةً: خیرا خیرا هم‌ناسه‌ی
هه‌لینان و هانکه‌ هانکی پیکه‌وت
به‌هوی ماندوی و شه‌که‌تی، یان
پاکردن و جه‌و جوئی زور.
- نَهَجَ الثوبُ و غیه: هوماشه‌که‌ کۆن بوو،
پزی (فهو نُهْجَ).
- أَنهَجَ الطريقُ: پنگاکه‌ ناشکراو پون بوو،
ده‌رکه‌وت.
- أَنهَجَ الدابةُ: به‌سواری ولاخه‌که‌ پۆی تا
ماندوی کرد.
- أَنهَجَ الْعَمَلُ فِلااً: نیشکرده‌که
فلانکه‌سی ماندوکرد تاوای لی کرد
هه‌ناسه‌ برکه‌ی پی بکه‌وی.
- أَنهَجَ الثوبُ: هوماشه‌که‌ی کۆن کرد.
پزاندی.

إِسْتَنْجَ الطريقَ: رینگامی ناشکرا کردو
پیدا پوی.

إِسْتَنْجَ الطريقَ: رینگامی ناشکراوو
دمرکوت چونه.

إِسْتَنْجَ سبيلَ فلان: ریبازی فلانکسی
گرتهمرو پیدا پوی.

الْمِنْهَاجُ: رینگای ناشکراو نمایان ه فورئان
دھمرموی: ﴿لِكُلِّ جَعَلْنَا مِنْكُمْ شِرْعَةً
وَمِنْهَا جَاءَ ه همرؤا ناوه بؤ پلان و
خمریتھی کارکردن ه پروسه
پروگرام ه دگوتری: (منهاج الدراسة
ه منهاج التعليم ه منهاج العمل
..... الخ).

الْمِنْهَاجُ: بهمانا (المنهاج) دئ ه (ك:
مناهج).

الْمِنْهَاجُ: دگوتری: (طريق ناهج)
رینگامی ناشکراو پون ه همرؤا
دگوتری: (طريقة ناهجة).

الْمِنْهَاجُ: ناشکراو نمایان ه دگوتری:
(طريق نهج) ه (امر نهج) ه رینگای
راست و ناشکرا ه دگوتری: (هذا
نهجي لا احيد عنه) ه (ك: نهجات
ونهج ونهوج).

الْمِنْهَاجُ: نهخوشی رمبؤ، همناسه
سواریی و تهپهتهپی دل.
الْمِنْهَاجُ: بهمانا (النهج) دئ.

نَهْدَ الشَّيْءُ نَهْدًا: مەمک خربوو، سەری

ههئداو بهرز بؤوه ه دگوتری: (نهدت
لدي المرأة) مەمکى ئافرمتهکه خربوون
(فهي ناهد وناهدة) ئمو ئافرمته (مەمک
خرو تونده) هیشتا مەمکى شل
نەبوون ه (ك: نواهد).

نَهْدَ الْإِنَاءُ: قاپهکه نزیکه پر بی.

نَهْدَ فلان: فلانکس ههئساو پوی.

نَهْدَ لعدوه (أو) الى عَدُوِّه: خوی لهبهردهم
دوژمن دا راگرت و بهردموام بوو لهشمر
لهگهئ کردنی دا.

نَهْدَ نَهْدًا: بهرزبوو، خربوو ه سەری
ههئدا.

أَنهَدَ الْإِنَاءَ: قاپهکی پرکرد ههتا
لهسهرمهوه رڙا ه یان نزیک بوو
لیوان لیوپی.

أَنهَدَ الهدية: دیارییهکی گهورمکرد؛
دیاری گهوری برد.

أَنهَدَ فلانًا: فلانکسی دهست نیشان
کرد.

ناهَدَ فلانًا: کیشی لهگهئ فلانکس
دانایهوه.

ناهَدَ عَدُوًّا: بهربهرمکانی دوژمنی کرد
لهشمرپاو لهقافوژی پیچا.

تناهَدَ القومُ: خهئکهکه لهسەفهردا
همریکه بهشه تیشوی خوی هیئایه
دمرو تیکه لاویان کرد (پیتاکیان)

کرد.

تَنَاهَدَ فِي الْحَرْبِ: له شه پدا پرو به پروی
به کتر بوونه وه، بویه کتر راپسکو تن و
به لاماری یه کتر یان دا.

تَنَاهَدَ الْقَوْمَ الشَّيْئَ: خه لکه که له ناو
خویان دا شته که یان ده ستاود هست
بی کرد.

تَنَهَّدَ: هه ناسه ی حه سانه ووه خو شی
هه لکیشا.

التَّاهِدُ: ئا فرمتیک مه مکی خربو وین
مه مکی قیت کردین ٥ (ک: ناهد) ٥
ده شگوتری: (غلام ناهد) کو په
که نجیکی تازه پیگه یشتو وه.

التَّهَادُ: نه ندازه، پیزه ٥ نزیکه ی ٥
دمگوتری: (هؤلاء تَهَادُ مائة) نه وانه
نزیکه ی سهد دین، نه ندازه ی سهد
که سن.

التَّهْدَاءُ: لبه لانی گوی چه م که پرو مکی
باشی ئی بروی.

التَّهْدَانُ: دمگوتری: (حَرَضَ نَهْدَان)
حه وزی پر ناو که له سه ری وه
نهری ٥ (قدح نهدان) پیالهی پر ٥
یان دوو له سه ر سی پری.

التَّهْدُ: شتی بهرز ٥ مه مکی خربوو ٥
(ک: نهرد) ژمه رونه که ره ی گه وه
٥ گیانله بهری گه ورمو به هیز ٥
دمگوتری: (شَابٌ تَهْدٌ وَفَرَسٌ تَهْدٌ) ٥
هه روا ناوه بو پیایو پیوانه و

به که لک و ره وشت بهرز که هه می شه
هه وئی پیاو متی بدا.

التَّهْدُ: نه وه ی هاوه ئی سه فهرو
کاروانچی له کیسه باخه ل و
تویشودانی خویان دهری دین و
تیکرا ده یخه نه سه ر سه فره ی
هاو بهش ٥ یان پیتاک و کومه کی هاو
ولاتیان له کاتی هیرش هینانی
دوژمن دا ٥ دمگوتری: (طَرَحَ نَهْدُهُ
مَعَ الْقَوْمِ) یارمه تی خه لکه که ی دا.

التَّهْدُ: رونه که ره ی ته نکه (بجوك).
النَّهْدَةُ: ژمه رونه که ره ی گه وه ٥
تووی کاله که مارانه ئاردی تیکه لاو
ده مکرئ و ده خوری.

تَهَرَّ نَهْرًا: به ته وژم ناومکه رویی.
تَهَرَّ الْمَاءُ: ناومکه به زموی دا رویی و پیکای
خوی کرده وه.

تَهَرَّ الْخَفَارُ: بیر هه لکه نه که گه یشته ناو
له ناو بیر مکه دا ٥ دمگوتری: (خَفَرَ بَرًّا
حَتَّى تَهَرَ) بیر مکه ی هه لکه نه تا گه یشته
ناو.

تَهَرَّ الْأَرْضُ: زه وپییه که ی هه ئیری.
تَهَرَّ فُلَانًا: له فلانکس تو پر مبوو به رمقی و
روی ناخوش قسه ی له گه ل دا کرد ٥
رقی هه ئسا.

تَهَرَّ النَّهْرُ: جومه که ی هه لک وئی و ناومکه ی
پیدا برد.

نَهْرُ الشَّيْنِ نَهْرًا: شتەكە زۆر بوو ۵ (فهر نهى).

أَنْهَرُ: كهوته پۆزموه ۵ يان بهرۆز كارى كرد.

أَنْهَرَ السَّائِلُ: شلەمەنيەكە بەتەوژم پۆيى و پەوان بوو ۵ دىگوتري: (أَنْهَرَ الْبَطْنُ) سكهەكە چوو، گوڤەرى گرت.

أَنْهَرَ الْعِرْقُ: دەمارەكە خوینی نەووستا. أَنْهَرَتِ الْمَرْأَةُ: ئافەرتەكە قەلەو بوو.

أَنْهَرَ فِي الْعَنُو: لەبازدان دا تەمبەل بوو بەهێواشی بازى دا.

أَنْهَرَ الدَّمُ: خوینەكەى پەوان كرد پۆياندى.

أَنْهَرَ الْفَتَقُ: دپاويەكەى فراوان كرد ۵ كەلەبەرو چالەكەى فراوان كرد ۵ دىگوتري: (أَنْهَرَ الدَّمُ) خوینەكەى

رشت، پەوانى كرد.

إِنْهَرَ النَّهْرُ: چۆمەكە شوینی خۆى كردموه پێرپەوى خۆى گرتەبەر.

إِنْهَرَ بَطْنُهُ: سكى چوو، گوڤەرى گرت.

إِنْهَرَ الْعِرْقُ: دەمارەكە خوینی نەووستا.

إِنْهَرَ فُلَاتًا: فلانكەسى زۆر توپەركردو

بەشیوەى زېرو دىنگى بەرزو پوى

ترشه وەقسەى لەگەل كرد.

إِسْتَنْهَرَ السَّائِلُ: شلەمەنيەكە

بەزۆرى و تەوژم پۆيى.

إِسْتَنْهَرَ النَّهْرُ: چۆمەكە پێرپەوى خۆى كردموه و جارى بوو.

إِسْتَنْهَرَ الْأَمْرُ: كارەكە قورس بوو لەسنور دەرچوو.

الْمَنْهَرُ: شوینی هەلکەنلنى جۆگا و لاپر كە ئاو دايلدري ۵ جۆگایەكە لەناو قەلاو شورادايە ئاوى پێدا دەپوا ۵ (ك: منهار و مناھى).

الْمَنْهَرَةُ: بۆشایەكە لەنيوان خانووەگان ۵ زبەل و زالى تى ڤرى دەدرى ۵ زبەلدان ۵ سمرانگوێلك.

النَّاهِرُ: تریى سبى.

النَّاهِرُ: هەور.

النَّهَارُ: پۆز، پوناكایى نیوان بەرمبەیان و شیوان؛ نیوان پوناكایى ئاسۆ لەبەرمبەیانەوه تا ئاوابوونى خۆر لەنیوارەدا ۵ (ك: ألْهَرُ وَنْهَرُ).

النَّهَارِيُّ: نان خواردنى قاوەلتى.

النَّهْرُ: ئاوى زۆرو شیرین و پەوان

(روبار) ۵ پێرپەوى ئاوى شیرین و

گوارا ۵ (ك: أَنْهَارُ وَالْهَرُ وَنْهَرُ).

النَّهْرُ: بەرهرراوان ۵ پوناكى ۵ بەمانا

(الْهَرُ) دى ۵ قورئان دەفەرموى:

﴿إِنَّ الْمُتَّقِينَ فِي جَنَّاتٍ وَنَهَرٍ﴾.

النَّهْرُ: تریى سبى ۵ دىگوتري: (نَهْرُ

وَنْهَرُ) ۵ پوبارىكى پان و پۆره ۵ (نهار

نَهْرُ) پۆزىكى پۆشن و پوناكە ۵

- (رجل نهر) پياويکه بهرؤژ کاردمکا ۵
 دهگوترئ: (لست بيلي ولكني نهر)
 بهشمو کارناکهه بهرؤژ کاردمکهه.
 النهر: نازمئ شير زور ۵ دهگوترئ:
 (ناقة نهر، وشاة نهر).
 نهر فلان نهر: فلانکس راپهري بونهوهي
 شتيك بهدمست بينئ ۵ دهگوترئ:
 (نهرت الدابة بصدرها) نازمهكه يا
 ولاخهكه سينگي پيونه؛ واته: دمستي
 كرد بهرؤيشتن ۵ ملي دريژ كردو
 سينگي پيونه بونهوهي برشيتهوه.
 نهرت الدابة براسها: ولاخهكه
 بهراومشانلني سهرى ميشو
 مهگمزي لهخوي دوورخستهوه.
 نهر بالدو في البئر: دۆلچهكهى
 لهناوبيرمه هيناو برد بونهوهي پرپئ
 لهناو.
 نهر الدلو من البئر: دۆلچهكهى لهبيرمه
 دمهينا.
 نهر الشئى: پالي بهشتهكهوه نا ۵
 دهگوترئ: (نهر راجلته) له
 ولاخهكهيهوه زمئى و دهندهنهى دا
 بوخيرو رويشتن ۵ دهگوترئ: (نهر زني
 اليك حاجة) پيداويستى و ناتاجى منى
 هينا بولاي تو.
 نهر فلان في صدره: مستهكولهى لهسنگي
 فلانكس دا.
 نهر رأسه: سهرى بادا.
 انهر: راپهيراند.
 نهر الامر: لهكارمهكه نزيك بوه ۵
 دهگوترئ: (ناهر الصبي البلوغ)
 مندالهكه خهريكه بالغ دهبى، نزيكه
 بى بگا.
 نهر الرضيع الفطام: شيرخورمهكه
 نزيكه لهشيرخواردن بيردريتهوه.
 نهر فلان: پيش فلانكس كهوت.
 نهر الصيد: پهلهى كرد نيچيرمهكه
 بگري.
 نهر الفرصة: ههلهكهى قوستهوه
 نهيهيشت لهكيسى بچى.
 نهرت الفرصة فلان: فورسته وههل بو
 فلانكس پئ كهوت.
 انتهر في الضحك: زيدهرؤيى كرد له
 بيكهنين دا ۵ زور پيكنهى.
 نهر الشئى: شتهكهى بهدل بوو پهلهى
 كرد بهدمستى بينئ ۵ دهگوترئ:
 (انتهر الفرصة) ههلى قوستهوه
 نهيهيشت ههلى لهكيس بچى.
 تناهر القوم الشئى: خهكهكه پهلهيان
 كرد بو بهدمستهينانى شتهكه ۵
 دهگوترئ: (تناهروا الفرس)
 كهوتنه خو بو قوستنهوهى ههلو
 وپستيان كهلكى لئ و مرگرن.
 المناهرة: پيشپرئى.

النَّهْزُ: پېش سپو پياوماقولى گهل و
هۆزو ههلسوپنهرى كاروباريان.

النَّهْزُ: نهندازمو مهنده ۵ دموگوترى:
(عمره نهاز عشرين سنة) تهمهنى
بيست سال دمبى، نزيكهى بيست
سال دمبى.

النَّهْزُ: دمست دانه شت؛ همرشتيك
بهدمست بكرى و دمستى بۇ بېرى.
النَّهْزَةُ: ههل و فرسعت ۵ (ك: نَهْزُ)
دموگوترى: (هو نَهْزَةُ المختلس) نهو
نيچيرى ههموو كهسيكه ههموو
كەس دمتوانى فرسهتى ئى بېنى.

النَّهْزُ: كهسيك خيىرا خيىراو زۆر شت
بهدمست بداته يهكيكى تر وهكوو
بهردمستى ومستاي ديوار دانان و
شتى وا ۵ گوئىرئىز: كه سنگى
رهمبىش دمكا بۇ رويشتن.

النَّهْزُ: شتيك كه پالنهرى ههبن بۇ
رويشتن ۵ حوشترىك بېچومهكى
مندار بوييتهوهو شيرنهدا تاباشباش
گوانهكانى رانهتهكىنى و دايان
نهچۆرئىنى.

نَهْسَ اللَّحْمِ نَهْسًا: گوشتهكهى بهددانى
پيشهوهى پچرى بۆنهوهى بېخوا.
نَهْسَ فُلَانًا الْكَلْبُ: فلانكەس سەگ
كهستى.

نَهْسَتُهُ الحية: ماركهستى، پېوهى دا.
إِنْتَهَسَ: زۆرى گوشت بهكهلبهكانى

بچرى ۵ زىندمپوىى كرد لهگوشت
بچرين دا.

النَّهْسُ: نهو شوپنهى گوشتى ئى
دمپچرئىندى ۵ (ك: مناهس) ۵
دمشگوترى: (أرض كثيرة المناهس
والمعالي) زومپيهكه لهومرو خواردنى
زۆر بهددان گوشت بېچرى ۵
دمگوترى: (أَسَدٌ أَوْ نَسْرٌ مِنْهَسٌ)
شيركه زۆر گوشت دمپچرى ۵ يان
دالاشيكه زۆر گوشت بهدمندوكى
دمپچرى.

النَّهْسُ: كزو دالگوشت ۵ دموگوترى:
(رجل منهوس) پياويكى كزو لاوازه ۵
(رجل منهوس القديم) پياويكى حاج
رهمق و تهقه.

النَّهْسُ: بالندميهكه لهپېرى
(الصدية) يهو رهمقى كهستهنائيه
لهچۆلكه گهورمتره، سهر گهورهو
دمندوك گهورميه، رموشت شهپانى و
تونلو تيزه، چۆلكه و حهشهراتى
بچوك نيچير دمكا ۵ ههميشه كلكى
ههلهتمهكىنى، له ولاتانى نهووروا
دمزياو پايزان و بههاران رمودمكا بۇ
ولاتى ميصر.

النَّهْسُ: بهمانا (النَّهْسُ) دى.

النَّهْسُ: گازنده گهنده، ههر
رهمندميهك شت بگهزى.

النَّهْيَسُ: گه زراو همرشتيک سهگو مارو
شتي وا گه ستييتي.

نَهَسَرُ اللَّحْمِ: گوشته که ی پارچه پارچه
کرد ۵ به دهم بچری، راپته کاند.
نَهَسَرُ الطَّعَامِ: به هه لپه خواردنه که ی
خوارد.

النَّهَسَرُ: گورگ: پیاوی چوست و چالاک
۵ چلیس و هه لپه کهر بؤ خواردنی
گوشت ۵ (ک: نهاسر).

نَهَشَ الشَّيْءَ نَهْشًا: قه پائی به شته که دا
کرد بؤ نه وهی بیخوا ۵ بیگهزی پیوهی
بدا برینداری بکا.
نَهَشَتِ الْحَيَّةُ فَلَانًا: ماره که به
فلانکه سیه وه دا ۵ گهستی.

نَهَشَتِ الْمَرْأَةُ وَجْهَهَا: نافرته که دهم
چاوی خوی پنین له کاتی به لاو
کارمسات دا خوی نه گرت و به نینوک
دهم و چاوی رنینه وه.

نَهَشَ الْكَلْبُ فَلَانًا: سه که که فلانکه سی
گهست، دهم گوتری: (نَهَشَةُ الدَّهْرِ)
رؤزگار جه پانیدی و خستی ه حاله تی
ناتاجی.

نَهَشَ فَلَانًا أَوْ عِرْضَهُ: غه بیبه تی فلانکه سی
کرد و تانه ی ئی دا.

نَهَشَتِ عَضُدُهُ: باسکی باریک بوو
گوشتی پیوه نه ما.

إِنْتَهَشَتِ عَضُدُهُ: باسکو قوئی باریک و

بی گوشت بوون.

إِنْتَهَشَ الشَّيْءُ: زؤری شته که گهست و
لیکی هه لپچری.

الْمُنْتَهَشَةُ: نافرمتیک له کاتی به لاو
کارمسات دا پوخساری برنی.
الْمَنْهَوْشُ: دالگوشت و گزو لاواز ۵ ماندو
و لهرو لاوازه.

هو منهوش القدمین: نهو قاج رهمو
تهقه.

النَّهَاشُ: ستهم و ماف پیشیلکردن.
النَّهْشُ: که می گوشتی ران، قونبوجه لی
۵ دهم گوتری: (فلان نهش الیدین)
فلانکهس دهمست و مه چک باریک و
بی گوشت و دهمست گهرمو گورج و
گوئه ۵ همروا دهم گوتری (رجل نهش)
پیاویکی دالگوشت و جهسته سوکه.

نَهَشَلْ فَلَان نَهَشَلَةً: فلانکهس پیرو
که نه هفت بوو لهرزوک بوو ۵ (فهو
نَهَشَلْ) ۵ سواری و لاخی خوازراو
بوو.

نَهَشَلْ الشَّيْءَ: شته که ی به تامه زررؤوه
خوارد، و مکوو برسی لرفی دا.

نَهَشَلْ فَلَانًا: فلانکه سی گهست و
که له پارچه ی کرد.

النَّهْشَلُ: گورگ، بازو هه لؤ.

النَّهْشَلَةُ: پیروی که نه هفتی.

قَهَضَ نَهْرَضًا وَنَهَضًا: راپه ری، به ناگا و

وریاپییه وه هه ئسایه سه رپاو راپسکوت ۵
 دهگوتری: (نَهَضَ مِنْ مَكَانِهِ إِلَى كَذَا).
 نَهَضَ لَهُ: بۆی راپسکوت و پهلاماری دا ۵
 (نَهَضَ إِلَى الْقُدْرَةِ) راپهیری بۆ
 بهرمنگاریبونه وهی دوژمن.
 نَهَضَ النَّبْتُ: رومکه که راست بۆوهو
 پیگهی.
 نَهَضَ الطَّائِرُ: بالندمه بالی کردنه وه
 بۆنه وهی بفری.
 نَهَضَ فَلَانٌ نَهَضًا: سته می لهفلانکهس
 کرد.
 أَنَهَضَ الْحَيَوَانَ: نازه له کهی ناماده کردو
 خستیه سمر نه وه بکه ویتنه جوته و
 راپکا غاربدا.
 أَنَهَضَ فَلَانٌ لِلْأَمْرِ: فلانکهسی
 ناماده کرد بۆکاره که و خستیه
 نه ستوی.
 أَنَهَضَ فَلَانٌ بِالشَّيْءِ: فلانکهسی
 به هیز کردو وهی پییدا
 بۆنه نجامدانی کاره که.
 أَنَهَضَ الرِّيحُ السَّحَابَ: ره شه بایه که
 هه وره کهی راداو بردنی بۆ
 شوینیکی تر.
 أَنَهَضَ الْقَرْيَةُ: کونده کهی پرکرد یان
 نزیکی نه وهی کرد پری.
 نَاهَضَ فَلَانٌ: به ربه رهکانی فلانکهسی
 کرد، دزی وهستا.

تَنَاهَضَ الْقَوْمُ: هه ر تاقمه وه پیریك
 په لهی گرد بۆنه وهی بهرمنگاری
 تاقمه کهی بهرام بهری بکا ۵
 دهسگوتری: (تَنَاهَضَ الْقَوْمُ فِي الْحَرْبِ).
 اسْتَنَهَضَ فَلَانٌ لِلْأَمْرِ: داوای لهفلانکهس
 کرد به په له کاره که نه نجام بدا.
 النَّاهِضُ: بیجوی بالنده: که بتوانی
 بفری ۵ گوشتی لای ژوروی قوْل و
 باسک ۵ دهگوتری: (عامل نَاهِضُ)
 کریکاریکه بهرده وامه له سمر
 نیشه کهی و به پروای ته و او و
 سوربوونه وه کاره کهی نه نجام دما ۵
 (شباب نَاهِضُ) گهنجیکی زیرهك و
 وریایه، گرنگی دما به نه نجامدانی
 نه رکی سه رشانی.
 النَّاهِضَةُ: (ناهِضَةُ الرَّجُلِ) خزم و
 کهس وکاری پیاو ۵ له براو باوك و
 برازاو ئامۆزا.... هه روا ناوه بۆ
 دهست و پیومندو کهس و کاری پیاو.
 النَّهَاضُ: خیراو به په له.
 السَّنْهَضُ: زهوی پته و شاخ و داخ:
 که پنگای تیدا دروست بکری ۵ (ك:
 نِهَاضُ) ۵ دهگوتری: (سَلَكُوا نِهَاضَ
 الطَّرِيقِ) پنگای سهخت و ناخوشیان
 بری.
 السَّنْهَضَةُ: هیزو توانا ۵ راپه پین و

ههولدان بۆ پيشكهوتن لهبوارى
 كۆمهلايهتى و بوارمكاني ترى زيان
 دا ۵ دىگوترى: (كان من فلان نهضة
 الى كذا) جم و جۆل و ههولدانى
 باش ههيوو لهلايهن فلانموه بۆ نهو
 كارە ۵ دىشگوترى: (هو كثير
 النهضات).

النَّهَاضُ: كهسيك بهردموام لهسەر
 ريبازى پيشكهوتن و بهدمستهينانى
 سهرومرى بى ۵ دىشگوترى: (مكان
 نهاض) شوينيكى بهرزە.

نَهَظَهُ بِالرَّمَحِ نَهْطًا: بهرمب لى دا.
 نَهَفَ نَهْفًا: سهرسام بوو.

نَهَقَ الحِمَارُ نَهْقًا وَنَهِيًا: گوڤىزىزمكهى
 زمري، زهراندى.

تَنَاهَقَتِ الحُمُرُ: گوڤىزىزمكان تىكرا
 زمري ۵ يان بهشوڤن بهكترا
 زهرانديان.

التَّاهِقُ: بهكيك لهو نيسقانه
 دهرهپهوانهى ئاژهلى سمداره كه
 دمكهونه شوڤنى پيرموى فرميسكى
 ۵ نهو شوڤنهى لهقورگى گوڤىزىزدا
 زمري لى ديتهمهر ۵ (ك: نواحق).

النَّهَقُ: گياهكه لهپيرى (الصليبية)

دريژ دمبىتموه گهلای پانى ههيه،
 گولتهكهى وكموو گوڤى روهكى
 كهپنهب وايه بهرمكهى خهردهلهو

تۆويكى وردى ههيه وكموو تۆوى
 كهپنهب وايه لهو وردترو تامى
 تيزهو دمپرى، ناويكى ترى ههيه
 پيى دىگوترى: (جبر جىر) يان
 (ايهقان).

نَهَكَ الأَمْرُ فَلَانًا نَهْكًَا وَنَهَاكَةً: كارمه
 فلانى ماندو كردو بهسهرپا زال بوو ۵
 دىگوترى: (نَهَكَ العَمَلُ) نيش كردن
 لهپهلو پۆى خست ۵ (نَهَكَ الشَّرَابُ)
 شەراب لهگل و گوڤى خست ۵ (نَهَكَتْهُ
 الحمى) لهرزوتا لهپهل وپۆى خست.

نَهَكَ الشَّيْءُ: زىدمپرموى كرد لهشتهكهدا،
 دىگوترى: (نَهَكَ الطعام) زۆرى
 لهخواردنهكه خوارد ۵ ههروا
 دىگوترى: (نَهَكَ في الطعام) ۵ (ونَهَكَ
 من الطعام).

نَهَكَ الضَّرْعُ: گوانهكهى زۆر داجۆراند،
 زۆرى جهرمبابهدا.

نَهَكَ عِرْضَ فلان: زۆرى جنيو و قسهى
 ناشرين بهفلان گوتن.

نَهَكَ الشَّرْبُ: قوماشهكهى لهبهر كرد تا
 پزاندى ههر لهبهرى كرد.

نَهَكَ نَهَاكَةً: زىدمپرموى كرد
 لهكوگردنهموى شت دا.

نَهَكَ فلان: فلانكهس كزو لاواز بوو،
 نهخۆشى لاوازی كرد.

نَهَكَ بَيْتُ الشَّعْرِ من بحر الرجز: سييهكى

شيعر مکه لابر، جهرت کرا.

اِنَّهٗکَ السُّلْطٰنُ عَقْرَبَۃً: همرمانپر هوا

زیدمرویی کرد له سزادانی دا.

اِنَّتَہَکَ: به مانا (نَهَکَ) دئ ۵ دموگوترئ:

(اِنَّتَہَکَہُ الحُمَی).

اِنَّتَہَکَ عَرَضَ فُلَانٍ: زیدمرویی کرد له

جنیودان به فلانکس و قسهی نابرو

بهری نارپاسته کرد.

اِنَّتَہَکَ الشَّيْئُ: سوکایهتی به شته که

کرد.

اِنَّتَہَکَ الْحَرَمَاتِ اَوْ الْمَحْرَمَاتِ: کاری

ناشیاسته و نه شیایوی نه انجام داو

سنووره شهرعیه کانی به زانندن.

اِنَّتَہَکَ حَرَمَۃَ اللّٰہِ: وادمو بهیمانی شکاند،

سنورشکینی کرد.

الْمُنْهَکَۃُ: نهو شتهی که مروف هه لدمنی

بؤ سنور به زینی ۵ دموگوترئ: (هَذَا

مِنْهَکَ لِلْأَعْرَاضِ) نه مه مروف

هه لدمنی بؤ ناموس شکینی.

الْأَہَکَ: زیدمرو له هه مموو شتیک دا.

الْأَہَکَ: زیدمرویی کردن له ههرشتیک

دابج ۵ جنیو و سوکایهتی پیگردن ۵

چهرتکردن و چه زکردنی سبیه کی

شيعره له به حری ره جهر.

الْأَہَکَ: شوین دهمست و ناسه وارو

باشماوه ۵ دموگوترئ: (بَدَتْ فِيْہِ نَہَکَۃُ

الْمَرَضِ) دیاردمو ناسه واری

نه خووشیبه کی له سهر دمرکهوت

کزو لاوایی پیوهدیاره.

الْأَہَکَ: نازاو چاونه ترس.

الْأَہَکَ: توندرو زیدمرو له

کۆکردنهموی ههرشتیک دابج ۵ نازاو

چاونه ترس له نادمیزادو

گیانله بهری تر ۵ شمشیری برنده ۵

دموگوترئ: (سِيفٌ نَہَکَ) ۵ همروا

ناوه بؤ مروفی رهوشت بهرز.

نَہَلٌ نَہْلًا وَمَنْهَلًا: به کهم پیک، به کهم

قومه ناو و شله مهنی ۵ شهراب خۆرموه

(بِخۆرموهی شله مهنی).

نَہَلٌ الشَّارِبُ: تینومه که خواردیه وه تا تیراو

بوو ۵ شهرابخۆرموه که تامر بوو

خواردیه وه ۵ (فَہُو نَہْلٌ) ۵ (ک: نَہْلٌ

ونواهل).

أَنهَلٌ دَابَّةً: به کهم و هجبه ناوی دا به

ولاخه کهی.

أَنهَلٌ زَرْعًا: به کهم ناودیری کشتو

کاله کهی کرد.

أَنهَلٌ الْعِطْشَانَ: تینومه کهی ناودا تا تیراو

بوو.

أَنهَلٌ فُلَانًا: رقی فلانکس هه لساند ۵

دمشگوترئ: (أَهْلُوا الْقَنَا مِنْ عَدُوِّهِمْ)

شمشیریان له دوژمنه کانیان ناودان،

دوژمنیان له خوین دا گهوزاند.

الْمِنْهَالُ: که سییک زور ولاخ ناوبدا ۵

پیایو سهخی و دهمستو دل فراوان ۵

گۆر ۵ (ک: مناهیل).

الْمَنْهَلُ: شوینى ناو خواردنه وى نازم و
ولاخ ۵ دویلاو ۵ خان و کاروانسرا
که له چۆله وانی دا بى و کاروانجی
بیکنه قۆناغی خۆیان بۆ پشودان و
شهو تیدا مانه وه، له م رومه وه که ناوی
خواردنه وى تیدا دمست دمکوهی.

الناهیلة: حوشتیک بى و بچى بۆسه ر
دویلاو و شوینى ناو خواردنه وه ۵
دمشگوترى: (ابل ناهیل) حوشتى
برسى.

النهلان: ناو خۆرموه ۵ (ك: نهال).
النهلة: دمگوترى: (ما سقى لا نهلة)
یهك جار ناوی خواردمه وه.

نَهَمَ الْأَسَدُ وَالْفِيلُ نَهِيماً: شیرمه که نه پاندى
فيله که نه پاندى.

نَهَمَتِ الْقِرْنُ: مهنجه که که هلبه هلبی
بیکه هوت و کهوته کولین.

نَهَمَ فلان: فلانکهس ترؤی کرد، دمنگی دا.
نَهَمَ الدابة نَهْماً ونهياً: ولاخه کهى دمنگ
دا بۆنه وهى خیرا برپا.

نَهَمَ في الشئ نَهْماً ونهامةً: زۆرى حمز له
شته که بوو تامه زرؤی بوو.

دمگوترى: (نَهَمَ في الطعام ونَهَمَ في العلم
فهو نَهَم ونهيم).

نَهِمَ بالشئین: خوی به شته که مه گرت
نالوده ی بوو ۵ (فهو منهزم).

المنهَامُ: ولاغیک به دمنگدان راپه رپو
برپا یان بگه رپته وه ۵ (ك: مناهيم).

المنهَمَةُ: دیرو که نه شته، یان شوینى
کۆبوننه وهى ربه نه گان.

المنهم: که سیک نالوده ی شتیک بى ۵
خو به شتیکه وه بگرئ ۵ که سیک
مربى له خواردن و هه ناسه ی بۆ
هه لته یه ته وه.

النهَامُ: ناسنگر، دارتاش ۵ قه له مرش ۵
(ك: نُهَم).

النهامي: خاوه ی که نه شته.

النهَمَةُ: پیداو یستی ۵ حه زکردن
له شتیک ۵ دمگوترى: (له في الامر
نُهَمَة، وقضي منه نُهَمَة).

النهَامُ: ریکای ناسان.

نَهْنَة فلاتاً عَنِ الشئین: فلانکهسى له و
شته مهنع کردو دهرى کرد.

نَهْنَة الدابة: دمنگی ولاخه کهى دا
بۆنه وهى بگه رپته وه، نه وهى بۆی
چوبوو وازی لى ببنو نه یکا.

نَهْنَة الثوب: قوماشه کهى ته نک چنى.

النَهْنَة: قوماشى ته نک چنراو ۵
دمگوترى: (حَلَّة نَهْنَة).

نَهَوَ الرجل نهارةً: بیا وه که که نه شته
نه وه پرى ناقله مه ندى ۵ (فهو نهی)
(ك: انهياء).

نَهَى الشئین اليه نهياً: شته کهى که نه شتى.

نَهَى اليه المثل: نمونه ميساله کهى
بیگه یی.

نَهِيَ عَنِ الشَّيْءِ: نهی لی کرد لهشتهکه
وتی، نهو شته مکه.

نَهِيَ الله عَنْ كَذَا: خودا نهی لهو شته
کردووو حمرامی کردووو.

نَهِيَ مِنَ الشَّيْءِ نَهْيٌ: بهو شتهی لی
ومرگرت کیفایهتی کرد دهگوتری:
(نَهِيَ فُلَانٌ مِنَ اللَّحْمِ) فلانکس له
گوشتهکه تیرو تهسل بوو.

أَنْهَى فُلَانٌ: فلانکس چووو شوینیک
ناو لییهوه نهروا ده چووو ناو
زلکاوموه.

أَنْهَى مِنَ الشَّيْءِ: نهووی لهشتهکه
دهستی کهوت بهسی بوو ده
دهگوتری: (أَنْهَى فُلَانٌ مِنَ اللَّحْمِ)
فلان لهخواردنی گوشت مریوو.

أَنْهَى عَنِ الشَّيْءِ: وازی لهشتهکه هیئا.
أَنْهَى الشَّيْءُ: شتهکهی گهپانده شوینی
خوی.

أَنْهَيْتُ إِلَيْهِ الْخَبَرَ: ههوالهکهم پیگهپاند.
نَهَى فُلَاناً عَنِ الشَّيْءِ: فلانکسی له
شتهکه منع کرد.

إِنْتَهَى الشَّيْءُ: شتهکه گهپشته کوتایی ده
دهشگوتری: (إِنْتَهَى إِلَيْهِ الْخَبَرُ) وإِنْتَهَى
إِلَيْهِ الْمَثَلُ وإِنْتَهَى بِنَا الْمَسِيرَ إلی موضع
کذا).

إِنْتَهَى عَنِ الشَّيْءِ: وازی لهشتهکه هیئا
دهگوتری: (إِنْتَهَى الْعَاصِي) یاخی

بووهکه وازی له تاوان هیئا ده قورئان
دمفهرموی: ﴿قُلْ لِلَّذِينَ كَفَرُوا إِنْ
يَنْتَهُوا يُغْفَرْ لَهُمْ مَا قَدْ سَلَفَ﴾.

تَنَاهَى الشَّيْءُ: شتهکه گهپشته کوتایی
دهگوتری: (تَنَاهَى الْخَطْبُ)
کارساتو بهلاکه گهپشته نهوپهپی
ناخوشی.

تَنَاهَى الْمَاءُ: ناوهکه لهزلکاومکهدا
ومستا.

تَنَاهَى عَنِ الشَّيْءِ: وازی له شتهکه
هیئا.

تَنَاهَى الْقَوْمَ عَنِ الْمُنْكَرِ: خهئکهکه
ههندیکیان نههیان له ههندیکیان
کرد که کاری خرابه نهنجام نهدهن
ده قورئان دمفهرموی: ﴿كَانُوا لَا
يَتَنَاهَوْنَ عَنْ مُنْكَرٍ فَعَلُوهُ﴾.

إِسْتَنْهَى فُلَاناً: بهفلانکسی گوت
وازیینه.

إِسْتَنْهَى فُلَاناً مِنْ فُلَانٍ: فلانکسی
راسپارد بهفلان بلی: وازیینی.

الْتَّنَاهُ: نهو شوینهی لهمبهرومبهپی
شیو ناومکهی بگاتی.

الْتَّنَاهُ: نهو شتهی بهری لافاوی پی
دهگری لهگل و بهردو شتی وا.

الْتَّنْهِيَةُ: بهمانا (الْتَّنْهَاءُ) دی.

الْمَنْهَى: نهو کارو کردموانهی نههیان لی
دهگری ده (ك: مناه) دهگوتری: (هذا

من مناهي الشرع وهو يركب المناهى).

الْمَنَاهَةُ: نامانچ و ناکام ۵ دمگوترئ:

(الموت منهاء الناس) مردن

سهرمنجامى هه موو كهسيكه ۵

(المنتهى) نامانچ و ناکام ۵ دمگوترئ:

(هر بعيد المنتهى).

الناهي: تير و تهسهل و تيرناو ۵ (ك:

نهاء) ۵ دمگوترئ: (رجل ناهيك من

رجل) پياويكه كيفايهتي تو دهكاو

پيوستت به كهسي تر نيه.

الناهيّة: دمگوترئ: (إمرأة ناهيك من

إمرأة) ناهر هتيكه گهيشتوته

ئهوپهري رمنگزنئ و پيوستت

به زنى تر نيه.

الْنَهَاءُ: ناکامى شت ۵ کو تاى و

ئهوپهري شت ۵ دمگوترئ: (بَلَغَ

الْخَطْبُ نَهَاءً) ناخوشى و به لايه كه

گهيشتوته ئهوپهري.

الْنَهَاءُ من النهار والماء: بهرزبون هوى

خور رويشتنى بهرمو ئاوابون ۵

بهرزبون هوى ئاو ۵ نه ندازه ۵

دمگوترئ: (هم نهاء مائة) نه وانه

نه ندازهى سه دهبين ۵ بچوكترين

به نداوى ئاو.

الْنَهَاءُ: بهرديكى سبييه لهرو خام

نهرمتره، وهكوو تهباشيرو شتى وا

وايه.

الْنَهَاءُ: ميرو ۵ (ك: نهى) ۵ دمشگوترئ:

(نفس نهاة عن الشيء) نهفسيكى

نههى كه ره لهو شته.

الْنَهَاءَةُ: کو تاى شت ۵ سنورى خانو ۵

عهقل و ئاومز ۵ تهخته دار

كه باروشتى وای دهخريته سهر

بؤگواستنه وه به ناو ئاودا.

الْنَهْوُ: پيچه وانهى شت ۵ دمگوترئ:

(هو نهو عن المنكر) نهو نهى دهكا له

خراپه كارى و فهрман دهكا به چاكه.

الْنَهْيُ: كوى (الْهَيْة) به مانا عهقل و

ئاومز دئ.

الْنَهْيُ: داوى وازهينان لهشت ۵ به لای

نه حوييه كانه وه برپيتيه له

فهрман كردن به وازهينان لهكارىك

به هوى به كار هينانى پيتى (لا) و

فيعلى موزاريعى مه جزوم.

الْنَهْيُ: شوينيك كه بهر بهستى ئاوى

هه بئ و نه هيلئ ئاوه كهى سهر پيژ

بكا ۵ زلكاو و گهراو ۵ (ك: انتهاء

ونهاء).

الْنَهْيُ: كهسيك بگاته ئهوپهري

پادروستى و بيرو بؤچونى راستال ۵

(ك: نهون).

الْنَهْيَةُ: کو تاى شت و نيهايهتى ۵

ئهلقه و گري و پاناييهك له سهر

سنگ بئ نه هيلئ حهبله كهى

دامالدرئ ۵ عهقل و ئاومز ۵ (ك:

نهى).

النَّهْيُ: كَهَيْكَلِهِ لَمَقْدَمِهِ دَا بَكَاتِهِ

نَهْوَ بَمَرْبِ قَهْ لَمَقْدَمِهِ دَمَكُوتَرِي: (رَجُلٌ

نَهْيٌ وَ امْرَأَةٌ نَهِيَّةٌ) دَمَشْكَوْتَرِي:

(فَلَانٌ نَهْيٌ فَلَانٌ) فَلَانْكَهْس نَهْي دَمَكَا

لَمَقْدَمِهِ نَاهِيْلِي فَلَانْ كَارِيكَا.

فَاءُ النَّجْمِ نَوْءٌ وَ تَنْوَاءٌ: نَهْسْتِيْرَه لَمَقْدَمِهِ نَاوَا

نَاوَا بُوو لَمَقْدَمِهِ كَات دَا لَمَقْدَمِهِ لَات

نَهْسْتِيْرَمِيَهْ كِي تَر هَلَات.

فَاءُ بِحَمَلِهِ: بِهَزَمَحَمَتِ لَمَقْدَمِهِ بَارْمَكِي دَا

رَاسْت بُوُو دَا يَان بَارْمَكِي قُورَس بُوو

نَهْيَتَوَانِي بِهَبَارْمَكِيَهْ بَرَوَا وَ كَهْوَت.

فَاءُ بِه الْحِمْلُ: كُوْلُو بَارْمَكِي گِرَان بُوو

چَهْ مَانْدِي دَا بِهَزَمَحَمَتِ بُوِي

هَهْ لَكِيْرَا دَا قُورْنَان دَمَقْدَمِي:

﴿وَأَتَيْنَاهُ مِنَ الْكُنُوزِ مَا إِنَّ مَفَاتِحَهُ

لَتَنْزِيلُ بِالْعَصَبَةِ أُولَئِكَ الْقُوَّةُ﴾ دَا

دَمَشْكَوْتَرِي: (نَاءُ الْحِمْلُ حَامِلَةٌ)

بَارْمَكِي هَهْ لَكِيْرَمَكِي چَهْ مَانْدُو

مَانْدُوِي كَرْد.

أَنَاءُ السَّمَاءِ: نَاسْمَان هَهْوَر دَا بِيْوُشِي.

أَنَاءُ فَلَانَا: فَلَانْكَهْسِي رَا بِيْرَانْد.

أَنَاءُ الْحِمْلُ حَامِلَةٌ: بَارُو كُوْلَهْ كَه

هَهْ لَكِيْرَمَكِي مَانْدُو كَرْد.

أَنَوَاتِ السَّمَاءِ: نَاسْمَان هَهْوَر دَا بِيْوُشِي.

نَاوَاهْ: شَانَا زِي بِهَسَمَرْدَا كَرْد.

إِسْتِنَاءُ النَّجْمِ: نَهْسْتِيْرَمَكِي نَاوَابُوو.

إِسْتِنَاءُ فَلَانَا: دَاوَايِ بِهَخْشَشُو يَارْمَهْتِي

فَلَانْكَهْسِي كَرْد.

الْأَثَرُ: شَارْمَزَاو لِيْزَان لَمَقْدَمِهِ هَهْوَادَا.

النَّوْءُ: دَمَكُوتَرِي: (فَلَانٌ نَوْءٌ مُتَخَاذِلٌ)

فَلَانْكَهْس رَا بِيْسَانَهْ كَهْي سَسْتُو

تَهْمَبِهْ لَانَهْيَه دَا نَهْسْتِيْرَمَكِي بِهَرَمُو

نَاوَابُوون دَمَرُوَا دَا بَارَانِي بِهَخْوَ رَمُو

لِيْزَمَه دَا بِهَخْشَشُو عَهْطَا دَا (ك:

أَنَوَاءُ وَ نَوَآن).

نَابُ الشَّيْءِ نَوِيًا: شَتَهْ كَه نَزِيْكَ بُوُو.

نَابُ اِلَى الشَّيْءِ: گَهْرَا يَهْوَه بُوُو شَتَهْ كَه،

خَوِي بِه شَتَهْ كَهْوَه گِرْت دَا دَمَكُوتَرِي:

(نَابُ الْحُلِّ اِلَى الْخَلَايَا) هَهْرَوَا

دَمَكُوتَرِي: (نَابُ اِلَى اللَّهِ) گَهْرَا يَهْوَه

بُوَلَايِ خُوْدَاو تُوْبَهْي كَرْد.

نَابُ عَنْهُ نَابَةٌ: چُوُوَه جِيْگَايِ نَهْو وَ

لَمَقْدَمِيَتِي نَهْو كَارِي كَرْد نِيْشُو كَارِي

هَهْ لَسُوْرَانْد دَا بُوُوَه نُوِيْنَمَرِي نَهْو دَا (ك:

نَوَاب).

أَنَابُ فَلَانٌ اِلَى الشَّيْءِ: فَلَانْكَهْس چَهْنْد

جَارِيْكَ بُوُو شَتَهْ كَه گَهْرَا يَهْوَه.

أَنَابُ اِلَى اللَّهِ: گَهْرَا يَهْوَه بُوَلَايِ خُوْدَا دَا

قُورْنَان دَمَقْدَمِي:

وَ خَرَرَا كَعَا وَ أَنَابُ دَا دَمَشْكَوْتَرِي:

(أَنَابِي فَلَانٌ فَمَا أَتَيْتُ إِلَيْهِ) فَلَانْكَهْس

هَات بُوَلَام بِيْشَوَا زِي خُوْشَهْوِيْ سَتَانَهْو

گَهْرَمَم لِيْ نَهْ كَرْد.

أَنَابُ فَلَانَا عَنْهُ فِي كَذَا: فَلَانْكَهْسِي كَرْد

به کيکی تر کار نه انجام بدا
 دهگوتري: (نائب الرئيس، نائب
 القاضي، نائب الشعب، النائب
 العمومي) ه (ك: نواب).

النَّائِبَةُ: به لآو کارسات ه (ك: نواب) ه
 دهگوتري: (حُمَيَّ نَائِبَةً) لهرزوتايه که
 ههموو رۆژي دهگه پیتسه وه بۆ
 نه خۆشه که.

النُّوبَةُ: نوبه ه دهگوتري: (جاءت نوبته)
 نۆرهی هات ه به لآو کارسات ه
 حالتهی ناخۆش نه ساز ه دهگوتري:
 (جاءت نوبته) نۆرهی هات، سهرمی
 هات ه به لآو کارسات ه دهگوتري:
 (اِغْتَرَبْتُ نوبَةَ عَصِيَّةٍ، أَوْ نوبَةَ الْجَنُونِ)
 ماوهیه کی تورمبوونی به سهردا هات،
 ماوهیه کی شیت بوو ه همروا وشه
 (التُّوبَةُ) به مانا (ههلو فرسه ت) دئ
 ه دهگوتري: (اصبح لَانُوبَةَ لَه)
 فرسه ت وهلی له کیس چوون ه
 کۆمه لیک ئاده میزادن ه (ك: نوب).
 النُّوبَةُ: به لآو کارسات ه (ك: نوب) ه

کۆمه لیک ئاده میزادن به تاکه که بیان
 دهگوتري: (نوي) (بلاد التُّوبَةُ)
 زیدونی شتمانی نه وه تاقمه
 ئاده میزادهیه که دهگه ویتنه به شی
 باشوری میصر.

النِّيَابَةُ: دهسته یه کی دادومرییه

به نوینهرو جیگری خۆی له وشته دا.
 نَاوِيَهٌ فِي الشَّيْءِ وَالْأَمْرِ: هاوکاری و
 نۆبهی له گه لدا کرد له ئیشه که دا.

نُوبُهُ: نوبه ی خۆی بۆ دیاری کرد.
 إِنْتَابَهُ أَمْرٌ: کاریکی گه وهری ئی رودرا،
 به لآیه کی بۆهات.

نُوبٌ صَدِيقُهُ: جار دواچار چو بۆلای
 برادره مرکه ی و سه مردانی کرد ه
 دهگوتري: (فلان يَنْتَابُنَا) فلانکهس
 سه رمان ئی ده دا ه (السَّبَاغُ تَنْتَابُ
 الْمُهْلَ) دپنده ده چنه سه ر دوپلآو و
 شوینی ناو خواردنه وهی ئاژه له کان.

تَنَاوَبَ الْأَمْرَ: چه ند جاریک به شوین
 به کدا نه وکاری له نه ستو گرت.
 تَنَاوَبَ الْقَوْمُ الشَّيْءَ: خه لکه که به نوبه
 شته که بیان له ناو خۆیان به ش کرد،
 هه موویان به نۆره وه مرکه سه
 به نه ندازه ی خۆی هاوکاری ده کا ه
 دهگوتري: (تَنَاوَبُوا الْمَاءَ، وَتَنَاوَبُوا
 الْعَمَلَ).

تَنَاوَبَ الْهَمُّومُ فَلَاتًا: به لآو ناخۆشی یه ک
 له دوا ی یه ک یه خه یان گرت.
 اِسْتَنْابَهُ: کردیه نوینه ری خۆی.
 اِلْتِنَابُ: دیدنه ی کهر، شتیکی موباح
 به نۆره نه نجامی بده ی.

الْمُنِيبُ: بارانی زۆر.
 النَّائِبُ: جیگر، که سیك له شوینی

له جياتى ستهم ليكر او داوا له سهر
سته مكارو تاوانبارو تۆمه تبار
ده خاته رو خۆبه خاشانه دمبته
خاومن داوا.

فَاتْ تَوْتَا: لاره لارى بوو له به ربى هيزى
يان به هوى ومنه وزمده.

التَوْتَةُ: دمقهرى تيبينيه كان؛
دمقهرى وكيكه مروق هه ندى
تيبىنى و ورده حيسابى تيدا تۆمار
دمكا.

الثُرْتِي: كه شتیه وان كه له ناو دمريدا
كاروبارى كه شتیه كه به پژه دها
(ك: نواتي) يه.

فَاجْ تَوَجَا: كرده مكهى خوى نيشانى
خه لك دا.

التَوَجَّة: گيزه لۆكه.

ناحت الحَمَامَةُ نَوْحًا: كۆترمه خویندى.
ناحت المرأة على الميت: ناهرمته كه شينو
شه پۆرى له سهر مردوو كه گيرپاو
وايه شيرپه و او ميلای بۆ كردو
به سۆزمده بۆى گريا.

نَاوَحَهُ: بهرامبهرى وهستا ۵ دهگوترى:
(دازه تىاوچ داري) خانوه كهى
بهرامبهر خانوه كهى منه.

تنارح الشَّيْثَان: دووشته كه بهرامبهر
يهكتر بوون ۵ دهگوترى: (هما جبلان
يتاوحان و شجرتان تناروحان).

تَنَاحَ الرِّيحُ: ره شه بايه كه به هيز بوو ۵
بايه كه دميك سه بابوو، جه ليك
باى ده بور بوو، كاتيكيش باى
شه مال بوو، ومختيكيش باى
جه نوب بوو.

تَنَرَحَ الشَّيْثُ: شته كه جولايه ومو
شۆر بۆوه.

إِسْتَنَاحَ فُلَان: فلانكه س هينده به سۆز
گريا كه سانى ترى هينايه گريان.

إِسْتَنَاحَ الذَّنْبُ: گورگه كه لوراندى.

إِسْتَنَاحَ فُلَانًا: فلانكه سى گرياندى.

المَنَاحَةُ: شينو شه پۆر ۵ شوینی و او ميلاو
شينو شه پۆر ۵ دهگوترى: (كنا في
مناحة فلان) ۵ هه روا ناوه بۆ
ديمه نيك ناهرمت كۆبينه ومو به سۆز
شينو شه پۆر بگيرن ۵ (ك: مناحات
ومناوح).

النُّرَاحُ: كه سيك زۆر شينو شه پۆر
بگيرى ۵ بۆ ميینه دهگوترى:
(نُورَاحَة).

أَنَاحَ بِالْمَكَان: له شوينه كه مايه وه.

أَنَاحَ بِهِ الْبَلَاءُ وَالْكَرُّ: به لاه ژيردمسته ي
يه خه گر توومو له كۆلى نابيته وه.

أَنَاحَ الْجَمَلُ: حوشتره كهى ييخ دا ۵

دهگوترى: (أناخ بفلان حاجته)

هاناي بۆ فلانكه س برد

بيداويستيه كانى بۆ جي به جى بكا.

تَوَدُّ: بَرَوَانِه مَادِهی (تَدَا).	تَوَدُّ السَّعْبِ: حَوْشَتَرْمَكِهی یِیخ دا ۵
تَوَدَّل: بَرَوَانِه مَادِهی (تَدَّل).	دهشگوترئ: (تَوَدَّ اللهُ الْأَرْضَ طَرَوْقَة
فَاو تَوَرَّا: پَوَناکِی کَرْدَمُو، لِه نَاسُو دَمَرْمَكوت،	لِلْمَاءِ) خُودَا زَمَوِی وَالِی کَرْدُووه
جوان بوو.	تَوَانَايِی تَهو هَه مَوُو نَاوَهی هَه بَی.
نَارَتِ الْفِثْنَةُ: فِیْتَنَهو نَاشُوب بَه رَهَابُوو	تَتَوَدُّ الْجَمَلُ: حَوْشَتَرْمَكِه یِیخِی خَوَارِد
بَلَاو بُووه.	(پَالکَهوت).
نَارِ فُلَان: فَلَانکَه س تَی شِکَا، هَه لَات ۵	تَتَوَدُّ الْجَمَلُ النَّاقَةُ: حَوْشَتَرِه نَیْرَمَكِه
دهگوترئ: (نَارِ الطَّبْنِی مِنْ صَانَدِه)	مَیْنَه مَكِهی کَه ل دا.
نَاسکَه کِه لِه تَرسی پَاو کَرْمَكِه هَه لَات.	إِسْتِنَاحُ: یِیخِی خَوَارِد ۵ دَهگوترئ:
نَارَتِ الْمَرْأَةِ مِنَ الشَّيْبِ: نَافَرَمَت لِه تَرسی	(أَنَاحَةُ فَاسْتِنَاحُ).
پَریسِی هَه لَهَات خُو لِه پَری	الْمَنَاحُ: شُوْیَنی یِیخْدَانی حَوْشَتَر (نَاغَه لَه
دهشاریْتَه وه.	حَوْشَتَر) ۵ شُوْیَنی مَانَه وه ۵
فَاو فُلَان: فَلَانکَه س قَاجَانْدی، هَه لَات.	دهگوترئ: (هَذَا مَنَاحُ سَوَّ) تَه مَه
فَاو الشَّيْنُ: نِیْشَانَهی تَابِیْهَتِی لِه سَمَر	شُوْیَنی کِی خَرَابَه بُو تَیْدَا مَانَه وه ۵
شَتَه کِه دَانَا ۵ دَهگوترئ: (نَارِ السَّلْعَةِ)	بِه کِه لکی نِیْشَتَه جِی بُوون نَايِه.
نَارْمی تَابِیْهَتِی خِستَه سَمَر کَالَاکَه ۵	مَنَاحُ الْبِلَادِ: بَارِی کَه شُو هَه وَايِی وَلَات
(نَارِ النَّارِ مِنْ بَعِيدِ) نَاگَرْمَكِه لِه دَوُورْمُو	۵ دَهگوترئ: (مَنَاحُ هَذِهِ الْبِلَادِ رَطْبُ
بِیْنْدِرَا ۵ (نَارِ فُلَانَا وَغَیْرَه) فَلَانکَه سِی	حَارِ) کَه شُو هَه وَايِی تَه م وَلَاتَانَه
تَرسَانْد.	شِیْدَارُو گَمَرْمَه.
أَنَارَ: پَوَناکِی کَرْدَمُو ۵ دَهگوترئ: (أَنَارِ	النَّائِخَةُ: زَمَوِی دَوُور.
الشَّجَرِ) دَره خَتَه کِه پَشْکُوتُو گُوْلِی	النَّوْخَةُ: مَانَه وُمُو نِیْشَتَه جِی بُوون.
کَرْد ۵ گُوْلَه کَانِی دَمَرْمَكَهوتن ۵	نَادَ تَوَدَّا وَتَوَادَّا وَتَوَادَّا: لِه بَمَر خَه وِهَاتِنُو
دهشگوترئ: (أَنَارِ النَّبَاتِ) پَوَه کِه کِه	هَه نُوَز بَرْدِن لَارَه لَارِیْمَتِی.
پَوَاو گَه شَهی کَرْدُو خُوْی نَارِیْش دا.	نَادَ فُلَان: فَلَانکَه س سَمَرِی بَادَاو شَانِی
أَنَارَ فُلَان: فَلَانکَه س پَوَخَسَارِی	هَه لَتَه کَانْد.
گَه شَايِه مَوُو پَرْمَنگی جَوَان بُوو.	تَتَوَدُّ الْفُصْنُ: لَقَه دَره خَتَه کِه شَه کَايِه وه،
أَنَارِ الْمَكَانِ: شُوْیَنَه مَكِهی پَوَنَاکِ کَرْدَمُو.	هَه زَا، پَاژَا.

أَنَارَ الْأُمْرِ: کارمه‌ی روناکردموه
ناشکرای کرد.

أَنَارَ الطَّيْبِ: ناسکه‌ی تهراند.

نَارٌ فَلَانًا: جنیوی به‌فلان دا.

نَوَّرَ: روناکی دا، روناکی کردموه ۵

دهگوتری: (نَوَّرَ الْمَكَانَ) شوینه‌که

روناک بوو.

نَوَّرَ الصُّبْحُ: به‌یانی گزنگی داو روناک

بوو روناکایی به‌یانی له‌ناسو

دهرکه‌وت.

نَوَّرَ الشَّجَرُ: دره‌خته‌که گوئی کرد.

نَوَّرَ النَّبَاتُ: روه‌که‌که پیگه‌یی و

دهرکه‌وت.

نَوَّرَ الثَّمَرُ: میوه‌که دمنکی تیدا خولقا.

نَوَّرَ عَلَى فُلَانٍ: فلانکه‌سی شارمزا کردو

کاریکی بو رونا کردموه ۵ سهری ئی

شیواندو چه‌واشه‌کاری له‌گه‌ل دا

نه‌نجام دا.

نَوَّرَ الْمَصْبَاحُ: چراکه‌ی هه‌لکرد.

نَوَّرَ الْأُمْرَ: کارمه‌ی ناشکرا کرد، رونی

کردموه.

نَوَّرَ اللَّهُ قَلْبَهُ: خودا فلانکه‌سی شارمزا

کرد بو‌حه‌ق و هیدایه‌تی دا.

نَوَّرَ الْجِلْدُ: پیسته‌که‌ی به‌دارو سواخ دا ۵

داروی له پیسته‌که هه‌لسو.

تَنَوَّرَ النَّارَ: له‌ناگره‌که ورد بووه، شوینی

په‌ دهرخستن و کون و که‌له‌به‌ری په‌

دۆزینه‌وه ۵ چوو بۆلای ناگره‌که.

تَنَوَّرَ الرَّجُلُ: سه‌بری پیاوه‌که‌ی کرد: که

روناکی ناگر لی‌ی دابوو به‌لام

پیاوه‌که نه‌می نه‌بینی.

إِسْتَنَارَ: روناکی دا، دهگوتری: (إِسْتَنَارَ

الشَّعْبُ): گه‌ل و نه‌ته‌وه

رۆشن‌بیربوون، هه‌ست و بیرو

بو‌چوونی زیندویان هه‌بوو.

إِسْتَنَارَ بِهِ: روناکایی ئی وهرگرت.

إِسْتَنَارَ عَلَيْهِ: به‌سهری دا زال بوو

زهمه‌ری په‌ برد.

الْأَنُورُ: (إِسْمٌ تَفْضِيلٌ) به‌مانا له‌و

روناکتره، ناشکراتره ۵ دهگوتری:

(هَذَا أُنُورٌ مِنْ ذَاكَ) ۵ هه‌روا ناوه بو

روخساری جوان و گه‌شاوه.

التَّنْوِيرُ: کاتی کازیوه‌ی به‌رمبه‌یان

دهگوتری: (صَلَّى الصُّبْحَ فِي التَّنْوِيرِ)

له‌کاتی روناکیوونی کازیوه‌ی به‌یان

دا نویژی به‌یانی کرد.

الْمَنَارُ: شوینی روناکی ۵ نیشانه‌یه‌که

دادهنری له‌نیوان دوو زه‌وی و شتی

وادا بو جیاگردنه‌وه‌ی سنورمه‌کانیان

۵ نیشانه‌و عه‌لامه‌تی په‌گا.

الْمَنَازِرَةُ: برپاوه‌ی ماده‌ی (مَنَارَةٌ) له‌پیتی

(مِیم) دا.

الْمَنَارَةُ: مۆمی داگیرساو ۵ مناره‌ی

مرگه‌وت و شتی وا ۵ نه‌و نیشانانه‌ی

لهبه ندمرمان دا دامنری بو
 شامزاییکردنی گهشتی و پټبوارانی
 ناو دهریا ه (ك: مناور) یان (منائر).
 المنور: په نجهرمو دهلاقه ی بچوك كه
 روناكیيان ئی بیته ناو خانو و شتی
 واوه ه به تالاییه كه له قمراخ خانوو
 یان له هه لاش و سه قفی دا
 دهیلنریته وه بونه وهی روناكایی
 بدا به ژورمکان و هه وایان لیوه
 هاتوچو بكا.

المنیر: تیشك هاویژ، روناکیندر ه
 ناشکراو رون.

النائر: به مانا (المنیر) دی.

النائرة: به مانا (المنيرة) دی ه
 دوژمنایه تی و کینه و رقی ناوسینه ه
 دمشگوتری: (أطفأ نائرة الحرب)
 شهر و ناگری شهر ی کوژاندوه.

النار: ناگر؛ عونصور یکی کاریگهره،
 روناكایی و گهرمی و بلیسه ی ههیه
 ه (ك: نیران) ه دمشگوتری: (إستضاء
 بناره) راو بوجونی نهوی و مرگرتو
 په پهرهوی کرد ه ههروا دمشگوتری:
 (أوقد نار الحرب) شهر ی
 هه لگیرساندو ناگری شهر ی
 خو شکرد.

النوار: نافرمتیک خو له شوینی
 گومانانوی و کاری گومانانوی بپاریزی

ه دمشگوتری: (بقرة نوار):
 مانگایه كه له بهر كهل هه لئی و
 نایه وی كهل سواری بی.

النورانية: به مانا (النور) دی.

النور: گوئی سپی ه تاکه كه ی پیی
 دمشگوتری: (نورة) ه (ك: أنوار).

النور: روناكایی و روشنایی پېر شنگ ه
 نهوی شت به دیار دمخاو وایان ئی
 دمكا چاو بیان بینئ ه قه دو بالای
 جوانی روهك و دریزی ه (ك: نورة).

النور: خه رات و دو م بېروانه ماده ی
 (عَجَر).

النورة: نیشانه ه به ردی کلسی ه به رده
 تسنه ه تیکه له یه كه له خوینی
 کالیسیوم و باریۆن كه دمکرینه
 دهرمانی موو لابردن و شتی وا.

النوار: گوئ ه تاکه كه ی (نوراة) ه (ك:
 نواویر).

النور من النساء: نافرمتی سرك و
 خو باریژ له شوینی گومانانوی، کاری
 گومانانوی ه ههروا ناوه بو نهو بهزو
 پیوو دهرمانه ی خالی کوتراوی پی
 سهوز دمکری ه دوکه ئی پیو.

النیر: روناککهرموه ه پوخساری جوان و
 گه شه دار.

نورج: پاش و پیشی کرد، دهمیک بو
 دواوه و دهمیک بو پیشه وه ه (نورج)

في الكلام) له فسه كدرنه كى دا
 مينگه مينگى كردو شته كى پون
 نه كرده وه.
 النورج: جهنجه (ناميرى كرشه
 گيرم كردن بؤ كردنى به كاو دوايى
 جيا كدرنه وهى دانهو پله كه له كايه كه
 به هوى شنو شتى وا).
 نورز: كهوته مانگى نه ورورزه وه
 ناههنگى جهزنى نه ورورزى گيرپا
 شاعيريك دهلى:
 (نورز الناس و نورز ت ولكن بدموعي)
 نورز فلاحاً: ديارى جهزنى نه ورورزى بؤ
 فلانكس نارد.
 النوروز (يان) النهموز: رۆزى نوئى،
 يه كه م رۆزى سالى خورى نييرانى و
 كورديه: كه پيكه وتى بيست و يه كى
 مانگى بازار دمكاو سهرمتاي وهرزى
 به هاره و پيره ميبرد دهلى:
 نه ورورزى سالى تازه به نه ورورزه هاته وه
 جهزنيكى كوئى كوره به خوشى و
 به هاته وه.
 ناس الشئى نوساً ونوساً: شته كه كهوته
 له رينه وه و جم و جۆل و هات و جۆ و
 دهگوترى: (ناست الذوابه) لكى
 ميژمرمكه له ريه وه و (ناس الفصن
 الدقيق) لقه باريكه كى درخته كه
 له ريه وه و (القرط ينوس في الأذن) گواره
 له گوى دا دهله رينه وه.

ناس الإبل: حوشتره كى ليخورى.
 أناسه: خستيه جم و جۆل و
 له رانديه وه.
 نؤس الثمر: خورماكه لايه كى رمش بوو
 (فهو منوس).
 نؤس بالكان: له شوينه كه مايه وه.
 تنؤس الشئى: به مانا (ناس) دئ و
 دهگوترى: (نؤس الفصن الدقيق) لقه
 باريكه كانى درخته كه له رينه وه.
 الناس: ئاده ميزاد، گروهي ئاده ميزاد و
 واده بى مهبهست له و وشه يه
 ئاده ميزادى عاقل و پزداره و دهگوو
 قورئان دمه فرموى: ﴿وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ
 آمِنُوا كَمَا آمَنَ النَّاسُ﴾.
 النابوس: صندوقيكه له دارو تهخته
 دروست دهكړئ مه سيحيه كان
 مردوى تيدمخه ن و ههروها ناوه بؤ
 گوپستانى مه سيحيه كان و (ك:
 نراويس).
 الناس: نه وهى هه لدمواسرئ و
 شوپرده يته وه له شيوهى داوه دمزو و
 شتى و له هه لاشه وه به هوى دوكه لى
 ناوالمه وه و دهگوترى: (أزل نواس
 الدخان) ريشوئه شوپربوومكانى
 هه لاشه كه لابه ره.
 نواس العنكبوت: ته ونى جالجالو كه.
 النواسي: له رزوك و شلو شيواو و
 دهگوترى: (رجل نواس).

دوراودوور هه نديك ته قه يان
لهيه كتر كردو لهيهك نزيك
نهيوونهوه ۵ قورنان دهفهرموي:
﴿وَأَلَىٰ لَهُمُ التَّنَافُسُ مِنْ مَّكَانٍ بَعِيدٍ﴾.
تَنَافُسٌ يده بالمنديل: به دهسته سر دهستی
سرپهوه بۆنهوهی چهوری و شتی
وای پیوه نه مینی.
التَّوَشُّ: به هیژ.
فَاصٍ تَوَصًّا وَتَوَصَّانًا: هه نساو راپیکرد،
جولا پهوه و هه لات.
فَاصٍ الْفَرَسُ: نه سپه که چه موشانه سمری
هه لپری ۵ دهگوتری: (فلان ما بقدر علی
أَنْ يَنْصَرَّ) فلانکس ناتوانی پهلاماری
شتیک بدا.
فَاصٍ عَنِ الْأَمْرِ أَوْ عَنِ زَمِيلِهِ: له کاره که ی
یان لهبرادر مه که دواکهوت.
فَاصٍ لِلْمَرْكَةِ: خوی ناماده کرد بۆ
پویشن.
فَاصٍ إِلَيْهِ: بۆی راپه پری ۵ په نای بۆ برد.
فَاصٍ الشَّيْنِ: شته که ی راته کاند هه وئی بۆ
شته که دا.
فَاصٍ فَلَانًا: پیش فلانکس کهوت.
أَنَاصَ الشَّيْنِ: شته که ی وپست و هه وئی
بۆ دا ۵ به پیوهی برد.
أَنَاصَ الرَّقْدَ: سین که که ی له قاندو بای دا
بۆنهوهی دهری بیی.
نَاوَصَهُ: راکیشی کرد، بۆلای خوی
هینای.

فَاشِ فَلَانٍ تَوَشًّا: فلانکس پویشن ۵
په لهی کرد له راپه پین دا خیرا
راپسکوت.
فَاشٍ بِالْشَيْنِ: په یوهست بوو به شته کهوه.
فَاشِ الشَّيْنِ: داوای شته که ی کرد ۵ هه لای
گرت و بردی، دهگوتری: (ناشه بیده)
به دهستی هه لای گرت، دهستی دایه.
فَاشِ فَلَانًا: به سهر و پشی ناماژی بۆ
کرد، سهری بۆ بادا پشی بۆ
هه لته کاند.
فَاشِ فَلَانًا بِالْشَيْنِ: شته که ی دا به فلان
یان فلانکس به شته که هه نگاوت ۵
شته که ی له فلانکس دا ۵ دهگوتری:
(ناشه بالرمج) ۵ (وناشه بخیر) ۵ (ناش
فَلَانًا خَيْرًا): خیر و خۆشی به فلانکس
که یاند.
نَاوَشَ الشَّيْنِ: شته که ی تیکه لاو کرد.
نَاوَشَ فَلَانًا: پیش نهوهی سهری له که ن
بکا هیژی فلانکس به تاقی کردموه
۵ دهگوتری: (ناوشت العِدُوَّ مُقَدِّمَةً
الْجِيْشِ) پیشه تای سوپا که له که ن
دوژمن دا کهوته شهرهوه.
إِنْتَاوَشَ الشَّيْنِ: شته که ی به گورجی
هه لگرت ۵ دهری هیئا پرزگاری کرد ۵
دهگوتری: (إِنْتَاوَشِي فَلَانٍ مِنَ الْمَلِكَةِ)
فلانکس له تیدا چون پرزگاری کردم.
تَنَاوَشَ الْقَوْمُ فِي الْقِتَالِ: خه لکه که

إِنْتَصَصْتُ الشَّمْسُ: خُورْ ثَاوَابُو.

إِنْتَصَصَ الْفَرَسُ: نَهَسَ بِهِ كَهَوْتَهُ جَمُ
جَوْلَ.

إِنْتَصَصَ فُلَانٌ: فَلَانَكَمَسَ سَهْرَى بَوْلَه فَانَدَ.

إِنْتَصَصَ عَنْهُ: لَيْتَى دَوَاكِهِوَتَ.

إِنْتَصَصَ الشَّيْءُ: شَتَهَكَهَى جَوْلَانَدَ.

إِنْتَصَصَ فُلَانًا: فَلَانَكَمَسَى خَسْتَه گَهَرِ

جَوُوَه زَيَّر بَانِيَهَوَه بَوْلَهوَهى كَارَى

بَيَوِيَسْتَى خَوَى نَهَنَجَام بَدَا.

الْمَنَاصُ: بَهَنَاو بَهَنَاگَه ۵ هَوَرْنَان

دَهْمَهَرْمَوَى: ﴿وَلَا تَجِيْنَ مَنَاصٍ﴾.

النَّوْصُ: كَهَرْمَكِيَوَى ۵ لَهَم رَوَهوَه

هَهَمِيَشَه نَهَم جَهِيَوَانَه سَهْرَى

هَهَلْپَرَهوَه.

النُّوْصُ: هَيَزُو تَوَانَا لَهَسَهَر جَمُو

جَوْلُو رَاهِسْكَان ۵ دَهگوتَرَى: (مَا بَه

نَرِيص) جَوْلَهى تَيْدَا نِيَه ۵ نَاتَوَانَى

بِيَجَوْلَى.

فَاضَ الشَّيْءُ نَوْصًا: شَتَهَكَهَى جَوْلَايَهوَه،

لَهَرِيَهوَه.

فَاضَ فُلَانٌ: فَلَانَكَمَسَ بَهَنَاو وَلَات دَا گَهَرَا ۵

دَوَاكِهِوَتُو بَهَمَرَاز نَهگَمِيَشْت ۵ بَوْلُ

دَوَاوَه گَهَرَايَهوَه.

فَاضَ الشَّيْءُ: هَهوَلَى دَا شَتَهَكَهَى دَهَرِيَبِيَنَى.

أَنَاضَ النَّخْلُ إِنَاضَةً: دَارْخَوَرْمَاكَه

بَهَرْمَهَكَهَى پَيَكِهِيَسَى.

أَنَاضَ فُلَانٌ: فَلَانَكَمَسَ جَاوَى لَى سَوَر

هَهگَهَرَايَوُونُو نَهزَانَىو رَقُو كِيَنَهَى

لَى دَهبَارَى.

نَرُوضَ الشَّرْبُ بِالصَّبْغِ: قَوْمَاشَهگَهَى

بَوْلِيَهگَرَد ۵ رَهَنگَى كَرَدَ.

النُّرُوضُ: شَوِيَنَى بَهَرَزَايَى، تَهَبَوْلَكِهَى،

پَلَوَسَلَى ثَاو، شَوِيَنَى لَى هَهَلْپَرُزَانَى ثَاو

۵ شِيَوُو دَوْلُ ۵ (ك: أَنْوَاضُ).

فَاطَ الشَّيْءُ بَغِيَه وَعَلِيَه نَوْطًا: شَتَهَكَهَى

بَهَشْتِيَكَى تَرَمُوَه هَهَلْوَاسَى ۵ دَهگوتَرَى:

(نَاطُ الْقِرْبَةِ بِنَاطِهَا) كُونَدَهگَهَى بَه

سِيَنگُو بَهتَهكَانَى خَوَى هَهَلْوَاسَى ۵

(نَاطُ الْأَمْرِ بَفُلَانٍ) كَارَهگَهَى خَسْتَه

نَهَسْتَوَى فَلَانَكَمَسَ.

فَيْطُ الْحَيَوَانِ: نَازَهَلَكَه تَوَشَى نَهخَوَشَى

مَلَهخِرَهو سَنگَه نَهَسْتَوَرَه بَوُو.

أَنَاطُ الْحَيَوَانِ: نَازَهَلَكَه تَوَشَى نَهخَوَشَى

مَلَهخِرَهو شَتَى وَآ بَوُو.

أَنَاطُ الشَّيْءِ رِيَه وَعَلِيَه: شَتَهگَهَى

هَهَلْوَاسَى ۵ پِيَاكَرَدَ.

نَوْطُ: دَهگوتَرَى: (نَوْطُ الرُّوحِ) تَهَمِبَهَلَى

كَرَد خَهَرِيَك بَوُو لَهخَهفَهتَانَى گِيَان

دَهَرَجَى.

إِنْتَاطَتِ الْمَسَافَةُ: مَهَسَافَهگَهَى

دَوَوَرَكَهوَتَهوَه.

إِنْتَاطَتُ بَه: خَوَى پَيَوَه هَهَلْوَاسَى.

إِنْتَاطُ الْأَمْرِ: كَارَهگَهَى بَهَرَاى خَوَى

بِرِيَهوَه نَهك بَهَرَاوِيَزَ.

التَّنَاطُ: نهو گوزو گوئینکمی به که ژاومدا دمگرتن بۆ پازاندنه وهی.
 التَّنَاطُ: شوئینی شت هه ئواسین ۵
 دمگوترئ: (هو مني مناط الثريا)
 نیوان من و نهو به نه ندازهی نیوان
 من و شوئینی هه ئواسینی نه ستیری
 سیومیه ۵ (فلان مناط الثريا)
 فلانکس له شوئینی نه ستیری
 سیومیه وه کس دهستی نایگاتی،
 بهرزو بهرپزو خانه دانه.

مناط الحکم: به لای زانایانی ئوصلی
 فیه هوه عیلهت و بایسی
 حوکه که یه ۵ دمگوترئ: (مناط
 الحکم بتحریم الخمر هو الأسکار)
 عیلهتی برپاردان به حهرامی مهی و
 باده نه وه یه سهرخوش دمکا.

النوط: که سیك توشی نه خووشی مله
 خره ببی ۵ دهسگوترئ: (هو منوط
 بالقوم) نهو کابرایه خوئی هه ئواسیه
 بهو هوزمومو له وان نیه ۵ غه وارمو
 بیگانه یه له ناویان دا.

النائط: رمگی ناوه وهی پشت.

النائطه: چلیدانه ۵ (ك: نوائط).

النوط: سمربار؛ نه وهی ده خرپته سمر
 دوو تابارمه کان ۵ همرشیتیک
 بهیومندی بهشتیکه وه بی ۵ ویسامو
 پترلینانی نازایه تی، ناشتیخوازی،
 زانستی هتد ۵ دهگوترئ: (مُبح)

فلان نوط الجدارة) فلانکس شارهی
 لیها تویی پیدرا ۵ زمیله یه کی
 بجوکه خورمای تیدمگرت ۵ ره که
 دهماریکی نه ستوره له سی و
 جه گهرم وه درپژدمبیت هوه و
 بهیومسته به دل هوه ۵ نیسقانیکی
 بجوکه له خوار سیبه ندهمویه پی
 دهگوترئ: (کلیجه) ۵ (ك: أنواط
 و نياط).

النوطه: چلیدانه، هاوساوییه که
 له سینگ دا یان له گهردن دا یان
 غوده یه که له گهدماو کوشندمه ۵
 نهو شوئینی ئاو نایگاتی زمویه ک:
 دره ختی ته لئح و تهرهای تیدابی ۵
 رقو کینه.

النياط: نه وهی شتی پیدرا هه لدمواسری
 ۵ ره گیکه سی و دل پیکه وه دمهستی
 ۵ (ك: النوطه ونوط) ۵ دهسگوترئ:
 (مفاضة بعيدة النياط) سارایه کی پان و
 پۆرو درپژه برانه وهی نیه.

النيط: بیریکه ئاو له قهرخه کانیه وه
 دیت ه ناویه وه له بنکییه وه
 هه لئاقولی.

ناع نوما ونوعاناً: له ریه وه نه ملاو
 نه ولای کرد ۵ پاژا ۵ دهگوترئ: (ناع
 الغصن) له دره خته که پاژا.

ناعت العتاب: هه ئۆکه خوئی
 خوار کردمه بۆ نه وهی په لاماری

نیچرەمکەى بىدا.

نَاعَ الشَّيْئِ: شتەمکەى جولاندو خستیه گەر.

نُوعَتِ الرِّيحُ الْفُصْنُ: بايهکە لقەدرمخەمکەى راژاند.

نُوعُ فُلَانٍ الشَّيْئِ: فلانکەس شتەمکەى داهي شتەخوارو وازی لی هیئا بۆنەوێ بۆخۆی بلەریتەو.

نُوعُ الْأَشْيَاءِ: شتەکانی پزیزەند کردو لیکی جیاکردنەوومو کردنییه جۆرجۆر.

تَنَوَّعَ الشَّيْئِ: شتەکە جولایەوومو ههژا ە راژا.

تَنَوَّعَ الْفُصْنُ: لقەدرخەتەکە راژا.

تَنَوَّعَ النَّاعِسُ عَلَى الرَّحْلِ: ومنهوز لیها توومکە بەسەر بارو بارگنەکەو ه لۆزه لۆزی بوو.

تَنَوَّعَ الصَّبِيُّ فِي الْأَرْجوحة: مندالەکە لەناو جولانەکەیدا راژا.

تَنَوَّعَتِ الْأَشْيَاءُ: شتەکان لیک جیاکرانەوومو پزیزەندکران.

إِسْتِنَاعَ: دەستی کرد بە جموجۆل و پاژان.

إِسْتِنَاعَ الْفُصْنُ: لقەدرمخەتەکە راژا.

إِسْتِنَاعَ الشَّيْئِ: شتەکە درێژ بۆوه.

إِسْتِنَاعَ فِي السَّيْرِ: لەپۆشیشتن دا پیشکەوت.

النوع: شیوازو ئوسلوب.

النَّائِعُ: تینو ە کەسێک لەبرسان لۆژەى بى، لاگەى بى ە وایش دەبی دمکریته ناوہلناوی وشەى (الجائع) دمگوترئ: (جائع نائع).

النَّوعُ: جۆر لەهەرشتیک بى ە لەزاراو ه زانا مەنتیقیهکان دا وشەیهکی پەهایەو بۆ تاقەکەسیک یان بۆ چەند کەسیک دمگوترئ کە لەبناغەو سروشت دا یەک بن و لەوولامی پرسیارى (ماهو) دا دمگوترئ: (زید ماهر؟) وەلامەکەى ((إنسان)) (زید وعمر وبکر ماهر؟) وەلامەکەى ((إنسان)).

النَّوعُ: دمگوترئ: (رماه الله بالجوع والنوع) واتە: دمکریته ناوہلناوی (الجوع).

النَّوعَةُ: میوهى تەپرو تازه.

نَافَ الشَّيْئُ نَوْفًا: شتەکە بەرز بۆوه.

نَافَ الطَّيْعُ: کەمتیارەکە هەلمەتى برد.

نَافَ عَلَيْهِ: بەسەریا روانی.

نَافَ الرِّضِيعُ الشَّدِي: مندالەکە مەمەکەى مزی.

أَنَافَ الشَّيْئُ: شتەکە بەرز بۆوه ە دمگوترئ: (أناف البناء).

أَنَافَ الْعَدُوُّ: ژمارەکە لەدەیان و سەدان

تێپەری.

أَنَافَ عَلَيْهِ: به سهریدا پروانی.

نَيْفٌ عَلَيْهِ: لَیْی زیاد کرد و دهگوتری:
(نَيْفُ الْعَدَدِ عَلَى مَا تَقُولُ) ژمارمکه
لهوی تو دهیلئی زیادی کرد،
تیپهری.

نَيْفٌ فَلَانٌ عَلَى السَّنَنِ: فَلَانْکەس
له شهست تیپهری.

الْمَنَافُ: بهرزو بلندو سهخت و
دهگوتری: (جبل عالي المناف)
کیویکی زور بلندو سهخته.

الْمَنِيفُ: نهوی له بهرزاییهوه بهسهر
شتی تردا پروانی.

عِزُّ مَنِيفٍ: زور بهرزو بلند.

قصر منيف: باله خانه ی زور بهرز.
الْمَنِيفَةُ: دهگوتری: (إمرأة منيفة)
ناهرمتیکی بالآ بهرزو شوخو شهنگه.

النَّافُ: لهزاروهی میصریهکان دا ناوه
بو (نیری) جوت.

النَّوْفُ: دهنگ و بنی کلک و دوگی
بهرزو حوشر و (ك: أنواف).

النِّيَافُ: شتی زور بهرز و دهگوتری:
(قصر نِيَافٍ) و (فلاة نِياف) و (إمرأة
نِياف) و باله خانه ی بهرز، ساری
دریزو دوور، ناهمرتی بالآ بهرزو
جوان.

النَّيْفُ: زیاد لهشت، زیاد بهسهر
یهکیکی تردا، دهگوتری: (هذا الجبل

نَيْفٌ عَلَى ذَاكَ) نهم کیوه لهو کیوه
بهرزتره و زیاد لهگری ژمارمکان
واته: زیاد له دمیان و سهدان و
دهگوتری: (عشرة ونَيْفٍ ومائة ونَيْفٍ)
و وشه ی (نَيْفٍ) دمیج لهدوی وشه ی
(عشرة) (عشرون) و نهو شتانهوه
بگوتری.

النَّيْفَةُ: نیوان خانه ی ژمارمکان (نیوان
گری ژمارمکان) دهگوتری: (إمرأة
نيفة) ناهرمتیکی بالآ بهرزو شوخو
شهنگه.

نَاقٌ نَوْنًا: (نَقَى الشحم من اللحم)
بهزمکه ی لهگوشتهکه جیاکردموه.

نَوَقٌ نَوْنًا: رهنکی سپی بوو کهمیك
سورایی تیدا بوو.

نَوُّ الْخِيَوَانِ: گیانله بهرمکه ی پام کرد،
ژیرباری کرد و دهگوتری: (نَوَقُ البعير)
حوشرمهکی ژیربار کرد.

نَوَقُ النَّاَقَةِ: حوشرمهکی فیری پویشتن
کرد.

نَوَقُ النَخْلَةِ: دارخورماکه ی موتوربه
(تهلضیح) کرد.

نَوَقُ الشَّيْئِ: شتهکی پیز کرد، پیکی
کرد و کوتایه موو تهختی کرد.

إِنْتَاقٌ فِي أَمْرِهِ: زور بهباشی کنارمکانی
نه نجام دا، ههولی دا باش
جیبه جییان بکا.

إِنْتَاقُ الشَّيْئِ: شته‌ک‌ه‌ی هه‌لب‌زارد.

تَنَوَّقُ فیه: زَیْدِمِرْموی کرد له‌باش

به‌جیه‌ینانی شته‌که ۵ ده‌گوترئ:

(تنوق في منطقه وتَنَوَّقُ في مَلْبَسه)

هموئی دا به‌جوانی قسه‌گانی بکا،

زَیْدِمِرْموی کرد له‌پۆشاک له‌بهرکردن

دا.

إِسْتَنَوَّقُ الْجَمَلُ: حووشتره نی‌ره

چه‌موشه‌که و‌مکوو حوشت‌ری مئینه

پام بوو ۵ که‌سیک دوا‌ی ده‌ست

رۆ‌یشتویی زه‌لیل بی پئی ده‌گوترئ:

(إِسْتَنَوَّقُ الْجَمَلُ).

النَّاتِقُ: نه‌و که‌سه‌ی به‌زو گوشت لیک

جیاد‌مکاته‌وه بو جوله‌که ۵ (ك):

لُوقَة).

النَّاقَة: حوشره مئینه (ك: ناق، ونوق،

و‌ایق و‌ انواق) هم‌روا وشه‌ی (ناقة)

ناوه بو نه‌ستیره‌ی پیزبه‌ستو.

النَّرْقَة: زهرمکی و‌ لی‌هاتویی له‌هم‌موو

شتیک دا.

النَّرَاقُ: که‌سیک کاروبار له‌نه‌ستو

بگری و‌ پکیان بخا.

النَّيْقَة: زَیْدِمِرْمویی له‌هه‌و‌ل‌دان بو کردنی

ئیشی باش و‌ نه‌نجامدانی به‌رپک و‌

پیکی ۵ له‌په‌نددا هاتوو (خرقاء

ذات نی‌قه) به‌ که‌سیک ده‌گوترئ

نه‌زان بی و‌ لافی زانیی لی‌ بدا،

گه‌نده‌ل بی و‌ لافی چاک‌سازی و

نه‌زاهه‌ت لی‌ بدا.

نَوَّكْ نَوَّكْ وَنَوَّاكْ: نه‌حمه‌ق بوو.

أَنَوَّكْ: به‌نه‌حمه‌قی له‌قه‌له‌م دا ۵

ده‌شگوترئ: (ما أَنَوَّكْ) ئای چه‌ند

گیل و‌ نه‌حمه‌ق بوو.

إِسْتَنَوَّكْ: نه‌حمه‌ق بوو.

إِسْتَنَوَّكْ فَلَانًا: فلان‌که‌سی به‌گیل و

نه‌حمه‌ق دانا.

الْأَنَوَّكْ: نه‌حمه‌ق و‌ گیل ۵ بی دمه‌لات و

نه‌زان ۵ که‌سیک زمانی بگیری و

نه‌توانی قسه به‌ناسانی بکا.

نَالَ عَلَى فَلَانٍ بِالشَّيْءِ نَوْلًا وَنَوَالًا:

شته‌که‌ی به‌فلان‌که‌س به‌خشی ۵

ده‌شگوترئ: (نال فلاناً العطية وبالعطية)

به‌خششه‌که‌ی دا به‌فلان‌که‌س.

نَالَ فَلَانٌ بِالْعَدِثِ: فلان‌که‌س ویستی

قسه‌بکا.

نَالَ لَهُ أَنْ يَفْعَلَ كَذَا: کاتی نه‌وه هاتوو

نه‌و ئیشه بکا.

نَالَ الشَّيْءُ: شته‌که‌ی ده‌ست که‌وت.

نَالَ فَلَانٌ نَيْلًا وَنَوْلًا: فلان‌که‌س بوو

به‌خاومن به‌خشش و‌ عه‌تای زور.

أَنَالَ الْمَعْدِنُ: له‌کانه‌که‌دا شتیکی

دۆزیه‌وه.

أَنَالَ فَلَانٌ الشَّيْءَ: شته‌که‌ی دا

به‌فلان‌که‌س.

نَاوَلَهُ الشَّيْءَ: شته‌ک‌ه‌ی دایه.

نَوَّلَ: به‌خششی پیداً ۵ ده‌گوت‌ری: (نَوَّلَ
فَلَانًا وَنَوَّلَ عَلَيْهِ).

نَوَّلَ فَلَانًا الشَّيْءَ: شته‌ک‌ه‌ی دایه‌فَلَان.

تَنَاوَلَ الشَّيْءَ: شته‌ک‌ه‌ی هه‌لگرت،
وهرگرت.

تَنَاوَلَ الرِّكَابُ بِنَا مَكَانَ كَذَا: سوارمکان
کاروان‌جیبیه‌کان له‌گه‌ل نَیمه
گه‌یشتنه فَلَان شوین.

تَنَوَّلَ فُلَانٌ بِالْخَيْرِ: فَلَانک‌ه‌س که‌وته
خیرکردن و چاکه‌خوازی.

تَنَوَّلَ عَلَيْهِ بِشَيْءٍ: شته‌ک‌ه‌ی بچ به‌خششی.

تَنَوَّلَ الشَّيْءَ: شته‌ک‌ه‌ی هه‌لگرت ۵
ده‌شگوت‌ری: (نَوَّانِي كَذَا فَتَنَوَّلْتُهُ) فَلَان
شتی پیدام منیش وهرم گرت.

الْمُتَنَاوَلُ: ده‌گوت‌ری: (هو قریب المتناول)
ئ‌ه‌وه به‌یده‌سته به‌ناسانی دَیْته
ده‌ست.

الْمِنْرَالُ: شه‌پیت‌ه‌ی جَوَلَا ۵ خه‌ره‌کی
جَوَلَا ۵ یان خودی جَوَلَا که‌خوی ۵
(ك: مناريل) ۵ شی‌ومه شی‌وازو پَی‌بازو
مه‌زه‌هب ۵ ده‌گوت‌ری: (هم علی
منرال واحد) ئ‌ه‌وان له‌سهریه‌ک
شی‌وازو ته‌بیات و ره‌وشتن.

النَّالُ: سه‌خی و نانیده ۵ به‌شو بار ۵
(ك: أُلْوِلَ).

النَّوَالُ: به‌شو بار به‌خششی ۵

ده‌گوت‌ری: (نَوَّالُكَ أَنْ تَفْعَلَ كَذَا)

ئ‌یشی تَوَّ ئ‌ه‌ومیه ئ‌ه‌و کاره ئ‌ه‌نجام
بدهی.

النَّوَالَةُ: پارو.

النَّوَلُ: پارو ره‌سمی که‌شتی؛ بلیتی

که‌شتی ۵ ئ‌ه‌و پارمه‌یه‌ی دهم‌ری

به‌فه‌رمانگه‌ی گواستنه‌وه‌ی نامه‌و

شت و مَهْكَ بَوَّ كَرَّتْی گواستنه‌ومه‌که ۵

شی‌ویك لاهاوی لَی بَی ۵ خه‌ره‌کی

جَوَلَا، ئ‌ه‌وه‌ی که‌ ره‌سه‌که‌ی له‌سهر

هه‌ل‌ده‌م‌ک‌ری ۵ (ك: أنوال) ۵ هه‌روا

ده‌گوت‌ری: (مَانَوَّلُكَ وَلَا تَوَّلُكَ أَنْ تَفْعَلَ

كَذَا) له‌تَوَّ ناوم‌شیت‌ه‌وه ئ‌ه‌و کاره

بکه‌ی ۵ له‌حه‌دیس دا هاتوو‌ه (ما

نَوَّلَ إِمْرئَ مُسْلِمٍ أَنْ يَقُولَ غَيْرَ

الصَّوَابِ) بَوَّ مَرْوَفَی موسولمان

ناشی جگه له‌راستی شتی تر بلی.

النَّوَلَةُ: ئ‌ه‌وه‌ی ده‌ست مَرْوَف ده‌که‌وئ

له‌خیره‌و بی‌ر ۵ ده‌گوت‌ری: (ما اصْبَتُ

مِنْهُ نَوَلَةً) مِنْ خَيْرِو بَی‌رِیکم لَی

ده‌ست نه‌که‌وتوو‌ه ۵ ماچ؛ ماچیکم

نه‌کردوو‌ه.

نَامَ فُلَانٌ نَوْمًا وَنِيَامًا: فَلَانک‌ه‌س نو‌ست،

راکشا، هه‌نۆزی هاتی.

نَامَ الشَّيْءُ: شته‌که بی‌دمنگ بوو ئ‌ارامی

گرت.

نَامَ الْخَلْخَالُ: خه‌رخاله‌کان بی‌دمنگ بوون

لهم روموه پرېمقاچنو لهگډشت دا
ونيوون ۵ (نام العرق) دمارمکه ليڼی
نهدا ۵ (نامت الريح) ږمهباکه بېدهنگ
بوو وزه نايه ۵ (نام البحر) دمريا
هيواش بډوه ۵ (نامت القنار) ناگرمکه
کپ بوو کوڅاپهوه ۵ (نامت السرق)
بازار کهوت.

نام الثوب أو الفرو: کراسهکه پان
فهرومه کڅون بوو، ږزی.

نام فلان لله: فلانکهس ملکهچي فهرمانی
خودابوو.

نام اليه: نارامی گرتو دلی لهلای
داسهکنا.

نام عن حاجته: نیشهکهی خوی لهبیر
چووهو گرنگی پی نهدا ۵ دمشگوتری:
(نام همة) غهمی نهبوو ۵ (ما نامت
السماء الليلة مطراً أو برقاً) نهمشهو
ناسمان همدادانی نهبوو پان بارانی
ههبوو پان ههورمروسکه.

نام فلاناً نوماً: بهسمر فلانکهس زال بوو
لهزور نوستن دا.

أنامة: نواندی ۵ دمشگوتری: (طعنه
فأنامة) زمبری لی داو کوشتی ۵ (أنا م
القحط القمر) گرانی و هاتو هرپی
خه لکهکهی لاواز کرد.

ناومة: پېشپرکتيان کرد لهزور نووستن

دا.

نوم فلان: فلانکهس زور نوست.

نوم فلاناً: فلانکهسی نواند.

تساوم: وای خو نیشان دا نوستووه ۵
خوی بهنوستو خست ۵ ههولای دا
بنوی.

تساوم اليه: لهلای داسهکناو نارامی
گرت.

تنوم: ههولای دا بنوی، پالکهوت
بونهوهی خهوی لی بکهوی ۵
دمگوتری: (تنوم شهوة للنوم)
پالکهوت چونکه زوری حهز لهخه
بوو ۵ (شهيتان پيی پيکهنی)،
نيحتيلا می بوو.

تنوم فلاناً: فرسهتی لهفلان هیئا
لهکاتی نووستنی دا.

استنام: نووست ۵ خوی بهنوستوو
خست ۵ جیگیر بوو ۵ (التريم
المغناطيسي) حالهتیکی کارتیکردهی
جهستهیه دیاردهی نووستوویی
لهسمر مرؤفه نوینراومکه
دمردمکهوی بههوی نمو نیحاناتو
ږمهنوماهی کرد نانهی نوینهرمه
ناراستهی خهو لیخراومکهی دهکا بو
دمسته بهربوونی فیکرمیهک
کهکابرای نوینراو لی بی ناگاهیه.

النم: نووستن ۵ دمشگوتری: (رای لي
منامه کذا) ۵ قورنان دمهفرموی: ﴿یا

لەخەو بئ.

نومان: زۆر نوستوو، كەسێك زۆرى
 حەز لەخەو بئ ە ئەم وشەيه
 تايبەتە بەبانگ كردنەوه ە
 دەگوترئ: (يانومان).

النَّوْمَةُ: كەسێك زۆر بنوئ ە كەسێك
 ناو و ناوبانگی لەناو خەلك دا نەبئ
 كەس نەبناسئ ە كەسێك لاشەپربئ و
 نەزانئ شەپ چيەو بئ لەشەرو
 شەپخوازی نەكاتەوه.

النَّوْمُ: بئ ناگاو گيئل، لاشەرو
 ناشتيخواز، كەسێك دزئ شەرو
 ناژاوبئ.

النَّيْمُ: هەرشتيک نەرم و نۆل بئ ژيانى
 نەرم و نۆل، قوماشى نەرم ە پۇشاکى
 نوستن ە پەستەك و فەروەى كورت
 كەلەپىستى كەرويشك و شتى وا
 دروست دەكړئ ە درەخت ە پليكانە
 كەبەهۆى پەشەباوه لە لىبەلان دا
 دروست دەبن ە مرۆفئ قسە خوښ و
 گونجاو بۆ هاوێلى كردنى ە
 دەشگوترئ: (فلان نيمئ) فلانكەس
 پياوێكى قسەخوښ و نەربابە بۆ
 هاوێلى كردنى ە پياوى ژنانى.

النَّيْمَةُ: نارامى و حەسانەوه بەهۆى
 نووستن ە دەگوترئ: (إنه حَسَنُ
 التَّيْمَةِ) ئەو مرۆفە لەخەوێكى
 نارامدايە ە دەشگوترئ: (ماله نيمه

بُنِيَّ إِنِّي أَرَى فِي الْمَنَامِ أَنِّي أَذْبَحُكَ
 فَنَظَرُ مَاذَا تَرَى ۝ هَمَرُوا وَشَعَى
 (النَّام) بەمانا شوپىنى نووستن دئ ە
 دوكان و شوپىنى وا ە پۇشاکى پيوە
 نووستن ە گۆر.

النَّوْمَةُ: هەرشتيک خەو لەمرۆف بخا ە
 دەگوترئ: (طعام مَنَوْمَةٍ) خواردنێکە
 خەو لەمرۆف دەخا.

النَّوْمُ: ئەو کەسەى ئيشى خەو ئى
 خستن (تنويم موگناتيسى) دەکا ە
 هەر دەرمانێک خەو لەمرۆف بخا.
 النَّام: دەگوترئ (ليل نائم) شەوێکە
 خەوى تیدا دەکړئ.

النَّوْمُ: زۆر نوستوو كەسێك زۆر
 بىخەوئ ە دەگوترئ: (رجل لَؤْم
 وامرأة لَؤْم).

النَّوَامُ: نەخۆشییەكە توشى مرۆف دەبئ
 لەناكامى گەستنى مېشى تسى تسى،
 كابرە خەوى ئى دەكەوئ و لەوانەيه
 وەهۆش خۆى نەيەتەوه زۆر جار
 كوشندميه.

النَّوْمُ: نووستووەكان ە ماومیهكە
 جەستەو عەقل تێیدا پشو دەدەن و
 لەو ماومدا هەست كەم تازۆر
 نامینئ و برى ئەركى ئەندامەكانى
 جەستە نامینئ و هەستەكان لەكار
 دەكەون.

النَّوْمُ: زۆر نوستوو، كەسێك زۆرى حەز

ليلة واحدة) ئەو مەۋقە بىزى
شەۋىكى نىيە.

نَوْنُ الكلمة: جوت بىزىنى خىستە سەر
كۆتايى ئىسمەكە.

نَوْنُ النون: پىتى نونى نووسى.

التنوين: بەلەي نەھۋىيەكانەۋە نونىكى
زىدەي بى بىزىنە بەكۆتايى
ئىسمەۋە دەنۋوسىۋ تەنكىد
ناگەيەنى.

النون: پىتىكە لە پىتەكانى ھىجا (ك):

نونات وأنون) ۋ تىزايى شمشىر ۋ

ماسى ۋ ئوچ دەۋاتى نووسىن.

النونة: جالايى جەناگەي مەندالى ساۋا ۋ
ماسى.

ناه نوما: بەرزىۋە، دىزىزۋو بالايى كىر

ۋ دىگوتى: (ناه البات) پومەكە بەرز
بۆۋە بالايى كىر.

ناه البوم: كوندىمبۈۋەكە سەرى

بەرز كىردەۋە گماندى ۋ قەلەپشەكە
سەرى بەرز كىردەۋە قىراندى.

ناه بالشىي: شەكەي بەرز كىردەۋە.

ناه عَن الشئىي: ۋازى لەشتەكە ھىنا ۋ

دىگوتى: (ناھت نفسى عَن اللحم)

نەقسەم لەگۈشتەكە بىزىرا.

ناه البقل الحواب: گزۈگياكە كەمىك

ۋ لاخەكەي تىر كىر ۋ دىگوتى: (الها

لتاكل ما ينوها) ئەو ئەۋەندە دىخوا

برىسى نەبى بەتەۋاۋى خۇي لەخواردن
مىرناكا ۋ ھەروا دىگوتى: (أعطني
ماينەھى) ئەۋەندەم بىدەيە بىرسيەتەيم
نەمىنى.

نَوْنُ بفلان أو باسمه: ناۋى فلانى ھىنا،

بەرزىۋە بەسى فلانكەسى كىر

بەگەۋەي لەقەلەم دا.

نَوْنُ بالغديث: قەسكەي ئاشكرا كىر.

النوة: ۋازىھىنان لەشت.

النوفة: زەمە خواردنىك لەشەۋ ۋ

پۇژدا.

النوة: ھىزى جەستە.

نَوْنُ نى ونية: لەشۋىنىكەۋە گۈستىيەۋە بۇ

شۋىنىكى تىر.

نَوْنُ نوى: دۋوركەۋتەۋە.

نَوْنُ التمر: خورماكە دىنكى ھەبۋو

(ناۋى ھەبۋو).

نوى التمر: خورماكەي خواردو دىنكەكەي

ھىزى دا.

نوى الأمر نية: نىيەتى كارمەكەي ھىناۋ

بىرپارى لەسەردا ۋ دىگوتى: (نويث

منزل كذا، ونويث أمراً).

نواه الله بغير: خودا ئەۋى گەياندە خىرو

خۇشى.

نوى الشئىي: ھەۋلى بەدەستەھىنانى

شەكەي داۋ كۆشى بۇ كىر.

نوى فلاها: پىداۋىستى فلانكەسى دابىن

كىر.

۵. **آنوی: سەفەرەکانی زۆر کردن**
دوورکەوتەوه.

أنوى التمر: خورماکەى خواردو
ناوکەکەى ھەرى دا.

أنوی المرعى الدابة: پاوانهكه ولاخهكه
قهلهو كرد.

نوی الحاجه: نیشه‌ک‌هی جیب‌ه‌جی کرد.
نوی البُسْر: دهنکه خورماکه ناوکی
په‌یدا کرد.

هروی فلان: فلانکس ناوکه خورماکانی
هروی دا.

رئی فلاناً: فلانکەسی ھەوانەیی نیازو
مەبەستی خووی کردو لەپروانگەیی
نیەتو نیازی خۆپەوه موحاسەبەیی
کرد.

ئۇي حاجتتۇ: كاري خۇي جيبه جي كرد.
توي: له شوينيكه وه گواستيه وه بو
شوئينكي تر.

نوی من الأمر: له کارمه وازی هیئاو
چووہ سہرکاریکی تر.

[illegible]

www.gira.ahlamontada.com

هؤزهكه يهتى.

النَّبِيُّ: بهزو پيو ۵ نيسميكه بهمانا
(پۆن) دى.

النَّبِيُّ: رازونيازو مهبست ۵ شوينيك

ريوار مهبستيهتى بيگاتى دوربى

يان نزيك ۵ دموگوترى: (شطت بهم

نية قذف) سافهرى دورو دريژيان

کرد دووركه وتنهوه ۵ (نوا نية قذفا)

نيازي شويني دووريان ههبوو.

فاه الشَّيْءُ نَيْئاً ونيوآ: شتهكه نهكوئى،

نهگهئى (فهو نئى وني) ۵ شتهكه

دووربوو، دووركهوتهوه.

أَنَاءٌ: ههئى نهپيجا، پينهگهئى،

نهيكولاند.

أَنَاءٌ: بهمانا (أَنَاءٌ) دى.

نَيْئاً الْأَمْرُ: كارمكى قايم نهکرد.

النَّبِيُّ: همرشتيك پيويست بهكولاندن

يان برژاندن بئ نهكولابن يان

نهبرزابن (كان) بئ كرج بئ ۵

دموگوترى: (لبن نئى) شيرى خاو و

نهكولاو.

نَابَهُ نَيْباً: كهئبهئى ههنگاوت.

نَيْبَتِ النَّاظَةِ: حوشترمهكه پيربوو.

نَيْبُ النَّبْتِ: رومهكه لاسكى كرد.

نَيْبُ الشَّيْبِ: پيرى دمركهوت.

نَيْبُ فِي الشَّيْءِ: كهئبهئى بهشتهكهدا

برده خوار ۵ دموگوترى: (ظفر فلان

(سهوز) يان بئى: شين دهبى ۵

همرشتيك كي شهكهئى پينج ديرهم

بئ ۵ بهشيك لهكروكى زمره نهوهئى

ئهلهكترۆنهكانى بهدموردا

دمخولينهوه ۵ قورئان دمفهرموئى:

﴿إِنَّ اللَّهَ فَالِقُ الْغُبِّ وَالنَّوَى﴾ ۵

ههروا ناوه بو پيداويستى.

النَّوَى: فروشيارى دهنكه خورما.

النَّوَى: ئازهلتيك دهنكه خورما بخوا ۵

دموگوترى: (بعر نووى) (وهي نورية)

همرشتيك نيسبته بدرئ بوئلاى

(النَّوَى) ۵ همرشتيك نيسبته بدرئ

بوئلاى گوندى (نوى) وهكوو چۆن

بهحياى كورپى شهرهف محى الدين

خاوهنى (منهاج الطالبين والجموع)

چهندهها كتىبى تر نيسبته دمدري

بوئلاى نهو گوندمو دموگوترى:

(النووي).

النورية: سيلاحى نهوموى كه بهوزهئى

زمره شتى وا كاردمكاو چهكيكى

خاپوركهره.

النَّوَى: هاوهلتيك لهگهل تودا هاونيازو

هاومهبست بئ ۵ هاوهئى سافهر ۵

دموگوترى: (هر نوئيك) ۵ ههروا

دموگوترى: (فلان نوي القوم)

فلانكس خاوهن برپارى

گهلهكه يهتى برپار بهدمستى

فِي كَذَا وَتَيْبٍ فَلَانَكَمَس زَمْهَمَرِي
 بِمَشْتَمَكِه بَرْدُو دَدَانِي لِي گِير كَرْدَن.
 تَيْبُ الشَّيْنِي: بَهْدَدَان شَتَه كَهِي گَهْسْت ٥
 شَوِيْنَكَهِي لَهْمَشْتَه كَه كَرْد ٥ بَهْدَدَان
 شَتَه كَهِي بَهْمَتَاقِي كَرْدَمُوَه بَزَانِي
 رَهْمَه يَان نَهْرَمَه.
 تَنْتَيْبُ النَّبْتِ: رُوْمَكَه كَه لَاسَكِي كَرْد،
 لَاسَكِي دَمْرَكَه وَت.
 تَنْتَيْبُ الشَّيْبِ: پِيرِي دَمْرَكَه وَت.
 الْأَنْيَبُ: كَه لَبَه زَل ٥ بُو مَيِينَه دَمْكَوْتَرِي:
 (نَيَابُ) ٥ (ك: نِيَب).
 النَّابُ: كَه لَبَهِي پَهْنَا دَدَانَه جَوَارِيْنَهِي
 پَيَشَمُوَه، خَرِي ٥ هَمَمُو مَرْوْفِيْكَ
 دُوو لَمُو كَه لَبَانَهِي هَمَن ٥ (ك: أَنْيَاب
 وَنِيْرُب وَأَنْيَب) دَمْكَوْتَرِي: (عَضَّةُ
 الدَّهْرِ بَنَابَه وَأَنْيَابَه) رُوْژْكَار بَه كَه لَبَهِي
 خَوِي گَهْسْتِي، هَارِي ٥ شَمِرُو هِيْنِي
 خَوِي بَه سَهْرْدَا رَشْت ٥ هَمَرُوَا وَشَهِي
 (النَّاب) نَاوَه بُو حَوْشْتَرِي بَه سَالَاچُوو
 ٥ دَمْشْكَوْتَرِي: (هَر نَاب قَوْمَه) نَمُوَه
 پَرِيْش سَمِيُو گَهْمُوْرَهِي
 نَهْمُوْمَكَه يَهْتِي.
 النُّيْرُبُ مِنَ النَّوْقِ: حَوْشْتَرِي
 يَهْمَسَالَاچُوو.
 نَات نَيْتَا: لُوْژَه لُوْژِي بُوو لَه لَآوَاژِي دَا يَان
 بَه هَوِي وَنَهْمُوْزَمُوَه.
 فَاحُ الْفَضْنُ نَيْحاً وَنَيْحَاناً: لَهْمَرَمَه خَتَه كَه

رَاژَا، جَوَلَايَه مُوَه.
 فَاحُ الْعَظْمُ نَيْحاً: نَيْسَقَانَه كَه پَتَهو وَ رَهَق
 بُوو ٥ تَهْرَاقِي تَيِّدَا نَه بُوو.
 نَيْحُ اللَّهِ عَظْمُهُ: نَيْسَقَانَه كَه پَتَهو كَرْدُو
 تَوْنَدِي كَرْد ٥ وَرْدُو هَارِي كَرْد ٥
 دَمْكَوْتَرِي: (نَيْحُهُ بَخِيْر) شَتِيْكَ يَيِّدَا.
 النُّيْنَعَةُ: هِيْزُو تَوَانَا.
 النُّيْنَحُ: بَه هِيْزُو پَتَهو ٥ دَمْكَوْتَرِي: (عَظْمُ
 نَيْحُ) نَيْسَقَانِي پَتَهو.
 النُّيْدِلُ: كَارِي گَهْمُوْرَمُو گِرَان ٥ كَابُوسُو
 مَوْتَه كَه.
 النُّيْدِلَانُ وَ النُّيْدِلَانُ: بَهْمَانَا (النُّيْدِلُ)
 دِي.
 نَارُ الشَّرْبِ نَيْراً وَنِيَارَةً: وَنَهْمُو خَمَتُو هِيْلِي
 لَه قَوْمَاشَه كَه دَا دُرُوسْت كَرْد ٥ تَانُو
 پَوِي بُو قَوْمَاشَه كَه نَامَادَه كَرْد.
 أَنْارُ بَه: هَاوَاژِي پِي كَرْد.
 أَنْارُ الشَّرْبِ: هِيْلُو وَنَهْمُو بُو قَوْمَاشَه كَه
 دُرُوسْت كَرْد ٥ دَمْكَوْتَرِي: (هَر يَسْدِي
 الْأُمُور وَنِيْرَهَا) نَمُو نِيْشُو كَارَه كَان
 بَاش رِيْكَ دَه خَاو نَهْمَجَامِيَان دَمْدَا.
 نَيْرُ الشَّرْبِ: هِيْلُو وَنَهْمُو بُو قَوْمَاشَه كَه
 دُرُوسْت كَرْد ٥ لَه سَمَر دُوو هِيْلُو
 قَوْمَاشَه كَه يَچَنِي.
 تَنْيَايِرَا: خَوِيَان پَرَاژَانْدَمُوَه.
 الْمَنَاسِيْرَةُ: شَمِرُو نَه گَبَهْتِي ٥ دَمْكَوْتَرِي:
 (بَيْنَ الْقُرْمِ مَنَاسِيْرَةُ) نَاخَوْشِيُو شَمِرُو

نه گبه تی له نیو قهومه که دا ههیه.

الْمُنِيرُ: (ثوب مُنِير) قوماشیکه له سهر

دوو راپه ل چنדרاوه ه (جِلْد مُنِير)

پێستیکی نه ستورو پته وه.

النَّير: نیری جوت؛ داریکی تاپه بتهیه

ده خریته سهر ملی دوو گاجوت یان

دوو و لآخ بۆ زمو ی کێلان ه به م

جۆره نیری که ده خریته سهر ملی

دوو گاجوته که وه هه راپه کی نیری که

به هوی که له مه و به ن که له مه له ملی

گاجوته که شه ته ک دهری، ئه م جار

سهری مزانه که که هه و جار و

گاس نه که ی ئ به س س تراوه

به مبه و مندیک یان حه بلیکی پته و

له ناو مرستی نیری که ده به ستری

جوتیار که راده کشین و زهوییه که

هه لده دهرن ه هه روا وشه ی (النیر)

ناوه بۆ به رزو پالی قوماش، ئارم و

ژماره و نیشانه ی قوماش ه قه راخ

پنگا.

النَّيَّةُ: شه پیه ی جولا؛ نه و شه پکه

پانه ی تیومدانه که ی پێ جه سب

ده گری ه ده سگوتری؛ (ما هو بسداة

ولا لحمه ولا نيرة) نه و نه راپه له

نه تیومدانه نه شه پته و ئامیری

چینه ه واته؛ هه ی نه.

نُيْرَب: کۆششی کردو هه ولی

به رپا کردنی فیتنه و ناشویی دا.

نُيْرَبُ الرِّيحُ التُّرَابُ فَوْقَ الشَّيْءِ أَوْ عَلَيْهِ:

په شه بایه که گه و خۆ له که ی

به شه ته که وه نوو ساند وه.

نُيْرَبُ فُلَانُ الْقَوْلُ: فلان که س قسه کانی

تی که ل و پیکه ل کردن.

النُّيْرَبُ: شهرو نه گبه تی ه فیتنه یی ه

پیاوی نازا ه پیاوی شه رپنگیز و

فیتنه جۆ ه بۆ ئافه رمت ده گوتری؛

(نُيْرَبَة).

النُّيْرَجُ: هاتو چۆی به په له ه تی که وه

هاو یشتن ه ده گوتری؛ (جاءت

الدوابُ تعدو نیرجاً) ه و لآخه کان

هاتن تیکیانه وه ده هاو یشت و

په زیه ستو نه بوون ه ده سگوتری؛

(ناقة نیرج) حوشری که په سه نه (ریح

نیرج) په شه بایه کی توند و شت

را دهره ه فیتنه و ناشو بگێر ه هه روا

ده گوتری؛ (امراة نُيْرَج) ئافه رمتی کی

به لآ و ناشیرن و نه گله وته.

النُّيْرُنَجُ: که سی که ده لئی سیحر ئی

کراوه.

النُّهْرُزُ: به روانه ماده ی (النوروز).

النُّيْرُكُ: به روانه ماده ی (نرك).

نُيْسَبُ بَيْنَهُمَا: فیتنه یی له نیوانیان دا

نه نجام داو هه ولی دا نیوانیان تی که

بدا.

النُّيْسَبُ: پنگای راست و ناشکرا ه پنگای

باریک، پنگه ه و مکوو پنگای

لوتکه‌ی کئیوی سهرکمش وایهو کمس
دمستی نایگاتی ۵ (ک: ائیاق ویریق
وئیاق).

النیکوتین: ههلوانیییهکی شلهو
نامادهباشی توانه‌وهی تئیدییه.
قَالَ الرَّحِيلُ نَيْلًا: کاتی سه‌فهری نزیک
بوته‌وه ۵ دمگوترئ: (ما نال لم ان
یفقهروا) کاتی شه‌وه‌یان نه‌هاتووه
تئبگهن.

قَالَ الشَّيْنُ: به‌شته‌که گه‌بشت ۵ هورنان
دمه‌رموی: ﴿لَنْ تَأْكُلُوا الْبَرَّ حَتَّى تُفْقَرُوا
مِمَّا كُنْتُمْ تَكْتُمُونَ﴾.

قَالَ فُلَانٌ مِنْ فُلَانٍ: فلانکمس جنیوی
به‌فلان دا ناموس و که‌سایه‌تی بریندار
کرد.

قَالَ الشَّيْنُ فُلَانًا: شته‌که گه‌بشته
فلانکمس.

قَالَ فُلَانٌ الشَّيْنُ: داوای له فلان کرد
شته‌که‌ی دمست بکه‌وی، بیدرئتی.

النَّابِلُ: عه‌تاو به‌خشش دمگوترئ:
(أَصَبْتُ مِنْهُ نَائِلًا) به‌خششیکم له‌و
دمست که‌وت.

النَّالَةُ: به‌رییلاو به‌ردمگاو دموروبه‌ری
خانوو.

النَّيْلُ: شه‌و عه‌تاو به‌خشش‌هی دمست
دمکه‌وی ۵ فرسه‌تو زه‌فر بردن ۵
دمگوترئ: (أَصَابَ عَدُوَّهُ نَيْلًا)

میروو مارو شتی وا ۵ پئبازی
که‌رمکئیوی و شتی وا بو‌سهر ناو و
دویلاو.

نیسان: مانگی جه‌وته‌مه له‌مانگه‌کانی
سائی سریانئ که‌به‌رامبه‌ر مانگی
چواری سائی زاینییه واته مانگی
نیسان.

فَاصَ نَيْصًا: به‌هیواشی جولایه‌وه.
النَّيْصُ: جه‌وجولی هیواشو له‌سهرخو
۵ زیشکی که‌ته‌وزل.

فَاضَ الْعِرْقُ نَيْصًا: دهمارکه په‌له‌په‌لی
پیکه‌وت هه‌له‌بزو دابه‌زی کرد.
فَاطَ نَيْطًا: دوورکه‌وته‌وه.

إِنْتَاطَ: به‌مانا (ناط) دئ.
النَّيْطُ: مردن ۵ دمگوترئ: (رماه الله
بالنيط) خودا مردنی به‌سهراده‌ینا ۵
نه‌جه‌ل و مهرگ ۵ دمگوترئ: (آناه
نبطه) نه‌جه‌لی هات.

فَاعَ نَيْعًا: لاریووه، پاژا ۵ دموترئ: (ناع
الْفَضْنُ) لقه‌بره‌خته‌که پاژا ۵ له‌رؤیشتن
دا پئشکه‌وت و گورج و گوژ بوو.
إِسْتَنَاعَ: له‌رؤیشتن دا خیرابوو.

تَنَيْقُ فِي مَلْبَسِهِ وَمَطْعَمِهِ: گرنگی زوری
دا به‌پوشاک و خواردن.

النَّيْقُ: کئیوی بلند ۵ به‌رزترین لوتکه‌ی
کئو و دوندی سهرکمش ۵ دمگوترئ:
(هو كالْأَنْزِقَ فِي النَّيْقِ) شه‌و ومکووو

فرسەتى لەدوژمنى ھيئا.

النَّيْلُ: پوبارى نيل: پوبارىكە ولاتى

ميصر و ولاتى سودان شەق دەكا ۋ

چەند پومكىكى سالانەمۇ

تەمەننىرىزن لە پېرى (القريبة) ن

دمرويندىرىن بۇنەھەى مادىيەكى

رەنگ شىنيان نى دمربەيندىرى بۇ

رەنگ كىردن كەلكى نى ومربگىرى ۋ

پىيى دمگوتىرى: (النَّيْلُ) و (النَّيْلُ).

النَّيْلَةُ: بەمانا (النَّيْلَةُ) دى ۋ واتە:

بەخش.

النَّيْلُ: ئەو مادە رەنگ كراۋەى

بەروەكى (النيل) بۇيە دەكرى.

النَّيْلُ: پىو كە شوپنى خال كوتانى پى

دەجوزىندىرىتەھە بۇ ئەھەى رەنگى

خالەكە سەوز بنوئىنى ۋ رەنگىكى

شىنە لەگەلەى رومكى (النيل)

دمردەھىندىرى ۋ لەولاتى ميصر پىيى

دمگوتىرى: (النيلة).

النيلوفر و النينوفر: رەگەزى رومكىكى

ناوييە لەپېرى (النيلوفرية) يە زۆر

جۆرى ھەن لەدەم جۇگەمۇ جۇبارو

زلكاوو شوپنى ئاۋادا دمروى، ھەندى

جۆرى لەدېبەرو دېراۋادا دمرويندىرى

بۇ كەلك ومىرگىرتن لەگەلاۋ گولى ۋ

لەجۆرمكانى ئەم رومكە جۆرىك

ھەيە پىيى دمگوتىرى: (اللوطس)

واتە: بوى نيل پىشى دمگوتىرى:

(البشنين).

النيترون: قەبارمىيەكە دەجىتە ناو

پىكھاتەى زەمپومۇ جودايە لە

ئيدىروچىن.

النيم: بىروانە مادەى (نوم) ۋ ھەروا ناو

بۇ تىرى پىۋىلە ۋ ھەروا ناو بۇ

جۆرە تەرىيەكى تر كەلە ولاتى

ميصر پىيى دمگوتىرى تىرى

(الديب).

النيميشت: ھىلكەى نيوە كولاۋ.

نيون: عونسورىكى غازىيە، ئەگەر

پىرىشكە كارىبايەكى بەناۋادا بىرى

بلىسەيەكى سورى پىرتەقالى پەيدا

دەكا لەغازمكاني تىرى جىادەمكاتەھە،

بەزۆرى بۇ ئىعلان و ئىشاراتى

روناكى بەكاردى.

ناه نىھا: بەرزبۇۋە ۋ بوۋە جىگەى سەر

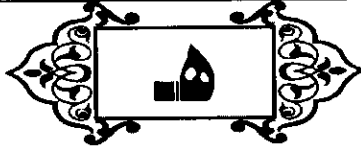
سورمان.

النانه: بەرز.

الناهة: ئەو شتەى نەى لەشت دەكا ۋ

دمگوتىرى: (نفس ناهة) نەفسىكى

نەيكارە ۋ نەى دەكا لەشت.

شته‌گهی دا بوئی راپه‌ری.

هَبْ فلان حينا ثم قدم: فلانكس ماوميك
 ديارنه ماو دوايي هاتهوه ۵ دمگوترئ:
 (من اين هَبْ فلان): فلانكس لهكوپوه
 هات.

هَبُّ اللّٰهُ يَفْعَلُ كَذَا: فلانكەس دەستی
به کارهکه کرد.

أَهَبُ اللهُ الرِّيحَ: خُودَا بای هه ئکرد.

أَهْبُ السَّيْفِ: شمشیرمکھی هه‌ئسوراند،
رایو‌م‌شانند.

أَقْبُ فُلَانًا مِنْ نَوْمِهِ: فَلَانَكِهِسِي لَهُ خَهُ وَ رَإِهُرَانْد.

اِخْتَبَ النِّعْلُ: نېرمکه خوۍ نامادمکرد
بو سواربون و که لدانی نازده
مییه که ۵ بو که لدانی ماینه که.

اِهْتَبِ الشَّيْئَ: شته‌ک‌هی بریه‌وه.

تَهَبَّ الشَّوْبُ: هوماشه که، کراسه که
رزی و دادرا.

اَنْجَبَابُ: دهگوترئ: (ثوب اَنْجَبَابُ):
کراسيکی دادراوه.

الْمُهَبَّابُ مِنَ الْفَعُولِ: نَمُو كَهَنَهُ
وَائِيكُمِهِ بُو كَهَنَدَانِ وَ سَوَارِبُونِي
حَهْ يَوَانَه مَيِيَهْ كَهْ حَهْ جَمِينِي لِي
بِرَابِي وَ سَمَكُولُ بَكَوْ بَهْرَمِينِي
بِزَمَرِينِي ۵ بَكْمِينِي ... هَتْد.

الهاء: هي؛ پیتی بیستو شہشہ

له‌پریزی پیته‌گانی هیجا ۵ له‌بنکی
قورگ دمری.

فأَمَّا: له مقایه ای بیکه نینی داو دریژی
به بیکه نینه که ی دا.

هَأَا الرَّاعِي بِالْمَاشِيَةِ: شَوَاهِكُهُ بَانِكِي
نَازِلُهُ كَانِي كَرْد بُو لَه مُو بِخَوَارِدِن
بِهَشِيوِي ...

هَيِّ هَيِّ: بانگی کردن ۵ لیٹیان تورمبوو
وتی (ها ها).

هَاتُور: مانگی سیہم سالی قیبتیہ.

هاروت: ناوی فریشته‌یه که هاوولی
ماروتهو له‌قورئان دا ناویان هاتوو.
قَبَّتْ الرِّيحُ هَبًّا رَهَبًا: بایه که هه‌ئی
کرد.

هَبْ الْفَحْلُ: نېړمکه ره که یان که ئم نېړمکه
 بو که ئدانی مییه که که و ته مړم مړو
 زمره زمره مرقه مرقه.

هَبْ فَلَانْ مِنْ نَوْمِه: فَلَانْ كَسْ لَه خَه وَ
هَه لَسَا.

هَبْ النِّجْمُ: نه‌ستیرمه دمرگه‌وت،
هه‌ئهات.

هَبْ السَّائِرُ: رَیْوارِ کَہ کَہوتَہ پَہلَہ پَہلَہ و
خَیْرا رَویْشتَن.

هَبْ فلان الى الشئى: فلانكهس بهلامارى

الْمَهْبُ: شوینى بالى هه ئبون، يان
شوینى بهرمو باو باگر ه (ك:
مهاب).

وَالْمَهَابُ: تهپو تۆز.

مَبَايِبُ: دمگوترى: (ئوب هباب):
كراسىكى دادېر دادره ه تاكهكهى
(هيبه).

الْمِهْبَةُ: دمگوترى: (انه لَحَسَنُ الْمِهْبَةِ) نمو
ومزعو حالى باشه ه گوزمرانى
خوشه ه بهخششى چاكه ه
بريسكهى شمشير لهكاتى ليدان ه
پارچه قوماش ه ماوميهك لهرؤزگار
ه ساتيك پيش ههتاو كهوتن.

الْمَهْرُبُ: رمشهبايهك تهپو تۆز
ههئسینى.

هَبَّتَ مَهْبَتًا: نهرم بوو، شلو شهوئل بوو،
سۆر بؤوه.

هَبَّتَ فُلَانًا: فلانكهسى ملكهچو زيربار
کرد.

هَبَّتَ الشَّيْئَ: لهشتهكهى كهه كردموه ه
دمگوترى: (إِنَّ مَا فَعَلَهُ فُلَانٌ قَدْ هَبَّتَهُ

عندي): نهوهى فلانكهس كردى ريزى
لهلاى من كهه بؤوه، لهپيزى دابهزى.

هَبَّتَ الْأَمْرَ فُلَانًا: كارمهكه فلانكهسى
سهرسامو چهيران کرد.

هَبَّتَ فُلَانًا بِالسَّيْفِ: بهشمشير لهفلانى دا.
المهروب: ترسنوك ه بئ عهقلو هوش

ه بالندهى تهمبى دادراو بهبى رى
نيشاندان و ناراستهکردن بنيردرى.
الْمَهْبَتُ: نهحهق.

الْمَهْبَةُ: زمبونى، زهليلى.

الْمِهْبَتُ: ترسنوكى عهقل رويشتوو.

مَهْبَجُهُ بِالْعَصَا: بهگؤجان لييدا بهعاصا
داركارى كردو هيواش هيواش
كوتاي.

مَهَبَجَ وَجْهَهُ مَهْبَجًا: دهمو چاوى هاوسان و
گرز بوو.

مَهَبَجَ الْخُلُوبِ: نازهله شيردهرمهكه گوانى
هاوسان.

مَهَبَجُهُ: هاوساندى.

مَهْرَبَجٌ: لهنزيك سهرچاوهى ناوهكهوه
چالتيكى ههئكههه بؤ نهوهى ناوى

تيينى بؤ خواردنهوه بهكارى بهينى.
الْمَهْبَجُ: شيوه هاوسانيكه لهجهسته دا.

الْمَهْبَجُ: دمگوترى: (خرج مَهْبَجِ الرَّجُلِ):
بهدهمو چاو هاوساوى رويهدهرموه

ه (فلان مَهْبَجٌ): فلانكهس نهفس
كرانه.

الْمَهْبِجُ مِنَ الطَّبَا: ناسكيكه دووخهتى
ههه لهنيوان توكى ومركى توكى

پشتى.

الْمَهْبِجَةُ: زموى بهرزو تهپؤتكه كه
چهوو بهردى تيدابى ه شوينى

چال و نزم لهناو زموى ه چالتيكى

بجوکه ھەلەمکەندىرئ لەنزىک
سەرچاوەى ناووە بۆنەوہى ئاوى
بیتە ناوو بۆخواردنەوہ بەکارى
بێنن ە کۆتایى و سەرانسەرى شیوو
دۆل.

ھَبْدَ الْهَبِيدِ هَبْدًا: کالەکە مارانەکەى پنى
ە شکاندی ە کولاندی.
ھَبْدَ فَلَانًا: کالەکە مارانەکەى دەرخواردی
فلان دا.

اِخْتَبَدَ فلان: فلانکەس کالەکە مارانى
پنى.
الْهَبِيدُ: کالەکە مارانە یان تۆوہکەى ە
تاکەکەى (ھبیدە).

هَبْدَ هَبْدًا: لەرۆیشتن دا یان لەفڕین دا
پەلەى کرد ە دەرگوتى: (هَبْدَ الْفَرَسُ
وَهَبْدَ الطَّائِرِ): ئەسپەکە خێرا رۆی
بالتەمکە تیز فەرى ە (مَرَّ فلان يَهْبِئًا):
فلانکەس تیز رۆی.

هَبَّرَ اللّٰحْمَ هَبْرًا: گۆشتەکەى کوتکوت کرد
بەکوئى گەورە گەورە ە دەرگوتى:
(هَبَّرَ لَهُ مِنَ اللّٰحْمِ هَبْرَةً): پارچەپەکەى
گەورەى گۆشت بۆلى کردوہ ە (هَبَّرَهُ
بِالسَّيْفِ): بەشمشیر گۆشتەکەى پرى.

هَبَّرَ هَبْرًا: گۆشتى زۆر بوو، قەلەو بوو ە
دەرگوتى: (بَعَّرَ هَبْرًا وَبَرَّ): حوشرێکى
قەلەوو کولک زۆرە.
اُخْبِرَ: بەرپێک و پێکى قەلەو بوو.

اِخْتَبَرَ: گۆشتى پوکایەوہ ە (اِخْتَبَرَ فلان
غیرە بالسيف): فلانکەس بەشمشیر
جەستەى پەکیکى پرى.
هَوْبِرَتِ النّائَةُ: حوشرەکە گۆشتى زۆر
بوو.

هَوْبِرَتِ الْأَذْنُ: گۆنچەکە توکى لى
هات لەموودا گوم بوو.
الْهَابِدُ: بێندە دەرگوتى: (حَرَبُ هَابِرٍ):
لێدانێکى بێندە بوو.

الْهَبَارِيَّةُ: ئەو پەرو پۆلەى لەبالتە
بلاو دىنەوہ ە ئەوچلک و کەپزەى
بەبێکى فزموە دىنووسى.

الْهَبَارِيَّةُ: رەشەباپەک تەپ و تۆز
ھەلێکا.

الْهَبَّارُ: بێندە ە دەرگوتى: (سيف
هَبَّارٍ): شمشیرێکى تیزو بێندەپە ە
مەیمونى توکن و موو درێژ.

الْهَبُّورُ: مێروى بچوک ە گەندە گیا.
الْهَبْرُ: نزمایى لەزەو و لىبەلان ە (ك:
هبر).

الْهَبْرَةُ: پارچە گۆشت کە بى نێسقان
بى، نێسقى تێدا نەبى.

الْهَبْرُ: داپراو.

الْهَبْرِيَّةُ: ئەو تەپ و تۆزو وردەو خلتەى
لە لۆکە ھەلەموئى ە یان لەپەرو
بالی بالتەدە دەرگوتى و بلاو
دەبیتەوہ ە ئەوہى لەقەفەژاژى

شەگرو بەرمەداو ئەو جۆرە شتانە
 ھەندەمەریو بەقزو کۆلک و
 خورپەو ھەمەیل دەبی.
 الھبیر: کەمتیاری بچوک ۵ (أبو ھیرە):
 نیرە بۆق ۵ بۆقی نیر ۵ (ام ھیرە):
 بۆقی می.
 الھبیر: کۆلک زۆر؛ حوشری پەر توکو
 توکن ۵ یان ھەر ھەیانیک توکی
 زۆر بی ۵ مەیمونی توکن ۵ بەور ۵
 سەوسەن ۵ شوپنیک بالئەدی
 قەتیی زۆر بی.
 ھبیر: تیکەلاوی ئەمبەرەو ئەوبەری
 کرد لە رویشتن دا بەلارو لەنجەو
 قۆرتو پیچ رۆیی.
 ھبیر: الشوب: کراسەکی پەراویز چن و
 نەفش چن کرد.
 الھبیر: رویشتنی خیراو ھەنگاو
 کورت و قۆرت قۆرتو پیچ پیچاوی
 ۵ لارو لەنجە کەر ۵ کەتەو قەلەو ۵
 ئاسکی پیر ۵ کراسی پەراویز
 چندرەو.
 الھبیر: ئازاو ئیش لەدەست ھاتوو ۵
 چاونەترسو ورە بەرز لە ھەموو
 کارنک دا ۵ بازنگی عەجەمی ۵
 زیدی خالص ۵ دیناری تازە لی دراو
 ۵ ھەرشنیک جوانو سەرنج راکیش
 بی ۵ دەرگوتری: (رجل ھبیری):

بیاویکی بیاوانەو شوخو شەنگە ۵
 (أم الھبیری): لەرزو تا.
 تەبیر: خۆی بادا، لارو لەنجەکی کرد ۵
 دەرگوتری: (مر یتەبیر): رویشتن
 بەشیوہی خۆبادان و لارو لەنجە.
 الھبیری: ھەرکەسی ئیش بەناگرو
 شتی وا بکا وەکوو ئالتونچی و
 ئاسنەر ۵ کەلەگا کیوی ۵ گەلەگای
 کەتەو پیر.
 ھبیر: زۆری قەسە کرد ۵ زۆری خوارد.
 ھبیر: ھبیر و ھبیر: لەناکاوێک مرد تیدا
 جوو.
 الھبیر: پەگەز رومکیکە لەپیری
 (الصلیبی) گزۆگیای و مرزی و
 تەمەندارن دەشتەکی یان دێبەرین،
 لەنەوروپاو ولاتانی ھەوزی دەریای
 سپی ناومرەست دەروین درێزییەکی
 سی تا پەنجە سانتیمەترە گەلاکانی
 پانکۆلەو وردن، گۆلەکانی پەنگاو
 پەنگە، بۆنیکی خۆشی سوکی ھەبە.
 ھبیر: الضرع ھبیر: بەدەست گوانەکە
 گرت و دۆشی.
 ھبیر: المال و غنوه: مالی کۆکردەو ۵
 دەرگوتری: (هو یتەبیر لعیالە): مال و
 سامان بۆ منداڵ و خیزانی کۆدەکاتەو ۵
 لەھەموو لایەک و بەھەموو جۆرێک
 ھەلپەبەتی.

هَبَشَ فَلَانًا: تَبَرَّ فَلَانَكەسى كوتا.

هَبَشَ هَبَشًا: كاسىي كرددو مالو سامانى كۆكردمۇه.

هَبَشَ الشَّيْئَ: بەمانا (هَبَشَةُ) دى ۋ

دمگوترى: (هو يَهَبَشُ لِعِيَالِهِ): بەھەر

دوو دەست مالو سامان كۆدەكاتمۇه

بۇ خىزانو مندالى ۋ (فَلَانٌ يَهَبَشُ

كَلَامًا): فَلَانَكەس قەسە تىكەلۋ

پىكەل دىكا.

إِهْتَبَشَ: كۆبۈۋە.

إِهْتَبَشَ الشَّيْئَ: شتەكەي كۆكردمۇه

بەنارەھەتى ۋ دمگوترى: (هو

يَهَبَشُ لِعِيَالِهِ).

تَهَبَشَ: كۆبۈۋە، گەلەكۆمەكچىيان كردد ۋ

دمگوترى: (تَهَبَشَ الْقَوْمَ عَلَى فَلَانٍ):

خەلگەكە گەلەكۆمەكچىيان كرددە

سەر فلان.

تَهَبَشَ الشَّيْئَ: جۆرەھا ھەۋلۋ تەقەلای

بەكارھىنا بۇ ۋەدەستەينانى

شتەكە.

الْهَابِشُ: بىگانەو دورەي خىلۋ ھۆز،

كەسىك لاۋمكى بىۋ جوبىتە ناو

خىتايكەۋە ۋ دمگوترى: (هل هَبَشَ

الْيَكَمَ هَابِشُ؟): پىياۋى لاۋمكى ۋ

بىگانە خۇي خزانىۋتە ناۋتانەۋە؟.

الْهَابِشَةُ: كۆمەلۋ تاقەم پىپرى تازە ۋ

دمگوترى: (جاءت هَابِشَةُ مِنْ نَاسٍ).

الْهَابِشَةُ: تاقەمكى مەۋە لەيەك تاقەمەۋ

ھۆزەين.

هَبَشَ هَبَشًا: چوستو چالاک بوو ۋ (فهر

هابص وهي هابصة).

هَبَشَ هَبَشًا: بەپەلە رۇيى.

هَبَشَى الْكَلْبُ: سەگەكە زۆر سور بوو

لەسەر نىچىرەكەو ھەۋلى خواردنى دا

ۋ دمگوترى: (هَبَشَ فَلَانٌ عَلَى الشَّيْئِ

يَاكَلُهُ): فَلَانَكەس پىرى داپە شتەكەو

دەستى كردد بەخواردنى ۋ سەپرى ئەم

لاو ئەۋ لای كردد.

هَبَشَ بِالضَّحَكِ: زىندە رۇيى كردد لە

پىكەننىن دا ۋ (فهر هَبَشَ وهي هَبَصَةٌ).

إِهْتَبَشَ: پەلەي كردد ۋ بەقاۋا پىكەنى ۋ

زۆر پىكەنى.

إِنْهَبَشَ لِلضَّحَكِ: زىندە رۇيى كردد لە

پىكەننىن دا.

الْهَبْصَى: رۇيشتى بەپەلە ۋ دمگوترى:

(هو يعدو الهبصى).

هَبَطَ مَبْرُطًا: ھاتە خوار ۋ نزم بۆۋە ۋ

دمگوترى: (هَبَطَ فِي الشَّرِّ): كەۋتە ناو

گىزاۋى شەرو ھەراۋە.

هَبَطَ الشَّيْئُ: شتەكە دابەزى نرخی كەم

بۆۋە ۋ لەناستى پىشۋى دا كەۋت ۋ

دمگوترى: (هَبَطَ مَالُهُ وَهَبَطَ ثَمَنُ السِّلْعَةِ

وَهَبَطَ دَرَجَةُ الْحَرَارَةِ).

هَبَطَ فَلَانٌ: فَلَانَكەس زەلىل ۋ كەم پىز

بوو، فلان له حالې دموڼه مېندېښه وه
هاته سهر حالې هم ژاري ۵ ريزی که م
بووه، که سایه تی دابه زی.

هَبَطَ الشَّيْءُ: شته که ی دابه زانده ۵ که می
کردموه ۵ دمگوتری: (هَبَطْتُ الثَّمَنَ):
نرخه که م دابه زانده ۵ (هَبَطَ الدَّوَاءُ
درجة الحرارة): دهرمانه که پله ی
که رمی نه خوښه که ی دابه زانده ۵ (هَبَطَ
المرضُ لَمَه): نه خوښه که کیښو
ته له وی فلانی دابه زانده ۵ قورشان
دمه فرموی: {اهْبَطُوا مِصْرًا}: دابه زنه
ناوشار ۵ بر و نه ناوشار.

هَبَطَ السُّوقُ: چوو ه ناو بازار، دابه زی به ناو
بازار.
هَبَطَ فَلَانًا الْمَكَانَ: فلانکه سی خسته ناو
نه و شوینه.

هَبَطَ: به مانا (هَبَطَ) دئ.

هَبَطَ الْعِذْلُ عَلَى الْبَعِيرِ: لابه رکه ی
به سهر به شتی حوشرمه که دا لابه
لا به لا را کیشا.

إِنْهَبَطَ الشَّيْءُ: شته که که می کرد ۵
دابه زی ۵ نزم بووه.

تَهَبَطَ: ورده ورده دابه زی.

الْمِهْبَطَةُ: نامیریکه و مکوو چه ترو
ممه زلی له حه و اووه لته یارموه پتی
داده زی به سهر زموی ۵ (ك: مَهَابُط).

الْمِهْبَطَةُ: چالایی.

الْمِهْبَطُ: کزو لاواز.

الْمِهْبَطُ: شوینی دابه زین، جیگای نزم
بوونه وه ۵ دمگوتری: (مِهْبَطُ الرُّوحِ
وَمِهْبَطُ الطَّائِرَةِ وَمِهْبَطُ النَّهْرِ).

هَبَعَ الْحِمَارُ هَبْعًا وَهَبْعًا: گویند ریزه که
رؤیشت به رؤیشت نیکی خوارو خیج و
ته مبه لانه.

هَبَعَ الْبَعِيرُ وَهْوَهُ فِي مَشِيَّتِهِ: حوشرمه که
له رؤیشتن دا ملی دریز کرد بو نه وه ی
یارمه تیدمری بی بو رؤیشتن و
خوشرموی ۵ (فهر هابع) ۵ (ك: هَبَعَ
وهابع).

أَهْبَعَ الْخَيْرانُ: حه یوانه که هاوین
بیجوی بوو.

إِسْتَهْبَعَهُ: وای لی کرد به ناریک و
پیکی پخوا.

الْهَبْعُ: بیجوه نازه لیک که لهومری
هاوین دا له دایک بی.

الْهَبُوعُ: نه وه ی ملی خوی دمکا
به یارمه تیدمر بو رؤیشتن ۵
دمگوتری: (بعر هبوع و ناقة هبوع).

هَبَعَ هَبْعًا وَهَبْعًا: به ریز را کشا نوست.

الْهَبِيعُ: نوستوو خه و خوش، که سیک
به ریز بخه وی.

الْهَبِيعُ: شتی گه ورده ۵ دمگوتری: (نهر
هَبِيعُ واد هَبِيعُ) ۵ نافرمتی بی
رپوشت که ده ست به رپوی که سه وه
نه نی.

الْهَيْبَةُ مِنَ النِّسَاءِ: نافرمتی داوین
بیس که له شفرۆشی بکاو دهست
بهروی که سهوه نهی.

إِنْهَبَكْتَ بِه الْأَرْضَ: زموی هوتی دا.
الْهَبْكَةُ: زموییه که حاجی تیدا رۆچن
نه حمه قو گیل.

هَبِلَ لِّلان هَبْلًا: عه قلی لهدهست داو
جیاوازی نیوان چاکه و خراپه ناکا
له دهیشتی (أم حارثة) دا هاتوو: (وَبِحْكٍ
أَهْلَيْتَ).

هَبِلَتِ الْأُمُّ وَلَدَهَا هَبْلًا: دایکه که بۆ
منداله که ی گریا (فهي هابل
وهبلّة).

أَهْبَلَتِ الْمَرْأَةُ: نافرمته که بهردموام بوو
لهشین و شهپۆر دا.

أَهْبَلَ اللَّهُ فَلَانَةَ: خودا نافرمتی جهرگ
سوتاو کردو منداله که ی لی
سهندهوه.

هَبَّلَ فَلان لعیاله: فلانکهس بۆ مال و
مندالی کاسبی کرد.

هَبَّلَ فَلانًا: به فلانکهسی گوت دایکی
شین ی بگپړی.

هَبَّلَ اللَّحْمُ فَلانًا: فلانکهس گوشتی زۆر
بوو گوشت له جهسته ی دا کهوته
سهریه که لهو بوو.

أَهْتَبَلَ: خمه تبار بوو (خه می بۆ
منداله که ی خواردو گریا.

أَهْتَبَلَ فِي سِيَرِهِ: له رۆپشتن دا په له ی
کرد (درؤی کرد (فیللی کرد.

أَهْتَبَلَ الصَّيْدَ: فیللی له نیچر که کردو
داوی بۆنایه وه.

أَهْتَبَلَ الْفُرْصَةَ: هه ل فۆزته وه،
هه له که ی له کیس خۆی دا،
دهگوتری: (سَمِعَ كَلِمَةً فَاهْتَبَلَهَا):
وشه یه کی بیست و فۆزتییه وه.

تَهَبَّلَ لِأَهْلِهِ: کاسبی بۆ مال و خیرانی
خۆی کرد.

الْأَهْبَلُ: که سیک هیزی جیا کردنه وه ی
چاک و خراپی نه ماب.

الْمُهَبَّلُ: که سیک پی گوتراپی، دایکت
شینت بۆ بگپړی (مروفی گوشتنی
دهم و چاو هاوساو.

الْمُهَبَّلُ: کونی بهرمو خوار بۆناو زموی
هه وای هه لبوو له سهرانسهری
کیومه وه بۆناو شیوو دۆل (بۆری
هینی میینه له وانیکه وه بۆ
مندالان.

الْهَبَالَةُ: داواکاری.

الْهَبَالَةُ: دهستکه وتو تالانی.

الْهَبَالُ: راوچییه که فیل له نیچر بکاو
ته له و داوی بۆ بنیته وه (دهگوتری:
(ذُبْ هَبَالٌ): گورگیکی فیللوییه
کاسبکاری فهندو فیل زانو پیلان
داپړی.

هَبْلُ: بَتِيكُ بَووه له كه عبه دا.

الهَبْلُ: نادميزادی كه تمه و زمبه لاه ۵
نازه لی كه تمه و زل.

الهَبْلُ: رُویشتنی به فیزو لارو له نجه.
الهَبْرُلُ: نهو نافرته ی مندالی بو
نه مینن، مندالی بو رانه گیری.

الهَبْلَاح: هورگ كه ورمه پارو زلو زور
خور.

الهَبْلُح: رهوشت به دو خراپ رهفتارو
دل پیس ۵ دمگوتری: (عبد هَبْلُح):
به ندمیه كه نازاندی باوك و دایکی
كین یان په كیكیان نادپاره ۵ سهگی
سلوقی.

الهَبْلُكُ: نه حمه ق و گیل و بی دمه لات
۵ هیتنه گپرو سمرسهری.

الهَبْلُكَةُ: ته مبهل ۵ نافرمتی نه حمه ق و
گیل و بی دمه لات.

هَبْلُح: خیرا رُوی ۵ له خه و هه لسا.
هَبْلُحُ السَّرَابُ: تراویلكه كه
دره وشایه وه.

هَبْلُحُ التیس: نیریه همره كه بو
به ته گه دانی بز نه كان كه و ته
جومبوش و مرقاندن.

الهَبْلُحُ: گورج و گول و چوست و چالاك
۵ دمگوتری: (جَمَلُ هَبْلُحُ و ذنب
هَبْلُحُ).

الهَبْلُحُ: چوست و چالاك ۵ دمگ

خُوش و لیزان بو حودیه خویندن ۵

لیزان و دمست رهنگین له پیشه مهك

له پیشه كان دا ۵ و مكوو وینه گیری ۵

هه صابی، ناشپهزی ۵ شوانی مهرو

بزن ۵ نیریه همره، بهران.

هَبَا الغبارُ هَبْرًا و هَبْرًا: تمپ و تۆز هه لسا
بهرز بووه.

هَبَا فلان: فلانكهس مرد ۵ هه لات ۵
به هیواشی رُویشت ۵ (فهو هاب و هی
هابیه).

أَهْبَى الترابُ أَر الغبارُ: تمپ و تۆزی
به رها كرد.

هَبَى الثريدُ: تیگوشاومكه ی رنكخست،
دروستی كرد.

تَهَبَّى فلان: فلانكهس چاوی كز بوون ۵

به خوبادان و لارو له نجه رُوی ۵

دمگوتری: (جاء يتَهَبَّى): به دمهستی

به تال هات.

أَلْهَابِي مِنَ الترابُ: خوله به ته گله

ورده ۵ دمگوتری: ((مرضع هابی

الراب): شوینیكه تابلیی گله كه ی

ورده ۵ گل و خولی سمر گور ۵

نه ستیره كه تمپ و تۆز نه هیلی

ببیندري.

الهَبَاءُ: تمپ و تۆزیك كه

باهه لیدسینی و به شته وه دنوس ۵

یان به حه واره به هوی تیشکی

هَتَّ الشَّيْءُ: شته‌ک‌ه‌ی شک‌اندو وردو هاری کرد.

هَتَّ الثَّوْبَ ونحوه: قوم‌اشه‌ک‌ه‌ی درپی و ونچری کرد.

هَتَّ عِرْصَتَهُ: ناموسی شک‌اند.

هَتَّ فُلَاناً: له‌روتبه‌و ری‌زو شانی که‌م‌کردموه.

هَتَّ الشَّيْءَ: شوین شته‌که که‌م‌وتو به‌شوینی دا گه‌راو خه‌ری‌کیه‌تی ه ده‌گوتری: (العَامِلُ يَهْتُ عَمَلَهُ لَيْلَ نَهَارٍ): کر‌نکاره‌که خه‌ری‌کی نی‌شی خۆیه‌تی شه‌وو روژ دم‌ستی تی یدایه ه (ب‌ات السَّحَابَةِ تَهْتَ الْمَطَرُ): هه‌وره‌که دم‌ستی کرد به‌بار‌اندنی باران.

هَتَّ الْمَاءَ ونحوه: ناوم‌ک‌ه‌ی به‌هینو‌اشی رشتو در‌ی‌زه‌ی به‌ر‌زان‌نه‌ک‌ه‌ی دا ه (فهر هات وه‌تات).

الْمِهْتُ: جه‌قه جه‌ناوی زور بل‌ی ه هی‌واش له‌کار‌کردن دا.

الِهْتُ: ده‌گوتری: (تَرَکْهُمْ هَتّاً بَئاً): به‌تی‌کش‌کاوی و تارومار گراوی جیی هی‌شتن ه دن‌گو و خش‌به‌و خر‌مه ه ده‌گوتری: (سَمِعْتُ مَتَّ قَدَمِيْهِ): گویم

له‌خش‌به‌ی قاچه‌کانی بوو.

الِهْتَاتُ: جه‌قه‌جه‌ناوو زور بل‌ی.

هَتَّوْ هَتَّاراً: نه‌حمه‌ق و گیل و نه‌قام بوو.

هَتَّوْ فُلَاناً الْكِبَرَ: خۆ به‌زلزانی و

خۆره‌وه نه‌بی نه‌بین‌ری ه قور‌نان ده‌مه‌رموی: (وَبَسْتَ الْجِبَالَ بِسَاءٍ فَكَانَتْ هَبَاءً مُّنبَساً) ه ئاده‌میزادی بی عه‌قل یان که‌م عه‌قل ه تم‌پو تۆز‌ن‌ک له‌کاتی گیزه‌لو‌که دا به‌رز ده‌بی‌ته‌وه.

الِهْبَاءُ: گه‌ردیله‌یه‌که له‌تم‌پو تۆز.

الِهْبَايَةُ مِنَ الشَّجَرِ: تو‌یک‌لی دره‌خت.

الِهْبُو: ناگری خام‌وش بوو.

الِهْبُوَّةُ: تم‌پو تۆز.

الِهْبِيُّ: من‌دالی بجوک ه بو می‌ینه (هَبَّةٌ).

هَتَّاهُ هَتَّاناً: لی‌یدا ه (هَتَّاهُ بِالْعَصَى):

به‌گو‌چان لی‌ی دا.

هَتَّاهُ هَتَّاناً: له‌بهر پیری یان نه‌خوشی بشتی جه‌مایه‌وه ه (فَهَرَّ أَهْتًا وَهِيَ هَتَّاءٌ) ه (ك: هَتَّاءٌ).

هَتَّاهُ الثَّوْبُ: کراسه‌که در‌پاو رزی.

الِهْتَاءُ: تاو‌ن‌ک، ماومیه‌ک، ده‌می‌ک،

سات‌یک ه ده‌گوتری: (جاءَ بَعْدَ هَتَّاءٍ

مِنَ اللَّيْلِ وَمَضَى مِنَ اللَّيْلِ هَتَّاءٌ).

هَتَّ الْمَاءَ ونحوه وه‌تیتاً: ناوه‌که له‌کاتی هه‌ل‌ر‌زان و رو‌کردنی دا خو‌ر‌ه‌ی هات.

هَتَّ فِي كَلَامِهِ: له‌قه‌سه‌کردنی دا به‌له‌ی کرد.

هَتَّ الِهْمَزَةَ: به‌ر‌ن‌ک و پی‌کی هه‌مز‌ه‌ی دم‌ر‌پ‌ری.

لوتبه رزی عهقلی نه هیشتووہ.

(بفلائے).

هتَر عِرْضَه: نامووسی شکاند.

الْتَهَاتِر: شایه ته کان که هه ریه که یان

أَهْتَر فلان: فلانکس بی عهقل بوو.

نهوی تر به درووه خاتهوه.

أَهْتَر فلاناً الْكِبَر: خۆبه زلزان

الْتَهَاتِر: نه حمهقی و نه زانی.

فلانکسی نه حمهقی و نه زان کرد.

الْمَهَاتِر: قسه و ناخوتن که هه نندیکی

أَهْتَر فلان بکذا: فلانکس شهیدای

هه نندیکی هه لومشینیتوه.

فلان شت بووه باکی نییه چی پی

الْمَهْتَر: نهوکهسه هه له بکا له قسه کردن

دمگوتری له و بارهوه.

دا.

هاتَره: به نارهوا جوینی پیدا.

الْمَهْتَر: نهمانی عهقل به هوئی پیری یان

هتَر العِرْض: زور ناموسی شکاندو

نه خوشی یان باغری و

شرت و شوئی لی پری.

خۆبه زلزانیهوه.

تهاترا: هه ریه که لهو دوانه قسه و

الْمَهْتَر: به تال و پوچ ه قسه بی ماناو

بوختانی بۆ نهوی تر هه لبه ست ه

بی بناغه ه دروو دهلهسه ه کاری

دمشگوتری: (تهاترا الشاهدان): نهو

سهر سورهنهر ه به لاو کاره سات ه

دوو شایه ته یه گریان به

چورتو و ناخوشی ه نیوهی په که می

دروخته وهو شایه تیبه که یان به تال

شهو ه یان که متر له نیوهی شهو.

دمرچوو.

هتَش الْكَلْبُ أَوِ السَّبُع هتَشاً: سه که که ی

تَهْتَر: نه حمهقی و نه زان بوو.

هه لئاو دمنگی دا بۆ نهوهی به لاماری

نیچیره که بدا.

أَسْتَهْتَر فلان: فلانکس به هوئی پیری و

هتَف هتَفاً و هتَفاً: کهوته هه له له کی شان

شتی واوه عهقل و هوئی له ده ست

قیروه همرا، کهوته گورانی گوتن و

دا ه کاروباری هه مووی پوچ بوو.

دمنگ هه لدان ه دمگوتری: (هفت

أَسْتَهْتَر بالشَّيْء: خوی به وشته وه

الحماسة): کۆترمه که خویندی و دمنگی

گرتوو تییدا نوغرو بووه وازی

لی هه لپری ه دمگوتری: (جَمَلْ یهتف

بۆلی نه یندرئ و گوئی ناداته

بربه): دمنگی هه لپری و کهوته پاران هوه

په مخنه و لۆمه ی خه لکی هیچ

له خودا.

دمستی پی لی هه لئاگرئ ه

هتَف فلاناً: مهتخی فلانی کردو و مسپی دا

دمگوتری: (أَسْتَهْتَر بشراب، و أَسْتَهْتَر

۵ باسی ږموشتی جوان و مهرانه ی
فلانی کرد.

هَتَفَ: بۆ زیده مانای (هَتَفَ) دی.

الهَتَافُ: دمنگیک بییسری و خاوه
دمنگه که نه بیندري ۵ تله فون و
موبایل ۵ هر نامیریک قسه ی پی
بکری.

الهَتَافُ: دمنگی بهرز که مهبهستی
پشتگیری گردنی شتیک، یان
نارمزی دمرپین دمرباره ی، یان بۆ
پیاده لدان و تمجید گردنی شتیک
نه نجام بدري.

الهَتَافُ: نه وه ی زور هوتاف بکیشی یان
زور دمنگ هه لپړی و شیعار هه لداو
کهسانی دیکه بوی دوباره بکه نه وه
۵ پیشه منگی خو پیشاندمران و
هوتاف کیشیان ۵ دمشگوتری:
(فرس هَتَافَة): که وانیکی خاوه
رمین و دمنگو صه دایه.

الهَتَفَى مِنَ الْقِسِيِّ: تیری ویزه ویز لئ
هاتو.

الهَتُوفُ: به مانا (الهَتَاف) دی ۵
دهگوتری: (رجل هتوف و حمامه
هتوف): هه روا دهگوتری (ریح
هتوف).

هَتِكَ السِّتْرَ هَتَكَ: پهرده که ی راته کاندو
لای بردو له شوینی خو ی لایدا ۵ یان

هه ندی کی درداو دوا ی پهرده که
دمرکه وت.

هَتَكَ الثَّوبُ: قوماشه که ی له باری دریزی
دادری ۵ (فهو هاتك وهَتَاك).

هَتَكَ: دهگوتری: (هَتِكَ غَرَشَة): کورسی و
پله و پایه ی نه ما ۵ شانص و بهختی
سهرو خوار بوو.

هَاتَكَ اللَّيْلُ: به ناو تاریکی شهودا
رویی.

هَتَكَ الْأَسْتَارُ: پهرده کانی داته کاندن و
لای دان له شوینی خو یان نه یه یشتن
۵ بۆ زیده روپی له مانای (هَتَكَ) دی.

هَتَّكَ فُلَانٌ: فلان که س باکی نه بوو
ناخو حمای دهچی و سه رزمنشت
دمکری ۵ پرکیشی هه له و تاوانی
کرد ۵ فلان حمای چوو که سایه تی
دابه زی ۵ دهگوتری: (هَتَّكَ فِي
الْبَطَالَةِ): له گومرایی و خراپه کاری دا
روچوو نوغرو بوو.

الهَتُّكُ: دراو ونجری ونجری بوو ۵
دهگوتری: (ثوب هَتَكَ).

الهَتْلَةُ: حمیا چون و دمرکه وتنی کاری
خرابی په نامه کی.

هَتَمَ فَاةٌ: ددانی پیشه وه ی دمره یان.

هَتَمَ الشَّيْءُ هَتَمًا: شته که شکا ۵ دهگوتری:
(هَتَمَهُ فَهَتَمَ).

هَتَمَ الْإِنْسَانُ وَغِيْرَهُ: ددانی پیشه وه ی

مروّفه که شکان ۵ (فهو أهتم وهي هتماء) ۵ (ك: هُتْمٌ).

أهْتَمَ الشَّيْءُ: شته که ی شکاند ۵ دموگوترئ: (أهْتَمَ نَيْتَهُ): ددانی شکاند.

أهْتَمَ الإنسان: ددانی مروّفه که ی شکاند.

هَتَمَهُ: بؤ زیدمرویی له مانای (هَتَمَهُ) دئ.

تهاتما: قسه ی ناشیرینیان به یه کتر گوت.

تَهْتَمَ: دموگوترئ: (تَهْتَمَتْ أَسْنَاهُ): ددانی شکان.

الهْتَامَةُ: نه وه ی لهشت دهمشکی.

الهَيْتَمُ: رووه کیکی دهمشته کی پرزو پالاویه.

هَتَمَرٌ: زوری قسه کرد.

هَتَمَلَ فلان: فلانکس به هیواشی قسه ی کرد ۵ فیتنه یی کرد.

هَتَمَلَ الرجلان: دوو پیاوکه به یه که وه سرتهمیان کردو نه یانویست که سی تر گوپی له دهنکیان بی.

الهَتَمَلَةُ: قسه ی سرته ۵ (ك: هَتَامِل).

هَتَتِ السماءُ هَتناً وهتناً: ناسمان

بارانی به خوهره ی باراندو به ردموام

بوو له بارین دا ۵ دموگوترئ: (هَتَنَ

الدَّمَخُ): فرمیسه که رزایه خوار ۵

(فهو هاتن) ۵ (ك: هُتَنٌ) ۵ (وهي هاتنة) ۵ (ك: هواتن).

التَّهْتَانُ: بارانی که تاو تاوه، دهمیک دمبارئو دهمیک خوش دمکاته وه.

الهْتُونُ: بارانی پر دلوپ ۵ بارانی که به خوهره مو ریزنه بی ۵ دموگوترئ: (سحاب هتون وعین هتون الدمع).

هَتَتِ فلان في الكلام: فلانکس په له ی کرد له قسه کردن دا زمانی ته ته له ی کرد.

هَتَتِ الشَّيْءُ: به زهخت پی له شته که ناو شکاندی.

الهَتَاتُ: که سی که خیرا خیرا قسه بکاو زمانی ته ته له بکا.

هَتَا الشَّيْءُ هَتَواً: شته که ی شکاند ۵ یان به توندی قاجی به شته که دا ناو شکاندی. هاتی فلان: فلانکس وهری گرت ۵ گرتی.

هاتی فلان الشَّيْءُ: فلانکس شته که ی نزیک کرده وه.

هاتی فلاتاً الشَّيْءُ: شته که ی دایه فلانکس ۵ دموگوترئ: (الهَيْتِي من الليل): به شیک له شهو ۵ (ك: أهتاء) ۵ دموگوترئ: (مضى هَيْتِي من الليل) ۵ به شیک له شهو روپی.

الهَيْتِي من الليل: به مانا (الهَيْتِي) دئ.

هَتَّ فلان هَتّاً: فلانکس دروی کرد.

هَثَّ الْأَشْيَاءَ: شته‌کانی تیکه‌ل بهیه‌ک کردن ه (فهو هاث وهاث).

هَثَمَ لِفُلَانٍ مِنَ الشَّيْءِ هَثْمًا: له‌وشته به‌شیک‌ی زوری دا به‌فلانکس.

هَثَمَ الشَّيْءُ: شته‌ک‌ی وردکردو چاک کوتایی به‌کوتان.

الْهَيْثُمُ: کومه‌له لبو کومه‌له گلی نزم ه بازو هه‌لؤ ه بیچوی دالاش ه همروا به‌مانا (الْهَيْثُمُ) دئ.

هَثَّ فِي السَّيْرِ: له‌رویشتن دا په‌له‌ی کرد.

هَثَّ السَّحَابَ بِطَرَفِهِ وَتَلَجَّ: هه‌ورمه‌ک خیر خیرا باران و به‌غری باراند.

هَثَّ الْأَشْيَاءَ: شته‌کانی تیکه‌لاو بهیه‌ک کردن.

هَثَّ الشَّيْءُ: پی‌له‌شته‌ک‌ه ناو شکاندی.

هَثَّ فُلَانًا: سته‌می له‌فلان کرد ه (فهو هثا).

الْهَثَاثُ: خیرا، ده‌گوترئ: (سیر هثا): رویشتنی خیرا ه ولاتیک

ته‌بو توژی زور بی ه دروژن.

الْهَثَّةُ: همروا هوریاو قاوو قیزو تیکه‌لاو بوونی دهنگه‌کان له‌کاتی شمرو همرا‌دا.

هَثَى هَثِيًا: دهمو چاوی سور هه‌لگه‌را.

هَثَى التُّرَابُ: گل‌و خوئی پهرژاند ه

ده‌گوترئ: (هَثَى لَهُ مِنْ مَالِهِ): له‌مال‌و سامانی خوئی به‌شی دا.

هَآءُ: گالته‌ی له‌گه‌ل کرد.

هَجَا الشَّيْءَ هَجًا وَهَجْرًا: شته‌ک‌ه دابرا.

هَجَا جَوْعُهُ: برسایه‌تیه‌ی نه‌ما، برسایه‌تیه‌ک‌ه‌ی ئارام بؤوه.

هَجَا الطَّعَامَ هَجْنًا: هه‌موو خواردنه‌ک‌ه‌ی خوارد.

هَجَّيْ هَجًا: برسایه‌تیه‌ک‌ه‌ی په‌ره‌ی ساندو تینی بؤ هیئا.

أَهَجَا الشَّيْءُ: شته‌ک‌ه‌ی برپه‌ومو لای

برد ه ده‌گوترئ: (أَهَجَا الطَّعَامُ

جَوْعًا): خواردنه‌ک‌ه

برسایه‌تیه‌ک‌ه‌ی نه‌هیشت.

أَهَجَا الْإِبِلَ: حوشرمه‌ک‌ه‌ی به‌سته‌وه بؤنه‌وه‌ی بله‌ومرئ.

أَهَجَا فُلَانًا الشَّيْءَ: شته‌ک‌ه‌ی

ده‌رخواردی فلانکس دا.

أَهَجَا فُلَانًا حَقَّهُ: ماضی فلانک‌ه‌سی دایه‌وه.

الْهَجَا: ههرشتیک ئاده‌میزاد تییدابی‌و وازی لی ببینی.

الْهَجَا: نه‌حمه‌ق و گیل.

هَجَّتْ عَيْنُهُ هَجًا: چاوی به‌قول‌دا چوو.

هَجَّتِ النَّارُ هَجًا وَهَجِيجًا: ناگرمه‌ک‌ه

بلی‌سه‌ی سه‌هندو داگیرسا ه

هه‌لگیرسانه‌ک‌ه‌ی دمنگی لی هات

لرفه لرفی هات.

هَجُّ الْبَيْتِ: خانومکەى روخاند.

هَجَّجَ: لهبرسا یان لهتینوا یان لهبەر

ماندویى چاوی به قولدا چوو ە

دمشگوترئ: (هَجَّجَتِ الْعَيْنُ): چاوی

قول بوو.

هَجَّجَ النَّارَ: ناگرەمکەى خوۆش کرد

بلیسەى دایه.

إفْهَجَّ: سور بوو لهسەر رای خوۆی و

نامۆژگاری کەسى و مرنهگرت.

اسْتَهَجَّ: بهپرای خوۆی کردو رای کەسى

قبول نهبوو، گومپراو سەر لی

شیواو بوو ە خوۆی خسته ناو

باسمکهوه بهحق و ناحق خوۆی

تی ههلقورتاند.

اسْتَهَجَّ السَّائِرَةُ: پهله پهلی لهکاروانمکه

کردو دمنه ی دان.

هَجَّاجَ: سواری رای خوۆی بوو ە هەر

بهقسەى خوۆی کرد ە دهگوترئ:

(رَكَبَ فُلَانٌ هَجَّاجٌ) ە دهشگوترئ:

(هَجَّاجِيكَ): وازیینه، بهسه.

الْهَجَّاجَةُ: نهو رهشهباهەى ههموو

شَتِيكَ بهگل دادمپووشئ ە گیل و

نهحمەق.

الْهَجُّ: نیری سەرملی گای جوت.

الْهَجِيحُ: شیوی قول ە زهلاکو ە زهوی

لاکیشەیی ە نهو هیل و خهتانهی

کاهین لهسەر گل دهمیکیشئ بۆ جادو

بازی ە (ك: هُجَّجَ وَهَجَّانٌ).

هَجَّدَ هَجْرَدًا: نوست ە شهو نوپژی کرد.

أَهَجَّدَ الْبَعِيرُ: حوشرمکه قورسایى

خوۆی خسته سەر زهوی.

أَهَجَّدَ فَلَانًا: فلانکەسى خهو لی خست

ە بهنوستوی بینى.

هَجَّدَ فَلَانًا: فلانکەسى نواند.

تَهَجَّدَ: بهمانا (هَجَّدَ) دئ ە ههستا بۆ

نوپژ یان بۆ ئیشی تر ە قورنن

دەمفرموی: (وَمِنَ اللَّيْلِ فَتَهَجَّدُ بِهِ

نَافِلَةً لَّكَ) ە پهکتا په‌رستی نه‌نجام

دا.

التَّهَجُّدُ: شهو نوپژ.

هَجَرَ هَجْرًا: دوور کهوتەوه ە دهگوترئ:

(هَجَرَ الْفَحْلُ): نیرمکه وازی

له‌سواربون و که‌ل‌دان هی‌نا.

هَجَرَ الْمَرِيضُ: نه‌خوۆشه‌ بزرگاندى ە

ده‌شگوترئ: (هَجَرَ فِي مَرَضِهِ وَفِي

نومه).

هَجَرَ فِي الشَّيْءِ: زۆری پئ خوۆش بوو ناوی

بی‌نی و باسی بکا.

هَجَرَ الشَّيْءِ: وازی له‌شته‌که هی‌نا ە روی

لی و مرگیزا.

هَجَرَ الدَّابَّةَ: ولاخه‌که‌ی به‌په‌تی

که‌مه‌ندکیش به‌سته‌وه سەر‌ئ‌کی

له‌دمستی و سەر‌ئ‌کی له‌پاشوی خست و

نهمجار حبله‌کەى لەو کە مەندە گری دا.
 أَهْجَرَ: بەگرمای نیومرۆ سەفەری کرد
 ە کەوتە کاتی نیومرۆ ە قسەى
 ناشیرینی وتن ە کەوتە چەقە
 چەق و قسەى ناشایستە ە
 دەشگوتری: (أهْجَرَ في منطقة): قسە
 ناشیرینی بە دەم دا هات.
 أَهْجَرَ الشَّيْءُ: شتە کە تەواو بوو
 گەشتە ئەندازەى خۆى.
 أَهْجَرَ الْفَتَاةُ: کچە کە پێگەیی و
 گەشتە تەمەنى گەنجی
 بەشیو مەیکى رێک و پێک.
 أَهْجَرَ الْحَامِلُ: نافرەتە دوگیانە کە سکی
 گەورە بوو.
 أَهْجَرَ بَقْلَان: گائەى بەفەلان کرد.
 هَاجَرَ: زیدی خۆى جێ هێشت.
 هَاجَرَ مِنْ مَكَانٍ كَذَا أَوْ عَنْهُ: ئەو
 شوینەى تەمک کردو چو بو
 شوینیکی تر.
 هَاجَرَ الْقَوْمَ: وازی لەو گەل و هۆزە
 هیناو جینی هێشتن چوو بۆلای
 خێلێکی تر.
 هَجَرَ: لەکاتی نیومرۆدا کەوتە رۆشتن.
 هَجَرَ النَّهَارَ: رۆژ بوو بە نیومرۆ
 گەرماکەى پەرهى سەند.
 هَجَرَ إِلَيْهِ: زوو چو بۆلای و خۆى
 گەیاندى.

هَجَرَ الذَّابَّةَ: وڵاخە کەى بەکەمەند
 بەستەوه، بەم جۆرە حەبلیکی
 هینا سەریکی لە دەستی بەست و
 سەریکی لە قاچی دواوەى ئەمجار
 حەبلیکی لەو حەبلە بەست و
 بەسنگێکەوه گری دا.
 تَهَاجَرَ الْقَوْمُ: خەلکە کە دەنگیان لێک
 دابری و لێک ترازان و پەکتیان جێ
 هێشت.
 تَهَاجَرَ الْقَوْمُ الْمَاءَ: خەلکە کە بەنۆرە
 چوئە سەر ناوێکە.
 تَهَجَّرَ: لەکاتی نیومرۆدا سەفەری کرد ە
 خۆى بەکۆچەرو موهاجیر لەقەلەم
 دا ە لاسایی موهاجیری کردووه.
 الْأَهْجَرُ: دەرگوتری: (هَذَا أَهْجَرُ مِنْ
 ذَاكَ): ئەمە لەو دەرگوترە ە
 گەورەترە، بەنرخ ترە، رێزدار ترە.
 الْأَهْجَرَةُ: داب و نەریت.
 الْمَاهِجِرُ: ئەو کەسەى لەمەکەوه لەگەڵ
 پێغەمبەر (د.خ) چوو بۆ مەدینە.
 الْمَاهِجَرُ: شوینی هێجەرت کردن.
 الْمَاهِجَرَةُ: کۆچکردن.
 الْمَهْجَرُ: ئەو شوینەى لێوێ هێجەرت
 دەکەى یان کۆچى بۆدەکەى.
 الْمَهْجَرُ: باش و تەواو بێ عەیب و بەنرخ
 لەهەموو شتێک ە دەرگوتری: (بَعِير
 مَهْجَر، خَلَّة مَهْجَرَة).

الْمُهْجِرَةُ: دِمْگوترئ: (فِئاة مُهْجِرَة):

کچیکه له ناو هاوه له کانی دا نمونه ی
جوانی و عاقلی و رموش بهرزیه ۵
(ناقة مُهْجِرَة): حوشترئکی قه له وو
خوشرؤ و رسته نه.

الْمُهْجِرُ: دِمْگوترئ: (کلام مهجور):

قسه و رسته یه که له بیر کراوه و نیستا
به کارنا هیندرئ.

الهاجر: دِمْگوترئ: (شئ هاجر):

شتئکی باش و جوان و بئ عه یه ۵
زیده باشی به سمر شتی ترده هه یه.

الهاجرة: نیومرؤ ۵ جهنگه ی گهرما ۵

دِمْگوترئ: (طبخنه الهاجرة): گهرمای

نیومرؤ کولاندویه تی ۵ وشه یه ک

مانای ناشیرین له خو بگرئ ۵ (ک:

هاجرات و هواجر).

الهاجري: هه جهری: نیسبت دراو

بؤلای گوندی هه جهر ۵ که سئک واز

له سارانشینی و کۆچه ری بئنی و

ببیته شارمستانی ۵ و مستای دیوار ۵

شتی به نرخ و چاک.

الهاجر: جهلیکه سهرئکی دمه سترئ

به دمستی و لاخه مو سهرمه کی تری

دمه سترئ به قاجی باشویه وه ۵

به کوردی بپی دِمْگوترئ: که مهند ۵

و متهرو ئی که مان ۵ دِمْگوترئ:

(قوس شدید الهجار) ۵ همرشتئک

که وانه یی بئ و له دمستی و قاج و مل

بکری (توق) ۵ تاج و کلای شاهانه.

الهجيري: زور بلای ۵ قسه ی ناشیرین

۵ دابو نهریت ۵ دِمْگوترئ: (مازال

هذا هجيره): تانیستا نه وه خو و

دابو نهریتی ۵ همرشتئک

به یادکردنی مجور که به جهسته دا

بئ ۵ (به زوری له گهل زه دا

دِمْگوترئ بؤ دابو نهریتی ناشیرین

به کاردی.

الهجر: لغاو: لوته وانه ی و لاخ و نازهل ۵

به مانا (الهاجرة) دی ۵ دِمْگوترئ:

(شئ هجر): شتیکی بئ وینه ۵

(ذهبت النخلة هجرأ): دارخورما که

بهرز بؤ وه، گه وره بوو ۵ (لقینه عین

هجر) دوا ی لئک دابرا نیکی زور

به یه که گه یشتینه وه تووشی

بوومه وه.

الهجر: بزپکاندن و قسه ی جهله ق و

مهله ق ۵ قسه ی ناشیرین.

الهجر: لاواز و ههنگاو کورت، که سئک

ورده ورده قاج هه ئینی و مگو و نه وه

پیومند کرای.

الهجرة: دمه مهندی و بئ ناتاجی ۵

دِمْگوترئ: (ماعنده غناء ذاك ولا

هجرة).

الهجرة: قهله ی ته و گوشتن.

الْهَجْرَةُ: رهوكردن لهولاتیكهوه بؤ
ولاتیکی تر ۵ گواستنهموی هؤزو
خیل لهزموپییهكهوه بؤ زموپییهکی
تر بهمهبهستی دابینکردنی
بزپوی و رزق و رۆزی.

نیشمی بهدل دا هات.
هَجَسَ فَلَانًا عَنِ الْأَمْرِ: فلانكهسی لهو
كاره گیرایهوه.
هَاجَسَهُ: بهگویندا سرکاند.
تهاجسا: بهسرتنه قسهیان بویهکتر
کرد.

الْهَجْمُورِيُّ: خواردنی نیومرؤ.
الْهَجِيرُ: واز لی هیندر او ۵ باشگوی
خراو ۵ نهویستراو ۵ نهو گزوگیاو
لقهدارهی نازهل دیشکینی و وشك
دمب ۵ (لبن هجیر): ماستیکی باش
مهپیوو تام خوش و بۆنخوشه
هیشتا نهترشاوه ۵ منهجهل و قاپی
گهوره، کهرمکیوی کهتمو زمبهللاح
۵ نیره ولاخی قهلهو کهمهیلی
کهلدان و سواربوونی ماین و شتی
وای نهی ۵ کاتی نیومرؤ بهتایهتی
لهومرزی هاوین دا ۵ (ك: هَجَرٌ).

الْمُتَهَجِّسُ: دمگوتری: (خبز مُتَهَجِّسٌ):
نانیکه ههویرهکی باش
نهشیلدر اووه ههئنهها تووه.
الْمُهْجُوسُ: دمگوتری: (وقعوا في مهجوس
من الأمر): کهوتنه سمر سامی و
حهیرانبوونهوه دهربارهی کارکهو
نازانن روداوکه چۆنه.

الْهَاجِسُ: خهپال ۵ (ك: هَاجَسَ):
الْهَجَسُ: دهنکی نزم دهبیسترئ و لی
حالی ناب ۵ همر خهپال و
خهتهرمهک بهدل دا بی ۵ لهقهسو
بیرو بۆجون.
الْهَاجِسَةُ: گوشتی تهرو تازه.
هَجَسَ إِلَيْهِ هَجَسًا: نارمزوی کرد ههزی
لی کرد.
هَجَسَ بَيْنَهُم: نیوانی وروژاندن.
هَجَسَ الْأَمْرَ: کارکهی وروژاند.
هَجَسَ الدَّابَّةَ: ولاخهکهی لی خوری
بهلیخوپینیکی هیواش.

الْهَاجِشَةُ: بهمانا (الهابشة) دئ، بیگانهو
دورهی خیل و هؤز ۵ کۆمهلیک
الْهَجْرَةُ: رهوکردن لهولاتیكهوه بؤ
ولاتیکی تر ۵ گواستنهموی هؤزو
خیل لهزموپییهكهوه بؤ زموپییهکی
تر بهمهبهستی دابینکردنی
بزپوی و رزق و رۆزی.

خه لکی بیگانه بکونه ناو گهل و
هؤزو تایهفه یهک ۵ (ک: هواجش).

الهَبْشَةُ: راپه رین و په لاماردان ۵
دژوستان و روبه رپو وونه وه.

هَجَجَ هَجْجاً و هَجْرَ: شه ونوست ۵ هورنان
دمه رموی: (کانوا قلیلا من اللیل ما
یهجرن).

هَجَجَ الجُرْعُ: برسپایه تی دامرکایه وه نه ما.
أَهْجَعَهُ: نواندی خهوی لی خست.

أَهْجَعَ الطَعَامُ الجُرْعُ: خواردنه که نازاری
برسپایه تییه کهی دامرکاند.

هَجَجَ: بؤ موباله غه و زیدمر موی
له مانای (هَجَجَ دئ).

التَّهْجَاعُ: خهوی کهم، سوکه خه و،
سمره خه و ۵ خهوی شه و.

المِهْجَعُ: غافل و تینه که بیشتوو
له مه بهست ۵ گیل و خه والوو.

الهَجَجُ مِنَ اللَّيْلِ: به شیک له شه و ۵
دمگوتری: (زارنی بعد هجع من

اللیل): دوی تیپه رپوونی به شیک
له شه و هاته دیدنیم.

الهَجَجُ: به مانا (المِهْجَعُ) دئ.
الهَجَجَةُ: نوستنی کهم سمره خه و

شکاندن له سمره تای شه ودا ۵
دمگوتری: (استیقظت بعد هجعة):

دوی سمره خه و شکاندنیک
به خه بهر هاتم.

الهَجَجَةُ: جۆریکه له نوستنی کهم.

الهَجَجَةُ: به مانا (الهَجَجُ) دئ ۵ دمگوتری:
(مضى هَجَجٌ مِنَ اللَّيْلِ): به شیک

له شه و تیپه ری.

هَجَجَ هَجْجاً: له مانسوی و شه که تی دا
لاکه له کهی ویک هاتنه وه، په راسوی

به ورگییه وه نووسان.

هَجَجَ هَجْجاً: نه وننده کزو لاواز بوو
نیسقانی دمرکه و تن ۵ (فهر أَهْجَفُ رهی

هَجَفَاءَ).

هَجَفَتِ الْأَرْضُ: چی له زمویه که دا بوو
بوو به ته پو و ژوو به حه وادا چوو.

إِنْهَجَفَ: کزو کۆله وار بوو.

الهَجَفَانُ: تینوو، پرش هه لاتوو.

الهَجَفُ: (الظِّلِمُ الْمُسِنُ): نیره
شوتور مورغی پیر ۵ ناده می وشک

ته بیات و ته مبهل ۵ نازه لی ته مبهل
۵ ورگ زل ۵ که ته و زلی بی خیر و

سود.

هَجَلَّ الشَّيْءُ هَجَلًّا: فرپی دا، شته کهی
فرپی دا نه یو یست ۵ دمگوتری: (أَخَذَ

الْكِرَّةَ فَهَجَلَ بِهَا): تۆپه کهی گرت و
فرپی دا.

هَجَلَّتِ الْمَرْأَةُ بِعَيْنِهَا: نافرمته که به چاو
نیشاره ی کرد بؤ پیا و هکه.

أَهْجَلَ: به زموی نهرمه لان دا رۆیشت.

أَهْجَلَ الشَّيْءُ: شته کهی هراوان کرد.

أَهْجَلُ الْمَالِ: مَالٌ وَ سَامَانَهُ كَيْ بِمَقْرُودَا

هـ دمشکوتری: (أَهْجَلُ الْإِبِلِ وَغَيْرَهَا):

حوشترمکانی پاشگویی خستن هیچ
سهروکاری نه کردن.

هَاجِلٌ: بَهْزَمُو نَهْرَمَه لَان دَا رُؤِشْت.

هَاجِلٌ فَلَانًا: لَهْگَه لَ فَلَانْکَه س دَا
یه کتریان هینا و برد.

هَاجِلٌ فَلَانًا: جَوِئِنِ بَهْهَافَلَانْکَه س دَا هـ

دمگوتری: (هَاجِلٌ عَرَضَه): جَوِئِنِ
به ناموسی دَا.

أَهْتَجَلُ الشَّيْءُ: شَتَهْکَی دَاهِئِنَا.

الْمَهْجَلُ: کُونِ بَهْرَه وَ خَوَار بُو نَاو
زمو.

الْهَاجِلُ: نَوَسْتُو هـ کَه سَیْکَ زُور سَهْمَهْر

بکا هـ (ک: هَجَل) هـ دَمگوتری: (ذَمْعُ
هَاجِل): هَرْمِیْسْکِ رَهْوَان.

الْهَاجِلُ: زَهْوِ نَزْمُو نَهْرَمَاهِی هـ دَهْشْتِی

کاکِ بَهْکَاکِ هـ (ک: أَهْجَال وَهْجَال
وَهْجَل).

الْهَاجِلُ: نَافَرْمَتِی بَهْدَخُو دَاوِئِنْپِیْس.

الْهَاجِلُ: حَهْوَزَه نَاوِیْکَ تَهْوَاو

نَهْبُووَبِیْ وَ نِیْشِ کَرْدِنِی تَئِدا مَابِی هـ

یَان بَه نَارِیْکَ وَ پِیْکِی دَرُوسْت کَرَابِی
هـ (ک: أَهْجَال وَهْجَال).

هَاجِمٌ عَلَیْهِ هَجُومًا: لَه نَاکَاو پَه لَامَارِی دَا هـ

دَمَشْکُوْتَرِی: (هَجَمُ الْبِرْد): سَهْرَمَا
هَیْرِشِی هَیْنَاو لَه نَاکَاو پَهیدا بُوو.

هَاجِمُ الْبَيْتِ: خَانُومْکَه رُوخَا.

هَاجِمَتُ الْعَيْنِ: چَاوْمْکَه بَه قَوْلِ دَا چَوُو.

هَاجِمٌ فَلَانٌ: فَلَانْکَه س سَهْرِی دَاخْست وَ بَیْ
دَمَنگ بُوو.

هَاجِمُ الْمَرَضِ: نَه خُوشِیْیَهْکَه بَنِیْرْکَرَا.

هَاجِمُ الْمَكَانِ وَغَرَه هَاجِمًا: بَه زُورَه مَلِیْ
چَوُوه نَاو شَوِئِنَهْکَه وَه.

هَاجِمُ الدَّابَّةِ وَغَرَهَا: بَه تُونْدِی وَ لَآخَه کَانِی

لِی خُورِپِن رَاپِئِجِی کَرْدِنِ هـ دَمگوتری:
(هَاجِمْنَا الْخَيْلَ عَلَى الْقَوْمِ): نَه سَبَه کَانِمَان

هَه لَیْنِگ دَا بُو سَهْر قَهْوَمَه کَه وَ
هَیْرِشْمَان کَرْدَه سَهْرِیَان.

هَاجِمُ الرِّيحُ تَهْجُمُ التَّرَابِ عَلَى الدَّارِ:

رَهْشَه بَا هَیْرِشِی هَیْنَاو خْشْت وَ خُوْلِی
بَه سَهْر خَانُومْکَه دَا.

هَاجِمُ الْعَدُوِّ: دُوْزْمَنِی دَمْرْکَرْد.

هَاجِمُ النَّاقَةِ: حُوشْتَرْمْکَهی دُوْشِی.

هَاجِمٌ مَا فِي الضَّرْعِ وَغَرَه: نَهْوِی لَه گَوَانَهْکَه

دَا بُوو دَا پِدُوْشِی وَ هِیْجِی تَئِدا
نَه هَیْشْتَه وَه.

هَاجِمُ الْغَرِّ الدَّابَّةِ: گَهْرَمَا نَارْمَقِی لَه وَاخَهْکَه
دَمْرْدَا.

هَاجِمُ الْبَيْتِ: خَانُومْکَهی رُوخَانْد.

أَهْجَمٌ عَلَيْهِ الشَّيْءُ: شَتَهْکَی هَه لَئِنَا بُوْ
نَهْوِی پَه لَامَارِی بَدَا.

أَهْجَمُ النَّاقَةِ: حُوشْتَرْمْکَهی دُوْشِی.

أَهْجَمٌ مَا فِي الضَّرْعِ: چِی لَه گَوَانَهْکَه دَا

بوو دايدووشى.

أَهْجَمَ الدَّابَّةُ: وَاخَذَهُ كَيْ حَسَانْدَمُوهُ.

أَهْجَمَ الْمَرَضُ عَنْ فُلَانٍ: نَهَضَ خُوشِيهِ كَيْ لَمْ يَلْأَنكَسْ لِابْرَدٍ.

هَاجَمَهُ: شَتَمَكَ هَيْ هَلْنَا بُوْنَهْ هَيْ پَه لَامَارِ بَدَا، تَبَي بَمَرْدَا.

إِهْتَجَمَ الشَّيْءُ: بَهْمَانَا (هَجَمَ عَلَيْهِ) دَى.

إِهْتَجَمَ مَا فِي الضَّرْعِ: حَى لَهْ كَوَانَهْ كَهْدَا بُوو دايدووشى.

إِهْتَجَمَ الْمَرَضُ فُلَانًا: نَهَضَ خُوشَى فُلَانَكَه سَى لَآوَاژ كَرْد.

أَهْجَمَ الْبَيْتُ: خَانَوَهْ كَه رُوخَا.

أَهْجَمَتْ عَيْنُهُ: چَاوَى بَه قَوْلْدَا چَوو هَ فَرْمِيَسْ كَى لَى هَاتَن، نَاوَى كَرْد.

أَهْجَمَ الْعَرَقُ: نَارْمَقَى كَرْد.

تَهَاجَمَا: نَهو دُوو كَه سَه پَه لَامَارِ يَه كَتَرِيَان دَاو هِيَرَشِيَان بُوِيَهْ كَ بَرْد.

تَهَجَّمَ عَلَى غَيْرِهِ: بَه شَيَوَهى تَوْنَدُو تِيژى هِيَرَشَى بُو كَرْد هَ بَه زُورَه مَلَى.

هِيَرَشَى كَرْد بَه مَوِيَسْتَى خَوَى نَه بُوو. الإِهْتِجَامُ: كُوْتَايى شَهو.

الْهَجَامُ: نَازَاو نَه بَه مَرْدُو هَه مِيَشَه هِيَرَشِبَه ر هَ شِيَر.

الْهَجْمُ: قَآپى گَهوَرَه كَه شِيَرى تِيْدَا بَدُو شَرَى هَ عَهْرَق.

الْهَجْمَةُ مِنَ اللَّيْلِ: سَهْرَمَتَاى تَارِيكَايى شَهو.

الْهَجْمَةُ مِنَ الشَّتَاءِ: جَهَنگَهى سَهْرَمَاو سُوْلَى زَسْتَان.

الْهَجْمَةُ مِنَ الصَّيْفِ: جَهَنگَهى گَهْرَمَاى هَاوِيَن هَ هَمَرَوَا وَشَهى (الْهَجْمَةُ):

نَاوَه بُو گَارَانَه حُوَشْتَرى زُور لَه خَوَار زَمَارَه سَهْدَمُوهُ هَ هَمَرَوَا نَاوَه بُو

مَهْرَى پِيَر.

الْهَجُومُ: هَمَرَشْتِيَك خِيَرَا پَه لَامَارِ بَدَاو لَه هِيَرَش بَرْدَنْدَا گُورْجُو گُوْل

بِي هَ بَاى بَه هِيَزُو تَهوژْم، كَه بَه لَآى هَمَرَشْتِيَك دَا بِيَرُوَا دَهْرَى بِيَتِي

هَمَرَشْتِيَك نَارَهَق لَه جَه سَهْتَهْدَا رَهوَان بَكَا هَ دَه گُوتَرَى: (تَحَمَّمَ فَاَنَ الْحَمَامَ

هَجُومًا): حَه مَام بَكَه حَه مَام كَرْدَن نَارَهَق لَه جَه سَهْتَهْدَا پَه يِدَا دَه كَا.

الْهَيْجِمَةُ: فَرِيْدَرَاو دَهْر كَرَاو هَ شِيَرِيَك نَه مَه يى بِيُو خَهْرِيَك بِي بَه مَه يى.

الْهَيْجَمَاتُ: دُوَرُو گَهو هَه ر هَ جَانْجَالُو كَهى نِيَر.

هَجَنْتِ الصَّيْبَةُ هَجْنًا وَهَجُونًا: كَه جَه كَه پِيَش نَهو هى بَالِغ بِيى شُوَى كَرْد.

هَجَنْتِ النَّاقَةُ: حُوَشْتَرَهْ كَه نَاوَس بُوو پِيَش نَهو هى كَاتى نَاوَس بُوو نَى بِي.

هَجَنْتِ النَّخْلَةُ: دَارْخُورْمَاكَه بَه رى گُرْت لَه كَاتِيَكَا سَاوَابُوو كَاتى بَه رْگُرْتَنى

نَه بُوو.

هَجَنَ الزَّئِدُ: شَقَارْتَهْ كَه بَه يَهْ كَ جَار

لَيَخْشَانَدْنِ نَاغَرِي نَهْ كَرْدَمُوَه.

هَجْنُ هُجْنَةُ وَهَجُونَةُ: قسه که بی که لک و
ناشیرین بوو قسه ی پرو پوچ و
خویرپانه بوو.

أَهْجَنَ: حوشتری باشی زور هه بوون.

أَهْجَنَ الْفَتَاةُ: کچه که ی مارم کرد
له ته مه نی مندالی دا، هیشتا کاتی
شوی نه هاتبوو به شوی دا.

أَهْجَنَ الْفَحْلُ الْنَاقَةَ: که له حوشرم که
سواری حوشره مییه که بوو که لی
دا هیشتا حوشره مییه که دوساله
بوو که لی گرتو بیچوی بوو، سی
سالی ته واد کرد بوو بیی له سالی
چوارهم نابوو.

هَجْنُ الشَّيْءِ: شته که ی له حالی خوی
لاداو به ته وایی نه یخسته سمر
حاله تی دووهمی ۵ دمگوتری: شیری
مه یاند به لام نه بوو به ماستی ته واد
یان شته که ی عه پیدار کرد.

هَجْنُ الْأَمْرِ: ناشیرینی کردو عه پیداری
کرد.

إِهْتَجَنَتِ الصَّيْبَةُ: کچه که شوی کرد
پیش نه وه ی بالغ بی.

إِهْتَجَنَتِ النَّخْلَةُ: نه مامه دار خورما که
به ساوایی به ری گرت.

أَهْتَجَنَتِ الشَّاةُ: مهر که ناوسبوونی لی
دمر که وت.

هَجَجَتِ النَّخْلَةُ: به مانا (إِهْتَجَنَتِ) دی.
إِسْتَهْجَنَهُ: ناشیرینی کرد ۵ به لایه وه
ناشیرین بوو ۵ دمگوتری: (هذا لما
يُسْتَهْجَنُ قَوْلُهُ): نه مه شتی که گوئی
ناشیرینه.

الْأَهْجِنَةُ: نهو کوره گه نجانیه ی
که سوکار یان پیش بالغ بوونیان
نافرمتی مندالکار یان لی
مارم کردن.

الْمُهْجَنَةُ مِنَ النُّوقِ: حوشتری رسمه ن
که به مهرج گیرایی جگه له که له
حوشتری خوو ولاتی له حوشتری تر
که ل نه دری ۵ هه روا ناوه بو
درمختی خورما له سمرمتی
موتوربه کردن و ته لقیح کردنی دا
۵ یان حوشتری تازه که ل گرتوو.

الْمُهْجَنَةُ: هوزو خیلایک بی خیرو
بیرین.

الْهَجَانُ مِنَ الْأَشْيَاءِ: شتی چاک و رسمه ن
۵ حوشتری سپی به نرخ ۵ دمگوتری:
(رجل هجان): بیاوکی نه جیب
زادمو خانم دان ۵ (امرأة هجان):
زهوییه کی به پیت و بهر که ته ۵ (ك:
هجان وهْجَنُ وَهْجَانُ).

الْهَجَانَةُ: وه جاخزاده یی و ریزداری ۵
خاو من خانه واده ی رسمه ن.
الْهَجَانُ: هیستر سوار.

الْهَجْنَةُ: دمستو ملو كهفهل و جهسته
گهورمبی نهسپ واته نهسپی كهتهو
ناهقولا و عهیبو ناشیرینی و
دمگوتری: (في كلامه هجنة) :
لهگوفتاری دا قسهی ناشیرینی تییدا
بوو.

الْهَجِينُ: شیر هموین کرابی و هیشتا
نهیوبیتته ماست و دمشگوتری:
(رجل هجين): پیاویکی خویرپییه و
لهولاخه بهرزما ناوه بۆ هیستریك
لهماینی عهرمبی بوو بی و پیاویك
باوکی عهرمبو دایکی ناعهرمب بی
و جۆره حوشرتیكه جهسته بچوك و
خۆشره و لهیواری زانستی
زیندموهر زانی دا بریتییه
لهروومکیك یان ژیانداریک
لهبهیهك گهیشتنی دوو توخمی
جیا لهیهك هاتبیتته کایهوه.

الْهَجْنُفُ: شتی دریزو پان و (ك:
هَجَانِيف).

هَجْنَجَ الْفَحْلُ: كهلهكه بهتونیدی
مرفاندی، بۆراندی.

هَجْنَجَ الْجَمْلُ: حوشرمکی پاونو دهری
کرد بهوتهی دمنگی (هیج هنج).

هَجْنَجَ فَلَانًا عَنْ مَقْصَدِهِ: فلانكهسی
لهمهبهستی خۆی لادا و رهتی
كردهوه.

الْهَجَاهُجُ: كهتهو زهبهلاح و زۆر باره
بار كهرو بۆره بۆر كهر.

الْهَجْنَاهُجُ: بۆره بۆركهری دهنگ تیزو
ناخۆش و دمگوتری: (بعير هجاج
وظليم هجاج، يوم هجاج): رۆژئكه
رهمهباكهی تونده و بهلاو كارمسات.

الْهَجْنَاهُجُ: توپرهو سرك و نهحمهقو
بهدرهفتار و شهرانی و شهرهنگیز و
كافامو بی عهقل و دریزو كهته و
پیره حوشر.

الْهَجْنَهجُ: زهوی رمقی بی بهرو بووم و
(ك: هجاج).

الْهَجْنَهجُ: بهران و ناوی تۆزیک تفت.
الْهَجْنَهجَةُ: لاسایی کردنهوهی دمنگی
حوشر لی خویرین.

هَجَا الْكِتَابَ هَجْرًا وَهَجَاءً: کتیبهكهی
خویندموه و فیزی بوو.

هَجَا فَلَانًا هَجْرًا وَهَجَاءً: زهمی فلانی کرد

شتی ناشیرینی پال دا و عهپهکانی
ژماردن و دمگوتری: (المرأة تهجر

صحبة زوجها): ئافرمتهكه گلهیی
لهههئسو كهوتی هاوسهرمکهی دکرد.

هَجَّوْ الْيَوْمَ هَجْرًا: رۆژمهكه زۆر گهرم بوو.

أَهَجَى الْقَوْلَ أَوْ الشَّيْءَ: قسهکان یان

شيعرمکه ناومرۆکیان ههموو جنیوو

وتهی ناشیرین بوو.

هَاجَاهُ مَهَاجًا: ههریهك لهودوانه

جنيوو قسهی ناشيرنييان بهيهكتر
گوتن.

هَجَى الصَّبِيَّ الْكِتَابَ: كَتَيْبَه‌كهي فَيَرى
فَلَانَكهس كرد.

إِحتَجَى فَلَانًا: جَنِيوى بهفَلَانَكهس دا.

تهاجيا: همريهك لهو دوانه جنيوى
بهوى تردا قسهی ناشيرنييان
بهيهكترى وت.

تَهَجَّى الحُرُوفَ الْأَبْجَدِيَّةَ: پَيْتَه‌كانى (ابجد
هوز...هتد...) ژماردنو ناوى هينان
يان دهنكه‌كانى دمربرين.

تَهَجَّى الْقُرْآنَ: قورنانى خویند ه يان
فَيَرى خویندننى قورنان بوو.

الْأَهْجُورَةُ: همرشتيك هه‌جوى پى
بكرئوجنيوو تانهو تهشمري تيدا

بى جا شيعر بى يان په‌خشان بى.
الْأَهْجِيَّةُ: بهمانا (الْأَهْجُورَةُ) دئ ه (ك:
أه‌جى)يه.

التَّهْجِي: پَيْتَه‌كانى هيجاه ه لهو
پيتانهى وشه‌يان لى پَيْك دئ
له‌پيتى نه‌لفه‌وه تا پيتى (ي).

الْهَجَاءُ: جَنِيوى ژماردننى عه‌يبو عار
به‌زورى به‌شيعر دمى

چايه‌كهس مامه غه‌فورم زمرده هه‌ك ميزى نه‌ختش
نيحيتاي ناكاهه‌ناكه هه‌ر به‌دوو تپ ديتته جهش

(شيخ رمزا)

همروا وشهى (اله‌جاء): پارچه پارچه
كردننى وشه‌يه بى پَيْتَه‌كانى واته به

(عينجه خویندن) ه دهمگوترئ: (فلان
على هجاء فلان): فَلَانَكهس

به‌مه‌ندازمى فلان درېزه به‌مه‌د نهو
بالاى به‌رزه ه (حروف اله‌جاء): نهو

پيتانهن وشه‌يان لَيْبَيْك دئ ومگوو
(أ-ب-ت-ث-ج-تاده‌گاته پيتى ي)

واته نهو پيتانه واريز به‌ندگراون
شيوهو رسم تيان دا به‌رچاو گيراهه
نهو پيتانهى له‌شيوه‌دا لَيْك ده‌چن
خراونه په‌نايه‌كه‌وه.

الْهَجَاءُ: كه‌سيك زور هه‌جوى خه‌لكو
شتى تر بكا ه ده‌گوترئ: (رجل

هَجَاءُ): پياوئكى جوئن فروشه ه
عه‌بېگړه.

هَجَى الْبَيْتِ: خانومه‌كه دمركه‌وت.

هَجَيْتَ الْعَيْنَ: چاومه‌كه به‌قولا چوو.

هَجَى الرَّجُلُ: پياومه‌كه برسياه‌تپيه‌كه‌ى
زور بوو تينى بى هات.

هَذَا هَذَا وَهَذَا: نارام بؤوه ه ده‌گوترئ:
(هَذَا أَلَمْ عَنْه): نازارمه‌كهى نارام بووه،

نېشى نه‌ما. ده‌گوترئ: (جاء حين
هدأت العين والرَّجُلُ): كاتى هات خه‌لك

نوستبوو.

هَذَا بِالْمَكَانِ رَفِيه: له‌وشوپنه مايه‌وه
جيگړ بوو.

هَذَا هَذَا: چه‌مايه‌وه پشتى كؤمبؤوه
شانى بؤلاى سنگى هاتن.

هَذَا الْبَعْرِ: حوشرمکه دوگی بچوک بؤوه
 ۵ دمشگوترئ: (هَذَا سَنَامُ الْبَعْرِ) ۵ (فَهِی
 اخْذًا وَهِيَ هَذَا) ۵ (ك: هَذَا).

أَهْذًا الشَّيْءُ: شتمکهی داسهکناندو
 نارامی پی گرت ۵ دمشگوترئ: (لَا
 أَهْدَاهُ اللَّهُ): خودا ماندویو
 ناردجهتی لهسمر لانهیا.

أَهْذًا الصَّبِيُّ: بههیدی و لهسمرخو
 بهمه ملا و نهولای مندالهکهی کیشا
 بؤنهموی خهوی لی بکهوی.

أَهْذًا الْكَبْرُ: پیری چهماندییهوه.
 أَهْذًا كَثْرَةُ الْحَمْلِ السَّنَامُ: بارکیشانی
 زۆرو ماندویهتی دوگی حوشرمکهی
 بؤچاندموه.

هَذَا: نارامی پی گرت و دایسهکناند.
 الْأَهْذَاءُ مِنَ الْمَنَاسِبِ: شانی خوارو
 چهماوه بؤ پیشهوه بؤلای سنگ.
 الْمَهْذَاءُ: دمشگوترئ: (تَرْكُهُ عَلَى مُهْذِنْتِهِ):

لهسمر حالی خوئی جیم هیشت.
 الْهَذَاءُ: بهشی بهکهه لهسج بهشی شهو.
 الْهَذَاءُ: بهمانا (الْهَذَاءُ دئ).

الْهَذَاءُ: نارام گرتن و لهجوله کهوتن ۵
 بهشی بهکهه لهسج بهشی شهو.

الْهَذَاءُ: لهسمره خوئی، نارام گرتن ۵
 دمشگوترئ: (مَالَهُ هِذَاءُ لَيْلَةٍ): ساتیک
 نارام ناگریو برساییهتی و خهمو
 خهفمت لهکۆلی نابنهوه.

هَذَبَ الشَّيْءَ هَذَبًا: شتمکهی پارچه
 پارچه کرد ۵ دمشگوترئ: (هَذَبَ
 الْهَذَبُ): نهوشتی لهدرهختی
 (هَذَبُ) کردهوه.

هَذَبَ الثَّمَرَةَ: میومکهی چنی.
 هَذَبَ هَذَبًا: بهسمری پهنجهی
 حوشرمکهی دۆشی.

هَذَبَ هَذَبًا: شفری دریز بوون.
 هَذَبَتِ الْعَيْنُ: برژانگی چاوکه دریز
 بوو.

هَذَبَتِ الشَّجَرَةَ: درهختهکه لقهکانی
 دریز بوون و چۆمانهوه ۵ (فَهَر
 أَهْذَبُ الْعَيْنِ وَهِيَ هَذَبَاءُ) ۵ (ك:
 هَذَبُ).

هَذَبَ الثَّمَرَةَ: میومکهی چنی.
 هَذَبَ الثَّرْبُ: پېرژو پانی بؤکراسهکه
 دروست کرد ریشوی بؤکرد.
 أَهْذَبَ الثَّمَرَةَ: میومکهی چنی.
 تَهَذَّبَ: بوو بهخاوهن برژانگ.

تَهَذَّبَ السَّحَابُ: همورمکه پېرژو لقو
 پارچهی لی شۆر یونهوه بؤ سمر
 زموی.

تَهَذَّبَ الْأَغْصَانُ: لقه درهختهکان دریز
 بوون و چهمانهوه ۵ شۆرپوونهوه.

الْأَهْذَبُ: کهسیکه برژانگی چاوی دریز
 بن ۵ بالندمیکه پهرو پۆلی بال و
 جهستهی زۆر بن ۵ (ك: هَذَبُ).

يان پىرى يان شتى ترموه چىرچ
بوويى ۋ دىمگوتى: (رجل ھىذب):
پياويكى كەتەى وشك تەبىياتى
توكن.

الھىذبى: جۈرە رۇشتىنىكى حوشترە.
الھىذبى: (رجل ھىذبى الكلام):
پياويكى زۆر بلىيە.

الھىذبى: توكن ۋ يان قىز ژاكاو و سەر
قىز ۋ تەمبەل ۋ قونگران.
ھىذبى: (رجل ھىذبى الكلام):
بەخۇبادان ۋ لارو لەنجە رۇشت.

ھىذبى: (رجل ھىذبى الكلام):
قونگرانى رۇشت، لاوازيو نەيتوانى
خىرا بىروا.

ھىذبى: (رجل ھىذبى الكلام):
خوشەويستى خۇى بۇ بېچومكەى
دەربىرى.

ھىذبى: (رجل ھىذبى الكلام):
پەشەپاكە ھازەى ھات ۋ
ويژمى ھات.

ھىذبى: (رجل ھىذبى الكلام):
كەوتە قەلبە قەلب.

ھىذبى: (رجل ھىذبى الكلام):
بىو بەرز بۇو دىمگوت كەزاوئى
بەسەر پىشمومىيە.

ھىذبى: (رجل ھىذبى الكلام):
لەرزىن ۋ لەرپنەو پىچر پىچر بوو.
ھىذبى: (رجل ھىذبى الكلام):
لەرزىن ۋ لەرپنەو پىچر پىچر بوو.

الھىذبى: (رجل ھىذبى الكلام):
شۆر ۋ گەورە ۋ (حلىة ھىذبى):
رېشى
بەرەلداكراو، كورت نەكراو.

الھىذبى: (رجل ھىذبى الكلام):
كەرايەلى ھەبى ۋ بى پۇبى ۋ واتە:
پىرژى رايەلەكە مابنەو ھەبى
تېومدان ۋ (ك: اھداب).

الھىذبى: (رجل ھىذبى الكلام):
لەق ۋ پۇبى دىرەخت ۋ ھەربەلەكە
گەلەكە دىرژى كۆلەبى ۋ پان نەبى ۋ
ۋەكۆو گەلەى دىرەختى (سەر)
ۋ طرفاء ۋ يان ناو ۋ بۇ رومكەىك
پىرژى پالى وردى ھەبى ۋ گەلەى
نەبى ۋ (ك: اھداب ۋ ھىذبى).

الھىذبى: (رجل ھىذبى الكلام):
نەسپىك توكى ناوچاوانى
(پالى ناوچاوانى) دىرژى بى.
الھىذبى: (رجل ھىذبى الكلام):
گىلى كەتەو زەبەلاخ.

الھىذبى: (رجل ھىذبى الكلام):
بەمانا (الھىذبى) دى ۋ ھەروا
بەماناى (الھىذبى) دى ۋ ھەروا ناو ۋ بۇ
قوماشەىك ھەردو لى رايەلى
ھەبى ۋ تېومدانى نەبى ۋ ھەروا
ناو ۋ بۇ لەق ۋ پىرژى دارخورما.

الھىذبى: (رجل ھىذبى الكلام):
واتە: (خىل الشوب): رېزى
فرمىسكى رزاو ۋ ھەورى شۆر بۇو
بۇسەر زەوى بەجۇرەىك لەكاتى
باراندنى باران دا ۋەكۆو ھەوداى
شۆر بۇو دەبىندى ۋ گۆى مەمكى
شلى نافرەت كە بەھوى نەخۇشى

به‌باشو و جوانخاصی یاسی فلانیان
 کردو ږموشته جوانه‌کانی شه‌ویان
 خسته ږو.
 اِسْتَهْدَجْ: په‌له‌ی کرد ۵ به‌له‌رزمو
 خو‌بادان رو‌یشت.
 الْمُسْتَهْدَجْ: په‌له‌ی کرد.
 الْمِهْدَاجْ: دم‌گوتړی: (ناقة مِهْدَاجْ)
 حوشتړی‌کی به‌سو‌ژه بو
 بی‌چوم‌که‌ی عه‌طفی هه‌یه ۵ (ریح
 مِهْدَاجْ): رم‌شه‌بایه‌کی دن‌گ
 گه‌ورمه‌یه.
 الْهَدَجَةُ: کور‌کاندن و بار‌مو بو‌ږمی
 و لا‌خ و نا‌ژه‌له بو بی‌چوم‌که‌ی.
 الْهَدَاجْ: دم‌گوتړی: (ظَلیم هَدَاجْ):
 شوتور‌مورغه نی‌رمه‌یه‌کی لارو له‌نجه
 کمره.
 الْهَدْرَجْ: دم‌گوتړی: (ناقة هَدْرَجْ):
 حوشتړی‌کی به‌سو‌ژه بو بی‌چوم‌که‌ی.
 قَدِرْ هَدْرَجْ: مه‌نجه‌لی‌که زوو له‌کوډ دی
 ۵ یان کولانه‌که‌ی زور تونده.
 الْهَرْدَجْ: که‌زاوه ۵ (ك: هَرَادَجْ).
 الْهَدَجْدَجْ: نی‌ره شتور‌مورغ له‌م ږوموه
 که له‌ږو‌یشتن دا لارو له‌نجه دم‌کا ۵
 که‌سَبْک له‌کاتی رو‌یشتن دا
 بل‌مرزئ و وشه‌قه‌تو‌له بکه‌وئ.
 هَدَّ الحَائِطْ هَدَا: دیوار‌که که‌وت ۵ له‌کاتی
 که‌وتنی دن‌گی لی هات ۵ هار‌می کرد.

هَدَّ الفَعْلُ: که‌له‌که، نی‌ره‌که مر‌قاندی
 لرقاندی، بو‌ږاندی، زم‌ږاندی.
 هَدَّ فلان هَدَا: فلان‌که‌س لاوازو زم‌بوون
 بوو.
 هَدَّ البناء هَدَا وهبوا: به‌دم‌نگی زور
 گه‌وره بینا‌که‌ی رو‌خاند.
 هَدَّ الشَّيْءُ: شته‌که‌ی به‌تون‌دی شکاند ۵
 دم‌ش‌گوتړی: (هَدَثُهُ الفَجِيعَةُ): کار‌مسات
 رو‌خاندی ږړستی لی ږړی.
 هَدَّ الأرض برجله: به‌تون‌دی نمر‌زده‌کی
 به‌ها‌ج په‌ستاوت ۵ له‌ږو‌یشتن دا
 ری‌گا‌که‌ی کوتا‌په‌وه ۵ دم‌ش‌گوتړی:
 (هَدَّكَ من رجلٍ): پیاو‌ی‌کی وایه
 وم‌صفی ته‌واو نابی ۵ دم‌گوتړی: (إنه
 لَهَدَّ الرجلُ): به‌ږاستی پیاو‌ی‌کی
 پیاوانه‌ی نازاو به‌جهر‌گه.
 هَدَّ الصَّوْتُ هَدَا: دن‌گی گه‌ورمو ږړو
 نا‌خو‌ش بوو.
 هَدَّدَهُ: هه‌ږمه‌ی لی کرد، تر‌سان‌دی.
 تَهَادَّ القَوْمُ فِي السِّيرِ: خه‌لکه‌که به‌شو‌ین
 په‌کدا رو‌یشتن و پاله‌په‌ستو‌یان کرد
 ۵ دم‌ش‌گوتړی: (هم يتهاذون): نه‌وانه
 ږړسیار له‌په‌کتر دم‌کهن.
 تَهَدَّدَهُ: بو زی‌دم‌ږو‌ی له‌مانای (هَدَّدَهُ)
 دی.
 اسْتَهْدَدَ: لاوازی کرد، هه‌ولی
 لاواز‌کردنی دا.

کردموه ۵ (هَذَرُ البعير): حوشرمه
 دمنگی خوئی خواردموه ۵ (هَذَرُ الحمام):
 کوترمه دمنگی خوئی له قورگیا
 لمراندموه ۵ (هَذَرُ الغلام): منداله که
 قسه ی کرد فیری قسه بوو.

هَذَرُ الشراب: شمرابه که کولی ۵ (هَذَرُ
 اللبن): شیرمه که توئی گرت ۵ لای
 سهرموهی رمق بوو ۵ (هَذَرُ الجرف):
 سکی پای کرد، هاوسا.

هَذَرُ الشيء هدرأ: شته که بهر بؤوه.
 هَذَرُ العشب: رومکه که دریژ بوو،
 پیگه یی، زور بوو.

أهذَر الشيء: شته که ی پوچ کردموه،
 دمگوتری: (أهذَر دمه): خوینه که ی
 به قور دا، سزای توله سهندنه وهی
 له سمر بکوز لابرد.

هَذَرُ زیدمروی کرد له لهرینه وهی
 دمنگو هیئان و بردنی له قورگ دا.
 تهاذَر القوم: خه لکه که خوینی
 کوژراو مکانیان به قور داو پوچیان
 کردموه.

إهذَر المطر: باران بهرینه وه لیزمه
 یاری.
 المهذرة: ددانی بچوکی پشه وه.

الهادر: شیر ی توئی گرتوو که لای
 سهروی رمق بوو یی و ژیرموهی شل
 بی.

الاهدأ: ترسنوک.
 التهذأ: ترساندن و هه پرشه لی کردن
 به سزا.
 الهأ: دمنگی گرو ناخوش ۵ دمنگی
 دمرباو هاژمی شه پولی.

الهأة: هه ور (دمنگی هه وره تریشه).
 الهأ: له سهره خوئی و هییه می ۵
 دمگوتری: (هَذَا ذِكْ): له سهر خویه
 ۵ ده سگوتری: (قوم هداد):
 قهومیکی ترسنوک.

الهأة: ترسنوک.
 الهأ: دمنگی گرو ناخوش ۵ پیاوی
 ترسنوک و لاواز ۵ پیاوی سهخی.
 الهأ: ترسینراو ۵ ترسنوک و لاواز ۵
 دمگوتری: (إني لغیر هذ).

الهذان: پیاوی گیل و ته بیات و وشک.
 الهذأ: دمنگی کهوتنه خوارموهی شتی
 قورس ۵ رمبه، تمبه ۵ زرمبه.

الهذو: زموی دشتایی و نهرمه لان ۵
 کؤسپ و ته گمری گه وره ۵
 دمشگوتری: (أكمة هذو): گردیکی
 ته لان و ناخوشه ناتوانی پییدا
 برؤی ۵ گردیکی سمر بهر و ژیره.

الهذی: گیزمو ویزمی دمنگ ۵ پیاوی
 دریژ.

هَذَرُ هَذَا: پوچ بوو، به قور پوی ۵
 دمگوتری: (هَذَرُ الشيء): شته که ی پوچ

الهادِرَة: (أرض هادرة): زمويهه كه گياو
گزی زوره هـ (ك: هرادر).

الهَنَر: بهفپوچون هـ بهتالو پوج هـ
دهگوترئ: (ذهب دمه هنرا):

خوينى بهفپوچوو هـ نهتوله
لهبكوژ ستيندرا نهخوينى و مرگيرا

هـ (ذهب سعيه هنرا): كوشهكهى
بههيچ چوو بئ سود بوو.

الهَنَر: بهمانا (الهَنَر) دئ هـ خوږى و
ههتيومچهى بئ خيرو بيتر.

الهَنَر: تهيهئى بئ خير.

هَذَغُه هَذَغَا: شكاندى، بريندارى كرد.

انهذغُ الشَّيْءُ: شتهكه شكا هـ دهگوترئ:
(انهذغت الرطبة).

الْمُنْهَذَغُ: چهئواى نهرم، همر خواردينيك
نهرم بئ.

هَذَفَ اليه هَذَفًا: چووو ژوور.

هَذَفَ فلانَ للخمسين: فلانكس تهمهنى
لهپهنا نزيك بؤوه.

هَذَفَ الرجلُ هَذَفًا: تهبيهل و لاواز بوو.

هَذَفَ الى الشَّيْءِ: چو بؤ شتهكهو پهلهى
كرد بؤلاى.

اهذَف: نزيك بؤوه.

اهذَفَ فلان على التلّ: فلانكس
بهسمر تهپولكهكهى دا روانى.

اهذَفَ اليه: پهناى بؤبرد.

اهذَفَ له: ههستو پيشوازى ليكرد.

اهذَفَ فلانَ للخمسين: فلانكس
لهپهنا نزيك بؤوه.

استهذَفَ الشَّيْءُ: شتهكه بهرز بؤوه.

استهذَفَ الرجلُ: پياومكه قيت ههئسايه
سهرپئ خوى خوار نهكردموه.

استهذَفَ فلانَ للخمسين: فلانكس
تهمهنى لهپهنا نزيك بؤوه.

المُهذَفَةُ: نافهرتى گوشتن.

الهاذِفُ: بيگانهو غهريب هـ دهگوترئ:
(هل هدف إلكم هادف): نهري

كهسيكى غهريب هاته لاتان؟ هـ
ههروا ناوه بؤ شتيك مهبهست

بيبيكى هـ دهگوترئ: (أدب هادف،
وفن هادف).

الهاذِفَةُ: كوږو كوومهل هـ دهگوترئ:
(جاءت هاذفة من الناس).

الهذافُ: نهوكسهى بهليزانى توبهكه
ئاراستهى ههدهف دمكا.

الهذَف: ههرشتيك بهرز بئ هـ نيشانه
كه تيرو تزهنگى ئاراسته دهكري هـ

(مهرمای كوروى قهدهم) هـ
ههنگاوتنى نيشانه هـ فونگرانو

خهوالوو قهلهوو بئ خير.

الهذَفُ: جهستهى مل دريژر.

هَذَكُ البِنَاءُ: بيناكهى پوخاند.

هَذَكُ فلان: فلانكس خوى گيل كرد.

تهذَك على فلان بالكلام: بهقهسه

ھېرشى كرده سەر فلان و جوينى
پیدا.

هَدَلُ الْحَمَامِ أَوْ الْغَلَامُ هَدِيلاً: كۆترمكە يان
مندالەكە گمە گمى كرد.

هَدَلُ الشَّيْءِ هَدَلاً: شتەكەى بەرمو خوار
شۆپر كردهم.

هَدَلُ الْبَعِيرِ هَدَلاً: حوشرمكە ليچى شۆپر
كردهم.

هَدَلُ الرَّجُلِ: پياومكە ليچى خوارموى
شۆپر بۆم.

هَدَلُ السَّحَابِ: ھورمكە داگەوتە سەر
زموى، شۆپر بۆم (وھو اھْدَلُ وھى
ھدلاء).

تَهْدَلُ الشَّيْءُ: شتەكە شۆپر بۆم، شل
بوو داھات و چەمايەو ە سىس
بۆم ە دەگوترى: (تهدلت الشفة
وتهدلت الخصى وتهدل التمر وتهدل
الثوب): قوماش يان پۆشاكەكە پان
بۆم.

الْهَدَالُ: گياھەكى ھەلتۆھيوھ بەسەر
لقو پۆپى درەختەوھ دەزى و
تەپراپى خوينى درەختەكە
ھەندەمزى بەكوردى پپى دەگوترى
تېر تېر ە ھەروا ناوھ بۆ لقو پۆپى
شۆپر بۆمى درەخت.

الْهَدَالَةُ: تاقم و كۆمەل.
الْهَدَلُ: تۇراغ، ماستى خەستەوھ بووى

ترش.

الْهَدِيلُ: دەنگى كوتر گمە گمى كۆتر ە
كۆترە نپىرەى كپوى ە پياوى توكن ە
پياوى تەمبەئى ھونگران.

الْهَيْدَلَةُ: (الحداء): گۆرانى حوشر
لپخوپر.

هَدَمَ الْبِنَاءَ هَدَماً: بيناكەى روخاند
ھەئيومشاند.

هَدَمَ الْقَتِيلَ: خوينى كۆزراومكەى بەفپۆ
دا.

هَدَمَ الثَّوْبَ: كراسەكەى پپنەكرد.

هَدَمَ فَلاناً: لەفلانكەسى دا پشتى شكاند ە
دەگوترى: (هَدَمَ فلان ما أبرمه من

الأمس): فلانكەس نەوکارەى بېپارى
لەسەر دابوو بىكا ھەئيومشاندەم.

هَدِمَتِ البئرُ: بىرەكە ئەملاو ئەولای
روخا ناوى و پېر بۆم.

هَدِمَ فلان: فلانكەس توشى سەرە گپزى
بوو ناوى لى سورا.

أَهْدَمَ اللبَنَ: شىرەكەى بەسەر شىرى
ترشاودا دۆشى و بېرکا.

هَدَمَ: بۆ زېدەمپۆپى لەماناى (هَدَمَ)دى.
تَهْدَمُ الْبِنَاءَ: بالەخانەكە وردە وردە
تپك روخاو ھاتەخوار.

تَهْدَمُ فلان على فلان غضباً: فلانكەس
بەسەر فلان دا روخاو ھەپمەشى
لپكرد.

تَهْدَمُ الْعَجُوزُ أَوْ النَّابُ: پیرهنه که یان
د داننه که پوښکاو هڅوتا.

المهدوم: شیري ترشاو ماستی ترش.

المهدومة: دمگوتری: (أرض مهدومة):

زموږپیه که بارانیکی که می لیبیاری.

الهدام: ناو لی سورانو سمر گیزبونو

حاله تی که له ناو دمیا دا توشی

مروءه دمبی.

الهدم: به فیر چوون ۵ دمگوتری: (دم

هدم): خوښه که ی به فیر چوو.

الهدم: پیرمیردی که نهفت ۵ گوره وی و

خوفی کون ۵ کراسی کون و

پینه کراو ۵ پوښاکي خوری

پینه کراو (ك: اهدام وهدام).

الهدمة: وجهه پاره ۵ مبله غیک پاره

۵ یارانی که ۵ ورده باران.

الهدمة: پوښاکي رزیو ۵ (ك: هدرم).

الهدم: خوینی به فیر چوو ۵

همرشتیک بروخی و بکه ویته خوار

۵ دمگوتری: (فلان شهيد الهدم):

پوښو له موږی سالی پوښوو

که له پنه ناو پاساردا ماییته وه.

الهدم: گیل و نه حمه ق ۵ سمر رده قو

خرابه کار.

الهديم من النبات: پلو پوښی سالی

رابردو.

هدم الرجل: بیاو که پوښاکه کانی

خوی دری.

الهدم: کون و شله پته ۵ کراسی

رزیو کون ۵ که سیک توك و موی

زور بی و قززاو بی.

الهدم: قورس و گران ۵ گردی پته و.

الهدمة: کومه له ناده میزادیك ۵

گردی کی پر دراو دره خت ۵

روژگاری دیرین.

هَنَ فُلَانٌ هُدُونًا: فلانکس دامرکا،

راو هستا، کوژایه وه ۵ گیل و نه قام بوو.

هَنَ فُلَانًا: فلانکس کوش ۵ هیل لی

کردو پهمانی پی دابوو نه پیرده سمر

۵ له نیازی دانیه نهو به لینه ی به فلانی

داوه حی به حی بکا.

هَنَ الصَّبِيُّ: مندا که ی ژیر کرده وه ۵

ناشتی کرده وه.

هَنَ الْعَنُو: شهری دزی دوژمن راگرت،

وازی له دزایه تیکردنی هینا ۵

بو ماو میه ک ناگر بهستی له گهل دا کرد

۵ دمگوتری: (هَنَ الْخَبْرُ فُلَانًا):

هه واه که فلانکس له مه بهستی خوی

لادا.

هَنَ فُلَانٌ عَنكَ: شتیکی بچوک و کهم

بایه خ فلانکس له تو رازی کرد.

أَهْدَنَ الْفَرَسُ: نه سپه که مانی گرتو

غاری نه دا.

أَهْدَنَ الْخَيْلُ: نه سپه که ی هه دباریک کرد

هـ وای له نه سپه که کرد قعد باریک بی.
هـ هَدَنَ فُلَانًا: فلانکسی نارام کردموه هـ
ته مبهل و خونگرانی کرد.
هـ هَدَنَ الصَّبِيَّ: منداله که ی زیر کردموه هـ
دمگوتری: (هَدَنَتِ الْمَرْأَةَ طِفْلَهَا):
نافرتمه که منداله که ی زیر کردموه.
هـ هَادَنَ فُلَانًا: ناگر بهستی له که ل فلان
کرد، شمری دژ راگرت بؤ ماومه که.
هـ إِنْهَدَنَ فُلَانٌ عَنْ عِزِّهِ: فلانکس ورمی
دایهزی، خوی رانه گرت.
هـ تَهَادَنَ الْقَوْمُ: خه لکه که ناشته وایبان
بریار دا هـ یان وازیان له شپرو نازاوه
هینا بؤ ماومه که.
هـ تَهَادَنَ الْأُمُورُ: کارمکان جینگیر بوون.
هـ تَهَدَّنَ الرَّجُلُ: پیاومکه گیل و نه حمه ق
بوو.
هـ الْهَدُونُ: گیل و نه قام.
هـ الْهِدَانُ: گیل و نه قام و تمبیات و شک هـ
قونگران و خودزموه له شپرو
نمبهردا هـ خمو خوش و تمبهل،
حهزی له خموی بهمانیانه و زوو
ناجی بؤ سمرنیش و کاری خوی.
هـ الْهَدِنُ: شل و شیواو هـ شپرموه بوو.
هـ الْهَدْنَةُ: ناشتی دوا ی شمر هـ یان ماوه ی
دوا شمر که شمر رابگری و
دوژمنه مگان خو ناماده بکه ن بؤ
ناشته وایی و مهرج دانان بؤیه کتری

هـ تَهْمِبُهُ لَوْ خَوْفًا رَازِي هـ
ساردبونه و ی گوړو تینی پیاو
له کاریک و هیومر بوونه و ی عهزمو
جهزمی به ووی بیستنی هموائیک.
هـ الْهَيْدَانُ: گیل و نه حمه ق هـ ترسوک.
هـ هَذَهَ الطَّائِرُ: بالندمه که قپه قپو قازه
قازی کرد.
هـ هَذَهَ الشَّيْءُ: شته که ی جولاند،
وه حمه رکه ی خست هـ جم و جولی
بی کرد، هلی پهراند هـ دمگوتری:
(هَذَهَتْ الْأُمُّ صَبِيَّهَا): دایه که
منداله که ی هه لپه پهراند هـ یان رایزاند
بؤنه و ی خموی لی بخا.
هـ هَذَهَ فُلَانُ الشَّيْءُ: فلانکس شته که ی
له بهرزیبموه هاویشته خوار هـ
دمشگوتری: (يُهَذِهُدُ الْيَ كَذَا):
وادپته خه یالم، دلّم بؤ نه وه دمچی
نهو شته وایی.
هـ الْهَذُّدُ: په پوسلیمانکه هـ گمه گمی
کوتر هـ (ك: هَذَا هِد).
هـ هَدَى فُلَانٌ هَدًى وَهْدِيًا وَهْدِيَةً: فلانکس
ریگی راستی گرتمه بر هـ دمگوتری:
(هَدَى فُلَانٌ هَدًى فُلَانًا): فلانکس
ریبازی فلانکسی گرتنه بهر، په پرموی
نهوی کرد.
هـ هَدَى فُلَانًا: هیدایه تی فلانکسی دا
خستیه سمر ریگی راست.

هَدَى فَلَانًا الطَّرِيقَ: رِيگای نیشانی فلان

داو شارمزی کرد ه قورئان دمفهرموی:
(واهدنا الى سواء السراط).

أَهْدَى الْهَدْيَ أَوْ الْهَدْيَ إِلَى الْحَرَمِ: نازهلئ
قوربانی برد بؤ مهککه بؤئمهوی
بیگاته قوربانی.

أَهْدَى الْهَدِيَّةَ إِلَى فَلَانٍ: دیاری بؤ
فلانکس نارد بهمهبهستی ریز
لئگرتن و دؤستایهتی.

هَادِي فَلَانٍ فَلَانًا: همريهك لهودوانه
دیارییان بؤ پهکتر نارد.

هَادَتِ فَلَانَةً فَلَانَةً: همريهك لهو دوو
نافرته خواردنیان هیئا بؤ
شوینیک و لهوئ خواردیان.

هَادِي فَلَانٍ فَلَانًا: فلانکس برپاری
شهرهستانی دؤی فلان دا ه وای لئ
کرد لهرویشتن دا لاره لار بکا.

هَادَنَ فَلَانٍ فَلَانًا الشَّيْءَ: فلانکس
بهشيعر همجوى فلانى کرد.

هَدَى الْعُرْسَ إِلَى بَعْلِهَا: بوکهکهی نارد
بؤ زاوا.

هَدَى الْهَدِيَّةَ إِلَى فَلَانٍ وَلَهُ: دیاری بؤفلان
نارد ه دمشگوترئ: (فلان یهَدَى
لِلنَّاسِ): فلانکس زؤر دیاری
دمنیرئ بؤ خهک.

اهْتَدَى: رېبازی راستی دؤزیهوه ه

شارمزیوو

يَهْدِي وَيَهْدِي: شارمزی دهکا رئی راستی

نیشان دهدا ه قورئان دمفهرموی:

{أَمَّنْ يَهْدِي إِلَى الْحَقِّ أَحَقُّ أَنْ يُتَّبَعَ

أَمَّنْ لَا يَهْدِي} ه همروا بهمانا

همولدان و شارمزیی کردنی خهک

بؤ رېبازی راست دئ ه یان لهسمر

رېبازی راست بهردموام بوو مایهوه.

اهتدى فلان إمراته: فلانکس ژنهکهی
وهگری خؤی کرد.

اهتدى الفرسُ الحیلَ: نهسپهکه بوو به
پېشهنگی رهوه نهسپهگان.

تهادي فلان بين رجلين: پیاوهکه چوو
ناو شانی دوکهسهوه خؤی خسته
سهرشانی دوکس لهبهر بی هیزی
ه دمشگوترئ: (جاء فلان يتهادى بين
اثنين).

تهادي القوم: خهککه لهناو خؤیان دا
دیارییان بؤیهکتر نارد.

تهادت المرأة: نافرتهکه لهرویشتن دا
لارو لهنجهی کردو کهسی لهگهل
نهبوو.

تهدى فلان: فلانکس همولئ
شارمزیوونی دا ه خهریکی
شارمزیی کردنی خهک بوو.

استهدى فلان: فلانکس همولئ
دؤزیهوهی رِيگای راستی دا.

استهدى فلانًا: داوای لهفلان کرد

رنگای راستی نشان بدا.

المَهْدَاءُ: كهسيك زور ديارى بنيرى بؤ
خه لك.

المَهْدَى: نهو تورمه كهو زمره ه
دياريه كه تيدا دمنيردرى.

المُهْدِيَّةُ: دمگوترى: (فلان على
مُهْدِيَّتِه): فلانكس له سر حالو
ومرعى پيشوى خويته.

الهادى: ناويكه له ناوه جوانه كانى
پهرومردگار ه چاوساغ و رى
نيشاندەر ه (ك: هداة) ه هروا ناوه
بؤ نهستؤ ه شير ه سهرمتير ه (ك:
هواد).

الهادية: پيشه تاي هه موو شتيك ه
عهصاو گوجان ه بمرديك له ناوه
ناودا بئو هه نديكي دمرگه وتبي ه
(ك: هواد).

هاديات الخيل: پيشه تاي په موه نه سپ.

هوادى الخيل: پيشه تاي په موته سپ.

هوادى الليل: سهره تاي شهو.

هوادى الابل: يه كه م وه جبهى حوشتر
كه دمردمكه مون.

الهداء من الرجال: پياوى زمبونى كه م
عهقل و كالثام ه و مرگن و زورخورو
ته مبهل.

الهداء: لؤغه تيكه له (الأداة).

الهدى: رؤزى روناك ه ريباز ه رنگاي
ناشكراو شارمزاى كهر ه قورنان

دمفرموى: {هُدًى لِّلْمُتَّقِينَ} ه
ههروا ناوه بؤ پهرومردم كردن و
شارمزاى كردن و گهيانلنى
ئادهميزاد به مبهست به شيوه
هيدى و هيمن ه قورنان دمفرموى:
{إِنَّا عَلَيْنَا لَلْهُدَى}.

الهدى: نهو نازمه يه به ديارى
دمبردري بؤ حهرم بؤ قوربانى ه
بياو ماقول و ريزدارى و لات و
بنه ماله ه دمگوترى: (فلان هدى بنى
فلان) ه رى و شوپن و رموشته ه
دمگوترى: (فلان حسن الهدى):
فلانكس هه نسو كه وتى جوانه.

الهدية: ريبازو دابو نهرت ه حوشترى
كه ورمى ته مهن پينج سال.
هدية الأمر: لايه نى شت.

الهدية: به مانا (الهدية) دئ ه لايه ن و
جبهه ت و شوپن ه ريبازى راست ه
دمگوترى: (ضل فلان هديته):
فلانكس له ريبازى راستى خوى
لاى دا.

الهدية: نيازو مبهست ه نهو شوپنه
دمته وئ بوى بجى ه دمگوترى: (ضل
فلان هديته): فلانكس ريبازى
راستى خوى لئ گوم بوو ه داريكه
وهكوو نر وابه بؤ ناشو ناعور
به كاردى.

الهدى: بياو ماقول و ريش سبى

هَذَبَ النَخْلَةَ: درمخته خورماگهی لهپرژو
پال پاك كردموه.

أَهْذَبَ: پهلهی کرد ۵ دهگوتری: (أَهْذَبَ
الإنسان في مشيه): نادهمیزادهکه
لهپریشان دا پهلهی کرد.

أَهْذَيْتَ السَّحَابَةَ مَاءً: هه وره که
بهخیرایی بارانی باراند.

هَذَبَ النَخْلَةَ: دارخورماگهی لهپرژو
پال پاك كردموه.

هَذَبَ الْكَلَامَ: قسه که پوخته کرد
لهوشتانهی لای ږموانبیزان
بهناشرین دادمنری.

هَذَبَ الْكِتَابَ: کتیبه که پوخته کرد
لهو شتانهی زیدمن و پیویست نین.
الْهَذَبُ: صاف و پوخته، پافتنه ۵
دهگوتری: (مالي مودته هَذَبَ).

الْهَذَبُ: دهگوتری: (فرس هَذَبَ):
نهمسپیکي گورج و گول و تیزرویه.
هَذَا الشَّيْءُ هَذَا وَهَذَا: خیرا شته که
برې.

هَذَا الْقُرْآنُ: خیرا خیرا قورنانه که
خویندموه.

هَذَا الْحَدِيثُ: فهرمودهی گپراپه وه.

أَهْذَى الشَّيْءُ: شته که گورج برپه وه.
هَذَاذَلِكَ: برپه وه، کوتایی هات، تهواو
بوو.

الْهُذُ: تیزو برنده.

بنهماله ۵ بوك ۵ نهو ناژدهی
به دیاری دمبری بۆ حهرهم ۵ دیل.
الْهُذِيُّ: هاوشیومو هاوشان ۵ دهگوتری:
(عندي هُذِيَّاهُ).

الْهُذِيَّةُ: بوك ۵ دیاری که دوستو خرم
دمیدن بهیه کتری ۵ لهروانگهی
خوشه ویستی و ریزگرتنه وه ۵ (ك:
هدایا).

هَذَاتُ الْغَيْلُ وَغَرَهَا هَذَا: نه سپهکان
لهبهر ماندویی کهوتن.

هَذَا الشَّيْءُ: شته که برپه وه بهخیرایی.

هَذَا الْكَلَامُ: قسهی زورو پرو پوچی
کردن.

هَذَا فَلَانًا بِلِسَانِهِ: قسهی ناشیرینی
بمفلانکهس گوت ۵ هموالتیکی ناخوشی
پې راگه یاند.

هَذِي مِنَ الْبَرِّ: لهسمر ما مرد.

هَذَاتُ الْقَرْعَةُ: برینه که داومشا.

الْهَذَا: دهگوتری: (سيف هَذَا):
شمشیری خیرا پرو تیز.

الْهَذَا: خاکه ناز، بیل.

هَذَبَ الْقُرْمُ هَذَا: خه لکه که گال و بوغل و
چمفه چه قیان زور بوو.

هَذَبَ الْمَاءَ: ناومکه جاری بوو، ږموان بوو.
هَذَبَ الشَّيْءُ: شته که برپه وه،

دوولهتی کرد ۵ پاکی کرد لهشتی
لاومکی و پوخته که هیشته وه.

الْهَذُّ: به مانا (الْهَذُّ) دئ.

بیتهدمر.

الْهَذَا: دمگوترئ: (ناب هَذَا): کهلبی

الْهَنْزُ: به مانا (الْمَهْذَارُ) دئ.

برپنده، ددانی تیز.

هَنْزَمُ فُلَانٍ: فلانکس له پوښتن په لهی

الْهَذَا: برپنده ۵ رښکاپ، نازا بو

کرد، خیرا پوښی ۵ له قسه کردن دا

روښتن ۵ دمگوترئ: (جَمَلٌ هَذَا):

په لهی کرد ۵ له خوښندنه وه دا

په لهی کرد ۵ دمگوترئ: (هَنْزَمُ

حوشتریکي نازابه بو رښکا برپن.

الْقُرْآن): به په له قورئانی

الْهَنْزُودُ: تیزو برپنده ۵ دمگوترئ:

خوښندنه وه له مانای وشو ورسته و

(سِکِن هَنْزُودُ).

ناپه ته گانی ورد نه بووه.

هَنْزُ الرجل في منطقه هَنْزاً و هَنْزاً: پیاومکه

هَنْزَمُ السِّيفُ: شمشیرمه که بری.

قسهی نابه جی گوتن.

الْهَذَارُ وَالْهَذَارَةُ وَالْهَذَارُ: زور بلئ.

هَنْزُ الْيَوْمِ هَنْزاً: نه مړو گهرم بوو ۵

الْهَنْزَمِي: شهرمنگیزو نازاوه جی و

دمگوترئ: (يَوْمٌ هَذَا).

چغه جه ناو.

هَنْزُ كَلَامُهُ: قسه گانی زور بهی هه له و پرو

هَنْزُ هُنُورًا: په لهی کرد ۵ (فهر هاذف).

پوچ بوون ۵ (فهر هَنْزُ).

الْهَذَا: نیومه شو.

أَفْتَرُ في كَلَامِهِ: له وتارمه کی دا،

الْهَذَا لَوْلُ: پیاوی سوک و جهسته بچوک

له قسه گانی دا زوری هه له تیندایوو ۵

۵ نه سپی پشت دریزئی زمعیضو

گوتراوه (من كَثُرَ أَفْتَرُ): که سیك

لاواز ۵ شوینی نرمایی له سارای

زور بلئ هه له دمکا.

پانو پوردا که مروف نه گاته

الْمَهْذَارُ: که سیك له قسه گانی زور

سهرلیواری نرماییه که هستی پی

وشه ی هه له و نابه جی هه بن ۵

ناکا ۵ تیری بچوک ۵ گردو لکه ۵

گوتراوه (الْمَكْشَارُ مَهْذَارٌ) ۵ (ك):

بارانیک له دوروهو ببینری ۵ جوگه

مهاذیر).

ثاوی بچوک ۵ ته نکه هه ور ۵

الْهَنْزُ: دمگوترئ: (لَا نَذِرُ لَاهَنْزُ):

سهرمتای شو یان کو تایی شو ۵

نه کهم نه زور.

(ك: هَذَا لَيْلٌ) ۵ دمگوترئ: (ذهب

الْهَنْزُ: قسه ی بی مانا و پرو پوچ.

ثوبه هَذَا لَيْلٌ) قوماشه که پارچه

الْمَهْذَارُ: که سیك زور له قسه کردن دا

پارچه بوو.

هه له بکا، قسه ی نابه جی له دهم

هَذَمْتُ: له‌پوښتنی دا خیرا خیرا
هه‌نگاوی هه‌لینان به‌لام
هه‌نگاومکانی کورت بوون.
هَذَمَ الشَّيْءُ هَذَمًا: خیراشته‌ک‌ه‌ی ب‌ری.
هَذَمَ الطَّعَامَ: خیراو به‌په‌له‌ خواردنه‌ک‌ه‌ی
خوارد.

الهَظَام: شمشیری ب‌ړنده.
الهَظَام: شمشیری تیز ۵ نازاو نه‌ترس ۵
ده‌گوت‌ری: (سِنَان هَظَام): نوکه
ر‌م‌ب‌یک‌ی تیز ۵ (شَفْرَة هَظَام):
ک‌یرد‌یک‌ی تیزه خیرا شت ده‌ب‌ړئ.
الهَظَامُ: نازاو چاونه‌ترس ۵ زور خور.
الهَظَامَة وَالْهَظَمَةُ: تیزو ب‌ړنده ۵
ده‌گوت‌ری: (شَفْرَة هَظَامَة وَهَظَمَة):
ک‌یرد‌یک‌ی تیزو خیرا ب‌ړه.
الهَظُومُ: ده‌گوت‌ری: (س‌ک‌ین هَظُوم):
ک‌یرد‌یک‌ی خیرا ب‌ړو تیزه.

الهَظْمُ: خو‌ش‌ر‌و ۵ خیرا ۵ گورج گول.
الهَظَاهِذُ: خو‌ه‌ل‌ک‌یش و دروزن،
هه‌رکه‌س‌یک‌ ب‌بینی ده‌لی نه‌و
خزمه یان ئیشی ب‌و کردوم.
الهَظَاهِذُ: ده‌گوت‌ری: (س‌یف هَظَاهِذُ):
شمشیری تیزو ب‌ړنده.

الهَظَاهِذُ: به‌مانا (الهَظَاهِذُ) دی.
هَظَاهُ بالسيف هَظُوًا: به‌شمشیر ب‌ړپه‌وه ۵
ب‌ری.

ه‌ذ‌ی فلان ه‌ذ‌یا وه‌ذ‌یاناً: و‌ړ‌ښه‌ی کرد،

قسه‌ی ب‌ی س‌ه‌رو به‌ری گوتن ۵
ب‌ز‌ړ‌کان‌دی ۵ ده‌ش‌گوت‌ری: (ه‌ذ‌ی فلان
بالش‌ی): فلان‌ک‌ه‌س له و‌ړ‌ښه‌و
ب‌ز‌ړ‌کان‌دنه‌ک‌ه‌ی دا نه‌و‌شته‌ی گوت.
هاذا: هاو‌به‌شی کرد له‌و‌ړ‌ښه‌کردن و
ب‌ز‌ړ‌کان‌دن دا، له‌وت‌ه‌ی ناش‌یرین و
ناش‌ایسته‌دا.

ته‌اذی القوم: خه‌ل‌که‌که هه‌ند‌یک‌یان
قسه‌ی ناش‌یرین‌یان به‌هه‌ند‌یک‌یان
گوتن.
الهَظَا: و‌ړ‌ښه‌کردن به‌قسه‌ی غه‌ل‌ت و
ب‌ی مانا.

الهَظِيَانُ: ت‌یک‌چوونی عه‌قل
به‌شی‌ومه‌یک‌ی کاتی و ب‌ی هو‌ش‌بوون و
ومناگاهاتنه‌وه.

هَظَا فلان في منطقه هَظَا: فلان‌ک‌ه‌س زوری
قسه‌ی هه‌ل‌ت و په‌ل‌ت کردن.

هَظَات الرِّيحُ: ر‌شه‌ب‌ایه‌که سارد بوو.
هَظَا البرد فلاناً هَظَا وهَظَاةً: س‌ه‌ر‌ما‌که
له‌س‌ر فلان‌ک‌ه‌س توند بوو تاگیانی
دم‌رجواند، یان خه‌ریک بوو ب‌یک‌وزئ.
هَظَا فلان اللحم: فلان‌ک‌ه‌س گو‌شته‌ک‌ه‌ی
باش ب‌ر‌ژاند باشی کولاند.

هَظِي اللحم هَظَا وهَظَا: گو‌شته‌که
باش‌باش ب‌ر‌ژا.

هَظِي المَالُ والقَوْمُ: مال و سامانه‌که هه‌روا
خاومن مال‌ه‌کان س‌ه‌ر‌ماو گ‌ه‌ر‌ما

لهناوى بردن ه (فهم مَهْرُون).

أَهْرَ الْقَوْمُ فِي الرِّوَحِ: خه لکه که نیواره
سهرمایان بوو.

أَهْرًا فَلَانًا: فلانکه سی کوشت.

أَهْرًا الْبَرْدُ فَلَانًا: سهرما له سهر
فلانکه س توند بوو تا کوشتی یان
خهریک بوو بیکوژی.

أَهْرًا الْكَلَامُ وَفِيهِ: زوری قسه کردو
قسه گانی مهبهستیان نه پیکا.

أَهْرَ اللَّحْمُ: گوشته که ی زور کولاند
زوری برژاند.

هَرًا اللَّحْمُ: گوشته که ی زور کولاند.

تَهْرًا اللَّحْمُ: گوشته که ی زور کوئی تاوای
لی هات له نیسقانه که کهوته خوار.
تَهْرَاتُ الْمَاشِيَةِ: نازه له کان به سهر
فهوتان و له ناوچون.

الْهَرَاءُ: ناخاوتنی بی سهر و بهره،

هه له ت و پرو پوچ ه دهگوتری:
(رَجُلٌ هَرَاءٌ): پیاو یکه قسه گانی

هیچیان به سهر هیچه وه نییه.

الْهَرَاءُ: نه مامی درمختی خورما.

الْهَرَاءُ: به مانا (الْهَرَاءُ دئ).

الْهَرَاءُ: ناهرمتیک ناخاوتنه گانی بی
سهر و بهربن.

الْهَرِيءُ: گوشتی چاک و باش کولاو

ناماده گراو بو خواردن به جوړیک

نه وه منده کوئیندرا بی نیسقانی

بهردابی.

الْهَرِيئةُ: نه وگاته ی سهرما له خه لک و
مال و سامان دداو زیانیان بی
دهگه بهنی.

هَرَبَ هَرَبًا وَهَرَبًا: هه لالت، رای کرد.

هَرَبَ دَمُهُ: زور ترسا.

هَرَبَ نَصْفَ الْوَتِدِ فِي الْأَرْضِ: نیوه ی
سینگه که به زهوی دا روچوو.

هَرَبَ فُلَانٌ هَرَبًا: فلانکه س پیر بوو
(لَوْغَمَتِيْكَ لَه هَرَم).

أَهْرَبَ فُلَانٌ: فلانکه س په له ی کرد
له رویشتن دا، رؤی به ترسه وه.

أَهْرَبَ فِي الْأَرْضِ: دوور که وته وه.

أَهْرَبَ فِي الرَّأْيِ: چوووه قولای راو
بوچوونه که وه ه دهسگوتری: (جاء

فُلَانٌ مُهْرَبًا): فلان هات زور سوربوو
له سهر کارمکه.

أَهْرَبَ: په له ی کرد ه بهگورجی رؤی.

أَهْرَبَتِ الرِّيحُ مَاعْلَى وَجْهِ الْأَرْضِ:

رشه بابه که چی له سهر روی زموی

بوو رای دا.

أَهْرَبَ فَلَانًا: فلانکه سی ناچار کرد هه لی
ه رابکا.

هَرَبَ فَلَانًا: وای لی کرد هه لی،

بقاچینی، رابکا.

هَرَبَ الْبِضَاعَةِ الْمُنَوَّعَةِ: ماله

قاچاخه که ی له ولاتی که وه برده

وَلَاتِيكِي تَر، بَمَقَاغِي دَاخَلِي كَرْد.

الْمَهْرَبُ: مَالَمَال، دَارِيكِه وِهرزِيرو

كشتيار زهوى كِيَلدراوى پى تهخت

دمكهن.

الْمَهْرَبُ: ههلاتن ه بهناو شوينى

خُولِيحهشاردان ه دمگوترى: (فلان

مَهْرَب لئا): فلانكس بهناى

نيمميه.

الْمَهْرَبُ: قاجاغى كهتاوانى كالا نهو

ديوكردن و نهمديوكردن نهنجام

دمدا.

هَرِيَجَ الْعَمَلْ: نيشهكهى بهناپايك و

پيكي نهنجام دا.

هَرِيْدَ: رويشت بهرويشتنيكي وا نهگاته

نهندازهى غاردان.

الْهَرِيْدُ: پياوى نايينى زمردهشتى

كهمرپهرشتى ناتشهگده دمكا ه

وشهكه فارسىيهو گراوه بهعهرمى.

الْهَرِيْدِي: جوژه رويشتنيكه لارو

لهنجهى تيدايه ه رويشتنى حوشترو

نازهل و لاخى تر كاتى لهسر لا

دمپروا.

الْهَرِيْعُ: سوكو گورجو گؤل ه دزى

گورجو گؤل گورگى گورجو گؤل ه

(ك: هرابع).

هَرَوَتَ الشَّيْءِ: شتهكهى دپى بؤنهوهى

هراوان بى ه دمگوترى: (هَرَتَ نَوْبَةُ):

كراسهكهى دادپى بؤنهوهى هراوان بى.

هَرَوَتَ شِدْقُهُ: لاشهويلى راکيشا بؤلى

گوپچكهى.

هَرَوَتَ فَلَانًا بِالرَّمَحِ: بهشمشير لهفلانى دا

ه دمگوترى: (هَرَتَ عَرَضَةُ): تانهى

لهناموسى دا لهكهدارى كرد.

هَرَوَتَ اللَّحْمِ: گوشتهكهى باش كولاند ه

(فهو هريت).

هَرَوَتَ الرَّجُلُ وَغِيْرَهَرَتًا: پياومكه شهويلى

پان بوو ه دمگوترى: (هو امرت

الشَّدَقِ) يان (هريت الشَّدَقِ).

أَهْرَتَ اللَّحْمِ: گوشتهكهى چاك كولاند.

هَرَتَ شِدْقُهُ: شهويلى هراوان كرد،

ليكي كيشايهوه.

تهارت: دهمى كردموهو زورى قسهكرد.

الهريت (ثوب هريت): كراسيكي دپاوو

ونجر و نجر گراوه ه (عرض هريت):

ناموسى تانه ليدراو ه (رجل

هريت): پياويكه نهينى بو

ناپاريزرىو قسهى ناشيرين و

نهشياو دمكا.

الْهَرْمَكَةُ: شير ه سهري لوت ه رهشايى

نيوان كهلبى سهگ.

هَرَجَ فِي الْحَدِيثِ هَرَجًا: دريژهى

بهقسهگردنهكه داو قسهى تيكلو

پيكل كردن.

هَرَجَ الْقَوْمُ: خهلكهكه كهوتنه ناو نازاووهو

ناشوب و کوشتن و بگرمو بهرمدموه.

هَرَجُ الفرس: نهسپهکه بهگورجی بازی

هاویشته (فهو هراج و مهراج).

هَرَجُ الرجلُ في الأمر: پیاومکه لهکارمه‌دا

کهوته شک و گومانه‌وهو به‌روای

به‌واقیعه‌که نه‌کرد.

هَرَجُ الباب: دمرگاکه‌ی به‌کراومیی جی

هیشت.

هَرَجُ النوم: زور نوست.

هَرَجُ البعير ونحوه: حوشرمه‌که له‌بهر

زوری گهرما یان باری قورس چاوی

لایل و پیل بوون (هَرَجُ

الرجل): پیاومکه چاوی لایل و پیل

بوون له‌بهر زوری گهرما یان زور

رؤیشتن.

أهْرَج الرجل: پیاومکه حوشرمه‌که‌ی

به‌هوی گهرمای زور یان باری گران

چاوی لایل و پیل بوون.

أهْرَج البعير ونحوه: به‌گهرمای نیومرؤ

حوشرمه‌که‌ی تاودا تا چاوی لایل و

پیل بوون.

هَرَج: هه‌راو هۆری‌ای به‌رپاکردو کیشمو

نیزاعی نایه‌وه.

هَرَجُ بالأسد: هه‌رای له‌شیرمه‌که کرد

هه‌له‌له‌ی لی کیشا بۆنه‌وه‌ی دهری

بکا.

هَرَجُ البعير: به‌گهرمای نیومرؤ

حوشرمه‌که‌ی تاودا تا چاوی لایل و

پیل بوون.

هَرَجُ الحمرُ فلاناً: عه‌رفه‌که فلانکه‌سی

سه‌رخۆش کرد، هاواری کرد

بی‌که‌نی، حال و مزعی شیواند.

إنهْرَج فلان من الحمر: پیاومکه له‌ناکامی

عه‌ره‌ق خواردنه‌مو‌دا هی‌زو توانای

نه‌ماو که‌وته لاره لارو گۆده گۆد.

استهْرَج الرأي لفلان: راو بۆ‌جونی بۆ

فلانکه‌س به‌هی‌زو فراوان بوو.

المهْرَج: پړوپاگه‌نده‌کارو زمانلوس بۆ

بانگه‌شه‌و پیا‌هه‌ل‌دان و

بلاو‌کردنه‌وه‌ی شتی پړو پوچ (

كه‌سینك به‌قه‌سی سمیرو هه‌لۆیستی

تایبه‌تی و لاسایی کردنه‌وه خه‌لك

ومپێكه‌نین بینن.

المهْرَج: زۆری‌نه‌ی شت (هیتنه‌و ناشوب و

تی‌کچ‌رژان (دمگوتری: (أصبح القومُ

في هَرَجٍ ومَرَجٍ) (گهرمه‌ی شه‌رو

زوری کوژراو (زپه‌ خه‌ون، خه‌ونی

پړو پوچ.

المهْرَج: دپاو شه‌ه‌بوو (زم‌بون

له‌مه‌رشتیک بی.

المهْرَجَة: که‌وانی نه‌رم (ك: هَرَج).

المهْرَاجَة: کۆمه‌لیک خه‌لق که‌به‌قه‌سی

درؤو پړوپاگه‌نده‌ شت هه‌ل‌مه‌کیشن و

بانگه‌شه‌ی بۆ‌ده‌که‌ن.

مَرَجَلٌ فَلَانٌ هَرَجَلَةٌ وَهَرَجَالًا: فَلَانَكْسِ
رُؤِشْتَنَهَكَه‌ی تَبَكَهَلْ وَ بَبَكَهَلْ بُوو
هَه‌نَدَبَكی گورگه لوقه‌و هَه‌نَدَبَكی
ناسایی بوو.

مَرَجَلٌ فِي أَعْمَالِهِ: نَبِشَه‌کَه‌ی رِبَكْ
بَبَكْ نَه‌بُوو تَه‌رَتَبِیو نَه‌زَمی
تَبَدَانَه‌بُوو.

الْمَرْجُلُ: هَه‌نَگاو دَرَبَزْ ۵ (ك: هَرَاچَلْ).
الْمَرْجُولُ: مَرْوَقِی دَرَبَزْ ۵ حُوشْتَری
گهورمو زمبه‌للاح ۵ (ك: هَرَاچِلْ).

هَرَدَ النَّاسُ هَرَدًا: خَه‌لَكَه‌کَه تَبَكَه‌لَاو بُوون
تَبَكْ چَرَبَان.

هَرَدَ الشَّرِبُ: کراسه‌کَه‌ی دَری، وَنَجَرِ
وَ نَجَرِی کَرْد ۵ بَه‌رُومَکِی وَ مَرَسِ پَه‌نَگِی
کَرْد.

هَرَدَ اللَّحْمُ: گُوشْتَه‌کَه‌ی زُور کُولَانَد.

هَرَدَ الْعَرَضُ: تَانَه‌ی لَه‌نَامُوسِ دَا.
هَرَدَ اللَّحْمُ هَرَدًا: گُوشْتَه‌کَه هَه‌لُومَری،
رَزی.

هَرَدَ شِدْقُهُ: شَه‌وَبِلَه‌ی پَان وَ فَرَاوَان بُوو ۵
(فَه‌رْ أَفَرَدَ).

هَرَدَ فَلَانٌ: فَلَانَكْسِ پُوشَاکِی
پَه‌نَگَکَرَاو بَه‌وَمَرَسِ پُوشِی.

هَرَدَ اللَّحْمُ أَوْ الشَّرِبُ: گُوشْتَه‌کَه‌ی زُور
کُولَانَد پَان کراسه‌کَه‌ی زُور دَری ۵
وَ نَجَرِ وَ نَجَرِی کَرْد ۵ دَه‌شْگُوتَرِی:
(هَرَدَ الشَّرِبُ): کراسه‌کَه‌ی بَه‌پَه‌نَگِی

وَ مَرَسِ رَه‌نَگِ کَرْد.

الْهَرْدُ: نُوَعَامَه ۵ پَبَاوِی خُوبَرِی.

الْهَرْدُ: گِیَا کُورِکُوم.

الْهَرْدِي: شَتِی پَه‌نَگِ کَرَاو بَه‌پَه‌نَگِی
وَ مَرَس.

هَرْدَبُ: بَازَبَكی گهوره‌ی هَاوِشْت.

الْهَرْدَبُ: تَرَسَنُوكْ وَ کَه‌تَه‌و بَبِ عَه‌قَلْ.

الْهَرْدَبَةُ: بَه‌مَانَا (الْهَرْدَبُ) دَبِ ۵ پَبَاوِی
کَه‌تَه‌ی زَمَبَه‌للاحِی دَرَبَزْ وَ چَه‌تَاوَلْ ۵
پَه‌رَه‌مَبَرْد.

هَرَّ هَرًّا: بُولَه‌ تَرِی هَه‌لُومَرِیوِی خُوارَد.

هَرَّ الشُّوكُ: چَقَلَه‌کَه وَ شَكْ بُوو هَبِج
تَه‌رَابِی تَبَدَا نَه‌مَا ۵ بَه‌جُورَبَكْ لَه‌وَمَرِ
خُور خُوی لَبِ بُوَارَد نَه‌یخُوارَد.

هَرَّ سَلْحُهُ: سَکِی چُوو تَا گِیَانِی دَه‌رُچُوو.

هَرَّ النَّوَاءُ سَلْحُهُ: دَه‌رَمَانَه‌کَه سَکِی رَه‌وَان
کَرْد.

هَرَّ الْقَوْسُ هَرِيرًا: کَه‌وَانَه‌کَه دَه‌نَگِی لَبِ
هَات.

هَرَّ فَلَانٌ فِي وَجْهِ السَّائِلِ هَرًّا: فَلَانَكْسِ
بَه‌رُو گَرَزِی سَوَالَكَه‌رَه‌کَه‌ی بَه‌رِی کَرْد
لَبِی تَوَرَه‌ بُوو.

هَرَّ الْكَلْبُ: سَه‌گَه‌کَه لُورَانَدِی، وَ مَرِی دَه‌مِی
دَاهِچَرِی وَ کَه‌تَبَه‌ی دَه‌رُخَسْتَن.

هَرَّ إِلَيْهِ: وَ مَرِی بَه‌بَبِ لُورَانَدَن هَه‌ر
عَه‌فَعَه‌فِی بُوو.

هَرَّ النَّاسُ فَلَانًا: خَه‌لَكْ لَای فَلَانِیَان هَبِی

ناخوښ بوو، چه زيان له چاره ى نه بوو.

هَرَّ الْبَرْدُ الْكَلْبُ: سه رما وای له سه گه که

کرد بلورینى.

هَرَّ الشَّيْءُ: شته که ى ناخوښ ويست.

هَرَّ فُلَانٌ هَرًّا: فلان کهس رهوشى ناشيرين

بوو.

هَرَّتْ الْإِبِلُ: حوشر که توشى نه خوښى

هه وکردنى نيوان پيستو گوشت

بووه.

أَهْرُ فُلَانٍ الْغَنَمُ: فلان کهس مهرو

بزنه گانى بردنه سه رناو.

أَهْرُ الْبَرْدِ الْكَلْبُ: سه رما سه گه که ى

هيناو ته وهرين ۵ له پهنه دا هاتووه

دهلى: (شَرُّ أَهْرٍ ذَانَابُ): نهم پهنده

بو حالتىك دمگوتري که تارمايى

شهر و نه گبه تى له ناسووه

دمر که وتيى.

هَارَةٌ: بهرويا ته قيه ووه لى تور ه بوو،

پييدا هه شاخى.

الْهَرَّاءُ: دمردى که توشى حوشر دمبى

و مگوو هاوسان دمکه ويته نيوان

پيستو گوشتيه ووه ۵ دمردى که

توشى حوشر دمبى گوفيه ى پى

دمگري دتوپرينى.

الْهَرُّ: پشيله ۵ (ك: هِرَّةٌ). (الْهَرَّةُ)

پشيله ى مى ۵ ليخوپرينى مهرو بزن.

الْهَرُّ: شير که دهنكى رويشتنى دى ۵

ناوو شيرى زور.

الْهَرَّاءُ: سه گ که که ليه گانى دمردمخاو

دهم دمکاته ووه ۵ بى عمق و كالقام.

الْهَرَّارَانُ: دو نه ستيرمن په گيان ناوى

(النسر الواقع) ه نهوى تريان ناوى

(قلب العقرب) ه، ده لىن که هه لاتنى

نهوان که و ته بهر شهو دونيا زور

سارد دمبى.

الْهَرُّورُ: نهو بول ه تري و دهنکه

ميوزانه يه که له هيشووه تري

دمکه و نه خوار.

الْهَرِيرُ: ومړه ى سه گ به لوره و هروسکه.

الْهَرِيرَةُ: پى ناخوښ بوون ۵ گرزي و

مؤنى ۵ دمگوتري: (أَجْدُ فِي وَجْهِهِ

هريرة): له دهم و چاوى دا گرزي يه که

دهبينم.

هَرُّوزُ الْغِيَاوُ: ناژه له که مندار بووه.

تهرؤز من الجوع: له برسا مرد.

هَرَسَ الشَّيْءُ هَرَسًا: شته که ى کوتا ۵

به شتىكى پان شته که ى په ستاوت ۵

زورى کوتا.

هَرَسَ الطَّعَامُ: به خيراى و په له پهل

خواردنه که ى خوارد.

هَرَسَ الرَّجُلُ هَرَسًا: پياو ه که نهوسن و

زور خوړ بوو ۵ به نهينى نانى خوارد.

الْمِهْرَاسُ: حوشرى زور خوړ ۵

حوشرى که ته و زبه لاح ۵ پياويك

له شه وو شه و پړموی نه ترسئ ۵
هاومن و سندوئل که شتیان تیدا
دمکوترئ ۵ بهر دیکه هموزیکي
لاکیشی لئ هه لنده که ندرئ بو
دمستونوژ گرتن و شتی وا ۵ نه و
کو تکه داره ی گهنم و چه لئ توك و
شتی وای پی دمکوترئ.

الهَراسُ: درهختیکی گهوره په له پیړی
(القرنیة) په له ولاتی میصرو
حه به شه و سه نیغال دمپوئ، توپکلی
سپی یان خاکیه ۵ له ولاتی سودان
پیی دمکوترئ: (الخُرّامی).

الهَراسَةُ: دوزمن شکین ۵ دمکوترئ: (بنو
فلان ذو هراسَة): خاوه نی نه رد و
نگین و دمه لاتن دوزمن تارو
مار ده که ن.

الهَراسُ: نه وکه سه ی که شکه ک دروست
دمکا ۵ هم رپسه لئ دمنئ ۵ هم رپسه
فروش ۵ نهوسن و زور خور.
الهَراسُ: پشيله.

الهَراسُ: به مانا (الهَراسُ) دئ ۵ به مانا
(الهَراسُ) دئ ۵ هه روا به مانا پو شاکي
رزيو و بئ که لک دئ.
الهَراسُ: گهنمه کوتا و پيش نه ووی
بکولئ ندرئ.

الهَراسَةُ: که شکه ک، کیشتی هم رپسه
گهنمه کوتا و گوشتی زوری تی

دمکړئ ۵ جوړه حه لئا په که له نارد و
روڼ و شه گر دروست دمکړئ ۵
(أرض هريسة): خاک و ولاتیکه
درهختی هم راسی زور لئ پړوئ.
هَراسُ الدهرُ هَراساً: روزگار ناخو ش و
پړچور تم بوو.

هَراسُ الكلبُ الكلبُ ونحوه: سه که که
شمره سه گی کرد له که ل سه که که ی
تر.

هَراسُ الرجلُ بعض الكلاب على بعض:
پیاو ده که هه ندئ له سه که که نی
بهردایه هه ندیکي تریان (شهره
سه گی پی کردن) هه لئیان بو
شهر کردن.

هَراسُ فلان هَراساً: فلان که س پړه وشتی
نا شیرین بوو.

هَراسُ بين الناس: فیتنه و ناشوبی خسته
ناو خه لکه وه.

اهترشت الكلابُ أو الديكة أو غيرها:
سه که که ان شهریان بوو.

تهارشت الكلاب: به مانا (اهترشت) دئ
۵ دمشکوترئ: (تهارش القوم):
خه لکه که بوو به شهر و هم رایان.

تهرش الغيمُ: هه ورمکه لاجوو بوو به
هه ساو.

مُهاَرِشُ: دمکوترئ: (فرس مُهاَرِشُ):
نه سپیکي گورج و گوئل و سمر نه رمه.

أَهْرَعُ الرَّجُلُ: پیاومکه بهشل و شیواوی

رؤی ۵ پیاومکه له‌رقا یان له‌ترسا

یان به‌هوی له‌رزو تاوه کهوتنه

له‌رزین ۵ کالقام و عه‌قل سوک بوو ۵

(فهر مُهْرَع).

هَرَعُ الْقَوْمِ رِمَاحَهُمْ وَبِهَا: خه‌لکه‌که

رمبه‌کانیان به‌رز کرده‌وه و به‌رمو

دوژمن رویشتن.

اَهْتَرَعُ وَالْعَرْدُ: که‌مانه‌که‌ی شکاند ۵ یان

شورکه داره‌که‌ی شکاند.

تَهَرَعُ الرِّمَاحُ: خه‌لکه‌که رمب

به‌دهسته‌وه هاتن.

الْمُهْرَعُ: سوور بوو له‌سمر شت.

الْمُهْرُوعُ: که‌سی‌ک له‌ناکامی هیاکی و

ماندویتی بمری.

الْمُهْرَاعُ: رویشتن به‌شیوه‌ی په‌شو‌گاوی و

خیرایی ۵ خیرا لی‌خو‌رین ۵ خیرا

بازدان.

الْمُهْرَعُ: به‌مانا (اُمْرَاعُ) دئی.

الْمُهْرَاعُ: گه‌لای و مریو به‌هوی

رمشه‌باوه.

الْمُهْرِيعةُ: دره‌ختۆکه‌ی لق و پۆپ باریک و

بچوک.

الْمُهْرِعُ: ترسنۆک و لاوازو بی‌خیر ۵

بای خیرا روو تمپو توژ به‌رپاکه‌ر

۵ ئافرمتی قیزه‌ قیزکه‌رو جبرین و

گورج.

الْمُهْرَعَةُ: شمشال و بلویری شوان ۵

خیوی بیابان.

هَرَفَ الرَّجُلُ هَرَفًا: پیاومکه چه‌نه‌ی دا

قه‌سه‌ی وری‌نه‌و بی‌مانای کردن ۵

ده‌گوتری: (فَلَانٌ يَهْرِفُ بِمَا لَا يَعْرِفُ):

پیاومکه چه‌نه‌ی دا قه‌سه‌ی وری‌نه‌و بی‌

مانای کردن ۵ ده‌گوتری: (فَلَانٌ يَهْرِفُ

بِمَا لَا يَعْرِفُ): فلانکه‌س نازانی چی ده‌لی.

هَرَفَ بَفَلَانٍ: زیاد له‌حه‌د مه‌دحی فلانی

کرد زور زنده‌ روئی کرد له‌وه‌سفو

پیدا‌هه‌نگوتن دا.

هَرَفَ السَّبْعُ: درنده‌که گوی قولاخ‌ی

ده‌نگه‌که بوو.

هَرَفَتِ الرِّيحُ فَلَانًا: رمشه‌بایه‌که

فلانکه‌سی سوک کرد وای لی‌ کرد

خیرا برپوا.

أَهْرَفَ الرَّجُلُ: پیاومکه مال و سامانی

زیادی کرد.

أَهْرَفَتِ النِّخْلَةُ: دارخورماکه زوو

میوه‌که‌ی پی‌گه‌یاند.

الْهَرَفُ: ههرشتی‌ک زوو پی‌بگا

له‌میوه‌و شتی وا.

هَرَقَ الْمَاءُ وَغَوَّ هَرَقًا: ناوه‌که‌ی هه‌ل‌پزانده

ناوی.

أَهْرَقَ الْمَاءُ: ناوه‌که‌ی پرشت.

هَرَقٌ: ده‌گوتری: (هَرَقَ عَلَى جَمْرِكَ):

ئاو برژینه به‌سمر ناگرمکه‌ت دا

واته پشو درېزبه و خورگره له سمر
کاره ساته که.

تهارق القوم: خه لکه که شهره ناویان
کرد ۵ ناویان به سهریه ک دا کرد ۵
شهریان کردو خوینی په کترین
رشت.

إِهْرُزَقُ الْمَاءُ أَوْ الدَّمُ: ناومکه جاری بوو،
ډهوان بوو.

الْمُهْرَقُ: پهړی سپی که له سهری
دموو سرئ ۵ پارچه چندراوینکه
له ناوړیشمی سپی صمغی تی
هه لده سوورئ و سفت و لوس
دمکرئ و نه مجار له سهری
دموو سرئ ۵ نامیریکه له شووشه و
شتی و پوښاکي پی سفت و لوس
دمکرئ ۵ ساری روته و سوته مهرؤ
۵ کاغزی سفت و لوسی سمغ لی
دراو که له یواری چاپه مهنی دا
به کاردی.

الْمُهْرَقَان: دمریایه که سهرریز ده کاو
شه پؤل دماوئ ۵ نهوشوینه ی ناوی
دمریای لی دهرزیته ناوچال و چولی
دمورو بهری.

الْمُهْرَقَان: به مانا (الْمُهْرَقَان) دی.

الِهْرَقُ: پوښاک و قوماشی پزېوو کون.

الِهْرَقْلُ: بیژنگ ۵ (ثياب هِرَقْلِيَّة):

پوښاکي رزیو.

هَرَقْل و هِرَقْل: ناوی مهلیکی رومه.

هَرَكْل الرجل: پیاوکه به لارو له نجه

ږوی و به حال پی له زموی دهن او

هیواش هه لنگاوی هه لندینا په وه.

الْهَرَاكِلُ: پیاوی که ته و زه لام، یان

نازه لی که ورو و جهسته زمبه لاج.

الِهَرَاكِلَةُ: شوینی کوبونه ووی

شه پوله کانی ناو ۵ سهگی ناوی ۵

گیانله بهری دمریای گه ورو و

زمبه لاج ۵ ماسی زور زل.

الِهَرَكَلَةُ وَالِهَرَكَلَةُ: جهسته جوان و

شوڅ و شمنگ.

الِهَرَكُولَةُ مِنَ النِّسَاءِ: نافرمتی که هه ل

پان و زل ۵ یان نافرمتی جوان.

هَرَقْلُ: گورگه لوقه ی کرد ۵ به

نهرمه غار رویش.

الِهَرَلُ: کوله به سه ۵ مندالی ژن

له میردیکی تری.

هَرَمَتِ الْإِبِلُ هَرَمًا: حوشرمه که درمختی

هرمی خوار.

هَرَمَ الرجل: پیاوکه ته مهنی دریز بوو

که پیشته حالته کی که نهفتی بهر بوو

زمعیض و لاواز بوو.

أَهْرَمَ الدهرُ فُلَانًا: روژگار فلانی

که نهفت و لاواز کرد.

هَرَمَ الدهرُ فُلَانًا: روژگار فلانی

که نهفت و زه یون کرد.

هَرَمُ فُلَانٍ اللَّحْمَ: فَلَانِكْهَسْ گۆشتهكهی
 پارچه پارچه كرد ۵ كوتكوتی كرد.
 هَرَمُ الْأَمْرِ: كارمكهی بهگرنكو گهوره
 نیشان دا زیاد لهحمقی دایه و زیده
 رۆیی كرد لهووسپ دانی دا.
 هَرَمُ الْبِنَاءِ: پالنهخانهكهی لهسهر
 شیوهی ههرهه بیناكرد.
 تَهَارَمَ فُلَانٌ: فَلَانِكْهَسْ خۆی بهپیرو
 كهنهفت دانا وهلی وانهبوو.
 الْهَرَمُ: جۆره بههرمداریکی ترشهو كهمی
 سوپیری ههیه.

الْهَرَمُ: پالنهخانهیهکی گهوره و فراوانه
 یهکی لهفیرعهونهکانی میصر
 بنیاتی ناوه، لهبهردی گهوره و
 راسته و پاشتهکراو بنیات نراوه،
 بۆیه دروستی کردوو هههرد تییدا
 بنیژری ژۆربهیان بناغهکهیان چوار
 دیواری شیوه سی سوچه، نهه
 دیوارانه بۆ حهوا بهرزبوونهوه و
 ورده وردهوێك هاتوونهوه تا
 لهناکاما سههری دیوارهکان
 گهیهشتونهوهیهک و بوونه یهک
 سوچی تیژو سههری ههرمهکهی
 پێک هیناوه ۵ (ك: أهرام).

الْهَرَمُ الْأَنْجُ: جۆره ههرهمیه
 دیوارهکانی له سهکووی یهک
 لهسههریهک پێک دئ ۵ ههرهمی

(سقارة المدرج): كۆنترین بینای
 گهوره و بهرزو فراوانه له میژوو دا
 كه بهبهرد دروست کرابی.
 الْهَرَمُ: پیری كهنهفت؛ كهبگاته تههمنی
 رمزیلی و زهلیلی ۵ عهقل ۵ نهفس ۵
 دهگوتری: (لا أدري بِمَ يُوَلِّع
 هَرْمُكْ؟): نازانم نهفست عاشقی
 چی بووه ۵ رای پهسههندو
 بهنهزمون ۵ پیانهی كهل بوو ۵
 قاپو زهرهفیک كهل تیکهوت بی.
 الْهَرْمِي: داری وشك، قهلاشكهری.
 الْهَرْمَان: عهقل و ناومز ۵ رای پهسههند.
 الْهَرْمَةُ: دوامندالی پیرهمیرو پیرههژن
 ۵ پیچهوانهه نۆیهره.
 الْهَرِمَةُ: دینه شیر.
 الْهَرُومُ: ئافهرتی بهدخوو رهوش
 ناشیرین.
 هَرَمَزُ الرَّجُلُ: قسهی بهنهسهپایی كرد
 بهجۆرێك هاوهلهكهی گووی
 لینهبی ۵ پیاوكه پاروی لهدهمی دا
 هیناو بردو قوتی نهدا.
 هَرْمَزُ: وشهیهکی فارسیه کراوه
 بهعهرمبی ۵ لهلای فارسهکان ناوی
 خودایهکیانه ۵ ناوی ئهستیره
 موشتهریه ۵ ناوی یهکیكه
 لهپاشاكانیان سالی (۲۷۲ ز)
 مردوو ۵ عهرهب وشه (الهزمز

والهامرموز والهُرمزات)یان داناهوہ بو
شاهہنشای فارس.

هَرَمَسَ الرَّجُلُ: پیاومکہ روی گرز بوو.

هَرَمَسَ النَّاسُ: خہلکہکہ وروزان و
کہوتنہ تہا تہحاو ہاتوو چو.

الهُرامِسُ: شیرى نازاو بہہہلمہت و
پہلامہر دمہی مروؤ.

الهُرماسُ: بہمانا (الهُرامِسُ) دئ و
بیجوى پلنگ.

الهُرمُوسُ: راہہسہندو سوور بوو
لہسہر ہہلوپستی خوئ.

الهُرمیسُ: بہمانا (الهُرامِسُ) دئ و
کہرکہمدن.

الهُرمیسَۃ: مینہی دوراجہ؛ جورہ
بالندہمہکہ ومکوو کہو.

هَرَمَطَ الرَّجُلُ عرض فلان: پیاومکہ
تانہو تہشہری لہناموس و
کہسایہتی فلاںکہس دا.

إِهْرَمَعَ الرَّجُلُ: پیاومکہ لہرؤیشتن دا
پہلہی کرد و خیرا رؤی و خیرا

گریا، زوو ہرمیسکی ہاتنہ خوار.
إِهْرَمَعَ فِي مَنْطِقَةِ وَحْدِيَّةٍ: زور رؤجووہ
ناو قسہوہ.

إِهْرَمَعَ إِلَيْهِ: خوئ بہگرینؤك خستہ
بہرجاو و گریانى ہینایہ خوئ.

هَرَمَلَتِ الْعَجُوزُ: پیرئزنہکہ زور جووہ
سالموہو کہنہفت بوو.

هَرَمَلَ الْوَيْرُ: کوئکی خوشترکہ
ہہلومہی، روتاہوہ.

هَرَمَلَ الرَّجُلُ الشُّغْرَ: پیاومکہ موومکانی
ہہلکیشان، برینى.

هَرَمَلَ الرَّجُلُ: موی پیاومکہی موکیش
کردن، مووہ کانى ہہلکہندن.

هَرَمَلَ عَمَلُهُ: کردموکہی پوج کردموہ.
الهِرْمِلُ: خوشتری پیر و نافرہتی

جہستہ نارپک و پیک و شپړپو.
الهُرْمُولُ: پارچہ مو؛ تۆپہلہ مو

بہسہرموہ بمینیتہوہ.
الهُرْمُونُ: هورمون؛ مادہمہکہ بری

غودہ لہخوین دا دمہی دمدن
جہستہ بہہوپیوہ ہہستیار دمہی و

نیشاتی زیاد دمکا و بؤنمونہ
هورمونى جوتہ گون.

هَرَكَفَ الرَّجُلُ: پیاومکہ پیکہنى
بہہیواشى.

هَرَكَفَتِ الْمَرَأَةُ: نافرمتہکہ بہہیواشى
گریاو بہنہسپایى قسہی کرد.

هَرَهَرَ الشَّيْءُ: شتہکہ دمنگى پیدا کرد
ہارہ ہارى لئ ہات و دمگوترئ:

(هَرَهَرَتِ الرِّيحُ): رہشہبایہکہ ہازہ
ہاژى ہات.

هَرَهَرَ الضَّانُ: مہرکہ باراندى.
هَرَهَرَ الْأَسَدُ: شیرمکہ نہراندى.

هَرَهَسَ الرَّجُلُ: پیاومکہ بہمہبہستى

گالته کردن به حق له قافای

پیکه نینی دا.

هَرَهَر بِالْغَنَمِ: دهنگی مهرو بزنه کانی دا

بۆنه موی بچن بۆ سه رئاومگهو

ئاوبخونه وه.

هَرَهَر اللَّبَنُ: شیرمه که له کاتی دۆشینی دا

خوشه ی هات.

هَرَهَر الشَّيْءُ: شته که ی جولاند.

تههره رت الریح: بابمه که هازه ی هات.

الهَرَاهِرُ: شیریک زۆر بنه پینئ ە ناوی

زۆر یان شیر ی زۆر.

الهَرَهَارُ: که سییک به مبه بهستی

گالته کردن به حق و راستی زۆر بی

بکه نی و گالته به نایین بکا ە گوشتی

قه له و ە شیر.

الهَرَفُورُ: نه و بۆنه ترئ و میوژه

وشکه لانه ی له هیشوه ترئ

به رد مبه نه وه دمکه ونه ژیر

دارمیومه که ە جوژه که شتیبه که.

هَرَاهُ هَرَوُا: به قامچی نهستور لئی دا.

هَرَى ثَوْبُهُ: کراسه که ی به پرنگی زمرد

رهنگ کرد.

تَهَرَاهُ: به مانا (هَرَاهُ) دئ.

الهَرَاءُ: ورینه.

الهَرَاءُ: نه مامه خورما ە سه خو و نان

بد.

الهَرَاوَةُ: گۆجانی نهستور ە قامچی

نهستور.

الْهَرِيُّ: هۆدهیه کی گه وه خۆراکی

پاشای تیدا کۆدمگریته وه ە که نداو

یان زه لکاو ناوی لی هه لده هینجری

به هۆی نامیری ئاو هه لئینجانه وه.

هَرَوُلُ: به روانه (هَرَلُ).

هَرَاً به ومنه هَرَاً وهَرَوَاً: گالته ی بی کرد.

هَرَاً الشَّيْءُ هَرَاً: شته که ی شکاند.

هَرَاً اَيْلُهُ: حوشرمه کانی خستنه به رسه رما

تا فه وتان و له ناو چون.

هَرَاً راحِلَتُهُ: ولاخی سواری به که ی ئازوت.

هَرِيْ هَرَاً: مرد.

هَرِيْ بِالْشَّيْءِ ومنه: گالته ی به شته که

کرد، گالته ی له شته که هات.

أَهْرَاً: که وته کوشنده ی سه رما وه.

أَهْرَاتُ الدَّابَّةِ بِالرَّجْلِ: ولاخه که

به خیرایی پیاومکه ی گه یانده

شوینی مه به ست.

أَهْرَاً الرَّجْلُ اَيْلُهُ: پیاومکه حوشرمه کی

لی خوری، ئازوتی.

تَهْرَاً بِالْشَّيْءِ: گالته ی به شته که هات.

اسْتَهْرَاً بَغِيْرُهُ: گالته ی به غه پری خو ی

کرد.

الْهَارِثَةُ: دهشتی چه واشه که ر، دهشتیک

تراویله که ی هه بی و ریبوار به هه له

به ری ە دمگوترئ: (مفازة هاذئته):

سارابه که تراویله که ی هه به ە (غذاة

هازنة: نيوارميهكى سهرماو سوئه،
مروقه هاندله رزني وهكوو يارى
پى بكا.

الهزاة: پياويك ببيتته شويى گائتهى
خه لك.

الهزاة: پياويك خوى گائته به خه لك
بكات.

هزيرة: برپيه وه.

الهزير: شيرى تيك شكينمر ه
جهستهى كه تهو پتهو ه (ك:
هزاي).

هزج هزجا: گوراني گوت ه دگوتري:
(هزج القاري في قراءته): قورئان
خوينه كه دنگى بهرز كردموو
به شمه و فقه وه قورئانى خويند ه (فهو
هزج وهي هزجة).

اهزج الشاعر: شاعيره كه به گويرهى
به حرى ههزه ج شيعرى دانا.
هزج الرجل: به مانا (هزج) دى.
هزج صوته: دنگى خوى هه لپرى و
گوراني گوت.

تهزج الرجل: به مانا (هزج) دى.

تهزج القوس: كه مانه كه كاتى
موسيقاژمنه كه ژبيه كهى جولاند،
دنگى هات ه دگوتري: (تهزج
الرعد): هه وه كه گرماندى.

الهزج: ههر دنگيك لار كرده موو

درېژ كرده وهى تيدايى ه گوله گولى
هه ور ه وپزهى ميش و ميشوله ه
كه يفو خوشى و هه لپه ركى ه جوړه
به حريكى عوروزه شيعرى عهرمى
پى كيشانه دهكړى ه هه روا شيعرى
فارسي و كورديشى پى دمكيشري.

هزو الرجل هزرا: پياو كه پينكه نى.

هزو البائع: فروشيارمكه كالاكاني گران
كردن.

هزو فلان: فلانكس په لهى كرد له
پيوستيه كهى دا.

هزو لفلان: به خشى فلانكسى زور كرد.
هزو فلاناً بالعصا: به عصاو گوجان زورى
له پشت و لاقه پرغى فلان دا ه زورى
چاو لى داگرت.

هزو الأرض به: زموى پى په ستاوت داي
به زموى دا، خستى، دمري كرد، ترپوى
كرد ه (فهو مهزور وهزير).

المهز: كه سيك له هه موو شتيك دا تي
بشكي و زهرمر بكا ه دگوتري:
(رجل مهز).

الهزار: بولبول ه وشه يه كهى فارسى يه و
كراوه به عهرمى ه دانراوه يو
بولبول ه به فارسى پى دگوتري:
(هه زار داستان) چونكه بولبول
به زور ناواز دمخوينى.

الهز: هه نخه له تيندراوى گيل

که هه موو کەس تەماعی تێدەکا.	کرد.
الْهَزْرَةُ: زەوی نەرم ە تەمبەل و	هَزْءُ الْهَادِي الْإِبِلِ: حودیە خوینەکە
تەمبەل ە دەرگوتری: (رجل فيه	بەگۆرانی حوشرەکە ی خستە سەر
هَزْرَات): پیاویکە زۆر تەمبەل ە	پەوتی خوش پەوی.
(رجل ذو هَزْرَات): پیاویکە	هَزَزَ الشَّجَرَةَ وَغَرَهَا: درەختەکە ی
لەهەموو نیشیکا تی بشکی.	راتەکاند.
الْهَزْرُ: زەعیفو زەبوون.	إِهْتَزَّ الشَّيْءُ: شتەکە کەوتە جەو
هَزَزَ فِي عَنَرِهِ: لەبازدانەکە ی دا گورج	جول و هەلەتەکو داتەک.
بوو، زۆر رۆیی.	إِهْتَزَّ النَّبَاتُ: پووەکە کە گەشە ی کردو
الْهَزَارِفُ وَالْهَزْرَانُ: گورج و خیرا ە	بەرزبۆو.
جەستە گەورە.	إِهْتَزَّتْ الْأَرْضُ: زەوییە بەپیت و
هَزَزَقَ: پەلە ی کرد.	بەرەگەت بوو گیاو گزی رواند.
الْهَزَارِقُ: بەمانا (الْهَزَارِفُ) دئ.	إِهْتَزَّ الْإِبِلُ: حوشرەکە نیشاتی
هَزَّ الرَّجُلُ هِزَةً: پیاوێکە چوست و چالاک	پەیدا کرد لە پۆشتنی داو کەوتە
بوو، گەشە ی کردو ئارامی گرت.	سەر پەوتی خوش پەوی.
هَزَّ الْقِدْرُ: مەنجەلەکە لەکاتی کولان دا	إِهْتَزَّ الرَّجُلُ: پیاوێکە نیشاتی
قلبە قلابی هات، گیزە ی هات.	پەیدا کردو کەوتە سەر خوشی و
هَزَّ الشَّهَابُ هَزِيزاً: نەستیرەکە کشا.	تەندروستی ئارامی.
هَزَّتِ الرِّيحُ: رەشەباکە هاژە هاژی	إِهْتَزَّ الشَّهَابُ: نەستیرەکە بەگورجی و
لەدرەختەکان هینا.	تیز پەوی کشا.
هَزَّ الرَّعْدُ: هەورەکە گۆلە گۆلی هات ە	إِهْتَزَّ لَكَذَا: بەوشتە کە یف خوش و
شریخ و هوری هات.	شادمان بوو.
هَزَّ الشَّيْءُ يه: شتەکە ی راوشاند رای	تَهَزَّ الشَّيْءُ: شتەکە کەوتە جەو
تەکاند ە قورنەن دەفەر موی: {وَهَزِّي	جول.
إِلَيْكَ بِجَذَعِ التَّخْلَةِ}.	الإِهْتِزَازُ: حالەتی جەستە یە لەکاتی
هَزَّ الْهَرَاءُ وَالْمَاءُ النَّبَاتُ: هەواو ناو	لەرینەویدا.
گەشە یان بەروومەکە کە کردو بالایی	الْهَزَائِرُ: جووتەو تەنگانە (تاکێ نییە)

ه هره به کو دئ.

الْهَزَّةُ: دمگوترئ: (امراة هَزَّةٌ):

نافرمتيکه شهرانی و حمز له نازاوه
دمکا ه (ك: هَزَات).

هَزَعَه هَزْعاً: پهله ی کرد.

هَزَعَتِ الدَّابَّةُ فِي الْحَشِيشِ: حه یوانه که
له ناو حه شیشه و له موپردا له موپرا.

هَزَعُ الشَّيْءِ: شته که ی شکاند ه
دمگوترئ: (هَزَعُ فُلَاناً): ملی
فلانکه سی کوتا.

هَزَعُ الْأَشْيَاءِ: شته گانی لَبِك
بلا و گردنه وه.

إِهْتَزَعَ: پهله ی کرد ه جهواشه بوو.

إِهْتَزَعَ السَّيْفُ: شمشیرمه که له رهله مرئ
کرد نه رمه لیقه بوو.

إِنْهَزَعَ: شکا ه وردبوو.

تَهَزَّعَ: به مانا (إِهْتَزَعَ دئ ه دمگوترئ):

(تَهَزَّعَتِ الْمَرْأَةُ فِي مَشِيهَا): نافرمته که

له رویشتن دا لارو له نجه ی کرد.

تَهَزَّعَ فُلَانٌ: فلانکه سی روی خو ی گرژ

کرد روگرژی به سمر خو ی دا هیئا

ه دمگوترئ: (تهزع لفلان): خو ی

له فلان نه ناس کرد.

الْأَهْزَعُ مِنَ الْقَذَائِفِ وَالسَّهَامِ: نهومیه

فیشه کیك یا تیرك به تمنیا

له فیشه کدان و تیردان دا مابیته وه ه

دمگوترئ: (مالي الدار أَهْزَعُ):

که سی له خانومه کدا نییه.

الْمِهْزَعُ: که سیك همر درهختيک

راو مشینئ بی شکینئ ه دمسکی
سندول و دمسکه وان.

الْمِهْزَاعُ: فیشهك و تیره که له فیشه کدان و
تیردان دلبمینئ.

الْمِهْزَعُ: جم و جول و هه لبهزو دابهز.

الْمِهْزِيعُ مِنَ اللَّيْلِ: سییه کی په که می
شهو یان چواریه کی سهرمتای شهو
ه نه حمه ق و گیل ه (ك: هَزَعُ).

الْمِهْزَعَةُ: ترسو هه راو هورای ناو
گورپهانی شهر.

هَزَفَتِ الرِّيحُ الشَّيْءَ هَزْفاً: ره شه باکه

درهخته که ی هه ژاندو موتوربه ی
کرد.

الْهَزَفُ: ته بیات و وشك و سرك ه گورج و

گول ه په پردیز.

هَزِقَ هَزَقاً: چوست و چالاك بوو.

هَزِقَ فِي الضَّحِكِ: زور پیکه نی.

أَهْزَقَ فِي الضَّحِكِ: به مانا (هَزِقَ فیه) دئ

ه واته زور پیکه نی.

الْمِهْزَاقُ مِنَ النَّاسِ: که سیك زور

پیکه نینی هیواشی بی و کالقام بی

ه دمگوترئ: (امراة مهزاق):

نافرمتیکی کالقامی هه می شه ده م

به پیکه نینی له سهره خو یه.

الْمِهْزَقُ: هیزه قیزو جم و جول ه

سهر سوږهينهر نه نجام دمد.

هَزَلَجْ: په لى كرد.

هَزَلَجَتِ الْأَلْفَاظُ: وشو و رسته كان

تيكه ل و پيكه ل بوون.

الِهَزْ لَاجُ: گورجو خيرا.

هَزَمَ الشَّيْءُ مَزْماً وَهَزِئاً: شته كه پهنكى

هات ه دموگوتري: (هَزَمَ الرِّعْدُ):

ههوركه گولاندى، شريخاندى.

هَزَمَتِ الرِّيحُ: رهشهبابه هاشاندى،

هازاندى.

هَزَمَ فُلَانٌ عَلَى فُلَانٍ: فلانكس بهزهى

به فلانكس دا هاتهوه.

هَزَمَ الشَّيْءُ: شته كه لولو خسته

سهرپهك، ههنديكى بهسهر ههنديكى

دادايلهوه.

هَزَمَ الْعَدُوُّ هَزِئَةً: دوژمنى شكندو

بهسهرى دا زال بوو.

هَزَمَ الشَّيْءُ: دمستى خسته ناو شتهكهومو

هه ليكولى ه چالى تيكرد.

هَزَمَ الْأَرْضُ: گلى لادا لهسهر پهكى

لهكاريزاوهكانو ناوى زورو رونى لى

دمرهينا.

هَزَمَ لَهُ حَقُّهُ: مافى پيشيل كرد.

هَزَمَ الشَّيْءُ: شتهكهى شكندو وردو

هاړى كرد.

هَزَمَ الْعَدُوُّ: دوژمنى شكندو بهسهرى

دا زال بوو.

إِهْتَزَمَ الْفَرَسُ: نهسپهكه خرمه خرمى

روپشتنى هات.

إِهْتَزَمَتِ السَّحَابَةُ: ههورمكه لهگه ل

گولهو گرمه گرم دا بارانىشى

باراند.

إِهْتَزَمَ الْأَمْرُ: بپريارى كارمكهى داو

په لى كرد بو نه نجامدانى.

إِهْتَزَمَ الشَّاءُ: مپرمكهى سهرپري ه

لهپهندي پيشينان دا هاتووه

(إِهْتَزَمُوا ذِيحْتَكُمْ مَا دَامَ بِهَا طَرِقُ):

كوشتييهكه سهرپرن پيش نهوهى

كزو گولوار بى.

تَهَزَّمَ الشَّيْءُ: بهمانا (إِهْتَزَمَ) دى ه

دمگوتري: (تَهَزَّمَ الْفَرَسُ): نهسپهكه

خرمه خرمى روپشتنى هات ه

(تَهَزَّمتِ السَّحَابَةُ بِالْمَاءِ): ههورمكه

گولاندى و بارانىشى باراند.

تَهَزَّمتِ الْعَصَا: عصاكه شكاو قرجهى

هات.

تَهَزَّمَ الرِّعْدُ: ههورمكه گولاندى.

تَهَزَّمَ الْبِنَاءُ: باله خانهكه تيك روخا.

اسْتَهَزَّمَ الْعَدُوُّ: دوژمنى شكندو

بهسهرى دا زال بوو.

الْهَزَامُ: گوجان و عهصاي كورت ه

كولهو وژو دارى ناگر خوشكردن ه

داريكه سهرمكهى ناگرى تى

بهردمدرئ و مندال پارى شهړه

ناگری پی دمکن ه هروا ناوه بو
 یاریهک منداډ دمیکه ددهینن
 سهری پهکیکیان به پارچه
 پمړویهک ددهپوشن، نهمجار پهکه
 پهکه نهوانی تر بدهست لیی
 دمدن هموو جارئ دهلین کی بوو
 پپی کیښای؟ کههلی هیئا کی پیی
 کیښاوه نیتر بهرپکه دهخنه سمر
 سمروچاوی نهوی ترو لیی دمدن
 ههتا دزمانی کی لیی داومو ناومگی
 دهلی هروا تا کوتایی ه (ک):
 مهازیم).

الهزامه: بهلاو کارسات ه (ک: هوزم).
 الهزم: زموی نزم و شیوه چال و تهخت
 ه گهدمو ریخوله ه ههوری تهنک
 کهناوی تیدانهبی ه کون و درزی
 کوندهی ناو.
 الهزم: دمنگ ه دمنگی کهوانی تیر ه
 فربه فپی تیر.

الهزم: نهسپی جله و خوش ه بارانی
 بهردموام دریڅایهسن ه
 دهسگوتري: (فرس هزم الصوت):
 نهسپیکه دمنگی وهکوو دمنگی
 ههرو وایه، حیلای دهلیی ههوره
 دهگولینن.

الهزامه: زموی نزم و مهپلهو چال ه
 دمنگ و گرمه.

هزمة السنور: دمنگی قورگی پشيله ه

قولکهو چالی ههکهنراو لهبهرد ه
 (ک: هزم وهزوم).
 الهزامه: بزنی دووساډ.
 الهزامه من القدر: مهنجه لیک دمنگی
 قلبه قلوب و کولانی بیسری.
 الهزامه من السراب: ولاخی کزو
 کولهوارو لاواډ.
 الهزوم: شتیك بهناشکرا دمنگی
 جهرهسی لی بی.

الهزیم: گوله گولی ههور ه دمنگی
 خرمه خرمی رویشتنی نهسپ ه
 نهسپی حیلکه گهوره ه بارانی
 دریڅایهسن و بهردموام ه دوژمنی
 شکاوو رمتیندراو.

الهزيمة: تیک شکاو لهشپردا ه بیریک
 ناوی زور بی ه ولاخ و نازدهلی کزو
 لاواز ه نهسپی عهرق کردو بههوی
 زور رویشتن و ماندو بوونهوه ه (ک):
 هزانم).

الهزیمی: تیکشکانی تهواوو جهرگرپ.
 الهیزم: شیر ه پتهوی رهق و رخته.
 الهزممجة: قسهکردنی خیرا خیراو
 لیکنان لیکنان ه گال و بوغل و
 تیکهلاو بوونی دمنگهکان.

هزهر الشیء: شتهکی لمره لمر پی
 کرد، خستیه شفهتوله ه زهلیل و

ملکهچی کرد.

تَهَزَّزَ إِلَيْهِ الْقَلْبُ: دلی بوی لی دا ۵

دلی پی کرایه وه.

الْهَزَاهُزُ مِنَ الْمَاءِ: ناوی زوری رهوان

که له بهر زوری کلهو بکا ۵ نه گهر بؤ

شمشیر به کارهات مهبست

شمشیری بریسکه دارو سپی و بی

په لهو له که یه که له کان و معدنی

ره من دروست کرابی.

الْهَزَازُ: دهق به مانا (هزاهز) دی.

الْهَزَازُ مِنَ الْآبَارِ: بیر قو، زور قو.

الْهَزْزَةُ: به لاو کارمسات که خه لک

بتاسینی و مدهوشیان بکا.

هَزَأَ هَزْأً: روئی.

هَسَ: وشه یه که بؤ دهرکردنی مهر و بزن

۵ همرمانکردنه به بیدمگ بوون واته

وسیه.

هَسٌ فُلَانٌ هَسًا: فلانکس له بهر خو یه وه

هسهی بؤ خو ی کرد.

هَسٌ الشَّيْءُ: شته که ی باریک کرده وه

شکاندی.

هَسٌ الْكَلَامُ هَسِيًا: هسه کانی له سهر خو

کردن.

هَسٌ الْفُتْلُ: له منداله که تورده بوو

بوئه وهی بیدمگ بی.

الهَسِيْسُ: وردکراو هارپا و له همرشتیک

بی.

الْهَمْسُ: هسهی سرته که لی حالی

نه بی.

هَسَسَ الرَّجُلُ: پیامکه شهو روئی.

هَسَسَ لَيْلَتَهُ كُلَّهَا: شهو که هه مووی

به پیوه بوو ههر روئی ۵ نوزدی

لیوه هات ۵ دهمگوتری: (هَسَسَ

الْخِلْخَالَ وَهَسَسَتِ الدَّرْعُ).

هَسَسَ الْمَاءُ: ناوه که بهرونی و جوانی

هاته خوار.

هَسَسَ الْخَدِيثُ: هسه که ی شارده وه.

تَهَسَسَ: به مانا (هَسَسَ) دی.

الْهَسَاسُ: رویشتن به شهو ۵ دهمگی

سمی حوشر ۵ هسهی به نه سپایی.

الْهَسَاسُ: هسهی ناو دل و تو ویزی

مروؤ له گه ل خودی خو ی ۵

وه سوهمه و دهنه دهنه ی ناو دهر وون.

الْهَسَاسُ: هسهی به نه سپایی که لی

حالی نه بی ۵ نهو که هسهی شهو

ناخه وئی و خهریکی نی شکرده ۵

هه ساب ۵ رویشتنی خیرا.

الْأَسَا: خه لکانیک که دهمگه و نه

حاله تی سهر سورمان و تاسانه وه.

هَشَرَ النَّاَقَةَ هَشْرًا: ههرچی له گوانی

حوشر مکه دا هه بوو هه مووی دوشی.

هَشَرَ الْبَعِيرُ: حوشره که سییه کانی

سوتان.

الهَشْرُ: سوکی و ته نکی شت.

الهَشْرَةُ: که یض و خو شی و ته پرده ماخی.

الْهَشِيرَةُ: درختیك زوو گه‌لای
هه‌لومری.

الْهَشُورُ: بهمانا (الْهَشِيرَةُ) دی.

الْهَيْشَرُ: پیاوی درنژی شلو شیواو ۵

هه‌روا ناوه بۆ رومکیک به‌ته‌مه‌نو

چقلاوییه له‌پیری روه‌گی

موره‌که‌به‌یه له‌ولاتی می‌صرو

ولاتانی سهر دهریای ناوم‌راست

دم‌پوی بالای به‌نه‌ندازه‌ی ۳۰سم

تامه‌تریک به‌رز دم‌بیته‌وه ۵ قه‌دو

لاسکه‌که‌ی نه‌رمو شیوه‌ل شیوه‌له ۵

گه‌لاکانی به‌سهر خوی دا شو‌پ

دم‌به‌وه، لای خواروی چقلاوی

که‌لکه‌له روبه‌ری سه‌روی لوسو

گوته‌کانی زۆرو رمنگ شینن

میومکه‌ی وم‌گوو دمنکه هه‌زوان

وايه.

هَشَّ الرَّجُلُ هَشًّا: به‌گۆجان و عه‌صا
هه‌له‌مه‌تی بۆ‌برد.

هَشَّ الشَّجَرَةُ: به‌گۆجان دره‌خته‌که‌ی

ته‌کاند، دره‌خته‌که‌ی کوتا بۆ نه‌وه‌ی

گه‌لاکانی هه‌لومری ۵ قورنان

دم‌هه‌رموی: {وَأَهْشُ بِهَا عَلَى غَمِي}.

هَشَّ إِلَيْهِ وَلَهُ: دلی پی‌ی کرایه‌وه ۵ پی‌ی

دلخۆش بوو.

هَشَّ الْخَبَزُ نَحْرَهُ هَشًّا وَهَشُوشَةً: نانه‌که

ته‌نکو وشکو ر‌ه‌ق بوو خیرا ورد بوو.

هَشَّ الْعَرْدُ: عوده‌که شکا ۵ نه‌مامه‌که
شکا.

هَشَّ الشَّيْنُ هَشُوشَةً: شته‌که کلۆرو بی

هه‌یز بوو.

هَشَّ فَلَانًا: فلانکه‌سی که‌یف خۆش

کرد ته‌ر‌دم‌ماخی کرد ۵ هه‌وئی

لاوا‌ز‌کردنی و زم‌عیف بوونی دا.

إِهْشَّ فَلَانٌ لِلْأَمْرِ بِهِ: فلانکه‌س هه‌زی

له‌کارمه‌که بوو، دلی بۆی لی دا.

استه‌ش الشَّيْنُ: شته‌که‌ی به‌سوک و بی

نرخ زانی، سوکی کرد.

الْهَشُّ: شتیك به‌ناسانی بشکی ۵

دم‌گوتری: (خبز هَشَّ): نان‌یکی

ر‌ه‌ق و ته‌نکه هه‌ر له خۆیه‌وه ورد

دم‌بی ۵ هه‌رشتیك نه‌رمو ته‌نکو

خۆنه‌گریی ۵ پیاوی روخۆش و دم

به‌پیک‌مینن ۵ نه‌سپیک زۆر نار‌ه‌ق

بکا ۵ دم‌ش‌گوتری: (فرس هَشَّ

العنان): نه‌سپیکه جله‌و نه‌رمه،

جله‌و خۆشه.

الْهَشَّاشُ: دم‌گوتری: (خبز هَشَّاش):

نان‌یکه ر‌ه‌ق و ته‌نکه هه‌ر له‌خۆیه‌وه

ورد دم‌بی.

الْهَشَّاشَةُ: (هَشَّاشَةُ الْعِظَامِ):

نه‌خۆشییه‌که زکما‌که توشی

کۆنه‌ندامی ئی‌سکی مرؤف دم‌بی.

الْهَشَّاشَةُ: کونده ناو که‌له‌به‌ر ته‌نکی

بندر نه‌بوونی ناوی لئ بټکې.

الْهَشُوشُ: مه‌ړېک زوړی شیر ه‌بې ۵ به‌شیر بې.

الْهَشُوشَةُ: له‌بواری کیمیا‌دا بریتیه له‌تایبه‌تمه‌ندیه‌کی ماده وای لئ دم‌کا ناماده باشی زوو شکاندنی تیدابې ۵ به‌ناسانی بشکې.

الْهَشِيشُ مِنَ الرِّجَالِ: که‌سېک نه‌گهر داوای یارمه‌تی و به‌خششی لئ بکړی پېی خو‌ش بې ۵ ه‌هرشتیک به‌ناسانی تیک بشکې و خو‌گر نه‌بې ۵ وردو به‌رت بوو جه‌سته لاوازو بې وه‌ج ۵ بؤمینه (ه‌شیشه) دم‌گوتری.

هَشَلَّتِ النَّاقَةُ وَغُوهَا: حوشرکه که‌میک شیرې دا.

اهْتَشَلَّ الدَّابَّةُ: به‌بې نیزنی خاوه‌نی، ولاخه‌کی به‌کاره‌ینا.

الْهَشِيلَةُ: نه‌و ولاخ و نا‌ذه‌ل و نامیره‌یه به‌بې نیزنی خاوه‌نی به‌کار به‌یندری یان داگیر بکړی.

الْهَيْشَلَةُ: حوشری به‌سالاجوی ه‌ه‌لو. هَشَمَ الشَّيْنُ الْأَجْرَفَ أَوِ الْيَابِسَ هَشًّا: شته کلورکه یان وشک‌وه‌کی نامادم‌کرد بؤ تی‌گوشین.

هَشَمَ النَّاقَةُ: حوشرکه‌کی دوشی ۵ ده‌شگوتری: (ه‌شَمَ ضرعها).

هَشَمَ الشَّيْنُ الْأَجْرَفَ أَوِ الْيَابِسَ: بؤ

زېدم‌روی له‌مانای (ه‌شَمَ) دئ ۵ واته شته کلورکه یان وشک‌وه‌ بووم‌که‌ی زوړ ورد کرد.

إِنْهَشَمَ الشَّيْنُ: بؤ مو‌طاوم‌ه‌ی (ه‌شَمَ) دئ.

إِنْهَشَمَ الْإِبِلُ: حوشرکه لاواز بوو له‌ړو کزو کوله‌وار بوو.

إِهْشَمَ نَفْسَهُ لَهُ: خو‌ی بؤ شکاند، خو‌ی له‌ناستیا بچوک دانا.

تَهَشَّمَ الشَّيْنُ: بؤ مو‌طاوم‌ه‌ی (ه‌شَمَ) دئ.

تَهَشَّمَتِ الْأَرْضُ: زوړ له‌میژه زمویه‌که بارانی لئ نه‌باریوه.

تَهَشَّمَ الشَّجَرُ: ددره‌خته‌که له‌بهر زوړ وشک بوونی شکا تیک شکاو ه‌ار‌ی کرد ۵ ده‌شگوتری: (تَهَشَّمَتِ الرِّيحُ الشَّجَرُ): ره‌شه‌بایه‌که دره‌خته‌که‌ی تیک شکاند.

تَهَشَّمَ عَلَى فَلَانٍ: به‌زمی به‌فلان دا هاته‌وه.

تَهَشَّمَ فَلَانًا: ه‌ه‌ولی دا فلان له‌خوی رازی بکا ۵ دم‌گوتری: (تَهَشَّمْتُ فَلَانًا لِلْمَعْرُوفِ): داوای به‌خشش و بیاوهم‌یم له‌فلان کرد ۵ ره‌زی فلانکه‌سم گرت.

الْمِهْشَامُ مِنَ النُّوقِ وَغُوهَا: حوشریک زوو کزیی.

الْهَاشِمُ: كَيَوِي نهرم و روخهك ه شیر
دۆشی لیزان ه (ك: هُشْم).

الْهَاشِمَةُ: برینیک نیسقان ورد بکا.
الْهَاشَامُ: بهخشندهیی.

الْهَشْمُ: زموی سوتنه مهرؤو بی بهرو بوم
ه زموی نزم و دمشتایی ه (ك:
هشوم).

الْهَشْمُ: سهخی و دهست کراوه.
الْهَشْمَةُ: یزنه کیوی.

الْهَشُومُ مِنَ الْأَرْضِ: زموییهك بیرکی
قوئی تهسکی تیدا هه لکه ندرایی.

الْهَشِيمُ: وردکراو بهرت بوو ه قورنان
دمه فرموی: { فَأَصْبَحَ هَشِيمًا تَذْرُوهُ

الرِّيحُ } ه درمختی گهندهل و رزیو
که دار کهر به نارمزی خوی

به ناسانی وردی دمکا ه پوش و
به لاشی سالی رابردوو ه شتی

وشکه و مبوو له مهر جوریک بی ه
جهسته لاوازو زموون.

الْهَشِيمَةُ: کیوو کهزو زموییهك
درمخته گانی وشك بوین و

به پیومه مابن ه درمختی وشکی رزیو.
الْهَيْشُومُ مِنَ الْكَلِّ وَغَوْدٍ: لهومری

وشکه و بهوی ناسک.
الْهَشْنَقُ: مهکۆکی جؤلا، نهوشتی

جؤلا تیومدانه کی له سهر هه لدمکا.
هَشْهَشَ الشَّيْئِ: شته کی جولاند.

تَهَشَّهَتِ الْمَرْأَةُ: نافرته که خوی لای
میرده کی خوشه و بیست کرد.

هَاشَاءُ: سوعبته و یاری له گهل کرد.

هَصَرَ فُلَانُ الشَّيْئَ: فلانکس شته کی
شکاند.

هَصَرَ الْفُصْنَ وَغَوْدٍ وَبِهِ: لقه دارم کی
چه مانده و شکاندیه و به بی نه و دی

به ته وایی لی بکاته و ه لقه دارم کی
داهینا و رایته کاندو شورپ کرده و.

هَصَرَ قِرْنَهُ: به تورپی چاوی
له بهرام بهرم کی داگرت.

هَصَرَ الْغِيَّانُ رَأْسَ الْفَرِيَسَةِ: درنده که
سهری نیچیرم کی تیک شکاند.

هَصَرَ الشَّيْئَ هَصْرًا: شته که خواربوو.
اهتصر الفُصْنُ: لقه درمخته که که و ته

سهرزموی.
اهتصر الشَّيْئَ: به مانا (هَصْرَةً دئ).

اهتصر النخلة: لقو پؤی
دارخورما کی ریک خستن.

تَهَصَّرَتِ أَغْصَانُ الشَّجَرَةِ: لقو پؤی
درمخته که شؤرپؤوه.

الْمُهْتَصِرُ: شیر.
الهَصِرُ: شیر ه بیای به هیزو به توانا.

الهَصْرُ: به مانا (الهَصِرُ) دئ ه شیر.
الهَصْرَةُ: میرویه که نافرته بییان

و ابوو دمتوانن به هوئی نه و میرومه
سیحرو جادو له بیای بکه ن.

الْهَصْرُ: شَيْر.

هَصَّتْ النَّارُ رُغْوَهَا هَصِيصاً: نَاكَرْمَكَه

بَلْيَيسَى دَاو رَوْنَاكِي خَسْتَه دَمُورَو

بَهْرِي خَوِيهَوَه.

هَصَّ فُلَانٌ هَصّاً: فَلَانَكَمَس بِيئِي لِيْ نَاو

بَلِيْشَانْدِيهِيهَوَه ٥ بَهْپَهْنَجَهْكَانِي گَرْتِي وَ

گوشِي ٥ (فَهو مَهْصُوص وَهَصِيص).

هَصَّ الرَّجُلُ: پِيَاوَمَكَه چَاوِي

بَرِيْسَكَهْيان گَرْد.

الْهَاصَّةُ: چَاوِي فِيل.

الْهَصَّ: هَمَرَشْتِيك رَهَق وَ پَتَهو بِي.

هَصَمَ الشَّيْءُ هَصْماً: شَتَهْكَي شَكَاَنْد.

هَصَمَ قِرْنَه: بَهْرَامِبَهْرَهْكَي شَكَاَنْد، يُوْرِي

دَا.

الْمِهْصَمُ: شَيْر.

الْمِهْصَمُ: نَهْسْتُورَو بَهْهِيْزَو پَتَهو ٥

جُوْرَه بَهْرَدِيْكي سَفْتَو لُوسَه ٥

دَهْشَگُوتَرِي: (نَابٌ مِهْصَم).

كَهْئَمِبَهْكَه هَمُورَو شَتِيك دَهْمَارِي.

الْمُهَاصِصُ: مَرُوْفِي بَهْهِيْز ٥ شَيْرِي

نَاَزَاو بَهْهِيْز.

الْمُهْصَاهِصُ: كَهْسِيك چَاوِي بَرِيْسَكَهْيان

بِي، تِيْشَك بَدَهْنَهَوَه.

هَصَاهَصُوا: پَرِيْبوو كَهْوَتَه سَالَهَوَه.

هَضَبَ الرَّجُلُ هَضْباً: پِيَاوَمَكَه وَهْكَوَو

رُوْيشْتَنِي وَلاَخِي گِيْل بَهْرِيْگَاْدَا رُوْيِي.

هَضَبَتِ السَّمَاءُ: نَاسْمَان بَارَانِي

بَهْرَدَمُورَام بُوو ٥ دَرِيْزَخَايَهَن بُوو

بَرُوْكَهِي نَهْدَايَه ٥ دَهْگُوتَرِي: (هَضَبُ

الشَّاعِرِ بِالشَّعْرِ): شَاعِرَهْكَه دَرِيْزَهِي

دَا بَهْشِيْعَر خُوِيْنْدَنَهَوَه.

هَضَبَتِ السَّمَاءُ الْقَوْمُ: نَاسْمَان

خَهْئَهْكَهْكَي بَهْتَهَوَاوِي تَهْمَرْگَرْدَو

شَرْتَو شُوْئِي لِيْ بَرِيْن.

أَهْضَبَ فِي الْحَدِيثِ: چَهَنْد جَارِيْكَ چُووَه

نَاو قَسَمُو بَاسَهْكَهْوَهو دَهْنَكِي

هَهْئَرِي ٥ لَهْسَهْر تَهْپُوْلَكَهو شَتِي وَ

دَايَهْزِي.

إِهْضَبَ فِي الْحَدِيثِ: بَهْمَانَا (أَهْضَبَ) دِي.

الْأَهْضَوِيَّةُ: تَهْپُوْلَكَه ٥ بَان ٥ دَهْشَتَايِي

پَان وَ بَهْرَز ٥ بَارَانِي قَهْترْمَهْگَهْوَرَهو

دَرِيْزَخَايَهَن ٥ (ك: أَهَاضِب).

الْهَضْبَةُ: بَان؛ دَهْشَتَايِي پَان وَ پُوْر

كَهْنَهْمَلَاو نَهْوَلَاي نَزَم بِن وَهْكَوَو

بَانِي مَقَان، بَانِي نِيْرَان ٥ كِيُوِي

پَانَهَوَه بُوُوِي گَهْمُورَه بَهْسَهْر

رُوْبَهْرِيْكي زُوْرِي زَهْوِي دَا بَرُوَانِي ٥

(ك: هَضَبٌ وَهَضَبٌ وَهَضَابٌ) ٥

دَهْگُوتَرِي: (رَجُلٌ هَضْبَةٌ): پِيَاوِيْكي

سُوْئَر قَسَمِيَه، زُوْر بَلِيْ يَه.

الْهَضْبُ: شَتِي پَتَهْوِي رَهَق ٥ نَهْسَبِيْكَ

زُوْر نَارَهَق بَكَا.

الْهَضِيْبُ: (غَنَمٌ هَضِيْبٌ): مَهْرِيْكي كَهَم

شِيْرَه.

پان حوشر دمگوژی و پان دمیانخاو
دوایی قورسای خوی لهسه ریان
لادمبا.

الْهَضُّ: شکان، ورد بوون.

هَضَلَ الرَّجُلُ بِالْكَلَامِ هَضْلًا: پیاومکه
کهوته ناو هسهو گوشت و گوژوهو
دریژه پیدای.

أَهَضَلَتِ السَّمَاءُ: ناسمان بارانی باراند.

أَهَضَلَتِ الدُّنْيُ: دۆلجه که ناوی لی پژا
چونکه لهقه راخی بیرمکهی دا.

الْهَضَالُ: کهسیک شیعر بهگورانی
دهلی و دهیکاته حودییه بو
حوشرمکانی بۆئمهوی خیرا برؤن.

الْهَضَلُ: زور.

الْهَضَلَاءُ مِنَ النِّسَاءِ: نافرمتیک مەمکی
دریژین و شۆربوبینهوه ۵ نافرمتیک
عادهی مانگانهی نهمایی.

الْهَيْضَلُ: سوپای زور ۵ تاقمی
پرچهک و یهگرتوو لهشهردا ۵
پیاوی دریژو کهتهو زهلام ۵
بۆئافرمت دمگوترئ: (الْهَيْضَلَةُ).

الْهَيْضَلَةُ: نافرمتی تهمەن مام ناومندی
۵ نهگهنج نهپیر ۵ حوشریک شیر
زور بی ۵ گال و بوغلی خهک
کهدنگیان تیکهلاو دمی.

هَضَمَ عَلَيْهِ هَضْمًا: هیرشی کرده سهر ۵
کهوته خوار، دابهزی. دمگوترئ: (ما

هَضَجَ الرَّجُلُ مَرَاثِيَه: پیاومکه جوان و
رئک و پیک نازدهلکانی بهخیو
نهکردن.

الْهَضِيجُ: دمگوترئ: (صبيان هضيج):

مندالهکان بچوکن و نیش و کاریان
بهرئک و پیک بۆئهنجام نادرئ و
هیچیان لهدمست نایه.

هَضَّتِ الْإِبِلُ هَضًّا: حوشرمکه پهلهی
کرد، خیرا رۆیشت ۵ دمگوترئ:
(هَضَّتِ السَّيْرُ): رۆیشتنهکهی خیرا
کرد.

هَضَى فَلَانُ الْمَشْيَ: فلانکهس رۆیشتنیکی
جوان رۆی و تهکانی بهخوی دا.

هَضَى الشَّيْءُ: شتهکهی شکاندو وردی کرد
۵ (فهو مهضوض وهضيض).

هَضَضَ الرَّجُلُ: پیاومکه بهتوندی قاجی
بهزهوی دا داو زهوییهکهی
بهستاوت.

أَهَضَّ الشَّيْءُ: بۆ زیدمهرویی لهمانای
(هَضَّةٌ دئ).

أَهَضَّ نَفْسُهُ لِفُلَانٍ: خوی کهمتهرخه
نیشان دا بهرامبهر فلان و نهفسی
خوی ههنا بۆ زیده خزمهتکردنی
ئمو بابایه.

الْهَضَاءُ: کۆمهل و تاقم ۵ دهمسته
سهریازو بۆله پیشمهرکه.

الْهَضَاضُ: نیره حوشر کهپیاو دمگوژی

هَضَمَ عَلَيْهِ: هَيَّرْشِي نَهْ كَرْدَوْتَه سَهَر،
لِيَّيْ نَزِيك نَهْ بُوْتَه وَه.

هَضَمَ لَهُ مِنْ حَقِّهِ: وَاوَزِي لَهُ هَهَنْدِيْ مَافِي
خَوِيْ هِيْنَا بُوْ هَاوَهْ لَهْ كَهِيْ بَهْ كَهَرْدَن
نَاوَزِي.

هَضَمَ الشَّيْءُ: شَتَهْ كَهِيْ شَكَانْد.

هَضَمَ فَلَانًا: سَتَهْمِيْ لَهُ فَلَانْ كَهَسْ كَرْدَو
مَافِيْ خَوِيْ نَهْ دَايَه.

هَضَمَ نَفْسَهُ: لَهْرِيْزِيْ خَوِيْ كَهْمْ كَرْدَمُوَه،
خَوِيْ شَكَانْد ۵ نَهْفَسِيْ خَوِيْ دَايَمَزَانْد.

هَضَمَ الطَّعَامَ: خَوَارْدَنَهْ كَهِيْ نَهْزَمْ كَرْد ۵
دَهْشَكُوْتَرِيْ: (هَضَمْتَ الْمَعْدَةَ الطَّعَامَ
وَهَضَمَ الدَّوَاءَ الطَّعَامَ).

هَضَمَ الْهَرَاثِيْمَ الطَّعَامَ: كُوْنَهَنْدَامِيْ هَهْزَمْ
خَوَارْدَنَهْ كَهِيْ اَن گُوْرِيْ بُوْ مَادَهِيْ
كِيْلُوْسِيْ كَهْ بِيْگُوْنَجِيْ بُوْ جَهْ سَتَهْ وَ سُوْدِيْ
لِيْ وَ مَرِيْگِرِيْ.

هَضَمَ هَضْمًا: كَهْدَهِيْ وَيْكَ هَاتَهْ وَهْ بِيْچُوْكَ
بُوْ وَه ۵ قَهْدِيْ بَارِيْكَ بُوْوَ كَهْلَهْ كَهِيْ
بَارِيْكَ بُوْوَ وَه.

هَضَمَ الْفَرَسَ: نَهْ سَهْ كَهْ پَهْرَاسُوْوَ مَكَانِيْ
رِيْكَ بُوْوَ ۵ (فَهْرَ أَهَضَمَ وَهِيْ
هَضْمَاء).

إِهْضَمَ فَلَانًا: بُوْ زِيْدَهْرُوِيْ لَهُ مَآنَايْ
(هَضْمَةُ دِيْ).

إِنْهَضَمَتِ الثَّمَرَةُ: مِيُوَهْ كَهْ پِيْگَهِيْ
دَهْمِيْ كَرْدَمُوَه.

تَهَضَمَتِ الثَّمَرَةُ: بَهْ مَآنَا (إِنْهَضَمْتُ دِيْ).
تَهَضَمَ فَلَانٌ لِفَلَانٍ: فَلَانْ كَهَسْ مَلَكَهْ جِي
فَلَانْ بُوْوَ.

تَهَضَمَ نَفْسُهُ لَهُ: نَهْفَسِيْ خَوِيْ لِيْ رَاوِيْ
كَرْد وَ اِيْ كَرْد لِيْيْ رَاوِيْ بِيْ.

تَهَضَمَ فَلَانًا: فَلَانْ كَهَسِيْ بَهْ كَهْمْ زَانِيْ.
الْأَهْضَمُ: دَهْگُوْتَرِيْ: (رَجُلٌ أَهْضَمُ
الْكُشْحِينِ): پِيَاوِيْ كَهْ كَهْلَهْ كَه
پِيْچَرَاوَمِيَه ۵ كَهْلَهْ كَه وَرَه.

الْمُهْضَبَةُ: دَهْگُوْتَرِيْ: (قِصَّةٌ مُهْضَبَةٌ).
قَهْفَهْ زَاوِيْ كِيْ كُوْنَكُوْنَهْ دَهْگَرِيْ تَه
بَلُوِيْرو چُوْزَهْلَه.

المَهْضُومَةُ: دَهْگُوْتَرِيْ: (قِصَّةٌ مَهْضُومَةٌ).
قَهْفَهْ زَاوِيْ كِيْ كُوْنَكُوْنَهْ دَهْگَرِيْ تَه
بَلُوِيْرو چُوْزَهْلَه ۵ بُوْئِيْ كَهْ تِيْ كَهْ لَاوِيْ
مِيْسَكُوْ بَانْ دَهْگَرِيْ.

الْهَاضِمُ: هَهْرَشْتِيْكَ نَهْرَمِيْ وَ شَلِيْ
تِيْ دَابِيْ.

الْهَاضِمُ: هَهْرَدَهْرَمَانِيْكَ كَارِيْگَهْرِيْ بُوْ
هَهْزَمْ كَرْدَنِيْ خُوْرَاكَ. هَهْرَمَادَمِيَهْ ك
خَوَارْدَن هَهْزَمْ بِيْكَ وَ مَكُوْوَ تَضَو
سَهْفَرَاو هَهْمُوْوَ نَهْوَ مَادَانَهِيْ غُوْدَهِيْ
تَايِبَهْتَهْمَنْدِيْ يَهْ كَانْ دَهْرِيْ دَهْمَنْ وَ
تِيْ كَهْلْ بَهْ خَوَارْدَن دَهْبِيْ وَ دَهْبِيْ نَه
هَهْزَمْ كَهْر ۵ (ك: هَوَاضِيْم)

نَهْوَ كَهْ سَهِيْ مَالِيْ خَوِيْ دَهْبَهْ خَشِيْ.

الْهَضَامُ: بَهْ مَآنَا (الْهَاضِمُ دِيْ).

الْهَضْمُ: هَمَمْلِيَهُو كَارَلِيكِيكَه مَادَه

ههزمكهرمگان نهنجامی دمدن ۵

خواردنه جؤراو جؤرمكان دمگؤرن

بؤ مادهمهکی بزیوی گونجاو بؤ

جهسته.

الْجِهَازُ الْهَضْمِي: كۆئنهندامی ههزم،

كۆمهله نهندامیكن هاوكاری بهكتر

دهكهن بؤ ههزمکردنی خوراك،

وهكوو ددان و غودمی ههزم كردن و

گهدمو ریخۆله.

الْقَنَاءُ الْهَضْمِيَّة: قهانات و رپهویكه

لهكلؤرایبی جهستهدا ههموو

كۆئنهندامی ههزم پپووی بهسزاون،

لهدمهوه دمست پی دهكا تا قۆلۆن.

الْهَيْضُ: زهوی تهخت و نهروم مهیلهو

چال ۵ ناوهوی شیوو دۆل ۵ بوخور

۵ (ك: أعضام و هضم).

الْهَضْمُ: بهمانا (المهضوم) دئی ۵

دهگوتری: (یدمهضم): دهستیکی

بهخشندهیه، چی لا ههبی

دهبیهخشی.

الْهَضِيمُ: بهمانا (المهضوم) دئی ۵ ئافرهتی

نهروم شلی قهد باریک ۵ شتی

کامل و گهپیو ۵ هیشوووه میوهی

بزمار کوت و تیکچرژاو ۵ فورئان

دهمهرومی: (وخل طلعهها هضم) ۵

دهشگوتری: (قصبه هضم):

قهقههژاژیکی کونکونهو دهگریته

بلوئرو چوزهله.

الْهَضِيمَةُ: ستهمو داگیر کردن ۵

خواردنیک دهگریته خییر بؤ مردو

۵ (ك: هَضَائِم).

هَاضَا: بهئهحهقهو گیلی لهقهلهم داو

بهبی رپزی سهیری کرد.

هَطَوَ الْفَقِيرَ لِلْفَنِيِّ هَطْرَةً: ههزارمه بؤ

دهولههمهئد ملکهچی نیشان داو

لهبهیری پاراپهوهو سوایی لی کرد.

هَطَرَفَ فُلَانُ الْكَلْبَ وَهَوَهُ: فلانکس بهدار

لهسهگهکی دا.

تَهَطَّرَتِ الْبِشْرُ: بیرمه دیوارمهکی تیک

روخا.

تَهَطَّرَسَ الرَّجُلُ: پیاومه لهپویشن دا

خوی باداو لارو لهنجهی کرد.

الْهُطُّطُ: ئادهمیزادی مردو، کهلاکی

مروقی مردو.

هَطَعَ مَطْعًا وَهَطْرَعًا: بهپهلهو بهترسو

لهرمزه هات ۵ ملی دریزکردو سهیری

راست کردوه ۵ چاوی لهشتهکه برپی

چاوی لی نهبروکاند (نمتروکاند).

أَهْطَعَ فُلَانٌ: فلان بهزهلیلی و چاو

بهرو ژیری سهیری کرد.

أَهْطَعَ فِي سَبِيلِهِ: لهپویشننهکی دا

پهلهی کرد.

إِسْتَهْطَعَ: ملی دریزکردو سهیری

بهرزگردموه.

استطع في سبه: لمرؤيشتنى دا پهلهى
کرد.

المهطع: نهوکهسهى بهزهلیلی و ملکهجی
دمروانی ه کهسیک له بهر زهلیلی و
داماوی خوی بی دمنگه و هیچی بی
ناگوتری، هرکه بانگی لی دمکری
خیرا دهجی بؤلای نهوکهسهى
بانگی دمکا ه قورنان دمفرموی:
(مهطین الى الداع).

الهيطع: ریگای پان و پۆرو فراوان.
هطف الراعي هطفاً: شوانهکه شیرى
دۆشی.

هطفت السماء: ناسمان بارانى باراند.
هطف اللبن: شیرکه خوشهى هات
لهکاتی دۆشین دا.
الهطف: خوشهى شیر.
الهطف: بارانى زۆر.

هطّل المطر هطلاً وهطلاً: بارانهکه
دلۆپهى گهوره بوو تاوتاوو بارى و
بهردموامیش بوو ه دمگوتری: (هطل
الدمع) فرمیسهکه ههئومری ه
دمگوتری: (هطلت العين بالدمع):
چاومهکه فرمیسهکی ههئپشت.

هطّل الرجل هطلاً: پیاومهکه بهگورجی
سهره و ژیر ملی ریگای گرتو داپهپه
خوار.

هطّل الجريّ الفرس هطلاً: رویشتن جین
چین نارهمی بهئهسپهکه کرد.

تهاطل القرم ونهوه: خهکهکه شوین
یهک کهوتن و رویشتن.

تهطّل المطر أو السحاب: بارانهکه
بهدلۆپى گهوره گهوره تاوتاوو
بارى، پان ههورهکه بارانى دلۆپ
گهوره تاوتاوو باراند.

الهاطل: کشتوکالی تیگچرژاو.

الهطال: ههوریک باران زۆر ببارینی.

الهطال: بارانى درێزخایهه ه
ماندوبوون.

الهطل: ماندوکهه ه نهحمهقو گیل ه
دز ه گورگ.

الهطل دیمه هطل: ههورى باراناوی.

الهطلى: حوشتری بهرهللاو بی شوانو
قهتارجی.

الهطلاء: (دیمه هطلاء): ههورى
باراناوی.

الهياطلة: رهگهزیکى تورک نهژادو
سیندین.

الهیطل: تاقه و پیری کهم ه ریوی.

الهیطلة: مهنجهلی مس، تاوهی مس
کیشتی تینا لی دهنری.

الهیطلية: جوژه ههئوایهکه له مادهی

نیشاسته و شیرو شهکر دروست
دمکری.

هَطْلَسَ: گورگه لوقه‌ی گرد ه نه‌وه‌ی
داوای کرد وهری گرت.

هَطْلَسَ الرَّجُلُ: پیاومکه گورگه لوقه‌ی
کرد پلانی دانا بو دمسگیر
کردنی....

هَطْلَسَ اللَّصُّ: دزه‌که فرتو فیلی
کردن بو دزیکردن.
هَطْلَسَ الْمَرِيضُ مِنْ مَرَضِهِ: نه‌خۆشه‌که
چاک بووه.

هَطْلَسَ: دزیک کههرچی دمستی
بکه‌وئ بیدزئ ه گورگ ه سوپای
زور.

هَطْلَعُ: زور ه تاقم و پیږی ئاده‌میزاد ه
جهسته‌ی زور دریز که به‌هوی
دریزی لهره‌لهر بکا.

هَطَّطَ فِي الْمَشْيِ: لهریشتن دا په‌له‌ی
کرد.

هَطَّاطٌ: نه‌سپ.
هَطَّ الشَّيْءُ هَطًّا: شته‌که‌ی فری دا.

هَطَّ: لیدانی توندو به‌نازار ه کیشه‌و
به‌ریهره‌کانی.

هَيَّعَ: چوستو وئ بوو.

هَيَّعَتِ الْمَرْأَةُ: ئافرمه‌که به‌درموش
بوو ه دانه‌سه‌کناو گه‌پیده بوو،
مالانکه‌پ بوو.

هَيَّعَتِ الْمَرْأَةُ: به‌مانا (هَيَّعَتِ) دئ.

هَيَّعَتِ: ئافرمتی به‌درموشو زور

هَلَّوْ قِيْزَمَكَمَر ه دپوو درنج و خپو
ه شته‌که وردو بجوک بوو.

هَفَّتِ الرَّجُلُ: پیاومکه‌ی به‌بی راوه‌ستان
فسه‌ی کردو چه‌نه‌ی داو هیچی به‌سه‌ر
هیچه‌وه نه‌بوو.

هَفَّتِ الرَّجُلُ: پیاومکه سه‌رسام بوو.
إِنْفَتِ الشَّيْءُ: شته‌که دابه‌زی و نرخی
که‌م بووه.

تهافت الجدار أو الشرب وغرهما:
دیوارمکه پارچه پارچه که‌وته
خوار ه یان قوماشه‌که پارچه
پارچه هه‌لومری ه دهمش‌گوترئ:
(تهافت الفراش على النور أو في
النار): پۆل پۆل په‌پوله‌کان
هه‌لومرینه ناو ئاگره‌که‌وه.

تهافت الناس: خه‌لکه‌که و محبه
و محبه و چین چین مردن.

تهافتت الآراء: بیرو رایه‌کان
هه‌ندیکیان هه‌ندیکیانیان
هه‌لومه‌شاندومه ه رایه‌کان
پوجه‌لبوونه‌وو خویان نه‌گرت.

تهافت الناس على الماء: خه‌لکه‌که چین
چین چوونه سه‌رئاومکه.

الهَفَاتُ: نه‌حه‌ق و گیل.

الهَفْتُ: زه‌وی نهرمه‌لان و مه‌پله‌و چال
ه بارانی به‌لیزمه‌و خوږم ه گیلی و
نه‌قامی زور.

الْهَفْتُقُ: ههفته.

هَفَّ الشَّيْئُ هَفِيفًا: شتهکه کیشی کهم بوو
ه چوست بوو.

هَفَّ السَّائِرُ: رېښوارمکه لهړوښتن دا
پهلهی کرد.

هَفَّت الرِّيحُ هَفًّا وَهَفِيفًا: بایهکه ههښو
هاشه هاشی هات.

هَفَّ الزَّرْعُ: کشتوکالهکه دانهوښلهکهی
بهزموی دا بلاو بووه چونکه درمنگ
دورایهوه.

إِهْتَفَ الصَّوْتُ: دهنکهکه بیسترا،
لهگوږچکهی بیستهران دا
زړینگایهوه.

إِهْتَفَ السَّرَابُ: تراوېلکهکه
درموشایهوه.

الْمُهْتَفُ مِنَ الرِّجَالِ: پیاوی قهه باریک،
ورگ بچکوله.

الْهَفُّ: نادهمیزادی سوکهلهو چوست ه
کشتوکالیک درمنگ دروښنه بکړئو
دانهوښلهکهی بلاوبیتهوه ه شانه
ههنگوینی تهنکی سوکی کهم
همنگوین ه تهنکه ههوری بی باران
ه همر شتیک سوکو بوښ بی.

الْهَفَافُ: سوکهلهو گورجو گوڼ ه بالی
تیزو تهنک بو فرېن ه پوښاکي
تهنکو شهفاف ه سیبهری سارد ه
تراوېلکهی درموشاوه.

الْهَفَانُ: شوین پی ه دمگوترئ: (جاء
علی هفانه): بهشوین پیی نهودا
هات رېچکهی نهوی هه لگرتو
بهشوینی دا هات.

اليهفوف من الرجال: پیاوی بی رحمو
دل رمق ه گیلو نهحمهق ه
ترسنوک ه زموی چوڼ.

هَفَكَ الشَّيْئُ: شتهکهی فرئ دا.

تهفك: لهړوښتن دا نارېكو پېك بوو
خوارو خبیچ روپی ه زور
ههخلیسكاو حاجی تیک باهه لدران.
الْمُهْفَكُ مِنَ الرِّجَالِ: کهسیك زور
ههلهبكاو شتی لی تیک بچی.

الْهَيْفَكُ مِنَ النِّسَاءِ: ټافرمتی گیل.

هَفَفَ: جهستهی رېكو شوش بوو
تالیی بروانی جوانی لی بتکی.

هَفِفَ الشَّيْئُ: شتهکهی جولاندو پالی
پېومنا.

الْمُهْفَفُ: قهه دباریک ه ورگ بچکوله ه
(وهي مُهْفَفَةٌ).

الْهَفْهَاتُ: بهمانا (الْمُهْفَهْفُ) دئ ه تینو
ه بالی تیزو تهنکو سوک بو فرېن
ه پوښاکي تهنکی شهفاف.

هَفَانِي الشَّيْءَ هَفْوًا وَهَفْوَانًا: پهلهی کرد
خیرا خیرا ههنگاوی هه لیتان ه
دمگوترئ: (هفا الطبی): ناسکهکه
سوک بوو رایکردو بازی دا.

هفا الطائر: بالئندەكە بائی لئك دان و
فری.

هفا فلان: فلانكەس كەوتە خوار ە
هەلەى كرد ە برسى بوو.
هفت الريح: بايەكە هەلى كرد.

هفت الريح بالشئى: بايەكە شتەكەى
جولاندو بردى، رايدا.

هفت الريح بالمطر: رمەبايەكە بارانەكەى
دوورخستەوه.

هفت النفس الى الشئى: نەفس و
ئارمزۆكە حەزى لەشتەكە بوو بۆى
كوركاند ە بۆى هەلەپەرى و كەوتە
رمقص و سەما.

هفا القلب: دل كەوتە كوتەكوت، دلەكە
لئى دا.

هفا الشئى في الهواء هفوا وهفوا: شتەكە
بەحەواوه رۆيى ە كەوتە حەواو رۆيى.
هافاه: هينايە سەرھەواو ھەومەسى
خۆى.

الهافية من الإبل: حوشترى گوم بوو.

الهفا: باران تاويك دمبارئو خوش
دمكاتەوه.

الهفاء: هەلەو تىكەوتن.

الهفاة من الرجال: پياوى گىل و
نەحمەق.

الهفوة: بەمانا (الهفاء) دئ ە هەلەكردن و
تىكەوتن.

الهقب: پان و پۆر.

الهقب: گەرو فراوان كەبتوان
ھەمووشتيك قوت بدا جەستە
گەورە ە قەبارە گەورەو دريژ ە
دمگوترى: (نعام هقب).

هَقَّ الفرس بين أذنيه هقماً: نيوان دوو
گوڤى نەسپەكەى داخ كرد.

إهتقع الحمى فلاناً: لەرزو تا كە رۆژيك
لەكۆل فلان بۆومو رۆژى دوايى بۆى
هاتەوه بەخەستى گرتيەوه.

إهتقع فلاناً عرق سوء: پەگەزو
پەچەلەكى خراپ بوونە ھۆى
ئەوهى فلان پەلەى ريزو شكۆمەندى
بەدەست نەھيئى.

إهتقع لون فلان: رەنگى فلانكەس
لەترسان گۆڤا ە پەنگى زەرد
ھەلگەپا.

إنهقع فلان: فلانكەس برسى بوو سكى
تيك قەوت.

تهقع الرجل: فلانكەس كارى ناشيرينى
نەنجام دا.

تهقع علينا: خۆى بەزل زانى و فيزى
بەسەرمان دا كرد ە ھەلس و كەوتى
ناشيرينى بەرامبەرمان نەنجام دا.

تهقع القوم رداً: خەلكەكە ھەموويان
تيكرا چوونە سەر ئاوەكە نۆرمو
سەرەميان تيك دا.

الهُتَاغُ: بئى ئاگايى و غاڭلېونىڭ توشى
 مَرُوفٌ دىمىي لىھناگامى خەفەت و
 نەخۇشسىيەوھ.
 الھِتْمُ: جەريص و سوور بوو لىھسەر
 كارېڭ ۋ نەسپى داخ كراو.
 الھِتْمَةُ: كەوانەپەكە بىھنەندازەى
 پاژنەپى سوار ۋ خالىڭكى سىپىيە
 لىھتەنىشتى چەپى نەسپ ۋ سى
 نەستىرەن لىك نىزىكن لىھسەروى
 نەستىرەى (الجَبَّار) وھن كە
 مەنزىلەكە لىھمەنزىلەكانى مانگ.
 الھِتْمَةُ: كەسىڭ خوى بىھوگرتبى
 لىھناو خەڭك دا شان دابىداو
 رابكىشى؟
 الھِتْمَةُ: لاساى كىرەنەھەى دىنگى
 شمشىر لىھشەپدا ۋ لىھسەرشتىڭى
 وشك بىھشتىڭى وشك بىكىشى،
 وىكوو نەھە شتىڭ بىھئاسن بىكىشى
 بۆنەھەى زىرىنگەى لى بى ۋ لاساى
 كىرەنەھەى دىنگى پىڭكىشان و
 لىدانى شتە بىگشتى.
 هَفَفَ هَفْئاً: ئارمىزى خواردى نەما.
 الھِفْ: كەمبىوونەھەى ئارمىزى
 خواردى خۇراك.
 هَقَّ هَقّاً: ھەلات بىھترساوى و زمىندەق
 چووى ۋ دىگوتى: (هَقَّتِ الْكَلَابُ
 منا).

تَهَقَّلَ: بىھىواشى و لىھسەرەخۇى روى.
 الھاقِلُ: مىكە نىرە.
 الھَقْلُ: بىرى.
 الھَقْلُ: دىرئز، دىرئز داوھل ۋ بىچوھ
 نواعامە.
 الھِقْلِسُ: بىدخو، ئادەمىزادى بىدخو ۋ
 رىوى ۋ (ك: هَقْلِس).
 هَقِمَ هَقْماً: زورى بىرى بوو، زورى خوارى
 (فەر هَقْم).
 تَهَقَّمَ الْعَمَلُ: دوزمەنەكەى شكاند.
 تَهَقَّمَ الطَّعَامُ: پاروى گەورە گەورەى
 يەك لىدواى يەك قوت دان.
 الھِتْمُ: زور خور ۋ دىرەى فراوان و
 قول.
 الھِتْمُ: دىرەى فراوانى قول ۋ لاساى
 كىرەنەھەى دىنگى شەپول و تىكەوھ
 ھاوېشتى دىرەى ۋ دىنگى قوتدانى
 پارو.
 الھِتْمَانى: شتى دىرئز، ھىرشتىڭ بى.
 هَقَّتِ الرَّجُلُ: بىاھەكە خىرا روى و
 ولاخەكەى ماندو كىر.
 الھِتْمَانُ: نەوكەسەى لىھىشەكانى دا
 سەرەكەوتو نەبى و تى بشكى.
 هَقَّى فُلان هَقْياً: فلانكەس وپنەى كىر،
 زورى گوت.
 هَقَّى فُؤادَهُ: دىرونى كوركەندى.
 هَقَّى فُلاناً: بىجورىڭ باسى فلانى كىر

پئی ناخوش بی ۵ قسهی ناشیرینی
 ناراسته کرد، بوی هه لبهست.
 اهتی: دایوه شاندا، زانندی، خراپی
 کرد.
 هَکَبَ فَلَائاً: گالتهی به فلان کرد.
 هَکَذَ: تینی بۆقه رزداره که هیئا ۵
 دهشگوتری: (هَکَذَ علی غریبه).
 هَکِرَ هَکَرَأَ وَهَکَرَأَ: زۆر سه رسام بوو ۵
 هه نوزی هاتن و خه و سواری شانی بوو
 له پهل و پۆی خست، له شی خا و بۆوه.
 هَکَرُ الرَّجُلُ: زۆری خه و هاتو له تاو خه و
 هۆشی نه ما.
 تَهَکَرُ: سه رسام و مه دهۆش بوو.
 هَکَعَجَ هَکَرَعاً: نارامی گرت و دامه زراو جی
 نشین بوو.
 هَکَعَجَ الْبَقَرِ وَغَرَهُ تَحْتَ الشَّجَرِ:
 ره شه و لاخه که له بهر گهرمای زۆر
 جووه ژیر سیبه ری دره خته که.
 هَکَعَجَ فَلَانَ إِلَى الْقَوْمِ: فلانکهس شهوی
 به سه ر دا هاتو خوی کرد به میوانی
 قه و مه که.
 هَکَعَجَ إِلَى الْأَرْضِ: خوی به زموی دا دا.
 هَکَعَجَ الْعَظْمُ: ئیسقانه که دوی
 به گگرتنه و هی هه مدیسان شکاپه وه.
 هَکَعَجَ اللَّيْلُ: شه و به تاریکی خوی دونیای
 داپۆشی.
 هَکَعَجَ فَلَانَ هَکَعاً: فلانکهس به دانیشه و هه

خه وی لی کهوت.
 هَکَعَجَ الرَّجُلُ هَکَعاً: پیاوکه دادو فیغانی
 کردو خۆفی لی نیست ۵ له خه و
 خه فته یان له رق هه ستاوی خۆی دا
 سه ری داخست.
 إِهْتَكَعَ الرَّجُلُ: پیاوکه دادو فیغانی
 کرد، ترسا خۆفی لی نیست.
 اِهْتَكَعَ الْحُمَى أَوْ غَيْرَهَا فَلَائاً: له رزوتا
 یان خه و خه فته بۆ فلان
 گه رپیه وه.
 الْهَکَاعُ: کۆکه ۵ نووستنی دوا
 ماندو بوون.
 الْهَکَعَةُ: گیل و نه حمه ق.
 الْهَکَعَةُ: به مانا (الْهَکَعَةُ) دئ.
 هَكَتَ الْبَشَرُ هَكَاً: بیرمه تیک روخا.
 هَكَ فَلَائاً: فلانکهسی ماندو کرد.
 هَكَ فَلَائاً بِالسَّيْفِ: به شمشیر فلانکهسی
 زامار کرد ۵ زیدمه پۆی کرد له بریندار
 کردنی دا.
 هَكَ اللَّبَنُ: شیرمه کهی دۆشی و زیدمه پۆی
 کرد له دۆشینی دا.
 هَكَ الشَّيْءُ: شته کهی به رداپه وه،
 هه ئیومراند ۵ وردو هاری کرد.
 هَكَ الْبَيْتُ فَلَائاً: سرکه که فلانی
 سه رخۆش کرد.
 هَكَ النَّجَارُ الْحَرَقُ: دارتاشه که کونه کهی
 که و ره کرد.

إِنْهَكَّتِ الْمَرْأَةُ: نافرتمهكه بهناخویشی

مندالی بوو.

إِنْهَكَ صَلا الْمَرْأَةُ: پزدانی نافرتمهكه

لهكاتی مندالبوون دا دپا ۵ هاته

دهر.

إِنْهَكَ الْبَعِيدُ: خوشترمهكه لهكاتی پیخ

دانی دا بهزموییهوه نووساو خوئی

پان کردهوه.

تَهَكَّكُ: چهواشه بوو، چرزا.

تَهَكَّكْتَ الْأَشْيَ: میینه ناوسهكه ورگی

داكهوت ۵ مهكمی یان گوانی

گهورمبوون ۵ نزيك بوو سكهكهی

دابنی، بزئ.

الْمَهْكُوكُ: قسهترن ۵ كهسيك قسهی

ناشیرین بكا.

الْهَكُّ: عهقل تيكچووو، خمرهفاو ۵

بارانی بهلیزموه خوړم.

الْهَكَّالُ: كهسيك قسهی خوئی بهلاوه

راست بئو وابزانئ همرخوئی لهسمر

حهقه، لهواقعیش دا وانهبی.

الْهَكُّوْلُ: دم پیسو زمان شپو قسه

ترن ۵ لاوازو كالفام ۵ ولاخيَك

زمختی لی كرابئو لهرویشتن دا

ماندوووبویی.

الْهَكُّوْلُ: ههلهو ۵ شوینی رهقو پتمو.

الْهَكِيكُ: نیرهموك ۵ ژنانی.

هَكَّتِ الْمَرْأَةُ: نافرتمهكه بهلهنجهو لار

رویشت.

تَهَاكَل الْقَوْمُ: خهلكهكه لهكارمهكهدا

كهوتنه كيښهوه.

هَيْكَلُ الزَّرْعُ: كشتوكالهكه گهشهی

كردو بهرز بؤوه.

الْهَيْكَلُ: قهبارهی گهوره ۵ دمگوترئ:

(فرس هیکل): نهسپيکی قهباره

گهورمیه ۵ ههر درمختو رمومكيك

گهشه بكاو بهرز بیتهموه ۵ خانوو

بالهخانهی بهرز ۵ بتخانه ۵

عیبادمتخانهی جولهكه خانوی

گهورمو پیروژ یان شوینيكيه

لهپیشی كهنیسه فوربانی تیدا

سهردمېرن ۵ خانوی گهورمو

رازپنلراوه لهناوموه كهتابېمت

دمكرئ بؤ پهرستنی خوداكان

ومكوو لهلای میصریه كونهكانو

نیغریقیییهكانو بابلیو

ناشورییهكانو رومانیهكان باو

بووه ۵ جولهكهكانیش نهم دابو

نهریتهمیان ههبوو.

الْهَيْكَلُ الْعَظِيمُ: كوی نهو نیسقانانهای

جهسته یان لی پيَك دئ.

الْهَيْكَلَةُ: نافرمتی جهسته گهورمو

كهته.

هَكَّمْ فَلَانًا: گورانی بؤ فلانكس گوت ۵

نارؤكهی بؤ گوتن.

- توشو زۆر باران ۋە رۆژى رمشەبا ۋە
سالى وا رمشەباى زۆر بى ۋە ھەواى
ساردو بارانى زۆر.
- الْهَلَّابَةُ: ئافرىتىك خۇي لاي مېردمكەى
خۇشەويست بكا ھەرمېردەكەى
خۇش بوى ۋە رەھوستى جوان.
- الْهَلَّابُ: گىل ۋە ئەحمەق ۋە زۆر گىل ۋە
نەھام ۋە شتى بى كەلك ۋە زۆر خۇر،
ئاو خۇرەھەى زۆر ۋە مەرقى پەزا
گران. مەرقى قونگران ۋە قەبارە زل
ۋە كانى شەپو شەپەنگىزى.
- هَلَّتِ الشَّيْءُ هَلَّتًا: شتەكەى سېى كرد
تويكىلى لى كەردمە ۋە دىگوتى: (هَلَّتِ
الجلد): پېستەكەى سېى كرد.
- الْهَلَّتَاتُ: كۆمەلە مەرقىك لەشۋېنىك
نىشتەجى بن.
- الْهَلَّاتُ: لەش داهىزان ۋە شىبەنەھەى
ماسولكەو مەندو بونىكە توشى
ئادەمىزاد دەپ.
- الْهَلَّاثُ: خۇپرى ۋە ھەتىو مچە.
- الْهَلْثَى: كۆمەلەك خەلك دىنگىيان
بەرز بىكەنەھە.
- هَلَجَ هَلَجًا: ھەۋالەكىى بىلاو كەردمە
بۇخۇي بېروى پى نەبەو ۋە زۆرى
خەۋنى پېرو پوچ ۋە زېرە خەۋن بىنن.
- الْهَلَجُ الشَّيْءُ: شتەكەى شارەھە.
- الْهَلَجُ الْغَبَرُ وَغَرًا: ھەۋالەكەى بەتەھەو
- مژاوى بىلاو كەردمە.
- الْهَلَجُ: كەسەك زۆر خەۋن بىنن ۋە
لېكىيان جىانەكەتەھە.
- الْهَلَجُ: خەۋى سوك ۋە ھەۋالى نامەعلوم
ۋە خەۋنى پېروپوچ.
- هَلَدَ الْمَرَضُ النَّاسَ هَلْدًا: نەخۇشەيەكە
ھەمەو خەلەكەكەى گرتەھە.
- هَلَسَهُ الدَّاءُ أَوْ الْحَزَنُ هَلَسًا وَهَلَسًا:
دەردەكە كىزو لاۋازى كەرد ۋە
نەخۇشەيەكە ھەق ۋە ھۇشى
تېكەداو ورنە دەكا.
- هَلَسَ هَلَسًا: روت بوو ۋە كىفەكەى
لېدەمالدرا ۋە خەۋەرنى خەۋەردو
كارىگەرى نەبوو بەسەر جەستەيەھە ۋە
ھەقلى نەما ۋە (فەر مەلوس).
- أَهْلَسَ: پېكەنى، ئاۋ ئاۋە پېكەنى.
- أَهْلَسَ الشَّيْءُ: شتەكەى شارەھە، شۋېن
بىزى كەرد ۋە دىگوتى: (أَهْلَسَ
الحدیث، وأهلس فيه وأهلس اليه):
بەسەرە قەسەى بۇكەرد، بەنەسەپەى
قەسەى لەگەل دا كەرد.
- أَهْلَسَ الظَّلَامُ: تارىكەيەكە پەۋبەھەو
كەمى كەرد.
- هَلَسَهُ: قەسەى نەپنى لەگەل دا كەرد.
- هَلَسَ: بۇ موبالەغە لەماناى (هَلَسَ) دى.
- أَهْلَسَ الْمَرَضُ لَلْأَسَ: نەخۇشەيەكە
فەلەكەسى لاۋاز كەرد.

اَهْتَلِسَ عَقْلَ فُلَانٍ: عهقلى فلان نهما،
عهقلى لانهما.

الِهَالِسُ: جهسته بچوك و چوست ۵ (ك):
هوالس).

الِهَاسُ: شيوه نهخوشييمكه ومكوو
سيل واپه كوشندميه، نهخوشى
سيل بههوى كزى و لاوازييهوه.

الِهَاسُ: بهمانا (الِهَاسُ) دى ۵ كزو
لاوازيى جهسته ۵ ورپنهو قسه
بزپكاندن بههوى دمردى كوشنده
پان خهم و خمهتتى زورموه.

الِهَابِطُ: ورگ شوپبؤوه.

هَلِجَ هَلْعاً شَدِيداً: داخو خمهتتى زورى
دمربرى ۵ (فهو هَلِجَ وهي هَلِجَةٌ وهو
وهي هلوع) ۵ قورئان دمفهرموى: (ان
الإنسان خلق هَلْعاً) ۵ ههروا وشى
(هَلِجَ) بهمانا بهخيل بوو، برسى بوو
دى.

الِهَالِجُ: نوعامهى سركو خوشرؤ
لهرؤيشتن دا ۵ دهگوترئ: (نعامة
هالِجَ).

الِهَالِغُ: ترسو لهمرزى كاتى
روبهروبوونهوى دوژمن.

الِهَلْعُ: زور بهتمماعو چاو چنوك ۵
دادو فيغانكهمرو هاتوهاوار كهر.

الِهَلْعَةُ: بهمانا (الِهَلْعُ) دى.

الِهَلْوَاعُ: دهگوترئ: (ناقة هلواع)

خوشرئىكى خوشرؤيه ۵ گورجوو
گؤله، چوسته، جلّهو نهرمه ۵ پان
كهميك جهموشه.

الِهَوَلْعُ: هاتوهاوار كهر ۵ خوشرؤ.

الِهَوَلْعُ: زور تيزرؤو.

الِهَلْوَفُ: قونگران و تهمبهل ۵ تهبيات
وشك ۵ ريشى پان و پړو درئزو
ژاگاو ۵ زور درؤزن ۵ تهمبهل و
تهومزهلو بى كاره ۵ پيرى خهپمفاو
۵ رؤزى ههورو ههلا ۵ پيره
خوشرئى كولك زور.

الِهَلْوَقَةُ: پيرهژن ۵ ريشى پان و درئزو
پړ.

هَلْمَمُ الشَّيْءِ: شتهكهى قوت دا.

الِهَلْتَامُ: شهويله پان ۵ زور خور ۵
كهتهو زمبهللاح ۵ درئز ۵ ريش
سپى و پياو ماقولتى هؤز كه
قورساىى بارى كؤمهلايهتى
قهومكهى ههلمدگرئ ۵ صولئو
خوينبهستيان بؤدهكا.

هَلَكَ فُلَاناً هَلَاكاً وَتَهْلُكَةُ: فلانكهس مرد.

أَهْلُكُ: واى ليكرد بههيلاك بچى.

أَهْلُكَ مَالُهُ: مال و سامانى خوى خهرج

كرد ۵ فرؤشتى ۵ لهناوى برد.

هَلَكُ: بهمانا (أَهْلُكُ) دى.

هَلَكَ فُلَانٌ فُلَاناً: فلانكهس فلانكهسى

لهناو برد.

إحتلك الطائر: بالندمهك بالئ لئك دانو
ههولئ دا تئز بفرئ.

إفتلك المنثج: رئبوارمهك رئگای لئ
تئكچوو.

تهالك على الشئئ: بهحهماسو
جؤشهوه روى كرده ئيشهكه.

تهالك فلان على الفراش: فلانكهس
بهحهزئكى زؤرموه خؤى خسته
سهر جئگای نوستنهكهو خب بوو.

تهلكت المرأة في مشيها: ئافرتهكه
لهرؤيشتنى دا خؤى باداو لارو
لهنجهى كرد لهئهئىنجامدانئ.

تهلكت في مشيها: ئافرتهكه
بهجؤشو خرؤشهوه كهوته رئو
لارو لهنجهى كرد، خؤى بادا.

تهلك في المكان: بهسهر لئ شئواوى
سوراپهوه.

تهلك في الأمر: لهكارمهك سهرسام بوو.
استهلك في كذا: خؤى لهوشتهدا ماندو
كرد زؤر سهعى كوؤشى كرد.

استهلك المال ونحوه: مالو داراپيهكهى
بهخشئ.

المهلكة: دهشتو چؤئهوانئ ۵ سارا ۵
(ك: مهالك).

الهالكه: نفسى چئئسو برسئو
چاوچنؤك ۵ ههور باران ببارئئو
دوايئ لئئ نهبارئ.

الهالكى: ئاسنگهر ۵ شمشئر.

الهالوك: پومهكى گياكهئه؛ رومكئكى
گولداره لهپومهكى ترموه دههائئ،
وهك مشهخؤر دهزئ لهسهر پهمكى
پومهكى تهماتهو بائنجانو فولو
توتن، تؤوى ئهم پومكانه لهپال
رومكى ترموه نهبئ نارؤئ.

الهالك: (هلاك الناس): ههزارو سواكهر
۵ رئبوارئ رئ لئ گوم بوو.

الهالك: باقى ماندهى شتى لهناوچوو
بؤلكاوو پزئو ۵ نئوان بنارى كئوو
سهرانسهرئ كئو ۵ بؤشايئ نئوان
دووشت ۵ ههرشتئك لهسهرموه
رايكهويته خوار.

الهلكة: سائئ قاتو قپئ ۵ (ك: هلك
وهلكات).

الهلكة: ئادهمئزادئ خوئپئو
ههتئومچه.

الهلكون: زموى سوتهمهپؤو بئ بهرو
بووم ههرچهنده ئاويشى تئدابئ ۵
دهگوترئ: (أرض هلكون، وأرضون
هلكون).

الهالك من النساء: ئافرمتئ خوئپئو
هئچ و هئچ.

الهيلكون: داسو ماراغانئ گيا
درونهوه.

الهلكس: رموشت نزم.

هَلْ الْهَلَالُ هَلًا: مانگ، مانگی یهک
شهوه دمرکهوت.

هَلْ فَلَان: فلانکس که یف خوش بوو.

هَلْ الشَّهْرُ: مانگی یهکشهوه دمرکهوت.

هَلْ الْمَطَرُ: بارانه که ی به خورهم باری.

هَلْ السَّحَابُ: هه وره که قه تره بارانی
گه وهی باراند دمنگی بارینه که ی
دمبیسرا.

أَهْلُ الرَّجُلُ: پیاوه که سهیری مانگی

یهکشهوهی کرد ۵ بؤمانگی

یهکشهوهی پروانی ۵ دهشگوتری:

(أَهْلُنَا عَنْ لَيْلَةِ كَذَا): مانگمان بینی

مانگی یهکشهوه مان دی.

أَهْلُ الشَّهْرِ: مانگه که مانگی یهکشهوهی
دمرکهوت.

أَهْلُ فَلَان: فلانکس دمنگی
بهرزگردموه.

أَهْلُ الصَّبِيِّ: مندا له که گریا،
که له دایکبوو گریا.

أَهْلُ الْمَلْبَى: نیحرام بهستوو مه (لیک
اللهم لیك) ی گوت.

أَهْلُ الرَّجُلِ بِذِكْرِ اللَّهِ: پیاوه که به یادی
خودا دمنگی بهرزگردموه.

أَهْلُ السِّيفِ بِفُلَان: شمشیرمه جهوه
ناو گوشتی فلانهوه.

أَهْلُ الْكَلْبِ بِالصَّيْدِ إِذَا أَمْسَكَ:
سه که که که نیچیرمه که ی گرت

قرو سکاندی بؤنه وهی خاومنه که ی
بزانی که نیچیری گرتوو.

أَهْلُ الذَّابِحِ: کوشتی سه بربرمه که له کاتی

قوربانی سه بربرینه که دا (الله اکبر) ی

کردو دمنگی بهرزگردموه ناوی

قوربانی بؤکراومکه ی هیئا.

أَهْلُ فَلَانِ الْهَلَالِ: فلانکس له کاتی

دیتنی مانگی یهکشهوه دا به دمنگی

بهرز یادی خودای کردو زیگری

تایبه تی خویند.

أَهْلُ الشَّهْرِ: مانگی یهکشهوهی

مانگه که ی بینی.

أَهْلُ اللَّهِ السَّحَابِ: خودا هه وره که ی

والی کرد باران ببارینن ۵

دهشگوتری: (أَهْلُ اللَّهِ الْمَطَرِ): خودا

بارانی باراند.

هَالُ الْأَجِيرِ هَلَالًا: کریکارمه که ی به مانگ

به کری گرت له یه کی مانگه وه

بؤینه کی مانگ به کری یه کی

دیاریکراوی مانگانه.

هَلَّلَ الرَّجُلُ: پیاوه که (لا إلهَ إِلَّا اللهُ) ی

گوت ۵ هیرش ی بؤ بهرام بهرمکه ی

برد پاشان لیی ترساو هه لات ۵

دهشگوتری: (هَلَّلَ عَنْهُ): لیی ترساو

هه لات.

هَلَّلَ عَنْ الْأَمْرِ: له کارمه دواکهوت.

هَلَّلَ الْفَرَسُ وَغَوَّه: نه سه به که پشتی

كهوانه بؤوه ۵ پشتی و مكوو مانگی
 پهكشهوهی لئ هات له بهر لاوازی.
 اهْتَلَّ السحابُ والوجهُ: هه وره كه
 بریسه كهی دا، دهم و چاوه كه
 دره وشایه وه.
 اهْتَلَّ المطرُ ونحوه: بارانه كه به خورهم
 باری.

اهْتَلَّ الرجلُ: پیاوه كه ددانی خوئی
 له جیره وه بردن ۵ له رفان ددانی
 لیک خشانندن له جیره وهی بردن.
 انهلَّ المطرُ: بارانه كه به خورهم باری ۵
 دهگوترئ: (انهلَّ الدمعُ): فرمیسی
 رژان ۵ (وانهَلَّتِ السماءُ وانهلت
 العينُ): چاوه كه فرمیسی پژان.
 تهَلَّلَ السحابُ والوجهُ: به مانا
 (اهتلَّ دئ، دهگوترئ): (تهَلَّلَ الوجهُ
 فرحاً وتهَلَّلَ السحابُ بالبرق): دهم و
 چاوه كه دره وشایه وه ۵ هه وره كه
 بریسه كهی دا.

تهَلَّلَتِ العينُ: چاو فرمیسی پژان ۵
 دهگوترئ: (تهَلَّلَ الدمعُ).
 اسْتَهَلَّ الصَّبِيُّ: منداله كه له كاتی
 له داپو كبوون دا گریاو دهنگی بهرز
 كرده وه.

اسْتَهَلَّ الشهرُ: مانگه كه مانگی
 پهكشهوهی دهر كهوت ۵ دهگوترئ:
 (استهللنا الشهر): چوپنه سهرمتای

مانگه وه ۵ دهستان به مانگی تازه
 كرد ۵ یان مانگی پهكشهوهی
 مانگمان بینی.
 استهلَّ المطرُ: بارانه كه به خورهم و
 لیژمه باری.
 استهلَّتِ العينُ: چاوه كه فرمیسی
 رژاند.

استهلَّ الوجهُ: دهم و چاوه كه گه شایه وه.
 استهلَّ فلان الهلالَ: فلانكهس له كاتی
 بینینی مانگی پهكشهوه دهنگی
 به زیكری تایبه تی بهرز كرده وه.
 استهلَّ السيفُ: شم شیرمه كهی له كالان
 دهر كیشا.

اسْتَهَلَّ الهلالُ: مانگی پهكشهوه
 دهر كهوت.

الإسْتِهْلَالُ: (براعة الإستهلال): نهومیه
 نووسهر یان شاعر له سهرمتای
 نووسین و شیرمه كه یانه وه رسته و
 وشه گه لیک دابنن ناماژمیه کی
 زیرمه گانه و ورده کاریانهی تیدابی بؤ
 ناوهرؤکی کتیبه كه یان هی چامه
 شیرمیه كه.

الأهاليل: باران.

المُهَلَّلُ: دهگوترئ: (حاجب مهَلَّل):
 بروی كه وهانه یی ۵ (ناقة مهَلَّلة):
 حوشری لاوازو هه دباريك.

الهَلَّالُ: سهرمتای باران.

الْهَلَالُ: مانگی يەکشەوھ ۵. رونایى

مانگ تاپۋۇزى ھەوتەم ۵ مانگ

لەكۆتايى دا لەشەوى بىستە شەش

بەولاوھ تاكۆتايى ۵ ئاوى گەم

لەبنكى بىردا ۵ تاوھ باران ۵ تەپو

تۈز ۵ حوشترى لەپو لاواز ۵ مار ۵

نېرە مار ۵ توپۇزى مار ۵ ھەرشىك

۵ مكوو مانگ روخسارى جوان بى ۵

۵ مكوو كوپو كچى تازە پىگەشتوو

يان لەشېوھ دا وەك مانگى يەکشەوھ

۵ وابى ۵ ۵ مكوو سىپايى بىنكى نىنۇك

۵ لايەكى بەرداشى شكاو ئەو پارچە

ئاسنە يان پارچە دارەى كەھەردوو

لاى كەزاومكەى بى لىك دەدرى ۵

نووكە رەمب كەدوو ھاق بى بۇ

گرتنى نىچىر ۵ نىشانەكردن بە

داخىك كە نىوگەوانەى بى ۵

كەرتەنان ۵ قاشە كالتەك كەنيوھ

كەوانەى بى ۵ ئارپو شىعارى

ھەندى لەدەولتەتە بەناو

ئىسلامىيەكان، ھەر لەسەردەمى

عوسمانىيەكانەوھ تا ئىستە، ئەم

شېوھ شىعارە شىعارىكى ئىسلامىيە

بەرامبەر شىعارى صەلىب

كەھەندى ولاتى ئەوروپا ۵ خۇرئاوا

ھەلى دىگەن.

الْهَلْ: قوماشى تەنك ۵ موى بارىك.

الْهَلْ: دىگوتى: (آيتە فى ھىل الشھر):

لەكاتى دەرگەوتنى مانگى

يەكشەوھى مانگ دا ھاتم بۇلاى ۵

(إمرأة ھىل): ئافرىتىكە يەك كراسى

پان و درىزى پۇشيوھ نازدەكا.

الْهَلْ: سەرمەتاي بارانبارىن ۵ باران

بەگشتى ۵ تان و پۇى جالجاۋكە ۵

ترسو لەرز.

ھالاً: وشەيەكە بۇ ھەئنان و دىنەدان

دەگوتى تايەتە بەرستەيەك

بەفەل دەست بى بكا.

الْهَلْ: ھەرمەحى دواى ناخۇشى و

چورتەم.

الْهَلْ: بەمانا (المسرجة) دى: واتە چرا،

شوپنى قىتەلە.

هَلْ الشھر: سەرمەتاي مانگ ۵ دىگوتى:

(آيتە فى هَلْ الشھر): سەرمەتاي مانگ

ھاتم بۇلاى.

الْهَلْ: زەويەك بارانى لى بارىبى و

دەورو بەرى لى نەبارىبى.

هَلْ بغيره ھالماً: بەشتى ترمەو نووسا ۵

پىئەو لكا.

إهْتَمَ بە: بردى، رۇياندى.

الْهَلْ: شۇرباي سىكباچ كەچەورى

پىئە نەبى ۵ مادەيەكە پىرتىنى

شەفافە لەئەنسىجە جىياجىكانى

چەپوان و مردەگىرى.

هَلْ: وشەيەكە بەمانا (ومرە، ھازىرە)

دى.

هَلُمَّ جَرًا: تەعبىرو دەرپرېنىكە بۆ
بەردەموام بوون و درېژە دان بەشت
دەگوترى.

الْهَلْمَانُ: زۆرىنە لەھەرشىتىك بى.
الْهَلْمَان: بەمانا (الْهَلْمَان) دى،
دەگوترى: (رجع فلان بالهيل
والهليمان): فلانكەس گەراپەو
بەمال و سامانىكى زۆرمو.

هَلَلٌ بفرسە: بەموشەى (ھەل) و
تېراخورىن نەسپەكەى لى خورپى.
هَلَلٌ عَنِ الشَّيْءِ: لەشتەكە گەراپەو.
هَلَلٌ فِي الْأَمْرِ: لەكارەكە دا چاومپروانى
کردو تىفكرىنى نەنجام دا.

هَلَلٌ النَّسَاجُ الشَّرْبُ: جۆلاکە
قوماشەكەى شاش و تەنك چنى.

هَلَلٌ الطَّعِينُ: ئارەمكەى بەشتىكى
تەنك چنراو بىژت.

هَلَلٌ الشَّعْرُ: قەزەكەى تەنك کرد ە يان
قەزەكەى جوان چاك نەکرد وازى
لى ھىناو بەرى داپەو ھىج
خزمەتى نەکرد.

هَلَلٌ الصَّوْتِ: دەنگەكەى داپەو.

هَلَلٌ الشَّرْبِ: قوماشەكەى زۆر
بەكارەينا نزيك بوو پرزى ە
دەگوترى: (هَلَلٌ يَدْرِكُ): نزيك
بوو بىگاتى.

تَهَلَّلَ الشَّرْبُ: قوماشەكە تەنك بوو

خەرىك بوو پرزى.

تَهَلَّلَ الْقَوْمُ: خەلكەكە شوپن يەكتر
كەوتن و بەدو پەكدا ھاتن.

الْهَلَالُ: ئاوى زۆرى صاف و بىگەرد.
الْهَلَالُ: تەنك و زەمەيف ە دەگوترى:
(ثوب هَلَالٌ وشعر هلال).

الْهَلَلُ: بەمانا (الْهَلَال) دى ە زەھرى
كوشندە ە قوماشى شاش و پاش و
تەنك چنراو ە تەونى جالجالۆكە.

الْهَلَلُ: بەفر.
الْهَلَلُ: بەمانا (الْهَلَال) دى.

الْهَلَلَةُ: قوماشى زۆر خراپ چنراو ە
شاش و پاش.

الْهَلِيمُ: جۆرە غازىكى زۆر ناوازمە ە
لەھەوادا ھەپە.

الْهَلِسُنُ: جۆرە پوھكىكە لەپىرى
(الزنبقية) يە، چەند جۆرىكى ھەپە.

هَمَّ الشَّرْبُ هَمًّا: قوماشەكەى راتەكانىو
درا.

أَهَمَّ الشَّرْبُ: قوماشەكەى رزانىو.
تَهَمَّ الشَّرْبُ: قوماشەكە داپزاو ونجىر

ونجىر بوو.
إِهَمَّ: بەمانا (تَهَمَّ) دى.

الْهَمُّ: قوماشى يزىو.
هَمَّتِ الشَّرْبُ هَمًّا: تىگوشاوەكە

(تريتهكە) بەچەورى داپۆشراو.
أَهَمَّتِ الْكَلَامَ وَالضَّحْلَ: قەسو

پيځه نينى شاردموه.

هَمَجَتِ الْإِبِلَ مِنَ الْمَاءِ هَمَجًا: حوشرمكه

بينى بهناو مگه وه دهمى لى

نهمكردموه تا تيړاو بوو.

هَمَجَ فَلَانٌ هَمَجًا: فلانكه س برسى بوو.

أَفْتَجَ الْفَرَسُ: نه سپهكه له غاړكړنو

بازدان دا زورى خو مانندوكړد.

أَفْتَجَ الشَّيْءُ: شتهكه ي شاردموه.

إِفْتَجَ: به هوى گهرما يان شتى تره وه

لاواز بوو ه دمگوترى: (إِفْتَجَ

وجهه): دهمو چاوى سيس بوون.

الْهَامِجُ: شتيك به نارپكى وازى لى

بهيندرى.

الْهَمَجُ: مَيْشِيك ومكوو مېشوله بچوكه

به دهمو چاوى مېرو بزنو

گوښرېژموه دهنيش ه مېرو بزنى

لاواز ه كومه له نادمه ميزادى

هرچى و هرچى كه هيچ ياساو

رېسايهك په پرمو نه كهن ه (ك:

أهماج) ه برسيه تى ه بهرپومېردنى

كاروبارى ژيان به نارپك و پيكي.

الْهَمِيجُ: ورگ بچوك ه قه دباريك ه

ناسك كه توشى نه خوښى بوئى و

ددمو چاوى چرچ بوبينه وه.

هَمَدَ الشَّيْءُ هَمْدًا وَهَمْدًا: شتهكه كپ بوو

لاواز بوو ه دامرد ه دمگوترى: (هَمَدَتِ

النار): ناگرمكه كوژاېه وه يان

گهرمايى نه ما ه (هَمَدَ الرَّجُلُ):

پياو مگه مرد ه خپ بوو بېدمنگ بوو.

هَمَدَتِ الْأَرْضُ: زمويهكه وشك بوو

هيچى نه پرواند، هيچى لى نه پړوا.

هَمَدَ الزَّرْعُ: كشتوكالهكه فه وتاو نه ما.

هَمَدَ الثَّوْبُ: قوماشهكه به هوى زور

پيچانه وهى رزى بوو گهمدست لى دا

هه لومړى.

هَمَدَ الثَّوْبُ: به مانا (هَمَدَ دى).

أَهْمَدَ: بېدمنگ بوو، دامرگا ه

دمگوترى: ((أَهْمَدَ فَلَانٌ) فلانكه س

لهو شته ي پيى ناخوښ بوو

بېدمنگ بوو.

أَهْمَدَتِ الرِّيحُ: بايهكه كهوت، نه ما.

أَهْمَدَ فِي الْمَكَانِ: له شوپنهكه جيگير

بوو.

أَهْمَدَ فِي السَّيْرِ: له رويشتن دا په لوى

كرد.

أَهْمَدَ قِرْنَهُ: ركه بهرى خستو خپى

كردو كوشتى.

أَهْمَدَ النَّارَ: ناگرمكه كوژاندموه.

الْهَامِدُ مِنَ الْأَجْسَامِ: له بواړى

كيمياگهرى دا گهرى دا نه ومييه

جهسته كه نيشاتى كيميايى تيدا

نهميئ ه دمگوترى: (نبات ه امده):

رومكيكى وشكه ومبووه.

الْهَامِدَةُ: دمگوترى: (ثَمَرَةٌ هَامِدَةٌ):

میوه یه کی رمش بووی بۆگه نه ه
(أرض هامة): زموی مردوو
سوته مه پۆ ه قورنان دمه رموی:
{ وَتَرَى الْأَرْضَ هَامِدَةً فَإِذَا أَنْزَلْنَا عَلَيْهَا
الْمَاءَ اهْتَزَتْ وَرَبَّتْ }.

الهَمِيدُ: به مانا (الهامد) دئ ه مال و
کالایه ک واگومان ده برئ پیاوکه
خاومنیه تی، له واقیعی ش دا که لکی
پیومنه ماومو هه وتاوه.

هَمَذَ هَمَذَانُ: به رۆیشتنیکى جوان رۆی.
الهَمَازِيُّ: رۆیشتنى خیرا ه خوشترى
خۆشپۆو گورج و گۆل ه جهنگه ی
گه رما ه جهنگه ی باران بارین.
الهَمَذَانُ: جوان رۆیشتن ه رموتى جوان.
الهَمَازِيَّ: كه سینك نیسبه ت بدرئ
بۆلای هه مه زان، واته هه مه زانی بئ
ه ده سگوترئ: (رجل هَمَازِيَّ):
پیاویکی زۆر بلێیه به یین به یین
بیده نگ ده ی و ده ست بئ ده کاته وه
ه (مشی هَمَازِيَّ): رۆیشتنى تیکه ل
به جوړه رۆیشتنى تر.

هَمَوَ الْمَاءُ: ناومکه هه لپژا ه (هَمَرُ الدَّمْعُ):
فرمی سکه که پژان، داب بارین ه
ده سگوترئ: (هَمَرُ فُلَانٍ): فُلَان رهی
هه ئساو توڤه بوو.

هَمَوَ لَهُ مِنْ مَالِهِ: له مالی خۆی به شی دا.
هَمَوَ الْمَاءَ وَغَوَّ هَمْرًا: ناومکه ی ږشت.

هَمَسَ مَا فِي الْخَرْجِ: هه رچی شیری
له گوانه که دا هه بوو هه مووی دۆشی.
هَمَرُ الْكَلَامِ فِي الْكَلَامِ: زۆری قسه کرد.
هَمَرُ الْبِنَاءِ: باله خانه که ی روخاند.
هَمَرُ الْفَرَسِ الْأَرْضِ: نه سپه که پیکۆلی کرد
ه به توندی قاجی به زموی کیشا.
هَامَرُ الشَّيْءِ: شته که ی رادا.
إِنْهَمَرَ الْمَاءُ: ناومکه به زه خت هه لپژا ه
(فهُوَ مِنْهُمْ).

انهمَرَ بالكلام: کهوته قسه و زۆری
گوت.
انهمَرَ البناءُ: باله خانه که روخا.
إنهمرتَ الشجرةُ: دره خته که له کاتی
کوتانی دا که لاکه ی هه ئومری.
إِخْتَمَرَ الْفَرَسُ: نه سپه که رۆی.
إِخْتَمَرَ الْفَرَسُ الْأَرْضِ: نه سپه که
به توندی قاجی به زموی کیشا،
پیکۆلی کرد.
الْمِهمَارُ: زۆر بلئ، سوږر قسه ه
ده سگوترئ: (هو مهمار في كلامه):
نه و زۆر بلئ به له ناخاوتنی دا
هه رده ئی و نایر پیته وه ه (مهمار
لأضيافه): روخۆش و ده ست کراوه یه
بۆ میوانه کانی.

المِهمَرُ: به مانا (المهمار) دئ.
الهَامِرُ: هه وری باراناوی.
الهَمَرُ مِنَ الرِّجَالِ: پیاوی قه ئه وی که ته

ه همرؤا وشهئ (الهمرؤ) بهمانا لمبو	هَمَزُ الْفَرَسِ بِالْمَهْمَازِ: نهسپهکهئ
زیخی زؤر دئ.	بهناوزمنگی لی خوری.
الهَمَزِ: شاهرمئی زؤر بلئو فیزهکهرو	هَمَزُ الشَّيْطَانِ الْإِنْسَانِ: شهیتان ختوکهئ
دهمدرئز.	ئادهمیزادی داو شتی خسته دلیهوه.
الهَمَزَةُ: میرووی سیحر ه تاومباران.	هَمَزُ: لیئی دا.
الهَمَارُ: ههوری باراناوی لاهاو ههلسین	هَمَزُ الْحَرْفِ: پیتهکهئ بهدهنگی ههمزه
ه پیاوی زؤر بلئ ه دمگوترئ: (رجل	دمربری.
همار).	هَمَزُ الشَّيْءِ: شتهکهئ شکاند.
الهَمِرُ: پیریژنی پؤلکاو ه ناسکی	هَمَزُ بِه الْأَرْضِ: بهزموی دادا، خستی.
جوانو جهسته تیرو پر.	الْمَهْمَازُ: نهوهی ولاخی پی لی دهخوری
هَمَزُجْ هَمَزَجَةٌ: قسهئ ههلهئ کرد.	ئاووزمنگی.
هَمَزَجْ عَلَيْهِ الْحَبْرُ: ههوالهکهئ لی	الْمِهْمَزُ: بهمانا (المهماز) دئ.
تیکهئو پیکهئ کرد.	الْمِهْمَزَةُ: گوئکی دههؤن، داری تهپل ه
الهَمَزَجُ: قسهئ تیکهئو پیکهئ.	(نهفیزه) دارئکه سمرئکی
الهَمَزْجَانُ: ههلهو شیواو.	ئاسنیکی دوفاق سی فاقی پیومه
الهَمَزْجُ: وازنههینمر لهکار، سووربوو	لهگوئدرئزهوه دمژمنی بؤنهوهی
لهسمر گهیشتن به مهبهست.	خیرا بروا.
هَمَزَشْ: جولأ، کهوته پئ.	الهَامِزُ: رهخنهگر، عههپگر ه
الهَمَزَشَةُ: جمو جول.	چاوههئتهکین ه پاشمله باسکردن
تَهْمَزَشَ الْقَوْمُ: خهئکهکه کهوتنه جمو	بهخرابه ه (ك: هَمَاز).
جول.	الهَمَزُ: (همز الشيطان): دمس لیوهشانی
الهَمَزَشُ: پیریژنی شهپله لیئراو ه	شهیتان، شیتی.
حوشتری بهشیر.	الهَمَزِي: (ریح هَمَزِي): رمشهبا کهدمنگی
هَمَزَه هَمَزًا: چاوی لی دا گرت ه بهچاو	کهورهی ههبی.
نیشارهئ بؤکرد ه دمگوترئ:	قوس هَمَزِي: کهوانیکه پالپیومنانی
(هَمَزَه) پاشمله غهپیهتی کرد ه	بههیزه ه تیر زؤر درؤیهئی.
لهپیزی کهم کردموه.	الهَمَزَةُ: شوئنیکه لهزموی، چالو

جويلى ناو ريگا ۵ ناو زموى ۵
يه كه م پيتى هيچاو نه بجهد.

همزات الشياطين: ختو كه و وسوه سهى
شهياتينى.

الْهَمْزَةُ: به مانا (الْهَمْزَةُ دئ) ۵ بؤ نيرو مى
به يه كه شيوه دئ ۵ دهگوتري: (رجل
همزة وامرأة همزة).

الْهَمْزُ: به مانا (الْهَمْزَةُ دئ).
الْهَمِيْزُ: (رجل هميز الفؤاد): بياويكى
زيرهك و وريايه.

هَمَسَ هَمْسًا وَهَمُوسًا: شه ورهوى كرد
به بئ و هستان ۵ به دزيه وه رويى.

هَمَسَ فُلَانٌ اِلَى فُلَانٍ هَمْسًا: فلانكه س
به سرته و به نه سپايى قسهى له گهل
فلان كرد به جورتيك له وه بيو لئى
حالى نه بئ.

هَمَسَ الشَّيْطَانُ: شه يتان ختو كهى دهر وئى
فلانى دا.

هَمَسَ الْكَلَامَ: قسه كهى زور به سرته و
نه سپايى كرد.

هَمَسَ الشَّيْءَ: شته كهى شكاند.

هَمَسَ الطَّعَامَ: خواردنه كهى جو به بئ
نه وهى ليومه كانى ليك بكاته وه ۵ دهمى
قوچانديبوو پاروشى ده جوو.

هَمَسَ الْعَنْبَ: ترقيه كهى گوشى.

هَمَسَ فُلَانٌ فُلَانًا: به سرته فلانكه س
قسهى له گهل فلان كرد.

تَهَامَسَ الْقَوْمُ: خه لكه كه به سرته
قسه يان پيكه وه كرد.

الْإِهْمَاسُ: نه وديه پيتى مه هجوره
به دهنكى پيتى مه هموسه دهربرى
وهكوو پيتى (دال) به دهنكى پيتى
(ت) بخويئنيه وه له حياتى (بو دهقه)
بليى (بو تهقه).

المهموس: قسهى به سرته ۵ پيتيك
كه له پيرى پيته كانى مه هجوره
نه بئ.

الْهَامِسُ: گورگى برسى.
الْهَمْسُ: همر ناخاوتنيك به سرته و
نه سپايى بگوتري ۵ كه م ترين دهنكى
قاج كه له زموى ددها.

الْهَمَاسُ: شيرى تيك شكينه رى به هيز
كه خيرا نيچير كهى تيك
دهشكيني.

الْهَمُوسُ: شير كه له شه ودا به هيواشى
دهرواو نايه وئى دهنكى قاجى
ببيسرئ ۵ ريبوارى شهو.

الْهَمِيسُ: دهنكى سمى حوشتر.

هَمَشَ الرَّجُلُ هَمَشًا: بياو كه زورى
قسه كردن به ناحق زورى قسهى پرو
بوچ گوتن.

هَمَشَ الْقَرْمُ: خه لكه كه كه و تنه جمو
جول.

هَمَشَ الْجَرَادُ: كوله كه راسا بؤنه وهى
هيرش به رى.

هَمَشَ الشَّيْءِ هَمَشًا: شتەكەى كۆكردهوه.

هَمَشَ الْكِتَابُ: پهراوړزی بوکتیبه که
نووسی.

هَامَشَه فِي كَذَا: لهو شده یا چاره‌ساری کرد.

إهتمش القوم: خه لکه که له شوینیک
کۆبونه و مو تیکیانه و ده هاویشته و
هاتن و چوون.

اِهْتَمَسْتُ الدَّابَّةُ: وَاِخَاهُ كِه وَرْدِه وَرْدِه
دَوِي.

تھامس القوم: خەلکەکە تێکەڵ بەیەك
یوون و خرۆشان.

تَهْمَسُ الشَّيْءُ: شته که داخورا، لیی
هه ئومری.

الهامش: پهراویزی کتیب ۵
دهشگوتری: (فلان یعیش علی
الهامش): فلانکس له پهراویزدا
ژبان به سمر دها تی که له به خه لک
نایه.

الْهَمِشْ: كَهْسِيْكَ زُوْر جَم وِ جَوَلْ
به به نهجه گانی بکا.

الهَيْشَةُ: ناخاوتنو جمو جون ۵
تِيكِه لاو بوون ۵ دمنگی کوللهو
سیسرہ کھ تِيكِه ل بهیهك دمنبو
دمنیتہ ژاومژاو.

الْهَمْسَةُ: نافرمتيک زور جمو جوڻو
هاتو چو بکا.

الْهَمِيشَةُ: كَوْلَاهِي كَوْلَاو.

هَمَطَ هَمَطًا: ته‌مبه‌ئی کرد له‌دهس به‌کاربون دا ۵ خیرا دهستی به‌ئیشی خوئی نه‌کرد ۵ قسه‌ی تی‌که‌ل و پی‌که‌ل کرد ۵ گوپی نه‌دایه، چی خوارد چی گوت؟.

هَمَطَ النَّاسَ: سَتَمِي لَهُ خَلْكَ كَرْد.

هَمَطَ الْمَالُ: به زور و ستم مالی داگیر کرد.

هَمَطَ الشَّيْءُ: شته‌ک‌ه‌ی به‌گ‌و‌تره هه‌ل‌گ‌رت.

إِهْمَطُ الْمَالِ أَوْ النَّاسِ: بُوْزِيْدَه رُوْیِی
لَهْمَانَای (هَمْطاً) دِی.

إِسْتَمَطَ عَرْضَهُ: ناموسی شکاند،
له‌که‌داری کرد.

إِهْتَمَطَ الذِّئْبُ الشَّاءَ: گورگه که لهناکاو
بری دایه مهرمکه.

هَمَّاتِ الْعَيْنُ هَمْعاً وَهَمْعاً: چاو
فرمیسکی رشت.

هَمَعَ الطَّلُّ عَلَى الشَّجَرَةِ: شَهَوْنَم كَهَوْتَه
سهر درختِه كه.

هَمَّعَ رَأْسَهُ: سَهْرِي شَكَانَد.

أَفَمَعَ الدَّمْعُ أَوْ الْمَاءُ: هَرَمَيْسَكَ يَانَ نَاو
رَمَوَانِ بُوو، رَوِي.

أَفَمَعَ الطَّلُ: شهونم كهوته سهر
درمخته كهو دلوپ دلوپ كهوته
خوار.

اَهْتَمِعِ اللّٰهُنَّ: رهنګه که شیوا رهنګی
تیک چوو سیس و ژاکاو بوو.

تَهَمَّعَ فُلَانٌ: فلانكەس گریا ۵ خۆی گریاندا.

تَهَمَّعَ الدَّمْعُ وَخَوَّهَ: فرمیسك رزان، دابارین.

الْهَمَّعُ سَحَابٌ هَمَّعٌ: هه‌وریکی باراناوییه ۵ ده‌شگوتری: (عین هَمَّعَة): چاویکه به‌رده‌وام فرمیسك دمبارینی.

الْهَمُوعُ: بۆ زیدم‌پۆیی له‌مانای (الهامع) دئ ۵ ده‌گوتری: (دمع هموع): فرمیسکی په‌وان.

هَمَّعَ فُلَانُ الشَّيْءَ هَمَّعًا: فلانكەس شته‌كه‌ی زده‌م‌کرد، برینداری کرد. اِنْهَمَّعَ الشَّيْءُ: شته‌كه‌كه‌ی تێكه‌وت، كه‌ل بوو.

اِنْهَمَّعَتِ الْقَرَحَةُ: برینه‌كه‌ ته‌پ‌بوو. اَلْهَمَّيْعُ: مردنی خیرا.

هَمَّعَ السَّوِيقُ: قاوته‌كه‌ی ورد کرد.

الْهَمَّعُ مِنَ النَّبْتِ: گزوگیای زۆر ۵ له‌وم‌پ‌ی فش و فۆل و نهرم ۵ له‌وم‌پ‌ی وشك.

الْهَمَّعُ: گیل و نه‌حه‌م‌ق و هار.

هَمَّكَ الْبَطَاطِسَ وَخَوَّهَ هَمَّكًا: په‌تاته‌كه‌ی ورد کرد ۵ هاری هه‌زمی کرد.

اِنْهَمَّكَ فُلَانٌ فِي الْأَمْرِ: فلانكەس له‌كاره‌كه‌دا تێكو‌شاو خۆی ماندو کرد، سور بوو له‌سهر ئه‌نجامدانی

كاره‌كه‌ی.

تَهَمَّكَ: به‌مانا (اَلْهَمَّكَ) دئ.

هَمَّكَتِ الْعَيْنُ هَمَلًا وَهَمَلًا: چاو فرمیسکی پ‌ژاند.

هَمَّكَتِ السَّمَاءُ: ئاسمان به‌رده‌وام بارانی باراند بارانه‌كه‌ی درێژه‌ی كێشا.

هَمَّكَتِ الْإِبِلُ: حوشتره‌كان به‌بێ شوان له‌پاوان دا له‌وم‌پ‌ان.

أَهَمَّلَ الشَّيْءُ: شته‌كه‌ی باشگوێ خست ۵ به‌كاری نه‌هێنا ۵ به‌نه‌نقه‌ست نیشی پێ نه‌کرد.

أَهَمَّلَ أَمْرَهُ: كاره‌كه‌ی به‌باشی نه‌نجام نه‌دا.

أَهَمَّلَ إِلَهُهُ: حوشتره‌كه‌ی به‌بێ شوان له‌ناو له‌وم‌پ‌گه‌دا جێ هێشت.

أَهَمَّلَ فُلَانًا: ده‌نگی له‌فلا‌ن داب‌پ‌ری باشگوێی خست.

أَهَمَّلَ حُرُوفَ التَّهْجِي: نوخته‌ی نه‌خسته‌ سهر پیتی خا‌ل‌دار.

اِنْهَمَّكَتِ السَّمَاءُ أَوِ الْعَيْنُ: ئاسمان بارانی باراند ۵ یان چاو فرمیسکی پ‌ژاند.

الْهَمَّالِيلُ: با‌ل‌ده‌ی زه‌عی‌فو لاواز ۵ به‌رزه‌ ناخو‌پ ۵ باشماوه‌ی له‌وم‌پ‌ ۵ پۆشاک‌ی د‌پ‌او پ‌زیو ۵ ده‌گوتری:

(ثوب هَمَّالِيلُ): پۆشاک‌یک‌ی پ‌زیوه.

الْهَمَّلُ: باشگوێ خراو ۵ به‌ره‌لا‌ک‌راو به‌شه‌وو به‌پ‌و‌ژ بێ ئه‌وه‌ی كه‌سێك

لهلاوازيڊا مؤخى تيدانهماوه.

الهُمْلَسُ: حاج ئهستورو بهتوانا لهسهر
رؤيشتن.

الهُمْلَعُ: سېلهو پئ نهزان ه فيلاوى و
ساخته چى ه چوستو چالاک ه
گورچو گؤل ه دمگوترئ: (ذئب
هُمْلَعُ وسير هملع).

هُم بِالْأَمْرِ هَمًّا: نيازى نيشهكهى ههبوو
وهلى نهيكرد.

هُمٌ لِنَفْسِهِ: ههولئ بؤخوى داو فيلئ كرد.
هُمُ الْأَمْرُ فَلَانًا: كارمكه فلانكهسى توشى
قهلهقو ناخوشى كرد، خه مبارى كرد.
هُمُ الشَّيْئِ: شتهكهى تواندموه ه
دمگوترئ: (هُمُ الشَّخْمُ): بهزدهكهى
تواندموه.

هَمَّتِ الشَّمْسُ السَّلْجُ: خور بهفرهكهى
تواندموه.

هُمُ السَّقْمُ جِسْمِهِ: نهخوشى كزولاوازى
كرد.

هُمُ اللَّبَنُ: شيرمهكهى دؤشى.

هَمَّتِ الْحَيَّةُ الرَّجُلُ: مارمكه پياومهكهى
گهست.

هَمَّتِ السُّوسَةُ الْحَبُّ: سن دانهويلاهكهى
خوارد.

هَمَّتِ غَشَّاشُ الْأَرْضِ هَمًّا وَهَمِيًّا: جبرو
جانهومرى زموى بلاو بوونهومو
كهوتنه جمو جول.

هُمُ هَمِيمَةٌ وَهَمَامَةٌ: پيرو كهنهفت بوو.

سهروكارى بكا ه ناويك بپروا و هيچ
شتيك نهبي بهرى بگرئ ه توپكئ و
ريشائى دارخورما كهلهدارخورماكه
دابمائرئ.

الهُمْلُ: رهماله كؤن كههئدرايئ بؤ
تيدا ههوانهوهى خيزان ه پؤشاكى
پينهكراو ه بورچود؛ جؤره
پؤشاكيكى عهره به لهخورى سور
دروست دمكرئ.

الهِمْلُ: خانووى بچوك ه پيره ميتردى
بهسالاجو ه پؤشاكى كؤن و رزيو.
الهُمَالُ: شتى شلو و نهرم له
ههرجؤريك بي ه زموييهك شهرو
ههرا ويرانى كردبي و كهس نهبي
ناوهدانى بكاتهوه.

هَمَلَجَتِ الدَّابَّةُ: ولاخهكه بهخييراى
رؤيى و پموتى جوان بوو.

هَمَلَجَ فَلَانٌ الْأَمْرَ: فلانكهس چارهسهرى
شتهكهى كردو بهناسانى بهپئوهى
برد.

الهُمْلَجُ: ولاخى سهرنهرمو ههوسار
خؤش ه كارى ناسانو خؤش
لهدمست هاتو ه ريگاى تهختو
خؤش.

الهِمْلَجُ مِنَ الْبَرَّازِينِ: هيستري سهر
نهرمو ههوسار خؤش ه پموت
جوانو خؤشرو ه (ك: هماليچ) ه
دمشگوترئ: (شاة هملاج): مهرپكه

أَهَمُّ الشَّيْخِ: پیرمیردمکه کهوته
سالهوه کهنهفت بوو.

أَهَمُّ الْأَمْرِ فُلَانًا: کارمکه فلانکهسی
توشی دلهراوکیو پهژموردهیی کرد
خستیه حالتی بهخودا چوونهومو
گرنگی دان بهشت.

هَمَمَتِ الدَّابَّةُ الْأَرْضَ بَیْهَا: ولاخهکه،
ناژدلهکه بهلیچی دمورو بهری
رومکهکهی مائی و رومکهکهی
خوارد.

هَمَمَتِ الْمَرْأَةُ الصَّبِيَّ: ناهرمتهکه
بهلاواندنهومو لایلایهکردنی بهسوز
مندالکههی خهواند.

إِهْتَمَّ الرَّجُلُ: پیاومکه خهفتهبار بوو.
إِهْتَمَّ بِالْأَمْرِ: گرنگی بهکارمکه دا.
إِنْهَمَّ الشَّيْخُ: پیرمیردمکه زور
بهسالاجوو کهنهفت بوو.

إِنْهَمَّ الْعَرَقُ فِي جَبِينِهِ: نارهق لهناو
چاوانی هاته خوار.

إِنْهَمَّ الشَّخْمُ وَنَحْوُهُ: بهزمکه توابهوه.
إِنْهَمَّ الْبَقُولُ: باقلهکه (دانهوئلکهه)
لهمهمنجهل دا کوئیندرا.

تَهَمَّمَ الشَّيْءُ: شتهکهی پشکنی.
تَهَمَّمَ رَأْسَهُ: سمری تاشی، سمری
ههئاچی.

إِسْتَهَمَّ فُلَانٌ: فلانکهس گرنگی دا
بهکاروباری گهلهکهی.

الْتِهَمِيمُ: بارانی کهم، ورده باران.
الْمُهْمُ: کاری گرنگو ترسناک ه کاریک
پیویست بکا ناگات لی بیو
بهوریاییهوه مامهلهی لهگهل بکری
ه (ك: مَهَام).

الْهَامَةُ: ولاخ، پیرو ه ههردمعبایهک
ژمهردار بیو ژمهرمکهی کوشندمبی
ه (ك: هَام).

الهاموم: دوگی تواوه ه نهو چهوراییو
روئهی دمکتیته سمر ناگر لهکاتی
گوشت برژاندا.

الْهَمَامُ: گهورمو نازاو سهخی ه شیر ه
تواوهی بهز ه تواوهی بهمفر ه (ك:
هَمَام).

الْهَمُّ: خهمو خهفمت ه نهومی پیاو
لهدلی خوئی دا گرنگی پی دمداو
دلی پیوئی ههلهوگیره ه سمرمتای
ورمهبرزیو بروابهخو بون.

الْهَمُّ: پیرمیردی کهنهفتی بهسالاجوو
ه شتی کون و رزیوو شکاو ه
دمگوتری: (قدح هم): پیالهییهکی
کون و شکاوه.

الْهَمَّةُ: ورمو هیز بهخودان بوکردنی
کاریک ه همواو همومس ه ورمی
بههیز ه پیری کونهسالو کهنهفت ه
پیرلژنی کونهسال ه (ك: هَمَات
وهمام).

۵ دھگوتري: (أبقي عندكم شيء؟):

ھيچتان لاماوہ؟ لھوہلام دا دھلتي
(ھَمَّهَامْ، ھَمَّهَامْ) ۵ ھيچ نہماوہ.

الْهَمَّهَامْ: بھمانا (الْهَمَّهَامْ) دئ.

الْهَمَّهَامْ: ڀوہ حوشتري زور.

الْهَمَّهَامْ: ھمر دھنگيڪ بؤ ڀوہ بارہي
رھشہ ولاخو فيلي تيداي.

الْهَمَّهَامْ: دھگوتري: (قصب ھمھرم):

قھفھڙاڙيڪہ کھ رھشہبا ليئي دھدا
ھاشو ھوشہي دئ.

الْهَمَّهَامْ: بھمانا (الْهَمَّهَامْ) دئ.

الْهَمَّهَامْ: مھمھرم ھمھرم ھمھرم: ٺھو
گوڏرڙيڙي دھنگي زمڙينہ کھي
لھسنگي دا دھخواتھوہ.

ھمت العين ھميا ھميا ھميا: ھاوہ کھ فرميڪي رشت.

ھميا الدھم ھميا ھميا: ھاوہ کھ فرميڪي ھاوہ
ٺاوہ کھ ڀوان بوو.

ھميا فلان علي وجھہ: فلاڻکھس ويڻو
سھرگھردان بوو ملي ڀنگاي گرتو
رؤي.

ھمت الماشيہ: ٺاڙدھ کھ نہلھومڙا، روي
لھلھومڙا کھ نہکرد ۵ ويڻو ٻوونو
ھمريہ کھ ھاوہ ٻھلايڪ دا رويشتو
کھس شوانيان نہبوو.

ھميا الشئي ھميا: شتھ کھ کھوتھ خوار ۵
بھريوڙوہ ۵ فھوتا.

الْهَمُّمُ مِنَ النُّرُق: حوشتري کھ بھليچي

زموي دھوروبھري روھ کھ بماليو
ٻنچڪو روھ کھ بخوا، ھمريچي

بھردھمي بکھوي بيخوا ۵ ڀوت

جوانو خوشڙو ۵ بيريڪ ٺاوي زور

بي ۵ ھموري باراناوي ۵ دھگوتري:
(قصب ھمھرم): قھفھڙاڙيڪہ

کھ رھشہبا ليئي بدا دھنگي لي بي.

الْهَمِّمُ: دھگوتري: (للشراب ھميم في

العظام): ٺاوو شلھمھني دھچيٽھ

مؤخي ٺيئسقانھوہ ۵ ورده باران ۵

ماسٽ کرايٽھ مھشکھوہ بي ٺھوي

بھهڙي دھري بکھيھوہ بؤ
خواردھنوہ.

ھَمَّهَمَ الرَّجُلُ: ڀياوہ کھ قسھي بھ

ٺھسپايي کرد دھنگي دھبيسراو ليئي

حالي نہدھبووين ۵ خيزي سنگي

دھهات لھناکامي خھمو خھفھت.

ھَمَّهَمَ الْأَسَدُ: شيرھ کھ نہڙندي.

ھَمَّهَمَ الرِّعْدُ: ھورھ کھ گولاندي ۵

دھنگي ھاٽ.

الْهَمَامِ: بھمانا (الْهَمُّمُ) دئ ۵ (ھمام

النفس): بيرو بؤچوني دلو

دھرونو ٺھو بيرو باومڙي بھسھر

دل دا رادھبوري لھکاتي کھوتھ

گومانھوہ لھشتيڪ ۵ جوڙيڪہ

لھدھنگي ھورو گولھ گولي.

ھَمَّهَامْ: (نيس فھلہ) ھاٽھ ھيچ نہماوہ

هَنِيءٌ مِنَ الطَّعَامِ: له خواردينه كه تير بوو ۵
دمگوترئ: (اكلنا من هذا الطعام حتى
هَنِينَا).

هَنِيءٌ بِالْشَيْءِ: به شته كه دلخوش بوو.
هَنَيْتُ الْمَاشِيَةَ: نازده لكان كه ميكيان
له باقله و له ورمكه خوارد به لام
تيريان نه خوارد ۵ (فهي هَنَاءٌ).

هَنُوُ الشَّيْءُ هِنَاءً: شته كه به ناساني
دهسكهوت.

هَنَأٌ فَلَانًا بِالْأَمْرِ تَهْنِئَةٌ: پيروزبايي
له فلانكس كرد.
أَهْنَأُ: خواردين پيدا.

إِهْنَأُ فَلَان مَالَهُ: فلانكس ماله كه ي
خوي چاك كردموه.

تَهْنَأُ فَلَانًا: فلانكس خيرو به خششي
زور بوو.

تَهْنَأُ الشَّيْءَ رِبَةً: شته كه ي پيكموت ۵
دمگوترئ: (تَهْنَأُ الطَّعَامَ):
خواردينه كه م پي خوش بوو.

اسْتَهْنَأُ الطَّعَامَ: خواردينه كه ي خوش
بوو له زرمتي لي دي.

الْمَهْنَأُ: همرشتيك نوشت بي و به لاته وه
گونجاو بي.

الْهِنَاءُ: پيروزبايي.
الْهَانِي: خزمه تكار.

الْهِنَاءُ: بويه كردن به قه تران ۵ به خشش
۵ ديار ۵ به شيك له شهو.

الْأَهْمَاءُ: ناوي رومان و روشتوو.
الْهَمَاءُ: هه لو ۵ دمشلين ناوه بو
بالنده يه كه پاشاو فه رمانه رومانكان
پهري باله كاني به كار دينن
له رازاندينه وه ي تاجه كانيان دا.
الْهَمَاءُ: به مانا (الْهَمَاءُ) دي.

الْهَمِيَانُ: دوخيني دهرپي ۵ پشتين ۵
پشتيني كه ناو كلور له قوماشي پته و
دروست دمگري، يه كجار له قهد
ومردئ له سه فمرو شويني قهره بالغ
دا پارمو شتي واي تيدا هه لدمگري
۵ (ك: هماين وهماين).

الْهَمَايِن: پاشاو سولتان ۵ نيمپراتور.
الْهَمِيَسُغُ: به هيزو پته و كهس نه تواني
له زموي دا ۵ دريژ.

هَنَأٌ فَلَانًا هَنِيئًا: خواردين دا به فلانكس.

هَنَأُ الْقَوْمِ: خه لكه كه ي به خيو كرد.
هَنَأُ الطَّعَامِ: خواردينه كه ي بيني به دي
كرد.

هَنَأُ الطَّعَامِ الرَّجُلِ: خواردينه كه بو پياو كه
زور خوش و به له زرمته بوو.

هَنَأُ الرَّجُلِ غَيْرُهُ: پياو كه يارمه تي
يه كيكي تري دا ۵ كه ي فخوشي كرد.

هَنَأُ الْإِبِلِ: حوشتره كه ي به رمنكي قه تران
رمنگ كرد.

هَنِيءٌ لَهُ الطَّعَامُ هَنَأٌ وَهَنَاءٌ: خواردينه كه ي
به لاهو خوش بوو له زرمتي لي دي.

الْهَيْئُ: به مانا (الْمَهْنَةُ) دئ ۵ (طعام هئى):
خواردنى به له ززمت و خوښ.
هَنْبَ هَنْبًا: گېل و نهماق بوو ۵ (فهو هَنْبٌ
وهي هنباء).

الْمَهْنَةُ: زور گېل و نه حمهق.
الْهَنْبَاءُ: نه حمهق و زرد ۵ نهماق و گېل.
الهئى: به مانا (الهَنْبَاءُ) دئ.

الْهَنْبَاءُ: به لارو کارمسات ۵ ههر شتیک
له سمر شانى مروغه ناخوښ بئو
نازارى دل بدا ۵ قسه تیکه ل و
پیکه ل کردن.

الْهَنْبَرُ: پیستی خراب ۵ پان قهراخى
چهرم.
تَهْنَبَسَ: له هه والى کولیه وه، به دوو
روداو دا جوو.

هَنْبَسَ الرَّجُلُ: پیاومکه پکهنینی خوئ
شاردوه.

الْهَنْبَسُ: لاوازو بئ نرغ و خراب.
الْهَنْبَسُ: ورگ زل.

هَنْبَعُ فُلان: فلانکس له پوښتن دا
خوئ هه لته کاند.

الْهَنْبُعُ: جوړه چاروکه په که نافرمت
سهرى خوئ پئ داده پوښئ.

هَنْبُعُ: برسى بوو.

هَنْبُعُ الْعِجَاجُ: تهپ و تۆز زور بوو.
الْهَنْبَاعُ: برسپا په تى زور ۵ دهگوترئ:
(جوع هَنْبَاع).

الْهَنْبُعُ: نافرمتى گیل و نه حمهق ۵
به دره و شت، نه سپى بچوک ۵
میلولکه ۵ تهپ و تۆزى زور و رد،
نارده لوك ۵ شتى وا که قاجى لئ
هه لېخلى سکن.

هَنْبَلُ الرَّجُلُ: به مانا (هَنْبَعُ) دئ.
تَهْنَجُ الْجَنِينُ: زاروکه که له سکی دایکى دا
جولأ.

هَنْدَ هِنَادًا: ومکوو کونده بوو گماندى.

هَنْدَ الرَّجُلُ: پیاومکه ومکوو کونده بوو
گماندى قرائدى ۵ پیاومکه
له کارمکه ی دا که مته رخه م بوو ۵
جنيوى به مروغتيك دا، جنيوى
زور ناشيرين ۵ جنيوى پئ دراو
بيدمنگ بوو ۵ وهلامى
جنيو دمرمکه ی نه داپه وه.

هَنْدَتِ الْمَرْأَةُ بَقْلَبَةً: نافرمته که دلى
فلانى بردووه.

هَنْدَتِ الْمَرْأَةُ فُلَانًا: نافرمته که به قسه ی
خوښ و دلدارى سوؤزو عيشقى
خوئ خسته دلى فلانکه سه وه.

هَنْدَ الرَّجُلُ فُلَانًا: پیاومکه نه رمو نيانى
له گه ل فلان دا نواندو دلنه وایى کرد.
هَنْدَ السَّيْفُ: شمشيره که ی مشت و مال
کرد.

الْمُهَنْدُ: شمشيرى دروستکراو له ناسنى
هيندى.

هَنْدُ: ناوه بۇ كۆمەلە خوشتر كە
ژمارەيان لەنيوان سەد تا دوو سەد
خوشتر بى.

الْهِنْدُ: نيمچە كيشومرئىكە دىمكە وئىتە
باشورى كيشومرئى ئاسياو ە
جمهوريهىتى پاكستان و هيندستان
لەخۆدەگرئ.

الْهِنْدَوَانِي: بەمانا (الْهِنْدُ) دئ.

هِنْدِيَّة: هيندۇكە (بۇ بچوكردنەموى
هيندوستان) بەگاردئ ە ناوہ بۇ
رەوہ خوشتر كە ژمارەيان سەد
خوشتر بى.

الْهِنْدِيَا: رومكئى سالانەمەو گەلاکەى
دەكولئىندرى و دەخورئ، دىمكەرتە
زەلاتە.

الْهِنْدِيَاءُ: بەمانا (الْهِنْدِيَا) دئ.

هَنْدَرُ الرَّجُلُ الْقَنِي وَالْأَبْنِيَّة وَالْآلَات:
پياوہمكە جۇگا ناو و پردو
بالەخانەكانى بەشيومەى زانستى و
لەسەرىنەماى زانستى بنيات نان.

الْهِنْدَارُ: ئەندازەو سنور ە دىگوتريئ:
(اعطاء بلا حساب ولا هندا): بەيئ
ئەندازەو سنور بەخشى داپە.

الْهِنْدَارَةُ: ناوہ بۇ پيومرئىك درىزى
شتى پئ دەپيورئ ە درىزىيەكەى
حەفتا و شەش سەنتيمەترە.

الْهِنْدَوُزُ: (رجل هندوز): پياوئىكى

لەبۆتە دراو ھالبوى رۇژگارە،
راپەسەندو كارامەپە ە (ك: هنادزة)
ە دىگوتريئ: (هم هنادزة هذا الأمر):

ئەوانە زاناو پياوئى ئەوکارەن.

هَنْدَسَ الرَّجُلُ الْقَنِي وَالْأَبْنِيَّة وَالْآلَات:
پياوہمكە روبارو جۇگا ناو و
بالەخانەى بەشيومەمكى زانستى
راپەستەن.

الْمُهَنْدِسُ: ئەندازيار، كەسيك گرنكى
بدا بەزانستى ئەندازەى و تئيدا
پسپۇرئ.

الْمُهَنْدِسُ مِنَ الرِّجَالِ: پياوئى ھالبوو
لەبۆتە دراو و راپەسەند ە شيرى
نازاو چاوانەترس.

الْمُهَنْدِسَةُ: ئەندازيارى ە زانستو
زانيارىيەك كەدەربارەى ھيئل و
روبەر و سوچو جەندىيەتو
ئەندازەى شتەكان بدوئ رۇئيان
ديارى بكاو تايپەتمەندى و
پەيوەندىيان بە يەكترەو ديارى
بكا.

الهندسة النظرية: برىتييە لە بنەماو
بناغە زانستىيەكانى ئەندازە كە
پەيوەندىيان بەتايپەتمەندى مادەو
سەرجاوەى ھيزە سروشتىيەكەى و
رئبازەكانى بـەكارەينانيان
بۆومەدەستەتەينانى مەبەستە
مادىيەكە.

الهندسة التطبيقية أو العملية: ليزاني و
سودومرگرتن لهياساو ريساو بنهما
زانستيهكان و بهكارهينانين
لهبوارى ريساو بنهما زانستيهكان و
بهكارهينانين لهبوارى بيناسازى و
پيشهسازى ريكاو بان و پردو
هه موو بوارمكاني تمكنه لوزيى
سهردهم.

الهندسي: كهسيك ياكاريك لهوبوارمدا
بي و پال هه ندمسه بدرى و زاناو
شارمزا لهبوارى هه ندمسهى نه زمري
دا.

الهندوس من الرجال: پياوى قالبوو
شارمزاو راپهسهند.
الهندوس: دمگوترى: (هر هندوس هذا
الأمر): زاناو شارمزاى نهو كارميه،
زور باشى لى دزمانى و (ك:
هناذسة).

هَنَدَمُ الرجلُ الأشياءَ هندية: پياومكه
شتهكاني بهتهندازمو ريك و پيكي
دانان.

الهندام: هه دو بالاي جوان، پوشاكي
ريك و پيك و گونجاو.

هَنَعَ هَنَعًا: ملكه ج بوو و (فهو هانغ).

هَنَعَ الشئ: شتهكهي بهسهرهك دا
داداپهوه لوى كرد و هه نديكي خسته
سهر هه نديكي تري.

هَنَعَ فلان هَنَعًا: خوارى و چه مانه وه
له پشتى دا پهيدا بوو هه دى چوماپه وه
و (فهو هَنَعَ وهي هَنَعاء).

الاهنَع: نهويه دايكي عهرمب و باوكى
عهبدى نازاد گراوى ناعهرمب بي و
بو ميينه دمگوترى: (هَنَعاء).

الهناع: نه خوشيهكه توشى مى
ناده ميزاد دمي.

الهنعاء: دمگوترى: (أكمة هنعاء):
ته پوئكه يهكى كورت.

الهنعة: دوو نه ستيرن له (الجوزاء) دا
ههردوكيان مه نزل شه شهمى
مانگن.

هَنَعَ الرجل والمرأة هَنَعًا: پياومكه و
نافرتهكه ههريهكه يان لهكاتى گورانى
گوتن و شيعر خو پندنه و مده دمنگى
خويان نهوى كرد، نزم كرد.
هَنَعَتِ المرأة: نافرتهكه بهدخوبوو،
تاوانى كرد.

هانغ المرأة: مييازى و دلدارى له گهل
نافرتهكه كرد و ههريهكه له پياوو
نافرتهكه دمنگى خويان نزم كرد
بهههسيابى ناخاوتنيان نه نجام دا.

الهينغ: نافرتمى بهدرهوش و
نافرتميك نيهييهكاني خوى
بههه موو كهسيك بلئ و نافرتمى
دهم به پيكنه نين و سوعبه تچى.

زعیضو لاواز ه مینگه مینگ،
ترینگه ترینگ ه نهو
میروسیحرییهی نافرمت پیتی وایه
خوی لای میردهکهی پی
خوشهویست دمکا.

الهیَنَام: ناخوتنیک لیی حالی نهبی ه
قسهی بهنهسپایی و سرته.

الهیَنَم: بهمانا (الهیَنَام) دی ه لۆکه.

الهیَنَمَان: بهمانا (الهیَنَم) دی.

الهیَنُوم: بهمانا (الهیَنَم) دی.

هَن هَنَّا وهَنینَا: گریا بهشیوه گریانیکی

بهسوزو کورگاندن ه نالاندی بۆ دووری
لهخوشهویستی ه کورگاندی.

أَهْنُهُ الله: خودا هیزو توانای دایه،
عهقلی پی بهخشی (فهو مهنون).

الهائَةُ: بهزی ژیر گلینهی چاو ه باقی
ماندهی موخ ه بهزی سهردوگی
حوشتر.

هَئَا - هُنَاك - هَاهُنَا: نیسمی
نیشاردن.

الهِئَةُ: هالۆنچه.

الهِن: شت ه وانیک، بیلامانه ه
بهزوری بۆشتیک بهکاری کهمروڤ
راستهوخۆ شهرم بکا بیلی ه وکوو
نهوه پیاو بلی وانیکم دیشی ه
نافرمت بلی بیلامانهکهم دیشی ه
واپش دهبی بانگی لی دمکری ه

أَهْنَف: پهلهی کرد.

أَهْنَفَ الصَّبِي: مندالهکه خوی
نامادکرد بۆ گریان.

أَهْنَفَتِ الْمَرْأَةُ: نافرمتکه بهیکهنی
بهپیکهنینیکی گالته نامیزو پچر
پچر.

هَانَفَ فُلَانٌ غَيْرَهُ: فلانکس یاری لهگهڻ
فلان دا کرد.

هَنْفَ فُلَان: فلانکس زیدمپووی کرد
لهخیرا روڤشتن دا.

تَهَانَفَ بِفُلَان: بهفلانکس پیکهنی و
لیی سهرسام بوو.

تَهَنَفَ فُلَان: فلانکس گریا.

الهِئَاف: پیکهنینیکی لهزور
زمردهخهنهومیه.

هَنَقَ هَنْقًا: ومپزبوو.

أَهْنَقَ فُلَانًا: فلانکسی خسته
حالهتیکیهوه وکوو ومپزبوون
وابوو.

هَانَمَ فُلَانًا بِمَدِيْث: بهسرتهو نهسپایی
قسهی لهگهڻ فلان کرد.

هَيَنَمَ فُلَان: فلانکس لهخودا پاراپهوه
ه قسهی بهنهسپایی کرد.

الهاْنِم: خانم، نافرمتی ریزدار ه (ك:
هوانم).

الهِتَم: جۆره خورمایهکه.

الهِئَمَةُ: کورته بالای ناشیرین ه پیاوی

دمگوترئ: (يا هُنَّ اقبل): هينه ومره

بوو.

هينه برؤ ۵ هينه مهچؤ.

الهِنَاءُ: بهلاو کارمسات ۵ (ك: هَنَات) ۵

نامازمشی هِن دمرئ بؤ پياوئك كه

نهيناسی پان خوئی لی نهناس

بكهی ۵ دمگوترئ: (يا هِنَاءُ اقبل):

هينه ومره.

هِنَا: لیړه ۵ نیړه ۵ نیسمی نیشارمبه بؤ

نزیک ۵ گالتهو سوعبهتو یاری.

الهِنَةُ: مینیهی (اَهْنُ) ۵ (ك: هَنَات و

هَنَات) ۵ لهحه دیث دا هاتووو

(ستكون هَنَات وهَنَات) لهوه بهولاولو

شهر و ههراو گندهلی زور دمی ۵

پشوی دمكهو پته ناو جیهانهوه.

الهِنُو: کاتو سات ۵ دمگوترئ: (مضى

هِنر من الليل): ساتیک لهشهو

تیپهری.

هُنِيَّةٌ وَهْنِيَّةٌ: بهشیک لهزمان.

الهَوُ: لهبواری تمصهوف دا بریتیه له

غهبیک کهبینی ناگونج.

الهَوِيَّةُ: لهبواری فلهسهفدا بریتیه له

حقیقهتی شت، پان نهو ماهیهتو

کهسایهتییهی نهم لهو جیادمکاتهوه

۵ پیناسیهکه ناوو شورمتو شوینی

لهدایکبوونو سالی لهدایکبوونی

تیدا توماردمکرئ کارو ناوو نیشانی

تیدا دمنوسری.

هَاءَ بفلان هَوَاءً: بهفلانکس کهیف خوش

هَاءَ بِنَفْسِهِ اِلَى الْمَعَالِي: بهرزی کردموه،

نمفسی خوئی لهزه لکاو رزگار کردو

بهرزی کردموه ۵ دمگوترئ: (هَاءَ بفلان

عَنْ كَذَا): فلانکسی لهوحاله رزگار

کردو بهرزی کردموه بؤ حالهتی

بهرزی و شکومهندي.

هَاءَ بفلان خيراً أَوْ شراً: فلانکسی ههئا بؤ

خیریان بؤشهر.

هَوِيَّ اِلَيْهِ هَوَاءً: قمصدی کرد، چو بؤلای.

هَاراً فُلاناً: شانازی بهسمر فلان دا

کرد.

هَاءَ: وشهیهکه لهوهلامی بانگ کردن دا

دمگوترئ: (يَمَكِيكَ بَانِك دَمَكِي

لهوهلام دا دملئ (هَاءَ) واته بهئ.

الهَوَةُ: هیمهت و وره ۵ رای پهسه ننو

بهجی ۵ گومان ۵ دمگوترئ: (وقع في

هَوْنِي كَذَا): فلان شت کهوته

دلهموه، گومانم وابؤی چوو.

الهَوْبُ: گیل و نهحهقو زور بلئ و دم

شپ ۵ (ك: أهواب) ۵ ناگر ۵ تیشکی

خور ۵ دوری.

الهَوِيرُ: پروانه مادهی (هَبَر).

هَوْتُ به: هاواری لی کرد.

الهَوَةُ: نزمایی زموی ۵ چائی زموی ۵

رنگای سهربرمو ژیر بؤسمر ناو ۵

(ك: هَوْتُ هَوْتُ).

هَوَجْ هَوَجًا: نه‌حمه‌ق و گیل بوو ۵ دریزه‌ی
دا به‌نه‌حمه‌قی خو‌ی ۵ (فهو أفوج
وهي هوجاء).

أفوجَه: به‌نه‌حمه‌ق و گیلی بینی.

تَهَوَجْ: بۆ زنده رۆیی له‌مانای
(هَوَجْ دئ).

الأفوجْ: چاونه‌ترسو نازا، که خو هَرئ
دمداته ناو شه‌ره‌وه.

الهوجاء من النوق: حوشری خوش‌رۆ ۵

همروا ناوه بۆ ره‌شه‌باو گیزه‌لۆکه ۵

(ضربة هوجاء): لیدان له‌بۆشایی

جهسته ۵ زه‌بریک ناپاسته‌ی

بۆشایی جهسته بکری.

هَادْ هَوْدًا: تۆبه‌ی له‌تاوان کردو گه‌راپه‌وه

بۆ حه‌ق و راستی ۵ قورئان دهمهرموی:

(إنا هَذَا إِلَيْكَ).

هَادْ فِلَان: فلانکەس بە‌جوله‌که‌یی

به‌رومرده بووه ۵ قورئان دهمهرموی:

(وعلى الذين هادوا حرمنا كل ذي

ظفر).

هَادْ فِي الْمَنْطِق: به‌هیدى و له‌سه‌ره‌خۆیی

قه‌سه‌کانی دهربرین.

هَادْ فِلَانًا: زهمانه سازى له‌گه‌ل فلان

کردو موداراتی له‌گه‌ل دا کرد ۵

له‌گه‌ل رۆبه‌شت و خو‌ی له‌گه‌ل

گونجاند.

هَوْدَ: به‌هیدى و له‌سه‌ره‌خۆیی رۆیی.

هَوْدَ فِلَان: فلانکەس بە‌ده‌نگی نزم

قه‌سه‌ی کرد ۵ ده‌شگوترئ: (هَوْدَ

بالصوت): به‌نه‌رمی ده‌نگی خو‌ی

گیراپه‌وه ۵ گۆرانی گوت ۵ بید‌ه‌نگ

بوو، دامه‌زرا ۵ نوست ۵ له‌گۆشتی

بن دوگی خوارد.

هَوْدَ فِلَانًا: فلانکەس کرده جوله‌که ۵

خستیه که‌یف‌خۆشی و شادپه‌وه.

هَوْدَ الشراب فِلَانًا: شراب فلانکەس

سه‌رخۆش کردو خه‌وی لی خست،

خبی کرد.

تَهَوْدَ فِلَان: فلان هیدایه‌ت نامیز بوو

کرده‌وه‌ی چاکى نه‌نجام دان.

تَهَوْدَ: به‌خزمايه‌تى یان به‌زاواو

خه‌زورایه‌تى پیک دمه‌گن.

تَهَوْدَ فِي مَشِيه: به‌هیدى و له‌سه‌رخۆ

رۆیی.

تَهَوْدَ فِلَان: فلانکەس چووه سه‌ر

نایینی جوله‌کایه‌تى.

التَهْوِيْدُ: ده‌نگی ره‌شه‌با کاتج

له‌لبه‌لان و زیخه‌لان دمدا.

الهوادة: نه‌رم و نیانی ۵ نارامگرتن و

له‌سه‌رخۆیی ۵ مۆله‌ت و ریکا پیدان

۵ پیداه‌ل‌دان و ماستاوکردن ۵

هه‌رشتيك هیواى نه‌وه‌ی لی بکری

گه‌ل و ولات ئیصلاح بکا.

الهَوْدَ: جوله‌که ۵ قورئان دهمهرموی:

(وقالوا كونوا هرداً أو نصارى تهتدوا).

الهردة: بنی دوگی نازہلی دوگدار.

اليهود: گهل و نهته و ميهکی سامی

نهژادن ۵ دمشلین بویه پنیان

دهگوتری (یههود) بهناوی

(یههوزا) ی کوری حهزرمی

یهعقوب.

اليهودي: تاکی (البهرد) ۵ کهسک

پالبدری بؤ جولهکایهتی.

اليهودية: گهل جولهکه.

الهردك: قهلهو.

الهردة: قهتیی میینه ۵ (ك: هرد).

هردة: جوره بانندهمیهکه.

اليهودي: یههودی، جولهکه.

هَارَ الْبِنَاءُ ونحوه هَرَا وَهَرَا: بالهخانهکه

تیک روخا ۵ بالهخانهکه درزی بردو

شعق بوو بهلام نهپروخواه.

هَارَ فَلَانًا بِالْأَمْرِ هَرَا: فلانکهسی بهوکاره

تۆمهتبار کرد ۵ یان گومانی نهودی لی

کرد.

هَارَ عَلَى الشَّيْءِ: کابرای ههلتا بؤشتهکهو

ویستی نهومبکا.

هَارَ عَنْهُ: لهوشته لای دا.

هَارَ فَلَانًا: فلانکهسی خسته سهر زموی ۵

غەشی لیکرد.

هَارَ الْقَوْمُ: حهلهکهکی کوشتو

بهسهریهکی دادان.

هَارَ الْبِنَاءُ: بالهخانهکهی روخاند.

هَارَ غَيْرُهُ: بهرامبهردکهی خست، بهزموی

دادا.

إِهْتَوَرُ: بههیلک چوو.

انهارَ الْبِنَاءُ ونحوه: بالهخانهکه تیک

روخا ۵ قورشان دهفهرموی: (فأنهار

به لی نار جهنم).

تَهَوَّرَ الْبِنَاءُ ونحوه: بالهخانهکه تیک

روخا.

تَهَوَّرَ فَلَانُ: فلانکهس کهوته کیشهو

چورتمهوه بههوی کهمتهر خهمی

خویهوه.

تَهَوَّرَ عَلَى غَيْرِهِ: دهست درپژی کرده

سهر غهیری خوی و بهناشیرینی

ههلس و کهوتی لهگهل بهرامبهرد دا

کرد.

تَهَوَّرَ الشِّتَاءُ: زوریهی زستان رویو

سهرماکهی شکا ۵ دمشگوتری: (تَهَوَّرَ

اللیل): زوریهی شهو رویو

تاریکاییهکهی شکا.

تَهَوَّرَ الرَّعْكَ النَّاسُ: پهتاو کۆکه ههموو

خهلهکهکی گرتوهو.

التَّيْهَرُ: تهباره پهملی روخاو ۵ کهنده

روخاوی لمبهلان.

الهاثِرُ مِنَ الرِّجَالِ: پیاوی کهنهفتو

برست لیپراو بههوی پیری ۵ نهگهر

بؤ لمبهلان بهکارهات مهبهست

لېبەلانی داپروخواه.

الھاری: بھمانا (الھائس) دئ.

الھوارۃ: ھەوتاو تېداچوو ۋە ھەشگوترئ:

(لاھوارۃ فېھ) تېدا چوون ھەوتان

لەوکارە دا نېھ.

الھور: جەلەبە مەرو بزن ۋە دەریاچە

بچوک کەلەھەموو لایەکەو ھاوی

زەلکاوو جۆگەلە بېنەسەری و

ئاومەکی زور بېی و دەریاچەکە

ھراوان بېی.

الھورۃ: شوپنی ھەوتان و تېداچون ۋە

(ک: ھوزات).

الھورۃ: تۆمەت و گومان.

الھور: ھەوی زوو ھەلەجی و زوو

دەروخی زوو توپەدمب ۋە زوو تیک

دەجی.

الھورۋ: ناغەرمی جەقەجەناو و زیقە

زیقەکر.

ھوز الرجل: بیاومکە مرد.

الھوز: خەلک ۋە مروق ۋە دەرگوترئ: (ماي

الھوز مېلک) لەناو ئادەمیزادا بیاوی

و مگوو تو نېیە.

ھوز: بەشی دووھمی کۆمەلە پیتی

(أجد ۋە ھوز).

الھوزب: بازو ھەلۆ ۋە ھوشتری بەتواناو

بەھیز.

الھوزن: تەپ و تۆز.

ھاس ھوسا ھوساناً: روشت بەشیو

روشتنیک کەزمختی دەگرده سەر

زەوی و بەتوندی قاچی لەسەر زەوی دا

دەنا ۋە سوپایەو ۋە بەشەو گەراو

لەھیج نەترسا.

ھاسن الإبل: ھوشترکە لەو مپراو بەدەم

لەو مپرانەو ھەوێ.

ھاس الذئب فی الغنم: گورگەکە کوشت و

بەری خستە ناو مەرو بزنەکانەو.

ھاسی فلان ھوساً: فلانکەس خیرا خیرا

نانی خوارد زوری خوارد.

ھاسی الشیئ: شتەکی شکاند و وردی کرد

ۋە خراپی کرد.

ھاسی الإبل: بەھیواشی ھوشترەکانی

لێخوڕین.

ھوسی القوم: خەلکەکە کەوتنە پشیوی و

ناشوبەو.

ھوسی الرجل: بیاومکە توشی جۆرە

شیتتیەک بوو.

ھوس الشیئ: شتەکی ورد و ھار کرد.

ھوس الله فلاناً: خودا فلانکەسی توشی

جۆرە شیتتیەک کرد.

تھوس فلان: فلانکەس بەھیواشی بەناو

زەوی نەرمەلان دا روێ.

الھوس: جۆرە شیتتیەکە ۋە یان

بەشیکە لەشیتی.

الھواس: یۆ زەمەرویی لەمانای (ھاس)

دا دئ.

الھواس من الرجال: بیاوی ئازاو

بمهمز مومن و قالبو ۵ شیرى نازاو
بهمه نممت.

الهواسه: بهمانا (الهواس) دى.

الهريس: نه وهى لهدلى خوتا
دميشاريه وه ۵ بيرو تيفكرين.

الهوس: نه و كه سهى لهدلى خوى د شت
ليك دمداته وه.

هاس القوم هوسا: خه لكه كه تيكيانه وه
هاويشت و تيك چرزان و هاتو چويان
كرد.

هاشت الابل: له هه نممت و هيرش
بردنه كه دا حوشتر مكان پهرت و
بلاو بوونه وه همره كه يان به لايه ك
دا رويى ۵ دمگوترى: (هشت الى
فلان): بو فلانكه س راسامو بوى
راست بوومه وه.

هوش فلان: فلانكه س له بهر لاوازيى
ورگى بچوك بؤوه.

هاس فلان القوم: فلانكه س
خه لكه كه تيك چرزان و
تيكيانه وه هاويشت.

هوش فلان بين القوم: فلانكه س
فيتنه يى و ناشوبى خسته
نيوخه لكه وه.

هوش الريح بالتراب: بابه كه له هه موو
جوړيك خشت و خولى هيتا.

تهاس القوم: خه لكه كه تيكيانه وه

هاويشت.

تهوش القوم: خه لكه كه تيكيانه وه
هاويشت.

تهوش على فلان: له سمر فلانكه س
كويونه موو گه له كومه كييان ليكرد.

الهاسه: ترسان ۵ دمعبايه كى
خه يائييه له دمعبا دمرباييه كان
رئب واران له بهر يـ كه وه
دمگوزر يته وه بؤ بهر كه ي تر.

الهاس: مال و سامانيك له حهرامو
حه لان كوكرا بيته وه.

الهاسه: بهمانا (الهاس) دى ۵
كومه ليك خه لك بورو زين و تيكه وه
بهاوين و بين و بجن.

الهوش: ژماره ي زور له شهر دا
گردببنه وه ۵ خالى بوونى گده.

الهاسه: دمگوترى: (ابل هواسه)
حوشترى جه موش و تهره بوو بلاوه
بوو ليرو لهوى كوكرا بنه وه.

الهريشه: كومه لى تيكه ل و پيكه ل.
هاس فلان هوعا: هاتو هاواري كرد، دم
به هاتو هاوار بوو ۵ زور له سمر شته كه
سور بوو.

هاس في الحرب: له شهر دا هاواري كرد
هوتافى كيشا.

هاس من فلان: له فلان جاپز بوو و دپز
بوو.

هَاعَ التَّوَمُ بَعْضُهُم اِلَى بَعْضٍ: خَمْلَكَمَكِه
 به لاماری په کیان داو خه ریک بوو
 عه مبارزی په کتر بن.
 هَاعَ فُلَانٌ هَوَاعًا: کابرا پشایه وه
 (فهو هانع وهي هانعة).
 هَوَّعَ فُلَانًا: فُلَانُکُمُ سِی پُشَانْدَمُوهُ
 دمگوترئ: (هوعه ما اکل).
 تَهَوَّعَ: خَوَى پُشَانْدَمُوهُ.
 تَهَوَّعَ الْقَيِّئُ: به زور پُشَانْدَمُوهُ به سهر
 خَوَّیْدَا هَيِّنًا.
 تَهَوَّعَ نَفْسُهُ: خَوَى پُشَانْدَمُوهُ.
 الْهَاعُ: (رَجُلٌ هَاعٌ): پیاوئکی جیدییه و
 زور له سهر شت سووره ه (رَجُلٌ هَاعٌ
 لَاعٌ): پیاوئکی ترسنوؤک و به هات و
 هاوړه ه (إِمْرَأَةٌ هَاعَةٌ لَاعَةٌ).
 الْهُوَاعُ: نَاوَى مَانْکِ ذِیْلَقَه عَیْدَمِیْهِ
 (ک: هواعات وأهوعة).
 الْهُوَاعَةُ: رَشُو، نَمُوهُ لَه قورگی
 خورپشیننه وه دپته دمر.
 الْهُوَعُ: دَوْرُ مَنَیْهَتِیْ ه به ته ماع و
 چاوچنوؤک.
 الْهَوْفُ: بای گهرم ه کز مای سارد.
 الْهَوْفُ: گِیْزَه لَوَکَه سارد بی یان گهرم
 بی ه ترسنوؤکی بی خیر ه گیل و
 نه حمه ق.
 الْهَوْفَةُ: زَه لَکَاوِئِکَه، چائیکه نَاوَى تَیْدَا
 کُودَمِیْیَتَه وه زوری قورو لیته تَیْدَا

پهیدا دمی و بالئنده حمزبان
 لییه تی ه (ک: هوق).
 هَوَّكَ الرَّجُلُ هَوَّكًا: پیاوکه گیل بوو
 که مئیک عمقلى پی ماوه ه (فهو أمرك
 وهرك وهرك).
 هَوَّكَ فُلَانٌ: فُلَانُکُمُ سِی چَالَه نَاوَى
 هه لکهنه بونه وهی نَاوَى تَیْدَا
 کُودَمِیْیَتَه وه زوره که بیته قورو
 لیته و بالئنده لی کُودَمِیْیَتَه وه.
 هَوَّكَ فُلَانًا: فُلَانُکُمُ سِی گیل و نه حمه ق
 کرد ه سهرسامی کرد.
 إِنْهَاكَ فُلَانٌ: فُلَانُکُمُ سِی سهرسام بوو.
 تَهَوَّكَ فُلَانٌ: به مانا (إِنْهَاكَ) دئ ه که وه
 ناو چائی نه گیه تی و تَیْدَا چوونه وه ه
 له مفسه کردن دا زمانى تَیْکَه و
 پَیْکَه و بوو.
 الْهَوَّكَةُ: چال و کهنه پ.
 الْهَوَّكَةُ: دَمْگُوتَرِئ: (أَرْضٌ هَوَّكَةٌ):
 زموییه کی ویران و دپک و ذالوی.
 الْهَوَّكُ: زور گیل و نه ماع.
 الْهَوَّاکُ: سهرسام ه بؤ نافرته دمگوترئ:
 (أَرْضٌ هَوَّاکَةٌ): زموی
 ویران و پیر له دپک و دال.
 هَالٌ هَوَّالٌ: ترسا.
 هَالَتِ الْمَرْأَةُ بِمَسْنَاهَا: نافرته که
 به روخساری جوانی کابرای سهرسام
 کرد.

الهُرْلَةُ: سهرسوړمان و عه جېب ۵

هرشتيک مندالی پي بترسيندرئ ۵

نافرمتيک نه و منده جوان بي خهک
به جوانيکه ځي سهرسام بن.

الهيلة: به مانا (الهول) دئ.

الهرلغ: بړوانه مادې (هَلغ).

هُرُوم: سوکه خه وټکي کرد،

سهره خه وټکي شکاند ۵ هه نوږي

هاتنئ و سهری به ملاو لادا کهوت، ههر
سهره لهقه یوو.

تَهْرُوم: به مانا (هَرُوم) دئ.

الاهُوم: ناوچه وان پان ۵ سهرزل.

التَهْرِيم: هه ست کردن به خه و
(خه وهاتن).

الهامة: سهر ۵ تَوْقه سهر ۵ ناوهراستي

سهر ۵ دهگوتري: (هو هامة القوم):

نهو سه رهوک و پي شه وای

که له که به تي ۵ کومه ليک مروف ۵

باندنیه کی بجوکه به شه و

دمردمه کوئ و مگري ناو گوړستانه ۵

کوندم به وو ۵ باندنیه کی

خه پاليه عمره ب پييان وایه نه و

تهیره له سهری مروفی کوژراو

ديته دهر و ههر هاوار دمکا دهلي

تي راوم بکه ن تا تو له ی

دمسيندرېتموه نه مجار بي دهنک

دمبي ۵ (بنات الهام): مؤخي ميشک.

الهوام: به مانا (الهيام) دئ.

الهُرْم: خه وې کهم سوکه خه و ۵

ناوهراستي زه وې ۵ چه قې زه وې.

هُرْمُ المجوس: پوهکي که له پيړي

(الصليية) که لاکانی و مکوو که لای

پاسه مين وایه، دهرمانیکی لي دروست

دمکري به ردی گورچيله ورد دمکاو

ميز کردن ناسان دمکا.

الهومة والهومة: دمشت و سارا.

هَانْ فلان هُوناً وهواناً ومهانة: فلانکه س

زه ليل و داماو يوو.

هَانْ الشينى عليه هوناً: شته که ناسان يوو

۵ سوک و بي نهرک يوو.

أهانْ فلان الأمر أو الشخص: فلانکه س

کارمه کی به سوک و بي نهرک زانی ۵

فلانکه سی به لاه سوک و بي مروت

يوو.

هَارَنْ الأمر عليه: نيشه که ی له سهر

ناسان کرد ۵ نيشه که ی به سوک

زانی.

تهاون بالأمر: کارمه کی به سوک و بي

نهرک زانی ۵ سوکايه تي پي کرد.

الاهون: ناسان و بي نهرک.

الهاون: هاومن، هاپيکه له ناسن پان

له مس به دمسکه وان شتي تيدا ورد

دمکري.

الهَارُون: به مانا (الهارون) دئ ۵ (ك:

هراوين).

- الْهَوْنُ: به مانا (الْهَوْنُ) دئ ۵ هيچو
 پوچو بئ نرخ ۵ ئەسپى سەر نەرمو
 جەھو خۇش ۵ ئەدەبىو رەموش
 بەرزىو خۇ بەگەم زانين ۵ نەرمو
 نيانىو لەسەرە خۇيى.
- الْهُونُ: خەلك بەگشتى ۵ دىگوترى: (ما
 أدري أي الْهُونُ): نازانم چ
 خەلكىكە؟ تەنگانەو چورتەم ۵
 ريسوايىو سەر شۆرىي ۵ قورشان
 دەفەرموي: (ايىسكە على هون).
- الْهُوَّةُ مِنَ النِّسَاءِ: ئافەرتى زىندە
 بەچالكرائو ۵ ئافەرتى گەردىكەچو
 كۆيلەو بەستەزمان ۵ ئافەرتىك
 لايەنى مېينەى لاوازيىو وەكوو
 پياوى جەستە توندو دەماراوى
 بېتە بەرچاو ۵ ئارامىو ئاشتەوايى.
- الْهُونى: زەلىلىو ژىردەستەيى ۵
 بەنەدەبىو ويقارو خۇبەگەم زان.
- الْهُوَيْنى: بەھىواشى رۇشتن ۵
 دىگوترى: (هي تمشي الهوينى): ئەو
 ئافەرتە بەناز بەسەرمزوى دا
 دەرواو بەنەسپايى قاج دەخاتە سەر
 زموى ۵ نزمىو سوكى.
- الهيئة: دىگوترى: (إنش على هيتك):
 بەويستى خۇتو بەھىواشى بېرۇ.
- الْهَيْنُ: بئ نرخ ۵ ناسانو لەسەرەخۇ ۵
 لېيوردە.
- تَهْوَةٌ فلان: فلان ھاتو ھاوارى كرد،
 ئالاندى.
- الْهَاهَةُ: بەمانا (الآهة) دئ.
- الْهَوَاهِي: قەسەى پېرو پوچو بئ ماناو
 مەبەست ۵ دىگوترى: (جاء فلان
 بالهواهي) ۵ جۆرە رۇيشتنىكە.
- الْهَوَاهِيَةُ: ترسنۆك.
- الهرءاء من الرجال: پياوى ورمىزمو
 ترسنۆك ۵ بېرىك كە پليكانەو شتى
 وای تېدانەبى ۵ گىل و ئەحمەق.
- الْهَيَاهِي: جۆرە رۇيشتنىكە.
- الْهُوءُ مِنَ الرءال: پياوى ترسنۆك
 ورمىزم.
- الهُوءَةُ: ترسنۆك.
- الْهُرُ مِنْ الْأَرْضِ: لايەكى زموى،
 سوچىكى ۵ كونو كەلەبەرىكى
 زموى.
- الْهُوَاءَةُ: چالاپىەكى چەواشە ئامىزى
 زموى.
- الْهُوءُ: كونو كەلەبەر.
- الْهُوءُ: چالو بېرى قول لەناو زموى دا ۵
 چالو نزمایى سەرشوین گەمرۇف
 نەتوانى بەناسانى بەناويان دا
 بېروا رىگا دەرکا ۵ بېرى قول ۵
 بېرى داپۇشراو ۵ دىگوترى: (وقع
 فلان في هوة) ۵ ھەروا وشەى (هوة)
 بەمانا گىلىو ئەحمەقى دئ ۵

كهسيك نه تواني قسهي نهيني
هه بگرئ.

هَوِي الشَّيْنُ هُويًا وهريانا: شتهكه كهوته
خوار ٥ گلا، له بمرزاييه وه كهوته خوار
بوئزماي ٥ دمگوتري: (هوت العقاب
علي صيد): هه لوكه كهوته سهر
نيچيرمه، خوي بو هه لدايه خوار.

هَوِي فلان في السيد: فلانكهس روپشت،
دهستي كرد بمرپويشتن، پهلهي كرد،
خير پوي.

هوت يد للشَّيْن: دهستي گهيشته
شتهكهو بهرزبووه.

هَوِي الرجل هرة: پياوهكه بهرزبووهو
سهركهوت.

هَوِي هُويًا: فهوتا، تيداجوو.

هَوَت المرأة: ناهرتهكه مندالهكهي مرد
جهرگ سوتاو بوو.

هَوَت الطعنة هُويًا: شويني زمبركه
دهمي كردهوو خويني ليها.

هَوَت الريح هُويًا: بايهكه هه ليوو.

هَوَت الأذن: گوچكه دنگي دايهوه
زرينگايهوه.

هَوِي فلان فلانًا: فلانكهس فلانكهسي
خوشويست.

أهوي الشَّيْن: شتهكه بهرزبووه ٥ كهوته
خوار.

أهوي فلان بالشَّيْن: فلانكهس نامازي

بهشتهكه كرد.

أهوي فلان يد للشَّيْن: فلانكهس
دهستي بوشتهكه دريژكرد.

أهوت العقاب للسيد: هه لوكه خوي
بهسهر نيچيرمه داداو تيكي
شكاند.

أهوي الشَّيْن: شتهكهي هه لدايه خوار.
أهوي فلانًا: بهشه بلاغو مستهكوئه
له فلانكهسي دا.

هاري: خيرا پوي ٥ راي كردو
تيزتپهري.

هاري فلانًا: خوي له گه فلان دا
گونجانندو بههوهسي نهو جولايهوه
٥ دمگوتري: (هواه).

هَوِي المكان: ههوي پاك و خاويني
خسته شوينهكهوه.

إهتري الي فلان بشي: نامازي بو فلان
كرد بهشتهكه سهرنجي نهوي
پاكيشا بولاي.

إهتري فلانًا: بهشه بلاغو مستهكوئه
له فلانكهسي دا.

إنهوي الشَّيْن: شتهكه كهوته خوار،
بهربووه.

تهاري فلان: فلانكهس بهخيرايي
روي.

تهاري القوم: خه لكهكه يهك بهدوو
يهك دا كهوته خوار.

استھري الشينى فلاتاً: شتەكە فلانكەسى
سەرسام كىردو واى لى كىرد پىۋەى
مەشغول بى.

استھري فلاتاً: كارى لىمفلانكەس كىردو
واى لى كىرد رايەكەى ومىگرى
بەبى پەيدابوونى بەلگەى پەقىنى
ملى بۇدا ۋ قورئان دىمەرموى:
(كالدې استھوتە الشياطين).
التھراء: ساتىك لەشەو.

الھارى: كوللە ۋ كەسىك ومگرى شتىك
بى ۋ خوى بداتى ۋ پىۋەى خەرىك
بى ھەرچەندە پىشەى نەۋىش
نەبى ۋ بۇنمۇنە كەسىك رىياسى
نەبى ۋ خوبداتە رىياسە ۋ
خوپىندەۋارىكى باش نەبى ۋ كىتب
بىكرى ۋ كۆيان بىكاتەۋمو تەماشايان
بكاو ھىچىشيان لى فىرنەبى.

الھارى: مېنەى (الھارى) پە ۋ ھەۋاۋ
مەناخ ۋ دۆزەخ.

الھارى: سۆزۈ خۇشەۋىستى ۋ
خەزگىردن لەشت خىربى يان
شەرىپى.

الھاء: غازىكە دەۋرەى كورەى زەۋى
داۋە ۋ پىكھاتوۋە لىمۇزۇن ۋ
ئۆكسجىن ۋ جەند غازىكى تر ۋ
ھەۋاۋ مەناخ ۋ بۇشايى ۋ ھەر
بۇشايەك بىكەۋىتە نىۋان

دوۋشتەۋە ۋ ھەرشىك ژېرەكەى
بەرمەلابى ۋ ھىچ نەگرېتەۋە ۋ
ھەرشىك بۇشەرىپى ۋ ترسۇك ۋ
ورەنزم ۋ (قلىب ھواء): دلى بەتال ۋ
خالى.

الھوائى: تەلىكە بەننامىرى رادىۋو
تەلەفىزۇنەۋە دەبەستى ۋ ئەمجار
لەشۋىنىكى بەرمز بەكۆلەكەۋ
عەمودىكەۋە شەتەك دەدرى
بۇنەۋەى دەنگەكە بەھىز بكاو
ۋىنەكە جوان نىشان بدا.

الھواية: يارپىەك يان كىردەۋەىكە
مروۋە خەزى لىى بى ۋ خۇى پىۋە
بخافلىنى ۋ كاتى بى ئىشى خۇى بى
بەسەر بەرى.

الھوى: شۋىنى كەۋتەنە خوارمەۋە ۋ
زىنگانەۋەى ناۋ گۈپچەكە ۋ ساتىك
لەشەۋ.

الھوىة: بىرى قول.

ھاء فلان ھىئە: فلانكەس روخسار جوان
بوو قۇز بوو.

ھاء للامر: خۇى بۇكارمەكە نامادەكرد.

ھاء الیە ھىئە: خەزى لى بوو موشتاقى
بوو.

ھایاء فى الامر وعلیه: لەكارمەكەدا
ھاۋراى بوو، پىشتىگرى كىرد.

ھىأ فلان الامر تەھىئە وتەھىئاً: فلانكەس

نیشمکه‌ی باش کرد ۵ ناسانی کرد.

هَيَّا الشَّيْنُ: شتمکه‌ی حازرو نامادمکرد

بۆ جی به‌جی کردنی مه‌به‌ستیکی

تایبه‌تی ۵ دمگوتری: (هَيَّا المصنع

لبء الإنتاج): کارگه‌که‌ی نامادمکرد

بۆ دهمستکردن به‌وهمهره‌ینان ۵ (هَيَّا

الطعام للأكل): خۆراکی نامادمکرد

بۆخواردن.

تَهْيَا القَوْمُ عَلَى الامر: خه‌لکه‌که

له‌سهر کارمه‌که رێک کهوتن هاوکاری

یه‌کتریان کرد.

تَهْيَا لِلامر: خۆی بۆکارمه‌که نامادمکرد

ویستی دهمستی پێ بکا.

الْمُهَيَّاءُ: نه‌وکاره‌ی له‌سهری رێک

که‌ووتوون و ههموو یان دهمانه‌و

نه‌نجامی بدن، نه‌نجام بدری.

الْهَيَّي: بانگکردن بۆ خواردن و

خواردنه‌وه.

الْهَيْئَةُ: شکل و شیوه‌ی شت ۵ نیشانه ۵

کۆمه‌لێک مرووف نه‌نجامدانی

کارێکیان پێ دهمسپێردری ۵

دمگوتری: (هيئة الأمم المتحدة وهيئة

مجلس الإدارة) ۵ (علم الهيئة):

زانباری ئاسمانشوناسی و حال و

چۆنیه‌تی قه‌باره ئاسمانیه‌کان و

به‌یوهمه‌ندیان به‌یه‌کتره‌موو

کاریگه‌رییان له‌سهر زمو.

الهي: جوان پوخساری.

هَابَه هَيَّأ وَمَهَابَةٌ: به‌گه‌وره‌ی داناو

له‌پیش چاوی شکۆمه‌ند بوو ۵ لێی

ترسا ۵ ترساندی و هۆشیاری دایه ۵

بۆ زێده‌پۆیی له‌م مانایه‌دا

دمگوتری: (هَيَّاب وهَيَّب وهَيَّان

وهَيَّوة).

أهاب به: بانگی کرد بۆکردنی شت یان

نه‌کردنی هه‌لێنا بۆ کردنی یان

نه‌کردنی دمگوتری: (أَهَبْتُ بصاحبي

إلى الخير): هاوه‌له‌که‌م هه‌لێنا بۆ

کردنی کاری خیر.

أهاب بالغيل: ئاوزه‌نگی له‌نه‌سه‌په‌که داو

هه‌لێنا بۆ خیرا پۆشتن.

أهاب الراعي يغمسه: شوانه‌که

مه‌روبه‌زنه‌کانی رادان بۆ له‌ومرو ناو

خواردنه‌وه ۵ دهنگی دان بۆ نه‌وه‌ی

راوه‌ستن یان بگه‌ڕێنه‌وه ۵ به‌هوشی

(هاب هاب) ی تییان خوری.

هَيَّابُ الشَّيْنِ إلی فلان: شتمکه‌ی لای

فلانکه‌س گه‌وره‌ کرد ۵ زۆری

پێداهه‌لگوت و نرخ‌ی دایه.

إهتابُ الشَّيْنِ: بۆ موباله‌غه‌و

زێده‌پۆیی له‌مانای (هَابَة) دی.

تهَيَّبُ الشَّيْنِ: بۆ موباله‌غه‌و زێده‌پۆیی

له‌مانای (هَابَة) دی.

تَهَيَّبَ الشَّيْنُ فلاناً: شتمکه‌هه‌ فلانکه‌سی

ترسانندو سمرسامی گردد ۵	هـآث برجله التراب: بهماچ گلهکەى
دمگوترئ: (تَهَيَّبِي الشَّيْءُ تَهَيَّبَةً):	ههٓدايموه.
شتهکه سمرسامی کردمو	هـآث فلان: بههوى زورييهوه بهسەر
ترساندمى و لئى ترسام.	فلان دا زال بوو.
الْمُتَهَيَّبُ: شَيْر ۵ سام ليکراو.	تهـايٓث القوم: خهٓلکهکه تيکيانهوه
الْهَيَّبَانُ: زور ترسنوك و حمزمرکەر ۵	هاويشتو کهوتنه بينه و بهرمو
شوان و جاودېر ۵ نيړيه کيوى ۵	شەرو نيزاعهوه.
گڼو څوږ.	تَهَيَّبْتُ لِفُلَانٍ شَيْئاً: شتيكى دا بهفلان.
هَيَّتْ به: بانگى لئى کرد، دمنگى دا.	استهـآث الشَّيْءِ: شتهکهى بهزور زانى،
هَيَّتْ: وشهيهکه سمرسامى دمگهيهمنى ۵	زورى کرد.
عەرمب دەلئ (هَيَّتْ لِلْجَلْمِ): سمرسامم	استهـآث المال: مال و سامانهکهى تيك دا
لهحيلم و بارقولى فلان.	خراپى کرد.
هَيَّتْ لَكَ: نامادېه، خيراكه ويستهکهم	المهايث: كهسيك زور لهشت ههٓلگري
جځ بهجئ كه.	بهياومش پيداكردن پان بهرادان و
الهَيَّتْ: چالئ نزمى زموى ۵ چالئ قول.	وهٓلانان.
هَيَّاه: ههٓلئانى سهگه بو گرئنى	الهـايٓشة: (هايشة القوم): راوانان و
نيچېر.	پالپيومانى گهل و نهٓتهوه.
هـآث الشَّيْءِ هَيَّاهُ وهَيَّاهُ: شتهکه جولاً	الهَيَّئَةُ: كۆمهٓتيك مروڤ.
۵ كهوته روښتن.	هـاچ النبت هَيَّجاً: رومكهکه وشك بوو
هـآث القوم: خهٓلکهکه کهوتنه تيك	زمرد ههٓلگهٓرا.
وروژان و بينه و بهره لهکاتى کيشه و	هاجت الارض هَيَّجاً وهيجاناً: زمويهکه
نيزاع دا.	گزوگياکهى وشك بووه ۵ راههٓپړنو
هـآث فلان في الشَّيْءِ: فلانکەس شتهکهى	دژى نهو زولمو ستهمهى لئيان
بهتونندو تيزى و مرگرت و خراپى کرد.	دمکرا دمنگى نارمزايبان دمريپى ۵
هـآث من المال: بهشى خوى لهمالهکهه	دمشگوترئ: (هـاچ الشر وهاجت
ههٓلگرت.	الحرب بينهم).
هـآث لِفُلَانٍ: شتيكى کهمى دا بهفلان.	هـاجَتِ الْإِبِلُ: حوشترکهه تينوى بوو.

هَاجَتِ السَّمَاءُ: ناسمان ھەورو ھەلای
زۆر بوو کردی بەرشمەباو زریان.
هَاجَ الشَّيْءُ: شتەکەى ھەلچواند ە
راپەراند.

هَاجَ فَلَانًا: فلانکەسى راپەراند خستیه
جم و جول و راپەڕین.
هَاجَ الْإِبِلُ: حوشترەکانى رادان بەشەو
بۆسەر دوێلاو یان بۆ لەومرگا.

هَاجَ: دەرگوتری: (هَاجَتِ الرِّيحُ النِّبْتَ):
بایەکە ڕووەکەکەى وشک کرد.
أَفْجَعَ الْأَرْضُ: زەویەکەى واهاتە
بەرچاو کە گیاو و گزمەکەى وشک
بۆوه.

هَاجَ فَلَانٌ فَلَانًا: فلانکەس فلانکەسى
وروژاند.

إِحتاجَ: راپەڕى دژی زولم و ستم یان
زیان و نازار.

تَهايجَ القومُ: خەلکەکە ھەتەمتیان برد
بۆ دوژمن و یەکپەرز وەستان بۆ
شەپکردن.

تَهَيَّجَ الشَّيْءُ: بۆ زیندەپووی لەمانای
(هَاجَ) دى.

الْمِهايجَ: کورکاندن و گەپانەو ھەلەسان
نیشتمان ە حوشترەك پەيش
حوشترى تر تینوى بئ.

الهَاجُ: سوور بوونەھوو رق ھەلسان ە
دەرگوتری: (هَاجَ هَانَجَه): خوینی

گەرم بوو، رقی ھەلسا.

الْهَاجَةُ: بۆھە مێیینە ە نەعامە ە مەرپ
بزن و ھەیانى تر کە ئارەزوى
کەلگرتنیان نەبئ.

الْهَيجُ: شەپ ە پەشەباى توند ە فیتنەو
ناشوب.

الْهَيْجَاءُ وَالْهَيْجَا: بەمانا شەپ و کوشتار.
الْهَيْجُ: بەمانا (الْهَيْجَاءُ) دئ.

هَيْجَ الهريسة: کەشکەکەى زۆر چەور
لینا.

هَيْجَ الْفَحْلُ: نێرە ھەحەکەى ھەلنا بۆ
سواربوون و کەلدانى مێیینە
ماچەکە.

الْهَيْجُ: حوشترەك کە بەوشەى (ھەيخ)
تیت راکوڕى خیرا راپەڕئ و برپا.

هَادَهُ هَيْدًا وَهَادًا: جولاندى تیی
راخوړى ە دمرى کرد ە ترساندى ە

چاکى کردووه ە لايدا.

هَيْدَ السَّائِرُ: رێبوارمە پەلەى کردو
خیرا پووی.

هَيْدَ الْأَمْرَ فَلَانًا: کارمە، روداوھە
فلانکەسى باش خستە جم و جول،

زۆرى راپەراند.

الْهَيْدُ: گەورە ە شتى راتلەھاوو وەشەقە
تۆلە ھاتو.

الْهَيْدَانُ: تەمبەل و ترسنۆک.

الْهَيْدَبُ وَالْهَيْدَبِي وَالْهَيْدَبِي: برپوانە
مادەى (هَدَب).

الهِدْكَور: ئافەرتى گەنجى قەلەوى
 ھەندام جوان ە شىرى بىزىكاو.
 الھيدكورة: بەمانا (الھيدكور)دى.
 الھيدلة: بىروانە مادەى (ھدل).
 الھيذام: بىروانە مادەى (ھذم).
 الھيذم: بىروانە مادەى (ھذم).
 هَيَّرَ فلان البناء: فلانكەس
 بالەخانەكەى روخاند.
 تهيَّر البناء: بالەخانەكە تىك روخا.
 الهيار: زوو پوخا، روخەك ە
 دىگوتى: (رجل هيار): پياويكە
 زوو دىروخىو خو بۆ چورتىو
 تەنگانە پاناگى.
 الهيار الثلجي: روخانى تەبارە بەھرى
 سەركىزەكان.
 الهير: ناويكە لەناومكانى باى صەبا.
 الهير من الليل: كەمتر لەنيومى شەو.
 الهيرة: زموى دەشتو نەرمەلان.
 الهيار من الرجال: پياوى ورمەنزم
 زەمەيف.
 هيراطيقى: زاراومەكەى ئىغرىقىيە
 خورئاوايەكان كىرديانە بەناو بۆ
 جۆرە خەتتىكى ھىرؤغلىقى،
 كەخىرا دەنووسىرو خالىبەندىو
 نىشاراتو شتى وا تىدانين ە
 بەقەلەم لەسەر كاغەزى بەرمداو
 تويكەدارو قوماشو شتى وا پىتى

دەنووسىرو.
 الهيرع: بىروانە مادەى (ھرع).
 الهيرة: بىروانە مادەى (ھرع).
 الھيرودين: مادەيكەى پالقتەيە لەزىرو
 دەر دەھيئەندىرو بۆنەخوشى
 خەستەبوونەوى خوئين سودى
 ھەيە.
 ھىرؤغلىقى: زاراومەكە بەماناى
 نەخشى پىرۆز (النقش المقدس)دى،
 خورئاوايەكان كىرديانە بەناو بۆ
 نووسىنى مىصرى كۆن كەلەسەر
 گۆزى مىصرىيە كۆنەكان
 ھەلگەندارو لەپەرسىگاوشوئە
 ئاينىيەكانيان ئاسەوارى ماو.
 الھيرين: مادە سىركەرىكى تىكەلەيە
 لەمورفين ورمەگىرو.
 الهيرب: بەمانا (الھوزب)دى.
 هاس فلان: فلانكەس رۆيى بەھەر
 رۆيشتىنىك بى.
 هاس من الشئى: زۆرى لەشتەكە
 ھەلگرت.
 هاس الشئى: شتەكەى گىرمەكرد، ژيەر
 پىتى دا.
 هاس الأرض: زەمىيەكەى كوتايەو.
 هاس فلان فلاناً: فلانكەس گالەى
 بەفلان كىرد.
 الھيس: پياوى ئازاو چاوانەترس ە

شتی رَهقو پَتِهو که هه مووشتیڭ
ورد بکا.

هَیسی هَیسی: وشه په که بۆ پیاو دهگوتری
کاتیک پتموی هه لی بنیی بۆ کاریک.
هَاش القوم هَیشاً: خه لکه که تیکیانه وه
هاویشتو خرۆشان.

هَاش بعض القوم الی بعض: هه ندی
له خه لکه که عه مازی هه ندیکیان
بوون ه ناماد مپوون په لاماری په کتر
بدمن.

هَاش فلان: فلانکس زۆری قسه ی
ناشیرین کردن.

هَاش فلان فی القوم: فلانکس ناشوب و
نازاوه ی خسته ناو خه لکه وه ه کابرا
فوی تیگراو کهوته هه له که سه ماو
که یفخوخی.

هَاش الشئی: شته که ی گهنده ل و خراب
کرد ه له خو ی گرت و کۆی کرده وه.

تَهیش القوم بعضهم الی بعض: هه ندی
له خه لکه که په لاماری په کیان داو
بووبه شهریان.

الهَیسة: مروفی تیگه ل و پیگه ل ه
هیتنه و ناشوب.

هَاش الطیر هَیصاً: بالنده که جیقنه ی
کرد جیقنه ی هه لدا به خوار.

هَاش فلان بالشئی: فلانکس توندو
تیژی به شته که کرد.

هَاش عَنقَه: ملی باریک کرد.

المَهايس: کولانه ی بالنده، خلانه ی
په له و مرو شوینی جیقنه کردنیان.

هَاش العَظَم: ئیسقانه که ی شکانده وه دوی
نموی خهریک بوو په کتر بگریته وه.

هَاش فلان الشئی: فلانکس شته که ی
شکاند ه نهرمی کرد ه ههر له م

روم و مبه عانی شه ده لی: (والله لو کرَل
بالجبال الراسیات منازل بأبی فاضها).

هَاش الکری فلاناً: ومنهوز (هه نو ز)
فلانکس ی داهیزران دو هیزو توانای

لی بری و لاوازی کرد.

هَاش الحزن قَلْبَه: خه م و خه فته جار
دو جار کهوته سه ر دل.

هَاش المرض فلاناً: نه خو شیه که بۆ
فلانکس هاته وه.

هَیض فلاناً: فلانکس ی وروژاند.

إِهْتاض العَظَم: ئیسقانه که ی شکاند.

إِنهاض: بۆ موطاوه عی (هَاضَه) دی.

تَهیض الغرام فلاناً: عیشق و سۆزه که
که پراپه وه بۆ فلان.

المستهاض: نه خو ش یان ئیسقان شکاو
که چاک بیته وه و سه ر له نو ی بۆی

بیته وه.

الهَیض: نهرم و نیان.

الهَیضة: که پراپه وه ی خه م و خه فته
بۆ سه ر دل ه نه خو شی دوانه خو شی

هَاعَ الرُّعَاصُ وَغَرَهُ هَيَعَاناً: رهصاصهكه
توايهوه.

هَاعَ فلان: فلانكهس تهماعى زور بوو
وږپراى نهوهى هيچى لهدهست نايه
كهچى بهتتماعه چاو چنوكه ه دم
بههاتو هاوارده خو بو هيچ ناخوشى
يهك راناگرئ.

هَاعَ من الحبِّ والحزن هيعاً: له ناكامى
عیشقو سوزموه پان له خهفتهو
حوزنهوه گيزو وږز بووه، سهرسام
بووه ترساوو پهزموردمكهوتووه.
تَهَيَّعَ الشَّيْءُ: بو زنده پړوى لهماناى
(هاع) دئ.

تَهَيَّعَ السَّرابُ: تراويلكهكه بهسمر زموى
دا بلاو بووه.
تَهَيَّعَ فلان: فلانكهس سهرسام بوو ه
سته مى كرد.

تَهَيَّعَ الى الشرِّ: پهلهى كرد بوشهر.
الْمُهَيَّعُ من الطرق: ريگای ناشكرا ه (ك:
مهايع).

الهَائِجُ: دمگوترئ: (ليل هائج): شهوښكى
تاريكو نوتهكه ه (رجل هائج لائح):
بياوښكى ترسنوكو دم بههاتو
هاواره.

الهَائِجَةُ: دمنگى ترسناك ه زېږمو
نهرى ترسینهر.
الهَائُجُ: كهسيك دم بههواربښو ناخو

بهنوبه بيته سهرى ه ههروا
(الهَيْضَةُ) نهخوشيهكه دياردهكانى
پشانهوهى توندو سگچونى زورو
كزبوونى جهستهيه ه (نهخوشى
كوليرا).

هَاعَ فلانٌ هَيْطاً: فلانكهس هاتو هاوارى
كردو كرده غالو بوغل.

هَائِطٌ: بهمانا هاتو هاوار كردن.
هَائِطٌ فلاناً: فلانكهسى لاوز كرد.

تهَائِطُ القومِ: خهلكهكه كزيونهوهو
كاروبارى خوږيان ريك خست.

الهَيْاطُ: دمگوترئ: (هم في هياط ومياط)
نهوان لهبگرمو بهرمدمدان پان نهوان
لهدورو نزيكى دان.

الهَيْطُ: دمگوترئ: (مازال في هَيْط
ومَيْط): نهوان تائيستا همر لهشپرو
ههراو بيتهو بهرمدمدان.

هَاعَ الشَّيْءُ هَيْعاً وهَيْعَاناً: شتهكه
كرايهوه، بلاو بووه.

هَاعَ فلان: فلانكهس هاوارى برسياههتى
كرد، لهدهست برسياههتى هاوارى كرد
ه ترساو دادو هاوارى كرد.
هَاعَتِ الإِبِلُ الى الماء: حوشترمهكه تينوى
بوو حمزى لهئاو بوو.

هَاعَ الماءُ وَغَرَهُ على وجه الأرض: ناو پان
شلهمهنييهكى تر بهسهر پوى زموى دا
پړوى جارى بوو.

نُؤف بكا ۵ (رجل هاع لاغ ۵ هاع
لاغ): پياويكى ترسنوك و زمعيضو
بى دمسه لاتة، دم بههوارو
گريئوكه.

الهياع: دهگوترى: (ريح هياح لياح):
رشمهبايهكى خيراو بههيزه.
الهيعة: بهمانا (الهائعة) دئ ۵
همردمنگيك ترس بغاتهوه، همر
خراپهكارى و فاحيشهيهك بلاو
بيتهومو ترسناك بى ۵ دهگوترى:
(أرض هيعة): زهويپهكى پان و
دهشته.

الهيغ: دهگوترى: (رجل هيغ ليغ):
پياويكى دم بههوارو.
هيغر: برپوانه (هغر).
تهيغر: برپانه (هغر).
الهيغرة: برپوانه (هغر).
الهيغرون: برپوانه (هغر).
هيغ العام: سالهكه بهپيتو بهرمكهت
بوو.

اهيغ القوم: خهلكهكه همرزاني روى
تيكردن.
هيغ فلان الشريذة: فلانكهس
تيگوشاومكهى زور جمهور كرد.
هيغ المطر الأرض: بارانهكه زهويپهكهى
نهگرتهموه لى لادا.
الهيغ: ناوى زور ۵ سالى همرزاني و

بهپيتو بهرمكهت ۵ ژيانى خوښ و
بهناز بهرومردو.
الهيغان: همرزاني و گوزمراني خوښ ۵
خواردن و خواردنهوه.
هاف ورق الشجر هيغا: كهلاى درهختهكه
ههئومرى.
هاف فلان (يهان) هيانا: فلانكهس زوو
زوو تينوى دمبى ۵ رشمهبا لى داو
تينوى بوو.
هاف العبد هيغا: كويلهكه ههلات، ياخى
بوو.
هاف الغلام: كورپهكه قهدى باريك بوو
ورگى بچوك بوو.

هانت الإبل هيانا و هيانا: حوشترمهكه
لهتيوان دهمى بؤ رشمهبا كردهوه
بؤئهموى تينوايهتى كهه بكا.
هيغ الغلام هيغا: بهمانا (هاف) دئ ۵ (فهر
أهيف وهي هيفاء).
اهاف الرجل: پياومكه حوشترمهكاني
تينوويان بوو.

إهتاف: تينوى بوو.
تهيف: له شوئيئيك نيشتهجى بوو
بهرو رشمهبا بوو.
استهاف: رشمهباى گهرم لى داو
تينووى بوو.
المهياف: كهسيك زورى تينوبى و
نهتوانى خوى بؤ رابگرى ۵ كهسيك

زوو تینووی ببی.

الهاف من الرجال: بیاویک زوو تینوی

ببی یان زوری تینویی.

الهافة: حوشتریک زوو تینوی ببی ۵

دمگوتری: (ابل هافة).

الهَيْفُ: ږمه‌بای گهرم که ږوهک وشک

بکا ۵ گیانله‌بمر تینوو بکا، ناوی

بیرو کانیاو وشک بکا.

الهیوف من الرجال: به‌مانا (المهیاف)

دی.

الهیفان: تینوو، زور تینوو یان خیرا

تینوو.

أهيق الظليم: نیږه نوعامه‌که زور دریز

بی.

الأهيق: ملدريز.

الهیق من الرجال: بیاوی کزی ږمه‌له‌ی

دریز داوه‌ل ۵ نیږه نوعامه ۵ (ک:

أهياق وهيق).

الهیقة - الهیقم - الهیقماني: بږوانه

ماده‌ی (هقم).

هَيْكَلٌ - الهَيْكَلُ - الهَيْكَلَة: بږوانه

(هکل).

هَالٌ فلان الرُّمْلُ ونحوه هیلاً: هالانکه‌س

بتکولی لمبه‌که‌ی کرد سهرمودی

داروخایه خوار.

أهال فلان الشيء: بؤ زنده‌ږوی

له‌مانای (هاله‌دی).

إنهال عليه: بؤ موطاوعه‌ی (أهاله‌دی).

إنهال القوم عليه: خه‌لکه‌که‌ دابارینه

سمری به‌لیدان و به‌جنيو گاريکیان

پس کرد باب‌ه‌ دمواری شری

نه‌کردی.

تَهَيَّلُ الشيءُ: شتکه‌ی هک له‌دوا یه‌ک

که‌وتنه‌ سمری.

الأهْيَلُ من الرمال أو نحوها: نه‌ومیه

وهمیه وحمیه بکه‌وتنه‌ سمریه‌ک.

المهيّل: لمبی روخه‌ک و جه‌وو زیخی

روخه‌ک ۵ قورشان دم‌فهرموی:

(وكانت الجبال كثيلاً مهيلاً).

الهال من الرمال: به‌مانا (الأهیل‌دی).

الهالة: بږوانه (هول).

الهیال: لمبی روخه‌ک.

الهیّل: به‌مانا (الهیال‌دی).

الهیّلان: نه‌و لمبو زیخه‌یه‌ که‌بهردموام

بږوخو و ناش ناشوکه‌ بکا.

الهیّول: تمبو توژی بږلاوه‌ بوو

که‌له‌کاتی هاتنه‌ ژورمودی تیشکی

خور له‌کونی په‌نجه‌رمو شتی واوه

دم‌بینری.

الهیولی: نه‌و ماده‌ خامانه‌ی شتیان لی

دروست دم‌کری بؤ نمونه‌ ماده‌ی

لؤکه‌ بؤ قوماش، ناسن، بؤ بزمار

دار بؤ کورسی و که‌رموینه‌ ۵ به‌لای

زانا نیغریقی و مه‌نطیق‌یه‌کانه‌وه

هه یولا مادمیه که شیوه و شکلی
تابیهتی نیه و قبولی هه موو شیوه و
شکلنیک دهگه و پییان وایه
پهرو مردگار عالمی مادهی لهو
هه یولاو صورته دروست کردوه.

الهیسولانی: دهگوتری: (مشرع
هیولانی): پرؤزمیهکی سهرمتاییه و
بهشیومهکی ساکار نه نجام ددری ۵
(رسم هیولانی): وینهیه که له هیله
سهرمتاییه کان تینه په پیره و.
الهیلکون: بروانه (هَلْکَ).

هیلل الرجل: پیاومکه زیگری (لا اله الا
الله) ی گوت.
هَامَ فلان هیما و هیمانا: فلانکس سهری
خوی هه لگرتو ملی لی نا نازانی
بۆکوی دهچی و جی دمکا.
هَامَ فی الامر: له کاره که سهرسام بوو
نه یزانی چۆنه و حیه ۵ به جۆره ها
شیوه قسهی لی کردو بیرو بۆچونی
جیا جیای دمر باره ی هه بوو.
هَامَ فلان هیما: فلانکس زوری تینو
بوو.

هَامَ فلان بفلان هیما: فلانکس عاشقی
فلان ئافرمهت بووه و خه ریکه بوی
شیت بی ۵ (فهو هانم).
هَیْمُ الحُبِّ فلاناً: دلداری فلانکسهی
کرده عاشق و مه دهۆش.
اهتام فی فلان انفسه: فلانکس بۆ

بهرزموهندی خوی فرت و فیللی
کردن و هه ول و کۆشی کرد.
تَهَیْمَ فلان: فلانکس به جوانترین شیوه
رؤیشت.
تَهَیْمَتِ المرأة الرجل: ئافرمه ته که وایکرد
پیاومکه عاشقی بیی.
استهَیْمَ فؤاد فلان: دلی فلان رارا بوو،
راستی لی شیوا بوو.
الاهَیْمَ: مرؤفی زور تینو ۵ خوشتری
زور تینو ۵ بۆ مینه دهگوتری:
(هَیْماء).

الهَیْمُ من الرمل: لمبه وردمی که زور
وردو وشک بی به هیج شیومه که
ته باره نه بهستی.
الهَیْمُ: به مانا (الهَیْم) دی ۵ تینوایه تی
زور ۵ دهر دیکه توشی خوشتر دمی
وای لی دمکا به ناو دهشت و سارادا
دهگه پئی و لهومپی بۆناخوری ۵
شیت و شهیداییه که له دلداریه وه
پهیدا بووبی.

هَیْمُ الله: واته سویندم به خودا ۵ دهق
به مانا (ایم الله) دی.
الهَیْمَانُ: تینوایه تی زور ۵ عه شق و
سۆزی له پادیه دهر.
الهَیْمُ: سهرسام و مه دهۆش.

هَیْمَنَ علی کذا: بالادست بوو به سهر فلان
شت دا، به سهر فلان خیل و هۆزدا ..
جاوینری کردو پاریزگاری کرد.

هَيَمَنَ الطَّائِرَ عَلَى فِرَاحِهِ: بالندمكه
ببچوهمكانى خستنه ژېر بالهكانيموه
بهسهرپانموه بالى فښ كردن.
الْمُهَيِّنُ: ناوېكه لهناوه جوانهكانى
خوداى مهزن، بهمانا ناگادارو
چاودېرو بالادست بهسهر هموو
شتيك دا.

الهميجلويين: (هيمغلويين): مادهى سور
لهخړوکه سورمگان دا.
الْمُهَيِّنُ: بپروانه (هَنَ).
هينم - الْمُهَيِّنَم - الْهَيْنَام - الْهَيْنَم -
الْهَيْنَمَان - الهينوم: بپروانه مادهى
(هنم).

هاى فلان بالابل: فلانكهمس بانگى
حوشترمكاني كرد تتيان راخوړى و
دمرى كردن.

هاى الكلاب: سهگهكانى پهماندن.
هَاه: وشهى ههپشه ه لاساى كردنهوهى
پټيكهنينه ه لاساى كردنهوهى گريان و
رؤړويه ه لاساى كردنهوهى باوېشكه ه
لهحهديت دا هاتووه (فإذا تءاب
أحدكم فليرده ما استطاع ولا يقولن هاه
واه).

الْهَيْه: كهسيك فيزي لى بكرى و لهبهر
پيسو پوخهلى پوښاكهكهى
دووربخريتهوه.

هيه، هيه: وشهپهكه بؤ دمركردى شتيك
دمگوتري ه بؤ درېزه پيدانى قسه

دمگوتري.

هَيْهَات: (اسم فعل): بهمانا دوورو
چاوهرپوان نهگراو دئ ه قورئان
دمفهرموي: (هيهات هيهات لما
توعدون).

هيا: پيتى بانگ كردنه ه (أيا)بووهو
گؤرډراوه به (هيا).

هيا هيا: وشهپهكه بؤ تپراخوړين و
راپهپراندى حوشتر بهكاردمهيندرى.

هَي: (اسم فعل): بهمانا خيرake، زوويه ه
وادمبى پيتى (ك) پيوه دهلكيندرى
دمگوتري: (هَيْك يا رجل).

هَي بَن بَي: فلانى كورى فلان بهكهسيك
دمگوتري: نهزاندرى باوكى كييه و چ
كهسه.

هَيَا هَيَا: وشهپهكه بؤ ههئنان
بهكاردمهيندرى، كه گؤرانى حوديه بؤ
ولاخ دمگوتري لهگهل نمودها دنگى
لى دمكرى بهوشهى (هَيَا هَيَا) واته
خيرake برؤ.

هَيَا: وشهپهكه بؤ نهه
بهكاردمهيندرى و كافى خيتابى
پيوه دهلكيندرى ه دمگوتري: (هَيَاك
زيداً) ناكات لهزهيد بى.

هَيَان: دمگوتري: (مايَا هذا): نهوه نيشى
چپهو جى دموي؟ دمگوتري: (هَيَان بن
يَّان): فلانى كورى فلان ه مبهست
كهسيكه باوكى نهزانراو بى.

الْوَاوُ: بیتی بیست و هفتمی
بیته‌کانی هیجایه ۵ له‌بیته
مه‌هجوړم‌گانه، مه‌خرم‌جو شوینی
لیومدم‌ره‌اتنی سهری زمان و
ناوم‌راستی مه‌لاشووه.

وَأَبَ فلان یثبُ وَاِبَاً: فلان‌کس رقی
هه‌لسا ۵ (وَأَبَ فلان فلاناً): فلان‌کس
کاریکی نه‌ومنده ناشیرینی به‌رام‌به‌ر
فلان کرد مروف روی نایه باسی بکا ۵
رقی هه‌لساندو تورپی کرد ۵ به‌شیوه‌ی
ناشیرین وه‌لامسی دایه‌وه‌و
داخوازییه‌که‌ی بو جی به‌جی نه‌کردو
ریسوی کرد.

إِثَابَ فلان: فلان‌کس ریسوا‌بوو ۵
حه‌یای جوو.

إِثَابَ فلاناً: به‌شیوه‌ی ناشیرین و
حه‌یای‌مه‌ داخوازییه‌که‌ی فلان‌کسی
پ‌م‌کرد‌موه.

الإِبَةُ: ریسوی و حه‌یا جوون و
تیکشان‌موه ویکه‌اتنه‌وه.

الثَّوْبَةُ: ریسوا‌بون و حه‌یا چون ۵
بنه‌مای وشکه (وُثْبَةُ) بووه.

الثَّوْبَةُ: به‌مانا (الثَّوْبَةُ) دی.

المَوْتَةُ: به‌مانا (المَوْتَةُ) دی.

الْوَابُ: نازل و سوار و شوق و کینه‌داری

نیوان سمه‌که‌ی فراوان نه‌بی ۵
به‌رداخ و گلاسی نه‌ستورو قورس و
پان.

الْوَابَةُ مِنَ النساءِ: ناهرتی کورته
بالای پان ۵ بیر پان و قول ۵ قول‌که
له‌به‌ر دوو شاخ دا که‌ناوی تیدا
بمینیته‌وه که‌پی ده‌گوتری به‌رداو
۵ ده‌گوتری: (قدر و آبة):
مه‌نجه‌ئیکی پان و گه‌وره‌یه.

الْوَيْبَةُ: (قدر وئیه) مه‌نجه‌ئی قول.

الْوَجُ: برسیایه‌تی.

وَادَ الرَّجُلُ ابنتها: پیاوه‌که که‌که‌ی
خوی زنده به‌چال کرد ۵ (فهو واند
وهی وئیده و مروءة): کج زنده به‌چال
کردن عاده‌ئیکی سهرده‌می پییش
هاتنی ئیسلام بووه.

إِثَادَ فلان: فلان‌کس له‌سهره‌ خو بوو
هیواش بوو ۵ ده‌گوتری: (إِثَادَ في
مشیه): به‌هیواشی رویش ۵ (إِثَادَ في
أمره): له‌کاره‌که‌ی دا دامه‌زراو بوو.

ثَوَادَ فلان: به‌مانا (إِثَادَ) دی.

ثَوَادَتَ عليه الأرض: زه‌وی به‌سهر دا
که‌وت گن ژرخوی دا شار‌دیه‌وه.

الثَّوَادُ: له‌سهره‌خوی و پ‌م‌فتار‌کردنی
عاقلا‌نه.

السَّوَادُ: دابو نه‌ریتیکی عمرمه‌کان
بوو له‌سه‌رده‌می پێش هاتنی
ئیسلاام، هه‌ندئ که‌سیان کچی
خۆیان به‌زیندویی ژێرخاک ده‌کرد
ه‌ ده‌نگی به‌رزو که‌وره ه‌ ده‌نگی قاج
به‌زه‌وی دادان رمبه‌ی قاج ترپه
ترپی قاج که‌له‌دوورموه ده‌بیستری ه‌
بارهی خوش‌ترو ده‌نگ خوارده‌وه‌ی
خۆی.

الوئید: به‌مانا (الرَّأْدُ) دی.

وَأَرَّ النَّارَ: ھۆلکه ناگردانی دروست کرد.
وَأَرَّ فُلَانًا: ھۆلکه‌سی ترساند ه‌ ھۆلکه‌سی
خسته ناو شه‌رو ئه‌نگیزه‌وه.
أَوَّارَةُ: ھێری کرد ه‌ سه‌ر به‌ره‌وژێر
ناردنیه خوار.

وَأَرَّة: خسته ناو شه‌رو هه‌راوه.
الْإِرَّة: ناگر ه‌ ھۆلکه ناگردانی ژێر
گه‌رما ه‌ تونی هه‌مام ه‌ تونی کوره
قسل و گه‌ج ه‌ کولاندنی گوشت له‌ناو
سره‌که‌دا ه‌ به‌زی دوگ.

الوئار: گنێنجان ه‌ که گلی تایبه‌تی
هه‌یه بۆ سواغکردن.

الوئرة: زه‌وی گه‌رمه‌لان ه‌ گه‌رمه‌سێر.
الوئرة: ھۆلکه ناگردان.

وَأَلَّ فُلَانٌ يَقْلُ وَأَلَّ: ھۆلکه‌س په‌نای برد،
پزگاری بوو.

وَأَلَّ إِلَى الْمَكَانِ: په‌له‌ی کرد بۆنه‌و

شۆینه ه‌ ده‌شگوتری: (أَوَّالَتِ الْمَاشِيَةُ
فِي الْكَأَمِ): نازه‌نه‌کان قشپل و میزبان
له له‌موه‌رگادا کردو شوین میزبان
دیاربوو.

أَوَّالَ الْمَكَانِ: شوینه‌که ریخاوی و
زبلاوی بوو.

أَوَّالَتِ الْمَاشِيَةُ الْمَكَانَ: نازه‌نه‌کان
شوینه‌که‌یان ریخاوی و زبلاوی کرد.

وَأَعَلَ فُلَانٌ مَوَاعِلَهُ: ھۆلکه‌س په‌نای
بردو پزگاری بوو.

وَأَعَلَ إِلَى الْمَكَانِ: په‌له‌ی کرد
بۆشوینه‌که.

وَأَعَلَ مِنَ الشَّيْءِ مَوَاعِلَهُ: هه‌ولی دا
خۆ له‌شته‌که رزگار بکا.

وَأَعَلَ الطَّائِرُ: باندکه‌که خۆی په‌ناشت
دا له‌ترسی هه‌ژۆ.

الْإِلَّةُ إِلَةُ فُلَانٍ: خزم و که‌سو کاری
ھۆلان.

الْأَوَّلُ: یه‌که‌م پێچه‌وانه‌ی (الْآخِر) ه‌
(ك: الْأَوَّلِ، الْأَوَّلُون).

الْأَوَّلِي: مێینه‌ی (الْأَوَّل) ه‌ (ك: الْأَوَّل).

الْمَوَّئِلُ: شوینی راوه‌ستانی لافاو ه‌
په‌ناکه.

الْمَوَّئِلَةُ: سه‌رچاوه‌و کان مه‌رجیع
په‌ناو شوینی خۆباراستن له‌شت.

الْوَالُ: به‌مانا (الْمَوَّئِلُ) دی.
الْوَالَةُ: قشپل و ریخ، پێسای مه‌رو

بزن و حوشر که تهمبارده دمه‌ستۍ و
دمبیته گهمړمو تهمباله ۵ دمگوترۍ:
(ان بي فلان وقردهم وآله): فلان
خیزان و بنه‌ماله سوتهمه‌نیان
تهمباله‌یه.

وآمه یوآمه: رازی بوو، موافیق بوو.
اتامت الانثۍ: مبینه‌که به‌سکیک دوو
بیجیو بوون.

وآمه موامه ووناماً: رازی بوو،
موافیق بوو له‌پهندي پېشینان دا
هاتووه (لولا الرنام هلك الانام):
نهمر پیک رازی‌بوون و پیکه‌وه
گونجان نه‌بواپه خه‌لک تیدا ده‌چون.
وامت المرأة صواحباتها:
نافرته‌که و دموو ده‌سته
خوشکه‌کانی خوۍ رازانده‌وه.

وآم الله فلاناً: خودا فلانکه‌سی
ناشیرین دروست گردووه.
وآم رأسه: سمری گه‌وره کرد.

تواعم الشیثان: دووشته‌که لیک
چوون و مگوو یه‌ک وایون.
توامت الفتیات: که‌که‌کان له‌ناو‌خویان
دا پیک که‌وتن.

تواعم الغناء: رسته‌و په‌ندی
گوزانیه‌که پیکه‌وه گونجاو بوون.
التوعم: دولانه، دوو من‌دال ۵ دوو
بیجوو به‌یه‌ک سک ببن ۵ دووبن یا

زیاتر، نیرین یا مبینه‌بن.
الوأم: خانووی گهرم.

الوامة: دمگوترۍ: (رجل وأمة):
پیاوی‌که لاسایی خه‌لک دمکاته‌وه.

التوان: جه‌سته له‌رو لاواز ۵ که‌سیک
رای ناپه‌سه‌ندو پړو پووجی هه‌بن.

الوان: پیاوی جه‌سته پان و خه‌پان.

الوانة: به‌مانا (الوان دئ) ۵ دمگوترۍ:

(امراة وانة): نافره‌تی‌که که‌ته‌و

گیل و نه‌قامه.

واو الکلب: سه‌که‌که لوران‌دی.

الواوآء: واقه‌واقی جه‌قه‌ل.

وآي فلاناً وآياً: واده‌ی به‌فلان دا ۵ (وای

له) به‌رعودی بوو، بوو به‌که‌فیلی ۵

دمگوترۍ: (وای لفلان کذا): بو فلان

به‌رعودی فلان شت بوو ۵ له‌جه‌دیت

دا هاتووه: خودا ده‌فرموی: (انی قد

وايت على نفسي أن أذكر من ذكرني).

إنأي الرجل: پیاوه‌که واده‌ی دا.

توأمی القوم: خه‌لکه‌که کۆبون‌ه‌ومیان

نهمجام دا.

استوای الفلان: فلانکه‌س داوای وادمو

به‌لینۍ کرد ۵ واده‌ی دا.

الوأي: وادمو به‌لین و به‌رعودم‌بوون ۵

له‌جه‌دیتی عومهردا هاتووه (من

وأي لأمرئ برأي فليف به): که‌سیک

وادمو به‌لینۍ کی دا به‌پیاوی‌ک

بابه جی بیئ ۵ ههروا وشه
(الْوَايُ) ناوه بۆ ژماریهك
نادهمیزاد ۵ بۆ شك و گومان.
الْوَايُ من الدواب: ولاحی تیكسراو
پتهو.
الْوَايَةُ: مهنجهئی گهرمو پان و پۆر.
الْوَايَةُ: بهمانا (الرَايَةُ) دئ ۵ نافرمتی
دمسترهنگین و که پبانوی بهخه مهوه
بووی مال و حالی خوئی ۵ جهوال و
هۆر و تیپرمو خهراری گهره.
وَبَا الشَّيْنِ وَيُنَا: نامازهی بهشتهکه کرد.
وَبَا المتاع: کالاکانی کۆکردنهوه
بهستنی بۆبارکردن.
وَبَيْتِ الارض: زمویهکه (ولاتهکه)
تاعون و وهبای تیدا پهیدابوو.
اوبات الارض: زمویهکه، ناوجهکه
تاعونی تیدا پهیدابوو.
اوبَا فلان الى الشَّيْنِ: فلانکهس
نامازهی بۆ شتهکه کرد ۵ دهگوترئ:
(رَكِيَّةٌ لِاتْرِبِي): بیریکه ههت ناوی
لی نابری.
وَبَا الى الشَّيْنِ: نامازهی بۆ شتهکه
کرد.
وَبَا الشَّيْنِ: شتهکهی داگرت
(تهعبیئهی) کرد بۆ ناردنه دهرموه.
تَوْبًا فلان البلد او الماء: فلانکهس
ولاتهکه پان ناوهکهی بهتاعوناوی

زانی.
استَوْبًا فلان الارض: فلانکهس
زموی و ولاتهکهی بهتاعوناوی
لهقه لهم دا.
المُوبِي: ناوی کهم ۵ ناوی وشك بوو.
الْوَبَا: تاعون و پهتا ۵ ههر
نهخۆشییهك گشتی و بِلَاوه بووی.
الْوَبَاءُ: بهمانا (الرَّيَا) دئ ۵ (ك: اوبئة
و اوبية).
وَبَخَّة: سهر زمشتی کرد، گلهیی لی
کرد ۵ ههرمهشی لی کرد.
وَبَدَ فلان يَوْبَدُ وَبَدًا: حال و مزعی خراب
بوو ژبانی ناخۆش و گوزهرانی تهنگ
بوو، خیزانی زۆرو داهاتی کهم ۵
دهشگوترئ: (وَبَدَتِ حاله).
وَبَدَ عليه: رقی لی ههتسا.
وَبَدَ الثَّوبُ: قوماشهکه رزی.
وَبَدَ اليوم: رۆژمه کهرم بوو، کرهباو
ههواشی نهبوو.
اَوْبَدَ الشَّيْنِ: شتهکهی تاک کردهوه.
تَوْبَدَ اموال الناس: بهچاوی مالی
خه لکی ههنگاوت و توشی ناههتی
کردن.
استَوْبَدَ فلان: فلانکهس حال و مزعی
خراب بوو بههوی خیزان زۆری و
کهم دهرامهتییهوه.
الْوَيْدُ: کۆنه شاخ و درزیک لهناو کیو دا

ناوی تیدا کۆبیتهوه ۵ ناتاجی بۆ
خه‌ئک.

الْوَيْدُ: چاوه‌گه‌ دمه‌گرتنه‌ ناوه‌لناو ۵
دمه‌گوتری: (رجل وَّيْدُ): بیاویکه
حال و موعی خراب و گوزمه‌ران
ته‌نگه ۵ کونه‌شاخ و چالایی له‌ناو
کیودا ناوی تیدا کۆبیتهوه.

وَبَرَّ السَّبْعُ ونحوه (يَوْبَرُ) وَبَرَأُ:
حوشترمه‌گه‌ کۆکی زۆریوو.

وَبَرَّ فُلَانٌ: فلانکه‌س تهره‌ بوو و مکیوان
که‌وت، ژبانی له‌گه‌ئ حه‌یواناتی
و محشی برده‌سه‌ر ۵ فلانکه‌س له‌مال
دا مایه‌ومو نه‌چوه‌ دهر.

وَبَرَّ وَلَدُ النِّعَامِ: بێچوه‌ نوعامه‌که‌
به‌رو پۆلی لی پوان.

وَبَرَّ الْإِرْنَبُ او الثَّعْلَبُ او الْإِيلُ:
که‌رویشه‌که‌ یان پێوییه‌که‌ یان
حه‌یوانه‌ کێوییه‌که‌ له‌سه‌ر توکی
قاجی رۆیی قاجی نوشتاندموه
له‌کاتی رۆیشتن دا بۆنه‌وه‌ی شوین
پێی خۆی گوم بکاو که‌س به‌مه
کۆی نه‌زان.

وَبَرَّ فُلَانٌ آثَارَهُ: فلانکه‌س شوین پێ و
شوین دمه‌ستی خۆی سه‌په‌وه
بۆنه‌وه‌ی پێی نه‌زان.

وَبَرَّ عَلَى فُلَانٍ الْأَمْرُ: کارمه‌کی
له‌فلانکه‌س چه‌واشه‌کرد.

وَبَرَّ النِّخْلَةُ: دارخورماکه‌ی ته‌له‌قیح

کرد تۆوه‌ نێرمه‌کی پێوه‌ کرد.

الْوَابِرُ (بِنَاتُ) أَوْبَرُ: جوهره‌ قاجکیکه‌

ره‌نگی خاکییه‌و سوچ سوچه‌و گرڼ
گرڼه ۵ تاکه‌که‌ی پێی دمه‌گوتری:
(ابن أَوْبَر) ۵ دمه‌گوتری: (لَقِيتَ مِنْهُ
بِنَاتَ أَوْبَرٍ): له‌سۆنگه‌ی نه‌وه‌وه
توشی به‌لاو کارمه‌سات بووم.

الْوَابِرُ: دمه‌گوتری: (ما بالدار من وَاِبَرٍ):
له‌خانومه‌که‌ی دا که‌س نیه‌، که‌س
له‌خانومه‌که‌دا نیه‌.

الْوَيْرُ: گیانه‌به‌ریکه‌ سه‌مداره
له‌قه‌بارمی که‌رویشه‌ک دا یه‌، ره‌نگی
له‌نیوان خاکی و ره‌شی دابه‌، کلک
کۆرته‌، شه‌ویله‌ی خوارو دمه‌جۆلێنی
ده‌ئێی کاویژدمکا، له‌ولاتی لوبنان
زۆره ۵ هه‌روا وشه‌ی (الْوَبَر) ناوه‌ بۆ
رۆژێک له‌حه‌وت پۆزی کۆتایی
زستان.

الْوَيْرُ: توکی حوشتر و که‌رویشه‌ک و
نه‌وه‌جۆره‌ هه‌یوانه ۵ (أهل الوبر):
ره‌شمال نشین و ناژه‌لدار.

وَبَشَّ الظَّفَرُ وَجِلْدُ الْبَعِيرِ يَوْبَشُّ وَبَشَأُ:

په‌له‌ی سه‌پی له‌بنکی نینۆکه‌که‌دا په‌یدا
بوو یان له‌پێستی حوشتردا په‌له‌ی
سه‌پی په‌یدا بوو.

أَوْبَشَّ السَّائِرُ: رێبواره‌ شه‌وپرمه‌که‌
په‌له‌ی کرد.

أَوْبَشَّ الرَّجُلُ: بیاوه‌که‌ دالان و

دیوه‌خانی خوی نامادمکرد بۆنان
خواردن و خواردنه‌وه تئیدا.

اوبَشتُ الارض: زه‌وی گزوگیای جۇراو
جۆری پواند.

وَبَشَ فلان للحرب: فلانکەس
کۆمەڵێکی زۆری لـه‌هۆزو
خێلەجیاچیاکان کۆکردوه بۆ شه‌ر.
وَبَشَ القوم في امر: خەلکەکە
له‌هه‌موو لایه‌که‌وه له‌کارکە وروکان
ه‌ پێیه‌وه خه‌ریک بوون.

وَبَشَتِ الاطفال: پەلە‌ی سپی له‌سه‌ر
بنکی نینۆکه‌کان دهرکه‌وت.

وَبَشَ الجحر: پشکۆ ناگره‌که به‌هۆی
باوه گه‌شاپه‌ومو سورا‌یی ناگره‌که‌ی
دهرکه‌وت.

الْوَبَشُ: تاک‌ی (الأوبش)ه، مه‌به‌ست
هه‌تیومچه‌و ئاده‌میزادی خوێڤری
ناکەس به‌چه‌یه ه‌ پەلە پەلە‌ی سپی
که‌دمکه‌ونه سه‌ر نینۆک ه‌ پەلە پەلە
که له‌سه‌ر پێستی حوشتر
دەردەکه‌ون.

وَبَشَ الكلام: قسه‌ی پرپوچ.

وَبَشَ البرق: بروسکه‌که روناکی دا ه‌
ده‌شگوترئ: (وَبَصَ القمر): مانگ
پوناکایی بلاو کردمه‌وه.

وَبَشَ الجرو: توتکه سه‌که‌که (بێچه‌وه
گورگه‌که) جاوێکی هه‌ڵێنا.
وَبَشَتِ الارض: زمویه‌که روه‌کی

زۆری لـی پوا ه‌ یان گیاوو گزمه‌کی
سه‌ری دهره‌یناو سه‌وز بوو.

وَبَصَتِ النار: ناگره‌که روناکی دا.
وَبَصَ الفرس يُونُصُ وَبَصًا: ئه‌سه‌به‌که
نیشاتی په‌یداکرد ته‌رده‌ماخ بوو ه‌ (فه‌ر
رَبَصَ وَهِي وَبَصَة).

اَوْبَصَتِ الارض: به‌مانا (وَبَصَت).
اَوْبَصَتِ النار: بلیتسه‌ی ناگره‌که
دهرکه‌وت.

اَوْبَصَ فلان ناره: فلانکەس ناگره‌که‌ی
هه‌لگیرساند.

وَبَصَ فلان لفلان بشيئ: فلانکەس
شته‌که‌ی دا به‌فلان.

وَبَصَ الجسرو: بێچه‌وه گورگه‌که
جاوێکی کردمه‌وه.

الوابصة: ناگر ه‌ پشکۆ ناگر ه‌ هه‌وره
بروسکه ه‌ ده‌گوترئ: (فلان وابصة
سمع): فلانکەس هه‌رقسه‌یه‌ک
ببیسێ پرپوای پێ ده‌کا.

الوَبَاصُ: بۆ زێدەرپو‌ی له‌مانای
(الوابصة)دئ ه‌ مانگ ه‌ رهنگی زۆر

زه‌قو دیار.

الْوَبَصَة: پشکۆ ناگر.

الوَيْبِصَة: ناگر.

وَبَطَ في جسمه وفي رايه: له‌جه‌سته‌ی دا
لاواز بوو راو بۆچه‌ونه‌که‌ی لاوازو
ناپه‌سه‌ند بوو.

وَبَلَّتِ السَّمَاءُ تَبِلٌ وَبَلًا وَبُولًا:	وَبَطُّ: خوڭچى بوو ۵ ترسنۆك بوو ۵ لاواز بوو.
ناسمان يارانى زۆرى باراند.	وَبَطُّ فُلَانٍ: بهمانا (وَبَطُّ) دى ۵ قورسو گران بوو.
وَبَلَّتِ السَّمَاءُ الْأَرْضُ: ناسمان زموى ئاودا.	الْوَبَاطُ: زمعى.
وَبَلَّ الْإِنْسَانَ وَغَيْرُهُ بِالْسُوطِ: بهقامچى لىكدان لهمرؤفهكهى دا.	الْوِيَاغَةُ مِنَ الصَّبِيِّ: مهلاشوى منداال ۵ كلۆت.
وَبَلَّ الصَّائِدُ الصَّيْدَ: راوچىيهكه نيچىرمكهى تهراند.	وَبَخَهُ يَبْخُهُ: رېحنهى لى گرت ۵ تانهى لى دا.
وَبَلَّ الْمَرْئِعُ: لهومرېكاكه لهومرېكهى ژاكاو ناخۆش بوو.	الْوَيْخُ: شوپنى بهيكگهيشتنى دوش ۵ جومزگه ۵ دمردېكه توشى حوشتر دمېخ كارېگهرى خرابى دمېخ بۆ كولگهكهى.
وَبَلَّ الشَّيْءُ: شتهكه توند بوو، ناخۆش بوو، تېك چوو.	الْوَيْخَةُ: (وَبَخَةُ الْقَوْمِ): شوپنى كۆبوننهوهى خهك ۵ پياوى باشى كۆمه.
وَبَلَّتِ الْأَرْضُ عَلَيْهِمْ وَبُولًا: زموييهكه دمرداوى لهومر ناخۆش و ناساز گار بوو بۆ دانىشتوان و بۆ ئاژدهكانيشيان.	وَبَقَّ يَبْقُ وَيَقًا: فهوتا بههياك چوو.
وَابِلَ الْأَمْرِ: بهردموم بوو لهسهر كارمكه.	وَبَقَّتِ الْإِبِلُ: حوشترمكه بهمقوردا چووه خوار.
اسْتَوْبَلَتِ الْغَنَمُ: مهرو مالاتهكه نهخۆش كهوتن ۵ بههوى لهورگاي خراپ و ئاوو ههواى ناساز نهخۆشى لهناو ئاژدهكان دا بلاو بۆوه ۵ يان مهرو بزنهكان حهزيان لهنيړى و بهران بوو (بهتهگه هاتبون).	وَبَقَّه: فهوتاندى بههياكى برد ۵ بهندى كرد ۵ پامى كرد ۵ ژېربارى كرد.
اسْتَوْبَلَ فُلَانُ الْأَرْضَ: فلانكەس ئاوو ههواى زموييهكهى پى نهكهوت و نهخۆش كهوت، وېرې	اسْتَوْبَقَ: فهوتا بههياك چوو.
	الْمَوْبِقُ: شوپنى بهندكردن، بهنديخانه ۵ شوپنى وادمو بهلېن ۵ ناومندو بهر بهست لهنيوان دوش دا.
	الْمَوْبِقَاتُ: تاوانه گهورمگان.

الْوَيْلَىٰ مِنَ النُّوقِ أَوْ الشَّاهِ:

حوشتریک یان مہرپک دواي
دادوشینی به هیزو تہکان شیریدا.

الْوَيْلَةُ: زیان و تاوان، لەشکرانی و

نەخۆشی ە گەدەترشان و تەبیات

تیکچون ە (وَيْلَةُ الطَّعَامِ): تیکچونی

گەدە ە (وَيْلَةُ الشَّاةِ): بەتەگە هاتنی

مەرپو بز، بەکەل هاتنیان.

الْوَيْلَةُ (ارْضُ وَبِلَة): زموییهکی

دەرداوی و هەواناسازە هەمیشە

بەتاو نەخۆشی تێدایە.

الْوَيْلُ: توندو تیزو پتەو، قورئان

دەفەرموی: ﴿فَأَخَذْنَاهُ أَخْذًا وَبِيلًا﴾:

گرتەمان بەشیوە گرتنیکی بەهیزو

پتەو ە دار، کۆلەدار ە گۆچان و

عەصای ئەستورو پتەو ە شوپک و

داری نەرم و شەلک ە داریکە

زەنگۆل و نافوسی پێ لی دەدرئ ە

شەپکە داریکە جل شۆر جلی پێ

دەکوئ و پاکی دەکاتەو.

الْوَيْلَةُ: گورزەدار ە گۆچان و عەصای

ئەستورو پتەو.

الْوُت: گەگەم و دەنگی خۆپێندنی جۆرە

کۆتریکە.

الْوُتَةُ: بەمانا (الْوُتُ)دئ.

الْوَتَاوُت: وەسوەسەو خەوکی دڵ.

وَلَّحَ عَطَاةً: بەخششەکی کەم کردەو.

ئەوێ بەدڵ ئەو وڵاتە ی خۆش

دەوێ وەلی ئاوو هەواکە ی پێ

ناکەوێ.

استوبَل الشَّيْنِ: شتەکی بەبەلاو

نەخۆشی لەقەلەم دا.

المَوْبِلُ: گورزە دار، کۆلە دار ە گۆچان و

عەصای ئەستورو پتەو.

المَوْبِلَةُ: باوەشەدار، گورزە دار.

المِيبِلُ: گۆچان و عەصای ئەستورو

پتەو ە جۆرە قامچێهکی سەر

پڕزاویە داریکە سەرکە ی هەندئ

تیلە جەرمی ئەستوری بۆ

دەکرێتە پڕزو وەکوو قامچی

حوشتری پێ لی دەخوێ.

المِيبِلَةُ: قامچی و لاخ لی خوێن ە

گۆچان و عەصا.

الْوَابِلُ: بارانی بەخوێرم و قەترە گەورە

ە بیاوی سەخی.

الْوَابِلَةُ: وەجە ی حوشتر و مەرپو بز ە

لایەکی کۆتایی قۆل یان هی پان.

الْوَبَالُ: گەندەلی و فەساد ە چورتم و

ناخۆشی ە کاری قورسو گران

لەسەر دڵ و جەستە ە ئاکام و

سەرەنجای خراپ و ناخۆش ە

قورئان دەفەرموی: ﴿فَلَدَأْتِ رَبَّالَ

أَمْرَهَا﴾.

الْوَبِلُ: بارانی دۆپەگەورەو بەخوێرم.

وَتَحَّ الْعِطَاءُ: به خششه‌ک‌ی زور که‌م و بی
باه‌خ بوو.

اوْتَحَّ فُلَانٌ: فلانکه‌س مال و سامانی
که‌م بوو.

اوْتَحَّ فُلَانًا: فلانکه‌سی ماندو کردو
دهستی تیی چوو و زیانی بی گ‌ه‌یاند
و به خششه‌ک‌ی که‌م کرده‌م.

اوْتَحَّ عِطَاءً: به خششه‌ک‌ی که‌م
کرده‌م.

وَتَحَّ عِطَاءً: به خششی نه‌وی که‌م
کرده‌م.

تَوَتَّحَ الشَّرَابُ: شه‌را به‌ک‌ی که‌م که‌م
خوارده‌م.

الْوَتَّحُ: شتی که‌م و بی نرخ و (رجل
رَنَحَ) پی‌او پکی خو پ‌پیه و (طعام
وَتَحَ): خوارده‌مه‌نییه‌کی بی سوده.

الْوَتَّحُ: به مانا (الْوَتَّحُ) دئی.

وَقَدْ الْوَتَّدُ: جه‌سپا، سینگه‌که جه‌قی.

وَقَدْ فُلَانُ الْوَتَّدُ: فلانکه‌س سنگه‌ک‌ی
جه‌قاند.

اوْتَدَّ الْوَتَّدُ: سنگه‌ک‌ی جه‌قاند.

وَقَدْ فُلَانٌ فِي بَيْتِهِ: فلانکه‌س له‌ماله‌وه
جیگیر بوو نه‌هاته دهر.

وَقَدْ الزَّرْعُ: کشتو کاله‌که سمری دهر هینا،
روا، سموز بوو.

وَقَدْ رَجَلُهُ فِي الْأَرْضِ: قاجی له‌زموی
جه‌قاند.

الْمِيتَدُّ: نه‌و جه‌کوچ و نامیره‌ی سنگی
بی دادم‌کوتری.

الْمِيتَدَّةُ: به مانا (الْمِيتَدُّ) دئی.

الْوَتَّدُ: نه‌وی له‌زموی ده‌جه‌قیندری و

یان به‌دیواردا دادم‌کوتری و نه‌و

به‌ر‌زاییه‌ی پی‌شه‌وه‌ی گ‌و‌ن‌چ‌که و

به‌شیکه له‌ت‌م‌ف‌ع‌ی‌له‌ی ع‌ور‌وز و (ك:

أوتاد) و (أوتاد الأرض): ک‌ی‌وه‌کانی

زه‌وی و (أوتاد البلاد): سه‌روک و

را به‌ری ولات و (أوتاد الفم): ددانی

دهم و (أوتاد الصوفية): چوار شیخی

گ‌وره‌ی صوفیه‌کانن.

الْوَتَّدَةُ: نه‌و به‌ر‌زاییه‌ی پی‌شه‌وه‌ی

گ‌و‌ن‌چ‌که.

وَقَرَّ فُلَانًا وَقَرًّا وَوَتَرَةً: د‌و‌ست و برادره‌ی

خ‌وی کوشت و خ‌را به‌ی له‌گ‌ه‌ل دا کرد

و ترساندی.

وَقَرَّ الْقَوْمَ: جوتی خه‌لکه‌ک‌ی کرد به‌تاک

و دوو بون بوون به‌سی ...ه‌تد.

وَقَرَّ الْعَدَدَ: ژماره‌ک‌ی کرد به‌تاک.

وَقَرَّ الصَّلَاةَ: نو‌یزه‌ی کرد به‌ویتر و

نو‌یز‌ی به‌ک پ‌کاتی خسته دوا نو‌یزه

سوونه‌ته‌کانی.

وَقَرَّ الْقَوْسَ: ژبی هه‌وسه‌ک‌ی توند کرد و

ژپیه‌ک‌ی به‌هه‌وسه‌ک‌وه شه‌ته‌ک دا.

وَاتَّزَّ بَيْنَ أَخْبَارِهِ وَكُتِبَهِ مَوَاتِرَةً

ووتاراً: ناو به‌ناو به‌دوادا‌جونی بو

ههواڵهكانى كوردوه، بهناو
كتیبهكانى دا گهرا بۆ دۆزینهوهی
زانبارى.

واترت الناقة: حوشرمكه لهكاتى
بيخدانى دا نهژنۆيهكى دادا نههمجار
نهژنۆكهى ترى دا دا، بهمهش
نهزيهتى نهو كهسهى دا كهلهسه
پشتى بوو.

واتر الشينى: ناوبهناو بهداداچوونى
بۆشتهكه كرد.

واتر الصوم: رۆژه نا رۆژىك بهرۆژو
بوو ۵ يان رۆژىك بهرۆژو بوو دوو
رۆژ بهرۆژوو نهبوو.

وئر فلان الصلاة: فلانكهس نوێزى
سوننهتى شهوانهى بهنوێزى يهك
ركاتى كۆتايى پى هينا.

وئر القوس: ژينى قهوسهكهى توند
كرد.

تواترت الاشياء: شتهكان يهك
بهداويهك دا هاتن، ناو بهناو
كهلپينان تيكهوت ۵ يان تاكتاك
يهك بهدوو يهك دا شتهكان هاتن.

ئوئر العصب والعرق: رىمگو
دهمارمكه گرژ بوون ۵ دهمگوترى:
(كوئرّت العلاقة بين الدولتين):
بهيوهندى نيوان نهو دوو دمولمته
گرژ بوو.

ئثرى: دهمگوترى: (جاءوا ترى): يهك

لهداويهك هاتن.

ئثرأ: دهمگوترى: (جاءوا ترأ): يهك
لهداويهك هاتن.

الئوئر: لهبوارى ميكانيك دا برىتييه
لهههـ چون و خۆراپـسكاوتنى
قهبارميهك كهههردوو سهى بهسترا
بن.

المقواتر: لهبوارى زانبارى عوروزدا
برىتييه لهسهرواويهك پىتيكى
بزوين كهوتپيته نيوان دوو پىتى
ساكنهوه، ومكوو (مفاعيلن، فاعيلن،
مفعولن) ۵ لهبوارى ههرومدهى
پىغههمهر (الحديث المتواتر):
برىتييه لهرواويهتكردى كۆمهلييك
كه نهگونجى درۆبكه، واته:
كۆمهلييك لهكۆمهلييكى ترموه
روايهتيان كردبى چين لهدواجين
تادميگهيهننهوه سهى پىغههمهر
(د.خ).

الوئر: ناويكه لهناوه جوانهكانى خودا،
تاك و تمهنا ۵ بى هاومل ۵ لهبوارى
ژماردا (الوتر) نهويه جوت نهيه ۵
ههروا ناويكه لهناومكانى رۆژى
عهرفه.

الوئرآن: دوو دهمارن لهنيوان پاژنه
پىو رهفچك يان لهنيوان لهپى
دهستو نانيشك.

الوئرّة من كل شين: نهويه

۵ دموگوتري: (مالي عمله وتيرة):

لهكارمكهى دا راوستان بروكاندن
نيه.

وَتِخْ فلان: فلانكس ههوتا ۵ تيداجوو ۵

تاوانبار بوو ۵ داوهشاو گهندهل بوو ۵

پهوشتي خراب بوو بهديوو ۵ دمنگو

دۆرمى ناشيرين بوو ۵ زۆر نهزان و گيل

بوو ۵ لمبهلگه هينانهومدا ههلهى كرد

هيجى بۆنهجهسپا ۵ نازارى پهيدا كرد.

اوَتِخْ الله فلانا: خودا فلانكسى لهناو

برد.

اوَتِخْ فلان فلانا: فلانكس وای كرد

فلان تاوانبار بكا ۵ فلانكسى ههنا

بۆ تاوان كردن ۵ خستيه ناو بهلاو

چورتمهوه.

اوَتِخْ فلان القول: فلانكس

لههسهكرندهكدا كالقام بوو.

اوَتِخْ فلانا عند السلطان: نامۆزگارى

فلانكسى كرد لهخزمهت پاشا داو

فیرى نهوهى كرد چۆن ههلسو

كهوت بكا.

الموتقة: شوینی تيداجوو ههوتا.

الموتقة: ههلهكردن لمبهلگه

هينانهومدا.

الاوتل: پياوێك ورگی خۆی بېركا له

شهراپ.

وَقَمَ بالمكان وتوما: لهشوێنكه مايهومو

جینگير بوو.

قهراخهكانى كهوانهههى بن ۵

پنپرموى تير لهكهوان دا ۵

كركپراگهيهكى بچوكه لهلاى سهروى

گوپچكه ۵ بۆشايى نيوان ههر دوو

پههجهيهك ۵ پييستۆكهى نيوان

قامكه گهورمو قامكى شاههتومان ۵

دهماريكه لهژير زمان دا ۵ نيوان

نهرمايى لوتو سهبهله ۵ پهردهى

نيوان ههردوو كونه لوت ۵ پهگيىكه

لهنيوان خواروى پان و رهفيچك.

الوترتان: بهمانا (الوتران) دى ۵ دوشتي

بهرزموه بوون دهليى دو نهلقهى

لهگوپچكهى نهسپدان.

الوترية من النساء: ناهرمتى دلپهرو

بئ بهزمى.

الوترية: ريبازيىكه بهتهنيشت كيودابى،

پارچهيهك لهزموى ۵ زموى سپى ۵

كركپراگهيهكه لهلاى سهروى گوپچكه

۵ پييستۆكهيهكه لهنيوان قامكه

شادمو قامكه گهورمدايه ۵ پهردهى

نيوان دوو كونهلوت ۵ نهلقهيهكه

راهينانى شيربازى لهسهر دموكرى ۵

خاليىكى سپى كهوانههيه

بهجهستهى نهسپهوميه ۵ خونجهى

گوڤ ۵ خانهى دميان ۵ قاعيدمو

ريبازى قياسى ۵ قاعيدمو ياساى

تايبهت بهشتيىك ۵ بهردموامبون

لهسهر شتيىك ۵ دايران و بروكاندن

الموتمة: نوسطوانه.

الوئمة: رويشتنى خيرا.

وَقَنَّ بِالْمَكَانِ وَتَنَّا وَتَوْنَا: لهشوينهكه
مايهومو جيگير بوو.

وَقَنَّ الْمَاءُ: ناومكه جارى بوو بهردموام
هاتو نهبريا.

وَقَنَّ فُلَانٌ فُلَانًا: فلان زهبرى لهرمكى
لاملى فلان دا.

وَقَنَّ فُلَانٌ: فلانكس رهمكى لاملى نازارى
بوو.

اوْتَنَتِ الْمَرَاةُ: نافرتهكه مندالى بوو
بهجورنك قاجى پيش سمرى
هاتنهدمر.

اوْتَنَ الْقَوْمُ دَارَهُمْ: خهلكهكه زور
لهمالى خويان دا مانهوه.

اسْتَوْتَنَ الْمَالُ: مال و سامانهكه زور
بوو، ههگرا.

الْمَوْتُونَةُ: نافرمتى بهئهدمبو
رؤشنير، هرچهند جوانيش نهبي.

الْوَاتِنُ: شتى جيگير و جهسپاو
لهشوينى خوى و ناوى كاريزاو
بهردموام و نهبراو.

الْوَقْنُ: نهوميه مندال كهلهدايك دمبى
لهپيش دا قاجهكانى بين نهمجار
باقى جهستهى بيتهدمر.

الْوَقْنَةُ: تهنگ ههلچنين بهقهرزدار
بوئهوهى قهرزمكه و مرگرتتهوه و

راحيبايى و دژايهتيكردنى يهكترى و
دمگوترى: (بينهما وتنة).

الْوَتَيْنُ: شارمكى جهسته، دهمارى
سهرمكى كه ههرجى خوئينيك لهدل
ديتهدمر نهو دابهشى دمكا
بهناوجهستهدا.

واتاه على الامر موتاة ووتاء:
فهرمانبهردارىي كرد.

الْوَتَى: زونگاو.

وَلَّا اللَّحْمَ: گوشتهكه هاوسا گرى لى
پهيدا بوو.

وَلَّا الْوَتْدَ: سينگكه سهرمكهى پرر پرر
بوو.

وَوَيْتَتْ يَدَ الرَّجُلِ: دمستى پياوهكه
نازارى لى پهيدا بوو.

اوَلَّا يَدَ فُلَانٍ: دمستى فلانكس
نازاردرا و زهبرى لى دا.

الْمَيْسَاءُ: نهو جهكوچ و ناميرميه
سينكى پى دادمگوترى.

الْوَتَاءُ: پهلهيهكه، گرييهكه لهگوشت
دا پهيدا دمبى و ناگاته سهرئيسقان و
نازاريكه توشى ئيسقان دمبى بهبى
نهومى شكا بى.

الْوَتَاءَةُ: بهمانا (الْوَتَاءُ) دى.

وَوَلَّبَ يَثْبُ وَثْبًا: بازى دا، خوى ههلدا و
دمگوترى: (وَلَّبَ الى المكان العالي):
كهشته هلهو پايهى بهرز.

وَتَبَّ عَلَى فُلَانٍ: به سمر فلانکەس دا زال
 بوو، بۆری دا ە هەروا وشە (وَتَبَّ)
 بەمانا راست بۆوو راپەری، هەلمەتی
 برد، دانیش و گەوت پالکەوت دئ ە
 دەگوترئ: (وَتَبَّ عَلَى الْفَرَّاشِ):
 لەسەر جێ گەوت، پاکشا.
 (وَتَبَّ الْحَيَوَانُ: وای کرد حەوانەکە
 بازیدا.

اوْتَبَّ فُلَانًا الْمَوْضِعَ: وای کرد
 فلانکەس باز بەسەر شوینەکە دا بدا.
 وَائْتَبَهُ مَوَاتِبَةً وَوَتَابًا: هەریەک
 لە دوو و کەسە عەمبازی یەکتربوون و
 هەلمەتیان بۆ یەکتەر برد، پەلاماری
 یەکیان دا.

وَتَبَّهَ: خەبی کرد، لەجێگای خەست، ولی
 لێ کرد لەجێگادا بکەوئ.
 وَتَبَّ فُلَانًا وَتَابًا: جێگای بۆ فلانکە
 راخست بۆ ئەوێ لەسەری بخەوئ
 یان دابنیشئ.

تَوَاتَبَ الْقَوْمُ وَنَحْوُهُم: خەلکەکە
 هەندێکیان عەمبازی هەندێکیان
 بون و پەلاماری یەکتریان دا.

تَوَاتَبَ: بەمانا (وَتَبَّ) دئ.
 تَوَاتَبَ عَلَى أَخِيهِ فِي أَرْضِهِ:
 بەستەمکاری و ناپەوا دەستی بەسەر
 زەوی براکە ی دا گرت ە داگری کرد.
 تَوَاتَبَ فِي مَلِكٍ فُلَانٍ: مَلِكٌ وَمَالِي

فُلَانٌ كەسێ بەستەم داگری کرد.

الموتبان: ئەو پاشا و فەرمانرەوایە
 هەوێ غەزا کردن و داگری کردنی
 وڵاتی ترنەدا، بەسەلامەتی بۆخۆی
 دابنیشئ.

الميتب: بازهاوێز ە دانیشتو
 لەسەر زەوی نەرمەلان ە تەبارو
 تەپۆلکە ە جۆگا.

الوثاب: فەرموێلەو جێگای نوستن.
 الوثبى: بازهاوێزێ گورج، هەرشێک
 زوو باز بەاوێ دەگوترئ: (فرس
 وکتی).

وتج الحيوان: حەوانەکە قەلەو بوو
 گۆشتی گرت ە دەشگوترئ: (فَرسَ
 وتج): ئەسپێکی بەهێزە ە (ثوب
 وتج): قوماشێکە باش چنراوو
 پەختەبە.

وتج الشئى: شتەکە پێو قەرەباغ بوو.
 وتج الثبت: رۆمکەکە درێژو پێو جێ بوو.
 وتج المكان: شوینەکە لەوێ زۆر بوو،
 درەختی زۆر بوو.

اوتج الشئى: شتەکە پێو جێبوو.
 اوْتَجَت الارض: زەویەکە لەوێ زۆر
 بوو.

استوتج الرجل من المال: بیاوێکە
 مāl و سامانی خۆی زۆر کرد.
 استوتجت المرأة: نافرمتەکە خۆی

دارشتو قهلمو بوو.

استوئج الشينى: شتمكه چرو پريوو.

استوئج المال: مالمكه زور بوو.

استوئج النبت: گزوكيايهكه تيك

چرژاو تيك هالا.

الموتئجة: زمويهكه لومرى زورىي.

الموتئج: (رجل موتئج الخلق): پياويكه

جهسته لمر و لاوازه.

الموتئج: بهمانا (الموتئج دئ).

الوتئجة: تهرابي ناو.

الوتئجة: نهوى لهنيسقان نهرم

دمبى و تيكهل بهجهورايى دمبى ۵

شبرى مهيو، نهو پلو پوشهى سالى

رابردو كهتيكهل بهگياوگزي تازه

رسكاوو ناسك دمبى ۵ نهومرزي

بههاردا ۵ زمويهكه قورو قال بي.

وئر الشينى يئر وئر: پيى لهشتهكه نا.

وئر الشينى: شتمكه پيى لى نرا.

استوئر من الشينى: زورى لهويشته

نهجام دا، زورى لى كرد.

استوئر المرأة: همولى دا نافرمتى

قهلموى دمست بكموي.

استوئر الغراش: چووسهر جيگاكه ۵

پيى نايهسهر جيگاكه.

الاوئر: نهرم تر ۵ دمگوترئ: (فراشي

اوئر من فراشه): جيگا نووستنى من

لهي نهو نهرمتره.

المئرة: نهو پؤشاكهيه لهسهر ههموو

پؤشاكهكانهوه لهبهردمكرئ ۵

پيستي درنده، كهولى درنده ۵

قهپوچكى زين ۵ جوره زين و

كورتانه ولاخييك بووه عجهم

لهناوريشمو دئياج دروستيان

كردوه.

ميئرلة الفرس: توك و پالى نهسب.

ميئرلة الأرجوان: جوره قوماشيكي

نهرمى ناوهاخنهراوه ومكوو ليغه

لهسهر زين دمكهويته ژئر سوارهكه

بؤنهوى جيگاي نهرم بي ۵ (ك:

موائر وميائر).

الوائئر: جهسپاو لهسهرشت.

الوشان: سهرزين كهلهقوماشى تهرم

دروست بكرئ.

الوئر: پيستيكه دمكرئته سهرمه ۵

پانايى سهرمه كه چوار بهنجه پان

بستييك بي نافرمتى منداال لهبهرى

دمكا ۵ پان نافرمتييك لهپيى دمكا

بكهويته عادى مانگانهى خويهوه ۵

بهكورتى ومكوو دهرپيى كورت

ومهايه.

الوئر: جيگانوستنى نهرم و نؤل ۵

پؤشاكايك لهسهر پؤشاكى ترموه

لهبهربكرئ ومكوو جيهو شتى وا.

الوئر: بهمانا (الوئر دئ) ۵ (ك: وئار).

الْوَيْثَرَةُ مِنَ النِّسَاءِ: نافرمتی قهلموو
گوشتن ۵ (ك: وئابر وئار).

وَيْغَ رَأْسُهُ: سهری شكاند.

وَيْغَ الرَّجُلُ نَاقَتُهُ: پيامكه لهومرو نائفی
جؤراو جؤرو كؤونو نوئی دا
به حوشترمكى.

وَيْغَ فُلَانٍ الثَّرِيدَةُ: فلانكس
تېگوشاومكهى تْيِك هه لدا
به سهرمهكى دا دا.

الْوَيْثَغَةُ: نهو لهومرو گياو گزميه كه
لهومرزى به هاردا تْيِك دهالئو
جؤراو جؤرون ۵ په روپه كه شهرمكاي
حوشترى پې داده پوشرئ.

وَيْقَ الْقِدْرِ: سئ كوچكهى بؤمه نجه لمكه
دانا.

اوَيْقَ الْقِدْرِ: به مانا (وَيْقَ) دئ.

وَيْقَ الْقِدْرِ: به مانا (وَيْقَهَا) دئ.

وَيْقَ بَفْلَانٍ: بتمانى به فلانكس كرد.

وَيْقَ الشَّيْنِ يُوَيْقُ وَثَاقَةً: شته كه جيگير
بوو، چه سپا، دامه زرا.

وَيْقَ فُلَانٍ: به ديكؤمينتو ووسيقه بابهنند
بوو.

اوَيْقَ فُلَاناً اَيْثَاقاً: فلانكسى كرده
جئى بتمانه.

اوَيْقَ الْأَسِيرِ: دهست و پئومندى
نه سهرمهكى باش توند كرد.

اوَيْقَ الْعَهْدِ: وادمو به ئينه كهى جهخت

كردموه.

وَأَيْقَ فُلَاناً: بهيمانى لهگهل فلانكس

بهست ۵ وادمو به ئينى پيدا ۵

دهگوترئ: (واثقت بالله لأفعلن كذا).

وَأَيْقَ فُلَاناً: وتى فلانكس جيگى
بتمانه پيكرنده.

وَأَيْقَ الْأَمْرِ: كارمكهى پتهوو مهكمه
كرد.

وَأَيْقَ الْعَقْدِ: گرئبهسته كهى لهدهفتهرى
رسمى دا تؤمار كردو كردى
به ديكؤمينتو به لگه نامه.

تَوَأَيْقَ الْقَوْمَ زَعْلَى الْأَمْرِ: خه لگه كه
وادمو به ئينيان به پته كتر داو
سوئنديان بؤيه كتر خوارد.

تَوَأَيْقَ فِي الْأَمْرِ وَمِنَ الْأَمْرِ: به به لگه
ديكؤمينت كارى كرد.

تَوَأَيْقَتِ الْعَقْدَةَ: گرئبه كه توند بوو.

استوَيْقَ مِنْ فُلَانٍ: به لگه نامه وادمو
به ئينى له فلانكس و مرگرت.

استوَيْقَ مِنَ الْأَمْرِ: به به لگه
ديكؤمينتموه جووه ناو كارمكه.

الْأَيْقَةُ: بتمانه.

المَوَيْقُ: وادمو به ئين.

المَوَيْقُ مِنَ الشَّجَرِ: نهو درمخته به كه

خه لك پشتى پې دههستن بو

لهومرى ئازمه لكانيان لهكاتى

برانهومى گزوكيا ۵ دهگوترئ: (كلأ

مُوثِقٌ: درمختی که پستی پی
 دهبه سترئ ۵ بؤنه وهی بهشی
 خوراکي نازمه گانیان بکا ۵ (ماء
 مۇثِق): ناویکی زۆرمو بهشی نازمه و
 پیداو پستی خویان دمکا.
 المُوثِقُ: نهوکه سهی گریبه ستو
 نوسراوی نیوان خه لك دمکاته
 رسمی و له دمفتتری تایبه تی دادگادا
 تو ماری دمکا.
 الميثاق: عهدو بهیمان ۵ (ك: موائیق
 ومیاتیق).
 الوثاقُ: نیسمی که لهوشه ی
 (ایناق) و مرگراوه ۵ نهو حه بل و
 پیوهندو که له بچه یه شتی پی
 دهبه سترئ.
 الوثاقُ: همر حه بل و گورپس و په تیك
 شتی پی ببه سترئ.
 الوثيقة: به لگه نامه، دیکومینت ۵
 همرشتیک شتی پی ببه سترئ و
 شمهك بدرئ.
 الوثيقة في الأمر: قایمکردن و
 دیکومینتکردنی کار ۵ باش
 نه انجامدان و ریکوپیک کردنی کار ۵
 دمگوترئ: (أرض وثيقة): زهوییه که
 گزوگیای زۆرو چرو پیره ۵
 کومپیهاله دان و چه کدانه بؤ بتمانیه
 قهرز ۵ یان دانمویه قهرز.

وَقْلَهُ: لکاندی ۵ پیوهی نووساند.
 وَكَل الشَّيْئَ: شته که ی جیگیر کرد ۵
 کردی به بنه ماو بناغه.
 وَكَل الْعَالُ: مال و سامانی کۆکردموه.
 الْوَكْلُ: توپکل و پرزی توپکل ۵ چلک و
 زیاده گوشت که به جه قوی تیز
 له پیستی داده مالن و تیفتیفه ی
 دهمدن ۵ یان به هوئی دمباغه وه لی
 دمکریتموه.
 الْوَكِيلُ: لواز ۵ توپکلی دار ۵ حه بل و
 گوش که له توپکل و پرزو شتی وا
 دروست بکری ۵ همر زیوو خشت و
 خالیك له درهخت و گوش و شتی وا
 بکه و پته خوار.
 وَكَمَ الْحَيَوانِ يَتَمُ وَكَمًا: حه یوانه که بازی
 دا.
 وَكَمَ الشَّيْئَ: شته که ی شکاند ۵ باریکی
 کرد ۵ کوتای.
 وَكَمَ فُلَانُ الرَّجُلُ: فلانکس له پیاهمه کی
 دا.
 وَكَمَ الْمَطَرُ الْأَرْضَ: باران له زموی دا.
 وَكَمَ فُلَانُ الْحَشِيشَ: فلانکس گیاه گزو
 بل و پوشه که ی گرد کردموه.
 وَكَمَ الْفَرَسُ الْأَرْضَ بِحَافِرِهِ: نه سپه که
 بهسمی زموی کوتا، سمکولی کرد.
 وَكَمَتِ الْحِجَارَةُ رَجُلًا: به ردمکه قاجی
 بریندار کرد.

وَتِمَّتِ الْأَرْضُ وَاثَامَةً: زومپهكه
گزوگياي كه م بوو لهومړي كه م بوو.
وَتِمَّ وَاثَامَةً: خوی دارشتو گوشتن بوو
قهلهو بوو.

وَأْتَمَّ فِي الْعَدُوِّ: هه موو قاچه كاني
خر كړدنه موو خوی ناماد مكرد بو
بازدان ومكوو نه وه خوی بهاوی.
الْمَيْتَمُ: زهوی كوت، شتيك زهوی
بپهستيوی.

الْوَثِيْمَةُ: بهرد ۵ بهردی چهرخ ۵ بهرده
نه ستی ۵ كومه له گزوكيا ۵
كومه ليك خواردمه نی جياچيا.
وَتَنَ الشَّيْنُ بِالْمَكَانِ: شتهكه جیگیر بوو
له شوپنه كه و چه سپا.

وَتِنَتِ الْأَرْضُ: زومپهكه بارانی لی
درا باراناوی بوو.
اوْتَنَ مِنَ الْمَالِ: مال و سامانه كه ی زور
كرد.

اوْتَنَ فَلَانًا: به خششی فلانكه سی
زور كړد، زوری پيدا.
اِسْتَوْتَنَ مِنَ الْمَالِ: له مال و سامانه كه ی
زور كړد ۵ قهلهو بوو.

اِسْتَوْتَنَ النِّحْلُ: هه نكه كان بوون
به دوو بهش، گه ورمو بچوك.
اِسْتَوْتَنَ الشَّيْنُ: شتهكه ماپه وه ۵
بههیز بوو.

الْمَوْتُوْتَةُ: نافرمتی زهلیل و گوی پاپه ن،

فه مارن بهردار ۵ (إمْرَأَةٌ مَوْثُوْتَةٌ):
نافرمتی بهمه دمه بو گوپراپه ن
ههرچه نده جوانیش بی.

الْوَتْنُ: په پكه ريك په رستشې بویكړی
جاله بهردو دار دروست كرابی یان
له مسو زیوو شتی تر ۵ دمشكوتری:
(هي وثن فلان): نه وه ژنی
فلانكه سه.

الْوَتْنِي: بته پرست ۵ دمشكوتری: (رجل
وثنی وامرأة وثنیه).

الْوَتْنِيَّةُ: رېبازو مه زه به ی
بته پرسته كان.

وَجَا فَلَانًا: به هه موو هیزی دهستی پالی
به فلانكه سه وه نا ۵ پالی به كوله ی
سینگیه وه نا ۵ قورته مه ی ملی گرتو
گیپراپه وه.

وَجَا التَّمَرُ: خورماكه ی كوتا تاتيک هالاو
به سه ربه كه دا بوو به گرموله و لینجاوی
دایه وه.

وَجَا الْفَحْلُ: دهماری گونی نه سپه كه ی
خسته نیوان دوو بهردو گوشینی
تامراندی (جوره خه ساندنیکه).

اَوْجَا فَلَان: فلانكه س هات بو
پتوپیستیا ی خوی یان بو نیچیر
گرتن و هیچی دهست نه كه هوت.
اَوْجَاتِ الرِّكْيَةِ: بیرمه كاوی كه م بوو
یان ناوهمكه ی برپا، وشکی كرد.

مرد.

لَوْجًا عَنْهُ: پالی بهشته که و مناو لئی

دورخسته و ده دمگوتری: (أَرْجًا الشَّيْءُ عَنْهُ).

إِجْجًا التَّمَرُ: خورما که دهنکه گانی

که ورمبون و گوشتن بون و پیگه بین، شیرین بوون لینجاویان لی پهیدا بوو بههوی کوتان و تیک هه لشیلان هوه.

تَوْجَاهُ بِالْيَدِ وَالسَّكِينِ: به مانا (وَجَاهُ) دی.

الْوَجْءُ: (ماء وَجْءٌ): ناوی بی که لک.

الْوَجَأُ: (ماء وَجَأٌ): ناوی بی که لک.

الْوَجِيئَةُ: مانگا ده خورما که نه و هنده

بکوتری ناو که گه یان بیتهدمر ده پاشان به شیر یان بهرؤن بشیلدرین تا یه که دمگرن و ده بنه توبه ل نه مجار بخوری.

وَجَبَّ الشَّيْءُ يَجِبُ وَجُوبًا وَوَجِبًا:

جهسپا، پیویست بوو ده که و ته سمر زهوی ده هورئان دمه فرموی: ﴿فَإِذَا وَجَبَتْ جُنُوبُهَا فَكُلُوا مِنْهَا وَأَطِيعُوا الْقَانِعَ وَالْمُعْتَرَّ﴾.

وَجَبَّ الْقَلْبُ وَجَبَانًا: دل که و ته

په له پهل و لیدانی خیراو له رزین.

وَجَبَّ فَلَانٌ وَجِبَةً: فلان که س روژی یه که

ژمه نانی خوارد.

وَجَبَّ فَلَانٌ وَجُوبًا وَمُوجِبًا: فلان که س

وَجَبَّتِ الشَّمْسُ وَجِبًا: خورئا و ابوو.

وَجَبَّ الرَّجُلُ وَجُوبَةً: پیاو که ترسا، ترسنؤک بوو.

أَوْجِبَ فَلَانٌ: فلان که س له شه و و

روژیک دا یه که ژهم نانی خوارد ده

یان فلان که س کاریکی چاکی کرد

به هه شتی بوخوی کپی ده یان

کاریکی خراپی کرد و دوزه خی

بوخوی مه پسر کرد.

وَجَبَّ عَلَى فَلَانٍ: له پی شپری که دا به سمر

فلان دا زال بوو.

وَجَبَّ الشَّيْءُ: شته که ی به پیویست دانا،

واجبی کرد ده دایمه زرانند، دایبه ست ده

دمگوتری: (أَوْجَبَ لَهُ الْبَيْعُ) یان (أَوْجَبَهُ الْبَيْعُ).

أَوْجَبَ اللَّهُ قَلْبَهُ: خودا دلی دامه زرا و

کرد.

وَأَجَبَ فَلَانًا مُوَاجِبَةً: فلان که سی

پابه ندرد ده دمگوتری: (وَأَجَبَهُ

الْبَيْعُ): مامه له که ی له سمر پیویست

کرد.

وَجَبَّتِ الْإِبِلُ: حوشرمه که ماندو بوو.

وَجَبَّ اللَّبَأُ: ژمه که له گوانی

حه یوانه که دا مایه و ده ره ق بوو.

وَجَبَّ فَلَانٌ فَلَانًا: فلان که س فلان که سی

پابه نند کرد.

وَجَبَ بِهِ الْأَرْضُ: بهمه رزی دادا.

وَجَبَ فُلَانٌ: فلانكس له پوژنك دا

پهك ژم نانې خوارد.

وَجَبَ فُلَانٌ عِيَالَهُ وَفَرَسَهُ: فلانكس

مال و منډال و نه سپهكې

واښكړ كړدن شهو و روژی پهك ژم

نان بخوڼ، نه سپهكې پهكجار

نالیک بدری.

وَجَبَ الْفَاقَةُ: روژی پهكجار

خوشرمهكې دوشی.

تَوَاجَبَ الْقَوْمُ: خهككه گرمویان

لهگل پهك كړد گرینتیان دا

بهپهكتر.

تَوَجَّبَ فُلَانٌ: فلانكس لهشهو و

روژنك دا پهك ژم نانې خوارد.

اَسْتَوْجَبَ الشَّيْئُ: شتهكې كړده

مافی خوئی.

الْمُوجِبُ: (موجب) ناوی ئیبحرام

بهستو بوو لهپیش هاتنی ئیسلام

دا.

الْمُوجِبَةُ: تاوانی گهوره كه بیټه هوی

چوونه ناو دوزخ و یان ئیشی

باش و خیری گهوره كه بیټه

مایهی چوونه ناو بههشت.

الواجب: لهزاراوی شمرع زانان دا

نهمیه واجب بوونهكې به

خهبري ئاحادو شتی و بووبی

بکمری پاداشی ههیه و نهکمری

سزادهی.

واجب الوجود: پهرومردگار؛ نهمیه

هر بووبی و بوونهكې پیویستی

بهشتی تر نهبی.

الْوَجِبُ: ترسنوك و گیل و نهحمهقی و

خوشرنك زهك لهگوانی دا رمق

بووبی و كوندهی ناوی گهوره

كهلهپیستی نیزیه قهرمو شتی و

بی و شوینی چوپاوكې ناو و (ك:

و جاب).

الْوَجِبُ: خهترو گرمو.

الْوَجِبَةُ: دمنگو قیزه ی بهربووه و

ژمهمنان خواردن و ژمه لهومرو

ئالف بؤ ئاژمل و پهكجار دوشینی

شردمر له پوژنك دا و نهاندازی

خواردنی حمبو دمرمان له پوژنك

دا.

الْوَجُوبُ: پیویست بوون، كهوتنه

شان و زیمه مهشغوئ بوون و یان

نهمیه خودی شتهكه بونی

پیویست بی.

الْوَجِيبَةُ: نهركو و مزیفه و نهاندازی

موچهو كړی، یان نهاندازی خوراك

روژانه حهفتانه مانگانه و ههروا

ناوه بؤ حالهتیک شتیک بکړی و

مامه لهكه تهواو بکې نههمجار

وهجه و هجه شتهكه بگوپزیهوه

جا كهتهواو بوو دمگوتری (قد

استوفیت و جیتك).

وَجَّ وَجًا: پهلهی كړد.

الْوَجُّ: نوعامه ۵ قهتئ ۵ گیابه که
له پیری (القلقاسیات) بونیکی
خوښی همیه ۵ داریکه که مرسته ی
جوتی لی دروست دمکری و مگو
هه و جاپو دمسته دوو میزان و هه په و
نیرو شتی وا.

الْوَجُّ: نوعامه ی خوښړو و بازهاویزی
گورج و گۆل.
وَجَّ الشَّيْنُ يَجَّ وجوآ: دمکه وت،
ناشکرا بوو.

وَجَّ يَوْجَّ وجآ: په نای برد.
اوَجَّ الشَّيْنُ: شته که دمکه وت و
ناشکرا بوو.

اوَجَّ الحافر: بیر هه لکه نه که گه پشته
شاخی لوس ۵ زور به زهوی دا
رؤپشته خوار تاگه پشته شاخ.
اوَجَّت غرة الفرس: سپیایه تی
ناوچه وانی نه سپه که ناشکرا بوو.
اوَجَّت النار: تاگره که روناکایی داو
دمکه وت.

اوَجَّ فلان الشَّيْنُ: فلان که س
شته که ی داپوښی.
اوَجَّ فلاناً الیه: وای کرد فلان په نای
بو بهری.

اوَجَّ البول فلاناً: میز تینی بو فلان
هیڼا ۵ تهنکه تاوی کرد.

وَجَّ الشَّيْنُ: شته که دمکه وت و

ناشکرا بوو.

المَوْجُّ: (طریق مَوْجُّ): ریځپه کی
ناشکراو رونه.

المَوْجُّ: پیستی لوس و سفت ۵
قوماشی نه ستورو پرخنه که لیک
بدری دمنگی لیوه بی.

المَوْجُّ: (باب مَوْجُّ): دمرگی
پیومدراو ۵ یان دمرگاپه که پهرده ی
به سر درایتته وه.

الْوَجَّاح: پهرده ۵ وادمبی و او مکه
دمکری به هه مزه دمگوتری (أجاح -
أجاح - إجاج).

الْوَجَّاح: نه شکه وتو که، په ناپاسار ۵
مه لجه نو په نا.

الْوَجَّاح: په نا ۵ قوماشی سفت و
پرخنه و نه ستور یان پوښاک
که له و جوړه قوماشه دروستکرا بی و
پان و پوږی.

وَجَدَ فلان يَجِدُ وَجْدًا: فلان که س غه مبار
بوو.

وَجَدَ عليه موجدة: رفی لی هه لسا.
وَجَدَ فلان وَجْدًا وَجْدَةً: فلان که س
دموله مه ند بوو.

وَجَدَ مطلوبه: نه وه ی لی دمکه را دهستی
که وت ۵ گومبو مکه ی دوزیه وه ۵
دمگوتری: (وَجَدَ ضَالَّةً).

وَجَدَ الشَّيْنُ كذا: شته که ی وازانی، واهاته

بهر جاوی ۵ دهائی (وجدت الحِلْمَ نافعاً):

بؤم دهر که موت که صه پرو بار قولی بهسوده.

وَجِدَ الثَّيْنِ: شته که بهیدا بوو ۵

دهگوتری: (وَجِدَ الثَّيْنِ مِنْ عَدَمٍ وَجُوداً).

اوجَدَ الله الثَّيْنِ: خودا له نه بوونه وه شته که ی هینایه کایه وه.

اوجَدَ فلاناً: فلانکه سی دهوله مهنده

کرد ۵ دهگوتری: (الحمد لله الذي

أوجدني بعد فقر): سوپاس

بو خودایه که پاش ههزاری

دهوله مهنده کردم.

اوجَدَ فلاناً بعد ضعف: داوای له پرو

لاوازی فلانکه سی به هیژ کرد.

اوجَدَ على الامر: ناچاری کرد بو

نهوکاره.

اوجَدَ الثَّيْنِ: وایکرد شته که ی دمست

بکهوئ و زهفری پی بهری.

اوجَدَ مطلوبه: وای کرد زهفر

به مه بهستی خوئی بینئ نهوی

عهودالی بوو دمستی کهوئ.

تواجدَ فلان: فلانکه س له ناخی خوئی

دا ههستی به سوژو عیشق کرد.

تَوَجَّدَ لفلان: بو فلانکه س غه مبار بوو

۵ خهفته بیخوارد.

تَوَجَّدَ بفلانة: عاشقی فلان نافهت

بوو ۵ خوئی ویست.

تَوَجَّدَ الامر: ناره حهتی له کار که

دهربری.

تَوَجَّدَ السنن: له شهو به خه بهری

چارز بوو.

المَوْجُود: له بواری فه لسه فهدا بریتییه

له شتیک له زیهن و له خاریج دا

بوونی چه سپاوبی.

الوَاحِد: ناوئیکه له ناوه جوانه کانی

خودا واته دهوله مهنده کی بی سنور

که ههر گیز ههزار نه بی، ههرچی

بیهموئ هه بی و بی ناتاج له هه موو

که س ۵ له حه دیشی پیغه مبه ر دا

هاتوو: (لَيُّ الْوَاحِدِ يَحِلُّ عَقَبَتَهُ

وَعِرْضُهُ): مائل کردن داندهوی

قهرز له لایهن که سی که وه هه بوو بی

شیاو سزادانه و رموایه ناموسیشی

بشکی ندری.

الوَجَادَة: لهزاراوی فهرموده زانه کان

دا بریتییه له وه کابرا له پراوئیک

زانباری فیریبی به بی ماموستاو

نیجازمو موناوله.

الْوَجْدُ: زلکاو ۵ شوینی ناو

تیدا کوبوونه وه ۵ (ك: وِجَاد).

الْوَجْدُ: هه بووی دهوله مهنده ی ۵

قورئان دمفرموئ: «أَسْكِنُوهُمْ مِنْ

حَيْثُ سَكَنْتُمْ مَنْ وَجَدَكُمْ».

الْوَجْدُ: دمگوتری: (مکان وَجْدُ):

شویخته‌که، شاخه‌که، هموزی ناوی
زور تیدان.

وَجَرَ الْعَلِيلُ يَجْرُهُ وَجْرًا: دمرمانی کرده

قورگی نه‌خوشه‌کهوه ۵ دمگوتری:

(وَجَرَ الْعَلِيلُ الدَّوَاءَ): دمرمانی کرده

قورگی نه‌خوشه‌که ۵ دمرمانی کرده

ناودهمی نه‌خوشه‌که.

وَجَرَ فُلَانًا: قسه‌یه‌کی ناخوشی

به‌فلانکس گوت، قسه‌یه‌کی ناخوشی

به‌گوینچه‌کی فلانکس دادا.

وَجَرَ فُلَانًا الرُّمَحَ وَبِهِ: رمبی له‌فلانکس

دا.

وَجَرَ مِنَ الْأَمْرِ يَوْجَرُ وَجْرًا: له‌کارمه‌که

ترسا سامی لی کرد ۵ (فهر وَجَرَ وَأَوْجَرُ

وهی وَجْرَةً وَوَجْرَاءَ).

أَوْجَرَ الْعَلِيلُ: دمرمانی کرده قورگی

نه‌خوشه‌کهوه.

أَوْجَرَ الْعَلِيلُ الدَّوَاءَ: دمرمانه‌که‌ی

کرده دهمی نه‌خوشه‌کهوه.

أَوْجَرَ فُلَانًا الرُّمَحَ أَوْ بِالرُّمَحِ: رمبی

له‌فلانکس وماند ۵ پان به‌رمب

لئی دا ۵ دمشگوتری: (أَوْجَرَهُ الْغَيْظُ):

رقو کینه‌ی خوی پی پشت.

إِثْجَرَ الْعَلِيلُ: نه‌خوشه‌که به‌دمرمان

چاره‌سری خوی کرد.

ثَوَجَرَ الْعَلِيلُ بِالدَّوَاءِ: نه‌خوشه‌که

الْوَجْدَانُ: له‌بوارى هه‌لسه‌مه‌دا بریتیه

له‌هه‌موو هه‌ستکردنیکی سه‌ره‌تایی

له‌زمت بی پان نازار، نه‌مجار

به‌سیدابوونی جوژیک له‌حالاتی

نه‌فسی له‌م روه‌وه که‌له‌زمته‌که‌پان

نازاره که‌کاری تی بکاو ببیته

هه‌ستکردن و پی زانین.

الْوَجُودُ: بوون، پیچه‌وانه‌ی نه‌بوون ۵

وجود واته بوونی زه‌نی و خارجی.

الْوُجُودِيَّةُ: جوژه هه‌لسه‌فه‌یه‌که پیی

وايه بوون له‌پیش ماهیه‌ته‌وه‌یه ۵

سارته‌ر پیی وایه وجود له‌سه‌ر

بنه‌مای نازادیی دادمه‌زری ۵

نازادییه‌کی ره‌های وا که‌ریگابدا تاك

خوی دروست بکاو هه‌لوپست

ومرگری به‌و شیوه‌ی خوی دمه‌وئ

بوئه‌وه‌ی بوونی خوی به‌ته‌واوی

بچه‌سپین.

الْوَجِيدُ: زه‌وی ته‌خت و دهشت.

أَوْجَدَهُ عَلَى الْأَمْرِ: به‌زوره ملی

کارمه‌کی پی کرد.

وَأَجَدَهُ إِلَيْهِ: ناچاری کرد بوی.

وَأَجَدَهُ عَلَيْهِ: به‌زوره ملی کارمه‌کی

پی نه‌نجام دا.

الْوَجْدُ: به‌رداو، قولکه ناو له‌کیو دا،

هموزی ناو له‌شاخ دا ۵ (ك: وَجْدَان

ووجاد).

وَجَزَّ الْكَلَامُ: قسهكه لهروانبیژی دا کورتی هیئا.	دمرمانهکهی کهم کهم قوت دا.
اوجَزَّ الْكَلَامُ: قسهكه بهلاغهتی کهم بوو.	تَوَجَّرَ فُلَانُ الْمَاءَ: فلانکس بهنابه دلی ناومهکی خواردموه.
اوجَزَّ فِي الْأَمْرِ: پهلهی لهکارمکهدا کردو دریژهی پی نه دا.	المِيجَارُ: شتیکه ومکوو صهوله جان پیی لهتوب دمدری.
اوجَزَّ كَلَامُهُ: قسهكهی کورت کردموه، کهمیکی لهقسهکهی درکاند.	المِيجَرُ: نامیریکه دمرمانی پی دمکریته قورگی نهخوشموه.
اوجَزَّ الْعَطِيَّةُ: بهخششهکی کهم کردموه ۵ خیرا بهخششهکی پی دا.	المِيجَرَةُ: بهمانا (المِجر) دی.
تَوَجَّرَ الشَّيْنُ: شتهکهی جی بهجی کرد ۵ داوای شتهکی کرد.	الْوَجَارُ: کونه کهم تیار، کونه گورگ، لانهی شیر ۵ کونه ریوی ۵ بهزوری بو کونه سهگ بهکاردمهیندری ۵
اِسْتَوْجَزَ الْكَلَامُ: کهلامهکی کورت کردموه.	دادراویکی زموی که لافاوی گهوره دایدپی پی ۵ (ك: أوجرة ووجز).
المِيجازُ: نهوکهسهی پرسیارو وهلام کورت دمکاتهوه.	الْوَجَرُ: شیومهکه له نهشکهوت لهکیوو کهز دا.
الْوَجَرُ مِنَ الرِّجَالِ: پیاویک گورجو گوژ بی، کارمکانی زوو نهنجام بدا ۵ زوو بهبخش، گیر نه بی ۵ حوشتی تیزرپو، خوشرپو ۵ خیراو بهپهله ۵ قسهی کهم و سوک ۵ کاری ناسان.	الْوَجَرَةُ: حالیکه هه لدمکه ندری بو گرتنی شیرو درنده.
وَجَسَّ فُلَانٌ: فلانکس ترسا لهمو خهپالهی به دلیا هات یان له وهه والهی بهرگوئی کهوت.	الْوَجُورُ: دمدریکه له قورگ دا پهیدا دمی.
وَجَسَّ فُلَانٌ وَجَسًا: فلانکس ترسانهکی شاردموه، ههولی دا پیی نه زاناندی که دمدترس—.	وَجَزَّ فِي مَنْطِقَةِ يَجَزُّ وَجَزًا: ووجوزا: له قسهکانی دا پهلهی کردو وتارمکهی کورت کردموه.
	وَجَزَّ الْكَلَامُ: قسهکهی کورت کردموه، کهمی کردموه.
	وَجَزَّ فِي مَنْطِقَةِ يُوْجَزُّ وَجَزًا: له قسهکانی دا پهلهی کردو وتارمکهی کورت کردموه.

وَجَسَ الشَّيْئُ: شتهكه گوم بوو، ناديار
بوو.

اوَجَسَ فلان: فلانكهس ترسو بيم
كهوته دليهوه.

اوَجَسَتِ الاذنُ: گويچكه دهنكي
بيست.

اوَجَسَ فلان الامرَ: فلانكهس
كارمهكه شاردهوه.

اوَجَسَ القلبَ شيئاً: دل ههستي
بهشتيك كرد ۵ يان دل لهشتيك
ترسا.

اوَجَسَتِ الاذن صوتاً: گويچكه دهنكي
بيست.

تَوَجَّسَ فلان: فلانكهس گويي بو
دهنكي نزم كلور كرد.

تَوَجَّسَ بالشَّيْئِ: ههستي بهشتهكه
كردو گويي خوي بو ههلهخت.

تَوَجَّسَ فلان الامرَ: فلانكهس
كارمهكه شاردهوه پهردهپوشي كرد.

تَوَجَّسَ الصوتُ: گويي بو دهنكهكه
ههلهخت ۵ يان گويي لي بوو لي
ترسا.

تَوَجَّسَ الطعامَ او الشرابَ: كهه كهه
تسامي خواردنهكهه يان
شلهمهنييهكهه كرد.

الاوَجَسُ: خوراك و ناوو شلهمهني كهه
۵ لهسياقي نهفي دا بهكاردئ ۵

دهگوتري: (ماذقت عنده اوجس) ۵
يان دهگوتري: (لا افعل ذلك سجي
الأوجس): تادونيا دونيا بي من
نهوشته ناكهم.

الأَوْجَسُ: بهمانا رۇزگار دئ ۵
دهگوتري: (لا افعل ذلك سجي
الأوجس).

الواجسُ: ههست كردن بهدلا هاتن ۵
خهتهرمي دل.

الوَجَسُ: دهنكي نزم.
وَجَّعَ فلان يوجَّعَ وجعاً: فلانكهس

نهخوش كهوت نازاري لي پهيدا بوو.
وَجَّعَ فلان راسه او بطنه: فلانكهس
سهري هيشا يان سكي هيشا ۵ (فهو
وجع وهي وجعة).

اوَجَّعَ فلان في العدو: فلانكهس
فرسهتي لهدوزمن هينا زمبري
كارپگهري لي دا.

اوَجَّعَ المرضُ او الضربُ:
نهخوشيهكه يان ليدانهكه نازاري
زوري بهفلانكهس گهپاند.

تَوَجَّعَ فلان: فلانكهس هاتوهاوارو دادو
فيفاني كرد.

تَوَجَّعَ لفلان: ناخو نوفي بو
نهوكارمهسته خوارد كهبهسمر فلان
دا هات، پهروشي بوو، خهفهتي
بوخوارد ۵ لاوانهوهي بو كرد.

المِجَافُ: دهگوترئ: (دابة میجاف):

وَلَاخَيْكَه خُشْرُوو خَيْرَا پُويِه.

وَجَلَه يَوُجَلُه وَجَلَا: لهترسو بيم دا

بهسمری دا زال بوو.

وَجَل يَوُجَل وَجَلَا: ترسا، زندهمقی چوو

ه (فهر اوجل ووجل وهي وَجَلَة).

وَجَل يَوُجَل وَجَلَا وَجَالَة: گهوره بوو ه

هه لچوو.

اوجَلَه: ترساندی.

واجَل فلاناً: لهترسانو بی ورمی دا

پیشپرکئی لهگه فلان کرد.

المَوْجَلُ: جاوگی (وَجَل)یه ه بهردیکی

لوسه و مهیلهو نهرمه واته بهرده

قسل.

المَوْجَلُ: شوینی ترس ه چالیکه ناوی

تیدا رادموهستی.

الْوُجُولُ: پیران، پیرهکان.

الْوَجِيلُ: چالیکه زه لکاویکه ناوی تیدا

کؤدمبیته وه.

وَجَم يَجَم وَجَمًا وَوَجُومًا: بهرق

هه لساوی بییدمگ بوو ه روی خوی

گرز کردو سهری دانه نه واندو بییدمگ

بوو جوش داماو به خهم باری خوی

خواردموه.

وَجَم الشَّيْنُ: شته کهی ناخوشویست ه

(فهر واجم).

وَجَم عنه: لهترسا بییدمگ بوو ه (فهر

واجم).

الْوَجَعُ: ناویکی گشتییه بو هه موو

نیش و نازاریک که لهجه سته دا

بهیدایه ه (ك: أوجاع) ه (الْوَجَعَاء):

قنگ ه (ك: وَجَعَاوات).

الْوَجِيعُ: بهنیش ه بهنازار ه دهگوترئ:

(ضرب مُوجِع).

وَجَفَ الشَّيْنُ يَجِفُ وَجَفًا: بهشوکا،

لهگریژنه چوو.

وَجَفَ البعير أو الفرس: حوشرمه که یان

نهسپه که خیرا پویی.

وَجَفَ القلبُ: دلکه که هوته لیدانی خیرا

ه فورشان دهمه رموی: ﴿قُلُوبٌ يَوْمَئِذٍ

وَاجِفَةٌ﴾.

وَجَفَ فلان: فلانکس لهترسا کهوت ه

(فهر واجف وهي واجفة).

اوجَفَ المسائرُ: رهبوارمه که به بهله

پویی، بهلهی کرد له پوین دا.

اوجَفَ فلان فلاناً: فلانکس فلانی

هه لئا بو کاریک.

اوجَفَ فلان دابته: فلانکس

ولاخه کهی دهنه دهنه دا بو

رویشتن.

اوجَفَ الشَّيْنُ: شته کهی جولاند.

اوجَفَ الباب: دمرگاههی داخست.

استوجَفَه: بردی ه دهگوترئ:

(استوجَفَ الحُبُّ فُؤاده): دلداری و

عیشق دلی بردوه.

وَجَمَ فَلَانًا: مستهكۆلهى لهفلاَن دا.

الْوَجْمُ: چه‌ند كه‌له‌ك و بيناو شتى وه‌هان دمكرپنه نيشانه بو ريگاي چۆله‌وانى و سارا ۵ بهردى گه‌وره ۵ ده‌شگوترى: (رجل وَجْمٌ): پياوئىكى هيچ و پوجه ۵ (بيت و جسم): خانوى گه‌وره ۵ (ك: أوجام ووجرم).

الْوَجْمُ: به‌خيل و رزد ۵ جه‌سته به‌كۆله‌و ناكه‌س به‌چه ۵ كه‌له‌كه به‌رد ۵ به‌ردى كۆكراوه‌و سه‌ريه‌ك نراو له‌سه‌ر كۆخته‌و سه‌نگه‌رو شتى وادا ۵ به‌ردى سه‌ريه‌ك نراو بو‌شارمزاى كردن و نيشانه‌ى ريگاي ده‌شت و چۆله‌وانى ۵ (ك: آوجام ووجرم) ۵ ده‌شگوترى: (رجلٌ وَجْمٌ): پياوى خوئپرى و خراپ.

الْوَجْمَةُ: جنيو.

الْوَجِيم من الأيام: رۆزگارى زۆرگه‌رم.
الْوَجِيمَةُ: بزىو.

وَجَنَ بالشَّيْنِ يَجُنُّ وَجَنًا: هاويشتى.
وَجَنَ بِهِ الْأَرْضُ: به‌زه‌وى دادا كييشاى به‌زه‌وى دا.

وَجَنَ الْوَتْدُ: سينگه‌كه‌ى داكوتا.
وَجَنَ الْقِصَارَ الثُّوبَ: جل شوهره‌كه حله‌كانى كوتان.

تَوَجَّنَ فَلَانٌ: فلانكه‌س زه‌ليل و ملكه‌ج بوو.

الْأَوْجِن: كۆلم گه‌وره، رومه‌ت پان.

المُوجِّنُ: كۆلم گه‌وره، گۆشتن و فه‌له‌و.
الموجونة من النساء: ئافه‌رمتى شه‌رم.

الميجنة: نه‌و كوتكه دارميه كه جليشور جلى پى دمكوتى بو ئه‌وه‌ى باش پاك بيته‌وه ۵ (ك: مواجن ومياجن).

الْوَاَجِنُ: زه‌وى ره‌فه‌لان و به‌ته‌و.

الْوَجْنُ: به‌مانا (الواجن) دئ.

الْوَجْنُ: به‌مانا (الواجن) دئ.

الْوَجْنَاء: كۆلم گه‌وره ۵ كۆلم گۆشتن.

الْوَجْنَةُ: كۆلم، خپراى رومه‌ت.

الْوَجْنَةُ: به‌مانا (الوجنة) دئ.

الْوَجِينُ: زه‌وى ره‌قى پته‌وو توند ۵ به‌رد ۵ كه‌نارى روبار.

وَجَهَ فَلَانٌ عِنْدَ الْغَاسِ: فلانكه‌س له‌ناو خه‌لك دا له‌فلانكه‌س زياتر جى باومرو متمانه بوو.

وَجَهَ فَلَانًا: له‌پروى فلانكه‌سى دا، به‌پروى فلان دا چۆوه، به‌رمو روى فلان بووه.

وَجَهَ فَلَانٌ يَوْجُهُ وَجَاهَةً: فلانكه‌س بوو به‌خاوم ريزو قه‌در لاي خه‌لك ۵ (فه‌ر وجيه) ۵ (ك: وَجْهَاء) ۵ (وهي وجيهه) ۵ (ك: وجاه).

أَوْجَهَتِ الْمَرَأَةُ: ئافه‌رمته‌كه له‌سك و زا ومستايه‌وه.

أَوْجَهَ فَلَانٌ فَلَانًا: فلانكه‌س فلانكه‌سى

کرده پیاو ماقول ۵ یان لای خه‌ئک
باسی پیاو‌تی ئه‌وی کردو ریزی بو
به‌یدا کرد ۵ گپ‌ایه‌وه ۵ به‌پیاو
ماقولی له‌قه‌له‌م دا.

واجیه موجهة ووجاهاً:
چاوپێکه‌وتنی له‌گه‌ڵ دا کرد ۵
روبه‌روی بووه ۵ به‌روی خو‌ش و
قه‌سی شیرین پێشوازی لێ کرد.

وَجَّهَ: ملکه‌چو ژێربار بوو ۵ ده‌گوتری:
(قَادَ فُلَانٌ فُلَانًا فَرْجَةً): فُلَانٌ
رابه‌رایه‌تی فُلَانی کرد نه‌ویش گوئ
بیسی بوو شوینی که‌وت.

وَجَّهَ المَوْلود: منداڵه‌که له‌کاتی
له‌دایکبوونی دا سه‌مه‌تا دو ده‌ستی
له‌منداڵدانی دایکیه‌وه هاتنه‌ده‌ر.

وَجَّهَ الى الشَّيْنِ: روی له‌شته‌که کرد.
وَجَّهَ فُلَانًا فِي حَاجَةٍ: بو ئه‌نجامدانی
کارێک فُلَانکه‌سی نارد روی پێ
له‌شته‌که کرد.

وَجَّهَ الشَّيْنِ: شته‌که‌ی خسته لایه‌ک
له‌به‌رپێکه‌وه داینا.

وَجَّهَ النُّحْلَةَ: نه‌مامه‌خورماکه‌ی به‌رمو
شه‌مال توژی خواری چه‌قاند بایه‌که
راستی کرده‌وه.

وَجَّهَ النَّاسُ الطَّرِيقَ: خه‌ئکه‌که
به‌ریگا که‌دا رو‌یشتن تا به‌ته‌واوی
شوین پێیان ده‌رکه‌وت و رێگا‌که

رون بوو.

وَجَّهَ المَطَرُ الأَرْضَ: زموییه‌که روی
زموی قه‌لاشته‌وه کاری ته‌واوی لێ
کردو پێیدا رو‌یشته‌خوار.

وَجَّهَت الرِّيحُ الحَصَى: ره‌شه‌بایه‌که
به‌رده وردمو زیخه‌که‌ی رادا.

وَجَّهَ فُلَانًا: فُلَانکه‌سی خسته سه‌ر
رێبازیکی تایبه‌تی.

إِجَّهَ اليه: روی تێکرد.

تَوَاجَهَا: روبه‌روی به‌ک بون.

تَوَجَّهَ: بو موطاومعه‌ی (وَجَّهَ)دئ.

تَوَجَّهَ الجیش: سوپاکه شکا.

تَوَجَّهَ الشَّيْخُ: پیرمه‌ی‌رده‌که که‌نه‌فت
بوو.

تَوَجَّهَ اليه: بو‌لای چوو ۵ به‌رمو روی
هات.

تَوَجَّهَ جِهَةً كَذَا: چو بو‌لای ئه‌و
شوینه.

التَّجَاهُ: ئه‌و شوینه‌ی به‌رمو روی
ده‌چی ۵ ده‌شگوتری: (قَعَدَت
تَجَاهَكَ): به‌رامبه‌رت دانیشتم.

التَّوَجُّيه: له‌بوازی شیعردا بزوینی
پیتی پێش ڕه‌وییه ۵ له‌بوازی
به‌لاغه‌دا هێنایی که‌لام و رسته‌یه
به‌شیوه‌یه‌ک دومانای دژ به‌یه‌ک
هه‌لبگرئ.

الْجَهَّةُ: لایه‌ن و ده‌فه‌رو ناحیه ۵
ئه‌و شوینه‌ی بو‌ی ده‌چی و کردوته

بەئامانجى خۇت ۋ (ك: جهات) ۋ
 دىمىگوتى: (ماله جهة في هذا الأمر):
 لەم كارمدا ئەو ھىچ بەرنامەيەكى
 ئاشكراي نىيە نازانى چۆن كارمەكى
 جى بەجى دىمى.

المَوْجَةُ: خاومى رىزو شىكۆمەند.

الْوَجَاهُ: بەمانا (التّجاه) دى ۋ دىمىگوتى:
 (دارى وَجَاه دارك): خانوۋەكەم
 بەرامبەر خانوۋەكەتە ۋ دىمىگوتى:
 (ھىم وجاه الف): ئەوان نىيەكى
 ھىزار كەس دىمى.

الْوَجَاهَةُ: پاوان و حورمەت.

الْوَجَةُ: دىم و چا ۋ گەورەى ھۆز
 خىل، پىا و ماقولى خىزان ۋ
 ھەرشىتىك بەرامبەرت بى، روى
 لىت بى ۋ خودى شت و زاتى شت ۋ
 قورئان دىمەرمۇ: ﴿كُلُّ شَيْءٍ هَالِكٌ
 إِلَّا وَجْهَهُ﴾ ۋ دىل و دىرون ۋ
 لەھەدىت دا ھاتوۋە: (كُلُّ شَيْءٍ
 صَفَرُكُمْ أَوْ لِيَخَالَفَنَّ بَيْنَ وَجْهِكُمْ) ۋ
 وشەى (وجوھكم): بەمانا
 (قلىوبكم) دى ۋ ھىروا ناوہ بۇ
 سەرمەتاي رۇزگار، بۇسەرمەتاي رۇز ۋ
 بۇ نوپۇزى بەيانى ۋ بۇ ئەوبەشەى
 دىبىندىرئ لىپۇى ئەستىرە،
 لەپۇشاك، روى دىمەرمۇ، لەخانۇ
 ئەو رەۋى كە دىرگاي سەرمەكى

تىدبە ۋ چۆرىك ئاۋ ۋ شىكۆمەندى
 ۋ مەبەست ۋ راستى و دروستى ۋ
 دىمىگوتى: (لىس لكلامه وجه):
 قىسەكەى لايەنى راستى تىدانىيە ۋ
 لەبوارى قىسەكردن و نوسىن دا ئەو
 پىيازىيە دىمىگىرە بەرو پەپەروى
 دىمەكى ۋ ھىروا بەمانا چۆرو بەش و
 شىۋە دى ۋ دىمىگوتى: (رجل خُرُ
 الوجهِ وعبد الوجه وسهل الوجه)
 واتە: دىم و چاۋى تەختن كۆلى
 خىپىن، كۆلى بەرز نەبۇتەۋە ۋ
 ھىروا دىمىگوتى: (رجل ذو وجهين):
 پىاۋىكى دىروۋوۋە لاي ئەم
 قىسەيەك و لاي ئەو پىسچەۋانەى
 قىسەى پىشۋى دىمى ۋ (ورجره
 القرآن): واتە: ماناكانى قورئان.

الْوَجْهَةُ: لايەن و دىمەرو ناحىيە ۋ
 ئەوشۋىنەى روى تى دىمەكى و
 دىمەكەيتە ئامانچ ۋ ھەرشۋىنىك
 روى تىكەى ۋ رۇگەى نوپۇزى قىبەلە.
 الوجيه: شىكۆمەند ۋ رىش سى خىل و
 ھۆز ۋ (ك: وجهاء): مىندالىك
 كەلەكەتاي لىدايكىۋونى دا دوو
 دىستى بىنە دىر ئەمىجار باقى
 جەستەى بىتە دىر ۋ جۋانۋە
 ماينىك لەكاتى ھاتنە دىمەرمۇ دوو
 دىستى بەپەكەۋە بىنەدىر ئەمىجار
 باقى جەستەى.

وجاه يجيه وجياً: بهى خيرو هيچو

پوچى زانى.

وَجِيَّ يَوْجِي وَجِيَّ: بههوى زور

رؤيشتنهوه سى سوانو تهنك بوون ۵

(فهر وَجَّ وَجِيَّ ومي وجياء).

اوچى عَنْ كَذَا: مانى لهوشتهگرت.

اوچى الصائِدُ: پراوکهرمکه نهيتوانى

نيچير بگرئ هيچى دهست نهکهوت.

اوچى حافر البئر: بيرهه لگه نهکه

گه پيسته رهقايى و نهيتوانى چيدى

بيرمکه قول بکا.

اوچى على فلان: چروکى و پژدى

لهگه فلانکهس کرد.

اوچى فلاناً: فلانکهسى بههيج و پوج

هاته بهرچاوو بهى خيرو بير بوو

۵ نهپيشت بهئامانجى خوى بکا.

أَوْجَى فُلَانٍ عَنْ فُلَانٍ الظُّلْمَ وَنَحْوَهُ:

فلانکهس زولم و زورى لهفلان

دوورخستنهوه نهپيشت

بيجهوسيننهوه.

تَوَجَّى: بهمانا (وَجِيَّ) دئ.

وَحَدَّ يَحْدُ حِدَةً وَوَحْدًا وَوَحْدًا: تَاك

بؤوه.

وَحَدَّ الشَّيْئُ: شتهكى تَاك کردموه.

وَحَدَّ يَوْحَدُ وَحْدًا: بهتهنيا مايهوه.

أَوْحَدَتِ الْمَرَأَةَ: نافرتهکه بهک

مندالى بوو ۵ دهشگوترئ: (أَوحدت

الشاة): مهرمهكه بهك بيجوى بوو.

أَوْحَدَتِ الْمَرَأَةَ بِإِبْنِهَا: نافرتهکه

مندالیکى بوو تافانهو بئ وينه.

أَوْحَدَ اللَّهُ فُلَانًا: خودا فلانکهسى کرده

تافانهى رۇزگارى خوى بهتهنيا

هيشتيهوه.

أَوْحَدَ الشَّيْئُ: شتهكى تَاك کردموه ۵

دهشگوترئ: (أَوْحَدَ النَّاسُ فُلَانًا):

خه لگه که فلانکهسيان بهتهنيا

هيشتهوه ۵ بهتهنيا جيان هتلا.

وَحَدَّ اللَّهُ سُبْحَانَهُ: پروای بهوههينا

کهخودا تَاك و تهنيابه.

وَحَدَّ الشَّيْئُ: شتهكى تَاك کرد

بهتاكى زانى.

إِثْعَدَ: تَاك بؤوه.

إِثْعَدَ الشَّيْئَانِ أَوْ الْأَشْيَاءَ: شتهکان

بوون بهيهك شت.

تَوَحَّدَ اللَّهُ بِرُبُوبِيَّتِهِ وَجَلَالِهِ وَعَظَمَتِهِ:

خودا تَاك و تهنيابه لهخودايهتى و

لهشکومهندي گهورمى دا.

تَوَحَّدَ فُلَانٌ: فلانکهس بهتهنيا

مايهوه.

تَوَحَّدَ بِرَأْيِهِ: تاكرموى کرد.

تَوَحَّدَ اللَّهُ تَعَالَى فُلَانًا بِعِصْمَتِهِ: خودا

فلانکهسى پاراست و چاودپرى کرد.

اسْتَوْحَدَ: بوو بهيهك.

الاحد: يهك، تَاك و تهنها ۵ بؤ نيرو

خۆيەتى.

التوحيد: يەكتاپەرستى ۋە خودا بەيەكناسىن ۋە دوورخستىنەۋەى زاتى خودا لەھەر شىۋەم وئىنەيەك بەزىيەن ۋە خەيال دا دى ۋە ھەرجى تۆ تەسەۋرى بىكەى لەشىۋەم وئىنەى خودا لەۋە دوورمە مۇنەزەھە ۋە (مذھب التوحيد): لەبوارى فەلسەفەدا دانانە بە ھەبۋونى يەك خودا بۇ بونەۋەر.

توحيد النقط: لەبوارى ئابورىيى سىياسى دا ئەۋمىيە كارگەكانى نمونەيەك يان چەند نمونەيەكى كەم بەرھەم بىنن لەكالا ۋە (علم التوحيد): زانىارى و لىكۆئىنەۋە لەبوارى عىلمى كەلام دا.

الحِدَّة: دىگوترى: (هذا الشيء على حدته): ئەمە لەسەر بارى خۆيەتى، ومكوو خۆى وايە.

المَوْحَدُ: ئەۋ پىتانەن يەك خالىان ھەيە ومكوو (ف، ب، ن) ۋە (مَوْحَد الخواص): لەبوارى سىروشت دا بەقەبارمىيەك دىگوترى يان بەناۋەندىك دىگوترى لەھەممو لايەك تايبەتمەندىيەكانى ومكوو يەكەن.

مَوْحَد: دىگوترى: (دخلوا مَوْحَد

مع ۋە لەدوو شوپن دا لەگەل وشەى (الواحد) دا يەك دىگرن ۋە يەكەمىان كەدىگوترى بەناۋەلئەۋ بۇ پەرومردگار دىگوترى: (هو الواحد وهو الأحد) ۋەلى ناكوتى بەناۋەلئەۋى غەپرى خودا، واتە ناگوترى: (رجل أحد) ۋە دوھەمىان لەناۋەكانى ژمارەدا، دىگوترى: (أحد وعشرون وواحد وعشرون) ۋە جگە لەم دووشوئىنە جودا ۋازى لەنىۋان وشەى (أحد وواحد) دا ھەيە، وشەى (أحد) لەسپاقى نەفى و ئىنكارى دا بەكار دەھىندىرئ دەئىي (ماقام أحد، مقام أحد الثلاثة)، ۋەلى وشەى (واحد) لەسپاقى ئىپپات دا بەكار دى، دەئىي: (جاءني واحد من القوم).

الأحديَّة: تاكو تەنھايى، سىفەت يەكە لەسپەتەكانى خودا، واتە زاتى پاكى پەرومردگار لەھەممو رويەكەۋە تاكو تەنھاۋ بى وئىنەيە تەمەدودو تەركىبى تىدانىيە.

الأوحد: (الله الأوحد): خوداى تاكو تەنھا لەھەممو رويەكەۋە بەھەممو مانايەك بى وئىنەۋ بى ھاۋتا ۋە دىگوترى: (فلان أوحد زمانه): فلانكەس تاكە پىاۋى رۆژگارى

مَرَحَدُ: يَهَكَ يَهَكَ هَاتَنه ژوورمه.

المِيحَاد: چه نند تېپولكېو كۆمه له گلى
لَيْك جِيَابُوه.

الوَاحِد: ناوه ئناوى خوډاى
په رومردگارو به مانا تاكو تهنه او
بى هاوه له موډوومى نبييه ه په كهم
ژماره ى حيسابو نه ژمار ه
پيشكېوتوو زيرك له بوارى
زانستىك دا يان له بوارى ك
له بوارمگانى ژيان دا ه واته تافانه ى
نموشته، تاكه كېس لهو بواردا ه
يان به شىك لهشت ه (ك: وُحْدان
أُحْدان) ه دهسگوترى: (فلان واحد
الأحدين، واحد الآحاد، واحد أمه،
واحد الدهر).

الوَاحِدِيَّة: له بوارى قهلسه قه
رېبازى كه بونه مور دمباته وه
سهرېك بنهما وگوو گيانى
مه حض يان سرووشتى مه حض.
وُحَاد: دمگوترى: (دخلوا وُحَاد وُحَاد):
يهك يهك هاتنه ژورمه.

الوَخْدُ: چاوگه، ته ننيهو جه مع
ناكرېته وه ه دمگوترى: (رايته وَخْدُ،
ورايته وحدها).

الوَخْدُ: كه سيك بنه چهو نه ژادى
نمزاندرى.

الوَخْدَانِي: نيسېه تدانى په كيكه بولاي
ته نيايى تهره بوو له كۆمه له و

تاكرېموو خود په سه ند ه له چه ديت
دا هاتوو: (شُرُ أمّي الوحداني
المعجب بدينه المرئي بعمله).

الوَخْدَانِيَّةُ: چاوگى دروستكراوه ه
(مصدر صناعي) يه دمكرېته
صيفه تىك له ص صيفه ته گانى
په رومردگار واته هيج شتىك
هاوبه شى خودانيه له ماهيه ته و
صيفاتو شكۆمهندي دا، خو ى تاكه
خودايه كه بونه مورى به دى
هيئاومو هه ليد ه سوړېنى و بهرېوه ى
دمبا.

الوَخْدَةُ المَرِيَّةُ: قه بارميه كى
چوارگوشه كه هه موو لايه كى يهك
مه تر بى ه واته هه موو بوعدمگانى
به نه نندازدى په كترېن ه له بوارى
سياسى دا برىتييه له يه كيه ته ى
دووگهل و نه ته وه يان زياتر له چوار
شتى سهره كى دا (سهرؤكاپه تى،
راميارى، سوپا، نابورى).

وحدة النقد: له بوارى نابورى سياسى
دا برىتييه له كيشىكى نه گۆرو
دامه زراو له مه عدمنىكى تاپه ته ى دا
به قانون قه بارمو ووزن و شيوه ى
ديارى دمكرى.

الوَحِيد: تاقو ته نيا ه تاقه وه بوو.

وَحْرٌ يَوْحَرٌ وَحْرًا: بهرماوه ى سهرمازه لى
خوارد يان خواردموه نه وشته ى

سهرمازه له لیی خوارد بوو یان لیی
خواردبـووه نهم خواردی بویه
ژههره که ی کاری تی کرد.

وَحِرَ الطَّعَامُ: خوراکه که سهرمازه له ی
تی که وت.

وَحِرَ صَنْدَرُ فُلانٍ عَلَى فُلانٍ: دلی
فلان کهس له فلان کرمی بوو ۵ بوغزو
کینه ی لی هه لگرت.

اَوْحَرَتِ الْوَحْرَةَ الطَّعَامُ: سهرمازه له
به سهر خواردنه که دا رویی و
ژههراوی کرد ههر که سی لیی بخوا
توشی رشانه و مو سکچون ده بی، یان
ده مرئ.

اَوْحَرَ فُلَانًا: قسه یه کی ناخوشی
به گوپی فلان دا چپاند ۵ قسه یه کی
ناخوشی بی گوت.

الْوَحْرُ: حیق دو کینه ۵ رق و کینه ۵
غه شو فیل ۵ رق هه لسانی زور ۵
دوژمنایه تی ۵ ختو که و وه سو ده سی
دل.

الْوَحْرُ: به مانا (الْوَحْرُ) دی.

الْوَحْرَةُ: سهرمازه له و قوړئ
که له بیاباندا دزی ۵ پیړپوه که
له سهر شیوه ی بو که خاتون که یه کی
به نه ک، کلکی کی باریکی هه یه،
به سهر ههرشتیک دا برپا ژههراوی
دمکا له ههرشتیک بخوا بهرما و ده کی
ژههراوی ده بی ههر که سی که له وشته

بخوا سکی ده چی یان دمپشینه وه
یان ده مرئ ۵ رنگی سپیه خالی
سوری تیدان عهرمب بی زیان
لییه تی و نا یخون ۵ هه روا وشه ی
(وَحْرَةَ) ناوه بو حوشتی کورت ۵
ده شگوتی: (امراة وَحْرَة):
ناهرمتیکی رمش پیست و ناشیرینه ۵
یان سوری کورته بالایه.

وَحَشَ فُلانٌ بِثَوْبِهِ وَسِلَاحِهِ وَنَحْوِهِمَا:
فلان کهس پو شاکه که ی یان چه که که ی
فرئ دا، داپنا.

وَحَشَ فُلانٌ الشَّيْئَ يَوْحَشُ وَحْشَةً:
فلان کهس هه سی به دلته نگ و
ناخوشی کرد.

وَحَشَ الْمَكَانَ: شوینه که وه حشو و جرو
جانه و مرئ زور بوون ۵ ده شگوتی:
(أَرْضٌ مُرْجَشَةٌ): زهوییه کی وه حشو و
جرو جانه و مر او بیه.

اَوْحَشَ فُلَانًا: فلان کهس تی شو مه که ی
براپه و مو برسی بوو.

اَوْحَشَ الْمَكَانَ: شوینه که چو ل بوو
که سی تیدانه ما ۵ وه حشو و جرو
جانه و مرئ زور تیداپه یدا بوو.

اَوْحَشَ فُلَانًا: فلان که سی والی کرد
دلته نگ و خه قه تبار بی.

اَوْحَشَ الْمَكَانَ: شوینه که ی چو لی و
کهس تیدا نه ماوی بی.

وَحْشَ فَلَان بَثوبه وسِلاحه:

فَلَانكەس پۆشاك و سِلاحى خۆى
فرى دا، داپنان.

تَوَحْشَ فَلَان: فَلَانكەس پۆشاكى خۆى
داكەند، فرى دا ۵ برسى بوو.

تَوَحْشَ جَوْفَه: ناوسكى هيچ خۆراكى
تيدانهما خالى بوو.

تَوَحْشَ لِدِواء: گەدەى خۆى خالى
كرد بۆئەوەى خلتەو پلتەى ناو
رەمكى لەشى بەناسانى بێتەدەر.

تَوَحْشَ الْمَكَان مِّنْ اَمَلِه: ولاتەكە
لەدانىشتوانەكەى خالى بوو.

اَوْحَشَتِ الْاَرْض: زموييه خالى بوو
لەئادەمیزاد.

اسْتَوْحَشَ فَلَان: بۆ موطاووعەى
(أوحشه) دى ۵ هەستى بەدلتنەنگى و
ناخۆشى كرد.

اسْتَوْحَشَ مِنْه: وەگرى نەبوو، لىنى
تەرەبوو، چوووە پال حەيواناتى
کۆپويهووە ۵ وەکۆپى کەوت.

الْحِشَّة: زموى و پىران و کەس
تيدانهماو و چۆل.

الْوَحْش: کوى (وحشي) يە ۵ نەو
حەيوانە کۆپويه يە وەگرى

ئادەمیزاد نەبى و لەگەلى رانەيه ۵
(ك: و حـرش، و وحـشان) ۵

دەشگوترى: (جـمار وحش و جـمار

وحشي) ۵ دەشگوترى: (بات وحشاً):

شەو بەبرسيهتى سەرى نايەو،
هيچى نەخواردو گەدەى بەخالى

مايهووە ۵ (مشی في الأرض وحشاً):
بەتەنيا بەناو ولات دا گەرا کەسى

لەگەل نەبوو ۵ (مكان وحش):
ولاتيکى چۆل و خالى لە مەروفا.

الْوَحْشَةُ: زموى چۆلەوانى ۵ خالى
لەمەروفاو ئاودەدانى.

الْوَحْشَةُ مِنَ النَّاس: داپران لەکۆمەلى
ئادەمیزادو تەرە بوون ۵ گۆشەگرى
۵ ترسان ۵ غەمناکى.

الْوَحْشِي: تاكى (الـوحش) ۵ لای
راستى هەرشتيك بى ۵ ئەويەشەى

دەست و قاچ کەروناکەنە
خاومەنەکەى ۵ هەنجیره کۆپيله

لەهەر پەنگى بى پەشو سورو سپی.
الْوَحِش: هەر ئازەل و گیانلەبەرپکى

کۆپى کەمالي نەبى.
وَحْصَهُ يَحْصُهُ وَحْصاً: رايکيشا.

الْوَحْص: زبپکە گەلەرپوخسارى
ئافەرمى جوان دا دەربکەوئ.

الْوَحْصَةُ: سەرما.
وَحْفَ يَحْفُ وَحْفاً: خۆى بەزموى دا دا.

وَحْفَ الْبَعِير: حوشترەکە پەلەى کرد.
وَحْفَ مِنْه: لىنى نزيك بۆو.

وَحْفَ اليه: جو بۆلای، کردى بەئامانجى
خۆى ۵ لای دانىشت.

وَحِفَّ النَّبَاتُ وَالشَّعْرُ: گزوگیا به که یان

قزمکه چرو پر بوون، بنکی داکوتا،
پمش بوون.

وَحَفَّ النَّبَاتُ وَالشَّعْرُ: بهمانا
(وَحِفَّ) دئ.

(وَحَفَّ): پهله ی کرد.

(وَحَفَّ) اليه: جو بولای، لای دانیشته ۵
بوو به میوانی.

وَحَفَّ: خوی به زموی دادا ۵ دمگوترئ:
(وَحَفَّ البعير): حوشره که له پویشتن
دا پهله ی کرد.

وَحَفَّ الشَّيْنُ: به گوجان و عهصا
شته که ی کوتا.

المَوْحَفَّ: حوشری له پرو لاواز.

المَوْحِفَّ: نهوشوپنه ی حوشر تییدا
پیخ دمدرئ.

الْوَاخِفُ مِنَ النَّبَاتِ وَالشَّعْرِ: روهک و

موو نه گهر زور چرو پرین رش
بنوینن ۵ بالی بالنده که پمپی
زورین ۵ دولچه که سیرمه ی بچرا بن و
دووی مابن.

الْوَحْفُ مِنَ النَّبَاتِ وَالشَّعْرِ: بهمانا

(الْوَاخِف) دئ ۵ همروا ناوه بو بالی

بالنده که پمرو پوئی زور بن.

الْوَحْفُ: قزی پرو رمش ۵ بالی بالنده

که زوری پمرو پوئل پیومبن ۵
گیاوگز چرو پرو تیک هالو بی ۵

بنک و رمگی به هیزو پتهو بن.

الْوَحْفَاءُ: زموبیه که بهردی رمشی
تیدابن و بهرده لان و حمرنه بی.

الْوَحْفَةُ: ته پوئکه ی خرو بهرزو رمش ۵
گاشه بهرد له ناو شیوو دوئل دا ۵
دهنگ به گشتی.

وَحَلَ فُلَانٌ فُلَانًا يَحِلُّهُ وَحَلًا: فلانکمس
له فلان باشر روجو.

وَحَلَ يَوْحَلُ وَحَلًا: کهوته ناو قورمومو
کهوته پهله پهلی خورزگار کردن.

(وَحَلَهُ): خستیه ناو قورمومو.

اوَحَلَ فُلَانًا شَرًّا: فلانکمس توشی
شهر کردو تییهوه پیجا.

واَحَلَهُ: پیشپرکی لی گهل دا کرد

له چوونه ناو قورو لیتهوه ۵
دمگوترئ: (واَحَلَهُ فِرَحَلَهُ) له چونه

ناو قورو راکردن تییدا پیشپرکییان
کرد پهکیان به سهر شهوی تردا زال
بوو.

تَوَحَّلَ: بهمانا (وَحَلَ) دئ.

تَوَحَّلَ المَكَانُ: شوپنه که بوو به قورو
لیته.

استَوَحَّلَ المَكَانُ: بهمانا (تَوَحَّلَ) دئ.

المَوْحَلُ: شوپنی قورپوی.

الْوَحَلُ: قور (قورپه لیته قورپی شل که

قاجی پییدا پو بیجئ) ۵ (ك: او حال
ووحول).

بۆئەۋەى دەنگى بېسىرى.

تَوَخَّوَحَ الظِّلِيمُ فَوْقَ الْبَيْضِ:

نوعامەگە لەسەر هیلکەکانی

کەپکەوت.

الْوَخَّوَحُ: بەهیزو تواناو نیشات

کەلەگاتی نیش کردن و هەولدان دا

نرکەى لیۆهەى لەبەر تەپدەماخى و

بەهیزی خۆى دەخواتەوه ە لەسەرە

خۆو خۆگرو نەفەس درێژ ە پیاوی

گورجو گۆل و لەش سوک ە (ک:

وَحَاوِیَح).

الْوَخَّوَحُ: بەمانا (الْوَخَّوَحُ) دى ە

ناوەراستی شیوو دۆل.

وَحَى اليه وله: ناماژى بۆکرد ە قەسەى

لەگەل کرد بەئاخاوتنیک کەسانى تر

گوێیان لى نەبوو یان تێى نەگەن ە

نامەى بۆ نوسى ە فەرمانى پێ کرد.

وَحَى الله اليه: خودا ڕەوانەى کرد، نیگای

بۆنارد ە ژێربارى کرد.

وَحَى القوم وحى: خەلکەگە کەوتنە

هاتو هاوار.

وَحَى فلان الكلام الى فلان وحياً:

فلانکەس ئاخاوتنەگەى بەفلان

گەياندو خستیه بەرگوێچکەى.

وَحَى الذبيحة: بەخێراى گوشتیهگەى

سەربرى.

اوحي اليه وله: ناماژى بۆکرد بۆى

وَحَمَتَ الحُبلى: ئاھەرمە سەپمە

بێزوى کردن، ھەزى لەجۆرە

خواردنیک بوو.

وَحِمَ الرجل: پیاومەگە زۆرى ھەز

لەشتیک بوو، ھەز لى بونەگەى

لەسنور دەرچوو ە (فهر وَحِم وهي

وحى).

وَحَمَ الحُبلى: ئەو خواردنەى بێزوکەر

ھەزى لى بوو دەرخواردى دا.

الوَحْمُ: ناوھە بۆ ئەو خواردنەى

ئاھەرمەى بێزوکەر ھەزى لىیە ە

دەشگوترى: (ليلة ذات وحم):

شەوێکە ھەواى گەرمە.

الوَحْمُ، يوم وحم: ڕۆژێکى زۆر

گەرمە.

وَحَنَ عليه يَحْنُ وَحَنًا حِنَّةً: زەلیل بوو ە

بەھىلاک چوو ە ورگى زل بوو ە

دەشگوترى: (تَرْحَن بطنه): ورگى زل

بوو.

الوَحْنَةُ: قورى لىنج و خلیسک.

وَحْوَ الرجل: پیاومەگە دەنگسى

لیۆمەهات و پەحا پەحای کرد ە یان

سەرماى بوو دەستى چون و فوى

دەکردە ناو دەستییهوه بۆئەوهى

دەستى گەرم بینهوه.

وَحْوَ من البرد: لەسەرما ھەناسەى

خۆى لەقورگى دا دەھێناو دەبرد

اوحى العمل: خیرا کارمکەى کرد.

وَحَى الْعَمَل: خیرا کارمکەى کرد

پەلەى ئەکردنى دا کرد.

وَحَى الذَّبِيحَة: خیرا گوشتییەکەى

سەربری.

تَوَحَّى: پەلەى کرد ە لەحەدیشدا

هاتوو: (إذا أردت أمراً فتدبر عاقبته

فإن كانت شراً فانه وإن كانت خيراً

فترحه).

استوحى الإنسان والحيوان: بانگى

ئادەمیزادەکەى کرد بۆئەوێ

رەوانەى بکا ە بینیرئ ە پەلەى لئ

کرد.

استوحى الشئین: شتەکەى جۆلاند،

خستیه جەم و جۆل.

استوحى فلاناً: هاواری کردە

فلانکەس فریای بکەوئ ە پرسىاری

لئ کرد.

الوحي: هەرشتێک بىخەبە بەر

گوێچکەى پەکیکی تر بۆ ئەوێ

فیتری بکەى، ھەروا ناوہ بۆ نیگای

خودا کە بۆ فرستادەکانى خوێ

دەنیئرئ ە دەنگ بەگشتى دەنگى

ئادەمیزاد بى پان ھى شتى تر ە

ھەروا ناوہ بۆ کتیب و نوسراو بۆ

نووسین و خەت.

الوحي الوحي: خیرا خیرا،

نارد ە قورئان دەفەرموئ: ﴿فَأَوْحَىٰ

إِلَيْهِمْ أَن سَبِّحُوا بُكْرَةً وَعَشِيًّا﴾:

نیگای بۆکردن ھەرمانى پێکردن

کەبەیانى و ئیوارەو ھەموو کاتێک

تەسبیحاتى خودا بکەن ە

بەجۆرێک ھەسەى لەگەڵ دا کرد

کەسانى تر لێى ھالى نەبوون ە

نامەى بۆنوسى ە ھەرمانى پێ کرد.

اوحى الله اليه: خودا کردى

بەپەيامبەر ە وىستى خوێ خستە

دلیەو ە قورئان دەفەرموئ:

﴿وَأَوْحَىٰ رَبُّكَ إِلَى النَّحْلِ أَنِ اتَّخِذِي

مِنَ الْجِبَالِ بَيْوتًا﴾ ە ژێربارو

ملکەچى کرد.

اوحى نفسه: ترسو بيم کەوتە ناو

دلیەو.

اوحى القوم: خەلکەکە کەوتنە ھاتو

ھاوار.

اوحى بالشئین: پەلەى کرد بەشتەکە.

اوحى فلان الكلام الى فلان: فلانکەس

قسەکەى بەفلان گەیانند، قسەکەى

بەگوێدا دا.

اوحى المعیت: بۆ مردوو مە گریا،

واپە شیرەى بۆکرد ە دەگوئری:

(أوحى الناحية الميت): ئافرەتە

شینگیر مەکە شین و شەپۆرى گیرا بۆ

مردوو مەکە.

وَحَزَّ الشَّيْبُ فَلَانًا: پیری و موی سپی

تیکه‌ل به موی ریشی کابیرا بون و
مودوا موی سپی بوون.

الْوَحْزُ: نیش و نازار و برین لی کردن

به سهری رمب یان به نوکی دهرزی و

ههرشتیک کهم بی و دهگوتری: (فی

العِذْقِ وَحَزَّ قَلِيلٌ مِنَ الْخَضِرَةِ): له

لقه داره کهدا کهمیک سهوزایی ههیه

و (فی الرأسِ وَحَزَّ قَلِيلٌ مِنَ الشَّيْبِ):

له قزی سهری دا کهمیک موی سپی

همن و دهگوتری: (جاءوا وَحَزًّا

وَحَزًّا): جوار جوار هاتن.

الْوَحْزِيُّ: تیگوشاوی ههنگوین.

وَحْشَ الشَّيْنِ يُوْخَشُ وَخَاشَةً: رهمیل و

چروک بوو خراب بوو، وشکو سیس
بوو.

اوْخَشَ لِفَلَانٍ بَعْطِيَّةً: به خششی کهمی

دا به فلان و به خششه کهمی کهم

کردهوه.

اوْخَشَ فِي عَرْضِ فَلَانٍ: ناموسی

فلانکهسی له کهدار کرد و تانهو

ته سهری له به نه ماله و نه زادی دا.

اوْخَشَ الْقَوْمُ: خه لکه که سه ره

تیرمکانیان گیراندنه وه بو ناو

تیردانه کانیان.

اوْخَشَ الشَّيْنِ: شته کهمی تیکه لاو

کرد.

دهگوتری: (الْوَحَاكُ الرَّحَاكُ) و

کافه که کافی خیطابه و ههروا

وشه ی (الْوَحِي): به مانا دمنگ دی

به گشتی، دمنگی ئاده میزاد یان

دمنگی شتی تربی و ناگر و پاشا و

فریشته و ریش سپی و پیاو ماقولی

هوزو ولات.

الْوَحَاءُ الْوَحَاءُ: خیرا خیرا و دهی

دهی و زو زو.

الْوَحَاءُ: دمنگ به گشتی، دمنگی

ئاده میزاد بی یان دمنگی شتی تر.

الْوَحِي: (شَيْئٌ وَحِيٌّ) شتی خیرا و

به به له.

وَحَدَّ الْبَعِيرُ يَحْدُ وَحْدًا وَوَحِيدًا

وَوَحْدَانًا: حوشرمه که به لهی کردو

ههنگاو مگانی فراوان کردن و قاجه گانی

هاویشن و مکوو نوعامه و (فهر واخذ

ووخاد ووخود).

وَحَزَّ فَلَانٌ يَحِزُّ وَحَزًّا: فلانکهس

تیگوشاوی ههنگوینی دروست کرد.

وَحَزَّ الشَّيْنُ بِالرَّمْحِ وَغَيْرِهِ: به رمب یان

به شتی تر زمیری له شته که و هساند

ولهی نه ملیواو دیو کونی نه کرد.

وَحَزَّ الْحَافِرُ: به بتارمه که دمرزی به کی

سوکی له زوور سمتی و لاخه کهدا

به مه به سستی چارمه سرگردن، سهری

دمرزی به کهمی نه که پیانده دهمار.

- وَحْشٌ: دهستی بهردانه و مو ملکه‌چی
خوی راگه‌یاند.
- وَحْشَ لِفْلَانٍ بِالْعَطِيَّةِ: به‌خششی
فلانک‌سی که‌م کردموه.
- الْوَحْشُ: شتی خراب له همرشتیک بی
ه پیاوی خو‌پ‌ری و همتیو مچ‌هی ه
بو نیرومی به‌یه‌ک شیومه، وایش
دم‌بی جوداوازی نیوان نیرو می به
(ت) دم‌کری.
- وَحْطَ يَحِطُّ وَحْطًا: په‌له‌ی کرد ه
دم‌گوت‌ری: (وَحْطَ الظِّلِمُ): نوعامه‌که
په‌له‌ی کرد.
- وَحْطَ فِيهِ: جووه ناویه‌وه.
- وَحْطَ فِي الْبَيْعِ: له‌مامه‌له‌که‌دا جاریک
قازانج و جاریک زهرمری کرد.
- وَحْطَتِ النِّعَالُ: نه‌عله‌کان دم‌گیان
لیوه هات.
- وَحْطَ فُلَانٌ فُلَانًا: فلانک‌س زم‌بر‌یکی
سوکی له‌فلان دا ه له‌دوورموه شمشیری
ناراسته‌کرد.
- وَحْطَ الشَّيْبُ فُلَانًا: موی سپی به‌ناو ه‌زو
موومکانی دا بلاو ب‌ووه ه ه‌زی سه‌ری و
موی ریشی ماش و برنج بوون ه (فهر
واخط و وخط).
- وَحْطَ فُلَانٌ: فلانک‌س سه‌ری سپی بوو ه
(فهر موخوط).
- الْوَحْطُ مِنَ الشَّيْبِ: که‌می‌ک له شت.
- وَحْفَ السَّوِيقُ: قاوته‌که به‌هوی کوتانه‌وه
لینجاوی دایه‌وه.
- وَحْفَ فُلَانٌ السَّوِيقُ: فلانک‌س قاوته‌که‌ی
کوتا تا لینجاوی دایه‌وه ه یان ناوی
تیک‌ردو کوتای تا به‌ته‌واوی نه‌رم بوو
ه تیک‌ه‌لاو بوو.
- وَحْفَ فُلَانًا: غه‌به‌تی فلانک‌سی کرد،
گوفتارو کرداری ناشیرینی پال
فلانک‌س دا ه ناموس و که‌سایه‌تی
له‌که‌دار کرد.
- اوَحْفَ: په‌له‌ی کرد.
- اوَحْفَ فُلَانٌ السَّوِيقُ: به‌مانا
(وَحْفَهُ) دئ.
- اِئْحَفَتْ رِجْلُهُ: قاجی هه‌ل‌خلیسکا.
- اِسْتَوْحَفَ الدَّهْرَ مَالَهُ: ر‌ؤ‌زگار مال‌و
سامانی هه‌وتان‌دو هی‌چی
ب‌ونه‌ه‌یشته‌وه.
- الْمِئْحَفُ: نه‌و مه‌نجه‌لو سندن‌وله‌ی
قاوت یان نه‌سپونی تیدا دم‌گوت‌ری.
- الْوَحْفَةُ: هه‌مبانه ه کیسه‌و تورمه‌که
له‌چرم.
- الْوَحِيفُ: نه‌سپونی ک‌وت‌راو ه
دم‌گوت‌ری: (أما عندك وخيف أغسل
به رأسي): نه‌سپونت لانیه سه‌رمی
پ‌چ بشوم.
- الْوَحِيفَةُ: به‌مانا (الْوَحِيفُ) دئ ه
قاوتی ته‌مرک‌راو ه خ‌ؤ‌راک‌یکه

لهكهشكى هارواو گدمكرېته ناو
 ناووه، نههمجار روڼى بهسهردا
 دمكرئو دمخورئ ۵ خورما تيكهال
 بهرپون دمكرئو دمخورئ (خورماو
 رپون) ۵ ناوېك زور قورپاو بئ ۵
 دمگوترئ: (صار الماء وخيفة).

تَحْمَ فُلان تَحْمًا: فلانكس توشى
 نهخوشى نينتهلاو گده ترشان
 بووه.

تَحْمَ فُلان تَحْمًا: بهمانا (تَحْمَ) دئ.
 وَحْمَ فُلان فُلانًا يَحْمَهُ وَحْمًا: فُلان
 لهفلان پتر گدمترشاوو تهبيات
 تيکچوو بوو.
 وَحْمَ فُلان: فلانكس نينتهلاى کرد
 گدهى ترشا.

وَحْمَ فُلان يَوْحْمُ وَخامة ووخوماً:
 فلانكس گدمترشاو بوو.
 وَحْمَ الطعام: خواردنهكه قورس بوو
 هزم نهکرا.

وَحْمَ المكان: شوپنهكه ناووههواى پيس
 بوو بهكهلكى زينگه نايه.
 وَحْمَ الامر: کارهكه قورس بوو خراب
 بوو.

اَتَحْمَ الطعام فُلانًا: خواردنهكه
 فلانكسى خسته ناو نهخوشى
 گدمترشانو تهبيات تيکچوونهوه.
 (اَوْحْمَهُ الطعام: خواردنهكه توشى

گدمترشاني کرد.

واَحْمَ فُلان فُلانًا: فلانكس پېشپرکيى
 لهگهال فلان کرد لهبارى زور
 خورى و گدمترشانهوه.

اَتَحْمَ فُلان من الطعام وعنه: فلانكس
 خواردنهكهى پې نهكهوتو گدهى
 پېى ترشا.

تَوَحْمَ فُلان الطعام: فلانكس
 بهخواردنهكه ناسوده نهبوو سودى
 لئ نهبينى.

استَوْحَمَ الطعام: لهخواردنهكه سود
 مهند نهبوو كهلكى لئ نهبينى.

الثَّخْمَةُ: دمردېكه توشى نادميزاد
 دمبئ لهناكامى خواردنى خوراكي
 قورسوهه پان لهناكامى زور
 خورپيهوه.

المَتَّخِمَةُ: (طعام متخمة): خوراكيك
 ههزم نهكرئو نادميزاد توشى
 گدمترشان بكا.

المَوْحِمَةُ: (أرض موحمة): زمويهكه
 ناوو ههواى پيسو خراپه بهكهلكى
 تيډاننيشتهجئ بوون نايه.

المَوْحِمَةُ: (أرض موحمة): زهويهكه
 ناوو ههواى پيسو ناسازى بئو
 بهكهلكى تيډا زيان نهيه.

الوَخَامُ: ولاى ناوو ههوا پيسو ناساز.
 الوَخْمُ: پياوى قورس و قونگرانو

ه خورمای نهرمی بی تامو تفت ه
همرشتیک شله پهتهبی.

الْوَحْوَخَةُ: لاسایی کردنه و هی دمنگی
برې بالندهیه.

وَحْيِي يَحْيَى وَحْيًا: بهشیوهی مامناو مندی
رؤی.

وَحْيِي الْأَمْرِ: قهصدی کارمکهی کرد ه
ویستی بیکا ه دموگوتری: (وَحْيِي وَحْيَةً):

همان نیازو مه بهستی نه وی په پرمو
کرد ه هه وی دا ویستی نه وی جی به جی
بکا ه دموگوتری: (وَحْيِي رِضَاه).

وَحْيِي مَحَبَّةً: هه وی دا خو وی

لاخو شه ویست بکا جی پیخو شه نه وه
بکا، به دلی نه وی بجو لیته وه.

وَحْيَاهُ الْأَمْرُ وَالْأَمْرُ: روی پی

له کارمکه کردو هه لیا بو
نه منجامدانی.

تَوَحَّي الْأَمْرُ: قهصدی کارمکهی کردو

هه وی دا نه منجامی بدا ه به مانا
به دوا داجون و لیکنه و موش دئ ه
دموگوتری: (تَوَحَّي مَحَبَّةً وَتَوَحَّي
رضائه).

استوخاه: داوی هه وال و زانیاری لی

کرد ه دموگوتری: (استوخاه عَنْ

موضع کذا) ه داوی لی کرد زانیاری

بداتی دمرباری فلان شوین ه

(استوخ لنا بني فلان ماخبرهم):

ته مبهل ه (ك: وَخَام، وَوَحْم،
و ا و خ ام).

الْوَحْمُ: پیس بوونی ناوو هه و کاه سهر
ده کی شی بو پهیدا بوون و بلاو
بوونه و هی تاعون و په تا ه زمررو
زیان.

الْوَحْمُ مِنَ الرِّجَالِ: پیاوی قورسو
قونگران و ته مبهل.

الْوَحْمَةُ (أَرْضٌ وَحْمَةٌ): زهوییه ک
ناوو هه وای ناساز بی.

الْوَحْمَةُ (أَرْضٌ وَحْمَةٌ): زهوی
ناوو هه وای پیسو ناساز.

الْوَحْمُ: به مانا (الْوَحْمُ) دئ ه
ده شوگوتری: (أَرْضٌ وَحْمٌ): زهوی

ناوو هه وای پیسو ناساز.

الْوَحْمُ مِنَ الرِّجَالِ: به مانا (الْوَحْمُ) دئ
ه (طَعَامٌ وَحْمٌ): خوار دنیکه

به بخورمکهی ناکه وئ ه ده شوگوتری:

(هَذَا الْأَمْرُ وَحِيمٌ الْعَاقِبَةُ): نه م کاره

سهر منجامی باش نییه.

الْوَحِيمَةُ: (أَرْضٌ وَحِيمَةٌ): زهوییه کی
ناوو هه وای ناسازه.

الْوَحَاخُ مِنَ الرِّجَالِ: پیاوی ورگ

شوړو گه دمزل و قه له و ه گه دمو

گیپال ناشیرین ه ته مبهل و قونگران

ه تر سنو ک و زه عیف ه پیاو ک

دمعبا که هی هه لته ستی ه شله په ته بی

پيمان بلې خيلى فلان له كوڼو
چپيان به سمر هات؟.

الْخِيَةُ: قهصـدو نيازو لايـمن ه
دمگوتري: (سألت القوم عَنْ خِيَتِهِمْ):
پرسيارم له خه لکه که کرد بونه ودي
بزائم نيازو مبهستيان چيه و
چونه.

الْوَحْيُ: رنگاي بړوا پيکراو، رنگاي
مبهست.

الْوَحْيُ: به مانا (الْحَيَّة) دي.
وَدَاً بِالْقَوْمِ يَدَاً وَدَاً: خه لکه که
به جنيوو قسه ي ناشيرين داپوشين،
چي خراپه نه ودي پيکريدن.
وَدَاً يَوْمًا وَدَاً: فهوتا تيډا چوو.
وَدَاً عَنْهُ وَعَلَيْهِ الْأَخْبَارُ: هه والي بړا،
نازاندرئ چي به سمر هات.

وَدَاً عَلَى الْمَيْتِ الْأَرْضُ: زمويه که
له سمر مردوم که تهخت کرد.
وَدَاَتِ الْأَرْضُ: زموي فلانکه سـ
داپوشي.

تَوَدَّأَ عَلَيْهِ: له ناوي برد، فهوتاندي.
تَوَدَّأَ عَلَى مَالِهِ: ماله که ي خوي
هه لگرتو له شويني شياوي خوي
داينا.

تَوَدَّاتِ عَلَيْهِ الْأَرْضُ: زموي داپوشي ه
زموي له سمر ي تهخت بوو ه چوو ه
ناو شيوو دؤلي زمويه مومو که س

نازاني چي به سمر هات ه تيډا چوو،
مرد.

تَوَدَّاتِ عَنْهُ الْأَخْبَارُ: هه والي نه ما ه
که س نازاني چي لي هات.
المُودَّةُ: گورپچه ي ناوگورپ ه ساري
ترسناک و جوړ و فهوتينه ر ه شويني
تيډا فهوتان.

وَدَجَ الذَّبِيحَةَ يَدَجُّهَا وَدَجًا: سروجي
کوشتيه که ي بړي.

وَدَجَ بَيْنَ الْقَوْمِ وَدَجًا: ناشته وايي خسته
نيوان خه لکه که مومو ر مگي شپرو شوړي
له بن دهرينا.
وَادَجَهُ: نه رمي له گه لدا نواندو لايه ني
ناشتي ر ه چاو کرد.
وَدَجَ الذَّبِيحَةَ: سروجي کوشتيه که ي
بړي.

الوداج: سروجک، شاده ماري لامل ه
نه و دهماري که نازهل کوزمر که
دهيرئ و مهرجه دهبئ له سمر
بريني ه حيوان دا نه و دهماري
بپردي ه هوکارو سمبه بي شت ه
دمگوتري: (فلان وَدَجِي اِلَى فُلَان).

اَوْدَحَ: ملکه چ بوو.
الْوَدْحَةُ: دمگوتري: (مَا أَغْنَى عَنِي
وَدْحَةٌ): هيچ سوديکم لي نه دي ه
له هيچ شتيکي بي ناتاج نه کردم.
وَدَّهُ يَوَدُّهُ وَدًّا: خوښي ويست ه

ئاواتەخوۋى ئەمە بوو ۋە دىگوتىرى:

(وَدِدْتَ لِيْ تَعْمَلْ كَذَا): ئاواتەخوۋىم

ئەمە بىكەي.

وَأَدَّ: خۇشى وېست.

وَأَدَّ: يەكترىيان خۇشويست.

تَوَدَّدَ إِلَيْهِ: خۇى لا خۇشەويست كرد.

تَوَدَّدَ فَلَانًا: خۇشەويستى فلانكەسى

بۇخۇى دەستەبەر كرد.

الْمَوَدَّةُ: كەسەك سۆزى زۆر بى،

خۇشەويستى بۇ شەتەك زۆرىي.

الْمَوَدَّةُ: خۇشەويستى ۋە كەتەب

نوسراو ۋە قورئان دەفەرمۇئ:

﴿تُلْقُونَ إِلَيْهِم بِالْمَوَدَّةِ﴾.

وَدَّ: بىتەك بوو غەرمەكان لەپەش ھاتنى

ئىسلام دا دەپانپەرست.

الْوُدُّ: دىگوتىرى: (ھەرودى) ئەو

خۇشەويستەمە.

الْوُدُّ: خۇشەويست ۋە زۆر خۇشەويست.

الْوُدُودُ: زۆر خۇشەويست ۋە ناوېكىشە

لەناوھ جۈانەكانى خودا، ماناى ئەمە

دىگەيەنى كەبەندە راستالەكانى

خۇى زۆر خۇش دەمۇ ۋە پان لەدلى

بەندە راستالەكانى دا خۇشەويستە.

الْوَدِيدُ: خۇشەويست.

وَدَّرَ فَلَانٌ يَدِيرُ وَتَرًا: سەرخۇش بوو تاواى

لە ھات خەرىك بوو بى ھۇش بى.

وَتَرُهُ: خەستىيە ناو ھىلاكىۋ

تەيداچۈنەمە ۋە ھەلپنا بۇئەمەي

كارىك بىكا تەيداچى.

وَدَّرَ الشَّيْئُ: دورى خەستەمە ۋە

دىگوتىرى: (وَدَّرَ وَجْهَكَ عَنِّي): روى

خۇتم لە دورىخەرمەمە نەتەبىنم.

وَدَّرَ مَالَهُ: مال ۋە سامانى خۇى لەشتى

بەيھودە دا سەرف كرد.

تَوَدَّرَ مَالَهُ: بۇ موطاومەي (وَدَّرَهُ) دى.

وَدَّسَتْ الْأَرْضَ تَدَسُّ وَدَسًا:

زەمبەكە گىاۋ گزى لە پوا تاواى

لە ھات بەگىاۋ گز داپۇشرا.

وَدَّسَ عَلَيْهِ الشَّيْئُ: شەكە گوم بوو.

وَدَّسَ الشَّيْئُ: شەكە لەكەس چوو

رۇيى.

وَدَّسَ فَلَانٌ بِالْشَّيْئِ: فلانكەس شەكەي

شاردەمە.

وَدَّسَ بَكْلَامَ إِلَى فَلَانٍ: قەسەكە بۇ فلان

ھەنپايە پەشەمە تەواۋى نەكرد.

اَوَدَّسَتْ الْأَرْضُ: زەمى گىاۋگزى رواند

گىاۋ گزەكە سەز زەمبەكەي

داپۇش.

وَدَّسَتْ الْأَرْضُ: بەمانا (وَدَّسَتْ) دى.

وَدَّسَ الشَّيْئُ: شەكە گوم بوو.

وَدَّسَ فَلَانٌ بِكَلِمَةٍ إِلَى فَلَانٍ: فلانكەس

قەسەكە بۇ فلان دەست پەكردو

تەواۋى نەكرد.

وَدَّسَتْ الْعَاشِيَةُ: ئازەلەكە گزۈگىي

تازه رواوی سمرزموی خوارد.

تَوَدَّسَتْ الارضُ: به مانا (اودست) دئ.

تَوَدَّسَتْ الماشية: به مانا (ودست) دئ.

الوادِسُ: گزوگیای که له زموی دپته دمر.

الودِسُ: به مانا (الوادِسُ) دئ.

الودَسُ: به مانا (الوادِس) دئ ۵ عهیبو له که.

الوديسُ: به مانا (الوداسُ) دئ ۵ رومکی

وشك بوو ۵ راوی ههنگوین.

وَدَّعَ يَدْعُ وَدْعًا: نارامی گرت، کهوته

حاله‌تی خوښ راپوارنده‌وه.

وَدَّعَ المسافرُ الناسَ: رېبواره که خوا

حافیزی کردو خه لکه که ی جی هیشت.

وَدَّعَ الناسُ المسافرَ: خه لکه که خوا

حافیزیان له رېبواره که کردو جیبیان

هیشت و هیوای سه‌هه‌ری سه‌لامه‌تو

خوښیایان بو کرد.

وَدَّعَ فلانُ الشَّيْئَ: فلان که شته که ی واز

لیهینا.

وَدَّعَ الثَّوبَ بِالْثَّوبِ: به کراسه که

کراسه که ی تری پاراست.

وَدَّعَ يَوْدُعُ دَعَةً: نارامی گرت جیگیر

بوو، کهوته ژبانی خوښه‌وه ۵ (فهر

ودع).

اَوْدَعَ الشَّيْئَ: شته که ی پاراست.

اَوْدَعَ الفَرَسَ ونحوه: ماینه که ی

حه‌ساندموه.

اَوْدَعَ فلاناً الشَّيْئَ: لای فلان که س

شته که ی به‌نه‌مانه‌ت دانا.

واَدَعَ فلان فلاناً: فلان که س له‌گه‌ل

فلان دا ناشته‌وایی گرت به‌ر ۵ وازی

له‌فلان هی‌ناو دمنگی لی دابری.

وَدَّعَ المسافرُ الناسَ: رېبواره که خوا

حافیزی له‌خه‌لکه که کردو جیبی

هیشتن و کهوته رئ.

وَدَّعَ الناسُ المسافرَ: خه لکه که

رېبواره که یان به‌رئ کرد.

وَدَّعَ الشَّيْئَ: شته که ی وه‌لانا، وازی

لیهینا ۵ قورئان دهم‌رموی: ﴿مَا

وَدَّعَكَ رَبُّكَ وَمَا قَلَى﴾.

وَدَّعَ الثَّوبَ: کراسه که ی خسته ناو

بوخچه‌وه بوئه‌وه ی بیپارئزی.

وَدَّعَ الصَّبْرَ: میرووی سپی له‌ملی

مندال که کرد.

وَدَّعَ فَرَسَهُ: ماینه که ی هه‌ساندموه.

اِئْدَعَ: جیگیر بوو نارامی گرت ۵

حه‌سایه‌وه کهوته ژبانی نه‌رمو

نؤله‌وه.

تَوَدَّعَ القَوْمُ: خه لکه که خوا حافیزیان

له‌یه‌کتر کرد، به‌کتریان به‌رئ کرد ۵

ناشته‌واییان به‌رپاکرد ۵ هه‌ندیکیان

وادمو به‌لئینیان دا به‌یه‌کتر.

تَوَدَّعَ: نارامی گرتو داسه‌کنا ۵ بوو

به‌خاوهن ئارامی و پشوو درېژی.

تَوَدَّعُ الْقَوْمُ: خه‌لکه‌که خودا
حافیزیان له‌یه‌کتر کرد.

تَوَدَّعُ فُلان الشَّيْئُ: شته‌که‌ی
له‌بوخچه‌ی جانتادا پاراست.

تَوَدَّعُ مِنْ فُلان: له‌لایه‌ن فلانه‌وه
سه‌لامی لی کرا بو خواحافیزی
ناؤمید بوو له‌چاکبوونه‌وه‌ی.

استودع فلاناً و دبعه: نه‌مانه‌تیه‌کی
لای فلانکس دانا بوئه‌وه‌ی بو‌ی
بپارېژی.

الإستیداع: دانی‌شانندن و ته‌قاعود
کردنی نه‌فسه‌رو موچه‌خوره
له‌کاره‌که‌ی پېش نه‌وه‌ی کاتی
ته‌قاعودکردنی بی ده‌گوتري:
(أحیل الضابط علی الإستیداع).

الإیداع: له‌بواړی نابوری دا هه‌لگرتنی
کالایه له‌مه‌خزهنی فهرمانگه‌ی
گومرگ دا یان له مه‌خزهنی‌کی ترو
له‌ژیړ چاودېری فهرمانگه‌ی گومرگ
دا.

التداعه: به‌مانا (التداعه) دی.

المستودع: شوینی شت تیدا هه‌لگرتن
بو‌ماومیه‌کی که‌مو دیاریکراو
شوینی ناده‌مو هه‌وا له‌به‌هه‌شت دا.

المودعة: حوشریک مه‌ره‌خس بی
نه‌بدوشری و نه‌بو سوار بون و

بارگواستنه‌وه به‌کاربه‌یندری.

المودع: خاوهنی گوزهرانی خو‌ش.

المودوع: ئارامی و له‌سهره‌خوی
نه‌دمبو و یقار، ده‌گوتري: (علیک
بالمودع): له‌گه‌ن مرو‌فی خاوهن
نه‌دمبو و یقاردا هه‌ئس و که‌وت
بکه.

المیداعه: مرو‌فیک هه‌زی له‌ژیانی
نهرمو نول بی.

المیدع: بوخچه‌و باوه‌لی شت تیدا
هه‌لگرتن ده‌پوشاکی کون و رزیو
(ک: موادیع) ده‌گوتري: (ماله
میدع): شتیکی نییه به‌شی بکا
که‌س شتیکی بویکا.

المیدعه: بوخچه‌و باوه‌لی جل تیدا
هه‌لگرتن ده‌کراسیکی درېزو بی
قوله له‌سهر پو‌شاکه‌وه له‌به‌رده‌کری
بوئه‌وه‌ی جله‌کانی پیس نه‌بن
له‌چلک و پوخه‌لی کارکردن
بپارېژی (ک: موادع).

الوداع: به‌رې کردنی موسافره،
خواحافیزی لی کردنیه‌تی ده‌ثیه
الوداع: شوینیکه له‌مه‌دینه
چونکه هه‌رکه‌سیک سه‌فه‌ری
مه‌که‌ی بکراپه له‌و شوینه به‌رې
ده‌کرا.

الودع: گۆر یان ده‌وروبه‌ری گۆر.

الْوَدْعُ: میرویه کی ناو سببیه هه باره
جیا جیای ههیه ه (ذو الودع):
مندال.

ذات الودع: بتو صهنه ه یان که عبه
لهم پوموه که میرووی سبی
به پهرده مگانیه وه دمه کران ه که شتی
نوح.

الودیع: ژیان خووش، گوزهران خووش ه
ئه سبی هه ساوه ه گۆرستان ه
وادمو بهیمان ه (ک: ردائع).

الودیعة: ئه مانهت ه (ک: ردائع).
وَدَقَ الشَّخْمُ: پیومه که توایه وه، رهوان
بوو.

وَدَقَ لِفُلانِ الْعَطَاءُ: به خششی فلانکه سی
که م کردم وه.

تَوَدَّعَتِ الْأَوْعَالُ وَنَحْوَهَا فَوْقَ الْجَبَلِ:
گا کیویه کان جوونه سهر تۆپه لاک
کیومه که.

تَوَدَّعَ الْخَبَرُ: لهه وه واله که کی کۆلیه وه.
استودعت النبت: رومه که دریز بوو.
استودع فلان الشحمة ونحوها:
فلانکه س به زمکه کی تواندم وه.

استودع اللبن: شیر که کی کرده ناو
قاپه که وه.

استودع الخبر: لهه وه واله که کی
کۆلیه وه.

استودع معروف فلان: داوای

به خششی فلانکه سی کرد.

الْوَدْعَةُ: پارچه بهز ه باخچه ی سهوزو
پازاوه.

الْوَدْعَةُ: باخچه ی سهوزو پازاوه
گه شو ته پرده ماخ ه ده گوتری:
(أصبحت الأرض كلها وَدْعَةً واحدةً
خَصْباً): زموی هه مووی به کپارچه
بوومه ته باخچه یه کی سهوزو
گه شه دار هه مووی زمو پۆرو تیراوه.

الْوَدِيعَةُ: باخچه ی سهوز.

وَدَقَ الْمَطَرُ يَدْقُ وَدَقًا: باران دلۆپ دلۆپ
باری.

وَدَقَ إِلَى الشَّيْنِ وَلَهُ وَدَقًا: له شته که
نزیک بۆوه ه بهیدهستی بوو ه (وَدَقَ لَهُ
الصَيْدُ): یاری به نیجیره که کرد.

وَدَقَ بطنه: گه ده ی کشاو له گه ورمی و
داچۆران نزیک بۆوه.

وَدَقَتِ سُرَّتُهُ: ناوکی دهر به پری،
شۆر بۆوه.

وَدَقَتِ السَّمَاءُ: ئاسمان بارانی باراند.

وَدَقَ السَّيْفُ: شمشیره که تیز بوو.

وَدَقَتِ الْعَيْنُ وَدَقًا: خالی سور
له چاوه که دا پهیدا بوون.

(وَدَقَتِ السَّمَاءُ: ئاسمان بارانی باراند.

الْمَوْدِقُ: شوین که مروفو گیانله بهری
تر لییه وه دین ه گۆرپانی شهرو
ئاژاوه ه پهردمو ناوانی دوشته ه

(مَزْدَقُ الظِّي): وَنَهَو ديمهني ناسك

لهكاتي مل دريژكردني بؤ خواردني
گهلاي درخت.

الْوَادِقُ: شمشيري برنده ۵ دمشگوترئ:

(فلان وادق السَّيْنَة): فَلَانَكَمَس

خهواووه زؤر دمنوي لههر

شوينيک بؤي بلوي دمخهوي ۵

هميشه همنوز دمبا.

الْوَدَقُ: باران بههرشيوميهك بي نمه

بي يان ريژنه ۵ پهلهو خالي سور

كهلهچاودا ديارى دمدمن ۵ يان

پارچه گوشت كهلهچاودا پهيدا بي

۵ يان نهخوشييمكه تووشي چاو

دمبي ناو گويچكه پي دهاوسئو

چاومكه سور ههلهدمگريئ ۵ (سحابة

ذات ودقين): ههوريك بوو دو جؤر

باراني باراند باراني نمهو باراني

ريژنه ۵ ئمگمر بهلاو كارمسات زؤر

گهورمو ترسناك بوون پييان

دمگوترئ (ذات ودقين): ومكوو نهوه

بليي بهلاكه لمدولاوه هاتووه

دمرمتاني لي ناكريئ.

الْوَدَقُ: چمند خاليكي سورن لهچاودا

پهيدا دمبن يان پارچه گوشتيكه

لهچاودا گهوره دمبي ۵ يان

نهخوشييمكه جودابه لهچاو ئيشه

ناساي ۵ گويچكه پتوه دهاوسئو

سورايي زياد دمكا.

الْوَدِيْعَةُ: گهرماي نيومرؤ ۵ يان

جهنگهي گهرماو نزيك بوونهوي

خؤر لهزموي ۵ شوينيک باقله

گياي لي بي.

وَدَكِ يَوْدُكِ وِدَكَا: قهلهو بوو ۵ (فهر

ودك).

وَدِكْتِ يَدَةُ: دمستي جهور بوو ۵

دمگوترئ: (لحم وِدَك): گوشتيكي

جهوره ۵ بهزي زؤره.

وَدَكِ يَوْدُكِ وِدَاكَةُ: قهلهو بوو ۵ (فهر

وديك وهي وديك ووديكه) ۵ دمگوترئ:

(ديك وديك ودجاجة وديكة).

وَدَكِ فُلَانِ الشَّيْنِ: فَلَانَكَمَس شتهمكي

جهور كرد، رؤني تيكرد.

الْأَوْدَكُ: (بنات أودك): بهلاو كارمسات

۵ سمرسوپهينهر ۵ دمليي (ما أدري

أي أودك هو): نازانم نهو كابرايه له

چ پيرو كهسانيكه.

الدَّكَّة: ناويكه له (الْوَدَك).

الْمَثُونُك: دمگوترئ: (ما رأيت عنده

متردكأ): هيچ سودو دمستكهوتيك

لهلاي نهو نهبوو ۵ هيچ خيريك

لي نمدى.

الْوَادِك: قهلهوو خاومن بهز ۵

دمگوترئ: (رجل وادك).

الْوَدَكُ: جهوري و بهز ۵ يان جهوري

گوشت و نهو پیهوی لهگوشت
دمردمهیندری و جیادهکرتهوه
بهزی دوگو لاتهرادی مهر و گۆلك.
وَدَكَ المیتة: نهو چهوراییه كهلهبهر
لاشههی مردار موبیوو دمروا
دمشگوتری: (ما فيه وذك): هیچ سودی
تیدا نییه.

الوداك: بهز فروش و پيو فروش.
وَقَالَ السِّقَاءُ يَدِلُهُ وَذَلَا: مهشكههی
همزاند.

وَقَنَّ الشَّيْنُ يَدِنَه وَذَنَّا: شتهكههی
تهپرکرد، لهناوی ههلكیشا.

وَقَنَّ العروسَ والفرسَ: بهباشی
ئاگاداری و سهرپهرشتی بوكهكهوه
نهسپهكههی كرد لهكاتی بوك
گواستنهوهكهدا.

وَقَنَّ الجِلْدَ وَذَنَّا: پیستهكههی خسته ژیر
گلهوه بۆنهوهی نهرم بی.

وَقَنَّ الشَّيْنُ بالعصا: بهگۆچان و عصا
شتهكههی کوتا و پان بههوی کوتانهوه
پیستهكههی خاراندهو نهرمی كرد.

وَقَنَّ الشَّيْنُ: بهکوتهی جل شتن شتهكههی
کوتا و شتهكههی كهه كردموه، بچوکی
كردموه.

وَدِنَت المرأة: ئافرتهكه مندائیکی
دمست و مل کورت و شان تهسکی بوو
و مندائیکی کزو کۆلهواری بوو.

اودنت المرأة: بهمانا (وَدِنَت) دی.

اودن فلان الشَّيْنُ: فلانكس شتهكههی
بهکوتهی جل شوژین کوتا و كههی
كردموه، بچوکی كردموه.

وَدَنَ الشَّيْنُ: شتهكههی تهپرکرد لهناوی
ههلكیشا و بهکوتهی جل شوژین
کوتای.

إِدَنَ الشَّيْنُ: شتهكه تهپرپوو و لهناو
ههلكیشرا.

تَوَدَنَ فلان: فلانكس گهزو بهزو نازو
نیعمهتی ژۆر بوو.

تَوَدَنَ الجلد: پیستهكه لهكاتی دهباغ
كردن دا نهرم بوو.

الأودن: نهرم.

المودن: مندالی لاواز، دهست و مل
کورت، كهمنهندام و ناوشان تهسك و
دهگوتری: (فلان مردن اليد):
فلانكس كهمنهندام و دهست
کورته.

المودنة: (دخلة) بهکی مل کورت،
جهسته بچوکه.

المودون: بهمانا (المودنة) دی.

المودونة: (امراة مردونة): ئافرمتیکی
کورته بالای جهسته بچوک.

الودان: شوینیک شهونمی ههیی و
بهكهگی شت تیدا رواندن بی.

الودنة: شهره قسهو تیک گیران و

بېچوه حوشر لهووی شیری دایکی
بخوا.

الدیة: نهو مال و سامانه یه که له جیاتی
خوینی کوژراو ددری به کس و
کارمکه ی.

الوادی: شیوو دۆل که لین و دادرې ناو
زموي ۵ رپرهمی لافاو ۵ (ك: أوداء،
أردية، وأوداية، وودیان) ۵ دمگوتری:
(حَلْ بوادية): توشی به لاو کارمسات
بووه.

الوذي: ناویکی سپیه له دوی میز
کردن دیتنه دهموه به هووی
نیفرازاتی پرؤستات.

الوذي: به مانا (الوذي) دی ۵ نه مامی
بچوک.

وَذَاتِ الْعَيْنِ عَنِ الشَّيْنِ تَذًا وَذَعًا:
چاومکه شته که ی له خونه گرت دمری
دایه وه.

وَذًا فُلَانٌ فُلَانًا: فلانکس عهیبی له فلان

گرت ۵ به چاوی سوک سه پری کرد ۵
لئی توره بوو، دمری کرد.

الوذة: قسه ی ناخوش و پهق جنیو بی
یان په خنه.

الوذة: نه خوشی ۵ دمگوتری: (ما به
وَذَّة) ۵ هیچ نه خوشی پیوه دیار
نییه.

وَذَحَ يَنْذَحُ وَذَحًا: ناوړانی چوزانه وه ۵

له یه کتر دان و له یه که هه ندان.

وَدَى الرَّجُلُ: پیاومکه (وهدی) لی
هاته دمر.

وَدَى الشَّيْنُ: شته که جاری بوو، په وان
بوو.

وَدَى الْقَاتِلُ الْقَتِيلُ وديًا: کهس و کاری
بکوژ خوینی دا به کهس و کاری کوژراو.
اودی: به هیلا چوو ۵ فهوتا.

اودی بالشین: شته که ی برد.

اودی الموت به: مردن تیکیه وه
پیچاو فهوتانندی.

اودی العمر به: ته مهنی دریژ بوو ۵
ژیانی دریژ بووه.

اودی الرجل: پیاومکه (وهدی) لی
هاته دمر.

وادی فلان فلانًا: فلانکس خوینی
ومرگرت خوینی کوژراومکه ی له
بکوژ یان له که سوکاری بکوژ
ومرگرت.

اُذَى وَلِي الْقَتِيلِ: کهسی کوژراومکه
خوینی له بکوژ یان له کهس و
کارمکه ی ستانندو بکوژی
نه کوشته وه.

استودی فلان بحق فلان: فلانکس
دانی نا به حقه ی فلان دا.

التوديعة: داریکی بچکوله یه
به کار دمه یندرئ بؤ مهنع کردنی

سوتایه و مو گوشته که ی شه قار شه قار
بوو.

وَذِجَتِ الشَّاةُ: مهرکه خورپیه که ی
که میلی پیوه نووسا ۵ پیسای ناو
ناغهل پیوه لکاو که مری بهست.

الْوَذِج: دمگوتری: (عبد أودح):
بهندمو کزیله یه کی خو پریه.

الْوَذِجُ: نهو که میلو ریخ و قشپه له یه
که به خوری مهر و بز نه ووه
دمنووسو و دمیته که مری.

وَقَرَّ اللَّحْمُ يَذِرُهُ وَتَرَأُ: گوشته که ی پارچه
پارچه کرد ۵ برینداری کرد.

وَقَرَّ الْوَزْرَةُ: گوشته که ی توئی توئی کرد
کوکتوتی کرد؟

وَذِرُهُ: دمگوتری: (يَذِرُهُ): وازی لی
هینا ۵ نه م فیعله همر صیغی
موضاریعی هاتوو ۵ ماضی و
مهصدیری مریندراون.

وَكَّرَ اللَّحْمُ: گوشته که ی بری.
وَكَّرَ الْجُرْجُ: برینه که ی قاشقاش کرد.

الْوَذَارَةُ: پارچه قوماشی بچوک و پرزو
پالی قوماشه که بهرگدرو دمیچرئ و
دمکهونه نه ملاو نه ولای قوماشه که.

الْوَذَرَةُ: پارچه ی بچوک له گوشتی بی
نیسقان ۵ پارچه گوشتی خر، کوته
گوشت.

الْوَذِرَةُ: شتی گوشتی زور بی ۵

دمگوتری: (عضد وذرة): قوئه
گوشتن ۵ نافرمتی بؤگه ۵ لیج
نهستور.

وَذَفَ فُلَانٌ يَذِفُ وَذَفًا وَوَذَفَانًا: رویش
بهشیومیه که لارو له نجه ی تیدا بوو،
خوی بادا.

وَذَفَ الشَّحْمُ وَغَيْرُهُ: بهزمکه توابه ووه
داجوړاو دلۆپ دلۆپ هاته خوار.

وَذَفَ فُلَانٌ: ههنگاوی کورتی نان و
شانی ههته کاندن و فیزی نواند ۵
نافرمه که له رویشتن دا خوی بادا.
تَوَذَّفَ فُلَانٌ: فلانکس فیزی نواند
پوزی لی دا.

الْوَذَفَانَةُ: بهخیرایی نهو ۵ دمگوتری:
(فعل ذلك وَذَفَانُهُ).

الْوَذَفُ: مهنی (تؤماو).
الْوَذَفَةُ: پیو.

تَوَذَّلَ الْقَوْمُ مِنَ الْجَزَارِ: خه لکه که
گوشتیان له قه صابه که کری به بی
نه وه ی گوشته که به شبهش بکا پان
به کیلوو حوققه کی شه که ی دیاری
بکا.

الْوَذَالَةُ: نهومیه قه صابه که گوشته که
بری به بی نه وه ی به ته وای
کوته کان له یه که جیابکاته وه.

الْوَذَلُ مِنَ الرِّجَالِ: پیای چوست و
جالاک و بهدمست و برد له کاری
خوی دا.

الْوَذْلَةُ: مَيْتِنَهی (الرَّوْذَل) ۵ نافرمتی

گورجو گوژ و قەد باریک ۵

ئادەمیزادی چوست و چالاک ۵

حوشتری خوشرۆ.

الْوَذِيلَةُ: نافرمتی به نیشات و چوست و

چالاک ۵ ناوینە پاك و رون ۵ قالدە

زیوی پرشنگدار ؟ پارچە دوگی

حوشتر ۵ (ك: وذیل ووذائل).

وَذِمَّتِ الدَّلْوُ تَوَذَمَ وَذَمًا: ئەلقەى

دۆلجەكە پچرا.

اوذَمَ السَّقَاءُ: بەبەنى قايم و سیرمە

دەمى كوندەكەى بەست.

اوذَمَ الدَّلْوُ: ئەلقەى دۆلجەكەى پتەو

کرد.

اوذَمَ الهَدْيُ: بەنىكى پنگىراوى

لەنازەلى ديارى حەرم بەست

بۆنەهوى بزاندري ئەو نازەلە

قوربانىيەو كەس خرابەى لەگەل

نەكا.

اوذَمَ عَلَى نَفْسِهِ: شتەكەى لەسەر

خۆى پۆيىست كرد ۵ دەگوتري:

(اوذَمَ الْحَجَّ عَلَى نَفْسِهِ، اوذَمَ السَّفَرَ،

اوذَمَ الْيَمِينَ).

وَذِمَّ فُلَانٌ عَلَى الْخَمْسِينَ: فلانكەس

تەمەنى لەپەنجا تىپەرى.

وَذِمَّ الدَّلْوُ: قوئەى بۆ دۆلجەكە

دروست كرد.

وَذِمَّ الْكَلْبُ: قَلْبَتَهى لەملى سەگەكە

کرد بۆنەهوى بزاندري سەگى

رامکراو و تەربىيەت دادراو.

وَذِمَّ الشَّيْءُ: شتەكەى بەپۆيىست دانا

۵ پارچە پارچەى کرد.

وَذِمَّ النَّاقَةُ وَالشَّاةُ: زىادەگۆشتى زىى

حوشترەكە پان هى مەپەكەى بپرى و

دەمرمانى کرد.

الْوَذْمُ: بالوكە ۵ پارچە گۆشتە لەناو

شەرمگای حوشتردا دەبیتە هۆكارى

ئەووە كەناوس نەبى ۵ پارچەيەكە

لەجەرگى كۆشتى پان لەورگو

ريخۆلەى دەبپدرى و فرى دەدرى.

الْوَذْمَاءُ: نەزۆك ۵ دەگوتري: (إِمْرَأَةٌ

وَذْمَاءٌ وَ قِرْسٌ وَذْمَاءٌ): ماينىكى

نەزۆك.

الْوَذْمَةُ: ريخۆلەو ورگو گەدە ۵

كىسەى ورگ ۵ زیدەيسەك

لەشەرمگای حوشتر و مەپدا پەيدا

دەبى ناھىلى ئاوس ببى ۵

سیرمەيەكە ئەلقەو گۆنچەكى

دۆلجەكەى پى دەبەستري ۵

سیرمەيەكە بەدرىزى دەبپدرى و

دەكرىتە قلىتەى مىلى سەگ

بۆنەهوى لەكاتى پۆيىست دا

سەگەكەى پى بېبەستريتەو.

الْوَذِيمَةُ: ئەو پارچەو بەشەيە كە

کابرا له مالی خوی دمپرېته ومو

تمرخانی دمکا بؤ شتیك ۵ قلیتهی

ملی سهگ ۵ دیاری بؤ کهعبه ی

پیرۆز، نازمل که دمکریته همدی و

دیاری بؤ مالی خودا.

تَوَدَن قَلَانَا: فلانکهسی جواب کرد

پالی پیومنا ۵ لیی دا.

وَذی وجهه یذیه و ذیا: دهمو جاوی رنی.

الْوَدَاة: ههرشتیک پیی توشی زیان

بیی.

الْوَذِیة: هیچو پوچ ۵ دمگوتری: (دنیاً

و ذیه).

وَرَاً من الطعام یَرَاً وَرَاً: گمدهی پر بوو

له خوراک.

وَرَاً الرجل: پیامو کهی جواب کرد پالی

پیومنا.

أُوْرِئَ بالشَّیْءِ: ههستی بهشته که کرد.

أُوْرَاَهُ: فیری کرد پیی زاناند.

أُوْرِئَ بالشَّیْءِ: ههستی بهشته که کرد.

وَرِئَ بالشَّیْءِ: ههستی بهشته که

کرد.

الْوَرَاءُ: مندالی مندال (کورمز او کچه

زا) ۵ لهو کهی گهورمو نهستور ۵

دمگوتری: (هو وراءك لما أسر عنك)

۵ بؤ پی شهمو بؤ دواوه

به کاردمهیندري ۵ قورنسان

دمفهرموی: ﴿مَنْ وَرَّاهُمْ جَهَنَّمَ﴾.

وَرِبَ جَوْفُهُ یُوْرِبُ وَرِباً: داومشا ۵ خراب

بوو.

وَرِبَ فلان: فلانکهس گهنمل بوو.

وَرِبَ السحابُ: ههورمکه نزم بؤوه

له زموی نزیك بؤوه ورگی دادا.

وَارِبَه: فیلی لی کرد ۵ ههلی

خه له تاند.

وَرِبَ الباب: کهمیك دمراکاهی

کلاکرد.

الْوَرِبُ: گهندهلی ۵ بؤشایی نیوان

قامکه شادمو قامکه گهوره ۵ لانه و

کونی درنده کونه گورگ کونه پئی و

۵ زارکی کونه مشک ۵ دهمی کونی

دوپشک ۵ (ک: اوراب).

الْوَرِبَةُ: که له که، خالیگه ۵ جالایی

خوار که له که.

وَرِثَ فلاناً: میراتی له فلانکهس گرت.

اَوْرَثَ فلاناً: فلانکهسی کرده یه کیك

له میراتگرانی مالیه کهی ۵ میراته کهی

تایبمت کرد به نه ووه ووه کهسی تری

نه خسته گه ل.

اَوْرَثَ فلاناً شیئاً: شته کهی بؤ فلان

واز لی هیئا ۵ دمگوتری: (اورگه

المرض ضغفاً): نه خوشیه که لاوازی و

زمبوونی بؤ جیهیشت.

وَرِثَ فلاناً: فلانکهسی کرده میراتگری

خوی ۵ خسته ناو لیستی

میراتگر مکانیه ووه.

وَرَّثَ فُلَانًا مِنْ فُلَانٍ: میراتی فلانکسی

بۆ فلان دانا.

الإرث: نهوهی دمیپته میرات.

الإرث: میرات.

التراث: میرات.

المیراث: میرات ه (ك: موارث) ه (علم

الموارث): زانیاری دهربارمی

چۆنیهتی دایه شکردنی میرات.

الوارث: صیغه تیکه له صیغه تهکانی

خودا ه واته باقی و بهردموام

میراتگری زمو و نهوهی

له سهریهتی و خامنی حهقیقی

هه موو بونه وهر هه رخوی دهمینی و

هه ریوه و هه رده بی.

الوارث: میرات.

الوراثه: (علم الوراثة): زانیارییه که

باس له و مدهکات چۆن دیارده

سروش تییهکانی زیندو له

چینی که وه دمگو پزر پته وه بۆ

چینیکی تر دیارده په چه له کی و

نه ژادییه کان چۆن له باوک و

باپیرانه وه دمگوازر پته وه بۆ نه وه و

وه چه کان.

الورث: به مانا (الإراث) دئ ه شتی

تهر و تازه.

الورث: به مانا (الإراث) دئ.

الورث: په کی که له میراتگره کان.

وَرَّخَ الْعَجِینُ یُوْرَخَ وَرَخًا: هه ویرمه که شل

بوو به هو ی زور ناوی.

وَرَّخَ الْمَکَانَ: شوپنه که گز و گیای زور بوو

گیاو گزمه کی تیک چرزا.

اَوْرَخَ الْعَجِینَ: ناوی هه ویرمه کی زور

کرد بۆ نه وهی شل بپیته وه و

داهیژی.

وَرَّخَ الْکِتَابَ: میژووی بۆ کتیبه که

دانا.

تَوَرَّخَ الْعَجِینَ: به مانا (وَرَّخَ) دئ.

تَوَرَّخَتِ الْأَرْضُ: زمو ییه که ته پر بوو.

اَسْتَوَرَّخَتِ الْأَرْضُ: زمو ییه که ته پر

بوو.

الْوَرَّخُ: درمختیسه که دمشوبه پته داری

مه رخ و هل گه لایه کی ته پر و تۆزاوی

هه یه په لکه گه لاکانی باریک و

دریژۆ که به و مکوو گه لای رومکی

ته رخون یان که می که له و

گه ورمتره.

الْوَرَّيْخَةُ: هه ویری شل و داهیژاو

به هو ی ناوی زۆرموه ه زمو ی

ته پر بوو.

وَرَدَ يَرِد وِروداً: ناماد مبوو.

وَرَدَ أَنْفُهُ: لوتی در پز بوو.

وَرَدَتِ الشَّجَرَةُ: درمخته که گولی کرد

ه گولی دهر کرد.

وَرَدَ الْمَكَانَ (أو عَلَى الْمَكَانَ): چوو ه سهر

شوینمهکه بهسەر شوینمهکهی دا روانی ۵
چووہ ناو شوینمهکه.

وَرَدَتِ الحميَ فلانًا: لهرزوتا ناو بهناو
توشی فلانکس بوو ۵ رۆژه نا
رۆژێک یان بهسێ رۆژ جارێک
لهرزو تای توش دمبێ.

وَرَدَ الفرسُ وغيره يَوْمُكَ وَرَدَةُ: نەسبەکه
سورێکی مهیلەو زەردبوو ۵ سوری
زەردباو بوو.

اوردَ فلانُ الشَّيْئَ: فلانکس شتەکهی
نامادکرد.

اوردَ الخَبَرَ: هه‌واله‌کهی باس کرد ۵
هه‌واله‌کهی گێڕاپه‌وه.

اوردَ الشَّيْئَ: وای کرد بجێته سه‌ر
شته‌که ۵ ده‌گوتری: (اوردَ الماءَ): وای
لێ کرد بجێته سه‌ر ناومه‌که.

واردَةُ: له‌گه‌ڵی دا چوو.
واردَ الشاعرُ الشاعرَ: شاعیره‌که

شیعری به‌شیوه‌ی شاعریکی تری
هاوزهمان داناو شیعرمکانیان زۆر
لێک چوو بوون به‌بێ ئه‌وه‌ی ئه‌م
دوو شاعیره‌ په‌کتریان بینیبێ یان
به‌ره‌مه‌ی په‌کتریان خویندنبێته‌وه ۵
له‌فه‌نی شیعری دا پێی ده‌گوتری:
(توارد الأفكار).

وَرَدَتِ المرأةُ: نافرته‌که کۆلی سور
بوون ۵ ده‌شگوتری: (وَرَدَتِ خداهَا):

کۆلی سور بوون.

وَرَدَتِ الشَّجَرَةُ: دره‌خته‌که کۆلی کرد.
وَرَدَ فلان الثَّوبَ: فلانکس
پۆشاکه‌که‌ی پمگ کرد ۵ وەکوو
پمگی کۆل.

توارد القومُ الماءَ: خه‌ئکه‌که
به‌یه‌که‌وه چون بۆسه‌ر ناومه‌که.

توارد الشاعران: دوشاعیره‌که له‌فظو
مه‌عنای جامه‌ شیعریه‌که‌یان
وه‌کوو په‌ک وابوو به‌بێ ئه‌وه‌ی
په‌کتر بیننو به‌ره‌مه‌ی په‌کتریان
دیپێ.

تَوَرَّدَ: داوای چونه‌سه‌ر ئاوو
ناوخواردنه‌وه‌ی کرد ۵ داوای کۆلی
کرد ۵ پێشی که‌وت.

تَوَرَّدَتِ الخُدَّ: کۆلی وەکوو کۆلی
سوری لێ هات.

تَوَرَّدَ الماءَ: چوووه سه‌رناو بو
ناوخواردنه‌وه.

تَوَرَّدَ الشَّيْئَ: شته‌که‌ی ناماده‌کرد.
تَوَرَّدَتِ الخيلُ البلدَ: په‌وه ماینو
نه‌سبەکان کۆمه‌ل کۆمه‌ل چونه‌ ناو
شارمه‌که‌وه.

استوردَ: داوای چونه‌سه‌رناوو
ناوخواردنه‌وه‌ی کرد.

استوردَ الماءَ: چوووه سه‌رناومه‌که.
استوردَ الشَّيْئَ: شته‌که‌ی ناماده‌کرد.

چوون بۆسەر کاریزاوو بیر
بهمبہستی ئاوگرتن و ئاو
بہیداکردن ئەو حوشترانی دمبرین
بۆ سەر ئاو بۆئو خواردنمەو
بەشەئوو نۆرە ئاو ۵ بۆلە بالئندە ۵
سوپا ۵ بەشیک لہ شەو کە
بپووستی مەو نۆیژی تیدا بکا ۵
بەشیک لەقورئان و یادکردنی خودا
کە مەو کەردبەستی بەعادت
بیانخوینی ۵ دەئیی (قرأت وردی):
وپردەگەم خوینی ۵ ناویکە
لەناوگانێ لەرزو تا ۵ بەلگە
نامەبەکە ژمیریارو کارمەندی
تایبەت زانیاری پپووستی تیدا
تۆماردەکا ۵ چەند قەرزدارەو
چەندی داووە چەندی لەسەر ماوە
۵ (ک: أورد).

وردان: (بنت وردان): دەعبایەکی
بچوگە وەکوو قالونچە وایە پەنگی
سورە، بەزۆری لەحەمام و تەوالییت
دا دەبندرین ۵ (ک: بنات وردان).
الورد: ناوہ بۆ یەکجار ۵ تاکێ (الورد)
۵ مینەمی (الورد) ۵ (عشیة وردة):
زەردەبەری ئیوارە کاتیکی خۆرئاوا
دەبێ و گەناری ئاسمان سورەمب ۵
یان زەردایی و سورایی ئاسۆ لەکاتی
خۆرگەموتن دا ۵ بەزۆری ئەو دیمەنە
نیشانەیی گرانو و قات و قەریبە.

استورد السلعة: کالاکەیی لەدەرەو
ولات هینایە ئاو ولاتەوہ ہاوردە
کرد.

استورد فلان الضلالة: فلانکەس
گومرایی هینایە ئاو ولاتەوہ.
المورد: شوینی ئاو وەرگرتن ۵ ریکا ۵
سەرچاوەی بژیو.

المورد: ریکای چوون بۆسەرئاو بۆ
ئاو خواردنەوہو ئاودانی ئازەل ۵
ریکای پان و پۆر ۵ شەقامەری.
الوارد: ریکا ۵ پیاوی ئازاو چاوەتەرس
۵ پەشەتاو چاو ساغی ریکا ۵
قورئان دەرەو: ﴿فَارْتَلُوا
وَارْتَمُوا﴾ ۵ دەرەو: (فلان وارد
الاربية): فلانکەس لوتدەریزە.

السواريات: ئەو کالاکە کەرەستانەن
حکومەت لەولاتانی دەرەو
دەیکری و دیمانیینی بۆئاو ولات.
السارية: خەلک کە دەچن بۆسەر
کاریزو بیر بۆ ئاو هەلێنجان و
ئاودانی ئازەل ۵ شەقامەری ۵ (شفة
واردة): لچی شۆر ۵ (شجرة واردة
الأغضان): دەرەختی: لقو پۆبەکانی
شۆرپوینەوہ.

الورد: گول؛ گولێ پووەک یان گولێ
دەرەخت.

الورد: پوانین بەسەر ئاوو شتی وا دا ۵

الْوَرْدَةُ: رهنگی گول.

الْوَرِيدُ: همر رهنگو دهمارنك خوین لهجهستهوه بهرئ بۆدل ۵ (مُفَرَد الوریـدین): دوو رهنگن لهزیر سورچههون ۵ (جبل الوریـد): رهنگیکه عمرهب وایان زانیوه رهنگی لامله.

الْوَرْنَدَةُ الطَّغْلِيَّةُ: نهخوشییهکه دیاردهکهی لهرزوتایه توشی مندال دهبی.

الْوَرُّ: کلۆت ۵ ههرزانی و گوزمران خوشی.

وَرَسَ النَّبْتُ يَرْسُ وِرْسًا: روهکهکه سهوز بوو.

وَرَسَتِ الصَّخْرَةُ: بهردهکه لهناو ناودا قهوزاوی بوو، وای لیهای سهوزی نواندو خلیسک بوو.

اورس الشجر: درهختهکه گهلاى کرد. اورس الرمث: رومکی رهمت گهلاکهی زهره بوو.

اورس المكان: شوینهکه گیای وهرسی لی رها.

ورس الثوب: قوماشهکهی رهنگ کرد، بهگهلاى وهرس.

الوارس: زهره ۵ دهگوترئ: (اصفر وارس): زهردی کهسکون، شتیك زور زهردی.

الْوَرَسُ: رومکیکه لهخیزانی (القریة)یه لهوالاتی عمرهبو حههشهو هیندوستان دهرئ، بهرمکهی لهکاتی کامل بونو پیگهیشتن دا بهچهند غودمیهکی سورباو دادهپوشری، ههندی پرزوپالی پتومیه بۆ رهنگکردنی پۆشاکى ناوریشم بهکاردههیندرئ چونکه مادهمیهکی سورى تیدایه.

الْوَرَسِي: شتیك پال بدرئ بۆلای وهرس ۵ جۆریکه لهباشترین دارى گوپزو شتی وا که کاسه و کهوچکی لی دروست دهکری.

الْوَرِيسُ: ههرشتیك بهرومکی وهرس رهنگ بکری ۵ دهگوترئ: (ثوب وریس و ملحفه وریسه).

وَرَشَ يَرْشُ وَرْشًا: خهفتهی بهکردهوی ناشیرین و هرپهوج خوارد ۵ چاوچنۆك بوو تهماعی کرد ۵ زۆری خواردو شتی ماشیهوه.

وَرَشَ عَلَيْهِم: لهکاتی نان خواردن دا چوو لهیان و خوگیان نهکرد نانیان لهگهڤ بخوا.

وَرَشَ مِنَ الطَّعَامِ شَيْئًا: کهمیکی له خواردنهکه خوارد.

وَرِشَ يَوْرِشُ وَرْشًا: چوست و چالاک بوو. الورش: خواردنیکه لهشیر دروست

دمكړئ ۵ (قراءة ورش): جوړه
قورناڅوښندنېكه نيسېمت ددرئ
بؤلای عوسمانی كورې سهعيد
(القارئ).

الورشان: بالندهيهكه له پېرې
(الحماميه) په كه مېك لهكوتر
گه وورتره ۵ زېدى سهرمكى ولاتى
نه وروپايه به كؤمه ل و پؤلپؤل
رېمدمكهن بؤ ولاتى شامو عيراق ۵
(ك: ورشان ووراشين).

ورصت الدجاجة ترص ورسا:
مريشكهكه به يه كجار هيلكهكه
كرد.

اورصت الدجاجة: به ما نا
(ورصت) دى.

ورط الشينى ورطاً: شتهكهى شاردهوه.
ورط فلاناً: فيلى له فلانكهس كرد.
اورط فلاناً: فلانكهسى خسته
چورتمهوه.

اورط ابله: حوشترهكهى شاردهوه.
اورط ابله في ابل اخرى: حوشترهكهى
خوى خسته ناو حوشترى ترمومو
گومى كرد شارديهوه.

اورط الشينى: شتهكهى شاردهوه.
وارطه موارطة وورطاً: فيلى لى
كرد.

ورطه: خستيه ناو چورتمهوه، خستيه

ناو گؤبه ندموه.

ورط ابله في ابل اخرى: حوشترهكهى
خوى خسته ناو حوشوترى ترمومو
شارديهوه.

تورط: بؤ موطاومعهى (ورطه) دى.
تورط في الامر: كهوته ناو نيشهكهومو
توشى چورتم بوو ۵ سهرى لى
شيواو نهيزانى چؤن خوى رزگار
بكا ۵ له ناو روداوو كارهكهدا فهوتا ۵
به هيلاك جوو.

تورطت الماشية: نازدهكان كهوتنه
قورپوه ۵ پان كهوتنه شوښنېكى
سامناكهومو رزگار بونيان نيهه.

استورط في الامر: له كارمكهدا سهرى
لى شيواو نهيزانى چؤن خوى
رزگار بكا ۵ له گؤبه نندو گيژاوهكهدا
فهوتا ۵ سهرى تيډاچوو ۵ دمگوترى:
(استورط في جالتي): كهوته داوى
منهوه رزگارى نه بوو.

الورط في الصدقة: نازدهل و مالى
جياچيا كه نه گه نه هدى زهكات
كؤيكرننهوه بؤنهوهى بگه نه
نه نذاهى زمكات ليډمر كردن ۵ پان
به پيچه وانوه نازدهل و مالىك هى
يهك كهس بى و زمكاتيان لى بكهوى
دابه شيان بكهى به سهر چهند
كهسيك دا بؤنهوهى زمكاتيان لى
نهدا ۵ پان نازدهكانى تيكه ل

بەنازەلى تىرىكاو لەناو ئازەلى
كەسەنى تىردا گومىيان بىكا ۋە پان
نازەلەكانى لەشۈپنىك بشارىتەو
بۆئەمەۋى ھەرمەن بىرەكانى
كۆكەرمەۋى نەپان بىنى.

الورطه: زەلكاوۋ چال كەپىگە لى
ھاتنە دەرەۋى نەبى ۋە ئەشكەوت و
غارى زۆر قول و پىچاۋ پىچ ۋە چال و
كەندىر قول و بى سەرۋىن ۋە
قوروليتەۋى زۆر ۋە ھەركارو
كىشەپەك خۇلى پرزگار كىردى
زەحمەت بى ۋە فەوتان ۋە (ك:
ورطات، ووراط، وأوراط).

وَرَعَ يَرَعُ وَرَعًا: خۇى لەھەرام پاراست ۋە
تەنەت دواپى ئەم ماناھە
گواس تراۋمەۋە بۆ خۇگرتنەۋە
لەھەندى شتى ھەلال و موباحىش.
وَرَعَ وَرَعًا: ترسنۆك بوو ۋە بچوك بوو ۋە
زەمىف بوو.

وَرَعَ يَرَعُ يَفِرُّ وَرَعًا: خۇى پاراست
لەھەرام و شتى شوبەھ.
وَرَعَ يَفِرُّ وَرَعًا: خۇى لەھەرام
پاراست.

اورع بينهما: لەمپەرى خستە
نيوانيانەۋە.
اورع بين القوم: ئاشتەۋاپى خستە
نيوان خەلگەكە.

اورع فلاناً عن الشيء: فلانكەسى
لەشتەكە مەنە كىرد.
اورع فلاناً: قسەى لەگەل فلان داكىرد،
راۋپۇزى پى كىرد.
ورع بينهما: لەمپەرى خستە
نيوانيانەۋە.

ورع فلاناً عن الشيء: فلانكەسى
لەشتەكە مەنە كىرد ۋە لەھەدىشى
عومەردا ھاتوۋە: (ورع عني في
الدرهم والدرهمين): مەھىلە
كىشەكارى درەھم و دوو درەھم بىنە
لام بۆخۇت بىر پار بىدە بۇيان و
سولخىيان بىكە.

ورع الإبل عن الماء: حوشترەكەى
لەئاۋمكە گىرپاھەۋە.
ورع الفارسُ الفرس: سوارمكە
ئەسپەكەى بەلغاۋ (بەھەۋسارو
رېشمە) بەستەۋە ۋە دىگوتىر: (ما
ورع أن فعل كذا): درۋى نەكىرد
كەنەۋەى كىرد.

تورع في الأمر: لەكارمكەدا توشى
ئىجراجى بوو.
الرعة: خۇگرتنەۋە لەشتى ھەرام و
نارەۋا ۋە ئەدەب و پىقار ۋە دىگوتىر:
(هو حسن الرعة): ئەۋ پىاۋە
ھەلس و كەۋت و شىۋەى جۋان و
پەسەندە.

وَرَفَ النَّبْتَ وَالشَّجَرَ يَرْفُ وَرْفًا وَوَرِيفًا:

پرووهك و درختهكه رازايه‌ومو جوان و
گه‌شه‌دار بوو.

وَرَفَ الشَّيْنَيْنِ: شته‌كه گه‌شايه‌ومو

بريسكه‌دار بوو.

وَرَفَ الظِّلُّ: سَيِّبهرمه‌كه فراوان و

دریژخايه‌ن بوو.

(وَرَفَ الظِّلُّ: به‌مانا (وَرَفَ) دئ؟.

وَرَفَ الظِّلُّ: به‌مانا (وَرَفَ) دئ.

وَرَفَ الشَّيْنَيْنِ: شته‌كه‌ی مزی.

وَرَفَ الْأَرْضَ: زموييه‌كه‌ی به‌شبه‌ش

کرد.

الرَّفَّةُ: سه‌وزو ناسكو ته‌رو تاز.

الرَّفَّةُ: كا؛ گزويگي‌ای وشکی گيرهرکراو.

وَرَقَ الشَّجَرُ يَرْقُ وَرْقًا: درخته‌كه گه‌لای

کرد گه‌لا‌كه‌ی هاته‌ دمر و پان بؤوه

گه‌لا‌كه‌ی هه‌لومراند.

وَرَقَ فُلَانُ الشَّجَرَةَ: فلانكه‌س گه‌لای

درخته‌كه‌ی رنی، لی‌ی کرده‌وه.

أَوَرَقَ الشَّجَرُ: درخته‌كه‌ی گه‌لای کرد،

گه‌لا‌كه‌ی به‌ ته‌واوی دمرکه‌وت.

أَوَرَقَ فُلَانٌ: فلانكه‌س دموله‌مه‌ند بوو،

مال‌و سامانی زؤر بوو.

أَوَرَقَ طَالِبُ الْحَاجَةِ: داواكه‌رمكه،

خاو‌من پيويستيا‌ته‌كه تی شکاو

هيچی بؤ جی به‌جی نه‌بوو.

أَوَرَقَ الصَّائِدُ: نيچير‌هوانه‌كه نه‌يتواني

نيچيرمه‌كه بگري‌ فاشيل بوو.

أَوَرَقَ الْغَازِي: غه‌زاكه‌رمكه

ده‌ستكه‌وتی جه‌نگی ده‌ست
نه‌كه‌وت.

وَأَرَقَهُ: لی‌ی نزيك بؤوه

(مازلتُ مِنْكَ وَلَكَ مَوَارِقًا): هه‌ميشه

من لی‌ته‌وه نزيكم.

وَرَقَ الشَّجَرُ: درخته‌كه گه‌لای

دمرکرد.

وَرَقَ فُلَانٌ: فلانكه‌س كاغه‌زی

ناماده‌گردو تييدا‌نوسی

نوسه‌ری په‌كي‌کی تر بوو.

تَوَرَّقَ الْحَيَوَانُ: حه‌يوانه‌كه گه‌لای

خوارد.

استَوَرَّقَ: داوای زه‌وی کرد.

الْأَوَرَقُ: له‌هه‌موو شَتِيك دا ئه‌وميه

په‌نگی خاکی بی

مروفي سه‌وزمو گه‌نم په‌نگ

حوشترِيك سبی مه‌يله‌و په‌ش بی

گورگ

به‌شِيك له‌سَ به‌شی شيربي‌ی دويه‌ش

له‌سَ به‌شی ئاوبی

(وشكه سال) (زمان أَوَرَقَ):

رؤزگاری قاتو قپری.

الرِّقَّةُ: زموی له‌کاتی گهرمادا بارانی لی

بداو گياوگزی لی بپروي‌و سه‌وز

هه‌لگه‌پري

ده‌ره‌می سکه لی دراو (ك: رِقات

وِرْقون).

الورَاقَةُ: درهختی سهوزو گه لادارو پوئناخ.

الورَاقُ: دیمه‌نی سهوزی زموی به‌هوی گیاو گزمه ۵ دمگوتری: (ما أحسن وراقه): چهند شیومو دیمه‌ن و جل و پوئناکی جوان و ریک و پیکه.

الورَاقُ: کاتی پشکوتنی درهخت و گه لاکردنی.

الورَاقَةُ: پیشه‌ی کتیب نویسنه‌وه بو خه‌ئک.

الورَاقُ: (مُورِقُ الكتب): نهوکه‌سه‌ی کاغز ناماده ده‌کاو کتیب بو خه‌ئک دمنوسیته‌وه ۵ که‌سیک دیره‌می زوربی ۵ (رجل وراق): پیاوی خاوم زبو.

الورَاقَةُ: مینه‌ی (الورَاق) ۵ همروا ناوه بو په‌رکه‌کاغزکی ره‌ق و پته‌و چوار گۆشه‌یه‌کی دموران دموری بوکراره له‌سمر مینز دادمنری نووسهر نه‌وپه‌ره‌ی که‌دمیه‌وی له‌سهری بنوسی ده‌یخاته سهر نه‌و په‌ره‌ پته‌وه بوئنه‌وه‌ی نووسینه‌که‌ی خواروخیچ نه‌بی ۵ سندوقیکی داره جوری زوره، کاغزی نویسی تیدا هه‌لده‌گیرئ.

الورِق من الشجر: په‌لکه‌ گه‌ لا که دماره‌کانی دیارب‌ن ۵ دنیا ۵ جوانه‌و رازاوییه‌ی جیه‌ان ۵ جوانی

گه‌ل و نه‌ته‌وه.

ورِقُ القوم: مندال و تازه پیگه‌یشتوانی

گه‌ل ۵ یان گه‌نج و لاهه لاهه‌کانی نه‌ته‌وه.

ورِقُ الشباب: ته‌رو تازه‌یی گه‌نجی و نیشات و ته‌رده‌ماخی ۵ پیستی ته‌نک که‌له‌سهری بنوسری ۵ ههرشتیک له‌سهری بنوسری یان له‌سهری چاپ بکری ۵ مال و سامان که‌زیوو حوشترو شتی وایی ۵ ده‌گوتری: (اغتبط منه ورقاً): خیر و بی‌ری لی‌ی ده‌ستکه‌وت ۵ چوپراوگه‌ی خوین که‌به‌ شیوه‌ی که‌وانه‌یی بکه‌وئته سهر زموی ۵ خوینی کلؤ که‌له‌برین بکه‌وئته خوار.

الأوراق المصرفية: جه‌کیکه‌ بانک دمری ده‌کا نه‌وه ده‌که‌یه‌نی که پیویسته بری پاره‌ی دیاریکراو بدرئ به‌هه‌لگری نه‌وچه‌که.

الورِق: زبو ۵ سکه‌لیدراو بی یان نا (ك: أوراق ووراق).

الورَقَاءُ: کوتر ۵ دپله‌ گورگ ۵ دره‌ختوکیکه‌ بالاپیاویک به‌رز دمیته‌وه، گه‌لایه‌کی خری که‌وانه‌یی هه‌یه هه‌موو نازه‌لئیک ده‌یخوا، لاسکه‌که‌ی ته‌پ و تۆزای گه‌لاکه‌ی زور سه‌وزه له‌شیوو دۆل و دم روبردا دمری.

الْوَرَقَةُ فِي الْقَوْسِ: عهیبو لهککهی
کهوان.

الْوَرَقَةُ: گهنم ږنگی ۰ بؤر ۰ ږشو
سپی ۰ به زوری ږنگی خوشتردا
باقی نازله لکان دا بهرچاو دهکوهی.
الْوَرَقَةُ: تاکي (الْوَرَق) ۰ پیاوی پیاوانه،
پیاوی خوږپی ۰ دهگوتري: (هو ورقة
وهي وَرَقَةٌ): نهو پیاوه نهو نافرته
هیچو ږوچو خوږپییه.

الْوَرَقَةُ: (شجرة وَرَقَةٍ): درختیکی
پرگه لاو چړه ۰ گه لا سهوزو جوانه.
الْوَرِيقَةُ: درختی پرگه لاو سهوزو
تهر دهماخ.

وَرَكْ يَرَكْ وَرَكًا: زهختی خسته سمر
کلؤتی.

وَرَكْ وَرَوَا: لهسمر تهنیشت راکشا.
وَرَكْ عَلَى الدَّابَّةِ: قاجی لهسمر ولاخهکه
نوشتاندهوه بؤنهوهی پشوو بدا پان
دابه زئ.

وَرَكْ بِالْمَكَانِ: له شویننهکه دا نیشهجی
بوو مایهوه.

وَرَكْ عَلَى الْأَمْرِ: دسه لاتی بهسمر
کارمکه دا شکا.

وَرَكْ الشَّيْءِ وَرَكًا: شتهکهی خسته ناست
کلؤتی (سمتی).

وَرَكْ يَوْرَكْ وَرَكًا: سمتی گه وره بوون،
(فهر أورك وهي وركاء).

وَرَكْ بِالْمَكَانِ: له شویننهکه تیږپی.

وَرَكْ عَلَى الدَّابَّةِ: لهسمر بهشتی
ولاخهکه قاجی نوشتاندهوه کلؤتی
خسته سمر زینهکه.

وَرَكْ عَلَى الْأَمْرِ: دسه لاتی بهسمر
شتهکه دا شکا.

وَرَكْ فِي الْوَادِي: بهناو شیوو دؤلهکه دا
ږوی.

وَرَكْ فِي الْيَمِينِ: له سویند خواردنهکه
دا نیاززی نهوه نه بوو که سویند مرکه
مهبهستی بوو.

وَرَكْ الشَّيْءِ: شتهکهی خسته ناستی
سمتی خوی.

وَرَكْ الْمَكَانِ: شویننهکهی جی هیشت
خسته دوا خوږیهوه.

تَوَارَكْ: زهختی خوی خسته سمر
کلؤتی.

تَوَرَكْ: زهختی خوی خسته سمر
کلؤتی.

تَوَرَكْ فِي الصَّلَاةِ: له دانیشتنی
ته حیاتی نوږدا سمتی راستی
لهسمر قاجی راستی داناو
سمر مېنجه کانی رویان لمرؤگه بوو،
سمتی لای چهپی لهسمر زهوی دانا
سمر مېنجهی قاجی چهپی له لای
راستییهوه هیڼایه دمر.

تَوَرَكْ عَلَى الدَّابَّةِ: لهسمر بهشتی
ولاخهکه قاجی نوشتاندهوه

بهمه بهستی نهومی دابه زئ یان
قاجی بجه سیته وه.

تَوْرَكْ بِالْمَكَان: له شوینه که نیشته جئ
بوو، مایه وه.

تَوْرَكْ عَنْ الْحَاجَةِ: له ناست
پیداویستییه که دا که مترخه م بوو
ته مبه لئ کرد.

تَوْرَكْ لِفَلَان وَفَلَاناً: پی پیلکه ی
هیڼایه قاجی فلانکه سو به زموی
دادا.

تَوْرَكْ عَلَى الْأَمْرِ: دمه لاتی به سمر
کار که دا شکا.

تَوْرَكْ الصَّبِي: مندا له که ی خسته
کلوتی وای لی کرد زهخت بکاته
سهری.

المَوْرَك: نهو شوینه ی سوار قاجی
ده خاته سهر ه حمل و قه یاسه که
بارگه نه ی پی له سمر پشته
ولاخه که دهبهستی.

المَوْرَكَة: نهو شوینه ی سوار قاجی
ده خاته سمر له سمر پشته ولاخ ه
(ناو زهنگی) ه نهو شوینه ی زین و
بارگه نه که سوار قاجی له سمر
دمنوش تیڼیته و به مبهستی
حه سانه وه یان دابه زین.

المِرْكَة: نهومی له پی شه وه ی
بارگه نه دایه و سوار که ماندو بوو
قاجی

الْوَارِك: نهو شوینه ی بارگه نه که سوار
قاجی ده خاته ی سهر له کاتی
ماندو یون دا بو شه وه ی بجه سیته وه ه
نهو په شته ماله ی به پی شه وه ی
بارگه نه دا دهرئ و له ژپری
دهنوش تیته وه.

الْوَرَك: ژوور پانی ناده میزاد ه کلوت
(سمت) ه که وانی دروستکراو
له قه ده دار (بنه دار) ه (ک: اوارک).

الْوَرَك: ژوور پان ه سمت و کلوت.
وَرَكِ الشَّجَرَة: قه دی دار (بنکی دار) ه
(اوارک).

الْوَرَك: ژوور پان ه که وانی دروستکراو
له قه دی دار ه له بنکی دار ه
ته نیشتی که وان ه ریږموی تیرمه که
له ناو که وان دا ه (ک: اوارک).

الْوَرَكِي: بنه ماو سهرچاوه ی شت ه
دمگوترئ: (إِنَّ عِنْدَهُ لَوَرْكِي خَيْر):
سهرچاوه ی هه وانه که لای نه وه.

الْوَرَكَاء: میینه ی (الأورك) ه نافرمتی
سمت و که فهل گه وره ه پاشپان.

الْوَرَكَانَة: نافرمتی سمت و که فهل پان و
زل.

الْوَرَل: گیانه به ریکی لوت دریژو کلک
دریژه ه له هندی شوین پی دهلین
(قوړی) ه قه دباریک و کلک لوس و
سفته له سوسه مار دریژتره و
له تیر مساح کورتره له ناو وشکانی و

ږموی گرد له به کاره یتانی بوئی
خوش و میکایا گردن دا.
الوارنية: کلوت، سمت.
وَرْنَة: ناوی مانگی ذیلقه عیده بووه
له پیش هاتنی نیسلام دا.
الورنیش: مه حلولی مادهی راتینجیه
یان زمیتنی جه فوف بوو
خوجه ورکردن به کاردی.
وَرَة یَوْرَة وَرَه: گیلو نه حمه ق بوو.
وَرَة الکثیر: کومه له گله که خوی نه گرت
داروخا.
وَرَهت الریح: بایه که به ناریک و پیکی
هه لی کرد.
وَرَهت السحابه: هه ورمکه بارانی زور
بوو ه (فهر آورده وهي ورهه).
وَرَهت المرأة: نافرته که به زی زور
بوو ه (فهي وَرَهَة).
تَوْرَة فی عمله: له نیشمه که دا کاراما
نه یوو.
الواریه: بان و فراوان ه دمگوتری: (دار
واره).
الورهاء: دمگوتری: (امراه ورهه)
الیدین: نافرته یکه دمست بلاو
دمست قلشاو.
الوْرَة: لبه لانی روخه که خو نه گر.
وَوْرَة فی الکلام: له قسه گردن په لهی
کرد.

دمریادا دمی، دپشکو مارو کرمو
قالونجه دمخوا، عمره ب به لایانه وه
پیسو و فیزی لی دمکه نه موو نایخون
ه (ک: اورال وورلان وارول).
وَرَمَ یَرَمُ وَرَمًا: هاوسا.
وَرَمَ اَنْفَه: رقی هه لسا.
وَرَمَ النبت: روه که که راساو دریز بوو ه
(فهر وارم).
اورَمَت الناقه: حوشترکه گوانی
هاوسان، گوانی ږمپ بوون.
اورَمَ فلانًا: قسه یه کی به گوئی
فلانکس دادا رقی پی هه لسه.
وَرَمَ فلان بانفه: فلانکس خوی به زل
زانی و فیزی نواند.
وَرَمَ الجلد: پیسته که والی کرد
بهاوسه.
وَرَمَ اَنْفَه: رقی هه لسان توپه ی کرد.
تَوْرَمَ: فش بوو، رقی هه لسا.
الاورَم: خه لک، یان زوربه ی خه لک ه
زوربه ی سوپا.
التورم: جوړه نه خوشیبه که له پیست
دا یان له پهرده ی موخاطی دا کیمو
زوخواو په یدا دمکا.
المورم: شوینی روانی ددانی خری ه
ددانی هارم.
الورم: شیرپه نه جه.
تَوْرَنَ: زوری خو ئارایش داو زیده

وَرَوَرَ نَظْرُهُ: چاوی تی پری.

الْمُؤَزَّوْرُ: هه لځه له تینم.

الْوَزْوَرِيُّ: چاوکز، کوپړه مشه.

وَرَى الزُّنْدُ يَسْرَى وَرِيًّا: چهرخه که

شقارته که بهرده نهستی که ناگری لږ

دمرچوو ه (فهر وار).

وَرَى النَّارُ وَرِيًّا رِيَّةً: ناگره که هه لگړ سا.

وَرَى الْإِبِلُ وَرِيًّا: حوشرمه که لهو بوو،

بهزی زوړبوو.

وَرَى اللَّهُ فَلَانًا: خودا فلانکه سی توشی

نه خو شى ناوسک کرد.

وَرَى فَلَانُ فَلَانًا وَغَيْرَهُ: فلانکه س

له جهرگو سى فلانى دا.

وَرَى الْقَيْحُ جَوْفَهُ: کیم و زوخوا ناوسکی

خوارد ه له حده دیتدا هاتووه (لأن يمتلى

جوف أحدكم قَيْحًا حتى يريه خير له من

أن يمتلى شِعْرًا).

وَرَى الزُّنْدُ يَوْرَى وَرِيًّا: بهمانا (وَرَى) دى.

وَرَى النَّارُ: بهمانا (وَرَى) دى.

وَرَى الْمَخُ يَرَى وَرِيًّا: مؤخه که پته وو

پړبوو.

وَرَى الشَّحْمُ وَرِيًّا: بهزمکه روناوی زوړ

بوو.

وَرَى الْكَلْبُ وَرِيًّا: سهگه که رقی هه لساو

کهو ته وهرین.

اورى الزُّنْدُ: چهرخه که، شقارته که

ناگره که هه لځه دمرچوو.

اورى الزُّنْدُ: ناگری چهرخو

شقارته که هه لځه دمر.

اورى النارُ: ناگره که هه لگړ سا.

اورى هَنْدَرَهَ عَلَيْهِ: حيقندو کينه ی

دمر باره ی نهو خسته ناو سنگی

خوږه وه، رقی لږى بوو.

اورى له رايًا: رايه کی بو دمر پری،

بیرو بو چونیکى تازه ی بو خسته پو.

اورى السَّمْنُ الْإِبِلَ: قه لهو ی بهزو

چهوری حوشرمه کی زوړ کرد.

واراه: شاردیه وه.

وَرَى عَنْ فَلَانٍ: داکوکی له فلان کرد.

وَرَى عَنْ الشَّيْنِ: شته که ی مه بهست

بوو شتیکى تری درکاند ه

له حده دیت دا هاتووه که پښه مېمر

(د.خ): (کان إذا أراد سفراً وَرَى

بغيره): نه گمر بیویستایه بچى بو

غذایه که بهمه بهستی چه واشه

کردنى دوژمنان ناوی نهو شوپنه ی

مه بهستی بوو ناشکرای نه دمر کردو

شوپنیکى تری ناشکرا دمر کرد.

وَرَى فَلَانُ الزُّنْدُ: فلانکه س ناگری

له چهرخو شقارته که دمر کرد.

وَرَى الشَّيْنِ: شته که ی شاردیه وه ه

خستیه دوا خوږه وهو چه شاری دا.

تواری: خو ی پنهان کرد.

استوری الزُّنْدُ: ناگری چهرخو

شقارته که ی دمر هینا.

وَزَّ الْقَوْمُ الْقَوْمَ: خه لکه که نه ته و که

هه نديکيان له شهردا يان له شتی تردا
داگوکيان له هه نديکيان کرد.

وَزَّاتِ النَّاقَةُ او الفرس ونحوهما

براکبهما تَوَزَّيَا: حوشرمه يان

نه سه به که سوارمه يان گلاند

له سهرپشتی خو يان خستيانه خوار

مرد.

وَزَّا فلاناً: فلانکه سی به هه موو جوړه

سوینديک سویندی دا.

وَزَّا الإِنَاءَ: قاپه که ی پرکرد.

تَوَزَّأ: پرېوو له کیم و زوخوا.

تَوَزَّأ الإِنَاءَ: قاپه که پرېوو.

الْوَزَّأ: کورته بالای قه لوهو خه په

تولهو جهسته پتهو.

وَزَبَ الْمَاءُ وَالشَّيْءُ: ناوکه

شله مه نييه که رموان بوو.

اوَزَبَ فِي الْأَرْضِ: بماناو زموی دا رقی.

الْمِيزَابُ الْمِيزَابُ: بپروانه مادهی

(أَزَب).

الْوَزَابُ: دزی کاراما.

وَزَّ يَزُرُ وَزَّأ وَزَّأ: شتیکی به کوژ

هه لگرت پستی ماندو بوو ۵ تاوانبار

بوو.

وَزَّأ له وَزَّأ: بوو به شاليارو ومیزی

نهو.

وَزَّأ الشَّيْءَ وَزَّأ: شته که ی هه لگرت

له کوژي دا.

استوری فلاناً رایاً: داوی له فلان کرد

رایه کی پی بلی و شارمزی بکا

بو نه وهی په پرېوی بکا.

الثَّرِيَّةُ: نه وهی نافرمتی هه یزدار

دمیپینی له کاتی خوشتن دا ۵

که بریتیه له زمرداو لیلیه کی

زورکه م.

الرَّيَّةُ: ههرشتیک ناگری پی

داگری سینی، پلو پوشی بی یان

کاغه زو پهرو چیلکه داری.

الواري: بهزی قه لوهو ۵ ههرشتیک

قه لوهو بی.

الواريَّة: نه خوشییه که توشی سیو

جگر دمبی کوکه کوک پهیدا دمکا

له نه خوشه که دا و دمی کوژی.

الواري: کیم و زوخوا و که له ناو سک دا

پهیدا دمبی یان برینی که خوین و

کیم و زوخوا ی لی دی.

الواري: خه لک ۵ بونه و مر.

الواريَّة: ههرشتیک ناگری پی

هه لگرس.

الواري: بهزی قه لوهو ۵ گوشتی قه لوهو ۵

میوان ۵ جیران.

وَزَّأ من الطعام يَزَّأ وَزَّأ: پر بوو

له خواردن.

وَزَّأ اللحم: گوشته که ی برژاندو وشکی

کرد چه و رای تیډا نه هیشت.

وَزَّ الرجلَ وَزْرًا: به‌سمر پیاوه‌که دا زال
بوو.

وَزَّ الثَّلثة: کونه‌که‌ی هاخنی، که‌لینه‌که‌ی
گرت.

وَزَّ یَسْؤِرُ وَزْرًا: تاوانی کرد، تاوانی
پالندرا.

اوَزَّرَه: په‌ناو مه‌لجه‌ئی‌کی بؤ دابین
کرد بؤئه‌وه‌ی تییدا بجه‌وِیت‌ه‌وه
شاردیه‌وه.

اوَزَّرَ الشَّئین: شته‌که‌ی هه‌لگرت
بؤخوی دانا خستیه شوینی شیایو
خوی ه شته‌که‌ی برده بنچو بناوانی
خوی و کردیه دیکومیتنت ه بردی.

واَزَّرَه علی الامر: له‌سمر کارمه‌که
یارمه‌تی دا پشتگیری کرد ه بوو
به‌ومزیری نه‌و.

اسْئَوَزَّرَه: کردی به‌ومزیری نه‌و ه
بردی.

الوَزَّارَةُ الوَزَّارَةُ: حال و مزعی و مزبرو
پله و پایه‌ی له‌و فهران‌په‌واییه‌دا.
اِئَزَّرَ: تاوانی کرد ه نیزاری له‌بهر کرد،
به‌شانی دادا دهرپی کورتی له‌پی
کرد.

الوَزُّ: کولی گران ه چه‌ک و سیلاح ه
تاوان ه (ک: اوزار) ه دموتری:
(اَعَزَّوْا اوزار الحرب): نامیری
جه‌نگیان ناماده‌کردوه ه (وَضِعَتْ

الحربُ اوزارها): شه‌په‌که
دامرکایه‌وه، ته‌واو بوو، کوژایه‌وه،
شه‌ر و هستا.

الوَزُّ: په‌ناو مه‌لجه‌و، کیوی عاصی و
قایم.

الوَزْرَةُ: پؤشاک‌ئی‌کی بچوکه بؤ
داپؤشینى شهرمگا ه (ک: وِزَّات).

الوَزیر: پالپشت و یارمه‌تیدر ه و مزیر.
المَوْزَةُ: زموییه‌ک بالنده‌ی (نیومزه‌ی)
تیدابی.

الوَزُّ: بالنده‌ی (نیومز) ه بالنده‌په‌که
له‌قاز ده‌جی.

وَزَّعَ الإنسانَ وَغیره: ناده‌میزادمکه‌ی
مه‌نع کرد حه‌بسی کرد ه لیی تورپه
بوو.

وَزَّعَ الجیش: سوپاکه‌ی ری‌ک خست و
دایمه‌زراند بؤ شه‌رو به‌رگری.

اوزع بینهم: جودا وازی خسته
نیوانیان ه ری‌کی خستن.

اوزع الشَّئین: شته‌که‌ی ته‌قسیم کرد،
لی‌کی جیاکردنه‌وه.

اوزع فلاناً بالشَّین: کابرای هه‌لناو
ده‌نه‌ی دا بؤئه‌و شته.

اوزع فلان بالشَّین وزوعاً: فلان‌کس
به‌وشته هه‌له‌و گیر بوو خوی پی‌وه
گرت و زیدم‌په‌وی کرد تییدا.

واعضه: نه‌په‌یشت، کو‌سپی خسته
به‌رده‌می.

وَزَّعَهُ: دابه‌شی کرد، لٲی‌کی جیاکردنه‌وه.

وَزَّعَ الصَّحِيفَةَ (و المَجَلَّة): رۆژنامه یان گۆفارمه‌کی به‌سهر خوٲینه‌رانی دا دابه‌ش کرد.

وَزَّعَ الْبَرِيدَ: به‌ریده‌مه‌کی دابه‌شکرد نامه‌و نوسراوه‌فهرمه‌کانی گه‌یاندنه شوٲنی مه‌به‌ست.

وَزَّعَ الْمَوْسِيقَارَ الْحَنَ: موسیقا ژهنه‌که له‌حنه‌کانی به‌سهر نامیره‌گان دا دامبه‌شکرد.

إِثْرَعُ: بۆ موطاومعه‌ی (وَزَّعَ) دئ.

تَوَزَّعَ الْقَوْمُ الشَّيْنُ بَيْنَهُمْ: خه‌لکه‌که شته‌که‌یان له‌ناو خوٲیان دا دابه‌شکرد
 ۵ ده‌شگوترئ: (تَوَزَّعَتِ الْأَفْكَارُ): بیرو بۆ‌چونی جیاواز دابه‌شیان کردوه نازانئ کامه‌یان په‌په‌رو بکا ده‌شگوترئ: (تَوَزَّعُوا ضَيُوفَهُمْ): میوانه‌کانیان به‌سه‌رخوٲیان دا دابه‌شکردو بردیانه‌وه ماله‌وه همر خانه‌خوٲیه‌و کۆمه‌لٲی‌کی میوان به‌رکه‌وت.

اسْتَوَزَّعَهُ الْأَمْرَ: کاره‌که‌ی خسته دلٲه‌وه، وای لئ کرد بیزانئ‌و په‌په‌روی بکا ۵ ده‌گوترئ: (استوزع الله شُكْرَهُ): خودا یارمه‌تی داو وای لئ کرد سوپاس کردنی خودای له‌لا

شیرن بٲو بتوانئ نه‌نجامی بدا.

الْأَوْزَاعُ: جه‌ند تاقم و گروهمٲیک، کۆمه‌لٲی جیاچیا ۵ جه‌ند خانوٲیه‌کی دوورکه‌وته له‌کۆمه‌لگای ئاده‌میزاد دروستکراو له‌فهراخ و بیجاخی شار.

التَّوْزِيعُ: دابه‌شکردن له‌بوا‌ری ږمسم گرتن دا بریتٲیه له‌به‌تالکردنی ږه‌نگ له‌ږوی توٲخی و که‌مو زۆرییه‌وه‌و دابه‌شکردنی به‌سهر به‌شه‌کانی دا، هه‌روا دابه‌شکردنی سی‌به‌رو روناکی به‌سهر وٲنه‌که‌دا به‌شیومه‌کی رٲک و ږٲک به‌زۆری له‌وٲنه‌گرتنی ئاده‌میزادو ئیعلاناتو شتی وا په‌په‌رو ده‌کرئ.

الْمُتَّزِعُ: نفه‌س به‌رز.

المُوزَّعُ: نه‌وکه‌سه‌ی نامه‌و نوسراوی پۆسته جیا‌ده‌مکاته‌وه‌و دابه‌شیان ده‌کا یان رۆژنامه‌و گۆفاری ده‌زگای چاپ و بلا‌وکردنه‌وه دابه‌ش ده‌کا.

الْوَزْعُ فِي الْحَرْبِ: نه‌وکه‌سه‌ی سه‌ره‌پرشتی ریزه‌کانی سوپاده‌کا له‌جه‌نگ دا رٲزٲک پٲیش ده‌خاو رٲزٲک دٲنٲٲته‌وه دواوه‌و رٲکیان ده‌خاته‌وه بۆ‌سه‌ر له‌نوئ چوونه پٲشه‌وه ۵ (ابن وازع): ناوی سه‌که ۵ (ك: وزعة ووَزَّاع).

الْوَزَّعُ: هه‌لنان و ته‌ماع به‌رنانه بۆ شتٲک بۆ کارٲک.

وَزَعٌ بِهِ يَرْجُ وَزَعًا: پارچه پارچه فرپئی دا
 ۵ پچر پچر دهری دا ۵ دمگوترئ:
 (وَزَعَتِ الْإِبِلُ بِيْهًا، وَزَعَتِ الطَّعْنَةُ
 بِالْدَمِ).

اوَزَعُ بِهِ: بهمانا (وَزَعٌ) دئ.

وَزَعُ الْجَنِينِ: کۆرپهلهکه لهسکی دایکی
 دا ئەندامهکانی رِئِك خِران و
 شیوهی ئادهمی تیدا دمرکهوت و
 گیانی بهبهردا گراو جولایهوه.

الْوَزْعُ: پیاوی زهعیفو هیچ
 لهبارانهبوو ۵ بوکه خاتونکه ۵
 دهمبایهکه وهکوو مارمیلکه وایه
 پهلهی زمردو سوری بهجهستهوه
 همن.

الْوَزْعُ: ههلههرزین وشهقهتهوله
 کهوتن.

الْوَزْعَةُ: بوکه خاتونکه.

وَزَفَ يَزِفُ وَزْفًا: پهلهی کرد ۵
 ههنگاومکانی کورت کردنهوه.

وَزَفَ إِلَيْهِ: نزیک بووه.

وَزَفَ فَلَانًا وَزْفًا: پهلهی لهفلانکس کرد.
 اوَزَفَ: پهلهی کرد.

واَزَفَ الْقَوْمُ: خهلهکه ههریهکهیان
 بهئهندازهی هاوهلهکهی بزئوو
 خهرجی خوی دهمت نیشان کرد.

وَزَفَ: پهلهی کرد.

تواَزَفَ الْقَوْمُ: خهلهکه ههریهکهیان

بهئهندازهی هاوهلهکهی خهرجی و
 بزئوی دانا ۵ دمگوترئ: (توازهوا
 بینهم): لهناو خویان دا مهسرهفیان
 دانا بوئهوهی بهیهکهوه مهسرهف
 بکهن ۵ لهیهکتر نزیک بوونهوه.

اوَزَكَّتِ الْمَرَأَةُ: ناهرتهکه پهلهی کرد.
 اوَزَكَّتْ فِي مَشِيَّتِهَا: بهشیوهی ناشیرین
 روئی ۵ رویشتهکهی نهشیاوو
 ناشیرین بوو.

وَزَمَ يَزِمُ وَزْمًا: روژی بهک ژهم نانی
 خوارد ۵ شتی کهم و چکه چکهی
 کۆکردهوه.

وَزَمَ الشَّيْئُ: شتهکهی کهل کرد، کهلکی
 تی کرد.

وَزَمَ فَلَانًا بَغِيَةً: فلانکهسی بهدم گهست
 ۵ گازی سوکی لی گرت.

وَزَمَ الدِّينَ: قهرزمکهی دایهوه.

وَزَمَ فِي مَالِهِ: کهمیک لهمالهکهی فهوتا،
 روئی تیداچوو.

وَزَمَ نَفْسَهُ: برپاری دا روژی بهک ژهم
 نان بخوا.

تَوَزَّمُ: حاج پبیا بهزموی دا بههیز بوو.
 الوَزَامُ: پهلهو خیرا.

الْوَزَامُ: گۆشتن و جهسته پپو
 دامهزراوو ماسولکاو.

الْوَزْمُ: ئەندازه ۵ گورزه باقلهو شتی وا
 ۵ نهوگۆشتهی ههلو کۆی دمکاتهوه ۵

کارِیک لهکاتی خوئی دا نه‌نجام بیری.	(وَزَنَ الْکَلَامَ).
الْوَزْمَةُ: نه‌ندازه ۵ یهک ژهم نان خواردن له‌رُوژِیک دا.	وَزَنَ الشَّيْئِ: شته‌که‌ی خهرساند، مه‌زنده‌ی کرد ۵ ده‌گوتری: (وَزَنَ ثَمَرُ النِّخْلِ): به‌ری درمخته‌که یان خورماکانی خهرساند.
الْوَزِيمُ: گورزه پاقله ۵ ماسولکه ۵ ده‌گوتری: (رجل وزیم): پیاویکی گۆشتن و تیگ‌سمراوه ۵ برزاو ۵ گۆشتی وشکه‌ومبوو ۵ گۆشتی کوتکوتکراو ۵ شو‌ربای پاشماوهو بنکر له‌بنکی مه‌نجه‌ل دا ۵ پاشماوه‌ی ههرشتیک بی.	وَزَنَ السِّدْرَاهِمَ له: دیره‌مه‌مه‌کانی سکه‌دارکردن دوا‌ی کی‌شان سکه‌ی بو‌ی لیدان.
الْوَزِيْمَةُ: باقه پاقله، گورزه پاقله ۵ طه‌لعی دارخورما فه‌لشتی تی بکری و ته‌لقیح بکری نه‌مجار به‌تویکلی دار یان به‌شو‌پکه دارِیک به‌سه‌تری، نه‌و تو‌یکله‌ داره یان شو‌پکه داره‌ی برینی ته‌لقیحه‌که‌ی پی دهبه‌سه‌تری ۵ پارچه‌ گۆشت ۵ گۆشتی ران ۵ نه‌وگۆشته‌ی هه‌لۆ کۆی ده‌کاته‌وه له‌هیلانه‌که‌ی دا.	وَزَنَ الشَّيْئِ دِرْهَمًا: شته‌که‌ی کی‌شانه کرد به‌کی‌شی دیره‌م.
وَزَنَ الشَّيْئِ يَنْزُ وَزْنًا وَزْنَةً: شته‌که بالا بوو، به‌رزی‌بووه ۵ پاساوی هه‌بوو.	وَزَنَ نَفْسَهُ عَلَی الْأَمْرِ: نه‌فسی خوئی رام کرد له‌سهر نه‌وکاره.
وَزَنَ الشَّيْئِ يَنْزُ وَزْنًا وَزْنَةً: شته‌که‌ی کی‌شا به‌هوی ته‌رازو نه‌ندازه‌ی قورسی شته‌که‌ی دیاری کرد ۵ شته‌که‌ی به‌ده‌سه‌ت به‌مرزکردموه بو‌ئه‌وه‌ی مه‌زنده‌ی بکا بزانئ قورسی و سوکی چه‌نده ۵ شته‌که‌ی مه‌زنده کرد ۵ ده‌گوتری:	وَزَنَ بَيْنَ الشَّيْئَيْنِ مَوَازِنَةً وَوِزَانًا: هاوتایی و په‌کسانی کرد له‌نیوان دو‌وشته‌که‌دا.
	وَزَنَ الشَّيْئِ الشَّيْئِ: کی‌شی شته‌که‌ی به‌نه‌ندازه‌ی کی‌شی نه‌و لی‌کرد ۵ کی‌شی دو‌شته‌که‌ی وم‌کوو یه‌ک لی‌کرد.
	وَزَنَ فُلَانًا: باداشی کردموه‌که‌ی فلانی دایه‌وه.
	اُثَرْنَ الْعِدْلُ: لاتاپه‌کان به‌رامبه‌ر بوون له‌قورسی و سوکی دا وم‌کوو یه‌ک بوون.
	اُثَرْنَ الشَّيْئَانِ: دو‌وشته‌که له‌کی‌شا وم‌کوو یه‌ک بوون.
	اُثَرْنَ فُلَانُ الدِّرَاهِمَ: فلان‌که‌س دوا‌ی

الموزون: (شیء موزون): شتی

کیشراوو ئه‌ندازه زانراو.

الموزونة: (امراه موزونه): ئافره‌تی

کورتە بالاو ژیره.

المیزان: تەرازو، ئامیڕیکە شتی بێ

دەکیشری ە ئه‌ندازه‌ی کەسایه‌تی و

به‌های مرقفایه‌تی ە دەگوتری:

(اعرف لكل امرئ ميزانه).

المیزان الحسابی: لەبوازی ئابوری دا

دیاریکردنی پارە‌ی حکومه‌ته‌ نه‌وه‌ی

هه‌یه‌تی و نه‌وه‌ی قەرزداري و لا‌تانی

ترە ە نه‌وه‌ی هی نه‌وه‌و قەرزە لای

ولا‌تان.

المیزان التجاري: روزنکردنه‌وه‌و

دیاریکردنی نرخ‌ی نه‌و کالایه‌ی

په‌وانه‌ی دهره‌وه‌ی ولا‌تی کردوه

نه‌وه‌ی هاوردە‌ی کردوه.

المیزانیة: بودجه، سچیلکە تییدا

واریداتی ده‌وڵه‌ت یا‌ن هی

کۆمپانیایه‌ک به‌راورد دەکری

به‌مه‌سروقاتی جا مانگانه‌ بێ یا‌ن

سالانه‌ بێ.

الوان: (درهم وزن): دهره‌مه‌یکه‌

کیشی ته‌واوه‌ خاوم کیش.

الوزان: دەگوتری: (هر بوزانه): نه‌وه

به‌رامبەر هاوکیشه‌ی نه‌وه.

الوزانة: دەگوتری: (هر بوزاته): نه‌و

کیشان دهره‌مه‌کانی هه‌لگرتن.

توازن الشیطان: دووشته‌که

هاوتابوون، یه‌کسان بوون.

الأوزن: دەگوتری: (هذا القول أوزن من

هذا): ئەم شته‌ له‌م شته‌ به‌هیزتره‌،

چه‌سپاو تره‌.

الإئـزان: لـه‌بوازی و مرز دا

هاوکیشه‌یی و ته‌وازن و راگرتنی

جه‌سته‌یه‌.

التوازن الإقتصادي: راگرتن و

به‌رامبهری کردن و دیاری کردنی

نرخ‌ی کالاکانه‌ و ئپرای به‌رجاو

گرتنی چه‌ند دیارده‌و هۆکاریکی

ئابوری.

الرئـة: کیش و ئه‌ندازه ە له‌حه‌ده‌یدا

ها‌توو (سبحان الله و بحمده عدد

خلقه و زنة عرشه).

الموازنة: بودجه (میزانیة) ە لەبوازی

ئابوری دا تی‌که‌و لی‌که‌یه‌که‌

هه‌ندئ بانق نه‌نجامی دمه‌دن،

بریتییه‌ له‌کڕینی هه‌ندئ بانقه‌

نه‌وتی بی‌گانه‌ که‌ نرخییان

دابەزیوه‌ له‌شوی‌نیک بۆ نه‌وه‌ی

بیانفرۆشیته‌وه‌ به‌لایه‌نیکی ترو

شوی‌نیک تر که‌ نرخیان تییدا به‌رز

بۆته‌وه‌.

الموازنين: کۆی (المیزان) واته‌ ته‌رازوو.

بهرامبهر نهوه ۵ پيشه شت
کيشان، قه پانچيه تي.

الْوَزْنُ: که سيک پيشه قه پانچيه تي
بي.

الْوَزْنُ: کيش ۵ زوباني تهرازو ۵
کومه نه خورمايه که پياوئک
نه تواني بهرزي بکاته وه، پوشه
خورمايه که له ولاتي هه جهر و مکوو
ناميري پيوان و کيشان به کاردئ ۵
له بوار شيعردا جوړه کيشيکه
عمره ب له سمر برکه ي نهو کيشه
شيعريان وتوه.

وَزْنُ الجبل: بهرامبهری کيو ۵
دمشگوترئ: (فلان راجح الوزن):
فلانکهس عاقلمه ندو رادروسته ۵ (ما
لفلان وزن): فلانکهس هيچ ريزو
نرخيکي نيه.

الْوَزْنُ النوعي: ريزه کيشي جهسته و
قه بارميه که بهرامبهر به کيشي
قه بارميه که که يه گسان بي
به قه بارميه نهو به پيومي ناو.

الْوَزْنَةُ: نافرمتي کورته بالاو رزمان ۵
ديره هميک مامه نه ي پي بکري ۵
وه جبه ي شت ۵ يه ک کيش.

الْوَزِين: دهگوترئ: (هو وزن الرأي):
نهو پياوئکي رادروسته و قسه
په سنده.

وَزْوَزَ: خيرا بازي دا ۵ ههنگاو مکانی

نزيك گردنه وهو خوي هه لته کاند.

الْوَزْوَزُ: مردن ۵ مالمال، پارچه دارئي
پانه له شوييني بهرزموه گلي پي
رادمدرئ بؤ شوييني چال و نمايي
واته زموي کشتوکالي و باخچه ي پي
تهخت دمکري.

وَزَى الشَّيْنِ يَزِي وَزِيًا: کوبووه و
ويکها ته وه.

وَزَى الامرُ فلاناً: کارمه فلانکهسي توره
کرد.

اوزي لداره: دموران دموري خانومه ي
به قور سياج کرد.

اوزي اليه: په ناي بوبرد.

اوزي اليه الشَّيْنِ: شته که ي ناچار کرد
په ناي بوبهري.

اوزي ظهريه: پشتي به ديوارمه که دا ۵

ديوارمه که ي کرده پالپشتي خوي ۵
شته که ي راست گردموه جه قاندي.

وازا: بهرامبهر ي کرد روبه پوي بؤوه.

توازي الشَّيْنِ: دوو شته که بهرامبهر
به يه که بوون.

استووزي: سوربوو له سمر پاي خوي و

تا کرموي کرد ۵ تهرمبوو خوي
جيا کردموه ۵ دهگوترئ: (استوزي
العيد).

استووزي الشَّيْنِ: شته که راوه ستاو

بهرز بؤوه ۵ هه لسا ۵ قيت بووه.

استوزى في الجبل: بهكيو هكهدا
سهر كهوت.

الوزى: پياوى كورته بالاو تي كسمراو.
وَسَبَتِ الارضُ تَسْبِبُ وَسْبًا:
زموپيه كه گزوگياى زور بوو.

وَسَبَ الثوب: كراسه كه قوماشه كه چلكن
بوو.

اوسبت الارض: زموپيه كه گزوگياى
زور بوو.

اوسب الغنم: مهره كه خورى زور بوو.
الميساب: خورماپه كه نيوه گه پيو بى
تانيوهى گه پشتبى.

الوسب: دارپكه دمخريته بنكى بير
بوئه وهى گله كهى تى نهروخى ه
(ك: وسوب).

الوسب: پوهك ه گزوگيا ه پوشو
په لاش.

الوسب: چلك.

وَسَخَ الثَّيْنِ يوسخ وَسَخًا: چلكو ژمنگ
شته كهى داپوشى.

وَسَخَ الثَّيْنِ: شته كهى پيس كرد.

اَسَخَ الثَّيْنِ: شته كه پيس بوو.

تَوَسَخَ الثَّيْنِ: شته كه پيس بوو.

استوسخ الثَّيْنِ: شته كه پيس بوو.

الوسخ: چلك ه نهو چلكو ژمنگه
دمكه ويته سهر شت.

اوسد في السحر: لمرؤشتن دا پهلهى

كرد.

وَسَدَ فلاناً الثَّيْنِ: شته كهى خسته

ژر سهرى فلانكه سموه.

وَسَدَ الامر اليه: كارمكهى بهنمو

سپارد.

تَوَسَدَ: شانى دادا نه نيشكى دادا.

تَوَسَدَ الثَّيْنِ: يو موطاوعهى (وَسَدَه

اياه) دى.

تَوَسَدَ وسادة: سهرى خسته سهر

سهرين.

تَوَسَدَ نراعه: قولى خوى كرده

سهرينو سهرى خوى خسته سهر

نوست.

الوساد: سهرينو پشتي ه دمگوتري:

(هو عريض الوساد): گيلو كالقامه ه

هرشتيك ثانيشكى بخه په سهر ه

هرشتيك بخريته ژر سهر دار بى

بهرديى گل بى پان شتى تر.

الوسادة: بهمانا (الوساد) دى ه (ك:

وسادات ووسائد).

وَسَطَ الثَّيْنِ يَسِطُهُ وَسَطًا: شته كهى

خسته ناوهر است ه دمگوتري: (وَسَطَ

القومَ ووسط المكان): چووو ناو

خه لكه كه چووو ناو شوينه كه (وَسَطَ

في القوم): كهوته ناو خه لكه كه يو

په پرموگردي حهقو داد بهر وهرى

چه سپاندى ناشته وايى.

وَسَطَ الرَّجُلُ يَوْسُطُ وَسَاطَةً: بیاومکه
بوو به بیاوماقوڼ و ریژدار.

اَوْسَطَ الْقَوْمَ: کهوته ناومپراستی
خه لکه که.

وَسَطَهُ: خستیه ناومپراسته وه ۵ کردی
به دو پارچه ۵ کردی به ناو بژی که رو
ناومندو واسیته.

تَوَسَّطَ فُلَانٌ: فلانکهس مام ناومندی
هه لیزارد، له نیوان چاک و خراب دا
مام ناومندی په سه ند کرد.

تَوَسَّطَ بَيْنَهُم: ناویژی نیوانی کردن
به حقه و عه دالهت.

تَوَسَّطَ الشَّيْنُ: چووه ناومپراستی
شته که وه ۵ دهگوتری: (تَوَسَّطَ
الْقَوْمَ): کهوته ناومپراستی
خه لکه که وه.

الْاَوْسَطُ: شتی مام ناومندو میانکار
له هه رشتیک بی ۵ (ك: اَوْسَط).

اَوْسَطَ الشَّيْنِ: ناومپراستی شت نیوان
دوولای شته که ۵ دهگوتری: (هر من
اَوْسَط قَوْمَه): نهو پیاوه
له هه لیزاردی که له که به تی.

الْمُتَوَسِّطُ: (موسط البيت): نه وهی
له ناومپراستی خانومکه دایه.

الْوَاسِطُ: دمرگا ۵ (واسط الكور):
سهرمتای همریم.

الْوَاسِطَةُ: (واسطة الكور): سهرمتای

وَلَاتَوْ هَمْرِيْم ۵ (واسطة القلادة):
نهو که وه همری ده که ویتیه
ناومپراستی ملوانکه و بهر مورده
که له هه موو دمنکه میرومکانی تر
به نر خربی ۵ یان واسیته و
شه فاعه تخواز بو گه یشتن
به مه به ست.

الْوَسَاطَةُ: ناویژی کردن ۵ له بواری
قانونی نیوده له تی دا هه ولدانی
دمولمتیک یان زیاتر بو
کوژاندنه وه و خه لکردنی کی شه ی
نیوان دوو دمولمت له پریگی
دان و سانه وه.

الْوَسْطُ: زمرفه به مانا (بَيْنَ) دئ ۵
دهگوتری: (جَلَسَ وَسَطَ الْقَوْمَ):
له ناومپراستی خه لکه که دا رو نیست.

الْوَسْطُ: (وَسَطَ الشَّيْنِ): نیوان دوو لای
شت ۵ مام ناومندی له هه رشتیک بی
۵ دهگوتری: (شَيْ وَسَط): شتیکی
مامناومندییه ۵ نه چاکه نه خراپه ۵
دادپهرومری ۵ خیر و چاکی ۵
هورشان دهفرموی: ﴿وَكَذَلِكَ
جَعَلْنَاكُمْ أُمَّةً وَسَطًا﴾: همر به و
شیومیه نیمه نیوهمان کردوه
به گه لیکی دادپهرومر و چاک ۵
دهگوتری: (هر من وَسَط قَوْمَه):
نهو پیاوه له هه لیزاردو پیاوه
باشمکانی که له که به تی.

الرُّسْطَى: له ناو په نجه کان دا ۵ په نجه درېژمیه که ده که وېته په نا قامکه شادموه ۵ په نجه بالابه رز ۵ (الصلاة الرُّسْطَى): نوېژی عمصر.

الرُّسْطُوط: ناوهند، ناوېراست ۵ همروا ناوه بؤ جوړه خپوتو پرمشمالیک له چتر گهورمترو لمرشمال و چادر بچوکتړ.

الرُّسْطُوط: (رُسْطُط الشمس): که پشتمنی خور بؤ ناوېراتی ناسمان.

الرُّسْطِيط: ناوېژیکمری نیوان دوو کی شه کارو به شهر هاتوو ۵ ناوېژیکمری نیوان فروشیارو کپیار، دوو معامله له چي ۵ مامناو مندی نیوان دووشت ۵ (ك: وُسْطَاء) ۵ دهشگوتری: (هو وسط فيهم): نهو لــه ناوېان له هــمووېان ومجاخزادمترو رېزارتره.

وَسَعَ الله عليه رزقه وني رزقه: خودا پزقو روژی بی بهر فراوان کرد، سامانداري کرد.

وَسَعَ الشَّيْنُ يَسَعُ سِعَةً: شته که پان و پور بوو.

وَسَعَ الله عليه: خودا ژبان و گوزمرانی خوش کرد ۵ دمو له مهندي کرد ۵ دهشگوتری: (وسعت رحمة الله كل شيء ولكل شيء وعلى كل شيء): په حممتو

به زمی خودا بهشی هموو شتيك دمكاو له هيچ شتيكو بوهيچ شتيك تهسك نابي و كورت ناهيني.

وَسَعَ المالُ الدين: ماله که زور بهشی

قهرزده کی کردو زیادهشی همبوو ۵ دهشگوتری: (لا يَسَعُكَ أَنْ تَفْعَلَ كَذَا):

بوت پرمو نييه نهوه بکه ی نابي نهومبکه ی ۵ (لا يَسَعُنِي ذَلِكَ الْأَمْر):

نهوکاره له توانای من دا نيه و ناتوانم بيکه م ۵ (هذا الإناء يسع عشرين رطلا):

نهم قاپه بيست ريطل ناو دهگری و زیانتریش.

وَسَعَ: فيعلی نهمره بؤ خوشتر ناراسته دهکړی واته پرؤ خیرا پرؤ ۵ خیرا خیرا ههنگاو هه لینه ۵ له دوعاو پارانه ومدا دهگوتری: (اللهم سَعْ علينا، وَسَعْ علينا).

وَسَعَ الشَّيْنُ: شته که فراوان بوو.

وَسَعَتِ الدَّابَّةُ وَسَاعَةً وَسَعَةً: ولاخه که کهوته پموتو خوش روپشتن.

اَوْسَعَ فلان: فلانکس مال و سامانی زور بوو، دمو له مهند بوو.

اَوْسَعَ الله عليه رزقه: خودا پزقو روژی بهسهردا رشت و گوزمرانی خوش کرد ۵ دمو له مهندي کرد.

اَوْسَعَ الشَّيْنُ: شته که ی فراوان کرد ۵

به پان و پۆر هاته بهرچاوی.

اَوْسَعَ فَلَانَا الشَّيْنُ: شته که ی والی

کرد به که لکی فلان بئ بۆی بگونجی

ه به بهری بکا ه لهدوعاو پارانه و مدا

دهگوتری: (اللهم اوسعنا رَحْمَتَكَ):

خودایه بمانخهره بهر پهحمهتی

خۆت پهحمهتی خۆت والی بکه ی

دامان پۆشی و بهشمان بکا.

وَسَّعَ الشَّيْنُ تَوْسِيعاً وَتَوْسِيعَةً:

شته که ی پان و پۆر کرد ه دهگوتری:

(وَسَّعَ اللهُ عَلَيْهِ): خودا ژيانی خوښ

کردو رزق و رۆژی زۆرو بهر پهحمهتی

به سهردا پژاند.

إِثْسَعَ الشَّيْنُ: بۆ موطاوه عه ی

(وَسَّعَهُ) دئ ه درێژ بۆوه، بهرز بۆوه.

تَوْسَعَ الشَّيْنُ: شته که فراوان بوو،

به بهری تهنگ نه بوو.

تَوْسَعَ الْقَوْمُ فِي الْمَجْلِسِ: خه لکه که

له مه جلیسه کهدا کشانه داواوو

باز نه ی مه جلیسه که میان فراوان

کردو رێگایان دا کهسانی دی بینه

ریزی دانیشتنه که یان.

إِسْتَوْسَعَ الشَّيْنُ: بۆ موگاوه عه ی

(وَسَّعَهُ) دئ.

إِسْتَوْسَعَ الرَّجُلُ: پیاوه که ژيانی

خوښ بوو گوزمرانی باش بوو.

إِسْتَوْسَعَ الشَّيْنُ: شته که ی

به بهر فراوانی هاته بهرچاوی.

السَّعَةُ: هیزو توانا ه گوزمران خوښی و

دهوله مه ندیی ه دهگوتری: (هر في

سَعَةٍ مِنَ الْعِش).

المُسْعُ: دهگوتری: (مالي عَنْ ذَلِكَ

مُسْعُ): من لهو شته دا ناچارم و

دهراوی رونی ترم نیه ه من هیچ

رێگای ترم له بهردهم دا نیه.

الموسوعة: کتیبیکه زانیاری هه مه

چه شنی تیدایه و زانیارییه کان

بسه گوێره ی (اب-ت) ریزکراون

که له خوا پێداوه کان جوړه ها

مه و سوعه یان نوسیون به لام گه ی

کورد له و باره دا تا بلێی هه ژاره.

الميساع من النوق: حوشری ههنگاو

فراوان.

الواسيع: ناوی که له ناوه جوانه کانی

په رومردگار ه بهخشدن و خواو من

عه تا ی زۆرو زه بهنده که بهشی

هه موو کهس دمکاو زۆرو له بن

نه هاتوو ه ناگادار به سهر هه موو

شتیک دا ه یان ئه و کهسه ی رزق و

رۆژی بهشی هه موو مهخلووقات

دمکاو پهحمهت و بهزمی هه موو

شتیک دهگرتیه وه.

الوساع: کهم ئه مرک و خیرا له کاردا ه

خوشرۆ ههنگاو فراوان.

الْوَسْعُ: تاقمت و هیزو توانا.

الْوَسِيعُ مِنَ السَّيْرِ: رؤیشتنیك

ههنگاو فرآوانی تیدا بهاویژری.

وَسْفَ الثَّيْنِ: توپکلی لهشتهکه دامالی

سپی کرد.

تَوْسَفَ الثَّيْنِ: شتهکه توپکلی لی

دامالدا.

تَوْسَفَ البَعِيرِ: حوشرهکه پیستی

لارانی و کلۆتی قه‌لشت قه‌لشت بوو

بهر و بوومی بوو، قه‌لهو بوو

تووکی هه‌لداو تووکی تازه‌ی لی

هاته‌وه.

تَوْسَفَ أَوْبَارَ الْإِبِلِ: حوشرهکه توکی

هه‌لداو با توکه‌که‌ی برد.

الْوَسْفُ: قه‌لشتن و شه‌قار بوونی

پیستی رانی حوشره له‌کاتی

قه‌له‌و بوونی دا.

وَسَقَتِ الدَّابَّةُ تَسْقٍ وَسَقًا: نازه‌له

مییه‌که و لاخه‌که ناوس بوو.

وسقت النخلة: دارخورماکه به‌ری

گرت.

وَسَقَ الثَّيْنِ: شته‌که‌ی کۆکردموو

خستنیه به‌نایه‌ک.

وَسَقَ اللَّيْلُ الْأَشْيَاءَ: شهو شته‌کانی

دابۆشین.

وسقت العين الماء: جاومه‌که ناوی

هینا.

الْوَسْقُ النخلة: دارخورماکه به‌ری

زۆر بوو.

الْوَسْقُ البعير: باره‌که‌ی له‌حوشرمه‌که

بارکرد.

واسقه مواسقه ووساقا: دزابه‌تی کرد

ه به‌نه‌ندازه‌ی نه‌و بوو له‌وکه‌مه‌تر

نه‌بوو ه له‌شه‌را به‌رامبه‌ری کرد ه

ده‌شگوتری: (هو لایواسق فلانا): نه‌و

هاوتای فلان نییه، دهرقه‌تی نایه.

وَسَقَ الحَبِّ: دانه‌ویلگه‌ی و مزنه

و مزنه‌کرد کردی به‌چهند و یسقیك.

إتسق الثَّيْنِ: شته‌که کۆبۆوه جووه

به‌نایه‌ك ه شته‌که ریز به‌ند بوو.

إتسَقَ القمر: مانگ خشت بوو ه

گه‌پشته شه‌وی چواردمو پانزه.

استوسق الثَّيْنِ: شته‌که کۆبۆومو

چوو ه ناویه‌که‌وه ه ده‌گوتری:

(استوسقت الإبل): حوشرمه‌کان

کۆبۆونه‌وو چونه به‌نایه‌ك ه

(استوسق له الأمر): کارمه‌کی بۆرایی

بوو.

الميساق: بالئنه‌که له‌کاتی فهرین دا

بالی لیک دها ه کۆتر که‌په‌رو بالی

زۆربن.

الْوَسْقُ: نامیژکی پیوانه‌ی

دانه‌ویلگه‌یه شه‌صت ربه ده‌گری ه

ههر ریمه‌ك پینج ریطلو سیمه‌کی

ربه‌یه‌که ه یان و سق باری حوشری‌که.
الوسق: بهمانا (الوسق) دئ.

الوسیق: باران.

الوسیق: کۆمه‌له حوشری‌ک
که دوزمن بری بدا بۆئه‌وه‌ی به‌تالان
بیانبا ه یان حوشری ئاوس.

وَسَلَّ فَلانَ اِلى الله تعالى: بهمانا
(وَسَلَّ) دئ.

تَوَسَّلَ اِلى فلان بكذا: به‌هوی
خزمايه‌تی و که‌سایه‌تییه‌وه خوی
له‌فلان نزیک کرده‌وه.

التَّوَسَّلُ: دزی کردن ه دمگوترئ: (أخذ
فلان إبلى تَوَسَّلًا): فلان‌که‌س
حوشره‌کانی دزین ه به‌دزی بردنی.
الوَاسِلُ: پیوسته و واجب ه دمگوترئ:
(شئ) واسِلُ: شتیکی پیوسته.

الواسِلَة: میینه‌ی (الواسل) ه ه پله‌و
پایه‌و قسه‌ رؤیشتویی لای پاشا ه
خزمايه‌تی.

الوسيلة: بهمانا (الواسلة) دئ ه
به‌یوه‌ندی و عه‌لاقه ه خزمايه‌تی ه
پله‌و مه‌قامی‌که رۆزی قیامت
له‌به‌هشت دا دمدری به‌پتفه‌مبه‌ری
نیسلام.

وَسَمَ الشَّيْنِ یسمها وَسَمًا وِسْمَةً:
شتمه‌کی داخ کردو نیشانه‌ی لی کرد ه
دمگوترئ: (وسمه باله‌جاء): به‌شیری

جنیو نامیز له‌که‌داری کرد.

وَسَمَ فلاناً: له‌جوانی و شوخی دا به‌سهر
فلان دا بالاده‌ست بوو.

وَسَمَ الوَسْمِ الْأَرْضِ: په‌که‌م بارانی
به‌هار له‌زموییه‌که‌ی دا.

وَسَمَ فلاناً بوسام: به‌ویسام وریزلینان
فلان‌که‌سی جیا‌کردموه.

وَسَمَ یَوْسَمَ وِسَامَةً: جوان بوو جوانیه‌کی
دری‌زخایه‌ن ه دمگوترئ: (وَسَمَ وَجْهَهُ):
روخساری جوان بوو.

وَسَمَهُ فِي الحسن: له‌جوانی دا به‌سهر
یا زال بوو ئه‌و له‌و جوانتر بوو.

وَسَمَ: حازری مه‌وسیم بوو، دمگوترئ:
(وَسَمَ الحاج): حاجیه‌که ناماده‌ی
وه‌رزو مه‌وسیمی کاتی جه‌ج بوو.

إِسْمَ: بۆ موطاو‌مه‌ی (وَسْمَةً) دئ ه
واته‌ داخی کرد ه شیوه‌ داخیکی
بۆ‌خوی هه‌لب‌زارد بۆ‌ئه‌وه‌ی
نازه‌له‌کانی پینیشانه‌ بکا ه یان
بۆ‌نه‌فسی خوی شیوه‌ هه‌لس و
که‌وتی‌کی هه‌لب‌زاردو هه‌موو‌کاتئ
بپی دنه‌اس‌رپته‌وه ه دمگوترئ: (هو
مَسَمَ بالخیر أو الشر).

تَوَسَّمَ: داوای بارانی سه‌ره‌تای به‌هاری
کرد ه به‌خه‌نه‌و وسمه‌ خوی په‌نگ
کرد.

تَوَسَّمَ الشَّيْنِ فیه: خه‌یالی واچوو

نەوشتە لەمۇدا ھەبێ ە دەگوتری:
(تۆسَم فیه اخیر): پێی وابوو خیری
تێدایە بەفیراست و تیز بینی خۆی
خێرو بیرو پیاوتمی تێدا پەچاو
کرد.

السَّمَةُ: داخ و نیشانە؛ پارچە ئاسنیکە
شیووی جیا جیای ھەپە
سوردەکرێتەووە گۆچکە پان شوینی
تری نازەلەکە ی پێ داخ دەکرێ
شوینی داخەکە موی لێ نایەتەووە
دەبیته نیشانە بۆ نازەلەکە.

المَوْسِمُ: کۆمەلگایەکی ھەرمبانی
ئادەمیزاد.

مَوْسِمُ الشَّيْئِ: کاتی پەیدابوونی شت،
ومرزی پەیدابوونی شت ە پان
کۆبونەووی ئادەمیزاد لەشوئینیک بۆ
مەبەستێک وەکـوو و مرزی
حەجکردن و مرزی گەشتوگوزار.

المَوْسُومُ: کەسێک وێسامی شەرف یا
وێسامی ئەدەب و شتی وای پێ
بەخشاوی.

المَوْسُومَةُ: دەگوتری: (دِرْع مَوْسُومَةُ):
زێنەکە لای خواروی
رازیندراوتمەووە.

المِيسَمُ: نیشانە ە داخی ئازەل
داخکردن ە دیاردەو ئەئەمری
جوانی و شوخ و شەنگی.

الْوَسَامُ: نیشانە ە وێسامی رێزلینان ە
پارچەپەکە لەمادەپەکی بەنرخ
دروست دەکرێ و دەکرێتە نیشانە
رێزلینان دەبەخشرێ بەھەندێ
کەسی جیاواز و خاوەن ھەلوێست و
پێشکەوتوو لەبوارێک لەبوارەکانی
ژيان دا بەپەخەیی خۆپانی دا
دەکەن و ھەندێ (امتيازات) ی ھەپە.
الْوَسَامَةُ: کاریگەری جوانی و شوخی
لەسەر مەژۆ.

الْوَسْمُ: نیشانە.
الْوَسْمَةُ: پوھکیکە دەروێندری بۆ
سوود و مرگرتن لەو پەنگە ی لێی
بەرھەم دێ.

الْوَسْمِيُّ: بارانی پەکەمی بەھار.
وَسِينَ يَوْسَنُ وَسَنًا وَسِنَةً: ھەنۆزی
ھاتن، خەو سواری شانی بوو ە
بەھۆی بۆگەنی بیرمکەووە بێ ھۆش
بوو.

اَوْسَنْتَهُ الْبُئْرُ: بیرکە بەبۆگەنی
کابرای بێ ھۆش کرد.

تَوَسَّنَ الْمَرَاةُ: چووەلای ژنەکە خەوی
لێ کەوتبوو.

اسْتَوْسَنَ: بەمانا (وَسَنَ) دێ.

السِّنَّةُ: ھەنۆز (وێنەوز) سەرھەتی
خەو ە دەگوتری: (أَخَذَنِي السِّنَّةُ):
ھەنۆز گرتی ە بێ ناگیی و غافلی.

المَوْسُونَةُ: نافرمتی تهمبه‌ن.

المِيسَان: (إمرأة ميسان): نافرمتی کی
عاقِل و پرمزانه ۵ دمشگوتری: (هي
ميسان الضحی): نهو نافرمته
نوستوی چیشته‌نگاوانه.

الْوَسْنُ: پینداویستی و ناتاجی ۵
دمگوتری: (ماهر من هَمَى ولا من
وَسْنی): نهو مه‌به‌ست و پیویستی
من نییه ۵ دمشگوتری: (قضت الإبل
أوسانها من الماء): حوشتره‌که
پینداویستی خوی له‌ئاوه‌که هه‌لگرت،
خواردیه‌وه.

الْوَسْنَى: (إمرأة وسنى): نافرمتی
چاومه‌ست.

الْوَسْنَانَةُ: (إمرأة وسنانه): نافرمتی
چاومه‌ست.

الْوَسْنِي: (رجل وسني): پیاوی‌که
ومنه‌وزی زۆر دمکا ۵ هه‌می‌شه
خه‌وا‌ئوه.

وسوس الشيطان اليه: شهیتان
ختوکه‌ی داو هه‌ئینا بۆ کردنی کاری
بی سود ۵ دمشگوتری: (وَسْوَسَتْ
النفس): نه‌فسی دهنه دهنه‌ی دا بۆ
خرابه‌کاری ۵ به‌نه‌سپایی قسه‌ی
کردو قسه‌کانی به‌عاستهم
ده‌بیسران و کس لی‌ی حالی نه‌بوو ۵
جۆره‌هاومسوسه‌و خه‌یال پلاو

دمورمیان داوه ۵ به‌سرته قسه‌ی کرد
۵ به‌گوئی دا چرباند.

وَسْوَسَ الصَّائِدُ: نی‌چیره‌وانه‌که
به‌نه‌سپایی و سرته سرت دوا.

وَسْوَسَتْ كَلْبُهُ: سه‌گه‌کی کلکه
سونه‌ی کرد قروس‌سکایه‌وه ۵
به‌عاستهم دمنگی هات ۵ دمگوتری:
(وَسْوَسَتْ الرِّيحُ): بایه‌که سروهی
هات.

وَسْوَسَ الْحَلِي وَالْقَصَبُ: خشه‌که
خرینگه‌ی هات ۵ قه‌فه‌ژمه‌که
خشه‌ی هات.

وَسْوَسَ فُلَانٌ فُلَانًا: فلان‌کس
به‌نه‌سپایی و سرته قسه‌ی له‌گه‌ل
فلان کرد.

وَسْوَسَ: قسه‌کان تی‌که‌ل و پی‌که‌ل
بوون ۵ ههر غه‌لبه‌غه‌لب بوو.
الْوَسْوَسُ: شهیتان ۵ جۆره
نه‌خۆشییه‌که توشی دمرون ده‌بی
سه‌نتهری زمین تیک دما.

وسى رأسه يسىه وسنى: سه‌ری
تاشی.

لوسى راسه: سه‌ری تاشی.

الموسى: بېروانه ماده‌ی (موسى).

الوشيب: تاکی (الأرشاب) ه‌که‌به‌مانا
(الأرشاب) دئ ۵ (أرشاب الناس):
کۆمه‌له‌ خه‌ل‌ک‌یک که‌هه‌ریه‌که‌میان
له‌هۆزو خیل‌یک بن.

الْوَشْبَةُ: دِمْگوتری: (تَمْرَة وَشْبَة):

خورمای توپکَل نهستور.

وَشَجَ الثَّيْنِ يَشِجُ وَشَجًا: شتهکه تَنَک

چِرْزَاو تَنَک هَالَاو تَنَکَل بهیهک بوو

ه دِمْگوتری: (وَشَجَت العُرُوق

والأغصان): رَمگ و لَق و پُؤپ تَنَکَل

بهیهک بوون ه (وَشَجَت في قلبه همزم

و أحزان): جُورِها خه مو خه فته

له دَل و دمروونی دا کُؤبُوته وه تَنَکَل

بهیهکتر بوون.

وَشِجَ حَمَلُهُ: کورتانهکه یان رَمحلهکه یان

بارمهکی به حه بل و هه یاسه شه تهک دا

بوئته وهی هیچی لَی نهکه وئ.

وَشِجَ بَيْنَ الْقَوْمِ: خه لکه که ی پَنَکه وه

ناشت کردنه وه تَنَکَل بهیهک

بوون وه مو خزمایه تییان تازم کردم وه.

تَوْشِجَ: به مانا (وَشِجَ) دئ.

الْأَوْشَاجُ: دِمْگوتری: (علیه أَوْشَاجُ

غَزُول): رَمگی تَنَکَل و جُورَاو

جُوزی له سهره، رَمنگه کان

هه ندبکیان چوونه ناو

هه ندبکیانه وه.

الْوَأَشْجَةُ: خزمایه تی که به جهند شیوه

بینه خزم.

الْوَشِيجُ: قه ه ژارو شتی وا که چرو

پَر بن.

الْوَشِيجَةُ: رَمگی دره خت ه رَمگی

کُؤبُک و خزان و دوو سهره

سَح سهره ه تاینچه، شریفیکی

گه وره به به شیوهی جوارگوشه ی

(۱۰×۱۰ یان ۱۲×۱۲ سم) ده چنرئ و

گیاو کرشه ی پَن دِمْگُوزریته وه ه

یان شریفیکه نه ملاو نه ولای دوو

ته خته دارن و نیوانیان به گوش و

شتی وا دمه ندرئ و گیاو کرشه ی

پَن دِمْگُوزریته وه.

وَشَّحَ الْمَرَأَةُ: ویشاحی له بهر

نافرته که کرد ه گهر دنبه ندی

له ملی نافرته که کرد.

وَشَّحَ فَلَانًا الثَّوْبَ: کراسی له بهر فلَان

کرد.

إِثْشَحَتِ الْمَرَأَةُ: نافرته که

گهر دنبه ندی له مل کرد.

إِثْشَحَ فَلَانٌ: فلَانکس قوماشی

له خُوه پَنچاو لکیکی به ژیر دهستی

راستی دا خسته سهرشانی چه پی و

نه مجار له سهر سنگی همر دو

سهرمهکی بهیهکه وه گری دان.

إِثْشَحَ بَسِيفَهُ: شمشیرمهکی له شان

کرد.

تَوْشَّحَتِ الْمَرَأَةُ: نافرته که

گهر دنبه ندی له مل کرد.

تَوْشَّحَ فَلَانٌ بَسِيفَهُ وَثَوْبَهُ: به مانا

(اِثْشَحَ) دئ.

تَوْشَّحَ فَلَانًا: دهستی له ملی فلَانکس

کرد.

تَوْشَحَ الْجَبَلُ: به کیومکه دا رویشت.

التوشیح: ناوه بۆ جوړه شیعړیک
نهنده لوسییه کان دایانهینا به زوری
له مومت شیعړ پیک دئ.

المَوْشَحُ: به مانا (التوشیح) دئ ۵ همروا
ناوه بۆ که له شیریک دوو پوپنه ی
هه بی ۵ (ثوب موشح): قوماشیکه
پهراویزی چندراوه.

الموشحة من الظباء والشاء والطير:
ناسکیک یان مهړیک یان بالندمیه که
دوو گوارو به ملاو به ولادا هاتبینه
خوار ۵ همروا وشه ی (موشح): ناوه
بۆ شیعړیک له سهر شیوازی
تهوشیحی نهنده لوسی
هونرا بیته وه.

الوشاحُ: دووه ودا له مرواری و
گهوه هر دوخته دوو پرسته
مرواری و گهوه هر هونراوه که ناو
به ناو لیک بدرین و ناو ناوه ش
به سهر یک دا بیته وه ۵ همروا ناوه
بۆ بارچه چندراویک به گهوه هر
بنه خشیندرئ نافرمت لاوو نیو
له شانی بکا واته له سهر شانی
راستییه وه بیبا بۆ سهرکه له که ی
چه بی یان چندراویکی رپنگاوپرنگ
دادومر یان قازی له داداگادا لاوو نیو
له شانی بکا ۵ واته له سهر شانی
راستییه وه بیبا بۆ سهر که له که ی

چه بی ۵ (ک) وُشَحَ وأوشحه
روشانح ۵ دمشگوترئ: (امراة غرنی
الوشاح): نافرمتیکه همد باریکه.

الوشحاءُ: بزنی پمش که خمتی سپی
تیدابن (بزنه مس).

وَشَرَ الخشبة يشبرها وشرأ: دارمکه ی
رپی برپه وه.

وَشَرَتِ المرأة اسنانها: نافرمتکه
ددانه کانی تیزکردن و لپی کراندن ۵
(فهر وشر وهي وشرة).

اُتْشَرَتِ المرأةُ: نافرمتکه داوای کرد
ددانه کانی بۆ بکړینن و بوی بچوک
بکه نه وه.

استوشرت المرأةُ: به مانا
(اشرت) دئ.

الميشارُ: نامیری ددان رنین و ددان
بچوک کردنه وه.

توشَرُ للشتر: خوی بۆشهر نامادم کرد.
الوشَرُ: پهله کردن ۵ گوزمرانی تهنگ ۵
نهوشته ی پشته پی دمهستی و
په نای بۆدمیه ی ۵ دمشگوترئ: (لجنت
الی وشر): خوم خسته په نایه که ووه
پشتم پی بهست ۵ دمشگوترئ:
(لقیته علی اوشاز): به پهله توشی
هاتم.

الوشيرةُ: سهرینیک و زوری ناواخن
هه بی ۵ (ک) وشانز).

وَشَطَّ الْقَوْمَ الْيَنَّا يَشْطَلُونَ وَشَطْلًا:
خه لکه که کهم بوون هاتنه گهل نيمه.

وَشَطَّ فَلَانُ الْفَاسَ وَنَحْوَهَا: فلانکس
کونی پاچه کهی به دارنکی پوازو تنگ
کردموه.

وَشَطَّ الْعَظْمَ: ئيسقانه کهی شکاند
پارچه به کی له ئيسقانه که شکاند.

الْوَشِيظُ: شوينکه و ته هه تيومچه و
خوپری هه بيگانه و دووره که تيکه
به هوزو خيليك بووين هه
خرمه تکار.

الْوَشِيظَةُ: دورو و بيگانه که تيکه
گهل و هوزبين هه دمگوتری: هم
وشیظه في قرمهم): نه وانه له بنه ماله
رهمه نه کانی قوممه که یان نین
له لاهه هاتوون و تيکه لیان بوون هه
پوازو چیلکه دار کونی پاچه کهی پی
دمگری با ته سکی ده که به موه هه
پارچه دارنیک قه ده چی پی چاک
بکی.

وَشَقَّتْ الْبَقْلَةُ: رومکه که گولی کرد هه
خونچه گوله کهی کرایه موه.

وَشَغَّ الشَّيْنُ الشَّيْنُ: شته که که و ته سمر
شته که هه دمگوتری: (وَشَقَّةُ الشَّيْبُ):

پیری له سمر جهسته ی دهر که و ت.

وَشَغَّ الْجَبَلُ: به کیومکه دا سمر که و ت هه
چوو هه سمر کیومکه.

وَشَعَ فَلَانُ الشَّيْنُ: فلانکس شته کهی
تيکه لاو کرد.

وَشَعَ الْقَطَنَ وَغَيْرَهُ: لؤکه کهی رست و
هه لی کرد.

اَوْشَعَ الشَّجَرُ وَالْبَقْلُ: رومکه که یان
دره خته که گولی کرد هه پشکوت
خونچه کهی کرایه موه.

وَشَعَ الْقَوْمَ عَلَى كَرْمِهِمْ وَبِستانِهِمْ:
خه لکه که به رزینیان بو رمزو
باخه گانیان دروست کرد هه
دهشگوتری: (وَشَعَ كَرْمَهُ): رزمه کهی
به رزین کرد.

وَشَعَ الشَّيْنُ فِي الشَّيْنِ: شته کهی
خسته ناو شته کهی ترموه.

وَشَعَ الشَّيْنُ: چوو هه سهر شته که هه
دهشگوتری: (وَشَعَةُ الشَّيْبُ): پیری
(مویی سپی) دمورمیان داوه.

وَشَعَ فَلَانُ الشَّيْنُ: فلانکس شته کهی
تيکه ل کرد.

وَشَعَ الْقَطَنَ: دواي شيگردنه و هه
لؤکه کهی هه لکردموه کردی به
گلؤله.

وَشَعَ الْغُرْلُ: ريسه کهی له دو داو
ته شیه کهی بادا ته شیه کهی رست هه
بوئه موی بیکاته شال، ناماده ی کرد
بو جنین.

وَشَعَ الثَّوْبُ: قوماشه کهی به شیوه ی

نالو وینهی جؤراو جؤر پمگ کرد.

تَوْشَعُ الشَّيْبِ: شتهکه بلأو بؤوه.

تَوْشَعُ فِي الْجَبَلِ: بهکیومکهدا
سهرکهوت.

تَوْشَعُ الْغَنَمِ فِي الْجَبَلِ: نازدهکه
بهکیومکه دا سهرکهوتو لی
لهومرا.

تَوْشَعُ بِالْمَشِيِّ: بهشتهکه زؤر بوو،
جوان بوو ۵ دمگوتری: (تَوْشَعُ
الْجَلِ): چووه سهر کیومکه.

تَوْشَعُ الشَّيْبِ رَأْسُهُ: پیری لهسهری دا
دهرکهوت موومکانی سبی بوون.

تَوْشَعُ الْقَوْمِ ضَيُوقُهُمْ: خهلهکه
میوانهکانیان دابهش کردن.

المَوْشَعُ: (برد مَوْشَعُ): عهبایهکی
بهراویز چندراو نهخشینراوه
خهتو گولی جؤراو جؤری تیدا
دروستکراون.

المَوْشَعُ: شتی کهم لهپومکی کیو ۵ گیاو
گزی کهم ۵ درمختی بان ۵ گولی
رومکی پاقلهو شتی وا ۵ شتی کهم
لهطهلی دارخورما ۵ (ك: وُشوع).

المَوْشَعُ: خانوی جالتالوکه.

المَوْشَعُ: گیاوگزی بلأوی ناوکیو ۵
تهنکه گیا ۵ دهرمان کهبهکهوچک
دهکریته قورگی مندالی نهخوشهوه.
المَوْشَعُ: داریکی نهستورو پتهوه

لهسهر لیواری بیردادمنری ۵ ناو
ههگیش لهکاتی ههگیشانی ناودا
لهسهری دموهستی ۵ شهپیتهی جؤلا
۵ لقو پریژی دارخورما کهلهسهر
داره پای ههلاشهوه رادخهرین
بؤنهوهی گل و شتی وا بگری ۵
ههلاشی خانو ۵ شتیکه وکوو
حهصیر لهپومکی (الشم) دروست
دهگری ۵ سیاج و پهرزینیکه لهتهلی
چندراوی خانه خانهو ناو بهناو
کۆلهکهی ناسن یان حیمهنتو یان
شتیکی لهو جؤره بوو
دهجهقیندری و پیوهی قایم دهگری و
بهدهوری باخ و شوینی تایبهتی دا
رایهله دهگری ۵ کهپرو ساباتیکه بوو
سهروکی سوپا لهسهر بهمرزاییهک
دروست دهگری بؤنهوهی لهویوه
چاودپری سوپاکه بکا ۵ پریزو پالی
دارخورما ۵ وشکهلی دارو درمخت ۵
نارپو گولی قوماش.

المَوْشَعَةُ: مهکۆکی جؤلا ۵ داریکه
چهند جۆریکی لهههوادای تیومدان
لهسهر ههلهدهگری جؤلا بهپپی
پیویست ههرجارو یهکی
لهههوادرمگ کراوهکان بهناو
رایهلهکهدا دمبا ۵ گۆله لۆکهی
ریسراو.

وَشَغَ بَبُولَه يَشَغُ وَشَغَا: به يه كجار
ميزمه كى هه لدا.

اوشَغَ ببوله: به مانا (وَشَغَ) دئ.

اوشَغَ الْعَطِيَّة: به خشنده كى كه م
كرده مه.

اوشَغَ الصَّبِيَّ الدَّوَاء: دهرمانه كى
كرده دهمى مندا له كه مه.

وَشَغَ الثَّوْبَ: قوماشه كى خويناوى
كرد هه تا هه مووى به خوینه كه
خه تخه تو پئ پئ بوو.

تَوَشَغَ بالسَّوء: په لئى ره موشت
ناشیرینى پئ هه لپه رین.

الْوَشَغُ: كه م ە (ك: وُشَغَ).

الْوَشُوغُ: نه وېره دهرمانه كى دمكرېته
دهمى مندا له مه.

الْوَشِغُ: به مانا (الْوَشَغُ) دئ.

وَشَقَ اللحمَ: گوشته كى توئ توئ كردو
وشكى كرده مه.

وَشَقَ فُلَانًا: زهبرى له فلانكه س دا ە
بریندارى كردو روشاندی گه ستی.

وَشَقَ المفتاحَ في القفلِ يَوْشَقُ: كلیله كه
چوو ناو قفله كه مه.

اوشَقَ الشَّيْئَ: شته كه چوو ناو
شتیكى تره وه پئوه نووسا.

وَشَقَ الشَّيْئَ: شته كه كى برپه وه ە
جیای كرده مه.

وَشَقَ اللحمَ: به مانا (وَشَقَ) دئ.

إِشَقَّ اللحمَ: به مانا (وَشَقَّه) دئ.

إِشَقَّ القومَ فُلَانًا باسِياْفهم:

خه لكه كه فلانكه سـیان

به شمشیرومکانیان کوتکوت کرد.

تَوَاشَقَ القومَ فُلَانًا: خه لكه كه

فلانكه سیان پارچه پارچه کرد.

المواشِيقُ: ددانی کلیل.

الواشِقُ: كه میك له شیرو ماست.

الْوَشَقُ الْأَشَقُّ: صمغیكى پزیشكى له

جۆره ها پروك دهرده هیندرئ،

له ولاتی میصر پئی دهگوترئ:

(علك الكَلَج) نهو رومكه كى نه م

جۆره صمغه كى لئ دهرئ له نیران و

تورکستان و باشوری سیریا دهرئ ە

نه م رومكه به ته مه نه مه دوو مه ترو

سئ مه تر بهرز ده بیته وه ناومكه كى

كلۆره رومكه كانی نه ستورن و به زموى

دا دهرپونه خوار.

الْوَشَقُ: له وهرى په لئه په لئه.

الْوَشَقُ: گیانه بهرینكه له پیری پشيله،

گوانى هه ن له پشيله گه وهرترو

له بېلنگ بچوكره، سه رى گه وهره به ە

له ههر په نا گوینچه كه كى كۆمه له

مویه كه هه به، كلكى كورته له ناو

دارهستان دا دمزی هه روا له دمشت و

ساراش دا دمزی.

الْوَشِيقُ: دمگوترئ: (سیر وشیق):

رۆشتنى سوک و خیرا.

الْوَشِيْقَةُ: گۆشتى كوتكوتكراوى

وشكهمومبوو ۵ بان گۆشتىك لىئاوو

خوئى دا بكوئىنسلىرى و دوامى

وردبكرى و بكرىته قاورمه و

ههلبگىرى بۆسەقمرو شتى وا.

وَشَكْ يَوْشَكْ وَشَكَا: پەلە بوو، نزيك

بوو ۵ جارى وايش دەمى و مگوو

(فيعلى مرقارة) بەكار دەهيئىلىرى.

واشَكْ مواشَكَةُ: خىرا پۇيى.

وَشَكْ: بەپەلە بوو.

الْوَشَاكُ: خىرايى.

الْوَشَكَانُ: پەلەو خىرا.

الْوَشِيكُ: بەخىرايى، بەپەلە ۵

دمگوتىرى: (خرج وشيكا): خىرا

رۆيشتە دىرمو.

وَشَلَّ الْمَاءُ يَشِلُّ وَشَلًا: ئاومكە پەوان

بوو (جارى بوو) ئاومكە كەم بوو بوو

بەدلوپ دلوپ.

وَشَلَّ فُلَانٌ وُشُولًا: لاواز بوو دەولەممەندى

نەما ۵ ھەزار كەوت و ئاتاج بوو.

وَشَلَّ إِلَيْهِ: ھاناي بۇ بردو لىي پاپايەو ۵

(فەر و اشل).

اوشَلَّ حَفْظُهُ: بەشو بارى ھالانكەسى

كەم كىرمو.

اوشَلَّ الفصيل: گۆى گوانى

حوشترەمكەى خىستە دەمى

بىچومكەو ۵ بۆنەو ھى فىئىرى شىر

خواردن بى واته مېزاندى.

اوشَلَّ الْمَاءُ: ئاومكەى بىنى پەوان

بوو، جارى بوو.

اوشَلَّ البئرُ: بىرمكەى بىنى ئاوى

لەبەر دىرپۇيى.

الأوشال: ئا و كە بەشەملاو ئەولاي

كىئودا بىتەخوارو لەخوارمەو

بەنداوى بۆكرى ئىمجار بەگوتىرى

بىيويست زىمى و زارى بى ئا و بىرى

۵ دەشگوتىرى: (جاءوا اوشالاً): بەرىز

يەك لەدوايەك ھاتن ۵ ھەروا

دەشگوتىرى: (هو من اوشال القوم):

ئەو پىاوە لەتىكەئەى خەككە،

لەوكەسانەيە كە ھۆزو خىللىكى

تايەتتايان نىە.

الواشل: دىگوتىرى: (جبل واشل):

كىيوكە ھەمىشە ئاوى لى دىتە

خوار (فلان واشل الحظ): ھالانكەس

بى بەختە ۵ (واشل الرأي): بىرو

بۆچونى لاوازە.

الْوَشَلُ: ئاوى كەم كەلدىكە شاخ و

بەردە دلوپ دلوپ دىمكەوئىتە خوار ۵

بەزۆرى ئەم وشەيە ئاوە بۆنەو

دلوپ دلوپ ئاوەى كەلە بەرزايى

شاخاكانەو ۵ تەك دەكا ۵ دەشگوتىرى:

(ما أصاب إلا وشلًا من الدنيا):

شتىكى كەمى لەبەشو بارى دونيا

بى برا ۵ ئىيانىكى كۆلە مەركى

بهری کرد ه همروا وشه (الرشل):
ناوه بؤ فرمیسکی کهم.

الوشلة من العیون: چاوی کهم
فرمیسک.

الوشول من النوق: حوشریک شیر
زوربی به جوړیک شیر له گوانه کانی
تکه بکا.

وشم الجلد یشمه وشمأ: پیسته کهی
به دمرزی کوتا دمرزی هاژنی کردو
دوایی مادهی (نیله جی) پیدا بلاو
کردموه.
اوشم فلان یفعل کذا: فلانکس دمستی
به وکاره کرد.

اوشم فی الامر: له کارمه ورد بؤوه.
اوشم فی عرض فلان: ره خنسه
له ناموسی فلان گرتو جوینی پیدا.
اوشمت الفتاة: کهمه بناعه
مه مکی دانا، مه مکی کردن ه مه مکی
خر بوون.

اوشم الإبل: حوشرمه نوشی له وهری
تازه رسکاو بوو.

اوشمت السماء: ناسمان بروسکهی دا
ه چه خماخهی دا.

اوشم البرق: هه ورمبروسکه که
به ناسته م چه خماخهی دا.

اوشمت الارض: زموی گیاو گزی
دمرکه وت، گیاو گزمکهی سهری
دمر هتیا.

اوشم الکرم: تربیه که نالو بؤل بوو،
خهریکه به ته وای پی بگا ه نهرم
بوو، تامی بهیدا کرد شیرین بوو.

اوشم الثئیب فی الراس: موی سپی
به ناو سهری دا بلاو بوونه وه، سهری
ماشو برنج بوو.

وشم الفصن: لقه درخته که گه لای
کرد، گه لای دمرکه وت.

وشم فلان جلده: فلانکس پیستی
خوی کوتا سوژن هاژنی کرد.

اوشم فلان: فلانکس کوتان و دمرزی
هاژنی له پیستی خوی دا نه نجام دا.

استوشم: داوای کرد پیستی سوژن
هاژن بکه ن جهسته ی به دمرزی
بکوتن نیشانه و ونه ی تیدا دروست
بکه ن.

الوشم: بریتیه له دمرزی هاژن کردنی
به شیک له پیست به زوری له باسک و

قؤل دا نه و جوړه کوتانه دمرکی ه
نهمچار پاش دمرزی هاژنه که مادهی

نیلمنجی به سهردا دمرکی بؤنه وهی
ناسه واره که بمینن یان سهوز

بنوینن ه هه روا ناوه بؤ پوان و
گوړانی رهنکی پیست ویکه وتنی

زمبر یان به ربوونه وه ه نیشانه و داخ
ه بؤ گا کیوی و ناسکه کیوی وشه ی

(وشم) بؤ نهوان بریتیه له وخته و
به لای به بهر سینگ و قاجیان وه

یهك دا قسهیان گرد ۵ بهگوئی
یهكتریان دا چهاند.

الوشواشة: لیكچون ۵ دهگوتری: (لی
فلان وایه وشواشة).

الوشوش: بهمانا (الوشواش) دی.

الوشوشی: دهگوتری: (رجل وشوشی
الذراع): پیاوئکی بهدمستو بر دو
دهست سوکه.

وشی به الی السلطان یشی وشیا: لای
باشا دژی دواو قسهی وای هال دا
سولتان رقی لی هه لگري.

وشی بنو فلان: بهره بابی فلان
زوریبون.

وشت الماشیه: ناژه لهکان زوریبون و
بلاو بوونهوه.

وشی فلان الثوب وشیا وشیه:
فلانکس قوماشه کهی نهخشانده
رازاندهیهوه.

وشی الکلام وفیه: دروی لهقسه کهدا
کرد.

وشی الکذب: قسه کهی هه لیهست و
رازاندهیهوه.

اوشی الرجل: پیاوکه مال و سامانی
زور بوو ۵ مانای جوانی لهدهقه
پهخشانه که پان جامه شیعرکه
دایهوه.

اوشی فی الدراهم والجوالق: لهکیسه

دهبیندری ۵ نهو دیمه نه لهروهک دا
دهبیندری لهسه رهتای روان و

دهرکهوتنی دا ۵ (ک: وشوم وشام).

الوشمة: دلۆپه باران ۵ دهگوتری: (ما

أصابنا وشه): دلۆپه بارانیکیان

بۆنه ماریوه ۵ (ما عصيته وشمة):

بچوکتین تاوان و سه ریچی نهوم
نه کردوه.

الوشمة: شهر و دوز منایه تی.

توشن الماء: ناوکه کهم بوو.

الأوشن: کهسیکه کاتی نان خواردن

خودا بهم زینتی به بی بانگ کردن ۵

بچیته سهر سفره ی کهسیکی ترو

خواردنه که بخوا.

الوشنان: نه سپۆن ۵ پروانه وشه ی
(الأشنان).

وشوش الرجل والنعام والبعير

وشوشة: خیرا پوی.

وشوش الرجل: پیاوکه بهمه سپایی

قسه ی کرد ۵ یان بزپکاندی و قسه ی

تیکه ل و پیکه لی کردن.

وشوش فلاناً: بهمه سپایی قسه ی

لهگه ل فلان کرد.

وشوش فلاناً الشیخ: بهکه می

شته که ی دا به فلان.

توشوش القوم: خه لکه که

بهمه سپایی و سرته سرت لهگه ل

الشَّيْءُ: نیشانه و ئارم ۵ په‌ئەى رمش
بهشتى سپییه‌وه ۵ یان په‌ئەى سپى
بهشتى ږشه‌وه ۵ همر ږنگیک
له‌جهسته‌دا له‌ږنگه‌که‌ى تری جودا
بئ له‌هه‌موو گیانه‌به‌رئیک دا.

شِیة الفرس: ږنگى نه‌سپ ۵ (ک):
شیات).

المُوْشَى: (ثور مُوْشَى القوائم):
که‌ئەگای قاچ به‌ئەک.

الواشى: منداډ زوړ ۵ جوډا ۵ سکه
لیندمرى ئالتون ۵ (ک: وُشاة).

الوْشَاءُ: ماډو سامانى زوړ.

الوْشَاءُ: صیغه موبالغیه ۵ فیتنه‌و
دروژن ۵ نه‌و که‌سه‌ى قوماشى
ناوریشم دم‌فروشى.

الوْشَى: نه‌خشو نیگارى قوماش
له‌همر ږنگیک بئ ۵ جوړئیکه
له‌قوماشى په‌راویژ نه‌خشاوى ۵
جه‌وه‌مرى شمشیر ۵ دم‌گوترئ:
(حجرٌ به وشى): به‌ردى کانیکه
زېړى تیدایه.

وَصَبَ الشَّيْءُ يَصْبُ وصوباً: به‌ردموام
بوو جیگیر بوو ۵ دم‌گوترئ: (وَصَبَ
شحم الناقة ولبنها): شیرى حوشرمه
به‌ردموام بوو نه‌برایه‌وه.

وَصَبَ عَلَى الامر: له‌سهر کارمه به‌ردموام
بوو.

پارمکان یان له‌فهردمکان شتى دزى و
لئى که‌م گردنمه‌وه.

اوشى المعدن: له‌کانه‌که‌دا شتیکى
که‌مى ئالتون دوزیه‌وه.

اوشى فلان الشئین: فلانکه‌س
شته‌که‌ى زانى ۵ به‌هيواشى شته‌که‌ى
هینایه‌دمر.

اوشى قَرَسَه: دوا نه‌ندازمى هیژى
رؤیشتنى نه‌سپه‌که‌ى دمرخست،
زانى تا چ نه‌ندازمیه‌ک دم‌توانئ بړوا
۵ به‌گوچان و قه‌مچى یان به
ناوزمگى له‌نه‌سپه‌که‌ى دا بوئنه‌وه‌ى
بزانی تا چ نه‌ندازمیه‌ک توانای
رؤیشتنى هه‌به.

اوشى الدواء المريض: دمرمانه‌که‌ى
شیفای به‌نه‌خوشه‌که‌ به‌خشی.

تَوْشَى فِيهِ الشَّيْبُ: پېرى تیدا
دم‌رکه‌وت ۵ موى سهر و پېشى ماش و
برنج بوون.

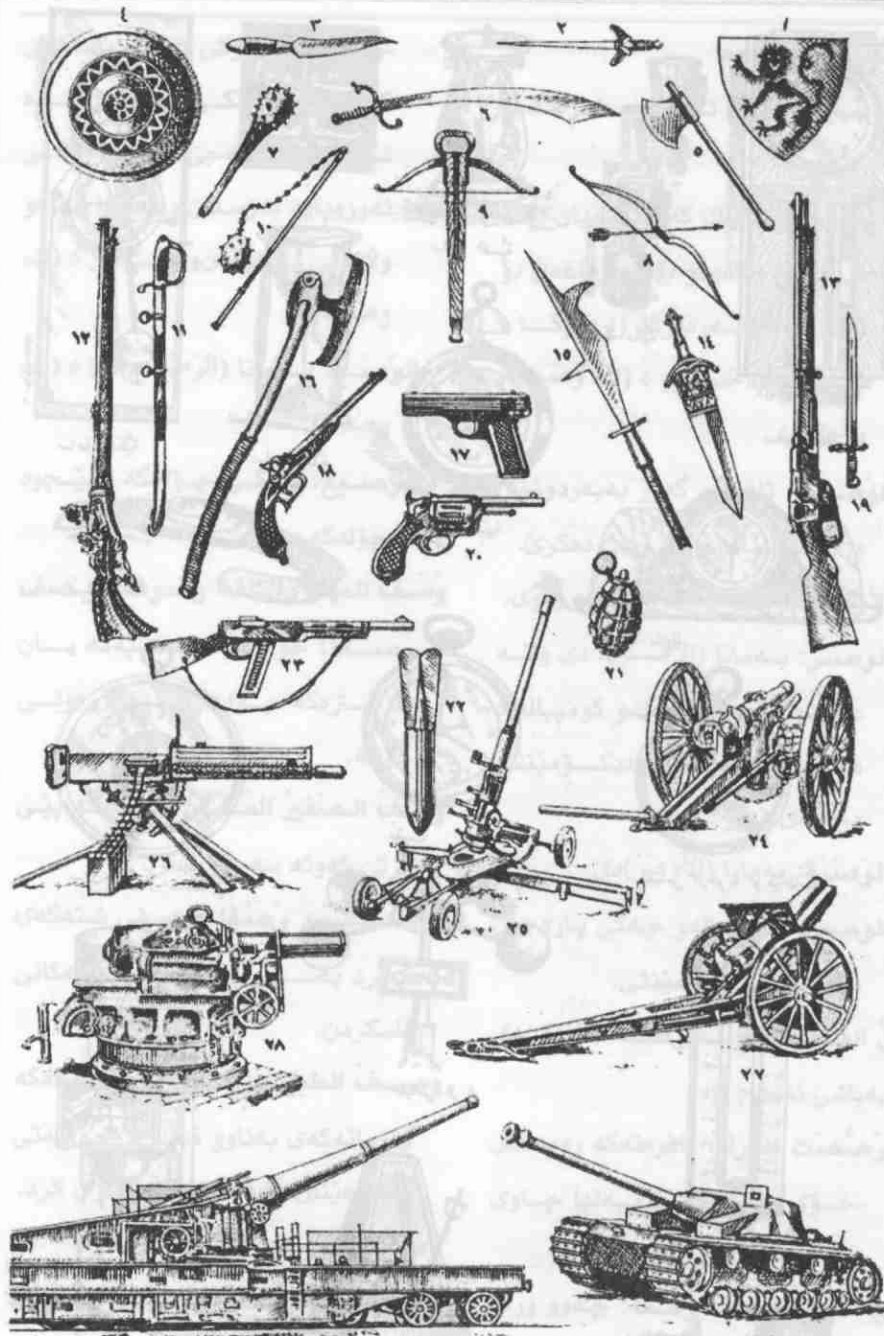
استوشى المعدن: به‌مانا (اوشى) دئ.
استوشى فلان فرسه: به‌مانا (اوشى
فرسه) دئ.

استوشى الشئین: شته‌که‌ى داواکردو
خستیه‌جم و جوډل بوئنه‌وه‌ى
بینیږئ.

استوشى الحديث: فهرموده‌که‌ى
به‌لیک‌کولینه‌وه‌و پرسیار دمره‌یتا.

وَصَبَ عَلَى مَالِهِ: باش جاودیری مال و
 سامانی خوئی کرد.
 وَصَبَ يَوْصَبُ وَصَبًا: نهخوش كهوت،
 ههستی بهنازار كرد ۵ (فهر وَصَبَ) ۵
 (ك: وصابی ووصاب).
 (اَوْصَبَ الشَّيْئُ: شتهكه بهردموام
 جیگیر بوو ۵ دهگوترئ: (اَوْصَبَتِ
 الناقَة): حوشرمهكه شیرى نهپراو
 گوشتو بهزیشی كهمی نهكرد.
 (اَوْصَبَ فُلَانٌ: فلانكهس نهخوش
 كهوت ۵ مندالی نهخوش و
 دهرمداری بوون.
 (اَوْصَبَ الْقَوْمُ: نهخوشی مندالی
 خهلكهكهی ماندوو شهكهت كردن.
 (اَوْصَبَ عَلَى الشَّيْئِ: لهسه ر شتهكه
 بهردموام بوو.
 (اَوْصَبَ فُلَانًا: فلانكهسی نهخوش
 خست.
 (اَوْصَبَ الشَّيْئُ: شتهكه بهردموام
 جیگیر بوو ۵ دهگوترئ: (واصب
 الناقَة): حوشرمهكه شیرى وشكى
 نهكردو گوشتو بهزیشی كهم
 نهبوو.
 (اَوْصَبَ فُلَانٌ عَلَى الْأَمْرِ: فلانكهس
 لهسه رگارمهكهی بهردموام بوو.
 وَصَبَ: بهمانا (وَصَبَ) دئ.
 وَصَبَ فُلَانًا: فلانكهسی نهخوش

خست.
 تَوَصَّبَ: بهمانا (وَصَبَ) دئ.
 (المَوْصَبُ: كهسبك نازاری جهستهی
 زوربئ.
 (الوَاصِبَةُ: سارای دورودرئز ۵
 دهگوترئ: (فلاة واصبة).
 (الْوَصْبُ: لهپهدهست.
 (الْوَصْبُ: نازارو نهخوشی ۵ ماندویی
 شهكهتبوون ۵ (ك: اوصاب).
 وَصَدَ الشَّيْئُ يَصِدُ وَصْدًا: جیگیر بوو ۵
 دهگوترئ: (وَصَدَ النَّسَاجُ بَعْضُ الْخِطِّ فِي
 بَعْضٍ): جولا له تیومدانهكهی خسته
 ناو راهلهكهوه.
 (اَوْصَدَ: پهجهو كۆزی بؤ نازهلهكان
 دروست كرد.
 (اَوْصَدَ عَلَيْهِ: تهنگی پئ ههلچنیو
 ماندوی كرد.
 (اَوْصَدَ الْقِدْرَ: سهرقاپی خسته
 سهرمهمنجهلهكه.
 (اَوْصَدَ الْبَابَ: دهرگاكهی داخست ۵
 دهرگاكهی گرت.
 وَصَدَّ: ترسانندی ههپهشهی لی كرد.
 وَصَدَ النَّسَاجُ بَعْضُ الْخِطِّ فِي بَعْضٍ:
 جولاكه تیومدانهكهی خسته ناو
 راهلهكهوه.
 (اَوْصَدَ: پهجهو كۆزو ناغهلی بؤ
 نازهلهكان دروست كرد.

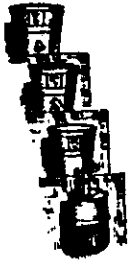
العتاد الحربي

١. رز • ٢. خنجر • ٣. خنجر • ٤. رز • ٥. فأس • ٦. صفيحة • ٧. دبوس • ٨. قوس دبل • ٩. قوس فولادي • ١٠. دبوس طائر • ١١. سيف • ١٢. بارودة • ١٣. بندقية • ١٤. خنجر • ١٥. سجة • ١٦. فأس • ١٧. فرد أوتوماتيكي • ١٨. فرد • ١٩. حرية • ٢٠. ممش • ٢١. قنبلة يدوية • ٢٢. قنبلة الطائرات • ٢٣. قنبلة رشاشة • ٢٤. مدفع • ٢٥. مدفع جت الطائرات • ٢٦. مدفع رشاش • ٢٧. مدفع • ٢٨. مدفع • ٢٩. دبابة مصفحة • ٣٠. دبابة فاطرة

أدوات التوقيت

ساعة دقاعة

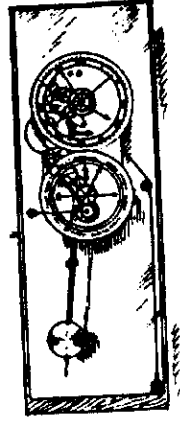
ساعة مائي

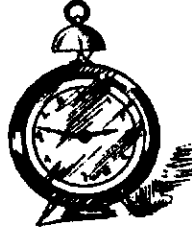
ساعة حبي

ساعة رملي

ساعة ظلي

ساعة منبهة

ساعة يد

ساعة طاولة

مقياس الرطوبة او برطاب

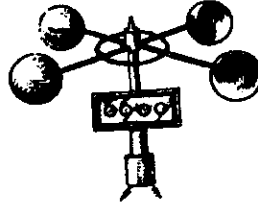
ثقيت

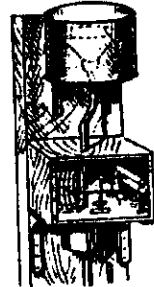
ميزان الجوز او يمشط

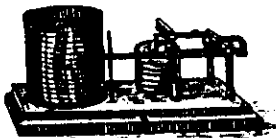
مقياس الحرارة

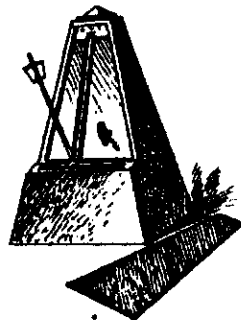
مقياس الريح

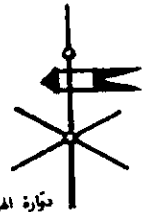
مقياس المطر

برصة الضحك

موقف الموسيقى

دائرة الهواء

المَوْصَدُ: كەژاوه.

الْوَصَادُ: جولای ئازاو دەست پەنگین زۆرچن.

الْوَصِيدُ: رومكك كەرەگەكانیان لِيَكْ نَزِيك بِن ە گەومو بەچەو ئاغەل بۆ ئازەل ە بەردەرگا، زاردەرگا ە بەربیلای خانوو ە (ك: وَصَدَ وَوَصَانَد).

الْوَصِيدَةُ: ئاغەل و گەور بەبەردوشتی وا لەکیو بۆ ئازەل دروست دەکری. الْأَوْصَرُ: تەپۆلگە، بەرزایی ناو زەوی. الْوَصْرُ: بەمانا (الإِصْرُ): دی واتە عەھدو پەیمان ە چەك و کۆمپیاڵە ە ھەر نوسراویکی دیکۆمینتی دوبارە قەرزی.

الْوَصْرَةُ: بەمانا (الأَوْصَرُ) دئ.

الْوَصِيرَةُ: کۆمپیاڵەو چەکی پارە یان نوسراویکی دیکۆمینتی.

وَصَّى الْعَمَلُ يَوْصُهُ وَصْأً: کارمەکی بەباشی ئەنجام دا.

وَصَّصَتِ الْمَرْأَةُ: ئافرەتەکە روبەندی خۆی والی کرد تەنها چاوی بەدەرمووە بوون.

وَصَعَ الْحَصَا يَصْعَهُ وَصْعاً: چەوو وردە بەردەمکانی بەزەموی دا بردنە خوارو لەگل دا گومی کردن.

الْوَصْعُ: جۆرە بالندەمەکە لەپێری

چۆلەکە، دەندوکی کورتە بالەکانی کەوانەپین، کلکی کورت و خەرە شوپینی نیشتەجێ بوونی ولاتی ئەوروپایە بەزستان رەودەکا بەرمو ولاتی ئەردەمن و میصر ە (ك: وَصَّعَان).

الْوَصْعُ: بەمانا (الْوَصْعُ) دئ ە (ك: وَصَّعَان).

الْوَصْعُ: دەنگی چۆلەکە ە بیچۆه چۆلەکە.

وَصَفَ الْمَهْرُ وَالنَّاقَةُ وَنَحْوَهُمَا يَصِفُ وَصْفًا: جوانو و ئەسپەکە یان حوشترمەکا جوان رۆیشت، رەوتی جوانە.

وَصَفَ الصَّغِيرُ الْمَشْيُ: مندالەکە پێی گرتن کەوتە سەر رۆیشتن.

وَصَفَ الشَّيْئُ وَصْفًا: وەسفی شتەکە یان کرد بەسنی و لایەنە باشەکانی باسکردن.

وَصَفَ الطَّبِيبُ الدَّوَاءَ: پزیشکەکە دەرمانەکە ی بەناوو نیشان و چۆنیەتی بەکارھێنان بۆ نەخۆشەکا دیاری کرد.

وَصَفَ الْخَبْرَ: ھەوالەکە ی گێراپەو.

وَصَفَ الثَّوْبُ الْجِسْمَ: پۆشاکی چۆنیەتی جەستە ی خاوەنەکە ی دەرخیست بەھۆی تەنکی یان تەنگی و تەسکی چاک چۆنیەتی جەستە ی پۆشەرەکا ی

نه‌حو صفه شوینیکه وتهی نیسمی
پیشووپه‌تی و حوکه و نیعرابی نه‌وی
دمدریت.

المُسْتَوْصَفُ: خه‌سته‌خانه‌ی بچوک
که‌هه‌ندی خزمه‌تی پزشکی تیدا
پیشکesh دمکری.

المواصفة: صیفه‌تو چو‌نیه‌تی
نه‌وشته‌ی دمه‌وی بیکری ۵ یان
دروستی بکه‌ی.

بيع المواصفة: بریتیه له‌وه‌ی شتیک
بفروشی شته‌که له‌بهر ده‌ستا نه‌بی،
جو‌رو شیوه‌ی بو کرپار باس بکه‌ی،
دوا‌یی به‌و وصفه‌ ده‌ستی بخه‌یی و
بیدمیتی.

الوصاف: صیفه موباله‌غیه ۵ زاناو
لیزان له‌وصف کردن دا.

الوصيف: خزمه‌تکارو کاره‌گر ۵
کو‌پنک نه‌گه‌پشتبیته ته‌مه‌نی با‌لغ
بوون.

الوصيفة: کاره‌گر ۵ کچیک
نه‌گه‌پشتبیته ته‌مه‌نی با‌لغ بوون.

وَصَلَ فَلَانٌ يَصِلُ وَصْلاً: بانگه‌شه‌ی
سهرده‌می نه‌زانی هه‌لداو ده‌مارگیری و
تایه‌فه‌گه‌ری په‌پر مه‌و کرد.

وَصَلَ الشَّيْنُ بِالشَّيْنِ وَصْلاً وَصِلَةً:
شته‌که‌ی به‌شته‌که‌ی تره‌وه لکاند،
ده‌گوتری: (وصلت المرأة شعرها بشعر
غيرها): نافرته‌که هزی لکاندن به‌هزی

دمرخست ۵ له‌حه‌ده‌شی عومه‌ردا
هاتووه: (الْأَيْشُ فَإِنَّهُ يَصِفُ).

وَصَفَ الْغُلَامَ وَالْفَتَاةَ وَصَافَةً: کو‌پمه‌که یان
کچه‌که کاتی خزمه‌ت پی‌کردن‌یان
هاتو وه‌دو بالایان ته‌واو بوو خو‌یان
دارپشت.

واصفته الشَّيْنِ: شته‌که‌م له‌سهر
وه‌صف پی فروشت، واته شته‌که‌م
له‌بهر ده‌ستانه‌بوو به‌وصف و نیشانه
پیم فروشت.

إِصْفَ الشَّيْنِ: بو موطاوه‌عه‌ی
(وَصَفَهُ) دی ۵ وه‌صف کرا ۵ به‌باشی
ناویان هی‌ناو په‌سه‌ندن‌یان کرد.

تَوَاصَفُوا الشَّيْنِ: هه‌ندی‌کیان
شته‌که‌یان بو هه‌ندی‌کیان وه‌صف
کرد.

تَوَصَّفَ فَلَانٌ وَصِيفًا: فلان‌که‌س
یه‌کی‌کی راگرت بو خزمه‌تکردن.

استَوْصَفَ فَلَانٌ الطَّبِيبَ لِدَائِهِ:
فلان‌که‌س داوای له‌پزشکه‌که کرد
دمرمانی دمرده‌که‌ی پی بل.

استَوْصَفَ فَلَانًا الشَّيْنِ: داوای
له‌فلان کرد شته‌که‌ی بو وه‌صف بکا.

الصفة: نه‌و حاله‌ته‌ی به‌شته‌که‌وه‌یه،
شته‌که‌ی پی جیادمکری ته‌وه له‌شتی
تر وه‌کوو ره‌شی و سووری و
سپه‌پیه‌تی و کورتی و درپزی ۵
زانایاری و نه‌زانی ۵ له‌لای زانایانی

ترموه قزى خوى دريژکردن بههوى
پيژوهلکاندننى قزى تربيه قزمکانى خوى.

وَصَلَ فَلَانًا وَصَلًا: پهپومندى بهردموام

بوو لهگهډ فلان دا ۵ صيلهى رهحمى

نهپچراند ۵ دمشگوترئ: (وَصَلَ حَبْلُهُ

بفلان): دلى بهفلان دا چووهو خوځى

دموئ ۵ چاگهى لهگهډ کرد ۵ مالى پچ

بهخځى.

وَصَلَ رَحْمَةً: چاگهى لهگهډ خزمو گهسو

کارهگهى دا کرد ۵ هاموشوى کردن،

يارمهتى دان، چاودپىرى کردن پييانهوه

خهرىک بوو.

وَصَلَ الْمَكَانَ وَصُولًا: گهپيشته

شوینهگه.

وَصَلَ إِلَى بَنِي فَلَانَ: خوى پالداپه لای

فلان بهرمبابو تاپهغه خوى بهپهکئ

لهوان حسيب کرد ۵ قورئان

دمهمرموى: ﴿إِلَّا الَّذِينَ يَصِلُونَ إِلَى قَرْمٍ

يَبْتَغُونَ وَيَبْتَغِيهِمْ مَيْقَاتُ﴾.

اوَصَلَهُ الشَّيْئُ وَالِيَهُ: شتهگهى

گهپانده نهوى، پان شتهگهى پچ

گهپاند ۵ دمشگوترئ: (ضَرْبَهُ ضَرْبَةً

لاترصل): زمبريکى وای لى داوه

چاره سهرناکرى دهرمان ناکرى.

واصله مواصلةً ووصالاً: بهردموام

بوو له ديدمنى کردنى و نهپچرانی

پهپومندى ۵ پيچهوانهى مانای

(مَجْرَةً) دئ ۵ بهزورى بؤمانای

دلدارى و خوځهويستى نهو بواره

بهکاردي.

وَأَصَلَ الصِّيَامَ: چهند رپژيک

لهسهریهک بهرپژو بوو ۵

دمشگوترئ: (واصل حَبْلُهُ).

وَصَلَ الشَّيْئُ بِالشَّيْئِ: شتهگهى

بهشتهگهوه لکاند ۵ پان زورى

ديدمنى کردو پهپومنديپهگهى

لهگهډ دا چرو پر کردهوه ۵ لهخوى

گرت، خستيه گهلى ۵ شتهکانى لِيك

دان، پيکيهوه بهستن.

وَصَلَ الشَّيْئُ إِلَيْهِ: شتهگهى گهپانه

نهو.

إِصْلَ فَلَانَ: فلانکس بانگهشهى

سهردهمى نهزانی کرد دهمارگىرى و

تاپهغهگهوى دابو نهريتى خيَلهکى

پهپرو کرد.

إِصْلَ إِلَى بَنِي فَلَانَ: خوى پال فلان

بهرمبابو تاپهغهدا.

إِصْلَ الشَّيْئُ بِالشَّيْئِ: شتهگه

بهشتهگهى ترموه لکا ۵ پيژوى نوسا.

تواصلًا: پيکهوهبيوون لِيك دانهبران

۵ پهپومنديپان بهپهگهوه بهردموام

بوو پيچهوانهى (تصارما)په

کهبهمانا لِيك داپرانه.

تَوَصَّلَ إِلَيْهِ: گهپشته لای، پيى گهپشت

شتی وا.

المَوْصِلَات: نەمۇ قەبارەو شتانەى

كارمەبايان پيدا نەقل دىگىرى.

المَوْصِل: شوپنى گەيشتن ۋ شوپنى

بەيەك گەيشتنى دوشتو بېكەو

لەھىم كردنەن ۋ جومزگە ۋ نيوان

كلۆتو رانى حوشتر ۋ شوپنى گرى

حەبل، نەمۇ شوپنەى دوو حەبلەكە

دەخرىنەمۇ سەرىكە ۋ (ك:

مواصل).

المَوْصُول: حەيوانىكە ولاخو

نازەئىكە دايەكەى لەيەك نىرى

كەلى گرتىو فەحلى تر سوارى

دايىكى نەبووبن.

الواصلة: ئافرىتى داوين پيس.

الْوَصْل: عەطاو بەخشش ۋ دىگوتىرى:

(أعطاه وَصْلاً من ذهب): بېرىكى

ئالتون پى بەخشش ۋ ھاوشان و

ھاوكوف ۋ دىگوتىرى: (هذا وصل

هذا): نەمە ھاوشانى ئەمەيە ۋ

جومزگەو شوپنى بەيەكەو لكانى

دوونىسكو زياتر ۋ (حرف الوصل):

نەمۇ بېتەيە لەدواى (الروى)دى

لەسەرۋاى شىعدا.

ليلة الوصل: شەۋى كۆتايى مانگە.

الْوَصْل: جومزگە، يان شوپنى بەيەك

گەيشتنى دوو ئىسقان يان زياتر.

ۋ وردە وردە لەگەلى دا پۇيى تسا

گەيشتە مەبەست ۋ ھەۋلى داو

واسىتەى كردو خۇى نزيك كىردەو

تابىنى گەيى ۋ دىگوتىرى: (تَوَصَّلَ اليه

بوصلة أو سبب): بەھۋى واسىتەو

ھۆكارى جۇراو جۇرەو بېى

گەيشت.

استوصلت المرأة: ئافرىتەكە داۋاى

كرد قزى تر بىرىنە سەر قىزەكانى

بۇنەمەى قىزەكانى دىرىزىن، جوان

بنوين.

الصلة: عەطاو بەخشش ۋ خەلات ۋ

نەمۇ بېتەى دواى (الروى) دى لە

سەرۋاى شىعدا ۋ بېشى دىگوتىرى:

(الوصل).

الصلة: تېشوو.

الإيصال: نوسراۋىكە ۋ مىگرتنى

مالىك يان قەرزىكى تېدا ئامازمەى

دىگىرى.

المستوصلة: نەمۇ ئافرىتەى دەبىتە

دەلال و پى نىشانەر بۇ قىزىكەو

لكاندن و بارۋكە كردن و نەمۇ جۇرە

شتانە.

المَوْصِل: دىگوتىرى: (خَيْط مَوْصِل):

حەبل و ھەودايەكە لەزۇر شوپنەو

سەرىكە خراۋتەو.

المَوْصِلُ المعزول: پلاكى كارمەباو

الْوَصْلَةُ: (له‌بواری زانیاری کیمیادا) گرت.
 رهمزی نهو هیزمیه که دوگمردیله بهیهک دمگه‌یه‌نی.
الْوَصْلَةُ: گه‌یاندن و په‌یومندی ۵
 دمگوتری: (بینهما وُصْلَةً): له‌نیوانیان
 دا په‌یومندی همیه ۵ هرشتیک بهشتیکی ترموه بلکی ۵ هاوړی و
 هاوړل، تیشو ۵ زموی دوور.
الْوَصِيلُ: که‌سیک همیشه له‌گه‌ل
 په‌کیکی تربیو لئی جیانه‌بیته‌وه.
الْوَصِيْلَةُ: شتیک بهشتیکی ترموه
 بلکیندری ۵ هاوړی ۵ زموی پان و
 پوړ ۵ له‌سهرده‌می نه‌زانی دا وشه‌ی
 الوصيلة ناو بووه بؤ خوشتریک ده
 سک بکا بی بسانه‌وه ۵ پان مهریک
 جهوت سک بکا جهوته‌م جاری
 نیرو مییه‌کی بیی، له‌بهر ری‌زی
 کاوړه مییه‌که نی‌رمکه‌ش سمرنا‌پن
 ۵ شیری دایکه‌که‌ش همردمبویه پیاو
 بیانخواردایه‌وه له‌نافرمت یاساغ بوو
 ۵ نه‌م جوړه خوشترو مهره ری‌زکی
 تابه‌تی هه‌بوو به‌نارمزوی خو‌ی
 له‌کوئ ده‌لومړا که‌س بؤی نه‌بوو
 ری‌گری بکا، ده‌ق و‌مکوووا نازه‌لی
 (سانیه) هه‌ئس و که‌وتی له‌گه‌ل
 دمکری ۵ (ک: و‌صیل و‌وصائل).
وَصَمَةٌ يَصِمُهُ صِمَةً وَوَصْمًا:
 به‌گورجی رای‌کیشا ۵ ره‌خنه‌ی لی

وَصَمَ الْعُودُ: دارمکه‌ی شکانه‌وهو به‌بی
 نه‌وه‌ی لیکی جیابکاته‌وه.
وَصْمَةٌ: ته‌مبه‌ل و قونگرانی کرد،
 هه‌لی نه‌نا بؤ کردنی کارمکه ۵
 نه‌زیه‌تی دا، دمگوتری: (وَصْمَتُهُ
 الْحُمَى): لمرزو تا نازاری دا.
تَوَصَّمَ: بؤ مواظومعه‌ی (وَصْمَةً) دئ.
الْوَصْمُ: عه‌پو له‌که ۵ گری‌ی دار ۵
 درز ۵ دمگوتری: (قناة فيها وَصْمٌ).
الْوَصْمَةُ: که‌له‌بهر و پیتکه‌و روشاوی
 له‌جه‌سته‌دا ۵ عه‌پو له‌که ۵
 سویندی به‌دروو تاوان.
وَصْنَوْصَ: له‌کون و درزمکه‌وه پوانی.
وَصْنَوَصَتِ الْمَرْأَةُ: نافرته‌که
 روبه‌ندی خو‌ی ویکه‌ینایه‌وه
 همرکونی جاوی به‌دمرومن.
وَصْنَوْصَ الْجُرُ: بی‌چوه سه‌گه‌که،
 بی‌چومگورگه‌که جاوی تروکاندن.
وَصْنَوْصَ فُلَانٌ: فلانکس جاوی خو‌ی
 بچوک کردنه‌وه بؤنه‌وه‌ی چاک
 شته‌که ببینی و به‌باشی روانینه‌که‌ی
 ئاراسته بکا.
الْوَصْنَوْصُ: کونیکه له‌بهرده‌و دمرگاو
 شتی و ا به‌نه‌ندازه‌ی چاولی‌یه‌وه
 دمرواندری ۵ (ک: و‌صاوص).
وصی فلان یصی وصياً: دوا‌ی به‌مرزی و

شكۆمەندى پەزىل بوو ۋ دواى گىش
سوكى كىشى قورس بوو.

وَصَى الشَّيْنِ: شتەكە گەشت دەرکەوت ۋ
دمگوترى: (وَصَى النَّبْتُ): گزۈگياكە
پىگەبى و زۆر بوو.

وَصَتِ الْأَرْضُ وَصْنِيًا وَوُصِيًا: زەوى
گياوو گزەكەى تىك پزاو زۆر بوو.
وَصَى الشَّيْنُ بِالْشَّيْنِ: شتەكە
بەشتەكەو لكا پىوھى نووسا.

اوصى: چووھ ناو گياوگزی زۆرموھ.
اوصى فلاناً واليه: فلانكەسى كرده
سەر ومصیەت مال و مندالى دواى
مردنلى داواى لى كى كى
سەرپەرشتىارىان بى ۋ پەيمانى
داپەو بەئىنى پىدا.

اوصى له بشيى: شتەكەى كرده مالى
ئەوو وتى بۆلەو بى.

اوصى فلاناً بالشىي: فەرمانى
بەفلانكەس كىرد بەئەنجامدانى
شتەكەو لەسەرى پىويست كىرد.

وَصَى اليه وله بشيى: شتەكەى كرده
ھى ئەوو بىرپارى بۆدا.

وَصَى فلاناً: دواى مردنلى فلانكەسى
كىردە ومصى و سەر پەرشتىارى
مال و مندالى.

وَصَى بالشىي فلاناً: فەرمانى
بەفلانكەس كىرد بەئەنجامدانى

شتەكەو خستىە ئەستوى ئەو ۋ
دمگوترى: (وَصَى اللَّهُ النَّاسَ بِكَذَا).

تَوَصَّى الْقَوْمُ: خەلگەكە ھەندىكىان
ومسيتيان بۆ ھەندىكىان كىرد.
تَوَصَّى النَّبْتُ: گياو گزمو كە پالى
لىك دا.

استوصى به: ومصيه تەكەى بەوشتە
قبول كىرد ۋ دمگوترى: (استوصى به
خيراً): خىرو بىرى بۆلەو وئستو
بىوى ئەنجام دا ۋ لەفەرموودى
پىغەمبەردا ھاتووه: (استوصوا
بالنساء خيراً).

الواصية: دمگوترى: (فلاة واصية):
دەشت و ساراپكە بەدەشت و ساراي
ترتیکەلاو دەبى.

الْوَصَاةُ: بەمانا (الرَّصِيَّة) دى ۋ (ك):
وَصَايَا) پە سەرپەرشتىارى كىردنى
مندال.

الْوَصِي: ئەوكەسەى ومصيه تى بۆ
دمگىرئ و دمگىرئ بەسەرپەرشتىار
ئەوكەسەى سەر و كارى مندال و
مال و سامانەكەى دىكا.

وَصَّاءٌ يَصِّوهُ وَصْنًا وَوَضَاءً:
لەرۇخسار جوانى و پاك و خاۋىنى دا
بەسەرىا بالادەست بوو ۋ دمگوترى:
(وَصَّاءٌ فَرَضًا).

وَصَّوْ يَوْضُوْ وَضَاءً: جوان بوو رىك و

الراكب): سواره که دمرکهوت ۵
دمشگوترئ: (من أين وَضَحَ الراكب؟):
لهکوژوموه سواره که دمرکهوت.

وَضَحَ الْوَجْهَ: روخساری جوان بوو ۵ (لهو
واضح).

اَوْضَحَ الرَّجُلَ وَالْمَرَأَةَ: پیاوو
نافرته که مندالی سپی پیستیان
بوون.

اَوْضَحَ الْأَمْرَ: کاره که ناشکرا بوو،
دمرکهوت.

تَوَضَّعَ الطَّرِيقَ: رڼگاکه رون بووه.
تَوَضَّعَ عَنْهُ: لټی کولیهوه.

استَوْضَحَ الشَّيْئَ وَعَنْهُ: دهستی
خسته پشت چاوی له بهر تیشکی
خور بوئمهوهی بزانی ناخو شته که
دمبین یان نا.

استَوْضَحَ فَلَانَا الْأَمْرَ: داوای
لهفلانکس کرد شته که ی بو پون
بکاتهوه.

الأواضح: رڼزانیک شه و مکانیان
روناکن شهوی سیانزمو چواردهو
پانزهی مانگی قه مری.

الأوضح من الناس: کومه لگایه که
پیک هاتبی له جهند هوزو خیلی
جیا جیا.

المُوضَّحُ: که سیک سواری رڼگایه کی
راست و ناشکرا بیی ۵ به ناو پرستی

بَيْكُ وَبَاكُ وَخَاوَيْنُ بَوُو ۵ (لهو وَضِي)
۵ (ك: أَوْضَاءُ وَوَضَاءُ).

وَضَاءُ: شانازی به سمردا کرد ۵
دمگوترئ: (واضَاءُ فَوْضَاءُ).

وَضَاءُ: وای لی کرد دمستونوژ بگری.

تَوَضَّأَ لِلْعِبَادَةِ: هه ندی نهدامی
جهستهی شتن و هه ندی کی مهسح
کرد ۵ یان به نیازو مه بهستی
نویژ کردن ناوی گه باند هه ندی
نهدامی جهستهی.

تَوَضَّأَ الْغِلَامَ وَالْجَارِيَةَ: کورو کچه که
گه پشته ته مه نی بالفی.

المَتَوَضَّأُ: شوینی دمستونوژ شتن.

المِيضَاءُ: قاپیک یان مه سینهو گلینه
ناوی دمستونوژی تیدابی ۵ شوینی
دمستونوژ هه لگرتن.

الْوَضُوءُ: دمستونوژ ۵ ناوی دمستونوژ
پی هه لگرتن.

الْوَضَاءُ: دهمو چاو نورانی.

الْوَضُوءُ: دمستونوژ هه لگرتن ۵ شتن و
مهسح کردن هه ندی نهدامی
جهسته ۵ گه باندنی ناو بو هه ندی
نهدامی جهسته له گهل نیهت دا.

وَضَّحَ الْأَمْرَ يُضِحُ ضِيحَةً وَوَضُوحًا:

کاره که ناشکرا بوو رون بووه ۵
دمگوترئ: (وضح الصُّحُ): به یانی
ناشکرا بوو ناسو پون بووه ۵ (وَضَحَ

رښگادا بړواو نه که ویتنه به نا
به سټوو که ندوله ند ۵ خوشتری سپی
زور سپی نه بی.

الموضحة: برینیک ئیسقانی
دمربکه وئ ۵ واته گوشتی سهر
ئیسقانه که ی دری بی.

الواضح: پیچه وانه ی (الحامل) دی ۵
واته: ناشکراو پون ۵ ده گوتری:
(رجل واضح الحسب): پیاویکه
بنه چه و نه زادی ناشکراو پونه ۵
خوشتری سپی به لام زور سپی
نه بی.

الواضح: برینیک گوشتی هه موو
برایی و ئیسقانی ده که وتی ۵
دیمه نی ددان له کاتی پیکه نین دا ۵
شهویک له شه و مکانی (لیالی البيض):
که شهوی سیانزمو چواردمو پانزهی
مانگی قه مهرین.

الوضخ: روناکی، تیشک ۵ سپایی ناسو
له خوره لات کاتی به یانی ۵ مانگ ۵
سپایی هه مووشتیک ۵ رښگای
ناشکراو ناومر استی رښگا ۵
دیر هه می زیوی ساخ ۵ خشی زیوی
ساخ ۵ پوانه و خر خال ۵ باز نه و
دمسته وانه که له قاج بکری ۵ خالی
سپی به ناو چه وانی و لاخه و ۵ شیر
۵ موی سپی سهر و پیش که

الوضخ: صیغه موبالغیه له مانای
(وضخ) دا ۵ سپی زور جوان ۵
روخساری جوان و دم به پیکه نین ۵
روژ ۵ ده گوتری: (رجل وضاح
الحسب): پیاویکه بنه چه و نه زادی
زور رون و ناشکرایه ۵ (عظم
وضاح): پارییه کی مندانه عمر به،
له شهوی تارک دا ئیسقانیکی سپی
فری دمدن نه مجار دست ده که ن
به گه ران و پشکین بؤ دوزینه و دی
هه رکه سی بیدوزیتنه و نه و
براهیه.

الوضیحة: تارماییه کی سپی دیتنه
پیش چاوی مروڤ ۵ نازل (مهرو
بزن و گاو خوشتر) ۵ (ك: وضاح).
وضخ في السقاء يضح وضخاً: شتیکی
که می له کونده ناو که دا هیشتنه و.
وضخ الدلو: دۆلچه که ی نیومکرد ۵ (فهر
واضح).

أوضخت البئر: بیرکه ناو که کی که م
بؤوه.

أوضخ فلان في السقاء: فلان که س
شتیکی که می له کونده که دا
هیشتنه و.

أوضخ بالدلو: به خیرایی و ته کانی
دۆلچه که ی له ناو بیر که
هه لکیشایه و مو پری نه کرد که می

اَوْضَحَ لِلرَّجُلِ: كَهْمِي نَاو لَه بَيرمكه بُو
پياومكه دهرهينا.

اَوْضَحَ الدَّلُو: بَه مانا (وَضَحَ) دئ.

واَضَحَهُ مواضحة: پيشپرکئي له گهل
دا کرد لهناو هه لئيجان دا
پيشپرکئي له گهل دا کرد له بازدان دا
هه ومکوو روپشتني نهو روپشت هه
دمشگوترئ: (واضحه السير) وفي
السير).

تواَضَحًا: پيشپرکيان کرد هه
دمگوترئ: (توضخا في الإستسقاء وفي
العدو وفي السير).

تواَضَحَ فلان فلانًا: فلانكس ومکوو
روپشتني فلان روپشت.

وَضِرَ يَوْضِرُ وَضْرًا: چلكن بوو.

وَضِرَ الإِنَاءُ: قاپهكه، مهنجهكه كه جهور
بوو هه (فهو وَضِرَ وهي وَضِرَةٌ ووضرى).
وَضْرَةٌ: جهورى کرد، چلكنى کرد،
دمگوترئ: (كان نقي العرضِ فَوَضْرَه
بالدناءة).

الوَضْرُ: چاك هه جهورى هه پيسو
بوخهلى به هوئى جهورپيهوه خشتو
خوئى بنكى كوندمو گوزمى ناول
بوگهنى خوړاكى نيكسپايهرو
گهنيوو ترشاوو بهسمر جوو هه شوئن
ناسهوارى خوړاك بهسمر پوى
سينى و قاپو شتى واوه هه نهو

رهنگهئ بهسمر زمغهرانو شتى
واوه دمبيندرئ هه پاشماووه
ناسهوارى مؤرانوه ژمنگو پيسايى هه
پاشماووه نه شمري قه تران هه (ك:
أوضار) هه دمگوترئ: (فلان ذو
أوضار): فلانكس چلكن و پيسو
بوخهله.

وَضَعَ يَضَعُ وضْعاً وموضوعاً: پهلهئ
کرد له روپشتني دا هه دمشگوترئ: (وَضَعَ
السراب على الآكام): تراويلكه لهسمر
گردوئكهو شتى وا درموشاپيهوه.
وَضَعَتِ المرأةُ وضْعاً ووضْعاً:
نافرتهكه له كوئايى ماوهئ پاكي دا،
سكى پرپوو نهكهوتنه عادهئ
مانگانپيهوه.

وَضَعَتِ الإِبِلُ وضيعَةً: حوشرمكه گيا
ترشوكهئ گوى چهمو ناوى خواردو
نهو لهومرئ پنگايهئ حئي نههيشت.
واَضَعَ فلان من فلان وعنه وضْعاً
وموضوعاً: فلانكس له ريزى فلانى
كهه كردهومو پهلهئ كومه لايهتى
هينايه خووار هه دمشگوترئ: (وضعه
الشح ودناءة النسب).

وَضَعَ عَنْ غريمه: له قهرزمكهئ بُو
قهرزدارمكهئ داشكاند.

وَضَعَ فلاناً: فلانكس ژېردهستهو
زهليل کرد هه دمگوترئ: (وَضَعَ الله
التكبرين ووضع فلان نفسه):

فَلَانَكْهَس نَهْفَسِي خَوِي زَهْلِيل كَرْد.

وَضَعَتِ الْحَامِلُ وَلَدَهَا وَضَعًا: زَنَه

وَضَعَ الشَّيْنِي: شَتَهْكَهِي دَانَا لَهْدَهْسْتِي

سَكِرْمَكِه مَنَدَالَهْكَهِي بُوو سَكَهْكَهِي
دَانَا ه (فَهِي وَاضِع).

خَوِي كَرْدَمُوَه ه دَهْكَوْتَرِي: (رَفَع السِّلَاحَ
ثَم وَضَعَه).

وَضَعَ الْعِلْم: شَارَهْزَاي يَاسَاو بَنَهْمَاي
زَانِيَارِيَهْكَه بُوو.

وَضَعَتِ الْمَرَأُ خَمَارَهَا: نَافَرْمَتَهْكَه
سَهْرَبُوش وَرَوَبَهْنَدِي لَهْسَهْرَخَوِي
دَامَالِي وَفَرِيِي دَا.

وَضَعَ الرَّجُلُ فِي تِجَارَتِهِ وَضَعًا: بِيَاوَهْكَه
لَهْبَازَرْكَانِي كَرْدَنَهْكَه دَا زَمَرْمَرِي كَرْد.

وَضَعَ الشَّيْنِي إِلَى الْأَرْض: شَتَهْكَهِي
دَابَهْزَانْدَه سَهْرَزَمُوِي.

وَضَعَ الرَّجُلُ يَوْضُعُ ضَعَةً وَوَضَاعَةً:
بِيَاوَهْكَه بِي رِيَز بُوو هَهْتِيُو مَجَهْو
خَوِيْرِي دَمَرْجُوو.

وَضَعَ الشَّيْنِي فِي الْمَكَان: شَتَهْكَهِي
لَهْشَوِيْنَهْكَه دَامَهْزَرَانْد ه دَهْشْكَوْتَرِي:
(وَضَعَ يَدَه فِي الطَّعَام): دَهْسْتِي كَرْد
بِهَنَانْخَوَارْدَن.

وَضَعَ الرَّجُلُ فِي تِجَارَتِهِ: بِيَاوَهْكَه
لَهْبَازَرْكَانِي كَرْدَنَهْكَه دَا زَمَرْمَرِي كَرْد
ه زَوْرَبَهِي كَات نَهْم جَهْمَكِه بَهْم شِيْوَهِي
نِيْسَمِي مَفْعُول نَهْدَا دَهْكَرِي ه
دَهْكَوْتَرِي: (لَايزَال فَلَان مَوْضُوْعًا فِي
تِجَارَتِه).

وَضَعَ فَلَان فَلَانًا فِي مَالِه وَضِيعَةً:
فَلَانَكْهَس لَهْمَالِي خَوِي بُو فُلَانَكْهَس
نَهْنَدَازْمِيَهْكَي بُو دَابَهْزَانْد.

أَوْضَعَ فِي الشَّيْر: بَهْلَهِي كَرْد
لَهْشَهْر كَرْدَنَهْكَه دَا.

وَضَعَ فَلَانًا: فَلَانَكْهَسِي كَرِه بِيَاوِيْكَي
نَزْمُو بِي نَرْخ.

أَوْضَعَ الرَّاكِبُ الدَّابَّةَ: سَوَارْمَكِه
وَلَاخَهْكَهِي هَهْلِيْنِك دَا بُو خِيْرَا
رَوِيْشْتَن.

وَضَعَ عُنُقَه: لَهْمَلِي فَلَانِي دَا.
وَضَعَ عَنْهُ الْأَمْرَ: كَارْمَكِهِي لَهْمَلُو نَهْو

أَوْضَعَ فَلَان فَلَانًا فِي الْأَمْر: فَلَانَكْهَس
مَوَافَهْكَهِي بُو فَلَان كَرْد لَهْكَارْمَكِه دَا.

دَامَالِي لَهْكَوْلِي كَرْدَمُوَه ه دَهْكَوْتَرِي:
(وَضَعَ عَنْهُ الدِّين وَالْجَزِيَّة): قَهْرَزَهْكَهِي
لَهْمَل دَامَالِي ه (وَضَعَ عَنْهُ الْجَنَابَةِ):
تَاوَانَهْكَهِي لَهْنَهْسْتُوِي نَهْو لَابَرْد.

أَوْضَعَ الرَّجُلُ فِي تِجَارَتِهِ: بِيَاوَهْكَه
لَهْبَازَرْكَانِي كَرْدَنَهْكَه دَا تِيْشْكََا.

وَضَعَ الشَّيْنِي وَضَعًا: وَازِي لَهْشَتَهْكَه هِيْنَا.
وَضَعَ الرَّجُلُ الْحَدِيثَ: بِيَاوَهْكَه قَهْهْكَهِي

وَاضَعَ الرَّجُلُ مَوَاضِعَةً وَوَضَاعًا:
بِيَاوَهْكَه لَهْهَلْكَرْتَنِي دَهْسْتَهْبَارْمَكِه دَا

تہرازو ناسا ھه لی نہ گرت، به سمر
 لای ھاوہ لہ کھی دا شکانډیہ وه.
 واضعَ فلاناً: گرموی له گهل فلان کرد
 ه له کارمکه دا ھاوړای فلان بوو
 موافیقی بوو ه مونناظر مو
 چه له حانتي له گهل فلان دا کرد.
 واضعَ فلاناً الراي: له گهل فلان دا
 همريه که يان نهوی تری به سمر راو
 بوچونی خوئی دا ناگادار کرد.
 وضعَ فلاناً: فلانکسې خوږې کرد ه
 بی ریزي کرد.
 وضعَ الباني الحجر: و مستاکه
 بهر دمکه ی خسته چینی
 دیوارمکه وه داینا ه بهر دمکاني چین
 چین خسته سمریه ک و ریزبه نندی
 کردن.
 وضعَ الجبة: دواي نهووی لوکھی
 خسته ناو جبهه که وه نه مجار دوری.
 وضعت النعامة بينهما: نوعامه که
 هیلکه کانی خسته سمریه ک.
 الضع فلان: فلانکس بوو به
 خوږې و هه تیو مچه.
 الضع البعير: حوشرکه سمری خوئی
 نهوی کرد بوئنهووی خامنه که ی پی
 بخاته سمر ملی و سواری بی.
 تواضع فلان: فلانکس خوئی
 بهرملیل و ترساو له خودا نشان دا.

تواضع القوم على الامر: خه لکه که
 له سمر کارمکه ریک که وتی.
 تواضعت الأرض: زمویبه که لهو
 زمویبه ی نهوای نزم تر بوو.
 تواضع ما بيننا: نیواضمان دوور بوو.
 استوضع منه: له ریزي هینایه خوار.
 استوضع فلاناً الشيء: داوای
 له فلانکس کرد شته که ی له سمر
 لایا ه دمگوتری: (استوضع فلاناً في
 دینه): داوای له فلان کرد قهرز مکه ی
 له سمر لایه ری.
 التوضيع: دمگوتری: (في فلان توضيع):
 فلانکس ژنانیبه.
 الضعة: نزم بوونهووی ریزيو نرخ ه
 شکانی که سایه تی و دابه زینی سومعه
 ه خوږپه تی و هیچ و هوچی.
 الموضع: شکاوو که رت و بهر ت بوو،
 که سیک نه پیاوې تهواو بی
 نه نافرمتی تهواو بی (واته نیره
 موک) ه دمگوتری: (فلان موضع):
 فلانکس نیره موکه ه شیوه ژنانیبه
 ه بی ږه و شته.
 الموضع: شوین و مهکان ه دمگوتری:
 (في قلمي موضع فلان): خوشه ویستی
 فلانکس له دلم دایه.
 الموضعة: ناوی شوین (اسم المكان).
 الموضوع: سمر بهاس ه نهو ماده

زانبارى و رۇژنامەوانىيەيە
كەنووسەر دەپكاته عىنوانى
نووسىنەكەي.

الموضوع من الاحاديث: حەدىثى
هەلبەستراو پائىدراو بۆلەي
پېغەمبەر (د.خ) لەبوارى قەلسەفەدا
برېتېيە لەشتىك ھەستى پى
بكرى و مودرەك بى، بەرامبەرەكەي
برېتېيە لە (الذات) ە لەزاراوى
مەنطىق برېتېيە لە شتىك
(مەقولو عەنھو) بى قەسە لى كراو
بى لەپېشەو بەگوتى و بكرىتە
مەوضوع و بەشى يەكەمى قەضىيە
شتى تىرى بخرىتە سەرو مەحمولى
بۆ بەيتىندى.

المَوْضُوعَةُ مِنَ الْأَحَادِيثِ: حەدىثى
ھەلبەستراو بى بىنەما.

المَوْضُوعِيَّةُ: لەبوارى قەلسەفەدا
دەو بۆجۈننىكى قەلسەفەيە پى
وايە مەعرىفە دەگەرپتەو بۆ
حەقىقەتلىك جودايە لەزاتى
مودرەك و ھەست پىكراو.

الواضعة: باخ و باخچە ە خوشترىك
لەشتى فېرپىدراو پىل و پەش و
بەراموودا بىلەومى ە ئافەرتى داوین
پىس و بەدەرەشت.

الْوَضْعُ: دانان ە دانراو (موضوع) ە

ھەلبەستراو پائىدراو بۆلەي

شىۋەي رۇيشتى خوشتر و لاخى
ترە ە شىۋەي شت و ھەپتەي.
الْوَضَاعُ: زۆر قەسە ھەلبەست و
درۇزن و بوختانچى ە دەگوتى:
(رجل وَضَاعٍ): پىلوى زۆر درۇزن و
قەسە ھەلبەست.

الْوَضْعِيَّةُ: مەزھەب و رېبازى (ئوجىست
كۆنت) ە كە بىرۋى بىنەم و دىو
مادەنىيە ئىنكارى مېتا فېزىقىيەكان
دەگا، پىي وايە زانىبارى دەبى
لەسەر رودا و ئەزەمون بىنج
بەستوبى.

الْوَضِيعُ: پىر و پوچ و ھەتۋى مەجە
خوپى ە پىچەوانەي (الشريف) ە
ئەمانەت و ئەسپاردە ە دەگوتى:
(وَضَعْتُ عَنْ فُلَانٍ وَضِيعًا):
ئەسپاردەيەكم لاي فلانكەس داناو.

الْوَضِيعَةُ: ئەمانەت و ئەسپاردە ە
كتىبىكە قەسەي عاقلمەندانى تىدا
دەنووسرى ە كۆمەلىك سەرباز
دەخرىنە ھەرىمىكەوودە غەزۋى
ئەو دەفەرەناكەن و تىيدا دەمىننەو
ە وردەو پەردەي شت ە زەمرە ە
كۆل و بارو بارگەنەي خەلك ە ئەو
ئەندازمىيەي پاشا و خەلىفە وەرى
دەگرن لەباج و خەراج ە ناردو رۇنى
بەسەردا دەكرى و دەخورى ە (ك):

وَضَمَّ الْقَوْمُ يَضِمُّونَ وَضُمُوا: خه لکه که
کۆبونهمو لیک نزیك بوونهوه.

وَضَمَّ الْقَوْمُ عَلَى بَنِي فَلَانٍ: خه لکه که
بوونه میوانی فلان خیزان و بهر باب.

وَضَمَّ الْجَزَارُ اللَّحْمَ: چه یوان کۆمرمو که
(قه صابه که) گۆشته کهی خسته سمر

(وهضهم) همرشتیک گۆشته که لهگل و
خۆل دوور بختاهوه.

اَوْضَمَّ الْجَزَارُ اللَّحْمَ: بهمانا
(وَضَمَّهُ) دی.

اسکۆضَمَّهُ: ستمی لی کرد.

الْوَضَمُ: همرشتیک گۆشتی له سمر
دابندرئ له دارو چه سیر و بهردو

شتی وای بهمه بهستی نهوه لهگل و
خۆل دوور بی سفرهی ناخواردن.

الْوَضْمَةُ: کۆمه لیک ناده میزاد دووسه
یان سی سهد کهس ۵ کۆمه لیک

مرؤفی لیک نزیك دمگوترئ: (القوم
وَضْمَةً واحدة).

الْوَضِيمُ مِنَ الْأَصَابِعِ: نیوان قامکی
ناو پرست و قامکه بچکۆله.

الْوَضِيمَةُ: کۆمه لیک مرؤف دووسه تا
سی سهد کهس ۵ خه لکیکه کهم

دهینه میوانی هۆزو خیلایک و
ریزیان لی دهگیرئ ۵ خواردنی

ناماد مگراو به بۆنه می ماته مینییهوه.

وَضَنَ الشَّيْئَانِ يَضِنُّهُ وَضْنًا: شته کهی

خسته سهریه ۵ دمگوترئ: (وَضَنَ
الحجرَ والآخِرُ): شته کهی دوو لۆو دوو

توئی کردهوه ۵ تهنی ۵ دمگوترئ:
(وَضَنَ السريرَ وأشباهه الجواهر) ۵ (فهو

واضن وهي واضئة).

اَوْضَنَ الرَّجُلُ: بۆ رحل و کهزارو که
قهیاسه ی چن دراو به سهریه که دای

بۆ دروست کرد، پیی شته که دا.

إِضْنَنَ: بهیوهندی پیو مگرد پییهوه
لکا.

تَضَوَضُنَ: ژیر دهمته بوو ۵ زهلیل
بوو.

المَوْضُونَةُ: زریه که کونه کانی لیک
نزیك بن ۵ چه لقه کانی تیك

خراپ و چوبنه ناو په کهوه ۵ یان
ئه لقه کانی دوو چن دراپ.

المِضْنَةُ: هۆرو جهوال و تیر میه که
له پوشی دارخورما چن دراپ ۵ (ک:

مواضین).

الْوَضْنَةُ: کورسی چن دراو له لقی
دارخورماو شتی وای.

الْوَضِينُ: ریزکراو چین چین گراو ۵
پشتینیکی پانی چن دراوه ههندیکی

چوومه سمر ههندیکی و ههوداو
سیرمه کانی پیکهوه لاو نیو

چن دراو ۵ به کوردی خۆمان پیی
دمگوترئ: (قهیاسه) ۵ یان ههر

فَلَانُ بُو.

وَطْأَ الْمَوْضِعَ وَغَيْرَهُ تَوَطَّنَةً:

شوینمه‌کی ته‌خت کردو کردیبه

رَبَّازُو رَاپَرُو.

وَطْأَ الشَّيْئُ: شته‌کی ناماده‌کرد.

وَطْأَ الْفِرَاشُ: شوین نوستن و دۆشه‌ک

سیسه‌مه‌کی رِبْک خست و خۆشی

کرد بُو له‌سهر نووستن.

تَوَاطَأَ الْقَوْمُ عَلَى الْأَمْرِ: خه‌لکه‌که

له‌سهر کارمه‌که رِبْک که‌وتن.

تَوَاطَأَ فَلَانُ فَلَانًا عَلَى الْأَمْرِ:

فلانکس له‌سهر ئیسه‌که

رهمانه‌ندی خۆی بُو فلان دهربری.

تَوَاطَأَ الرِّجَالُن: شته‌کی ژېر قاجی دا

ه به‌قاج گِیردی کرد، وردی کرد

پلیشانندی‌وه.

اَسْتَوَاطَأَ الشَّيْئُ: شته‌کی نزم کرد ه

نهرمی کرد ه ناسانی کرد ه

به‌وشیوانه هاته به‌رده‌ستی.

الْإِيطَاءُ: به‌لای شاعیرانه‌وه عه‌بیکی

سهرموای شیعره، بریتییه له‌وه

سهرمواکه به‌له‌فظو ماناوه دوباره

بیت‌ه‌وه.

الطَّاءُ وَالطَّنَّةُ: نهرمو نیان.

الْمَوْطَأُ: شوین قاج ه جی بی.

الْمَوْطِنُ: به‌مانا (الْمَوْطَأُ) دئی.

الْمَوْطَأُ: سه‌هل و ناسان، نهرمو نیان ه

له‌پیت دروست دمکری شتی بی

له‌پشتی حوشر شه‌ته‌ک دهری ه بُو

رم‌حل و که‌زاوه به‌گاردی ه

دمه‌گوتری: (إِنَّهُ لَمَلَقِ الرُّضِينَ): نه‌وه

گورج و گۆل و خیرایه ه جوست و

چالاکه.

وَطِئَ الشَّيْئُ يَطْؤُهُ وَطْنًا: شیلای

پانی کرده‌وه ه ده‌گوتری: (وَطِنْنَا

الْعَدُوَّ): دوزمنمان پان و پلّیش

کرده‌وه، غه‌زومان کردن ه (بنو فلان

يَطْزُهُمُ الطَّرِيقُ): به‌رمبابی فلان

هۆزی فلان له‌نزیک رِبْکاکه‌وه

نیسته‌جی بوون.

وَطِئَ الْمَرَاةُ: چوو له‌ی ئا‌هرمه‌که،

سهرجییی کرد.

وَطْأَ الْمَوْضِعَ وَغَيْرَهُ: شوینمه‌که نهرمه‌لان

بوو.

اَوْطَأَ شَيْعَرَةً وَفِيهِ: له‌شیعرمه‌که‌دا

سهرموای دوباره کرده‌وه به‌له‌فظو

ماناوه هه‌مان سهرموای پِیشوی

هیناپه‌وه.

اَوْطَأَ فَلَانًا الْعَشْوَةَ وَعَشْوَةً:

فلانکسه‌ی والی کرد به‌سهر کویری

بر‌واو نه‌زانئ رو له‌کوی دمکا.

اَوْطَأَ الْأَرْضَ وَبِهَا: پیی له‌زمویی‌مه‌که

ناو به‌ناوی دا رۆیی.

اَوْطَأَ فَلَانًا الْأَمْرَ: له‌کارمه‌که‌دا هاو‌رای

دمگوترئ: (رجل مرطاً الأكفاف):
 پیاویکی بارخوښ و مامه له خوښه،
 رږخوښ و سهځی سورشت و میوان
 نه وازه ۵ همرکه سئ بجئ بؤ لای
 په شیمان نیو ماندو نابئ.

المیطاء: چالایی زموی ۵ پارچه
 زموییهکی نرم.

الواطئة: رېښوار که شوئنیکی زموی
 دمکنه رېږمو ۵ خورمای بیژوک و
 هه لومړیو.

الوطاء: نرمای، زه لکاو و چالایی
 له زموی دا.

الوطاء: بېشکه کی نمر و خوښ بؤ
 منداڼ.

الوطاء: نمر و نیان و ناسان و
 بهیدست.

الوطاء: پېله و گرتنی بهیژو توند.
 الوطاء: رېښوار.

الوطي: چالایی زموی ۵ نمر و دمشت
 ۵ تهخت کراو و بئ کؤسب ۵
 دمگوترئ: (هذا الفراش وطئ): نه
 شوئن نوستن و دوشه که نمرمه
 نه وکه سهی له سهری دهخه وئ
 نازاری جهسته ی نابئ.

الوطئة: خورمایه که دمنکه که
 دمدمهیندرئ و بهیږموه دمشیلرئ
 ۵ که شک و شهگر.

الوطب: مهشکه ی دؤ ۵ مه مک و گوانی
 کهوره ۵ پیاوی وشکه ته بیات و قسه
 ردهق ۵ (ك: أوطب وأوطاب ووطاب
 وأوطب) ۵ دمگشوترئ: (صَفِرَتْ
 وَطَابَةُ): مرد یان کوژار.

الوطبَاء: مه مک کهوره.
 الوطبة: قاتوت؛ که له خورماو که شک و
 رؤن دروست دمکړئ.

وَطَحَهُ يَطْحُهُ وَطْحًا: به زهخت و هیژ
 پائی پیوه نا.

تَوَاطَحَتِ الْإِبِلُ عَلَى الْحَوْضِ:
 حوشرمکان پاله په ستویان کرد
 له سمر چه وزی ناو خوار دنه وه.

تَوَاطَحَ الْقَوْمُ: خه لکه که له گه ل په ک
 شهریان کردو دؤی په کتر دوان و
 هه لوپستان و مرگرت.

الوطح: نه و جاک و پیسییه ی به سم و
 چنگ نینوکی ولاخ و نازهل و بالندمو
 په له و مرموه دمنوسئ.

وَطَدَ يَطِدُ وَطْدًا: جیگر بوو، چه سبا.
 وَطَدَ الشَّيْءُ وَطْدًا وَطْدَةً: چه سپاندی
 به هیژي کرد ۵ (فهو و طيد و موطود):
 دمگوترئ: (وَطَدَ لَهُ مَنزِلَةٌ): جیگای بؤ
 خوښ کرد.

وَطَدَ الْإِنْسَانُ إِلَى الْأَرْضِ: پیاوکه ی
 به زموییه وه نوساندو نه بهیشت
 جوله بکا.

وَطَدَ الْأَرْضَ: زموپیه‌که‌ی به‌کوتک

دم‌گیرئ.

کوتایه‌وه بۆ ئه‌وه‌ی به‌ستێورئ و

بجێته پال یه‌ک و بۆشایی تێدا نه‌میئ

که‌بینای له‌سه‌ر بکړئ نه‌نیشئ.

وَطَدَ الصَّخْرَ عَلَى الْغَارِ: به‌به‌رد دهرکی

نه‌ش‌که‌وته‌که‌ی گرت ۵ دهرکی

نه‌ش‌که‌وته‌که‌ی به‌که‌له‌که‌ به‌رد

هه‌لچنی.

وَطَدَهُ: به‌مانا (وَطَدَهُ) دئ.

وَطَدَ الْأَرْضَ: زموپیه‌که‌ی ته‌خت

کردو کوتایه‌وه بۆ ئه‌وه‌ی گل و به‌ردو

چه‌مه‌که‌ بجێته پال یه‌ک و توندبئ

۵ دهم‌گوترئ: (وَطَدَ لَهُ عِنْدَهُ مَنزِلَةً):

بۆ فلان لای فلان جێگای بۆ خۆش

کردو دایمه‌زراند.

تَوَطَّدَ الشَّيْئُ: شته‌که‌ چه‌سپاو جێگیر

بوو.

اتَّطَدَ: به‌مانا (تَوَطَّدَ) دئ.

الْمُتَوَطِّدُ: شتی به‌ردمه‌وام و نه‌به‌راوه

که‌یه‌ک به‌دو یه‌ک دا بئ ۵ چه‌سپاوو

هت‌مه‌و جێگیر بوو.

الْمِطْدَةُ: کۆتکێکی قورسو گرانه

له‌دارو شتی و د‌روست دهم‌گړئ

بناغه‌ی دیوارو شتی وای پئ

دم‌گوترئ‌ته‌وه بۆ ئه‌وه‌ی هت‌مه‌و ببئ و

نه‌نیشئ ۵ دارێکه‌ درێل و ئاسنی

سوره‌مه‌گراوی کونکردنی شتی پئ

الْوَطِيدَةُ: بناغه‌و کانگه‌ی دیواری

خانوو ۵ سئ کوچکه‌ی ئاگردان

(سه‌رئاگره) ۵ دهم‌گوترئ: (لَهُ عِنْدِي

وَطِيدَةٌ): فلان‌ک‌س لای من پله‌و

پایه‌ی به‌رزئ هه‌یه ۵ هه‌روا

دم‌گوترئ: (أَنْتَ مِنْ وَطَائِدِ الْحَقِّ):

ئه‌تۆ پایه‌یه‌کی پته‌وی هه‌ق و

راستی.

الْوَطْرُ: پێداوێستی ۵ مه‌به‌ست و ئارمژۆ

۵ دهم‌گوترئ: (قَضَى مِنْهُ وَطْرَهُ): ئیشی

خۆی لئ جئ به‌جئ کرد ئارمژوی

خۆی لئ به‌دی هئنا.

وَوَطَسَ الْأَرْضَ يَطْسُهَا وَطْسًا: چالئ

له‌زموپیه‌که‌ کرد.

وَوَطَسَ الشَّيْئُ: شته‌که‌ی شکاندو وردو

هاری کرد ۵ به‌تون‌دو به‌هێز لئێ دا.

تَوَطَسَ الْمَوْجُ: شه‌پۆله‌کان توندو زۆر

بوون.

الْوُطَّاسُ: بۆ زله‌ه‌رپۆیی له‌مانای

(وُطَسَ) دئ ۵ شوان.

الْوَطِيسُ: ته‌ندوری نان‌کردن که‌مانای

تێدا دهم‌رژئ ۵ شه‌رو هه‌را ۵

دم‌گوترئ: (حَمَى الْوَطِيسُ):

شه‌ر‌گه‌رم بوو په‌رمی ساند.

وَوَطَشَ فَلَانًا يَطْشُهُ وَطْشًا: لئێ دا، پێئ

کێش.

وَطَّشَ فَلَانًا عَنْ فَلَانٍ: فلانكەسى لەكۆل
فلانكەس كردموه.

وَطَّشَ الْكَلَامَ: كەلامەكەى بەیان كرد،
جوان پوئى كردموه.

وَطَّشَ الْخَبَرَ: لایەنێكى ھەوالەكەى
ناشكرا كرد ە دىگوترى: (ما وَطَّشَ لَنَا):
ھىچى نەداینى ە (سألته عَنْ شَيْءٍ فَمَا
وَطَّشَ): پرسىارى شتێكم لى كرد
ھىچى بۆنەدرگاندم.

وَطَّشَ عَنْهُ: لێى دوورخستەوھ.
وَطَّشَ الْقَوْمَ عَنْهُمْ: خەلكەكەى لى
دوورخستەوھ.

وَطَّشَ لِفُلَانٍ: دەروازەى قەسەو
بۆچون و كێردارى بۆ فلانكەس
دیاری كرد.

وَطَّشَ فِيهِ: كارىگەر بوو تێیدا ە
دىگوترى: (سألوه فَمَا وَطَّشَ لَهُمْ
بشئٍ): پرسىارىیان لى كردو ھىچى
پێ نەدان ە (ضربوه فَمَا وَطَّشَ
الِيهِمْ): لێیان داو دەستى پێ
نەكرايەوھو نەیتوانى دىفاع لەخۆى
بكا ە (سألته عَنْ شَيْءٍ فَمَا وَطَّشَ):
پرسىارى شتێكم لى كرد ھىچى بۆ
رون نەكردمەوھ.

وَطَّفَ الرَّجُلُ يَطْفُ وَطْفًا: بېاومكە دوا
رەمتێندراومكە كەوت دوورى خستەوھ.
وَطَّفَ يَوُطِفُ وَطْفًا: موى برۆو برژانگى

زۆر بىوون نەرم و شوپیش بوئەوھ.

وَطَّفَ الْمَطَرُ: بارانەكە بەلێزمە بارى.

وَطَّفَتِ السَّحَابَةُ: ھەورمكە شوپابەى
كردە سەرزەموى ە (فُهِرَ أَوْطَفَ وَهِي
وَطْفَاء).

(أَوْطَفَ: بەسەر یا پوانى، بەرز بۆوھ ە
دەرمكەوت ە دىگوترى: (خُذْ مَا أَوْطَفَ
لَكَ): چیت دى ھەلى بگرە.

الْأَوْطَفُ: دىگوترى: (بِعِزِّ أَوْطَفَ
الرَّبْرِ): حوشترێكى كۆلك زۆرو باشە
ە (عام أَوْطَفَ): سالیكى پەر خێرو
بەرمكەتە ە (عِيشَ أَوْطَفَ):
گوزەرانى خۆش ە (ظلام أَوْطَفَ):
تاریکییەكەى داگرندەو نزیکو
داپۆشمەرە.

وَطْمَهُ يَطْمُهُ وَطْمًا: پێى لێنا.

وَطْمَ السَّيْرُ: پەردمكەى دادایەوھ.

وَطِمَ يَوُطِمُ وَطْمًا: گوى گىرا ە پىسایى
بۆنەكرا.

وُطِمَ: بەمانا (وُطِمَ) دى.

وُطِنَ بِالْمَكَانِ: لەشوێنەكە مایەوھ.

(أَوْطِنَ الْبَلَدَ: شارمكەى كردە زێندو
نیشتمانى خۆى.

أَوْطِنَ نَفْسَهُ عَلَى كَذَا: نەفسى خۆى
ئارام كرد لەسەر ئەوشتەو پێى
رازى بوو.

وَاطْنَهُ عَلَى الْأَمْرِ: كارى خۆى لەگەڵ

لهدايکبون و نيشتهجي بوون ۵
 تهويله و ئاغهئ و گهوړي ږمسه ولاخ و
 بز و مهر ۵ (ک: اوطن).
 وَطْوَطَ فلان: فلانکس لاواز بوو،
 قسه ي خيرا خيرا کردن.
 تَوَطْوَطَ الصبي: مندا لکه
 بهگريانه وه هاواري کرد.
 الوطْوَطُ: شهمشه کوږه ۵ پياوي
 کالقام و لاوازو جهسته بچکوله ۵
 کسيک قسه خيرا خيرا بکا ۵
 پياوي زمغيضو ترسنوک ۵ دم
 بههاوړو چاردمر ۵ (ک: وطواط).
 الوطْوَاطُ: کسيکه خيرا خيرا قسه
 بکه ۵ لهقسه کردن دا پهله پهله بکا
 ۵ نافرمتيک زور قيژه قيژ بکا.
 الوطْوَاطي: نيسبه تداني شته بولاي
 (وطواط) ۵ لاوازو ترسنوک ۵ چمه
 جهناو زور بلئ.
 وَظَبَ عليه يَظَبُ و ظوباً: بهردموام بوو
 لهسهری.
 وَظَبَ الأمرُ: بهکارمکهو نووساو وازی لئ
 نههينا ۵ بهرعوډه کارمکه بوو.
 واظَبَ على الأمر: بهردموام بوو
 لهسهر کارمکهو پشودرېژبوو.
 واظَبَ فلاناً على خدمة فلان:
 فلانکس ههئا بوئ هوهی خزمهتی

فلان بکا.

نهوشاردموه ۵ خوئی دمر نه خست ۵
 بهکارمکه رازی بوو.
 واطن القوم: لهگهئ خه لکه که
 لهنيشتمانیک دا ژيا.
 وَطَنَ بالبلد: شارمکهی کرده زیندو
 نيشتمانی خوئی.
 وَطَنَ نفسه على الأمر: نهفسی خوئی
 لهسهر کارمکه راهینا.
 اِطْعَنَ البلدَ: ولاته کهی کرده زیندو
 نيشتمانی خوئی.
 تَوَطَّنَ: بو موطاومعهی (وَطَنَ دئ) ۵
 دمگوترئ: (تَوَطَّنْتُ نفسه على الأمر):
 نهفسی خوئی لهسهر نهوکاره راهینا.
 تَوَطَّنَ الأرضَ وبها: زهوییه کهی کرد
 بهزیندو نيشتمانی خوئی.
 استوطن البلدَ: شارو ولاته کهی کرده
 زیندی خوئی و تییدا نيشتهجي بوو.
 المَوطِنُ: ومتهن ۵ همر شوینیک
 ئادهميزاد بههوییه کهوه تییدا
 نيشتهجي ببی ۵ نهنجومه و
 مهجلیس ۵ دیمه نیک له دیمه نهکانی
 شهر ۵ (ک: موطن).
 المعيطان: شوینی لئ ریز کردن و
 راگرتنی نه سپهکان پیش نهوهی
 دهست به پیشېر کیکه بکه و (ک:
 میاطن).
 الوَطْنُ: نيشتمان ۵ زیندو شوینی

تَوَاطَبَتْ عَلَيْهِ الرِّيحُ: بایه‌کان به
نۆبه لێیان داو هه‌رده‌مه جۆره
بایه‌ک لێی دهما.

الموظوب: ده‌گوتری: (رجل موظوب):
پیاوی‌که به‌لاو کارمسات نۆزه‌ی لێ
ده‌که‌ن و هه‌ر رۆژمو توشی
جورتمیک ده‌بی و مال و سامانی
به‌لایه‌ک له‌ناوی دهما.

الموظوبه: ده‌گوتری: (أرض موظوبه):
زموپیه‌که ئه‌ومنده‌ی مه‌رو مالات
تیکراو کرۆسراوته‌وه هه‌ج له‌ومری
تیندا نه‌ماوه.

المیظب: ده‌سکه سندنۆل به‌ردی‌که
له‌درێژمویه گه‌می پێ ده‌گوتری.

الوظبة: شه‌رمگای ئاژه‌ل و ولاخ.
وَعَلَفَ البعيرَ يَظْفُهُ وَظْفًا: زه‌بری
له‌باریکایی قاجی حوشترمه‌که‌دا
زنجیری حوشترمه‌کی کورت کردموه.

وَعَلَفَ القومُ: شوێن خه‌لکه‌که کهوت.
وَعَلَفَ الشَّيْئُ عَلَى نَفْسِهِ: شته‌که‌ی
له‌سه‌ر خۆی پێویست کرد.

واظفَه: هاو‌پای بوو، له‌گه‌ڵی کهوت.
وَعَلَفَهُ: هه‌ر رۆژمو ئه‌مرک و
ومزپه‌یه‌کی دها‌ریکراوی بۆدانا.

وَعَلَفَ عَلَيْهِ الْعَمَلُ وَالْخَرَجُ وَنَحْوُ
ذلك: کار و باجی بۆ مه‌زنه‌ه کردو
بۆی دها‌ری کرد ده‌گوتری: (وَعَلَفَ

له‌ الرزقَ وَلِدَابَتَهُ الْعَلَفَ): یان
ده‌گوتری: (وَعَلَفَ عَلَى الصَّبِيِّ كُلَّ
يَوْمٍ حَفْظَ آيَاتٍ مِنَ الْقُرْآنِ الْكَرِيمِ):
هه‌ر رۆژه چه‌ند ئایه‌تی‌کی ده‌ست
نیشان کردن بۆ مندا‌له‌که بۆئه‌وه‌ی
له‌به‌ریان بکا.

الوظیف: باریکایی قاجی حوشتر و
ولاخه به‌رزمو حه‌یوانی تره قاجی
به‌هه‌یزو توانا بۆ رۆیشتن به‌ناو
نه‌رمه‌لان و دۆل و شیودا ه (ك):
أَوْظَفَ وَرُظْفَ).

الوظيفة: ئه‌وه‌ی دها‌ری ده‌گری
له‌ئیش و خواردن و بزێوو شتی تر
له‌ماومه‌کی دها‌ریکراودا ه واده‌و
په‌یمان و به‌ئین ه پله‌و پایه‌ی موچه
خۆر ه ده‌شگوتری: (للدنيا وظائف
وَرُظْفَ): جیهان به‌لاو کارمساتی
جۆراو جۆری هه‌ن.

وَعَبَهُ يَضْعِبُهُ وَعَبًا: شته‌که‌ی هه‌موو
هه‌لگرت و هه‌جی لێ نه‌هه‌شته‌وه.

أَوْعَبَ القومُ: خه‌لکه‌که هه‌موویان
چون بۆ غه‌زا بۆ به‌رگری له‌ولات و
زێندو نیشتمان.

أَوْعَبَ القومُ جَلَاءً: خه‌لکه‌که
هه‌موویان دهرکران هه‌جیان له‌ولاتی
خۆیان دا نه‌مانه‌وه.

أَوْعَبَ فُلَانٌ فِي مَالِهِ: فلان‌کەس مال و

سامانی خوئی تهخشان و پهخشان
 گرد بههموو شیومهك لیی
 بهخشی.
 (وَعَبَ الشَّيْئِی: هموو شتهکهی
 هه لگرت هیچی لی نه هیشتهوه
 شتهکهی له بیخ دهرهینا.
 (وَعَبَ الشَّيْئِی فی الشَّيْئِی: هموو
 شتهکهی کرده ناو شتهکهوه.
 استوعَبَه: همووی هه لگرت، جیگای
 همووی کردهوه
 له بیخ و ریشه
 دهری هینا.
 استوعَبَ الحديث: قسمهکی و مرگرتو
 لیی حالی بوو.
 استوعَبَ المكانَ او الوعاء: شوینهکه
 یان زمرهکه هموو شتهکهی تیدای
 جی بؤوه.
 الوَعْبُ: فراوان، دهگوتری: (طریق
 و غب): پنگایهکی پان و بهر
 فراوانه.
 الوَعِيب: بهر فراوان بهجوریک نهوهی
 تیی دمکهی جیگای بییتهوه تیدای
 دهگوتری: (بیست و عیب و وعاء
 و عیب).
 وَعِثَ الطريقَ یوَعِثُ وَعِثًا وَوَعِثًا:
 ریگاکه ناخوشهوه رموی پیندا ناکری.
 وَهَثَ الامرُ: کارمه خراب بوو تیگچوو
 تیکه له و پیکه له بوو.

وَعِثْتُ يده: دستي شکا.
 (وَعِثُ: کهوتنه زموی نهرمه لان و
 لمبه لان و قور و لیتهوه
 به ناو گله
 نهرمهو لمبه لان و قوره شل دا رویی
 نه میتوانی قسه بکا
 بزپکاندی.
 (وَعِثُ فی ماله: له مال و سامان خمرج
 کردن دا زنده رویی کرد.
 (وَعِثَ الامرُ: کارمهکی تیک دا،
 دایومشاند.
 وَعِثُ: لای دا
 سهرفی کرد
 بهندی
 کرد.
 (طریق او عِثُ): ریگایهکه
 رموی پیندا ناکری
 کویره زینه،
 قور و بیچ و پر گمنده لهنده.
 (وَعِثُ: ریگای بهرده لان و ناخوش.
 (وَعِثُ: (رجل مرعوث): بیاوکی
 هه تیومچهو ناوه جاخزادهیه.
 (وَعِثُ: ههرشتیک نهرم و ناسان بی
 شوپنیک لمبه لان یان نهرمه خاک یان
 قور بی که قاج تیدای روجی
 پنگای بهرده لان و ناخوش
 ههرکارنیک ناخوش و پرست برپی
 نیسقانی شکاو
 جهستهی کزو لاواز
 دهگوتری: (رجل وعث اللسان):
 بیاوکی لاله بهتهیهو ناتوانی قسه
 بکا.
 (وَعِثُ: ریبازی ناخوش.

بەفلاڭكەس دا لەكاتى فلان شت دا
ئەركى سەرشانى خۆى بۆ جى
بەجى بكا.

إِنْعَدْ: وادەكەى قىبۇل كىردو بىتەمانەى
بى دا ۵ دەگوتىرى: (وَعَدَهُ فَأَنْعَدَ).

إِنْعَدَ الْقَوْمُ: خەلكەكە بەئىنيان
بەيەكتىدا.

انْعَدَ فلان فلاناً: فلانكەس ھەپشەى
لەفلاڭكەس كىرد ۵ (تَوَاعَدُوا):

خەلكەكە ھەندىكىان وادەيان
بەھەندىكىان دا.

تَوَاعَدَهُ: ھەپشەى لى كىرد.

المُوْعَدُ: وادەو بەئىن ۵ شوئىنى وادە ۵
كاتى وادە ۵ ەھەدو پەيمان.

الموعود: (اليوم الموعود): رۆزى
قىيامەت.

الميعاد: كاتى وادە، شوئىنى وادە ۵ (ك:
مواعيد).

الواعيد: دەگوتىرى: (فَرَسَ وَاْعِدَ):

ئەسپىكە بەئىن دەدا لەپۆشتىن و
غاردان ئەومستى ۵ (أَرْضَ وَاْعِدَ):

زەوپىيەكە ھىواى ئەومى لى دەگوتىرى
خىرو بىرى زۆرىى و بەرو بوومى

باش بى.

الوعيد: (يوم الوعيد): رۆزى قىيامەت.

وَعَرَّ الْمَكَانَ وَغَيْرَهُ يَعْرِ وَغَرّاً: شوئىنەكە

بەردەلان و جەقەن و پەقەن بوو ۵
پتەو پەق بوو.

الْوَعَاءُ: مەندو بون و ناپەھەتى و
جوتىم ۵ دەگوتىرى: (أَعُوذُ بِاللَّهِ مِنْ
وَعَاءِ السَّفَرِ): پەنا بەخوا
لەناپەھەتى و شەكەتى سەفەر
چەند ناخۆش و بېست بېرە.

الْوَعْنَةُ مِنَ النِّسَاءِ: نافرەتى ھەلەم ۵
دەگوتىرى: (إِمْرَأَةٌ رَعْنَةُ الْأُرْدَفِ):
نافرەتلىكە سەت و كەھەل نەرمە ۵
دەستى شكاو.

الْوُعُوثُ: تەنگو جەلەمەو ناخۆشى و
شەرو ھەرا.

وَعَدَهُ الْأَمْرَ بِهِ وَعْدًا وَعِدَةً: وادەى
كارەكەى پىدا، ھىوا خوازى كىرد
بۆنەوشتە.

وَعَدَ فلاناً: لەفلاڭكەس زىياتر پابەندى

وادەو بەئىن بوو ۵ دەگوتىرى: (وَاْعَدَهُ

فِرْعَوْنُ): وادەى داىى و لەموزياتر
پابەندى وادەو بەئىن بوو.

أَوْعَدَ الْفَحْلُ: كەلەنپەكە ھىلكەندى

مېرەندى زەپەندى بۆرەندى كاتىك
ويستى مېيەكە كەل بەدا.

أَوْعَدَ فلاناً: وادەى بەفلاڭكەس دا،
ھەپشەى لەفلاڭكەس كىرد.

وَاْعَدَهُ: ھەرىكە لەم دوانە وادەيان

بەيەكتىدا ۵ پىشپىكىيان كىرد
لەوادەو بەئىندان بەيەكتى.

وَاْعَدَ فلاناً وقت كذا: بەئىنى

وَعَرَّ فُلَانًا: فلانکەسی بەند کرد.

کرد.

وَعَرَّ الشَّيْئَ: شتەکە کەم بوو ە (فەر

اسوَعَرَّ الطريق والمكان: رێگاگە

و ع ر).

بەپەر کۆسپ و تەگەرە زانی.

وَعَرَّ الْمَكَانُ وَغَيْرَهُ يَوَعِّرُ وَغَرًّا:

الْأَوَعَرُّ: بەردەلان و پەرکۆسپ و تەگەرە

شوینەکە رەق و پتەو بوو.

ە دەرگوتری: (طریق اوَعَرَّ).

اوَعَرَّ: کەوتە ناو زەوی بەردەلان و

الْوَاغِرُّ: شوینی چال و پەرکەندو لەند ە

چەقەن و رەقەنەو.

پێچەوانەی مانای (السهل) دئ ە

اوَعَرَّ فُلَانٌ: فلانکەس هەزار بوو.

دەرگوتری: (جبل واعر): کێوێکی

اوَعَرَّ الطريق بفلان: رێگاگە

سەخت و ئەستەمە.

فلانکەسی گەیانە بە شوینێکی

الْوَعَرُّ: شوینی سەخت و پتەو ە شوینی

رەقەن و چەقەن.

ترسناک ە دەرگوتری: (رجل وَعَرُّ

اوَعَرَّ الشَّيْئَ: شتەکە کەم کردەو.

المعروف): پیاوێکە عەطاو

اوَعَرَّ الطريق: رێگاگە بە پەر کۆسپ و

بەخششی کەمە.

تەگەرە هاتە بەرچاو.

الْوَعَرُّ: بەمانا (السوَعَرُّ) دئ ە (ك:

وَعَرَّ الْمَكَانُ: شوینەکە بەردەلان و

أوعار).

چەقەن و رەقەن کرد.

الْوَعَرُّ: بەمانا (الوَعَرُّ) دئ.

وَعَرَّ فُلَانًا: فلانکەسی گێراپەو

وَعَرَّ اليه في الأمر يعز وَغَرًّا: جو بۆلای و

نەبەشت بە مەراز بگا ە قسەکە

فەرمانی پێ کرد ئەو ئیشە بکا یان

پری.

پێی گوت وازی لێ بێنە.

تَوَعَّرَ فُلَانٌ: فلانکەس توند رەوی کرد.

اوَعَرَّ اليه: فەرمانی پێ کرد بەکردنی

تَوَعَّرَ الْمَكَانُ: شوینەکە رەقەلان بوو.

کارێک، یان نەکردنی.

تَوَعَّرَ الْأَمْرُ عَلَى فُلَانٍ: کارەکە لەسەر

وَعَرَّ اليه: بەمانا (وَعَرَّ) دی.

فلانکەس گران بوو دەرەقەتی نایە.

وَعَسَهُ يَعْسَهُ وَعَسًا: بەتوند پێی

تَوَعَّرَ فِي الْكَلَامِ: لەقسەکردن دا

پیان.

سەرسام بوو.

وَعَسَ الدَّهْرُ فُلَانًا: رۆژگار فلانکەسی

تَوَعَّرَ فُلَانٌ فُلَانًا فِي الْكَلَامِ: فلانکەس

لەبۆتە داو قالی کرد.

فلانکەسی لەقسەکردن دا سەرسام

اوَعَسَ: شوین پێی هەلگرت لەناو

لمبه لانه كهدا ۵ بهمانی زوو رۆی.

اوعست الإبل: حوشرمه ملى خوى

درنژ كرد ههنگاوكانى فراوان

كردن و خيرا رويشت ۵ دهشگوتري:

(اوعست الإبل باعناقها): حوشرمه

ملى خوى درنژكردو خيرا رۆی.

واعست الإبل: بهمانا (اوعست) دئ ۵

بهتوندى حاجى بهزموى دادا،

پيکۆلى كرد.

واعس فلان فلاناً: فلانكەس

پيشپرکيى لمگەل فلان دا كرد.

الأوعس: دمشتى لباوى و نهرمه لان

كه حاجى تييدا رۆجى.

الميعاس: دهشتيىكى لمبه لان

كه لمبه كهى تهبارى نه به ستي

لمبه لانيك كه حاج تييدا رۆجى ۵

حاجى تييدا گوم ببي ۵ زموييهك

كه له وه پيش پيخوست نه كرابى ۵

رينكا.

الوعس: شوين بى و نيشانهى پيدا

رويشتن ۵ بهمانا (الأوعس) دئ ۵

(ك: اوعس و اوعاس).

الوعساء: ميينهى (الأوعس) ۵

زموييهك نهرم بى و كه ميك

لمبه لاني تييدا بى، رومك به باشى لى

بروى ۵ دهشتيى لمبه لاني نهرم بى

حاجى تيجهقى.

الوعسة: بهمانا (الأوعس) دئ.

وَعظُهُ يَعْظُهُ وَغَطًا وَعِظَةً: نامۆزگارى

كردو له سه رمنجامى خراپه كاريى

ترساندى ۵ فهرمى بى كرد

به چاكه كردن و ته ماعى خيرو

خوشى دوا رۆزى بهرنا.

إِثْعَظَ: قىبولى نامۆزگارى كردو

فهرمانبهر دارى نامۆزگارى بوو،

نهمفى خوى گرتهموه له خراپه ۵

دهگوتري: (وَعظُهُ قَتَعَطَ): نامۆزگارى

كردو نهویش نامۆزگارىهكانى

وه گرگرتن.

الموعظة: نهوهى نامۆزگارى بى

نه نجام دهرى كردهوه بى يان

گوختار بى ۵ (ك: مَراَظ).

الواعظ: كه سيك نامۆزگارى دهكاو شت

وه بىر گوڤگرانى دپنيتهموه فهرماني

دهكا به چاكه و نههى دهكا له خراپه

۵ (ك: وَغَاط).

وَعَفَ بَصَرُهُ يَعِفُ وَعُفًا: جاوى زمعيف

بوو، كز بوو.

اوعف الرجل: بياومهك جاوى كز بوو.

الوعف من الارض: ههروشوپنيىكى

زموى كه رهق بى و ئاوى تييدا

راوستى و ببپته زۇنگاو.

وَعَقَ الْفَرَسُ يَعِقُ وَغَاءً وَوَعِيقًا:

نهمسپهكه لهكاتى رويشتنى دا دهنگ

لهورگى هات، قۆزى سكى هات.

وَعَقَ عَلَيْهِ يَعِقُ وَغَاءً: بهلهى كرد.

وَعَقٌ: چه موش بوو.

وَعَقٌ فَلَانًا: فلانکەسی نیسبەت دا بۆ

چه موشی و سەر ږمقی ۵ تیکی دا

خوی خراب کرد ۵ پیچه وانهی نهو

جولایه وه.

تَوَعَقٌ: سەر ږمق و ږموش خراب و

سەرپیچی کەر بوو.

اسْتَوَعَقَ: به مانا (تَوَعَقَ) دی.

الْوَعَاقُ: دمنگی که له ورگی و لاخ

دمبیسری له کاتی رویشتنی دا.

الْوَعَقُ: مروقی به ږموش ۵

دمگوتری: (رجل وَعَقٌ).

الْوَعَقُ: دمگوتری: (رجل وَعَقٌ):

پیاوړی ږموش ناشیرینه ۵ مروقی

چه قه چه ق کمر.

الْوَعَقَةُ: به ږموشتی ۵ چه موشی ۵

سەرږمق و قسه نه بیس.

الْوَعَقَةُ مِنَ الرِّجَالِ: به مانا

(الْوَعَقَةُ) دی.

الْوَعِيقُ: دمنگی که له ورگی و لاخ

دمبیسری له کاتی رویشتنی دا.

وَعَكَ الْحَرُ يُعَكَ وَعَكًا وَوَعَكَةً: گهرما

به تین بوو.

وَعَكَتِ الرِّيحُ: بایه که هیواش بوو.

وَعَكَ فَلَانٌ: فلانکەس له ناکامی ماندو

بون دا توشی نازار بوو.

وَعَكَتِ الْكِلَابُ الصَّيْدَ: سهگه کان

وَعَكَ الْمَرَضُ فَلَانًا: نه خۆشی فلانکەسی

نازادا ۵ دمگوتری: (وعكته الحمى):

لهرزوتا نیخی پی گه یاند.

وَعَكَ الشَّيْنُ فِي التُّرَابِ: شتهگهی لهگل و

خۆل و مردا.

وَعَكَ الشَّيْنُ: شتهگهی کوتا ۵ بهیهکی

کیشان.

(وَعَكَتِ الْإِبِلُ عِنْدَ الْحَوْضِ:

حوشتر مکان له سهر جهوزمه که پاله

بهستویان کردو چوونه سهریه که.

(وَعَكَ فَلَانُ الشَّيْنُ: فلانکەس شتهگهی

لهگل و مردا.

(وَعَكَ الْكِلَابُ الصَّيْدَ: سهگه کان

نیچیرمهکیان لهگل و خۆل و مردا.

الموعوك: لهرزو تادار ۵ لهش به نازار.

الْوَعَكَةُ: ههواي كه مو گهرماي توند ۵

لهرزو تا لی هاتن و وشهقه توله

خستنی نه خۆشهگه ۵ شهرې

پاله وانان که بهکتر دینن و دمبه و

بهکتر بهزموی دادمدن ۵ قاچ

بهزموی کیشانی بههیز لهکاتی

غاردان دا.

وَعَلَ يَعْلُ وَعَلًا: بهسهریا پروانی.

تَوَعَّلَ الْجَبَلُ: چووه سهر کیوهگه ۵

دمشگوتری: (تَوَعَّلَ مُصَاعِدُ الشَّرَفِ):

چووه سهر پهیزمو شوینی بلندی

شهرهفو شکومهندی.

استعمل الیه: په نای بؤیرد.

اسْتَوْعَلَ الْأَوْعَالَ: حەبوانە کڤوی و
نڤرڤه کڤوییمکان چوونه سەر
لوتکەمی کڤویمکان.

الْمُسْتَوْعَلُ: کونه شاخی حەبوانە
کڤوی، شوڤنی تڤدا حەوانەهوی
حەبوانە کڤوی لەئەشکەوتە ساخی
عاصی و بەرزایی دا.

الْوَعْلُ: نڤرڤه کڤوی (نڤری بزە
کڤوی) ۵ شەریف و نەجیب زاده ۵
بەناو مەلجەئو شوڤنی ئەمین ۵
دەشگوتری: (هم علينا وَعْلٌ واحد):
نەوان لەدزی نڤمە کۆک و یەک
هەلۆڤستن هەروا دەرگوتری: (مالك
عنه وَعْلٌ): تۆلەو شتەدا هیچ
مەجالڤڤکت نییە ۵ هەردەبڤ
نەوڤڤ.

الْوَعْلُ: نڤرڤه قەرە کڤوی.
الْوَعْلَةُ: لوتکە شاخی سەراسەری کڤو ۵
ئەشکەوت و شوڤنی سەخت و عاصی
لەناو کڤودا ۵ یەخە کراس ۵
هەنگلی گۆزمو دیزمو مەسینەو
شتی وا.

وَعَمَ بِالْخَبَرِ يَعْمُ وَعَمَاءُ: بەگشتی
هەوالمەکی داو پونی نەکردموه.

وَعَمَ الدِّيارَ: دوعای ناوێدانی بۆ ولاتەکە
کرد ۵ (أَنعَمِي أَيُّهَا الدِّيار).

الْوَعْمُ فِي الْجَبَلِ: دەمارە شاخ و تۆڤسکە

گۆڤکە لەکڤودا پەنگی لەهوی تر
حیاپە ۵ (ك: وعام).
وَعْنَتِ الدَّوَابُ: ولاخ و نازەئەکان قەلەو
بوون.

تَوَعْنَتِ الدَّوَابُ: ولاخ و نازەئەکان
گەڤشتنە ئه‌و پەڕی قەلەوی.
تَوَعْنُ فُلانَ الشَّيْئِ: فلانکەس
شتەکە وەرگرت و خستیه شوڤنی
شیاوی خۆی.

الْوَعَانُ: کۆی (الرَّعْنُ والرَّعْنَةُ):
بریتییه لەدەمارە شاخ و تۆڤسکە
گل و چینه خاک لەکڤودا کەلەهوی
تر جیاڤی و شوڤنکە خۆی هەڤ.
الْوَعْنُ: پەناگا و مەلجەئو شوڤنی
حەوانەهە ۵ زەوی پەق و پەهەو.

الْوَعْنَةُ: زەوی پەق و پەهەو ۵ سڤ
خاکێک کەهیچی لی نەپروئ.
وَعُورُ الْكَلْبِ: سەگەکە وەرێ،
لورانیدی.

وَعُورُ الْقَوْمِ: خەلکەکە کەوتنە غال و
بوغل و چەقەو هەرا.

وَعُورَ فُلانَ الْقَوْمِ: فلانکەس
خەلکەکەمی هیئایە عامیلکەو تەنگی
پڤ هەلچنڤن.

الْوَعْوَاغُ: قەرەو هەرای خەلکە ۵ هەر
دەنگ و قەرەو هەرایەک تڤکەل بڤ ۵
کۆمەلێک ئادەمیزاد کە بکەونه
غەلەبە غەلەب و هەراو هوریا ۵ چەقە

اَوْعَى الْحَدِيثُ: فَمَرْمُودْمَكِي
لَمَبْمَرَكِرْد.

اَوْعَى فِلَان وَعَلِيهِ: رَزَقُو رَوْزِي فِلَانِي
كَم كَرْدْمُو.

اَوْعَى جَدْعَه: لُوتِي بَرِي.

اَسْتَوْعَى الشَّيْنُ: هَمُوو شْتَهَكِي
هَهْلَكِرْت ۵ دَهْكَوَتَرِي: (اَسْتَوْعَى مِنْ
فِلَان حَقَه); هَمُوو مَافِي خَوِي
لَهْفَلَان وَمَرْكَرْتَهَو.

اَسْتَوْعَى جَدْعَه: هَمُوو خَوَزَاكَهَكِي
دَاپِي.

اَلْمَوْعِي: دَهْكَوَتَرِي: (مَوْعِي الرِّسَخ):
قَوْلُ وَاقٍ نَهْستورو پْتَهَو.

اَلْوَاعِيَة: دَهْكَوَتَرِي: (اُذُنٌ وَاعِيَة):
گُوَنَجَكَهَكِي بِيَسْرَه ۵ دَهْنِگُو
شِين و رَوْرُو لَهْسَر مَرْدُو.

اَلْوَعَاءُ: زَمْزَمُو حَاجَهَت كَهَشْتِي
تِيْدَمَكِرِي ۵ (ك: اَوْعِيَة).

اَلْوَعِي: زَانِيْن و لَهْبَهْرَكِرْدُو
مَهْزَنْدَمَكِرْد ۵ تِيْگَهْپَشْتَنْ دَمَرَك
كِرْدَنِي شَت بَمَرِيْك و پِيْكِي.

اَلْوَعِي: غَهْلَبَه غَهْلَب و بَكْرَهَو بَهْرَدَه.

اَلْوَعِي: شَهْرَعَزَان و تِيْگَهْپَشْتُوو
لَهْنايِيْن و عَاقِلْمَهْنَد.

اَلْوَعِيَة: مِيْنَهِي (اَلْوَعِيَة) ۵ هَمَبَانَهَو
تِيْشُوودَان ۵ بَزِيُو كَه هَهْلَبَكِرِي
لَهْكِيَس و جَهْرَهَو گُوَزْمَدَا.

جَهْناو زَوْر بَلِي ۵ دِيْدَمَبَان ۵ نَازَاو
جَاوَنَهْتَرَس ۵ يَهْكَم پِيْشْمَهْرَكَهَو
جَهْهَنْگَاوَمَر كَهْفَرِيَاي هَاوَهْلَانِي
تِيْشْكَاو لَهْشَهْرَدَا دَهْكَوِي.

اَلْوَعُوْخُ: جَهْمَقَهْل ۵ رِيُو ۵ خَهْتِيْبِي
زَمَانْپَهْوَان ۵ پِيَاوِي زَمْعِيْفُو لَاوَاز ۵
سَارَاي كَاكِي بَهْكَاكِي.

اَلْوَعُوْغَة: وَمِرْمُو مِرْمُو لُورَانْدَنِي
سَهْگُو گُورْگُو رِيُو.

اَلْوَعُوْعِي: پِيَاوِي مَهْرَدُو نَازَاو
شَكُوْمَهْنَدُو جَاوَنَهْتَرَس.

وَقَى الْعَقْلُ يَعِي وَغِيَا: نِيْسَقَانَهَكَه
بَهْخَوَارِي گَرْتِيَهَو.

وَقَى الْجَرْحُ: بَرِيْنَهَكَه كِيْمِي لِي رَوِي ۵
بَرِيْنَهَكَه لَهْسَر پِيْسِي و كِيْم دَهْمَهَكَه
وِيْكَهَات بُوُو.

وَعَت الْمِدَّةُ فِي الْجَرْح: كِيْمُو زُوخَاو
لَهْبَرِيْنَهَكَه دَا كُوْبُوُو.

وَقَى الشَّيْنُ: شْتَهَكَهِي لَهْكِيَسَهَو
حَاجَهْتِيْك دَا كُوْكَرْدْمُو.

وَقَى الْحَدِيثُ: فَمَرْمُودْمَكِي لَمَبْمَرَكِرْد
بَهْبَاشِي خَسْتِيَه مِيْشْكَ خُوِيَهَو لِيِي
حَالِي بُوُو.

وَقَى الْأَمْرُ: كَارْمَكَهِي لَهْسَر حَهْمَقِيَهْتِي
خُوِي زَانِي.

اَوْعَى الشَّيْنُ: شْتَهَكَهِي خَسْتَه شُوِيْنِي
خُوِي و پَارِيْزْكَارِي كِرْد.

وَضَبَ الْجَمَلُ يَوْغُبُ وَيُغْوِبُ: حوشرمه که ورهه کهته بوو.

الْوُغْبُ: چروکی به دره وشت، جهسته لاواز ۵ گیل و نه حمه ق ۵ حوشری کهته و زمبه لاج ۵ کالای پروپوچ و بی نرخ.

الْوُغْبَةُ: گیل و نه حمه ق. وَغَدَ الْقُضُومُ يَغْدِمُ وَغَدًا: خزمه تی خه لکه کهی کرد.

وَعْدُ يَوْغَدُ وَغَادَةً: خوپی و هه تیو مچه و ناپیاو و کالقام بوو ۵ جهسته ی لاواز بوو ۵ به نانه سکی خزمه تی خه لگی کرد ۵ بهری باینجان ۵ (ك) أوغاد و رغدان).

وَعَرَتِ الْهَاجِرَةُ تَعِرُ وَغَرًا: نیوه رویه کهی زور گهرم بوو.

وَعَرَفَ فُلَانٌ: فلانکهس پر بوو له حیقندو کینه و رقی و غه زمب.

وَعَرَّ صَنْدَرُهُ عَلَيْهِ: رقی لی هه لساو چاوی لی سورکردنه وه.

وَعَرَتِ الشَّمْسُ فُلَانًا: تیشکی خو تینی بو فلانکهس هیئا.

وَعَرَّ فُلَانٌ فُلَانًا غِرَةً: فلانکهس واده ی دا به فلان.

وَعَرَّ الْقَوْمُ: خه لکه کهه کهوتنه کاتی گهرماو توند بوونی تینی تیشکی خور.

أَوْغَرَ فُلَانٌ فُلَانًا: فلانکهس رقی له فلان بوو.

أَوْغَرَ صَنْدَرُ فُلَانٍ: دل و دمروونی فلانکهسی پرکرد له رقی و کینه و ناگری بی گرت.

أَوْغَرَ الْمَاءُ: ناوکه ی گهرم کردو هیئا به کولین.

أَوْغَرَ اللَّبَنُ: شیرمه کی گهرم کردو خواردیوه.

أَوْغَرَ الْخَنْزِيرُ: ساوی بو به رازمه که کولاندو به رازمه کی به زیندوی تی هه لکیشا نه مجار سه ری بری.

أَوْغَرَ فُلَانٌ الْأَرْضَ: زهوییه کی دا به فلان به بی نه وه ی خه راجی لی بسین.

أَوْغَرَ فُلَانٌ بَكْدًا: فلانکهسی ناچارکرد بو نه وه ی به نا به فلان ببا.

وَعَرَهُ: پر ی کرد له حیقندو کینه.

وَعَرَّ اللَّيْنُ: به مانا (أَوْغَرَهُ) دی.

تَوَعَّرَ: به رقی و قین پر بوو.

المِيعَرُ: شوین و کاتی شت.

السَّوْغَرُ: حیقندو کینه و رقی ۵

دوژمنایه تی و دژایه تی ۵ غه لبه غه لب و هه راو هوریا ی سوپا.

الْوَعْرَةُ: جهنگه و چهرقه ی گهرما.

الْوَعِيرُ: گوشت به به ردی گهرم و لمبی گهرم بیرژندری ۵ شیر بکولیندری و

اَوْغَلَّ عَلَى الْقَوْمِ فِي شَرَابِهِمْ وَغَلَا:

لهکاتې خواړدنه‌وه دا چووه
سهرمیزي خه‌لکه‌مهو له‌گه‌لې
خواړدنه‌وه به‌بې نه‌وه‌ی بانگ
کرایڅ ۵ همروا وشه‌ی (اَوْغَلَّ) به‌مانا
رؤیشتن و دوورکه‌وتنه‌وه‌ی.

اَوْغَلَّ فِي الْبِلَادِ: چووه ناو قولا‌یې
ولاته‌که‌وه ۵ زور چووه ناو‌وه
له‌س‌نوور دوورکه‌وتنه‌وه ۵
دمش‌گوتري: (اَوْغَلَّ فِي الْعِلْمِ أَوْ
الدِّينِ): زور رؤ‌چووه له‌عيلم دا یان
له‌نایین دا زیده پړ‌وی کړ‌وه ۵
له‌حه‌دیت‌دا هاتو‌وه: (إِنْ هَذَا الدِّينُ
مَتِينٌ فَأَوْغَلْ فِيهِ بَرْقًا).

اَوْغَلَّ فِي السَّيْرِ: له‌رؤیشتن دا په‌له‌ی
کړ‌و که‌وته ره‌وت و در‌ژ‌ه‌ی
به‌رؤیشتنه‌که‌ی دا.

اَوْغَلَّتِ الْحَاجَةُ فُلَانًا فِي كَذَا:
پن‌ویستی و نا‌تاجی فلان‌که‌سی خسته
ناو نه‌و نیشه‌وه.

تَوَغَّلَ فِي الْبِلَادِ: چووه ناو قولا‌یې
ولاته‌وه ۵ دمش‌گوتري: (تَوَغَّلَ فِي
الْعِلْمِ أَوْ الدِّينِ): چووه ناو زانیاری و
تییدا قول‌بو‌وه یان له‌نایین دا زور
رؤ‌جو.

الْوَاغِلُ: که‌سی‌که به‌بې بانگ لی‌کردن
بچیته سهر سفر‌و خوانی خه‌ل‌گی و

بخور‌یت‌مه‌وه ۵ شیر به‌ردی گهر‌می تی
بخړ‌ی و پاشان بخور‌یت‌مه‌وه.

الْوَغِيرَةُ: شیر به‌به‌ردی گهر‌م گهر‌م
بکړ‌ی و بخور‌یت‌مه‌وه.

وَغَفَّ يَغْفُ وَغَفًا: په‌له‌ی کړ‌و بازی دا.
وَغَفَّ الْبَصَرُ وَغَفًا: بینینی کړ‌و لاواز
بوو.

وَغَفَّ الْبَصَرُ يُوغِفُ وَغَفًا: بینینی کړ‌و
بوو.

اَوْغَفَّ: بینینی کړ‌و بوو ۵ په‌له‌ی کړ‌و
بازی دا، به‌شی‌وه رؤ‌یشتن‌یک رؤ‌ی
ماندوبوو تی‌دا‌بوو.

اَوْغَفَّ الطَّائِرُ: بالنده‌که بالی لیک دان
بو‌نه‌وه‌ی تی‌ز تی‌په‌ړ‌ی.

اَوْغَفَّ الْكَلْبُ: سه‌که‌که حبه‌ه حبه‌ی
کړ‌د.

اَوْغَفَّ فُلَانٌ: فلان‌که‌س به‌نه‌ندازه‌ی
پن‌ویست له‌خواړدنه‌که‌ی خواړد.

الْوَغَفُ: پار‌چه چه‌رم‌یکه یان
قوماش‌یکه‌ی له‌بهر ور‌گی نی‌ری
دمبه‌ستړ‌ی بو‌نه‌وه‌ی نه‌په‌ړ‌ی.

وَقَلَّ فِي الشَّيْنِ يَقِلُّ وَغُلًا: له‌شته‌که دا
قول‌بو‌وه چووه ناو‌پیه‌وه ۵ دمش‌گوتري:
(اَوْغَلَّ فِي السَّيْرِ): که‌وته رؤ‌یشتن و
گهر‌م بوو له‌رؤیشتن دا، دمش‌گوتري:
(اَوْغَلَّ فِي الشَّجَرِ): چو‌و‌و‌ناو لقو پړ‌وی
در‌مخته‌که‌وه‌و خړ‌ی چه‌شاردا.

الْوَعْلُ: كه سيكه بچيته سمر سفره و

خوانی خه لکی و بانگ نه گرابی یان

ناوه بږ نه و شلممینی و شمرابه ی

کابرای خوتیه لقورتین دمپخته ووه

ه پیاوی لاوازو خوږی و هیج

لهدست نه هاتوو فاشیل له هه موو

شتیک دا ه مروقی به دخوراک ه

درمختی چرو پر ه دانه و پله ی

تیکه لېوو به گل و خول که کوتر و

بالندمی تر چینیه تیدا دمگه و

دمپخون.

الْوَعْلُ: به دخوراک ه نارپسه و بی

بناغه بوخوی نه زادو بنه چیه ی

بوخوی هه لېه ستووه.

وَقَمَ بِلانِ يَقَمُ وَقَمًا: هه وایکی بی

راگمیانند که لیکولینه ووه ی پیویستی

تیدا نه مگردبوو.

وَقَمَ بِالْخَيْرِ: هه وایکی دا به هاوه لکه ی

که لئی معلوم نه بوو ناخو رسته یان

درؤ.

وَقَمَ اِلَى الشَّيْنِ: گومانی بږشته که جوو.

وَقَمَ فَلَانًا: قاری له فلان گرت و لئی

نارازی بوو.

وَقَمَ عَلَيْهِ يَوْعَمُ وَقَمًا: رق و کینی لی

هه لگرت.

اوغَمَ: رقی هه لسان، خه فته تی پيدا.

تَوَاعَمَ الْقَوْمُ: خه لکه که شمریان کرد،

کهوتنه بهرامبهری و لیک راسان و

همرپشه لمبه ک کردن.

تَوَعَمَ عَلَيْهِ: رقی لی هه لگرت.

تَوَعَمَ الْقَوْمُ: خه لکه که شمریان کرد و

کهوتنه بهرامبهری و لیک راسان.

الْوَعْمُ: نه حمه ق و گیل ه رق و کینه ه

شمر و جهنگ نه ووه ی له کاتی نان

خواردن دا دمکه و پته نه ملا و نه ولای

سفره ی نان خواردن له ورده نان و

پارچه پارچه ی خواردنه که و دمک و

ورده و پرده ی جور و جور ه (ک:

اوغام و رغوم).

الْوَعْيُ: قیر و هه راو هوریا ه شهر، له

پوه ووه که هه راو هوریا ی تیدا په.

الْوَعْيُ: به مانا (الرَعْيُ) دئ ه ویزه ی

هه نگ و می شوله و شتی و له کاتی

کوبونه و هیان دا.

وَقَدَّ عَلَى الْقَوْمِ وَالْيَهُم (يَقْدُ وَقْدًا):

چووه لای قه و مه که به نو پنه راپه تی ه

به شیوه ی نیردراو چوو بولایان.

اَوْقَدَ: په له ی کرد.

اَوْقَدَ الشَّيْنُ: شته که به مرز بوو ریزی

په پيدا کرد.

اَوْقَدَ الرِّجْلُ: ناسکه که سهری به مرز

کرده موو گوینچه کی قوت کردن.

اَوْقَدَ الشَّيْنُ: شته که ی به مرز کرد،

هه لی ستانده ووه.

اَوْقَدَ فُلَانًا عَلَى الْأَمِيرِ وَالْيَهِ:

به‌نوینەر فلانکەسی نارد بۆ لای
نەمیر.

وَأَقْدَهُ عَلَى الْأَمِيرِ: لَه‌گه‌لی دا چوو

بۆ لای نەمیر.

وَأَقْدَهُ عَلَى الْأَمِيرِ وَالْيَهِ:

به‌نوینەراییه‌تی ناردی بۆ لای پاشا.

تَوَافَدَ الْقَوْمُ عَلَيْهِ: خه‌لگه به‌شیوه‌ی

شانندو نوینەر هاتنه لای فلان.

تَوَقَّدَ عَلَيْهِ: به‌سه‌ریا روانی، چاودێری

کرد.

اسْتَوْقَدَ فِي قَعْدَتِهِ: له‌شوینی خۆی

به‌رز بۆوه، راست بۆوه.

اسْتَوْقَدَ فُلَانًا: داوای کرد فلان کەس

بیتسه‌لای یان شانندێکی

به‌نوینەراییه‌تی خۆی نارد بۆ لای

یه‌کیک.

الْأَوْفَادُ: دهمگوتری: (نخ‌ن علی أوفاد قد

أشخصنا): نێمه له‌سه‌ر سه‌مه‌ریکی

که توشی دله‌راوکی بووین.

الْوَفَادُ: به‌رزایی و هه‌لتۆقیو له‌ پومه‌ت

له‌کاتی خواردن و جوینی شت دا

که‌به‌هۆی خواردنی ناو دهمی

رومه‌تی هه‌ردولا به‌رز ده‌بنه‌وه.

الْوَفَادُ: که‌سیک زۆر وه‌قد بنێری.

الْوَقْدُ: کۆی (الوافد)ه‌ واته‌: کۆمه‌لی

هه‌لبێژراو بۆ پێشوازی له‌هه‌یاو

ماقوڵو که‌سانی خاوه‌ن پایه‌.

وَقَرَّ الشَّيْخُ: شته‌که زۆر بوو، به‌ره‌راوان

بوو، دهمگوتری: (وَقَرَّ عِرْضُهُ): زۆر به‌

ناموس و خاوه‌ن هه‌لۆیست بوو.

وَقَرَّ لِفُلَانٍ الْمَالُ وَالْمَتَاعُ وَقَرَّ: مَالُ وَ

كَلَالِي بُوَ فُلَانِكِس زۆر کرد.

وَقَرَّ عِرْضَ فُلَانٍ: ناموسی فلانکەسی

پاراست.

وَقَرَّ فُلَانًا عَطَاءً: به‌خشش و عه‌طای بۆ

فلان سه‌ر له‌نۆی ده‌ست پێکرده‌وه،

بۆی گیراییه‌وه.

وَقَرَّ الثَّوبُ: کراسه‌که‌ی به‌پان و پۆری بۆ

بپی.

وَقَرَّ الشَّيْخُ يَوْفَرُ وَقَارَةً: به‌مانا (وَقَرَّ دئ،

دهمگوتری: (وَقَرَّ عِرْضُهُ): زۆر

به‌ناموس و حیرص بوو.

اَوْقَرَّ الشَّيْخُ: شته‌که‌ی زۆر کرد ه

ته‌واوی کرد.

وَقَرَّ الشَّيْخُ: شته‌که‌ی زۆر کرد.

وَقَرَّ الثَّوبُ: به‌پان و پۆری کراسه‌که‌ی

بپی.

وَقَرَّ لِفُلَانٍ طَعَامُهُ: خۆراکی بۆ فلان

به‌ته‌واوی دا‌بین کردو هه‌چی لئ

که‌م نه‌کرده‌وه.

وَقَرَّ لَهُ عِرْضُهُ: ناموس و حه‌های

فلانکەسی پاراست جینیوی پێنه‌داو

نه‌پشکاند.

وَفَّرَ عَلَيْهِ حَقَّهُ: مافی خوی لئ
ومرگرت هوه.

وَفَّرَ اللَّهُ حَظَّهُ مِنْ كَذَا: خودا لهوشت ه
رزقی بهسهدا رشتووه.

وَفَّرَ شَعْرَهُ: قزو ریشی بهردایه هوه
هیچی لئ نهقرتاند.

اَتَفَّرَ الشَّيْئُ: بهمانا (وَفَّرَ) دئ.

تَوَفَّرَ الشَّيْئُ: بهمانا (وَفَّرَ) دئ.

تَوَفَّرَ عَلَى صَاحِبِهِ: چاودپیری
ناموس و بهها پیرۆزهکانی
هاوه لهکهی کردو چاکهی لهگهژ
کرد.

تَوَفَّرَ عَلَى الشَّيْئِ: ههرجی هیزو
توانای خوی ههبوو لهوشت هه چیری
کرد هوه.

استَوَفَّرَ حَقَّهُ: مافی خوی لئ
ومرگرت.

استَوَفَّرَ الشَّيْئُ: شتهکهی تهواو کرد.

المَوْفَرُ: شتیک لههه موو روبه که هوه
تهواو کامل بی، دمگوتری: (جزاء
مرفور): پاداش و کریمه که هیچی لئ
که نه بووبی.

الوَافِرُ: بهحریکه له به حرمانی
عه روز کیشه کهی دوجار (مفاعلتن
مفاعلتن فمزلن).

الوَافِرَةُ: هه بهزو پیوئیک
لهدریزه موبی.

الْوَفَرُ: دمگوتری: (مال وَفَرٌ وَمَتَاعٌ وَفَرٌ):
مالی زورو کالای زور ه دموله مهنندی
ه تهواو لههه رشتیک دا بی.

السُّوْفَرَاءُ: پپو لیوان لیو، دمگوتری:
(قِرْبَةُ وَفَرَاءُ): گوزمیه که یا کوبه یه کی
پپ ه (مَزَادَةُ وَفَرَاءُ): مهشکه یه کی
تهواوو هیچی له پیسته کهی کهم
نه بووته هوه.

الْوَفَرَةُ: یه کجار ه زورو زمبهنده ه قزی
پپو چیری سهر یان قزی که هاتبیت ه
خوار نه رمایی گوپچکه ه (ك: وَفَار).

الْوَفِيرُ: بهمانا (الوَافِرُ) دئ.

وَفَّرَ يَفِّرُ وَفَرًا: پهلهی کرد.

وَأَفَرَهُ: پهله یان لهیه کتر کرد.

تَوَفَّرَ لَكَذَا: خوی بو نه هوه ناماد مگرد،
دمشگوتری: (بَاتَ يَتَوَفَّرُ عَلَى فَرَاشِهِ):
شهو تا بهیانی لهسهرجیگی
نووستنه کهی جینگلی دا.

إِسْتَوَفَّرَ: بهشیومه که دانیشته که
وابزانی خهریکی هه ئسانه.

إِسْتَوَفَّرَ فِي قَعْدَتِهِ: لهشوپنی خوی
راست بووه بهشیومه که شکی
لهخوی بی.

الْوَفَرُ: پهله کردن ه (مَكَانٌ وَفَرٌ):
شوپنی بهرز ه (ك: وَفَار).

الْوَفَرُ: پهله کردن ه (ك: أَوْفَاز)،
دمگوتری: (لَقِيْتَهُ عَلَى أَوْفَاز):

به‌شیوه‌یه‌کی عه‌ج‌له‌و په‌له پ‌روزه
توشی بوم.

وَقَضَى يَفِضْ وَقَضَاً: بازی داو په‌له‌ی
کرد.

وَقَضَتِ الْإِبِلُ: حوشرمه‌کان بلاو
بوونه‌وه.

اَوْقَضَ: به‌مانا (وَقَضَ) دئ.

اَوْقَضَ لِفَلَانٍ: به‌رمیه‌ک یا حه‌سیریک
یا شتیک‌ی وای بو فلان پاخست
بوئه‌وه‌ی له‌خشتو خوئی زه‌ویه‌که
بیپاریزئ.

اَوْقَضَ الرَّجُلُ: پیاوه‌که‌ی دهرکرد.

اَوْقَضَ الْإِبِلُ: حوشرمه‌کانی بلاو
کردنه‌وه.

إِسْتَوْقَضَ: به‌مانا (وَقَضَ) دئ.

إِسْتَوْقَضَتِ الْإِبِلُ: حوشرمه‌کان له
له‌ومرپ‌گاکه‌دا بلاو بوونه‌وه.

إِسْتَوْقَضَ فُلَانٌ: فلان‌ک‌س له‌ترسان
هه‌ئ‌س‌له‌مییه‌وه.

إِسْتَوْقَضَ فُلَانًا: په‌له‌ی له‌فلان کرد
ده‌ری کرد.

الْاَوْفَاضُ: زه‌عیفو لاوازو هه‌زارو بی
دیفاع.

المِيفَاضُ: چوستو چالاک و گورج و
گۆل، ده‌گوترئ: (ثَمَامَةُ مِيفَاض).

الْوَفَاضُ: شوینیک ناو بگریته‌وه
پیتیکه یا لبا‌دیکه ده‌خ‌ریته ژیر

بهره‌دانی شه‌وه (ک) و (ق) و (ض)

الْوَفُضُ: عه‌ج‌له‌و په‌له‌کردن (ک):
اَوْفَاضَ).

الْوَفُضُ: به‌مانا (الْوَفُضُ) دئ
به‌په‌رو
بهرد که هه‌صاب گوشتی ده‌خاته
سهر بوئه‌وه‌ی له‌گل نه‌که‌وئ.

الْوَفُضَةُ: په‌کجار، جاریک (ک) نه‌و
نوقرمو شوینیه‌ی ده‌که‌وینته نیوان
هه‌ردولای سمیل‌هه‌ له‌خوار لوت‌ه‌وه
هه‌مه‌بانیه‌که‌ه شوان تی‌شوو
پیداو‌یستی خوئی تی ده‌هاوئ
تیردانیک له‌چهرم دروست‌کرای
(ک) و (فَاض).

الْوَفَاضُ: ده‌سکی گۆزمو سوراحی
باله‌خانه‌ی به‌رز (هه‌رشتیک
له‌زه‌وی به‌رز بیت‌ه‌وه (هه‌وریک
ئومیدی بارانی لی بکری (ک):
اَوْفَاع).

الْوَفْعُ: ده‌گوترئ: (غلام وَفَع): کورپی
تازه پینگه‌یشتوو.

الْوَفْعَةُ: به‌مانا (الرِّفَاعُ): دئ
حاجه‌تیکه له‌هه‌رزی لقه
دارخورماو شتی وا دروست ده‌کری
و‌مه‌کوو سه‌له‌و سه‌به‌ته‌و شتی وا
جۆره‌هه‌رپۆو پیتا‌تیکه ناگری تیدا
ده‌گوازیته‌وه له‌م مال بوئه‌و مال.

الْوَفْعَةُ: ده‌گوترئ: (غلام وَفْعَةُ):
کورپکی تازه پینگه‌یشتوو.

وَفَّقَ فُلَانٌ فُلَانًا فِي الشَّيْنِ وَعَلَيْهِ:	الْوَفِيقَةُ: بِهَامَانَا (الْوَفَاع) دى ۵ جَوْرَه
فُلَانٌ وَ فُلَانٌ لِهَسَمَرِ شَتْمَكِه كَوَك	سَهْلَهُو سَهْبَهْتَه يَهَكِه لَه پَرژى
بِوون.	دارخورما دروست دمگري ۵
وَفَّقَ بَيْنَ الْقَوْمِ: نَاشْتَه وَايى خِستَه	بَه رَوِيَه كِه نَووكى قَه لَه مى
نَيَوَان خَه لَكِه كِه وَه.	مَه رَه كِه بَاوِى پِي پَاك دَه كَرِيَتَه وَه ۵
وَفَّقَ بَيْنَ الْأَشْيَاءِ الْمَخْتَلِفَةِ: شَتَه	بَه رَوِيَه كِه نَافَرَمَتى بَيْنُوِيژ بَه خَوِى
جوداوازيه كَانِى يَه كَخِستَن.	هَه لَه دَمگري ۵ پارچه خورِيَه كِه
وَفَّقَ اللَّهُ فُلَانًا: خُودَا تَوْفِيقِى	نَازَه لى گِرُوِي پِي جَه وَر دَمگري.
فُلَانَكِه سى دَا رَوِى پِي لَه كَارِى	وَفَّقِ الْأَمْرَ (يَفِيق) وَفَقًا: كَارَه كِه دروست
خِيَرُو سُوَد نَامِيژ كَرَد.	بِوَو رِيَك وَ پِيَك بِوَو بَه گُوِيَرَه
وَفَّقَ اللَّهُ أَمْرَ فُلَانٍ: خُودَا كَارِى	وِست وَ مَه بَه ست بِوَو.
فُلَانَكِه سى بَه دَلِى خَوِى بُو رَه خِسانَد	وَفَّقِ الْأَمْرَ: كَارَه كِه وَاهَاتَه بَه رَجَاو كِه
جَوْنِى وِست خُودَا نَاوَاى بُوْهِيْنَا.	مَوَافِيقِى وِست وَ مَه بَه سَتِى نَه وَ بِي ۵
اتَّفَقَ مَعَ فُلَانٍ: لَه كَهَلْ فُلَانٌ دَا	لَه كَارَه كِه حَالِى بِوَو.
رِيَكِه وَت.	أَوْفَقِ الْقَوْمِ لِفُلَانٍ: خَه لَكِه كِه
إِتَّفَقَ الْإِثْنَانُ: نَه وَ دَووكِه سَه لِيَك	لَه فُلَانَكِه س نَزِيَك بُوونَه وَه وَ قِسْمَان
نَزِيَك بُوونَه وَه وَ يَه كِيَان كَرَت.	دَمرِبَارَهى نَه وَ يَه كَخِست.
تَوَافَقَتِ الْجَمَاعَةُ: كَوْمَهَلْ رِيَكِه وَتَن وَ	أَوْفَقِ الْإِبِلُ: حُوشْتَرْمَكَان رِيژ بُوون وَ
رَاى خُوِيَان كَرَد بَه يَه ك رَا.	بَه يَه كِه وَه وَ سَتَان.
تَوَافَقِ الْقَوْمِ فِي الْأَمْرِ: خَه لَكِه كِه	أَوْفَقَ لِفُلَانٍ لِقَاوُنَا: بِيِنِن وَ
دَمرِبَارَهى كَارَه كِه لِيَك	كُوْبُونَه وَه مَان لَه كَهَلْ فُلَان رِيَكِه وَت وَ
نَزِيَك بُوونَه وَه.	سُودِفَه بِوَو.
تَوَفَّقَ فُلَانٌ: خُودَا تَوْفِيقِى فُلَانَكِه سى	وَأَفَقَ فُلَانٌ بَيْنَ الشَّيْئَيْنِ مَوَافَقَةً
دَاو شَارْمَزَاى كَرَد بُو رِيژبَازِى بَاش.	وَوَافَقَا: فُلَانَكِه س يَه كَتَر
اسْتَوْفَقَ اللَّهُ: دَاوَاى تَوْفِيقِى وَ	قَبُولْ كَرْدَن وَ پِيَكِه وَه نُووسَانِى
سَه رَه كِه وَتِنِى لَه خُودَا كَرَد ۵	لَه نَيَوَان دَوو شَتَه كِه دَا نَه نِجَام دَا.
دَه شُگُوتَرِي: (اسْتَوْفَقَ لَه بِالْحُجَّةِ):	وَأَفَقَ فُلَانًا: سُودِفَهى فُلَانَكِه سى كَرَد.

بؤناسان بكا ۵ همروا دهگوتري:
(أَتَيْتُكَ لِتُوفِقَ الْهَلَالَ): لهكاتى
دمركهوتنى مانگى يهكشه ودها هاتم
بؤلات ۵ لهبوارى ياساى نيؤ دموئهتى
دا برىتييه لهوه دموئهتيك همول
بدا نيزاعى نيوان دوو دموئهت
چارهسهر بكا.

الْثِيْفَاقُ: دهگوتري: (أَتَيْتُكَ لِتُوفِقَ
الْأَمْرِ): لهكاتى رودانى ئيشهكهدها
هاتم بؤلات ۵ همروا دهگوتري:
(الْبَيْتَ الْمَعْمُورَ ثِيْفَاقَ الْكُعْبَةِ):
بهيتولعهومور لهبهههشت دا
بهرامبهرى كهعبهيه.

الْثِيْفَاقُ: دهگوتري: (أَتَيْتُكَ لِتُوفِقَ
الْهَلَالَ): كاتى دمركهوتنى مانگى
يهكشه ودها هاتم بؤلات.
الْمُفِيقُ: بهلاى زانايانى عوروزموه
هينانى وشهههكى دهخيلو
نارهسهنه بؤناو شيعر لهبهر
ناعيلاجى.

الْوَفَاقُ: لهبوارى قانونى نيؤدموئتى
دا برىتييه لهزاراوميهك كه بؤ زؤر
ريكهوتننامهى نيؤدموئهتى و
لهبوارى جياجيداا بهكار دمهيندرئ
تهنانهت نهگهر بهگؤرپنهوهى
بهروژبايى لهيهك كردن و
سهرهخوشى كردن لهيهكتريش بى.

لهبهلگه هينانهوه دا سهركهوتوو
بوو مهبهستى پيكا.

الْإِتْفَاقُ: لهبوارى ياساى نيؤ دموئهتى
دا برىتييه له ريكهكهوتنيك
لهنيوان دوو دموئهت دا لهناكامى
نيزاعو كيشفههكى نيوانيان،
برپاردمدن ريكاچارهى كيشفهكهيان
بهياساو دانوسان يهكالا بكهنهوه.

الْإِتْفَاقِيَّةُ الدَّوْلِيَّةُ: بهلگه نامه
عههدهو بهيماننيكه لهنيوان دوو
دموئهت يان زياتردا كه بهيوهندي
ههبي به ههندي كارو بارموه،
وهكوو باجو گومرگو پارمو
گواستنهمو كاركردنهوه.

الْثُّوْفَاقُ: لهبوارى فهلسهفهدها نهوميه
مروؤ ريكاى كؤمهال بگريتهبهرو
خؤ لهپروششتو كردارى شاز
بهپاريؤ.

الْثُّوْفَاقُ: كاتى شت ۵ دهگوتري: (أَتَيْتُكَ
لِتُوفِقَ الْأَمْرِ): لهكاتى پهيداوونى
شتهكهدها هاتم بؤلات.

الْثُّوْفُوقُ: دهگوتري: (أَتَيْتُكَ لِتُوفِقَ
الْهَلَالَ): لهكاتى دمركهوتنى مانگى
يهكشه ودها هاتم بؤلات.

التوفيق من الله للعبد: تهوفيق دانى
خودا بؤ بهندهى نهوميه ريكاى
شهري لى بگريؤ و ريكاى خيرى

الْوَفَاقُ الْمُعْلَمُ: رِيككه وتئننامه يه كه
 راسپيراوى دوولايه ن واژوى بكه ن،
 تهنه نا پيتى يه كه مى ناوى
 واژوكه مرهكانى دمنوو سـرئـو
 رِيككه وتنى سهرمتاييه و فوناغى
 يه كه مى رِيككه وتنى كوتاييه.

وفاق الاشراف: رِيككه وتئننامه يه كه
 نيودموئه تيبه نمو رِيو شوينه
 لهرِيككه وتنى ترده بهرچاو دمگيرئ
 لهم دا بهرچاو ناگيرئ، تهنه پشت
 به شهمرفو راستگوئى دوو لايه نه
 واژوكه مره كه دمبه سترئ.

الْوَفَقُ: (وَفَقُ الشَّيْنِ): گونجاو بؤ شت
 ۵ دمگوتري: (حلوتيه وفق عياله):
 نازله شهردمرهكانى بهئه نندازه
 خيزانه كه يه تى، شهردمهكان به شيان
 دمكا سهرومر ۵ هاوپراو پيكه وه
 گونجاو، دمگوتري: (جاء القومُ وَفَقاً):
 خه لكه كه به ته بابي و گونجاوى
 هاتنو هيچ كيشه يان نه بوو ۵ يان
 دمگوتري: (كنت عنده وَفَقَ طلعت
 الشمس): نمو كاتهى خوره هلات من
 لاي نمو بووم.

وَقَلَ الشَّيْنُ (يقله) وفلا: توپكلى
 شتمكه ي دامالى ۵ (فهو وافل وهي
 وافلة).

وَقَلَهُ: سپى كرد ۵ توپكلى لى دامالى.

الوافل: پيگه پشتوو؛ دمگوتري: (قصب
 وافل): قهقهه ژانگى كاملو
 پيگه پشتوو له فوناغى ناسكى
 تيبه پروه.
الوافل: شتى كه م.

وَقَلَهُ يَوْفَهُ وَفَهَا: بوو به چاودپري
 كه نيسته.

الوافيه: چاودپرو لى پهرسراوى
 كه نيسته ۵ حه كه مو ناويزيكه م.

الوافيه: پيشه ي چاودپري كه نيسته.

الوافيه: پله ي چاودپري كه نيسته ۵

له حه ديته دا هاتوو: (لا يحرك راهب

عن رهبانيته ولا رافة عن وفهيه).

وفي الشَّيْنِ (يفي) وفاء: شتمكه ته واو

بوو ۵ دمگوتري: (ولي ريش الجناح):

پهرو پؤلى باله كه ته واو بوو.

وفي الشَّيْنِ وفياً: شتمكه زور بوو.

وفي فلان نُذْرُهُ: فلانكس نهمزرو

فوتوكه ي خوى جى به جى كرد.

وفي بعده: پابه ندى وادمو به لئنى خوى

بوو ۵ دمگوتري: (وَقْتُ أَذْنُهُ): راستى

نمو هه والى بيستبوى دهره موت.

وفسى الدرهم والمثقال: شتمكه

بهرامبهرى دهره ممه كه يان مسقاله

زهرمه كه بوو ۵ (فهو وافل وهي وافيه).

وفسى بالعهد والوعد: به مانا

خَوَىٰ بِهَتْمَهاوای و مرگرت ۵
دمگوترئ: (استوفی منه ماله): مالی
خَوَىٰ هه موو لی و مرگرت.

المیقفی: بهرزاییهک لهزهوی ۵ کورهی
خشت سورگردنه وه.

المیفاء: خاومن ومفاو وادمو بهلین.

الوافی: دیرهه میکو چوار دانقه ۵
همروا ناوه بۆ شیعریک هه موو
بهمهکانی خوی تهواو بنو کهمو
کورئی تیدا نهبی.

الوافیه: ناویکه لهناومکانی سورمتی
(الفاتحه).

الوفاة: مردن.

الوفاي: شوینی بهرزای زهوی سهر
تههولکه.

الوفاي: تهواوو کامل ۵ زۆر خاومن ومفا
۵ نهوکهسهی مافی هه موو کهسی
له بهرچاوهو مافی خویشی
ومردمگرت.

وَقَبْتُ الشَّمْسُ وَغَیْرها مِنَ النُّجُومِ
وَقَبْتُ وَقَبًا: خۆرناو ابوو.

وَقَبْتُ الْقَمَرُ: مانگ چوووه حالهتی گیرانه وه
۵ مانگ گیرا.

وَقَبْتُ الظُّلَامَ عَلَى النَّاسِ: تاریکی هاته
ناومو خه لکی داپۆشی.

وَقَبْتُ عَیْنَاهُ: جاوی بهقولا چوون.

اوَقَبْتُ: برسی بوو.

اوفی علی المكان وفيه: بهسهر
شوینه کهی دا روانی.

اوفی علی الماء: لهسه د زیاتر بوو،
لهسه د تیپهری.

اوفی القوم: هاته لای قهوممه کهمو
توشیان بوو له که لیان کۆبۆوه.

اوفی نَذْرُهُ وبه: نهز مه کهی جی به جی
کرد.

اوفی الکیل: بیوانه کهی به تهواوی
دایه.

اوفی فلاناً حَقَّهُ: مافی تهواوی دا
بهفلان.

وافی فلاناً: لهناکاو توشی فلان بوو.

وافی القوم: هاته لای قهوممه کهمو.

وافی العام: چه جی کرد ۵ مافی
ساله کهی دا بهوه چه جی تیدا کرد.

وَفَىٰ فلاناً حَقَّهُ: مافی فلانکهسی دا.

تَوَفَّى الله فلاناً: خودا فلانکهسی
مراند.

تَوَفَّى فلان حَقَّهُ: فلانکهس مافی خوی
ومرگرت ۵ دمگوترئ: (توفیت منه

مالی): مالی خۆم هه موو لی ستاند.

تَوَفَّى المَدَّةَ: کهبشته کاتی خوی ۵
ماومه کهی تهواو کرد.

تَوَفَّى عدد القوم: هه موو خه لکه کهی
سهر ژمیر کرد.

استوفی فلان حَقَّهُ: فلانکهس مافی

اَوْقَبَ النَّخْلُ: هيشوه خورماكه رزى،
بۆنى كرد.

اَوْقَبَ الشَّيْئُ: شتهكهى خسته
كونيڭكهوه.

الْاَوْقَابُ: قوماشى خيمه و كهژاوه و
كهمرسهكهيان.

المِيقَابُ: پياويڭ زۆر بيرده و شلهمهنى
ترى و مكوو ناو بخواتهوه و نافرمتى
گيل و نهحمهق.

سَيَّرَ المِيقَابُ: رۆيشتنى بهردهوام
بهشهوو رۆژ.

المِيقَبُ: (الرَّدْعَةُ): واته پالندانهوه و
نيستراحتت.

الْوَقْبُ: گيل و نهحمهق و خوڭپرى و
ههتيو مچه و بهرداو؛ كوني بهرد
كهناوى تيدا راوهستى و يان
بيرئاويڭ بالا پياويڭ يان دوو بالا
پياو قول بى و ههموو چالاپيهكى
جهسته و مكوو چاوو بنهنگل و
قولكهى شان و شتى وا و كونهيان و
ددهلاهه و دوكهلگيش.

الْوَقْبَاءُ: دمگوترى؛ (ركبة وقباء):
بيرنكه ناومهكى رۆجووه.

الْوَقْبَةُ: بهرداو؛ كونه شاخ و بهرد كه
ئاوى تيدا راوهستى.

الْوَقْبِيُّ: كهسيڭك زۆر حمزى
لههاوهليهتى مرؤفى گيل و نهحمهق

وَقْتُهُ يَقْتُهُ وَقْتًا: كاتيڭكى بۆ ديارى
كرد نيشهكهى تيدا بكا و دمگوترى؛
(وقت الله الصلاة): خودا كاتى بۆ
نوڭژ ديارى كردوه.

وَقَّتَ الشَّيْئُ لِيَوْمٍ كَذَا: شتهكهى بۆ
فلان كات ديارى كرد.

المُوقِتُ: نهمو كهسهى خهريكى
راگرتنى حيسابى كات و شتى وايه و
شوڭنيڭ كهديارى كرابى بۆ كردنى
نيشيك لهلايهوه.

الْوَقْتُ: بهشيك لهزهمه و كات كه بۆ
كارنك ديارى دمكرى.

وَقَّحَ حَافِرُ الدَّابَّةِ: سمى و لاخهكه رهق
بوو.

وَقَّحَ الرَّجُلُ: پياومكه بى شهرم و ههيا
بوو بهلايهوه شهرم نيه چى نيشى
خوڭپهمنى ههيه بيكا.

وَقَّحَ يَوْقُحُ وَقْحًا: بهمانا (وَقَّحَ)دئ.

وَقَّحَ الرَّجُلُ: پياومكه بى ههيا و بى شهرم
بوو بهلايهوه گرنگ نيهه چ شتى
خراپ و ناشيرين ههيه بيكاو بيلئ.

اَوْقَحَ الحافر: سمى و لاخهكه رهق و
هته و بوو.

وَقَّحَ حَافِرُ الدَّابَّةِ: سمى و لاخهكهى

بهپيوو بهزى تاوود رهق و هته و كرد
دواى بههوى زۆر رۆيشتنهوه تهك
بوو و سوا بوو.

وَقَحَ الحَوْضُ: حهوزمهکی چاک
کردمده کون و کهله بهری گرتن.
تَوَقَّحَ: پتهوو رمق بوو.

تَوَقَّحَ الرجلُ: پیاوکه بی شهرمو
حهیا بوو هیچی بهلاوه عهیب
نمبوو.

المُوقَّحُ: (رجل مُوقَّحُ): پیاوکی
بهلاواییه ۵ بهلاو کارمساتی زوری
بهسهرهاتون و لهبوتنه دراووو قال
بووه ۵ (بمعیر مُوقَّحُ): خوشتریکه
زوری نیش پیکراووو تهواو ماندو
بووه.

الوقاح: دمگوتری: (رجل وقاح الوجه):
پیاوکی بی شهرمو حهیا به
بهجاوو رووه ۵ همروا دمگوتری:
(امرأة وقاح الوجه): نافرمی
بهجاوو رو بی شهرم ۵ (رجل وقاح
الذنب): پیاوکی زور پشو دریز بو
سواری ههرگیز بی تافهت نابی.
وَقَدَّتِ النارُ تَقْدًا وَقَدًّا: ناگرمه
هه لگرسا.

وَقَدَّ الشَّيْئُ: شتهکه درهوشایمهوه ۵
دمگوتری: (وَقَدَّتْ بك زنادي): کاری
من بهتو رای بی ۵ یان خودا وایکا
نیشی من بهتو رای بی ۵ واته:
بهشیوهی دوعا بی.
اوَقَدَّ النارُ: ناگرمهکی داگیرساند ۵

دمگوتری: (أوقد الله ناراً أثره) خودا
لهشوینی نهو ناگر بکاتهوه ۵ واته:
خودا بیفه و تینیو بیباو نهی
هیئیتهوه.

وَقَدَّ النارُ: بهمانا (أوقدها) دی.
إِثْقَدَتِ النارُ: ناگرمه هه لگرسا.
تَوَقَّدَتِ النارُ: بهمانا (إثقت) دی.
تَوَقَّدَ الكوكبُ: نهستیرمه
درهوشایمهوه.

تَوَقَّدَ فلانُ: فلانکهس چوستو چالاک
بوو نیشاتی پهیدا کرد.
تَوَقَّدَ فلان النارَ: فلانکهس ناگرمهکی
داگیرساند.

استوقدت النارُ: ناگرمه داگیرسا.
استوقد النارَ: ناگرمهکی داگیرساند.
المُسْتَوْقَدُ: قولکه ناگردان ۵ شوینی
ناگر کردنهوه.
الموقدُ: شوینی ناگر ۵ قولکه ناگردان
۵ زوبا ۵ کورهخانه.

المیقاد: دمگوتری: (زسد میقاد):
چهرخیکه زوو ناگر دمکاتهوه.
الوقادُ: دهسته چيله، سوتهمهنی
بهتایبهتی نهوتو غازو دارو شتی
وا.

الوقدُ: ناگر ۵ هه لگرسانی ناگر.
الوقدةُ: جهنگه کی گهرما ۵ دمگوتری:
(طَبَخَتْهُمْ وقدة الصيف): گهرمای
بهتینی هاوین کولاندنی.

بەستەنەكە شوپىنكەى لەگوانى
حوشترەكە كرد چونكە توند بەسترا
بوو.

الموقد: ئەندامى جەستە وەكوو
قولەپ، شان ئەنیشك. ئەزۇ ە (ك:
مواقد) ە دەگوترى: (ضربە على
مواقد من مواقده).

الموقدۋ من النوق: ئەو حوشترەپە
بېچومكەى تىي هەلەكەوئ و شىرى
كەم لى دېتە خوار لەبەر گەورەپى
گواندېنى ە نەم حالەتە دەپىتە
هوى ئەومى كەلەناو گوانى دا
هاوسان دروست بېي.

الموقوڧ: نەخۇشى كوشنەدە كە
كەوتبىتە گيانەلاومە.

الموقوڧۋ من الشاء: مەرىكە بەلېدان
گيانى لەدەست دابى.

الموقيد: ئەوكەسەى بىي هوش دەپى
نازاندرى ئاخۇ زېندووە يان مردووە
ە تەمبەل ە مەرىك بەلېدان مندار
بويىتەمە ە تەمبەل ە قونگران ە
زور نەخۇش و گەپشتوو بەحالەتى
گيانەلاو.

الموقيدۋ: بەردى راخراوو ريزكراو
و مكوو رمصيف.

و كرت اذنه (تقلى) و قرأ: گوئى گران
بوون، يان ھەر نابيسن.

الموقاد: صيفه موبالغەى (وقد) ميه ە
ئاگر ھەلگىرسىن ە ئەوكەسەى
سوتەمەنى (گاز يان خەلوز يان
شتى تر) دەكاتە شەمەندەمەرەو ە
كەسەك جەراو لۆكزو شتى وا
ھەلەمكا ە دەگوترى: (قلب وقاد):
دېتە زۆرو زو نىشات پەيدا دەكاو
دەس بەكار دەپى و مل لەنىشى
سەرمكى خوى دەنى.

رجل وقاد: پياوئىكى كۆلەدەرمەو
لەكارى خوى بەردەوامە.

الموقود: بەمانا (الوقاد) دئ ە
ھەرمادەپەك بەسوتانى ھىزىكى
گەرمى پەيدا بكا.

الموقيد: بەمانا (الوقرد) دئ.

وقد فلاناً (يقذه) وقذا: ئەومەندەى
لەفلانكەس دا تاشلو كوتى كردو
گەياندىپە شارای مەرگ ە بەمەرزی
دادا خستىە سەر زەمى ە بەنەخۇشى و
زامدارىي لەگۆرەپاندا جىي ھىشت ە
دەشگوترى: (وقدۋ الفمۋ والمرض).

وقد فلاناً النعاس: ھەنۆز بەسەر فلان
دا غالب بوو ە ھەنۆزى ھاتنى.

وقدت الناقة: حوشترەكە بەناخۇشى
دۆشرا شىرى ئەدا ە شىرى كەم بوو.

او قد: بەنەخۇشى جىي ھىشت.

وقد الصرارۋ الناقة: گواندېن

به جای ریزو شکو مندی سمیری

کرد.

وَقَرَّ الشَّيْنُ: شوینکهای له شتمکه کرد.

وَقَرَّتِ الْأَسْفَارُ فَلَانًا: سافهرو گه پان

به ناو ولاتان دا ه فلانکسی

له بوتهداو قالی کردو شارمزای

گوزمران و زیانی کرد.

أَوْقَرَّ فَلَانٌ الدَّابَّةَ أَيْقَارًا: فلانکس

باری گرانی له ولاخه که بارکرد.

وَقَرَّ فَلَانًا: ریزی فلانکسی گرت ه

به عاقل مندی له قه لهم دا.

وَقَرَّ الشَّيْنُ: شوینکهای له شتمکه کرد.

وَقَرَّتِ الْأَسْفَارُ فَلَانًا: سافهرو گه پان

به ولاتان دا فلانکسی قال کردووه،

وای لی کردوه خوگر بی بو

کاره سات و لیزان بی له نه نجامدانی

کارمکانی دا.

وَقَرَّ فَلَانٌ الدَّابَّةَ: فلانکس ولاخه که

تاقت کرد، دایکرد، خستیه پشتیرو

ته ویله ی تایبه تی خویموه.

أَقَرَّ: عاقل و رمزان بوو.

اسْتَوْقَرَّ: باری گرانی ه لگرت ه کوئی

فوری له کوئی خوئی دا.

اسْتَوْقَرَّ الْإِبِلُ: حوشرمکه قه لهم بوو.

الْقِرَّةُ: قورسای ه کاتی نه خویشی ه

پیرمیردی به سالاجو ه مال و

مندا ل ه جه لیه مهرو بز

که ژماره یان کهم بیو شوان و سه گو

وَقَرَّ فَلَانٌ وَقَارًا وَقِرَّةً: فلانکس عاقل و

رمزان بوو.

وَقَرَّ فِي بَيْتِهِ وَقَرًا: له مالی خوئی دانیش تو

نه چوو ه دمر.

وَقَرَّ الشَّيْنُ فِي قَلْبِهِ وَقَرًا: شتمکه له دلی

دا جیگیر بوو.

وَقَرَّ اللَّهُ أَذْنَهُ: خودا گوینچکه ی گران کردن

ه پان ه مر به ته وای کهم بوو ه

دمگوتری: (وَقَرَّتْ أذْنِي عَنْ سَمَاعِ

كَلَامِهِ): گوینچکه م قسه ی نه و

نابستی.

وَقَرَّ فَلَانٌ الْعِظَمَ: فلانکس نیس قانه که ی

قه لساند.

وَقَرَّتْ أَذْنَهُ (تَوَقَّرَ) وَقَرًا: به مانا

(وَقَرَّ دَى).

وَقَرَّتِ الدَّابَّةُ: ولاخه که به رد پان

شتیکی تر له می داو زیانی بی

که یی.

وَقَرَّ فَلَانٌ (يَوَقَّرُ) وَقَارًا: فلانکس

عاقل و رمزان بوو ه (فهو وقور).

أَوْقَرَّتِ النَّخْلَةَ: دارخورما که باری گران

بوو.

أَوْقَرَّ الدِّينَ فَلَانًا: قهرزدار ی باری

فلانی قورس کرد.

أَوْقَرَّ فَلَانٌ الدَّابَّةَ: فلانکس باری

قورس له ولاخه که بارکرد.

وَقَرَّ فَلَانًا: ریزی فلانی گرت ه

کمره مینه کی خویان له گهال بی.

المَوْقِرُ: شوینی دهمشایی له بنارو

بیدمشتی کیو.

المَوْقِرُ: دهگوتری: (نخله مَوْقِرُ)

دارخورمایه کی بارگرانسه زوری

بهرگرتوو ه (ک: مَواقِر).

المَوْقِرُ: پیاوی قالیبوی رۆزگار که

کارمساتو روداو له بوته میان دابی و

نهمونی جۆراو جۆر قالیان کردبی

ه مَوقِی عاقل و کاراما.

المَوْقِرَةُ: دهگوتری: (نخله موقرة):

دارخورمایه کی بارگرانسه زوری

بهرگرتوو ه.

المَوْقِر: (شی موقر): شتیکی

چالچال و گرنج گرنجه یان شتیکه

ترینگه ترینگی لی دی.

المَوْقِرَةُ: اذن موقرة: گوچکه کی

گران که به که می قسه بییستی.

المَوْقِر: عاقلمه ندی و له سهره خوی ه

گهرمی و شکومه ندی.

المَوْقِر: قه لشتی قاج ه به تایبه تی

قه لشتی بازنه بی ه شوینکه و چالی

له بهرد یان له نیشقان یان له جاو.

المَوْقِر: دهگوتری: (رجل وَقِر): پیاوی

عاقل و له سهره خو.

المَوْقِر: کۆلی گران.

المَوْقِرَةُ: یه کجار ه قوتکه و چالایی

له بهرد ه شوینکه.

وَقِرَةُ الدَّهْرِ: به لادو کارمساتی رۆزگار ه

(ک: وقرات).

المَوْقِرِي: شوانی جه له به مهرو بزنی

که که گویند ریزو سه گی تایبه تی

خوی ه به بی ه مهردارو نه و که سه ی

خاومنی جه له به مهرو بزنی که

که شوان و سه گو گویند ریزی تایبه تی

خوی ه به بی.

المَوْقِر: خاومن نه دمبو حیشمه ت.

المَوْقِر: ریز لیگیراو خاومن ریز ه

نیشقانی درز بر دو ه جه له به مهرو

بزنی که به شوان و سه گو

گویند ریزموه ه چه زو چالی ناو له

ناوشاخ دا که ناوی تیندا کوبیتموه ه

دهشگوتری: (رجل وقیر): پیاوینکه

قهرز شانی داگرتوو ه.

المَوْقِرَةُ: چه زو چالی ناو که له شاخ دا

دروست بی و زور گه وره بی ه (أذن

وقيرة): گوچکه کی گران که به که می

قسه بییستی.

وَقَسٍ فَلَانًا بِالْمَكْرُوه: شتی ناشیرینی

پال فلانکه س دا.

وَقَسٍ الْفَاحِشَةِ: باسی کردموه ناشیرین و

ناپرو بهرمکه ی کرد.

وَقَسٍ الْإِبِل: حوشرمه کی گروی کرد.

الْأَوْقَاسُ مِنَ النَّاسِ: کۆمهال و تاقمی

خوڼږی و پرو پوچ و همتیو مچو
کږله ۵ تومه تبارو گومان لیکراو
به ووی که توشی گرویی بوون.

الوقس: سمرتای گرویی پیش نه ووی
به جهسته دا بلاو بیتهموه ۵
دمشگوتری: (صار القوم اوقاسا):

خه لکه که بوونه هر پرمه کی و
کومه لکایه کی تیکه و پیکه.

وقش الرسم (یقش) وقشا: وینه که
کوژاپه و، سراپه و.

وقش فلان من فلان: فلانکس
له فلانکس مه و عه تاو به خششی
دمستکوت.

وقش له بشی: شتیکی پیدا.

اوقش له بشی: شتیکی پیدا.

وقش بالنار: به ناگر نامازی پی کرد،
ناگری بو راوه شانند.

توقش الشی: شته که که و ته جم و
جون.

الاقاش: خه لکی هر پرمه کی و تیکه
له چین و توپزی جیاجیا.

الوقش: جم و جون، دمنگ ۵ هست،
دمگوتری: (سمعت رقشة): گویم

له هست و چرپه ی بوو ۵ عه یب و
له که ۵ چیلکو جه و پل کمنگری

پی دمکرتهموه ۵ هه لیزگو پرزو
پال.

الوقشة: جم و جون و دمنگ و صدا.

وقصت علقه تقص وقصا: ملی شکا.
وقصت الناقه براکبها: حوشترکه
سوارمه کی سهرپشتی گلاند.

وقص الشی: شته که کی شکاند.

وقص علقه الدین: همرز ملی پی شوپ
کرده.

وقص الشی فلان: فلانکس عه یبی
له شته که گرت.

وقص راسه: سهری به توندی راته کاند.

وقص: ملی باریک کرا.

وقص یوقص وقصا: به سروشت و
خیلقه ت ملی کورت بوو ۵ (فهو اوقص

وهی وقصاء) ۵ دمشگوتری: (عق اوقص
وعق وقصاء).

اوقصه: وای لیکرد مل کورت بی.

وقص علی ناره: پرزو پال و توپکه
دارو شتی وای خسته ناو ناگرکه
بوئه ووی زیاتر بلایه می هه ی.

توقص: خوی به مل کورت نیشان دا،
لاسابی مل کورتی کرده و.

تواقص علی بردته: خوی
نوشتانده و عه باکمی یا

به شته مال که کی له ملی خوی پیچا بو
نه ووی نه که و.

توقص به فرسه: نه سپه که کی نهرمه
غارو گورگه لوقه ی پی کرد،

به توندی قاجی به زه و ی دا دمدان.

الأوقاص: كوى (الرَقَص) ه همروا

بهمانا بهرته وازمیی و بهچر بهچری
هاتوو ه دمگوتری: (صاروا أوقاصاً):

نهوانه لیك جیا بوونه و مو بهچر
بهچر بوون.

المَوْقُوصُ: مل کورت.

الْوَقْصُ: عهیب و لهکه داری شت ه

لهزاراوی زانستی عوروزدا لابرندی
پیتی دووهمی خاومن بزوینه له
کیشی (مُتَاعِلِن).

الْوَقْصُ: لوغه تیکه له (الرَقَص) که

بریتییه له ورده دارو چیلکه و

چه وئو پړو پال، که ناگریان پی

خوش دمکری همروا ناوه بۆ تاکی

(الأوقاص) که له بواری زمکات دا

بریتییه لهو شته زمکات

لیکه و توانی دمکهونه نیوان دوو

همریزه زمکاته و زمکاتیان لی

ناکه وئ بۆ نمونه که ژماره ی حوشر

گه شته پینج سهر ده بی مهریک

بدا به زمکات له مجار تا دمکاته ده

سهر حوشر زمکاتیان لی ناکه وئ،

نهو حوشرانه ی نیوان پینج و ده

بیان دهوتری (وَقَص) هندی

له زانایانی شمرع بیان وایه

قاعیده ی (وقص) ته نیا له رمه و لایخ

الْوَقِصَّةُ: تاکی (الوقاص) که

بریتییه له دهرکه و تنی نیسقانی مل
به لای شانه و ه.

وَقَطَهُ يَقْطُهُ وَقَطًا: نه و منده ی لی دا
نیوه مردوی کرد.

وَقَطَ فَلَانًا دَابَّتُهُ: و لایخه که فلانکه سی

گلاندو بی هوشی کرد.

وَقَطَ فَلَانًا: فلانکه سی به سهر سهر دا

خست، سهری له زموی و قاجی بۆ حه و
ه نه مجار بهمه بهستی چاره سهر به دوو

و محبه له قاجی دا.

وَقَطَ الْأَرْضَ بِهِ: کابرای خست، به زموی

دادا.

وَقَطَ الشَّيْئُ فَلَانًا: شته که باری

فلانکه سی قورس کرد خهوی لی

خست ه دمگوتری: (أَكَلَتْ طَعَامًا

لِرُقْطِي): خوار دنیکم خوارد خهوی لی

خستم.

وَقَطَ فِي رَأْسِهِ: سهری گران بوو هستی

به قورسای سهری کرد.

وَقَطَ الصَّخْرَ: بهر ده که قولکه ی

تیکه و تو ناوی تیدا کۆبۆوه ه

بهرداو له شاخه که دا پهیدا بو.

استوقط المكان: شوینه که قولکه و

جالی تیدا پهیدا بوو بههوی زور

پیدا رویشتنی ناده میزاد و لایخه و ه.

المَوْقُوطُ: خپ بوو ه کوزراو ه زور

الْوَقْتُ: چالتيكه لهشوينيكي پتمو ناوی
تيدا كؤدمبيتهوه ۵ (ك: اوقاط).

الْوَقِيط: كوزراو ۵ خپ بوو ۵
همرگيانداريک زوري لى درابي و
بريندار کرابي ۵ بو ميينهش
همردمگوترى: (الوقيط) ۵ (ك: وقطى
ووقاطى) ۵ وشهى (الوقيط)
بهكهسيك دمگوترى شهو خهوى
زپابي و نهنوستبي بهو هويهوه
بهرؤز لهشى تيکشکابي و داهيزرابي
۵ چالتيكه لهشوينيكي پتمو ناوی
تيدا كؤدمبيتهوه ۵ (ك: وقطان،
وقاط).

وَقَعَ يَقَعُ وَقَعًا ووقوعاً: كهوت، بهريؤوه.
وَقَعَتِ السُّدُوبُ: ولاخهكان مؤليان
خوارد پال كهوتن.

وَقَعَتِ الْإِبِلُ: حوشترمه پيخي خوارد
پالتهوت ۵ همروا دمگوترى: (وَقَعَ
الطيرُ على أرض أو شجر): يالندهكه
لهسر زموى يان له سمر درمخت
نيشت.

وَقَعَ المطرُ بالأرض: باران لهزمويهكه
بارى.

وَقَعَ الحقُّ: حهق چهسپا.
وَقَعَ القولُ عليه: فسهكه، بهپارمهكه
چهسپا، واجب بوو لهسهرى.

وَقَعَ الكلامُ في نفسه: فسهكه كاری

لهدمروونی کرد.

وَقَعَ فلانٌ في فلانٍ وقيعةً ووقوعاً:

فلانكس جوينى بهفلانكس دا
غهبيتهى كرد قسهى ناشيرينى پي
گوتن.

وَقَعَ في العمل وقوعاً: دمستى بهكارمهكه
کرد.

وَقَعَ في الشرك: شيركى تيدا پهيدا بوو ۵
كهوته حالتهتى هاوبهش
پهيداكردنهوه.

وَقَعَ في أرض فلاحة: بهناو زمويهكى چؤل
دا رويى.

وَقَعَ الى كذا وقعاً: به پهله بهپيى كرد،
خيبرا ناردى.

وَقَعَ بالعدو وقعاً: زنده رويى كرد له
كوشتارى دوزمن دا دوزمنى
شهبرزمگرد.

وَقَعَ الأمر من فلان موقعاً حسناً أو
سيئاً: كارمهك لاي فلانكس بهباش
يان بهخراپ چهسپا.

وَقَعَ الأمر عند فلان موقعاً حسناً:

كارمهك لاي فلانكس گرنگى باشى پي
درا.

وَقَعَ النصل بالميقعة: سهرمتيرمكاني
بهناميري تيزگردن تيزگردن.

وَقَعَ السيف والسكين: شمشيرمهكه يان
كيژدمكه تيز كرد.

وَقَعَتِ الْحَجَارَةُ الْحَافِرَ: بهرد سمي

ولاخه که ی تهنک کرد ۵ دهسکو ترئ:

(هذه نعلٌ لاتقع على رجلي): نه مه

نه عليک به بؤ فاجم نابئ، له گه ن

فاجم ناگونجئ.

وَقَعَ يَوْقَعُ وَقَعًا: بئ خواس بوو، گوشتي

فاجي نازاري بوو به هوئ رمقي

زه وييه که يان به هوئ بهرده لاني و شتي

واوه.

وَقَعَ فِي يده: لهدهستي بوووه، لهدهستي

دهر جوو ۵ به شيمان بووه.

اَوَقَعَ الْمُغْنِيَّ: گو راني بيژه که ناوازو

هموای گو رانييه که ی له شوئني خوئ

داناو کئشو ناوازي شياوئ بؤ دانا.

اَوَقَعَ فُلَانٌ بِالْأَعْدَاءِ: فلانکس

زيده رهي کرد له گوشت و بر کردني

دوژمن دا.

اَوَقَعَ بَفُلَانٍ مَا يَسُوءُ: زه بري

گورچک پرو توندي له فلان دا، قسه ي

ناشيري ناپراسته کرد.

اَوَقَعَ بِهِ الدَّهْرُ: روژگار هيرشي بو هينا.

اَوَقَعَتِ الرُّوحَةُ: باخه که ناوئ

له خوگرت و تير ناو بوو.

اَوَقَعَ فُلَانٌ الشَّيْئَ: فلانکس شته که ی

والئ کرد بکهوئ.

واقعه مَوَاقِعَةً وَمَوَاقِعًا: شمري له گه ن

دا کرد.

وَأَقَعَ الْأُمُورَ: نيشه گاني نزیک

کردنه وه.

واقِعُ الْمَرَاةِ: له گه ن نافرته که جوت

بوو.

وَقَعَ الرَّجُلُ: پياوکه به شيويه که ی

تا يبه تي روئ.

وَقَعَتِ الْإِبِلُ: خوشترمه که دوئ

تيراو بوون پيخي خواردو پال که وت.

وَقَعَ فِي الْكِتَابِ: هه ندي پيراويزو

رونکردنه وه ي له سر کتي به که

نووسي و راجيع مهرجي ي بؤ کرد،

زيده و شتي دوباره و ميووي لئ

لابرد.

وَقَعَ الصَّنِقَلُ عَلَى السَّيْفِ: وه ستاي

شير گهر دهستي کرد به مېشت و

مال کردني شمشيرمه که و تيز کردني.

وَقَعَ الْعَقْدُ أَوْ الْحَنْكُ: له لاي خواروئ

گرئ به سته که وه يان جه که که وه

ناوئ خوئ نووسي و واژوئ کرد.

وَقَعَ الشَّيْئُ: گوماني شته که ی کرد.

وَقَعَ ظَنُّهُ عَلَى الشَّيْئِ: گوماني که وته

سمر شته که ۵ شته که ی مه زننده کردو

دایه زانده.

وَقَعَتِ الْحَجَارَةُ الْحَافِرَ: بهردمه که سمي

ولاخه که ی بري فاشي کرد.

تَوَاقَعَ الْأَعْدَاءُ: دوژمنه گان هه نديکيان

له گز هه نديکيان راجون.

تَوَاقَعُ الرَّجُلَانِ: دوپیاوکه شهریان بوو.

تَوَقَّعَ الْأَمْرَ: چاومړوانی رودانی کارهکې کرد.

اسْتَوْقَعَ السَّيْفُ: شمشیرکه پټوښتی بهمشتو مال کردن هه‌بوو.

اسْتَوْقَعَ فُلَانُ الْأَمْرَ: فلانکس چاومړنی رودانی نه‌وکاره‌ی کرد له‌وکاره ترسا.

الْإِيْقَاعُ: نه‌ومیه دمنگه‌کان له‌گورانی گوتنی به‌کۆمه‌ل دا به‌به‌که‌وه بگوترین و پاشو پېشیان تیدا نه‌کړی و به‌به‌که‌وه له‌ته‌پلی گوښکه بدن.

التَّوْقِيعُ: نه‌ومیه باران له هه‌ندیکې ولات بباری و له‌هه‌ندیکې نه‌باری و نه‌ومی سهرۆک و پاشاو هه‌رمان‌په‌وا له‌سهر نامه‌و شتی و واژوی دمه‌کن، نیمزای دمه‌کن.

تَوَقَّيعُ الْعَقْدِ (وَالصِّكِّ): واژوکردنی گرښه‌ست یان چه‌کی پاره که‌له‌لای خوارویه‌وه گابرا ناوی خو‌ی دمنووسی و واژوی دمه‌کا و ناوه بو جوړه خه‌تیک و جوړه رږښتنیکه.

الْمَوْقِعُ: شوینی رودانی شت و شوینی که‌وتنی شت و چه‌سپانی له‌جیگه‌ی تایبه‌تی خو‌ی و ده‌گوتری: (وقع الشَّيْءِ مَوْقِعَهُ) و (ك: مواقع) و (مواقع

الْقِتَالِ): شهرکه و گۆرمه‌انی شهر و (مواقع القطر): شوینی باران لی بارین، باران لیدراو.

الْمَوْقِعَةُ: شوینی رودانی شت و شهر و شهرکه.

الْمَوْقِعُ: که‌سیک توشی به‌لا بووینی، کارمساتی لی رودرابی و حوشریک زور شوینه‌واری برینی به‌جه‌سته‌وه بن و ریگای ته‌خت کراو و خو‌شکراو و کیردی تیزکراو.

الْمَوْقِعُ: که‌سیک به‌هیواشی پی له‌زه‌وی بنی و نووسه‌ری په‌راویز نووس له‌سهر نامه‌و شتی و.

المَوْقِيعُ: ده‌گوتری: (حافر مَوْقِيعُ):

سمی و لاخ که به‌هوی به‌ناو به‌ردو چه‌و رږښتن دا سوابی و ته‌نک بووینی و به‌ردو چه‌و له‌سمی و لاخه‌کې بردبی.

المَوْقِيعَةُ: ده‌گوتری: (قدم مَوْقِيعَةُ):

فاچی پښت نه‌ستورو پته‌وو زلو به‌هیز.

الْمِيقَةُ: شوینیک باز لی بنیشی و وگړی بی و نه‌و داره جل شوهری که جل شور به‌کوته‌ک جلی له‌سهر دمشاو جله‌کان دموکتی و یان ناوه بو کوته‌که‌کې که جله‌کانی پی دموکتی و چه‌کوچ و شتی و و نه‌خو‌شیه‌که توشی بی‌چوه ناژمل دمی و زوربه‌ی کات دمی‌کوژی.

الواقِعُ: نهوکهسهی بهر داشی ناش بیراز

دهکا ۵ شیوهی شتو روداو ومکوو
خوی و سهرمنجام ۵ دهگوترئ: (امر
واقع و) طیر واقع ۵ (لواقع الطیر):
هیلا نهو شوینی ههئیشتنی بالنده.

الواقعة: رۆزی قیامت ۵ بهلای رۆزگار

۵ شهرو بهرمنگاریبوونهوهی دوزمن
۵ لیكدانی گورچکبری یهك
لهدوايهك لهگهئ دوزمن ۵
دهشگوترئ: (رجل واقعة): پیاویکی
نازایه ۵ چاو نهترسه ۵ لهبوارى
فهلسهفهدا وشهئ (الواقعة): بریتیه
له روداوو شتی پهیداوو.

الواقعية: لهبوارى فهلسهفهدا

مهزهههبو رېبازیکه ههول ددها
وینهههکی نهمین و راستگوپانه بۆ
دیمهئنی سروشتو ژبان وینا بکری ۵
ههروا رانواندنی بېرو بۆچونو
کهشو ههواى روداوهمکان
بهشیومیهك تارمایى تیفکرینو
بۆروانینی میسالییان پتومنههئ ۵
ههروا ناوه بۆ رېبازیکى نهدههئ
کهپشت بهواقیع بههستى و گرنکی
بهوینه گرتنی بارو دۆخی کۆمهلگا
بدا.

الواقائع: نهحوال و روداو.

وقاع: شوینی لیکهوتنی کۆتایی

دادانهوهی دا لهزموی ددها.

الوقِعُ: دهنگی لیدان لهشت ۵ (رمبه،
تهپه، خرمه، تهقه، شلپه) ۵
دهگوترئ: (سمعتُ وقع المطر): گویم
لهخرمه خرمنی باران بوو ۵ (سمعتُ
وقع الأقدام): گویم لهتهپه تهپه
فاجهکانیان بوو ۵ ههروا وشهئ
(الوقع): ناوه بۆ بهرزایی کیو ۵
تهنکه ههرو ۵ شوینکههئ شت که
رمنگی گۆرپیی ۵ بهرده ورده.

الوقِعُ: تهنکه ههرو ۵ نهخوشیک
نازاری هههئ و هاوار بکا.

الوقعة: جاریک ۵ لهشهردا لیدانى
لهسهریهك و بئ پسانهوه.

وقعة السيف: برین و رۆچونى شمشیر
بهناو جهسته دا.

الوقعة: بهرد.

الوقاع: نهوکهسهی پاشمله غهپههئى
خهك دهكا ۵ دهگوترئ: (رجل
وقاع).

الواقعة: بهمانا (الوقاع) دئ.

الوقیع: شوینی توندو پتهو کهناوی
لئ رۆنههئ ۵ دهشگوترئ: (سکین
وقیع): کێردنیکى تیژه ۵ (حافر
وقیع): سمه ولاخیکه رهقو پتهو ۵
یان سمه ولاخیکه بهردو جهو

www.igra-ahlamontada.com

وَقَفَ فُلَانًا عَنِ الشَّيْئِ: فَلَانَكَهْسِي
لهشتهکه مهنع کرد.

وَقَفَ فُلَانًا عَلَى الْأَمْرِ: فَلَانَكَهْسِي بهسمر
شتهکه‌دا ناگادار کرد.

وَقَفَ الْأَمْرَ عَلَى حُضُورِ فُلَانٍ: کارمکه‌ی
په‌یوه‌ست کر به‌ناماده‌بوونی فلانه‌وه.

وَقَفَ الدَّارَ وَنَحْوَهَا: خانومکه یان ملک و
سامانیکی تری ومقف کرد له‌پرنگه‌ی

خودادا خه‌لکی سودی لی بیینن ه
دمشگوتری: (وَقَفَ الدَّارَ عَلَى فُلَانٍ):

خانوممکه‌ی له‌سمر فلان ومقف کرد ه
کردی به‌مولکی نه‌و بی به‌رامبه‌ر.

وَوَقَفَ فُلَانٌ عَنِ الْأَمْرِ الَّذِي كَانَ فِيهِ:
فلانکه‌س وازی له‌کارمکه‌ی خو‌ی

هینا ه دمشگوتری: (کلمته فاقوقف):
قسم له‌گه‌ل کرد بیده‌نگ بوو.

وَأَقَفَهُ فِي حَرْبٍ أَوْ خُصُومَةٍ: له‌شه‌را
چوو ه پال نه‌وو له‌گه‌لیدا ومستا.

وَأَقَفَهُ عَلَى كَذَا: داوای ومستانی لی
کرد له‌سمر نه‌وه.

وَوَقَفَ الْجَيْشُ: سهریازه‌کان په‌ک له‌دوا
په‌ک ریز بوون.

وَوَقَفَ النَّاسُ فِي الْحَجِّ: له‌حج دا
خه‌لک شوین ومستانی خو‌یان

په‌پرمو کرد.

وَوَقَفَتِ الْمَرْأَةُ: نافرمته‌که سهروکاری
ومقفه‌که‌ی خسته ژیر دهستی

خو‌یه‌وه.

شوینکه‌و روشانی رمگی شته‌که‌ی
گو‌رپی.

الْوَقِيعَةُ مِنَ الْأَرْضِ: زه‌وییه‌که توندو
پته‌وبی ناو دانه‌دا ه غه‌بیه‌تکردنی

خه‌لک ه زمبرو دمگی شهر.

وَقِيعَةُ الطَّائِرِ: شوینی هه‌لنیشتنی
بالندمو شوینی وا که‌به‌روالمت

بالنده ومگری دهبی بولی
هه‌لنیشتنی ه (ك: وقاع ووقائع) ه

(وقائع العرب): روژانی شه‌رو
جه‌نگی نیوان عهرمبه‌کان.

وَوَقَفَ وَقُوفًا: هه‌لسایه سهرپی ه دوی
رویشتن راومستا ه (وَقَفَ عَلَى الشَّيْئِ):

شته‌که‌ی بی‌نی، به‌سمر شته‌که‌دا ناگادار
بوو ه (وقف في المسألة): له‌مه‌سه‌له‌که

که‌وته گومانه‌وه ه (وقف على الكلمة):
بزوینی نه‌دا به‌کو‌تایی وشه‌که به‌بی

بزوین خو‌یندیییه‌ومو له‌وشه‌ی دوی
خوی دایپری ه (وقف الحاج بعرفات):

حاجیه‌کان دوی نو‌یزی نیومرو‌ی رو‌زی
عهرمه‌ه چونه کیوی عهرمه‌ه ه (وَقَفَ

فُلَانٌ عَلَى مَا عِنْدَ فُلَانٍ): فلانکه‌س
تیگه‌یی فلان چی لایه‌و ج مه‌به‌ستی

هه‌یه.

وَوَقَفَ الْمَاشِي وَالْجَالِسُ: رو‌ینده‌که یان
دانیشتوومکه‌ی هه‌لسانده سهرپی، وای

لی کرد راومستی.

وَقَفَ فَلَانًا عَلَى الشَّيْئِ: فَلَانَكەسى
بهسەر شتهکهدا ئاگادار کرد.

وَقَفَ الْقَارِي: قورئانخوینەکهی فیری
شوینی راومستان لهسەر ئایهتهکان
کرد.

وَقَفَ الْحَدِيثُ: هەدیسهکهی رون
کردهوه.

تَوَقَّفَ الْقَوْمُ فِي الْكِفَاحِ: لهتیكۆشانو
بهگزاچوونهوهی زولم و ستم دا
خهلكهکه پالېشتی پهکریان کرد.

تَوَقَّفَ عَنْ كَذَا: لهو ئیشهدا راومستاو
نهیکرد.

تَوَقَّفَ عَلَيْهِ: ههولی چهپاندنی دا.
تَوَقَّفَ فِيهِ: لهوشتهدا مایهوهو
چاوهروانی کرد.

استوقفه: رایگرت، داوای لێ کرد
بووستی.

التوقيف: دمقی شهرع دانهره لهپری
بوارد.

التوقيفي: ههرشتیک پال بدری بۆ
(تهوقیف) ه دموگوتری: (أسماء الله
توقیفیه).

الموقف: نهوشوینەهی مرووف لێی
دموستی.

موقف المرأة: نهوهی لهجهستهی
ئاهرمت دا به عهورمت حیساب

ناکری و هکوه دمست و مهجهک و

بهشیکی روخسار کهداپۆشینیان
دهبیته ههرج بۆ خودی
ئاهرمتهکهو ناتوانی بهئاسایی
کارمکانی ئهنجام بدا.

الموقفان: دوو شادهمارن دهوری
کلێچهی ئادهمیزادپان داوه نهگهر
گرزبوون ئادهمیزاد ناتوانی ههلسی
نهگهر بران ئادهمیزادمهکه دهمری ه
دهشگوتری: (امراة حسنة الموقفين):
ئاهرمتیکه دهم و چاوو قل و قاجی
جوان.

الموقف: پیاوی قالیوو لهبۆتهدراوو
خاومن نهزمون ه (رجل موقوف علی
الحق): پیاویکه لهئاست حهق دا
ملکهچه.

الموقفه: دموگوتری: (دابة موقفة):
ولاخیکه قاجی خهتخهتی رهشی
تیدان.

الموقوف: شتی ومقف کراو بۆ
مرگهوت و خویندنگای ئایینی و
شتی وا.

الميقاف: داریکه کوئی مهنجهلی
لهکول هاتووی پێ سارد دموگرتیهوه.
الميقاف: بهمانا (الميقاف) دی.

الواقف: نهوهکهسهی مولکی خوێ
ومقف دمکا ه خزمهتکاری کهنیشه.
الواقفة: قاج.

الواقفة: پیر یکن له صوفی و به تالخوازمکان.

الوقف: له بواری خویندننی قورشان دا دابرینی وشه په که له وشه ی دواوه ی ه له زارواهی شهر عزانان دا وقف کردنی مولکه له سهر که سینک لایه نیک له پیکه ی خودا دا ه باز نه یه که له ماده ی عاج دروستکرای یان خر خال له زیووو شتی وا دروست کرای.

الوقفة: هه لوښته ه په کجار ه شک و گومان ه (یوم الوقفة): روژی راوستانی حاجیه کان له سهر کیوی عمره ه.

الوقاف: مروفسی له سهره خو ه که سینک نه چی بو شهر دزی دوژمن و خوبشارپته وه.

الوقیفة: سهگ ره متین که ماندوبی له سهگ ره تاندنه که.

الوقی: جریوه ی سیسره و شتی وا.

وَقَلَ فِي الْجَبَلِ (يَقْل وَقْلًا): به کیومکه دا سهر که هوت ه قاجیکی چه سپاندو قاجیکی هه ټینایه وه.

تَوَقَّلَ فِي الْجَبَلِ: به کیومکه دا سهر که هوت ه دمشگوتری: (تَوَقَّلَ فِي مِصَاعِدِ الشَّرَفِ): به په یژو پلیکانه ی شکو مهندي دا سهر که هوت.

الْوَقْلُ: درهختی (دهوم) درهختیکه گه وره په له صه عیدی میصر زوره، میومکه ی به نه اندازه ی سیو ټک دمی تو ټکی سورو پته وه ه هروا به مانا (به درهوام) دی.

الْوَقْلُ: به رد ه بنکی لقه دارخورما که وشک بووبی و باش دانه تاشرابی و بنه که ی مای و مروف بتوانی بیکاته پټپلیکانه و پییدا سهر که وی.

الْوَقْلُ: دهگوتری: (فرس و عِل وَقْلُ): نه سپیکه جوان دهچپته ناو شیوو دوله وه.

الْوَقْلَةُ: تاکی (الْوَقْلُ) ه ه منکی بهری درهختی و مقل.

وَقَمَ الرَّجُلُ يَقْمَ وَقْمًا: زوری له پیاومکه کرد ناچاری کرد.

وَقَمَ عَنْ حاجته: به ناشیرینترین شیوه کابرای موحتاجی جواب کردو پټداویستیپه که ی نه دایه.

وَقَمَ الْأَمْرُ فَلَانًا: فلانکه سی زور خمه تبار کرد.

وَقِمَتِ الْأَرْضُ: زهویپه که خیل چوو و ناوی و گزوگیاو له و مری هه مووی خوراو بوو به سوتهمه پړ.

اَوْقَمَهُ: ربه که کیسی کرد، له بیخ هه لی کهند.

وَقَمَ فِي الشَّيْءِ: دریژدی پی دا، زوری له شته که کولی ه وه.

وَقَمَّ فَلَانًا: هه‌ره‌شه‌ی له‌فلا‌نكه‌س كرد ۵
ژێرده‌سته‌و ملكه‌جی كرد ۵ ته‌حه‌ددای
كرد.

وَقَمَّ الصَّيْدَ: نیچیرمه‌كه‌ی هه‌نگاو‌تو پێش
ئه‌وه‌ی سه‌ری بپڕێ نیچیرمه‌كه‌ گیانی
ده‌رجوو.

وَقَمَّ الْكَلَامَ: قسه‌كه‌ی جوان هه‌لگرتو
خستیه‌ می‌شكى خۆیه‌وه‌.

تَوَقَّمَ الصَّيْدَ: نیچیره‌وانه‌كه‌ جووه
كۆخته‌كه‌یه‌وه‌.

تَوَقَّمَ فَلَانًا: هه‌ره‌شه‌ی له‌فلا‌نكه‌س
كردو لێی تو‌په‌ بوو.

تَوَقَّمَ الصَّيْدَ: نیچیرمه‌كه‌ی گوشت.
تَوَقَّمَ فَلَانًا بِالْكَلَامِ: فلا‌نكه‌سی به‌قسه
داگرتو هی‌رشى كرده‌ سه‌ر.

تَوَقَّمَ كَلَامَ فَلَانَ: قسه‌ی فلا‌نكه‌سى
ومرگرتو خستیه‌ می‌شكى خۆیه‌وه‌.

الْوَقَامُ: شمشیر ۵ عه‌صاو گۆ‌چان ۵
قامجی ۵ حه‌بل و گوریس.

وَقَنَّ الرَّجُلُ: بپاوه‌كه‌ با‌ئنده‌كه‌ی
له‌سه‌ر هی‌لانه‌كه‌ی خۆی گرت.

تَوَقَّنَ: به‌مانا (او‌قن)دێ.

تَوَقَّنَ فِي الْجَبَلِ: به‌ناو كێ‌وه‌كه‌دا
سه‌ركه‌وت.

الْوَقْنَةُ: هی‌لانه‌.

الموقونة: ئافه‌رمتى ناوكه‌ ژاوه‌و
پاری‌زراو.

وَقَوَّقَ الرَّجُلُ: بپاوه‌كه‌ زه‌عیفو لاواز
بوو.

وَقَوَّقَ الْكَلْبُ: سه‌گه‌كه‌ له‌كاتی ترسان
دا لوراندى.

وَقَوَّقَ الطَّائِرُ: با‌ئنده‌كه‌ ده‌نگی لێ
هات، قه‌راندى، گاراندى، جه‌ریكاندى،
گماندى، قه‌راندى.

الْوَقْوَاقُ: ترسنۆك ۵ دره‌ختیكه‌
ده‌رمانی لێ ومردمگیرێ.

الْوُقُوفَةُ: زۆر بلی‌و جه‌مه‌ جه‌ناو ۵
ده‌گوترێ: (رجل وقوفة وامرأة
وقوفة).

وقى الفرس من الحفى يقى وقياً:
ئه‌سه‌په‌كه‌ به‌هۆى نا‌ئ نه‌كردنیه‌وه‌
به‌رى سه‌مكه‌كانى سوانو به‌حال قه‌جی
له‌زه‌موى ده‌ناو له‌پۆ‌په‌شتن ده‌ترسا.

وقى الشئین وقياً: شته‌كه‌ی پاراست
نه‌په‌یشت توشى ناخۆشى ببێ‌و زیانى
پێ‌ بگا ۵ ده‌گوترێ: (وقاه الله من
السوء): خودا له‌زیان پاراستی.

وقى الامر وقياً: كاره‌كه‌ی چاك كرد.

وقاه توقية: چاودێرى كردو پاراستی.

إثقى بالشئین: خۆی به‌شته‌كه‌ پاراست
۵ شته‌كه‌ی كرده‌ مه‌تال بۆ‌خۆی

بۆ‌ئه‌وه‌ی پارێ‌زراوبێ.

إثقى الله: له‌سه‌زای خودا ترساو خۆی
له‌و‌ش‌تانه‌ پاراست كه‌خودا پێ‌ی

إِثْقَى الشَّيْنُ: لهشتهکه حمزمری کردو	أَوَقَ: (أَوَقَ).
خَوَى پاراست.	الْوَقَاءُ: صیغه موبالهغهیه ۵ واته زؤر
تَوَقَّأَ: حمزمری کردو خَوَى پاراست ۵	پاریزمر بی ۵ دهگوتری: (رَجُلٌ
لهحمدهت دا هاتووه (وَلَوْ كَرَأَمِ	وَقَاءَ): پیاوئکه زؤر خؤپاریزه.
أَمْرَاهِمَ): لهزموکات وهرگرتن دا	الْوَقَايَةِ: نهوشتهی شتی تری بی
لهماله باش ورمسه نهکهپان خؤ	بپاریزری.
بپاریززن و نهومیان لی مهسینن.	الْوَقِيَّةُ: لوغهتیکه له (الأوقية) ۵ (ك:
تَوَقَّأَ: بهمانا (وقاه) دئ.	وقایا).
الثَّقَاءُ: ترسو بیم ۵ (ك: ثَقَى).	تَكَّى يَكْكُ كَكَا: دانیشته و پالی دایهوه.
الثَّقَوَى: لهخواترسان و پابهند بوون	إِكَا فلاناً: فلانکهمسی لهمهجلیسی
بهمفرمان و نههمیهکانی ۵ ترسو	خَوَى دا دانیشاند ۵ ههلی نا
بیم.	بؤئهموی دابنیشی ۵ دهگوتری:
الثَّقِيَّةُ: ترسو بیم ۵ بهلای شیعهوه	(ضربه فالكاه): لیتی داو پالی خست
نهومیه لهکاتی پیویست دا حهق و	پان لهسهر تهنیشتی چهپی رایکیشا.
راستی ژیر لیودهمی و بهروالته	اوکا علی الشَّيْنِ: پشتی بهشتهکهوه
بهتال و ناحق بهحق بزانی و	دا.
زهمانه سازی بکهی بهمهبهستی	اوکا فلاناً: کورسی و بالیفی بؤ
خؤپاراستن لهزبانی بهرامبهر.	فلانکهمس دانا بؤئهموی لهسهری
الثَّقِي: خودا بهرست ۵ لهخودا ترس ۵	دابنیشی و پال بداتهوه.
(ك: أُنْقَاءَ).	وَاكَا علی یدییه مواکا ووكاء: تینی
المَوْقَى: نازاو چاونهترس.	دایه سهر دهستهکانی بهمرزی
الواقی: بالندهمیهکه لهجولهکه	کردنهوهو لهخودا پاپایهوه.
گهورمتره، سهرزل و دهنوک گهوره	تَوَكَّا علی الشَّيْنِ: خَوَى بهسهر
جبرو جانهموری بهجوك نیچیردمکا	شتهکهدا دا.
وادمی جولهکمش دمخوا.	تَوَكَّات الناقه: حوشرمهک ژان گرتی و
الواقية: همرشتیک بیکهمیه مهتال و	باراندی.
دیوجامهو پاریزمری شتی تر ۵ (ك:	الثَّكَاةُ: همرشتیک خؤتی بهسهر

کاروانی نه میر دا کهوته پرې و له گه ل
نه وان دا سوار بوو.

وَكَبَّ الْمُؤَكَّبُ: له گه ل قافلې و
مه کیبه که دا بهرې کهوت.

وَكَبَّ الْقَوْمُ: پېش خه لکه که کهوت.

وَكَبَّ الْعَنْبُ: ترپه که که خه رپه که رمش
بی و بگا.

وَكَبَّ التَّمْرُ: خورما که له کاتی که پشتن
دا رمش بوو.

المؤكَّبُ: حوشر سوار، قافلې په ک

حوشر که کورتان و ته داره کیان

رازابیت هوه، سواره کیان پو شاکی

جوان و رپک و پیکیان له بهر دابې،

هه ندی جار سازو سه متورو شتی

واشیان له ته که دابې هه ندی

که سیشیان پیادمین هه نیستا بارو

دوخه که گوزاوه له جیاتی حوشر

نوتومبیلی جوان و ناخر مؤدیل

به کاردی (مه وکیبی مه سعود

بارزانی، مه وکیبی سهره ک وهزیران،

مه وکیبی سهره ک کومار).

المؤكَّبُ: خورمای نال و بۆل تیکه وتو

به چقل و شتی وا کونی تی دمکری

بونه وهی زو بگا.

الوکابُ: که سیك زور غه مبار بی.

الوکوبُ: دهگوتری: (ظیة و کرب)

ناسکیکه له جه له به ناسکه که

بدهی و مگوو عه صاو گوچان و

شمشیر هه که سیك زور خو بختا ه

سهرشت، زور خو به سهر گوچان و

شتی وادا دا هه ته مبه ل و قونگران.

المؤكَّبُ: کورسی و بالیض و شتی وا

که پائی پیوه دهی، یان له سهری

دانیشی و پال بدهیه وه.

المؤكَّبُ: که سیك له سهر کورسی

دانیشی و پال بداته وه به پاشی

کورسییه که وه.

وَكَبَّ يَكْبُ وَكِباً وَوَكْبَاناً: به هیواشی

رؤیشت هه ستاو راست بووه.

وَكَبَّ عَلَى الْأَمْرِ: به ردموام بوو له سهر

کارمه که.

وَكَبَّ التَّمْرُ: خورما که رنگی رمش بوو

که پشنت.

وَكَبَّ الثَّوْبُ: قوماشه که چلکن بوو.

اوکب فلان: فلانکه س چووه ناو ریزی

کومه له وه و له گه لیان هاوشان بوو.

اوکب الامر: له سهر کارمه که به ردموام

بوو.

اوکب الطائر: بالنده که خوی

ناماده کرد بؤ فرین.

اوکب فلانا: رقی فلانکه سی هه لساند.

واکب علی الشئین مواکبه و وکاباً:

به ردموام بوو له سهر شته که.

وَكَبَّ الْأَمِيرُ: له گه ل مه وکیبو

وَكُنْتَ فِي الشَّيْنِ يَكْتُوْنَ كَارِي تَنْ
کرد.

وَكُنْتَ الْبُسْرُ: خورما که خمریکه نالو
بوئی تیکه وئی و دهنکه دهنکه ی لی
شیرین ببی.

وَكُنْتَ الدَّابَّةُ: و لاخه که پهله ی کرد
له قاج هه لپین و قاج دانان دا.
وَكُنْتَ فُلَانِ الْقَرْبَةِ: فلانکه س گونده که ی
پر کرد.

الْمَوْكُوتُ: دمگوتری: (رجل موكوت):
پیاوینکه پره لهرق و قین.

الْوَكْتُ: شوینکه ی کهم لهسمر شت که
لهرنگی خوی نه بی ۵ خالی سور
لهسپینه ی چاودا ۵ یان خالی سپی
لهرمشینه ی چاودا.

الْوَكَاةُ: کهسیک ههنگاو ی کورت
بهاوئی و ناقلابروا.

الوکیست: دوزمانی و فیتنه جوئی
کردن دژی خه لک لای هه مانپر هوا.

اِسْتَوَكَّتْ: بهرکولی خوارد
(خواردنیکی کهم سوک تاخواردنی
تهواو بی دمگا).

الوکاٹ: بهرکولی خواردنی پیش
نیومرؤ.

وَكَحَهُ بِرَجْلِهِ: به قاج پان و پلیشی
کرده وه.

اَوَكَّحَ: ماندو بوو ۵ سوالکه مرکه ی

جواب کردو لیی تورمبوو.

اَوَكَّحَ عَنِ الْأَمْرِ: وازی لهکارمه که هینا.

اَوَكَّحَ فِي الْحَفْرِ: له بیر هه لکه ندنه که دا
گه شته شاخ و تهباری سهخت.

اَوَكَّحَ الْعَطِيَّةَ: بهخشش و
دهسه ندمه که ی بری.

اِسْتَوَكَّحَ: وازی لی هینا و چی تر
بهخششی نه دایه ۵ دمگوتری: (سَأَلَهُ

فَاسْتَوَكَّحَ): داوای لی کردو نه پدایه.
اِسْتَوَكَّحَ الْفِرَاحُ: لقسه

سه و زمومبوو مکانی شوینه بر او ی
درهخته که نه ستوربوون و گه ورده

پته و بوون.
الْاَوَكَّحَ: شوینی رهق و پتهوی زموی ۵

بهردو شاخ ۵ گل.
الْوَكَّحُ: لقسه سه و زمومبووی شوینی

بر او ی درهخت که باش برین
هه ئیدایته وه و گه وره بووبی.

وَكَّدَ بِالْمَكَانِ يَكْدُ و كودا: له شوینه که
مایه وه.

وَكَّدَ الرَّحْلُ: بارو بارگه نه که ی شهته ک
دا.

وَكَّدَ الْعَقْدَ: گرپه سه ته که ی کرده
دی کومینت و مؤری کردو شایه تی

لهسمر گرتن.
وَكَّدَ الْأَمْرَ: لهکارمه که دا بهردهوام بوو

خهریکی بوو.

قه پوچكى زېنى پى دمه سترېته وه
به ملاو به ولاى زينه وه.

الْوَكْدُ: خه هغه، نيازو مه به ست.

الْوَكْدُ: همون و تيكوشان و كرده وه

دهگوتري: (مازال ذلك من و كدي):

تانيستا نه وه نيشي سهره كي منه.

وَكَّرَ الطَّائِرُ يَكْرُ وِكْرًا ووكورا: بالنده كه

چو وه ناو هيلانه كه ي.

وَكَّرَ الظَّيْفُ وِكْرًا: ناسكه كه بازي دا.

وَكَّرَتِ النَّاقَةُ: حوشترمه كه به جوړه

بازداننيك بازي دا.

وَكَّرَ فُلَانٌ لِّلْقَوْمِ: فلانكس ريگاي سهر

ناوي بو خه لكه كه كرده وه.

وَكَّرَ الْقَوْمُ: نانخواردني تايبته به ته واو

بووني خانوي بو خه لكه كه دروست

كرد.

وَكَّرَ السَّقَاءُ وَالْمَكِيَالُ: گوزهو كولينه و

تهنكرو قسناغ و شتي واي پر كرد

دهگوتري: (وَكَّرَ بَطْنُهُ): گه ده ي خوي

پر كرد له خواردن.

الْوَكْرُ: هيلانه ي بالنده كه هيلكه ي

تيده دهكاو جوجكي تيده هيلدني

جا لهگونه شاخ دا بي يان له سهر

درمخت بي يان له شويني تر بي

ههروا وشه ي (الْوَكْرُ): جوړنيكه

له بازدان و هه لزمينه وه.

الْوَكْرِي: جوړه روښتن و بازداننيكه

اوَكَّدَ السَّرْجُ: زينه كه ي له سهر پشتي

نه سپه كه شه ته كه دا دهگوتري:

(اَكَّدَ السَّرْجُ).

اوَكَّدَ الْعَقْدُ: گريبه سته كه ي پته وگردد

موري لي داو شايه تي له سهر گرتن

دهگوتري: (اَكَّدَ الْعَقْدُ).

وَكَّدَ السَّرْجُ وَالْعَقْدُ: دهق ماناي

(او كدهما) دهگويه ني دهگوتري:

(اَكَّدَهُمَا).

تَوَكَّدَ: پته و بوو جيگر بوو.

التَّوَكُّيدُ التَّكْيِدُ: نه وتيلمه سیرمانه ن

كه قه پوچكي زېنى پى

دمه سترېته وه به ملاو به ولاى

زينه وه.

التَّوَكُّيدُ: به لاى زاناياني نه حوه وه

نيسميكه جهخت له ماناي

نيسميكي پيش خويه وه دهكات وه

هه مان نيعرابي نه وي دمديتي

تهنكيد دوجوري هه به تهنكيد ي

له فزي تهنكيد ي مه عنه وي.

الْمُتَوَكِّدُ: ناماده باش بو كارو

سهر پر رشتياري كار.

الْمُؤَاكِدَةُ: حوشترنيكه به ردموام بي

له سهر روښتن.

الْوَكَادُ: حه بلنيكه مانگاي پى

دمه سترېته وه له كاتي دوشي ني دا

يان نه وتيلمه سهر مه به كه

ناماده مکرد.	دمگوترئ: (امراة وکری):
تَوَكَّرَ مِنَ الطَّعَامِ: ورگی خوی پرکرد	ناهرمتیکه که دمپروا توند پیی
له خوراک.	بهمزوی دا دمدا ه (ناقاة وکری):
تَوَكَّرَ عَلَى الطَّعَامِ: ورگی خوی پرکرد	حوشتریکی کورتی خوگهو بهگوپه.
له خوراک.	الوکره: په کجار ه لانهی بالنده،
تَوَكَّرَ عَلَى عَصَا: خوی بهسمر	هیلانهی بالنده ه جوره زیافهتو
عهصا که دا.	نانخواردنیکه بهیونهی تهواوبونی
الوکرئ من النوق: حوشتری کورتو	خانوموه دروست دمکری.
کوله بنه.	الوکره: ریگای چوونه سهر بیرو
وَكَسَّ الشَّيْنِ (يَكْسُ) وَكَسًا: شته کهی	دویلاو.
که م کرد.	الوکار: بازهاویژ.
وَكَسَّ فَلَانًا: زیانی بهفلانکس که یاند.	الوکی: بهمانا (الوکره) دئ.
وَكَسَّ فِي تِجَارَتِهِ: له بازارگانیکردنه کهی دا	وَكَزَّ فُلَانٌ (يَكُزُّ) وَكَزًا: فلانکس بازی
زمرمر مهند بوو.	دا.
اوَكَسَّ فِي تِجَارَتِهِ: بهمانا (وَكَسَّ) دئ.	وَكَزَّ فِي عَذْوِهِ مِنْ فَرْعٍ: له پراکردن دا
وَكَسَّ مَالَهُ: مالی خوی که م کردموه.	په لهی زیاتر کرد.
وَكَسَّ فَلَانًا: سهر زمناشتی فلانکس	وَكَزَّ فَلَانًا: پالی بهفلانکسهوه ناو لیی دا
کرد.	مسته کولهی لی دا ه مسته کولهی
الاوَكَسُّ: (رَجُلٌ أَوْ كَسٌّ): پیاویکی	له چه ناگهی دا.
هیچ و بوچ و خو پریه.	وَكَزَّ اَنْفَهُ: لوتی شکاند.
الوکس: دمگوترئ: (بَرَاتِ الشَّجَةِ عَلَى	وَكَزَّ فَلَانًا بِالرَّمْحِ: بهرمب زمبری لهفلان
وکس): برینه که ماویهتی چاک	دا.
بیتهوه ه مهنزیکه له مهنزلهکانی	وَكَزَّ الرَّمْحَ فِي الْأَرْضِ: رمبه کهی لهزموی
مانگ که تییدا دمگری ه (ایع	چه قاند.
الوکس): شت فروشتن بهزمرمر.	وَكَزَّ الرُّقَّ: مهشکه که یان کونده کهی
وَكَفَّ عَلَى الْأَمْرِ يَكْفُ وَكْفًا: له سمر	پرکرد.
کارمه که بهردهوام بوو.	تَوَكَّرَ لِلْأَمْرِ: خوی بو ئیشه که

وَكَسَطَ الشَّيْنُ: شته‌كه‌ی پال پئوه‌ناو	دا.
به‌شته‌كه‌ی كیشا ۵ دهری كرد تپړوی	اوَكَعَ القوم: خه‌لكه‌كه حوشره‌كانیان
كرد.	قه‌له‌و بوون و پینگه‌بین.
وَإَكْظَ عَلَى الْأَمْرِ مُوَكَظَّةً وَوَكَاطًا:	اوَكَعَ الْأَمْرُ: كارمه‌كه دامه‌زرا.
به‌رده‌موام بوو له‌سهر شته‌كه.	اوَكَعَ فُلَانٌ فِي الْأَمْرِ: فلانكه‌س
تَوَكَّظَ عَلَيْهِ الْأَمْرُ: نیشه‌كه‌ی لئ سورا	له‌كارمه‌كه‌دا توند پړموی كرد.
كارمه‌كه‌ی لئ شیوا.	اوَكَعَ الشَّيْنُ: شته‌كه‌ی چه‌سپاندو
وَكَعَ الْبَعِيرُ يَكْعُ وَكْعًا: به‌هوی توندی	جیگیری كرد.
نازارمه‌كه‌یه‌وه كه‌وته سهرزموی.	اوَكَعَ السَّقَاءُ: دیمكه‌ناومه‌كه‌ی
وَكَعَتِ الدَّجَاجَةُ: مریشكه‌كه فسی	داده‌م‌زراند.
دایه‌وه بو كه‌له‌شیرمه‌كه.	وَإَكَعَ الدِّيكُ الدَّجَاجَةَ: كه‌له‌شیرمه‌كه
وَكَعَ الشَّاةُ: گوانی مه‌پمه‌كه‌ی له‌كاتی	به‌م‌ریشكه‌كه‌دا فسی.
دوشین دا هه‌لته‌كاند.	إِكْعَ الشَّيْنُ: شته‌كه‌ پته‌و بوو.
وَكَعَ فَلَانًا بِالْأَمْرِ: فلانكه‌سی عه‌بیدار	استوَكَعَ فُلَانٌ: فلانكه‌س مه‌عیده‌ی
كرد.	به‌هیز بوو.
وَكَعَ فُلَانٌ يَوَكْعُ وَكْعًا: سهری قامكه‌	اسْتَوَكَعَ الْفِرَاخُ: لق‌ه
گه‌وره‌ی قاجی روی كردوته قامکی	سه‌وزمه‌بوودم‌كانی شوینی برپاوی
ناوم‌راستی قاجی بوئنه‌وه‌ی وینه‌ی گری	دره‌خته‌كه گه‌وره‌بوون، نه‌ستورو
دروست بكا له‌بنکی قامكه‌كه ۵	پته‌و بوون.
نه‌حمه‌ق بوو خو‌پړی و ناپیاو دمرچوو	اسْتَوَكَعَ السَّيْقَاءُ: دیمكه‌كه شوین
۵ (فهو أَوَكَعَ وَهِيَ وَكْعَاءُ).	تمقه‌له‌كانی هاوسان و ناویان
وَكَعَ الرَّجُلُ يَوَكْعُ وَكَاعَةً: پیاومه‌كه	هه‌لمزی و ناوی لئ ناچی.
خو‌پړی و هه‌تیومچه دمرچوو.	الْمِيَكْعُ: دیمكه‌ ناوی پته‌و، كونده
وَكَعَ الشَّيْنُ: شته‌كه‌ پته‌و بوو توندو	ناوی پته‌و ۵ هو‌پرو جه‌وال ۵ مالمال
رهمق بوو ۵ (فهو و كوع).	كه‌زموی كیل‌سراوی پی ته‌خت
اوَكَعَ الرَّجُلُ: پیاومه‌كه خپرو بی‌ری	دم‌كړی.
كه‌م بوو ۵ كارپکی خرابی نه‌نجام	الْوَكْعَاءُ: نه‌حمه‌ق ۵ نازاراوی.

الْوَكِيعُ: پيشه‌نگی مهر، مهر پیک که
 مهره‌گانی تر شوینی بکه‌ون ۵
 خوشتری به‌هیزو جه‌سته دامه‌زراو
 ۵ دمشگوتری: (امر و کيع): کاریکی
 قایم و پته‌وو بناغه دامه‌زراوه ۵
 قلب و کيع: دلی به‌ناگاو هوشدار.
 وَكَفَ الْمَاءُ وَغیره یکف و کفأ: ناومکه
 دلۆپ دلۆپ داجۆرا.
 وَكَفَ الْبَيْتَ بِالْمَطَرِ: به‌هوی بارانه‌وه
 سه‌مقی خانومکه دلۆپه دمکا.
 وَكَفَتِ الْعَيْنُ: چاوه‌که فرمیسی رشتن
 ۵ دمشگوتری: (وَكَفَتِ الْعَيْنُ بِالْدمع).
 وَكَفَ يَوْكُفَ وَكَفَأَ: لای داو سته‌می کرد ۵
 عه‌بیدار بوو تاوانی نه‌نجام دا.
 وَكَفَ عَقْلُهُ وَرَايَهُ: عه‌قل و راو بۆ‌چونی
 خراب و بی که‌لک بوو.
 وَكَفَ الْمَاءُ وَالْدمعُ وَنَحْوَهُمَا: به‌مانا
 (وَكَفَ) دی.
 اوْكَفَ الْحَامِلُ: سکه‌پکه نزیکه
 مندالی بیی.
 اوْكَفَ فُلَانٌ فُلَانًا: فلانکه‌س
 فلانکه‌سی خسته ناو تاوانه‌وه.
 اوْكَفَ الدَّأْبَةُ: و ل آ خه‌که‌ی کورتان کرد.
 وَاكْفَهُ: به‌ربه‌گانی کرد ۵ روبه‌پروی
 بووموه.
 وَكَفَ الدَّأْبَةُ: کورتانی خسته
 سه‌رپشتی و ل آ خه‌که.

وَكَفَ الْوُكُوفُ: کورتانی دروست کرد.
 تَوَاكَفَ الْقَوْمُ: خه‌لکه‌که لایان دا.
 تَوَكَّفَ الْبَيْتُ وَالسَّطْحُ: هه‌لاشه‌که،
 خانومه‌که دلۆپه‌ی کرد.
 تَوَكَّفَ فُلَانٌ لِفُلَانٍ: فلانکه‌س به‌رمو
 روی فلان چوو بۆنه‌وه‌ی پیی بگا
 توشی بیی.
 تَوَكَّفَ فُلَانًا: واده‌ی دا به‌فلان که بیر
 له‌نیشه‌که‌ی بکاته‌ومو کاری بۆ‌جی
 به‌جی بکا.
 تَوَكَّفَ الْأَثَرُ: شوین پیی فلانی
 هه‌لگرتو به‌شوینی دا رۆیشت.
 تَوَكَّفَ الْخَبْرُ: چاومروانی هه‌واله‌که
 بوو پرسیری دهرباره‌ی کردو لیی
 کۆلاییه‌وه.
 اسْتَوَكَّفَ الْمَاءُ: هه‌ولای دا ناوه‌که
 دلۆپ دلۆپ بیته‌دمر.
 الْوُكُوفُ: بارانی به‌خویره‌ی یان بارانی
 په‌له.
 الْوُكُوفُ: کورتانی گویدریرزو و ل آ خه‌ی
 تر.
 الْوُكُوفُ: راخه‌ری چه‌رم، که‌وله‌ کۆن ۵
 زوربه‌ی کات که‌سیک حوکی
 نیعدامی درایی له‌سه‌ر نه‌و
 جۆرمکه‌وله به‌شمشیر له‌ملی دراوه.
 الْوُكُوفُ: بناری کیو.

الْوَكُوفُ مِنَ النُّوقِ: حوشتريك

همه‌میشه شیربداو شیرى وشك نه‌كا ۵

(الْوَكُوفُ): ناوه بۆ مهرى شیر زۆر ۵

هه‌وړيك كه‌مكه‌م باران بباريښ.

الْوَكِيفُ: خودى دلوږه باران.

وَكَلَّ بِاللّٰهِ يَكُلُ وَكَلًّا: پشنى به‌خودا

به‌ست.

وَكَلَّتِ الدَّابَّةُ: ولاخه‌كه له‌رؤيشتن

ومستاو ماندوو بوو.

وَكَلَّ إِلَيْهِ الْأَمْرُ وَكَلًّا وَوَكُولًا: كارمكه‌ى

به‌وسپارد.

وَكَلَّ فَلَانًا إِلَى رَايَةٍ: فلانكه‌سى پاشگوى

خستو يارمه‌تى نه‌دا به‌بيروړاى خوى

سپارد چى دمكا بيكا ۵ له‌حه‌ديت دا

هاتوو (اللهم لاتكِلْنَا إِلَى أَنْفُسِنَا طَرَفَةً

عَيْنٍ): خودايه جرکه‌يه‌ك بئ چاوديري

خوتمان مه‌كه ۵ خوتمان به‌خوتمان

مه‌سپيره.

اوَكَّلَ عَلَى اللَّهِ: به‌مانا (وَكَّلَ) دئ.

اوَكَّلَ عَلَى فَلَانِ الْعَمَلَ: هه‌موو

نيشه‌كه‌ى به‌ئهو سپارد.

وَاكَلَّتِ الدَّابَّةُ: ولاخه‌كه خراب پړيى ۵

(رَجُلٌ مُّوَاكِلٌ): پياوړكى زمعيږ.

وَكَّلُهُ: كردى به‌بريكارى خوىو

ئهنجامدانى كارمكاني به‌ئهو سپارد،

دمشگوترئ: (وَكَّلُهُ فِي الْأَمْرِ):

إِكْتَلَّ عَلَى اللَّهِ: پشنى به‌خودا به‌ست.

إِكْتَلَّ عَلَى فَلَانٍ فِي أَمْرٍ: پشنى به‌فلان

به‌ست له‌نيشه‌كه‌دا.

تَوَاكَلَّ الْقَوْمُ: خه‌لكه‌كه پشتيان

به‌يه‌كه‌تر به‌ست.

تَوَاكَلَّ الْقَوْمُ فَلَانًا: خه‌لكه‌كه

فلانكه‌سيان پاشگوى خستو وازيان

لئ هيناو يارمه‌تريان نه‌دا

له‌سوگكردنئ ئهو به‌لايه‌ى توشى

هاتوو.

تَوَكَّلَ الرَّجُلُ بِالْأَمْرِ: پياوړكه‌

به‌مرعودى نيشه‌كه‌ بوو ۵ قبولى

ومكالمه‌كه‌ى كرد.

تَوَكَّلَ عَلَى اللَّهِ: خوى ته‌سليمى خودا

كرد.

تَوَكَّلَ فِي الْأَمْرِ: دانئ به‌بئ توانايى

خوى دا ناوپشنى به‌هيږزو تواناي

كه‌ساني دئ به‌ست.

التَّكَلُّنُ: به‌مانا (التَّوَكَّلُ) دئ.

التَّكَلُّةُ: به‌مانا (الرُّكْلَةُ) دئ: كه‌سيك

نيشى خوى به‌خه‌لك بسپيري.

المُؤَاكِلُ: به‌مانا (الرُّكْلَةُ) دئ، دمگوترئ:

(رَجُلٌ مُّوَاكِلٌ): پياوړكه‌ چوستو

چالاک نيه.

الْوَاكِلُ مِنَ الْخَيْلِ: ئه‌سپيره‌كه‌

به‌ناخوشي غاردمدا پيويستی

به‌ئاوړمنگى ليدانو قه‌مچى هه‌يه.

الْوَكَّالُ: گیلی و تمبهلی ۵ دمگوتری:
(فیه وکال): لاوازی تیډایه.

الْوَكَّالَةُ: بریکاری گسرتن، بریکار
بوخوت دیاری بکهی و نیشی پی
بسپیری لهجیاتی تو کارمه نهنجام
بدا ۵ نیشی بریکارو شوینهکهی ۵
نوسینگهی وکیل.

الْوَكِّلُ: ترسنوک ۵ بهلاو نهگبهتی ۵
دمسهومسانو هیچ لهدمس نههاتوو،
کاریکی پی بسپیردری نهنجامی
ناداو داوا لهکهسانی تر دمکا بوی
نهنجام بدا.

الْوَكِّلُ: دمههومسانو گیل و ترسنوک.
الْوَكْلَةُ: کهسیکه کارمکانی خوی
بهکهسانی تر دهمپیری.

الْوَكِيلُ: ناویکه لهناوه جوانهکانی
خودا، بهمانا بهمرعودهی بزوی
همموو زیندهومریکه ۵ پاریزگارو
چاودیر ۵ بهمرعوده لهنهستوگری
کاری خهک ۵ کهسیک دهمپیته
بریکاری کهسانی دیکه و کارو
بارمکانیان هلهدمسورپنی ۵ کهسیک
دهمپیته جیگرو نیش پاپهپنی
یهکیکی تر بهگویره
گریبهستیکی نیوانیان و وکیلکه
دمتوانی بهناوی وکیل گرووه
نیشهگان نهنجام بدا.

وَكَمَهُ عَنْ حَاجَتِهِ يَكْمَهُ وَكْمًا:

بهتوند ترین شیوه کابرای داواکارو
ناتاجی رمتکردموه داخوازییهکهی
جی بهجی نهکرد.

وَكَمَ الْأَمْرُ فَلَانًا: کارمه فلانکهسی
غمبار کرد.
وَكَمَ فَلَانُ الْكَلَامَ: فلانکهس وتی (السلام
علیکم) واته کافی (علیکم) مهکسور
خویندموه.

وَكَمَ مِنَ الشَّيْءِ يَكْمًا: لهشتهکه
خهفتهبار بوو نارمزاپی دهربری.
وَكَمَتِ الْأَرْضُ: زموییهکه لهومری
خوراو بوو بهسوتهمهپروو هیچی
وای لی نهما خیل والی بکا تییدا
بمینیتهوه.

وَكَنَّ الرَّجُلُ يَكْنُ وَكْنًا: بهگورجی و
تورمپی رویی ۵ دانیش.
وَكَنَّ الطَّائِرُ وَكْنًا وَوَكْنًا: باندمکه
چوووه کولانهکهپهوه.

وَكَنَّ يَنْضُهُ: لهسر هیلکهکانی کرکهوت.
تَوَكَّنَ: جیگیر بوو ۵ لهمهجلیس دا
جوان دانیش.

الْمَوْكِنُ: نهوشوینهی بالنده تییدا
لهسر هیلکهکانی کردهکهوئ.
مَوْكِنُ الطَّائِرِ: هیلانهی بالنده.
الْمَوْكِنَةُ لِلطَّائِرِ: هیلانهی بالنده.

الْوَاكِنُ: دانیشتو ۵ بالنده که لهسر
دارو دیوار هلهدمنیش.

ه دهگوترئ: (وَلَبَّ فِي الشَّيْءِ) يان (وَلَبَّ الشَّيْءُ إِلَيْهِ): شتهكه‌ی به‌دهست گه‌یشت.	الْوَكْنُ: هیلانه‌ی بالنده له‌هر شوینیک بی.
الْوَالِبَةُ: نهو نه‌مام و رومکه‌یه که‌له‌رگه رومکه‌که‌وه سه‌وز دمی، وه‌جه و ره‌جه‌له‌کی ئاده‌میزادو نازله.	الْوَكْنَةُ لِلطَّائِرِ: هیلانه‌ی بالنده.
وَلَّتْهُ حَقَّةً: مافی که‌م کرده‌وه.	وَكُوكَ الْحَمَامُ: کوتره‌که خویندی.
وَلَّتْهُ حَقَّةً: مافی نه‌وی که‌م کرده‌وه.	وَكَّى الصَّوْرَةَ وَنَحْوَهَا: ناوکی به‌دهزو به‌ست.
وَلَّتْ فَلَانًا بِالْعَمَا يَلْتُهُ: به‌عه‌صا له‌فلانکه‌سی دا.	اوکی: رزد بوو، چاو چنوک بوو.
وَلَّتْ لِفَلَانٍ عَقْدًا: گرښه‌ستیکی لاوازی بو	اوکی الفرس: نه‌سپه‌که بازی توندی هاو‌یشت.
فلانکه‌س نووسی.	اوکی الصَّوْرَةُ: ناوکی به‌دهزو گری دا.
وَلَّتْ السَّمَاءُ الْقَوْمَ: ناسمان به‌نمه یارانیک خه‌لکه‌که‌ی ته‌پرکرد.	اوکی الْقِرْبَةُ: ده‌می کونده‌که‌ی به‌ست
الْوَالِثُ: ده‌گوترئ: (شَرَّ وَالِثٍ): شه‌ری به‌رده‌وام، (دین والِث): قهرزی قورس و پشت شکی.	ه ده‌شگوترئ: (أُولَئِكَ خَلَقْنَاكَ):
الْوَلِثُ: واده و په‌یمان له‌نیوان خه‌لک دا	بی‌ده‌نگ به، ده‌مت بگره، هم‌روا
به‌یی مه‌به‌ست و بی نوسین و جه‌خت کردن له‌سه‌ری ه واده‌ی لاوازو بی گرنگی پیدان ه نه‌باران، باقی مانده‌ی ئاو له‌بنکی سوراخی دا ه باقی مانده‌ی هه‌ویر له‌ته‌شتی هه‌ویردا ه شوینه‌واری چاوه‌ی‌شه له‌سه‌ر چاو.	ده‌گوترئ: (فَلَانٌ يُرْكِي فَلَانٍ):
وَلَجَّ الشَّيْءُ فِي غَيْرِهِ يَلْجُ وَلَوْجًا: شته‌که	فلانکه‌س فهرمان دمکا به‌فلان که بی‌ده‌نگ بی.
چووه ناو شتی ترموه.	استوکی البطن: ورگی گیرا، قه‌بز بوو.
	استوکت الناقة: حوشره‌که قه‌له‌وه بوو.
	استوکی السقاء: کونده‌که پر‌بوو.
	الموکی: کونده‌ی ده‌م به‌ست‌راو.
	الوِکاءُ: نه‌و به‌نه‌ی زارکی کونده‌و
	مه‌شکه‌ی پی دهبه‌ستری یان ده‌می
	کیسه دراوو هه‌مبانه‌ی نان و شتی
	وای پی دهبه‌ستری.
	وَلَبَّ يَلْبُ وَلُوبًا: به‌گورجی چووه ناوه‌وه

وَلَجَّ الْبَيْتُ: جووه ناو خانوه که وه ۵ (فهر)
والج وهي والجة).

وَلَجَّ فُلَانٌ: فلانکس توشی نازار بو ۵
(فهر مولوج وهي مولوجة).

اَوَلَجَّ: خستیه ناوی داخل شته که ی
کرد.

وَلَجَّ مَالُهُ: کابرا له زیانی خوی دا مال و
سامانه که ی دا به هندی
له مندا له کانی.

اِثْلَجَّ الشَّيْنُ: شته که ی خسته ناوی.

تَوَلَّجَ فِي الْبَيْتِ وَعَلَى الْقَوْمِ: جووه ناو
خانومه که وه، چوه ناو خه لکه که.
الثَّلَجُ: بېچوه دالاش.

المَوَلَجُ: شوینی چوونه ناو وه،
دمروازه، مه دخل.

الْوَلَجَةُ: نازاری که توشی مرووف دمی ۵
همروا ناوه بو مارو مورو جرو
جانه ومو.

الْوَلَجُ: دمرگا ۵ شیوو دۆل ۵ شوینی
چرو سه ختو ناخوشی زهوی ۵
کۆلان و گهره ک، دهمر.

الْوَلَجُ: شتی که زور بچیه ناو شته وه ۵
دهگوتری: (فلان ولج خراج):
فلانکس زور دمروژوور دمگا،
همرده چیه ژورموو دپته دمر.

الْوَلَجَةُ: بیش بیلاي خانو ۵
نه شهوت و شتی وا که پیبوار

له کاتی باران بارین دا بچنه ناوی
بوئنه وهی تهرینه بن ۵ دمروازه،
مه دخل بو چوونه ناو خانوو.

الْوَلَجَةُ: شتی که زور بچیه ناو شت و
بپته دمر.

الْوَلَجَةُ: دمست و پیومندو خزمه تکارو
حهرمی پیاو که پشتیان پی
بیه ستری و خزمیشی نه بن ۵
دهگوتری: (هر ولیجتکم): نه و
به نیوموه لکاوو بوته نه ندایکی
نیوه.

وَلَحَّ يَلْحُهُ وَلَحًا: شه بلاغی لی دا.
اَوَلَحَ الْعُشْبُ: گیاو گزمه که ی بهرز
بووه، گه وره بوو.

اِثْلَحَ الامرُ: کارمه شیواو تیکه و
پیکه بوو.

وَلِدَتِ الْاُنْثَى وَلَدًا وِلَادَةً:
سکپرکه سکه که ی دانا، دمشگوتری:
(وَلِدَتِ الْجَنِينُ): زارو که که ی بوو.

اَوَلَدَتِ الْمَرْأَةُ: نافرته که کاتی
مندا بیوونی هات، گه وته نو مانگو
نوپوژی خو یه وه.

اَوَلَدَتِ الشَّاةُ: مهرکه زا، بېجوی بوو.
اَوَلَدَتِ الْقَابِلَةُ الْمَرْأَةُ: مامانه که سهر و
کاری مندا بیوونی ژنه که ی کرد.

وَلَدَ الْاُنْثَى: ناماده بوو بو مامانی
گردنی نافرته سکپرکه بوئنه وهی

تیکه ئېوونيان به نه ته و مګانی تر،
په یدابوون، واته شاعیر مګانی
سهرمدی نه مه وی و له و مودا دمګرئ
نه و ناوہ یان لی بنرئ.

المؤلّد من الرجال: عهرمبی دورمگ
عهرمبیك باوکی یان دایکی عهرمب
نه بی ۵ یان که سیکی ناعهرمب له ناو
عهرمب دا له دایک بووبی و له گه ل
منداله عهرمب دا په رومرده کرابی و
خوی نه وانی گرتبی.

المؤلّد من الکلام: هه روشه یه که
عهرمبی بی به لّام له به کاره یانان دا
گوږانی به سمر دا هاتبی.

المؤلّد: که سیك له ناو عهرمب دا
له دایک بووبی ۵ نه و منداله
ناعهرمبه ی له گه ل منداله عهرمب دا
په رومرده بووبی و نادابو ږه وشتی
نه وانی و مرگرتبی ۵ هه رشتیک تازه
بابه ت بی و له شتیکی تر په یدا
بووبی ۵ دمشگوتري: (جاء بیئنه
مؤلّد): به لکه یه کی ناراستی هینا.

المؤلّد: په زشک که سهر په رشتی
مندالېوونی سکېړیک بکا.

المؤلّد: مامان.

المؤلّد: مندالی تازه له دایکبوو.

المیلاد: کاتی له دایکبوو.

الوالد: باوک ۵ هه روا ناوہ بو مېړیک

ناوس بی.

یارمه تی بداو چار سهری گرو
گرفته مګانی بکا و منداله که ی لی
بیته وه ۵ دمشگوتري: (وُلد الشاة
ونخوها): شوانه که هه ولی دا مه رکه
به ناسانی بیچومکه ی لی بیته وه.

وُلد الولد: منداله که ی په رومرده کرد.
وُلد الشينى من الشينى: شته که ی
له شته که دمره ینا ۵ شته که ی
له شته که ی تر دروست کرد ۵ به دی
هینا.

وُلد الکلام والحديث: قسه ی
دروست کرد، حه دینه که ی هه لیه ست.

تَوَالِدُو: زور بوون ۵ زاووزیان کرد.
تَوُلد الشينى من الشينى: شته که
له شته که ی تر دروستبوو.

استولّد المرأة: ناهرمته که ی ناوس
کرد.

اللدّة: هاو ته مه ن، نه وکه سه ی به یه که
روژ له گه ل په کیکی تر
له دایکبووبی.

المولّد: شوینی له دایکبووون ۵ کاتی
له دایک بوون ۵ (ک: مولد).

المؤلّد: تازه په یدابوو له هه رشتیک
بی ۵ (الشعراء المؤلّدون): شاعیرانی

تازه پیگه یشتوو، یان نه و
شاعیرانه ی که دوا بلاو بوونه وه ی
عهرمبه کان به ولاتان داو

الْوَالِدَانِ: باوك و دايك.

قسه‌ی ناراسته كرد ۵ (فهر والس).

الْوَالِدَةُ: دايك.

وَأَنْسَ بِالْحَدِيثِ: به‌کينايه و ته‌عريض

الْوَلَدُ: له‌دايکبوو، همرشتيک له‌دايک

قسه‌ی ناراسته كرد ۵ دمشگوتري:

بِئِ نَيْرِيٍّ يَأْمُرُ بِيٍّ ۵ (ك: اولاد

(وَأَلَسْتَ الْإِبِلَ): حوشتره‌كان

وِرْلَدَة).

هنديکيان له‌نهرمه غارو گورگه

الْوَلَدُ: به‌مانا (الْوَلَدُ) دى.

لَوْقَه‌دا پيش‌چيکيان له‌گه‌ل

الْوَلَدَةُ: دايك ۵ مندان زور.

هنديکيان کرد.

الْوَلَدِيَّةُ: بچوک، مندالي ۵ کهم

وَأَنْسَ فُلَانٌ بِالْحَدِيثِ: به‌مانا (أولس

به‌زمي، نه‌شارمزا له‌کارو باردا ۵

(به) دى.

وشك ته‌بياتي.

وَأَنْسَ فُلَانًا: فيلى له‌فلانکس کرد ۵

الْوَلِيدُ: مندان له‌وکاته‌دا که‌له‌دايک

دمشگوتري: (وَأَنْسَ الْقَوْمَ عَلَى

دمي ۵ به‌ندمو کويله ۵ خزمه‌تکاري

الفلان): خه‌لکه‌که فيليان له‌فلان

گه‌نج ۵ (أم الوليد): نازناوى

کرد.

مريشکه.

الْوَلَسُ: فرتو فيل ۵ دمشگوتري: (مالي

الْوَلِيدَةُ: ميينه‌ی (الوليد) ۵ کاره‌که‌رو

في هذا الامر وَلَسَ وَلَا دَلَسَ): من

جهتيو ۵ کچوله تادمگاته ته‌مه‌نى

له‌م نيشه‌دا نه‌خيانه‌تم کردوه

بالغ بوون ۵ کچيک له‌ناو عمره‌ب

نه‌فيل.

دا له‌دايک بوويو و خوى کچه

الْوَلَسُ: بؤ موباله‌غهي (وَلَسَ) دى ۵

عهرمبي گرتي.

گورگ.

الْوَلِيدِيَّةُ: حال و مزعى مروؤف

وَلَعَّ يَلَعَّ وَلَعًا: به‌هيواشي بازي دا ۵ درؤي

له‌سهرده‌مى مندالي دا ۵ دمشگوتري:

کرد.

(فعل ذلك في وليديه).

وَلَعَّ بِحَقِّهِ وَلَعًا: مافي خوارد.

وَلَسْتَ الْإِبِلَ تَلَسُ وَلَسًا: حوشتره‌که

وَلَعَّ به: عاشقى بوو ۵ ده‌ستى وهردايه

خي‌را رؤي، له‌رؤيشتن دا په‌له‌ي

کاروباري نه‌ومومو سوور بوو له‌سهر

کرد.

نه‌زيه‌تداني.

وَلَسَ فُلَانٌ فُلَانًا: فلانکس فيلى له‌فلان

وَلَعَّ فُلَانًا به: فلانکس‌ي هه‌لئا

کرد.

به‌کردنى نه‌وشته.

وَلَسَ الْحَدِيثَ: به‌کينايه و ته‌عريض

وَلَعَّ الدَّاءُ جَسَدَ فُلَانٍ: نه خوشبیه که

جهسته‌ی فلانکه‌سی به‌لک کرد.

تَوَلَّعَ بِهِ: عاشقی بوو، دلی پیوه‌ی

نووسا.

إِثْلَعْتُ فُلَانًا وَالْعَةَ: فلانکه‌س

نیشه‌که‌ی تهم و مزاوی بوو

نازاندی ماوه یان مردوو.

إِثْلَعَ قَلْبُهُ: دلی دهره‌ینا، دلی لی

ستاند.

الْوَلَعُ: دروژن ۵ دهمگوتری: (وَلَّعَ

والع): درویه‌کی گهورمیه.

الْوَلَعَةُ: میینه‌ی (الولع).

الْوَلَعُ: زور عاشق و شهیدا بؤ شتیک.

الْوَلَعَةُ: که‌سیک خویداته شتیک

که‌په‌یومندی به‌نهموه‌یو نیو شیشی

نهو نییه.

المَوْلَعُ: دهمگوتری: (رجل مَوْلَعٍ):

پیاویکه په‌له په‌له به‌لکه‌ی پیومیه

۵ (برزون مَوْلَعٍ): هیستریکه

به‌لکه‌کیه‌که‌ی دریژو بلاو بۆته‌وه.

الولعُ: زور عاشق و شهیدا.

الولیعُ: چروی دارخورما پهمده‌یه‌که

دهنکی چین جینی له‌خو گرتوون

ماده‌ی تهلقیح و تۆمی تیدایه پیش

نهموی بپشکوی، دهنکه‌کانی ناوی

چینه مرواری زور سپین.

يَلَّغُ وَلَغًا وَلَوْغًا: سه‌گه‌که یان

درنده‌یه‌کی تر زمانی خسته ناو

قاپه‌که‌موو نه‌وه‌ی تیدایه بوو خواردی

یان به‌قهرخی زوبانی خواردیه‌وه یان

زمانی تیخست و تیدایه گه‌را ۵

ده‌شگوتری: (فلان یاکل حرم الناس

ویلغ لی دمانهم): واته فلانکه‌س پاشمله

غهمیه‌تی خه‌لک ده‌کا.

اَوَّلَغَ الْكَلْبُ: ناوی دا به‌سه‌گه‌که ۵

ناوی بۆکرده قاپیکه‌وه بۆنه‌وه‌ی

به‌زمانی بیخواته‌وه.

استولغ: گوئی نه‌دایه عه‌یب و عار.

المِبْلَغُ: نهو سواله‌ت و قاپه‌ی سه‌گ

ده‌می تیده‌خواو شتی تیدا ده‌خواو

ده‌خواته‌وه.

الْوَلْفَةُ: په‌کجار ۵ دۆلجه‌ی بجوک.

وَلَّفَ الْبَرَقَ يَلْفًا وَلَغًا وَلَغَانًا: هه‌وره

بروسکه‌که روناکیه‌که‌ی دریژهی کیشا،

جار دوی جار روناکی دا.

وَلَّفَ الْفَرَسُ: نه‌سپه‌که شیوه رؤیشتنیک

رؤیسی هه‌رچار قاجی به‌یه‌که‌وه

ده‌که‌وتنه سهر زه‌وی.

اَوَّلَفَ الشَّيْنُ الشَّيْنُ: شته‌که شته‌که‌ی

داپۆشی و بوو به پهمده بۆی.

وَالْفَةُ مَوَالِفَةٌ وَوَلَفًا: په‌یومست بوو

پنیه‌وه.

تَوَالَفَ الشَّيْنُ مَوَالِفَةً: شته‌که

هەندىكى پالى دايە پال ھەندىكى.

الولاف: جۆرە رۆيشتنىكە ھەرچوار
پىيى ولاخەكە بەيەكجار لەزموى
دەمدەن.

الوكيف: ھەورە بروسكەى يەك لەدوا
يەك.

ولق في سيره: لەرۆيشتنەكەى دا پەلەى
کرد ە بەردەوام بوو لەكارەكەدا ە
دەگوترى: (ولق في الكذب): بەردەوام
بوو لەدرۆکردن دا.

ولق فلاناً: زەبرىكى سوكى لەفلانكەس
دا كەمىك برىندارى كرد.

ولق فلاناً بالسيف: بەشمشیر
لەفلانكەسى دا.

ولق عينه: زەبرى لەچاوى داو كوپیرى
كرد.

ولق الكلام: درێژەى بەقسەكە دا.

ولق الحديث: حىكايەتو چىرۆكەكەى
دانا، ھەلى بەست ە چىرۆكەكەى
داهینا.

الولق: پەلەکردن لەشت دا بەدو
پەكترا وەكو بازدان لەدوابازدانو
بەخیرایى ە قسەکردن لەدوايەك
بەخیرایى ە خیرا خیرا قسەکردنو
درێژە پیدانى.

الولقى: بازدانى توندو بەشىدەت ە
دەشگوترى: (ناقة ولقى): حوشترىكە

خۆشپۆ.

اولم فلان: فلانكەس سفرەو خوانى بۆ
خەلك رازاندەووە بانگى كردن بۆ
نانخواردن.

الولم: زنجیر ە قیاسەو كورتانبەستو
بەرسىنگ بۆ كورتان و زین و رحلە.

الولمة: تەواوى شتو كۆيونەوى.

الوكيمة: ھەر سفرەو خوانو نان
سازکردنىك كە بەبۆنەى بوك
گواستەنەووە شتى واوہ ساز دەكرى ە
(ك: ولانم).

ولە فلان يله ولها: فلانكەس ئەومندە

خەفەتبار بوو عەقلى رۆيى ە يان
لەبەر زۆر عاشقىو سۆزى دلدارى
ماتو سەرسام بوو ە نالى دەلى:

خۆش لەسەرسىنەى سەريەداوہ دووگۆيى
سەريەمەر

ماتو ھەيرانم كە سەرسەر كەى ھەنانى كرتوپە؟
ولە: لىي ترسا.

ولەت الام الى طفلها: دايكەكە سۆزى
بۆ منداڵەكەى بوو بۆى كوركاند.

ولە الحنبي الى امه: منداڵەكە ھەزى
لەباومشى دايكى كردوو كپروزيەوہ
بۆلاى ئەو.

ولە يله يوله ولها: بەمانا (ولەدى).

اولهه الحزن والوجد: سۆزو
خۆشەويستىو خەفەت سەرسامى
كردوو عەقلى بردووہ.

وَالْوَالِدَةُ: ددایکه‌کی توشی خه‌فمتو له‌هوشخوچون کرد به‌وهی منداله‌کی لی ستاند یان منداله‌کی توشی دمرد کرد. وَلَهُ الْحُزْنُ وَالْوَجْدُ: به‌مانا (أَرْهَهُ) دئی.	وَالْوَالِدَةُ: ددایکه‌کی توشی خه‌فمتو له‌هوشخوچون کرد به‌وهی منداله‌کی لی ستاند یان منداله‌کی توشی دمرد کرد. وَلَهُ الْحُزْنُ وَالْوَجْدُ: به‌مانا (أَرْهَهُ) دئی.
وَلَهُ الْوَالِدَةُ: دایک و منداله‌کی لیک جیاکردنه‌وه به‌وه دایکه‌کی توشی خه‌فمتی گه‌وره بوو. إِنَّهُ الْغَبِيضُ فَلَانًا: بیردو ماده سپرکمرکه عه‌قل و هوشی فلانی برد. ثَوَّلَهُ فَلَان: به‌مانا (وَلَهُ) دئی.	وَلَهُ الْوَالِدَةُ: دایک و منداله‌کی لیک جیاکردنه‌وه به‌وه دایکه‌کی توشی خه‌فمتی گه‌وره بوو. إِنَّهُ الْغَبِيضُ فَلَانًا: بیردو ماده سپرکمرکه عه‌قل و هوشی فلانی برد. ثَوَّلَهُ فَلَان: به‌مانا (وَلَهُ) دئی.
الْمَوْلَةُ: ده‌گوتری: (ماء مَوْلَة): ناویکه بهره‌لای ناو زموی‌یه‌که گراوو بو‌خو‌ی پئیدا بلاو دمی‌یه‌وه (إِمْرَأَة مَوْلَة): ناهرم‌تیکه مندالی بو راناو‌مستی همر زوو له‌باری ده‌چی. الْمَيْلَةُ: بمهر‌و‌ش و خه‌فمت‌خواردو بو نه‌وشته‌ی له‌ده‌ستی داوه ده‌گوتری: (امراة میلاه): ناهرم‌تیکه زور پهر‌و‌شی منداله له‌ده‌س چوو‌مکه‌یه‌تی و خه‌ریکه له‌تاوانی شیت بی ۰ رمه‌بای به‌هیزو هازمو هۆزه په‌یداکمر.	الْمَوْلَةُ: ده‌گوتری: (ماء مَوْلَة): ناویکه بهره‌لای ناو زموی‌یه‌که گراوو بو‌خو‌ی پئیدا بلاو دمی‌یه‌وه (إِمْرَأَة مَوْلَة): ناهرم‌تیکه مندالی بو راناو‌مستی همر زوو له‌باری ده‌چی. الْمَيْلَةُ: بمهر‌و‌ش و خه‌فمت‌خواردو بو نه‌وشته‌ی له‌ده‌ستی داوه ده‌گوتری: (امراة میلاه): ناهرم‌تیکه زور پهر‌و‌شی منداله له‌ده‌س چوو‌مکه‌یه‌تی و خه‌ریکه له‌تاوانی شیت بی ۰ رمه‌بای به‌هیزو هازمو هۆزه په‌یداکمر.
وَلَوَلَّتْ الْمَرْأَة وَكَوْلَة: ناهرم‌ته‌که واومیلو هاتو هاواری کرد. وَلَوَلَّتْ الْمَرْأَة: به‌مانا (وَلَوَلَّتْ) دئی.	وَلَوَلَّتْ الْمَرْأَة وَكَوْلَة: ناهرم‌ته‌که واومیلو هاتو هاواری کرد. وَلَوَلَّتْ الْمَرْأَة: به‌مانا (وَلَوَلَّتْ) دئی.
وَلَوَلَّتْ الْمَرْأَة: به‌مانا (وَلَوَلَّتْ) دئی.	وَلَوَلَّتْ الْمَرْأَة: به‌مانا (وَلَوَلَّتْ) دئی.

پشتی هه لکړد ۵ دمگوترئ: (وَلَّى
فَلَان هَارِبًا): فلانکس پشתי
هه لکړدو هه لاتو قاچاندى.

وَلَّى الشَّيْئَ وَعَنِ الشَّيْئِ: پشתי
له شته که کردو لېی دوور که وته وه.
وَلَّى فَلَانًا بُوْدَ: خوښه ویستی بُو فلان
نهماو پشתי لې کردو رڼی لیته تی.

وَلَّى فَلَانًا: یارمه تی فلانکس دی،
روی تیکردو پیښوازی لې کرد.

وَلَّى فَلَانًا الْأَمْرَ: کاره کی خسته ژیر
دمسه لاتی فلانکسه ووهو نه وی کرد
بهمفرمان ووا به سهریموه.

وَلَّى فَلَانًا الْحَاجَّةَ: پیویستی و
ناتاجیبی که لای فلان نهما.
تَوَالَّى الشَّيْئُ: شته په ک له دوا په ک
هات.

تَوَالَّتِ الْقَتْمُ عَنِ الْمَعَزِ: مهرکان
له بز نه کان جیابوونه وه ۵ خوئی
له نه وهی نه وان حیساب کرد ۵
دمگوترئ: (هو یتمرلی علینا): نه و
خوئی لې کردوین به سه پید نه ژادو
نه وهی حوسین.

تَوَلَّى الشَّيْئَ: پشתי له شته که هه لکړد
۵ دمگوترئ: (تَوَلَّى فَلَان هَارِبًا): فلان
پشתי هه لکړدو هه لات.

تَوَلَّى الرُّطْبُ: خورما شیرین بوو که
خهری که وشک بی.

تَوَلَّى عَنهُ: پشתי تی کرد ۵ روی لې
وهرگیرا.

تَوَلَّى الشَّيْئَ: پابه ندی شته که بوو.
تَوَلَّى فَلَانًا: یارمه تی فلانکس دی ۵
فلانکس خوئی خوش ویست کردی
به گهورمو خوښه ویستی خوئی.

تَوَلَّى الْأَمْرَ: کاره کی له نه ستو گرتو
پتی هه لسا.

استولی علیه: به سهریدا بالادست بوو
۵ کونترولی کرد ۵ دمستی لېی گیر
بوو ۵ که وته دمستی.

استولی علی الأمر: گه شته کوتای
نیشه که و باشباش کونترولی کرد.
استولی علی الغایة: پیښ مبهسته که
کهوت.

الأولی: چاکتر ۵ شیاوتر ۵ گونجاوتر ۵
نزیکتر.

المُؤَالَى: پیړی شیع، نه م ناو دیان
له ووهو بوهاتووه که نیمای عهلی و
خیزان و نه و مکانی نه ویان کردوه
به گهورمو پابه ری خوئیان.

الموالات: نه و په په کی که پهمان بدا
به په کی کی تر.

الموایا: جوړه شیعریک بوو
له سهرده می عه باسییه کان دا په بدا
بوو ۵ (مستفعلن فاعلن مستفعلن
فاعلن) دوجار.

هاوپهيمان ۵ خه زور ۵ هاوسئ ۵
شـوینکـه وتوو ۵ نازادکـهر ۵
فهرمانبـهردار گوئ بیست ۵
دمگوترئ: (المؤمن ولي الله) ۵ بارانی
دواباران ۵ میراتگری پاشایه تی ۵
(ولي العهد) ۵ ولیعه هـد.

ولي المرأة: نهوکه سهی برپار بهدمستی
ماره کردنی نافرته که یهو ناهیلئ بهی
رمزاهه نندی نهو نافرته که
خوبه سهری خوی مارمبکا.
ولي الیقیم: سه ره پهرشتیاری هه تیوو
به خیوکه ری ۵ له بواری نابوری دا
(وهل) که سیکه له قازانچ و زهرمدا
هاوبه ش و بهر پرس بی ۵ (له الغنم
وعيله الغرم).

الوكیة: کورتان و سه ره جل نه گهر
به سه ره پشتی حوشرته که وه بن ۵
ههرشتیک له پشتی حوشر بکری
له قوماش و شتی وا ۵ نهو بره
خورا که یه کابانی دنیا دیله
دهیشار ته وه بۆ میوانی کاتی
ناو دخت.
وما اليه یما و مئا: ناما زه بۆ کرد ۵
قامکی بۆ راداشت.
اوما اليه: ناما زه بۆ کرد.
الوامنة: به لاو کارسات.
ومد عليه یومد و مدأ: رقی هه نسا،
سور بۆ وه.

الموئی: گه وره، خاومن، په رومردگار ۵
سه ره پهرشتیار ۵ دۆست و
خۆشه و یست ۵ هاوپهيمان ۵ میوان ۵
هاوسئ ۵ هاوئل ۵ خه زور ۵ خزمی
نزیك و هکوو مامو نامؤزا ۵ نازادکهر
۵ نازادکراو ۵ شوینکـه وتوو.

الموئی: که سیك نیسبت بدرئ
بۆلای (المولی) ۵ دونیا نه و یست و
زانای گه وره.

المولوية: پیریکن له صوفی و خویان
به شوینکـه وتهی مه ولانا (جلال
الدین) ی رۆمی دزمان ۵ هه روا ناوه
بۆ کلاویکی درئزو له خوری
دروستکراو که جه نابی مهوله وی
له سه ری بکا.

الولاء: ملکایه تی ۵ نزیکی ۵ خزمایه تی
۵ یارمه تیدان ۵ خۆشه و یستی.
الولاية: خزمایه تی ۵ دمگوترئ: (القرم
عليه ولاية): خه لکه که هه موویان
یه کدل و یه کگیان له خیر و شهردا
هاوبه شن.

الولاية: خزمایه تی ۵ پلان و دمستورو
فهرمان پر مویی ۵ پاشاو سه رۆک ۵
ولات و دمفهریک که فهرمان پر مویا
به ری وهی به ری.

الولي: سه ره پهرشتیار ۵ خاومن ۵
ههرکه سیك سه روکاری ئیشیک بکا
۵ یارمه تی دمر و خۆشه و یست ۵

وَمَدَّتْ الْيَوْمَ وَاللَّيْلَةَ: رُوژو شه و ده که
زۆر گهرم بوون گهرما که یان توند
بوو شنه باشی کهم بوو.

الْوَمَدُّ: زیادبوون و تاوساندنی گهرمای
رُوژو شه و ههوا ته رییه که
له جهنگه ی گهرمادا له دهریاوه
رودمکاته ولات و ههواشی کهم و بی
هیز دمبی ه نیستا پیی دمگوتری:
(رطوبه).

الْوَمَدَّةُ: بهمانا (الْوَمَدُّ) دی.
وَمَزَّ بَانْفَهَ يَمَزَّ وَمَزَّا: بهرق هه لسانه وه
لوتی خو ی بادا ه هه لیگ لوفت.
تَوَمَّرَ فِي مَشْيِهِ: له رۆیشتن دا په له ی
کرد، بازی دا.

وَمَسَّ الشَّيْنُ بِالشَّيْنِ يَمِيسُ وَمَسًّا:
شته که ی به شته که خوراندو لیکی
خستن بۆنه وه ی تو ی که که ی لی دامالی
روت ببی ه دمگوتری: (أَوَمَسَّتِ الْمَرْأَةُ):
نافرمه که زینای کرد، داوین بیس بوو
ه خراپه ی کرد.
أَوَمَسَّ الْعَنْبُ: ته رییه که نه رم بوو
خهریکه بگا.

الْمَيْسُ مِنَ النِّسَاءِ: نافرمتی داوین
بیس که ههر که سی داوای لی بکا
رمتی ناکاته وه و خو ی ته سلیم دمکا ه
(ك: مِائِسٌ وَمَوَاسٌ وَمَوَامِيسٌ).

الْمَوْمِيسَةُ: بهمانا (المِيسُ) دی.

الْمُؤَسُّ: حوشتێك ژێربار نه گرابی،
رانه هیندرابی.

وَمَضَى الْبَرْقُ يَمْضُ وَمَضًا: هه وره
بروسکه که به هیواشی روناکی دا ه (فهو
وامض وهي وامضة).

أَوَمَضَ الْبَرْقُ: بهمانا (وَمَضٌ) دی.
أَوَمَضَ فَلَانٌ: فلانکس تروسکایی
بروسکه یان تروسکایی ناگری بیی
ه نامازمه کی هیواشی بۆکرد.

أَوَمَضَتِ الْمَرْأَةُ بَعِينَهَا: نافرمه که
به تیله ی چاوی پوانی به دزییه وه
سه بری کرد ه زهرده خه نه ی هاتی.
وَمِقَهُ يَمِقُهُ وَمَقًا وَمِيقَةً: خو شی
ویست.

وَأَمَقَهُ مَوَامِقَةً وَمَوَاقًا: ههریکه
له وانه نه ی تری خو ش ویست.
تَوَامَقُوا: به کتریان خو ش ویست.
تَوَمَّقُ: خو شی ویست.

تَوَمَّنَ فَلَانٌ: فلانکس خاوو خیزانی
زۆر بوو، مه سرفی زیاد ی کرد.
وَمَةِ النَّهَارِ يَوْمُهُ وَمَهًا: رۆژمه زۆر گهرم
بوو.

الْوَمَهَةُ: توانه وه ی ههرشتیک بی.
وَمَى يَمِي وَمِيًا: لۆغه تیکه له (وَمَا)،
بهمانا نامازمه یکردنه.
وَمَى بِالشَّيْنِ: شته که ی برد.

استومی علیه: به سه ری دا زال بوو،
داگری کرد.

توانی فی حاجته: کهمتر خمی کرد

لهکارمکهی داو گرنگی بی نه‌دا.

المینی: به‌نمر ۵ شوینی له‌نگر

گرتنی کهشتی ۵ جه‌وه‌رو کاکله‌ی

شوشه ۵ بویه‌یه که مه‌عدده‌ن و

شتی وای پی سواخ دمدری، پیی

بویه دمری.

المیناء: به‌مانا (المینی) دئ.

الوانی: جه‌سته لاواز ۵ کزه بای

نه‌سیم.

الوکاة: دورو یاقوت و گه‌وه‌ر ۵

نافرته‌ی شلو و مل که‌هه‌لده‌ستی

له‌بر نازداری به‌هیواشی راست

دمبته‌وه.

الوئی: دورو گه‌وه‌ر ۵ ملوانکه‌ی

گه‌وه‌ر ۵ جه‌وال.

وَهَبَ لَهُ الشَّيْنُ يَهْبُهُ وَهْبًا: شته‌که‌ی پی

به‌خشی به‌بی به‌رام‌بر.

وَهَبَ فُلَانٌ فُلَانًا: فلانکس به‌سمر فلان

دا بالادست بوو له‌به‌خشین دا ۵

دمگوتری: (واهبه فوهبه): همروا

دمگوتری: (وَهَبَنِي اللَّهُ لِدَاكَ): خودا بمکا

به قوربانی تو ۵ همروا دمگوتری:

(هَبْنِي لِعَمَلٍ كَذَا): وابزانه من نه‌وه‌م

کردوه.

اَوْهَبَ الشَّيْنُ: شته‌که به‌ردمواو بوو.

اَوْهَبَ فُلَانٌ لِلشَّيْنِ: فلانکس توانای

به‌سمر شته‌که‌دا هم‌بوو.

الْوَمَى: دمگوتری: (ما أدري أي الومي

هر؟): نازانم نه‌وه چ بی‌جه‌میکه چ

که‌سپکه؟.

الْوَجْجُ: جوړه لیدانیکی سازو

سه‌متوره.

الْوَجْجُ: وشه‌یه‌که ناماژهی پندمری

بوشتی که‌م.

وَلَمْ الذُّبَابُ يَنْمُ وَنَمًا: می‌شه‌که گوی کرد.

الْوَنَمَةُ: گوی می‌ش.

الْوَنِيمُ: گوی می‌ش.

الْوَنُ: لاوازی ۵ نه‌و نامیری سازهی

به‌په‌نجه لی دمدری.

وَنَسَى فِي الْأَمْرِ: له‌کارمکه‌دا تی شکا،

نه‌یتوانی بی‌کا ۵ ماندوو بوو وازی لی

هینا ۵ دمگوتری: (فلان لا یتوانی یفعل

کذا): فلانکس به‌ردمواو نه‌وکاره

دمکاو وازی لی نه‌هیناوه.

وَنَتَّ السَّحَابَةُ: همورکه بارانی باراند.

وَنَسَى فُلَانٌ فِكْمَ: فلانکس فوولی لی

هه‌لمالی.

وَنَسَى الشَّيْنُ وَنَهَ: وازی لی هیناو

به‌جیی هیشت ۵ (فهر وان وهي وانه).

اوناوه: ماندوی کرد ۵ بی هیزی کرد.

وَنَسَى الرَّجُلُ: پیاوه‌که کوششی

دسوزانه‌ی له‌کارمکه‌دا نه‌نجام نه‌دا.

تَوَانَى فِي الْعَمَلِ: گرنگی به‌کارمکه

نه‌داو هه‌ولی چاکسازی نه‌دا.

- اَوْهَبَ لِفُلَانٍ الشَّيْئَ: شتهكهى بؤ
فلانكس نامدکرد.
- وَاهَبَهُ: لهمالبهخشين دا بهسمریدا
بالادست بوو.
- إِثْبَبَ: بهخشینهكهى قبول كرد ه
دمگوترئ: (إِثْبَبَ الهبة).
- تَوَاهَبَ الْقَوْمُ: خهلكهكه ههندیکیان
شتیان بهخشی بههندیکیان.
- استوهب الهبة: داواى بهخشندهى لى
کرد، داواى لى كرد شتى بداتى ه
دمگوترئ: (استوهبَ فلاناً الهبة).
- المَوْهَبَةُ: ههورىك باران ببارینئ
لههر كوییهك بى ه زهلكاوى بچوك
ه بهرداوو چاله ناو لهكیو دا ه
بهخشش.
- الموهبة: جالى ناوى بچوك و زهلكاو ه
ناماده باشى نادمیزاد بهشیومهكى
سروشتى و خودا داد بؤ داهینان و
كارى هونهرى.
- الموهوب: مندان.
- للّهبة: عمتاو بهخشش كهبن
بهرامبهرو بى مهبست بى
لهزاراوهى شمرع دا نهومیه يكميك
مال و مولكيك بكا بهمولكى
يكميكى تر بهبن بهرامبهرو.
- وَهَتْ الشَّيْئَ يَهْتَ وَهْتاً: زهختى
لهشتهكه كرد، پهستاوتى ه پان و
پلیشى كردموه.
- اَوْهَتْ اللحمُ: گوشتهكه بؤگهن بوو.
الْوَهْتَةُ: زموى لیزو تهلان.
- وَهَتْ فِي الشَّيْئِ يَهْتَ وَهْتاً: جووه
ناوشتهكهوهو گیرۆدهى بوو، كوششى
تیداكرد.
- وَهَتْ الشَّيْئَ: بهتونیدی پپی پیدادا.
- تَوَهَّتْ فِي الْأَمْرِ: لهشتهكه دا قولبؤوه.
الْوَاهِتُ: كهسبك خوبخاته خهترو
تهنگو چهلهمهوه.
- وَهَجَتِ النَّارُ وَهْجاً وَهيجاً: ناگرهكه
بلیسهى سهند.
- وَهَجَتِ الْيَوْمُ وَاللَّيْلَةُ: رۆژو شهومكهى
زور گهرم بوون.
- اَوْهَجَ النَّارُ: ناگرهكهى ههگیرساند.
- تَوَهَّجَتِ النَّارُ وَالشَّمْسُ وَنَحْوُهُمَا:
ناگرهكه یان خورمكه تاوى ساند.
- تَوَهَّجَ حَرُّ النَّهَارِ: رۆژمكه زور گهرم
بوو ه دمشگوترئ: (تَوَهَّجَ حَرُّ النَّهَارِ):
گهرمای رۆژمكه تاوى ساند زور
گهرم بوو.
- تَوَهَّجَ الْجَوْهَرُ: جهوههرمكه
درهوشایموه.
- تَوَهَّجَتِ رَائِحَةُ الطَّيِّبِ: بؤنى عهترو
میسكهكه بلاو بؤوه.
- الْوَهْجُ: گهرمى رۆژى هاوین و گهرمى
خور ه بؤنى عهترو شتى بؤنخوش و
بلاو بونهومى بؤنمهکیان.

الْوَهْجَانُ: گهرمای رۆژ ۵ دىگوترى:

(يَوْمَ وَهْجَانٍ): رۆژىكى زۆر گهرمه.

الْوَهْجُ: زۆر گهرم ۵ زۆر درموشاومو

بلييسهدار ۵ دىگوترى: (نجم وهْج

وسراج وهْج).

الْوَهِيحُ مِنَ الطَّيِّبِ: بلاوبونهوهى

بۆنى خوشو شيلانى دىمارى

جهسته.

وَهْدٌ لَه الْفِرَاشُ: جيگاي بۇخوش

کرد.

تَوَهَّدَ الْفِرَاشُ: جيگاي ئىستراحمتى

بۇنامادىکرد.

تَوَهَّدَ: چال بوو.

اَوْهْدُ: ناوى رۆژى دووشههمميه.

الْوَهْدُ: زموى چال ۵ زىلكاو ۵ چاللىكى

ههلكهئندراو.

الْوَهْدَةُ: زموى نزمو چال.

وَهْرَه يَهْرَه وَهْرًا: خستيه ناو

كىشيهكهوه رزگاربوونى لى

ناكرى.

وَهْرَه: بهمانا (وَهْرَه دى).

تَوَهَّرَ اللَّيْلُ وَالشَّتَاءُ: زۆرينهى شهو

يان زۆرينهى زستان رۆيى.

تَوَهَّرَ الرَّمْلُ: لىبلانكه داروخا،

هارهى کرد.

تَوَهَّرَ فُلَانٌ فُلَانًا فِي الْكَلَامِ: فلانكهس

فلانكهسى ناچار کرد بۇ وازهينان

لهقىسكهى.

المُسْتَوَهِّرُ: كهسيك گهرماى

خورگىزى كردى.

الْوَاهِرُ: دىگوترى: (هَبْ وَاهِرٌ): بلييسه

ناگرىكى پرتهو بهخشه.

الْوَهْرُ: پهرساندىنى گارىگهرى خۆر

لهسمر زموى و ليدانى تيشكهكهى

لهزموى بهجۆرىك وادپته بهرجاو

تيشكهكه وىكوو ههلم جمو جولى

دىمكا.

الْوَهْرَةُ: كهوتننه ناو كيشهوه

جورتميكهوه كه رزگار بوون لى

زۆر زهحمهت بى.

وَهْرَه يَهْرَه وَهْرًا: پالى پيومانو

بهههموو هيزى خوى

مستهكۆلهيهكى ليدا ۵ دىگوترى:

(وَهْرَ الْحَيَوَانِ): بهقاجى ولاخهكهى

ههلنا بۇ رويشتن ۵ پيى لى نا،

وردى کردو شكاندى.

وَهْرَه: بارى قورس کرد.

تَوَهَّرَ الْكَلْبُ خَلْفَهُ: سهگهكه لىدواوى

بازى دا.

تَوَهَّرَ الْمُثْقَلُ: بهتوندىو بههيز پيى

لى نا ۵ دىگوترى: (جاء يَتَوَهَّرُ):

بهتهبه تهبو پى بهزموى دادان

هات.

الْوَهْرُ: كهسيك جوان بپروا،

ههرشتيك رىموتى جوان بى.

الْمَوْهَرُ: بیاوئیک لمړۍ شتن دا
به توندی پی به زموى دادا.

الْوَهَازَةُ: روښتنی به شمرو و شکو ۵
دمگوتری: (هي تمشي الرهازة).

الْوَهْرُ: ټيکسمر اوو ټوکمو جهسته
دامه زراو ۵ بیاو کورته بالا.

وَهَسَ فُلَانٌ يَهَسُ وَهْسًا وَوَهِيْسًا:
فلانکس زور خوړ بوو، چلئیس بوو ۵
لمړۍ شتن په لوی کرد.

وَهَسَ عَلَى عَشِيرَتِهِ: دمستريزی کرده
سمر هوړو خیلې خوۍ.

وَهَسَ الشَّيْئُ: شته کهى شکانو کردی
به ناوهند له نیوان خوۍ و گلمکه دا
بوئنه ووی جهسته ی لمزمویپه که
نه که ووی ۵ به توندی قاچی پیادا و
کوتایم و.

تَوَهَّسَ: په لوی کرد لمړۍ شتن دا ۵
روښت به شیوه روښتنی کوڼ
گران.

تَوَهَّسَ السَّائِرُ الْأَرْضَ فِي مَشِيَّتِهِ:
پېوارمکه لمړۍ شتنی به ناو زموى
دا زوری خوږ اداو خوۍ له نگانده
ومکو و شل و سهقت به پړگادا
رؤی.

الْوَهْسُ: شپرو نه گبته ۵ هیتنه یی.
الْوَهَّاسُ: شیر.

الْوَهْيَسَةُ: خوار دنیکی عمر به،

بریتیه له وه کولله بکولئندری
نهمجار وشک بکړئنه ووهو بهار پدري و
ټيکه له به جه وری بکړئ و مکو و
به لوو چه لوی لی بی.

وَهَسَ الشَّيْئُ يَهْصُهُ وَهْصًا: به نه و
په ری هیزو تواناوه شته کهى فری دا ۵

به توندی پی لی نا ۵ به زموى کیشا.
وَهَسَ الشَّيْئُ الرَّخْوُ: شته نمرمه کهى
شکاند.

وَهَسَ الْإِنْسَانُ وَالْحَيَوَانُ: مړو فکه یان
نازه له کهى خه سانده، دهماری نیپرایمته
پروانده.

وَهَسَ رَأْسَهُ: سمری بریندار کرد.
إِثْهَصَ الشَّيْئُ الرُّطْبُ: شته تهرمه که
شکا.

الْمَوْهَوْصُ: دمگوتری: (رجل
مروص): بیاوئیکه نیسقانی جو نه
ناویه که ووه، نیسقانه کانی ټيکگراون،
پالیان لیکداوه.

الْمَوْهَّصُ: به مانا (الْمَوْهَوْصُ) دئ.
الْوَهْصَةُ: چال و چوڼی زموى
که وانه یی بی.

الْوَهَّاصُ: بوزنده رؤی له مانای
(وَهْصَ) دا دئ ۵ به خشنده و سهخی
سروشت.

وَهَطَ فُلَانٌ يَهْطُ وَهْطًا: زمعیفو لاواز
بوو.

وَهَطَ فَلَانًا: زمبری لهفلان دا ۵ برینداری کرد.

وَهَطَ الشَّيْئُ: پیسی لهشتهکه نا پلیساندیهوه ۵ شکاندی ۵ هاری ۵ (فهر مرهوط ووهیط).

اَوْهَطَ الْإِنْسَانَ وَالْحَيَوَانَ: مرؤفهکهی لهپهل و پۆ خست ۵ برستی لی بپی، لاوازی کرد ۵ دمگوتری: (رمی الطائرُ فَأَوْهَطَ): گوللهی ئاراستهی بالندهکه کردو ههنگاوتی و لهپهل و پۆی خست ۵ زمبری کوشندهی لی دا ۵ وای بهزموی دادا که نهتوانی ههلبستیهوه ۵ شلهکوتی کرد ۵ لهپهل و پۆی خست.

اَوْهَطَ جَنَاحَ الطَّائِرِ: بالی بالندهکهی شکاند.

تَوَهَّطَ: بۆموطاومعهی (وَهَطَ)دئ.

تَوَهَّطَ فِي الطَّيْنِ: رۆچو بهقورپکهداو گوم بوو.

تَوَهَّطَ الْفِرَاشُ: جیگا نوستنو نوینهکهی خۆش کرد.

الْوَهْطُ: کۆمهلو تاخم ۵ لاواز ۵ شوینی تهخت و نهرم.

الْوَهْطَةُ: یهکجار ۵ زموی تهخت و نهرمهلان.

وَهَفَ النَّصْرَانِي يَهْفُ وَهْفًا: کابرای مهسیحی خزمهتی کهنیهی کرد.

وَهَفَ الشَّيْئُ وَهْفًا وَهْفًا: شتهکه نزیک بۆوه ۵ دمگوتری: (خذ ما وهف لك): نهوهی لیّت نزیکه نهوه بۆ خۆت ههنگره.

وَهَفَ النَّبَاتُ: رپوومهکهکه سهوز بوو کهلای کردو پۆشناخ بوو.

وَهَفَ الشَّيْئُ لِلْقَوْمِ: شتهکه بۆ خهلهکهکه دهرکهوتو ئاشکرا بوو.

وَهَفَ الشَّيْئُ وَهْفًا: شتهکه فهری، بهحهوادا چوو.

اَوْهَفَ الشَّيْئُ: شتهکه لهبهرزیهوه دمپروانی ۵ بهرزبۆوه ۵ دمگوتری: (ما يرهف له شيءٍ الا أخذه): ههرشتیک بیته بهردهستی دمپگرئ.

الْوَاهِفُ: مجهورو خزمهتکاری کهنیشه.

الْوَهَاقَةُ: پيشهی خزمهتچیهتی کهنیشه.

وَهَقَ الشَّيْئُ عَنْهُ يَهَقُ وَهَقًا: شتهکهی لی مهنع کرد.

وَهَقَ فَلَانًا: کهمهندی خسته ملی فلانکهسهوه، کهبلی سهر بهقولقهی خسته ملی فلانکهسهومو گرتی.

وَهَقَ الْبَعِيرُ الْبَعِيرُ: ههر پهک له دوو حوشرمهکه ملیان درێژکردو پيشپکئی رۆپشتیان کرد.

اَوْهَقِ الدَّأْبَةَ: كهمنندو جهلی
بهقولفهیی هه‌لدا بۆ شه‌وی ملی
ولاخه‌که‌ی بکه‌وێته ناو.
واَهَقَهُ: پێشپه‌رکیی له‌گه‌ن دا کرد
له‌کارمه‌دا ۵ دمه‌گوتری: (واهقت
الناقة الناقة).

تواهق الرجلان: دوو په‌یاومه‌که
پێشپه‌رکییان کرد.
تواهقت الركاب: باربه‌رمه‌کان ملیان
درێژکردو که‌وته‌نه پێشپه‌رکیی کردن
له‌ پوێشتن دا.
الْوَهَقُ: جه‌لیی‌که‌ سه‌رێکی
قولفه‌که‌راوه ده‌هاوێژری بۆ ملی
ناژه‌لو مرو‌ف بۆشه‌وه‌ی که‌مه‌ند
بکری ۵ (ک: اوه‌اق).

وَهَلَ فُلَانٌ يَهْلُ وَهْلًا: فلان‌که‌سه سه‌هوی
کرد.
وَهَلَ اِلَى الشَّيْئِ: خه‌یالی چوو بۆ شته‌که
له‌کاتی‌که‌دا شه‌و شتیکی تری گه‌ره‌ک
بوو.

وَهَلَ الرَّجُلُ يَوْهَلُ وَهْلًا: لاواز بوو ۵
ترسا ۵ وا‌هی وپما.
وَهَلَ فِيهِ وَعْنَهُ: هه‌له‌ی تێدا کردو له‌بیری
چۆوه.

وَهْلَهُ: ترساندی ۵ زنده‌قی برد.
تَوَهَّلَهُ: توشی هه‌له‌کردنی کرد.
اسْتَوَهَّلَ: لاواز بوو، وا‌هی وپما.

المُسْتَوَهِّلُ: ترساوی گورج و چوستو
جالاک.
الْوَاهِلَةُ: سه‌رمته‌ی شتو ده‌سته‌گول و
نۆبه‌رمی.
الْوَهْلَةُ: ده‌گوتری: (القيته اول وهلة):
بۆیه‌که‌م جار تووشی بووم.

وَهُمَ فُلَانٌ فِي الشَّيْئِ وَالِيهِ يَهُمُ وَهْمًا:
خه‌یالی بۆ شته‌که‌ چوو وه‌لحال شه‌و
شتیکی تری مه‌به‌ست بوو.
وَهُمَ الشَّيْئِ: شته‌که‌ چوووه ناو
خه‌یالی‌هوه.

وَهُمَ فِي الْحَسَابِ: له‌حیساب دا هه‌له‌ی
کرد به‌سه‌هو چوو.
اُوْهُمْ فُلَانٌ: به‌مانا (وَهُمَ دئ).
اُوْهُمْ فُلَانًا بِكَذَا: گومانی له‌فلان‌که‌سه
کرد به‌موشته‌و به‌وه تاوانباری کرد.
اُوْهُمْ الشَّيْئِ: شته‌که‌ی هه‌موو واز لی
هێنا.

اُوْهُمْ مِنْ صَلَاتِهِ رَكَعَةً: رکا‌تیکی
له‌نوێژمه‌که نه‌کرد.

اُوْهُمْ مِنَ الْحَسَابِ كَذَا: نه‌ومنده‌ی
له‌حیسابه‌که‌ داگرت.

اُتْهِمَ الرَّجُلُ: په‌یاومه‌که گومانی
په‌یداکرد، شکی لا په‌یدا بوو.

وَهُمَّةٌ غَيْرُهُ: په‌کیکی تر خه‌ستیه
گومانه‌هوه.

اُتْهِمَهُ بِكَذَا: تۆمه‌تباری کرد به‌وه ۵

گومانی خسته سهر، گومانی
له راستگویی نهو کرد.

تَوَهُمُ الشَّيْءُ: گومانی شتهکهی کرد ۵
له خه پالی خوی دا هینایی و بردی.
تَوَهُمُ الْخَيْرَ فِيهِ: هیوای خیر و خوشی
لی کرد.

الْثُّمَةُ وَالْثُّمَةُ: تۆمهتبار کردنه.
الْثُّمِيمُ: کهسیک تۆمهتی خرابیته
سهر.

المُتُّهُمُ وَالْمُتُّهُمُ: تۆمهتبار.
الموهوم: گومانلی کراو ۵ نهوهی
گومانی بۆبچی.

الْوَهُمُ: نهوهی دمکه ویتنه خه پال و
نه نندیشهوه ۵ ریگای پان و پۆر ۵ (ک:
اوهام ۵ وَوَهُم).

وَهْنٌ يَهْنُ وَهْنًا: کهوته کاتی نیوه شهوه
۵ پان لاواز بوو لهجه ستهدا لهئیش
کردن دا.

وَهْنٌ فَلَانًا: فلانکهسی لاواز کرد.
وَهْنٌ فَلَانًا: فلانکهس تووشی نازاری قۆل
بوو قۆل ئیشی توشهات.

اوَهْنٌ: کهوته دمورو بهری نیوه شهو.
اوَهْنٌ فَلَانًا: فلانکهسی لاواز کرد.
تَوَهْنٌ فَلَانًا: فلانکهس ڤاکشا له سهر
تهنیشته ۵ لاواز بوو.

تَوَهْنٌ الطَّائِرُ: داله کهرخۆرمکه بالنده
گوشت خۆرمکه نهومندهی گوشتی

لاکه تۆپیو خوارد مڤوو نهیتوانی
بفری.

المَوْهِنُ: دمورو بهری نیوه شهو ۵ پان
سهعاتیک دوا نیوه شهو.
المَوْهِنُ: دمگوتری: (رجل مرهون):
پیاویکه لاواز و بی ههلمهت.

الوَاهِنُ: ڤمگی نهستۆ ۵ نهو ڤمگی
تیدایه کهملی بهشانهوه بهستۆتهوه
۵ دمشگوتری: (رجل واهن):
پیاویکه لاواز و بی ههلمهت.

الواهِئَةُ: لهرو لاوازی ۵ فقهه رمیه که
لهپشته مل ۵ نهخۆشییه که توشی
قۆلی ئاده میزاد دهبی ۵ پهراسوو ۵
سهرمتای بۆشایی سنگی نهسپ.

الْوَهْنُ: زعیفی و سیس بوونی نیشت.
الْوَهْنَانَةُ مِنَ النِّسَاءِ: ئافرمتی
تهمهیل و بهناز پهروهرده، ئافرمتی
شل و شیواو.

الْوَهْنُ: سهرعه مهله، چاودیری
کریکار.

الْوَهْ: غهمو خهفته ۵ دهگوتری: (وَهْ
من الوجع) وهی لهنازار.

وَهْوَةٌ فِي صَوْتِهِ: هات و هاواری کرد،
نالاندی.

وَهْوَمَتِ الْمَرْأَةُ: ئافرمتکه
بهغه مبارییهوه هاواری کرد.

وَهْوَةُ الاسَدُ فِي زَيْرِهِ: شیرمه

الْوَهْيَةُ: يهكجار ۵ درزو شه بهق لهشت
دا.

الْوَهْيَةُ: كاوپو گۆلكه حوشتى قه لهوو
كهته.

الْوَهْيَةُ: بچوكراوهى (الْوَهْيَةُ) به ۵
كون و كه له بهرى كه م.

واها: وشه به كه بۆ سمرسام بوون
لهشتيك دمگوترى.

وَي: وشه سمرسوپرمانه لهشتيك ۵ يان
بۆ زمجرو لى تورمبوون به كاردى ۵
دمگوترى: (وَي لزيد): به مانا وميل و
هاواريش دى ۵ دمگوترى: (وَيَك).

وَيْب: وشه به كه ومكوو (وَيْل) وايه
دمگوترى: (وَيْك وَب لَك) ۵ كه
گوترا: (وَيْباً لهذا): ماناى تهمعه جوب
دمگه به نى.

الْوَيْبَةُ: ناميرىكى پيوانهى دانه وويله به
۵ بريتييه له دو كيله.

الْوَيْج: مزان ۵ يان نير له نيوان دوگا
جوت دا يان مزان و ههوجا به كه
پيكه وه.

وَيْج: وشه به كه به زمي پيدا هاتنه وه به ۵
يان هه به مانا (الْوَيْل) دى ۵ دمگوترى:
(وَيْج لَه وَيْحاً لَه).

الْوَيْس: هه زارى.
وَيْس: وشه به كه له شوينى به زمي
پيدا هاتنه وه دا به كاردى ۵ دمگوترى:
(وَيْسَ ما املحه).

نه پاندى و نه پى خوى خوارده وه.
المَوْهَةُ مِنَ النِّسَاء: نافرمتيك
تووشى هه لامهتو به سيوى بووبى و
له سهرمان چۆقه چۆقى پى
كهوتبى.

الْوَهْوَاهُ: نه سبى به نيشاتو تيزر وه
كه له هيج نه وهستى ۵ دمگوترى:
(رَجُلٌ وَهْوَاهُ): پياويكه ترسنوك و
بى وره.

الْوَهْوَهَةُ: دنگيكه له قورگى نه سب دا
له كۆتايى حيلكاندننى دا.
وَهِي الرَّجُلُ يَهِي وَهِيَا: پياومه
نه حمه ق و گيل بوو.

وَهِي الحائِطُ: ديواركه شه قى برد
خهريكه بروخى.

وَهِي الثوبُ: قوماشه درپا كون بوو.
وَهِي رِبَاطُ الشَّيْئِ: بورغى شته كه,
به ستمركه شل بۆوه.

وَهِي السَّحَابُ: هه ورمكه دا پكرده باران و
بارانى به ليزمه هه ئرشت.

اوها: لاوازي كرد.
اوْهَى يَدُهُ: دهستى شكاند ۵ نازارى
به دهستى گهياند به شكاندن و شتى
وا.

الْاوْهِيَةُ: نيوان تۆقه سمرى كيوو
ناوچه دى دۆل.

الْوَهَى: درزو شه بهق لهشت دا.

ويْلَةُ: زۆرى باسى (الْوَيْلُ) بۆكرد	سوپهينهره.
وميلبارانى كرد.	الْوَاكَةُ: پياوى كورته بالا ۵ نافرمتى
تووايلا: هاوارى ئهو ئازارو	كورته بالا (قهزهم).
نارپههتيهى كرد كهتوشى بووه.	الْوَيْنُ: تىرى پەش.
الْوَيْلُ: نازلېوونى شەپو نهگبهتى	الْوَيْئَةُ: ميوژى پەش.
بۆسەرى ۵ وشەيهكه سزا دهگهيهنئ	وَيْهٍ وَيْنَهَا: وشەيهكى هەئنانە، كهبتهوئ
۵ شيوپكه لهدۆزهخ.	يەكەك يان كۆمهليك هەئبنئى
الْوَيْئَةُ: ريسوا بوون و هەزيهت ۵	بۆكارىك دهئىتى (وَيْهًا يا فلان) يان
دهگوترى: (يا ويلتا): هەياچوو	(وَيْهًا يا جماعة الرجال).
مالوئىران خۆم.	
وَيْلُمِهِ: واته (وَيْلُ لَامِهِ): دهشگوترى:	
(رجل وَيْلُمِهِ): پياويكى ليهااتوو سەر	

آلات موسيقية

ميزمار

ميجوز

ناي

صُرْبَانَة

سَكْبَة

سَمَان أَجْهَر

بوق

بِيَانُو أَوْ مِيْزُون

نَغِير

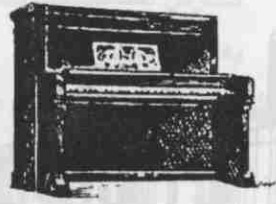
مَلِيْكُون

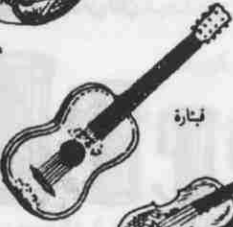
بوق الصب

بوق

بِيَانُو أَوْ مِعْرَف

قِيْتَارَة

صَوْتَة

مَانْدُولِيْنَة

أَكُورْدِيُون

كَيْتَارَة

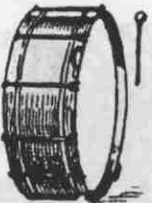
عُود

بَزْمَج

أَكَارِيْتَا

بَنْدِير أَوْ طَبْل كَبِير

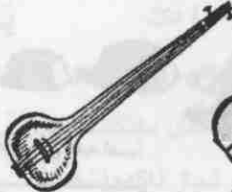

طَبْل صَغِير

طَبْل وَط

بُزُق أَوْ مُشْبُور

رَبَاب

دَف

جَرَس

قَانُون

دُرْبَكَة

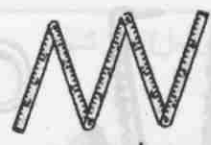
مقاييس و مكايل

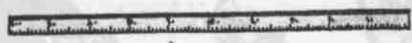
مِثْر مَعْدَنِي اَنْتِيْمَاتِيكِي

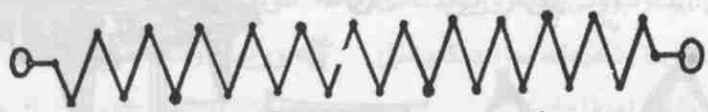
مِثْر مَعْدَنِي مُزْدَوِج

مِثْر مِنْ خَشَب

مِثْر

مِثْر لِّلْمَسَاحَةِ

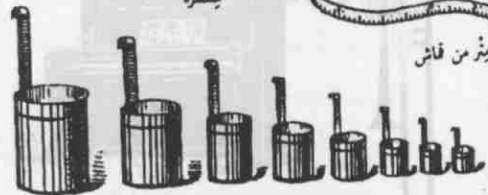
مِثْرَةٌ

مِثْر مِنْ قَاش

مِثْر مِنْ قَاش

مِكَائِيل مِنْ تَنَك

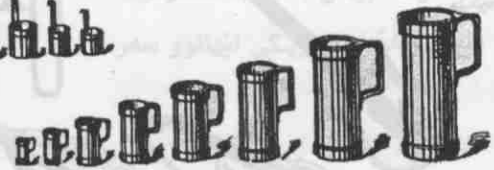
دِيسِمِثْر مُزْدَوِج

عَشْر مِثْر
اَوْ دِيسِمِثْر

مِكَائِيل مِنْ خَشَب

مِكَائِيل مِنْ قَصْدِير

عِيارَات صِبْلِي

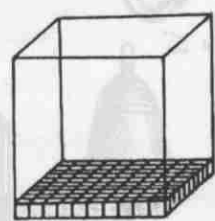
عِيارَات مِنْ نَحَاس

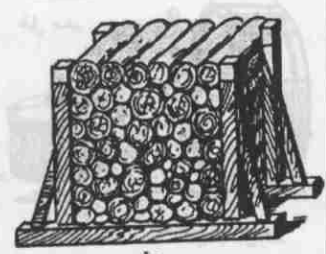
عِيارَات مِنْ حَدِيدِ الْعَصَبِ

مِثْر مَرْمُوع

مِثْر مَكْتَب

مِثْر

الياءُ: پیتی بیست و هه شته مه
 له پیته کانی هیجا، شوینی دهر چون و
 لی پمیدابوونی نیوان سهری زمان و
 ناو پراستی مه لا شووه.
 یا: حهری نیدایه، وشه یه که بۆ بانگ
 کردن له که سیک یا له شتیک
 به گاردی.
 الیارد: پیوهریکه له باری دریزی شتی
 پی دهمپووری، نزیکه ی سییه که
 مهتره واته ۲۲-۳۵ بهشه له مهتر.
 یَسْ مِنْهُ: لئی ناهومید بوو ۵ ته ماعی
 پیی نه ما.
 یَسْتِ المرأه: نافرته که نه زوک بوو ۵
 له سک و مستایه وه.
 اَیاسَه: ناهومیدی کرد.
 اِئاسَ منه: به مانا (یَسَ) دی.
 اِستِیاسَ منه: به مانا (یَسَ) دی.
 الیاسُ: ته مهنی ناهومید بوون ۵ نهو
 ته مهنه ی نافرمت له عاده ی مانگانه ی
 خو ی دهموستیه و هو ئیتر ناکه ویتته
 چه یزموه.
 یایا یا یاءُ: به خه لکه که ی گوت
 کۆببنه وه.
 یابا بالقوم: خه لکه که ی بانگ کرد بۆ
 زییافته تو دعوته.
 یأ یا بالابل: دمنگی له حوشر مکان کرد
 که راو مستن.
 یأ: لاسایی کردنه وه ی دمنگه ۵ یان
 ناوی نهو دمنگه یه خه لکی پی بانگ
 دهری بۆ کۆبوونه وه.
 الیأ: دمنگی بالندمه که و مکوو
 باشوکه وایه.
 الیؤیر: بالندمه که و مکوو باشوکه وایه
 کلکی کورته.
 یَبَّه: ویرانی کرد تهخت و تاراجی تیک
 دا.
 الیَبابُ: ویرانه ۵ ولاتی چۆل و
 سوته مه پۆ ۵ دگوتری: (ارض
 یاب): زهوی چۆل و کهس تیدانه ماو
 بی دارو درهخت و روک ۵ (حرض
 یاب): چهوزی بی ناو.
 یَسْ یَسْ یَسْ: وشک بۆوه، دوا ی
 ته پی وشک بوو.
 یَسْ مابین الرجلین: نیوان دوو پیاوه
 برادره که پچرا دمنگیان لیک داپری.
 اِیَسْ: کهوته ناو زهوی وشک و
 سوته مه پۆوه ۵ یان به ناوی زهوی
 چۆل و سوته مه پۆ دا پۆیی.
 اِیس: قاتو قری بوو زهوی بهروومی

نه‌بوو.

اَيْبَسَ الْقَوْمُ: خه‌لکه‌که کشتو
کاله‌که‌يان وشکی کرد.

اَيْبَسَتِ الْأَرْضُ: زه‌ويه‌که کشتوکاله‌که‌ی
وشک بوو.

اَيْبَسَ الشَّيْءُ: شته‌که‌ی وشک کرد
ده‌شگوترئ: (اَيْبَسَ الله يده‌ علی
سـوطه): خو‌دا ده‌ستی
به‌قام‌جیه‌که‌وه وشک بکا
ده‌شگوترئ: (اَيْسَ): بید‌نگ به.

يَابَسَهُ: به‌تون‌دو تیز‌ی مامه‌له‌ی له‌گه‌ل
کرد.

يَبَسَهُ: وشکی کرد
وشکی کرد‌موه.

إِبْسَ: بۆ مو‌طاومعه‌ی (يَبَسَهُ) دئ.

الْأَيْبَسُ: ده‌گوترئ: (هو اَيْسُ منه) نه‌و
له‌و وشک تره ده‌شگوترئ: (بينهم
لدى اَيْبَسَ): نیوانیان خو‌ش نی‌وه
ده‌نگیان لیک داب‌رپوه
هه‌روا وشه‌ی
(الْأَيْبَسُ) ناوه بۆ نیس‌قانیکی وشک
له‌فاق دا که ده‌ستی لی بده‌ی نازارت
بدا.

الْأَيْبَسَان: باریکایی ده‌ست و حاج
نه‌و
شوینه‌ی خو‌ار به‌له‌که‌وه تا قوله
قاب واته (لولاك) ده‌گوترئ: (ضَرَبَ
اَيْبَسَهُ): زه‌بری له‌لولاکی دا،
له‌باریکایی حاجی دا، له‌مه‌چه‌کی دا.

الْأَيْبَسُ: ژو‌ور قوله‌قاب و ژو‌ور مه‌چه‌ک

ه ده‌گوترئ: (ضَرَبَ الْاَيْبَسَ): زه‌بری

له‌ئیس‌قانی لولاک و مه‌چه‌کی دا
هه‌روا وشه‌ی (الْأَيْبَسُ) ناوه بۆ نه‌و
شته‌ی شمشیری له‌سه‌ر تا‌قی
ده‌کر‌ت‌موه.

الْيَبَاسُ: نه‌وشته‌ی رووه‌ک و دره‌خت و
شتی ته‌ر وشک ده‌کا.

الْيَابَسُ: ده‌گوترئ: (وجه يابَسَ): روی
وشک و بی‌خیره
ه (سکران يابَسَ):
نه‌ومنده سه‌رخو‌ش بو‌وه قسه‌ی
بۆ‌ناکرئ.

الْيَبَاسُ: ده‌گوترئ: (أَرطَبَ أَم يَبَاسَ):
ته‌ره‌ یان وشکه.

يَبَاسٍ: شه‌رما
ه عه‌ورمه‌ت.

الْيَبَسُ: ده‌گوترئ: (خطب يَبَس، شاة
يَبَسَ): مه‌رپکه وشکی کرده، گوانی
وشک بو‌ون
ه (أَرْض يَبَسَ):
زه‌ويه‌کی ره‌ق و په‌موه
ه (مکان
يَبَسَ): شوینیکه ناوی تیدا بو‌و
وشکی کرد
ه (إمرأة يَبَسَ):
نافره‌تییکی بی‌خیره
ه هیج و بو‌چه.
الْيَبَسَةُ: ده‌گوترئ: (أَنَاءٌ يَبَسَةُ): دپله
که‌رپکی بی‌شرو کزو لاوازه.

الْيَبُوسَةُ: وشکی، پیچه‌وانه‌ی ته‌ری
ه
حاله‌ت و وه‌زعیکه له‌شت دا
به‌ناخو‌شی په‌کتر ده‌گرئ و شتی لی
دروست ده‌کرئ.

الْيَبِيسُ: به مانا (اليابس) دئ ۵ همرشتيک
له گياوگزو گهلاو پرزو پال وشک
بئ و هه لومړئ ۵ دهسگوترئ: (رجل
وامرأة يبس): پياوو ژنيکي بئ
خيرن.

يبس الماء: عهرمقي وشکهوه بوو.
اليتع: همر رومکيک شيرى هه بئ
ومکوو روهکي شنگ ۵ خورشيلک و
نهو جوړه رومکانه.
يَتَمَّ يَتِمُّ يَتَمًا: تاک بؤوه.
يَتَمَّ الصَّبِيُّ أَوِ الْوَلَدُ: مندالهکه بئ باوک
بوو.

يَتَمَّ الصَّغِيرُ مِنَ الْحَيَوَانِ أَوِ الْبَهَائِمِ: بيچوه
نازه لهکه دايکي مندار بؤوه يان لئى
دابړا.
يَتَمَّ الْفَرَحُ: بيچوومکه زاروکمهکه په کيک
له باوک و دايکي مرد هه تيوکوهوت ۵
(فهر يتيم و يتمان).

يَتَمَّ يَتِمُّ يَتَمًا: به مانا (يَتَم) دئ.
يَتَمَّ يَتِمُّ يَتَمًا: به مانا (يَتَم) دئ.

أَيَّتَمَتِ الْمَرْأَةُ: ناهرمتهکه مندالهکه
هه تيوکوهوت.

أَيَّتَمَ الصَّبِيُّ: مندالهکه هه تيوکرد.
يَتَمَّةً: به مانا (أَيَّتَمَة) دئ.

الْمَيِّتَةُ مِنَ الْحَرْبِ وَنَحْوِهَا: شهرو
جهنگيکه پياوى زورى تيدا
بکوتړئ ۵ هه تيوکړ زور بکړ ۵ بؤوه

دمگوترئ (الْحَرْبُ مَيِّتَةً مَائِمَةً): شهرو
هه تيوو بئومژن زور دهکا.
الْيَتَمُ: خهم و خهفمت.
الْيَتَمُ: دمگوترئ: (لِي سَيْرِهِ يَتَمُ):
رؤيشتنهکهى ومستان و تهکه تهکي
تيدايه.

الْيَتِيمُ: مندالئ باوک مردو ۵ بيچوه
نازه لئ دايک نهماو يان له دايک
دابړاو ۵ همرشتيک هاوشانى نه بئ.
الْيَتِيمَةُ: ميينهى (الْيَتِيم) ۵ ميينهى بئ
باوک ۵ کومه له لمبه لاني تاقهوه بوو
۵ دوړو گه وهمري ناوازه و به نرخ.
الْجُمُعَةُ الْيَتِيمِيَّةُ: روژى هه ينى کؤتايى
مانگي رهمهزان.

يَتَتَّ الْحَامِلُ: سکرپمکه مندالهکهى بوو
۵ سکهکهى دانا به شيويهک قاجى
هاتنه دهر نهمجار سهرى و دهستى;
دمگوترئ: (وَضَعَتْ أُمَّهُ يَتًا).

أَيَّتَتِ الْحَامِلُ: به مانا (يَتَت) دئ ۵ هي
موتن وموتنه.

يَتَتَّتِ الْحَامِلُ: به مانا (أَيَّتَت) دئ.
الْيَحْمُورُ: کهره کيوى ۵ گيانله به ريکي
کاوپژ کاره له پيږي کهله کيويه.

أَيَذَعُ الْحَجَّ عَلَى نَفْسِهِ: حه جى له سهر
خوى واجب کرد ۵ دهسگوترئ:
(أَيَذَعُ الْيَمِينَ عَلَى نَفْسِهِ).

يَذَعُهُ: به صمغى گوشراو له درهختي

(الأيديع) ږمځی گرد ۵ دښگوټری:
(يَذْعُهُ الصَّبَاغُ).

الأيذعُ: گوښراویکه سوره ومکوو خوین
لهلقی درهختیک دمردمهیندری ناوی
(الأيبداع)، بؤ داوو دمرمان
بهکاردمهیندری.

يَذَاهُ يَدِيهِ يَذِيًا: دمستی همنگاوت.

يَدِي فلان يَنِي يَدِي: چاکه ی لهگه ل دا
کرد لاواز بوو، بی دمهلات بوو.
يَدِي من يده: دمستی نهما، توشی شهلهل
بوو.

يَدِي: دمستی نازاری پهیدا کرد.

يَدِي يده: دمستی توشی شهلهل بوو.

اَيدي فلاناً: دمستی فلانکهسی
همنگاوت.

يَاذَاه: دمست بهدمست پپی هروشت.

اليذ: دمست ۵ بهشيك لهجهسته
لهشانموه تاسمري پهنجه ۵ دسکی
هرشتيك کهبهدمست دهیگری
ومکوو شوین دمست گرتنی شمشیر،
کلکه پاچ، کلکه خاکه ناز، دمسکه
جههو، دمسکه خهنجهر، قوئی
کراسو کهوا، دمهلاتو هیزو توانا
۵ همروا وشه ی (اليد) بؤ زور مانای
تر هاتوو و مکوو لهم رستانهدا
دمردمکهوی: (هُم يَذُ): نهوانه تاقم و
پیپی نهون ۵ (هُم يَذُ على غيرهم):

نهوانه پهك ريزو گوكن لهسهر
دوژمن ۵ (هو في يَدِي): نهوه موکی
منهو لهزیر دمستی من دا په ۵ (هذه
يدي لك): من کهفیلی نهو شتمتم و
بهرعوډه ی دمبم ۵ (أعطى يده):
ملکه چ بوو دمستی دایه و خو ی
تهسليم کرد ۵ (ضَرَبَ يَدُهُ في كذا):
دمستی بهکارمکه کرد ۵ (خرج من
تحت يَدِهِ فلان): فلانکس لهزیر
دمستی نهو رزگاری بوو ۵ یان لهزیر
چاودیری نهودا پیگهیی و بوو
بهزاناو ومستا ۵ (الأمر بيد فلان):
نهو کاره لهزیر تهصروفي نهوداپه
۵ (هو طویل اليد): نهو سهخی
سروشته، بهخشندهیه ۵ (مشی بين
يديه): لهپی شیهوه رویشته،
بهبهردهمی دا رویشته ۵ همروا
وشه ی (اليد) بؤ زور مانای تریش
بهکارهاتوومو قاموسه دریژمکان

ناماژمیان پی کردون.

اليذ: لؤغه تیکه له (اليذ).

اليذري: دمستکرد شتيك راسته وخو
بهدمست کرابی و لهکارگه ی و شتی و
بهرهم نههینرابی.

اليذِي: دمست ږمځین و لیزان لهشت.

يَوْعُ يَنْعُ يَرْعاً وَيَرَاعَةً: ترسنوک بوو.

اليَرَاعُ: ههسهپ ۵ ههلهم ۵ ترسنوکی

ورە روخاۋ ۋ كەسك نەراۋ بۇچونى
 ھەبى نەھەقلى ھەبى بېچى مەرو
 بىزى بەساۋايى ۋ (كارىلەۋ بەرخۇلە)
 ۋ حوباحىب، گۈلە ئەستىرە
 (حەشەرمەيەكە لەتارىكى دا
 دەمەروشىتەۋە).

اليارعة: تاكى قەلەم، تاكى حوباحىب ۋ
 قەلەمى ئۈچ ۋ لانەى شىرو بېشەلان
 ۋ شىمالى شوان ۋ چوزەلە، ترسنۆك
 ۋ نەحمەقو گىل ۋ نوعامە.

اليَرْعُ: گۈلكى مانگا كىۋى.
 اليَرْعُ: حەشەرمەيەكە ۋەكۋو مېشولە ۋ
 گۈلكى مانگا كىۋى.

يُورِقُ الإنسان أو الزَرْعُ: ئادەمىزاد يان
 كشتوكالەكە توۋشى نەخۇشى
 (يەرمەقان) بوو.
 اليَارِقُ: جۈرە بازى بەندىكە، پانە ۋ
 دەستبەند.

اليَرْقَانُ: نەخۇشىيەكى فېسيۇلۇجىيە
 توشى روۋەك دىبى زەردى دىكا ۋ
 حالەتتىكى نەخۇشىيە لەئادەمىزاددا
 ناھىلى سىفرا بەناسانى بىگاتە ناو
 رېخۇلەۋ تىكەل بەخۇين دىبى ۋ بەو
 ھۇيەۋە ئەنسىجەى حەيوان يان
 ئادەمىزادەكە زەرد ھەلەمگەپىن.

اليَرْقَانَةُ: جۈرە قۇناغىكى گەشەكردنە
 لەھەندى گيانلەبەردا ۋەكۋو ئەو
 قۇناغەى بەسەر گۈلەۋ مېشۋ

مېشولەۋ شتى وادا تىدە پەرن.
 اليَرْوُنُ: ژمەر ۋ مېشكى فېل ۋ تۇماۋ ۋ
 تۋۋى كەل ۋ ەمرەقى ۋلاخ.
 يَرْئًا: خەنە يان ھەر رەنگىك لەرەنگى
 خەنە بېچ.

اليَرْئَاءُ: بەمانا (اليَرْئَاءُ) دى.
 يَسِرَ الشَّيْءُ يَسِرَ يَسْرًا: شتەكە ئاسان بوو
 ۋ مىلى دا، ژېربار بوو، ھاتە رېزەۋە.
 يَسِرَتِ الحَامِلُ: سىكېرەكە بەناسانى
 مىندالى بوو.

يَسِرَ لَهُ فِي الْأَمْرِ: كارەكەى بۇ ئاسان كرد.
 يَسِرَ الشَّيْءُ: لەلاى جەپى شتەكەۋە ھات ۋ
 لاى جەپى شتەكەى گرت.

يَسِرُ الشَّيْءُ: بەمانا (يَسِرَ) دى.
 يَسِرُ فُلَانٌ: فلانكەس دەۋلەمەند بوو.
 يَسِرُ الشَّيْءُ: بەمانا (يَسِرَ) دى ۋ كەم بوو.
 ايسِرَ فلان: بەمانا (يسِرَ) دى.

ايسِرَتِ الحَامِلُ: بەمانا (يسِرَتِ) دى.
 ايسِرَ فلانًا: كەمىك پشوى دا بەفلان ۋ
 زۆر تەنگى پى ھەلەنەجنى لەداۋا
 لىكردى قەرزەكەى مۇلەتى دايە.
 ياسِرَ: كەۋتە لاى جەپەيەۋە ۋ دىگوترى:
 (ياسِرَ بالقوم): لاى جەپى خەلەكەكى
 كۈنترۆل كرد.

ياسِرَ فلانًا: ئاسانكارى لەگەل خەلەكە
 كرد.

يَسِرُ فُلَانٌ: فلانكەس ئازەلەكانى

بەناسانی زان و بیچویان بوو هیچیان
بەریان نەهاویشت.

يَسَّرَتِ الْمَاشِيَةَ: نازەلەکان زۆر بون ە
زاوژێ و بەروبو میان زۆر بوو.
يَسَّرَ الشَّيْءَ: شتەکی ناسان کرد.
يَسَّرَ لَهُ كَذَا: ئەوەی بۆ ناسان کرد ە بۆی
نامادەکرد.

يَسَّرَ فَلَاناً لِكَذَا: ئەو ئیشتە بۆ فلان
نامادەکرد.
يَسَّرَ فَلَاناً: فلانکەسی سەرکەوتو کرد بۆ
ئەو شتە.

يَسَّرَ الشَّيْءَ: شتەکی والێ کرد
بەیدەست و ناسان بێ.
يَسَّرَ الْفَرَسَ: بەمانا (يَسَّرَةً) دئ.

إِتَّسَّرَ الْقَوْمُ الْجَزُورَ: خەلکەکە
نازەلەکیان سەربری و گۆشتەکیان
بەشەش کرد.

تِيسَرَ: بەمانا (ياسَرَ) دئ.
تِيسَرَ فِي كَذَا: لەوشتەدا ناسانکاری
کرد.

تِيسَرَ الْقَوْمُ الْجَزُورَ: خەلکەکە
نازەلەکیان سەربری و گۆشتەکیان
دابەش کرد.

تِيسَرَ الشَّيْءَ: شتەکی ناسان بوو،
نامادەبوو ە دگوترئ: (تِيسَّرَ
لِلْقَتَالِ): خۆی بۆ شەر نامادەکرد.
تِيسَّرَتِ الْأَرْضُ: زەویەکی بەپیت بوو.

تِيسَّرَ النَّهَارُ: رۆژمەکی سارد و سەرما
بوو.

اسْتِيسَّرَ: بەمانا (تِيسَّرَ) دئ.
الْاِيسَّرُ: ناسانتر ە چەپ ە چەپلەر ە
چەپنوس.

التِّيسُّورُ: دگوترئ: (دابة حسنة
التيسور): وڵاخیکە جوان قاجەکانی
دەهاوی ە (فرس حسن التيسور):
ئەسپیکە قەلەویپەکی لێ جوانە.

المُوسِرُّ: بئ ئاتاج و دەولەمەند.
الْمِيسِرُّ: قوما ە هەرشتیک یاری بێ ە

تەنانەت یاری منداڵان و مکوو
هەلەماتین و واغواغین و شتی وا ە
شەترەنج.

الْمِيسَرَةُ: سەهل و ناسان ە دەولەمەندی
بئ ئاتاجی ە لای چەپ ە لای چەپی
سوپا.

الْمِيسَرَةُ: ناسانی و بئ ماندویی ە
دەولەمەندی.

الْمِيسَرُ: زوما و مرد؛ خواردنیکە پێک دئ
لەگۆشت و هێلکە یان بابۆلە نانی
تەنک و گۆشت ە یان لوقمە قازی.

الْمِيسُورُ: ناسان و بیووی.
الْيَاسِرُ: ئەو کەسە ی گۆشتی حەییوانی

سەربراو لەقوما ردا دابەش دەکا ە
ئەو کەسە ی لەقوما ردا کردن دا
لەقودا حەکە دەدا.

الْيَسَارُ: ئاسان و بىۋەى ۋ

دەۋلەت مەندىيى و خوشگوزمرانى ۋ لاي

چەپ ۋ دەگوترى: (جلست يسار

فلان او عن يساره).

الْيَسَارِي: چەپرمو توندو تيز له راو

بۇچون و سياسەت دا.

يَسَار: بەمانا (يَسَار) دى ۋ دەگوترى:

(انظرني حتى يسار).

الْيَسَارَةُ: ئاسانى ۋ دەۋلەت مەندى.

الْيَسْر: ئاسان ۋ دەگوترى: (ولادة يسر):

مندالبونىكى ئاسان ۋ دەست بەخۇدا

هيئان بەرمو خوار.

الْيُسْر: پېچەوانەى تەنگانەو ناخۇشى ۋ

دەگوترى: (الدين يسر): ئايىن

بەپرەمى گردنى ئاسانە ئەگەر

لەخۇتى گران نەكەى.

الْيَسْر: ئاسان ۋ دەگوترى: (هر يسر):

ئاسان و نەرم و نيانە ۋ توندو تيز

نييە.

الْيَسْرَةُ: لاي چەپ.

الْيَسْرَةُ: مېينەى (اليسر) ۋ دەگوترى:

(عسراء يسرة): ئەو ئافرەتە

بەھەردو دەستى كاردەگا، قاجى

پېرۇ كەبارىك بىو لەكاردا بى ۋ

نيشانەيەكە بەسمتەۋە ۋ نەينى و

چال و چوئىلى بەرى دەست.

الْيَسِي: ئاسان ۋ گەم ۋ بى نرغ

دەگوترى: (شى يسير مال يسير).

الْيُوسِفِي: درەختىكە بەردارە، لەپېرى

(الشاذبية) يە لەۋلاتى مىصر ھەيە،

ئەو ئاۋەشيان بۇيە لى ئاۋە چونكە

ئەۋگەسەى تۋۋى ئەو درەختەى

ھيئانەتە ۋلاتى مىصر ئاۋى يوسف

بوۋە.

الياسمين: رومكى ياسەمين، گوئىكى سېى

ھەيە جوان و بۇنخۇشە.

الْيَشْبُ: جۈرە بەردىكى درەشاۋەيە

بەنرخە ۋ جۈرە سىلىكاتىكى

درەشاۋەيە رەنگى سور يان بوننى

يان زەردە.

الْيَشْمُ: جۈرە كانزايەكى رەقە ھەيە

سېى ھەيە سەۋزە ھەيە رەنگى ترى

ھەيە لەسلىكاتى مالىسيۇم

مەغنىسيۇمى ئادرەشاۋە پېك دى.

الْيَغْبُوبُ: چەمى خورۇ تيزرۇ.

يَعْرَتِ الشاةُ او المعزى تيعرُ يِعْرَأ: مەرەكە

باراندى.

الْيَعَارُ: دىنگو بارەى بزن و مەر ۋ يان

باراندىنى بەھيز كە مەرەكە

بەھەموو ھيزى خۇى ببارېنى.

الْيَعَارَةُ: كېشكردى كەلە بۇ كەلدىنى

مېينەو نيشاندانىەتى بۇنەۋەى

بەۋىستى خۇى كەلى بدا يان ئەگەر

حەزى لى نەبوو وازى لى بېنى.

الْيَعْرُ: مەريڤكە يان بزنيڤكە لەپەنا چالە
 هەلكەندراوو تەلەى دانراودا
 دەبەسـتریتەوه، چالەكەش
 بەشیوەپەكى ئاسایى دادەپۆشريتو
 ئاژەلكە شوپنەكەى ھايمەو
 دەبارپننى دړندەكە شيرە يا گورگە
 بەدەنگيپەوه دئ بۆنەوهى بيخوا
 كاتيك بەخوى دەزانى دكەووتە ناو
 چالەكەوهو دوايى دگيرئ.

الْيَعْرُ: بەمانا (الْيَعْرُ) دئ.

الْيَعْرُ: كەتيكە زۆر بېرئ بۆ پەرين.

الْيَعْرُ: بەمانا (الْيَعْرُ) دئ.

اليعسوب: بېروانە مادەى (عَسَب).

اليعضيد: بېروانە مادەى (عَضَد).

اليعفر: بېروانە مادەى (عَفَر).

يَعْرُ: بتيك بوو پيش هاتنى ئيسلام

هۆزى (مەذحيج) دەيانپەرست.

يَفْعُهُ يَنْفَعُهُ يَفْعاً: لەتەپلە سەرى دا،

لەتۆقە سەرى دا.

اليافوخ: تەپلە سەر مەلاشو ە نيوان

ناوچاوان و تۆقەسەر ە دەرگوتئ:

(مَسَّ يَافُوخَهُ السَّمَاءُ) سەرى

لەناسمان دا، پلەو پاپەى بەرز بۆوه

(رَكِبَ يَافُوخَ فُلَانٍ): سواری سەرى

فلان بوو، واتە بەسەرى دا زالە.

اليافوخ من الليل: زورپەى شەو.

ضَرَبَ يَافُوخَ الليل: سەرمەتای شەو

دەستى کرد بەرۆپين.

يَفْعَ الشَّيْءُ يَنْفَعُ يَفْعاً وَنَفْعاً: بەرز بۆوه،

سەرکەوت.

يَفْعَ الْغُلَامُ: کورەگە پيگەپشت و گەپشته

تەمەنى گەنجى، يان خەريکە بالغ ببئ

ە بۆ ميينە دەرگوتئ: (يَفْعَتِ الْبَنَت).

يَفْعَ الْجَبَلُ: چووه سەر کيوەگە.

أَيْفَعُ: بەمانا (يَفْعُ) دئ.

يَافَعُ وَلِيدَةً: هەتيوەگەى خراب کرد ە

(وُلِدَ الْيَافَعَةُ): زۆل، مندائى پەيدا بوو

لەزينا.

تَيْفَعُ: بەمانا (يَفْعُ) دئ ە چووه سەر

بەرزايى سەر تەپۆلکە، سەرکيو ە

ناگرى لەکيوکردەوه.

اليافع: تەمەنى پيش بالغ بوون،

تەمەنى سەر و بەندى بالغ بوون ە

دەرگوتئ: (عَجَدَ يَافَعُ): واتە

سەر بەرزى و سەر وەرپى.

اليافعات: کۆى (اليافعة) يە کە بەمانا

کچۆلەى تازە پيگەپشتو

کەلەتەمەنى پيش بالغ بوون دا ببئ

ە کيوى بەرزو بەناسمان دا چوو ە

کارى ئەستەمو هورس.

اليَفَاعُ: هەرشتيک بەرزبى کيوپى،

تەپۆلکە ببئ يان هەرشتيکى تربى.

اليَفْعُ: بەمانا (اليافع) دئ ە دەرگوتئ:

(غلام يَفْعُ).

خَوَى رَاهِمْزى ۵ ههستی بهشتهکه کرد.

اسْتَيْقَظَ: بهمانا (يَقْظُ) دئ.

اسْتَيْقَظَ فُلَاناً مِّنْ نِّمَّةٍ: فلانکهسی لهخه و راهه پړاند، بیداری کردموه.

الْيَقْظُ: (رَجُلٌ يَقْظُ): پیاوړکی زیرهک و وریاهه.

الْيَقْظَانُ: بهمانا (الْيَقْظُ) دئ ۵ دموگوترئ: (رجل يقظان الفكر) پیاوړکی بیر

تیزو وریاهه ۵ (إمرأة يقظي).

الْيَقْظَةُ: ههئسان لهخه و ۵ بهخه بهریی و بهناگایی، واته پیچه وانهی حالتهی

نوستن ۵ دموگوترئ: (ما أنساك في النوم واليقظة): له حالتهی خه وو

بیداری دا تۆم له بیره.

يَقْنُ الشَّيْءُ يَقْنُ يَقْنًا يَقْنًا: شتهکه چه سپاوو ناشکراو رونه.

يَقْنُ به: زانیاری دمر باره ی په یداکردو لئی مه معلوم بوو.

أَيْقَنَهُ وبه: بهمانا (يَقْنَهُ) دئ.

تَيَقَّنَهُ وبه: بهمانا (أَيْقَنَهُ) دئ.

اسْتَيْقَنَهُ وبه: بهمانا (يَقْنَهُ وَيَقْنُ به) دئ.

المِيقَانُ: دموگوترئ: (رجل ميقان):

پیاوړکی خوش باومړه همر قسه یه کی یو بکړئ پنی بړوا دمکا ۵

یو مبینه دموگوترئ: (میقانه).

السِّنُّ: (رجل يقن): پیاوړکه ههرچی

الْيَقْمَةُ: دموگوترئ: (غلام يقمة): کورپکی گه نهجه ۵ (فتاة يقمة): کچیکي گه نهجه.

الْيَقْنُ: پیرمیردی پوټکاو ۵ که نهگاکیوی پیر ۵ جوانهگا که ته مه نهی چوبیته چوار سالییه وه ۵ مرقفی ناآرام و چه واشه.

اليقوت: ياقوت؛ بهرديکي بهنرخه و زور رهقه له دواي نهئماس له هه موو کانزايهک رهق تره لهئوگسیدی نه له منيؤم پیک دئ به زوری رهنکی رونی مه پله و سور يان شين يان زمرده، بوجواني و خو پي رازندنه وه بهگار دئ ۵ (ك: يواقيت).

اليقطين: بړوانه (قطن).

يَقْظُ مِّنْ نِّمَّةٍ يَّقْظُ يَقْظًا: لهخه و بیدار بووه ۵ به هوش هاته وه، شته که ی لئ رون بووه ۵ له کاره که حالی بوو ۵ وریا بووه و به حه زمرم وه چاومړوانی روداو بوو ۵ (فهو يَقْظُ وهي يَقْظَةُ).

أَيْقَظَهُ: بهخه بهری هیئا، وریای کردم وه ۵ ترسانندی و داوی لئ کرد حه زمریکا ۵ هه لی ناو هه ژانندی، دمنه دمنه ی دا.

أَيْقَظَ الْغَبَارَ: تۆزی ههئساند، تۆزو خولی بهرپاکرد.

تَيَقَّظَ: بهمانا (يَقْظُ) دئ ۵ دموگوترئ: (يَقْظُ مِّنْ نِّمَّةٍ): لهخه و بیداری

ببیسے پیی پروا دمکاو بهلایهوه
راسته.

الْيَقْنُ: (رجل يَقْنُ): بهمانا (يَقْنُ) دئ.

الْيَقْنُ: بهمانا (الْيَقْنُ) دئ.

الْيَقْنَةُ مِنَ النَّاسِ: کهسانیکن بههموو

کهس پروا دمکهن ۵ دمشگوترئ:

(رجل يَقْنَةُ) تی خرمکه بؤ

موبالهغهمیه.

الْيَقْنُ: زانیاری بی گومان ۵ لهیواری

فهلسمفهدا یهقین بریتیه لهوهی

نهمفس قهناعمتی بهحوکمیک

ههبیو پرواشی وابی ههرنهوه

راسته ۵ همروا وشه (الیقین) ناوه

بؤ مردن قورئان دهمرموی:

{وَأَعْبُدْ رَبَّكَ حَتَّى يَأْتِيَكَ الْيَقِينُ}.

الْيَلْبُ: تيلمه جهرم دهچندرئ و تیک

دهخرئ و دمکرئ بهکلیتهو

داهوشهری سهر ۵ جوره مهتالیکه

لهلبادو شتی وا دروست دمکرئ ۵

پؤلا.

الْيَلْقُ: رنگی سپی بهگشتی ۵ دمگوترئ:

(أَبْيَضَ يَلْقُ) همروا ناوه بؤ مانگای

سپی بهتایبهتی.

الْيَلْقَةُ: بزنی ممرهزی سپی.

يَلَّ يَلَّ يَلَّ يَلَّ يَلَّ وَيَلَّ: ددانی کورت بونو

بهرمو ناو دهمی خوار بیونهوه ۵ (فهر

أَيْلٌ وهي يَلَاءٌ).

الْأَيْلُ مِنَ الْخَوَافِرِ: نازهلئ کیوی سم
کورت.

الْيَلَاءُ: میینهی (الْأَيْلُ) ۵ دمشگوترئ:

(صَفَاءُ يَلَاءً): بهردی لوسو ریک.

الْيَلْمُ: پالتو یان پوژاکیک کهلهسر

هموو پوژاکهکان لهبهر دمکرئ و

پشتینی لهسر دهمیسترئ.

يُمُّ يَأُ: فرئ درایه ناو دهریاوه.

يُمُّ السَّاحِلُ: ناو کهنار روبارمکهی داهوشی.

يُمُّهُ: قهصدی کرد، چوو بؤلای ۵

دمگوترئ: (يُمُّهُ بِالرِّمَحِ): بهرمب

بهلاماری دا.

يُمُّ الْمَرِيضُ لِلصَّلَاةِ: نهخوشهکه مهسحی

دهمو چاوو دودمستی کرد، واته

تهبهمومی کرد بؤ نوژکردن.

تَيَمُّمٌ لِلصَّلَاةِ: دهمو چاوو دودمستی

بهخؤل مهسح کرد بؤ نوژ.

تَيَمُّمُ الشَّيْءِ: قهصدی شتهکهی کردو

ههئ پشکنی.

الْمَيِّمُ: کهسیک زهمهر بیئو بگاته

مهبهستی خوی.

الْيَاوُمُ: بیچوه کؤتر.

الْيَامُ: رمگهزی باننده لهپیری کؤتر ۵

تاکهکهی پیی دمگوترئ (عمامة).

الْيَمُّ: دهریا ۵ کؤتری کیوی ۵ (ك:

يَمُوم).

يَمَنَ بَفْلَانٍ: فلانکهمی برده لای راست ۵

لهلای راستیهوه هات.

يَعْنِ الْبَلَدَ: كهوته لای راستی ولاته كهوه ۵	اسْتَيْمَنَ فَلَانًا: فلانكهسى سويند دا.
به لای راستی ولاته كهدا روپشت.	الْإِيْمَنُ: كهسيك به دهستی راستی شت
يَعْنِ فَلَانٌ آلَهُ وَعَلَى آلِهِ يُعْنَا: فلانكهس	دروست بكا ۵ يان به قاچی راستی.
پيروزيابی له نه ته وه مو كهس و كار كهی	الْيَمِينُ: خاومنی پيروزی و خيرو
کرد.	بهرمگهت.
يَعْنِ اللَّهُ فَلَانًا يُعْنَا: خودا فلانكهسى پيروز	الْيَمِينَةُ: خيرو بهرمگهت ۵ پيچه وانهی
کرد.	(الْمِسْرَةُ).
أَيْمَنَ: لای راستی شته كهی گرت ۵	الْمِيْمَنُ: نهو كه سهی خيرو بهرمگهت
بوردهی يه مهنی له بهر کرد.	دههينی.
يَامَنَ: لای راستی گرت ۵ لای راستی	اليامن: خاومن خيرو بهرمگهت.
مه بهست بوو ۵ بولای راستی برد.	الْيَمَانِي وَالْيَمَانِي: كهسيك خه لکی
يَعْنُ: به مانا (بامن) دئ ۵ ويستی بجي	يه مهن بي يان خوی به يه مهنی
بؤ يه مهن ۵ بردی بولای راست.	لهقه لهم بدا.
يَعْنُ عَلَى فَلَانٍ: پيروزيابی له فلان کرد.	الْيَمَانِيَّة: ميينهی (الْيَمَانِي) يه كهسيك
تيامن: لای راستی گرت.	بال يه مهن بدرئ ۵ جو كه گوته كهی
تَيْمَنَ: خوی به يه مهنی لهقه لهم دا	سور بي.
خوی کرد به يه مهنی ۵ دهستی	الْيَمَنُ: خيرو بهرمگهت.
راستی يان قاچی راستی به كار هينا	الْيَمْنِي: پيچه وانهی (الْيَمْنِي).
بؤ ئيش و كار ۵ مرد.	الْيَمْنَةُ: لای راست ۵ پيچه وانهی چهپ ۵
تَيْمَنَ بِالْمَيْتِ: مردو كهی له گوردا خسته	جوره بورده يه کی يه مهن يه.
سمر لای راستی.	الْيَمْنَةُ: جوره بورده يه کی يه مهن يه.
تَيْمَنَ بِالشَّيْءِ: شته كهی به پيروز زانی و	الْيَمِينُ: راست ۵ پيچه وانهی چهپ ۵
ليی گه شبين بوو پيچه وانهی	خيرو بهرمگهت ۵ هينزو توانا ۵
ره شيبینی ۵ له لای راسته وه بؤ شته كه	سويند.
چوو.	الْيَمِينِي: راست رهو پيچه وانهی چهپ رهو
اسْتَيْمَنَ بكذا: پيروزی به شته كهوه	كهسيك ميان رهو بي و حهزی
کردو به لایه وه پيروز بوو.	له ناسانكاری و عه دالهت بي له ههندي

ولات دا نوښنه‌ری حیزبی چه‌پړه
له‌لای چه‌په‌وه دادمنیشتن و نوښنه‌ری
راست ږموگان کورسیه‌کانیان له‌لای
راستمه‌وه دمېږ.

الْيَتَّبُوتُ: بږوانه مادهی (نَبَتْ).
يَنْعَ الثَّمَرُ يَنْعُ يَنْعًا: میوه‌که کاتی
لیکړدنه‌وه و چنن و رننن هات.
يَنْعَ الشَّيْءُ: شته‌که رنگی مه‌پله و سوری
توخ بوو.
اِئْتَعَ الثَّمَرُ: به‌مانا (يَنْعَ) دئ ۵ (فهو) يانع
(و مرنع).

اليانع: میوه‌ی پټکه‌پشتو و همرشتیک
سورېږ ۵ دمشگوترئ: (دم) يانع):
خوښی زور سور (ثَمَرٌ يانع): میوه‌ی
ږمنگ گرتو، ږمنگ گؤږاو.
الْيَنْعُ: جوړه ناقیقیکه ږمنگه‌که‌ی له
نیوان سوریکي مه‌پله و خوښی تا
سوریکي زمرد باو ۵ میروی سور.
الْيَنْيَعُ: نه‌و شته‌ی گه‌پشتبیته نه‌و
پمړی لمطافه‌ت و پټکه‌پشتویی.

الْيَنْمُ: تووئ گیا (قطرنا) ږموکیکه
له‌ولاتی میصرو شام دمړوئ، بو
ږهوان بون گیروگرفتۍ قه‌بزی
دمخوړئ.

اليَهْفُوفُ: بږوانه مادهی (هَفَفَ).
يَهْمُ يَهْمُ يَهْمًا: شیت و شهیدا بوو ۵ (فهو)
آهیم و هي يهماء).

الْأَيْهَمُ: مړوږی که‌ږ ۵ نازاو چاو نه‌ترس
۵ نه‌گه‌ږاوه له‌هیچ شتیک و
چارنه‌کراو چه‌نه‌بهر نه‌هاتو ۵
بهردی لوس و پوس ۵ کیوی به‌رز ۵
شاخی سه‌خت و به‌رز که‌نه‌تواندرئ
بچی به‌ری ۵ شه و که نه‌ستیرمکانی
دیارنه‌بن.

الْأَيْهَمَانُ: جوتی (الْأَيْهَمُ) ۵ لاهاوای زور و
ترسناک و خوشتری چه‌موش ۵
لافاو و ناگر.

الْيَهْمَاءُ: ساری کاکي به‌کاکي و
نه‌تواندرئ پټیدا بږوئ ۵ سالی
گرانۍ و قات و قږی و بی دمرووی
رون.

يَاهِيَاءُ: وشه‌په‌که بو بانگ کردن
به‌کاردئ ۵ وادمېږ نه‌م وشه‌په
نیشانه‌ی ته‌نننیه و کوئ پیوه
دمنرئ ده‌گوترئ: (ياهياهان
وياهياهون).

يَهْيَاءُ بِالْإِبِلِ: بانگی خوشترمه‌که‌ی کرد.
يُوحُ: ناوټکه له‌ناو‌مکانی خوړ.
يوحى: به‌مانا (يُوحُ) دئ.
يَسُودُ النَّوَاءُ: مادهی (اليسود) ټیکه‌ل
به‌دمرمانه‌که کرد.

اليسود: عونصوریکي ناهلزییه، ږمه ۵
رنگی و نه‌وشه‌میی مه‌پله و ږمه ۵
درموشاومیه‌کی همیه که گهرم کرا
به‌چه‌وادا ده‌چي.

اليوديد: بېكاته يه كى كيميائييه،
به شتر شه لوكه كى برېتييه له
نه ليوډ.

يارمه مياومه: بهر وژانه مامه لى
له گه ل كړد ه يان به كړنى كړت.

الايوم من الايام: روژى كوټايى مانگ ه
دمگوتري: (يوم ايوم): روژى درېزو
ناخوش.

اليوم: دمگوتري: (يوم يوم): روژگارى
درېزو ناخوش.

اليوم: روژ، ماومكې له خور ه لاتنه وه
بو خور ناو ابوونه ه هروا به مانا
نيستا دى ه خور نان دمفهرموى:

{اليوم اكملت لكم دينكم} ه

له بوارى زانستى ناسمانشوناسى دا
وشه (يوم) برېتييه له خوليك
سورانه وى زموى بهدمورى خوى دا،
كه بهيستو چوار ساعات نه نجامى
دهدا.

ايام العرب: روژگارى شهړه
خويناو بيه كانى عمره ب.

ايام الله: روژگارى توله ستاندينه وى
پهرومردگار له گه له سته مكاره سمر
رڼه كانى رابردو ومكوو گه لى عادو
نه مودو قهوى لوط.

به یارمہ تی خوا بہرگی چوارہم تہواو بوو